

**ANG
AKLAT NI MORMON**

**ULAT NA ISINULAT NG
KAMAY NI MORMON
SA MGA LAMINANG
HINANGO MULA SA MGA LAMINA NI NEPHI**

Anupa't ito ay pinaikling talaan ng mga tao ni Nehi, at gayon din ng mga Lamanita -- Isinulat para sa mga Lamanita, na mga labi ng sambahayan ni Israel; gayon din sa mga Judio at Gentil -- Isinulat bilang kautusan, at sa pamamagitan din ng diwa ng propesiya at ng paghahayag -- Isinulat at mahigpit na isinara, at ikinubli ayon sa Panginoon, upang ang mga yaon ay hindi masira -- Upang lumabas sa pamamagitan ng kaloob at kapangyarihan ng Diyos para sa pakahulugan nito -- Mahigpit na isinara ng kamay ni Moroni, at ikinubli ayon sa anginoon, upang lumabas sa takdang panahoon sa pamamagitan ng mga Gentil -- Ang pakahulugan nito sa pamamagitan ng kaloob ng Diyos.

Isang pinaikling ulat mula rin sa Aklat ni Eter, na talaan ng mga tao ni Jared, na ikinalat noong panahong lituhin ng Panginoon ang wika ng mga tao, nang sila ay nagtatayo ng isang tore upang makaabot sa langit -- Upang ipakita sa mga labi ng sambahayan ni Israel kung anong mga dakilang bagay ang ginawa ng Panginoon para sa kanilang mga ama; at nang kanilang malaman ang mga tipan ng Panginoon, na sila ay hindi itatakwil nang habang panahon -- At gayon din sa ikahihikayat ng mga Judio at Gentil na si JESUS ang CRISTO, ang DIYOS NA WALANG HANGGAN, nagpapatunay ng kanyang sarili sa lahat ng bansa -- At ngayon, kung may mga pagkakamali ang mga yaon ay kamalian ng mga tao; dahil ditto, huwag ninyong hatulan ang mga bagay ng Diyos, nang kayo ay matagpuang walang bahid-dungis sa hukumang-luklukan ni Cristo.

Orihinal na pagsasalin mula sa mga lamina sa Ingles
Ni Joseph Smith, Jun.
Inilathala ang unang Ingles na edisyon sa
Palmyra, New York, USA, noong 1830

Inilathala ng
Ang Simbahan ni Jesucristo
Ng mga Banal sa mga Huling Araw
Salt Lake City, Utah, USA

PAMBUNGAD

Ang Aklat ni Mormon ay isang pinagsama-samang banal na kasulatan na kahalintulad ng Biblia. Ito ay isang talaan ng mga akikipag-ugnayan ng Diyos sa mga unang nanirahan sa Amerika at naglalaman ng kbuuan ng walang hanggang ebanghelyo.

Ang aklat ay isinulat ng maraming sinaunang propeta sa pamamagitan ng diwa ng propesiya at paghahayag. Ang kanilang mga salita na naisulat sa mga laminang ginto ay binanggit at pinaikli ng isang mananalaysay na propeta na nagngangalang Mormo. Ang talaan ay nagbibigay-ulat tungkol sa dalawang dakilang kabihasan. Ang isa ay nagmula sa Jerusalem noong 600 BC, na pagkatapos ay nahati sa dalawang bansa, na nakiala bilang mga Nephita at ang mga Lamanita. Ang isa pa ay dumating nang higit na maaga nang lituhin ng Panginoon ang mga wika sa Tore ni Babel. Ang pangkat na ito ay nakilala bilang mga Jaredita. Pagkalipas ng libu-libong taon, ang lahat ay nalipol maliban sa mga Lamanita, at sila ang mga pangunahing ninuno ng mga Amerikanong Indiyano.

Ang ministeryo ng Panginoong Jesucristo sa mga Nephita pagkatapos ng kanyang pagkabuhay na mag-uli ang pinakatampok na pangyayaring natala sa Aklat ni Mormon. Ito ay naghahayag ng mga doktrina ng ebanghelyo, nagbabanghay ng plano ng kaligtasan, at nagsasabi sa mga tao kung ano ang dapat nilang gawin upang matamo ang kaayapaan sa buhay na ito at ang walang hanggang aligtasan sa buhay na darating.

Nang matapos ni Mormon ang kanyang mga isinulat ay ibinigay niya ang mga ulat sa kanyang anak na si Moroni, na nagdagdag ng kanyang sariling salita at itinago ang mga lamina sa burol ng Cumorah. Noong ika-21 ng Setyembre 1823, ang Moroni ring ito, na isa nang niluwalhati, at isa nang taong nabuhay na mag-uli, ay nagpakita sa Propetang si Joseph Smith at nagtagubilin sa kanya ng tungkol sa sinaunang talaan at ang nakatakdang pagsasalin nito sa wikang Ingles.

Sa takdang panahon, ang mga lamina ay ipinagkaloob kay Joseph Smith, na siyang nagsalin sa mga ito sa pamamagitan ng kaloob at kapangyarihan ng Diyos. Ang talaan ngayon ay nalalathala sa maraming wika bilang isang bago at karagdagang saksi na si Jesucristo ang Anak ng iyos na buhay, na ang lahat ng lalapit sa kanya at susunod sa mga batas at ordenansa ng kanyang ebanghelyo ay maaaring maligtas.

Hinggil sa talaang ito, ang Propetang si Joseph Smith ay nagsabi: “Sinabi ko sa mga kapatid na ang Aklat ni Mormon ang pinakatumpak sa anumang aklat sa mundo, at ang saligang bato ng ating relihiyon, at ang isang tao ay malalapit sa Diyos sa pamamagitan ng pagsunod sa mga tuntunin nito, nang higit kaysa sa pamamagitan ng alin mang aklat.”

Bukod kay Joseph Smith, ang Panginoon ay nagtalaga pa ng labing-isa upang sila na rin sa kanilang sarili ay Makita ang mga laminang ginto at maging mga natatanging saksi sa katotohanan at kabanalan ng Aklat ni Mormon. Ang kanilang isinulat na mga patotoo ay isinama rito bilang “Ang Patotoo ng Tatlong Saksi” at “Ang Patotoo ng Walong Saksi.”

Inaanyayahan namin ang lahat ng tao sa lahat ng dako na basahin ang Aklat ni Mormon, pagbulay-bulayin sa kanilang mga puso ang mensaheng nilalaman nito, at itanong sa iyos, ang Amang Walang Hanggan, sa pangalan ni Cristo kung ang aklat ay totoo. Yaong mga magpapatuloy sa paraang ito at magtatanong nang may pananampalataya ay magtatamo ng patotoo ng katotohanan at kabanalan nito sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo. (Tingnan sa Moroni 10:3-5)

Yaong mga magtatamo ng banal na patotoong ito mula sa Banal na Espiritu ay malalaman din sa pamamagitan ng yaon ding kapangyarihan na si Jesucristo ang Tagapagligtas ng sanlibutan, na si Joseph Smith ang kanyang tagapaghayag at propeta nitong mga huling araw, at Ang Simbahan ni Jesucristo ng mga Banal sa mga Huling Araw ang kaharian ng Panginoon na muling itinatag sa mundo bilang paghahanda sa ikalawang pagparito ng Mesiyas.

ANG PATOTOO TATLONG SAKSI

Ipinaaalam sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, kung kanino makararating ang gawang ito: Na kami, sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos Ama, at ng ating Panginoong Jesucristo ay nakita ang mga laminang naglalaman ng mga talang ito, na tala ng mga tao ni Nephi, at ganoon din ng sa mga Lamanita na kanilang mga kapatid, at gayon din ng sa mga tao ni Jared, na nanggaling sa toreng nabanggit. At nalalaman din namin na ang mga ito ay naisalin sa pamamagitan ng kaloob at kapangyarihan ng Diyos, sapagkat ang kanyang tinig ang nagpahayag nito sa amin; kung kaya't nalalaman namin nang may katiyakan na ang gawa ay totoo. At nagpapatotoo rin kami na nakita namin ang mga nakaukit sa mga lamina; at ang mga ito ay ipinakita sa amin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, at hindi ng sa tao. At aming ipinahahayag sa mahinahong salita, na isang anghel ng Diyos ang bumaba mula sa langit, at kanyang dinala at inilahad sa harap ng aming mga mata, na aming namasdan at nakita ang mga lamina, at ang mga nakaukit doon; at nalalaman namin na sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos Ama, at ng ating Panginoong Jesucristo, kung kaya't aming namasdan ito at nagpapatunay kami na ang mga bagay na ito ay totoo. At ito ay kamangha-mangha sa aming mga mata. Gayunpaman, ang tinig ng Panginoon ay nag-utos sa amin na kami ay magpatotoo nito; kung kaya't upang makasunod sa mga ipinag-uutos ng Diyos, ay pinatutunayan namin ang mga bagay na ito. At nalalaman namin na kung kami ay magiging matapat kay Cristo ay maaalis namin sa aming mga kasuotan ang dugo ng lahat ng tao, at kami'y matatagpuang walang bahid-dungis sa hukumangluklukan ni Cristo, at maninirahang kasama niya magpakailanman sa kalangitan. At ang karangalan ay mapapasa-Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, na iisang Diyos. Amen

Oliver Cowdery
David Whitmer
Martin Harris

ANG PATOTOO NG WALONG SAKSI

Ipinaalam sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, kung kanino makararating ang gawang ito: Na si Joseph Smith, Jun., ang tagapagsalin ng gawang ito, ay ipinakita sa amin ang mga laminang nabanggit, na may anyong ginto; na kasindami ng mga pahinang naisalin na ng nasabing si Smith ay siya ring nahawakan ng aming mga kamay; at amin ding nakita ang mga nakaukit doon, at ang lahat ng yaon ay may anyong gawang sinauna, at may kahanga-hangang pagkakayari. At ito'y aming pinatutunayan sa mahinahong salita, na ipinakita sa amin ng nasabing si Smith, sapagkat ito'y aming namalas at nahawakan, at may katiyakang nalalaman namin na ang nasabing si Smith ang may hawak ng mga laminang aming binanggit. At ibinibigay namin ang aming mga pangalan sa sanlibutan upang patunayan sa sanlibutan ang aming nakita. At hindi kami nagsisinungaling, Diyos ang nagpapatunay rito.

Christian Whitmer
Jacob Whitmer
Peter Whitmer, Jr.
John Whitmer

Hiram Page
Joseph Smith, Sr.
Hyrum Smith
Samuel H. Smith

ANG PATOTOO NG PROPETANG SI JOSEPH SMITH

Ang sariling pangungusap ng Propetang si Joseph Smith tungkol sa paglabas ng Aklat ni Momon ay:

“Noong gabi ng ... ika-21 ng Setyembre [1823] ... ipinasiya ko sa aking sarili na manalangin at magsumamo sa Pinakamakapangyarihang Diyos ...

“Habang ako ay nasa ganoong ayos ng pagtawag sa Diyos, natuklasan kong may liwanag na lumitaw sa aking silid, na patuloy na nag-iibayo hanggang sa ang silid ay magliwanag nang higit pa kay sa katanghaliang tapat, nang ang isang katauhan ay biglang lumitaw sa tabi ng aking higaan, nakatayo sa hangin, dahil ang kanyang mga paa ay hindi sumasayad sa sahig.

“Siya ay nakasuot ng isang maluwag na bata na matingkad ang kaputian. Iyon ay kaputiang higit kaysa anumang bagay sa lupa na nakita ko na; anupa’t ako’y hindi naniniwala na mayroon pang bagay sa lupa na maaaring lumitaw na higit pa sa roon ang kaputian at ningning. Ang kanyang mga kamay ay nakalantad, at gayon din ang kanyang mga braso na mataas nang kaunti sa pulso; at gayon din, ang kanyang mga paa ay walang mga sapin, maging ang kanyang mga binti, na mataas nang kaunti sa bukung-bukong. Ang kanyang ulo at leeg ay nakalantad din. At napagwari kong wala siyang ibang kasuotan maliban sa bata, sapagkat ito ay bukas, kaya’t nakikita ko ang kanyang dibdib.

“Hindi lamang ang kanyang bata ang may matingkad na kaputian, ang kanyang katauhan ay may kaluwalhatiing di kayang mailarawan, at ang kanyang kaanyuan ay tunay na parang kidlat. Ang silid ay lubhang maliwanag, subalit hindi kasingningning ng nakapaligid sa kanyang katauhan. Nang una ko siyang tingnan, ako ay natakot; subalit ang takot ay kaagad ding nawala sa akin.

“Ako’y tinawag niya sa aking pangalan, at sinabi sa akin na siya’y isang sugo na nagbuhat sa kinaroroonan ng Diyos na pinapunta sa akin; na ang kanyang pangalan ay Moroni; na ang Diyos ay may gawaing ipagagawa sa akin; at ang aking pangalan ay makikilala sa kabutihan at kasamaan sa lahat ng bansa, lahi, at wika, o magiging mabuti at masama sa usap-usapan ng lahat ng tao.

“Sinabi niya na may nakalagak na isang aklat na nakasulat sa mga laminang ginto, na nagbibigay-ulat tungkol sa mga dating naninirahan sa lupalop na ito, at kung saan sila nagbuhat. At kanya ring sinabi na ang kabuuan ng walang hanggang Ebanghelyo ay napapaloob dito, gaya ng ibinigay na ng Tagapagligtas sa mga sinaunang tao;

“Gayundin, may dalawang bato sa mga balantok na pilak -- at ang mga batong ito, na nakakabit sa isang baluti sa dibdib ay siyang bumubuo ng tinatawag na Urim at Tummin -- na nakalagak na kasama ng mga lamina; at ang pagmamay-ari at paggamit ng mga batong ito ay siyang kabuuan ng mga *Tagakita* noong sinauna o nakaraang panahon; at ang mga yaon ay inihanda ng Diyos sa layuning maisalin ang aklat.

“Muli, sinabi niya sa akin, na kapag nakuha ko na ang mga lamina na kanyang binanggit -- sapagkat ang panahon ng pagkuha nito ay hindi pa sumasapit -- ay hindi nararapat na ang mga yaon ay ipakita ko kahit kanino mang tao; maging ang baluti sa dibdib na kasama ng Urim at Tummin; doon lamang sa kanila ng ipag-uutos sa akin na pagpapakitaan ko ng mga yaon; at kung ipakikita ko roon sa mga hindi dapat makakita ako ay mapaririwara. At habang nakikipag-usap siya sa akin tungkol sa mga lamina, ang pangitain ay nabuksan sa aking isipan at nakita ko ang pook na kinalalagakan ng mga lamina, at iyon ay naging napakalinaw at namumukod-tangi kaya’t natukoy kong muli ang pook nang dalawin ko ito.

“Pagkatapos ng pag-uusap na ito, ang liwanag sa silid ay nakita kong kaagad na nagsimulang matipon sa paligid ng taong nakipagusap sa akin, at ito ay nagpatuloy hanggang sa ang silid ay muling magdilim, maliban sa paligid niya; nang biglang makita ko, na waring isang lagusan ang nabuksan paakyat sa langit, at siya ay pumaitaas hanggang sa tuluyang maglaho, at ang silid ay naiwang kagaya nang una noong hindi pa lumilitaw ang makalangit na liwanag.

“Sa aking pagkakahiga, ako ay nagnilay-nilay sa natatanging tagpo, at lubhang namangha sa mga sinabi sa akin nitong di pangkaraniwang sugo; nang sa gitna ng aking pagbubulay-bulay, bigla kong natuklasan na ang aking silid ay nagsisimula na namang lumiwanag, at sa isang iglap, kagaya noon, ang makalangit na sugo ring yaon ay nasa tabi na naman ng aking higaan.

“Nagsimula siya, at isinalaysay niyang muli ang yaon ding mga bagay na ginawa na niya noong una niyang pagdalaw, na walang anumang pagkakaiba; at pagkatapos noon, ay ipinaalam niya sa akin ang dakilang paghuhukom na darating sa lupa, na may malaking kalagiman sa pamamagitan ng taggutom, espada, at salot; at ang kalunus-lunos na paghuhukom na ito ay darating sa lupa sa kasalukuyang salinlahi. Matapos maisalaysay ang mga bagay na ito, muli siyang pumaitaas kagaya nang ginawa niya noong una.

“Sa mga sandaling iyon, sapagkat malalim ang pagkakakintal noon sa aking isipan, kung kaya’t ang antok ay napalis sa aking mga mata, at ako’y tuluyang nagupo ng pagkamangha sa aking mga nakita at narinig. Subalit ganoon na lamang ang aking pagkabigla nang muli kong makita ang sugo ring yaon sa tabi ng aking higaan, at marinig na muli niyang inuusal at sinasabi sa akin ang mga binanggit niya noong una; at nagdagdag ng babala sa akin, at sinabi sa akin na susubukin akong tukuhin ni Satanas (sa kadahilanang ang mag-anak ng aking ama ay maralita), na kunin ang mga lamina upang magayaman. Dito ay pinagbawalan niya ako, at sinabi na wala akong dapat na maging layunin sa pagkuha ng mga lamina maliban sa ikaluluwalhati ng Diyos, at maudyukan ng ano pa mang layunin maliban sa pagtatayo ng Kanyang kaharian; kung hindi ay di ko makukuha ang mga yaon.

“Matapos ang pangatlong pagdalaw na ito, ay muli siyang pumaitaas sa langi tulad ng dati, at ako ay naiwan na namang nagbubulay-bulay sa maga di pangkaraniwang pangyayaring kararanas ko lamang; nang halos kaagad-agad pagkatapos pumaitaas ang makalangit na sugo sa ikatlong ulit, ay tumilaok ang tandang, at napag-alaman kong maguumaga na, kung kaya’t aming pag-uusap ay maaaring inabot ng magdamag.

“Di naglaon ay bumangon ako sa aking higaan, at tulad ng dati, ay nagtungo sa mga gawaing kinakailangan sa araw na iyon, subalit sa pagtatangka kong gumawa gaya ng mga ibang pagkakataon, ay napansin kong ang aking lakas ay naglaho kaya ako’y lubusang nawalan ng kakayahan. Ang aking ama na noon ay gumagawang kasama ko ay napunang may bumabagabag sa akin, at pinagsabihan ako na umuwi na. Tumalima ako na may layuning umuwi ng bahay; subalit sa aking pagtatangkang tumawid ng bakod palabas sa bukid na kinaroroonan namin ay tuluyang nawala ang aking lakas, at ako ay bumagsak sa lupa na nanghihina, at ilang sandali ring nawalan ng kamalayan sa anumang bagay.

“Ang tinig na nagsasalita sa akin, na tinatawag ako sa aking pangalan ang unang bagay na naalaala ko. Tumingala ako, at nakita ko ang sugo ring yaon, na nakatayo sa aking ulunan, at napalilibutan ng liwanag tulad noong una. Muli niyang isinalaysay sa akin ang mga isinalaysay na niya noong nakaraang gabi, at inutusan ako na pumunta sa aking ama at sabihin ang pangitain at mga kautusang natanggap ko.

“Sumunod ako; ako’y nagbalik sa aking ama sa bukid, at inilahad ko sa kanya ang buong pangyayari. Tumugon siya sa akin na yaon ay sa Diyos, at sinabihan ako na humayo at sundin ang iniuutos ng sugo. Nilisan ko ang bukid, at ako’y nagtungo sa pook na sinabi sa akin ng sugo na pinaglilagakan ng mga lamina; at dahil sa pamumukod-tangi ng pangitain ko tungkol sa bagay na ito, ay natukoy ko kaagad ang pook pagdating ko roon.

“Malapit sa nayon ng Manchester, Ontarion, New York, ay isang burol na may kalakihan, at siyang pinakamataas sa buong kapaligiran. Sa dakong kanluran ng burol ito, di kalayuan sa tuktok, sa ilalim ng isang batong may kalakihan ay nakalatag ang mga laminang nakalagak sa isang kahong bato. Ang batong ito ay makapal at pabilog sa may bandang gitnang itaas, at papanipis tungo sa mga gilid, kung kaya’t ang gitnang bahagi nito ay nakikita sa ibabaw ng lupa, subalit ang gilid sa palibot ay natatabunan ng lupa

“Matapos kong maalis ang lupa, ay kumuha ako ng panikwas, na aking iniayos sa ilalim ng gilid ng bato, at sa kaunting pag-iinot ay naiangat. Tiningnan ko ang loob at nakita ko, naroroon nga ang mga lamina,

ang Urim at Tummim, at ang baluti sa dibdib kagaya ng sinabi ng sugo. Ang kahong kinalalagyan ng mga iyon ay niyari sa pamamagitan ng paglalatatag ng mga bato at pagdirikit sa mga ito ng mga sangkap na may uring semento. Sa ilalim ng kahon ay nakalatatag ang dalawang bato nag pahalang sa kahon, at sa mga batong ito nakapatong ang mga lamina at ang iba pang mga bagay na kasama nito.

“Tinangka kong ilabas ang mga yaon, ngunit ako’y pinagbawalan ng sugo, at muling pinagsabihan na ang panahon ng paglalabas nito ay hindi pa dumarating, at hindi pa darating, hanggang sa makalipas ang apat na taon magmula sa panahong yaon; subalit pinagsabihan niya ako na kinakailangang pumunta ako sa pook na yaon sa ganap na isang taon mula sa panahong iyon, at doon ay makikipagtagpo siya sa akin, at ako ay kinakailangang magpatuloy na gawin ang gayon hanggang sa sumapit ang panahon na maaari nang kunin ang mga lamina.

“Kagaya ipinag-uutos sa akin, ako ay pumupunta tuwing katapusan ng bawat taon, at sa tuwina ay natatagpuan ko roon ang sugo ring iyon, at tumatanggap ako ng tagubilin at kaalaman tuwing kami’y mag-uusap, tungkol sa kung ano ang gagawin ng Panginoon, at kung paano at sa anong paraan ang Kanyang kaharian ay pangangasiwaan sa mga huling araw.

“Sa tinagal-tagal ay dumating ang panahon upang makuha ang mga lamina, ang Urim at Tummim, at ang baluti sa dibdib. Noong ikadalawampu’t dalawa ng Setyembre, isanlibo walong daan at dalawampu’t pito, matapos akong magtungo gaya ng nakaugalian sa katapusan ng isa pang taon sa ook na kinalalagakan ng mga yaon, ay ibinigay sa akin ang mga iyon ng nasabi ring makalangit na sugo, at nagtagubilin nang ganito: Na ako ang may pananagutan sa mga yaon; na kung ang mga ito’y mawawala dahil sa kawalang-ingat, o dahil sa aking kapabayaan, ako ay iwawaksi; subalit kung aking gagawin ang lahat ng agsisikap upang ang mga ito ay maingatan, hnggang kunin niya, ang sugo, ang mga ito, ito ay pangangalagaan.

“Agad kong napag-alaman ang dahilan kung bakit tumanggan ako ng ganoong kahigpit na mga tagubilin na ingatang ligtas ang mga yaon, at kung bakit sinabi ng sugo na kung matupad ko ang mga mararapat kong gawin na iniatang sa aking mga kamay, ay kukunin niya ang mga yaon. Sapagkat hindi pa gaanong nagtatagal na nabunyag na ang mga yaon ay nasa sa akin, ay isang walang tigil na pamimilit ang ginamit upang ang mga yaon ay maagaw sa akin. Lahat ng pakana na maaaring gawin ay ginamit sa ganoong layunin. Ang paguusig ay higit na naging mapait at matindi kaysa noong una, at ang mga tao ay laging nakahanda upang makuha sa akin kung maaari ang mga yaon. Subalit sa karunungan ng Diyos, yaon ay nanatiling ligtas sa aking mga kamay, hanggang sa matapos ko ang mga kinakailangan na iniatang sa aking mga kamay. Alinsunod sa napagkasunduan, nang hingin ng sugo ang mga iyon ay ibinigay ko yaon sa kanya; at ang mga yaon ay nasa kanyang pag-iingat magpahanggang sa araw na ito, na ikalawang araw ng Mayo, isanlibo walong daan at tatlumpu’t walo.”

Para sa kabuuang tala, tingnan sa Joseph Smith -- Kasaysayan, sa Mahalagang Perlas, at *History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, tomo 1, kabanta 1 hanggang 6.

Ang sinaunang kasulatan na kinuha mula sa lupa, bilang tinig ng tao na nagsasalita mula sa alabok, at naisalin sa makabagong wika sa pamamagitan ng kaloob at kapangyarihan ng Diyos, gaya ng pinagtibay ng Maykapal na patotoo, ay unang nalathala sa daigdig sa wikang Ingles noong taong 1830 bilant *The Book of Mormon*.

MAIKLING PALIWANAG TUNGKOL SA

ANG AKLAT NI MORMON

Ang Aklat ni Mormon ay isang banal na talaan ng mga tao sa sinaunang Amerika, at nakaukit sa mga pirasong metal. Apat na uri ng laminang metal ang binabanggit sa aklat na ito:

1. *Ang mga Lamina ni Nephi*, na may dalawang uri: ang Maliliit na Lamina at ang Malalaking Lamina. Ang una ay halos tungkol sa mga espirituwal na bagay at sa ministeryo at mga turo ng mga propeta, samantalang ang huli, karamihan ay kasaysayan ng kapanahunan ng mga taong kinauukulan (1 Nephi 9:2-4). Magmula sa panahon ni Mosias, gayon man, ang malalaking lamina ay naglalaman na rin ng mahahalagang bagay na espirituwal.

2. *Ang mga Lamina ni Mormon*, na naglalaman ng mga pinaikling ulat ni Mormon buhat sa Malalaking Lamina ni Nephi, kalakip ang maraming paliwanag. Ang mga laminang ito ay naglalaman din ng karugtong ng kasaysayan na iniulat ni Mormon at ang mga dagdag ng kanyang anak na si Moroni.

3. *Ang mga Lamina ni Eter*, na naglalahad ng kasaysayan ng mga Jaredita. Ang talaang ito ay pinaikli ni Moroni, na naglagay ng kanyang paliwanag at inilakip ang talaan sa pangkalahatang kasaysayan sa ilalim ng pamagat na "Aklat ni Ether."

4. *Ang mga Laminang Tanso* na dinala ng mga tao ni Lehi mula sa Jerusalem noong 600 BC. Ang mga ito ay naglalaman ng "limang aklat ni Moises, ... At gayon din ang talaan ng mga Judio mula sa simula, ... hanggang sa pagsisimula ng paghahari ni Zedekias, hari ng Juda; At gayon din ang mga propesiya ng mga banal na propeta" (1 Nephi 5:11-13). Maraming sipi mula sa mga laminang ito na binabanggit si Isaias at iba pang mga propeta sa Biblia at mga propetang wala sa Biblia, ang lumitaw sa Aklat ni Mormon.

Ang Aklat ni Mormon ay binubuo ng labinlimang pangunahing bahagi o pagkakahati, na kilala, maliban sa isa, bilang mga aklat, na ang bawat isa ay tinatawag sa pangalan ng pangunahing mayakda. Ang unang bahagi (ang unang anim na aklat, na nagtatapos kay Omni) ay isang pagsasalin mula sa Maliliit na Lamina ni Nephi. Sa pagitan ng mga aklat nina Omni at Mosias ay may isiningit na tinatawag na Ang mga Salita ni Mormon. Ang isiningit na ito ay naguugnay sa talaang nakaukit sa Maliliit na Lamina na kasama ang pinaikling talaan ni Mormon buhat sa Malalaking Lamina.

Ang pinakamahabang bahagi, mula sa Mosias hanggang sa Mormon, kabanata 7, na kasama rito, ay isang pagsasalin ng pinaikling talaan ni Mormon buhat sa Malalaking Lamina ni Nephi. Ang pangkatapusang bahagi, mula sa Mormon, kabanata 8, hanggang sa katapusan ng aklat, ay iniukit ng anak ni Mormon na si Moroni, na siya, makaraang tapusin ang talaan ng buhay ng kanyang ama, ay gumawa ng isang pinaikling talaan ng Jaredita (bilang Aklat ni Eter) at pagkatapos ay idinagdag ang mga bahaging nakilala bilang ang Aklat ni Moroni.

Humigit-kumulang noong mga taong AD 421, si Moroni, ang huli sa mga mananalaysay na propetang Nephita ay mahigpit na isinara ang banal na talaan at ikinubli ito ayon sa Panginoon, upang ilabas sa mga huling araw, gaya ng ibinadya ng tinig ng Diyos sa pamamagitan ng kanyang mga sinaunang propeta. Noong AD 1823, ang Moroni ring ito, na isa nang taong nabuhay na mag-uli, ay dumalaw s Propetang si Joseph Smith at sa dakong huli ay nagbigay ng inukitang mga lamina sa kanya.

Ang Unang Aklat ni Nephi Ang Kanyang Panunungkulan at Ministryo

(Mga 600 - 570 BC)

Ang ulat ni Lehi at ng kanyang asawang si Saria, at ng kanyang apat na anak na lalaki, na tinatawag sa mga pangalang (mula sa panganay) Laman, Lemuel, Sam, at Nephi. Ang Panginoon ay nagbabala kay Lehi na lisanin ang lupain ng Jerusalem, sapagkat nagropesiya siya sa mga tao hinggil sa kanilang kasamaan at hinangad nilang kitlin ang kanyang buhay. Tatlong araw siyang naglakbay sa ilang kasama ang kanyang mag-anak. Isinama ni Nephi ang kanyang mga kapatid at bumalik sa lupan ng Jerusalem upang kunin ang talaan ng mga Judio. Ang ulat ng kanilang mga pagdurusa. Ipinagsama nila ang mga anak na babae ni Ismael uang maging mga asawa. Isinama nila ang kanilang mga mag-anak patungo sa ilang. Ang kanilang mga pagdurusa at paghihirap sa ilang. Ang landas ng kanilang mga paglalakbay. Dumating sila sa malawak na tubig. Ang mga kapatid ni Nephi ay naghimagsik laban sa kanya. Sila ay kanyang nilito, at gumawang isang sasakyang-dagat. Tinawag nila ang pangalan ng pook na Masagana. Sila ay tumawid sa malawak na tubig patungo sa lupang pangako, at sa dako pa roon. Ito ay ayon sa ulat na Nephi; o sa ibang salita, ako, si Nephi, ang sumulat ng talaang ito.

Kaanata 1

(Mga 600 BC)

1:1 Ako, si Nephi, na isinilang sa butihing mga magulang samakatwid, ako ay naturuan ng lahat halos ng karunungan ng aking ama; at sa dahilang nakita ko ang maraming paghihirap sa paglipas ng aking mga araw, gayunman, sa labis na pagpapala ng Panginoon sa lahat ng aking mga araw; oo, sa pagkakaroon ng malaking kaalaman tungkol sa kabutihan at sa mga hiwaga ng Diyos, kaya nga gumawa ako ng isang talaan ng aking mga gawain noong aking mga araw.

1:2 Oo, ako ay gumawa ng isang talaan sa wika ng aking ama, na binubuo ng karunungan ng mga Judio at ng wika ng mga taga-Egipto.

1:3 At nalalaman ko na ang talaang ginagawa ko ay totoo; at ginagawa ko ito sa amamagitan ng sarili kong kamay; at ginagawa ko ito ayon sa aking kaalaman.

1:4 Sapagkat ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng unang taon ng paghahari ni Zedekias, hari ng Juda, (ang aking ama, si Lehi, na nanirahan sa Jerusalem sa lahat ng kanyang mga araw); at sa taon ding iyon ay nagkaroon ng maraming propeta, nagpopropesiya sa mga tao na kinakailangan silang magsiagsisi, o ang dakilang lunsod ng Jerusalem ay tiyak namawawasak.

1:5 Dahil dito, ito ay nangyari na, na ang aking ama, si Lehi habang siya ay lumalakad ay nanalangin sa Panginoon, oo, maging nang buo niyang puo, sa kapakanan ng kanyang mga tao.

1:6 At ito ay nangyari na, na habang siya ay nananalangin sa Panginoon, may lumitaw na isang haliging apoy at lumapag sa ibabaw ng isang malaking bato sa harapan niya; at marami siyang nakita at narinig; at dahil sa mga bagay na kanyang nakita at narinig siya ay nangatal at nanginig nang labis.

1:7 At ito ay nangyari na, na siya ay bumalik sa kanyang sariling tahanan sa Jerusalem; at inihimlay niya ang sarili sa kanyang highaan, na napangingibabawan ng Espiritu at ng mga bagay na kanyang nasaksihan.

1:8 At nasa gayong napangingibabawan ng Espiritu, siya ay ngtangay sa isang pangitain, maging ang kalangitan ay nakita niyang nabuksan, at kanyang inakalang nakita niya and Diyos na nakaupo sa kanyang trono, napaliligiran ng di mabilang na lipumpon ng mga anghel na nasa ayos ng pag-awit at pagpupuri sa kanilang Diyos.

1:9 At ito ay nangyari na, na kanyang nakita ang Isa na bumababa mula sa gitna ng langit, at namasdan niya na ang kanyang liwanag ay higit pa kaysa sa araw sa katanghaliang tapat.

1:10 At kanya ring nakita ang labindalawang iba pa na sumusunod sa sa kanya, at ang kanilang liwanag ay mahigit pa kaysa sa mga bituin sa kalangitan.

1:11 At sila ay bumaba at humayo sa balat ng lupa; at ang una ay lumapit at tumayo sa harapan ng aking ama, at ibinigay sa kanya ang isang aklat, at siya ay inatasan na dapat niyang basahin.

1:12 At ito ay nangyari na, na habang siya ay nagbabasa, siya ay napuspos ng Espiritu ng Panginoon.

1:13 At nabasa niya, sinasabing: Sa aba, sa aba, sa Jerusalem, sapagkat nakita ko ang iyong mga karumal-dumal na gawain! Oo, at maraming bagay ang nabasa ng aking ama hinggil sa Jerusalem -- na ito ay wawasakin, at ang mga naninirahan doon; marami ang masasawi sa pamamagitan ng espada, at marami ang madadalang bihag sa Babilonia.

1:14 At ito ay nangyari na, nang mabasa ng aking ama at masaksihan ang maraming dakila at kagila-gilalas na bagay, siya ay napabulalas ng maraming bagay sa Panginoon gaya ng: Dakila at kagila-gilalas ang iyong mga gawa, O Panginoon Diyos na Pinakamakapangyarihan! Ang iyong trono ay mataas sa kalangitan, at ang iyong kapangyarihan, at kabutihan, at awa ay sumasalihat ng mga naninirahan sa mundo; at, sapagkat ikaw ay maawain, hindi mo ipahihintulot na yaong mga lumalapit sa iyo ay mangasawi!

1:15 At ganito ang pamamaraan ng pananalita ng aking ama sa pagpuuri sa kanyang Diyos; sapagkat ang kanyang kaluluwa ay nagalak, at ang kanyang puso ay napuspos, dahil sa mga bagay na kanyang nakita, oo, dahil sa ipinakita ng Panginoon sa kanya.

1:16 At ngayon ako, si Nephi, ay hindi gumawa ng buong ulat ng mga bagay na naisulat ng aking ama, sapagkat marami siyang bagay na naisulat na kanyang nakita sa mga pangitain at sa mga panaginip; at marami rin siyang naisulat na mga bagay na kanyang iprinopesiya at sinabi sa kanyang mga anak, na kung alin ay hindi ko gagawan ng buong ulat.

1:17 Subalit ako ay gagawa ng ulat ng aking mga ginawa sa aking mga araw. Masdan, ako ay gumawa ng isang pinaikling talaan ng aking ama, sa mga laminang aking ginawa sa pamamagitan ng sarili kong mga kamay; samakatwid, matapos kong mapaikli ang talaan ng aking ama ay gagawin ko naman ang isang ulat ng sarili kong buhay.

1:18 Sa gayon, nais kong mlaman ninyo, na matapos ipakita ng Panginoon ang naakaraming kagila-gilalas na bagay sa aking ama, si Lehi, oo, hinggil sa pagkawasak ng Jerusalem, masdam, siya ay humayo sa mga tao, at nagsimulang magpropesiya at magpahayag sa kanila hinggil sa mga bagay na kapwa niya nakita at narinig.

1:19 At ito ay nangyari na, na kinutya siya ng mga Judio dahil sa mga bagay na kanyang pinatotohanan sa kanila; sapagkat tunay na kanyang inatotohanan ang kanilang mga kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain; at pinatotohanan niya na ang mga bagay na kanyang nabasa sa aklat, ay maliwanag na ipinaalam ang tungkol sa pagparito ng Mesiyas, at gayon din ang pagtubos sa sanlibutan.

1:20 At nang marinig ng mga Judio ang mga bagay na ito sila ay nagalit sa kanya; oo, maging tulad sa mga propeta noong unang panahon, na kanilang ipinagtabuyan, at binato, at pinatay; at kanila ring hinangad ang kanyang buhay, uang ito ay kanilang kitlin. Datapwat masdan, ako, si Nephi, ay magpapatunay sa inyo na ang magiliw na awa ng Panginoon ay sumasalihat ng kanyang mga pinili, dahil sa kanilang pananampalataya, upang gawin silang malakas maging sa pagkakaroon ng kapangyarihang maligtas.

(Mga 600 BC)

2:1 Sapagkat masdan, ito ay nangyari na, na ang Panginoon ay nangusap sa aking ama, oo, maging sa isang panaginip, at sinabi sa kanya: Pinagpala ka Lehi, dahil sa mga bagay na iyong ginawa; at sapagkat ikaw ay naging matapat at ipinahayag sa mga taong ito ang mga bagay na aking ipinag-utos sa iyo, masdan, hangad nilang kitlin ang iyong buhay.

2:2 At ito ay nangyari na, na inutusan ng Panginoon ang aking ama, aging sa isang panaginip, na nararapat niyang ipagsama ang kanyang mag-anak at lumisan patungo sa ilang.

2:3 At ito ay nangyari na, na siya ay naging masunurin sa salita ng Panginoon, anupa't siya ay sumunod gaya ng ipinag-utos ng Panginoon sa kanya.

2:4 At ito ay nangyari na, na siya ay lumisan patungo sa ilang. At iniwan niya ang kanyang tahanan, at ang lupaing kanyang mana, at ang kanyang ginto, at ang kanyang ilak, at ang kanyang mahahalagang bagay, at wala siyang dinala maliban sa kanyang mag-anak, at mga panustos, at mga tolda, at lumisan patungo sa ilang. {600 BC}

2:5 At siya ay naglakbay sa may mga hangganan na malapit sa dalampasigan ng Dagat na Pula; at siya ay naglakbay sa ilang sa mga hangganang mas malapit sa Dagat na Pula; at siya ay naglakbay sa ilang kasama ang kanyang mag-anak, na binubuo ng aking ina, si Saria, at ng mga nakatatanda kong kapatid na sina Laman, Lemuel, at Sam.

2:6 At ito ay nangyari na, nang siy ay nakapaglakbay na nang tatlong araw sa ilang, itinayo niya ang kanyang tolda sa isang lambak sa tabi ng isang ilog ng tubig.

2:7 At ito ay nangyari na, na siya ay gumawa ng isang dambanang bato, at gumawa ng isang pag-aalay sa Panginoon, at nagbigay-pasasalamat sa Panginoon naming Diyos.

2:8 At ito ay nangyari na, na tinawag niya ang pangalan ng ilog na Laman, at ito ay umuuho patungo sa Dagat na Pula; at ang lambak ay nasa mga hangganang malapit sa bukana niyon.

2:9 At nang makita ng aking ama na ang mga tubig ng ilog ay umuuho patungo sa bukal ng Dagat na Pula, siya ay nangusap kay Laman, sinasabing: O sana ay maging katulad ka ng ilog na ito, patuloy na umaagos patungo sa bukal ng lahat ng kabutihan!

2:10 At siya ay nangusap din kay Lemuel: O sana ay maging katulad ka ng lambak na ito, matibay at matatag, at hindi matitinag sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon!

2:11 Ngayon, ito ay nasabi niya dahil sa katigasan ng leeg nina Laman at Lemuel; sapagkat masdan, sila ay bumubulung-bulong sa maraming bagay laban sa kanilang ama, dahil sa siya ay isang mapangitaing tao, at inakay sila alabas sa lupain ng Jerusalem, upang iwan ang lupaing kanilang mana, at ang kanilang ginto, at ang kanilang pilak, at ang kanilang mahahalagang bagay, upang mangasawi sa ilang. At sinabi nila na ito ay ginawa niya dahil sa mga hangal na guni-guni ng kanyang puso.

2:12 At sa gayon sina Laman at Lemuel, na mga nakatatanda, ay bumulung-bulong laban sa kanilang ama. At sila ay bumulung-bulong sapagkat hindi nila nalalaman ang mga pakikitungo ng Diyos na siyang lumikha sa kanila.

2:13 Ni hindi sila nininiwala na ang Jerusalem, ang dakilang lunsod, ay maaaring mawasak alinssunod sa mga salita ng mga propeta. At sila ay katulad ng mga Judio na nasa Jerusalem, na naghangad na kitlin ang buhay ng aking ama.

2:14 At ito ay nangyari na, na ang aking ama ay nangusap sa kanila sa lambak ng Lemuel, nang may kapangyarihan, na puspos ng Espiritu, hanggang sa ang kanilang mga katawan ay nanginig sa harapan

niya. At sila ay kanyang nalito, kaya sila ay hindi nakapangahas na magsalita nang laban sa kanya; anupa't sila ay sumunod gaya ng kanyang ipinag-utos sa kanila.

2:15 At ang aking ama ay nanirahan sa isang tolda.

2:16 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, na lubhang bata pa, gayunman ay may malaking pangangatawan, at sapagkat mayroon ding matinding pagnanais na malaman ang mga hiwaga ng Diyos, dahil dito, ako ay nagsumamo sa Panginoon; at masdan, dinalaw niya ako, at pinalambot ang aking puso kung kaya't pinaniwalaan ko ang lahat ng salitang sinabi ng aking ama; anupa't ako ay hindi naghimagsik laban sa kanya na tulad ng aking mga kapatid.

2:17 At kinausap ko si Sam, ipinaalam sa kanya ang mga bagay na ipinaalam sa akin ng Panginoon sa pamamagitan ng kanyang Banal na Espiritu. At ito ay nangyari na, na siya ay naniwala sa aking mga salita.

2:18 Datapwat, masdan, sina Laman at Lemuel ay ayaw makinig sa aking mga salita; at sapagkat nagdadalamhati dahil sa katigasan ng kanilang mga puso, ako ay nagsumamo sa Panginoon para sa kanila.

2:19 At ito ay nangyari na, na ang Panginoon ay nangusap sa akin, sinasabing: Pinagpala ka, Nephi, dahil sa iyong pananampalataya, sapagkat hinanap mo ako nang buong pagsisikap, nang may kapakumbabaan ng puso.

2:20 At habang sinusunod o ang aking mga kautusan, ikaw ay uunlad, at aakayin sa isang lupang pangako; oo, maging sa isang lupaing aking inihanda para sa yo; oo, isang lupaing pinili nang higit sa lahat ng iba pang lupain.

2:21 At habang ang iyong mga kapatid ay naghihimagsik laban sa iyo, sila ay itatakwil mula sa harapan ng Panginoon.

2:22 At habang sinusunod mo ang aking mga kautusanm ikaw ay gagawing isang pinuno at isang guro sa iyong mga kapatid.

2:23 Sapagkat masdan, sa araw na yaon na sila ay maghinmagsik laban sa akin, susumpain ko sila maging ng isang masidhing sumpa, at hindi sila magkakaroon ng kapangyarihan sa iyong mga binhi maliban kung sila ay maghimagsik din laban sa akin.

2:24 At kung mangyayari na sila ay maghimagsik laban sa akin, sila ay magiging isang pahirap sa iyong mga binhi, upang pukawin sila sa mga landas ng pag-alaala.

Kaanata 3 (Mga 600-592 BC)

3:1 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay bumalik, matapos makipag-usap sa Panginoon, sa tolda ng aking ama.

3:2 At ito ay nangyari na, na nangusap siya sa akin, sinasabing; Masdan, ako ay nanaginip ng isang panaginip, na kung saan ang Panginoon ay nag-utos sa akin na ikaw at ang iyong mga kapatid ay magbalik sa Jerusalem.

3:3 Sapagkat masdan, na kay Laban ang talaan ng mga Judio at gayon din ang isang talaangkanan ng aking mga ninuno, at ang mga yaon ay nakaukit sa mga laminang tanso.

3:4 Anupa't ang Panginoon ay nag-utos sa akin na ikaw at ang iyong mga kapatid ay nararapat magtungo sa tahanan ni Laban, at hanapin ang mga talaan, at dalhin ang mga yaon dito sa ilang.

3:5 At ngayon, masdan, ang iyong mga kapatid ay bumubulung-bulong, sinasabing isang mahirap na bagay ang aking hinihingi sa kanila; subalit masdan, hindi ako ang humihingi sa kanila, kundi ito ay isang kautusan ng Panginoon.

3:6 Kung gayon humayo, anak ko, at ikaw ay kakasihan ng Panginon, sapagkat ikaw ay hindi bumubulung-bulong.

3:7 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay nangusap sa aking ama: Hahayo ako at gagawin ang mga bagay na ipinag-uutos ng Panginoon, saagkat nalalaman ko na ang Panginoon ay hindi magbibigay ng mga kautusan sa mga anak ng tao, maliban sa siya ay maghahanda ng paraan para sa kanila upang kanilang maisagawa ang bagay na kanyang ipinag-uutos sa kanila.

3:8 At ito ay nangyari na, nang marinig ng aking ama ang mga salitang ito siya ay lubhang nagalak, sapagkat kanyang napagtanto na ako ay pinagpala ng Panginoon.

3:9 At ako, si Nephi, at ang aking mga kapatid ay naglakbay sa ilang, dala ang aming mga tolda, upang umahon sa lupain ng Jerusalem.

3:10 At ito ay nangyari na, nang kami ay makarating sa lupain ng Jerusalem, ako at ang aking mga kapatid ay nagsanggunian sa isa't isa.

3:11 At kami ay nagpalabunutan -- kung sino sa amin ang nararapat pumasok sa tahanan ni Laban. At ito ay nangyari na, na ang kapalaran ay tumama kay Laman; at si Laman ay pumasok sa tahanan ni Laban, at siya ay nakipag-usap sa kanya habang siya ay nakaupo sa loob ng kanyang tahanan.

3:12 At hiningi niya kay Laban ang mga talaang nakaukit sa mga laminang tanso, na naglalaman ng talaangkanan ng aking ama.

3:13 At masdan, ito ay nangyari na, na si Laban ay nagalit, at ipinagtulakan siyang palabas mula sa kanyang harapan; at ayaw niyang mapasakanya ang mga talaan. Anupa't sinabi niya sa kanya: Masdan, ikaw ay isang tulisan, at papatayin kita.

3:14 Subalit si Laman ay nakatakas sa kanyang harapan, at sinabi ang mga bagay na ginawa ni Laban, sa amin. At kami ay nagsimulang maging lubhang malungkot, at ang aking mga kapatid ay handa nang magsibalik sa aking ama sa ilang.

3:15 Subalit masdan, sinabi ko sa kanila na: Yamang ang Panginoon ay buhay, at habang tayo ay nabubuhay, hindi tayo bababa sa ating ama sa ilang hangga't hindi natin naisasagawa ang bagay na ipinag-uutos ng Panginoon sa atin.

3:16 Samakatwid, tayo ay magpakatapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon; kaya nga, tayo ay bumaba sa lupaing mana ng ating ama, sapagkat masdan kanyang iniwan ang ginto at pilak, at lahat ng uri ng kayamanan. At ang lahat ng ito ay kanyang ginawa dahil sa mga kautusan ng Panginoon.

3:17 Sapagkat nalalaman niya na ang Jerusalem ay tiyak na mawawasak, dahil sa kasamaan ng mga tao.

3:18 Sapagkat masdan, kamilang tinanggihan ang mga salita ng mga propeta. Anupa't kung ang aking ama ay maninirahan sa lupain matapos na siya ay utusang tumakas sa lupaing ito, masdan, siya ay masasawi rin. Kaya nga, talagang kinakailangan na siya ay tumakas sa lupain.

3:19 At masdan, iyon ay karunungan sa Diyos na nararapat nating makuha ang mga talaang ito, upang mapanatili natin para sa ating mga anak ang wika ng ating mga ama;

3:20 At upang atin ding mapanatili sa kanila ang mga salitang ipinahayag ng bibig ng lahat ng banal na propeta, na ipinagkaloob sa kanila ng Espiritu at kapangyarihan ng Diyos, magmula pa noong simula

ng daigdig, maging hanggang dito sa kasalukuyang panahon.

3:21 At ito ay nangyari na, na alinsunod sa ganitong pamamaraan ng pananalita ay hinikayat ko ang aking mga kapatid, upang sila ay maging matapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos.

3:22 At ito ay nangyari na, na kami ay bumaba sa lupaing aming mana, at sama-samang tinipon namin ang aming mga ginto, at ang aming mahalagang bagay.

3:23 At matapos naming samasamang matipon ang mga bagay na ito, kami ay umahon muli sa tahanan ni Laban.

3:24 At ito ay nangyari na, na kami ay pumasok patungo kay Laban, at hiniling sa kanyang ibigay niya sa amin ang mga talaang nakaukit sa mga laminang tanso, na bilang kapalit ay ibibigay namin sa kanya ang aming mga ginto, at ang aming mga pilak, at ang lahat ng aming mahalagang bagay.

3:25 At ito ay nangyari ng, nang makita ni Laban ang aming ariarian, at na iyon ay lubhang napakarami, pinagnasaan niya ang mga iyon, hanggang sa ipagtulakan niya kami palabas, at isinugo ang kanyang mga tagapagsilbi upang patayin kami, upang kanyang makuha ang aming ari-arian.

3:26 At ito ay nangyari na, na kami ay tumakas sa harapan ng mga tagapagsilbi ni Laban, at kami ay napilitang iwan ang aming ari-arian, at iyon ay nahulog sa mga kamay ni Laban.

3:27 At ito ay nangyari na, na kami ay tumakas patungo sa ilang, at ang mga tagapagsilbi ni Laban ay hindi kami naabutan, at itinago namin ang sarili sa butas ng isang malaking bato.

3:28 At ito ay nangyari na, na si Laman ay nagalit sa akin, at gayon din sa aking ama; at gayon din si Lemuel, sapagkat siya ay nakinig sa mga salita ni Laman. Anupa't sina Laman at Lemuel ay nangusap ng masasakit na salita sa amin, na kanilang mga nakababatang kapatid, at kami ay kanilang hinampas ng isang pamalo.

3:29 At ito ay nangyari na, na samantalang hinahampas nila kami ng pamalo, masdan, isang anghel ng Panginoon ang dumating at tumayo sa harapan nila, at siya ay nangusap sa kanila, sinasabing: Bakit ninyo hinahampas ng pamalo ang inyong nakababatang kapatid? Hindi ba ninyo nalalaman na siya ay pinili ng Panginoon na maging pinuno ninyo, at ito ay dahil sa inyong mga kasamaan? Masdan, kayo ay muling aahon sa Jerusalem, at ibibigay ng Panginoon si Laban sa inyong mga kamay.

3:30 At matapos na ang anghel ay makapangusap sa amin, siya ay lumisan.

3:31 At matapos makalisan ang anghel, sina Laman at Lemuel ay muling nagsimulang bumulungbulong, sinasabing: Paano mangyayaring ibibigay ng Panginoon si Laban sa ating mga kamay? Masdan, siya ay isang makapangyarihang tao, at kaya niyang utusan ang limampu, oo, maging limampu ay kaya niyang patayin; tayo pa kaya ang hindi?

Kaanata 4 (Mga 600-592 BC)

4:1 At ito ay nangyari na, na ako ay nangusap sa aking mga kapatid, sinasabing: Tayo nang umahon muli sa Jerusalem, at tayo ay maging matapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon; sapagkat masdan, siya ay higit na makapangyarihan kaysa lahat ng sangkatauhan, kung gayon bakit hindi siya magiging higit na makapangyarihan kaysa kay Laban at sa kanyang limampu, oo, maging sa kanyang sampu-sampung libo?

4:2 Samakatwid tayo nang umahon; maging malakas tayong katulad ni Moises; sapagkat siya ay tunay na nangusap sa tubig ng Dagat na Pula at yaon ay nahati nang dito at doon, at ang ating mga ama ay nakatawid at nakalaya mula sa pagkabihag, sa tuyong lupa, at ang mga hukbo ni Faraon na sumunod sa kanila ay nangalunod sa tubig ng Dagat na Pula.

4:3 Ngayon masdan, alam ninyo na ito ay totoo; at alam din ninyo na isang anghel ang nangusap sa inyo; kung gayon, magaalinlangan pa ba kayo? Umahon na tayo; ang Panginoon ay kaya tayong iligtas, maging kagaya ng ating mga ama, at patayin si Laban, maging katulad ng mga taga-Egipto.

4:4 Ngayon, nang sabihin ko ang mga salitang ito, sila ay galit pa rin, at nagpatuloy na bumulungbulong; gayunman, sumunod sila sa akin hanggang sa kami ay makarating sa labas ng mga pader ng Jerusalem.

4:5 At noon ay gabi; at pinapagtago ko sila sa labas ng mga pader. At matapos nilang maitago ang sarili, ako, si Nephi, ay gumapang na papasok sa lunsod at nagtungo sa tahanan ni Laban.

4:6 At ako ay pinatnubayan ng Espiritu, nang sa simula ay hindi pa nalalaman ang mga bagay na nararapat kong gawin.

4:7 Gayunman, ako ay yumaon, at habang ako ay papalapit sa tahanan ni Laban ay namasdan ko ang isang tao, at siya ay nakabulagta sa lupa sa harapan ko, sapagkat siya ay lango sa alak.

4:8 At nang ako ay lumapit sa kanya ay natuklasan ko na siya si Laban.

4:9 At namasdan ko ang kanyang espada, at hinugot ko ito sa kaluban niyon; at ang puluhan niyon ay lantay na ginto, at ang pagkakayari niyon ay lubhang napakainam, at nakita ko na ang talim niyon ay yari sa natatanging asero.

4:10 At ito ay nangyari na, na ako ay pinilit ng Espiritu na dapat kong patayin si Laban; datapwat winika ko sa aking puso: Kailanman ako ay hindi nagpadanak ng dugo ng tao. At ako ay nanliit at ninais na huwag ko siyang patayin.

4:11 At ang Espiritu ay muling nangusap sa akin: Masdan ibinigay siya ng Panginoon sa iyong mga kamay. Oo, at alam ko ring hinangad niyang kitlin ang aking buhay; oo, at ayaw niyang makinig sa mga kautusan ng Panginoon; at kanya ring kinhaha ang aming ari-arian.

4:12 At ito ay nangyari na, na ang Espiritu ay muling nangusap sa akin: Patayin mo siya, sapagkat ibinigay siya ng Panginoon sa iyong mga kamay;

4:13 Masdan pinapatay ng Panginoon ang masasama upang maisagawa ang kanyang mga banal na layunin. Higit na mabuting masawi ang isang tao kaysa ang isang bansa ay tuluyang manghina at masawi sa kawalang-paniniwala.

4:14 At ngayon, nang ako, si Nephi, ay marinig ang mga salitang ito, naalaala ko ang mga salita ng Panginoon na winika niya sa akin sa ilang, sinasabing: Habang ang iyong mga binhi ay sumusunod sa aking mga kautusan, sila ay uunlad sa lupang pangako.

4:15 Oo, at naisip ko ring hindi nila masusunod ang mga kautusan ng Panginoon alinsunod sa mga batas ni Moises, maliban kung nasa kanila ang mga batas.

4:16 At alam ko rin na ang mga batas ay nakaukit sa mga laminang tanso.

4:17 At muli, alam kong ibinigay ng Panginoon si Laban sa aking mga kamay para sa layuning ito -- upang mapasaakin ang mga talaan alinsunod sa kanyang mga kautusan.

4:18 Samakatwid, sinunod ko ang tinig ng Espiritu, at hinawakan ko si Laban sa buhok, at tinagpas ko ang kanyang ulo ng sarili niyang espada.

4:19 At matapos kong tagpasin ang kanyang ulo ng sarili niyang espada, kinuha ko ang mga kasuotan ni Laban at isinuot ko sa aking katawan; oo, maging ang pinakamumunting bagay; at ibinigkis ko ang

kanyang baluti sa aking balakang.

4:20 At matapos kong magawa ito, ako ay nagtungo sa kabang-yaman ni Laban. At nang ako ay patungo sa kabang-yaman ni Laban, masdan, nakita ko ang tagapagsilbi ni Laban na siyang nag-iingat ng mga susi ng kabang-yaman. At inutusan ko siya sa tinig ni Laban, na dapat siyang sumama sa akin sa kabang-yaman.

4:21 At inakala niyang ako ang panginoon niyang si Laban, sapagkat namasdan niya ang mga kasuotan at gayon din ang espada na nakabigkis sa aking balakang.

4:22 At siya ay nangusap sa akin hinggil sa mga elder ng mga Judio, sapagkat nalalaman niya na ang kanyang panginoon, si Laban, ay lumabas nang gabing yaon na kasama nila.

4:23 At nakipag-usap ako sa kanya na para bang si Laban.

4:24 At sinabi ko rin sa kanya na dapat kong dalhin ang mga inukit na nasa mga laminang tanso, sa aking mga nakatatandang kapatid na nasa labas ng mga pader.

4:25 At sinabihan ko rin siya na dapat siyang sumunod sa akin.

4:26 At siya, sa pag-aakalang ang mga kapatid sa simbahan ang tinutukoy ko, at ako ay tunay na si Laban na aking pinatay, dahil dito, siya ay sumunod sa akin.

4:27 At nangusap siya sa akin nang maraming ulit hinggil sa mga elder ng mga Judio, habang ako ay patungo sa aking mga kapatid, na nasa labas ng mga pader.

4:28 At ito ay nangyari na, nang makita ako ni Laman siya ay lubhang natakot, at gayon din sina Lemuel at Sam. At sila ay tumakbong papalayo sa akin; sapagkat inakala nilang ako si Laban, at na ako ay kanyang napatay at naghahangad na kitlin din ang kanilang mga buhay.

4:29 At ito ay nangyari na, na tinawag ko sila, at narining nila ako; anupa't huminto sila sa pagtakbong palayo sa akin.

4:30 At ito ay nangyari na, nang mamasdan ng tagapagsilbi ni Laban ang aking mga kapatid ay nagismula siyang manginig, at tatalilis na sana palayo sa akin at babalik sa lunsod ng Jerusalem.

4:31 At ngayon, ako, si Nephi, na isang lalaking may malaking bulas, at nakatanggap din ng pambihirang lakas mula sa Panginoon, samakatwid sinunggaban ko ang tagapagsilbi ni Laban, at pinigilan siya, upang buwag siyang makatakas.

4:32 At ito ay nangyari na, na ako ay nangusap sa kanya, na kung pakikinggan niya ang aking mga salita, yamang ang Panginoon ay buhay, at habang ako ay nabubuhay, at kung makikinig siya sa aming mga salita, hahayaan namin siyang mabuhay.

4:33 At ako ay nangusap sa kanya, maging nang may panunumpa, na hindi siya dapat matakot; na siya ay magiging isang malayang tao na katulad namin kung siya ay bababa sa amin sa ilang.

4:34 At nangusap din ako sa kanya, sinasabing: Tunay na ang Panginoon ang nag-utos sa aming gawin ang bagay na ito; at dapat ba kaming hindi maging masikap sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon? Kung gayon, kung bababa ka sa ilang sa aking ama, ikaw ay magkakaroon ng lugar sa amin.

4:35 At ito ay nangyari na, na si Zoram ay nagkalakas ng loob sa mga salitang aking sinabi. Ngayon, ang pangalan ng tagapagsilbi ay Zoram; at nangako siyang bababa patungo sa ilang sa aming ama. Oo, at nanumpa rin siya sa amin na siya ay mamamalagi sa amin mula sa panahong yaon.

4:36 Ngayon ninais namin na siya ay mamalagi sa amin sa ganitong dahilan, upang huwag malaman ng mga Judio ang hinggil sa aming pagtakas patungo sa ilang, na baka kami ay kanilang tugisin at patayin kami.

4:37 At ito ay nangyari na, nang manumpa si Zoram sa amin, nawala ang aming takot hinggil sa kanya.

4:38 At ito ay nangyari na, na aming kinuha ang mga laminang tanso at isinama ang tagapagsilbi ni Laban, at lumisan patungo sa ilang, at naglakbay patungo sa tolda ng aming ama.

Kaanata 5 (Mga 600-592 BC)

5:1 At ito ay nangyari na, na matapos kaming magtungo sa ilang sa aming ama, masdan, siya ay napuspos ng galak, at gayon din, ang aking inang si Saria ay lubhang nagalak, sapagkat tunay na siya ay nagdalamhati dahl sa amin.

5:2 Sapagkat inakala niya na kami ay nangasawi sa ilang; at siya rin ay dumaing laban sa aking ama, sinasabi sa kanya na siya ay isang mapangitaing tao; sinasabing: Masdam inilayo mo kami sa lupaing ating mana, at ang aking mga anak ay wala na, at tayo ay masasawi sa ilang.

5:3 At sa ganitong pamamaraan ng pananalita ang aking ina ay dumaing laban sa aking ama.

5:4 At ito ay nangyari na, na ang aking ama ay nangusap sa kanya, sinasabing: Alam ko na ako ay isang mapangitaing tao; sapagkat kung hindi ko nakita ang mga bagay ng Diyos sa isang pangitain, hindi ko sana naunawaan ang kabutihan ng Diyos, kundi namalagi na lamang sa Jerusalem, at nasawi kasama ang aking mga kapatid.

5:5 Ngunit masdan, aking natamo ang isang lupang pangako, at sa bagay na ito ako ay nagagalak; oo, at alam kong ililigtas ng Panginoon ang aking mga anak mula sa mga kamay ni Laban, at ibabalik silang muli sa atin sa ilang.

5:6 At sa ganitong pamamaraan ng pananalita inaliw ng aking amang si Lehi ang aking inang si Saria, hinggil sa amin, habang kami ay naglalakbay sa ilang patungo sa lupain ng Jerusalem, upang makuha ang talaan ng mga Judio.

5:7 At nang kami ay nakabalik na sa tolda ng aking ama, masdan, ang kanilang kagalakan ay nalubos, at ang aking ina ay naaliw.

5:8 At siya ay nangusap, sinasabing: Ngayon nalalaman ko nang may katiyakan na ang Panginoon ang nag-utos sa aking asawa na tumakas patungo sa ilang; oo, at nalalaman ko rin nang may katiyakan na pinangalagaan ng Panginoon ang aking mga anak, at iniligtas sila mula sa mga kamay ni Laban, at binigyan sila ng kapangyarihan upang maisagawa nila ang bagay na iniutos ng Panginoon sa kanila. At sa ganitong pamamaraan ng pananalita siya ay nangusap.

5:9 At ito ay nangyari na, na sila ay lubhang nagalak, at nag-alay ng hain at mga handog na susunugin sa Panginoon; at sila ay nagbigay ng pasalamat sa Diyos ng Israel.

5:10 At matapos na sila ay makapagbigay-pasalamat sa Diyos ng Israel, kinuha ng aking amang si Lehi ang mga talaang nakaukit sa mga laminang tanso, at sinaliksik niya ang mga yaon mula sa simula.

5:11 At namasdan niya na yaon ay naglalaman ng limang aklat ni Moises, na nagbibigay-ulat sa paglikha ng daigdig, at gayon din kina Adan at Eva, na ating mga unang magulang;

5:12 At gayundin ng talaan ng mga Judio mula sa simula, maging hanggang sa pagsisimula ng paghahari ni Zedekias, hari ng Juda;

5:13 At ng mga propesiya rin ng mga banal na propeta, mula sa simula, maging hanggang sa pagsisimula ng paghahari ni Zedekias; at marami rin sa mga propesiyang binigkas ng bibig ni Jeremias.

5:14 At ito ay nangyari na, na natagpuan din ng aking amang si Lehi, sa mga laminang tanso, ang talaangkanan ng kanyang mga ama; sa gayon nalaman niya na siya ay inapo ni Jose; oo, maging iyon ding si Jose na anak ni Jacob, na ipinagbili sa Egipto, at pinangalagaan ng kamay ng Panginoon upang mapangalagaan niya ang kanyang ama, si Jacob, at ang kanyang buong sambahayan mula sa pagkasawi sa taggutom.

5:15 At sila ay pinalaya rin mula sa pagkabiha, at mula sa lupain ng Egipto, ng yaon ding Diyos na namagalaga sa kanila.

5:16 At sa gayon natuklasan din ng aking amang si Lehi ang talaangkanan ng kanyang mga ama. At si Laban ay inapo rin ni Jose, kaya nga iniingatan niya at ng kanyang mga ama ang mga talaan.

5:17 At ngayon, nang mapagalaman ng aking ama ang lahat ng bagay na ito, siya ay napuspos ng Espiritu, at nagsimulang magpropesiya hinggil sa kanyang mga binhi --

5:18 Na ang mga laminang tansong ito ay hahayo sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao na kanyang mga binhi.

5:19 Samakatwid, sinabi niya na ang mga laminang tansong ito ay hindi kailanman masisira; ni hindi palalabuin ng panahon. At siya ay nagpropesiya ng maraming bagay hinggil sa kanyang mga binhi.

5:20 At ito ay nangyari na, na sa gayon ako at ang aking ama nakasunod sa mga kautusang iniutos sa amin ng Panginoon.

5:21 At aming nakuha ang mga talaang iniutos ng Panginoon sa amin, at sinaliksik ang mga yaon at natuklasan na ang mga yaon ay kanais-nais; oo, maging napakahalaga para sa amin kung kaya't maaari naming mapanatili ang mga kautusan ng Panginoon sa aming mga anak.

5:22 Anupa't ito ay naaayon sa karunungan ng Panginoon na dapat naming dalhin ang mga yaon, habang kami ay naglalakbay sa ilang patungo sa lupang pangako.

Kaanata 6 (Mga 600-592 BC)

6:1 At ngayon ako, si Nephi, ay hindi nagbibigay ng talaangkanan ng aking mga ama sa bahaging ito ng aking talaan; kahit kailan ay hindi ko isasama ito sa mga laminang ito na aking sinusulatan; sapagkat ito ay kasama sa talaang iniingatan ng aking ama; kaya nga, hindi ko na ito isusulat pa sa akdang ito.

6:2 Sapagkat sapat nang sabihin ko na kami ay mga inapo ni Jose.

6:3 At walang halaga sa akin na ako ay masusing magbigay ng buong ulat sa lahat ng bagay ukol sa aking ama, sapagkat ang mga yaon ay hindi maisusulat sa mga laminang ito, sapagkat nais kong magkaroon ng puwang upang maisulat ko ang mga bagay ng Diyos.

6:4 Sapagkat ang kaganapan ng aking hangarin ay mahikayat ko ang mga tao na lumapit sa Diyos ni Abraham, at sa Diyos ni Isaac, at sa Diyos ni Jacob, at maligtas.

6:5 Anupa't ang mga bagay na nakasisiya sa sanlibutan ay hindi ko isusulat, kundi ang mga bagay na nakasisiya sa Diyos at sa kanila na hindi makamundo.

6:6 Kaya nga, ako ay magbibigay ng kautusan sa aking mga binhi, na huwag nilang lalagyan ang mga laminang ito ng mga bagay na walang halaga sa mga anak ng tao.

Kaanata 7
(Mga 600-592 BC)

7:1 At ngayon nais ko na sana'y inyong malaman, na matapos magpropesiya ang aking amang si Lehi, hinggil sa kanyang mga binhi, ito ay nangyari na, na ang Panginoon ay muling nangusap sa kanya, sinasabing hindi marapat na ang maganak lamang niya, ni Lehi, ang isama niya sa ilang; kundi ang kanyang mga anak na lalaki ay nararapat magsama ng mga babae upang maging mga asawa, nang sila ay magkaroon ng binhi para sa Panginoon sa lupang pangako.

7:2 At ito ay nangyari na, na ang Panginoon ay nag-utos sa kanya na ako, si Nephi, at ang aking mga kapatid, ay nararapat na magsibalik na muli sa lupain ng Jerusalem, at ipagsama si Ismael at ang kanyang mag-anak sa ilang.

7:3 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, at ang aking mga kapatid ay muling naglakbay sa ilang upang umahon sa Jerusalem

7:4 At ito ay nangyari na, na kami ay umahon sa tahanan ni Ismael, at nakuha namin ang pagsang-ayon sa paningin ni Ismael, kung kaya nga't nasabi namin sa kanya ang mga salita ng Panginoon.

7:5 At ito ay nangyari na, na pinalambot ng Panginoon ang puso ni Ismael, at ng kanya ring sambahayan, kung kaya nga't sumama sila sa amin sa paglalakbay patungo sa ilang sa tolda ng aming ama.

7:6 At ito ay nangyari na, na samantalang kami'y naglalakbay sa ilang, masdan, sina Laman at Lemuel, at dalawa sa mga anak na babae ni Ismael, at ang dalawang anak na lalaki ni Ismael at ang kanilang mga mag-anak, ay naghimagsik laban sa amin; oo, laban sa akin, si Nephi, at kay Sam, at sa kanilang ama, si Ismael, at sa kanyang asawa, at sa kanyang tatlo pang anak na babae.

7:7 At ito ay nangyari na, na sa paghihimagsik na ito, sila ay nagnais na bumalik sa lupain ng Jerusalem.

7:8 At ngayon ako, si Nephi, dahil sa nalulungkot sa katigasan ng kanilang mga puso, samakatwid, ako ay nangusap sa kanila, sinasabing, oo, maging kay Laman, at kay Lemuel: Masdan kayo ay mga nakatatandang kapatid ko, at paanong napakatigas ng inyong mga puso, at napakabulag ng inyong mga isip, na kinakailangan ninyo na ako, ang inyong nakababatang kapatid, ay mangusap sa inyo, oo, at magbigay ng halimbawa sa inyo?

7:9 Paanong kayo ay hindi makatalima sa mga salita ng Panginoon?

7:10 Paanong nakalimutan ninyo na nakakita kayo ng anghel ng Panginoon?

7:11 Oo, at paanong nakalimutan ninyo ang mga dakilang bagay na ginawa ng Panginoon para sa atin, sa pagliligtas sa atin mula sa mga kamay ni Laban, at gayon din upang makuha natin ang talaan?

7:12 Oo, at paanong nakalimutan ninyo na kayang gawin ng Panginoon ang lahat ng bagay alinsunod sa kanyang kalooban, alang-alang sa mga anak ng tao, kung tunay na ginagamit nila ang pananampalataya sa kanya? Kaya nga, tayo ay maging matapat sa kanya.

7:13 At kung tunay na magiging matapat tayo sa kanya, ating matatamo ang lupang pangako; at malalaman ninyo sa darating na panahon na ang salita ng Panginoon ay matutupad hinggil sa pagkawasak ng Jerusalem; sapagkat lahat ng bagay na sinabi ng Panginoon hinggil sa pagkawasak ng Jerusalem ay tiyak na matutupad.

7:14 Sapagkat masdan, ang Espiritu ng Panginoon ay hihinto kapagdaka sa pananatili sa kanila; sapagkat masdan, itinakwil nila ang mga propeta, at si Jeremias ay kanilang itinapon sa bilangguan. At kanilang hinangad na kitlin ang buhay ng aking ama, kung kaya nga't kanilang naitaboy siya palabas ng lupain.

7:15 Ngayon masdan, sinasabi ko sa inyo na kung kayo ay magsisibalik sa Jerusalem kayo rin ay masasawing kasama nila. At ngayon, kung kayo ay makapipili, umahon kayo sa lupain, at tandaan ang mga salitang sinasabi ko sa inyo, na kung kayo ay paroroon kayo ay masasawi rin; sapagkat sa gayon ang Espiritu ng Panginoon ay nagpipilit na ako ay magsalita.

7:16 At ito ay nangyari na, nang ako, si Nephi, ay sabihin ang mga salitang ito sa aking mga kapatid, sila ay nagalit sa akin. At ito ay nangyari na, na pinagbuhatan nila ako ng kanilang mga kamay, sapagkat masdan sila ay lubhang nagalit, at kanila akong iginapos ng mga lubid sapagkat kanilang hinangad na kitlin ang aking buhay, nang maiwan nila ako sa ilang upang masila ng mababangis na hayop.

7:17 Ngunit ito ay nangyari na, na ako ay nanalangin sa Panginoon, sinasabing: O Panginoon, alinsunod sa pananampalataya ko na nasa sa inyo, loobin ninyong maligtas ako mula sa mga kamay ng mga kapatid ko; oo, maging bigyan ninyo ako ng lakas upang malagot ko ang mga lubid na ito na gumagapos sa akin.

7:18 At ito ay nangyari na, nang sabihin ko ang mga salitang ito, masdan, ang mga lubid ay nakalag mula sa aking mga kamay at paa, at ako ay tumayo sa harapan ng aking mga kapatid, at ako ay muling nangusap sa kanila.

7:19 At ito ay nangyari na, na muli silang nagalit sa akin, at hinangad na pagbuhatan ako ng mga kamay; ngunit masdan, isa sa mga anak na babae ni Ismael, oo, at gayon din ang kanyang ina, at isa sa mga anak na lalaki ni Ismael, ang nagmakaawa sa aking mga kapatid, kung kaya nga't napalambot nila ang kanilang mga puso; at sila ay tumigil sa pagtatangkang kitlin ang aking buhay.

7:20 At ito ay nangyari na, na sila ay nalungkot, dahil sa kanilang kasamaan, kung kaya nga't sila ay yumukod sa harapan ko, at nagmakaawa sa akin na patawarin ko sila sa bagay na kanilang nagawa laban sa akin.

7:21 At ito ay nangyari na, na tahasan ko silang pinatawad sa lahat ng kanilang ginawa, at pinayuhan ko silang manalangin sa Panginoon nilang Diyos para sa kanilang kapatawaran. At ito ay nangyari na, na ginawa nila ang gayon. At matapos silang makapanalangin sa Panginoon ay muli kaming naglakbay patungo sa tolda ng aming ama.

7:22 At ito ay nangyari na, na kami ay nakarating sa tolda ng aming ama. At matapos na ako at ang aking mga kapatid at ang buong sambahayan ni Ismael ay dumating sa tolda ng aking ama, sila ay nagbigay-pasalamat sa Panginoon nilang Diyos; at sila ay nag-alay ng hain at mga handog na susunugin sa kanya.

Kaanata 8 (Mga 600-592 BC)

8:1 At ito ay nangyari na, na tinipon naming sama-sama ang lahat ng uri ng binhi, bawat uri ng butil, at gayon din ang mga binhi ng lahat ng uri ng bungang-kahoy.

8:2 At ito ay nangyari na, na habang nanatili ang aking ama sa ilang ay nangusap siya sa amin, sinasabing: Masdan, nanaginip ako ng isang panaginip; o, sa ibang salita, nakakita ako ng pangitain.

8:3 At masdan, dahil sa nakita kong bagay, may dahilan ako upang magalak sa Panginoon dahil kay Nephi at gayon din kay Sam; sapagkat may dahilan ako upang mag-akala na sila, at marami rin sa kanilang mga binhi, ay maliligtas.

8:4 Subalit masdan, Laman at Lemuel, labis akong natatakot dahil sa inyo; sapagkat masdan, inakala kong nakakita ako sa aking panaginip, ng isang madilim at mapanglaw na ilang.

8:5 At ito ay nangyari na, na nakakita ako ng isang lalaki, at nakasuot siya ng isang puting bata; lumapit siya at tumayo sa aking harapan.

8:6 At ito ay nangyari na, na nangusap siya sa akin, at sinabihan akong sumunod sa kanya.

8:7 At ito ay nangyari na, nang sumunod ako sa kanya ay namasdan ko ang aking sarili na ako ay nasa isang madilim at mapanglaw na ilang.

8:8 At matapos na maglakbay ako sa loob ng maraming oras sa kadiliman, nagsimula akong manalangin sa Panginoon na maawa siya sa akin, alinsunod sa nag-uumpaw niyang magiliw na awa.

8:9 At ito ay nangyari na, matapos akong manalangin sa Panginoon ako ay nakamalas ng malaki at malawak na parang.

8:10 At ito ay nangyari na, na nakamalas ako ng isang punungkahoy, na ang bunga ay kanais-nais upang makapagpaligaya sa tao.

8:11 At ito ay nangyari na, na lumapit ako at kumain ng bunga nito; at napagtanto ko na napakatamis nito, higit pa sa lahat ng natikman ko na. Oo, at namasdan ko na ang bunga niyon ay puti, higit pa sa lahat ng kaputiang nakita ko na.

8:12 At nang kinain ko ang bunga niyon ay pinuspos nito ang aking kaluluwa ng labis na kagalakan; anupa't nagsimula akong magkaroon ng pagnanais na makakain din nito ang aking mag-anak; sapagkat alam ko na ito ay higit na kanais-nais sa lahat ng iba pang bunga.

8:13 At nang nagpalingun-lingon ako, nagbabaka sakaling matagpuan ko rin ang aking mag-anak, nakamalas ako ng isang ilog ng tubig; at ito ay dumadaloy, at malapit ito sa punungkahoy kung saan ako kumakain ng bunga.

8:14 At nagmasid ako upang mamasdan kung saan ito nagmula; at nakita ko ang dulo nito sa di kalayuan; at sa dulo nito ay namasdan ko ang inyong inang si Saria, at si Sam, at si Nephi; at nakatayo sila na waring hindi alam kung saan sila patutungo.

8:15 At ito ay nangyari na, na kinawayan ko sila; at sinabihan ko rin sila sa isang malakas na tinig na dapat silang lumapit sa akin, at kumain ng bunga, na higit na kanais-nais sa lahat ng iba pang bunga.

8:16 At ito ay nangyari na, na lumapit sila sa akin at kumain din ng bunga.

8:17 At ito ay nangyari na, na nagnais akong lumapit at kumain din ng bunga sina Laman at Lemuel; kaya nga, ibinaling ko ang aking mga paningin sa dulo ng ilog, nagbabaka sakaling makita ko sila.

8:18 At ito ay nangyari na, na nakita ko sila, subalit ayaw nilang lumapit sa akin at kumain ng bunga.

8:19 At nakamalas ako ng gabay na bakal, at ito ay nasa kahabaan ng pampang ng ilog, at patungo sa kinatatayuan kong punungkahoy.

8:20 At nakamalas din ako ng makipot at makitid na landas, sa kahabaan ng gabay na bakal, maging sa kinatatayuan kong punungkahoy, at patungo rin ito sa dulo ng bukal, patungo sa malaki at malawak na parang, na sa waring ito ay isang daigdig.

8:21 At nakakita ako ng di mabilang na lipumpon ng mga tao, marami sa kanila ay nagpapatuloy sa paglalakad, upang kanilang matamo ang landas patungo sa kinatatayuan kong punungkahoy.

8:22 At ito ay nangyari na, na nagtungo sila, at nagsimula sa landas na patungo sa punungkahoy.

8:23 At ito ay nangyari na, na may lumitaw na abu-abo ng kadiliman; oo, maging isang napakalaking abu-abo ng kadiliman, kung kaya nga't sila na mga nagsimula sa landas ay nangaligaw, at sila ay nagpagalagala at nangawala.

8:24 At ito ay nangyari na, na nakamalas ako ng iba pang nagpapatuloy sa paglalakad, at nagtungo sila at mahigpit na humawak sa dulo ng gabay na bakal; at sila ay nagpatuloy sa paglalakad sa abu-abo ng kadiliman, mahigpit na nakakapit sa gabay na bakal, maging hanggang sa makalapit sila at makakain ng bunga ng punungkahoy.

8:25 At matapos na makakain sila ng bunga ng punungkahoy ay nagpalingun-lingon sila na sa wari ay nahihya.

8:26 At nagpalingun-lingon din ako, at nakamalas, sa kabila ng ilog ng tubig, ng isang malaki at maluwang na gusali; at nakatayo ito na sa wari ay nasa hangin, sa itaas ng lupa.

8:27 At puno ito ng tao, kapwa matanda at bata, kapwa lalaki at babae; at ang paraan ng ka nilang pananamit ay labis na mainam at sila ay nasa ayos ng panlalait at pagtuturo ng kanilang daliri roon sa mga yaong nagsitungo at kumakain ng bunga.

8:28 At matapos na matikman nila ang bunga sila ay nahiya, dahil sa mga yaong humahamak sa kanila; at nangagsilayo sila patungo sa mga ipinagbabawal na landas at nangawala.

8:29 At ngayon ako, si Nephi, ay hindi nagsasabi ng lahat ng salita ng aking ama.

8:30 Subalit, upang mapaikli sa pagsusulat, masdan, nakakita siya ng marami pang tao na nagpapatuloy sa paglalakad; at nakarating sila at mahigpit na humawak sa dulo ng gabay na bakal; at nagpatuloy sila sa kanilang paglalakad, patuloy na humahawak nang mahigpit sa gabay na bakal, hanggang sa makarating sila at napatiluhod at makakain ng bunga ng punungkahoy.

8:31 At nakita rin niya ang marami pang tao na umaapuhap sa kanilang daraanan patungo sa malaki at maluwang na gusali.

8:32 At ito ay nangyari na, na marami ang nangalunod sa kailaliman ng bukal; at marami ang nangawala sa kanyang paningin, nagpagala-gala sa mga di kilalang daan.

8:33 At napakarami ng taong pumasok sa loob ng yaong di pangkaraniwang gusali. At matapos silang makapasok sa gusaling yaon ay itinuro nila ang mapanlibak nilang daliri sa akin at sa mga yaong kumakain din ng bunga; subalit hindi namin sila pinansin.

8:34 Ito ang mga salita ng aking ama: Kasindami ng pumansin sa kanila, ay nangaligaw.

8:35 At hindi kumain ng bunga sina Laman at Lemuel, wika ng aking ama.

8:36 At ito ay nangyari na, na matapos sabihin ng aking ama ang lahat ng kanyang panaginip o pangitain, na marami, sinabi niya sa amin, na dahil dito sa mga bagay na nakita niya sa pangitain, labis siyang natatakot para kina Laman at Lemuel; oo, natatakot siya na baka itakwil sila mula sa harapan ng Panginoon.

8:37 At pagkatapos kanyang pinayuhan sila, lakip ang lahat ng damdamin ng isang nagmamahal na

magulang, na makinig sila sa kanyang mga salita, na baka sakaling maawa ang Panginoon sa kanila, at hindi sila itakwil; oo, pinangaralan sila ng aking ama.

8:38 At matapos niyang pangaralan sila, at nagpropesiya rin, sa kanila ng maraming bagay, kanyang sinabihan silang sundin ang mga kautusan ng Panginoon; at huminto siya sa pagsasalita sa kanila.

Kaanata 9 (Mga 600-592 BC)

9:1 At ang lahat ng bagay na ito ay nakita ng aking ama, at narinig, at sinabi, habang naninirahan siya sa isang tolda, sa lambak ng Lemuel, at maraming-marami pa ring bagay, na hindi maaaring isulat sa mga laminang ito.

9:2 At ngayon, tulad ng sinabi ko hinggil sa mga laminang ito, masdan, hindi yaon ang mga laminang ginawan ko ng buong ulat ng kasaysayan ng aking mga tao; sapagkat ang mga laminang ginawan ko ng buong ulat ng aking mga tao ay binigyan ko ng pangalang Nephi; kaya nga, tinatawag ang mga yaon na mga lamina ni Nephi, alinsunod sa aking pangalan; at tinatawag din ang mga laminang ito na mga lamina ni Nephi.

9:3 Gayunman, nakatanggap ako ng kautusan mula sa Panginoon na dapat kong gawin ang mga laminang ito, para sa natatanging layunin na magkaroon ng isang ulat na nakaukit hinggil sa mga ministeryo ng aking mga tao.

9:4 Sa iba pang mga lamina ay dapat maukit ang ulat ng paghahari ng mga hari, at ang mga digmaan at alitan ng aking mga tao; anupa't ang mga laminang ito ay para sa higit pang bahagi ng ministeryo; at ang iba pang mga lamina ay para sa higit pang bahagi ng paghahari ng mga hari at ng mga digmaan at alitan ng aking mga tao.

9:5 Samakatwid, inutusan ako ng Panginoong gawin ang mga laminang ito para sa isang matalinong layunin sa kanya, na kung anong layunin ay hindi ko alam.

9:6 Subalit nalalaman ng Panginoon ang lahat ng bagay mula sa simula; kaya nga, naghahanda siya ng paraan upang maisakatuparan ang lahat ng kanyang gawain sa mga anak ng tao; sapagkat masdan, taglay niya ang lahat ng kapangyarihan para sa katuparan ng lahat ng kanyang salita. At gayon nga ito. Amen.

Kaanata 10 (Mga 600-592 BC)

10:1 At ngayon ako, si Nephi, ay magpapatuloy na magbigay ng ulat sa mga laminang ito hinggil sa aking mga hakbangin, at aking panunungkulan at ministeryo; samakatwid, upang magpapatuloy sa aking sariling ulat, kinakailangang mangusap ako kahit paano ng mga bagay hinggil sa aking ama, at hinggil din sa aking mga kapatid.

10:2 Sapagkat masdan, ito ay nangyari na, na matapos huminto ang aking ama sa pagsasalaysay ng mga salita ng kanyang panaginip, at pagpapayo rin sa kanila sa pagsusumigasig, nangusap din siya sa kanila hinggil sa mga Judio --

10:3 Na matapos silang malipol, maging yaong dakilang lunsod ng Jerusalem, at marami ang madadalang bihag sa Babilonia, alinsunod sa sariling takdang panahon ng Panginoon, sila ay mling magbabalik, oo, maging sa panunumbalik nila sa kalayaan mula sa pagkabiha; at matapos mapanumbalik sila sa kalayaan mula sa pagkabiha ay muli nilang aangkinin ang lupaing kanilang mana.

10:4 Oo, maging anim na raang taon mula nang lisanin ng aking ama ang Jerusalem, isang propeta

ang ibabangon ng Panginoong Diyos sa mga Judio -- maging isang Mesiyas, o, sa ibang salita, isang Tagapagligtas ng sanlibutan.

10:5 At nangusap din siya hinggil sa mga propeta, na napakalaking bilang ang nagpatotoo sa mga bagay na ito, hinggil sa Mesiyas na ito, na kanyang nabanggit, o itong Manunubos ng sanlibutan.

10:6 Samakatwid, ang buong sangkatauhan ay nasa ligaw at nahulog na kalagayan, at maliligtas lamang kung sila ay aasa sa Manunubos na ito.

10:7 At nangusap din siya hinggil sa isang propetang darating bago ang Mesiyas, na siyang maghahanda ng daan para sa Panginoon --

10:8 Oo, maging siya man ay magtutungo at mangangaral sa ilang: Ihanda ninyo ang daan ng Panginoon, tuwirin ninyo ang kanyang mga landas; sapagkat may isang nakatayo sa inyo na hindi ninyo nakikilala; at higit siyang makapangyarihan kaysa akin, na kung kaninong panali ng pangyapak ay hindi ako karapat- dapat na magkalas. At marami pang sinabi ang aking ama hinggil sa bagayna ito.

10:9 At sinabi ng aking ama na siya ay magbibinyag sa Betabara, sa kabila ng Jordan; at sinabi rin niya na siya ay magbibinyag sa pamamagitan ng tubig; maging ang Mesiyas ay bibinyagan niya sa tubig.

10:10 At mataos niyang mabinyagan sa pamamagitan ng tubig ang Mesiyas, kanyang mamamasdan at patotohanang nabinyagan niya ang Kordero ng Diyos, na siyang mag-aalis ng mga kasalanan ng sanlibutan.

10:11 At ito ay nangyari na, na matapos sabihin ng aking ama ang mga salitang ito siya ay nangusap sa aking mga kapatid hinggil sa ebanghelyong ipangangaral sa mga Judio, at hinggil din sa panghihina ng mga Judio sa kawalang-paniniwala. At matapos nilang patayin ang Mesiyas, na paparito, at matapos siyang patayin siya ay babangon mula sa patay, at ipakikilala niya ang kanyang sarili, sa pamamagitan ng Espiritu Santo, sa mga Gentil.

10:12 Oo, maging ang aking ama ay maraming sinabi hinggil sa mga Gentil, at hinggil din sa sambahayan ni Israel, na sila ay ihahalintulad sa isang punong olibo, na babaliin ang mga sanga at ikakalat sa lahat ng dako ng mundo.

10:13 Anupa't sinabi niya na talagang kinakailangang akayin tayo nang sama-sama sa lupang pangako, tungo sa ikatutupad ng salita ng Panginoon, na tayo ay ikakalat sa lahat ng dako ng mundo.

10:14 At matapos na ikalat ang sambahayan ni Israel, sila ay muling sama-samang titipunin; o, sa lalong maliwanag, matapos matanggap ng mga Gentil ang kabuuan ng Ebanghelyo, ang mga likas na sanga ng punong olibo, o ang mga labi ng sambahayan ni Israel, ay ihuhugpong, o darating sa kaalaman ng tunay na Mesiyas, na kanilang Panginoon at kanilang Manunubos.

10:15 At sa ganitong pamamaraan ng pananalita ang aking ama ay nagpropesiya at nangusap sa aking mga kapatid, at marami pa ring bagay na hindi ko isinulat sa aklat na ito; sapagkat isinulat ko ang marami sa mga yaong inaakala kong kapaki-pakinabang sa isa ko pang aklat.

10:16 At ang lahat ng bagay na ito, na aking sinabi, ay ginawa ko habang naninirahan sa isang tolda ang aking ama, sa ambak ng Lemuel.

10:17 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, matapos na marinig ang lahat ng salita ng aking ama, hinggil sa mga bagay na nakita niya sa pangitain, at yaon ding mga bagay na sinabi niya sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, isang kapangyarihang natanggap niya sa pamamagitan ng pananampalataya sa Anak ng Diyos -- at ang Anak ng Diyos ang Mesiyas na paparito -- ako, si Nephi, ay nagnais ding aking makita, at marinig, at malaman ang mga bagay na ito, sa

pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, na siyang kaloob ng Diyos sa lahat ng yaong masisigasig na humahanap sa kanya, kapwa sa sinaunang panahon at maging sa panahong ipakikita niya ang kanyang sarili sa mga anak ng tao.

10:18 Sapagkat siya rin ang kahapon, ngayon, at magpakailanman; at ang daan ay nakahanda para sa lahat ng tao mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, kung sakali mang sila ay magsisisi at lalapit sa kanya.

10:19 Sapagkat siya na naghahanap nang masigasig ay makasusumpung; at ang mga hiwaga ng Diyos ay ilalahad sa kanila, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, kapwa sa panahong ito at sa sinaunang panahon, at kapwa sa sinaunang panahon at sa panahong darating; anupa't ang hakbangin ng Panginoon ay isang walang hanggang pag-ikot.

10:20 Samakatwid tandaan, O tao, sapagkat sa lahat ng inyong gagawin kayo ay dadalhin sa paghahatol.

10:21 Anupa't kung hinangad ninyong gumawa ng kasamaan sa mga araw ng inyong agsubok, sa gayon matatagpuan kayong marurumi sa harapan ng hukumang-luklukan ng Diyos; at walang maruming bagay ang makapananahanang kasama ng Diyos; kaya nga, tiyak na kayo ay itatakwil magpakailanman.

10:22 At ang Espiritu Santo ang nagbibigay ng kapangyarihan na sabihin ko ang mga bagay na ito, at huwag ipagkait ang mga bagay na yaon.

Kaanata 11 (Mga 600-592 BC)

11:1 Saagkat ito ay nangyari na, na matapos kong naising malaman ang mga bagay na nakita ng aking ama, at naniniwala na ang Panginoon ay magagawang ipaalam sa akin ang mga bagay na yaon, habang nakaupo akong nagbubulay-bulay sa aking puso ay napasa-Espiritu ako ng Panginoon, oo, sa isang napakataas na bundok, na kaianman ay hindi ko pa nakikita, at kailanman ay hindi ko pa naiyayapak ang aking mga paa.

11:2 At sinabi sa akin ng Espiritu: Masdan, ano ang ninanais mo?

11:3 At tumugon ako: Nais kong mamasan ang mga bagay na nakita ng aking ama.

11:4 At sinabi sa akin ng Espiritu: Naniniwala ka bang nakita ng iyong ama ang punungkahoy na kanyang sinabi?

11:5 At sinabi ko: Oo, nalalaman mong naniniwala ako sa lahat ng salita ng aking ama.

11:6 At nang sabihin ko ang mga salitang ito, ang Espiritu ay sumigaw sa malakas na tinig, sinasabing: Hosana sa Panginoon, ang kataas-taasang Diyos; sapagkat siya ang Diyos ng buong mundo, oo, maging higit sa lahat. At pinagpala ka, Nephi, sapagkat naniniwala ka sa Anak ng kataas-taasang Diyos; kaya nga, mamamasdan mo ang mga bagay na ninanais mo.

11:7 At masdan, ang bagay na ito ay ibibigay sa iyo bilang isang palatandaan, na matapos mong mamasan ang punungkahoy na namumunga ng bungang natikman ng iyong ama, mamamasdan mo rin ang isang lalaking bumababa mula sa langit, at makikita mo siya; at matapos mong makita siya ay patotohanan mo na siya ang Anak ng Diyos.

11:8 At ito ay nangyari na, na sinabi sa akin ng Espiritu: Tingnan! At tumingin ako at namasan ang punungkahoy; at ito ay nahahalintulad sa punungkahoy na nakita ng aking ama; at ubod ito ng ganda, oo, higit sa lahat ng kagandahan; at ang kaputian nito ay higit pa sa kaputian ng niyebe.

11:9 At ito ay nangyari na, na matapos kong makita ang punungkahoy, sinabi ko sa Espiritu: Namasdan kong ipinakita mo sa akin ang unungkahoy na pinakamahalaga sa lahat.

11:10 At sinabi niya sa akin: Ano ang ninanais mo?

11:11 At sinabi ko sa kanya: Ang malaman ang kahulugan nito -- sapagkat nakipag-usap ako sa kanya tulad ng pakikipag-usap sa isang tao; sapagkat namasdan ko na siya ay nasa anyo ng isang tao; subalit gayon pa man, alam ko na ito ang Espiritu ng Panginoon; at nakipag-usap siya sa akin tulad ng pakikipag-usap ng isang tao sa iba.

11:12 At ito ay nangyari na, na sinabi niya sa akin: Tingnan! At tumingin ako na sa wari ay titingin sa kanya, at hindi ko siya nakita; sapagkat lumisan siya mula sa aking harapan.

11:13 At ito ay nangyari na, na tumingin ako at namasdan ang dakilang lunsod ng Jerusalem, at iba pang mga lunsod. At namasdan ko ang lunsod ng Nazaret; at sa lunsod ng Nazaret ay namasdan ko ang isang birhen, at siya ay napakaganda at napakaputi.

11:14 At ito ay nangyari na, na nakita kong bumukas ang kalangitan; at isang anghel ang bumaba at tumayo sa aking harapan; at sinabi niya sa akin: Nephi, ano ang namasdan mo?

11:15 At sinabi ko sa kanya: Isang birhen, pinakamaganda at kaakit-akit sa lahat ng iba pang birhen.

11:16 At sinabi niya sa akin: Nalalaman mo ba ang pagpapakababa ng Diyos?

11:17 At sinabi ko sa kanya: Alam kong mahal niya ang kanyang mga anak; gayon pa man, hindi ko nalalaman ang ibig sabihin ng lahat ng bagay.

11:18 At sinabi niya sa akin: Masdan, ang birheng iyong nakikita ang ina ng Anak ng Diyos, ayon sa laman.

11:19 At ito ay nangyari na, na namasdan ko na siya ay natangay sa Espiritu; at matapos siyang matangay sa Espiritu ng ilang panahon, nangusap sa akin ang anghel, sinasabing: Tingnan!

11:20 At tumingin ako at namasdang muli ang birhen, may dalang isang bata sa kanyang mga bisig.

11:21 At sinabi sa akin ng anghel: Masdan ang Kordero ng Diyos, oo, maging ang Anak ng Walang Hanggang Ama! Nalalaman mo na ba ang kahulugan ng punungkahoy na nakita ng iyong ama?

11:22 At tinugon ko siya, sinasabing: Oo, ito ang pag-ibig ng Diyos, na laganap sa mga puso ng mga anak ng tao; anupa't ito ang pinakakanais-nais sa lahat ng bagay.

11:23 At angusap siya sa akin, sinasabing: Oo, at ang labis na nakalulugod sa kaluluwa.

11:24 At matapos niyang sabihin ang mga salitang ito, sinabi niya sa akin: Tingnan! At tumingin ako, at namasdan ko ang Anak ng Diyos na nakikisalamuha sa mga anak ng tao; at nakita kong marami ang nangaluhod sa kanyang paanan at sinamba siya.

11:25 At ito ay nangyari na, na namasdan ko na ang gabay na bakal, na nakita ng aking ama, ay salita ng Diyos, na nagbibigay-daan patungo sa bukal ng mga buhay na tubig, o sa punungkahoy ng buhay; kung aling mga tubig ay sumasagisag sa pag-ibig ng Diyos; at namasdan ko rin na ang punungkahoy ng buhay ay sumasagisag sa pag-ibig ng Diyos.

11:26 At muling sinabi sa akin ng anghel: Tingnan at masdan ang pagpapakababa ng Diyos!

11:27 At tumingin ako at namasdan ang Manunubos ng sanlibutan, na siyang sinabi ng aking ama; at namasdan ko rin ang propetang maghahanda ng daan para sa kanya. At ang Kordero ng Diyos ay humayo at nagpabinyag sa kanya; at matapos siyang mabinyagan, namasdan kong bumukas ang kalangitan, at bumaba na tulad sa isang kalapati ang Espiritu Santo mula sa langit at tumahan sa kanya.

11:28 At namasdan kong humayo siyang nangangaral sa mga tao, sa kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian; at sama-samang nagtipon ang maraming tao upang marinig siya; at namasdan kong ipinagtabuyan siya mula sa kanila.

11:29 At namasdan ko rin ang iba pang labindalawa na sumusunod sa kanya. At ito ay nangyari na, na sila ay natangay sa Espiritu mula sa aking harapan, at hindi ko na sila nakita.

11:30 At ito ay nangyari na, na muling nangusap sa akin ang anghel, sinasabing: Tingnan! At tumingin ako, at namasdan ko na muling bumukas ang kalangitan, at nakita kong bumababa ang mga anghel sa mga anak ng tao; at sila ay naglingkod sa kanila.

11:31 At muli siyang nangusap sa akin, sinasabing: Tingnan! At tumingin ako, at namasdan ko ang Kordero ng Diyos na nakikisalamuha sa mga anak ng tao. At namasdan ko ang maraming tao na may karamdaman, at yaong mga naghihirap sa lahat ng uri ng sakit, at nasasapian ng mga diyablo at masasamang espiritu; at nangusap ang anghel at ipinakita ang lahat ng bagay na ito sa akin. At pinagaling sila sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Kordero ng Diyos; at pinalayas ang mga diyablo at ang masasamang espiritu.

11:32 At ito ay nangyari na, na muling nangusap sa akin ang anghel, sinasabing: Tingnan! At tumingin ako at namasdan ang Kordero ng Diyos, na dinakip siya ng mga tao; oo, ang Anak ng Diyos na walang hanggan ay hinatulan ng sanlibutan; at nakita ko ito at pinatotohanan.

11:33 At ako, si Nephi, ay nakitang itinaas siya sa krus at pinatay para sa mga kasalanan ng sanlibutan.

11:34 At matapos siyang patayin ay nakita ko ang maraming tao ng mundo, na sama-samang nagtipon sila upang kalabanin ang mga apostol ng Kordero; sapagkat sa gayon tinawag ng angel ng Panginoon ang labindalawa.

11:35 At sama-samang nagtipon ang maraming tao ng mundo; at namasdan ko na sila ay nasa malaki at maluwang na gusali, tulad ng gusaling nakita ng aking ama. At muling nangusap ang anghel ng Panginoon sa akin, sinasabing: Masdan ang sanlibutan at ang karunungan nito; oo, masdan ang sambahayan ni Israel na sama-samang nagtipon upang kalabanin ang labindalawang apostol ng Kordero.

11:36 At ito ay nangyari na, na nakita ko at pinatotohanan, na ang malaki at maluwang na gusali ang kapalaluan ng sanlibutan; at bumagsak ito, at ang pagkakabagsak nito ay napakalakas. At muling nangusap ang anghel ng Panginoon sa akin, sinasabing: Gayon ang magiging pagkawasak ng lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, na kakalaban sa labindalawang apostol ng Kordero.

Kaanata 12 (Mga 600-592 BC)

12:1 At ito nangyari na, na sinabi sa akin ng anghel: Tingnan, at masdan ang iyong mga binhi, at gayon din ang mga binhi ng iyong mga kapatid. At tumingin ako at namasdan ang lupang pangako; at nakamalas ako ng maraming tao, oo, maging ito ay kasindami ng buhangin sa dagat.

12:2 At ito ay nangyari na, na namasdan kong sama-samang nagtipon ang maraming tao upang makidigma, ang isa laban sa isa; at nakamalas ako ng mga digmaan, at alingaw-ngaw ng mga digmaan, at malawakang pagkakatay sa pamamagitan ng espada sa aking mga tao.

12:3 At ito ay nangyari na, na namasdan kong lumipas ang maraming salinlahi, ayon sa mga digmaan at alitan sa lupain; at namasdan ko ang maraming lunsod, oo, maging hindi ko na mabilang ang mga yaon.

12:4 At ito ay nangyari na, nanakakita ako ng abu-abo ng kadiliman sa ibabaw ng lupang pangako; at nakakita ako ng mga pagkidlat, at nakarinig ako ng mga pagkulog, at paglindol, at lahat ng uri ng malalakas na ingay; at nakita ko ang lupa at ang mga naglalakihang bato, na nabiyak ang mga yaon; at nakita ko ang mga bundok na nangaguho at nagkapira-piraso; at nakita ko ang mga kapatagan ng lupa, na nagbitakan ang mga yaon, at nakita ko ang maraming lunsod na nagsilubog ang mga yaon; at nakita ko ang marami na ang mga yaon ay na ngasunog ng apoy; at marami akong nakitang nangagbuwalan sa lupa, dahil sa mga pagyanig nito.

12:5 At ito ay nangyari na, na matapos kong makita ang mga bagay na ito, nakita ko ang ulap ng kadiliman, na ito ay nawala sa balat ng lupa; at masdan, nakita ko ang maraming tao na hindi nalipol dahil sa dakila at kakila-kilabot na paghuhukom ng Panginoon.

12:6 At nakita kong bumukas ang kalangitan, at ang Kordero ng Diyos na bumababa mula sa langit; at bumaba siya at ipinakita ang kanyang sarili sa kanila.

12:7 At nakita ko rin at pinatototohanan na ang Espiritu Santo ay napasalabindalawang iba pa; at sila ay inordenan ng Diyos, at pinili.

12:8 At nangusap ang anghel sa akin, sinasabing: Masdan ang labindalawang disipulo ng Kordero, yaong mga piniling maglingkod sa iyong mga binhi.

12:9 At sinabi niya sa akin: Naaalaala mo pa ba ang labindalawang apostol ng Kordero? Masdan, sila ang ang mga yaong hahatol sa labindalawang lipi ng Israel; anupa't ang labindalawang tagapaglingkod sa iyong mga binhi ay hahatulan nila; sapagkat kayo ay kabilang sa sambahayan ni Israel.

12:10 At ang labindalawang tagapaglingkod na iyong namamasdan ang siyang hahatol sa iyong mga binhi. At, masdan, sila ay mabubuti magpakailanman; sapagkat dahil sa kanilang panampalataya sa Kordero ng Diyos ang kanilang mga kasuotan ay ginawang puti ng kanyang dugo.

12:11 At sinabi sa akin ng anghel: Tingnan! At ako ay tumingin, at namasdan na tatlong salinlahi ang pumanaw sa kabutihan; at ang kanilang mga kasuotan ay puti maging tulad ng sa Kordero ng Diyos. At sinabi sa akin ng anghel: Ang mga ito ay ginawang puti sa pamamagitan ng dugo ng Kordero, dahil sa kanilang panampalataya sa kanya.

12:12 At ako, si Nephi, ay nakita rin na marami sa ikaapat na salinlahi ang pumanaw sa kabutihan.

12:13 At ito ay nangyari na, na nakita ko ang maraming tao ng mundo na sama-samang nagtipon.

12:14 At sinabi ng anghel sa akin: Masdan ang iyong mga binhi, at gayon din ang mga binhi ng iyong mga kapatid.

12:15 At ito nangyari na, na ako ay tumingin at namasdan ang mga tao ng aking mga binhi na sama-samang nagtipon sa maraming pangkat laban sa mga binhi ng aking mga kapatid; at sila ay sama-samang nagtipon upang makidigma.

12:16 At nangusap ang anghel sa akin, sinasabing: Masdan ang bukal ng maruming tubig na nakita ng iyong ama; oo, maging ang ilog na kanyang sinabi; at ang kailaliman nito ay kailaliman ng impiyerno.

12:17 At ang abu-abo ng kadiliman ay mga tukso ng diyablo, na bumubulag sa mga mata, at nagpapatigas sa mga puso ng mga anak ng tao, na umaakay sa kanila palayo patungo sa maluluwang na lansangan, kaya sila nasasawi at naliligaw.

12:18 At ang malaki at maluwang na gusali, na nakita ng iyong ama, ay mga walang kabuluhang guni-guni at ang kapalaluan ng mga anak ng tao. At isang malalim at kakila-kilabot na look ang naghihiwalay sa kanila; oo, maging ang salita ng katarungan ng Diyos na Walang Hanggan, at ang Mesiyas na Kordero ng Diyos, na pinatotohanan ng Espiritu Santo, mula pa sa simula ng daigdig hanggang sa panahong ito, at mula sa panahong ito at magpakailanman.

12:19 At habang sinasabi ng anghel ang mga salitang ito, namasdan ko at nakita na ang mga binhi ng aking mga kapatid ay nakipaglaban sa aking mga binhi, alinsunod sa salita ng anghel; at dahil sa kapalaluan ng aking mga binhi, at sa mga tukso ng diyablo, namasdan kong nadaig ng mga binhi ng aking mga kapatid ang mga tao ng aking mga binhi.

12:20 At ito ay nangyari na, na namasdan ko, at nakita na ang mga tao ng mga binhi ng aking mga kapatid ay nadaig ang aking mga binhi; at maramihan silang kumalat sa ibabaw ng lupain.

12:21 At nakita ko silang samasamang nagtipon sa maraming tao, at nakita ko ang mga digmaan at alingawngaw ng mga digmaan sa kanila; at sa mga digmaan at alingawngaw ng mga digmaan ay nakita ko ang paglipas ng maraming salinlahi.

12:22 At sinabi sa akin ng anghel: Masdan, sila ay manghihina sa kawalang-paniniwala.

12:23 At ito ay nangyari na, na aking namasdan, na matapos silang manghina sa kawalang-paniniwala sila ay naging maiitim, at karima-rimarim, at maruruming tao, puno ng katamaran at lahat ng uri ng karumaldumal na gawain.

Kaanata 13 (Mga 600-592 BC)

13:1 At ito ay nangyari na, na nangusap ang anghel sa akin, sinasabing: Tingnan! At tumingin ako at namasdan ang maraming bansa at kaharian.

13:2 At sinabi ng anghel sa akin: Ano ang namamasdan mo? At aking sinabi: Namamasdan ko ang maraming bansa at kaharian.

13:3 At sinabi niya sa akin: Ito ang mga bansa at kaharian ng mga Gentil.

13:4 At ito ay nangyari na, na nakita ko sa mga bansa ng mga Gentil ang pagbubuo ng isang makapangyarihang simbahan.

13:5 At sinabi ng anghel sa akin: Masdan ang pagbubuo ng isang simbahan na pinakakarumal-dumal sa lahat ng ibang simbahan, na pumapatay sa mga banal ng Diyos, oo, at nagpapahirap sa kanila at nanggagapos sa kanila, at siningkawan sila ng singkaw na bakal, at hinihila sila tungo sa pagkabiha.

13:6 At ito ay nangyari na, na namasdan ko itong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan; at nakita ko ang diyablo na siya ang nagtatag nito.

13:7 At nakakita rin ako ng ginto at pilak, at mga sutla, at matitingkad na pula, at maiinam na hinabing lino, at lahat ng uri ng mamahaling kasuotan; at nakakita ako ng maraming patutot.

13:8 At nangusap ang anghel sa akin, sinasabing: Masdan, ang ginto, at ang pilak, at ang mga sutla, at ang matitingkad na pula, at ang maiinam na hinabing lino, at ang mamahaling kasuotan, at ang mga patutot, ang mga naisin ng makapang-yarihan at karumal-dumal na simbahanang ito.

13:9 At dahil din sa papuri ng sanlibutan ay kanilang nililipol ang mga banal ng Diyos, at hinihila sila tungo sa pagkabihag.

13:10 At ito ay nangyari na, na tumingin ako at namasdan ang maraming tubig; at hinahati nito ang mga Gentil mula sa mga binhi ng aking mga kapatid.

13:11 At ito ay nangyari na, na sinabi sa akin ng anghel: Masdan, ang poot ng Diyos ay napasa mga binhi ng iyong mga kapatid.

13:12 At tumingin ako at namasdan ang isang lalaki sa mga Gentil, na nahihwalay mula sa mga binhi ng aking mga kapatid ng maraming tubig; at namasdan ko ang Espiritu ng Diyos, na ito ay bumaba at binunsuran ang lalaki; at naglayag siya sa maraming tubig, maging hanggang sa makarating sa mga binhi ng aking mga kapatid, na nasa lupang pangako.

13:13 At ito ay nangyari na, na namasdan ko ang Espiritu ng Diyos, na ito ay nagbunsod sa iba pang mga Gentil; at sila ay tumakas mula sa pagkabihag, sa maraming tubig.

13:14 At ito ay nangyari na, na namasdan ko ang napakaraming tao ng mga Gentil sa lupang pangako; at namasdan ko ang poot ng Diyos, na ito ay napasa mga binhi ng aking mga kapatid; at nakalat sila sa harapan ng mga Gentil at binagabag.

13:15 At namasdan ko ang Espiritu ng Panginoon, na ito ay napasa mga Gentil, at sila ay umunlad at natamo nila ang lupain bilang kanilang mana; at namasdan ko na sila ay mapuputi, at labis na kaakit-akit at magaganda, tulad ng aking mga tao bago sila napatay.

13:16 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay namasdan na ang mga Gentil na nagsitakas sa pagkabihag ay nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon; at ang kapangyarihan ng Panginoon ay napasakanila.

13:17 At namasdan kong samasamang nagtipon sa mga tubig ang kanilang mga inang Gentil, at gayon din sa lupain, upang makidigma sa kanila.

13:18 At namasdan ko na ang kapangyarihan ng Diyos ay nasa kanila, at gayon din na ang poot ng Diyos ay napasa mga yaong sama-samang nagtipon upang makidigma laban sa kanila.

13:19 At ako, si Nephi, ay namasdan na ang mga Gentil na nagsitakas mula sa pagkabihag ay naligtas mula sa mga kamay ng mga ibang bansa sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos.

13:20 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay namasdan na sila ay umunlad sa lupain; at namasdan ko ang isang aklat, at ito ay daladala nila.

13:21 At sinabi sa akin ng anghel: Nalalaman mo ba ang kahulugan ng aklat?

13:22 At sinabi ko sa kanya: Hindi ko alam.

13:23 At sinabi niya: Masdam, nagmula ito sa bibig ng isang Judio. At ako, si Nephi, ay namasdan ito; at sinabi niya sa akin: Ang aklat na iyong namasdan ay isang talaan ng mga Judio, na naglalaman ng mga tipan ng Panginoon, na kanyang ginawa sa sambahayan ni Israel; at naglalaman din ito ng marami sa mga propesiya ng mga banal na propeta; at nahahalintulad ang mga ito sa mga nakaukit sa mga laminang tanso, yaon nga lamang ay hindi gaanong marami; gayon pa man, naglalaman ang mga yaon ng mga tipan ng Panginoon, na kanyang ginawa sa sambahayan ni Israel; anupa't, labis na mahalaga ang mga ito sa mga Gentil.

13:24 At sinabi ng anghel ng Panginoon sa akin: Namasdan mong nagmula ang aklat sa bibig ng isang Judio; at nang ito ay nagmula sa bibig ng isang Judio ito ay naglalaman ng kabuuan ng ebanghelyo ng Panginoon, na pinatotohanan ng labindalawang apostol; at nagpapatotoo sila alinsunod sa katotohanan na nasa Kordero ng Diyos.

13:25 Dahil dito, lumabas ang mga ito mula sa mga Judio sa kadalisan patungo sa mga Gentil, alinsunod sa katotohanan na nasa Diyos.

13:26 At matapos lumabas ang mga ito sa pamamagitan ng mga kamay ng labindalawang apostol ng Kordero, mula sa mga Judio patungo sa mga Gentil, nakita mo ang pagbubuo ng yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, na pinakakarumal-dumal sa lahat ng iba pang simbahan, sapagkat masdan, inalis nila mula sa ebanghelyo ng Kordero ang maraming bahagi na malinaw at pinakamahalaga; at inalis din nila ang marami sa mga tipan ng Panginoon.

13:27 At ang lahat ng ito ay ginawa nila upang mailigaw nila ang mga tamang landas ng Panginoon, upang mabulag nila ang mga mata at mapatigas ang mga puso ng mga anak ng tao.

13:28 Samakatwid, nakita mong matapos lumabas ang aklat mula sa kamay ng makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, na maraming malinaw at mahahalagang bagay ang nawala sa aklat, na aklat ng Kordero ng Diyos.

13:29 At matapos mawala ang malilinaw at mahahalagang bagay na ito ay kumalat ito sa lahat ng bansa ng mga Gentil; at matapos itong kumalat sa lahat ng bansa ng mga Gentil, oo, maging sa kabila ng maraming tubig na nakita mo sa mga Gentil na nagsitakas sa pagkabihag, nakita mo -- dahil sa dami ng malilinaw at mahahalagang bagay na nawala mula sa aklat, na malinaw sa pang-unawa ng mga anak ng tao, alinsunod sa kalinawan na nasa Kordero ng Diyos -- dahil sa mga bagay na ito na inalis mula sa ebanghelyo ng Kordero, lubhang marami ang nangagkatisod, oo, kung kaya nga't nagkaroon ng malaking kapangyarihan si Satanas sa kanila.

13:30 Gayon pa man, namasdan mo na ang mga Gentil na nagsitakas sa pagkabihag, at pinahalagahan sa lahat ng iba pang bansa ng kapangyarihan ng Diyos, sa ibabaw ng lupaing pinili sa lahat ng iba pang lupain, na lupaing tinipan ng Panginoong Diyos sa iyong ama na tatanggapin ng kanyang mga binhi bilang kanilang lupaing mana; samakatwid, nakita mong hindi pahihintulutan ng Panginoong Diyos na lubusang malipol ng mga Gentil ang pagkakahalo ng iyong mga binhi, na nasa inyong mga kapatid.

13:31 Ni hindi niya pahihintulutang lipulin ng mga Gentil ang mga binhi ng iyong mga kapatid.

13:32 Ni hindi pahihintulutan ng Panginoong Diyos na ang mga Gentil ay manatili magpakailanman sa kakila-kilabot na kalagayan ng pagkabalag, na iyong napagmasdan na kanilang kinasadlakan, dahil sa malilinaw at pinakamahahalagang bahagi ng ebanghelyo ng Kordero na ipinagkait ng yaong karumal-dumal na simbahan, na ang pagkakabuo ay nakita mo.

13:33 Anupa't wika ng Kordero ng Diyos: Magiging maawain ako sa mga Gentil, sa pagpaparusa sa mga labi ng sambahayan ni Israel sa dakilang paghuhukom.

13:34 At ito ay nangyari na, na nangusap ang anghel ng Panginoon sa akin, sinasabing: Masdan, wika ng Kordero ng Diyos, matapos kong parusahan ang labi ng sambahayan ni Israel -- at ang mga binhi ng iyong ama ang labing ito na aking tinutukoy -- dahil dito, matapos ko silang parusahan sa paghuhukom, at bagabagin sila sa pamamagitan ng kamay ng mga Gentil, at matapos na lubhang mangatisod ang mga Gentil, dahil sa pinakamalilinaw at mahahalagang bahagi ng ebanghelyo ng Kordero na ipinagkait ng karumal-dumal na simbahan na yaon, na siyang ina ng mga patutot, wika ng Kordero -- Magiging maawain ako sa mga Gentil sa araw na yaon, kung kaya nga't isisiwalat ko sa kanila, sa pamamagitan ng sarili kong kapangyarihan, ang karamihan ng aking ebanghelyo, na magiging malinaw at mahalaga, wika ng Kordero.

13:35 Sapagkat, masdan, wika ng Kordero: Ipakikita ko ang aking sarili sa iyong mga binhi, nang isulat nila ang maraming bagay na aking ipangangaral sa kanila, na magiging malinaw at mahalaga; at matapos na ang iyong mga binhi ay malipol, at manghina sa kawalang-paniniwala, at gayon din ang mga binhi ng iyong mga kapatid, masdan, ang mga bagay na ito ay itatago, upang lumabas sa mga Gentil, sa pamamagitan ng kaloob at kapangyarihan ng Kordero.

13:36 At sa mga ito masusulat ang aking ebanghelyo, wika ng Kordero, at ang aking bato, at ang aking kaligtasan.

13:37 At pagpapalain sila na mga maghahangad na maitatag ang aking Sion sa araw na yaon, sapagkat mapapasakanila ang kaloob at ang kapangyarihan ng Espiritu Santo; at kung sila ay makapagtitiis hanggang wakas sila ay dadakilain sa huling araw, at maliligtas sa walang hanggang kaharian ng Kordero; at kung sinuman ang maghahayag ng kapayapaan, oo, mga balita ng dakilang kagalakan, anong ganda nila sa ibabaw ng mga bundok.

13:38 At ito ay nangyari na, na namasdan ko ang mga labi ng mga binhi ng aking mga kapatid, at gayon din ang aklat ng Kordero ng Diyos, na nagmula sa bibig ng Judio, na ito ay lumabas mula sa mga Gentil patungo sa mga labi ng mga binhi ng aking mga kapatid.

13:39 At matapos nilang matanggap ito ay nakamalas ako ng iba pang mga aklat, na lumabas sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Kordero, mula sa mga Gentil patungo sa kanila, sa ikahihikayat ng mga Gentil at ng labi ng mga binhi ng aking mga kapatid, at gayon din ng mga Judio na nakakalat sa lahat ng dako ng mundo, na ang mga talaan ng mga propeta at ng labindalawang apostol ng Kordero ay totoo.

13:40 At nangusap ang anghel sa akin, sinasabing: Ang mga huling talaang ito, na nakita mo sa mga Gentil, ang magpapatibay sa katotohanan ng una, na nagmula sa labindalawang apostol ng Kordero, at ipaaalam ang malilina at mahahalagang bagay na inalis sa mga yaon; at ipaaalam sa lahat ng lahi, wika, at tao, na ang Kordero ng Diyos ang Anak ng Amang Walang Hanggan, at ang Tagapagligtas ng sanlibutan; at na ang lahat ng tao ay kinakailangang lumapit sa kanya, o sila ay hindi maaaring maligtas.

13:41 At sila ay kinakailangang lumapit alinsunod sa mga salitang pagtitibayin ng bibig ng Kordero; at ang mga salita ng Kordero ay ipaaalam sa mga talaan ng iyong mga binhi, gayon din sa mga talaan ng labindalawang apostol ng Kordero; anupa't kapwa ito pagtitibayin sa isa; sapagkat may isang Diyos at isang Pastol sa buong mundo.

13:42 At darating ang panahon na ipakikita niya ang sarili sa lahat ng bansa, kapwa sa mga Judio at gayon din sa mga Gentil; at matapos na maipakita niya ang sarili sa mga Judio at gayon din sa mga Gentil, pagkatapos ay ipakikita niya ang sarili sa mga Gentil at gayon din sa mga Judio, at ang huli ay mauuna, at ang una ay mahuhuli.

KABANATA 14 (Mga 600-592 b.c.)

14:1 At ito ay mangyayari, na kung makikinig ang mga Gentil sa Kordero ng Diyos sa araw na yaon na ipakikilala niya ang sarili sa kanila sa salita, at gayon din sa kapangyarihan, sa bawat gawa, hanggang sa pag-aalis ng kanilang batong kinatitisan --

14:2 At hindi patitigasin ang kanilang mga puso laban sa Kordero ng Diyos, sila ay mabibilang sa mga binhi ng iyong ama; oo, sila ay mabibilang sa sambahayan ni Israel; at sila ay magiging mga pinagpalang tao sa lupang pangako magpakailanman; hindi na sila muling madadala pa sa pagkabihag; at ang sambahayan ni Israel ay hindi na muling malilito pa.

14:3 At ang yaong malalim na hukay, na hinukay para sa kanila ng yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, na itinatag ng diyablo at ng kanyang mga anak, upang maakay niya palayo

ang mga kaluluwa ng tao pababa sa impiyerno -- oo, yaong malalim na hukay na hinukay para sa pagkalipol ng tao ay mapupuno ng mga yaong humukay nito, tungo sa kanilang lubusang pagkalipol, wika ng Kordero ng Diyos; hindi ang pagkawasak ng kaluluwa, maliban sa pagwawaksi nito sa yaong impiyernong walang katapusan.

14:4 Sapagkat masdan, ito ay alinsunod sa pagkabihag ng diyablo, at alinsunod din sa katarungan ng Diyos, sa lahat ng yaong gagawa ng kasamaan at karumal-dumal na gawain sa kanyang harapan.

14:5 At ito ay nangyari na, na nangusap ang anghel sa akin, si Nephi, sinasabing: Namasdan mo na kung magsisisi ang mga Gentil ay makabubuti sa kanila; at nalalaman mo rin ang hinggil sa mga tipan ng Panginoon sa sambahayan ni Israel; at narinig mo rin na ang sinumang hindi magsisisi ay tiyak na masasawi.

14:6 Samakatwid, sa aba sa mga Gentil kung sakali mang patitigas inila ang kanilang mga puso laban sa Kordero ng Diyos.

14:7 Sapagkat darating ang panahon, wika ng Kordero ng Diyos, na gagawa ako ng dakila at kagilagilalas na gawain sa mga anak ng tao; isang gawaing magiging walang hanggan, sa isang dako man o sa kabila -- sa ikahihikayat man nila tungo sa kapayapaan at buhay na walang hanggan, o tungo sa pagpapaubaya sa kanila sa katigasan ng kanilang mga puso at sa kabulagan ng kanilang mga isip na magdadala sa kanila sa pagkabihag, at gayon din sa pagkawasak, kapwa temporal at espirituwal, alinsunod sa pagkabihag ng diyablo, na aking sinabi.

14:8 At ito ay nangyari na, nang sabihin ng anghel ang mga salitang ito, sinabi niya sa akin: Naaalaala mo ba ang mga tipan ng Ama sa sambahayan ni Israel? Sinabi ko sa kanya, Oo.

14:9 At ito ay nangyari na, na sinabi niya sa akin: Tingnan, at masdan ang makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, na ina ng mga karumal-dumal na gawain, na ang diyablo ang nagtatag.

14:10 At sinabi niya sa akin: Masdan, may dalawang simbahan lamang; ang isa ay simbahan ng Kordero ng Diyos, at ang isa naman ay simbahan ng diyablo; kaya nga, kung sinuman ang hindi nabibilang sa simbahan ng Kordero ng Diyos ay nabibilang sa yaong makapangyarihang simbahan, na ina ng mga karumal-dumal na gawain; at siya ang patutot ng buong mundo.

14:11 At ito ay nangyari na, na tumingin ako at namasdan ang patutot ng buong mundo, at nakaupo siya sa maraming tubig; at may kapangyarihan siya sa buong mundo, sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao.

14:12 At ito ay nangyari na, na namasdan ko ang simbahan ng Kordero ng Diyos, at ang bilang nito ay kakaunti, dahil sa mga kasamaan at karumal-dumal na gawain ng patutot na nakaupo sa maraming tubig; gayon pa man, namasdan ko na ang simbahan ng Kordero, na mga banal ng Diyos, ay nasa lahat din ng dako ng mundo; at ang kanilang nasasakupan sa mundo ay kakaunti, dahil sa kasamaan ng makapangyarihang patutot na nakita ko.

14:13 At ito ay nangyari na, na namasdan kong nangalap ng maraming tao ang makapangyarihang ina ng mga karumal-dumal na gawain sa lahat ng dako ng mundo, sa lahat ng bansa ng mga Gentil, upang kalabanin ang Kordero ng Diyos.

14:14 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay namasdan ang kapangyarihan ng Kordero ng Diyos, na ito ay napasa mga banal ng simbahan ng Kordero, at sa mga pinagtipanang tao ng Panginoon, na nakakalat sa lahat ng dako ng mundo; at nasasandatahan sila ng kabutihan at kapangyarihan ng Diyos sa dakilang kaluwalhatian.

14:15 At ito ay nangyari na, na namasdan kong nabuhos ang poot ng Diyos sa yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, kung kaya nga't may mga digmaan at alingawngaw ng mga digmaan sa lahat ng bansa at lahi sa mundo.

14:16 At nang magsimulang magkaroon ng mga digmaan at alingawngaw ng mga digmaan sa lahat ng bansang pag-aari ng ina ng mga karumal-dumal na gawain, nangusap ang anghel sa akin, sinasabing: Masdan, ang poot ng Diyos ay napasa-ina ng mga patutot; at masdan, nakikita mo ang lahat ng bagay na ito --

14:17 At kapag dumating ang panahong mabubuhos ang poot ng Diyos sa ina ng mga patutot, na siyang makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan sa buong mundo, na ang diyablo ang nagtatag, sa gayon, sa araw na yaon, ang gawain ng Ama ay magsisimula, sa paghahanda ng daan upang maisakatuparan ang kanyang mga tipan, na kanyang ginawa sa kanyang mga tao na nabibilang sa sambahayan ni Israel.

14:18 At ito ay nangyari na, na nangusap sa akin ang anghel, sinasabing: Tingnan!

14:19 At tumingin ako at namasdan ang isang lalaki at nakadamit siya ng isang puting bata.

14:20 At sinabi ng anghel sa akin: Masdan ang isa sa labindalawang apostol ng Kordero.

14:21 Masdan, makikita niya at isusulat ang mga nalalabi sa mga bagay na ito; oo, at gayon din ang marami pang bagay na nangyari na.

14:22 At isusulat din niya ang hinggil sa katapusan ng daigdig.

14:23 Samakatwid, ang mga bagay na kanyang isusulat ay makatarungan at totoo; at masdan, nasusulat ang mga ito sa aklat na iyong namasdan na nagmula sa bibig ng Judio; at sa panahong lalabas ang mga ito sa bibig ng Judio, o, sa panahong ang aklat ay lalabas mula sa bibig ng Judio, ang mga bagay na nasusulat ay malinaw at dalisay, at pinakamahalaga at madaling maunawaan ng lahat ng tao.

14:24 At masdan, ang mga bagay na isusulat ng apostol na ito ng Kordero ay maraming bagay na iyo nang nakita; at masdan, ang nalalabi ay makikita mo.

14:25 Subalit ang mga bagay na iyong makikita pagkaraan nito ay hindi mo isusulat; sapagkat inordenan ng Panginoong Diyos ang apostol ng Kordero ng Diyos na siya ang magsusulat ng mga yaon.

14:26 At gayon din sa ibang nabuhay na noon, sa kanila ay ipinakita niya ang lahat ng bagay, at isinulat nila ang mga yaon; at mahigpit na isinara ang mga yaon upang lumabas sa kanilang kadalisayan, alinsunod sa katotohanan na nasa Kordero, sa sariling itinakdang panahon ng Panginoon, sa sambahayan ni Israel.

14:27 At ako, si Nephi, ay narinig at nagpapatotoo, na ang pangalan ng apostol ng Kordero ay Juan, ayon sa salita ng anghel.

14:28 At masdan, ako, si Nephi, ay pinagbawalang aking isulat ang nalalabi sa mga bagay na aking nakita at narinig; anupa't ang mga bagay na naisulat ko ay sapat na sa akin; at aking isinulat ang maliit na bahagi lamang ng mga bagay na aking nakita.

14:29 At pinatotohanan kong aking nakita ang mga bagay na nakita ng aking ama, at ipinaalam sa akin ang mga yaon ng anghel ng Panginoon.

14:30 At ngayon tatapusin ko na ang aking mga pananalita hinggil sa mga bagay na aking nakita habang ako ay natangay sa espiritu; at kung hindi man nasusulat ang lahat ng bagay na aking nakita, ang mga bagay na aking naisulat ay totoo. At gayon nga ito. Amen.

15:1 At ito ay nangyari na, na matapos ako, si Nephi, ay matangay sa espiritu, at nakita ang lahat ng bagay na ito, bumalik ako sa tolda ng aking ama.

15:2 At ito ay nangyari na, na namasdan ko ang aking mga kapatid, at nagtatalu-talo sila sa isa't isa hinggil sa mga bagay na sinabi ng aking ama sa kanila.

15:3 Sapagkat tunay na maraming kamangha-manghang bagay ang kanyang sinabi sa kanila, na mahirap maunawaan, maliban lamang kung ang isang tao ay magtatanong sa Panginoon; at sila, sapagkat matitigas ang mga puso, samakatwid hindi sila lumapit sa Panginoon na siyang nararapat.

15:4 At ngayon, ako, si Nephi, ay nagdalamhati dahil sa katigasan ng kanilang mga puso, at gayon din, dahil sa mga bagay na aking nakita, at nalalaman kong tiyak na mangyayari ang mga yaon dahil sa labis na kasamaan ng mga anak ng tao.

15:5 At ito ay nangyari na, na ako ay nadaig ng aking mga paghihirap, sapagkat inaakala ko na ang aking mga paghihirap ay higit sa lahat, dahil sa pagkalipol ng aking mga tao, sapagkat namasdan ko ang kanilang pagbagsak.

15:6 At ito ay nangyari na, na matapos akong makatanggap ng lakas ako ay nangusap sa aking mga kapatid, nagnanais na malaman sa kanila ang dahilan ng kanilang pagtatalo.

15:7 At sinabi nila: Masdan, hindi namin maunawaan ang mga salita ng ating ama hinggil sa mga likas na sanga ng punong olibo, at hinggil din sa mga Gentil.

15:8 At sinabi ko sa kanila: Nagtanong ba kayo sa Panginoon?

15:9 At sinabi nila sa akin: Hindi; sapagkat walang ipinaaalam na gayong bagay ang Panginoon sa amin.

15:10 Masdan, sinabi ko sa kanila: Ano't hindi ninyo sinusunod ang mga kautusan ng Panginoon? Bakit kayo ay masasawi, dahil sa katigasan ng inyong mga puso?

15:11 Hindi ba ninyo natatandaan ang mga bagay na sinabi ng Panginoon? -- Kung hindi ninyo patitigasin ang inyong mga puso, at magtatanong sa akin nang may pananampalataya, naniniwalang makatatanggap kayo, nang may pagsusumigasisig sa pagsunod sa aking mga kautusan, tiyak na ipaaalam sa inyo ang mga bagay na ito.

15:12 Masdan, sinasabi ko sa inyo, na ang sambahayan ni Israel ay inihalintulad sa isang punong olibo, ng Espiritu ng Panginoon na nasa ating ama; at masdan, hindi ba't tayo ay binali mula sa sambahayan ni Israel, at hindi ba't tayo ay isang sanga ng sambahayan ni Israel?

15:13 At ngayon, ang ibig sabihin ng ating ama hinggil sa paghuhugpong ng mga likas na sanga sa pamamagitan ng kaganapan ng mga Gentil, ay, na sa mga huling araw, kapag ang ating mga binhi ay nanghina sa kawalang-paniniwala, oo, sa loob ng maraming taon, at maraming salinlahi matapos magpakita ang Mesiyas sa katawang-tao sa mga anak ng tao, pagkatapos ang kabuuan ng ebanghelyo ng Mesiyas ay darating sa mga Gentil, at mula sa mga Gentil patungo sa mga labi ng ating mga binhi --

15:14 At sa araw na yaon ay malalaman ng labi ng ating mga binhi na sila ay kabilang sa sambahayan ni Israel, at na sila ang mga pinagtipanang tao ng Panginoon; at pagkatapos makikilala nila at makararating sila sa kaalaman ng kanilang mga ninuno, at gayon din sa kaalaman ng ebanghelyo ng kanilang Manunubos, na kanyang ipinangaral sa kanilang mga ama; anupa't makararating sila sa kaalaman ng kanilang Manunubos at sa bawat bahagi ng kanyang doktrina, nang malaman nila kung paano lalapit sa kanya at maligtas.

15:15 At pagkatapos sa araw na yaon hindi ba't sila ay magagalak at magbibigay-papuri sa kanilang Diyos na walang hanggan, ang kanilang bato at kanilang kaligtasan? Oo, sa araw na yaon, hindi ba't

matatanggap nila ang lakas at pagkain mula sa tunay na baging? Oo, hindi ba't sila ay magtutungo sa tunay na kawan ng Diyos?

15:16 Masdan, sinasabi ko sa inyo, Oo; muli silang maaalaala sa sambahayan ni Israel; ihuhugpong sila, bilang likas na sanga ng punong olibo, sa tunay na punong olibo.

15:17 At ito ang ibig sabihin ng ating ama; at ipinapakahulugan niya na hindi ito mangyayari hangga't hindi sila naikakalat ng mga Gentil; at ipinapakahulugan niyang magmumula ito sa pamamagitan ng mga Gentil, upang maipakita ng Panginoon ang kanyang kapangyarihan sa mga Gentil, dahil na rin sa natatanging kadahilanan na itatakwil siya ng mga Judio, o ng sambahayan ni Israel.

15:18 Anupa't ang ating ama ay hindi lamang tumutukoy sa ating mga binhi, kundi gayon din sa buong sambahayan ni Israel, tumutukoy sa mga tipang matutupad sa mga huling araw; kung aling tipan ay ginawa ng Panginoon sa ating amang si Abraham, sinasabing: Sa iyong mga binhi pagpapalain ang lahat ng lahi sa mundo.

15:19 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay nangusap nang marami sa kanila hinggil sa mga bagay na ito; oo, nangusap ako sa kanila hinggil sa pagpapanumbalik ng mga Judio sa mga huling araw.

15:20 At inulit ko sa kanila ang mga salita ni Isaias, na nangusap hinggil sa pagpapanumbalik ng mga Judio, o ng sambahayan ni Israel; at matapos silang mapanumbalik sila ay hindi na malilito pa, ni makakalat na muli. At ito ay nangyari na, na marami akong sinabing salita sa aking mga kapatid, kung kaya't sila ay napapayapa at nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon.

15:21 At ito ay nangyari na, na muli silang nangusap sa akin, sinasabing: Ano ang kahulugan ng bagay na ito na nakita ng ating ama sa panaginip? Ano ang kahulugan ng punungkahoy na kanyang nakita?

15:22 At sinabi ko sa kanila: Ito ay sumasagisag sa punungkahoy ng buhay.

15:23 At sinabi nila sa akin: Ano ang kahulugan ng gabay na bakal na nakita ng ating ama, na patungo sa punungkahoy?

15:24 At sinabi ko sa kanila na ito ang salita ng Diyos; at sinuman ang makikinig sa salita ng Diyos, at mahigpit na kakapit dito, kailanman sila ay hindi masasawi; ni ang mga tukso o nag-aapoy na sibat ng kaaway ay makapananaig sa kanila tungo sa pagkabalug, upang akayin sila sa pagkalipol.

15:25 Kaya nga, ako, si Nephi, ay pinayuhan silang pakinggan ang salita ng Panginoon; oo, pinayuhan ko sila lakip ang lahat ng lakas ng aking kaluluwa, at lahat ng kaalamang aking taglay, na sila ay makinig sa salita ng Diyos at tandaang sundin ang kanyang mga kautusan sa tuwina sa lahat ng bagay.

15:26 At sinabi nila sa akin: Ano ang kahulugan ng ilog ng tubig na nakita ng ating ama?

15:27 At sinabi ko sa kanila na ang tubig na nakita ng aking ama ay karumihan; at sa dami ng mga iba pang bagay na nasa kanyang isipan ay hindi na niya namasdan ang karumihan ng tubig.

15:28 At sinabi ko sa kanila na ito ay isang kakila-kilabot na look, na humihiwalay sa masasama mula sa punungkahoy ng buhay, at gayon din sa mga banal ng Diyos.

15:29 At sinabi ko sa kanila na ito ay sumasagisag sa yaong kakila-kilabot na impiyerno, na sinabi sa akin ng anghel na inihanda para sa masasama.

15:30 At sinabi ko rin sa kanilang nakita rin ng aming ama na ang katarungan ng Diyos ay humihiwalay rin sa masasama mula sa mabubuti; at ang liwanag nito ay kahalintulad ng liwanag ng isang nagliliyab na apoy, na pumapailanglang sa Diyos magpakailanman, at walang katapusan.

15:31 At sinabi nila sa akin: Ang ibig bang sabihin ng bagay na ito ay pagdurusa ng katawan sa mga araw ng pagsubok, o ang kahulugan ba nito ay kahuli-hulihang kalagayan ng kaluluwa matapos ang kamatayan ng katawang lupa, o tumutukoy ba ito sa mga bagay na temporal?

15:32 At ito ay nangyari na, na sinabi ko sa kanila na sumasagisag ito sa mga bagay na kapwa temporal at espirituwal; sapagkat darating ang araw na sila ay tiyak na hahatulan sa kanilang mga gawa, oo, maging ang mga gawang ginawa ng katawang lupa sa mga araw ng kanilang pagsubok.

15:33 Anupa't kung sila ay mamamatay sa kanilang mga kasamaan sila ay tiyak ding itatakwil, alinsunod sa mga bagay na espirituwal, na tumutukoy sa kabutihan; kaya nga, tiyak na sila ay dadalhin upang tumayo sa harapan ng Diyos, upang hatulan sa kanilang mga gawa; at kung ang kanilang mga gawa ay karumihan sila ay tiyak na marurumi; at kung sila ay marurumi, tiyak na sila ay hindi makapananahanan sa kaharian ng Diyos; sapagkat kung magkakagayon, ang kaharian ng Diyos ay tiyak na marumi rin.

15:34 Subalit masdan, sinasabi ko sa inyo, ang kaharian ng Diyos ay hindi marumi, at walang anumang maruming bagay ang makapapasok sa kaharian ng Diyos; anupa't tiyak na may lugar ng karumihang inihanda para sa yaong marurumi.

15:35 At may lugar na inihanda, oo, maging yaong kakila-kilabot na impiyerno na aking sinabi, at ang diyablo ang naghanda nito; kaya nga, ang kahuli-hulihang kalagayan ng kaluluwa ng tao ay manahanan sa kaharian ng Diyos, o itakwil dahil sa yaong katarungang aking sinabi.

15:36 Sa gayon, ang masasama ay ihihwalay sa mabubuti, at gayon din sa yaong punungkahoy ng buhay, na ang bunga ay pinakamahalaga at pinakakanais-nais sa lahat ng iba pang bunga; oo, at ito ang pinakadakila sa lahat ng kaloob ng Diyos. At sa gayon ako nangusap sa aking mga kapatid. Amen.

KABANATA 16 (Mga 600-592 b.c.)

16:1 At ngayon ito ay nangyari na, na matapos na ako, si Nephi, ay magwakas sa pangungusap sa aking mga kapatid, masdan, sinabi nila sa akin: Ikaw ay nagpahayag sa amin ng masasakit na bagay, higit kaysa kaya naming tiisin.

16:2 At ito ay nangyari na, na sinabi ko sa kanila na alam kong ako ay nagsalita ng masasakit na bagay laban sa masasama, alinsunod sa katotohanan; at ang mabubuti ay binigyang-katwiran ko, at nagpatotoo na sila ay dadakilain sa huling araw; anupa't ang may kasalanan ay tumatanggap ng katotohanan nang may kahirapan; sapagkat iyon ay sumusugat sa kanila sa kaibuturan.

16:3 At ngayon mga kapatid ko, kung kayo ay mabubuti at nahahandang makinig sa katotohanan, at bigyang-unawa ito, nang kayo ay makalakad nang matwid sa harapan ng Diyos, kung magkagayon kayo ay hindi magbubulung-bulong dahil sa katotohanan, at sasabihing: Ikaw ay nangungusap ng masasakit na bagay laban sa amin.

16:4 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay pinayuhan ang aking mga kapatid, nang buong sigasig, na sundin ang mga kautusan ng Panginoon.

16:5 At ito ay nangyari na, na sila ay nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon; kung kaya nga't ako ay nagalak at nagkaroon ng malaking pag-asa sa kanila, na sila ay lalakad sa mga landas ng kabutihan.

16:6 Ngayon, ang lahat ng bagay na ito ay winika at naganap nang ang aking ama ay naninirahan sa isang tolda sa lambak na tinawag niyang Lemuel.

16:7 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay pinakasalan ang isa sa mga anak na babae ni Ismael upang maging asawa; at gayon din, pinakasalan ng aking mga kapatid ang mga anak na babae ni Ismael

upang maging mga asawa; at gayon din, pinakasalan ni Zoram ang pinakamatandang anak na babae ni Ismael upang maging asawa.

16:8 At sa gayon natupad ng aking ama ang lahat ng kautusan ng Panginoon na ibinigay sa kanya. At gayon din, ako, si Nephi, ay labis na pinagpala ng Panginoon.

16:9 At ito ay nangyari na, na ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa aking ama sa gabi, at inutusan siya na sa kinabukasan siya ay nararapat maglakbay sa ilang.

16:10 At ito ay nangyari na, nang ang aking ama ay bumangon sa umaga, at nagtungo sa pinto ng tolda, sa kanyang malaking pagkamangha, namasdan niya sa lupa ang isang bilog na bola na kahanga-hanga ang pagkakagawa; at iyon ay yari sa purong tanso. At sa loob ng bola ay may dalawang ikiran; at ang isa ay itinuturo ang daan kung saan kami nararapat magtungo sa ilang.

16:11 At ito ay nangyari na, na tinipon naming sama-sama ang anumang bagay na nararapat naming dalhin sa pagtungo sa ilang, at ang lahat ng nalabi sa aming mga panustos na ibinigay sa amin ng Panginoon; at dinala namin ang lahat ng uri ng binhi na maaari naming madala sa ilang.

16:12 At ito ay nangyari na, na dinala namin ang aming mga tolda at lumisan patungo sa ilang, sa kabilang pampang ng ilog Laman.

16:13 At ito ay nangyari na, na kami ay naglakbay sa loob ng apat na araw, halos sa gawing timog-timog silangan, at muli naming itinayo ang aming mga tolda; at tinawag namin ang pook sa pangalang Saser.

16:14 At ito ay nangyari na, na dinala namin ang aming mga busog at aming mga palaso, at nagtungo sa ilang upang mangaso ng makakain para sa aming mga mag-anak; at matapos kaming makapangaso ng makakain para sa aming mga mag-anak ay muli kaming bumalik sa aming mga mag-anak sa ilang, sa pook ng Saser. At kami ay muling naglakbay sa ilang, sinusunod ang dating daan, nananatili sa mayamang bahagi ng ilang, na nasa mga hangganang malapit sa Dagat na Pula.

16:15 At ito ay nangyari na, na kami ay naglakbay sa loob ng maraming araw, nangangaso ng makakain sa dinaraan, sa pamamagitan ng aming mga busog at aming mga palaso at aming mga bato at aming mga tirador.

16:16 At sinunod namin ang mga panturo ng bola, na nag-akay sa amin sa higit na mayamang bahagi ng ilang.

16:17 At matapos na kami ay makapaglakbay sa loob ng maraming araw, itinayo namin ang aming mga tolda sa loob ng ilang panahon, upang muling maipahinga ang aming sarili at maikuha ng makakain ang aming mga mag-anak.

16:18 At ito ay nangyari na, na habang ako, si Nephi, ay yumaon upang mangaso ng makakain, masdan, nabali ko ang aking busog na yari sa purong asero; at matapos na mabali ko ang aking busog, masdan, ang aking mga kapatid ay nagalit sa akin dahil sa pagkabali ng aking busog, sapagkat hindi kami nakakuha ng makakain.

16:19 At ito ay nangyari na, na kami ay bumalik sa aming mga mag-anak nang walang dalang pagkain, at dahil sa labis na pagkapagod, dala ng kanilang paglalakbay, sila ay lubhang nahirapan dahil sa kawalan ng pagkain.

16:20 At ito ay nangyari na, na sina Laman at Lemuel at ang mga anak na lalaki ni Ismael ay nagsimulang bumulung-bulong nang labis, dahil sa kanilang mga pagdurusa at paghihirap sa ilang; at gayundin, ang aking ama ay nagsimulang bumulung-bulong laban sa Panginoon niyang Diyos; oo, at lahat sila ay labis na nalungkot, maging sa sila ay bumulung-bulong laban sa Panginoon.

16:21 Ngayon ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, na naghirap kasama ng aking mga kapatid dahil sa pagkabalik ng aking busog, at ang kanilang mga busog ay nawalan ng kanilang mga igkas, iyon ay nagsimulang maging lubhang napakahirap, oo, kung kaya nga't kami ay hindi na makakuha ng pagkain.

16:22 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay nangusap nang marami sa aking mga kapatid, sapagkat pinatigas nilang muli ang kanilang mga puso, maging hanggang sa pagdaing laban sa Panginoon nilang Diyos.

16:23 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay gumawa mula sa kahoy ng isang busog, at mula sa isang tuwid na patpat, ng isang palaso; kaya nga, nasandatahan ako ng busog at palaso, kasama ng tirador at mga bato. At sinabi ko sa aking ama: Saan po ako patutungo upang makakuha ng pagkain?

16:24 At ito ay nangyari na, na nagtanong siya sa Panginoon, sapagkat nagpakumbaba sila ng kanilang sarili dahil sa aking mga salita; sapagkat nangusap ako ng maraming bagay sa kanila sa kasiglahan ng aking kaluluwa.

16:25 At ito ay nangyari na, na ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa aking ama; at tunay siyang nakastigo dahil sa kanyang pagbulung-bulong laban sa Panginoon, kung kaya nga't siya ay nasadlak sa kailaliman ng kalungkutan.

16:26 At ito ay nangyari na, na ang tinig ng Panginoon ay nagsabi sa kanya: Tumingin ka sa bola, at masdan ang mga bagay na nakasulat.

16:27 At ito ay nangyari na, nang mamasdan ng aking ama ang mga bagay na nakasulat sa bola, siya ay natakot at labis na nanginig, at gayon din ang aking mga kapatid at mga anak na lalaki ni Ismael at ang aming mga asawa.

16:28 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay namasdan ang mga panuro na nasa bola, na ang mga iyon ay gumagalaw alinsunod sa pananampalataya at pagsisikap at pagsunod na ibinigay namin sa mga iyon.

16:29 At may nakasulat din doon sa mga iyon na isang bagong sulatin, na madaling mabasa, na nagbigay sa amin ng pang-unawa hinggil sa mga pamamaraan ng Panginoon; at iyon ay isinusulat at binabago sa pana-panahon, alinsunod sa pananampalataya at sigasig na ibinibigay namin doon. At sa gayon nakikita natin na sa pamamagitan ng maliliit na pamamaraan ay maisasagawa ng Panginoon ang mahahalagang bagay.

16:30 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay umakyat sa tuktok ng bundok, alinsunod sa mga tagubiling ibinigay mula sa bola.

16:31 At ito ay nangyari na, na nakapatay ako ng mababangis na hayop, kung kaya nga't nakakuha ako ng makakain para sa aming mga mag-anak.

16:32 At ito ay nangyari na, na ako ay bumalik sa aming mga tolda, dala ang mga hayop na aking napatay; at ngayon, nang namasdan nilang nakakuha ako ng makakain, gayon na lamang ang kanilang kagalakan! At ito ay nangyari na, na nagpakumbaba sila ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon, at nagbigay-pasasalamat sa kanya.

16:33 At ito ay nangyari na, na muli kaming naglakbay, tinatahak ang halos gayon ding landas tulad noong una; at matapos na kami ay nakapaglakbay sa loob ng maraming araw ay muli naming itinayo ang aming mga tolda, upang kami ay makapanatili sa loob ng ilang panahon.

16:34 At ito ay nangyari na, na si Ismael ay namatay, at inilibing sa pook na tinawag na Nahom.

16:35 At ito ay nangyari na, na ang mga anak na babae ni Ismael ay labis na nagdalamhati, dahil sa pagkawala ng kanilang ama, at dahil sa kanilang mga paghihirap sa ilang; at sila ay bumulong-bulong

laban sa aking ama, dahil sa inilabas niya sila sa lupain ng Jerusalem, sinasabing: Ang aming ama ay patay na; oo, at kami ay labis na nagpagala-gala sa ilang, at kami ay nagdanas ng labis na paghihirap, gutom, uhaw, at pagod; at matapos ang maraming pagdurusang ito kami ay tiyak na mamamatay sa gutom sa ilang.

16:36 At sa gayon sila bumulung-bulong laban sa aking ama, at gayon din, laban sa akin; at sila ay nagnais na bumalik na muli sa Jerusalem.

16:37 At sinabi ni Laman kay Lemuel at gayon din sa mga anak na lalaki ni Ismael: Masdan, patayin natin ang ating ama, at gayon din ang ating kapatid na si Nephi, na iniluklok ang kanyang sarili na maging ating tagapamahala at ating guro, na mga nakatatanda niyang kapatid.

16:38 Ngayon, sinasabi niya na ang Panginoon ay nakipag-usap sa kanya, at gayon din na ang mga anghel ay naglingkod sa kanya. Ngunit masdan, nalalaman natin na siya ay nagsisinungaling sa atin; at sinasabi niya ang mga bagay na ito sa atin, at siya ay nagsasagawa ng maraming bagay sa pamamagitan ng kanyang tusong pamamaraan, upang madaya niya ang ating mga mata, sa pag-aakala, marahil, na madadala niya tayo sa isang di kilalang ilang; at matapos na tayo ay kanyang mailigaw palayo, binalak niyang gawing hari ang kanyang sarili at isang pinuno natin, upang magawa niya sa atin ang naaalinsunod sa kanyang kagustuhan at kasiyahan. At sa ganitong pamamaraan pinukaw ng aking kapatid na si Laman ang kanilang mga puso upang magalit.

16:39 At ito ay nangyari na, na ang Panginoon ay nasa aming panig, oo, maging ang tinig ng Panginoon ay narinig at nagwika ng maraming salita sa kanila, at pinarusahan sila nang labis; at matapos silang parusahan ng tinig ng Panginoon ay iwinaksi nila ang kanilang galit, at pinagsisihan ang kanilang mga kasalanan, kung kaya nga't biniyayaan kaming muli ng Panginoon ng pagkain, nang kami ay hindi mangasawi.

KABANATA 17 (Mga 592-591 b.c.)

17:1 At ito ay nangyari na, na muli kaming naglakbay sa ilang; at kami ay naglakbay nang halos pasilangan magmula sa panahong yaon. At kami ay naglakbay at nagdanas ng maraming kahirapan sa ilang; at ang aming kababaihan ay nagsilang ng mga anak sa ilang.

17:2 At napakalaki ng pagpapala ng Panginoon sa amin, na samantalang kami ay nabubuhay sa hilaw na karne sa ilang, ang aming kababaihan ay nagbigay ng saganang gatas sa kanilang mga anak, at malalakas, oo, maging katulad ng kalalakihan; at nagsimula nilang batahin ang kanilang mga paglalakbay nang walang mga karaingan.

17:3 At sa gayon nakikita natin na ang mga kautusan ng Diyos ay tiyak na matutupad. At kung mangyayari na ang mga anak ng tao ay susunod sa mga kautusan ng Diyos kanya silang palulusugin, at pinalalakas sila, at naglalaan ng paraan upang kanilang maisagawa ang bagay na kanyang iniuutos sa kanila; anupa't siya ay naglaan ng aming ikabubuhay habang kami ay pansamantalang naninirahan sa ilang.

17:4 At kami ay pansamantalang nanirahan sa ilang sa loob ng maraming taon, oo, maging walong taon sa ilang. {592 b.c.}

17:5 At dumating kami sa lupain na aming tinawag na Masagana, dahil sa doon ay maraming bungang-kahoy at gayon din ng pulut-pukyutan; at ang lahat ng bagay na ito ay inihanda ng Panginoon upang kami ay huwag masawi. At namasdan namin ang dagat, na tinawag naming Irreantum, na, ibig ipakahulugan, ay maraming tubig.

17:6 At ito ay nangyari na, na itinayo namin ang aming mga tolda sa tabing dagat; at sa kabila ng aming dinanas na maraming pagdurusang at labis na kahirapan, oo, maging napakarami na hindi namin

maisulat na lahat, kami ay labis na nagalak nang kami ay sumapit sa tabing dagat; at tinawag namin ang pook na Masagana, dahil sa pagkakaroon nito ng maraming bungang-kahoy.

17:7 At ito ay nangyari na, na makaraang ako, si Nephi, ay nakapamalagi sa lupain ng Masagana sa loob ng maraming araw, ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa akin, sinasabing: Bumangon ka, at umakyat ka sa bundok. At ito ay nangyari na, na ako ay bumangon at umakyat sa bundok, at nagsumamo sa Panginoon.

17:8 At ito ay nangyari na, na nangusap sa akin ang Panginoon, sinasabing: Ikaw ay gumawa ng isang sasakyang-dagat, alinsunod sa pamamaraang ipakikita ko sa iyo, upang maitawid ko ang iyong mga tao sa kabila ng mga tubig na ito.

17:9 At sinabi ko: Panginoon, saan po ako patutungo upang makatagpo ng inang minang tutunawin, upang makagawa ako ng mga kagamitan sa pagyari ng sasakyang-dagat alinsunod sa pamamaraang ipinakita ninyo sa akin?

17:10 At ito ay nangyari na, na sinabi sa akin ng Panginoon kung saan ako nararapat pumunta upang makatagpo ng inang mina, nang makagawa ako ng mga kagamitan.

17:11 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay gumawa ng bulusang pang-ihip sa apoy, na yari sa mga balat ng mga hayop; at matapos na ako ay makagawa ng bulusan, nang ako ay magkaroon ng pang-ihip sa apoy, pinagkiskis ko ang dalawang bato upang makapagpaningas ako ng apoy.

17:12 Sapagkat hindi kami pinahintulutan ng Panginoon na kami ay magpaningas ng maraming apoy, habang kami ay naglalakbay sa ilang; sapagkat sinabi niya: Gagawin kong matamis ang pagkain ninyo, nang hindi na ninyo ito iluto;

17:13 At ako rin ang magiging tanglaw ninyo sa ilang; at ihahanda ko ang landas na inyong tatahakin, kung mangyayaring inyong susundin ang mga kautusan ko; anupa't habang inyong sinusunod ang aking mga kautusan, kayo ay aakayin patungo sa lupang pangako; at malalaman ninyo na sa pamamagitan ko kayo ay naakay.

17:14 Oo, at sinabi rin ng Panginoon na: Matapos na kayo ay makarating sa lupang pangako, makikilala ninyo na Ako, ang Panginoon, ay Diyos; at na Ako, ang Panginoon, ang nagligtas sa inyo sa pagkalipol; oo, na inilabas ko kayo sa lupain ng Jerusalem.

17:15 Kaya nga, ako, si Nephi, ay nagsikap na sundin ang mga kautusan ng Panginoon, at pinayuhan ko ang aking mga kapatid tungo sa katapatan at pagsisikap.

17:16 At ito ay nangyari na, na ako ay gumawa ng mga kagamitang yari sa inang mina na tinunaw ko mula sa malaking bato.

17:17 At nang makita ng aking mga kapatid na ako ay magsisimulang gumawa ng sasakyang-dagat, sila ay nagsimulang bumulung-bulong laban sa akin, sinasabing: Ang ating kapatid ay isang hangal, sapagkat inaakala niya na siya ay makagagawa ng isang sasakyang-dagat; oo, at inaakala rin niyang makatatawid siya sa malawak na tubig na ito.

17:18 At sa gayon dumaing ang aking mga kapatid laban sa akin, at nagnais na huwag silang gumawa, sapagkat hindi sila naniwala na ako ay makagagawa ng isang sasakyang-dagat; ni sila ay maniwala na ako ay inatasan ng Panginoon.

17:19 At ngayon ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay labis na nalungkot dahil sa katigasan ng kanilang mga puso; at ngayon, nang mapuna nila na ako ay nagsimulang malungkot sila ay natuwa sa kanilang mga puso, kung kaya nga't sila ay nagsaya sa aking pagkalungkot, sinasabing: Alam naming hindi mo kayang gumawa ng sasakyang-dagat, sapagkat alam naming kulang ka sa kaalaman, kaya nga, hindi mo kayang isagawa ang ganyang napakalaking gawain.

17:20 At ikaw ay katulad ng ating ama, nalinlang ng mga hangal na guni-guni ng kanyang puso; oo, inakay niya tayo palabas ng lupain ng Jerusalem, at tayo ay gumala-gala sa ilang sa maraming taong ito; at ang ating kababaihan ay nagpapakahirap, kahit na sila ay may dinadala sa sinapupunan; at sila ay nagsilang ng mga anak sa ilang at nagdanas ng lahat ng hirap, maliban sa kamatayan; at mabuti pang sila ay nangamatay bago sila lumisan sa Jerusalem kaysa nagdanas ng mga kahirapang ito.

17:21 Masdan, sa maraming taong ito, tayo ay nagdusa sa ilang, sa panahong maaari sana nating natamasa ang ating mga ari-arian at ang lupaing ating mana; oo, at tayo sana ay naging maligaya.

17:22 At alam namin na ang mga taong nasa lupain ng Jerusalem ay mabubuting tao; sapagkat kanilang sinunod ang mga batas at kahatulan ng Panginoon, at lahat ng kanyang kautusan, alinsunod sa mga batas ni Moises; kaya nga, alam namin na sila ay mabubuting tao; at hinatulan sila ng ating ama, at inilayo tayo sapagkat nakinig tayo sa kanyang mga salita; oo, at ang ating kapatid ay katulad niya. At sa ganitong pamamaraan ng pananalita ang mga kapatid ko ay bumulung-bulong at dumaing laban sa amin.

17:23 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay nangusap sa kanila, sinasabing: Naniniwala ba kayo na ang ating mga ama, na mga anak ni Israel, ay nailayo sa mga kamay ng mga taga-Egipto kung hindi sila nakinig sa mga salita ng Panginoon?

17:24 Oo, inaakala ba ninyong mahahango sila mula sa pagkaalipin, kung hindi nag-utos ang Panginoon kay Moises na hanguin sila mula sa pagkaalipin?

17:25 Ngayon alam ninyo na ang mga anak ni Israel ay nasa pagkaalipin; at alam ninyo na sila ay batbat ng mga gawain, na mahirap pasanin; anupa't alam ninyo na talagang isang mabuting bagay para sa kanila, na sila ay mahango mula sa pagkaalipin.

17:26 Ngayon alam ninyong si Moises ay inutusan ng Panginoon na gawin ang dakilang gawaing yaon; at alam ninyo na sa pamamagitan ng kanyang salita ang mga tubig ng Dagat na Pula ay nahati dito at doon, at sila ay tumawid sa tuyong lupa.

17:27 Subalit alam ninyo na ang mga taga-Egipto ay nangalunod sa Dagat na Pula, sila na mga hukbo ng Faraon.

17:28 At alam din ninyo na sila ay pinakain ng manna sa ilang.

17:29 Oo, at alam din ninyong hinampas ni Moises ang malaking bato, sa pamamagitan ng kanyang mga salita, alinsunod sa kapangyarihan ng Diyos na nasa kanya, at doon ay bumukal ang tubig, upang mapawi ng mga anak ni Israel ang kanilang uhaw.

17:30 At sa kabila ng sila ay inaakay ng Panginoon nilang Diyos, na kanilang Manunubos, na nangunguna sa kanila, pinapatnubayan sila sa araw at nagbibigay-liwanag sa kanila sa gabi, at ginawa ang lahat ng bagay para sa kanila na kapaki-pakinabang na tanggapin ng tao, ay pinatigas nila ang kanilang mga puso at binulag ang kanilang mga isip, at nilait si Moises at ang tunay at buhay na Diyos.

17:31 At ito ay nangyari na, na alinsunod sa kanyang salita sila ay nilipol niya; at alinsunod sa kanyang salita sila ay pinatnubayan niya; at alinsunod sa kanyang salita ay ginawa niya ang lahat ng bagay para sa kanila; at walang anumang bagay ang naganap maliban sa pamamagitan ng kanyang salita.

17:32 At matapos na sila ay makatawid sa ilog Jordan sila ay ginawa niyang makapangyarihan tungo sa pagtataboy sa mga anak ng lupain, oo, hanggang sa magsipangalat sila sa pagkawasak.

17:33 At ngayon, inaakala ba ninyo na ang mga anak ng lupaing ito, na nasa lupang pangako, na naitaboy ng ating mga ama, inaakala ba ninyo na sila ay mabubuti? Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi.

17:34 Inaakala ba ninyo na ang ating mga ama ay higit na pipiliin kaysa kanila kung sila ay naging mabubuti? Sinasabi ko sa inyo, Hindi.

17:35 Masdan, pantay ang pagpapahalaga ng Panginoon sa lahat ng tao; siya na mabuti ay pinagpapala ng Diyos. Subalit masdan, ang mga taong ito ay tinanggihan ang bawat salita ng Diyos, at sila ay hinog na sa kasamaan; at ang kaganapan ng poot ng Diyos ay napasakanila; at isinumpa ng Panginoon ang lupain laban sa kanila, at pinagpala ito para sa ating mga ama; oo, isinumpa niya ito laban sa kanila tungo sa kanilang pagkalipol, at pinagpala niya iyon para sa ating mga ama tungo sa kanilang pagtatamo ng kapangyarihan dito.

17:36 Masdan, nilikha ng Panginoon ang mundo upang ito ay matirahan; at nilikha niya ang kanyang mga anak upang magmay-ari nito.

17:37 At kanyang ibinabangon ang isang mabuting bansa, at winawasak ang mga bansa ng masasama.

17:38 At kanyang inaakay palayo ang mabubuti patungo sa mga natatanging lupain, at ang masasama ay kanyang nililipol, at isinusumpa ang lupain sa kanila nang dahil sa kanila.

17:39 Siya ay namamahala sa kaitaasan sa kalangitan, sapagkat ito ang kanyang trono, at ang lupang ito ang kanyang tuntungan.

17:40 At kanyang minamahal sila na mga tatanggap sa kanya bilang kanilang Diyos. Masdan, minahal niya ang ating mga ama, at siya ay nakipagtipan sa kanila, oo, maging kina Abraham, Isaac, at Jacob; at naalaala niya ang mga tipang kanyang ginawa; kaya nga, kanyang inilabas sila sa lupain ng Egipto.

17:41 At sila ay pinaghigpitan niya sa ilang sa pamamagitan ng kanyang pamalo; sapagkat pinatigas nila ang kanilang mga puso, maging katulad ninyo; at pinaghigpitan sila ng Panginoon dahil sa kanilang kasamaan. Nagpadala siya ng nagliliyab na mga ahas na lumilipad sa kanila; at matapos na matuklaw sila ay inihanda niya ang paraan upang sila ay gumaling; at ang gawaing dapat nilang tupdin ay tumingin; at dahil sa kagaanan ng paraan, o kadalian nito, marami ang nangasawi.

17:42 At pinatigas nila ang kanilang mga puso sa pana-panahon, at nilait nila si Moises, at gayon din ang Diyos; gayon pa man, alam ninyo na sila ay inakay ng kanyang hindi mapapantayang kapangyarihan patungo sa lupang pangako.

17:43 At ngayon, matapos ang lahat ng bagay na ito, sumapit ang panahon na sila ay naging masasama, oo, halos sa pagkahinog; at hindi ko alam subalit sa mga araw na ito sila ay malapit nang malipol; sapagkat alam kong tiyak na darating ang araw na sila ay tiyak na malilipol, maliban sa ilan lamang, na madadala sa pagkabihag.

17:44 Anupa't inutusan ng Panginoon ang aking ama na magtungo sa ilang; at ang mga Judio rin ay naghangad na kitlin ang kanyang buhay; oo, at kayo rin ay naghangad na kitlin ang kanyang buhay; kaya nga, kayo ay mga mamamatay-tao sa inyong mga puso at kayo ay katulad nila.

17:45 Kayo ay mabilis sa paggawa ng kasamaan subalit mabagal sa pag-aalaala sa Panginoon ninyong Diyos. Nakakita kayo ng isang anghel, at nangusap siya sa inyo; oo, manaka-naka ay narinig ninyo ang kanyang tinig; at siya ay nangusap sa inyo sa isang marahan at banayad na tinig, datapwat kayo ay manhid, kung kaya't hindi ninyo madama ang kanyang mga salita; kaya nga, siya ay nangusap sa inyo tulad ng tinig ng kulog, na nagpayanig sa lupa na parang ito ay mabibiyak.

17:46 At alam din ninyo na sa pamamagitan ng bisa ng kanyang makapangyarihang salita ay magagawa niyang ang mundo ay palipasin; oo, at alam ninyo na sa pamamagitan ng kanyang salita ay magagawa niyang ang mga baku-bakong pook ay maging makikinis, at ang makikinis na pook ay mawasak. O, kung gayon, bakit napakatigas ng inyong mga puso?

17:47 Masdan, ang aking kaluluwa ay ginigiyagis ng dalamhati dahil sa inyo, at ang aking puso ay nasasaktan; ako ay natatakot na baka kayo ay itakwil magpakailanman. Masdan, ako ay puspos ng Espiritu ng Diyos, kung kaya nga't ang aking katawan ay walang lakas.

17:48 At ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ko ang mga salitang ito sila ay nagalit sa akin, at nagnais na ihagis ako sa kailaliman ng dagat; at nang sila ay palapit na upang pagbuhatan ako ng kamay ako ay nangusap sa kanila, sinasabing: Sa pangalan ng Pinakamakapangyarihang Diyos, inuutusan ko kayong huwag ninyo akong salingin, sapagkat ako ay puspos ng kapangyarihan ng Diyos, maging hanggang sa pagkadaig ng aking laman; at sinuman ang magbubuhay ng kamay sa akin ay malalantang katulad ng tuyong tambo; at siya ay mawawalang-kabuluhan sa harapan ng kapangyarihan ng Diyos, sapagkat babagabagin siya ng Diyos.

17:49 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay nagsabi sa kanila na huwag na silang bumulungbulong pa laban sa kanilang ama; ni huwag nilang ipagkait ang kanilang gawain sa akin, sapagkat ang Diyos ang siyang nag-utos sa akin na ako ay gumawa ng sasakyang-dagat.

17:50 At sinabi ko sa kanila: Kung Diyos ang nag-utos sa aking gawin ang lahat ng bagay ang mga yaon ay magagawa ko. Kung utusan niya akong sabihin ko sa tubig na ito, ikaw ay maging lupa, ito ay magiging lupa; at kung ito ay sasabihin ko, ito ay mangyayari.

17:51 At ngayon, kung ang Panginoon ay may gayon kadakilang kapangyarihan, at makagagawa ng maraming himala sa mga anak ng tao, paanong hindi niya ako maaaring atasan, na ako ay gumawa ng sasakyang-dagat?

17:52 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay nangusap ng maraming bagay sa aking mga kapatid, kung kaya nga't sila ay nalito at hindi na nakipagtalo laban sa akin; ni hindi nila ako mapagbuhatan ng kanilang mga kamay o masaling ako ng kanilang mga daliri, maging sa loob ng maraming araw. Ngayon hindi sila nagtangkang gawin ito at baka maluoy sila sa harapan ko, lubhang napakalakas ng Espiritu ng Diyos; at ito ay nakapangyari sa kanila.

17:53 At ito ay nangyari na, na nangusap sa akin ang Panginoon: Lunat mong muli ang iyong mga kamay sa iyong mga kapatid, at sila ay hindi maluluoy sa harapan mo, datapwat panginginig ko sila, wika ng Panginoon, at ito ay gagawin ko, upang makilala nila na ako ang Panginoon nilang Diyos.

17:54 At ito ay nangyari na, na iniunat ko ang aking kamay sa aking mga kapatid, at sila ay hindi naluoy sa harapan ko; subalit pinanginig sila ng Panginoon, maging alinsunod sa salitang kanyang winika.

17:55 At ngayon, kanilang sinabi: Nalalaman namin nang may katiyakan na ang Panginoon ay sumasaiyo, sapagkat alam namin na ang kapangyarihan ng Panginoon ang yumanig sa amin. At sila ay nagpatirapa sa harapan ko, at ako ay sasambahin na sana, datapwat pinigilan ko sila, sinasabing: Ako ay inyong kapatid, oo, maging inyong nakababatang kapatid; kaya nga, sambahin ninyo ang Panginoon ninyong Diyos, at igalang ang inyong ama at inyong ina, nang humaba ang inyong mga araw sa lupaing ipagkakaloob sa inyo ng Panginoon ninyong Diyos.

KABANATA 18 (Mga 591-589 b.c.)

18:1 At ito ay nangyari na, na kanilang sinamba ang Panginoon, at sila ay humayong kasama ko; at kami ay gumawa ng mga kahoy na kakaiba ang kayarian. At ipinakita sa akin ng Panginoon sa panahon kung sa anong pamamaraan nararapat kong gawin ang mga kahoy ng sasakyang-dagat.

18:2 Ngayon ako, si Nephi, ay hindi ginawa ang mga kahoy alinsunod sa pamamaraang natutuhan ng tao, ni aking binuo ang sasakyang-dagat alinsunod sa pamamaraan ng tao; kundi binuo ko ito alinsunod sa pamamaraang ipinakita ng Panginoon sa akin; kaya nga, hindi ito alinsunod sa pamamaraan ng tao.

18:3 At ako, si Nephi, ay madalas na umakyat sa bundok, at madalas akong nanalangin sa Panginoon; anupa't nagpakita sa akin ang Panginoon ng mga dakilang bagay.

18:4 At ito ay nangyari na, nang matapos ko ang sasakyang-dagat, alinsunod sa salita ng Panginoon, namasdan ng aking mga kapatid na ito ay kasiya-siya, at ang pagkakagawa niyon ay lubhang mahusay; kaya nga, nagpakumbaba silang muli sa harapan ng Panginoon.

18:5 At ito ay nangyari na, na ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa aking ama, na kami ay nararapat bumangon at bumaba patungo sa sasakyang-dagat.

18:6 At ito ay nangyari na, na kinabukasan, matapos na maihanda namin ang lahat ng bagay, maraming bungang-kahoy at karne mula sa ilang, at saganang pulot, at mga panustos alinsunod sa iniutos sa amin ng Panginoon, kami ay bumaba patungo sa sasakyang-dagat, dala ang lahat ng aming dala-dalahan at mga binhi, at anumang bagay na dala-dala namin, bawat isa alinsunod sa kanyang gulang; samakatwid, bumaba kaming lahat patungo sa sasakyang-dagat, kasama ang aming mga asawa't anak.

18:7 At ngayon, isinilang sa aking ama ang dalawang anak na lalaki sa ilang; ang nakatatanda ay tinawag na Jacob at ang nakababata ay Jose.

18:8 At ito ay nangyari na, na matapos na kaming lahat ay makalulan sa sasakyang-dagat, at madala ang aming mga panustos at bagay na iniutos sa amin, kami ay naglayag sa dagat at itinaboy ng hangin patungo sa lupang pangako.

18:9 At makaraang kami ay maitaboy ng hangin sa loob ng maraming araw, masdan, ang aking mga kapatid at ang mga anak na lalaki ni Ismael at gayon din ang kanilang mga asawa ay nagsimulang magsaya, kung kaya nga't sila ay nagsimulang sumayaw, at umawit, at magsalita nang may labis na kagaspangan, oo, maging hanggang sa kanilang malimutan sa anong kapangyarihan sila nadala roon; oo, sila ay natangay sa labis na kagaspangan.

18:10 At ako, si Nephi, ay nagsimulang matakot nang labis na baka ang Panginoon ay magalit sa amin, at bagabagin kami dahil sa aming kasamaan, na kami ay malulon sa kailaliman ng dagat; kaya nga, ako, si Nephi, ay nagsimulang magsalita sa kanila nang mahinahon; subalit masdan, sila ay nagalit sa akin, sinasabing: Ayaw namin na ang aming nakababatang kapatid ang siyang mamuno sa amin.

18:11 At ito ay nangyari na, na sinunggaban ako nina Laman at Lemuel at iginapos ako sa pamamagitan ng mga lubid, at sila ay labis na nagmalupit sa akin; gayon pa man, pinahintulutan ito ng Panginoon upang maipakita niya ang kanyang kapangyarihan, tungo sa katuparan ng kanyang salita na sinabi niya hinggil sa masasama.

18:12 At ito ay nangyari na, na matapos nila akong igapos kung kaya nga't hindi ako makagalaw, ang aguhon, na inihanda ng Panginoon, ay tumigil sa paggalaw.

18:13 Anupa't, hindi nila malaman kung saan nila nararapat isuling ang sasakyang-dagat, hanggang sa may namuong isang malakas na bagyo, oo, isang malakas at nakasisindak na bagyo, at kami ay itinaboy pabalik sa ibabaw ng mga tubig sa loob ng tatlong araw; at sila ay nagsimulang matakot nang labis na baka sila ay malunod sa dagat; gayunpaman, hindi nila ako kinalagan.

18:14 At sa ikaapat na araw, na kami ay itinaboy pabalik, ang bagyo ay nagsimulang maging lalong matindi.

18:15 At ito ay nangyari na, na kami ay halos malulon na sa kailaliman ng dagat. At makaraang kami ay itaboy pabalik sa ibabaw ng mga tubig sa loob ng apat na araw, nagsimulang matanto ng aking mga kapatid na ang mga kahatulan ng Diyos ay napasakanila, at sila ay tiyak na masasawi maliban kung sila ay magsisisi sa kanilang mga kasamaan; kaya nga, lumapit sila sa akin, at kinalag ang mga gapos sa

aking mga galanggalangan, at masdan, ang mga ito ay labis na namaga; at gayon din, ang aking bukung-bukong ay lubhang namaga, at labis ang pananakit niyon.

18:16 Gayunpaman, ako ay umasa sa aking Diyos, at pinapurihan siya sa buong maghapon; at hindi ako bumulung-bulong laban sa Panginoon dahil sa aking mga paghihirap.

18:17 Ngayon, ang aking ama, si Lehi, ay nangusap ng maraming bagay sa kanila, at gayon din sa mga anak na lalaki ni Ismael; subalit masdan, sila ay nangusap ng maraming pananakot laban sa sinumang magsasalita para sa akin; at ang aking mga magulang na matatanda na, at nagdanas ng lubhang maraming pagdadalamhati dahil sa kanilang mga anak, sila ay naratay, oo, maging sa kanilang higaan.

18:18 Dahil sa kanilang pagdadalamhati at labis na kalungkutan, at sa kasamaan ng aking mga kapatid, sila ay nalapit sa kalagayang halos ay muntik nang makipagkita sa kanilang Diyos; oo, ang kanilang mapuputing buhok ay malapit nang humimlay sa alabok; oo, maging hanggang sa sila ay halos muntik nang maihulog nang may kalungkutan sa matubig na libingan.

18:19 At si Jacob gayon din si Jose, sapagkat mga bata pa, na nangangailangan ng hustong pagkandili, ay nagdalamhati dahil sa mga paghihirap ng kanilang ina; at gayon din ang mga luha ng aking asawa at kanyang pagsusumamo, at ng akin ding mga anak, ay hindi nakapagpalambot ng mga puso ng aking mga kapatid upang ako ay kalagan nila.

18:20 At walang iba maliban sa kapangyarihan ng Diyos, na nagbanta sa kanila ng pagkalipol, ang maaaring makapagpalambot sa kanilang mga puso; anupa't nang kanilang mapagtanto na sila ay malapit nang malulon sa kailaliman ng dagat na pinagsisihan nila ang bagay na kanilang ginawa, kung kaya nga't ako ay kinalagan nila.

18:21 At ito ay nangyari na, na matapos na ako ay kalagan nila, masdan, kinuha ko ang aguhon, at ito ay gumalaw kahit saan ko man naisin. At ito ay nangyari na, na ako ay nanalangin sa Panginoon; at makaraang ako ay makapanalangin, ang hangin ay huminto, at ang bagyo ay tumigil, at nagkaroon ng ganap na katiwasayan.

18:22 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ang umugit sa sasakyang-dagat, na kami ay naglayag na muli patungo sa lupang pangako.

18:23 At ito ay nangyari na, na makaraang kami ay makapaglayag sa loob ng maraming araw kami ay sumapit sa lupang pangako; at kami ay dumaong sa lupa, at nagtayo ng aming mga tolda; at tinawag namin itong lupang pangako. {Malamang tungkol sa 589 b.c.}

18:24 At ito ay nangyari na, na nagsimula kaming magbungkal ng lupa, at kami ay nagsimulang magtanim ng mga binhi; oo, itinanim namin ang lahat ng aming binhi sa lupa, na aming dinala buhat sa lupain ng Jerusalem. At ito ay nangyari na, na ang mga yaon ay lubhang nagsiyabong; anupa't kami ay pinagpala nang sagana.

18:25 At ito ay nangyari na, na aming natagpuan sa lupang pangako, sa aming paglalakbay sa ilang, na may lahat ng uri ng hayop sa kagubatan, kapwa ng baka at ng toro, at ng asno at ng kabayo, at ang kambing at ang mailap na kambing, at lahat ng uri ng mababangis na hayop, na para sa gamit ng tao. At aming natagpuan ang lahat ng uri ng inang mina, kapwa ng ginto, at ng pilak, at ng tanso.

KABANATA 19 (Mga 588-570 b.c.)

19:1 At ito ay nangyari na, na napag-utusan ako ng Panginoon, kaya nga gumawa ako ng mga laminang yari sa inang mina upang maiukit ko sa mga yaon ang talaan ng aking mga tao. At sa mga laminang aking ginawa ay iniukit ko ang talaan ng aking ama, at gayon din ang aming mga paglalakbay sa ilang, at ang mga propesiya ng aking ama; at gayon din iniukit ko sa mga yaon ang marami sa sarili kong mga propesiya.

19:2 At hindi ko nalalaman sa panahong iyon nang gawin ko ang mga yaon na uutusan ako ng Panginoong gawin ang mga laminang ito; anupa't ang talaan ng aking ama, at ang talaangkanan ng kanyang mga ama, at ang malaking bahagi ng lahat ng nangyari sa amin sa ilang ay nauukit sa mga naunang lamina na aking sinabi; kaya nga, ang mga bagay na nangyari bago ko nagawa ang mga laminang ito ay, sa katunayan, higit na nababanggit sa mga naunang lamina.

19:3 At matapos kong magawa ang mga laminang ito sa pamamagitan ng kautusan, ako, si Nephi, ay nakatanggap ng kautusan na ang ministeryo at ang mga propesiya, ang higit na malilina at mahahalagang bahagi ng mga yaon, ay nararapat isulat sa mga laminang ito; at na ang mga bagay na nasusulat ay nararapat na pag-ingatan para sa kaalaman ng aking mga tao, na aangkin sa lupain, at sa iba pa ring matatalinong layunin, na mga layuning nalalaman ng Panginoon.

19:4 Kaya nga, ako, si Nephi, ay gumawa ng talaan sa iba pang mga lamina, na nagbibigay ng ulat, o nagbibigay ng nakararaming ulat ng mga digmaan at alitan at pagkalipol ng aking mga tao. At ginawa ko ito, at inutusan ang aking mga tao kung ano ang kanilang nararapat gawin matapos ang aking pagpanaw; at na ang mga laminang ito ay nararapat na magpasalin-salin mula sa isang salinlahi at sa iba pang salinlahi, o mula sa isang propeta at sa iba pang propeta, hanggang sa magbigay pa ng kautusan ang Panginoon.

19:5 At ang ulat ng paggawa ko ng mga laminang ito ay ibibigay pagkaraan nito; at pagkatapos, masdan, magpapatuloy ako alinsunod sa aking sinabi; at ginagawa ko ito upang maingatan ang higit na banal na mga bagay para sa kaalaman ng aking mga tao.

19:6 Gayon pa man, hindi ako sumusulat ng anumang bagay sa mga lamina kundi rin lamang inaakala kong ito ay banal. At ngayon, kung nagkamali man ako, maging sila ay nagkamali rin noon; hindi sa nagdadahilan ako dahil sa ibang tao, kundi dahil sa aking sariling kahinaan, ayon sa laman, papaumanhinan ko ang aking sarili.

19:7 Sapagkat ang mga bagay na ipinalalagay ng ibang tao na napakahalaga, kapwa sa katawan at sa kaluluwa, ay pinawawalang-saysay ng iba at niyuyurakan sa ilalim ng kanilang mga paa. Oo, maging ang yaon ding Diyos ng Israel ay niyuyurakan ng mga tao sa ilalim ng kanilang mga paa; sinasabi ko, niyuyurakan sa ilalim ng kanilang mga paa subalit gagamit ako ng ibang pananalita -- siya ay kanilang winalang-saysay, at hindi pinakikinggan ang tinig ng kanyang mga payo.

19:8 At masdan, paparito siya, ayon sa mga salita ng anghel, sa loob ng anim na raang taon mula nang lisanin ng aking ama ang Jerusalem.

19:9 At ang sanlibutan, dahil sa kanilang kasamaan, ay hahatulan siyang isang bagay na walang saysay; anupa't kanilang hahagupitin siya, at titiisin niya ito; at kanilang sasampalin siya, at titiisin niya ito. Oo, kanilang luluraan siya, at titiisin niya ito, dahil sa kanyang mapagkandiling pagmamahal at mahabang pagtitiis sa mga anak ng tao.

19:10 At ang Diyos ng ating mga ama, na inakay palabas ng Egipto, mula sa pagkaalipin, at pinangalagaan din niya sa ilang, oo, ang Diyos ni Abraham, at ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob ay isinuko ang kanyang sarili, ayon sa mga salita ng anghel, bilang isang tao, sa mga kamay ng masasamang tao, na itataas, ayon sa mga salita ni Zenok, at ipapako sa krus, ayon sa mga salita ni Neum, at ililibing sa isang puntod, ayon sa mga salita ni Zenos, na kanyang sinabi hinggil sa tatlong araw ng kadiliman, na ibibigay bilang palatandaan ng kanyang kamatayan sa mga yaong naninirahan sa mga pulo sa dagat, ibinigay lalung-lalo na sa mga yaong kabilang sa sambahayan ni Israel.

19:11 Sapagkat ganito ang wika ng propeta: Tunay na dadalawin ng Panginoong Diyos ang buong sambahayan ni Israel sa araw na yaon, ang ilan ay sa pamamagitan ng kanyang tinig, dahil sa kanilang kabutihan, tungo sa kanilang lubos na kagalakan at kaligtasan, at ang iba ay sa pamamagitan ng pagkulong at ng pagkidlat sa kanyang kapangyarihan, sa pamamagitan ng bagyo, sa pamamagitan ng

apoy, at sa pamamagitan ng usok, at ulap ng kadiliman, at sa pamamagitan ng pagbubukas ng lupa, at ng mga bundok na itataas.

19:12 At ang lahat ng bagay na ito ay tiyak na matutupad, wika ng propetang si Zenos. At ang malalaking bato sa mundo ay talagang mangabibiyak; at dahil sa paghahaluyhoy ng mundo, marami sa mga hari ng mga pulo sa dagat ang mahihimok ng Espiritu ng Diyos, na magbulalas: Ang Diyos ng kalikasan ay nagdurusa.

19:13 At tungkol sa mga yaong nasa Jerusalem, wika ng propeta, pahhirapan sila ng lahat ng tao, dahil ipinako nila sa krus ang Diyos ng Israel, at tinalikuran ng kanilang mga puso, tinanggihan ang mga palatandaan at himala, at ang kapangyarihan at kaluwalhatian ng Diyos ng Israel.

19:14 At sapagkat tumalikod ang kanilang mga puso, wika ng propeta, at kinamuhian ang Banal ng Israel, sila ay magpapagala-gala sa laman, at masasawi, at magiging bulung-bulungan at bukambibig, at kapopootan ng lahat ng bansa.

19:15 Gayon pa man, kapag dumating ang araw na yaon, wika ng propeta, na hindi na nila itatalikod ang kanilang mga puso sa Banal ng Israel, doon niya maaalaala ang mga tipan na kanyang ginawa sa kanilang mga ama.

19:16 Oo, doon niya maaalaala ang mga pulo ng dagat; oo, at lahat ng taong kabilang sa sambahayan ni Israel ay aking titipunin, wika ng Panginoon, ayon sa mga salita ng propetang si Zenos, mula sa apat na sulok ng mundo.

19:17 Oo, at makikita ng buong sangkatauhan ang kaligtasan ng Panginoon, wika ng propeta; bawat bansa, lahi, wika at tao ay pagpapalain.

19:18 At ako, si Nephi, ay isinulat ang mga bagay na ito para sa aking mga tao, na baka sakaling mahikayat ko sila na alalahanin nila ang Panginoon, na kanilang Manunubos.

19:19 Samakatwid, nagsasalita ako sa buong sambahayan ni Israel, kung sakali mang makuha nila ang mga bagay na ito.

19:20 Sapagkat masdan, may pamamatnubay ang Espiritu sa akin, na pumapagod sa akin hanggang sa manghina ang lahat ng aking kasu-kasuan, para sa mga yaong nasa Jerusalem; sapagkat kung hindi naging maawain ang Panginoon, na ipakita sa akin ang hinggil sa kanila, maging tulad sa kanyang mga propeta noon, ako rin sana ay nasawi na.

19:21 At tunay na ipinakita niya sa mga sinaunang propeta ang lahat ng bagay hinggil sa kanila; at ipinakita rin niya sa marami ang hinggil sa amin; anupa't talagang kinakailangan lamang na malaman namin ang hinggil sa kanila sapagkat nasusulat sila sa mga laminang tanso.

19:22 Ngayon ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay itinuro sa aking mga kapatid ang mga bagay na ito; at ito ay nangyari na, na maraming bagay ang aking binasa sa kanila, na nakaukit sa mga laminang tanso, upang malaman nila ang hinggil sa mga gawain ng Panginoon sa ibang lupain, sa mga tao noon.

19:23 At binasa ko sa kanila ang maraming bagay na nasusulat sa mga aklat ni Moises; subalit upang lubos ko silang mahikayat na maniwala sa Panginoon nilang Manunubos ay binasa ko sa kanila ang mga isinulat ng propetang si Isaias; sapagkat inihahalintulad ko sa amin ang lahat ng banal na kasulatan, upang ito ay maging para sa aming kapakinabangan at kaalaman.

19:24 Kaya nga, nangusap ako sa kanila, sinasabing: Pakinggan ninyo ang mga salita ng propeta, kayo na mga labi ng sambahayan ni Israel, isang sangang binali; pakinggan ninyo ang mga salita ng propeta, na isinulat para sa buong sambahayan ni Israel, at ihalintulad yaon sa inyong sarili, upang magkaroon kayo ng pag-asa gayon din ang inyong mga kapatid na kung kanino kayo ay inihawalay; sapagkat sa ganitong kaparaanan ito isinulat ng propeta.

KABANATA 20

(lhambing sa Isaias 48. Mga 588–570 b.c.)

20:1 Makinig at masdan ito, O sambahayan ni Jacob, na tinatawag sa pangalang Israel, at nagsilabas mula sa mga bukal ng Juda, o mula sa mga tubig ng pagbibinyag, na nagsisumpa sa pangalan ng Panginoon, at nagsibanggit ng Diyos ng Israel, datapwat hindi sila nagsisumpa sa katotohanan ni sa katwiran.

20:2 Gayon pa man, tinatawag nila ang kanilang sarili alinsunod sa pangalan ng banal na lunsod, subalit hindi sila nanalig sa Diyos ng Israel, na Panginoon ng mga Hukbo; oo, ang Panginoon ng mga Hukbo ang kanyang pangalan.

20:3 Masdan, aking ipinahayag ang mga dating bagay mula noong una; at yaon ay lumabas mula sa aking bibig, at aking ipinakilala sila. Bigla kong ipinakita sila.

20:4 At ginawa ko ito dahil sa nalalaman ko na ikaw ay mapagmatigas, at ang iyong leeg ay parang litid na bakal, at ang iyong noo ay parang tanso.

20:5 Kaya't aking ipinahayag sa iyo mula pa noong una; bago ito nangyari ay ipinakita ko na ang mga yaon sa iyo; at ipinakita ko ang mga yaon dahil sa pangambang baka iyong sabihin -- Ginawa ito ng aking mga diyus-diyusan, at ng aking nililok na larawan, at ang aking larawang binubo ang siyang nag-utos niyaon.

20:6 Iyong nakita at narinig ang lahat ng ito; at hindi ba ninyo ihahayag ang mga ito? At aking ipinakita sa inyo ang mga bagong bagay mula sa panahong ito, maging mga kubling bagay, at hindi mo nalaman ang mga ito.

20:7 Nilikha ngayon ang mga ito, at hindi noong panahong nakalipas, maging bago dumating ang araw na ito ay hindi mo narinig na ang mga yaon ay ipinahayag sa iyo, baka iyong sabihin -- Masdan, aking nalalaman ang mga yaon.

20:8 Oo, at hindi mo narinig; oo, hindi mo nalalaman; oo, mula noon pa ay hindi nabuksan ang iyong tainga; sapagkat nalalaman ko na ikaw ay gumawa ng totoong may kataksilan, at tinawag na makasalanan mula sa sinapupunan.

20:9 Gayon pa man, alang-alang sa aking pangalan ay aking pinipigil ang aking galit, at dahil sa kapurihan ko ay magtitimpi sa iyo, upang hindi kita ihiwalay.

20:10 Sapagkat, masdan, dinalisay kita, pinili kita mula sa hurno ng paghihirap.

20:11 Dahil din sa akin, oo, dahil din sa akin, aking gagawin yaon, sapagkat hindi ko pahihintulutang lapastanganin ang aking pangalan, at ang kaluwalhatian ko ay hindi ko ibibigay sa iba.

20:12 Inyong masdan ako, O Jacob, at Israel na tinawag ko, sapagkat ako nga; ako ang una, at ako rin ang huli.

20:13 Ang aking kamay ang siyang naglagay ng saligan ng mundo, at ang aking kanang kamay ang siyang nagladlad ng kalangitan. Ako ay tumatawag sa kanila at sila ay nagsisitayong magkakasama.

20:14 Kayong lahat, kayo'y magtipun-tipon, at masdan; sino sa kanila ang nagpahayag ng mga bagay na ito sa kanila? Siya ay iniibig ng Panginoon; oo, at kanyang tutuparin ang kanyang mga salita na kanyang ipinahayag sa pamamagitan nila; at kanyang gagawin ang kanyang ikasisiya sa Babilonia, at ang kanyang bisig ay ipapataw sa mga taga-Caldeo.

20:15 Gayon din, wika ng Panginoon; Ako ang Panginoon, oo, ako ay nagsalita; oo, tinawag ko siya na magpahayag, aking dinala siya, at kanyang pagiginhawain ang kanyang mga gawain.

20:16 Kayo ay magsilapit sa akin; hindi pa ako nagsalita nang lihim; mula pa sa simula, mula sa panahong ipinahayag ito ako ay nagsalita; at ang Panginoong Diyos, at kanyang Espiritu, ang nagsugo sa akin.

20:17 At ganito ang wika ng Panginoon, ang inyong Manunubos, ang Banal ng Israel; isinugo ko siya, ang Panginoon mong Diyos na nagtuturo sa iyo ng mapakikinabangan, na pumapatnubay sa iyo sa daang nararapat mong lakaran, ang gumawa nito.

20:18 O kung dininig mo ang aking mga kautusan -- ang iyong kapayapaan ay matutulad sa isang ilog, at ang iyong mga katwiran ay parang mga alon sa dagat.

20:19 Ang iyong mga binhi ay naging parang buhangin din; ang sisidlan ng iyong tiyan ay parang mga butil niyon; ang kanyang pangalan ay hindi mahihwalay ni magigiba man sa harapan ko.

20:20 Kayo ay magsilabas sa Babilonia, inyong takasan ang mga taga-Caldeo, kayo ay magpahayag ng may tinig ng awitan, inyong sabihin ito, itanyag ninyo hanggang sa katapusan ng mundo; inyong sabihin: Tinubos ng Panginoon ang kanyang tagapaglingkod na si Jacob.

20:21 At sila ay hindi nangauhaw; pinatnubayan niya sila sa mga ilang; kanyang pinaagos ang tubig mula sa malaking bato para sa kanila; kanyang ginuwangan din ang malaking bato at bumukal ang tubig.

20:22 At sa kabila ng lahat ng ginawa niyang ito, at higit pa rito, walang kapayapaan, wika ng Panginoon, sa masasama.

KABANATA 21

(Ihambing sa Isaias 49. Mga 588–570 b.c.)

21:1 At muli: Makinig, O kayong sambahayan ni Israel, lahat kayong nakahihwalay at itinaboy dahil sa kasamaan ng mga mangangaral ng aking mga tao; oo, lahat kayong nahihwalay, na ikinalat, na kabilang sa aking mga tao, O sambahayan ni Israel. Makinig, O mga pulo, sa akin, at makinig kayong mga tao sa malayo; tinawag ako ng Panginoon mula sa sinapupunan; mula sa sisidlan ng aking ina ay binanggit niya ang aking pangalan.

21:2 At kanyang ginawa ang aking bibig na parang matalas na espada; sa lilim ng kanyang kamay ay ikinubli niya ako, at ginawa niya akong makinang na pana; sa kanyang lagayan ng pana ay ikinubli niya ako;

21:3 At sinabi sa akin: Ikaw ay aking tagapaglingkod, O Israel, na siyang aking ikaluluwalhati.

21:4 Pagkatapos sinabi ko, ako'y gumagawang walang kabuluhan, aking ginugol ang aking lakas sa wala at sa walang kabuluhan; tunay na ang aking kahatulan ay nasa Panginoon, at ang aking gantimpala ay nasa aking Diyos.

21:5 At ngayon, wika ng Panginoon -- na siyang nag-anyo sa akin mula sa sinapupunan na maging kanyang tagapaglingkod, upang dalhin muli si Jacob sa kanya -- kahit na ang Israel ay hindi matipon, gayon pa man ako'y magiging maluwalhati sa mga mata ng Panginoon, at ang aking Diyos ang aking magiging lakas.

21:6 At sinabi niya: Ito ay magaang na bagay na ikaw ay aking maging tagapaglingkod upang ibangon ang mga lipi ni Jacob, at panumbalikin ang mga labi ng Israel. Ibibigay rin kitang pinaka-ilaw sa mga Gentil, upang ikaw ay maging aking kaligtasan hanggang sa katapusan ng mundo.

21:7 Ganito ang wika ng Panginoon, ang Manunubos ng Israel, na kanyang Banal, sa kanya na hinahamak ng tao, sa kanya na kinapopootan ng mga bansa, sa tagapaglingkod ng mga namamahala; ang mga hari ay makakikita at magsisibangon, mga prinsipe rin ay magsisisamba, dahil sa Panginoong tapat.

21:8 Ganito ang wika ng Panginoon: Sa kalugud-lugod na panahon ay napakinggan kita, O mga pulo ng dagat, at sa araw ng kaligtasan ay tinulungan kita; at aking pangangalagaan ka, at ibibigay ko sa iyo ang aking tagapaglingkod na pinakatipan sa mga tao, upang itatag ang mundo, upang ipamana ang mga mapanglaw na mana;

21:9 Na maaari mong masabi sa mga bilanggo: Kayo'y magsilabas; sa kanila na mga nakaupo sa kadiliman: Magpakita kayo. Sila'y magsisikain sa mga daan, at ang kanilang pastulan ay magiging sa lahat ng dako sa kaitaasan.

21:10 Sila'y hindi mangagugutom ni mangauhaw man, hindi sila mangapapaso ng init ni ng araw man; sapagkat siya na may awa sa kanila ang papatnubay sa kanila, maging sa mga bukal ng tubig ay papatnubayan niya sila.

21:11 At aking gagawing daan ang lahat ng aking mga bundok, at ang aking mga lansangan ay patataasin.

21:12 At pagkatapos, O sambahayan ni Israel, masdan, ang mga ito ay manggagaling sa malayo; at narito, ang mga ito na nagmula sa hilaga at mula sa kanluran; at ang mga ito mula sa lupain ng Sinim.

21:13 Magsiawit, O kalangitan; at magalak, O mundo; sapagkat ang mga paa niyaong mga nasa silangan ay itatatag; at magsiawitan, O mga bundok; sapagkat hindi na sila mababagabag pa; sapagkat aaliwin ng Panginoon ang kanyang mga tao, at maaawa sa kanya na naghihirap.

21:14 Subalit, masdan, sinabi ng Sion: Pinabayaan ako ng Panginoon, at kinalimutan ako ng aking Panginoon -- subalit ipakikita niya na hindi gayon.

21:15 Sapagkat malilimutan ba ng isang ina ang kanyang anak na pinasususo, na hindi siya maaawa sa anak ng kanyang sinapupunan? Oo, maaaring makalimot siya, gayon pa man hindi kita malilimutan, O sambahayan ni Israel.

21:16 Masdan, aking inanyuan ka sa mga palad ng aking mga kamay; ang iyong mga muog ay laging nasa harapan ko.

21:17 Ang inyong mga anak ay magsisipagdali sa mga mangwawasak; at ang sumisira sa iyo ay aalisin mula sa iyo.

21:18 Itingin mo ang iyong mga mata sa palibot, at masdan; lahat ng ito ay sama-samang nagtitipun-tipon, at paparito sila sa iyo. At yamang ako ay buhay, wika ng Panginoon, ikaw ay mabibihisan ng lahat ng yaon, na parang pinaka-gayak, at mabibigkisan ka ng mga yaon na tulad ng isang kasintahang babae.

21:19 Sapagkat tungkol sa iyong mga sira at sa iyong mapapanglaw na dako, at sa iyong lupaing nawasak, maging ngayon ay totoong napakakipot dahil sa mga naninirahan; at silang nagsisakmal sa iyo ay mangalalayo.

21:20 Ang iyong mga magiging anak, matapos mong mawala ang una, ay muling magsasabi sa iyong mga tainga: Ang lugar ay labis na makipot para sa akin; bigyan mo ako ng lugar upang aking matirahan.

21:21 Pagkatapos sasabihin mo sa iyong puso: Sino ang nagbigay ng mga ito sa akin, nalalamang nawalan ako ng mga anak, at nag-iisa, isang bihag, at lumalaboy na paroo't parito? At sinong nagpalaki ng mga ito? Masdan, ako ay naiwang nag-iisa; ang mga ito, saan sila nanggaling?

21:22 Ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Masdan, itataas ko ang aking kamay sa mga Gentil, at itatayo ko ang aking sagisag sa mga tao; at kakalungin nila ang iyong mga anak na lalaki sa kanilang mga bisig, at ang iyong mga anak na babae ay papasanin ng kanilang mga balikat.

21:23 At mga hari ang iyong magiging mga tagakandiling ama, at ang kanilang mga reyna ay iyong mga tagakandiling ina; magsisiyukod sila sa iyo na ang kanilang mga mukha ay nasa lupa, at hihimurin ang alikabok ng iyong mga paa; at iyong makikilala na ako ang Panginoon; sapagkat ang mga naghihintay sa akin ay hindi mahihiya.

21:24 Sapagkat makukuha ba sa makapangyarihan ang kanyang huli, o ang talagang nabihag ay makalalaya?

21:25 Subalit ganito ang wika ng Panginoon, maging ang mga bihag ng makapangyarihan ay kukunin, at ang huli ng kakila-kilabot ay makalalaya; sapagkat makikipaglaban ako sa kanya na nakikipaglaban sa iyo, at liligtas ko ang iyong mga anak.

21:26 At pakakainin ko sila na nang-aapi sa iyo ng kanilang sariling laman; at malalango sila ng kanilang sariling dugo gaya ng matamis na alak; at makikilala ng lahat ng tao na ako, ang Panginoon, ang iyong Tagapagligtas at iyong Manunubos, ang Makapangyarihan ni Jacob.

KABANATA 22 (Mga 588-570 b.c.)

22:1 At ngayon ito ay nangyari na, na matapos na ako, si Nephi, ay mabasa ang mga bagay na ito na nauukit sa mga laminang tanso, lumapit sa akin ang aking mga kapatid at sinabi sa akin: Ano ang kahulugan ng mga bagay na ito na iyong binasa? Masdan, ang kahulugan ba ng mga yaon ay ayon sa mga bagay na espirituwal, na matutupad ayon sa espiritu at hindi sa laman?

22:2 At ako, si Nephi, ay sinabi sa kanila: Masdan, ipinaalam ang mga yaon sa mga propeta ng tinig ng Espiritu; sapagkat sa pamamagitan ng tinig ng Espiritu ay ipinaalam ang lahat ng bagay sa mga propeta, na mangyayari sa mga anak ng tao ayon sa laman.

22:3 Anupa't ang mga bagay na aking binasa ay mga bagay na tumutukoy sa mga bagay na kapwa temporal at espirituwal; sapagkat ang sambahayan ni Israel ay tila, sa malaon at madali, ay ikakalat sa lahat ng dako ng mundo, at sa lahat din ng bansa.

22:4 At masdan, marami sa ngayon ang nawawala na sa kaalaman ng mga yaong nasa Jerusalem. Oo, ang malaking bahagi ng buong lipi ay naakay nang palayo; at nakakalat sila paroo't parito sa mga pulo ng dagat; at kung nasaan man sila ay walang nakaalam sa atin, maliban sa nalalaman natin na sila ay inakay palayo.

22:5 At dahil sa sila ay inakay palayo, ang mga bagay na ito ay iprinopesiya hinggil sa kanila, at hinggil din sa lahat ng yaong ikakalat pa at lilituhin, dahil sa Banal ng Israel; sapagkat patitigasin nila ang kanilang mga puso laban sa kanya; kaya nga, ikakalat sila sa lahat ng bansa at kamumuhian ng lahat ng tao.

22:6 Gayon pa man, matapos silang ikandili ng mga Gentil, at ikaway ng Panginoon ang kanyang mga kamay sa mga Gentil at gawin silang isang sagisag, at kinalong ang kanilang mga anak sa kanilang mga bisig, at ang kanilang mga anak na babae ay papasanin sa kanilang mga balikat, masdan, ang mga bagay na ito na sinabi ay temporal; sapagkat gayon ang mga tipan ng Panginoon sa ating mga ama; at tumutukoy ito sa atin sa mga araw na darating, at gayon din sa lahat ng ating mga kapatid na kabilang sa sambahayan ni Israel.

22:7 At nangangahulugan ito na darating ang panahon na matapos ikalat at lituhin ang buong sambahayan ni Israel, na magbabangon ang Panginoong Diyos ng isang makapangyarihang bansa sa

mga Gentil, oo, maging sa ibabaw ng lupaing ito; at sa pamamagitan nila ay makakalat ang ating mga binhi.

22:8 At matapos maikalat ang ating mga binhi, ang Panginoong Diyos ay magpapatuloy na gumawa ng kagila-gilalas na gawain sa mga Gentil, na magiging labis na mahalaga sa ating mga binhi; anupa't, inihalintulad ito sa pangangalaga sa kanila ng mga Gentil at kinakalong sa kanilang mga bisig at sa kanilang mga balikat.

22:9 At magiging mahalaga rin ito sa mga Gentil; at hindi lamang sa mga Gentil kundi gayon din sa buong sambahayan ni Israel, tungo sa pagpapaalam ng mga tipan ng Ama ng langit kay Abraham, sinasabing: Sa iyong mga binhi ay pagpapalain ang lahat ng lahi ng mundo.

22:10 At nais ko, aking mga kapatid, na inyong malaman na ang lahat ng lahi ng mundo ay hindi maaaring pagpalain maliban kung hindi niya ipakikita ang kanyang bisig sa paningin ng mga bansa.

22:11 Kaya nga, ipagpapatuloy ng Panginoong Diyos ang pagpapakita ng kanyang bisig sa paningin ng lahat ng bansa, sa pagsasakatuparan ng kanyang mga tipan at kanyang ebanghelyo sa mga yaong kabilang sa sambahayan ni Israel.

22:12 Anupa't, muli niya silang palalayain sa pagkabihag, at sama-samang titipunin sila sa mga lupaing kanilang mana; at lalabas sila mula sa kalabuan at mula sa kadiliman; at makikilala nila na ang Panginoon ang kanilang Tagapagligtas at kanilang Manunubos, ang Makapangyarihan ng Israel.

22:13 At ang dugo ng yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, na siyang patutot ng buong mundo, ay magsisibalik sa kanilang sariling mga ulo; sapagkat makikidigma sila sa isa't isa, at ang espada sa kanilang sariling mga kamay ay babagsak sa sarili nilang mga ulo, at malalango sila sa sarili nilang dugo.

22:14 At bawat bansang makikidigma laban sa iyo, O sambahayan ni Israel, ay babaling laban sa isa't isa, at mahuhulog sila sa hukay na kanilang hinukay upang mabitag ang mga tao ng Panginoon. At ang lahat ng kumakalaban sa Sion ay malilipol, at yaong makapangyarihang patutot, na nagliligaw sa mga tamang landas ng Panginoon, oo, yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, ay guguhos sa lupa at malakas ang magiging pagbagsak nito.

22:15 Sapagkat masdan, wika ng propeta, dagliang darating ang panahon na mawawalan ng kapangyarihan si Satanas na tuksuhin ang mga anak ng tao; sapagkat malapit nang dumating ang araw na lahat ng palalo at sila na mga gumagawa ng kasamaan ay magiging parang mga pinaggapasan; at darating ang araw na sila ay tiyak na susunugin.

22:16 Sapagkat malapit nang dumating ang panahon na ang kaganapan ng kapootan ng Diyos ay mabubuhos sa lahat ng anak ng tao; sapagkat hindi niya pahihintulatang daigin ng masasama ang mabubuti.

22:17 Anupa't, pangangalagaan niya ang mabubuti sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan, maging kung kinakailangang dumating ang kaganapan ng kanyang kapootan, at ang mabubuti ay pangangalagaan, maging tungo sa pagkalipol ng kanilang mga kaaway sa pamamagitan ng apoy. Kaya nga, hindi dapat matakot ang mabubuti; sapagkat ganito ang wika ng propeta, maliligtas sila, maging kung ito man ay sa pamamagitan ng apoy.

22:18 Masdan, aking mga kapatid, sinasabi ko sa inyo, na dagliang darating ang mga bagay na ito; oo, maging dugo, at apoy, at ulap ng usok ay tiyak na darating; at kinakailangan lamang na ito ay sa ibabaw ng mundong ito; at darating ito sa mga tao ayon sa laman kung sakali mang patitigas nila ang kanilang mga puso laban sa Banal ng Israel.

22:19 Sapagkat masdan, hindi masasawi ang mabubuti; sapagkat tiyak na darating ang panahon na ang lahat ng yaong kumakalaban sa Sion ay ihihawalay.

22:20 At ang Panginoon ay tiyak na maghahanda ng paraan para sa kanyang mga tao, sa ikatutupad ng mga salita ni Moises, na kanyang winika, sinasabing: Ang Panginoon ninyong Diyos ay magbabangon sa inyo ng isang propeta, na tulad sa akin; diringgin ninyo siya sa lahat ng bagay anuman ang kanyang sasabihin sa inyo. At ito ay mangyayari na ang lahat ng yaong hindi makikinig sa propetang yaon ay ihihiwalay sa mga tao.

22:21 At ngayon ako, si Nephi, ay nagpapahayag sa inyo, na ang Banal ng Israel ang propetang tinutukoy ni Moises; anupa't siya ay magsasagawa ng kahatulan sa katwiran.

22:22 At hindi kinakailangang matakot ang mabubuti; sapagkat sila ang mga yaong hindi malilito. Subalit ang kaharian ng diyablo, na itatayo sa mga anak ng tao, na kung aling kaharian ay itinatag sa kanila na mga nasa lupa --

22:23 Sapagkat dagliang darating ang panahon na ang lahat ng simbahang itinayo upang makakuha ng yaman, at ang lahat ng yaong itinayo upang makaangkin ng kapangyarihan sa laman, at ang mga yaong itinayo upang maging tanyag sa paningin ng sanlibutan, at ang mga yaong naghahangad ng pagnanasa sa laman at sa mga makamundong bagay, at upang gumawa ng lahat ng uri ng kasamaan; oo, sa lalong maliwanag, lahat ng yaong kabilang sa kaharian ng diyablo ang mga yaong dapat na matakot, at manginig, at mayanig; sila ang mga yaong tiyak na ibababa sa lupa; sila ang mga yaong tiyak na matutupok na parang pinaggapasan; at ito ay ayon sa mga salita ng propeta.

22:24 At dagliang darating ang panahon na ang mabubuti ay dadalhin na parang mga guya sa kuwadra, at ang Banal ng Israel ay maghahari sa kapangyarihan, sa lakas, at dakilang kaluwalhatian.

22:25 At titipunin niya ang kanyang mga anak mula sa apat na sulok ng mundo; at bilang niya ang kanyang mga tupa, at siya'y kilala nila; at magkakaroon ng isang kawan at isang pastol; at pakakainin niya ang kanyang mga tupa, at sa kanya sila mamamastol.

22:26 At dahil sa kabutihan ng kanyang mga tao, si Satanas ay mawawalan ng kapangyarihan; anupa't hindi siya makawawala sa loob ng maraming taon; sapagkat wala siyang kapangyarihan sa mga puso ng tao, sapagkat nabubuhay sila sa kabutihan, at maghahari ang Banal ng Israel.

22:27 At ngayon masdan, ako, si Nephi, ay nagsasabi sa inyo na mangyayari ang lahat ng bagay na ito ayon sa laman.

22:28 Subalit, masdan, lahat ng bansa, lahi, wika, at tao ay mamumuhay nang matiwasay sa Banal ng Israel kung sakali mang sila ay magsisisi.

22:29 At ngayon, ako, si Nephi, ay nagtatapos; sapagkat hindi ako mangangahas na magsalita ng labis pa rito hinggil sa mga bagay na ito.

22:30 Samakatwid, aking mga kapatid, nais kong pakatandaan ninyong totoo ang mga bagay na nasusulat sa mga laminang tanso; at nagpapatotoo ang mga yaon na kinakailangang maging masunurin ang tao sa mga kautusan ng Diyos.

22:31 Kaya nga, hindi ninyo dapat akalain na ako at ang aking ama lamang ang tanging nagpapatotoo, at nagtuturo rin nito. Samakatwid, kung kayo ay magiging masunurin sa mga kautusan, at magtitiis hanggang wakas, maliligtas kayo sa huling araw. At gayon nga ito. Amen.

ANG IKALAWANG AKLAT NI NEPHI

(Mga 588-545 b.c.)

Ang ulat ng kamatayan ni Lehi. Ang mga kapatid ni Nephi ay naghimagsik laban sa kanya. Binalaan ng Panginoon si Nephi na umalis at magtungo sa ilang. Ang kanyang paglalakbay sa ilang, at iba pa.

KABANATA 1

(Mga 588-570 b.c.)

1:1 At ngayon ito ay nangyari na, na pagkaraang ako, si Nephi, ay matapos sa pagtuturo sa aking mga kapatid, ang aming ama, si Lehi, ay nangusap din ng maraming bagay sa kanila, at inulit sa kanila, kung gaano kadakila ang mga bagay na ginawa ng Panginoon para sa kanila sa paglalabas sa kanila sa lupain ng Jerusalem.

1:2 At nangusap siya sa kanila hinggil sa paghihimagsik nila noong nasa mga tubig, at sa mga awa ng Diyos sa pagkakaligtas sa kanilang buhay, na hindi sila nilulon ng dagat.

1:3 At nangusap din siya sa kanila hinggil sa lupang pangako, na kanilang natamo -- gaano ang pagkamaawain ng Panginoon sa pagbababala sa amin na kami ay tumakas sa lupain ng Jerusalem.

1:4 Sapagkat, masdan, sinabi niya, nakakita ako ng isang pangitain, kung saan nalaman ko na ang Jerusalem ay nawasak na; at kung tayo ay nanatili sa Jerusalem tayo rin ay nangasawi.

1:5 Datapwat, wika niya, sa kabila ng ating mga kahirapan, ay ating natamo ang isang lupang pangako, isang lupaing pinili sa lahat ng ibang lupain; isang lupaing tinipan sa akin ng Panginoong Diyos na lupaing mamanahin ng aking mga binhi. Oo, ipinagtipan sa akin ng Panginoon ang lupaing ito, at sa aking mga anak magpakailanman, at gayon din sa lahat ng yaong ilalabas sa ibang bansa ng kamay ng Panginoon.

1:6 Anupa't, ako, si Lehi, ay nagpopropesiya alinsunod sa pamamatnubay ng Espiritu na nasa akin, na walang ibang makapaparito sa lupaing ito maliban kung sila ay dalhin ng kamay ng Panginoon.

1:7 Kaya nga, ang lupaing ito ay inilaan para sa kanya na siya niyang dadalhin. At kung mangyayari na kanilang paglilingkuran siya alinsunod sa mga kautusang kanyang ibinigay, ito ay magiging lupain ng kalayaan sa kanila; anupa't, hindi sila kailanman madadala sa pagkabihag; kung magkagayon man, ito ay dahil sa kasamaan; sapagkat kung ang kasamaan ay lalaganap ay susumpain ang lupain ng dahil sa kanila, ngunit sa mabubuti, ito ay pagpapalain magpakailanman.

1:8 At masdan, ito ay karunungan na ikubli muna ang lupain sa kaalaman ng mga ibang bansa; sapagkat masdan, maraming bansa ang sasakop sa lupain, kung kaya't hindi magkakaroon ng pook na ipamamana.

1:9 Samakatwid, ako si Lehi, ay nagtamo ng isang pangako, na habang yaong mga ilalabas ng Panginoong Diyos sa lupain ng Jerusalem ay sumusunod sa kanyang mga kautusan, sila ay uunlad sa ibabaw ng lupaing ito; at sila ay ikukubli mula sa ibang mga bansa, upang ang lupaing ito ay mapasakanila. At kung mangyayari na kanilang susundin ang kanyang mga kautusan sila ay pagpapalain sa ibabaw ng lupaing ito, at walang sinumang manliligalig sa kanila, o kaya'y aagaw ng lupaing kanilang mana; at sila'y makapaninirahan nang ligtas magpakailanman.

1:10 Datapwat masdan, kung dumating ang panahon na sila ay manghina sa kawalang-paniniwala, matapos na kanilang tanggapin ang gayong kalaking pagpapala mula sa kamay ng Panginoon -- na taglay ang kaalaman ng paglikha ng mundo, at ng lahat ng tao, nalalaman ang dakila at mga kagilangilalas na gawa ng Panginoon mula sa paglikha ng mundo; na may kapangyarihang ibinigay sa kanila upang magawa ang lahat ng bagay sa pamamagitan ng pananampalataya; sa pagkakaroon ng lahat ng kautusan mula pa sa simula, at sa pagkakadala sa pamamagitan ng kanyang walang hanggang kabutihan dito sa natatanging lupang pangako -- masdan, sinasabi ko, na kung dumating ang araw na

kanilang itatakwil ang Banal ng Israel, ang tunay na Mesiyas, ang kanilang Manunubos at kanilang Diyos, masdan, ang mga kahatulan niya na makatarungan ay sasapit sa kanila.

1:11 Oo, kanyang dadalhin ang mga ibang bansa sa kanila, at ipagkakaloob niya sa kanila ang kapangyarihan, at kanyang kukunin sa kanila ang mga lupaing kanilang pag-aari, at sila ay kanyang ikakalat at parurusahan.

1:12 Oo, habang ang isang salinlahi ay pumapalit sa isang salinlahi, magkakaroon ng mga pagdanak ng dugo, at masisidhing kaparusahan sa kanila; kaya nga, mga anak ko, nais kong inyong tandaan; oo, nais kong inyong pakinggan ang aking mga salita.

1:13 O, na kayo ay magising; magising mula sa mahimbing na pagkakatulog, oo, maging mula sa pagkakatulog ng impiyerno, at iwagwag ang mga kakila-kilabot na tanikala na sa inyo'y nakagapos, mga tanikalang gumagapos sa mga anak ng tao, na siyang nagdadala sa kanila sa pagkabihag doon sa walang hanggang look ng kalungkutan at kapighatian.

1:14 Gumising! At bumangon mula sa alabok, at makinig sa mga salita ng nanginginig na magulang, na ang mga biyas ay tiyak na malapit na ninyong ihimlay sa malamig at tahimik na libingan, kung saan walang manlalakbay na makabalik; mga ilang araw na lamang at ako ay yayaon ng lakad ng buong lupa.

1:15 Ngunit masdan, tinubos ng Panginoon ang aking kaluluwa mula sa impiyerno; at namasdan ko ang kanyang kaluwalhatian, at ako ay nayayakap magpakailanman ng mga bisig ng kanyang pagmamahal.

1:16 At nais kong inyong pakatandaang sundin ang mga batas at kahatulan ng Panginoon; masdan, ito ang ikinabalisa ng aking kaluluwa mula pa sa simula.

1:17 Ang aking puso ay manaka-nakang bumibigat sa kalungkutan, sapagkat ako ay natatakot, na baka sa katigasan ng inyong mga puso ang Panginoon ninyong Diyos ay dumalaw sa inyo sa kaganapan ng kanyang galit, na kayo ay mahiwalay at mamatay magpakailanman;

1:18 O, na ang isang sumpa ay sumapit sa inyo sa loob ng maraming salinlahi; at kayo ay parurusahan sa pamamagitan ng espada, at ng taggutom, at kapopootan, at aakayin alinsunod sa kagustuhan at pagkabihag ng diyablo.

1:19 O mga anak ko, sana'y huwag sumapit sa inyo ang mga bagay na ito, bagkus kayo ay maging isang pinili at mga pinagpalang tao ng Panginoon. Datapwat masdan, masusunod ang kanyang kalooban; sapagkat ang kanyang mga landas ay katwiran magpakailanman.

1:20 At kanyang sinabi na: Habang inyong sinusunod ang aking mga kautusan kayo ay uunlad sa lupain; datapwat habang hindi ninyo sinusunod ang aking mga kautusan kayo ay itatakwil mula sa aking harapan.

1:21 At ngayon upang ang aking kaluluwa ay magkaroon ng kagalakan sa inyo, at ang aking puso ay lumisan sa daigdig na ito nang may kagalakan dahil sa inyo, upang ako ay hindi madala nang may pagdadalamhati at kalungkutan sa libingan, bumangon kayo mula sa alabok, mga anak ko, at magpakalalaki, at magkaroon ng pagnanais na maging isang isipan at isang puso, nagkakaisa sa lahat ng bagay, upang kayo ay hindi madala sa pagkabihag.

1:22 Upang kayo ay hindi sumpain ng isang masidhing sumpa; at gayundin, nang hindi ninyo abutin ang galit ng isang makatarungang Diyos sa inyo, tungo sa pagkawasak, oo, ang walang hanggang pagkawasak ng kaluluwa at katawan.

1:23 Gumising, mga anak ko; isuot ninyo ang baluti ng kabutihan. Iwagwag ang mga tanikalang gumagapos sa inyo, at lumabas mula sa karimlan, at bumangon mula sa alabok.

1:24 Huwag na kayong maghimagsik pa laban sa inyong kapatid, na ang mga pananaw ay puno ng kaluwalhatian, at sumusunod sa mga kautusan mula pa sa panahong ating lisanin ang Jerusalem; at naging kasangkapan sa mga kamay ng Diyos, sa pagdadala sa atin sa lupang pangako; sapagkat kung hindi dahil sa kanya, tayo sana ay tiyak na nangasawi sa gutom sa ilang; gayon pa man, hinangad ninyong kitlin ang kanyang buhay; oo, at siya ay nagdanas ng maraming kalungkutan dahil sa inyo.

1:25 At ako ay labis na natatakot at nanginginig dahil sa inyo, na baka siya ay muling magdusa; sapagkat masdan, inyo siyang pinararatangan na siya ay naghahangad na magkaroon ng kapangyarihan at karapatan sa inyo; ngunit alam kong hindi siya naghahangad na magkaroon ng kapangyarihan at karapatan sa inyo, bagkus, ang kaluwalhatian ng Diyos ang hinahangad niya, at ang inyong walang hanggang kapakanan.

1:26 At kayo ay bumulung-bulong dahil sa siya ay naging tapat sa inyo. Sinabi ninyo na siya ay gumamit ng katalasan; sinabi ninyo na siya ay galit sa inyo; datapwat masdan, ang kanyang katalasan ay katalasan ng kapangyarihan ng salita ng Diyos, na nasa kanya; at yaong tinatawag ninyong galit ay katotohanan, alinsunod sa yaong nasa Diyos, na hindi niya mapigil, walang takot na ipinamumukha ang hinggil sa inyong mga kasamaan.

1:27 At talagang kinakailangan na ang kapangyarihan ng Diyos ay mapasakanya, maging sa kanyang pag-uutos sa inyo na kayo ay kinakailangang sumunod. Datapwat masdan, ito ay hindi siya, kundi ito ang Espiritu ng Panginoon na nasa kanya, na nagbubukas ng kanyang bibig sa pagsasalita kaya't hindi niya ito maitikom.

1:28 At ngayon anak ko, Laman, at kayo rin Lemuel, at Sam, at kayo ring mga anak ko na mga anak na lalaki ni Ismael, masdan, kung kayo ay makikinig sa tinig ni Nephi, hindi kayo masasawi. At kung kayo ay makikinig sa kanya ay igagawad ko sa inyo ang isang pagbabasbas, oo, maging ang aking unang pagbabasbas.

1:29 Datapwat kung hindi kayo makikinig sa kanya ay babawiin ko ang aking unang pagbabasbas, oo, maging ang aking pagbabasbas, at ito ay mapapasakanya.

1:30 At ngayon, Zoram, ako ay nangungusap sa iyo: Masdan, ikaw ay tagapagsilbi ni Laban; gayunman, ikaw ay inilabas sa lupain ng Jerusalem, at alam ko na ikaw ay isang tunay na kaibigan ng aking anak na si Nephi, magpakailanman.

1:31 Kung gayon, sapagkat ikaw ay naging matapat ang iyong mga binhi ay pagpapalain kasama ng kanyang mga binhi, kung kaya't sila'y maninirahan sa kasaganaan nang mahabang panahon sa ibabaw ng lupaing ito; at wala, maliban sa kasamaan sa kanila, ang makapipinsala o makagagambala sa kanilang kasaganaan sa ibabaw ng lupaing ito magpakailanman.

1:32 Anupa't kung susundin mo ang mga kautusan ng Panginoon, ilalaan ng Panginoon ang lupaing ito para sa katiwasayan ng iyong mga binhi, kasama ng mga binhi ng aking anak.

KABANATA 2 (Mga 588-570 b.c.)

2:1 At ngayon, Jacob, nangungusap ako sa iyo: Ikaw ang aking panganay sa mga araw ng aking paghihirap sa ilang. At masdan, sa iyong kamusmusan ikaw ay nagdanas ng mga kahirapan at maraming kalungkutan, dahil sa kalupitan ng iyong mga kapatid.

2:2 Gayunman, Jacob, aking panganay sa ilang, nalalaman mo ang kadakilaan ng Diyos; at kanyang ilalaan ang iyong mga paghihirap para sa iyong kapakinabangan.

2:3 Anupa't ang iyong kaluluwa ay pagpapalain, at ikaw ay maninirahang ligtas kasama ng iyong kapatid na si Nephi; at ang iyong mga araw ay iuukol sa paglilingkod sa iyong Diyos. Kaya nga, alam ko

na ikaw ay tinubos, dahil sa kabutihan ng iyong Manunubos; sapagkat namamasdan mo na sa kaganapan ng panahon siya ay paparito upang magdala ng kaligtasan sa tao.

2:4 At namasdan mo sa iyong kabataan ang kanyang kaluwalhatian; kaya nga, ikaw ay pinagpalang katulad nila na kanyang paglilingkuran sa laman; sapagkat ang Espiritu ay siya ring kahapon, ngayon, at magpakailanman. At ang daan ay inihanda mula pa nang mahulog ang tao, at ang kaligtasan ay hindi binabayaran.

2:5 At ang tao ay tinuruan nang sapat upang kanilang makilala ang mabuti sa masama. At ang batas ay ipinagkaloob sa mga tao. At sa pamamagitan ng batas walang laman ang makapagmamamatwid; o, sa pamamagitan ng batas ang tao ay maihihiwalay. Oo, sa panlupang batas sila ay naihihiwalay; at gayon din, sa pamamagitan ng batas na espirituwal sila ay nalayo mula roon sa mabuti, at magiging kaaba-aba magpakailanman.

2:6 Anupa't, ang pagtubos ay darating sa at sa pamamagitan ng Banal na Mesiyas; sapagkat siya ay puspos ng biyaya at katotohanan.

2:7 Masdan, inihandog niya ang kanyang sarili na isang hain para sa kasalanan, upang tugunin ang layunin ng batas para sa lahat ng yaong may bagbag na puso at nagsisising espiritu; at walang sinumang maaaring makatugon sa mga layunin ng batas.

2:8 Kaya nga, anong laking kahalagahan na ang mga bagay na ito ay ipaalam sa mga naninirahan sa mundo, upang kanilang malaman na walang laman ang makapananahanan sa kinaroroonan ng Diyos, maliban sa pamamagitan ng kabutihan, at awa, at biyaya ng Banal na Mesiyas, na nag-alay ng kanyang buhay ayon sa laman, at binawi itong muli sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu, upang kanyang mapapangyari ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, siya bilang unang magbabangon.

2:9 Anupa't, siya ang unang bunga ng Diyos, yayamang siya ang mamamagitan para sa lahat ng anak ng tao; at sila na maniniwala sa kanya ay maliligtas.

2:10 At dahil sa namagitan para sa lahat, lahat ng tao ay lalapit sa Diyos; kaya nga, sila ay tatayo sa harapan niya, upang hatulan niya alinsunod sa katotohanan at kabanalan na nasa kanya. Samakatwid, ang layunin ng batas na ipinagkaloob ng Banal, sa pagpapataw ng kaparusahan na nakaakibat, kung aling kaparusahan na nakaakibat ay taliwas doon sa kaligayahang nakaakibat, upang tugunin ang layunin ng pagbabayad-sala --

2:11 Sapagkat talagang kinakailangan, na may pagsalungat sa lahat ng bagay. Kung hindi, panganay ko sa ilang, ang kabutihan ay hindi mangyayari, ni ang kasamaan, ni ang kabanalan o kalungkutan, ni mabuti o masama. Anupa't, ang lahat ng bagay ay talagang kailangang magkasama sa isa; kaya nga, kung ito ay nararapat na maging isang katawan ito ay kailangang manatiling tulad ng isang patay, walang buhay ni kamatayan, ni kabulukan o walang kabulukan, kaligayahan ni kalungkutan, ni pakiramdam o kawalan ng pakiramdam.

2:12 Kaya nga, iyon ay talagang kinakailangang malikha para sa isang bagay na walang kabuluhan; anupa't wala sanang magiging layunin ang dahilan sa pagkakalikha nito. Kung gayon, ang bagay na ito ang tiyak na sisira sa karunungan ng Diyos at sa kanyang mga walang hanggang layunin, at gayundin sa kapangyarihan, at sa awa, at sa katarungan ng Diyos.

2:13 At kung sasabihin ninyong walang batas, sasabihin din ninyong walang kasalanan. Kung sasabihin ninyong walang kasalanan, sasabihin din ninyong walang katwiran. At kung walang katwiran ay walang kaligayahan. At kung walang kabutihan ni kaligayahan ay walang kaparusahan ni kalungkutan. At kung wala ang mga bagay na ito ay walang Diyos. At kung walang Diyos ay wala tayo, ni ang mundo; sapagkat hindi sana magkakaroon ng paglikha sa mga bagay, ni kumikilos o pinakikilos, anupa't, lahat ng bagay ay tiyak na maglalaho.

2:14 At ngayon, mga anak ko, sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito para sa inyong kapakinabangan at kaalaman; sapagkat may Diyos, at nilikha niya ang lahat ng bagay, kapwa ang kalangitan at ang lupa, at lahat ng bagay na naroroon, kapwa ang mga bagay na kumikilos at mga bagay na pinakikilos.

2:15 At upang maisagawa ang kanyang mga walang hanggang layunin sa kahihinatnan ng tao, matapos na kanyang malikha ang ating mga unang magulang, at ang mga hayop sa parang at ang mga ibon sa himpapawid, at sa lalong maliwanag, lahat ng bagay na nilikha, ay talagang kinakailangan na may isang pagsalungat; maging ang ipinagbabawal na bungang-kahoy na kasalungat ng punungkahoy ng buhay; ang isa ay matamis at ang isa ay mapait.

2:16 Anupa't ipinagkaloob ng Panginoong Diyos sa tao na siya ay kumilos para sa kanyang sarili. Samakatwid, ang tao ay hindi makakikilos para sa kanyang sarili maliban kung siya ay nahikayat ng isa o ng iba.

2:17 At ako, si Lehi, ayon sa mga bagay na aking nabasa, ay talagang kailangang ipalagay na ang isang anghel ng Diyos, ayon sa yaong nakasulat, ay nahulog mula sa langit; anupa't siya ay naging diyablo, na hinahangad yaong masama sa harapan ng Diyos.

2:18 At sapagkat siya ay nahulog mula sa langit, at naging kaaba-aba magpakailanman, kanyang hinahangad din ang kalungkutan ng buong sangkatauhan. Anupa't sinabi niya kay Eva, oo, maging yaong matandang ahas na siyang diyablo, na siyang ama ng lahat ng kasinungalingan, kaya nga, sinabi niya: Kumain ka ng ipinagbabawal na bungang-kahoy, at hindi ka mamamatay, bagkus ikaw ay magiging katulad ng Diyos, na nakakikilala sa mabuti at masama.

2:19 At pagkatapos na sina Adan at Eva ay kumain ng ipinagbabawal na bungang-kahoy sila ay itinaboy palabas ng halamanan ng Eden, upang magbungkal ng lupa.

2:20 At sila ay nagkaroon ng mga anak; oo, maging ang mag-anak ng buong mundo.

2:21 At ang mga araw ng mga anak ng tao ay pinahaba, alinsunod sa kalooban ng Diyos, upang sila ay makapagsisi habang nasa laman; kaya nga, ang kanilang kalagayan ay naging kalagayan ng pagsubok, at ang kanilang panahon ay pinahaba, alinsunod sa mga kautusan ng Panginoong Diyos na ibinigay sa mga anak ng tao. Sapagkat ibinigay niya ang kautusan na ang lahat ng tao ay kinakailangang magsisi; sapagkat ipinakita niya sa lahat ng tao na sila ay naligaw, dahil sa kasalanan ng kanilang mga magulang.

2:22 At ngayon, masdan, kung si Adan ay hindi lumabag, hindi sana siya nahulog, manapa siya ay nanatili sa halamanan ng Eden. At lahat ng bagay na nilikha ay tiyak sanang nanatili sa dating kalagayan kung saan sila naroroon matapos na sila ay likhain; at sila sana ay tiyak na nanatili magpakailanman, at walang katapusan.

2:23 At sila'y hindi sana nagkaroon ng mga anak; anupa't sila sana ay nanatili sa kalagayan ng kawalang-malay, walang kaligayahan, sapagkat hindi sila nakakikilala ng kalungkutan; hindi gagawa ng mabuti, sapagkat hindi sila nakakikilala ng kasalanan.

2:24 Ngunit masdan, ang lahat ng bagay ay ginawa sa karunungan niya na nakaaalam ng lahat ng bagay.

2:25 Si Adan ay nahulog upang ang tao ay maging gayon; at ang tao ay gayon, upang sila ay magkaroon ng kagalakan.

2:26 At ang Mesiyas ay paparito sa kaganapan ng panahon, upang kanyang matubos ang mga anak ng tao mula sa pagkahulog. At dahil sa sila ay tinubos mula sa pagkahulog sila ay naging malaya magpakailanman, nakikilala ang mabuti sa masama; kumikilos para sa kanilang sarili at hindi pinakikilos,

maliban sa kaparusahan ng batas sa dakila at huling araw, alinsunod sa mga kautusang ibinigay ng Diyos.

2:27 Anupa't ang tao ay malaya ayon sa laman; at lahat ng bagay ay ipinagkaloob sa kanila na kapaki-pakinabang sa tao. At sila ay malayang makapipili ng kalayaan at buhay na walang hanggan, sa pamamagitan ng dakilang Tagapamagitan ng lahat ng tao, o piliin ang pagkabihag at kamatayan, alinsunod sa pagkabihag at kapangyarihan ng diyablo; sapagkat hinahangad niya na ang lahat ng tao ay maging kaaba-abang katulad ng kanyang sarili.

2:28 At ngayon, mga anak ko, nais ko na kayo ay umasa sa dakilang Tagapamagitan, at makinig sa kanyang mga dakilang kautusan; at maging matapat sa kanyang mga salita, at piliin ang buhay na walang hanggan, alinsunod sa kalooban ng kanyang Banal na Espiritu;

2:29 At huwag piliin ang walang hanggang kamatayan, alinsunod sa kagustuhan ng laman at ng kasamaan na naroroon, na nagbibigay sa espiritu ng diyablo ng kapangyarihang bumihag, upang madala kayo sa impiyerno, at siya ang mamamahala sa inyo sa kanyang sariling kaharian.

2:30 Sinabi ko ang ilang salitang ito sa inyong lahat, mga anak ko, sa huling araw ng aking pagsubok; at pinili ko ang mabuting bahagi, ayon sa mga salita ng propeta. At wala akong ibang layunin maliban sa walang hanggang kapakanan ng inyong mga kaluluwa. Amen.

KABANATA 3 (Mga 588-570 b.c.)

3:1 At ngayon ako ay nangungusap sa iyo, Jose, aking bunso. Ikaw ay isinilang sa ilang sa aking mga kahirapan; oo, sa mga araw ng aking pinakamasidhing kalungkutan ay dinala ka ng iyong ina.

3:2 At nawa ay ilaan din ng Panginoon ang lupaing ito sa iyo, na isang natatanging lupain, bilang iyong mana at mana ng iyong mga binhi kasama ng iyong mga kapatid, para sa iyong katiwasayan magpakailanman, kung mangyayaring iyong susundin ang mga kautusan ng Banal ng Israel.

3:3 At ngayon, Jose, aking bunso, na inilabas ko sa ilang sa aking mga kahirapan, nawa ay pagpalain ka ng Panginoon magpakailanman, sapagkat ang iyong mga binhi ay hindi lubusang malilipol.

3:4 Sapagkat masdan, ikaw ay bunga ng aking balakang; at ako ay inapo ni Jose na dinalang bihag sa Egipto. At dakila ang mga tipan ng Panginoon na ginawa niya kay Jose.

3:5 Samakatwid, tunay na nakita ni Jose ang ating panahon. At natamo niya ang pangako ng Panginoon, na mula sa bunga ng kanyang balakang ay magbabangon ang Panginoong Diyos ng isang mabuting sanga sa sambahayan ni Israel; hindi ang Mesiyas, kundi isang sangang mababali, gayon pa man, ay maaalaala sa mga tipan ng Panginoon na ang Mesiyas ay magpapakita sa kanila sa mga huling araw, sa diwa ng kapangyarihan, hanggang sa pagdadala sa kanila mula sa kadiliman, tungo sa liwanag -- oo, mula sa natatagong kadiliman at pagkabihag tungo sa kalayaan.

3:6 Sapagkat si Jose ay tunay na nagpatotoo, sinasabing: Isang tagakita ang ibabangon ng Panginoon kong Diyos, na magiging piling tagakita sa bunga ng aking balakang.

3:7 Oo, tunay na sinabi ni Jose: Ganito ang winika ng Panginoon sa akin: Isang piling tagakita ang ibabangon ko mula sa bunga ng iyong balakang; at siya ay bibigyan ng malaking pagpapahalaga sa mga bunga ng aking balakang. At sa kanya ay ibibigay ko ang kautusan na siya ay may gawaing gagampanan para sa bunga ng iyong balakang, sa kanyang mga kapatid, na magiging malaki ang kahalagahan sa kanila, maging sa pagdadala sa kanila sa kaalaman ng mga tipan na aking ginawa sa inyong mga ama.

3:8 At ibibigay ko sa kanya ang isang kautusan na wala siyang ibang gagawin, maliban sa gawaing iuutos ko sa kanya. At gagawin ko siyang dakila sa aking mga paningin; sapagkat gagawin niya ang aking gawain.

3:9 At siya ay magiging dakilang katulad ni Moises, na sinabi kong ibabangon ko sa inyo, upang palayain ang aking mga tao, O sambahayan ni Israel.

3:10 At si Moises ay aking ibabangon upang palayain ang aking mga tao sa lupain ng Egipto.

3:11 Ngunit isang tagakita ang ibabangon ko mula sa bunga ng iyong balakang; at sa kanya ay ipagkakaloob ko ang kapangyarihang isiwalat ang aking salita sa mga binhi ng iyong balakang -- at hindi lamang sa pagdadala ng salita ko, wika ng Panginoon, kundi upang mapapaniwala sila sa aking salita, na napasakanila na.

3:12 Anupa't ang bunga ng iyong balakang ay susulat; at ang bunga ng balakang ni Juda ay susulat; at yaong mga isusulat ng bunga ng iyong balakang, at gayundin yaong kung alin ay isusulat ng bunga ng balakang ni Juda ay magsasama, tungo sa ikalilito ng mga maling doktrina at pag-aalis ng mga pagtatalo, at pagtatatag ng kapayapaan sa bunga ng iyong balakang, at pagdadala sa kanila sa kaalaman ng kanilang mga ama sa mga huling araw, at gayon din sa kaalaman ng aking tipan, wika ng Panginoon.

3:13 At mula sa kahinaan siya ay gagawing malakas, sa araw na yaon kung kailan ang aking gawain ay magsisimula sa lahat ng aking mga tao, tungo sa pagpapanumbalik sa iyo, O sambahayan ni Israel, ang wika ng Panginoon.

3:14 At sa gayon nagpropesiya si Jose, sinasabing: Masdan, ang tagakitang yaon ay pagpapalain ng Panginoon; at sila na nagnanais na siya ay pinsalain ay malilito, sapagkat ang pangakong ito na aking natamo mula sa Panginoon, ukol sa mga bunga ng aking balakang, ay matutupad. Masdan, ako ay nakatitiyak sa katuparan ng pangakong ito.

3:15 At ang kanyang pangalan ay tatawagin sa pangalan ko; at ito ay isusunod sa pangalan ng kanyang ama. At siya ay magiging katulad ko; sapagkat ang bagay na isisiwalat ng Panginoon sa pamamagitan ng kanyang mga kamay, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Panginoon ay magdadala sa aking mga tao sa kaligtasan.

3:16 Oo, gayon ang iprinopesiya ni Jose: Natitiyak ko ang bagay na ito, maging katulad ng katiyakan ko sa pangako ng isang Moises; sapagkat sinabi ng Panginoon sa akin, pangangalagaan ko ang iyong mga binhi magpakailanman.

3:17 At winika ng Panginoon: Ako ay magbabangon ng isang Moises; at ipagkakaloob ko sa kanya ang kapangyarihan sa isang tungkod; at ipagkakaloob ko sa kanya ang kahatulan sa sulat. Gayunman hindi ko kakalagan ang kanyang dila nang siya ay makapagsalita nang labis, sapagkat hindi ko siya gagawing napakagaling sa pananalita. Kundi isusulat ko sa kanya ang aking batas, sa pamamagitan ng daliri ng sarili kong kamay; at magtatalaga ako ng tagapagsalita para sa kanya.

3:18 At sinabi rin ng Panginoon sa akin: Ako ay may ibabangon mula sa bunga ng iyong balakang; at ako ay magtatalaga para sa kanya ng isang tagapagsalita. At ako, masdan, ako ay magpapahintulot sa kanya na isulat niya ang kasulatan ng bunga ng iyong balakang, sa bunga ng iyong balakang; at ang tagapagsalita ng bunga ng iyong balakang ang magpapahayag nito.

3:19 At ang mga salitang kanyang isusulat ay mga salitang kapaki-pakinabang sa aking karunungan na dapat ipahayag sa bunga ng iyong balakang. At iyon ay mangyayari na parang ang bunga ng iyong balakang ay sumigaw sa kanila mula sa alabok; sapagkat nalalaman ko ang kanilang pananampalataya.

3:20 At sila ay mangangaral mula sa alabok; oo, maging ng pagsisisi sa kanilang mga kapatid, maging hanggang sa maraming salinlahi ang dumaan sa kanila. At ito ay mangyayari na ang kanilang pangangaral ay magpapatuloy maging alinsunod sa kapayakan ng kanilang mga salita.

3:21 Dahil sa kanilang pananampalataya, ang kanilang mga salita ay mamumutawi sa aking bibig tungo sa kanilang mga kapatid na bunga ng iyong balakang; at ang kahinaan ng kanilang mga salita ay gagawin kong malakas sa kanilang pananampalataya, tungo sa pag-alaala ng aking tipan na aking ginawa sa inyong mga ama.

3:22 At ngayon, masdan, Jose, anak ko, alinsunod sa ganitong pamamaraan ang aking ama ay nagpropesiya.

3:23 Kaya nga, dahil sa tipang ito, ikaw ay pinagpala; sapagkat ang iyong mga binhi ay hindi malilipol, sapagkat sila ay makikinig sa mga salita ng aklat.

3:24 At may magbabangon na isang makapangyarihan sa kanila na gagawa ng maraming kabutihan, kapwa sa salita at sa gawa, bilang kasangkapan sa kamay ng Diyos, na may labis na pananampalataya na makagawa ng maraming kababalaghan, at makagawa ng bagay na dakila sa paningin ng Diyos, tungo sa pagsasakatuparan ng maraming pagpapanumbalik sa sambahayan ni Israel, at sa mga binhi ng iyong mga kapatid.

3:25 At ngayon, pinagpala ka, Jose. Masdan, ikaw ay musmos pa; kaya nga, makinig ka sa mga salita ng iyong kapatid na si Nephi, at mangyayari sa iyo maging alinsunod sa mga salitang aking sinabi. Pakatandaan mo ang mga salita ng iyong nag-aagaw-buhay na ama. Amen.

KABANATA 4 (Mga 588-570 b.c.)

4:1 At ngayon, ako, si Nephi, ay nangungusap hinggil sa mga propesiyang sinabi ng aking ama, hinggil kay Jose, na dinala sa Egipto.

4:2 Sapagkat masdan, tunay na siya ay nagpropesiya hinggil sa lahat niyang binhi. At ang mga propesiyang kanyang isinulat, ay walang maraming makahihigit pa. At siya ay nagpropesiya hinggil sa atin, at sa ating mga susunod na salinlahi; at yaon ay nakasulat sa mga laminang tanso.

4:3 Samakatwid, nang matapos sa pagsasalita ang aking ama hinggil sa mga propesiya ni Jose, tinawag niya ang mga anak ni Laman, ang kanyang mga anak na lalaki, at ang kanyang mga anak na babae, at sinabi sa kanila: Masdan, mga anak kong lalaki at babae, na mga anak na lalaki at babae ng aking panganay, nais ko na kayo ay makinig sa aking mga salita.

4:4 Sapagkat winika ng Panginoong Diyos na: Habang inyong sinusunod ang aking mga kautusan kayo ay uunlad sa lupain; at habang hindi ninyo sinusunod ang aking mga kautusan kayo ay itatakwil mula sa aking harapan.

4:5 Datapwat masdan, mga anak kong lalaki at babae, hindi ako makabababa sa aking libingan hangga't hindi ko naiiwan sa inyo ang aking pagbabasbas; sapagkat masdan, alam ko na kung kayo ay palalakin sa landas na dapat ninyong tahakin, hindi kayo lalayo rito.

4:6 Samakatwid, kung kayo ay masusumpa, masdan, iniiwan ko sa inyo ang aking pagbabasbas, upang ang sumpa ay maalís sa inyo at panagutan ng mga ulo ng inyong mga magulang.

4:7 Anupa't dahil sa aking pagbabasbas, hindi pahihintulutan ng Panginoong Diyos na kayo ay masawi; kaya nga, siya ay magiging maawain sa inyo at sa inyong mga binhi magpakailanman.

4:8 At ito ay nangyari na, nang matapos ang aking ama sa pagsasalita sa mga anak na lalaki at babae ni Laman, hiniling niyang ilapit sa harapan niya ang mga anak na lalaki at babae ni Lemuel.

4:9 At nangusap siya sa kanila, sinasabing: Masdan, mga anak kong lalaki at babae, na mga anak na lalaki at babae ng aking ikalawang anak na lalaki; masdan, iniiwan ko sa inyo ang katulad na

pagbabasbas na iniwan ko sa mga anak na lalaki at babae ni Laman; anupa't hindi kayo lubusang malilipol; kundi sa huli ang inyong mga binhi ay pagpapalain.

4:10 At ito ay nangyari na, nang matapos ang aking ama sa pagsasalita sa kanila, masdan, siya ay nagsalita sa mga anak na lalaki ni Ismael, oo, at maging sa kanyang buong sambahayan.

4:11 At matapos na siya ay mangusap sa kanila, siya ay nagsalita kay Sam, sinasabing: Pinagpala ka, at ang iyong mga binhi; sapagkat mamanahin mo ang lupain na katulad ng iyong kapatid na si Nephi. At ang iyong mga binhi ay mapapabilang sa kanyang mga binhi; at ikaw ay matutulad din sa iyong kapatid, at ang iyong mga binhi ay matutulad sa kanyang mga binhi; at ikaw ay pagpapalain sa lahat ng iyong mga araw.

4:12 At ito ay nangyari na, na matapos ang aking ama, si Lehi, ay makapangusap sa buo niyang sambahayan, alinsunod sa nararamdaman ng kanyang puso at sa Espiritu ng Panginoon na nasa kanya, siya ay tumanda na. At ito ay nangyari na, na siya ay namatay, at inilibing.

4:13 At ito ay nangyari na, na hindi pa nakalilipas ang maraming araw pagkaraan ng kanyang kamatayan, sina Laman at Lemuel at ang mga anak na lalaki ni Ismael ay nagalit sa akin dahil sa mga babala ng Panginoon.

4:14 Sapagkat ako, si Nephi, ay napilitang mangusap sa kanila, alinsunod sa kanyang salita; sapagkat ako ay nangusap ng maraming bagay sa kanila, at gayon din ang aking ama, bago siya namatay; karamihan sa mga naturan ay nakasulat sa aking ibang lamina; sapagkat ang higit na malaking bahagi ng kasaysayan ay nakasulat sa aking ibang lamina.

4:15 At sa mga ito ay isinulat ko ang mga bagay ng aking kaluluwa, at maraming banal na kasulatan ang nakaukit sa mga laminang tanso. Sapagkat ang aking kaluluwa ay nalulugod sa mga banal na kasulatan, at ang aking puso ay nagbubulay sa mga yaon, at isinulat ang mga yaon para sa ikatututo at kapakinabangan ng aking mga anak.

4:16 Masdan, ang aking kaluluwa ay nalulugod sa mga bagay ng Panginoon; at ang aking puso ay patuloy na nagbubulay sa mga bagay na aking nakita at narinig.

4:17 Gayunpaman, sa kabila ng dakilang kabaitan ng Panginoon, sa pagpapakita sa akin ng kanyang dakila at mga kagila-gilalas na gawain, ang aking puso ay napabulalas: O kahabag-habag akong tao! Oo, ang aking puso ay nalulungkot dahil sa aking laman; ang aking kaluluwa ay nagdadalamhati dahil sa aking mga kasamaan.

4:18 Ako ay napipiit dahil sa mga tukso at kasalanang madaling bumibihag sa akin.

4:19 At kapag nais kong magsaya, ang aking puso ay dumaraing dahil sa aking mga kasalanan; gayunpaman, alam ko kung kanino ako nagtiwala.

4:20 Ang aking Diyos ang aking naging tagapagtaguyod; pinatnubayan niya ako sa aking mga kahirapan sa ilang; at pinangalagaan niya ako sa ibabaw ng tubig ng malawak na dagat.

4:21 Pinuspos niya ako ng kanyang pag-ibig, maging hanggang sa madaig ang aking laman.

4:22 Kanyang nilito ang aking mga kaaway, hanggang sa papangyarihin na sila ay mayanig sa harapan ko.

4:23 Masdan, narinig niya ang aking samo sa araw, at binigyan niya ako ng kaalaman sa pamamagitan ng mga pangitain sa gabi.

4:24 At sa araw ako ay nawalan ng takot na taimtim na manalangin sa harapan niya; oo, ang aking tinig ay pinararating ko sa kaitaan; at ang mga anghel ay bumaba at naglingkod sa akin.

4:25 At sa mga bagwis ng kanyang Espiritu ay dinala ang aking katawan sa lubhang matataas na bundok. At ang aking mga mata ay nakamalas ng mga dakilang bagay, oo, maging napakadakila para sa tao; anupa't ako ay pinagbawalang isulat ang mga yaon.

4:26 O pagkatapos, kung nasaksihan ko ang mga gayong kadakilang bagay, kung ang Panginoon sa kanyang pagpapakababa sa mga anak ng tao ay dinalaw ang tao sa labis na pagkaawa, bakit mananangis ang aking puso at ang kaluluwa ko ay mamamalagi sa lambak ng kalungkutan, at ang aking katawan ay nanlalambot, at ang aking lakas ay nanghihina, dahil sa aking paghihirap?

4:27 At bakit ako magpapatalo sa kasalanan, dahil sa aking laman? Oo, bakit ko bibigyang-daan ang mga tukso, na ang masama ay magkaroon ng pitak sa aking puso upang wasakin ang aking katahimikan at pahirapan ang aking kaluluwa? Bakit ako nagagalit dahil sa aking kaaway?

4:28 Gumising, kaluluwa ko! Huwag nang yumuko sa kasalanan. Magsaya, O aking puso, at huwag nang magbigay-puwang kailanman sa kaaway ng aking kaluluwa.

4:29 Huwag nang muling magalit dahil sa aking mga kaaway. Huwag nang manghina ang aking lakas dahil sa aking mga paghihirap.

4:30 Magsaya, O aking puso, at magsumamo sa Panginoon, at sabihin: O Panginoon, pupurihin ko kayo magpakailanman; oo, ang aking kaluluwa ay magsasaya sa inyo, aking Diyos, at bato ng aking kaligtasan.

4:31 O Panginoon, maaari bang tubusin ninyo ang aking kaluluwa? Maaari bang iligtas ninyo ako mula sa mga kamay ng aking mga kaaway? Maaari bang gawin ninyong ako ay manginig sa paglitaw ng kasalanan?

4:32 Sana ang mga pasukan ng impiyerno ay patuloy na mapinid sa harapan ko, sapagkat ang aking puso ay bagbag at ang aking espiritu ay nagsisisi! O Panginoon, maaari bang huwag ninyong ipinid ang mga pasukan ng inyong kabutihan sa harapan ko, upang ako ay makalakad sa landas ng mababang lambak, upang ako ay manatili sa patag na daan!

4:33 O Panginoon, maaari bang balutin ninyo ako ng bata ng inyong kabutihan! O Panginoon, maaari bang igawa ninyo ako ng daan upang makatakas sa harapan ng aking mga kaaway! Maaari bang gawin ninyong tuwid ang aking landas sa harapan ko! Maaari bang huwag kayong maglagay ng batong katitisan sa aking daraanan -- bagkus inyong hawanin ang aking daraanan sa harapan ko, at huwag ninyong sanggahan ang aking landas, kundi ang daan ng aking kaaway.

4:34 O Panginoon, ako ay nagtiwala sa inyo, at ako ay magtitiwala sa inyo magpakailanman. Hindi ako magtitiwala sa bisig ng laman; sapagkat alam kong susumpain siya na nagtitiwala sa bisig ng laman. Oo, sumpain siya na nagtitiwala sa tao at ginagawa ang laman na kanyang bisig.

4:35 Oo, alam ko na ang Diyos ay magkakaloob nang sagana sa kanya na humihingi. Oo, ang aking Diyos ay pagkakalooban ako, kung ako ay hihingi nang hindi lisyang; samakatwid, paaabot ko ang aking tinig sa inyo, oo, ako ay magsusumamo sa inyo, aking Diyos, ang bato ng aking kabutihan. Masdan, ang aking tinig ay papailanglang sa inyo magpakailanman, aking bato at aking Diyos na walang hanggan. Amen.

KABANATA 5 (Mga 588-559 b.c.)

5:1 Masdan, ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay labis na nagsumamo sa Panginoon kong Diyos, dahil sa galit ng aking mga kapatid.

5:2 Datapwat masdan, ang kanilang galit ay lalong naragdagan laban sa akin, hanggang sa hinangad nilang kitlin ang aking buhay.

5:3 Oo, sila ay bumulung-bulong laban sa akin, sinasabing: Ang ating nakababatang kapatid ay nag-iisip na mamuno sa atin; at tayo ay nagkaroon na ng maraming pagsubok dahil sa kanya; kaya nga, ngayon, atin siyang patayin, upang hindi na tayo mahirapan pa dahil sa kanyang mga salita. Sapagkat masdan, hindi natin siya mapahihintulatang maging ating pinuno; sapagkat nauukol sa atin na kanyang mga nakatatandang kapatid, ang mamuno sa mga taong ito.

5:4 Ngayon hindi ko isinusulat sa mga laminang ito ang lahat ng salitang kanilang ibinulung-bulong laban sa akin. Datapwat sapat nang aking sabihin na hinangad nilang kitlin ang aking buhay.

5:5 At ito ay nangyari na, na binalaan ako ng Panginoon, na ako, si Nephi, ay dapat na lumayo sa kanila at tumakas patungo sa ilang, at gayon din ang lahat ng gustong sumama sa akin.

5:6 Kung kaya, ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay ipinagsama ang aking mag-anak, at gayon din si Zoram at ang kanyang mag-anak, at si Sam, ang aking nakatatandang kapatid at ang kanyang mag-anak, at sina Jacob at Jose, ang aking mga nakababatang kapatid, at gayon din ang aking mga kapatid na babae, at ang lahat ng may nais na sumama sa akin. At ang lahat ng nagnais na sumama sa akin ay yaong mga naniniwala sa mga babala at paghahayag ng Diyos; anupa't sila ay nakinig sa aking mga salita.

5:7 At dinala namin ang aming mga tolda at ang lahat ng bagay na maaari naming madala, at kami ay naglakbay sa ilang sa loob ng maraming araw. At makaraang kami ay maglakbay sa loob ng maraming araw ay itinayo namin ang aming mga tolda.

5:8 At ninais ng aking mga tao na tawagin namin ang pook sa pangalang Nephi; kaya nga, tinawag namin itong Nephi.

5:9 At lahat silang sumama sa akin ay tinaglay sa kanilang sarili ang taguring mga tao ni Nephi.

5:10 At aming pinagsikapang sundin ang mga kahatulan, at ang mga batas, at ang mga kautusan ng Panginoon sa lahat ng bagay, alinsunod sa mga batas ni Moises.

5:11 At ang Panginoon ay sumaamin; at kami ay labis na umunlad; sapagkat naghasik kami ng binhi, at muli kaming umani nang masagana. At kami ay nagsimulang mag-alaga ng mga kawan ng tupa at baka, at mga hayop na iba't ibang uri.

5:12 At ako, si Nephi, ay dinala rin ang mga talaang nakaukit sa mga laminang tanso; at gayon din ang bola, o aguhon, na inihanda para sa aking ama ng kamay ng Panginoon, alinsunod sa nasusulat.

5:13 At ito ay nangyari na, na kami ay nagsimulang umunlad nang labis, at dumami sa lupain.

5:14 At ako, si Nephi, ay kinuha ang espada ni Laban, at alinsunod sa pagkakagawa nito ay gumawa ng maraming espada, baka sa anumang paraan ang mga tao na ngayon ay tinatawag na mga Lamanita ay sumalakay sa amin at kami ay lipulin; sapagkat nalalaman ko ang pagkapoot nila sa akin at sa aking mga anak at sa kanila na tinatawag na aking mga tao.

5:15 At tinuruan ko ang aking mga tao na magtayo ng mga gusali, at kayarian ng lahat ng uri ng kahoy, at ng bakal, at ng tanso, at ng asero, at ng ginto, at ng pilak, at ng mahahalagang inang mina, na lubhang napakarami.

5:16 At ako, si Nephi, ay nagtayo ng templo; at ito ay itinayo ko alinsunod sa pagkakayari ng templo ni Solomon maliban sa ito ay hindi niyari sa maraming mahalagang bagay; sapagkat ang mga ito ay hindi matatagpuan sa lupain, kaya nga, ito ay hindi mayayari na katulad ng templo ni Solomon. Datapwat ang

paraan ng pagkakagawa ay katulad ng templo ni Solomon; at ang pagkakayari niyon ay labis na mahusay.

5:17 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay pinapangyaring maging masisipag ang aking mga tao, at gumawa sa pamamagitan ng kanilang mga kamay.

5:18 At ito ay nangyari na, na ninais nilang ako ang kanilang maging hari. Datapwat ako, si Nephi, ay naghangad na huwag silang magkaroon ng hari; gayunpaman, ginawa ko para sa kanila ang alinsunod sa kapangyarihan na nasa akin.

5:19 At masdan, ang mga salita ng Panginoon ay natupad sa aking mga kapatid, na kanyang sinabi hinggil sa kanila, na ako ang kanilang magiging pinuno at kanilang guro. Samakatwid, ako ang kanilang naging pinuno at kanilang guro, alinsunod sa mga kautusan ng Panginoon, hanggang sa panahong kanilang hangaring kitlin ang aking buhay.

5:20 Samakatwid, ang salita ng Panginoon ay natupad na kanyang sinabi sa akin, sinasabing: Kung hindi sila makikinig sa iyong mga salita sila ay itatakwil mula sa harapan ng Panginoon. At masdan, sila ay itinakwil mula sa kanyang harapan.

5:21 At itinulot niyang sumapit sa kanila ang sumpa, oo, maging isang masidhing sumpa, dahil sa kanilang kasamaan. Sapagkat masdan, pinatigas nila ang kanilang mga puso laban sa kanya, kung kaya't natulad sila sa batong kiskisan; anupa't sapagkat sila ay mapuputi, at labis na kaaya-aya at kalugud-lugod, upang hindi sila maging kaakit-akit sa aking mga tao ay itinulot ng Panginoong Diyos na umitim ang kanilang mga balat.

5:22 At ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Itutulot ko na sila ay maging karima-rimarim sa iyong mga tao, maliban na lamang kung magsisisi sila sa kanilang mga kasamaan.

5:23 At kasumpa-sumpa ang mga binhi niya na makikiisa sa kanilang mga binhi; sapagkat masusumpa sila ng gayon ding sumpa. At winika ito ng Panginoon, at ito ay nangyari nga.

5:24 At dahil sa sumpa na napasakanila sila ay naging mga tamad na tao, puno ng kalokohan at katusuhan, at naghanap sa ilang ng mga hayop na mahuhuli.

5:25 At sinabi sa akin ng Panginoong Diyos: Sila ay magiging pahirap sa iyong mga binhi, upang pukawin sila sa pag-alaala sa akin; at habang hindi nila ako naaalaala, at makikinig sa aking mga salita, kanilang pahihirapan sila maging tungo sa pagkalipol.

5:26 At ito ay nangyari na, na ako, si Nephi, ay itinalaga sina Jacob at Jose, na maging mga saserdote at guro sila sa lupain ng aking mga tao.

5:27 At ito ay nangyari na, na kami ay namuhay nang maligaya.

5:28 At lumipas ang tatlumpung taon mula sa panahong nilisan namin ang Jerusalem. {569 b.c.}

5:29 At ako, si Nephi, ang nag-iingat ng mga talaan sa aking mga lamina, na aking ginawa, tungkol sa aking mga tao sa ngayon.

5:30 At ito ay nangyari na, na ang Panginoong Diyos ay sinabi sa akin: Gumawa ng iba pang mga lamina; at marami kang iuukit na bagay sa mga ito na mabuti sa aking paningin, para sa kapakinabangan ng iyong mga tao.

5:31 Anupa't, ako, si Nephi, upang maging masunurin sa mga kautusan ng Panginoon, ay humayo at ginawa ang mga laminang ito kung saan ko iniukit ang mga bagay na ito.

5:32 At inukit ko ang yaong kasiya-siya sa Diyos. At kung nasisiyahan ang aking mga tao sa mga bagay ng Diyos sila ay masisiyahan sa aking mga inukit na nasa mga laminang ito.

5:33 At kung naising malaman ng aking mga tao ang tiyak na bahagi ng kasaysayan ng aking mga tao ay kinakailangan nilang saliksikin ang iba ko pang mga lamina.

5:34 At sapat nang sabihin ko na apatnapung taon ang lumipas, at kami ay nagkaroon na ng mga digmaan at pakikipag-alitan sa aming mga kapatid. {559 b.c.}

KABANATA 6 (Mga 559-545 b.c.)

6:1 Ang mga salita ni Jacob, na kapatid ni Nephi, na kanyang sinabi sa mga tao ni Nephi:

6:2 Masdan, mga minamahal kong kapatid, ako, si Jacob, na tinawag ng Diyos, at inordenan alinsunod sa kanyang banal na orden, at itinalaga ng aking kapatid na si Nephi, na inyong kinikilala bilang isang hari o isang tagapagtanggol, at kung kanino kayo ay umaasa para sa kaligtasan, masdan inyong nalalaman na lubhang maraming bagay na ang aking nasabi sa inyo.

6:3 Gayon pa man, ako ay nagsasalitang muli sa inyo; sapagkat inaalaala ko ang kapakanan ng inyong mga kaluluwa. Oo, labis ang aking pag-aalaala sa inyo; at nalalaman din ninyo na noon pa man ay nag-aalaala na ako. Sapagkat akin kayong pinagpayuhan nang buong sigasig; at itinuro ko sa inyo ang mga salita ng aking ama; at nangusap ako sa inyo hinggil sa lahat ng bagay na nasusulat, mula sa pagkakalikha ng daigdig.

6:4 At ngayon, masdan, ako ay mangungusap sa inyo hinggil sa mga bagay na nangyayari, at yaong mga mangyayari pa; kaya nga, babasahin ko sa inyo ang mga salita ni Isaias. At yaon ang mga salitang ninanais ng aking kapatid na aking sabihin sa inyo. At ako ay nangungusap sa inyo para sa inyong sariling kapakanan, upang matuto kayo at papurihan ang pangalan ng inyong Diyos.

6:5 At ngayon, ang mga salitang aking babasahin ay yaong mga sinabi ni Isaias hinggil sa buong sambahayan ni Israel; anupa't ang mga iyon ay maaaring ihalintulad sa inyo, sapagkat kayo ay kabilang sa sambahayan ni Israel. At maraming bagay ang mga nasabi ni Isaias na maaaring ihalintulad sa inyo, sapagkat kayo ay kabilang sa sambahayan ni Israel.

6:6 At ngayon, ito ang mga salita: Ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Masdan, itataas ko ang aking kamay sa mga Gentil, at itatayo ko ang aking sagisag sa mga tao; at kakalungin nila ang iyong mga anak na lalaki sa kanilang mga bisig, at ang iyong mga anak na babae ay papasanin sa kanilang mga balikat.

6:7 At mga hari ang iyong magiging mga tagakandiling ama, at ang kanilang mga reyna ay iyong mga tagakandiling ina; magsisiyukod sila sa iyo na ang kanilang mga mukha ay nasa lupa, at hihimurin ang alikabok ng iyong mga paa; at iyong makikilala na ako ang Panginoon; sapagkat hindi mahihiya ang mga naghihintay sa akin.

6:8 At ngayon, ako, si Jacob, ay mangungusap nang bahagya hinggil sa mga salitang ito. Sapagkat masdan, ipinakita sa akin ng Panginoon na ang mga yaong nasa Jerusalem, kung saan tayo nagmula, ay napatay at mga dinalang bihag.

6:9 Gayon pa man, ipinakita sa akin ng Panginoon na muli silang magbabalik. At ipinakita rin niya sa akin na ang Panginoong Diyos, ang Banal ng Israel, ay magpapakita ng kanyang sarili sa kanila sa laman; at matapos niyang ipakita ang sarili ay kanilang pahihirapan siya at ipapako sa krus, ayon sa mga salita ng anghel na kumausap sa akin.

6:10 At matapos nilang patigas ang kanilang mga puso at patigas ang kanilang mga leeg laban sa Banal ng Israel, masdan, ang paghuhukom ng Banal ng Israel ay sasapit sa kanila. At darating ang araw na sila ay babagabagin at pahihirapan.

6:11 Samakatwid, matapos na itaboy sila nang paroo't parito, sapagkat gayon ang wika ng anghel, marami ang pahihirapan sa laman, at hindi pahihintulatang masawi, dahil sa mga panalangin ng matatapat; ikakalat sila at babagabagin, at kapopootan; gayon pa man, ang Panginoon ay magiging maawain sa kanila, na kapag makarating sila sa kaalaman ng kanilang Manunubos, sila ay muling sama-samang titipunin sa mga lupaing kanilang mana.

6:12 At pinagpala ang mga Gentil, sila na mga isinulat ng propeta; sapagkat masdan, kung sakali mang magsisisi sila at hindi kakalabanin ang Sion, at hindi makikiisa sa yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, sila ay maliligtas; sapagkat tutuparin ng Panginoong Diyos ang kanyang mga tipan na kanyang ginawa sa kanyang mga anak; at sa kadahilanang ito isinulat ng propeta ang mga bagay na ito.

6:13 Samakatwid, sila na kumakalaban sa Sion at sa mga pinagtipanang tao ng Panginoon ay hihimurin ang alikabok sa kanilang mga paa; at ang mga tao ng Panginoon ay hindi mahihiya. Sapagkat ang mga tao ng Panginoon ay sila na mga naghihintay sa kanya; sapagkat kanila pa ring hinihintay ang pagparito ng Mesiyas.

6:14 At masdan, ayon sa mga salita ng propeta, ang Mesiyas ay muling paparito sa ikalawang pagkakataon upang bawiin silang muli; anupa't ipakikita niya ang kanyang sarili sa kanila sa kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian, tungo sa pagkawasak ng kanilang mga kaaway, sa pagdating ng araw na yaon na maniniwala sila sa kanya; at hindi niya lilipulin ang naniniwala sa kanya.

6:15 At sila na hindi maniniwala sa kanya ay lilipulin, kapwa sa pamamagitan ng apoy, at sa pamamagitan ng bagyo, at sa pamamagitan ng lindol, at sa pamamagitan ng mga pagdanak ng dugo, at sa pamamagitan ng mga salot, at sa pamamagitan ng taggutom. At makikilala nila na ang Panginoon ay Diyos, ang Banal ng Israel.

6:16 Sapagkat makukuha ba sa makapangyarihan ang kanyang huli, o ang talagang nabihag ay makalalaya?

6:17 Subalit ganito ang wika ng Panginoon: Maging ang mga bihag ng makapangyarihan ay kukunin, at ang huli ng kakila-kilabot ay makalalaya; sapagkat ililigtas ng Makapangyarihang Diyos ang kanyang mga pinagtipanang tao. Sapagkat ganito ang wika ng Panginoon: Makikipaglaban ako sa kanila na nakikipaglaban sa iyo --

6:18 At pakakainin ko sila na nang-aapi sa iyo, ng kanilang sariling laman; at malalango sila ng kanilang sariling dugo gaya ng matamis na alak; at makikilala ng lahat ng tao na ako ang Panginoon, ang iyong Tagapagligtas at iyong Manunubos, ang Makapangyarihan ni Jacob.

KABANATA 7

(Ihambing sa Isaias 50. Mga 559-545 b.c.)

7:1 Oo, sapagkat ganito ang wika ng Panginoon: Isinantabi ba kita, o itinakwil ba kita nang tuluyan? Sapagkat ganito ang wika ng Panginoon: Saan naroon ang sulat ng paghihiwalay sa iyong ina? Kanino ba kita ipinagpalit, o kanino ba sa mga nagpapautang sa akin kita ipinagbili? Oo, kanino kita ipinagbili? Masdan, dahil sa inyong mga kasamaan ipinagbili ninyo ang inyong sarili, at dahil sa inyong mga kasalanan ang iyong ina ay isinantabi.

7:2 Samakatwid, nang dumating ako, walang tao; nang ako ay tumawag, oo, ay walang sinumang sumagot. O sambahayan ni Israel, naging maiksi na ba ang aking kamay na hindi makatubos, o wala ba akong kapangyarihang makapagligtas? Masdan, sa saway ko ay aking tinutuyo ang dagat, ginagawa

kong ilang ang kanilang mga ilog at ang kanilang mga isda ay bumabaho dahil sa nangatuyo ang tubig, at nangamatay sila dahil sa uhaw.

7:3 Bibihisan ko ng kadiliman ang kalangitan, at gagawin ko ang damit na magaspang na kanilang pantakip.

7:4 Binigyan ako ng Panginoong Diyos ng dila ng nangaturuan, upang aking malaman kung paanong aluin kayo ng mga salita sa tamang panahon, O sambahayan ni Israel. Kapag kayo ay nanlulupaypay siya ay nagigising tuwing umaga. Ginigising niya ang aking tainga upang makarinig ng gaya ng mga nangaturuan.

7:5 Binuksan ng Panginoong Diyos ang aking tainga, at ako ay hindi naging mapanghimsik, ni tumalikod man.

7:6 Aking ipinain ang aking likod sa mga mananakit, at ang aking mga pisngi sa mga bumabaltak ng balbas. Hindi ko ikinubli ang aking mukha sa kahihyan at sa paglura.

7:7 Sapagkat tutulungan ako ng Panginoong Diyos, samakatwid hindi ako maaaring malito. Anupa't inilagay ko ang aking mukha na parang batong kiskisan, at nalalaman kong hindi ako mapapahiya.

7:8 At malapit ang Panginoon, at pinawawalang-sala niya ako. Sino ang makikipaglaban sa akin? Tayo ay magsitayong magkakasama. Sino ang aking kaaway? Hayaang lumapit siya sa akin, at babagabagin ko siya sa pamamagitan ng kapangyarihan ng aking bibig.

7:9 Sapagkat tutulungan ako ng Panginoong Diyos. At silang lahat na hahatol sa akin, masdan, silang lahat ay maluluma na parang kasuotan, at lalamunin sila ng mga tanga.

7:10 Sino sa inyo ang natatakot sa Panginoon, na sumusunod sa tinig ng kanyang tagapaglingkod, na lumalakad sa kadiliman at walang liwanag?

7:11 Masdan kayong lahat na nangagsusulsol ng apoy, na kumukubkob ng mga sulo, magsilakad kayo sa liyab ng inyong apoy at sa gitna ng mga sulong inyong pinag-alab. Ito ang tatamuhin ninyo sa aking kamay -- kayo ay magsisihiga sa kalungkutan.

KABANATA 8

(Ihambing sa Isaias 51, at 52:1-2. Mga 559-545 b.c.)

8:1 Magsipakinig kayo sa akin, kayong nagsisisunod sa kabutihan. Magsitingin kayo sa malaking bato na inyong kinaputulan, at sa luwang ng hukay na kinahukayan sa inyo.

8:2 Tingnan ninyo si Abraham, na inyong ama, at si Sara, siya na nagsilang sa inyo; sapagkat siya lamang ang tinawag ko, at pinagpala siya.

8:3 Sapagkat aaliwin ng Panginoon ang Sion, kanyang aaliwin ang lahat niyang sirang dako; at gagawin niyang tulad ng Eden ang kanyang ilang, at ang kanyang lupang tigang tulad ng halamanan ng Panginoon. Kagalakan at kasayahan ay matatagpuan doon, pagpapasalamat at tinig na malambing.

8:4 Makinig sa akin, aking mga tao; at pakinggan ninyo ako, O aking bansa; sapagkat magmumula sa akin ang isang batas, at ang aking kahatulan ay gagawin kong pinakaliwanag para sa mga tao.

8:5 Nalalapit na ang aking katwiran; lumabas na ang aking kaligtasan, at hahatol ang aking mga bisig sa mga tao. Ang mga pulo ay maghihintay sa akin, at sa aking bisig sila ay magtitiwala.

8:6 Itingin ninyo ang mga mata sa kalangitan, at magsitingin kayo sa lupa sa ibaba; sapagkat ang kalangitan ay mapapawing parang usok, at ang lupa ay malulumang parang kasuotan; at silang

nagsisitira roon ay mamamatay sa gayon ding pamamaraan. Subalit ang kaligtasan ko ay magpakailanman, at ang aking katwiran ay hindi mawawala.

8:7 Makinig sa akin, kayong nakaaalam ng kabutihan, mga tao na kung kaninong mga puso ay nasusulat ang aking batas, huwag ninyong katakutan ang pula ng mga tao, ni katakutan ang kanilang mga panlalait.

8:8 Sapagkat sila ay lalamunin ng tanga na parang kasuotan, at kakainin sila ng uod na parang balahibo ng tupa. Subalit ang kabutihan ko ay walang hanggan, at ang aking kaligtasan ay sa lahat ng sali't salinlahi.

8:9 Gumising, gumising! Magbihis ng kalakasan, O bisig ng Panginoon; gumising nang gaya ng mga sinaunang araw. Hindi ba't ikaw ang pumutol ng Rahab, at sumugat sa dragon?

8:10 Hindi ba't ikaw ang tumuyo sa dagat, sa tubig ng malaking kailaliman; na iyong ginawang daan ang kailaliman ng dagat upang daanan ng mga natubos?

8:11 Sa gayon, ang mga tinubos ng Panginoon ay magsisibalik, at magsisiparoong may awitan sa Sion; at walang hanggang kagalakan at kabanalan ay mapapasakanilang mga ulo; at matatamo nila ang kasayahan at kagalakan; ang kalungkutan at pagdadalamhati ay mapapawi.

8:12 Ako siya; oo, ako siya na umaalo sa iyo. Masdan, sino ka, na natatakot sa tao, na mamamatay, at sa anak ng tao, na gagawing parang damo?

8:13 At kalilimutan ang Panginoon na may lalang sa iyo, na nagladlad ng kalangitan, at naglagay ng saligan ng mundo, at patuloy na natatakot sa buong araw, dahil sa pusok ng mamimighati, sa wari ay handa upang gumiba? At saan naroon ang pusok ng mamimighati?

8:14 Ang bihag na tapon ay nagmamadali, upang siya ay palayain, at hindi siya mamamatay sa hukay, ni magkukulang ang kanyang tinapay.

8:15 Subalit ako ang Panginoon mong Diyos, na nagpapaalon sa tubig; Panginoon ng mga Hukbo ang tawag sa akin.

8:16 At inilagay ko ang aking mga salita sa iyong bibig, at tinakpan kita sa lilim ng aking kamay, upang aking mailadlad ang kalangitan at mailagay ang saligan ng mundo, at masabi sa Sion: Masdan, kayo ang aking mga tao.

8:17 Gumising, gumising, bumangon ka, O Jerusalem, na uminom sa kamay ng Panginoon sa saro ng kanyang matinding galit -- iyong sinaid hanggang sa latak ang sarong nakalalango --

8:18 At walang pumatnubay sa kanya isa man sa mga anak na lalaking kanyang isinilang; ni umalalay sa kanya isa man sa mga anak na lalaking kanyang pinalaki.

8:19 Ang dalawang anak na lalaking ito ay dumating sa iyo, na nalulungkot para sa iyo -- sa iyong kapanglawan at pagkawasak, at ang taggutom at ang espada -- at kanino kita ipaaaliw?

8:20 Ang iyong mga anak na lalaki ay nangakalupaypay, maliban sa dalawang ito; sila ay nakahiga sa lahat ng panulukan ng lansangan; na katulad ng isang mabangis na toro na nasa silo, tigib ng matinding galit ng Panginoon, ang pagbabanta ng iyong Diyos.

8:21 Samakatwid masdan ngayon ito, ikaw na naghihirap, at lango, ngunit hindi ng alak:

8:22 Ganito ang wika ng iyong Panginoon, ang Panginoon at iyong Diyos ay nagmamakaawa sa kapakanan ng kanyang mga tao; masdan, kukunin ko sa iyong kamay ang sarong nakalalango, ang latak ng saro ng aking matinding galit; hindi mo na ito iinumang pang muli.

8:23 Subalit aking ilalagay ito sa kamay nila na nagpapahirap sa iyo; na nakapagsabi sa iyong kaluluwa: Yumukod, upang kami ay makadaan -- at iyong inilatag ang iyong katawan na parang lupa at parang lansangan sa kanila na nagdaraan.

8:24 Gumising, gumising, isuot mo ang iyong kalakasan, O Sion; isuot ang iyong magagandang kasuotan, O Jerusalem, ang banal na lunsod; sapagkat mula ngayon ay wala nang papasok sa iyo na hindi tuli at ang marumi.

8:25 Pagpagin mo ang sarili mula sa alabok; bumangon, umupo, O Jerusalem; kalagan ang sarili mula sa mga tali sa iyong leeg, O bihag na anak na babae ng Sion.

KABANATA 9 (Mga 559-545 b.c.)

9:1 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, binasa ko ang mga bagay na ito upang malaman ninyo ang hinggil sa mga tipan ng Panginoon na kanyang ipinakipagtipan sa buong sambahayan ni Israel --

9:2 Na siya ay nangusap sa mga Judio, sa pamamagitan ng bibig ng kanyang mga banal na propeta, maging mula sa simula, sa bawat sali't salinlahi, hanggang sa dumating ang panahon na sila ay maibalik sa tunay na simbahan at kawan ng Diyos; kung kailan sila ay titipunin pauwi sa mga lupaing kanilang mana, at manirahan sa lahat ng kanilang mga lupang pangako.

9:3 Masdan, mga minamahal kong kapatid, sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito upang kayo ay magsaya, at itaas ang inyong mga ulo magpakailanman, dahil sa mga pagpapalang ipagkakaloob ng Panginoong Diyos sa inyong mga anak.

9:4 Sapagkat nalalaman kong marami sa inyo ang nagsaliksik na mabuti, upang malaman ang mga bagay na mangyayari; kaya nga alam kong nalalaman ninyo na ang ating laman ay tiyak na manghihina at mamamatay; gayunman, sa ating mga katawan ay makikita natin ang Diyos.

9:5 Oo, alam kong nalalaman ninyo na sa katawan siya ay magpapakita roon sa mga nasa Jerusalem, na ating pinanggalingan; sapagkat kinakailangang iyon ay sa kanila; sapagkat itinulot na ang dakilang Lumikha ay siya na ring magdusa upang mapasailalim ng tao sa laman, at mamamatay para sa lahat ng tao, upang ang lahat ng tao ay mapasailalim sa kanya.

9:6 Sapagkat kung paanong ang kamatayan ay napasalahat ng tao, upang matupad ang maawaing plano ng dakilang Lumikha, talagang kinakailangang magkaroon ng kapangyarihan ng pagkabuhay na mag-uli, at ang pagkabuhay na mag-uli ay tiyak na mapapasa-tao dahil sa pagkahulog; at ang pagkahulog ay dumating dahil sa kasalanan; at dahil ang tao ay nahulog, sila ay nahiwalay mula sa harapan ng Panginoon.

9:7 Anupa't talagang kailangang ito ay maging walang hanggang pagbabayad-sala -- maliban kung ito ay maging walang hanggang pagbabayad-sala ang may kabulukang ito ay hindi makapagbibihis ng walang kabulukan. Kaya nga, ang unang kahatulang sumapit sa tao ay tiyak na mananatili nang walang hanggang panahon. At kung magkagayon, ang katawang ito ay tiyak na malilibing upang mabulok at maagnas sa inang lupa, upang hindi na bumangon pang muli.

9:8 O ang karunungan ng Diyos, ang kanyang awa at biyaya! Sapagkat masdan, kung ang katawang ito ay hindi na babangon pang muli ang ating espiritu ay tiyak na mapapasailalim sa anghel na yaon na itinakwil mula sa kinaroroonan ng Diyos na Walang Hanggan, at naging diyablo, upang hindi na bumangon pang muli.

9:9 At ang ating mga espiritu ay tiyak na matutulad sa kanya, at tayo ay magiging mga diyablo, mga anghel ng diyablo, upang masarahan mula sa kinaroroonan ng ating Diyos, at manatiling kasama ng ama ng kasinungalingan, sa kalungkutan, katulad ng kanyang sarili; oo, sa nilikhang yaon na dumaya sa ating

mga unang magulang, na nag-anyo sa kanyang sarili na halos katulad ng isang anghel ng liwanag, at pinukaw ang mga anak ng tao sa mga lihim na pagsasabwatan ng pagpaslang at lahat ng uri ng lihim na gawain ng kadiliman.

9:10 O kaydakila ng kabutihan ng ating Diyos, na naghanda ng daan upang tayo ay makawala mula sa mahigpit na pagkakahawak ng kakila-kilabot na halimaw na ito; oo, yaong halimaw, na kamatayan at impiyerno, na tinatawag kong kamatayan ng katawan, at kamatayan din ng espiritu.

9:11 At dahil sa paraan ng pagliligtas ng ating Diyos, ang Banal ng Israel, angkamatayang ito, na aking sinabi, na temporal, ay palalayain ang patay nito; kung aling kamatayan ay libingan.

9:12 At ang kamatayang ito na aking sinabi, na kamatayang espirituwal, ay palalayain ang kanyang mga patay; na kung aling kamatayang espirituwal ay impiyerno; anupa't ang kamatayan at impiyerno ay kailangang palayain ang kanilang mga patay, at ang impiyerno ay kailangang palayain ang bihag nitong mga espiritu, at ang libingan ay kailangang palayain ang bihag nitong mga katawan, at ang mga katawan at espiritu ng tao ay magsasamang muli sa isa't isa; at ito ay sa pamamagitan ng kapangyarihan ng pagkabuhay na mag-uli ng Banal ng Israel.

9:13 O kaydakila ng plano ng ating Diyos! Sapagkat sa kabilang dako, ang paraiso ng Diyos ay tiyak na palalayain ang mga espiritu ng mabubuti, at ang libingan ay palalayain ang katawan ng mabubuti; at ang espiritu at katawan ay magsasamang muli sa sarili nito, at lahat ng tao ay magiging walang kabulukan, at walang kamatayan, at sila ay mga buhay na kaluluwa, na may ganap na kaalamang katulad natin na nasa laman, maliban lamang na ang ating kaalaman ay magiging ganap.

9:14 Anupa't tayo ay magkakaroon ng ganap na kaalaman ng lahat ng ating mga pagkakasala, at ng ating karumihan, at ng ating kahubaran; at ang mabubuti ay magkakaroon ng ganap na kaalaman ng kanilang kasiyahan, at ng kanilang kabutihan, na nabibihisan ng kadalisan, oo, maging ng bata ng kabutihan.

9:15 At ito ay mangyayari na kapag ang lahat ng tao ay makalampas mula sa unang kamatayang ito tungo sa pagkabuhay, kung kaya nga't sila ay naging walang kamatayan, sila ay tiyak na haharap sa hukumang-luklukan ng Banal ng Israel; at ang kahatulan ay igagawad, at sila'y kailangang hatulan alinsunod sa banal na paghuhukom ng Diyos.

9:16 At tunay, yamang ang Panginoon ay buhay, sapagkat ang Panginoong Diyos ang nagsabi nito, at ito ay kanyang walang hanggang salita, na hindi maaaring maglaho, na sila na mabubuti ay mananatili pa ring mabubuti, at sila na marurumi ay mananatili pa ring marurumi; samakatwid, sila na marurumi ay diyablo at kanyang mga anghel; at sila ay matutungo sa walang hanggang apoy, na inihanda para sa kanila; at ang kanilang pagdurusa ay magiging kagaya ng lawa ng apoy at asupre, na ang ningas ay pumapailanglang magpakailanman at walang katapusan.

9:17 O ang kadakilaan at ang katarungan ng ating Diyos! Sapagkat isinasagawa niya ang lahat ng kanyang salita, at ang mga yaon ay nagmula sa kanyang bibig, at ang kanyang batas ay tiyak na matutupad.

9:18 Datapwat, masdan, ang mabubuti, ang mga banal ng Banal ng Israel, sila na nangagsipaniwala sa Banal ng Israel, sila na nangagsipagtiis sa mga pasakit ng daigdig, at nasuklam sa kahihyan nito, sila ay magmamana ng kaharian ng Diyos, na inihanda para sa kanila mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, at ang kanilang kagalakan ay malulubos magpakailanman.

9:19 O ang kadakilaan ng awa ng ating Diyos, ang Banal ng Israel! Sapagkat iniligtas niya ang kanyang mga banal mula sa kakila-kilabot na halimaw, ang diyablo, at kamatayan, at impiyerno, at doon sa lawa ng apoy at asupre, na walang katapusang pagdurusa.

9:20 O kaydakila ng kabanalan ng ating Diyos! Sapagkat nalalaman niya ang lahat ng bagay, at walang anumang bagay na hindi niya alam.

9:21 At siya ay paparito sa daigdig upang kanyang mailigtas ang lahat ng tao kung sila ay makikinig sa kanyang tinig; sapagkat masdan, kanyang titiisin ang sakit ng lahat ng tao, oo, ang sakit ng bawat nilalang, kapwa lalaki, babae, at mga bata, na kabilang sa mag-anak ni Adan.

9:22 At titiisin niya ito upang ang pagkabuhay na mag-uli ay maganap sa lahat ng tao, upang ang lahat ay tumayo sa harapan niya sa dakila at araw ng paghuhukom.

9:23 At kanyang inutusan ang lahat ng tao na kailangang sila'y magsisi, at mabinyagan sa kanyang pangalan, na may ganap na pananampalataya sa Banal ng Israel, o sila ay di maaaring maligtas sa kaharian ng Diyos.

9:24 At kung hindi sila magsisisi at maniniwala sa kanyang pangalan, at mabibinyagan sa kanyang pangalan, at magtitiis hanggang wakas, sila ay tiyak na susumpain; sapagkat ang Panginoong Diyos, ang Banal ng Israel, ang nagsalita nito.

9:25 Samakatwid, siya ay nagbigay ng batas; at kung saan walang batas na ibinigay ay walang kaparusahan; at kung walang kaparusahan ay walang paghatol; at kung walang paghatol ang mga awa ng Banal ng Israel ang aangkin sa kanila, dahil sa pagbabayad-sala; sapagkat sila ay illigtas ng kapangyarihan niya.

9:26 Sapagkat ang pagbabayad-sala ang makasisiya sa mga hinihingi ng kanyang katarungan sa lahat ng yaong walang batas na ibinigay sa kanila, sila ay maliligtas mula sa yaong kakila-kilabot na halimaw, kamatayan at impiyerno, at sa diyablo, at sa lawa ng apoy at asupre, na walang hanggang pagdurusa; at sila ay ibabalik sa yaong Diyos na nagkaloob sa kanila ng hininga, na siyang Banal ng Israel.

9:27 Datapwat sa aba niya na binigyan ng batas, oo, yaong may taglay ng lahat ng kautusan ng Diyos, na katulad natin, at lumabag sa mga ito, at sinayang ang mga araw ng kanyang pagsubok, sapagkat kakila-kilabot ang kanyang magiging kalagayan!

9:28 O yaong tusong plano niyang masama! O ang kahambugan, at mga kahinaan, at kahangalan ng mga tao! Kapag sila ay marurunong, inaakala nila na sila ay matatalino, at sila ay hindi nakikinig sa payo ng Diyos, sapagkat isinasaisang-tabi nila ito, inaakala nilang alam nila sa kanilang sarili, kaya nga, ang kanilang karunungan ay kahangalan at wala silang pakinabang dito. At sila ay masasawi.

9:29 Subalit ang maging marunong ay mabuti kung sila ay makikinig sa mga payo ng Diyos.

9:30 Datapwat sa aba sa mayayaman, na mayayaman sa mga bagay ng daigdig. Sapagkat sila ay mayayaman, kanilang hinahamak ang mga maralita, at kanilang pinag-uusig ang maaamo, at ang kanilang mga puso ay nasa kanilang mga kayamanan; anupa't ang kanilang kayamanan ang kanilang diyos. At masdan, ang kanilang kayamanan ay mawawala ring kasama nila.

9:31 At sa aba sa mga bingi na ayaw makinig; sapagkat sila ay masasawi.

9:32 Sa aba sa mga bulag na ayaw makakita; sapagkat sila rin ay masasawi.

9:33 Sa aba sa mga hindi tuli ang puso, sapagkat ang kaalaman ng kanilang kasamaan ang babagabag sa kanila sa huling araw.

9:34 Sa aba sa mga sinungaling, sapagkat sila ay itatapon sa impiyerno.

9:35 Sa aba sa mamamatay-tao na pumapatay nang sadya, sapagkat siya ay mamamatay.

9:36 Sa aba sa mga gumagawa ng mga pagpapatutot, sapagkat sila ay itatapon sa impiyerno.

9:37 Oo, sa aba nila na sumasamba sa mga diyus-diyusan, sapagkat ang diyablo ng lahat ng diyablo ay nalulugod sa kanila.

9:38 At, sa madaling salita, sa aba nilang lahat na namatay sa kanilang mga kasalanan; sapagkat sila ay babalik sa Diyos, at mamamasdan ang kanyang mukha, at mananatili sa kanilang mga kasalanan.

9:39 O, mga minamahal kong kapatid, alalahanin ang kakila-kilabot na paglabag laban sa Banal na Diyos, at gayundin ang kakila-kilabot na pagbibigay-daan sa mga pang-aakit ng yaong tuso. Tandaan, ang maging mahalay sa kaisipan ay kamatayan, at ang maging espirituwal sa kaisipan ay buhay na walang hanggan.

9:40 O, mga minamahal kong kapatid, makinig sa aking mga salita. Alalahanin ang kadakilaan ng Banal ng Israel. Huwag sabihin na ako ay nagsasalita nang masasakit na bagay laban sa inyo; sapagkat kung gagawin ninyo ito, kayo ay manlalait laban sa katotohanan; sapagkat sinabi ko ang mga salita ng inyong Lumikha. Alam ko na ang mga salita ng katotohanan ay masakit laban sa lahat ng karumihan; ngunit ang mabubuti ay hindi natatakot sa mga yaon, sapagkat minamahal nila ang katotohanan at hindi nanginginig.

9:41 O kung gayon, mga minamahal kong kapatid, lumapit sa Panginoon, sa yaong Banal. Pakatandaan na ang kanyang mga landas ay mabuti. Masdan, ang daan para sa tao ay makipot, ngunit ito'y nasa isang tuwid na daraanan sa harapan niya, at ang Banal ng Israel ang tanod ng pasukan; at wala siyang inuupahang tagapaglingkod doon; at walang ibang daan maliban sa pasukan; sapagkat hindi siya malilinlang, sapagkat Panginoong Diyos ang kanyang pangalan.

9:42 At ang sinumang kakatok, siya ay kanyang pagbubuksan; at ang matatalino, at ang marurunong, at silang mayayaman, na nagmamataas dahil sa kanilang pinag-aralan, at kanilang karunungan, at kanilang mga kayamanan -- oo, sila yaong kanyang kinasusuklaman; at maliban kung kanilang iwawaksi ang mga bagay na ito, at ituturing na mga hangal ang kanilang sarili sa harapan ng Diyos, at bumaba sa kailaliman ng pagpapakumbaba, hindi niya sila pagbubuksan.

9:43 Ngunit ang mga bagay ng matatalino at masisinop ay ikukubli mula sa kanila magpakailanman -- oo, yaong kaligayahang inihanda para sa mga banal.

9:44 O, mga minamahal kong kapatid, pakatandaan ang aking mga salita. Masdan, hinuhubad ko ang aking mga kasuotan, at ipinapagpag ko ang mga ito sa harapan ninyo; ako ay dumadalangin sa Diyos ng aking kaligtasan na tingnan niya ako ng kanyang mapagsiyasat na mata; anupa't malalaman ninyo sa huling araw, kung kailan ang lahat ng tao ay hahatulan sa kanilang mga gawa, na ang Diyos ng Israel ay sumaksing ipinagpag ko ang inyong mga kasamaan mula sa aking kaluluwa, at na ako ay makatatayo nang maningning sa harapan niya, at ako ay naalisan ng inyong dugo.

9:45 O, mga minamahal kong kapatid, talikuran ang inyong mga kasalanan; iwagwag ang mga tanikala niya na gagapos sa inyo nang mahigpit; lumapit sa yaong Diyos na siyang bato ng inyong kaligtasan.

9:46 Ihanda ang inyong mga kaluluwa para sa maluwalhating araw na yaon, kung kailan ang katarungan ay igagawad sa mabubuti, maging ang araw ng paghuhukom, upang huwag kayong manliit nang may nakapanghihilakbot na takot; upang huwag ninyong maalaala ang inyong nakakikilabot na pagkakasala sa kaganapan, at mapilitang bumulalas: Banal, banal ang inyong mga kahatulan, O Panginoong Diyos na Pinakamakapangyarihan -- ngunit alam ko ang aking pagkakasala; ako ay lumabag sa inyong batas, at ang mga kasalanan ko ay sa akin; at nakuha ako ng diyablo, na ako ay biktima ng kanyang nakapanghihilakbot na kalungkutan.

9:47 Ngunit masdan, mga kapatid ko, hindi ba't kinakailangang kayo ay gisingin ko sa isang kakila-kilabot na katotohanan ng mga bagay na ito? Sasaktan ko ba ang inyong mga kaluluwa kung ang inyong mga isipan ay dalisay? Ako ba ay magiging matapat sa inyo alinsunod sa katapatan ng katotohanan kung kayo ay malaya sa kasalanan?

9:48 Masdan, kung kayo ay banal mangungusap ako sa inyo ng kabanalan; ngunit yamang kayo ay hindi banal, at itinuturing ninyo akong isang guro, talagang kinakailangang turuan ko kayo ng kahihinatnan ng kasalanan.

9:49 Masdan, ang aking kaluluwa ay napopoot sa kasalanan, at ang aking puso ay nalulugod sa kabutihan; at pupurihin ko ang banal na pangalan ng aking Diyos.

9:50 Halikayo, mga kapatid ko, bawat isa na nauuhaw, lumapit kayo sa mga tubig; at siya na walang salapi, halika bumili ka at kumain; oo, bumili ng alak at gatas nang walang salapi at walang bayad.

9:51 Samakatwid, huwag gugulin ang salapi sa mga yaong walang kabuluhan, o ang inyong paggawa sa mga yaong hindi nakasisiya. Makinig kayo nang masigasig sa akin, at tandaan ang mga salitang aking sinabi; at lumapit sa Banal ng Israel, at magpakabusog doon sa hindi nawawala, ni nasisira, at hayaang ang inyong kaluluwa ay malugod sa katabaan.

9:52 Masdan, mga minamahal kong kapatid, pakatandaan ang mga salita ng inyong Diyos; patuloy na manalangin sa kanya sa araw, at magbigay-pasalamat sa kanyang banal na pangalan sa gabi. Magsaya ang inyong mga puso.

9:53 At masdan kaydakila ng mga tipan ng Panginoon, at kaydakila ng kanyang mga pagpapakababa sa mga anak ng tao; at dahil sa kanyang kadakilaan, at kanyang biyaya at awa, kanyang ipinangako sa atin na ang ating mga binhi ay hindi lubusang malilipol, ayon sa laman, kundi kanyang pangangalagaan sila; at sa mga darating na salinlahi, sila ay magiging isang mabuting sanga sa sambahayan ni Israel.

9:54 At ngayon, mga kapatid ko, magsasalita pa ako sa inyo nang marami; ngunit sa kinabukasan ko na ipahahayag sa inyo ang nalalabi sa aking mga salita. Amen.

KABANATA 10 (Mga 559-545 b.c.)

10:1 At ngayon ako, si Jacob, ay muling nangungusap sa inyo, mga minamahal kong kapatid, hinggil sa mabuting sangang ito na aking sinabi.

10:2 Sapagkat masdan, ang mga pangakong ating natanggap ay mga pangako sa atin ayon sa laman; samakatwid, tulad ng ipinakita sa akin na marami sa ating mga anak ang masasawi sa laman dahil sa kawalang-paniniwala, gayunman, magiging maawain ang Diyos sa marami; at ang ating mga anak ay ibabalik, upang makarating sila sa mga yaong makapagbibigay ng tunay na kaalaman tungkol sa kanilang Manunubos.

10:3 Samakatwid, tulad ng nasabi ko sa inyo, talagang kinakailangan lamang na si Cristo -- sapagkat sa nakaraang gabi ay sinabi sa akin ng anghel na ito ang magiging pangalan niya -- ay paroroon sa mga Judio, sa mga yaong higit na masasama sa daigdig; at kanilang ipapako siya -- sapagkat minarapat ito ng ating Diyos, at wala nang ibang bansa sa mundo na magpapako sa kanilang Diyos.

10:4 Sapagkat kung ang mga makapangyarihang himala ay gawin sa mga ibang bansa sila ay magsisisi, at kikilalanin na siya ang kanilang Diyos.

10:5 Subalit dahil sa mga huwad na pagkasaserdote at mga kasamaan, sila na nasa Jerusalem ay patitigasin ang kanilang mga leeg laban sa kanya, kaya nga siya ay ipapako sa krus.

10:6 Samakatwid, dahil sa kanilang mga kasamaan, mga pagkalipol, taggutom, salot, at pagdanak ng dugo ay sasapit sa kanila; at sila na hindi malilipol ay ikakalat sa lahat ng bansa.

10:7 Subalit masdan, ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Kapag dumating ang araw na maniniwala sila sa akin, na ako ang Cristo, na nakipagtipan ako sa kanilang mga ama na sila ay ibabalik habang nasa laman, sa mundo, sa mga lupaing kanilang mana.

10:8 At ito ay mangyayari na sila ay titipunin sa matagal nilang pagkakakalat, mula sa mga pulo ng dagat, at mula sa apat na sulok ng mundo; at ang mga bansa ng mga Gentil ay magiging dakila sa aking paningin, wika ng Diyos, sa pagdadala sa kanila sa mga lupaing kanilang mana.

10:9 Oo, ang mga hari ng mga Gentil ay magiging mga tagakandiling ama sa kanila, at ang kanilang mga reyna ay magiging mga tagakandiling ina; anupa't ang mga pangako ng Panginoon ay dakila sa mga Gentil, sapagkat sinabi niya ito, at sino ang makikipagtaló?

10:10 Subalit masdan, ang lupaing ito, wika ng Diyos, ay magiging lupaing iyong mana, at ang mga Gentil ay pagpapalain sa lupain.

10:11 At ang lupaing ito ay magiging lupain ng kalayaan sa mga Gentil, at hindi magkakaroon ng mga hari sa lupain, na ibabangon sa mga Gentil.

10:12 At aking palalakasin ang lupaing ito laban sa lahat ng iba pang bansa.

10:13 At siya na lumalaban sa Sion ay masasawi, wika ng Diyos.

10:14 Sapagkat siya na magbabangon ng isang hari laban sa akin ay masasawi, sapagkat ako, ang Panginoon, na hari ng langit, ang kanilang magiging hari, at ako ang magsisilbing ilaw sa kanila magpakailanman, na mga makikinig sa aking mga salita.

10:15 Samakatwid, sa dahilang ito, upang matupad ang aking mga tipan na aking ginawa sa mga anak ng tao, na aking gagawin sa kanila habang sila ay nasa laman, talagang kinakailangan kong wasakin ang mga lihim na gawain ng kadiliman, at ang mga pagpaslang, at ang mga karumal-dumal na gawain.

10:16 Anupa't sino man ang kumalaban sa Sion, kapwa Judio at Gentil, kapwa alipin at malaya, kapwa lalaki at babae, ay masasawi; sapagkat sila ang mga yaong patutot ng buong mundo; sapagkat sila na hindi para sa akin ay laban sa akin, wika ng ating Diyos.

10:17 Sapagkat tutuparin ko ang aking mga pangako na aking ginawa sa mga anak ng tao, na gagawin ko sa kanila habang sila ay nasa laman --

10:18 Samakatwid, mga minamahal kong kapatid, ganito ang wika ng ating Diyos: Pahihirapan ko ang inyong mga binhi sa pamamagitan ng kamay ng mga Gentil; gayunman, palalambutin ko ang mga puso ng mga Gentil, na sila ay matutulad sa isang ama sa kanila; anupa't ang mga Gentil ay pagpapalain at ibibilang sa sambahayan ni Israel.

10:19 Samakatwid, ilalaan ko ang lupaing ito sa inyong mga binhi, at sa kanila na ibibilang sa inyong mga binhi, magpakailanman, bilang lupaing kanilang mana; sapagkat ito ay isang piling lupain, wika ng Diyos sa akin, higit sa iba pang mga lupain, kaya nga nais kong sumamba sa akin ang lahat ng taong maninirahan dito, wika ng Diyos.

10:20 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, nalalamang binigyan tayo ng ating maawaing Diyos ng maraming kaalaman hinggil sa mga bagay na ito, atin siyang alalahanin, at isantabi ang ating mga kasalanan, at huwag iyuko ang ating mga ulo, sapagkat hindi tayo itatakwil; gayon pa man, itinaboy tayo palabas mula sa lupaing ating mana; subalit tayo ay dinala sa higit na mainam na lupain, sapagkat ginawa ng Panginoon na ang dagat ay maging daan natin, at tayo ay nasa isang pulo ng dagat.

10:21 Subalit dakila ang mga pangako ng Panginoon sa kanila na nasa mga pulo ng dagat; samakatwid, sapagkat sinabing mga pulo, tiyak na marami pang iba bukod dito, at ang mga ito ay tinitirahan din ng ating mga kapatid.

10:22 Sapagkat masdan, inaakay palayo ng Panginoong Diyos ang sambahayan ni Israel sa panahon, alinsunod sa kanyang kalooban at kasiyahan. At ngayon masdan, naaalaala ng Panginoon silang lahat na nahiwalay, anupa't, naaalaala rin niya tayo.

10:23 **Samakatwid, magalak sa inyong mga puso, at tandaan ninyo na kayo ay malayang makakikilos para sa inyong sarili -- ang piliin ang daan ng walang hanggang kamatayan o ang daan ng buhay na walang hanggan.**

10:24 Samakatwid, mga minamahal kong kapatid, makipagkasundo kayo sa kalooban ng Diyos, at hindi sa kagustuhan ng diyablo at ng laman; at tandaan, matapos kayong makipagkasundo sa Diyos, na dahil lamang sa at sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos na kayo ay maliligtas.

10:25 Samakatwid, nawa ay ibangon kayo ng Diyos mula sa kamatayan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng pagkabuhay na mag-uli, at mula rin sa walang hanggang kamatayan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng pagbabayad-sala, upang kayo ay matanggap sa walang hanggang kaharian ng Diyos, upang inyong papurihan siya sa pamamagitan ng dakilang biyaya. Amen.

KABANATA 11 (Mga 559-545 b.c.)

11:1 At ngayon, marami pang bagay ang sinabi ni Jacob sa aking mga tao sa panahong yaon; gayon pa man ang mga bagay lamang na ito ang aking isinulat, sapagkat ang mga bagay na naisulat ko ay sapat na sa akin.

11:2 At ngayon ako, si Nephi, ay magsusulat pa ng mga salita ni Isaias, sapagkat ang aking kaluluwa ay nalulugod sa kanyang mga salita. Sapagkat inihalintulad ko ang kanyang mga salita sa aking mga tao, at ipadadala ko ang mga ito sa lahat ng aking mga anak, sapagkat katotohanang nakita niya ang aking Manunubos, tulad ng pagkakita ko sa kanya.

11:3 At ang aking kapatid, si Jacob, ay nakita rin siya tulad ng pagkakita ko sa kanya; anupa't ipadadala ko ang kanilang mga salita sa aking mga anak upang patunayan sa kanila na totoo ang mga salita ko. Samakatwid, sa pamamagitan ng mga salita ng tatlo, sinabi ng Diyos, na pagtitibayin ko ang aking salita. Gayon pa man, ang Diyos ay magpapadala ng mga karagdagang saksi, at patutunayan niya ang lahat ng kanyang salita.

11:4 Masdan, ang aking kaluluwa ay nalulugod sa pagpapatunay sa aking mga tao ng katotohanan ng pagparito ni Cristo; sapagkat, sa layuning ito ibinigay ang mga batas ni Moises; at lahat ng bagay na ibinigay ng Diyos mula pa sa simula ng daigdig, sa tao, ay pagsasagisag sa kanya.

11:5 At ang aking kaluluwa ay nalulugod din sa mga tipan ng Panginoon na kanyang ginawa sa ating mga ama; oo, ang aking kaluluwa ay nalulugod sa kanyang biyaya, at sa kanyang katarungan, at kapangyarihan, at awa sa dakila at walang hanggang plano ng kaligtasan mula sa kamatayan.

11:6 At ang aking kaluluwa ay nalulugod sa pagpapatunay sa aking mga tao na maliban kung paparito si Cristo ay tiyak na masasawi ang lahat ng tao.

11:7 Sapagkat kung walang Cristo ay walang Diyos; at kung walang Diyos ay wala tayo, sapagkat hindi maaaring magkaroon ng paglikha. Subalit may Diyos, at siya si Cristo, at paparito siya sa kaganapan ng kanyang sariling kapanahunan.

11:8 At ngayon susulat ako ng ilan sa mga salita ni Isaias, upang kung sino man sa aking mga tao ang makababasa ng mga salitang ito ay magkaroon ng sigla sa kanilang mga puso at magsaya para sa lahat ng tao. Ngayon, ito ang mga salita, at maaari ninyong ihalintulad ang mga ito sa inyo at sa lahat ng tao.

KABANATA 12

(Ihambing sa Isaias 2. Mga 559-545 b.c.)

12:1 Ang salitang napag-alaman ni Isaias, ang anak ni Amos, hinggil sa Juda at Jerusalem:

12:2 At ito ay mangyayari sa mga huling araw, na ang bundok na kinatitirikan ng bahay ng Panginoon ay matatatag sa taluktok ng mga bundok, at magiging mataas sa mga burol, at magsisiparoon ang lahat ng bansa.

12:3 At maraming tao ang magsisiyaon at magsasabi, Halina kayo, at tayo ay umahon sa bundok ng Panginoon, sa tahanan ng Diyos ni Jacob; at tuturuan niya tayo ng kanyang mga daan, at tayo ay magsisilakad sa kanyang mga landas; sapagkat mula sa Sion ay manggagaling ang batas, at ang salita ng Panginoon mula sa Jerusalem.

12:4 At siya ang huhukom sa mga bansa, at pagsasabihan ang maraming tao: at kanilang gagawing sudsod ang kanilang mga espada, at ang kanilang mga sibat ay magiging mga karit -- ang bansa ay hindi magtataas ng espada laban sa bansa, ni hindi na sila magsasanay sa digmaan.

12:5 O sambahayan ni Jacob, halina kayo at tayo ay magsilakad sa liwanag ng Panginoon; oo, halina, sapagkat lahat kayo ay nangaligaw, bawat isa sa kani-kanyang masasamang gawain.

12:6 Samakatwid, O Panginoon, binayaan ninyo ang inyong mga tao, ang sambahayan ni Jacob, dahil sa sila ay napuspos ng mga manggagaway na mula sa silangan, at nakinig sa mga manghuhula gaya ng mga Filisteo, at kanilang binibigyang-lugod ang kanilang sarili sa mga anak ng mga dayuhan.

12:7 Ang kanilang lupain ay puno rin ng pilak at ginto, ni walang katapusan ang kanilang mga kayamanan; at ang kanilang lupain ay puno rin ng mga kabayo, ni walang katapusan ang bilang ng kanilang mga karo.

12:8 At ang kanilang lupain ay puno rin ng mga diyus-diyusan; sinasamba nila ang gawa ng kanilang sariling mga kamay, na gawa ng kanilang sariling mga daliri.

12:9 At ang taong hamak ay hindi yumuyuko, at ang mataas na tao ay hindi nagpapakumbaba, samakatwid, huwag siyang patawarin.

12:10 O kayong masasama, pumasok kayo sa malaking bato, at magkubli kayo sa alabok, sapagkat ang takot sa Panginoon at sa kaluwalhatian ng kanyang kamahalan ang babagabag sa inyo.

12:11 At ito ay mangyayari na ang mga mapagmataas na noo ng mga tao ay payuyukuin, at ang mga mapagmataas ng tao ay ibababa, at ang Panginoon lamang ang dadakilain sa araw na yaon.

12:12 Sapagkat ang araw ng Panginoon ng mga Hukbo ay malapit nang sumapit sa lahat ng bansa, oo, sa lahat; oo, sa palalo at matatayog, at sa lahat ng mapagmataas, at sila ay ibababa.

12:13 Oo, at sasapit ang araw ng Panginoon sa lahat ng sedro ng Libano, sapagkat sila ay matatayog at matataas; at sa lahat ng encina ng Besan;

12:14 At sa lahat ng mataas na bundok, at sa lahat ng burol, at sa lahat ng bansang matatayog, at sa lahat ng tao;

12:15 At sa lahat ng mataas na tore, at sa lahat ng nababakurang muog;

12:16 At sa lahat ng sasakyang-dagat ng dagat, at sa lahat ng sasakyang-dagat ng Tarsis, at sa lahat ng mainam na bagay.

12:17 At ang katayugan ng tao ay iyuyukod, at ang mapagmataas ng tao ay ibababa; at ang Panginoon lamang ang dadakilain sa araw na yaon.

12:18 At ang mga diyus-diyusan ay papawiin niya nang tuluyan.

12:19 At magtutungo sila sa mga bitak ng malalaking bato, at sa loob ng mga guwang ng lupa, sapagkat ang takot sa Panginoon ay mananaig sa kanila at babagabagin sila ng kaluwalhatian ng kanyang kamahalan, kapag pumarito siya upang labis na payanigin ang mundo.

12:20 Sa araw na yaon ay itatapon ng tao ang kanyang mga diyus-diyusang pilak, at ang kanyang mga gintong diyus-diyusan, na ginawa niya para sa sarili upang kanyang sambahin, sa mga bilig at sa mga paniki;

12:21 Upang magtungo sa mga bitak ng malalaking bato, at sa mga tuktok ng magagaspang na bato, sapagkat ang takot sa Panginoon ay mananaig sa kanila at babagabagin sila ng kamahalan ng kanyang kaluwalhatian, kapag pumarito siya upang labis na payanigin ang mundo.

12:22 Layuan ninyo ang tao, na ang hininga ay nasa kanyang mga butas ng ilong; sapagkat sa ano siya pahahalagahan?

KABANATA 13

(Ihambing sa Isaias 3. Mga 559-545 b.c.)

13:1 Sapagkat masdan, ang Panginoon, ang Panginoon ng mga Hukbo, ay aalisin sa Jerusalem, at sa Juda, ang lahat ng uri ng kabuhayan, ang lahat ng tulong sa tinapay, at ang buong pamamalagi ng tubig -

13:2 Ang makapangyarihang lalaki, at ang lalaking mandirigma, ang hukom, at ang propeta, at ang manghuhula, at ang matanda;

13:3 Ang kapitan ng limampu, at ang marangal na tao, at ang tagapayo, at ang bihasang salamangkero, at ang dalubhasang mananalumpati.

13:4 At mga bata ang ibibigay ko sa kanila na maging kanilang mga prinsiphe, at pamumunuan sila ng mga sanggol.

13:5 At magiging api ang mga tao, bawat isa dahil sa iba, at bawat isa dahil sa kanyang kapwa; ang bata ay magpapalalo laban sa matanda, at ang hamak laban sa marangal.

13:6 Kapag ang lalaki ay hahawak sa kanyang kapatid sa bahay ng kanyang ama, at sasabihin: Ikaw ay may balabal, ikaw na ang aming maging pinuno, at huwag mong pangasiwaan sa iyong kamay ang pagkasirang ito --

13:7 Manunumpa siya sa araw na iyon, magsasabing: Hindi ako magiging manggagamot; sapagkat sa aking bahay ay wala kahit tinapay, ni balabal; huwag ninyo akong gawing pinuno ng mamamayan.

13:8 Sapagkat ang Jerusalem ay nawasak, at ang Juda ay bumagsak, dahil ang kanilang mga dila at ang kanilang mga gawa ay laban sa Panginoon, upang galitin ang mga mata ng kanyang kaluwalhatian.

13:9 Ang kaanyuan ng kanilang pagmumukha ay sumasaksi laban sa kanila, at tanyag ang kanilang mga kasalanan tulad ng Sodoma, at hindi nila ito maitatago. Sa aba sa kanilang mga kaluluwa, sapagkat ginantimpalaan nila ang sarili ng kasamaan!

13:10 Sabihin ninyo sa mabubuti, na ito ay makabubuti sa kanila; sapagkat kakanin nila ang bunga ng kanilang mga gawa.

13:11 Sa aba sa masasama, sapagkat masasawi sila; sapagkat tatanggapin nila ang gantimpala ng mga gawa ng kanilang mga kamay.

13:12 At sa aking mga tao, mga bata ang maniniil sa kanila, at mga babae ang mamumuno sa kanila. O aking mga tao, ang mga umaakay sa iyo ang siyang nagliligaw sa iyo at sumisira sa iyong daraanan.

13:13 Ang Panginoon ay tatayong magtanggol, at tatayo upang hatulan ang mga tao.

13:14 Huhukom ang Panginoon na kasama ang matatanda ng kanyang mga tao at ang mga prinsipe niyon; sapagkat winasak ninyo ang ubasan, at ninakawan ninyo ang maralitang nasa inyong mga tahanan.

13:15 Ano ang ibig ninyong sabihin? Hinagupit ninyo ang aking mga tao nang pira-piraso, at dinurog ang mukha ng mga maralita, wika ng Panginoong Diyos ng mga Hukbo.

13:16 Bukod dito, wika ng Panginoon: Dahil sa mapagmataas ang mga anak na babae ng Sion, at nagsisilakad na tuwid ang mga leeg at nang-aakit ang mga mata, nagsisilakad at pakendeng-kendeng habang yumayaon upang patunugin ang mga palamuting nasa kanilang mga paa --

13:17 Samakatwid tatakpan ng Panginoon ng langib ang bao ng ulo ng mga anak na babae ng Sion, at tutuklasin ng Panginoon ang kanilang mga lihim na bahagi.

13:18 Sa araw na yaon ay aalisin ng Panginoon ang gayak ng kanilang mga hiyas sa paa, at ang mga kuwintas, at ang mga hiyas na anyong kalahating buwan;

13:19 Ang mga hikaw at ang mga pulseras, at ang mga belo;

13:20 Ang mga laso sa buhok, at ang mga hiyas sa bukung-bukong; at ang mga pamigkis, at sisidlan ng pabango, at ang mga hikaw;

13:21 Ang mga singsing, at hiyas na nakasabit sa ilong;

13:22 Ang mga pabagu-bagong kasuotan, ang mga balabal, at ang mga kapa, at ang mga supot;

13:23 Ang mga salamin, at maiinam na lino, at ang mga turban, at ang maluluwang na tunika.

13:24 At ito ay mangyayari, sa halip na masamyong halimuyak ay masamang amoy; at sa halip na pamigkis sa baywang ay lubid, at sa halip na maayos na buhok ay pagkapanot; at sa halip na mainam na bata ay batang magaspang; hero sa halip na kagandahan.

13:25 Ang iyong kalalakihan ay mangabubuwal sa pamamagitan ng espada at ang iyong matatapang naman ay sa digmaan.

13:26 At ang kanyang mga pintuan ay mananaghoy at magdadalamhati; at wasak siyang uupo sa lupa.

KABANATA 14

(Ihambing sa Isaias 4. Mga 559-545 b.c.)

14:1 At sa araw na yaon, hahawakan ng pitong babae ang isang lalaki, nagsasabing: Kakainin namin ang sarili naming pagkain, at isusuot ang sarili naming damit; tawagin lamang kami sa iyong pangalan upang maalig ang aming kadustahan.

14:2 Sa araw na yaon ang sanga ng Panginoon ay magiging maganda at maluwalhati; at ang bunga ng lupa ay magaling at mainam sa mga yaong nakatakas ng Israel.

14:3 At ito ay mangyayari, na sila na matitira sa Sion at ang maiiwan sa Jerusalem ay tatawaging banal, ang lahat ng matatala sa mga nabubuhay sa Jerusalem --

14:4 Kapag nahugasan na ng Panginoon ang karumihan ng mga anak na babae ng Sion, at nalinisan na ang Jerusalem sa dumanak na dugo sa pamamagitan ng diwa ng katarungan at sa pamamagitan ng diwa ng pagkasunog.

14:5 At ang Panginoon ay gagawa sa lahat ng pook sa bundok ng Sion, at sa lahat ng kanyang pagtitipon, ng isang ulap at usok kung araw at ng liwanag ng isang nagniningas na apoy kung gabi; sapagkat sa lahat ng kaluwalhatian ng Sion ay magiging kanlungan.

14:6 At magkakaroon ng isang kulandong na panganlong sa init ng araw, at takbuhan at kublihan sa bagyo at ulan.

KABANATA 15

(Ihambing sa Isaias 5. Mga 559-545 b.c.)

15:1 At doon ako aawit sa aking pinakamamahal ng isang awitin ng aking mahal, na tungkol sa kanyang ubasan. Ang aking pinakamamahal ay may ubasan sa isang mayabong na burol.

15:2 At kanyang binakuran ito, at inalisan ng mga bato, at tinaniman ito ng pinakapiling puno ng ubas, at nagtayo ng isang tore sa gitna niyon, at naglagay rin ng isang pisaan ng ubas; at siya ay umasang magbubunga iyon ng mga ubas, at nagbunga ito ng mga ubas na ligaw.

15:3 At ngayon, O mga naninirahan sa Jerusalem, at mga tao ng Juda, hatulan, isinasamo ko sa inyo, ako at ang aking ubasan.

15:4 Ano pa ba ang sukat kong gawin sa aking ubasan na hindi ko pa nagagawa? Samakatwid, ano't ang aking hinihintay na magbunga ng ubas ay nagbunga ng ubas na ligaw.

15:5 At ngayon, halina, aking sasabihin sa inyo ang gagawin ko sa aking ubasan -- aking aalisin ang bakod na siit niyon, at nang ang mga ito ay masalanta; at aking sisirain ang bakod niyon, at nang ang mga ito ay pagtapakan.

15:6 At akin itong iwanang sirang-sira; hindi ito pupungusan ni bubungkalin man; subalit magsisitubo ang mga dawag at mga tinik; akin ding uutusan ang mga ulap na huwag nilang ulanan ito ng ulan.

15:7 Sapagkat ang sambahayan ni Israel ang ubasan ng Panginoon ng mga Hukbo, at ang mga tao ng Juda ang kanyang mainam na pananim; at siya ay naghanged ng katarungan, at masdan, narito ang kapighatian; ng katwiran, subalit masdan, narito ang daing.

15:8 Sa aba nila na nangahuhugpong ng bahay sa bahay, hanggang sa wala nang lugar, upang sila ay magsipanirahang mag-isa sa gitna ng lupain!

15:9 Sa aking mga tainga, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, sa katotohanan ay maraming bahay ang magigiba, at malalaki at magagandang lunsod ay mawawalan ng tao.

15:10 Oo, sampung akreng ubasan ay mamumunga ng isang bat, at ang isang homer na binhi ay magbubunga ng isang efa.

15:11 Sa aba nila na nagsisibangon nang maaga sa umaga, upang ipagpatuloy ang paglalango, at umiinom hanggang gabi, at sila ay pinaiinit ng alak!

15:12 At ang kudyapi, at ang lira, ang pandereta, at plawta, at alak ay nasa kanilang mga piging; subalit hindi nila inaalintana ang gawain ng Panginoon, ni hindi rin nila pinapansin ang gawa ng kanyang mga kamay.

15:13 Kaya nga, ang aking mga tao ay napasok sa pagkabihag, dahil sa hindi nila namamalayan; at ang kanilang mararangal na tao ay nagugutom, at ang maraming taong bayan ay matutuyo sa pagkauhaw.

15:14 Samakatwid, pinalalaki ng impiyerno sa kailaliman ang kanyang sarili, at ibinubuka ang kanyang bunganga nang pagkalaki-laki; at ang kanilang kaluwalhatian, at kanilang maraming tao, at kanilang kahambugan, at siya na nagsasaya ay bababa roon.

15:15 At mangangayupapa ang hamak na tao, at ang makapangyarihang tao ay magpapakumbaba, at ang mga mata ng matatayog ay magpapakumbaba.

15:16 Subalit ang Panginoon ng mga Hukbo ay dadakilain sa paghuhukom, at ang Diyos na banal ay pakikitang banal sa katwiran.

15:17 At doon ay manginginain ang mga kordero na wari ay nasa sa sariling pastulan, at ang mga sirang dako ng matataba ay kakainin ng mga dayuhan.

15:18 Sa aba nila na kumakaladkad ng kasamaan sa pamamagitan ng mga panali ng kapalaluan, at ng kasalanan tulad ng panali ng kariton.

15:19 Na nagsasabi: Magmadali siya, madaliin ang kanyang gawain, upang makita natin ito; at lumapit at dumating nawa ang payo ng Banal ng Israel upang malaman natin ito.

15:20 Sa aba nila na tumatawag sa masama na mabuti, at sa mabuti na masama, na inaaring liwanag ang kadiliman, at kadiliman ang liwanag, na inaaring mapait ang matamis, at matamis ang mapait!

15:21 Sa aba sa yaong nag-aakalang sila ay marurunong at mababait sa kanilang sariling pananaw!

15:22 Sa aba sa yaong malalakas uminom ng alak, at malalakas sa paghahalo ng matatapang na inumin;

15:23 Na pinawawalang-sala ang masama nang dahil sa suhol, at nagkakait ng katwiran sa kanya na makatarungan.

15:24 Samakatwid, kung paano tinutupok sa liyab ng apoy ang pinaggapasan, at kung paano natutupok ang ipa ng ningas, ang kanilang mga ugat ay magiging kabulukan, at ang kanilang mga bulaklak ay aahon na tulad ng alabok; dahil sa kanilang itinakwil ang batas ng Panginoon ng mga Hukbo at hinamak ang salita ng Banal ng Israel.

15:25 Samakatwid, matindi ang galit ng Panginoon laban sa kanyang mga tao, at iniunat niya ang kanyang kamay laban sa kanila, at binagabag sila; at nayanig ang mga burol, at ang mga bangkay ay nagkalat sa gitna ng mga lansangan. Sa kabila ng lahat ng ito ang kanyang galit ay hindi napapawi, kundi nakaunat pa rin ang kanyang kamay.

15:26 At siya ay magtataas ng isang sagisag sa mga bansang malalayo, at sisipulan niya ito buhat sa kadulu-duluhan ng mundo; at masdan, darating sila na lubhang nagmamadali; walang mapapagod, ni matitisod man sa kanila.

15:27 Walang iidlip ni matutulog man; ni hindi rin mag-aalis ng pamigkis sa kanilang baywang, ni mapapatid ang tali ng kanilang mga pangyapak;

15:28 Ang kanilang mga palaso ay matatalim, at lahat ng kanilang busog ay nakaakma, at ang mga kuko ng kanilang mga kabayo ay tulad ng batong kiskisan, at ang mga gulong ng kanilang mga sasakyan ay gaya ng buhawi, ang kanilang ungol ay gaya ng sa leon.

15:29 Sila ay magsisiungol tulad ng mga batang leon; oo, uungol sila, at sasakmalin ang huli, at tatangayin, at walang makaagaw nito.

15:30 At sa araw na yaon ay uungol sila laban sa kanila tulad ng hugong ng dagat; at kung titingnan nila ang lupain, masdan, kadiliman at kalungkutan, at magdidilim ang liwanag sa kalangitan niyon.

KABANATA 16

(lhambing sa Isaias 6. Mga 559-545 b.c.)

16:1 Noong taong mamatay ang haring Uzzias, nakita ko rin ang Panginoon na nakaupo sa isang trono, matayog at mataas, at ang laylayan ng kanyang damit ay pumuno sa templo.

16:2 Sa itaas nito ay nangakatayo ang mga serapin; ang bawat isa ay may anim na pakpak; dalawa upang takpan niya ang kanyang mukha, at dalawa upang takpan niya ang kanyang mga paa, at dalawa upang ipanlipad niya.

16:3 At nagsisigawan sa isa't isa, at nagsasabi: Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga Hukbo; ang buong mundo ay puspos ng kanyang kaluwalhatian.

16:4 At ang mga patibayin ng pintuan ay nayanig sa tinig ng yaong sumisigaw, at napuno ng usok ang bahay.

16:5 Pagkatapos sinabi ko: Sa aba ko! Sapagkat ako ay napahamak; dahil sa ako ay isang taong marurumi ang labi; at ako ay naninirahan sa piling ng mga taong marurumi rin ang mga labi; sapagkat nakita ng aking mga mata ang Hari, ang Panginoon ng mga Hukbo.

16:6 Pagkatapos lumipad ang isa sa mga serapin sa akin, na may taglay na nagbabagang uling sa kanyang kamay na kanyang kinuha sa dambana sa pamamagitan ng pang-ipit;

16:7 At inilagay niya ito sa aking bibig, at sinabi: Narito, hinipo nito ang iyong mga labi; at naalis ang iyong kasamaan, at nalinis ang iyong mga kasalanan.

16:8 Narinig ko rin ang tinig ng Panginoon, sinasabing: Sino ang aking isusugo, at sino ang susugo para sa atin? Pagkatapos sinabi ko: Narito ako; isugo ninyo ako.

16:9 At sinabi niya: Humayo at sabihin sa mga taong ito -- Inyo ngang naririnig, subalit hindi ninyo nauunawaan; at inyo ngang nakikita, subalit hindi ninyo namamalas.

16:10 Patigas mo ang mga puso ng mga taong ito, at takpan mo ang kanilang mga tainga, at ipinid ang kanilang mga mata -- na baka makita ng kanilang mga mata, at marinig ng kanilang mga tainga, at makaunawa sa kanilang mga puso, at magbalik-loob at magsigaling.

16:11 Pagkatapos sinabi ko: Panginoon, gaano katagal? At sinabi niya: Hanggang sa mawasak ang mga lunsod at mawalan ng mga naninirahan, at ang mga bahay ay mawalan ng tao, at ang lupain ay lubusang mangawasak;

16:12 At inilayo ng Panginoon ang mga tao, sapagkat magkakaroon ng labis na kapabayaang sa gitna ng lupain.

16:13 Subalit magkakaroon pa rin ng ikasampung bahagi, at magsisibalik sila, at sila ay lalamunin, tulad ng isang terebinto, at tulad ng isang encina na ang puno ay naiwan kapag nalalagas ang kanilang mga dahon; kung kaya't ang mga banal na binhi ay siyang puno niyon.

KABANATA 17

(lhambing sa Isaias 7. Mga 559-545 b.c.)

17:1 At ito ay nangyari na, na sa mga araw ni Achas na anak ni Jotam, anak ni Uzzias na hari sa Juda, na si Resin na hari sa Siria, at si Peka anak ni Remalias, hari sa Israel, ay umahon upang lusubin ang Jerusalem, subalit hindi nanaig laban dito.

17:2 At nabalita sa sambahayan ni David, sinasabing: Ang Siria ay nakipagsabwatan sa Ephraim. At ang puso niya ay nanginig, at ang puso ng kanyang mga tao, na tulad ng mga punungkahoy sa kakahuyan na pinakikilos ng malakas na hangin.

17:3 Pagkatapos sinabi ng Panginoon kay Isaias: Humayo ngayon upang salubungin si Achas, ikaw at si Sear-jasub na iyong anak, sa dulo ng padaluyan ng tipunan ng tubig sa itaas sa lansangan ng parang ng tagalaba;

17:4 At sabihin sa kanya: Ikaw ay makinig, at tumahimik; huwag matakot, ni manlupaypay man ang iyong puso sa harapan ng dalawang sulong ito na umuusok, sa masidhing galit ni Resin at Siria, at sa anak ni Remalias.

17:5 Dahil ang Siria, Ephraim, at ang anak ni Remalias, ang nagbalak ng masama laban sa iyo, nagsasabing:

17:6 Umahon Juda at ligaligin ito, at ating pasukin sila, at maglalagay ng hari sa gitna niyon, oo, ang anak ni Tabel.

17:7 Ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Hindi ito magkakagayon, ni hindi ito mangyayari.

17:8 Sapagkat ang ulong lunsod ng Siria ay Damasco, at ang pangulo ng Damasco ay si Resin; at sa loob ng animnapu at limang taon ay magkakawatak-watak ang Ephraim, at hindi na ito magiging bayan.

17:9 At ang ulong lunsod ng Ephraim ay Samaria, at pangulo ng Samaria ang anak na lalaki ni Remalias. Kung hindi kayo maniniwala ay tiyak na hindi kayo mananatili.

17:10 Bukod dito, muling nangusap ang Panginoon kay Achas, nagsasabing:

17:11 Humingi ka ng palatandaan mula sa Panginoon mong Diyos; humingi maging sa kailaliman, o sa kaitaasan.

17:12 Subalit sinabi ni Achas: Hindi ako hihingi, ni hindi ko tutuksuhin ang Panginoon.

17:13 At sinabi niya: Masdan ninyo ngayon, O sambahayan ni David; diyata't maliit na bagay sa inyo ang pagurin ang mga tao, subalit inyo bang papagurin din ang aking Diyos?

17:14 Samakatwid, ang Panginoon sa kanyang sarili ang magbibigay sa inyo ng palatandaan -- Masdan, maglililihi ang isang birhen, at magsisilang ng isang anak na lalaki, at tatawagin ang kanyang pangalang Emmanuel.

17:15 Mantikilya at pulot ang kanyang kakainin, upang malaman niyang tumanggi sa kasamaan at piliin ang mabuti.

17:16 Sapagkat bago matutong tumanggi ang bata sa kasamaan at piliin ang mabuti, ang lupaing iyong kinasusuklanan ay pababayaang ng kapwa niyang mga hari.

17:17 Pararatingin sa iyo ng Panginoon, at sa iyong mga tao, at sa sambahayan ng iyong ama, ang mga araw na kailanman ay hindi pa sumapit magmula nang mapahiwalay ang Ephraim sa Juda, ang hari ng Asiria.

17:18 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon ay sisipol ang Panginoon sa langaw na nasa dulo ng mga ilog ng Egipto, at sa bubuyog na nasa lupain ng Asiria.

17:19 At darating sila, at silang lahat ay mangagpapahinga sa mga gibang lambak, at sa mga bitak ng malalaking bato, at sa lahat ng tinikan, at sa lahat ng sukal.

17:20 Sa araw ding iyon ay aahitin ng Panginoon sa pamamagitan ng isang labahang upahan, sa pamamagitan nila na nasa kabila ng ilog, sa pamamagitan ng hari ng Asiria, ang ulo, at ang balahibo ng mga paa; at aalisin nito ang balbas.

17:21 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon, ang isang tao ay mag-aalaga ng isang guya at dalawang tupa;

17:22 At ito ay mangyayari, sapagkat sa dami ng gatas na kanilang ibibigay ay kakain siya ng mantikilya; dahil sa mantikilya at pulot ang kakainin ng lahat ng matitira sa lupain.

17:23 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon, ang bawat pook na kinaroroonan ng isanlibong puno ng ubas na nagkakahalaga ng isanlibong siklong pilak ay magiging dawagan at tinikan.

17:24 Darating ang mga tao rito na may mga palaso at busog, dahil ang buong lupain ay magiging dawagan at tinikan.

17:25 At ang lahat ng burol na huhukayin sa pamamagitan ng asarol, hindi mo paroroonan dahil sa takot sa mga dawagan at tinikan; kaya't ito ay magiging pastulan ng mga baka, at pagyayapakan ng mga mababang uri ng hayop.

KABANATA 18

(Ihambing sa Isaias 8. Mga 559-545 b.c.)

18:1 Bukod dito, ang salita ng Panginoon ay nagsabi sa akin: Kumuha ka ng isang malaking balumbon ng papel, at sulatan ito sa pamamagitan ng panulat ng tao, hinggil kay Maher-salalias-baz.

18:2 At kumuha ako ng mga tapat na saksi upang magtala, si Uria na saserdote, at si Zekarias na anak ni Jeberekias.

18:3 At nagtungo ako sa propetisa; at naglihi siya at nagsilang ng isang anak na lalaki. Pagkatapos sinabi sa akin ng Panginoon: Tawagin siya sa pangalang Maher-salalias-baz.

18:4 Sapagkat masdan, hindi matututong magsalita ang bata ng, Ama ko, at ina ko, bago ang mga kayamanan ng Damasco, at ang mga sinamsam ng Samaria ay aagawin sa harapan ng hari ng Asiria.

18:5 Muling nangusap sa akin ang Panginoon, nagsasabing:

18:6 Yaman din lamang na tinanggihan ng mga taong ito ang tubig ng Siloa na marahang umaagos, at nangagsasaya kay Resin at sa anak ni Remalias;

18:7 Ngayon samakatwid, masdan, ang Panginoon ay magpapadala sa kanila ng malakas at bumubugsong tubig ng ilog, maging ang hari ng Asiria at ang kanyang buong kaluwalhatian; na anupa't aapaw sa lahat ng kanyang pampang, at babaha sa lahat ng kanyang baybayin.

18:8 At magdaraan sa Juda; babaha at tataas ang tubig hanggang sa leeg; at sasakupin ng kanyang mga pakpak ang buong kalawakan ng iyong lupain, O Emmanuel.

18:9 Kayo ay magsama-sama, O kayong mga tao, at kayo ay magkakawatak-watak; at makinig kayong lahat na nasa malalayong bansa; mangagbigkis kayo, at kayo ay magkakawatak-watak din; mangagbigkis kayo, at kayo ay magkakawatak-watak din.

18:10 Magsanggunian kayo, at mawawalang-saysay ito; magsalita kayo at walang mangyayari; sapagkat nasa amin ang Diyos.

18:11 Sapagkat nangusap ang Panginoon ng ganito sa akin sa pamamagitan ng malakas na kamay, at inatasan ako na huwag akong susunod sa mga yapak ng mga taong ito, nagsasabing:

18:12 Huwag ninyong sabihin, Isang kilusan, sa lahat ng sasabihin ng mga taong ito, Isang kilusan; huwag kayong matakot sa kanilang kinatatakutan, ni ang mangamba.

18:13 Pabanalin ang Panginoon ng mga Hukbo, at sa kanya kayo matakot, at sa kanya kayo mangilabot.

18:14 At siya ay magiging santuwaryo; ngunit batong katitisan, at isang malaking batong pangbuwal sa kapwa sambahayan ni Israel, bilang isang bitag at isang silo sa mga naninirahan sa Jerusalem.

18:15 At marami sa kanila ang matitiosod at mabubuwal, at masasaktan, at masisilo, at mahuhuli.

18:16 Ingatan mo ang patotoo, tatakan mo ang batas sa aking mga disipulo.

18:17 At maghihintay ako sa Panginoon, na ikinukubli ang kanyang mukha sa harapan ng sambahayan ni Jacob, at hahanapin ko siya.

18:18 Masdan, ako at ang aking mga anak na kaloob sa akin ng Panginoon ay mga palatandaan at kababalaghan sa Israel mula sa Panginoon ng mga Hukbo, na naninirahan sa Bundok ng Sion.

18:19 At kapag sasabihin nila sa inyo: Sumangguni kayo sa mga yaong piton, at sa mga manghuhulang nagsisihuni at nagsisibulong -- hindi ba marapat na ang Diyos ang sanggunian ng tao, upang makarinig ang mga buhay mula sa mga patay?

18:20 Nasa inyo ang batas at patotoo; at kung hindi sila magsasalita nang naayon sa salitang ito, ito ay dahil sa wala ang liwanag sa kanila.

18:21 At sila ay magsisidaan doon na nanlulupaypay at nagugutom; at ito ay mangyayari na kapag nagutom sila, sila na rin ay magagalit, at isusumpa ang kanilang hari at ang kanilang Diyos, at titingala.

18:22 At tutunghay sila sa lupa at mamamasdan ang kaligaligan, at kadiliman, kapanglawang kahapishapis, at itataboy sila sa kadiliman.

KABANATA 19

(Ihambing sa Isaias 9. Mga 559-545 b.c.)

19:1 Gayon pa man, ang karimlan ay hindi magiging katulad ng kanyang paghihinagpis, nang sa una ay magaan niyang pinahirapan ang lupain ng Zabulon, at ang lupain ng Neptali, at pagkaraan ay higit na masidhing pahihirapan ang daan patungo sa Dagat na Pula sa kabila ng Jordan sa Galilea ng mga bansa.

19:2 Ang mga taong lumalakad sa kadiliman ay nakakita ng dakilang liwanag; sila na naninirahan sa lupain ng anino ng kamatayan, sa kanila sumikat ang isang liwanag.

19:3 Iyong pinarami ang bansa, at nagdulot ng kagalakan -- nagagalak sila sa iyong harapan alinsunod sa kagalakan ng pag-aani, at gaya ng pagsasaya ng mga tao habang hinahati ang kanilang nasamsam.

19:4 Sapagkat sinira mo ang pamatok na kanyang pasan, at ang pamalong tumatama sa kanyang balikat, ang hagupit ng umaalipin sa kanya.

19:5 Sapagkat ang bawat digmaan ng mandirigma ay may nakalilitong kaguluhan, at ang mga kasuotan ay nabalot sa dugo; subalit ito ay susunugin at igagatong sa apoy.

19:6 Sapagkat sa atin ay isinilang ang isang bata, sa atin ay ibinigay ang isang anak na lalaki; at ang pamamahala ay maaatang sa kanyang balikat; at ang kanyang pangalan ay tatawaging Kahanga-hanga, Tagapayo, Ang Makapangyarihang Diyos, Ang Amang Walang Hanggan, Ang Prinsipe ng Kapayapaan.

19:7 Ang pag-unlad ng kanyang pamamahala at kapayapaan ay walang katapusan, sa trono ni David, at sa kanyang kaharian upang isaayos ito, at upang itatag ito nang may kahatulan at katarungan mula ngayon, maging magpakailanman. Mangyayari ito sa pagpupunyagi ng Panginoon ng mga Hukbo.

19:8 Ipinasabi ng Panginoon ang kanyang salita kay Jacob at naliwanagan nito ang Israel.

19:9 At malalaman ng lahat ng tao, maging sa Ephraim at sa mga naninirahan sa Samaria, na nagsasabi sa kapalaluan at sa kapusukan ng kanilang puso:

19:10 Nagkahulog ang mga ladrilyo, subalit magtatayo tayo sa tinabasang bato; ang mga sikomoro ay nangaputol, subalit papalitan natin sila ng mga sedro.

19:11 Samakatwid pinalusob ng Panginoon ang mga kaaway ni Resin laban sa kanya, at pinagsama ang kanyang mga kaaway;

19:12 Ang mga taga-Siria sa harapan at ang mga Filisteo sa likuran; at bukung bibig nilang lalamunin ang Israel. Sa lahat ng ito ang kanyang galit ay hindi napapawi, kundi nakaunat pa rin ang kanyang kamay.

19:13 Sapagkat hindi bumaling sa kanya ang mga taong yaon na mga nagpapahirap sa kanila, ni hindi hinahanap ang Panginoon ng mga Hukbo.

19:14 Samakatwid puputulin ng Panginoon mula sa Israel ang ulo at buntot, ang sanga at tambo sa isang araw.

19:15 Ang matanda, siya ang ulo; at ang propetang nagtuturo ng mga kasinungalingan, siya ang buntot.

19:16 Sapagkat ang mga pinuno ng mga taong ito ang nagliligaw sa kanila; at silang pinamumunuan nila ay winawasak.

19:17 Kaya nga hindi magkakaroon ng kagalakan ang Panginoon sa kanilang mga kabataang lalaki, ni kaaawaan ang kanilang mga ulila at babaing balo; sapagkat bawat isa sa kanila ay mapagkunwari at mga manggagawa ng kasamaan, at bawat bibig ay nagsasalita ng kahangalan. Sa lahat ng ito ang kanyang galit ay hindi napapawi, kundi nakaunat pa rin ang kanyang kamay.

19:18 Sapagkat ang kasamaan ay sumusunog na tulad ng apoy; tutupukin nito ang mga dawagan at tinikan, at mag-aalab sa siitan ng mga gubat, at pumapailanglang sila tulad sa pagtaas ng usok.

19:19 Sa pamamagitan ng poot ng Panginoon ng mga Hukbo ay dumilim ang lupain, at ang mga tao ay magiging gatong ng apoy; walang sino man ang maaawa sa kanyang kapatid.

19:20 At susunggab siya sa kanyang kanang kamay at magugutom; at kakain siya sa kaliwang kamay at hindi sila mabubusog; kinakain ng bawat isa ang laman ng kanyang sariling bisig --

19:21 Si Manases, si Ephraim; at si Ephraim, si Manases; magkasama silang kakalaban sa Juda. Sa lahat ng ito ang kanyang galit ay hindi napapawi, kundi nakaunat pa rin ang kanyang kamay.

KABANATA 20

(Ihambing sa Isaias 10. Mga 559-545 b.c.)

20:1 Sa aba nila na nag-uutos ng masasamang utos, at yaong sumusulat ng kasuwailan na kanilang ipinapayo;

20:2 Upang pagkaitan ng katarungan ang mga nangangailangan, at alisan ng karapatan ang mga maralita ng aking mga tao, upang ang mga babaing balo ay kanilang maging pain, at upang kanilang manakawan ang mga ulila!

20:3 At ano ang iyong gagawin sa araw ng kaparusahan, at sa pagkawasak na darating mula sa malayo? Kanino kayo tatakbo upang humingi ng tulong? At saan mo iiwan ang iyong kayamanan?

20:4 Kung wala ako ay yuyukod silang kasama ng mga bihag, at mabubuwal silang kasama ng mga napatay. Sa lahat ng ito ang kanyang galit ay hindi napapawi, kundi nakaunat pa rin ang kanyang kamay.

20:5 O mga taga-Asiria, na pamalo ng aking galit, at ang tungkod sa kanilang mga kamay ay kanilang pagkapoot.

20:6 Ipadadala ko siya laban sa isang mapagkunwaring bansa, at isusugo ko siya sa mga taong aking kinapopootan upang manamsam, at upang kunin ang pain, at upang yapakan sila na tulad ng luwad sa mga lansangan.

20:7 Subalit hindi gayon ang kanyang ibig sabihin, ni hindi gayon ang saloobin ng kanyang puso; kundi nasa puso niya ang mangwasak at paghiwalayin ang hindi kakaunting mga bansa.

20:8 Sapagkat winika niya: Hindi ba't mga hari ang lahat ng aking prinsipe?

20:9 Hindi ba't ang Calno ay katulad ng Carchemis? Hindi ba't ang Hamath ay katulad ng Arpad? Hindi ba't ang Samaria ay katulad ng Damasco?

20:10 Tulad ng pagtatag ng aking kamay sa mga kaharian ng mga diyus-diyusan, at ng yaong mga nililok na larawan ay nahigitan sila ng mga taga-Jerusalem at taga-Samaria;

20:11 Hindi ko ba gagawin ang tulad ng aking ginawa sa Samaria at sa kanyang mga diyus-diyusan, ang gayon din sa Jerusalem at sa kanyang mga diyus-diyusan?

20:12 Dahil dito, ito ay mangyayari na matapos maisagawa ng Panginoon ang kanyang buong gawain sa Bundok ng Sion at sa Jerusalem, parurusahan ko ang bunga ng mapusok na puso ng hari ng Asiria, at ang kapangyarihan ng kanyang mapagmataas na tingin.

20:13 Sapagkat winika niya: Sa pamamagitan ng lakas ng aking kamay at sa pamamagitan ng aking karunungan ay nagawa ko ang mga bagay na ito; sapagkat ako ay marunong; at aking iniurong ang mga hangganan ng mga tao, at sinamsam ko ang kanilang mga kayamanan, at inilugmok ko ang mga naninirahan tulad ng isang magiting na lalaki;

20:14 At natagpuan ng aking kamay ang mga kayamanan ng mga tao na tulad sa isang pugad; at tulad ng pagtitipon ng mga itlog na natira ay tinipon ko ang buong mundo; at walang sino man ang gumalaw ng pakpak, o nagbuka ng bibig, o sumiyap.

20:15 Magmamapuri ba ang palakol laban sa kanya na gumagamit niyon? Makapagmamalaki ba ang lagari laban sa kanya na humahawak niyon? Na para bang ang pamalo ay makapangyarihan sa kanila na nagtataas niyon, o para bang ang tungkod ay tataas na tila hindi ito kahoy!

20:16 Samakatwid ang Panginoon, ang Panginoon ng mga Hukbo, ay magpapadala sa kanyang matataba, ng kapayatan; at sa ilalim ng kanyang kaluwalhatian ay kanyang paliliyabin ang ningas tulad ng pagningas ng apoy.

20:17 At ang liwanag ng Israel ay magiging pinaka-apoy, at ang kanyang Banal ay pinaka-ningas, at mag-aalab at tutupukin ang kanyang mga tinikan at dawagan sa isang araw;

20:18 At tutupukin ang kagandahan ng kanyang gubat, at ang kanyang masaganang taniman, kapwa kaluluwa at katawan; at sila ay magiging tulad ng nagdadala ng watawat kapag nanlulupaypay.

20:19 At ang mga nalalabing punungkahoy sa kanyang gubat ay kakaunti, anupa't mabibilang sila ng isang bata.

20:20 At ito ay mangyayari sa araw na yaon, na ang labi ng Israel, at yaong mga nakatakas sa sambahayan ni Jacob, ay hindi na muling mananalig sa kanya na bumagabag sa kanila, subalit mananalig sa Panginoon, ang Banal ng Israel, sa katotohanan.

20:21 Magbabalik ang labi, oo, maging ang labi ni Jacob, sa makapangyarihang Diyos.

20:22 Sapagkat bagaman ang iyong mga tao sa Israel ay kasindami ng buhangin sa dagat, gayon pa man magbabalik ang labi nila; ang itinakdang pagkalipol ay aapaw sa katwiran.

20:23 Sapagkat ang paglilipol ay itinakda na ng Panginoong Diyos ng mga Hukbo, maging sa buong lupain.

20:24 Samakatwid, ganito ang wika ng Panginoong Diyos ng mga Hukbo: O, aking mga tao na naninirahan sa Sion, huwag kayong matakot sa mga taga-Asiria; hahampasin ka niya ng isang pamalo, at magtataas siya ng tungkod laban sa iyo, tulad ng nakaugalian sa Egipto.

20:25 Sapagkat sumandali na lamang, at magwawakas na ang kapootan, at aking galit sa kanilang pagkawasak.

20:26 At pupukawin siya ng Panginoon ng mga Hukbo ng isang pagpapahirap alinsunod sa pagkakatay sa Media sa malaking bato ng Horeb; at itataas ang kanyang tungkod sa dagat gaya nang nakaugalian sa Egipto.

20:27 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon ay maaalis ang pasaning nakaatang sa kanyang balikat, at ang kanyang singkaw mula sa kanyang leeg, at mawawasak ang singkaw dahil sa pagpapahid ng langis.

20:28 Dumating siya sa Aiat, nagdaan siya sa Migron; sa Mikmas ay iniwan ang kanyang mga dala-dalahan.

20:29 Nakaraan na sila sa tawiran; nagpahinga sila sa Gebas; natakot ang Ramat; tumakas ang Gibeas ni Saul.

20:30 Humiyaw nang malakas, O anak na babae ni Galim; iparinig ito sa Lais, o kaawa-awang Anatot.

20:31 Wala nang tao sa Madmena; nagtipun-tipon ang mga naninirahan sa Gabim upang tumakas.

20:32 Ngayong araw na ito ay nakatigil pa siya sa Nob; iwawasiwas niya ang kanyang kamay laban sa bundok ng anak na babae ng Sion, sa burol ng Jerusalem.

20:33 Masdan, ang Panginoon, ang Panginoon ng mga Hukbo ay puputulin ang mga sanga nang kakila-kilabot; at ibubuwal ang matataas, at ang matatayog ay ibababa.

20:34 Ang kasukalan ng gubat ay kanyang tatabasin ng bakal, at mawawasak ang Libano sa pamamagitan ng isang makapangyarihan.

KABANATA 21

(Ihambing sa Isaias 11. Mga 559-545 b.c.)

21:1 At may lalabas na usbong sa puno ni Jesse, at lilitaw ang isang sanga mula sa kanyang mga ugat.

21:2 At mapapasakanya ang Espiritu ng Panginoon, ang diwa ng karunungan at pang-unawa, ang diwa ng pagpapayo at kapangyarihan, ang diwa ng kaalaman at ang takot sa Panginoon;

21:3 At kalulugdan niya ang pagkatakot sa Panginoon; at hindi siya hahatol nang naaayon sa nakikita ng kanyang mga mata, ni hindi rin hahatol ng alinsunod sa naririnig ng kanyang mga tainga.

21:4 Subalit hahatulan niya ang mga maralita nang may katwiran, at sasaway sa mga maaamo nang pantay-pantay; at kanyang hahampasin ang mundo ng pamalo ng kanyang bibig, at sa hininga ng kanyang mga labi ay papatayin niya ang masasama.

21:5 At magiging bigkis ng kanyang baywang ang katwiran, at katapatan ang pamigkis ng kanyang balakang.

21:6 At maninirahan din ang lobo na kasama ang kordero, at mahihiga ang leopardo na kasiping ang batang kambing, at ang guya at ang batang leon at ang patabain ay magkasamang manginginain; at aakayin sila ng isang maliit na bata.

21:7 At manginginain ang baka at ang oso; at ang kanilang mga anak ay sama-samang mahihiga; at kakain ng dayami ang leon na tulad ng baka.

21:8 At ang pasusuhing bata ay maglalaro sa lungga ng ahas, at ipapasok ng sanggol na kaaawat pa lamang ang kanyang kamay sa lungga ng ulupong.

21:9 At hindi sila mananakit ni maninira sa lahat ng aking banal na bundok, sapagkat mapupuno ang mundo ng kaalaman sa Panginoon, tulad ng pagkapuno ng tubig sa karagatan.

21:10 At sa araw na yaon ay sisibol ang isang ugat ni Jesse, na tatayong pinakasagisag sa mga tao; dito ang mga Gentil ay sasangguni; at magiging maluwalhati ang kanyang katiwasayan.

21:11 At ito ay mangyayari sa araw na yaon na itataas na muli ng Panginoon ang kanyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang maibalik ang labi ng kanyang mga tao na matitira, mula sa Asiria, at mula sa Egipto, at mula sa Patros, at mula sa Cus, at mula sa Elam, at mula sa Sinar, at mula sa Jamat, at mula sa mga pulo ng dagat.

21:12 At magtataas siya ng sagisag para sa mga bansa, at titipunin niya ang mga tapon ng Israel, at sama-samang titipunin ang mga ikinalat ng Juda mula sa apat na sulok ng mundo.

21:13 At ang paninibugho rin ng Ephraim ay maaalis, at ihihiwalay ang mga kaaway ng Juda; hindi na maiinggit ang Ephraim sa Juda, at hindi na manliligalig ang Juda sa Ephraim.

21:14 Subalit lulusob sila sa mga balikat ng mga Filisteo tungo sa kanluran; sabay-sabay silang mananamsam sa mga anak ng silanganan; at pagbubuhatan ng kanilang kamay ang Edom at Moab; at susundin sila ng mga anak ni Ammon.

21:15 At lubusang patutuyuin ng Panginoon ang dila ng dagat Egipto; at sa pamamagitan ng kanyang malakas na hangin ay iwawasiwas niya ang kanyang kamay sa ilog, at hahampasin niya sa pitong batis, at palalakaran niya ang mga tao na hindi basa ang sapin sa paa.

21:16 At magkakaroon ng lansangan para sa mga labi ng kanyang mga tao na matitira, mula sa Asiria, tulad ng sa Israel sa araw na sila ay lumabas mula sa lupain ng Egipto.

KABANATA 22

(Ihambing sa Isaias 12. Mga 559-545 b.c.)

22:1 At iyong sasabihin sa araw na yaon: O Panginoon, pupurihin kita; bagaman nagalit kayo sa akin ay napawi ang inyong galit, at inalo ninyo ako.

22:2 Masdan, ang Diyos ang aking kaligtasan; ako ay magtitiwala, at walang katatakutan; sapagkat ang Panginoong JEHOVA ang aking lakas at aking awit; siya rin ay naging aking kaligtasan.

22:3 Samakatwid, masaya kang iigib ng tubig mula sa mga balon ng kaligtasan.

22:4 At sasabihin mo sa araw na yaon: Purihin ang Panginoon, manawagan sa kanyang pangalan, ipahayag sa iyong mga tao ang kanyang mga gawain, ipagbantog na dakila ang kanyang pangalan.

22:5 Awitan ang Panginoon; sapagkat gumawa siya ng mga dakilang bagay; ang mga ito ay ipaaalam sa buong mundo.

22:6 Humiyaw at sumigaw, kayong mga naninirahan sa Sion; sapagkat dakila ang Banal ng Israel na nasa piling ninyo.

KABANATA 23

(Ihambing sa Isaias 13. Mga 559-545 b.c.)

23:1 Ang iprinopesiya sa Babilonia, na nakita ni Isaias na anak ni Amos.

23:2 Magtayo ka ng bandila sa mataas na bundok, sumigaw kayo sa kanila, iwasiwas ang kamay, upang pumasok sila sa mga pintuan ng mga maharlika.

23:3 Inutusan ko ang aking mga itinalaga, tinawag ko rin ang aking mga makapangyarihan, sapagkat ang aking galit ay wala sa kanila na mga nagsasaya sa aking kamahalan.

23:4 Ang ingay ng maraming tao sa mga bundok ay tulad ng isang dakilang bansa, umaalingawngaw ang kaguluhan ng mga kaharian ng mga bansang nagtipun-tipon, ang Panginoon ng mga Hukbo ang nangangalap ng mga hukbo ng digmaan.

23:5 Nagmula sila sa malayong bansa, mula sa hangganan ng langit, oo, ang Panginoon, at ang mga sandata ng kanyang poot, upang wasakin ang buong lupain.

23:6 Magsiungol kayo, sapagkat nalalapit na ang araw ng Panginoon; darating ito bilang isang pagwasak mula sa Pinakamakapangyarihan.

23:7 Samakatwid manghihina ang lahat ng kamay, manlulumo ang puso ng bawat tao;

23:8 At matatakot sila; matinding kirot at kalungkutan ay daranasin nila; magugulat sila sa isa't isa; waring maglilibab ang kanilang mga mukha.

23:9 Masdan, nalalapit na ang araw ng Panginoon, malupit na may poot at masidhing galit, upang wasakin ang lupain; at lilipulin niya ang mga makasalanan doon.

23:10 Sapagkat ang mga bituin sa langit at ang mga kaningningan niyon ay hindi magbibigay ng kanilang liwanag; magdidilim ang araw sa kanyang pagsikat, at hindi magbibigay ng kanyang liwanag ang buwan.

23:11 At parurusahan ko ang daigdig dahil sa kanyang kasamaan, at ang masasama dahil sa kanilang kabuktutan; aking pipigilin ang kahambugan ng mga palalo, at aking ibababa ang pagmamataas ng malulupit.

23:12 Gagawin kong higit na mahalaga ang tao kaysa lantay na ginto; maging ang isang tao kaysa sa gintong sinsel ng Ofir.

23:13 Samakatwid, yayanigin ko ang kalangitan, at aalisin ko ang lupa sa kanyang kinalalagyan, sa kapootan ng Panginoon ng mga Hukbo, at sa araw ng kanyang masidhing galit.

23:14 At matutulad ito sa usang hinahabol, at tulad ng isang tupang walang pastol; at magbabalik ang bawat isa sa kani-kanyang bayan, at tatakas ang bawat isa sa kani-kanyang lupain.

23:15 Ang bawat palalo ay sisibatin; oo, at ang bawat isang aanib sa masama ay babagsak sa pamamagitan ng espada.

23:16 Ang kanilang mga anak din ay pagluluray-lurayin sa harapan ng kanilang mga mata; pagnanakawan ang kanilang mga tahanan at gagahasain ang kanilang mga asawa.

23:17 Masdan, aking pupukawin ang mga taga-Media laban sa kanila, na hindi magpapakundangan sa pilak at ginto, ni hindi sila nalulugod dito.

23:18 Luluray-lurayin din ng kanilang mga busog ang mga kabataang lalaki; at mawawalan sila ng awa sa bunga ng sinapupunan; hindi nila patatawarin ang mga bata.

23:19 At ang Babilonia, ang kaluwalhatian ng mga kaharian, ang gandang ipinagmamalaki ng mga Caldeo, ay magagaya sa pagkawasak ng Diyos sa Sodoma at Gomorra.

23:20 Hindi na ito matitirahan, ni hindi paninirahan sa bawat sali't salinlahi: ni hindi na ito tatayuan ng tolda ng taga-Arabia; ni hindi pahihigain doon ng mga pastol ang kanilang kawan.

23:21 Subalit ang mababangis na hayop ng ilang ay mahihiga roon; at mapupuno ang kanilang mga tahanan ng mga hayop na nagsisiungol; at mamamahay roon ang mga kuwago, magluluksuhan doon ang mababangis na kambing.

23:22 At magsisiungol ang mababangis na hayop ng mga pulo sa kanilang mapapanglaw na tahanan, at ang dragon sa kanilang maliligayang palasyo; at nalalapit na ang kanyang panahon, at hindi na pahahabain ang kanyang mga araw. Sapagkat madali ko siyang wawasakin; oo, sapagkat magiging maawain ako sa aking mga tao, subalit masasawi ang masasama.

KABANATA 24

(Ihambing sa Isaias 14. Mga 559-545 b.c.)

24:1 Sapagkat maaawa ang Panginoon kay Jacob, at pipiliin niyang muli ang Israel, at ilalagay sila sa kanilang sariling lupain; at makikisama sa kanila ang mga dayuhan, at pipisan sa sambahayan ni Jacob.

24:2 At kukunin sila ng mga tao at dadalhin sila sa kanilang lugar; oo, mula sa malayo hanggang sa mga dulo ng mundo; at babalik sila sa kanilang mga lupang pangako. At aangkinin sila ng sambahayan ni Israel, sa lupain ng Panginoon ay aariing mga tagapagsilbing babae at lalaki; at kanilang bibihagin sila na mga yaong bumihag sa kanila; at paghaharian nila yaong mga nagmalupit sa kanila.

24:3 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon ay bibigyan ka ng Panginoon ng pahinga, mula sa iyong kalungkutan, at mula sa iyong takot, at mula sa mabigat na pagkaalipin kung saan ka pinaglingkod.

24:4 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon, na gagamitin mo ang kasabihang ito laban sa hari ng Babilonia, at sasabihin: Paano natapos ang maniniil, nawala ang ginintuang lunsod!

24:5 Binali ng Panginoon ang tungkod ng masasama, ang setro ng mga pinuno.

24:6 Siya na humahampas sa mga tao nang walang tigil na paghataw, siya na namahala sa mga bansa sa galit, ay inusig, at walang humadlang.

24:7 Ang buong mundo ay namahinga, at tahimik; bigla silang nagsipag-awit.

24:8 Oo, nagalak ang mga puno ng sipres dahil sa iyo, at gayon din ang mga sedro ng Libano, nagsasabing: Mula nang ikaw ay mapahinga wala nang mamumutol na gumagalaw sa amin.

24:9 Ang impiyerno sa kailaliman ay nagsisikilos para sa iyo upang salubungin ka sa iyong pagdating; pinupukaw niya ang mga patay para sa iyo, maging lahat ng pinuno sa mundo; pinatitindig niya mula sa kanilang mga trono ang lahat ng hari ng mga bansa.

24:10 Lahat sila ay magsasalita at sasabihin sa iyo: Naging mahina ka rin bang tulad namin? Naging katulad ka ba namin?

24:11 Bumaba ang iyong kahambugan sa libingan; hindi narinig ang ingay ng iyong mga biola; nangangalat ang mga uod sa ilalim mo, at natatakpan ka ng mga uod.

24:12 Paano ka nahulog mula sa langit, O Lucifer, anak ng umaga! Ikaw na lumagpak sa lupa, na nagpahina sa mga bansa!

24:13 Sapagkat sinasabi mo sa iyong puso: Aakyat ako sa langit, itataas ko ang aking trono sa bundok ng mga bituin ng Diyos; uupo rin ako sa itaas ng kapulungan, sa mga kadulu-duluhan ng hilaga;

24:14 Aakyat ako sa ibabaw ng mga ulap; matutulad ako sa Kataas-taasan.

24:15 Gayon pa man ay ibinulid ka sa impiyerno, sa kalalim-laliman ng hukay.

24:16 Sila na nakakikita sa iyo ay matamang magmamasid sa iyo, at tititigan ka, at sasabihin: Ito ba ang lalaking nagpayanig sa mundo, na umuga sa mga kaharian?

24:17 At ginawang tulad ng ilang ang daigdig, at nagwasak sa mga lunsod niyon, at hindi binuksan ang bahay ng kanyang mga bilanggo?

24:18 Lahat ng hari ng mga bansa, oo, lahat sila, ay marangal na namamahinga, bawat isa sa kani-kanilang sariling tahanan.

24:19 Subalit itinapon kang malayo sa iyong libingan na tulad sa karumal-dumal na sanga, at ang labi ng mga yaong nasawi, na mga sinaksak ng espada, katulad ng bangkay na niyapak-yapakan ng mga paa kasama ng mga bumababa sa libingang bato.

24:20 Hindi mo makakasama sila sa libing, sapagkat winasak mo ang iyong lupain at pinatay mo ang iyong mga tao; ang mga binhi ng mga manggagawa ng kasamaan ay hindi kailanman kikilalanin.

24:21 Maghanda sa pagkakatay sa kanyang mga anak dahil sa kasamaan ng kanilang mga ama, upang hindi na sila magsibangon, ni angkinin ang lupain, ni punuin ng mga lunsod ang balat ng lupa.

24:22 Sapagkat babangon ako laban sa kanila, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, at iwawaksi sa Babilonia ang pangalan, at labi, at anak na lalaki, at pamangkin na lalaki, wika ng Panginoon.

24:23 Gagawin ko ring pinaka-ari ng mga hayop na eriso, ang mga latian; at aking wawalisin ng pangwalis ng pagkawasak, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

24:24 Sumumpa ang Panginoon ng mga Hukbo, sinasabing: Tunay na kung ano ang aking inisip, ay gayon din ang mangyayari; at kung ano rin ang aking nilayon, ay matutupad --

24:25 Na dadalhin ko ang mga taga-Asiria sa aking lupain, at yayapakan ko siya sa ilalim ng mga paa sa aking mga bundok; pagkatapos aalisin sa kanila ang singkaw, at aalisin ang kanyang pasaning iniatang sa kanilang mga balikat.

24:26 Ito ang layuning nilayon sa buong mundo; at ito ang kamay na nakaunat sa lahat ng bansa.

24:27 Sapagkat ang Panginoon ng mga Hukbo ang naglayon, at sino ang magpapawalang-bisa niyaon? At nakaunat ang kanyang kamay, at sino ang makapagpapaurong nito?

24:28 Sa taong namatay ang haring Achas ay iprinopesiya ito.

24:29 Huwag kang magalak, buong Palestina, sapagkat ang pamalo niya na humampas sa iyo ay nabali; sapagkat mula sa ugat ng ahas ay lalabas ang ulupong, at ang kanyang anak ay magiging nagliliyab na ahas na lumilipad.

24:30 At kakain ang panganay ng mga maralita, at mamamahinga ang mga nangangailangan sa kaligtasan; at papatayin ko ang iyong ugat sa pamamagitan ng taggutom, at papatayin niya ang iyong mga labi.

24:31 Magsiungol, O pinto; magsihyaw, O lunsod; ikaw, buong Palestina, manginig; sapagkat lalabas ang usok mula sa hilaga, at walang mag-iisa sa kanyang takdang panahon.

24:32 Ano ngayon ang isasagot sa mga sugo ng mga bansa? Na itinatag ng Panginoon ang Sion, at magtitiwala rito ang maralita ng kanyang mga tao.

KABANATA 25 (Mga 559-545 b.c.)

25:1 Ngayon, ako, si Nephi, ay nagsasalita nang bahagya hinggil sa mga salitang aking isinulat, na namutawi sa bibig ni Isaias. Sapagkat masdan, nangusap si Isaias ng maraming bagay na mahirap maunawaan ng marami sa aking mga tao; sapagkat hindi nila nalalaman ang hinggil sa paraan ng pagpopropesiya sa mga Judio.

25:2 Sapagkat ako, si Nephi, ay hindi nagturo sa kanila ng maraming bagay hinggil sa pamamaraan ng mga Judio; sapagkat ang kanilang mga gawain ay gawain ng kadiliman, at ang kanilang mga gawi ay mga gawing karumal-dumal.

25:3 Dahil dito, sumusulat ako sa aking mga tao, sa lahat ng yaong makatatanggap ng mga bagay na ito na aking isinusulat, upang malaman nila ang paghuhukom ng Diyos, na sasapit sa lahat ng bansa, alinsunod sa salitang kanyang sinabi.

25:4 Dahil dito, makinig, O aking mga tao, na nabibilang sa sambahayan ni Israel, at pakinggan ang aking mga salita; sapagkat hindi malinaw sa inyo ang mga salita ni Isaias, gayon pa man malinaw ang mga yaon sa lahat ng yaong puspos ng diwa ng propesiya. Subalit magbibigay ako sa inyo ng isang propesiya, alinsunod sa espiritu na nasa akin; dahil dito magpopropesiya ako alinsunod sa kalinawan na nasa akin mula sa panahong ako ay lumisan sa Jerusalem na kasama ng aking ama; sapagkat masdan, ang aking kaluluwa ay nalulugod sa kalinawan para sa aking mga tao, upang matuto sila.

25:5 Oo, at ang aking kaluluwa ay nalulugod sa mga salita ni Isaias, sapagkat ako ay nagmula sa Jerusalem, at namasdan ng aking mga mata ang mga bagay ng mga Judio, at alam kong nauunawaan ng mga Judio ang mga ipinahayag ng mga propeta, at walang ibang taong makauunawa ng mga paghayag na sinabi sa mga Judio nang tulad nila, maliban kung sila ay naturuan alinsunod sa pamamaraan ng mga bagay ng mga Judio.

25:6 Subalit masdan, ako, si Nephi, ay hindi nagturo sa aking mga anak hinggil sa mga pamamaraan ng mga Judio; subalit masdan, ako, sa aking sarili, ay nakapanirahan sa Jerusalem, dahil dito nalalaman ko ang hinggil sa mga lugar sa paligid; at nagawang banggitin ko sa aking mga anak ang hinggil sa mga kahatulan ng Diyos, na sasapit sa mga Judio, sa aking mga anak, alinsunod sa lahat ng sinabi ni Isaias, at hindi ko isinulat ang mga ito.

25:7 Subalit masdan, magpapatuloy ako sa aking sariling propesiya, alinsunod sa aking kalinawan; na kung saan ay nalalaman ko na walang sino man ang maaaring magkamali; gayon pa man, sa mga araw na matutupad ang mga propesiya ni Isaias ay malalaman ng mga tao nang may katiyakan, sa mga panahon na ang mga ito ay mangyayari.

25:8 Dahil dito, mahalaga ang mga yaon sa mga anak ng tao, at siya na nag-aakala nang taliwas dito, sa kanila na rin ako magsasalita, at iaangkop ang mga salita sa aking sariling mga tao; sapagkat nalalaman kong labis na mahalaga ang mga ito sa kanila sa mga huling araw; sapagkat sa araw na yaon ay mauunawaan nila ang mga yaon; dahil dito, para sa kanilang ikabubuti ay isinulat ko ang mga ito.

25:9 At tulad ng pagkalipol ng unang salinlahi ng mga Judio dahil sa kasamaan, gayon din sila nalipol sa bawat sali't salinlahi alinsunod sa kanilang kasamaan; at hindi kailanman nalipol ang sino man sa kanila maliban lamang na ito ay ibinadya sa kanila ng mga propeta ng Panginoon.

25:10 Dahil dito, nasabi ko sa kanila ang hinggil sa pagkawasak na sasapit sa kanila, pagkatapos na pagkatapos lisanin ng aking ama ang Jerusalem; gayon pa man, pinatigas nila ang kanilang mga puso; at alinsunod sa aking propesiya sila ay nalipol, maliban sa mga yaong nadalang bihag sa Babilonia.

25:11 At ngayon sinasabi ko ito dahil sa espiritu na nasa akin. At bagaman sila ay dinala palayo, sila ay muling magbabalik, at aangkinin ang lupain ng Jerusalem; dahil dito, maibabalik silang muli sa lupaing kanilang mana.

25:12 Subalit masdan, magkakaroon sila ng mga digmaan, at alingawngaw ng mga digmaan; at kapag dumating ang araw na ang Bugtong na Anak ng Ama, oo, maging ang Ama ng langit at ng lupa, ay magpapakita ng kanyang sarili sa kanila sa laman, masdan, kanilang itatakwil siya, dahil sa kanilang mga kasamaan, at sa katigasan ng kanilang mga puso, at sa katigasan ng kanilang mga leeg.

25:13 Masdan, kanilang ipapako siya sa krus; at matapos siyang ilagay sa libingan sa loob ng tatlong araw ay babangon siya mula sa patay, na may pagpapagaling sa kanyang mga bagwis; at ang lahat ng yaong maniniwala sa kanyang pangalan ay maliligtas sa kaharian ng Diyos. Dahil dito, ang aking kaluluwa ay nalulugod na magpropesiya hinggil sa kanya, sapagkat nakita ko ang kanyang panahon, at ipinagmamalaki ng aking puso ang kanyang banal na pangalan.

25:14 At masdan ito ay mangyayari na matapos bumangon mula sa patay ang Mesiyas, at ipakita ang kanyang sarili sa kanyang mga tao, sa kasindami ng lahat ng maniniwala sa kanyang pangalan, masdan, wawasaking muli ang Jerusalem; sapagkat sa aba nila na kumakalaban sa Diyos at sa mga tao ng kanyang simbahan.

25:15 Dahil dito, ang mga Judio ay ikakalat sa lahat ng bansa; oo, at wawasakin din ang Babilonia; dahil dito, ang mga Judio ay ikakalat ng mga ibang bansa.

25:16 At matapos silang ikalat, at matapos silang pahirapan ng Panginoong Diyos sa pamamagitan ng mga ibang bansa sa loob ng maraming salinlahi, oo, maging sa bawat sali't salinlahi hanggang sa sila ay mahikayat na maniwala kay Cristo, ang Anak ng Diyos, at sa pagbabayad-sala, na walang hanggan para sa buong sangkatauhan -- at kapag dumating ang araw na yaon na maniniwala sila kay Cristo, at sasambahin ang Ama sa kanyang pangalan, nang may pusong dalisay at malilinis na kamay, at hindi na maghihintay pa ng ibang Mesiyas, doon, sa oras na yaon, darating ang araw na talagang kinakailangang maniwala sila sa mga bagay na ito.

25:17 At muling iunat ng Panginoon ang kanyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang ibalik ang kanyang mga tao mula sa kanilang ligaw at nahulog na kalagayan. Dahil dito, magpapatuloy siyang gumawa ng isang kagila-gilalas at kamangha-manghang gawain sa mga anak ng tao.

25:18 Dahil dito, isisiwalat niya ang kanyang mga salita sa kanila, mga salita na siyang hahatol sa kanila sa huling araw, sapagkat ibibigay ang mga yaon sa kanila sa layuning hikayatin sila sa tunay na Mesiyas, na itinakwil nila; at sa paghikayat sa kanila na hindi na kinakailangang sila ay maghintay pa sa pagparito ng isang Mesiyas, sapagkat wala nang darating pa, maliban sa isang huwad na Mesiyas na manlilinlang sa mga tao; sapagkat iisa lamang ang Mesiyas na tinutukoy ng mga propeta, at ang Mesiyas na yaon ang siyang itatakwil ng mga Judio.

25:19 Sapagkat ayon sa mga salita ng mga propeta, paparito ang Mesiyas sa loob ng anim na raang taon mula sa panahong nilisan ng aking ama ang Jerusalem; at ayon sa mga salita ng mga propeta, at gayon din sa salita ng anghel ng Diyos, ang kanyang magiging pangalan ay Jesucristo, ang Anak ng Diyos.

25:20 At ngayon, aking mga kapatid, nagsasalita ako nang malinaw upang hindi kayo magkamali. At yamang buhay ang Panginoong Diyos na naglabas sa Israel mula sa lupain ng Egipto, at nagbigay ng kapangyarihan kay Moises upang mapagaling niya ang mga tao matapos silang matuklaw ng mga makamandag na ahas, kung kanilang ibabaling ang mga paningin sa ahas na itinaas niya sa kanilang harapan, at nagbigay rin ng kapangyarihan sa kanya na hampasin ang malaking bato at bumugso ang tubig; oo, masdan, sinasabi ko sa inyo, na yamang totoo ang mga bagay na ito, at yamang buhay ang Panginoong Diyos, wala nang ibang pangalang ibinigay sa ilalim ng langit maliban dito kay Jesucristo, na aking sinabi, na makaliligtas sa tao.

25:21 Dahil dito, sa kadahilanang ito ay ipinangako sa akin ng Panginoong Diyos na ang mga bagay na ito na aking isinusulat ay itatago at iingatan, at ipapasa-pasa sa aking mga binhi, sa bawat sali't salinlahi, upang matupad ang pangako kay Jose, na ang kanyang mga binhi ay hindi masasawi habang nakatindig ang mundo.

25:22 Dahil dito, ang mga bagay na ito ay makararating sa bawat sali't salinlahi habang nakatindig ang mundo; at ang mga ito ay makararating alinsunod sa kalooban at kasiyahan ng Diyos; at ang mga bansang magmamay-ari ng mga yaon ay hahatulan niyon alinsunod sa mga salitang nasusulat.

25:23 Sapagkat masigasig kaming gumagawa upang makasulat, upang hikayatin ang ating mga anak, at ang atin ding mga kapatid, na maniwala kay Cristo, at makipagkasundo sa Diyos; sapagkat nalalaman naming naligtas tayo sa pamamagitan ng biyaya, sa kabila ng lahat ng ating magagawa.

25:24 At, bagaman naniniwala tayo kay Cristo, ay sinusunod natin ang mga batas ni Moises, at matatag na umaasa kay Cristo, hanggang sa matupad ang mga batas.

25:25 Sapagkat, sa layuning ito ibinigay ang mga batas; dahil dito nawalang-saysay ang mga batas sa atin, at buhay tayo kay Cristo dahil sa ating pananampalataya; gayon man sinusunod natin ang mga batas dahil sa mga kautusan.

25:26 At nangungusap tayo tungkol kay Cristo, nagagalak tayo kay Cristo, nangangaral tayo tungkol kay Cristo, nagpopropesiya tayo tungkol kay Cristo, at sumusulat tayo alinsunod sa ating mga propesiya, upang malaman ng ating mga anak kung kanino sila aasa para sa kapatawaran ng kanilang mga kasalanan.

25:27 Dahil dito, nangungusap kami hinggil sa mga batas upang malaman ng aming mga anak ang pagkawalang-kabuluhan ng mga batas; at sila, sa pamamagitan ng pagkaalam ng pagkawalang-kabuluhan ng mga batas, ay makaaasa sa buhay na yaong na kay Cristo, at malalaman ang layunin kung bakit ibinigay ang mga batas. At matapos matupad ang mga batas kay Cristo, na hindi nila kinakailangang patigas pa ang kanilang mga puso laban sa kanya kapag kinakailangan nang palitan ang mga batas.

25:28 At ngayon masdan, aking mga tao, kayo ay mga taong matitigas ang leeg; dahil dito, nagsalita ako nang malinaw sa inyo, upang hindi kayo magkamali ng pang-unawa. At ang mga salitang aking sinabi ay tatayong saksi laban sa inyo; sapagkat sapat na ang mga yaon upang turuan ang sino mang tao sa tamang landas; sapagkat ang tamang landas ay maniwala kay Cristo at huwag siyang itatwa; sapagkat sa pagtatatwa sa kanya ay inyo ring itinatatwa ang mga propeta at ang mga batas.

25:29 At ngayon masdan, sinasabi ko sa inyo na ang tamang landas ay maniwala kay Cristo, at hindi siya itatwa; at si Cristo ang Banal ng Israel; dahil dito kinakailangan kayong lumuhod sa kanyang harapan, at sambahin siya nang buo ninyong kakayahan, pag-iisip at lakas, at nang buo ninyong kaluluwa; at kung gagawin ninyo ito ay hindi mangyayaring kayo ay itataboy.

25:30 At yayaman din lamang na ito ay kinakailangan, dapat ninyong sundin ang mga gawain at ordenansa ng Diyos hanggang sa matupad ang mga batas na ibinigay kay Moises.

KABANATA 26 (Mga 559-545 b.c.)

26:1 At matapos na bumangon mula sa patay si Cristo ay ipakikita niya ang sarili sa inyo, aking mga anak, at aking mga minamahal na kapatid; at ang mga salitang sasabihin niya sa inyo ay magiging batas na inyong gagawin.

26:2 Sapagkat masdan, sinasabi ko sa inyo na namasdan kong lilipas ang maraming salinlahi, at magkakaroon ng malalaking digmaan at alitan sa aking mga tao.

26:3 At matapos pumarito ang Mesiyas ay may ibibigay na mga palatandaan sa aking mga tao hinggil sa kanyang pagsilang, at gayon din ng kanyang kamatayan at pagkabuhay na mag-uli; at magiging dakila at kakila-kilabot ang araw na yaon sa masasama, sapagkat masasawi sila; at masasawi sila sapagkat ipinagtabuyan nila ang mga propeta, at ang mga banal, at binato nila, at pinatay sila; dahil dito, ang pagsusumamo ng dugo ng mga banal ay makararating sa Diyos mula sa lupa laban sa kanila.

26:4 Dahil dito, lahat ng yaong palalo, at gumagawa ng kasamaan, sa araw na darating ay susunugin sila, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, sapagkat matutulad sila sa pinaggapasan.

26:5 At sila na pumatay sa mga propeta, at sa mga banal, sila ay lulunukin ng kailaliman ng mundo, wika ng Panginoon ng mga Hukbo; at tatakpan sila ng mga bundok, at tatangayin silang palayo ng buhawi, at mababagsakan sila ng mga gusali at dudurugin sila nang pira-piraso at gigilingin sila hanggang maging pulbos.

26:6 At sila ay parurusahan ng mga pagkulog, at pagkidlat, at paglindol, at lahat ng uri ng pagkawasak, sapagkat ang apoy ng galit ng Panginoon ay mag-aalab laban sa kanila, at magiging tulad sila ng pinaggapasan, at ang araw na darating ay tutupok sa kanila, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

26:7 O ang pasakit, at ang pagdadalamhati ng aking kaluluwa dahil sa pagkalipol ng aking mga taong napatay! Sapagkat ako, si Nephi, ay nakita ito, at halos matunaw ako sa harapan ng Panginoon; subalit kailangan kong magpahayag sa aking Diyos: Makatarungan ang inyong pamamaraan.

26:8 Subalit masdan, ang mabubuti na makikinig sa mga salita ng mga propeta, at hindi sila lilipulin, bagkus ay umaasa kay Cristo nang may katatagan para sa mga palatandaang ibinigay, sa kabila ng lahat ng pag-uusig -- masdan, sila ang mga yaong hindi masasawi.

26:9 Subalit ang Anak ng Kabutihan ay magpapakita sa kanila; at kanyang pagagalingin sila, at magkakaroon sila ng kapayapaan sa kanya, hanggang sa lumipas ang tatlong salinlahi, at marami sa ikaapat na salinlahi ang papanaw sa kabutihan.

26:10 At kapag lumipas na ang mga bagay na ito ay isang mabilis na pagkalipol ang sasapit sa aking mga tao; sapagkat sa kabila ng mga pasakit ng aking kaluluwa, ay nakita ko ito; dahil dito, nalalaman ko na ito ay mangyayari; at ipinagbili nila ang kanilang sarili sa walang kabuluhan; sapagkat, bilang gantimpala sa kanilang kapalaluan at kanilang kahangalan sila ay aani ng pagkalipol; sapagkat nagpadaig sila sa diyablo at pinili ang mga gawain ng kadiliman kaysa liwanag, samakatwid tiyak na bababa sila sa impiyerno.

26:11 Sapagkat hindi tuwinang nananatili sa tao ang Espiritu ng Panginoon. At kapag wala na ang Espiritu ng Panginoon sa tao ay sasapit ang mabilis na pagkalipol, at ito ang ipinagdaramdam ng aking kaluluwa.

26:12 At tulad ng aking sinabi hinggil sa pagpapaniwala ng mga Judio, na si Jesus ang tunay na Cristo, talagang kinakailangang mapaniwala rin ang mga Gentil na si Jesus ang Cristo, ang Diyos na Walang Hanggan.

26:13 At ipinakikilala ang kanyang sarili sa lahat ng yaong naniniwala sa kanya, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo; oo, sa bawat bansa, lahi, wika, at tao, gumagawa ng mga makapangyarihang himala, palatandaan, at kababalaghan, sa mga anak ng tao alinsunod sa kanilang pananampalataya.

26:14 Subalit masdan, magpopropesiya ako sa inyo hinggil sa mga huling araw; hinggil sa mga araw na isisiwalat ng Panginoong Diyos ang mga bagay na ito sa mga anak ng tao.

26:15 Matapos na ang aking mga binhi at ang mga binhi ng aking mga kapatid ay manghina sa kawalang-paniniwala, at mabagabag ng mga Gentil; oo, matapos humimpil ang Panginoong Diyos laban sa kanila sa palibot, at makubkob sila, at magtayo ng mga kuta laban sa kanila; at matapos ibaba sila sa alabok, hanggang sa sila ay malipol, gayon pa man ang mga salita ng mabubuti ay masusulat, at maririnig ang mga panalangin ng matatapat, at ang lahat ng yaong nanghina sa kawalang-paniniwala ay hindi malilimutan.

26:16 Sapagkat ang mga yaong malilipol ay magsasalita sa kanila mula sa lupa, at ang kanilang pananalita ay manggagaling sa alabok, at ang kanilang tinig ay tulad sa yaong kilalang diwa; sapagkat ang Panginoong Diyos ay magbibigay sa kanya ng kapangyarihan upang makabulong siya hinggil sa kanila; maging sa ito ay mula pa sa lupa; at ang kanilang pananalita ay bubulong mula sa alabok.

26:17 Sapagkat ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Isusulat nila ang mga bagay na ginawa sa kanila, at masusulat ang mga ito at tatatakan sa isang aklat, at ang mga yaon ay hindi mapapasakamay ng mga yaong nanghina sa kawalang-paniniwala, sapagkat hinahangad nilang wasakin ang mga bagay ng Diyos.

26:18 Dahil dito, yayamang ang mga yaong nalipol ay mabilis na nalipol; at ang maraming tao ng kanilang mga kilabot ay matutulad sa ipang inilipad ng hangin -- oo, ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Ito ay magiging biglaan, madalian --

26:19 At ito ay mangyayari na ang mga yaong nanghina sa kawalang-paniniwala ay babagabagin sa pamamagitan ng kamay ng mga Gentil.

26:20 At ang mga Gentil ay maaangat sa kapalaluan ng kanilang mga mata, at mangatitisorod, dahil sa kalakihan ng kanilang batong kinatitisoran, kung kaya't nagtayo sila ng maraming simbahan; gayon pa man, itinatangi nila ang kapangyarihan at ang mga himala ng Diyos, at ipinangangaral sa kanilang sarili ang sarili nilang karunungan at kaalaman, upang makakuha sila ng yaman at hamakin ang mga maralita.

26:21 At maraming simbahan ang itinayo na pinagmumulan ng inggitan, at sigalutan, at masasamang hangarin.

26:22 At may mga lihim ding pagsasabwatan, maging tulad noong sinaunang panahon, alinsunod sa pagsasabwatan ng diyablo, sapagkat siya ang nagtatag ng lahat ng bagay na ito; oo, ang nagpasimula ng pagpaslang, at mga gawain ng kadiliman; oo, at kanya silang hinihila sa kanilang leeg sa pamamagitan ng de-ilong lubid, hanggang sa maigapos niya sila ng kanyang matitibay na lubid magpakailanman.

26:23 Sapagkat masdan, mga minamahal kong kapatid, sinasabi ko sa inyo na ang Panginoong Diyos ay hindi gumagawa sa kadiliman.

26:24 Hindi siya gumagawa ng anumang bagay maliban na lamang kung para sa kapakanan ng sanlibutan; sapagkat mahal niya ang sanlibutan, maging ang kanyang sariling buhay ay inialay niya upang mapalapit ang lahat ng tao sa kanya. Dahil dito, wala siyang inuutusan na hindi sila makababahagi ng kanyang kaligtasan.

26:25 Masdan, sumisigaw ba siya sa sino man, sinasabing: Lumayo sa akin? Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi; kundi sinasabi niya: Magsilapit sa akin lahat kayong nasa mga dulo ng mundo, bumili ng gatas at pulot, nang walang salapi at walang bayad.

26:26 Masdan, nag-utos ba siya sa sino man na lumabas sa sinagoga, o lumabas sa mga bahay-sambahan? Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi.

26:27 Nag-utos ba siya sa sino man na hindi sila makababahagi ng kanyang kaligtasan? Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi; kundi malaya niya itong ibinibigay sa lahat ng tao; at inutusan niya ang kanyang mga tao na nararapat nilang hikayatin ang lahat ng tao na magsisi.

26:28 Masdan, nag-utos ba ang Panginoon sa sino man na hindi sila makababahagi ng kanyang kabutihan? Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi; kundi lahat ng tao ay may pribilehiyo, ang isa tulad ng iba, at walang pinagbabawalan.

26:29 Ipinag-utos niyang hindi dapat magkaroon ng huwad na pagkasaserdote; sapagkat masdan, ang huwad na pagkasaserdote ay upang mangaral ang mga tao at itayo ang kanilang sarili bilang tanglaw ng sanlibutan, upang makakuha sila ng yaman at papuri ng sanlibutan; subalit hindi nila hinahangad ang kapakanan ng Sion.

26:30 Masdan, ipinagbabawal ng Panginoon ang bagay na ito; dahil dito, ang Panginoong Diyos ay nagbigay ng isang kautusan na dapat magkaroon ng pag-ibig sa kapwa ang lahat ng tao, kung aling pag-ibig sa kapwa-tao ay pagmamahal. At kung wala silang pag-ibig sa kapwa-tao sila ay walang silbi. Dahil dito, kung mayroon silang pag-ibig sa kapwa-tao ay hindi nila pahihintulutang masawi ang manggagawa sa Sion.

26:31 Subalit ang manggagawa sa Sion ay gagawa para sa Sion; sapagkat kung gagawa sila para sa salapi, sila ay masasawi.

26:32 At muli, ipinag-utos ng Panginoong Diyos na hindi dapat pumaslang ang mga tao; na hindi sila dapat magsinungaling; na hindi sila dapat magnakaw; na hindi nila dapat gamitin ang pangalan ng Panginoon nilang Diyos sa walang kabuluhan; na hindi sila dapat mainggit; na hindi sila dapat maghangad ng masama sa kapwa; na hindi sila dapat makipagtalo sa isa't isa; na hindi sila dapat gumawa ng pagpapatutot; at hindi nila dapat gawin ang alinman sa mga bagay na ito; sapagkat ang sino mang gagawa ng mga yaon ay masasawi.

26:33 Sapagkat wala sa mga kasamaang ito ang nanggagaling sa Panginoon; sapagkat ginagawa niya ang yaong makabubuti sa mga anak ng tao; at wala siyang ginagawa maliban sa ito ay madaling maunawaan ng mga anak ng tao; at inaanyayahan niya silang lahat na lumapit sa kanya at makibahagi sa kanyang kabutihan; at wala siyang tinatanggihan sa mga lumalapit sa kanya; maitim at maputi, alipin at malaya, lalaki at babae; at naaalaala niya ang mga di binyagan; at pantay-pantay ang lahat sa Diyos, kapwa Judio at Gentil.

KABANATA 27

(Ihambing sa Isaias 29. Mga 559-545 b.c.)

27:1 Subalit masdan, sa mga huling araw, o sa mga araw ng mga Gentil -- oo, masdan, lahat ng bansa ng mga Gentil at gayon din ng mga Judio, kapwa yaong mga darating sa lupaing ito at yaong mga nasa mga ibang lupain, oo, maging sa lahat ng lupain sa mundo, masdan, malalango sila sa kasamaan at lahat ng uri ng karumal-dumal na gawain --

27:2 At kapag dumating ang araw na yaon, parurusahan sila ng Panginoon ng mga Hukbo, sa pamamagitan ng mga kulog at lindol, at ng labis na kaingayan, at ng unos, at ng bagyo, at sa pamamagitan ng alab ng nagniningas na apoy.

27:3 At lahat ng bansang kumakalaban sa Sion, at yaong bumabagabag sa kanya, ay matutulad sa isang panaginip ng isang pangitain sa gabi; oo, magiging gayon ito sa kanila, maging tulad ng isang taong nagugutom na nananaginip, at masdan kumakain siya subalit siya ay nagising at walang laman ang kanyang kaluluwa; o tulad ng isang taong nauuhaw na nananaginip, at masdan umiinom siya subalit siya ay nagising at masdan nahihilo siya, at gustong kumain ng kanyang kaluluwa; oo, gayon din ang mangyayari sa maraming tao ng lahat ng bansang kumakalaban sa Bundok ng Sion.

27:4 Sapagkat masdan, lahat kayong gumagawa ng kasamaan, magsitigil kayo at manggilalas, sapagkat kayo ay magsisigawan, at mananangis; oo, malalango kayo subalit hindi sa alak, gigiray-giray kayo subalit hindi sa matapang na inumin.

27:5 Sapagkat masdan, ibinuhos ng Panginoon sa inyo ang diwa ng mahimbing na pagkakatulog. Sapagkat masdan, ipinikit ninyo ang inyong mga mata, at itinakwil ninyo ang mga propeta; at ang inyong mga tagapamahala, at ang mga tagakita ay kanyang itinago dahil sa inyong kasamaan.

27:6 At ito ay mangyayari na isisiwalat sa inyo ng Panginoong Diyos ang mga salita ng isang aklat, at ang mga ito ang mga salita ng mga yaong nagsitulog.

27:7 At masdan, ang aklat ay tatatakan; at ang nasusulat sa aklat ay magiging paghahayag mula sa Diyos, mula sa simula ng daigdig hanggang sa katapusan niyon.

27:8 Dahil dito, dahil sa mga bagay na mahigpit na isinara, ang mga bagay na mahigpit na isinara ay hindi ibibigay sa araw ng kasamaan at karumal-dumal na gawain ng mga tao. Dahil dito, itatago ang aklat mula sa kanila.

27:9 Subalit ang aklat ay ibibigay sa isang lalaki, at kanyang ibibigay ang mga salita ng aklat, na mga salita ng yaong nagsitulog sa alabok, at ibibigay niya ang mga salitang ito sa iba;

27:10 Subalit ang mga salitang mahigpit na isinara ay hindi niya ibibigay, ni hindi niya ibibigay ang aklat. Sapagkat mahigpit na isinara ang aklat ng kapangyarihan ng Diyos, at ang paghahayag na mahigpit na isinara ay iingatan sa aklat hanggang sa sumapit ang sariling takdang panahon ng Panginoon, upang ang mga ito ay lumabas; sapagkat masdan, ipinahahayag ng mga ito ang lahat ng bagay mula sa pagkakatatag ng daigdig hanggang sa katapusan niyon.

27:11 At darating ang araw na ang mga salita ng aklat na mahigpit na isinara ay babasahin sa mga bubungan; at ang mga ito ay mababasa sa pamamagitan ng kapangyarihan ni Cristo; at ang lahat ng bagay ay ipahahayag sa mga anak ng tao kung ano man ang nangyari na sa mga anak ng tao, at kung ano man ang mangyayari pa hanggang sa katapusan ng mundo.

27:12 Dahil dito, sa araw na yaon kapag ang aklat ay ibibigay sa lalaking yaon na aking sinabi, itatago ang aklat sa paningin ng sanlibutan, upang walang mga mata ang makamamalas nito maliban sa tatlong saksi na makamamalas nito, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, bukod sa kanya kung kanino ibibigay ang aklat; at magpapatotoo sila sa katotohanan ng aklat at ng mga bagay na nilalaman niyon.

27:13 At wala nang ibang makamamalas nito, maliban sa ilan alinsunod sa kalooban ng Diyos, upang magbigay ng patotoo sa kanyang salita sa mga anak ng tao; sapagkat ang Panginoong Diyos ang nagsabi na ang mga salita ng matatapat ay magsasalita na para bang mula sa patay.

27:14 Dahil dito, ang Panginoong Diyos ay magpapatuloy na ipahayag ang mga salita ng aklat; at sa pamamagitan ng bibig ng kasindami ng mga saksing inaakala niyang makabubuti ay pagtitibayin niya ang kanyang salita; at sa aba niya na tatanggi sa salita ng Diyos!

27:15 Subalit masdan, ito ay mangyayari na sasabihin ng Panginoong Diyos sa kanya na pagbibigyan niya ng aklat: Kunin mo ang mga salitang ito na hindi mahigpit na isinara at ibigay ang mga ito sa ibang tao, upang maipakita niya ang mga yaon sa taong marunong, sinasabing: Basahin ito, isinasamo ko sa iyo. At sasabihin ng marunong: Dalhin mo rito ang aklat, at babasahin ko yaon.

27:16 At ngayon, dahil sa papuri ng sanlibutan, at upang makakuha ng yaman ay kanila itong sasabihin, at hindi para sa kaluwalhatian ng Diyos.

27:17 At sasabihin ng lalaki: Hindi ko madadala ang aklat, sapagkat ito ay mahigpit na isinara.

27:18 Pagkatapos sasabihin ng marunong: Hindi ko ito mababasa.

27:19 Dahil dito, ito ay mangyayari na muling ibibigay ng Panginoong Diyos ang aklat at ang mga salita niyon sa kanya na hindi marunong; at sasabihin ng lalaking hindi marunong: Hindi ako marunong.

27:20 Pagkatapos sasabihin sa kanya ng Panginoong Diyos: Hindi yaon mababasa ng marunong, sapagkat yaon ay tinanggihan niya, at may kakayahan akong gawin ang aking sariling gawain; dahil dito, babasahin mo ang mga salitang ibibigay ko sa iyo.

27:21 Huwag galawin ang mga bagay na mahigpit na isinara, sapagkat ilalabas ko ang mga ito sa aking sariling takdang panahon; sapagkat isisiwalat ko sa mga anak ng tao na may kakayahan akong gawin ang aking sariling gawain.

27:22 Kaya nga, kapag nabasa mo na ang mga salitang aking iniutos sa iyo, at matanggap ang mga saksing ipinangako ko sa iyo, saka mo tatakan muli ang aklat, at ikukubli iyon ayon sa akin, upang aking mapangalagaan ang mga salitang hindi mo nabasa, hanggang sa makita ko sa aking sariling karunungan na nararapat nang ipahayag ang lahat ng bagay sa mga anak ng tao.

27:23 Sapagkat masdan, ako ang Diyos; at ako ay Diyos ng mga himala; at ipakikita ko sa mundo na ako ay siya ring kahapon, ngayon, at magpakailanman; at hindi ako gumagawa sa mga anak ng tao maliban kung ito ay naaayon sa kanilang pananampalataya.

27:24 At muli ito ay mangyayari na sasabihin ng Panginoon sa kanya na babasa sa mga salitang ibibigay sa kanya:

27:25 Yayamang ang mga taong ito ay lumalapit sa akin sa pamamagitan ng bibig lamang, at pinapupurihan ako ng kanilang mga labi, samantalang inilayo ang kanilang mga puso sa akin, at ang kanilang pagkatakot sa akin ay itinuro ng mga tuntunin ng tao --

27:26 Samakatwid, magpapatuloy akong gumawa ng kagila-gilalas na gawain sa mga taong ito, oo, isang kagila-gilalas at kamangha-manghang gawain, sapagkat ang karunungan ng kanilang matatalino at marurunong ay mapapawi, at ang pang-unawa ng kanilang mahinahon ay malilingid.

27:27 At sa aba nila na nagsisihanap ng mga paraan upang ikubli nang malalim ang kanilang mga payo mula sa Panginoon! At ang kanilang mga gawain ay nasa dilim; at sinasabi nila: Sinong nakakikita sa atin, at sinong nakakikilala sa atin? At kanila ring sinasabi: Sa katunayan ang inyong pagbabaliktad ng mga bagay ay maipalalagay na luwad ng magpapalayok. Subalit masdan, ipakikita ko sa kanila, wika ng

Panginoon ng mga Hukbo, na nalalaman ko ang lahat ng kanilang gawain. Sapagkat masasabi ba ng likha sa lumikha sa kanya, hindi niya ako ginawa? O masasabi ba ng bagay na may anyo sa nag-anyo rito, wala siyang pang-unawa?

27:28 Subalit masdan, wika ng Panginoon ng mga Hukbo: Ipakikita ko sa mga anak ng tao na hindi бага sandaling-sandali na lamang at ang Libano ay magiging masaganang taniman; at ang masaganang taniman ay magiging tulad ng kagubatan.

27:29 At sa araw na yaon ay maririnig ng bingi ang mga salita ng aklat, at makakikita ang mga mata ng bulag mula sa kalabuan at mula sa kadiliman.

27:30 At madaragdagan din ang maaamo, at ang kanilang kagalakan ay mag-iibayo sa Panginoon, at ang mga maralita sa mga tao ay magagalak sa Banal ng Israel.

27:31 Sapagkat tiyak na yamang buhay ang Panginoon ay makikita nila na ang kakila-kilabot ay mawawalang-saysay, at ang manlilibak ay matutupok, at lahat ng gumagawa ng kasamaan ay malilipol;

27:32 At sila na nagpapahamak ng kapwa sa pamamagitan ng salita, at naglalagay ng bitag para sa kanya na sumasaway sa pintuang-bayan, at isinasaisantabi ang matwid dahil sa bagay na walang kabuluhan.

27:33 Kaya nga, ganito ang wika ng Panginoon, na siyang tumubos kay Abraham, hinggil sa sambahayan ni Jacob: Hindi na ngayon mapapahiya si Jacob, ni hindi na ngayon mamumutla ang kanyang mukha.

27:34 Subalit kapag nakita niya ang kanyang mga anak, na gawa ng aking mga kamay, sa piling niya, papupurihan nila ang aking pangalan, at papupurihan ang Banal ni Jacob, at matatakot sa Diyos ng Israel.

27:35 Sila na nagkamali sa diwa ay makauunawa, at sila na bumubulung-bulong ay matututo ng doktrina.

KABANATA 28 (Mga 559-545 b.c.)

28:1 At ngayon, masdan, aking mga kapatid, nagsalita ako sa inyo alinsunod sa Espiritung pumipilit sa akin; dahil dito, nalalaman kong tunay na kinakailangan itong mangyari.

28:2 At ang mga bagay na masusulat sa aklat ay magiging labis na mahalaga sa mga anak ng tao, at lalung-lalo na sa ating mga binhi na labi ng sambahayan ni Israel.

28:3 Sapagkat ito ay mangyayari na sa araw na yaon na ang mga simbahang naitayo, at hindi sa Panginoon, kapag sinasabi ng isa sa iba: Masdan, ako, ako ay sa Panginoon; at sasabihin ng iba: Ako, ako ay sa Panginoon; at gayon ang sasabihin ng bawat isa na nagtayo ng mga simbahan, at hindi sa Panginoon --

28:4 At makikipagtalo sila sa isa't isa; at ang kani-kanilang mga saserdote ay magtatalu-talo, at magtuturo sila sa pamamagitan ng sarili nilang kaalaman, at itatatwa ang Espiritu Santo, na nagbibigay ng pananalita.

28:5 At itinatatwa nila ang kapangyarihan ng Diyos, ang Banal ng Israel, at sinasabi nila sa mga tao: Makinig sa amin, at pakinggan ninyo ang aming tuntunin; sapagkat masdan, wala nang Diyos ngayon, sapagkat nagawa na ng Panginoon at ng Manunubos ang kanyang gawain, at ibinigay na niya ang kanyang kapangyarihan sa tao;

28:6 Masdan, pakinggan ninyo ang aking tuntunin; kung sasabihin nila na may isang himalang ginagawa ang kamay ng Panginoon, huwag itong paniwalaan; sapagkat sa araw na ito ay hindi na siya Diyos ng mga himala; tapos na ang kanyang gawain.

28:7 Oo, at marami ang magsasabi: Magsikain, magsiinom, at magsipagsaya, sapagkat mamamatay tayo bukas; at ito ay makabubuti sa atin.

28:8 At marami rin ang magsasabi: Magsikain, magsiinom, at magsipagsaya; gayon pa man, matakot sa Diyos -- kanyang bibigyan ng katwiran ang paggawa ng kaunting kasalanan; oo, magsinungaling nang kaunti, pagsamantalahan ang isa dahil sa kanyang mga salita, humukay ng hukay para sa iyong kapwa; walang masama rito; at gawin ang lahat ng bagay na ito, sapagkat bukas tayo ay mamamatay; at kung tayo man ay may kasalanan, hahagupitin tayo ng Diyos ng ilang palo, at sa wakas tayo ay maliligtas sa kaharian ng Diyos.

28:9 Oo, at marami ang magtuturo sa ganitong pamamaraan, mali at palalo at mga hangal na doktrina, at magiging mapagmataas sa kanilang mga puso, at maghahanap ng kalaliman upang ikubli ang kanilang mga payo mula sa Panginoon; at ang kanilang mga gawain ay nasa dilim.

28:10 At ang dugo ng mga banal ay daraing mula sa lupa laban sa kanila.

28:11 Oo, silang lahat ay naligaw ng landas; silang lahat ay naging makasalanan.

28:12 Dahil sa kapalaluan, at dahil sa mga huwad na guro, at maling doktrina, ang kanilang mga simbahan ay naging tiwali, at ang kanilang mga simbahan ay mapagmataas; dahil sa kapalaluan sila ay naging mapagmataas.

28:13 Ninanakawan nila ang mga maralita dahil sa kanilang maiinam na santuwaryo; ninanakawan nila ang mga maralita dahil sa kanilang maiinam na kasuotan; at hinahamak nila ang maaamo at ang may mababang kalooban, dahil sa kanilang kapalaluan sila ay naging mapagmataas.

28:14 Matitigas ang kanilang mga leeg at nakataas ang mga noo; oo, at dahil sa kapalaluan, at kasamaan, at mga karumal-dumal na gawain, at mga pagpapatutot, at silang lahat ay naligaw maliban lamang sa iilan, na mga mapagkumbabang tagasunod ni Cristo; gayon pa man, naaakay sila, kung kaya't sa maraming pagkakataon sila ay nagkakamali dahil sa naturuan sila ng mga tuntunin ng tao.

28:15 O ang matalino, at ang marunong, at ang mayaman, na mapagmataas sa kapalaluan ng kanilang mga puso, at lahat ng yaong nangangaral ng mga maling doktrina, at lahat ng yaong gumagawa ng pagpapatutot, at inililigaw ang tamang landas ng Panginoon, sa aba, sa aba, sa aba nila, wika ng Panginoong Diyos na Pinakamakapangyarihan, sapagkat itatapon sila sa impiyerno!

28:16 Sa aba nila na nagsasaisantabi ng matwid para sa isang bagay na walang kabuluhan at nanlalait ng yaong mabubuti; at nagsasabing walang halaga ito! Sapagkat darating ang araw na biglang parurusahan ng Panginoong Diyos ang mga naninirahan sa mundo; at sa araw na yaon na hinog na sila sa kasamaan ay lilipulin sila.

28:17 Subalit masdan, kung magsisisi ang mga naninirahan sa mundo sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ay hindi sila lilipulin, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

28:18 Subalit masdan, ang makapangyarihan at karumal-dumal na simbahang yaon, ang patutot ng buong mundo, ay tiyak na mabubuwal sa lupa, at tiyak na napakalakas ng magiging pagbagsak niyon.

28:19 Sapagkat ang kaharian ng diyablo ay tiyak na mayayanig, at sila na nabibilang dito ay talagang kinakailangang pukawin sa pagsisisi, o hahawakan sila ng diyablo sa pamamagitan ng kanyang mga walang hanggang tanikala, at pupukawin sila sa pagkagalit, at masasawi;

28:20 Sapagkat masdan, sa araw na yaon ay sasalantahin niya ang puso ng mga anak ng tao, at pupukawin sila na magalit laban sa yaong bagay na mabuti.

28:21 At gagawin niyang payapa ang iba, at dahan-dahan silang aakayin tungo sa mahalay na katiwasayan, na kanilang sasabihin: Mainam ang lahat sa Sion; oo, umuunlad ang Sion, mainam ang lahat -- at sa gayon lilinlangin ng diyablo ang kanilang mga kaluluwa, at maingat silang aakayin pababa sa impiyerno.

28:22 At masdan, pupurihin niya nang labis-labis ang iba, at sasabihin sa kanila na walang impiyerno; at sasabihin niya sa kanila: Hindi ako diyablo, sapagkat walang diyablo -- at ganito ang ibinubulong niya sa kanilang mga tainga, hanggang sa kanyang mahawakan sila ng kanyang mga kakila-kilabot na tanikala, na kung saan ay walang kawala.

28:23 Oo, nahawakan sila ng kamatayan, at impiyerno; at ang kamatayan, at ang impiyerno, at ang diyablo, at lahat ng yaong nahawakan niyon ay tiyak na tatayo sa harapan ng trono ng Diyos, at hahatulan alinsunod sa kanilang mga gawa, kung saan sila ay patutungo sa dakong inihanda para sa kanila, maging sa lawa ng apoy at asupre, na walang hanggang pagdurusa.

28:24 Samakatwid, sa aba niya na pabaya sa Sion!

28:25 Sa aba niya na sumisigaw nang: Mainam ang lahat!

28:26 Oo, sa aba niya na nakikinig sa mga tuntunin ng tao, at nagtatatwa sa kapangyarihan ng Diyos, at sa kaloob na Espiritu Santo!

28:27 Oo, sa aba niya na nagsasabing: Nakatanggap na kami, at hindi na kami nangangailangan pa ng dagdag!

28:28 At sa lalong maliwanag, sa aba sa lahat ng yaong nanginginig, at nagagalit dahil sa katotohanan ng Diyos! Sapagkat masdan, siya na nakatayo sa malaking bato ay tumatanggap nito nang may kagalakan; at siya na nakatayo sa saligang buhangin ay nanginginig na baka sila mabuwal.

28:29 Sa aba niya na nagsasabing: Natanggap na namin ang salita ng Diyos, at hindi na namin kailangan pa ng salita ng Diyos, sapagkat sapat na ang kaalaman namin!

28:30 Sapagkat masdan, ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Magbibigay ako sa mga anak ng tao ng taludtod sa taludtod, ng tuntunin sa tuntunin, kaunti rito at kaunti roon; at pinagpala ang mga yaong nakikinig sa aking mga tuntunin, at ipahiram ang tainga sa aking mga payo, sapagkat matututo sila ng karunungan; sapagkat siya na tumatanggap ay bibigyan ko pa ng karagdagan; at mula sa kanila na nagsasabing mayroon na kaming sapat, mula sa kanila ay kukunin maging ang mga yaong mayroon sila.

28:31 Sumpain siya na nagtitiwala sa tao, o inaaring lakas ang laman, o makikinig sa mga tuntunin ng tao, maliban kung ibinigay ang kanilang mga tuntunin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo.

28:32 Sa aba sa mga Gentil, wika ng Panginoong Diyos ng mga Hukbo! Sapagkat kahit na laging nakaunat sa kanila ang aking bisig sa araw-araw, ay itatatwa nila ako; gayon pa man, magiging maawain ako sa kanila, wika ng Panginoong Diyos, kung magsisisi sila at lalapit sa akin; sapagkat nakaunat ang aking bisig sa buong maghapon, wika ng Panginoong Diyos ng mga Hukbo.

KABANATA 29 (Mga 559-545 b.c.)

29:1 Ngunit masdan, magkakaroon ng marami -- sa araw na yaon kung kailan ako ay magpapatuloy na gagawa ng isang kagila-gilalas na gawain sa kanila upang maalaala ko ang aking mga tipan na aking

ginawa sa mga anak ng tao, upang maihanda kong muli ang aking kamay sa ikalawang pagkakataon upang mabawi ko ang aking mga tao, na kabilang sa sambahayan ni Israel;

29:2 At gayundin, upang maalaala ko ang aking mga pangakong ginawa sa iyo, Nephi, at gayundin sa iyong ama, upang maalaala ko ang iyong mga binhi; at nang ang mga salita ng iyong mga binhi ay mamutawi mula sa aking bibig patungo sa iyong mga binhi; at ang aking mga salita ay titimo hanggang sa mga dulo ng mundo, upang maging sagisag ng aking mga tao, na kabilang sa sambahayan ni Israel;

29:3 At dahil ang aking mga salita ay titimo -- Marami sa mga Gentil ang magsasabi: Isang Biblia! Isang Biblia! Mayroon na kaming Biblia, at hindi na magkakaroon pa ng karagdagang Biblia.

29:4 Ngunit ganito ang wika ng Panginoong Diyos: O mga hangal, sila'y magkakaroon ng Biblia; at iyon ay manggagaling sa mga Judio, na aking mga sinaunang pinagtipanang tao. At ano ang pasasalamat na nila sa mga Judio sa Biblia na kanilang tinanggap mula sa kanila? Oo, ano ang ibig sabihin ng mga Gentil? Naaalaala ba nila ang mga paghihirap, at ang mga pagpapagal, at ang mga pasakit ng mga Judio, at ang kanilang pagsusumikap para sa akin, sa pagdadala ng kaligtasan sa mga Gentil?

29:5 O kayong mga Gentil, inyo bang naalaala ang mga Judio, na aking mga sinaunang pinagtipanang tao? Hindi, kundi inyong isinumpa sila, at kinamuhian sila, at hindi naghangad na sila ay mabawi. Ngunit masdan, ibabalik ko sa inyong sariling mga ulo ang lahat ng bagay na ito; sapagkat ako, ang Panginoon ay hindi nakalilimot sa aking mga tao.

29:6 Ikaw na hangal, na magsasabi: Isang Biblia, mayroon na kaming Biblia, at hindi na namin kailangan pa ng karagdagang Biblia. Nagkaroon ba kayo ng Biblia maliban sa ito ay sa pamamagitan ng mga Judio?

29:7 Hindi ba ninyo alam na maraming bansa hindi lamang iisa? Hindi ba ninyo alam na ako, ang Panginoon ninyong Diyos, ang lumikha sa lahat ng tao, at naalaala ko yaong mga nasa pulo ng dagat; at na ako ang namamahala sa kalangitan sa itaas at sa lupa sa ibaba; at isinisiwalat ko ang aking salita sa mga anak ng tao, oo, maging sa lahat ng bansa sa mundo?

29:8 Dahil dito, bumulung-bulong kayo, dahil ba sa kayo ay tatanggap pa ng karagdagang salita ko? Hindi ba ninyo alam na ang patotoo ng dalawang bansa ay saksi sa inyo na ako nga ang Diyos, na naalaala ko ang isang bansa gaya ng iba? Dahil dito, sinasabi ko ang mga gayon ding salita sa isang bansa gaya ng sa iba. At kapag ang dalawang bansa ay susulong na magkasabay, ang patotoo ng dalawang bansa ay susulong ding magkasabay.

29:9 At ito ay ginagawa ko upang mapatunayan ko sa marami na ako rin ang siyang kahapon, ngayon, at magpakailanman; at sinasabi ko ang aking mga salita alinsunod sa aking sariling kasiyahan. At sapagkat ako'y nakapagsabi na ng isang salita ay hindi ninyo dapat akalain na hindi na ako muling magsasalita; sapagkat ang aking gawain ay hindi pa natatapos; ni hindi pa hanggang sa katapusan ng tao, ni sa simula ng panahong iyon at magpakailanman.

29:10 Dahil dito, sapagkat mayroon kayong Biblia ay hindi ninyo dapat akalain na yaon ay naglalaman na ng lahat kong salita; ni hindi ninyo dapat akalain na ako ay hindi na magpapasulat pa ng karagdagan.

29:11 Sapagkat inuutusan ko ang lahat ng tao, kapwa sa silangan at sa kanluran, at sa hilaga, at sa timog, at sa mga pulo ng dagat, na kanilang isulat ang mga salitang aking sasabihin sa kanila; sapagkat mula sa mga aklat na isusulat ay hahatulan ko ang sanlibutan, bawat tao alinsunod sa kanyang mga gawa, alinsunod doon sa nasusulat.

29:12 Sapagkat masdan, magsasalita ako sa mga Judio at kanilang isusulat ito; at magsasalita rin ako sa mga Nephita at kanilang isusulat ito; at magsasalita rin ako sa ibang mga lipi ng sambahayan ni Israel, na aking inakay palayo, at kanilang isusulat ito; at ako ay magsasalita rin sa lahat ng bansa sa mundo at kanilang isusulat ito.

29:13 At ito ay mangyayari na ang mga Judio ay magkakaroon ng mga salita ng mga Nephita, at ang mga Nephita ay magkakaroon ng mga salita ng mga Judio; at ang mga Nephita at ang mga Judio ay magkakaroon ng mga salita ng mga nawalang lipi ni Israel; at ang mga nawalang lipi ni Israel ay magkakaroon ng mga salita ng mga Nephita at ng mga Judio.

29:14 At ito ay mangyayari na ang aking mga tao, na nabibilang sa sambahayan ni Israel, ay titipunin pauwi sa mga lupaing kanilang pag-aari; at ang aking salita ay matitipon din sa isa. At ipakikilala ko sa kanila na makikipaglaban sa aking salita at laban sa aking mga tao, na nabibilang sa sambahayan ni Israel, na ako ang Diyos, at na ako ay nakikipagtipan kay Abraham na aking aalalahanin ang kanyang mga binhi magpakailanman.

KABANATA 30 (Mga 559-545 b.c.)

30:1 At ngayon masdan, mga minamahal kong kapatid, mangungusap ako sa inyo; sapagkat ako, si Nephi, ay hindi tutulutang ipagpalagay ninyo na higit kayong mabubuti kaysa sa mga Gentil. Sapagkat masdan, maliban kung susundin ninyo ang mga kautusan ng Diyos kayong lahat ay masasawi rin; at dahil sa mga salitang sinabi ay hindi ninyo dapat ipagpalagay na lubusang malilipol ang mga Gentil.

30:2 Sapagkat masdan, sinasabi ko sa inyo, na kasindami ng mga Gentil na magsisisi ay mga pinagtipanang tao ng Panginoon; at kasindami ng mga Judio na hindi magsisisi ay itatakwil; sapagkat ang Panginoon ay hindi nakikipagtipan sa kanino man maliban sa kanila na nagsisisi at naniniwala sa kanyang Anak, na siyang Banal ng Israel.

30:3 At ngayon, magpopropesiya pa ako kahit paano hinggil sa mga Judio at sa mga Gentil. Sapagkat matapos lumabas ang aklat na aking sinabi, at maisulat sa mga Gentil, at muling mahigpit na isinara ayon sa Panginoon, marami ang maniniwala sa mga salitang nakasulat; at dadalhin nila ang mga yaon sa mga labi ng ating mga binhi.

30:4 At doon malalaman ng mga labi ng ating mga binhi ang hinggil sa atin, kung paanong lumisan tayo mula sa Jerusalem, at na sila ay mga inapo ng mga Judio.

30:5 At ang ebanghelyo ni Jesucristo ay ihahayag sa kanila; dahil dito, maibabalik sila sa kaalaman ng kanilang mga ama, at sa kaalaman din tungkol kay Jesucristo, na taglay ng kanilang mga ama.

30:6 At pagkatapos sila ay magagalak; sapagkat malalaman nila na pagpapala ito sa kanila mula sa kamay ng Diyos; at ang kaliskis ng kadiliman ay magsisimulang mapawi mula sa kanilang mga mata; at hindi lilipas ang maraming salinlahi sa kanila, maliban sa magiging dalisay sila at mga kaaya-ayang tao.

30:7 At ito ay mangyayari na ang mga Judio na nakakalat ay magsisimula ring maniwala kay Cristo; at magsisimula silang magtipon sa ibabaw ng lupain; at kasindami ng maniniwala kay Cristo gayon din ay magiging mga kaaya-ayang tao.

30:8 At ito ay mangyayari na sisimulan ng Panginoong Diyos ang kanyang gawain sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, upang maisakatuparan ang panunumbalik ng kanyang mga tao sa mundo.

30:9 At sa kabutihan ay hahatulan ng Panginoong Diyos ang mga maralita, at hahatulan nang may katwiran ang maaamo ng mundo. At babagabagin niya ang mundo sa pamamagitan ng pamalo ng kanyang bibig; at sa pamamagitan ng hinga ng kanyang mga labi ay papatayin niya ang masasama.

30:10 Sapagkat mabilis na darating ang panahon na gagawa ng malaking paghahati ang Panginoong Diyos sa mga tao, at lilipulin ang masasama; at patatawarin niya ang kanyang mga tao, oo, maging kung nararapat na kanyang lipulin ang masasama sa pamamagitan ng apoy.

30:11 At katwiran ang magiging bigkis ng kanyang baywang at katapatan ang bigkis ng kanyang balakang.

30:12 At pagkatapos maninirahan ang lobo na kasama ng kordero; at mahihiga ang leopardo na kasiping ang batang kambing, at ang guya, at ang batang leon, at ang patabain ay magkasamang manginginain; at aakayin sila ng isang maliit na bata.

30:13 At manginginain ang baka at ang oso; at ang kanilang mga anak ay sama-samang mahihiga; at kakain ng dayami ang leon na tulad ng baka.

30:14 At ang pasusuhing bata ay maglalaro sa lungga ng ahas, at ipapasok ng sanggol na kaaawat pa lamang ang kanyang kamay sa lungga ng ulupong.

30:15 At hindi sila mananakit ni maninira sa lahat ng aking banal na bundok; sapagkat mapupuno ang mundo ng kaalaman tungkol sa Panginoon, tulad ng pagkapuno ng tubig sa karagatan.

30:16 Dahil dito, ipaaalam ang mga lihim ng lahat ng bansa; oo, lahat ng bagay ay ipaaalam sa mga anak ng tao.

30:17 Walang bagay na malilihim maliban sa ito ay ipahahayag; walang gawain ng kadiliman maliban sa ito ay ipakikita sa liwanag; at walang bagay na napipinid nang mahigpit sa mundo maliban sa ito ay mabubuksan.

30:18 Dahil dito, ang lahat ng bagay na naipahayag na sa mga anak ng tao ay ipahahayag sa araw na yaon, at si Satanas ay mawawalan ng kapangyarihan sa mga puso ng mga anak ng tao, sa mahabang panahon. At ngayon, mga minamahal kong kapatid, tinatapos ko ang aking mga sinasabi.

KABANATA 31 (Mga 559-545 b.c.)

31:1 At ngayon ako, si Nephi, ay tinatapos na ang aking pagpopropesiya sa inyo, mga minamahal kong kapatid. At ilang bagay lamang ang maisusulat ko, na alam kong tiyak na mangyayari; ni hindi ko maisusulat maliban lamang sa ilan sa mga salita ng aking kapatid na si Jacob.

31:2 Samakatwid, ang mga bagay na isinulat ko ay sapat na sa akin, maliban sa ilang salita na kailangan kong sabihin hinggil sa doktrina ni Cristo; samakatwid, ako ay magsasalita sa inyo nang malinaw, alinsunod sa kalinawan ng aking pagpopropesiya.

31:3 Sapagkat ang aking kaluluwa ay nalulugod sa kalinawan; sapagkat sa ganitong pamamaraan gumagawa ang Panginoong Diyos sa mga anak ng tao. Sapagkat ang Panginoong Diyos ang nagbibigay-liwanag sa pang-unawa; sapagkat siya ay nagsasalita sa mga tao alinsunod sa kanilang wika, sa kanilang ikauunawa.

31:4 Samakatwid, nais kong inyong pakatandaan na nagsalita ako sa inyo hinggil sa yaong propetang ipinakita sa akin ng Panginoon, na siyang magbibinyag sa Kordero ng Diyos, na siyang mag-aalis ng mga kasalanan ng sanlibutan.

31:5 At ngayon, kung ang Kordero ng Diyos, siya na isang banal, ay kinakailangang mabinyagan sa pamamagitan ng tubig, upang ganapin ang lahat ng katwiran, O gaano pa kaya higit na kinakailangan na tayong mga hindi banal ay mabinyagan, oo, maging sa pamamagitan ng tubig!

31:6 At ngayon, magtatanong ako sa inyo, mga minamahal kong kapatid, paanong ang Kordero ng Diyos ay gumanap sa lahat ng katwiran sa pagpapabinyag sa pamamagitan ng tubig?

31:7 Hindi ba ninyo nalalaman na siya ay banal? Ngunit sa kabila ng kanyang pagiging banal, ipinakikita niya sa mga anak ng tao na, ayon sa laman siya sa kanyang sarili ay nagpapakumbaba sa

harapan ng Ama, at pinatotohanan sa Ama na siya ay magiging masunurin sa kanya sa pagsunod ng kanyang mga kautusan.

31:8 Samakatwid, matapos na siya ay mabinyagan sa tubig ang Espiritu Santo ay bumaba na tulad sa isang kalapati sa kanya.

31:9 At muli, iyon ay nagpapakita sa mga anak ng tao ng kakiputan ng landas, at ng kakitiran ng pasukan, na kanilang dapat pasukin, siya na nagbigay ng halimbawa sa harapan nila.

31:10 At sinabi niya sa mga anak ng tao: Sumunod kayo sa akin. Kaya nga, mga minamahal kong kapatid, makasunod ba tayo kay Jesus maliban sa tayo ay nakahandang sumunod sa mga kautusan ng Ama?

31:11 At sinabi ng Ama: Magsisi kayo, magsisi kayo, at magpabinyag sa pangalan ng Sinisinta kong Anak.

31:12 At gayon din, ang tinig ng Anak ay nangusap sa akin, nagsasabing: Siya na nabinyagan sa aking pangalan, sa kanya ay ibibigay ng Ama ang Espiritu Santo, katulad sa akin; samakatwid, sumunod sa akin, at gawin ang mga bagay na nakita ninyong ginawa ko.

31:13 Kaya nga, mga minamahal kong kapatid, alam ko na kung inyong susundin ang Anak, nang may buong layunin ng puso, nang walang pagkukunwari at walang panlilinlang sa harapan ng Diyos, kundi may tunay na hangarin, nagsisisi sa inyong mga kasalanan, nagpapatotoo sa Ama na nahahanda kayong taglayin sa inyong sarili ang pangalan ni Cristo, sa pamamagitan ng binyag -- oo, sa pamamagitan ng pagsunod sa inyong Panginoon at inyong Tagapagligtas doon sa tubig, alinsunod sa kanyang salita, masdan, pagkatapos ay inyong tatanggapin ang Espiritu Santo; oo, at pagkatapos darating ang binyag ng apoy at ng Espiritu Santo; at pagkatapos kayo ay makapagsasalita ng wika ng mga anghel, at sisigaw ng papuri sa Banal ng Israel.

31:14 Datapwat masdan, mga minamahal kong kapatid, sa ganito nangusap ang tinig ng Anak sa akin, nagsasabing: Matapos na kayo ay magsisi ng inyong mga kasalanan, at nagpatotoo sa Ama na kayo ay nahahandang sumunod sa aking mga kautusan, sa pamamagitan ng pagpapabinyag sa tubig, at tumanggap ng binyag ng apoy at ng Espiritu Santo, at nakapagsalita ng bagong wika, oo, maging ng wika ng mga anghel, at pagkaraan nito ay itatakwil ako, makabubuti pa sa inyo ang hindi ninyo ako nakilala.

31:15 At narinig ko ang isang tinig mula sa Ama, nagsasabing: Oo, ang mga salita ng aking Sinisinta ay tunay at tapat. Siya na makapagtitiis hanggang wakas, siya rin ay maliligtas.

31:16 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, nalalaman ko sa pamamagitan nito na maliban sa ang tao ay magtiis hanggang wakas, sa pagsunod sa halimbawa ng Anak ng Diyos na buhay, siya ay hindi maaaring maligtas.

31:17 Kaya nga, gawin ninyo ang mga bagay na sinabi ko sa inyo na nakita kong gagawin ng inyong Panginoon at inyong Manunubos; sapagkat sa ganitong layunin ang mga yaon ay ipinakita sa akin, upang malaman ninyo ang pasukang inyong dapat pasukin. Sapagkat ang pasukang inyong dapat pasukin ay pagsisisi at binyag sa pamamagitan ng tubig; at pagkatapos darating ang kapatawaran ng inyong mga kasalanan sa pamamagitan ng apoy at ng Espiritu Santo.

31:18 At pagkatapos, kayo ay nasa makipot at makitid na landas na patungo sa buhay na walang hanggan; oo, kayo ay nakapasok na sa pasukan; nagawa na ninyo ang alinsunod sa mga kautusan ng Ama at ng Anak; at inyong tinanggap ang Espiritu Santo, na sumasaksi sa Ama at sa Anak, tungo sa katuparan ng pangakong kanyang ginawa, na kung kayo ay papasok sa daan ay inyong tatanggapin.

31:19 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, matapos na kayo ay mapasamakipot at makitid na landas, itatanong ko kung ang lahat ay nagawa na? Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi; sapagkat hindi

pa kayo nakalalapit maliban sa ito ay sa pamamagitan ng salita ni Cristo na may hindi matitinag na pananampalataya sa kanya, na umaasa nang lubos sa mga awa niya na makapangyarihang magligtas.

31:20 Kaya nga, kinakailangan kayong magpatuloy sa paglakad nang may katatagan kay Cristo, na may ganap na kaliwanagan ng pag-asa, at pag-ibig sa Diyos at sa lahat ng tao. Samakatwid, kung kayo ay magpapatuloy, nagpapakabusog sa salita ni Cristo, at magtitiis hanggang wakas, masdan, ganito ang wika ng Ama: Kayo ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan.

31:21 At ngayon, masdan, mga minamahal kong kapatid, ito ang daan; at walang ibang daan ni pangalang ibinigay sa silong ng langit upang ang tao ay maligtas sa kaharian ng Diyos. At ngayon, masdan, ito ang doktrina ni Cristo, at ang tangi at tunay na doktrina ng Ama, at ng Anak, at ng Espiritu Santo, na isang Diyos, na walang katapusan. Amen.

KABANATA 32 (Mga 559-545 b.c.)

32:1 At ngayon, masdan, mga minamahal kong kapatid, sa aking pakiwari ay parang inyong binubulay-bulay pa sa inyong mga puso ang hinggil sa mga yaong nararapat ninyong gawin pagkatapos na kayo ay makapasok sa daan. Datapwat masdan, bakit ninyo binubulay-bulay ang mga bagay na ito sa inyong mga puso?

32:2 Hindi ba ninyo natatandaan na sinabi ko sa inyo na makaraan ninyong matanggap ang Espiritu Santo na kayo ay makapagsasalita sa wika ng mga anghel? At ngayon, paano kayo makapagsasalita sa wika ng mga anghel maliban kung ito ay sa pamamagitan ng Espiritu Santo?

32:3 Ang mga anghel ay nagsasalita sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo; anupa't, nangungusap sila ng mga salita ni Cristo. Samakatwid, sinabi ko sa inyo, magpakabusog kayo sa mga salita ni Cristo; sapagkat masdan, ang mga salita ni Cristo ang magsasabi sa inyo ng lahat ng bagay na dapat ninyong gawin.

32:4 Samakatwid, ngayon matapos kong sabihin ang mga salitang ito, kung hindi ninyo naunawaan ang mga ito, iyan ay dahil sa hindi kayo humihingi, ni kayo ay kumakatok; kaya nga, hindi kayo nadadala sa liwanag, kundi tiyak na masasawi sa kadiliman.

32:5 Sapagkat masdan, muli kong sinasabi sa inyo na kung kayo ay papasok sa daan, at tatanggapin ang Espiritu Santo, iyon ang magbibigay-alam sa inyo ng lahat ng bagay na nararapat ninyong gawin.

32:6 Masdan, ito ang doktrina ni Cristo, at wala nang doktrinang ibibigay pa hanggang sa siya ay magpakita ng kanyang sarili sa inyo sa laman. At kapag siya ay nagpakita na ng kanyang sarili sa inyo sa laman, ang mga bagay na sasabihin niya sa inyo ay inyong gawin.

32:7 At ngayon, ako, si Nephi, ay hindi na makasasalita pa; pinipigil ng Espiritu ang aking pagsasalita, at ako ay naiwan upang magdalahati dahil sa kawalang-paniniwala, at sa kasamaan, at sa kamangmangan, at sa katigasan ng leeg ng mga tao; sapagkat ayaw nilang magsaliksik ng kaalaman, ni makaunawa ng dakilang kaalaman, samantalang ibinibigay ito sa kanila nang buong linaw, maging kasinglinaw ng isang salita.

32:8 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, nadarama kong nagbubulay-bulay pa kayo sa inyong mga puso; at nakalulungkot iyon sa akin na ako ay kinakailangang magsalita hinggil sa bagay na ito. Sapagkat kung kayo ay makikinig sa Espiritung nagtuturo sa tao na manalangin, malalaman ninyong kinakailangan kayong manalangin; sapagkat ang masamang espiritu ay hindi nagtuturo sa tao na manalangin, sa halip nagtuturo sa kanya na huwag siyang manalangin.

32:9 Ngunit masdan, sinasabi ko sa inyo na kinakailangan kayong laging manalangin, at huwag manghina; na huwag ninyong isasagawa ang anumang bagay sa Panginoon maliban sa kayo ay

mananalangin muna sa Ama sa pangalan ni Cristo, upang kanyang ilaan ang inyong pagganap sa kanya, nang ang inyong pagganap ay maging para sa kapakanan ng inyong mga kaluluwa.

KABANATA 33
(Mga 559-545 b.c.)

33:1 At ngayon ako, si Nephi, ay hindi maisusulat ang lahat ng bagay na itinuro sa aking mga tao; ni ako ay hindi magaling sa pagsusulat, na tulad sa pagsasalita; sapagkat kapag ang isang tao ay nagsasalita sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, ang kapangyarihan ng Espiritu Santo ang nagdadala nito sa puso ng mga anak ng tao.

33:2 Datapwat masdan, marami ang pinatitigas ang kanilang mga puso laban sa Banal na Espiritu, kaya hindi ito magkaroon ng puwang sa kanila, anupa't kanilang itinapon ang mga bagay na naisulat at itinuring yaon na mga bagay na walang kabuluhan.

33:3 Datapwat ako, si Nephi, ay isinulat na ang aking naisulat, at itinuturing ko ito na may malaking kahalagahan, at lalung-lalo na sa aking mga tao. Sapagkat ako ay patuloy na dumadalangin para sa kanila sa araw, at nababasa ng luha ang aking unan sa gabi, dahil sa kanila; at ako ay sumasamo sa aking Diyos nang may pananampalataya, at alam kong diringgin niya ang aking pagsusumamo.

33:4 At alam kong ilalaan ng Panginoong Diyos ang aking mga dalangin para sa kapakinabangan ng aking mga tao. At ang mga salitang aking isinulat sa kahinaan ay palalakasin para sa kanila; sapagkat ito ay humihikayat sa kanila na gumawa ng mabuti; ipinaaalam nito sa kanila ang tungkol sa kanilang mga ama; at ito ay nangungusap tungkol kay Jesus, at hinihikayat silang maniwala sa kanya, at magtiis hanggang wakas, na siyang buhay na walang hanggan.

33:5 At ito ay nagsasalita nang marahas laban sa kasalanan, alinsunod sa kalinawan ng katotohanan; anupa't walang taong magagalit sa mga salitang aking isinulat maliban sa siya ay sa espiritu ng diyablo.

33:6 Ako ay nagpupuri sa kalinawan; ako ay nagpupuri sa katotohanan; ako ay nagpupuri sa aking Jesus, sapagkat kanyang tinubos ang aking kaluluwa mula sa impiyerno.

33:7 May pag-ibig ako sa aking mga tao, at malaking pananampalataya kay Cristo na matatagpuan ko ang maraming kaluluwa na walang bahid-dungis sa kanyang hukumang-luklukan.

33:8 May pag-ibig ako sa mga Judio -- Sinasabi kong Judio, dahil ang ibig kong tukuyin ay sila na galing sa aking pinagmulan.

33:9 May pag-ibig din ako sa mga Gentil. Ngunit masdan, wala sa mga ito ang maaasahan ko maliban kung sila ay makipagkasundo kay Cristo, at pumasok sa makitid na pasukan at lumakad sa makipot na landas patungo sa buhay, at magpatuloy sa landas hanggang sa wakas ng araw ng pagsubok.

33:10 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, at gayundin sa mga Judio, at lahat kayong nasa mga dulo ng mundo, makinig sa mga salitang ito at maniwala kay Cristo; at kung hindi kayo naniniwala sa mga salitang ito ay maniwala kay Cristo. At kung maniniwala kayo kay Cristo ay maniniwala kayo sa mga salitang ito, sapagkat ang mga salitang ito ay mga salita ni Cristo, at kanyang ibinigay ang mga ito sa akin; at ang mga ito ay nagtuturo sa lahat ng tao na nararapat silang gumawa ng mabuti.

33:11 At kung ang mga ito ay hindi mga salita ni Cristo, hatulan ninyo -- sapagkat ipakikita ni Cristo sa inyo, sa kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian, na ang mga ito ay kanyang mga salita, sa huling araw; at kayo at ako ay harap-harapang tatayo sa harapan ng kanyang hukuman at malalaman ninyo na ako ay inutusan niyang isulat ang mga bagay na ito sa kabila ng aking kahinaan.

33:12 At ako ay dumadalangin sa Ama sa pangalan ni Cristo, na ang marami sa atin, kung hindi man lahat, ay maligtas sa kanyang kaharian sa dakila at huling araw na yaon.

33:13 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, lahat kayo na nabibilang sa sambahayan ni Israel, at lahat kayo na nasa mga dulo ng mundo, nagsasalita ako sa inyo gaya ng tinig ng isang sumisigaw mula sa alabok: Paalam hanggang sa dumating ang dakilang araw na yaon.

33:14 At kayong hindi makikibahagi sa kabaitan ng Diyos, at gumagalang sa mga salita ng mga Judio, at gayundin sa aking mga salita, at sa mga salitang mamumutawi sa bibig ng Kordero ng Diyos, masdan, magpapaalam ako sa inyo ng walang hanggang pamamaalam, sapagkat ang mga salitang ito ang hahatol sa inyo sa huling araw.

33:15 Sapagkat kung ano ang aking tinatakan sa lupa, ay dadalhin laban sa inyo sa hukumang-luklukan; sapagkat gayon ang iniutos ng Panginoon sa akin, at kinakailangan kong sumunod. Amen.

**ANG AKLAT NI JACOB
ANG KAPATID NI NEPHI**

(Mga 544-361 b.c.)

Ang mga salita ng kanyang pangangaral sa kanyang mga kapatid. Nilito niya ang isang lalaking naghahangad na lupigin ang doktrina ni Cristo. Ilang salita hinggil sa kasaysayan ng mga tao ni Nephi.

KABANATA 1
(Mga 544-421 b.c.)

1:1 Sapagkat masdan, ito ay nangyari na, na limampu at limang taon na ang lumipas mula ng panahong nilisan ni Lehi ang Jerusalem; samakatwid, ibinigay ni Nephi sa akin, kay Jacob, ang isang kautusan hinggil sa maliliit na lamina, kung saan ang mga bagay na ito ay nakaukit. {544 b.c.}

1:2 At ibinigay niya sa akin, kay Jacob, ang isang kautusan na dapat kong isulat sa mga laminang ito ang ilan sa mga bagay na inaakala kong pinakamahalaga; na hindi ko dapat talakayin, maliban kung bahagya lamang, ang hinggil sa kasaysayan ng mga taong ito na tinatawag na mga tao ni Nephi.

1:3 Sapagkat sinabi niya na ang kasaysayan ng kanyang mga tao ay dapat iukit sa isa pa niyang mga lamina, at na dapat kong ingatan ang mga laminang ito, at ipasa ang mga ito sa aking mga binhi, sa bawat sali't salinlahi.

1:4 At kung may mga pangangaral na banal, o paghahayag na dakila, o pagpropesiya, na dapat kong iukit ang mahahalagang paksa nito sa mga laminang ito, at talakayin ang mga ito hangga't maaari, alang-alang kay Cristo, at para sa kapakanan ng aming mga tao.

1:5 Sapagkat dahil sa pananampalataya at sa labis na pag-aalaala, tunay na ipinaalam sa amin ang hinggil sa aming mga tao, kung ano man ang mga bagay na mangyayari sa kanila.

1:6 At nagkaroon din kami ng maraming paghahayag, at ng diwa ng labis na pagpopropesiya; anupa't nalalaman namin ang tungkol kay Cristo at sa kanyang kahariang darating.

1:7 Samakatwid, masigasig kaming gumagawa sa aming mga tao, upang mahikayat namin silang lumapit kay Cristo, at makibahagi sa kabutihan ng Diyos, upang makapasok sila sa kanyang kapahingahan, na baka dahil sa anumang kadahilanan ay magsusumpa siya sa kanyang kapootan na hindi sila makapapasok, tulad sa pagpapagalit sa mga araw ng panunukso habang ang mga anak ni Israel ay nasa ilang.

1:8 Anupa't hangad namin sa Diyos na aming mahikayat ang lahat ng tao na huwag maghimagsik laban sa Diyos, upang galitin siya, kundi na ang lahat ng tao ay maniwala kay Cristo, at isaalang-alang ang kanyang kamatayan, at batahin ang kanyang krus at tiisin ang kahihyan ng sanlibutan; kaya nga, ako, si Jacob, ay tinanggap sa sarili na sundin ang kautusan ng aking kapatid na si Nephi.

1:9 Ngayon, si Nephi ay nagsimulang tumanda, at nadama niyang malapit na siyang mamatay; kaya nga, nagtalaga siya ng isang lalaki upang maging hari at tagapamahala sa kanyang mga tao sa ngayon, alinsunod sa mga paghahari ng mga hari.

1:10 Sa labis na pagmamahal na iniukol ng mga tao kay Nephi, siya na naging dakilang tagapagtanggol nila, na nagwasiwas ng espada ni Laban sa pagtatanggol sa kanila, at nagpagal nang buong panahon niya para sa kanilang kapakanan --

1:11 Anupa't labis na naghangad ang mga tao na panatilihin sa kanilang alaala ang kanyang pangalan. At sino man ang humaliling kapalit niya ay tinatawag ng mga tao na ikalawang Nephi, ikatlong

Nephi, at gayon na nga, alinsunod sa mga paghahari ng mga hari; at sa gayon sila tinawag ng mga tao, hayaan kung ano mang pangalan ang naisin nila.

1:12 At ito ay nangyari na, na namatay si Nephi.

1:13 Ngayon, ang mga taong hindi mga Lamanita ay mga Nephita; gayon pa man, tinawag silang mga Nephita, Jacobeo, Josefita, Zoramita, Lamanita, Lemuelita, at Ismaelita.

1:14 Subalit ako, si Jacob, ay hindi sila kikilalanin mula ngayon sa mga ganitong pangalan, kundi tatawagin ko silang mga Lamanita na naghahangad na lipulin ang mga tao ni Nephi, at yaong malalapit kay Nephi ay tatawagin kong mga Nephita, o ang mga tao ni Nephi, alinsunod sa mga paghahari ng mga hari.

1:15 At ngayon ito ay nangyari na, na ang mga tao ni Nephi, sa ilalim ng paghahari ng pangalawang hari, ay nagsimulang maging matigas sa kanilang mga puso, at nagpasasa sila sa masasamang gawa, tulad ni David noon na naghahangad ng maraming asawa at mga kalunya, at gayon din si Solomon na kanyang anak.

1:16 Oo, at nagsimula rin silang maghanap ng maraming ginto at pilak, at nagsimulang umangat nang bahagya sa kapalaluan.

1:17 Anupa't ako, si Jacob, ay ipinahayag sa kanila ang mga salitang ito habang tinuturuan ko sila sa templo, matapos kong matanggap ang aking tungkulin mula sa Panginoon.

1:18 Sapagkat ako, si Jacob, at ang aking kapatid na si Jose ay itinalagang mga saserdote at guro ng mga taong ito, ng kamay ni Nephi.

1:19 At tinupad namin ang aming mga tungkulin sa Panginoon, sa pagtanggap ng pananagutan, sa pagsagot sa mga kasalanan ng mga tao sa aming sariling mga ulo kung hindi namin sila tuturuan ng salita ng Diyos nang buong pagsusumigasig; anupa't sa pamamagitan ng puspusang pangangaral ay hindi marurumihan ng kanilang dugo ang aming mga kasuotan; kung hindi ay marurumihan ng kanilang mga dugo ang aming mga kasuotan, at hindi kami matatagpuang walang bahid-dungis sa huling araw.

KABANATA 2 (Mga 544-421 b.c.)

2:1 Ang mga salitang sinabi ni Jacob, kapatid ni Nephi, sa mga tao ni Nephi, matapos ang pagpanaw ni Nephi:

2:2 Ngayon, mga minamahal kong kapatid, ako, si Jacob, alinsunod sa pananagutan kung saan ako ay napapasailalim sa Diyos, na tuparin ang aking tungkulin nang mataimtim, at upang malinis ko ang aking mga kasuotan sa mga kasalanan ninyo, ako ay nagtungo sa templo sa araw na ito upang ipahayag sa inyo ang salita ng Diyos.

2:3 At nalalaman na rin ninyo na noon pa ay masigasig na ako sa aking tungkulin; subalit sa panahong ito ako ay labis na nabibigatan dahil sa aking labis na paghahangad at pag-aalaala para sa kapakanan ng inyong mga kaluluwa kaysa noon.

2:4 Sapagkat masdan, sa ngayon, naging masunurin kayo sa salita ng Panginoon, na aking ibinigay sa inyo.

2:5 Subalit masdan, makinig kayo sa akin, at malaman na sa pamamagitan ng tulong ng makapangyarihang Lumikha ng langit at lupa ay maaari kong sabihin sa inyo ang hinggil sa inyong mga iniisip, kung paanong nagsisimula kayong maging makasalanan, kung aling kasalanan ay labis na karumal-dumal sa paningin ko, oo, at karumal-dumal sa Diyos.

2:6 Oo, ipinagdadalamhati ito ng aking kaluluwa at nanliliit ako sa kahihyan sa harapan ng aking Lumikha, na kinakailangan kong magpatotoo sa inyo hinggil sa kasamaan ng inyong mga puso.

2:7 At labis ko ring ipinagdadalamhati na kinakailangan akong gumamit ng matalim na pananalita hinggil sa inyo, sa harapan ng inyong mga asawa at ng inyong mga anak, marami sa kanilang mga damdamin ay labis na mapagmahal at dalisay at maselan sa harapan ng Diyos, kung aling bagay ay kasiya-siya sa Diyos;

2:8 At inaakala kong nagtungo sila rito upang makinig sa kasiya-siyang salita ng Diyos, oo, ang salitang humihilom sa sugatang kaluluwa.

2:9 Kaya nga, nahihirapan ang aking kaluluwa na ako'y mapilitang magsalita, dahil sa mahigpit na kautusang aking tinanggap mula sa Diyos, na balaan kayo alinsunod sa inyong mabibigat na kasalanan, upang palakihin ang mga sugat ng mga yaong nasugatan na, sa halip na paginhawain at pahilumin ang kanilang mga sugat; at yaong mga hindi pa nasusugatan, sa halip na magpakabusog sa kasiya-siyang salita ng Diyos ay saksakin ng balaraw ang kanilang mga kaluluwa at sugatan ang kanilang maseselang pag-iisip.

2:10 Subalit, sa kabila ng kalakihan ng gawain, kinakailangang gawin ko ang naaayon sa mahigpit na ipinag-uutos ng Diyos, at sabihin sa inyo ang hinggil sa inyong kasamaan at mga karumal-dumal na gawain, sa harapan ng yaong may mga dalisay na puso, at bagbag na puso, at sa ilalim ng sulyap ng matalim na mata ng Pinakamakapangyarihang Diyos.

2:11 Anupa't kinakailangang sabihin ko sa inyo ang katotohanan alinsunod sa kalinawan ng salita ng Diyos. Sapagkat masdan, nang nagtanong ako sa Panginoon, ganito ang salitang dumating sa akin, sinasabing: Jacob, magtungo ka sa templo bukas, at ipahayag ang salitang aking ibibigay sa iyo sa mga taong ito.

2:12 At ngayon masdan, aking mga kapatid, ito ang salitang ipahahayag ko sa inyo, na marami sa inyo ang nagsisimulang maghanap ng ginto, at ng pilak, at lahat ng uri ng mahahalagang inang mina, kung saan ang lupaing ito, na isang lupang pangako sa inyo at sa inyong mga binhi, ay lubhang sagana.

2:13 At ang mapagpalang kamay ay buong kasiyahang nginitian kayo, kung kaya't nakatanggap kayo ng maraming kayamanan; at dahil ang ilan sa inyo ay nagtamo nang higit na marami kaysa sa inyong mga kapatid, kayo ay iniangat sa kapalaluan ng inyong mga puso, at nagpapatigas ng inyong mga leeg at nagtataas ng mga ulo dahil sa kamahalan ng inyong pananamit, at hinahamak ang inyong mga kapatid sapagkat inaakala ninyo na kayo ay nakahihigit kaysa sa kanila.

2:14 At ngayon, aking mga kapatid, sa akala ba ninyo ang Diyos ay pawawalang-sala kayo sa bagay na ito? Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi. Kundi isinusumpa niya kayo, at kung kayo ay magpupumilit sa mga bagay na ito, ang kanyang mga paghahatol ay tiyak na madaling sasapit sa inyo.

2:15 O kung kanyang ipakikita sa inyo na kaya niya kayong duruin, at sa isang sulyap ng kanyang mata ay maaari niya kayong bagabagin hanggang sa maging alabok!

2:16 O kung kanyang pawawalan kayo mula sa kasamaang ito at karumal-dumal na gawain. At, O kung makikinig kayo sa salita na kanyang ipinag-uutos, at huwag hayaang wasakin ng inyong mapagpalalong puso ang inyong mga kaluluwa!

2:17 Ituring ang inyong mga kapatid nang tulad sa inyong sarili, at maging malapit sa lahat at mapagbigay sa inyong pag-aari, upang yumaman silang tulad ninyo.

2:18 Subalit bago kayo maghanap ng mga kayamanan, hanapin muna ninyo ang kaharian ng Diyos.

2:19 At matapos kayong makatamo ng pag-asa kay Cristo kayo ay makatatamo ng mga kayamanan, kung inyo itong hahanapin; at hahanapin ninyo ito para sa hangaring gumawa ng kabutihan -- upang

damitan ang hubad, at pakainin ang nagugutom, at palayain ang bihag, at bigyang-ginhawa ang may karamdaman, at ang naghihirap.

2:20 At ngayon, aking mga kapatid, nagsalita ako sa inyo hinggil sa kapalaluan; at ang ilan sa inyo na nagpahirap sa inyong kapwa, at hinamak siya dahil sa kapalaluan ng inyong puso, sa mga bagay na ibinigay sa inyo ng Diyos, ano ang masasabi ninyo rito?

2:21 Hindi ba ninyo ipinalalagay na ang mga gayong bagay ay karumal-dumal sa kanya na lumikha sa lahat ng tao? At ang bawat nilikha ay magkakasinghalaga sa kanyang paningin. At ang lahat ng tao ay mula sa alabok; at sa gayon ding layunin kanya silang nilikha, na dapat nilang sundin ang kanyang mga kautusan at papurihan siya magpakailanman.

2:22 At ngayon tinatapos ko ang aking sinasabi sa inyo hinggil sa kapalaluang ito. At kung hindi lamang kinakailangang magsalita ako sa inyo hinggil sa higit na mabigat na kasalanan, labis na magsasaya ang aking puso dahil sa inyo.

2:23 Subalit pinahihirapan ako ng salita ng Diyos dahil sa higit na mabibigat ninyong kasalanan. Sapagkat masdan, ganito ang wika ng Panginoon: Ang mga taong ito ay nagsisimulang mabuhay sa kasalanan; hindi nila nauunawaan ang mga banal na kasulatan, sapagkat hinahangad nilang pangatwiranan ang kanilang sarili sa paggawa ng mga pagpapatutot, dahil sa mga bagay na nasusulat hinggil kay David, at kay Solomon na kanyang anak.

2:24 Masdan, tunay na sina David at Solomon ay maraming asawa at kalunya, kung aling bagay ay karumal-dumal sa aking harapan, wika ng Panginoon.

2:25 Anupa't ganito ang wika ng Panginoon, inakay ko ang mga taong ito palabas ng lupain ng Jerusalem, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng aking bisig, upang makapagbangon ako ng isang mabuting sanga mula sa bunga ng balakang ni Jose.

2:26 Kaya nga, ako ang Panginoong Diyos ay hindi pahihintulutan ang mga taong ito na gawin ang tulad ng ginawa nila noon.

2:27 Kung gayon, aking mga kapatid, makinig sa akin, at makinig sa mga salita ng Panginoon: Sapagkat walang sino mang lalaki sa inyo ang magkakaroon maliban sa isang asawa; at hindi siya magkakaroon ng mga kalunya;

2:28 Sapagkat ako, ang Panginoong Diyos, ay nalulugod sa kalinisang puri ng mga babae. At ang pagpapatutot ay karumal-dumal sa aking harapan; ganito ang wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

2:29 Samakatwid, susundin ng mga taong ito ang aking mga kautusan, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, o susumpain ang lupain dahil sa kanila.

2:30 Sapagkat kung loloobin ko, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, na magbangon ng mga binhi sa akin, ay uutusan ko ang aking mga tao; kung hindi ay makikinig sila sa mga bagay na ito.

2:31 Sapagkat masdan, ako, ang Panginoon, ay nakita ang kalungkutan, at narinig ang pagdadalamhati ng mga anak na babae ng aking mga tao sa lupain ng Jerusalem, oo, at sa lahat ng lupain ng aking mga tao, dahil sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ng kanilang mga asawa.

2:32 At hindi ko pahihintulutan, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, na ang panangis ng mga kaaya-ayang anak na babae ng mga taong ito, na aking inakay palabas ng lupain ng Jerusalem, ay makarating sa akin laban sa kalalakihan ng aking mga tao, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

2:33 Sapagkat hindi nila madadalang bihag ang mga anak na babae ng aking mga tao dahil sa sila ay mapagmahal, kundi ay akin silang parurusahan ng masidhing sumpa, maging hanggang sa pagkalipol; sapagkat hindi sila gagawa ng pagpapatutot, tulad nila noon, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

2:34 At ngayon, masdan, aking mga kapatid, nalalaman ninyo na ang mga kautusang ito ay ibinigay sa ating ama, si Lehi; kaya nga, alam na ninyo ang mga yaon noong una pa; at nakarating kayo sa masidhing sumpa; sapagkat ginawa ninyo ang mga bagay na ito na hindi ninyo dapat ginawa.

2:35 Masdan, nakagawa kayo ng higit na kasamaan kaysa sa mga Lamanita, na ating mga kapatid. Sinaktan ninyo ang mga puso ng inyong mga mapagmahal na asawa, at nawala ang tiwala ng inyong mga anak, dahil sa inyong masasamang halimbawa sa kanila; at ang mga hinaing ng kanilang mga puso ay nakarating sa Diyos laban sa inyo. At dahil sa kahigpitan ng salita ng Diyos, na tumutuligsa sa inyo, maraming puso ang namatay, nasugatan nang malalim.

KABANATA 3 (Mga 544-421 b.c.)

3:1 Subalit masdan, ako, si Jacob, ay magsasalita sa inyo na may mga pusong dalisay. Umasa sa Diyos nang may katatagan ng pag-iisip, at manalangin sa kanya nang may labis na pananampalataya, at kanya kayong aaluin sa inyong mga paghihirap, at kanyang isasamo ang inyong kapakanan, at magpapataw ng katarungan sa mga yaong naghahangad ng inyong pagkalipol.

3:2 O kayong lahat na may dalisay na puso, itaas ninyo ang inyong mga ulo at tanggapin ang kasiyasayang salita ng Diyos, at magpakabusog sa kanyang pagmamahal; sapagkat maaari ninyong gawin ito, kung matatag ang inyong mga isipan, magpakailanman.

3:3 Subalit sa aba, sa aba, sa inyo na hindi mga dalisay ang puso, na sa ngayon ay marurumi sa harapan ng Diyos; sapagkat maliban kung magsisipagsisi kayo ang lupain ay masusumpa dahil sa inyo; at ang mga Lamanita, na hindi maruruming tulad ninyo, gayon pa man sila ay isinumpa ng masidhing sumpa, ay pahihirapan kayo maging tungo sa pagkalipol.

3:4 At madaling darating ang panahon, na maliban kung magsisipagsisi kayo, ay aangkinin nila ang lupaing inyong pamana, at aakaying palayo ng Panginoong Diyos ang mabubuti mula sa inyo.

3:5 Masdan, ang mga Lamanita na inyong mga kapatid, na inyong kinapopootan dahil sa kanilang karumihan at sa sumpang sumapit sa kanilang mga balat, ay higit na mabubuti kaysa sa inyo; sapagkat hindi nila nalilimutan ang kautusan ng Panginoon, na ibinigay sa ating ama -- na sila ay nararapat magkaroon maliban sa isang asawa lamang, at hindi nararapat na magkaroon ng mga kalunya, at hindi gagawa ng pagpapatutot sa kanila.

3:6 At ngayon, kanilang sinusunod ang kautusang ito, anupa't sa pagtupad na ito, sa pagsunod sa kautusang ito, sila ay hindi lilipulin ng Panginoong Diyos, kundi magiging maawain sa kanila; at darating ang araw na sila ay magiging mga pinagpalang tao.

3:7 Masdan, mahal ng kalalakihan ang kanilang mga asawa, at mahal ng kababaihan ang kanilang mga asawa; at mahal ng mga ama at ina ang kanilang mga anak; at ang kanilang kawalang-paniniwala at kapootan sa inyo ay dahil sa kasamaan ng kanilang mga ama; kung gayon, gaano kayo kabuti kaysa sa kanila, sa paningin ng inyong dakilang Lumikha?

3:8 O aking mga kapatid, ako ay natatakot na maliban sa kayo ay magsipagsisi ng inyong mga kasalanan na ang kanilang mga balat ay magiging mas mapuputi pa kaysa sa inyo, kapag kayo ay dadalhing kasama nila sa harapan ng trono ng Diyos.

3:9 Anupa't ako ay nagbibigay sa inyo ng isang kautusan, na salita ng Diyos, na huwag na ninyong laitin pa sila dahil sa kaitiman ng kanilang mga balat; ni ang sila ay laitin dahil sa kanilang karumihan; kundi alalahanin ang inyong sariling karumihan, at tandaan na ang kanilang karumihan ay dahil sa kanilang mga ama.

3:10 Samakatwid, alalahanin ninyo ang inyong mga anak, kung paano ninyo sinaktan ang kanilang mga puso dahil sa halimbawang inyong ipinakita sa kanila; at gayon din, pakatandaan na maaari ninyo, dahil sa inyong karumihan, dalhin ang inyong mga anak sa pagkalipol, at ipapataw sa mga ulo ninyo ang kanilang mga kasalanan sa huling araw.

3:11 O aking mga kapatid, pakinggan ang aking mga salita; gisingin ang mga kakayahan ng inyong mga kaluluwa; tigatigin ang inyong sarili upang magising mula sa pagkakahimbing ng kamatayan; at magsitakas kayo mula sa pasakit ng impiyerno upang kayo ay hindi maging mga anghel sa diyablo, upang itapon sa yaong lawa ng apoy at asupre na ikalawang kamatayan.

3:12 At ngayon ako, si Jacob, ay nangusap ng marami pang bagay sa mga tao ni Nephi, binalaan sila laban sa pangangalunya at kahalayan, at lahat ng uri ng kasalanan, sinasabi sa kanila ang kakila-kilabot na ibubunga ng mga yaon.

3:13 At ang ika-isandaang bahagi ng pangyayari sa mga taong ito, na ngayon ay nagsisimula nang dumami, ay hindi maisusulat sa mga laminang ito; subalit marami sa mga nangyari sa kanila ang nasusulat sa malalaking lamina, at ang kanilang mga digmaan, at ang kanilang mga alitan, at ang paghahari ng kanilang mga hari.

3:14 Ang mga laminang ito ay tinatawag na mga lamina ni Jacob, at ito ay ginawa ng mga kamay ni Nephi. At nagtatapos ako sa pangungusap ng mga salitang ito.

KABANATA 4 (Mga 544-421 b.c.)

4:1 Ngayon masdan, ito ay nangyari na, na ako, si Jacob, matapos mangaral nang husto sa aking mga tao sa salita, at hindi ko maisusulat maliban sa maliit na bahagi ng aking mga salita dahil sa kahirapan ng pag-uukit ng aming salita sa mga lamina at nalalaman namin na ang mga bagay na aming isinusulat sa mga lamina ay kinakailangang manatili;

4:2 Subalit anuman ang aming isusulat sa alinmang bagay maliban sa mga lamina ay masisira at mawawala; subalit makasusulat kami ng ilang salita sa mga lamina, na makapagbibigay sa aming mga anak, at gayon din sa aming mga minamahal na kapatid, ng kaunting kaalaman hinggil sa amin, o hinggil sa kanilang mga ama --

4:3 Ngayon, kami ay nagsasaya sa bagay na ito; at masigasig kaming gumagawa upang maiukit ang mga salitang ito sa mga lamina, umaasang tatanggapin ang mga yaon ng aming mga minamahal na kapatid at aming mga anak nang may pasasalamat sa kanilang mga puso, at sasaliksikin ang mga yaon upang malaman nila nang may kagalakan at hindi sa kalungkutan, ni paghamak, ang hinggil sa kanilang mga unang magulang.

4:4 Sapagkat, sa layuning ito kaya isinulat namin ang mga bagay na ito, upang kanilang malaman na alam namin ang tungkol kay Cristo, at nagkaroon kami ng pag-asa sa kanyang kaluwalhatian maraming daang taon bago pa ang kanyang pagparito; at hindi lamang kami ang nagkaroon ng pag-asa sa aming sarili sa kanyang kaluwalhatian, kundi maging ang lahat ng banal na propetang nauna sa amin.

4:5 Masdan, sila ay naniwala kay Cristo at sinamba ang Ama sa kanyang pangalan, at amin ding sinasamba ang Ama sa kanyang pangalan. At sa hangaring ito kaya namin sinusunod ang mga batas ni Moises, itinuturo ang aming mga kaluluwa sa kanya; at sa kadahilanang ito pinabanal ito sa amin para sa kabutihan, maging tulad ng pagsasaalang-alang kay Abraham sa ilang upang maging masunurin sa mga utos ng Diyos sa pag-aalay ng kanyang anak na si Isaac, na isang kahalintulad ng Diyos at ng kanyang Bugtong na Anak.

4:6 Anupa't aming sinasaliksik ang mga propeta, at marami kaming mga paghahayag at diwa ng propesiya; at taglay ang lahat ng patotoong ito kami ay nagtamo ng pag-asa, at ang aming

pananampalataya ay naging matatag, kung kaya nga't tunay na nakapag-uutos kami sa pangalan ni Jesus at sinusunod kami maging ng mga punungkahoy, o ng mga bundok, o ng mga alon sa dagat.

4:7 Gayon pa man, ipinaalam sa amin ng Panginoong Diyos ang aming kahinaan upang malaman namin na dahil sa kanyang biyaya, at kanyang dakilang pagpapakababa sa mga anak ng tao, kung kaya't may kapangyarihan kaming gawin ang mga bagay na ito.

4:8 Masdan, dakila at kagila-gilalas ang mga gawain ng Panginoon. O kayhirap tarukin ang kalaliman ng kanyang mga hiwaga; at hindi maaaring malaman ng tao ang lahat ng kanyang pamamaraan. At walang sino man ang nakaaalam ng kanyang mga pamamaraan maliban kung ipahahayag ito sa kanya; kaya nga, mga kapatid, huwag hamakin ang mga paghahayag ng Diyos.

4:9 Sapagkat masdan, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang salita ay nalikha ang tao sa ibabaw ng mundo, kung aling mundo ay nilikha sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang salita. Anupa't kung ang Diyos ay may kakayahang magsalita at ang daigdig ay nalikha, at nagsalita at nalikha ang tao, O ngayon, bakit hindi magagawang utusan ang mundo, o ang likha ng kanyang mga kamay sa ibabaw nito, alinsunod sa kanyang kalooban at kasiyahan?

4:10 Kaya nga, mga kapatid, huwag hangaring pagpayuhan ang Panginoon, kundi tumanggap ng payo mula sa kanyang kamay. Sapagkat masdan, kayo na rin sa inyong sarili ay nalalamang nagpapayo siya sa karunungan, at sa katarungan, at sa dakilang pagkaawa, sa lahat ng kanyang gawa.

4:11 Kung gayon, mga minamahal na kapatid, makipagkasundo sa kanya sa pamamagitan ng pagbabayad-sala ni Cristo, ang kanyang Bugtong na Anak, at maaaring matamo ninyo ang pagkabuhay na mag-uli, alinsunod sa kapangyarihan ng pagkabuhay na mag-uli na na kay Cristo, at ihahandog bilang mga unang bunga ni Cristo sa Diyos, na may pananampalataya, at magtamo ng mabuting pag-asa sa kaluwalhatian na nasa kanya bago niya ipakita ang sarili sa laman.

4:12 At ngayon, mga minamahal, huwag mamanghang sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito; sapagkat bakit hindi tayo mangungusap tungkol sa pagbabayad-sala ni Cristo, at magkaroon ng ganap na kaalaman tungkol sa kanya, tulad ng pagkakaroon ng kaalaman tungkol sa pagkabuhay na mag-uli, at ng susunod na daigdig?

4:13 Masdan, aking mga kapatid, siya na nagpopropesiya, hayaan siyang magpropesiya sa ikauunawa ng tao; sapagkat ang Espiritu ay nagsasabi ng katotohanan at hindi nagsisinungaling. Anupa't nagsasabi ito ng mga bagay kung ano talaga ang mga ito, at mga bagay kung ano talaga ang magiging ito; kaya nga, ipinaalam sa amin ang mga bagay na ito nang malinaw, para sa kaligtasan ng ating mga kaluluwa. Subalit masdan, hindi kami nag-iisang mga saksi sa mga bagay na ito; sapagkat sinabi rin yaon ng Diyos sa mga propeta noon.

4:14 Subalit masdan, ang mga Judio ay mga taong matitigas ang leeg; at hinamak nila ang mga salita ng kalinawan, at pinatay ang mga propeta, at naghagad ng mga bagay na hindi nila maunawaan. Samakatwid, dahil sa kanilang pagkabalag, kung aling pagkabalag na ito ay dumating sa pamamagitan ng pagtingin nang lampas sa tanda, talagang kinakailangan silang bumagsak; sapagkat inalis ng Diyos ang kanyang kalinawan mula sa kanila, at ibinigay sa kanila ang maraming bagay na hindi nila maunawaan, sapagkat ito ang ninais nila. At dahil sa ito ang kanilang ninais kung kaya't ginawa ito ng Diyos, upang sila ay matisod.

4:15 At ngayon, ako, si Jacob, ay inaakay ng Espiritu sa pagpopropesiya; sapagkat nahiwatigan ko sa pamamagitan ng pamumukaw ng Espiritu na nasa akin, na sa pamamagitan ng pagkakatisod ng mga Judio ay kanilang tatanggihan ang bato kung saan sila makapagtatayo at magkakaroon ng ligtas na saligan.

4:16 Subalit masdan, ayon sa mga banal na kasulatan, ang batong ito ang magiging dakila, at huli, at tanging tiyak na saligan, kung saan makapagtatayo ang mga Judio.

4:17 At ngayon, aking mga minamahal, paano mangyayari na ang mga ito, matapos tanggihan ang tiyak na saligan, ay makapagtatayo rito kailanman, upang ito ay maging kanilang batong panulok?

4:18 Masdan, mga minamahal kong kapatid, aking ilalahad ang hiwagang ito sa inyo; kung hindi ako, sa anumang pagkakataon, ay mayayanig mula sa aking katatagan sa Espiritu, at matisod dahil sa aking labis na pag-aalaala sa inyo.

KABANATA 5 (Mga 544-421 b.c.)

5:1 Masdan, aking mga kapatid, hindi ba ninyo natatandaang nabasa ang mga salita ng propetang si Zenos, na kanyang sinabi sa sambahayan ni Israel, sinasabing:

5:2 Makinig, O kayong sambahayan ni Israel, at pakinggan ang aking mga salita, isang propeta ng Panginoon.

5:3 Sapagkat masdan, ganito ang wika ng Panginoon, ihahambing kita, O sambahayan ni Israel, tulad sa isang likas na punong olibo, na itinanim at inalagaan ng isang lalaki sa kanyang olibohan; at tumubo ito, at gumulang, at nagsimulang mabulok.

5:4 At ito ay nangyari na, na ang panginoon ng olibohan ay humayo, at nakita niyang ang kanyang punong olibo ay nagsimulang mabulok; at kanyang sinabi: Aking pupungusin ito, at bubungkalin ang palibot nito, at aalagaan ito, na baka sakaling tubuan ito ng mga sariwa at murang sanga, at hindi ito matutuyot.

5:5 At ito ay nangyari na, na kanya itong pinungusan, at binungkal ang palibot nito, at inalagaan ito alinsunod sa kanyang salita.

5:6 At ito ay nangyari na, na sa paglipas ng maraming araw na nagsimulang tubuan ito ng kaunting mga sariwa at murang sanga; subalit masdan, ang pinakatalbos niyon ay nagsimulang matuyot.

5:7 At ito ay nangyari na, na ito ay nakita ng panginoon ng olibohan, at sinabi sa kanyang tagapagsilbi: Ikalulungkot kong mawala sa akin ang punong ito; kaya nga, humayo at bumali ng mga sanga mula sa ligaw na punong olibo, at dalhin dito sa akin; at ating puputulin yaong mga punong sanga na nagsisimulang matuyot, at itatapon natin ang mga yaon sa apoy upang ang mga ito ay masunog.

5:8 At masdan, wika ng Panginoon ng olibohan, kukunin ko ang marami sa mga sariwa at murang sanga, at ihuhugpong ko ang mga ito saan ko man naisin; at hindi na mahalaga kung sakali mang matuyot ang ugat ng punong ito, iiimbak ko ang bunga niyon para sa aking sarili; anupa't kukunin ko ang mga sariwa at murang sangang ito at ihuhugpong ko ang mga ito saan ko man naisin.

5:9 Iyong kunin ang mga sanga ng ligaw na punong olibo, at ihugpong ang mga ito sa pinagkunan niyon; at itong aking mga pinutol ay itatapon ko sa apoy at susunugin ang mga ito upang hindi makasagabal ang mga ito, sa aking olibohan.

5:10 At ito ay nangyari na, na ginawa ng tagapagsilbi ng Panginoon ng olibohan ang naaayon sa salita ng Panginoon ng olibohan, at inihugpong ang mga sanga ng ligaw na punong olibo.

5:11 At iniutos ng Panginoon ng olibohan na dapat itong bungkalin sa palibot, at pungusan, at alagaan, sinasabi sa kanyang tagapagsilbi: Ikalulungkot kong mawala sa akin ang punong ito; samakatwid, na baka sakaling mapangalagaan ko ang mga ugat niyon upang hindi matuyot ang mga ito, upang maalagaan ang mga yaon para sa aking sarili, kung kaya't ginawa ko ang bagay na ito.

5:12 Samakatwid, humayo ka; bantayan ang puno, at alagaan ito, alinsunod sa aking mga salita.

5:13 At ang mga ito ay ilalagay ko sa pinakamalayong dako ng aking olibohan, saan ko man naisin, hindi na ito mahalaga sa iyo; at gagawin ko ito upang mapangalagaan ko para sa aking sarili ang mga likas na sanga ng puno; at gayon din, upang makapag-imbak ako ng mga bunga sa panahon niyon, para sa aking sarili; sapagkat ikalulungkot kong mawala sa akin ang punong ito at ang bunga niyon.

5:14 At ito ay nangyari na, na ang panginoon ng olibohan ay humayo na, at itinago ang mga likas na sanga ng likas na punong olibo sa pinakamalayong dako ng olibohan, ang ilan sa isang dako at ang iba ay sa ibang dako, alinsunod sa kanyang kalooban at kasiyahan.

5:15 At ito ay nangyari na, na lumipas ang mahabang panahon, at sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Halina, bumaba tayo sa olibohan, upang makagawa sa olibohan.

5:16 At ito ay nangyari na, na ang Panginoon ng olibohan, at gayon din ang tagapagsilbi, ay bumaba sa olibohan upang gumawa. At ito ay nangyari na, na sinabi ng tagapagsilbi sa kanyang panginoon: Masdan, tumingin dito; masdan ang puno.

5:17 At ito ay nangyari na, na ang Panginoon ng olibohan ay tumingin at namasdan ang puno kung saan inihugpong ang mga ligaw na sanga ng olibo; at tumubo ito at nagsimulang mamunga. At namasdan niyang mainam ito; at ang bunga niyon ay tulad ng likas na bunga.

5:18 At sinabi niya sa tagapagsilbi: Masdan, nakakuha ang mga sanga ng ligaw na puno ng halumigmig sa ugat niyon, na nakapagbigay-lakas sa ugat niyon; at dahil sa labis na lakas ng ugat niyon, ang mga ligaw na sanga ay namunga ng likas na bunga. Ngayon, kung hindi natin inihugpong ang mga sangang ito, ang punong yaon ay natuyot na sana. At ngayon, masdan, makapag-iimbak ako ng maraming bunga, na ibinunga ng punong yaon; at ang bunga niyon ay iimbak ko para sa darating na panahon, para sa aking sarili.

5:19 At ito ay nangyari na, na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa tagapagsilbi: Halina, magtungo tayo sa pinakamalayong dako ng olibohan, at masdan kung hindi rin namunga nang marami ang mga likas na sanga, upang makapag-imbak ako ng mga bunga niyon para sa darating na panahon, para sa aking sarili.

5:20 At ito ay nangyari na, na nagtungo sila sa kung saan itinago ng panginoon ang mga likas na sanga ng puno, at sinabi niya sa tagapagsilbi: Masdan ang mga ito; at namasdan niya ang una na namunga ito nang marami; at kanya ring namasdan na mainam ito. At sinabi niya sa tagapagsilbi: Kunin ang mga bunga niyon, at iimbak ito para sa darating na panahon, upang ito ay aking maiimbak para sa aking sarili; sapagkat masdan, sinabi niya, inalagaan ko ito sa mahabang panahon, at namunga ito nang marami.

5:21 At ito ay nangyari na, na sinabi ng tagapagsilbi sa kanyang panginoon: Bakit kayo nagtungo rito upang itanim ang punong ito, o ang sangang ito ng puno? Sapagkat masdan, ito ang pinakatigang na dako sa lahat ng lupain ng inyong olibohan.

5:22 At sinabi sa kanya ng Panginoon ng olibohan: Huwag mo akong payuhan; nalalaman ko na ito ay isang tigang na dako ng lupa; samakatwid, sinabi ko sa iyo, inalagaan ko ito sa mahabang panahon, at namasdan mong namunga ito nang marami.

5:23 At ito ay nangyari na, na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Tumingin dito; masdan, nagtanim ako ng isa pang sanga ng puno; at nalalaman mo na ang dakong ito ng lupa ay higit na tigang kaysa sa una. Subalit, masdan ang puno. Inalagaan ko ito sa mahabang panahon, at namunga ito nang marami; samakatwid, tipunin ito, at iimbak para sa darating na panahon, upang maiimbak ko ito para sa aking sarili.

5:24 At ito ay nangyari na, na muling sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Tumingin dito, at masdan ang isa pa ring sanga, na aking itanim; masdan, ito rin ay inalagaan ko, at namunga ito.

5:25 At sinabi niya sa tagapagsilbi: Tumingin dito at masdan ang huli. Masdan, itinanim ko ito sa isang mainam na dako ng lupa; at inalagaan ko ito sa mahabang panahon, at isang bahagi lamang ng puno ang namunga ng likas na bunga, at ang ibang bahagi ng puno ay namunga ng ligaw na bunga; masdan, inalagaan ko ang punong ito na tulad ng iba.

5:26 At ito ay nangyari na, na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa tagapagsilbi: Putulin ang mga sangang hindi namunga ng mabuting bunga, at itapon ang mga ito sa apoy.

5:27 Subalit masdan, sinabi ng tagapagsilbi sa kanya: Pungusan natin ito, at bungkalin ang palibot nito, at alagaan ito ng kaunti pang panahon, na baka sakaling mamunga ito ng mabuting bunga para sa inyo, upang makapag-imbak kayo para sa darating na panahon.

5:28 At ito ay nangyari na, na inalagaan ng Panginoon ng olibohan at ng tagapagsilbi ng Panginoon ng olibohan ang lahat ng bunga sa olibohan.

5:29 At ito ay nangyari na, na lumipas ang mahabang panahon, at sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Halina, bumaba tayo sa olibohan, upang muli tayong makagawa sa olibohan. Sapagkat masdan, nalalapit na ang panahon, at ang katapusan ay malapit nang dumating; kaya nga, kinakailangan kong mag-imbak ng bunga para sa darating na panahon, para sa aking sarili.

5:30 At ito ay nangyari na, na bumaba sa olibohan ang Panginoon ng olibohan at ang tagapagsilbi; at nagtungo sila sa puno na pinutulan ng mga likas na sanga; at ang hinugpong na mga ligaw na sanga; at masdan, lahat ng uri ng bunga ay ibinunga ng puno.

5:31 At ito ay nangyari na, na tinikman ng Panginoon ng olibohan ang bunga, bawat uri ayon sa bilang nito. At sinabi ng Panginoon ng olibohan: Masdan, inalagaan natin ang punong ito sa mahabang panahon, at nakapag-imbak ako para sa aking sarili ng maraming bunga para sa darating na panahon.

5:32 Subalit masdan, ngayon namunga ito ng maraming bunga, at wala ni isa man dito ang mainam. At masdan, may lahat ng uri ng masasamang bunga; at walang silbi ito sa akin, sa kabila ng lahat ng ating pagpapagal; at ngayon ikinalulungkot kong mawala ang punong ito.

5:33 At sinabi ng Panginoon ng olibohan sa tagapagsilbi: Ano ang ating gagawin sa puno, upang muli kong maiimbak ang mainam na bunga niyon para sa aking sarili?

5:34 At sinabi ng tagapagsilbi sa kanyang panginoon: Masdan, dahil sa inyong inihugpong ang mga sanga ng ligaw na punong olibo ay pinagyaman nito ang mga ugat, kung kaya't nabuhay ang mga ito at hindi natuyot; kaya nga namasdan ninyo na ang mga ito ay mainam pa rin.

5:35 At ito ay nangyari na, na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Ang punong ito ay walang silbi sa akin, at ang mga ugat niyon ay walang silbi sa akin habang ito ay namumunga ng masamang bunga.

5:36 Gayon pa man, nalalaman ko na ang mga ugat ay mabuti, at pinangalagaan ko ang mga ito para sa aking sariling layunin; at dahil sa kanilang labis na lakas, namunga ang mga ito, mula sa mga ligaw na sanga, ng mabuting bunga.

5:37 Subalit masdan, ang mga ligaw na sanga ay tumubo at nadaig ang mga ugat niyon; at dahil sa nadaig ng mga ligaw na sanga ang mga ugat niyon, namunga ito ng maraming masamang bunga; at dahil sa namunga ito ng maraming masamang bunga ay namasdan ninyong nagsimula itong matuyot; at malapit na itong mahinog, upang maitapon sa apoy, maliban kung gagawa tayo ng ano mang paraan upang ito ay mapangalagaan.

5:38 At ito ay nangyari na, na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Halina't bumaba tayo sa pinakamalayong dako ng olibohan, at masdan kung namunga rin ng masasamang bunga ang mga likas na sanga.

5:39 At ito ay nangyari na, na bumaba sila sa pinakamalayong dako ng olibohan. At ito ay nangyari na, na namasdan nilang nangabulok din ang mga bunga ng likas na sanga; oo, ang una at ang ikalawa, at gayon din ang huli; at nangabulok lahat ang mga ito.

5:40 At ang ligaw na bunga ng huli ay nadaig yaong bahagi ng puno na namumunga ng mabuting bunga, maging sa matuyot ang mga sanga at namatay.

5:41 At ito ay nangyari na, na lumuha ang Panginoon ng olibohan, at sinabi sa tagapagsilbi: Ano pa ba ang magagawa ko para sa aking olibohan?

5:42 Masdan, alam ko na lahat ng bunga ng olibohan, maliban sa mga ito, ay nangabulok. At ngayon, ang mga ito na noong una ay namunga ng mabuting bunga ay nangabulok din; at ngayon, ang lahat ng puno sa aking olibohan ay walang silbi maliban sa ito ay putulin at ihagis sa apoy.

5:43 At masdan itong huli, na natuyo ang sanga, ay itinanim ko sa mainam na dako ng lupa; oo, maging sa yaong pinakamataba sa lahat ng dako ng lupa ng aking olibohan.

5:44 At namasdan mong akin ding pinutol ang yaong tumutubo sa dakong ito, upang maitanim ko ang punong ito bilang kapalit niyon.

5:45 At namasdan mo na isang bahagi niyon ay namunga ng mabuting bunga, at ang isang bahagi niyon ay namunga ng ligaw na bunga; at dahil sa hindi ko pinutol ang mga sanga niyon at itinapon ang mga ito sa apoy, masdan, dinaig ng mga ito ang mabuting sanga kung kaya't natuyot ito.

5:46 At ngayon, masdan, sa kabila ng lahat ng ating pangangalaga sa aking olibohan, ang mga puno niyon ay nangabulok, kung kaya't walang ibinubungang mabuting bunga ang mga ito; at ang mga ito ang inasahan kong pangangalagaan, upang makapag-imbak ng bunga niyon para sa darating na panahon, para sa aking sarili. Subalit masdan, naging katulad ang mga ito ng ligaw na punong olibo, at wala itong silbi, kundi putulin at ihagis sa apoy; at ikinalulungkot kong mawala sa akin ang mga yaon.

5:47 Subalit ano pa ba ang magagawa ko para sa aking olibohan? Naging mahina ba ang aking mga kamay, na hindi ko ito naalagaan? Hindi, aking inalagaan ito, at aking binungkal ang palibot nito, at aking pinungusan ito, at nilagyan ko ito ng pataba; at iniunat ko ang aking kamay halos buong maghapon, at papalapit na ang katapusan. At ikinalulungkot ko na nararapat kong putulin ang lahat ng puno ng aking olibohan, at ihagis ang mga ito sa apoy upang ang mga yaon ay sunugin. Sino ang nagpabulok sa aking olibohan?

5:48 At ito ay nangyari na, na sinabi ng tagapagsilbi sa kanyang panginoon: Hindi ba sa kataasan ng inyong olibohan -- hindi ba't dinaig ng mga sanga niyon ang mga ugat na mabubuti? At dahil sa nadaig ng mga sanga ang mga ugat niyon, masdan, higit na mabilis ang pagtubo nito kaysa sa lakas ng mga ugat, kumukuha ng lakas para sa kanilang sarili. Masdan, sinasabi ko, hindi ba't ito ang dahilan kung bakit nangabulok ang mga puno ng inyong olibohan?

5:49 At ito ay nangyari na, na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa tagapagsilbi: Halina't humayo tayo at putulin ang mga puno ng olibohan at ihagis ang mga ito sa apoy, upang hindi na muling makasagabal pa ang mga ito sa aking olibohan, sapagkat nagawa ko na ang lahat. Ano pa ba ang magagawa ko para sa aking olibohan?

5:50 Subalit, masdan, sinabi ng tagapagsilbi sa Panginoon ng olibohan: Patagalin pa natin nang kaunti.

5:51 At sinabi ng panginoon: Oo, patatagalin ko ito nang kaunti pa, sapagkat ikalulungkot kong mawala sa akin ang mga puno ng aking olibohan.

5:52 Samakatwid, kunin natin ang mga sanga ng mga ito na itinanim ko sa pinakamalayong dako ng aking olibohan, at ating ihugpong ang mga ito sa punong kanilang pinagmulan; at ating putulin mula sa puno ang yaong mga sangang napakapait ang bunga, at ihugpong sa mga likas na sanga ng puno bilang kapalit niyon.

5:53 At gagawin ko ito upang hindi matuyot ang puno, na baka sakali, mapangalagaan ko para sa aking sariling layunin ang mga ugat niyon.

5:54 At, masdan, buhay pa ang mga ugat ng mga likas na sanga ng puno na aking itinanim saan ko man naisin; samakatwid, upang mapangalagaan ko ang mga yaon para sa sarili kong layunin, kukuha ako ng mga sanga sa punong ito, at ihuhugpong ko ang mga ito sa mga yaon. Oo, ihuhugpong ko sa mga yaon ang mga sanga ng kanilang inang puno, upang mapangalagaan ko rin ang mga ugat para sa aking sarili, na kapag sapat na ang kanilang lakas ay baka sakaling mamunga ang mga ito ng mabubuting bunga para sa akin, at magkakaroon pa rin ako ng kagalakan sa bunga ng aking olibohan.

5:55 At ito ay nangyari na, na kumuha sila mula sa mga likas na puno na naging ligaw, at inihugpong sa mga likas na puno, na naging ligaw rin.

5:56 At kinuha rin nila ang mga likas na puno na naging ligaw, at inihugpong sa kanilang inang puno.

5:57 At sinabi ng Panginoon ng olibohan sa tagapagsilbi: Huwag mong putulin ang mga ligaw na sanga mula sa mga puno, maliban sa mga yaong napakapait; at sa mga yaon ay ihuhugpong mo ang alinsunod sa mga yaong aking sinabi.

5:58 At atin muling aalagaan ang mga puno ng olibohan, at ating lilinis ang mga sanga niyon; at mula sa mga puno ay ating puputulin yaong mga sangang magulang na, na natuyot, at ihagis ang mga ito sa apoy.

5:59 At gagawin ko ito, na baka sakali, ang mga ugat niyon ay mabigyang-lakas dahil sa kanilang kabutihan; at dahil sa pagpapalit ng mga sanga, ay madaig ng mabuti ang masama.

5:60 At dahil sa inalagaan ko ang mga likas na sanga at mga ugat niyon, at aking muling inihugpong ang mga likas na sanga sa kanilang inang puno, at inalagaan ang mga ugat ng kanilang inang puno, na baka sakaling ang mga puno ng aking olibohan ay muling mamunga ng mabuting bunga; at upang muli akong magkaroon ng kagalakan sa bunga ng aking olibohan, at baka sakaling lubusan akong masiyahan na aking inalagaan ang mga ugat at sanga ng unang bunga --

5:61 Samakatwid, humayo, at magtawag ng mga tagapagsilbi, upang masigasig tayong makagawa nang buong lakas sa olibohan, upang ating maihanda ang daan, na muli akong makapagpabunga ng likas na bunga, kung aling likas na bunga ay mainam at pinakamahalaga sa lahat ng iba pang bunga.

5:62 Kaya nga, halina't humayo tayo at gumawa nang buong lakas natin sa huling pagkakataon, sapagkat masdan, ang katapusan ay nalalapit na, at ito ang huling pagkakataon na pupungusan ko ang aking olibohan.

5:63 Ihugpong ang mga sanga; simulan sa huli upang ang mga ito ang mauna, at upang ang nauna ang mahuli, at bungkalin ang palibot ng mga puno, kapwa magulang at mura, ang una at ang huli; at ang huli at ang una, upang muling maalagaan ang lahat sa huling pagkakataon.

5:64 Samakatwid, bungkalin ang kanilang palibot, at pungusan ang mga ito, at muling lagyan ng pataba ang mga ito, sa huling pagkakataon, sapagkat ang katapusan ay nalalapit na. At kung sakali mang tumubo ang mga huling hugpong na ito, at mamunga ng likas na bunga, doon ninyo ihahanda ang paraan para sa kanila upang ang mga ito ay tumubo.

5:65 At habang nagsisimula ang mga itong tumubo ay tatanggalin ninyo ang mga sangang namumunga ng mapait na bunga, alinsunod sa lakas ng mabuti at sukat niyon; at hindi ninyo tatanggalin kaagad ang lahat ng masama, at baka maging labis na malakas ang mga ugat niyon para sa hugpong, at ang hugpong niyon ay matutuyot, at mawawala sa akin ang mga puno ng aking olibohan.

5:66 Sapagkat ikalulungkot kong mawala sa akin ang mga puno ng aking olibohan; kaya nga tanggalin ninyo ang masasama alinsunod sa pagtubo ng mabubuti, upang ang ugat at talbos ay maging magkasinglakas, hanggang sa madaig ng mabuti ang masama, at ang masama ay putulin at ihagis sa apoy, upang hindi makasagabal ang mga ito sa aking olibohan; at sa ganito ihihiwalay ang masama mula sa aking olibohan.

5:67 At ang mga sanga ng likas na puno ay muli kong ihuhugpong sa likas na puno;

5:68 At ang mga sanga ng likas na puno ay ihuhugpong ko sa mga likas na sanga ng punungkahoy; at sa ganito ko muling ibabalik ang mga ito, nang mamunga ang mga ito ng likas na bunga, at ang mga ito ay pag-iisahin.

5:69 At ang masasama ay itatapon, oo, maging sa labas ng lupain ng aking olibohan; sapagkat masdan, tanging sa pagkakataong ito ko pupungusan ang aking olibohan.

5:70 At ito ay nangyari na, na isinugo ng Panginoon ng olibohan ang kanyang tagapagsilbi; at humayo ang tagapagsilbi at ginawa ang iniutos sa kanya ng Panginoon, at nagdala ng iba pang mga tagapagsilbi, at kakaunti sila.

5:71 At sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanila: Humayo, at gumawa sa olibohan, nang buong lakas ninyo. Sapagkat masdan, ito ang huling pagkakataong aalagaan ko ang aking olibohan; sapagkat ang katapusan ay nalalapit na, at dagliang darating ang panahon; at kung gagawa kayo nang buong lakas na kasama ko, magkakaroon kayo ng kagalakan sa bunga na iimbakin ko para sa aking sarili para sa panahong malapit nang dumating.

5:72 At ito ay nangyari na, na humayo ang mga tagapagsilbi at gumawa nang buong lakas nila; at gumawa rin ang Panginoon ng olibohan na kasama nila; at sinunod nila ang mga kautusan ng Panginoon ng olibohan sa lahat ng bagay.

5:73 At nagsimulang muling magkaroon ng likas na bunga sa olibohan; at ang mga likas na sanga ay nagsimulang tumubo at umusbong nang mayabong; at ang mga ligaw na sanga ay nagsimulang putulin at itapon; at pinanatili nilang pantay ang ugat at ang talbos niyon, alinsunod sa lakas niyon.

5:74 At sa gayon sila gumawa, nang buong pagsusumigasig, alinsunod sa mga kautusan ng Panginoon ng olibohan, maging hanggang sa maitapon ang masama sa labas ng olibohan, at pinangalagaan ng Panginoon sa kanyang sarili upang muling maging likas na bunga ang mga punungkahoy; at naging tulad ang mga ito sa isang kumpol; at pantay ang mga bunga; at iniimbak ng Panginoon ng olibohan ang likas na bunga para sa kanyang sarili, na pinakamahalaga sa kanya mula pa sa simula.

5:75 At ito ay nangyari na, nang makita ng Panginoon ng olibohan na mainam ang bunga nito, at na ang kanyang olibohan ay hindi na nangabubulok, tinawag niya ang kanyang mga tagapagsilbi, at sinabi sa kanila: Masdan, sa huling pagkakataong ito ay inalagaan natin ang aking olibohan; at namamasdan ninyong ginawa ko ang alinsunod sa aking kalooban; at naiimbak ko ang likas na bunga, na mainam ito, maging hanggang sa matulad ito sa simula. At pinagpala kayo; sapagkat naging masigasig kayo sa paggawa na kasama ko sa aking olibohan, at sinunod ang aking mga kautusan, at naibalik muli sa akin ang likas na bunga, na hindi na nangabubulok ang aking olibohan, at itinapon ang masasama, masdan, magkakaroon kayo ng kagalakan kasama ko dahil sa bunga ng aking olibohan.

5:76 Sapagkat masdan, sa mahabang panahon ko iniimbak ang bunga ng aking olibohan para sa aking sarili sa panahon, na madaling darating; at sa huling pagkakataon ay inalagaan ko ang aking olibohan, at pinungusan ito, at binungkal ang palibot nito, at nilagyan ng pataba ito; samakatwid mag-iimbak ako ng bunga para sa aking sarili, sa mahabang panahon, alinsunod sa yaong aking sinabi.

5:77 At kapag dumating ang panahon na muling mahahaluan ng masasamang bunga ang aking olibohan, doon ko pagtitipun-tipunin ang mabubuti at masasama; at ang mabubuti ay iimbak ko para sa aking sarili, at itatapon ko ang masasama sa sariling lugar nito. At doon darating ang panahon at ang katapusan; at ipasusunog ko ang aking olibohan sa pamamagitan ng apoy.

KABANATA 6 (Mga 544-421 b.c.)

6:1 At ngayon, masdan, aking mga kapatid, tulad ng sinabi ko sa inyo na magpopropesiya ako, masdan, ito ang aking propesiya -- na ang mga bagay na sinabi ng propetang si Zenos, hinggil sa sambahayan ni Israel, kung saan niya inihalintulad sila sa isang likas na punong olibo, ay tunay na magaganap.

6:2 At sa araw na iuunat niyang muli ang kanyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang bawiin ang kanyang mga tao, ay ang araw, oo, maging ang huling pagkakataon, na ang mga tagapaglingkod ng Panginoon ay hahayo sa kanyang kapangyarihan, upang pangalagaan at pungusan ang kanyang olibohan; at matapos yaon ay madaling darating ang katapusan.

6:3 At pinaggpala ang mga yaong gumawa nang may pagsusumigasig sa kanyang olibohan; at kasumpa-sumpa ang mga yaong itatapon sa kanilang sariling lugar! At ang daigdig ay susunugin ng apoy.

6:4 At napakamaawain ng ating Diyos sa atin, sapagkat naaalaala niya ang sambahayan ni Israel, kapwa mga ugat at sanga; at iniuunat niya ang kanyang mga kamay sa kanila sa buong maghapon; at sila ay mga taong matitigas ang leeg at mga mapagsalungat na tao; subalit kasindami ng hindi magpapatigas ng kanilang mga puso ay maliligtas sa kaharian ng Diyos.

6:5 Kaya nga, mga minamahal kong kapatid, nagsusumamo ako sa inyo sa mahinahong pananalita na magsisi kayo, at lumapit nang may buong layunin ng puso, at mangunyapit sa Diyos na tulad ng kanyang pangungunyapit sa inyo. At habang ang kanyang bisig ng awa ay nakaunat sa inyo sa liwanag ng araw, huwag patigas ang inyong mga puso.

6:6 Oo, ngayon, kung inyong maririnig ang kanyang tinig, huwag ninyong patigas ang inyong mga puso; sapagkat bakit kayo mamamatay?

6:7 Sapagkat masdan, matapos kayong busugin ng mabuting salita ng Diyos sa buong maghapon, mamumunga ba kayo ng masasamang bunga, upang kayo ay putulin at ihagis sa apoy?

6:8 Masdan, inyo bang tatanggihan ang mga salitang ito? Inyo bang tatanggihan ang mga salita ng mga propeta; at inyo bang tatanggihan ang lahat ng salitang sinabi hinggil kay Cristo, matapos na napakaraming nangusap hinggil sa kanya; at itatwa ang mabuting salita ni Cristo, at ang kapangyarihan ng Diyos, at ang kaloob na Espiritu Santo, at inaapula ang Banal na Espiritu, at hinahamak ang dakilang plano ng pagtubos, na inilaan para sa inyo?

6:9 Hindi ba ninyo nalalaman na kung inyong gagawin ang mga bagay na ito, na ang kapangyarihan ng pagtubos at ng pagkabuhay na mag-uli, na taglay ni Cristo, ay dadalhin kayo upang tumayo nang may kahihiyang at kakila-kilabot na pag-uusig ng budhi sa harapan ng hukuman ng Diyos?

6:10 At alinsunod sa kapangyarihan ng katarungan, sapagkat hindi maitatangi ang katarungan, tiyak na matutungo kayo sa yaong lawa ng apoy at asupre, na ang mga ningas ay di maapula, at ang usok ay

pumapailanglang magpakailanman, kung aling lawa ng apoy at asupre ay walang katapusang kaparusahan.

6:11 O kaya nga, mga minamahal kong kapatid, magsipagsisi kayo, at magsipasok sa makitid na pintuang bayan, at magpatuloy sa landas na makipot, hanggang sa inyong matamo ang buhay na walang hanggan.

6:12 O maging marunong; ano pa ang masasabi ko?

6:13 Bilang pagtatapos, nagpapaalam ako sa inyo, hanggang sa magkita tayo sa harapan ng kasiya-siyang hukuman ng Diyos, kung aling hukuman ay magkikintal ng karima-rimarim na sindak at takot sa masasama. Amen.

KABANATA 7 (Mga 544-421 b.c.)

7:1 At ngayon ito ay nangyari na, na matapos lumipas ang ilang taon, may dumating na isang lalaki sa mga tao ni Nephi, na ang pangalan ay Serem.

7:2 At ito ay nangyari na, na nagsimula siyang mangaral sa mga tao, at ipahayag sa kanila na hindi magkakaroon ng Cristo. At marami siyang ipinangaral na mga bagay na mapanghibok sa mga tao; at ginawa niya ito upang kanyang malupig ang doktrina ni Cristo.

7:3 At masigasig siyang gumawa upang kanyang matangay palayo ang mga puso ng tao, kung kaya't maraming puso siyang natangay palayo; at nalalaman niya na ako, si Jacob, ay may pananampalataya kay Cristo na darating, naghanap siya ng maraming pagkakataon na magharap kami.

7:4 At siya ay marunong, kaya nga mayroon siyang ganap na kaalaman tungkol sa wika ng mga tao; anupa't nakagagamit siya ng labis na panghihibok, at labis na mapanghikayat na pananalita, alinsunod sa kapangyarihan ng diyablo.

7:5 At umasa siya na matitinag niya ako mula sa pananampalataya, sa kabila ng maraming paghahayag at ng maraming bagay na nakita ko na hinggil sa mga bagay na ito; sapagkat tunay na nakakita ako ng mga anghel, at naglingkod sila sa akin. At gayon din, narinig ko na ang tinig ding yaon ng Panginoon na nangungusap sa akin, sa pana-panahon; anupa't hindi ako maaaring matinag.

7:6 At ito ay nangyari na, na nagtungo siya sa akin, at sa ganito siya nagsalita sa akin, sinasabing: Kapatid na Jacob, naghanap ako ng maraming pagkakataon na makausap ka; sapagkat narinig ko at nalalaman ko ring parati kang abala, nangangaral ng yaong tinatawag mong ebanghelyo, o ang doktrina ni Cristo.

7:7 At natangay mo palayo ang marami sa mga taong ito kung kaya't kanilang inililigaw ang tamang landas ng Diyos, at hindi sinusunod ang mga batas ni Moises na siyang tamang landas; at pinalitan ang mga batas ni Moises ng pagsamba sa isang nilikha na iyong sinasabing paparito ilang daang taon mula ngayon. At ngayon masdan, ako, si Serem, ay ipinahahayag sa iyo na ito ay isang kalapastanganan; sapagkat walang taong nakaaalam ng gayong mga bagay; sapagkat hindi siya maaaring makapagsabi ng mga bagay na darating. At sa ganitong paraan nakipagtalo si Serem sa akin.

7:8 Subalit masdan, ibinuhos ng Panginoong Diyos ang kanyang Espiritu sa aking kaluluwa, kung kaya't nalito ko siya sa lahat ng kanyang salita.

7:9 At sinabi ko sa kanya: Itinatatwa mo ba ang Cristo na paparito? At sinabi niya: Kung magkakaroon ng isang Cristo, hindi ko siya itatatwa; subalit nalalaman kong walang Cristo, ni nagkaroon na, ni kailanman ay magkakaroon.

7:10 At sinabi ko sa kanya: Naniniwala ka ba sa mga banal na kasulatan? At sinabi niya, Oo.

7:11 At sinabi ko sa kanya: Kung gayon hindi mo nauunawaan ang mga ito; sapagkat tunay na nagpapatotoo ang mga ito kay Cristo. Masdan, sinasabi ko sa iyo na walang sino man sa mga propeta ang nagsulat, ni nagpropesiya, maliban sa nangusap sila hinggil sa Cristong ito.

7:12 At hindi lamang ito -- ipinaalam sa akin ito, sapagkat aking narinig at nakita; at ipinaalam din ito sa akin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo; kaya nga, nalalaman ko na kung walang pagbabayad-salang gagawin ay tiyak na maliligaw ang buong sangkatauhan.

7:13 At ito ay nangyari na, na sinabi niya sa akin: Magpakita ka sa akin ng isang palatandaan sa pamamagitan ng kapangyarihang ito ng Espiritu Santo, na kung alin ay marami kang nalalaman.

7:14 At sinabi ko sa kanya: Sino ako upang aking tuksuhin ang Diyos na magpakita sa iyo ng isang palatandaan sa isang bagay na nalalaman mong totoo? Subalit iyong itatatwa ito, dahil sa ikaw ay sa diyablo. Gayon pa man, hindi ang aking kalooban ang masusunod, subalit kung parurusahan ka ng Diyos, yaon ang magiging palatandaan sa iyo na mayroon siyang kapangyarihan, kapwa sa langit at sa lupa; at gayon din, na darating si Cristo. At inyong kalooban, O Panginoon, ang siyang masusunod, at hindi sa akin.

7:15 At ito ay nangyari na, nang sabihin ko, si Jacob, ang mga salitang ito, ang kapangyarihan ng Panginoon ay ginapi siya, kung kaya't nabuwal siya sa lupa. At ito ay nangyari na, na inalagaan siya sa loob ng maraming araw.

7:16 At ito ay nangyari na, na kanyang sinabi sa mga tao: Sama-samang magtipon kinabukasan, sapagkat mamamatay na ako; samakatwid, nais kong makapagsalita sa mga tao bago ako mamatay.

7:17 At ito ay nangyari na, na kinabukasan ang maraming tao ay sama-samang nagtipon; at nangusap siya nang malinaw sa kanila at itinatwa ang mga bagay na kanyang itinuro sa kanila, at kinilala ang Cristo, at ang kapangyarihan ng Espiritu Santo, at ang paglilingkod ng mga anghel.

7:18 At nangusap siya nang malinaw sa kanila, na siya ay nalinlang ng kapangyarihan ng diyablo. At nangusap siya tungkol sa impiyerno, at sa kawalang-hanggan, at sa walang hanggang kaparusahan.

7:19 At sinabi niya: Natatakot ako na baka nakagawa ako ng walang kapatawarang pagkakasala, sapagkat nagsinungaling ako sa Diyos; sapagkat itinatwa ko ang Cristo, at sinabing naniniwala ako sa mga banal na kasulatan; at tunay na nagpapatotoo ang mga ito sa kanya. At dahil sa nagsinungaling ako nang gayon sa Diyos ay labis akong natatakot at baka maging kakila-kilabot ang aking kalagayan; subalit nagtatapat ako sa Diyos.

7:20 At ito ay nangyari na, nang sabihin niya ang mga salitang ito ay hindi na siya nakapagsalita pa, at siya'y nalagutan ng hininga.

7:21 At nang masaksihan ng maraming tao na sinabi niya ang mga bagay na ito nang malapit na siyang malagutan ng hininga, labis silang namangha; kung kaya't bumaba ang kapangyarihan ng Diyos sa kanila, at nadaig sila at nangabuwal sila sa lupa.

7:22 Ngayon, kasiya-siya ang bagay na ito sa akin, si Jacob, sapagkat hiniling ko ito sa aking Ama na nasa langit; sapagkat dininig niya ang aking pagsusumamo at tinugon ang aking panalangin.

7:23 At ito ay nangyari na, na ang kapayapaan at ang pag-ibig sa Diyos ay muling nanumbalik sa mga tao; at sinaliksik nila ang mga banal na kasulatan, at hindi na pinakinggan ang mga salita ng masamang taong ito.

7:24 At ito ay nangyari na, na maraming pamamaraan ang ginawa upang mabawi at maibalik ang mga Lamanita sa kaalaman ng katotohanan; subalit lahat ng ito ay nawalang-saysay, sapagkat nalulugod sila sa mga digmaan at pagpapadanak ng dugo, at mayroon silang walang hanggang pagkapoot sa amin, na

kanilang mga kapatid. At patuloy na hinangad nilang lipulin kami sa pamamagitan ng lakas ng kanilang mga sandata.

7:25 Anupa't, ang mga tao ni Nephi ay nagpakatatag laban sa kanila sa pamamagitan ng kanilang mga sandata, at sa pamamagitan ng kanilang buong lakas, nagtitiwala sa Diyos at bato ng kanilang kaligtasan; kaya nga, sila sa ngayon ay naging manlulupig ng kanilang mga kaaway.

7:26 At ito ay nangyari na, na ako, si Jacob, ay nagsimulang tumanda; at ang talaan ng mga taong ito na iniingatan sa isa pang mga lamina ni Nephi, anupa't tinatapos ko ang talaang ito, ipinahahayag na sumulat ako ayon sa abot ng aking kaalaman, sa pamamagitan ng pagsasabing lumipas na ang panahon sa amin, at lumipas din ang mga taon ng aming buhay na tulad ng isang panaginip, kami na mga taong malulungkot at mapitagan, mga palaboy, itinaboy palabas ng Jerusalem, isinilang sa pagdurusa, sa ilang, at kinapopootan ng aming mga kapatid, na naging sanhi ng mga digmaan at alitan; kung kaya nga, ipinagdadalamhati namin ang aming mga araw.

7:27 At ako, si Jacob, ay nadamang malapit na akong bumaba sa aking libingan; kaya nga, sinabi ko sa aking anak na si Enos: Kunin mo ang mga laminang ito. At sinabi ko sa kanya ang mga bagay na iniutos sa akin ng aking kapatid na si Nephi, at nangako siyang susunod sa mga utos. At tinatapos ko ang aking pagsusulat sa mga laminang ito, kung aling nasusulat ay kakaunti lamang; at nagpapaalam ako sa mambabasa, umaasa na marami sa aking mga kapatid ang makababasa ng aking mga salita. Mga kapatid, paalam.

ANG AKLAT NI ENOS

(Mga 420 b.c.)

1:1 Masdan, ito ay nangyari na, na ako, si Enos, na nakakikilala sa aking ama na siya ay isang makatarungang tao -- sapagkat tinuruan niya ako sa kanyang wika, at gayundin sa pag-aalaga at pagpapayo ng Panginoon -- at purihin ang pangalan ng aking Diyos dahil dito.

1:2 At sasabihin ko sa inyo ang pakikipagtunggaling aking ginawa sa harapan ng Diyos, bago ko natanggap ang kapatawaran ng aking mga kasalanan.

1:3 Masdan, ako ay humayo upang mangaso sa mga kagubatan; at ang mga salitang madalas kong marinig na sinasabi ng aking ama hinggil sa buhay na walang hanggan, at ang kagalakan ng mga banal, ay tumimo nang malalim sa aking puso.

1:4 At ang aking kaluluwa ay nagutom; at ako ay lumuhod sa harapan ng aking Lumikha, at ako ay nagsumamo sa kanya sa mataimtim na panalangin at hinaing para sa aking sariling kaluluwa; at sa buong araw ako ay nagsumamo sa kanya; oo, at nang dumating ang gabi ay inilakas ko pa ang aking tinig sa kaitaan kung kaya't iyon ay nakarating sa kalangitan.

1:5 At doon ay nangusap ang isang tinig sa akin, sinasabing: Enos, ang iyong mga kasalanan ay pinatatawad na, at ikaw ay pagpapalain.

1:6 At ako, si Enos, nalalaman na ang Diyos ay hindi makapagsisinungaling, kaya nga, ang aking pagkakasala ay napalis.

1:7 At aking sinabi: Panginoon, paano ito nangyari?

1:8 At sinabi niya sa akin: Dahil sa iyong pananampalataya kay Cristo, na hindi mo pa kailanman narinig o nakita. At maraming taon ang lilipas bago niya ipakikita ang kanyang sarili sa laman; samakatwid humayo ka, ang iyong pananampalataya ang nagpagaling sa iyo.

1:9 Ngayon, ito ay nangyari na, nang aking marinig ang mga salitang ito, ako ay nagsimulang makadama ng pagnanais para sa kapakanan ng aking mga kapatid, ang mga Nephita; kung kaya't ibinuhos ko ang aking buong kaluluwa sa Diyos para sa kanila.

1:10 At samantalang ako ay nasa gayong pagpupunyagi sa espiritu, masdan, ang tinig ng Panginoon ay sumaisip kong muli, sinasabing: Ako ay dadalaw sa iyong mga kapatid alinsunod sa kanilang pagsusumigasig sa pagsunod sa aking mga kautusan. Ibinigay ko sa kanila ang lupaing ito, at ito ay isang banal na lupain; at ito ay hindi ko isusumpa maliban sa kadahilanan ng kasamaan; anupa't ako ay dadalaw sa iyong mga kapatid alinsunod sa aking sinabi; at ang kanilang mga kasalanan ay ipapataw ko nang may kalungkutan sa kanilang sariling mga ulo.

1:11 At matapos na ako, si Enos, ay marinig ang mga salitang ito, ang aking pananampalataya ay nagsimulang maging matatag sa Panginoon; at ako ay nanalangin sa kanya sa mahabang pagpupunyagi para sa aking mga kapatid, ang mga Lamanita.

1:12 At ito ay nangyari na, na matapos na ako ay manalangin at nagpagal nang buong pagsusumigasig, ang Panginoon ay nagsabi sa akin: Ipagkakaloob ko sa iyo ang alinsunod sa iyong mga naisin, dahil sa iyong pananampalataya.

1:13 At ngayon, masdan, ito ang naising hiniling ko sa kanya -- na kung mangyayari, na ang aking mga tao, ang mga Nephita, ay mahuhulog sa paglabag, at sa anumang paraan ay malipol, at ang mga Lamanita ay hindi malilipol, na ang Panginoong Diyos ay mangangalaga ng talaan ng aking mga tao, ang mga Nephita; maging ito man ay sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang banal na bisig, nang ito ay madala sa mga darating na araw sa mga Lamanita, na baka sakali, sila ay madala sa kaligtasan --

1:14 Sapagkat sa kasalukuyan, ang aming pagpupunyaging mapanumbalik sila sa tunay na pananampalataya ay walang saysay. At sila ay sumumpa sa kanilang kapootan na kung maaari, wawasakin nila kami at ang aming mga talaan, at gayundin ang lahat ng kaugalian ng aming mga ama.

1:15 Samakatwid, ako, nalalamang mapangangalagaan ng Panginoong Diyos ang aming mga talaan, ako ay patuloy na nagsumamo sa kanya, sapagkat sinabi niya sa akin: Ang anumang bagay na iyong hihingin nang may pananampalataya, naniniwalang iyong tatanggapin sa pangalan ni Cristo, ito ay matatanggap mo.

1:16 At ako ay may pananampalataya, at ako ay nagsumamo sa Diyos na kanyang pangalagaan ang mga talaan, at siya ay nakipagtipan sa akin na kanya itong dadalhin sa mga Lamanita sa kanyang sariling takdang panahon.

1:17 At ako, si Enos, nalalamang ito ay alinsunod sa tipang kanyang ginawa; kaya nga, ang aking kaluluwa ay napayapa.

1:18 At sinabi sa akin ng Panginoon: Ang iyong mga ama ay humiling din sa akin ng bagay na ito; at ito ay mangyayari sa kanila alinsunod sa kanilang pananampalataya; sapagkat ang kanilang pananampalataya ay katulad din ng sa iyo.

1:19 At ngayon ito ay nangyari na, na ako, si Enos, ay humayo sa mga tao ni Nephi, nagpopropesiya ng mga bagay na darating, at nagpapatotoo sa mga bagay na aking narinig at nakita.

1:20 At ako ay nagpapatotoo na ang mga tao ni Nephi ay buong sigasig na nagsikap upang mapanumbalik ang mga Lamanita sa tunay na pananampalataya sa Diyos. Ngunit ang aming mga pagpapagal ay nawalan ng saysay; ang kanilang poot ay di matinag, at sila ay naakay ng kanilang likas na kasamaan kaya nga't sila ay naging mababangis, at malulupit, at mga taong uhaw sa dugo, puno ng pagsamba sa diyus-diyusan at karumihan; nabubusog sa mga hayop na maninila; nananahanan sa mga tolda, at gumagala sa ilang na may isang maigsing bigkis na balat sa kanilang mga balakang at ang kanilang mga ulo ay ahit; at ang kanilang kahusayan ay sa pana, at sa simitar at sa palakol. At karamihan sa kanila ay hindi kumakain maliban sa ito ay hilaw na karne; at sila ay patuloy na naghahangad na lipulin kami.

1:21 At ito ay nangyari na, na ang mga tao ni Nephi ay nagbungkal ng lupa, at nagtanim ng lahat ng uri ng butil, at bungang-kahoy, at mga kawan ng mga hayop, at mga kawan ng lahat ng uri ng baka, at mga kambing, at maiilap na kambing, at gayundin ng maraming kabayo.

1:22 At lubhang maraming propeta sa amin. At ang mga tao ay mga taong matitigas ang leeg, mahirap makaunawa.

1:23 At wala nang ibang bagay maliban sa karahasan, pangangaral at nagpopropesiya ng mga digmaan, at mga alitan, at mga pagkawasak, at patuloy na pagpapaalaala sa kanila ng kamatayan, at ng tagal ng kawalang-hanggan, at ng mga hatol at ng kapangyarihan ng Diyos, at lahat ng bagay na yaon -- patuloy na pinupukaw sila upang manatili sila sa pagkatakot sa Panginoon. Sinasabi ko na walang kulang sa mga bagay na ito, at labis na malaking kalinawan ng pananalita, ang mag-aadya sa kanila mula sa mabilis na pagbaba sa pagkalipol. At ayon sa ganitong pamamaraan, ako ay sumulat hinggil sa kanila.

1:24 At nakita ko ang mga digmaang namagitan sa mga Nephita at Lamanita sa paglipas ng aking mga araw.

1:25 At ito ay nangyari na, na ako ay nagsimulang tumanda, at isandaan at pitumpu at siyam na taon na ang lumipas mula sa panahon na ang aming amang si Lehi ay lumisan sa Jerusalem. {420 b.c.}

1:26 At nadama ko na sa madaling panahon ako ay bababa na sa aking libingan, na naatasan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos na ako ay kailangang mangaral at magpropesiya sa mga taong ito, at ipahayag ang salita alinsunod sa katotohanan na na kay Cristo. At ipinahayag ko iyon sa lahat ng aking mga araw, at nagsaya sa mga iyon nang higit sa anupaman sa daigdig.

1:27 At ako sa madaling panahon ay tutungo sa pook ng aking kapahingahan, kung saan ko makakasama ang aking Manunubos; sapagkat alam ko na sa kanya ako ay magkakaroon ng pamamahinga. At ako ay magsasaya sa araw na ang aking pagiging may kamatayan ay mabibihisan ng kawalang-kamatayan, at tatayo sa kanyang harapan; sa gayon, makikita ko ang kanyang mukha nang may katuwaan, at sasabihin niya sa akin: Lumapit ka sa akin, ikaw na pinagpala, may isang pook na inihanda para sa iyo sa mga mansiyon ng aking Ama. Amen.

ANG AKLAT NI JAROM

(Mga 399-361 b.c.)

1:1 Ngayon masdan, ako, si Jarom, ay sumusulat ng ilang salita alinsunod sa kautusan ng aking ama, si Enos, upang maingat ang aming talaangkanan.

1:2 At dahil sa maliliit ang mga laminang ito, at dahil ang mga bagay na ito ay nasusulat sa paghahangad ng kapakanan ng aming mga kapatid, ang mga Lamanita, anupa't talagang kinakailangang makapagsulat ako nang kaunti; subalit hindi ako magsusulat ng mga bagay ng aking pagpopropesiya, ni ng aking mga paghahayag. Sapagkat ano pa ba ang maisusulat ko na makahihigit pa kaysa mga naisulat na ng aking mga ama? Sapagkat hindi ba't kanilang inihayag ang plano ng kaligtasan? Sinasabi ko sa inyo, Oo; at sapat na ito sa akin.

1:3 Masdan, kinakailangang marami pa ang gawin sa mga taong ito, dahil sa katigasan ng kanilang mga puso, at sa kabingihan ng kanilang mga tainga, at sa kabulagan ng kanilang mga isipan, at sa katigasan ng kanilang mga leeg; gayon pa man, labis na maawain ang Diyos sa kanila, at hindi pa sila pinapalis sa ibabaw ng lupain.

1:4 At marami sa amin ang nakatatanggap ng maraming paghahayag, sapagkat hindi lahat sila ay matitigas ang leeg. At kasindami ng hindi matitigas ang leeg at may pananampalataya, ay may pakikipag-ugnayan sa Banal na Espiritu, na nagbibigay-alam sa mga anak ng tao, alinsunod sa kanilang pananampalataya.

1:5 At ngayon, masdan, nakalipas na ang dalawang daang taon, at ang mga tao ni Nephi ay naging makapangyarihan sa lupain. Pinagsikapan nilang sundin ang mga batas ni Moises at gawing banal ang araw ng sabbath sa Panginoon. At hindi sila nawalan ng pitagan; ni nanlapastangan sila. At ang mga batas ng lupain ay napakahigpit. {399 b.c.}

1:6 At nakakalat sila sa halos lahat ng dako ng lupain, at gayon din ang mga Lamanita. At higit silang nakararami kaysa sa mga Nephita; at ikinagagalak nila ang pumaslang at iniinom ang dugo ng mga hayop.

1:7 At ito ay nangyari na, na maraming ulit silang sumalakay laban sa amin, na mga Nephita, upang makidigma. Subalit ang aming mga hari at aming mga pinuno ay mga makapangyarihang lalaki sa pananampalataya sa Panginoon; at itinuro nila sa mga tao ang mga landas ng Panginoon; anupa't nalabanan namin ang mga Lamanita at naitaboy silang palabas ng aming mga lupain, at nagsimulang patibayin ang aming mga lunsod, o alinmang lugar na aming mana.

1:8 At labis kaming dumami, at nagsikalat sa ibabaw ng lupain, at naging labis na mayaman sa ginto, at sa pilak, at sa mahahalagang bagay, at sa mahusay na pagyari ng kahoy, sa mga gusali, at sa mga makinarya, at gayon din sa bakal at tanso, at asero, gumagawa ng lahat ng uri ng kagamitan ng bawat uri upang makapagbungkal ng lupa, at mga sandata ng digmaan -- oo, ang matulis na palaso, at ang sisidlan ng pana, at ang tunod, at ang sibat, at lahat ng paghahanda para sa digmaan.

1:9 At sa gayon nakahandang harapin ang mga Lamanita, hindi sila namayani laban sa amin. Subalit ang salita ng Panginoon ay napatunayan, na kanyang sinabi sa aming mga ama, sinasabi na: Habang inyong sinusunod ang aking mga kautusan kayo ay uunlad sa lupain.

1:10 At ito ay nangyari na, na binigyang-babala ng mga propeta ng Panginoon ang mga tao ni Nephi, alinsunod sa salita ng Diyos, na kung hindi nila susundin ang mga kautusan, bagkus ay mahuhulog sa paglabag, na kinakailangan silang lipulin mula sa ibabaw ng lupain.

1:11 Kaya nga, ang mga propeta, at ang mga saserdote, at ang mga guro, ay masisigasig na nagpagal, pinapayuhan nang may mahabang pagtitiis ang mga tao na magsumigasig; itinuturo ang mga

batas ni Moises, at ang hangarin ng pagbibigay nito; hinihikayat silang umasa sa Mesiyas, at maniwalang siya ay paparito na para bagang pumarito na siya. At sa ganitong pamamaraan nila tinuruan sila.

1:12 At ito ay nangyari na, na sa paggawa nito ay naiadya nila ang kanilang pagkalipol sa ibabaw ng lupain; sapagkat dinuro nila ang kanilang mga puso sa pamamagitan ng salita, patuloy na pinupukaw sila sa pagsisisi.

1:13 At ito ay nangyari na, na lumipas ang dalawang daan at tatlumpu at walong taon -- alinsunod sa alitan, at mga kaguluhan, at mga pagtatalu-talo, sa loob ng maraming panahon. {361 b.c.}

1:14 At ako, si Jarom, ay hindi na magsusulat pa, sapagkat maliliit ang mga lamina. Subalit masdan, aking mga kapatid, maaari kayong sumangguni sa isa pang mga lamina ni Nephi; sapagkat masdan, sa mga yaon nauukit ang mga talaan ng aming mga digmaan, ayon sa mga sulat ng mga hari, o yaong mga ipinasulat nila.

1:15 At ibinibigay ko ang mga laminang ito sa mga kamay ng aking anak na lalaki na si Omni, upang ang mga ito ay maingat alinsunod sa mga kautusan ng aking mga ama.

ANG AKLAT NI OMNI

(Mga 323-130 b.c.)

1:1 Masdan, ito ay nangyari na, na ako, si Omni, na inutusan ng aking ama, si Jarom, na dapat akong magsulat kahit paano sa mga laminang ito, upang mapangalagaan ang aming talaangkanan --

1:2 Anupa't sa mga araw ko, nais kong malaman ninyo na nakipaglaban ako nang husto sa pamamagitan ng espada upang mapangalagaan ang aking mga tao, ang mga Nephita, mula sa pagkahulog sa mga kamay ng kanilang mga kaaway, ang mga Lamanita. Subalit masdan, ako rin sa aking sarili ay isang masamang tao, at hindi ko sinunod ang mga batas at ang mga kautusan ng Panginoon na dapat ko sanang ginawa.

1:3 At ito ay nangyari na, na lumipas ang dalawang daan at pitumpu at anim na taon, at nagkaroon kami ng mahabang panahon ng kapayapaan; at nagkaroon kami ng mahabang panahon ng malubhang digmaan at pagdanak ng dugo. Oo, at sa madaling salita, lumipas ang dalawang daan at walumpu at dalawang taon, at iningatan ko ang mga laminang ito alinsunod sa mga kautusan ng aking mga ama; at ipinagkatiwala ko ang mga ito sa aking anak na lalaki na si Ameron. At ako ay nagtatapos. {323 b.c.} {317 b.c.}

1:4 At ngayon, ako, si Ameron, ay isinusulat ang anumang mga bagay na aking maisusulat, na kakaunti, sa aklat ng aking ama.

1:5 Masdan, ito ay nangyari na, na lumipas ang tatlong daan at dalawampung taon, at ang higit na masasamang bahagi ng mga Nephita ay nalipol. {279 b.c.}

1:6 Sapagkat hindi pahihintulutan ng Panginoon, matapos niya silang akayin palabas ng lupain ng Jerusalem at inaruga at pinangalagaan sila upang hindi bumagsak sa mga kamay ng kanilang mga kaaway, oo, hindi niya ipahihintulot na hindi mapatunayan ang mga salita, na kanyang sinabi sa aming mga ama, sinasabi na: Habang hindi kayo sumusunod sa aking mga kautusan kayo ay hindi uunlad sa lupain.

1:7 Kaya nga, pinarusahan sila ng Panginoon sa dakilang paghahatol; gayon pa man, kinaawaan niya ang mga matwid upang hindi sila mangasawi, kundi iniligtas sila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway.

1:8 At ito ay nangyari na, na ibinigay ko ang mga lamina sa aking kapatid na si Chemis.

1:9 Ngayon ako, si Chemis, ay isinusulat ang kaunting bagay na aking maisusulat, sa yaon ding aklat na kasama ng aking kapatid; sapagkat masdan, nakita ko ang huli niyang isinulat, na isinulat niya ito sa pamamagitan ng sarili niyang kamay; at isinulat niya ito sa araw na ibinigay niya ang mga ito sa akin. At sa ganitong pamamaraan namin iningatan ang mga talaan, sapagkat alinsunod ito sa mga kautusan ng aming mga ama. At ako ay nagtatapos.

1:10 Masdan, ako, si Abinadom, ay anak na lalaki ni Chemis. Masdan, ito ay nangyari na, na nakakita ako ng maraming digmaan at kaguluhan sa pagitan ng aking mga tao, ang mga Nephita, at ang mga Lamanita; at ako, sa pamamagitan ng aking sariling espada, ay kinitil ang buhay ng marami sa mga Lamanita sa pagtatanggol sa aking mga kapatid.

1:11 At masdan, ang talaan ng mga taong ito ay nauukit sa mga laminang nasa pag-iingat ng mga hari, alinsunod sa mga salinlahi; at walang paghahayag akong nalalaman maliban sa mga yaong nasusulat, ni propesiya; anupa't sapat na ang yaong nasusulat. At ako ay nagtatapos.

1:12 Masdan, ako si Amaleki, ang anak na lalaki ni Abinadom. Masdan, ako ay mangungusap sa inyo kahit paano hinggil kay Mosias, na siyang ginawang hari sa lupain ng Zarahemla; sapagkat masdan,

siya na binigyang-babala ng Panginoon na dapat siyang tumakas palabas ng lupain ng Nephi, at kasindami ng makikinig sa tinig ng Panginoon ay nararapat ding lisanin ang lupain na kasama niya, patungo sa ilang --

1:13 At ito ay nangyari na, na ginawa niya ang naaayon sa iniutos sa kanya ng Panginoon. At nilisan nila ang lupain patungo sa ilang, kasindami ng nakinig sa tinig ng Panginoon; at pinatubayan sila sa pamamagitan ng maraming pangangaral at pagpopropesiya. At patuloy silang pinaaalalahanan sa pamamagitan ng salita ng Diyos; at inakay sila sa pamamagitan ng lakas ng kanyang bisig, mula sa ilang hanggang sa makarating sila sa lupaing tinatawag na lupain ng Zarahemla.

1:14 At natagpuan nila ang isang pangkat ng mga tao, na tinatawag na mga tao ni Zarahemla. Ngayon, nagkaroon ng labis na pagsasaya sa mga tao ni Zarahemla; at labis ding nagalak si Zarahemla, sapagkat isinugo ng Panginoon ang mga tao ni Mosias na dala ang mga laminang tanso na naglalaman ng talaan ng mga Judio.

1:15 Masdan, ito ay nangyari na, na natuklasan ni Mosias na ang mga tao ni Zarahemla ay nagmula sa Jerusalem sa panahon na si Zedekias, ang hari ng Juda, ay dinalang bihag sa Babilonia.

1:16 At naglakbay sila sa ilang, at dinala ng kamay ng Panginoon sa kabila ng malalaking tubig, sa lupain kung saan sila natagpuan ni Mosias; at simula noon ay roon na sila nanirahan.

1:17 At sa panahong natagpuan sila ni Mosias, labis na ang kanilang idinami. Gayon pa man, nagkaroon na sila ng maraming digmaan at malulubhang alitan, at mga bumagsak sa pamamagitan ng espada sa pana-panahon; at ang kanilang wika ay naging marumi; at wala silang dinalang mga talaan; at itinatwa nila ang pagkatao ng kanilang Lumikha; at si Mosias, ni ang mga tao ni Mosias ay hindi sila maunawaan.

1:18 Subalit ito ay nangyari na, na nag-utos si Mosias na turuan sila ng kanyang wika. At ito ay nangyari na, na matapos silang maturuan ng wika ni Mosias, si Zarahemla ay nagbigay ng talaangkanan ng kanyang mga ama, ayon sa kanyang alaala; at ang mga ito ay isinulat, subalit hindi sa mga laminang ito.

1:19 At ito ay nangyari na, na ang mga tao ni Zarahemla, at ni Mosias ay nagsama-sama; at si Mosias ay hinirang na maging kanilang hari.

1:20 At ito ay nangyari na, na sa panahon ni Mosias, may dinalang isang malaking bato sa kanya na may mga nakaukit; at ipinaliwanag niya ang mga nauukit sa pamamagitan ng kaloob at kapangyarihan ng Diyos.

1:21 At nagbigay-salaysay ang mga ito hinggil sa isang Coriantumer, at sa pagkapatay ng kanyang mga tao. At si Coriantumer ay natagpuan ng mga tao ni Zarahemla; at namuhay siyang kasama nila sa loob ng siyam na buwan.

1:22 At naglalahad din ito ng kaunting mga salita hinggil sa kanyang mga ama. At ang kanyang unang mga magulang ay nagmula sa tore sa panahong nilito ng Panginoon ang wika ng mga tao; at ang kabagsikan ng Panginoon ay sumapit sa kanila alinsunod sa kanyang mga paghuhukom, na makatarungan; at ang kanilang mga buto ay nakakalat sa lupaing pahilaga.

1:23 Masdan, ako, si Amaleki, ay isinilang sa panahon ni Mosias; at nabuhay ako hanggang sa masaksihan ko ang kanyang pagpanaw; at si Benjamin, ang kanyang anak na lalaki, ang humalili sa kanyang paghahari.

1:24 At masdan, aking nakita, sa panahon ni haring Benjamin, ang isang malubhang digmaan at labis na pagdanak ng dugo sa pagitan ng mga Nephita at ng mga Lamanita. Subalit masdan, ang mga Nephita ay nagkaroon ng malaking kalamangan sa kanila; oo, kung kaya't naitaboy silang palabas ni haring Benjamin sa lupain ng Zarahemla.

1:25 At ito ay nangyari na, na nagsimula akong tumanda; at, sa kawalan ng binhi, at nalalamang si haring Benjamin ay isang makatarungang tao sa harapan ng Panginoon, kaya nga, ibibigay ko ang mga laminang ito sa kanya, hinihikayat ang lahat ng tao na lumapit sa Diyos, ang Banal ng Israel, at maniwala sa pagpopropesiya, at sa mga paghahayag, at sa paglilingkod ng mga anghel, at sa kaloob na pagsasalita ng mga wika, at sa kaloob na pagpapaliwanag ng mga wika, at sa lahat ng mabuting bagay; sapagkat walang ano mang bagay na mabuti maliban sa ito ay nagmula sa Panginoon: at yaong masama ay nagmumula sa diyablo.

1:26 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, nais kong lumapit kayo kay Cristo, na siyang Banal ng Israel, at makibahagi sa kanyang kaligtasan, at sa kapangyarihan ng kanyang pagtubos. Oo, lumapit sa kanya, at ialay ang inyong buong kaluluwa bilang handog sa kanya, at magpatuloy sa pag-aayuno at pananalangin, at magtiis hanggang wakas; at yamang buhay ang Panginoon kayo ay maliligtas.

1:27 At ngayon mangungusap ako kahit paano hinggil sa ilang katao na umahon sa ilang upang bumalik sa lupain ng Nephi; sapagkat may malaking bilang ang nagnais na maangkin ang lupaing kanilang mana.

1:28 Kaya nga, umahon sila sa ilang. At ang kanilang pinuno sapagkat malakas at makapangyarihang lalaki, at isang lalaking matigas ang leeg, anupa't naging sanhi siya ng alitan sa kanila; at silang lahat ay napatay, maliban sa limampu, sa ilang, at muli silang bumalik sa lupain ng Zarahemla.

1:29 At ito ay nangyari na, na nakapagsama sila ng marami pang iba, at muli silang naglakbay patungo sa ilang.

1:30 At ako, si Amaleki, ay may isang kapatid na lalaki, na sumama rin sa kanila; at simula noon ay wala na akong nabalitaan pa hinggil sa kanila. At nalalapit na akong humimlay sa aking libingan; at puno na ang mga laminang ito. At tinatapos ko ang aking pananalita.

ANG MGA SALITA NI MORMON

(Mga a.d. 385.)

1:1 At ngayon ako, si Mormon, na nahahanda nang ibigay ang talaang aking ginagawa sa mga kamay ng aking anak na lalaking si Moroni, masdan, aking nasaksihan ang halos buong pagkalipol ng aking mga tao, ang mga Nephta.

1:2 At maraming daang taon na ang nakalipas matapos ang pagparito ni Cristo nang ibigay ko ang mga talaang ito sa mga kamay ng aking anak; at inaakala kong masasaksihan niya ang ganap na pagkalipol ng aking mga tao. Subalit ipagkaloob nawa ng Diyos na makaligtas siya sa kanila, upang makasulat siya kahit paano ng hinggil sa kanila, at kahit paano hinggil kay Cristo, na baka sakali isang araw ay mapakinabangan nila. {Mga a.d. 385}

1:3 At ngayon, mangungusap ako kahit paano hinggil sa yaong aking naisulat na; sapagkat matapos akong makagawa ng pinaikling ulat mula sa mga lamina ni Nephi, hanggang sa paghahari nitong si haring Benjamin, na nabanggit ni Amaleki, sinaliksik ko ang mga talaang ibinigay sa aking mga kamay, at natagpuan ko ang mga laminang ito, na naglalaman nitong maikling ulat ng mga propeta, mula kay Jacob hanggang sa paghahari nitong si haring Benjamin, at marami rin sa mga salita ni Nephi.

1:4 At ang mga bagay na nasa mga laminang ito ay nakasisiya sa akin, dahil sa mga propesiya tungkol sa pagparito ni Cristo; at nalalaman ng aking mga ama na marami sa mga ito ang natupad na; oo, at nalalaman ko rin na kasindami ng mga naipropesiya hinggil sa amin hanggang sa panahong ito ay natupad na, at kasindami sa mga mangyayari pa lamang sa panahong ito ay tiyak na mangyayari --

1:5 Dahil dito, pinili ko ang mga bagay na ito, upang tapusin ang aking talaan tungkol sa kanila, kung aling nalalabi sa aking mga talaan ay hahanguin ko mula sa mga lamina ni Nephi; at hindi ko kayang isulat ang ika-isandaang bahagi man lamang ng mga bagay ng aking mga tao.

1:6 Subalit masdan, kukunin ko ang mga laminang ito, na naglalaman ng mga pagpopropesiyang ito at mga paghahayag, at isasama ang mga ito sa mga labi ng aking talaan, sapagkat mahahalaga ang mga ito sa akin; at nalalaman kong magiging mahalaga ang mga ito sa aking mga kapatid.

1:7 At gagawin ko ito para sa isang matalinong layunin; sapagkat ganito ang bulong sa akin, alinsunod sa mga pamamatnubay ng Espiritu ng Panginoon na nasa akin. At ngayon, hindi ko nalalaman ang lahat ng bagay; subalit nalalaman ng Panginoon ang lahat ng bagay na darating; anupa't pinapatnubayan niya ako na gumawa alinsunod sa kanyang kalooban.

1:8 At ang panalangin ko sa Diyos ay hinggil sa aking mga kapatid, na muli silang makarating sa kaalaman ng Diyos, oo, ang pagtubos ni Cristo; na muli silang maging mga kaaya-ayang tao.

1:9 At ngayon ako, si Mormon, ay magpapatuloy na tapusin ang aking talaan, na aking hahanguin mula sa mga lamina ni Nephi; at gagawin ko ito alinsunod sa kaalaman at pang-unawang ibinigay sa akin ng Diyos. {Mga a.d. 385}

1:10 Samakatwid, ito ay nangyari na, na matapos ibigay ni Amaleki ang mga laminang ito sa mga kamay ni haring Benjamin, na kanyang kinuha ang mga ito at isinama sa iba pang mga lamina, na naglalaman ng mga talaang pinagpasa-pasahan ng mga hari, sa bawat sali't salinlahi hanggang sa panahon ni haring Benjamin.

1:11 At ipinasa-pasa ang mga ito mula kay haring Benjamin, sa bawat sali't salinlahi hanggang ang mga ito ay napasa aking mga kamay. At ako, si Mormon, ay nananalangin sa Diyos na mapangalagaan ang mga ito mula sa panahong ito. At nalalaman kong mapangalagaan ang mga ito; sapagkat may mga dakilang bagay na nasusulat sa mga ito, kung saan hahatulan ang aking mga tao at ang kanilang mga kapatid sa dakila at huling araw, alinsunod sa salita ng Diyos na nasusulat.

1:12 At ngayon, hinggil sa haring Benjamin na ito -- nagkaroon siya ng mga bahagyang alitan sa sarili niyang mga tao.

1:13 At ito rin ay nangyari na, na sumalakay ang mga hukbo ng mga Lamanita sa lupain ng Nephi, upang makidigma sa kanyang mga tao. Subalit masdan, kinalap ni haring Benjamin ang kanyang mga hukbo, at nilabanan niya sila; at lumaban siya sa lakas ng kanyang sariling bisig, sa pamamagitan ng espada ni Laban.

1:14 At sa lakas ng Panginoon ay nakipaglaban sila sa kanilang mga kaaway, hanggang sa nakapatay sila ng libu-libong mga Lamanita. At ito ay nangyari na, na nakipaglaban sila sa mga Lamanita hanggang sa kanilang maitaboy sila palabas sa lahat ng lupaing kanilang mana.

1:15 At ito ay nangyari na, na matapos magkaroon ng mga huwad na Cristo, at ang kanilang mga bibig ay itinikom, at sila ay pinarusahan alinsunod sa kanilang mabibigat na kasalanan;

1:16 At matapos magkaroon ng mga huwad na propeta, at huwad na mangangaral at guro sa mga tao, at lahat sila ay pinarusahan alinsunod sa kanilang mabibigat na kasalanan; at matapos magkaroon ng maraming alitan at maraming pagtalikod patungo sa mga Lamanita, masdan, ito ay nangyari na, na si haring Benjamin, sa tulong ng mga banal na propeta na nasa kanyang mga tao --

1:17 Sapagkat masdan, si haring Benjamin ay isang banal na tao, at namahala siya sa kanyang mga tao sa katwiran; at maraming banal na tao sa lupain, at nangusap sila ng salita ng Diyos nang may kapangyarihan at karapatan; at gumamit sila ng katalasan dahil sa katigasan ng leeg ng mga tao --

1:18 Dahil dito, sa tulong nila, si haring Benjamin, sa pamamagitan ng paggawa nang buong lakas ng kanyang katawan at ng pandama ng kanyang buong kaluluwa, at gayon din ang mga propeta, ay muling nakapagtatag ng kapayapaan sa lupain.

ANG AKLAT NI MOSIAS

(Mga 130-92 b.c.)

KABANATA 1

(Mga 130-124 b.c.)

1:1 At ngayon, wala nang alitan sa buong lupain ng Zarahemla, sa lahat ng taong nabibilang kay haring Benjamin, kung kaya't si haring Benjamin ay nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa lahat ng nalalabi niyang mga araw.

1:2 At ito ay nangyari na, na siya ay nagkaroon ng tatlong anak na lalaki; at tinawag niya ang kanilang mga pangalang Mosias, at Helorum, at Helaman. At kanyang pinaturuan sila ng lahat ng wika ng kanyang mga ama, nang sa gayon sila ay maging mga lalaking may pang-unawa; at upang kanilang malaman ang hinggil sa mga propesiyang sinabi ng mga bibig ng kanilang mga ama, na ibinigay sa kanila ng kamay ng Panginoon.

1:3 At kanya ring itinuro sa kanila ang hinggil sa mga talaang nauukit sa mga laminang tanso, sinasabing: Aking mga anak, nais kong inyong pakatandaan na kung hindi sa mga laminang ito, na naglalaman ng mga talaan at kautusang ito, nagdusa na marahil tayo sa kamangmangan, maging hanggang sa ngayon, hindi nalalaman ang mga hiwaga ng Diyos.

1:4 Sapagkat hindi maaari na ang ating ama, si Lehi, ay maalaala ang lahat ng bagay na ito, upang maituro ang mga yaon sa kanyang mga anak, kung hindi dahil sa tulong ng mga laminang ito; sapagkat siya na naturuan sa wika ng mga taga-Egipto kaya nga magagawa niyang basahin ang mga nakaukit na ito, at ituro ang mga yaon sa kanyang mga anak, nang sa gayon ay maituro nila ang mga yaon sa kanilang mga anak, at sa gayon naisasakatuparan ang mga kautusan ng Diyos, maging hanggang sa ngayon.

1:5 Sinasabi ko sa inyo, aking mga anak, kung hindi dahil sa mga bagay na ito, na naingatan at napangalagaan ng kamay ng Diyos, upang ating mabasa at maunawaan ang kanyang mga hiwaga, at panatilihin tuwina ang kanyang mga kautusan sa harapan ng ating mga mata, na maging ang ating mga ama ay nanghina marahil sa kawalang-paniwala, at marahil tayo ay natulad na rin sa ating mga kapatid, ang mga Lamanita, na walang nalalaman hinggil sa mga bagay na ito, o maging sa hindi maniniwala sa mga yaon kapag itinuro ang mga yaon sa kanila, dahil sa mga kaugalian ng kanilang mga ama, na hindi tama.

1:6 O aking mga anak, nais kong inyong pakatandaan na ang mga salitang ito ay totoo, at na ang mga talaang ito ay totoo rin. At masdan, maging ang mga lamina ni Nephi, na naglalaman ng mga talaan at ng mga salita ng ating mga ama mula sa panahong nilisan nila ang Jerusalem hanggang sa ngayon, at ang mga ito ay totoo; at nalalaman natin ang kanilang katiyakan sapagkat namamalas ang mga ito ng ating mga mata.

1:7 At ngayon, aking mga anak, nais kong inyong pakatandaan na masigasig na saliksikin ang mga yaon, nang sa gayon kayo ay makinabang; at nais kong inyong sundin ang mga kautusan ng Diyos, upang umunlad kayo sa lupain alinsunod sa mga ginawang pangako ng Panginoon sa inyong mga ama.

1:8 At marami pang bagay ang itinuro ni haring Benjamin sa kanyang mga anak, na hindi nasusulat sa aklat na ito.

1:9 At ito ay nangyari na, nang matapos si haring Benjamin ng pagtuturo sa kanyang mga anak, na tumanda na siya, at kanyang nadama na siya ay nalalapit nang yumaon ng lakad ng buong lupa; samakatwid, inakala niyang kinakailangan na niyang igawad ang kaharian sa isa sa kanyang mga anak.

1:10 Kaya nga, ipinatawag niya sa kanyang harapan si Mosias; at ito ang mga salitang sinabi niya sa kanya, sinasabing: Anak ko, nais kong gumawa ka ng pagpapahayag sa lahat ng dako ng lupaing ito sa

lahat ng taong ito, o ang mga tao ni Zarahemla, at ang mga tao ni Mosias na naninirahan sa lupain, nang sa gayon ay sama-samang magtipon sila; sapagkat kinabukasan ay ihahayag ko sa kanila na aking mga tao mula sa sarili kong bibig na ikaw ang hari at tagapamahala ng mga taong ito, na ipinagkatiwala ng Panginoong Diyos sa atin. {Mga 124 b.c.}

1:11 At bukod doon, bibigyan ko ng pangalan ang mga taong ito, nang sa gayon sila ay makilala nang higit sa lahat ng tao na inilabas ng Panginoong Diyos sa lupain ng Jerusalem; at gagawin ko ito sapagkat sila ay naging masisigasig na tao sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon.

1:12 At aking ibibigay sa kanila ang isang pangalan na kailanman ay hindi mabubura, maliban na lamang kung dahil sa kasalanan.

1:13 Oo, at bukod doon ay sinasabi ko sa iyo, na kung ang mga taong ito na labis na pinagpala ng Panginoon ay mahuhulog sa paglabag, at maging masasama at mga taong mapang-apid, na hahayaan sila ng Panginoon, nang sa gayon sila ay manghina tulad ng kanilang mga kapatid; at hindi na sila pangangalagaan pa ng kanyang walang kapantay at kagila-gilalas na kapangyarihan, tulad ng pangangalaga niya sa ating mga ama hanggang sa ngayon.

1:14 Sapagkat sinasabi ko sa iyo, na kung hindi niya iniunat ang kanyang bisig sa pangangalaga sa ating mga ama, sila ay tiyak na nahulog sa mga kamay ng mga Lamanita, at naging mga biktima ng kanilang pagkapoot.

1:15 At ito ay nangyari na, nang matapos si haring Benjamin sa pagsasalitang ito sa kanyang anak, na kanyang binigyan siya ng tagubilin hinggil sa lahat ng gawain sa kaharian.

1:16 At bukod doon, kanyang binigyan din siya ng tagubilin hinggil sa mga talaang nauukit sa mga laminang tanso; at sa mga lamina rin ni Nephi; at gayon din, sa espada ni Laban, at sa bola o aguhon, na pumatnubay sa ating mga ama sa ilang, na inihanda ng kamay ng Panginoon nang sa gayon sila ay mapatnubayan, bawat isa alinsunod sa pakikinig at pagsusumigasig na kanilang ibinibigay sa kanya.

1:17 Anupa't dahil sa hindi sila naging matapat, hindi sila umunlad ni sumulong sa kanilang paglalakbay, kundi itinaboy pabalik, at sumapit ang galit ng Diyos sa kanila; at kaya nga, binagabag sila sa pamamagitan ng taggutom at masidhing paghihirap, upang pukawin sila sa pag-alaala ng kanilang tungkulin.

1:18 At ngayon, ito ay nangyari na, na humayo at ginawa ni Mosias ang ipinag-utos sa kanya ng kanyang ama, at nagpahayag sa lahat ng tao na nasa lupain ng Zarahemla nang sa gayon ay sama-samang matipon nila ang kanilang sarili, upang umahon sa templo nang mapakinggan ang mga salitang sasabihin ng kanyang ama sa kanila.

KABANATA 2

(Mga 124 b.c.)

2:1 At ito ay nangyari na, na matapos na maisagawa ni Mosias ang ipinag-utos ng kanyang ama sa kanya, at makagawa ng pagpapahayag sa lahat ng dako ng buong lupain, na magkakasamang tinipon ng mga tao ang kanilang sarili sa lahat ng dako ng buong lupain, nang sila ay makaahon sa templo upang marinig ang mga salitang sasabihin ni haring Benjamin sa kanila.

2:2 At malaki ang bilang nila, maging sa napakarami kung kaya't hindi sila mabilang, sapagkat sila ay parami nang parami at lubhang dumami sa lupain.

2:3 At kanila ring dinala ang mga unang anak ng kanilang mga kawan, upang sila ay makapag-alay ng hain at mga handog na susunugin alinsunod sa mga batas ni Moises.

2:4 At gayundin upang sila ay makapagbigay-pasalamat sa Panginoon nilang Diyos na nagdala sa kanila palabas ng lupain ng Jerusalem, at nagligtas sa kanila mula sa kamay ng kanilang mga kaaway, at

humirang ng mga makatarungang tao na kanilang maging mga guro, at gayundin ng isang makatarungang tao na kanilang maging hari, na siyang nagtatag ng kapayapaan sa lupain ng Zarahemla, at nagturo sa kanilang sundin ang mga kautusan ng Diyos, upang sila ay magsaya at mapuspos ng pag-ibig sa Diyos at sa lahat ng tao.

2:5 At ito ay nangyari na, nang sila ay dumating sa templo, itinayo nila ang kanilang mga tolda sa palibot, bawat lalaki alinsunod sa kanyang mag-anak, na binubuo ng kanyang asawa, at kanyang mga anak na lalaki, at kanyang mga anak na babae, at kanilang mga anak na lalaki at kanilang mga anak na babae, mula sa pinakamatanda hanggang sa pinakabata, bawat mag-anak ay nakabukod mula sa isa't isa.

2:6 At itinayo nila ang kanilang mga tolda sa palibot ng templo, bawat tao ay iniharap sa templo ang pintuan ng kanilang tolda, nang sa gayon sila ay makapanatili sa kanilang mga tolda at marinig ang mga salitang sasabihin ni haring Benjamin sa kanila;

2:7 Sapagkat lubhang napakaraming tao kung kaya't hindi sila kayang maturuang lahat ni haring Benjamin sa loob ng mga pader ng templo, kaya nga pinapangyari niyang magtayo ng isang tore, nang sa gayon ay marinig ng kanyang mga tao ang mga salitang kanyang sasabihin sa kanila.

2:8 At ito ay nangyari na, na siya ay nagsimulang magsalita sa kanyang mga tao mula sa tore; at hindi nila marinig na lahat ang kanyang mga salita dahil sa dami ng mga tao; kaya nga pinapangyari niya na ang mga salitang kanyang sinabi ay isulat at ipadala sa mga yaong di naabot ng kanyang tinig, upang sila rin ay makatanggap ng kanyang mga salita.

2:9 At ito ang mga salitang kanyang sinabi, at pinapangyaring isulat, sinasabing: Aking mga kapatid, kayong lahat na sama-samang nagtipon ng inyong sarili, kayong nakaririnig ng aking mga salita na sasabihin ko sa inyo sa araw na ito; sapagkat hindi ko kayo inutusang magtungo rito upang paglaruan ang mga salitang aking sasabihin, kundi upang kayo ay makinig sa akin, at buksan ang inyong mga tainga upang kayo'y makarinig, at ang inyong mga puso upang kayo ay makaunawa, at ang inyong mga isipan upang ang mga hiwaga ng Diyos ay mabuksan sa inyong mga pananaw.

2:10 Hindi ko kayo inutusang magtungo rito upang kayo ay matakot sa akin, o upang inyong isipin na ako sa aking sarili ay higit sa isang mortal na tao.

2:11 Kundi ako ay katulad din ng inyong sarili, saklaw ng lahat ng uri ng mga sakit sa katawan at isipan; gayunman ako ay pinili ng mga taong ito, at itinalaga ng aking ama, at pinahintulutan ng kamay ng Panginoon na ako ay maging isang pinuno at isang hari sa mga taong ito; at inaruga at pinangalagaan ng kanyang walang kapantay na kapangyarihan upang paglingkuran kayo nang buo kong kapangyarihan, isipan at lakas na ipinagkaloob sa akin ng Panginoon.

2:12 Sinasabi ko sa inyo na sapagkat ako ay pinahintulutang gugulin ang aking panahon sa paglilingkod sa inyo, maging hanggang sa ngayon, at hindi ako naghangad ng ginto o pilak o anumang uri ng inyong kayamanan;

2:13 Ni hindi ko pinahintulutan na kayo ay makulong sa mga bartolina, ni alipinin ninyo ang isa't isa, ni ang kayo ay pumaslang, o mandambong, o magnakaw, o makiapid; ni hindi ko pinahintulutan na kayo'y gumawa ng anumang uri ng kasamaan at tinuruan ko kayo na nararapat ninyong sundin ang mga kautusan ng Panginoon sa lahat ng bagay na kanyang iniutos sa inyo --

2:14 At maging ako, sa aking sarili, ay gumawa sa pamamagitan ng sarili kong mga kamay upang kayo ay aking mapaglingkuran, at upang kayo ay hindi mabigatan sa mga buwis, at upang walang anumang bagay na ipataw sa inyo na mabigat dalhin -- at sa lahat ng bagay na ito na aking sinabi, kayo na rin sa inyong sarili ang mga saksi sa araw na ito.

2:15 Gayunman, mga kapatid ko, hindi ko ginawa ang mga bagay na ito upang ako ay makapagmalaki, ni hindi ko sinasabi ang mga bagay na ito upang ako ay magparatang sa inyo; kundi

sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito upang inyong malaman na ako ay makasasagot nang may malinis na budhi sa harapan ng Diyos sa araw na ito.

2:16 Masdan, sinasabi ko sa inyo na dahil sa sinabi ko sa inyo na ginugol ko ang aking panahon sa paglilingkod sa inyo, hindi ko ninanais na magmalaki, sapagkat ako ay nasa paglilingkod lamang ng Diyos.

2:17 At masdan, sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito upang inyong matamo ang karunungan; upang inyong malaman na kung kayo ay nasa paglilingkod ng inyong kapwa-tao, kayo ay nasa paglilingkod lamang ng inyong Diyos.

2:18 Masdan, tinawag ninyo akong inyong hari; at kung ako na tinatawag ninyong hari ay nagpapagal upang paglilingkuran kayo, hindi ba't nararapat na kayo ay magpagal upang paglilingkuran ang isa't isa?

2:19 At masdan din, kung ako, na tinatawag ninyong inyong hari, na ginugol ang kanyang panahon sa paglilingkod sa inyo, at nasa paglilingkod din naman ng Diyos, ay karapat-dapat sa anumang pasasalamat mula sa inyo, o hindi ba't nararapat na pasalamat ninyo ang inyong makalangit na Hari!

2:20 Sinasabi ko sa inyo, mga kapatid ko, na kung inyong ibibigay ang lahat ng pasasalamat at papuri na makakayang taglayin ng inyong buong kaluluwa, sa Diyos na siyang lumikha sa inyo, at nag-aaruga at nangangalaga sa inyo, at pinapangyari na kayo ay magsaya, at nagkaloob na kayo ay mabuhay sa kapayapaan sa isa't isa --

2:21 Sinasabi ko sa inyo na kung paglilingkuran ninyo siya na lumikha sa inyo mula sa simula, at nangangalaga sa inyo sa araw-araw, sa pamamagitan ng pagpapahiram sa inyo ng hininga, upang kayo ay mabuhay at makakilos at makagawa alinsunod sa inyong sariling kagustuhan, at maging sa pagtataguyod sa inyo sa bawat sandali -- sinasabi ko, kung siya ay paglilingkuran ninyo ng inyong buong kaluluwa, gayunman, kayo ay magiging hindi kapaki-pakinabang na mga tagapaglilingkod.

2:22 At masdan, ang hinihingi lamang niya sa inyo ay sundin ang kanyang mga kautusan, at pinangakuan niya kayo na kung inyong susundin ang kanyang mga kautusan, kayo ay uunlad sa lupain; at kailanman siya ay hindi nag-iiba mula roon sa kung alin ay kanyang sinabi; samakatwid, kung inyong susundin ang kanyang mga kautusan, kayo ay kanyang pagpapalain at pauunlarin.

2:23 At ngayon, sa unang dako, kayo ay kanyang nilikha, at ipinagkaloob sa inyo ang inyong mga buhay, kaya't kayo ay may pagkakautang sa kanya.

2:24 At ikalawa, hinihingi niya na inyong gawin ang kanyang ipinag-uutos sa inyo; sapagkat kung ito ay gagawin ninyo, kayo ay kaagad niyang pagpapalain; at samakatwid, kayo ay kanya nang nabayaran. At kayo ay may pagkakautang pa rin sa kanya, at mayroon, at magkakagayon magpakailanman at walang katapusan; kaya nga, ano ang inyong maipagmamalaki?

2:25 At ngayon itinatanong ko, kayo ba ay may masasabing anuman sa inyong sarili? Sinasagot ko kayo, Wala. Hindi ninyo masasabi na kayo ay nakahihigit sa alabok ng lupa; gayunman kayo ay nilikha mula sa alabok ng lupa; ngunit masdan, ito ay pag-aari niya na lumikha sa inyo.

2:26 At ako, maging ako, na tinatawag ninyong hari, ay hindi nakahihigit kaysa sa inyong sarili; sapagkat ako rin ay mula sa alabok. At inyong namamasdan na ako ay matanda na, at malapit nang isuko ang may kamatayang katawang ito sa kanyang inang lupa.

2:27 Samakatwid, kagaya ng sinabi ko sa inyo na ako ay naglingkod sa inyo, lumalakad nang may malinis na budhi sa harapan ng Diyos, gayunman ako, sa panahong ito ay pinapangyaring sama-samang tipunin ninyo ang inyong sarili, upang ako ay matagpuang walang sala, at nang ang inyong dugo ay hindi bumatik sa akin, kapag ako ay tatayo upang hatulan ng Diyos sa mga bagay na kanyang iniutos sa akin hinggil sa inyo.

2:28 Sinasabi ko sa inyo na pinapangyari ko na kayo ay sama-samang magtipon ng inyong sarili upang maalis ko sa aking mga kasuotan ang inyong dugo, sa panahong ito na ako ay malapit nang bumaba sa aking libingan, upang ako ay bumaba nang mapayapa, at ang aking walang kamatayang espiritu ay makasama sa mga koro sa kaitaasan sa pag-awit ng mga papuri sa isang makatarungang Diyos.

2:29 At bukod dito, sinasabi ko sa inyo na pinapangyari ko na kayo ay sama-samang magtipon ng inyong sarili, upang aking maipahayag sa inyo na hindi na ako ang inyong magiging guro, o inyong hari;

2:30 Sapagkat maging sa oras na ito, ang aking buong katawan ay nanginginig nang labis habang nagtatangkang magsalita sa inyo; subalit ang Panginoong Diyos ang nagtataguyod sa akin, at pinahintulutan niya akong makapagsalita sa inyo, at inutusan akong ipahayag sa inyo sa araw na ito, na ang aking anak na si Mosias ay isang hari at isang tagapamahala ninyo.

2:31 At ngayon, mga kapatid ko, nais kong gawin ninyo ang gaya ng ginawa na ninyo. Gaya ng inyong pagsunod sa mga kautusan ko, at gayundin sa mga kautusan ng aking ama, at umunlad, at naiadya mula sa pagkahulog sa mga kamay ng inyong mga kaaway, gayundin kung inyong susundin ang mga kautusan ng aking anak, o ang mga kautusan ng Diyos na ibibigay sa inyo sa pamamagitan niya, kayo ay uunlad sa lupain, at ang inyong mga kaaway ay hindi magkakaroon ng kapangyarihan sa inyo.

2:32 Ngunit, o aking mga tao, mag-ingat kayo, na baka magkaroon ng mga pagtatalo sa inyo, at inyong piliing sundin ang masamang espiritu, na siyang sinabi ng aking amang si Mosias.

2:33 Sapagkat masdan, may isang kapighatiang igagawad sa kanya na pumiling sumunod sa espiritung yaon; sapagkat kung pinili niyang sumunod sa kanya, at mananatili at mamamatay sa kanyang mga kasalanan, siya rin ay umiinom ng kapahamakan sa kanyang sariling kaluluwa; sapagkat siya ay tatanggap bilang kanyang kabayaran ng isang walang hanggang kaparusahan, sapagkat lumabag sa batas ng Diyos, na salungat sa kanyang sariling kaalaman.

2:34 Sinasabi ko sa inyo na walang sinuman sa inyo, maliban sa inyong maliliit na anak ang hindi pa naturuan hinggil sa mga bagay na ito, subalit sa inyong nakaaalam, nalalaman ninyo na kayo ay may walang hanggang pagkakautang sa inyong Ama sa Langit, upang ibigay sa kanya ang lahat ng nasa inyo at ang inyong sarili; at naturuan din hinggil sa mga talaang naglalaman ng mga propesiyang winika ng mga banal na propeta, magbuhat pa sa panahong ang ating amang si Lehi ay lumisan sa Jerusalem;

2:35 At gayundin, ang lahat ng sinabi ng ating mga ama hanggang sa ngayon. At masdan, gayundin, sinabi nila ang mga iniutos sa kanila ng Panginoon; samakatwid, ang mga yaon ay makatarungan at totoo.

2:36 At ngayon, sinasabi ko sa inyo, mga kapatid ko, na matapos na inyong malaman at maturuan ng lahat ng bagay na ito, kung kayo ay lalabag at asalungat doon sa mga sinabi na, ay inilalayo ninyo ang sarili sa Espiritu ng Panginoon, upang yaon ay mawalan ng puwang sa inyo na kayo ay patnubayan sa mga landas ng karunungan nang kayo ay pagpalain, paunlarin, at pangalagaan --

2:37 Sinasabi ko sa inyo, na ang taong gumagawa nito, siya rin ay hayagang naghihimagsik laban sa Diyos; anupa't kanyang piniling sundin ang masamang espiritu, at naging isang kaaway ng lahat ng kabutihan; kaya nga, ang Panginoon ay walang puwang sa kanya, sapagkat siya ay hindi nananahan sa mga hindi banal na templo.

2:38 Samakatwid kung ang taong yaon ay hindi magsisisi, at mananatili at mamamatay na isang kaaway ng Diyos, ang hinihingi ng banal na katarungan ang gigising sa kanyang walang kamatayang kaluluwa sa isang buhay na damdamin ng kanyang sariling kasalanan, na siyang magiging dahilan upang siya ay manliit sa harapan ng Panginoon, at pupuno sa kanyang dibdib ng kasalanan, at kirot, at pagdurusa na katulad ng isang di maapulng apoy, na ang ningas ay pumapailanglang magpakailanman at walang katapusan.

2:39 At ngayon sinasabi ko sa inyo, na ang awa ay hindi makaaangkin sa taong yaon; kaya nga, ang kanyang pangwakas na kahatulan ay magtiis ng isang walang katapusang pagdurusa.

2:40 O, lahat kayong matatandang lalaki, at gayundin kayong mga kabataang lalaki, at kayong maliliit na bata na nakauunawa ng aking mga salita, sapagkat maliwanag akong nangusap sa inyo upang kayo'y makaunawa, ako ay dumadalangin na kayo ay magising sa isang pag-alaala sa kakila-kilabot na kalagayan ng mga yaong nangahulog sa paglabag.

2:41 At bukod dito, ninanais kong inyong isaalang-alang ang pinagpala at maligayang kalagayan ng mga yaong sumusunod sa mga kautusan ng Diyos. Sapagkat masdan, sila ay pinagpala sa lahat ng bagay, kapwa temporal at espirituwal; at kung sila ay mananatiling matapat hanggang wakas, sila ay tatanggapin sa langit upang doon sila ay manahanang kasama ng Diyos sa kalagayan ng walang katapusang kaligayahan. O tandaan, tandaan na ang mga bagay na ito ay totoo; sapagkat ang Panginoong Diyos ang siyang nagsabi ng mga ito.

KABANATA 3 (Mga 124 b.c.)

3:1 At muli mga kapatid ko, nais kong tawagin ang inyong pansin, sapagkat ako ay mayroon pang mga sasabihin sa inyo; sapagkat masdan, ako ay may mga bagay na sasabihin sa inyo hinggil sa yaong darating.

3:2 At ang mga bagay na sasabihin ko sa inyo ay ipinaalam sa akin ng isang anghel mula sa Diyos. At sinabi niya sa akin: Gising; at ako ay gumising, at masdan, siya ay nakatayo sa harapan ko.

3:3 At sinabi niya sa akin: Gumising, at pakinggan ang mga salitang aking sasabihin sa iyo; sapagkat masdan, ako ay naparito upang ipahayag sa iyo ang masayang balita ng dakilang kagalakan.

3:4 Sapagkat dininig ng Panginoon ang iyong mga panalangin, at hinatulan ang iyong kabutihan, at isinugo ako upang magpahayag sa iyo nang ikaw ay magsaya; at nang ikaw ay makapagpahayag sa iyong mga tao, upang sila rin ay mapuspos ng kagalakan.

3:5 Sapagkat masdan, ang panahon ay darating, at hindi na nalalayo, na taglay ang kapangyarihan, ang Panginoong Makapangyarihan na naghahari, kung sino noon, at ngayon, mula sa lahat ng kawalang-hanggan, hanggang sa kawalang-hanggan, ay bababa mula sa langit sa mga anak ng tao, at mananahan sa isang katawang-lupa, at hahayo sa mga tao, gagawa ng mga makapangyarihang himala, tulad ng pagpapagaling ng may karamdaman, pagbuhay ng patay, pagpapalakad ng pilay, ang bulag nang makatanggap ng kanilang paningin, at ang bingi upang makarinig, at pagpapagaling ng lahat ng uri ng sakit.

3:6 At siya ay magpapalayas ng mga diyablo, o ng masasamang espiritu na nananahan sa mga puso ng mga anak ng tao.

3:7 At masdan, siya ay magdaranas ng mga tukso, at sakit ng katawan, gutom, uhaw, at pagod, nang higit sa matitiis ng tao, maliban na yaon ay sa kamatayan; sapagkat masdan, ang dugo ay lumalabas sa bawat butas ng kanyang balat, napakasidhi ng kanyang magiging pagdurusa dahil sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ng kanyang mga tao.

3:8 At siya ay tatawaging Jesucristo, ang Anak ng Diyos, ang Ama ng langit at lupa, ang Lumikha ng lahat ng bagay mula sa simula; at ang kanyang ina ay tatawaging Maria.

3:9 At masdan, siya ay paparito sa kanyang kalahi, upang ang kaligtasan ay mapasa mga anak ng tao, maging sa pamamagitan ng pananampalataya sa kanyang pangalan; at maging matapos ang lahat ng ito siya ay ituturing nilang isang tao, at sasabihin na siya ay may sa diyablo, at pahihirapan siya, at siya ay ipapakong sa krus.

3:10 At siya ay babangon sa ikatlong araw mula sa patay; at masdan, siya ay tatayo upang hatulan ang sanlibutan; at masdan, lahat ng bagay na ito ay mangyayari upang ang makatwirang hatol ay sumapit sa mga anak ng tao.

3:11 Sapagkat masdan, at gayundin ang kanyang dugo ang magbabayad-sala para sa mga kasalanan ng mga yaong nahulog dahil sa pagkakasala ni Adan, na nangamatay na hindi nalalaman ang kalooban ng Diyos hinggil sa kanila, o kung sino ay walang malay na nagkasala.

3:12 Ngunit, sa aba, sa aba niya na nakaalam na siya ay naghihimagsik laban sa Diyos! Sapagkat ang kaligtasan ay di mapapasa kaninuman, maliban sa pamamagitan ng pagsisisi at pananampalataya sa Panginoong Jesucristo.

3:13 At isinugo ng Panginoong Diyos ang kanyang mga banal na propeta sa mga anak ng tao, upang ipahayag ang mga bagay na ito sa lahat ng lahi, bansa, at wika, at nang sa gayon ang sinumang maniniwala na si Cristo ay paparito, sila rin ay makatatanggap ng kapatawaran ng kanilang mga kasalanan, at magsasaya sa labis na kagalakan, na parang siya ay pumaroon na sa kanila.

3:14 Gayunman, nakita ng Panginoong Diyos na ang kanyang mga tao ay mga taong matitigas ang leeg, at kanyang itinakda sa kanila ang isang batas, maging ang mga batas ni Moises.

3:15 At maraming palatandaan, at kababalaghan, at halimbawa, at pagkakahawig ang kanyang ipinakita sa kanila hinggil sa kanyang pagparito; at gayundin ang mga banal na propeta ay nagsalita sa kanila hinggil sa kanyang pagparito; at gayunman, pinatigas nila ang kanilang mga puso, at hindi naunawaan na ang mga batas ni Moises ay walang kabuluhan maliban sa ito ay sa pamamagitan ng pagbabayad-sala ng kanyang dugo.

3:16 At kahit na maaaring mangyari na ang maliliit na bata ay magkasala, sila ay hindi maliligtas; ngunit sinasabi ko sa inyo, sila ay mga pinagpala; sapagkat masdan, tulad ni Adan, o sa kalikasan, sila ay nahulog, gayundin ang dugo ni Cristo ay nagbayad-sala para sa kanilang mga kasalanan.

3:17 At bukod dito, sinasabi ko sa inyo, na walang ibang pangalang ibinigay, o anumang daan, o paraan kung saan ang kaligtasan ay mapapasa mga anak ng tao, tanging kay at sa pamamagitan lamang ng pangalan ni Cristo, ang Panginoong Makapangyarihan.

3:18 Sapagkat masdan, siya ang hahatol, at ang kanyang hatol ay makatarungan; at ang sanggol ay hindi masasawi na mamamatay sa kanyang pagkasanggol; ngunit ang tao ay tutungga ng kapahamakan sa kanilang sariling mga kaluluwa maliban kung magpakumbaba sila ng kanilang sarili at maging tulad ng maliliit na bata, at maniwala na ang kaligtasan ay dumating, at dumarating, at darating, sa pamamagitan ng nagbabayad-salang dugo ni Cristo, ang Panginoong Makapangyarihan.

3:19 Sapagkat ang likas na tao ay kaaway ng Diyos, at naging gayon mula pa sa pagkahulog ni Adan, at magiging gayon, magpakailanman at walang katapusan, maliban kung kanyang bigyang-daan ang panghihikayat ng Banal na Espiritu, at hubarin ang likas na tao at maging banal sa pamamagitan ng pagbabayad-sala ni Cristo, ang Panginoon, at maging tulad ng isang bata, masunurin, maamo, mapagpakumbaba, mapagtiis, puno ng pag-ibig, nakahandang pasakop sa lahat ng bagay na nakita ng Panginoon na angkop na ipabata sa kanya, maging katulad ng isang batang napasasakop sa kanyang ama.

3:20 At bukod dito, sinasabi ko sa inyo, na ang panahon ay darating na ang kaalaman ng isang Tagapagligtas ay kakalat sa bawat bansa, lahi, wika, at tao.

3:21 At masdan, kapag dumating ang panahong yaon, walang sinuman ang matatagpuang walang sala sa harapan ng Diyos, maliban sa maliliit na bata, tanging sa pamamagitan lamang ng pagsisisi at pananampalataya sa pangalan ng Panginoong Diyos na Makapangyarihan.

3:22 At maging sa panahong ito, matapos na maturuan mo ang iyong mga tao ng mga bagay na iniutos sa inyo ng Panginoon ninyong Diyos, maging magkagayon man, sila ay hindi matatagpuang walang sala sa paningin ng Diyos, tanging alinsunod lamang sa mga salitang aking sinabi sa inyo.

3:23 At ngayon, nasabi ko na ang mga salitang iniutos sa akin ng Panginoong Diyos.

3:24 At ganito ang wika ng Panginoon: Ang mga yaon ay magsisilbing malinaw na patotoo laban sa mga taong ito, sa araw ng paghuhukom; samakatwid sila ay hahatulan, bawat tao alinsunod sa kanyang mga gawa, maging ang mga yaon ay mabuti, o maging ang mga yaon ay masama.

3:25 At kung sila ay masama, sila ay matatalaga sa isang kakila-kilabot na tanawin ng kanilang sariling pagkakasala at mga gawang karumal-dumal, na magiging dahilan upang sila ay manliit sa harapan ng Panginoon tungo sa isang mahirap na kalagayang puspos ng kalungkutan at walang katapusang parusa, kung saan sila ay hindi na makababalik; anupa't sila ay tumungga ng kapahamakan sa kanilang sariling mga kaluluwa.

3:26 Kaya nga, sila ay tumungga mula sa saro ng poot ng Diyos, kung aling katarungan ay hindi na maipagkakait sa kanila tulad din ng hindi pagkakait nito na si Adan ay nararapat na mahulog dahil sa kanyang pagkain ng ipinagbabawal na bunga; samakatwid, ang awa ay hindi na magkakaroon ng pag-angkin sa kanila magpakailanman.

3:27 At ang kanilang parusa ay kagaya ng isang lawa ng apoy at asupre, na ang mga ningas ay di maapula, at ang usok ay pumapailanglang magpakailanman at walang katapusan. At gayon ang iniutos sa akin ng Panginoon. Amen.

KABANATA 4 (Mga 124 b.c.)

4:1 At ngayon, ito ay nangyari na, nang si haring Benjamin ay matapos sa pangungusap sa mga salitang ibinigay sa kanya ng anghel ng Panginoon, ay iginala niya ang kanyang mga paningin sa maraming tao, at masdan, sila ay nangapalugmok sa lupa, sapagkat ang pagkatakot sa Panginoon ay nanaig sa kanila.

4:2 At nakita nila ang sarili sa kanilang makamundong kalagayan, maging higit na mababa kaysa sa alabok ng lupa. At silang lahat ay sumigaw nang malakas sa iisang tinig, sinasabing: O maawa, at gamitin ang nagbabayad-salang dugo ni Cristo upang kami ay makatanggap ng kapatawaran ng aming mga kasalanan, at ang aming mga puso ay maging dalisay; sapagkat kami ay naniniwala kay Jesucristo, na Anak ng Diyos, na siyang lumikha ng langit at lupa, at lahat ng bagay; na siyang bababa sa mga anak ng tao.

4:3 At ito ay nangyari na, na matapos na kanilang sabihin ang mga salitang ito, ang Espiritu ng Panginoon ay napasakanila, at sila ay napaspos ng kagalakan, sa pagkatanggap ng kapatawaran ng kanilang mga kasalanan, at sa pagkakaroon ng katahimikan ng budhi dahil sa labis na pananampalataya nila kay Jesucristo na paparito, ayon sa mga salitang sinabi ni haring Benjamin sa kanila.

4:4 At muling binuksan ni haring Benjamin ang kanyang bibig at nagsimulang magsalita sa kanila, sinasabing: Aking mga kaibigan at aking mga kapatid, aking mga kaanak at aking mga tao, muli kong tatawagin ang inyong pansin, upang inyong marinig at maunawaan ang nalalabi sa aking mga salita na sasabihin ko sa inyo.

4:5 Sapagkat masdan, kung ang kaalaman ng kabutihan ng Diyos sa oras na ito ay gumising sa inyo sa isang damdamin ng inyong kawalang-kabuluhan, at inyong pagiging walang kahalagahan at nahulog na kalagayan --

4:6 Sinasabi ko sa inyo, kung kayo ay nakarating sa kaalaman ng kabutihan ng Diyos, at ng kanyang di mapapantayang kapangyarihan, at kanyang karunungan, at kanyang kahinahunan, at kanyang

mahabang pagtitiis sa mga anak ng tao; at gayundin, ang pagbabayad-sala na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, nang sa gayon ang kaligtasan ay mapasakanya na magbibigay ng pagtitiwala niya sa Panginoon, at magiging masigasig sa pagsunod sa kanyang mga kautusan, at magpapatuloy sa pananampalataya maging hanggang sa katapusan ng kanyang buhay, ang buhay ng katawang mortal ang tinutukoy ko --

4:7 Sinasabi ko, na ito ang taong tumatanggap ng kaligtasan, sa pamamagitan ng pagbabayad-salang inihanda mula sa pagkakatatag ng daigdig para sa buong sangkatauhan, sa simula pa ng pagkahulog ni Adan, o sinuman ngayon o sinuman sa darating, maging hanggang sa katapusan ng daigdig.

4:8 At ito ang paraan kung paano ang kaligtasan ay darating. At walang ibang kaligtasan maliban dito sa nabanggit; ni walang ibang mga hinihingi kung paano ang tao ay maliligtas maliban sa mga hinihinging aking sinabi sa inyo.

4:9 Maniwala sa Diyos; maniwala na siya nga, at na siya ang lumikha ng lahat ng bagay, kapwa sa langit at sa lupa; maniwala na taglay niya ang lahat ng karunungan, at lahat ng kapangyarihan, kapwa sa langit at sa lupa; maniwalang hindi nauunawaan ng tao ang lahat ng bagay na nauunawaan ng Panginoon.

4:10 At muli, maniwala na kayo ay kinakailangang magsisi ng inyong mga kasalanan at talikdan ang mga ito, at magpakumbaba ng inyong sarili sa harapan ng Diyos; at humingi nang taos sa puso nang kayo ay kanyang patawarin; at ngayon, kung kayo ay naniniwala sa lahat ng bagay na ito, tiyaking ito ay inyong gagawin.

4:11 At muli, sinasabi ko sa inyo gaya ng sinabi ko noon, sapagkat kayo ay dumating sa kaalaman ng kaluwalhatian ng Diyos, o kung napag-alaman ninyo ang kanyang kabutihan at natikman ang kanyang pag-ibig, at nakatanggap ng kapatawaran ng inyong mga kasalanan, na nagiging dahilan ng labis na malaking kagalakan sa inyong mga kaluluwa, gayundin nais kong inyong pakatandaan, at laging panatilihin sa inyong alaala ang kadakilaan ng Diyos, at ang inyong sariling kawalang-kabuluhan, at ang kanyang kabutihan, at mahabang pagtitiis sa inyo, na mga di karapat-dapat na nilikha, at magpakumbaba ng inyong sarili maging sa kailaliman ng pagpapakumbaba, nananawagan sa pangalan ng Panginoon sa araw-araw, at matatag na naninindigan sa pananampalataya sa kanya na paparito, na sinabi ng bibig ng anghel.

4:12 At masdan, sinasabi ko sa inyo na kung ito ay inyong gagawin kayo ay laging magsasaya, at mapupuspos ng pag-ibig ng Diyos, at laging mananatili ang kapatawaran ng inyong mga kasalanan; at kayo ay uunlad sa kaalaman ng kaluwalhatian niya na lumikha sa inyo, o sa kaalaman ng yaong makatarungan at totoo.

4:13 At hindi kayo maglalayong saktan ang isa't isa, kundi ang mabuhay nang mapayapa, at ibigay sa bawat tao ang alinsunod sa nararapat sa kanya.

4:14 At hindi ninyo pahihintulutan ang inyong mga anak na sila ay magutom, o maging hubad; ni hindi ninyo ipahihintulot na sila ay lumabag sa mga batas ng Diyos, at makipaglaban at makipag-away sa isa't isa, at magsilbi sa diyablo, na siyang panginoon ng kasalanan, o siyang masamang espiritu na sinabi ng ating mga ama, siya na isang kaaway ng lahat ng kabutihan.

4:15 Kundi tuturuan ninyo silang lumakad sa mga daan ng katotohanan at kahinahunan; tuturuan ninyo silang mahalín ang isa't isa, at paglingkuran ang isa't isa.

4:16 At gayundin, kayo na rin sa inyong sarili ay tutulong sa kanila na nangangailangan ng inyong tulong; ibabahagi ninyo ang inyong kabuhayan sa kanya na nangangailangan; at hindi ninyo pahihintulutan na ang kahilingan ng pulubi sa inyo ay mawalan ng saysay, at ipagtabuyan siya upang masawi.

4:17 Marahil inyong sasabihin: Ang tao ang nagdala sa kanyang sarili ng kanyang kalungkutan; kaya nga pipigilin ko ang aking kamay, at hindi ibibigay sa kanya ang aking pagkain, o ibabahagi sa kanya ang aking kabuhayan nang hindi siya maghirap, sapagkat ang kanyang mga kaparusahan ay makatarungan -

4:18 Ngunit sinasabi ko sa inyo, o mga tao, sinuman ang gumawa nito siya rin ay may malaking dahilan upang magsisi; at maliban sa siya ay magsisi roon sa kanyang ginawa, siya ay masasawi magpakailanman, at walang puwang sa kaharian ng Diyos.

4:19 Sapagkat masdan, hindi ba't tayong lahat ay mga pulubi? Hindi ba't tayong lahat ay umaasa sa iisang Katauhan, maging sa Diyos, sa lahat ng kabuhayan na nasa atin, kapwa sa pagkain at kasuotan, at sa ginto, at sa pilak, at sa bawat uri ng lahat ng kayamanan na nasa atin?

4:20 At masdan, maging sa sandaling ito, kayo ay nananawagan sa kanyang pangalan, at nagsusumamo para sa kapatawaran ng inyong mga kasalanan. At pinahintulutan ba niya na ang inyong pagsusumamo ay mawalan ng saysay? Hindi; kanyang ibinuhos ang kanyang Espiritu sa inyo, at pinapangyari na ang inyong mga puso ay mapuspos ng galak, at pinapangyari na ang inyong mga bibig ay pigilin upang kayo ay hindi makapagsalita, sadyang labis-labis ang inyong kagalakan.

4:21 At ngayon, kung ang Diyos na lumikha sa inyo, kung kanino kayo ay umaasa para sa inyong mga buhay at para sa lahat ng nasasainyo at kakailanganin ninyo, na nagbibigay sa inyo ng anumang inyong hinihiling na tama, nang may pananampalataya, naniniwala na kayo ay makatatanggap, O kung gayon, higit kayong nararapat na magbahagi ng inyong kabuhayan na mayroon kayo sa isa't isa.

4:22 At kung hahatulan ninyo ang taong humihingi sa inyo ng inyong kabuhayan upang siya ay hindi masawi, at hatulan siya, gaano higit na makatarungan ang inyong magiging kahatulan dahil sa pagkakait ninyo ng inyong kabuhayan, kung alin ay hindi ninyo pag-aari, kundi sa Diyos, kung sino ay siya ring nagmamay-ari ng inyong buhay; at gayon pa man, hindi kayo humihingi, ni nagsisisi sa mga bagay na inyong nagawa.

4:23 Sinasabi ko sa inyo, sa aba sa taong yaon, sapagkat ang kanyang kabuhayan ay mawawalang kasama niya; at ngayon, sinasabi ko ang mga bagay na ito sa yaong mayayaman ukol sa mga bagay ng daigdig na ito.

4:24 At muli, sinasabi ko sa mga maralita, kayo na wala at gayon pa man ay may sapat, na kayo ay magpatuloy sa araw-araw; ang tinutukoy ko ay kayong lahat na nagkait sa mga pulubi, sapagkat kayo ay wala; nais kong sabihin ninyo sa inyong mga puso na: Hindi ako nagbigay sapagkat ako ay wala, ngunit kung ako ay mayroon ako ay magbibigay.

4:25 At ngayon, kung ito ay sasabihin ninyo sa inyong mga puso, kayo ay mananatiling walang sala, kung hindi, kayo ay susumpain; at ang hatol sa inyo ay makatarungan sapagkat kayo ay nagnanasa sa hindi ninyo tinanggap.

4:26 At ngayon, alang-alang sa mga bagay na ito na aking sinabi sa inyo -- na, alang-alang sa pananatili ng kapatawaran ng inyong mga kasalanan sa araw-araw, upang kayo ay makalakad nang walang kasalanan sa harapan ng Diyos -- nais kong ibahagi ninyo ang inyong kabuhayan sa mga maralita, bawat tao alinsunod sa kung ano ang mayroon siya, gaya ng pagpapakain sa nagugutom, pagpapanamit sa hubad, pagdalaw sa may karamdaman, at pangangasiwa sa kanilang ikagiginhawa, kapwa espirituwal at temporal, alinsunod sa kanilang mga pangangailangan.

4:27 At tiyakin na ang lahat ng bagay na ito ay gagawin sa karunungan at kaayusan; sapagkat hindi kinakailangan na ang tao ay tumakbo nang higit na mabilis kaysa sa kanyang lakas. At muli, kinakailangang siya ay maging masigasig, nang sa gayon siya ay magkamit ng gantimpala, anupa't ang lahat ng bagay ay dapat na gawin nang maayos.

4:28 At nais kong inyong pakatandaan, na sinuman sa inyo ang manghiram sa kanyang kapitbahay ay nararapat na isauli ang bagay na kanyang hiniram, alinsunod sa kanyang pinakipagkasunduan, o kung hindi, kayo ay magkakasala; at marahil, inyong papapangyarihin ang inyong kapitbahay na magkasalarin.

4:29 At sa huli, hindi ko masasabi sa inyo ang lahat ng bagay kung saan kayo ay maaaring magkasala; sapagkat maraming magkakaibang daan at mga paraan, na lubhang napakarami kung kaya't hindi ko na yaon magagawang bilangin.

4:30 Ngunit ito lamang ang masasabi ko sa inyo, na kung hindi ninyo babantayan ang inyong sarili, at ang inyong mga isipan, at ang inyong mga salita, at ang inyong mga gawa, at susunod sa mga kautusan ng Diyos, at magpapatuloy sa pananampalataya sa inyong mga narinig hinggil sa pagparito ng ating Panginoon, maging hanggang sa katapusan ng inyong mga buhay, kayo ay tiyak na masasawi. At ngayon, O tao, pakatandaan at nang huwag masawi.

KABANATA 5 (Mga 124 b.c.)

5:1 At ngayon, ito ay nangyari na, nang si haring Benjamin ay makapangusap sa kanyang mga tao, siya ay nagpasugo sa kanila, nagnanais na malaman kung ang kanyang mga tao ay naniwala sa mga salitang kanyang sinabi sa kanila.

5:2 At silang lahat ay sumigaw sa iisang tinig, sinasabing: Oo, pinaniniwalaan namin ang lahat ng salitang iyong sinabi sa amin; at gayundin, alam namin ang katiyakan at katotohanan ng mga yaon, dahil sa Espiritu ng Panginoong Makapangyarihan na gumawa ng malaking pagbabago sa amin, o sa aming mga puso, kaya nga kami ay wala nang hangarin pang gumawa ng masama, kundi ang patuloy na gumawa ng mabuti.

5:3 At kami, sa aming sarili, gayon din, sa pamamagitan ng walang hanggang kabutihan ng Diyos, at sa mga pagpapahayag ng kanyang Espiritu, ay nagkaroon ng mga dakilang pananaw sa yaong darating; at kung kapaki-pakinabang, maaari kaming makapagpropesiya ng lahat ng bagay.

5:4 At ito ang pananampalatayang nakamit namin sa mga bagay na sinabi sa amin ng aming hari na nagdala sa amin sa ganito kadakilang kaalaman, kung kaya't kami ay nagsasaya nang labis-labis sa dakilang kagalakan.

5:5 At kami ay nahahandang makipagtipan sa aming Diyos na gawin ang kanyang kalooban, at maging masunurin sa kanyang mga kautusan sa lahat ng bagay na kanyang ipag-uutos sa amin, sa lahat ng nalalabi naming mga araw, upang hindi namin dalhin sa aming sarili ang isang walang katapusang parusa, kagaya ng sinabi ng anghel, upang hindi kami makatungga sa saro ng poot ng Diyos.

5:6 At ngayon, ito ang mga salitang ninais marinig ni haring Benjamin mula sa kanila; at samakatwid, kanyang sinabi sa kanila: Inyong sinabi ang mga salitang aking nais na marinig; at ang tipang inyong ginawa ay isang mabuting tipan.

5:7 At ngayon, dahil sa tipang inyong ginawa kayo ay tatawaging mga anak ni Cristo, mga anak niyang lalaki, at mga anak niyang babae; sapagkat masdan, sa araw na ito kayo ay kanyang espirituwal na isinilang; sapagkat sinasabi ninyo na ang inyong mga puso ay nagbago sa pamamagitan ng pananampalataya sa kanyang pangalan; anupa't kayo ay isinilang sa kanya at naging kanyang mga anak na lalaki at mga anak na babae.

5:8 At sa ilalim ng pangalang ito, kayo ay ginawang malaya, at walang ibang pangalan kung saan kayo ay kayang gawing malaya. Walang ibang pangalang ibinigay kung saan ang kaligtasan ay darating; kaya nga, nais kong taglayin ninyo ang pangalan ni Cristo, kayong lahat na nakipagtipan sa Diyos, na kayo ay maging masunurin hanggang sa wakas ng inyong mga buhay.

5:9 At ito ay mangyayari na sinuman ang gagawa nito ay matatagpuan sa kanang kamay ng Diyos, sapagkat malalaman niya ang pangalang itatawag sa kanya; sapagkat siya ay tatawagin sa pangalan ni Cristo.

5:10 At ngayon, ito ay mangyayari na sinuman ang hindi magtataglay ng pangalan ni Cristo sa kanyang sarili ay tatawagin sa ibang pangalan; anupa't matatagpuan niya ang sarili sa kaliwang kamay ng Diyos.

5:11 At nais kong inyo ring pakatandaan, na ito ang pangalang sinabi ko na aking ibibigay sa inyo na hindi kailanman mabubura, maliban na lamang kung dahil sa kasalanan; kaya nga, ingatan ninyo na hindi kayo magkasala, nang ang pangalan ay hindi mabura sa inyong mga puso.

5:12 Sinasabi ko sa inyo, nais kong inyong pakatandaan na panatilihing laging nakasulat ang pangalan sa inyong mga puso, nang kayo ay hindi matagpuan sa kaliwang kamay ng Diyos, kundi ang inyong marinig at makilala ang tinig ng tatawag sa inyo, at gayundin, ang pangalang kanyang itatawag sa inyo.

5:13 Sapagkat paano makikilala ng isang tao ang panginoon na hindi niya pinaglingkuran, at kung sino ay dayuhan sa kanya, at malayo sa pag-iisip at mga hangarin ng kanyang puso?

5:14 At muli, kinukuha ba ng isang tao ang asno na pag-aari ng kanyang kapitbahay, at itatago ito? Sinasabi ko sa inyo, Hindi; ni hindi niya pahihintulutan na pakainin ito sa kanyang mga kawan, kundi ito ay kanyang itataboy, at iwawaksi sa labas. Sinasabi ko sa inyo, gayundin ang mangyayari sa inyo kung hindi ninyo nalalaman ang pangalang itatawag sa inyo.

5:15 Sa gayon, nais kong kayo ay maging matatag at huwag matitinag, laging nananagana sa mabubuting gawa, upang si Cristo, ang Panginoong Diyos na Makapangyarihan, ay matatakan kayong kanya, upang kayo ay madala sa langit, upang kayo ay magkaroon ng walang hanggang kaligtasan at buhay na walang hanggan, sa pamamagitan ng karunungan, at kapangyarihan, at katarungan, at awa niya na lumikha sa lahat ng bagay na nasa langit at sa lupa, na siyang Diyos ng lahat. Amen.

KABANATA 6 (Mga 124-121 b.c.)

6:1 At ngayon, inakala ni haring Benjamin na kapaki-pakinabang, matapos mangusap sa mga tao, na kunin niya ang pangalan ng lahat ng yaong nakipagtipan sa Diyos na susundin ang kanyang mga kautusan.

6:2 At ito ay nangyari na, na wala kahit isang kaluluwa, maliban sa maliliit na bata, ang hindi nakipagtipan at tinaglay sa kanilang sarili ang pangalan ni Cristo.

6:3 At muli, ito ay nangyari na, nang si haring Benjamin ay makatapos sa lahat ng bagay na ito, at itinalaga ang kanyang anak na si Mosias na maging tagapamahala at hari ng kanyang mga tao, at ibinigay sa kanya ang lahat ng pananagutan hinggil sa kaharian, at naghirang din ng mga saserdote upang turuan ang mga tao, nang sa gayon maaari nilang marinig at malaman ang mga kautusan ng Diyos, at upang pukawin sila sa pag-alaala ng sumpang kanilang ginawa, pinauwi na niya ang maraming tao, at sila ay nagsiuwi, bawat isa, alinsunod sa kanilang mga mag-anak, sa kani-kanilang tahanan.

6:4 At si Mosias ay nagsimulang mamahala bilang kahalili ng kanyang ama. At nagsimula siyang mamahala sa ikatatumpung taon ng kanyang gulang, gumagawa ng kabuuan nang, mga apat na raan at pitumpu at anim na taon mula sa panahong lisanin ni Lehi ang Jerusalem. {Mga 124 b.c.}

6:5 At si haring Benjamin ay nabuhay ng tatlo pang taon at siya ay namatay. {Mga 121 b.c.}

6:6 At ito ay nangyari na, na si haring Mosias ay lumakad sa mga landas ng Panginoon, at sinunod ang kanyang mga paghuhukom at kanyang mga batas, at sinunod ang kanyang mga kautusan sa lahat ng bagay na ipinag-uutos sa kanya.

6:7 At ipinabungkal ni haring Mosias ang lupa sa kanyang mga tao. At siya rin, ay nagbungkal ng lupa, nang sa gayon siya ay hindi maging pabigat sa kanyang mga tao, upang magawa niya ang naaalinsunod sa ginawa ng kanyang ama sa lahat ng bagay. At walang ano mang alitang nangyari sa kanyang mga tao sa loob ng tatlong taon.

KABANATA 7 (Mga 121 b.c.)

7:1 At ngayon, ito ay nangyari na, na matapos makatamasa si haring Mosias ng patuloy na kapayapaan sa loob ng tatlong taon, nagnais siyang malaman ang hinggil sa mga taong umahon upang manirahan sa lupain ng Lehi-Nephi, o sa lunsod ng Lehi-Nephi; sapagkat ang kanyang mga tao ay walang anumang nabalitaan hinggil sa kanila mula pa noong panahong umalis sila sa lupain ng Zarahemla; samakatwid, binagabag siya ng kanilang mga panliligalig.

7:2 At ito ay nangyari na, na pinahintulutan ni haring Mosias na umahon ang labing-anim sa kanilang malalakas na kalalakihan sa lupain ng Lehi-Nephi, upang magsiyasat hinggil sa kanilang mga kapatid. {Mga 121 b.c.}

7:3 At ito ay nangyari na, na nagsimula silang umahon kinabukasan, kasama nila ang isang Ammon, siya na isang malakas at magiting na lalaki, at isang inapo ni Zarahemla; at siya rin ang kanilang pinuno.

7:4 At ngayon, hindi nila alam kung anong landas ang kanilang tatahakin sa ilang upang makaahon sa lupain ng Lehi-Nephi; kaya nga, nagpagala-gala sila ng maraming araw sa ilang, maging sa apatnapung araw silang nagpagala-gala.

7:5 At nang nakagala na sila ng apatnapung araw ay nakarating sila sa isang burol, na nasa hilaga ng lupain ng Silom, at doon nila itinayo ang kanilang mga tolda.

7:6 At ipinagsama ni Ammon ang tatlo sa kanyang mga kapatid, at ang kanilang mga pangalan ay Amaleki, Helem, at Hem, at bumaba sila sa lupain ng Nephi.

7:7 At masdan, nakaharap nila ang hari ng mga tao na nasa lupain ng Nephi, at sa lupain ng Silom; at pinalibutan sila ng mga bantay ng hari, at dinakip, at iginapos, at ipinasok sa bilangguan.

7:8 At ito ay nangyari na, nang ikalawang araw nila sa bilangguan ay muli silang dinala sa harapan ng hari, at ang kanilang mga gapos ay kinalag; at tumayo sila sa harapan ng hari, at pinahintulutan sila, o sa lalong maliwanag, inutusang sagutin nila ang mga katanungang kanyang itatanong sa kanila.

7:9 At sinabi niya sa kanila: Masdan, ako si Limhi, ang anak ni Noe, na anak ni Zenif, na lumisan sa lupain ng Zarahemla upang manahin ang lupaing ito, na lupain ng kanilang mga ama, na ginawang hari sa pamamagitan ng tinig ng mga tao.

7:10 At ngayon, nais kong malaman ang dahilan kung bakit nangahas kayong lumapit sa mga muog ng lunsod, nang ako na rin, ay kasama ng aking mga bantay sa labas ng pintuang-bayan?

7:11 At ngayon, sa dahilang ito kung kaya't kayo ay pinahintulutan kong mabuhay, upang matanong ko kayo, kung hindi ay ipinapatay ko na sana kayo sa aking mga bantay. Pinahihintulutan kayong makapagsalita.

7:12 At ngayon, nang matanto ni Ammon na siya ay pinahihintulutang makapagsalita, lumapit siya at yumukod sa harapan ng hari; at nang muling tumayo ay sinabi niya: O hari, labis akong nagpapasalamat

sa Diyos sa araw na ito na nabubuhay pa ako, at pinahihintulutang makapagsalita; at mangangahas akong magsalita pa;

7:13 Sapagkat ako ay nakatitiyak na kung nakikilala ninyo ako ay hindi ninyo pahihintulutang ako ay magapos. Sapagkat ako, si Ammon, ay isang inapo ni Zarahemla, at naglakbay mula sa lupain ng Zarahemla upang magsiyasat hinggil sa aming mga kapatid, na inilabas ni Zenif mula sa lupain.

7:14 At ngayon, ito ay nangyari na, na matapos marinig ni Limhi ang mga salita ni Ammon, labis siyang nagalak, at sinabi: Ngayon, nalalaman ko nang may katiyakan na ang aking mga kapatid na nasa lupain ng Zarahemla ay buhay pa. At ngayon, ako ay magsasaya; at bukas ay papapangyarihin ko na ang aking mga tao ay magsaya rin.

7:15 Sapagkat masdan, kami ay nasa pagkaalipin sa mga Lamanita, at nabubuwan ng buwis na napakabigat dalhin. At ngayon, masdan, palalayain tayo ng ating mga kapatid mula sa ating pagkaalipin, o mula sa mga kamay ng mga Lamanita, at magiging mga alipin nila tayo; sapagkat higit na mabuting maging mga alipin tayo ng mga Nephita kaysa magbayad ng buwis sa hari ng mga Lamanita.

7:16 At ngayon, inutusan ni haring Limhi ang kanyang mga bantay na hindi na nila dapat igapos pa si Ammon ni ang kanyang mga kapatid, kundi pinapangyari na sila ay magtungo sa burol na nasa hilaga ng Silom, at dalhin ang kanilang mga kapatid sa lunsod, nang sa gayon sila ay makakain, at makainom, at maipahinga ang kanilang sarili mula sa hirap ng kanilang paglalakbay; sapagkat maraming bagay ang kanilang dinanas; nagdanas sila ng gutom, uhaw, at pagod.

7:17 At ngayon, ito ay nangyari na, na kinabukasan si haring Limhi ay nagpadala ng pahayag sa lahat ng kanyang mga tao, nang sa gayon sama-samang matipon nila ang sarili sa templo, upang pakinggan ang mga salitang kanyang sasabihin sa kanila.

7:18 At ito ay nangyari na, nang sama-samang matipon nila ang sarili ay nangusap siya sa kanila sa ganitong pamamaraan, sinasabing: O kayo, aking mga tao, itaas ang inyong mga ulo at maaliw; sapagkat masdan, nalalapit na ang panahon, o hindi na nalalayo, na hindi na tayo masasakop pa ng ating mga kaaway, sa kabila ng marami nating pakikibaka, na nauwi sa wala; ngunit nananalig ako na mayroon pang nananatiling isang mabisang pakikibaka na magagawa.

7:19 Kaya nga, itaas ang inyong mga ulo, at magsaya, at ibigay ang inyong tiwala sa Diyos, sa yaong Diyos na Diyos ni Abraham, at ni Isaac, at ni Jacob; at gayon din, yaong Diyos na naglabas sa mga anak ni Israel sa lupain ng Egipto, at pinapangyari na sila ay makalakad sa Dagat na Pula sa ibabaw ng tuyong lupa, at pinakain sila ng manna upang hindi sila mangasawi sa ilang; at marami pang bagay ang kanyang ginawa para sa kanila.

7:20 At muli, ang yaon ding Diyos ang naglabas sa ating mga ama sa lupain ng Jerusalem, at nag-aruga at nangalaga sa kanyang mga tao maging hanggang sa ngayon; at masdan, dahil sa ating kasamaan at mga karumal-dumal na gawain kaya tayo ay dinala niya sa pagkaalipin.

7:21 At lahat kayo ay mga saksi sa araw na ito, na si Zenif, na ginawang hari ng mga taong ito, siya na naging labis na pabigla-bigla upang manahin ang lupain ng kanyang mga ama, samakatwid, dahil sa nalinlang ng katusuhan at pandaraya ni haring Laman, na nakipagkasundo kay haring Zenif, at matapos isuko sa kanyang mga kamay ang pag-aari ng isang bahagi ng lupain, o maging ang lunsod ng Lehi-Nephi, at ang lunsod ng Silom; at ang lupain sa paligid --

7:22 At ang lahat ng ito ay kanyang ginawa, dahil sa natatanging layuning dalhin ang mga taong ito sa pagkalupig o pagkaalipin. At masdan, tayo sa panahong ito ay nagbabayad ng buwis sa hari ng mga Lamanita, hanggang sa kalahati ng ating mga mais, at ng ating cebada, at maging bawat uri ng lahat ng ating mga butil, at kalahati ng tubo ng ating mga kawan at bakahan; at maging kalahati ng lahat ng mayroon tayo o inaari ay sinisingil sa atin ng hari ng mga Lamanita, o ang ating mga buhay.

7:23 At ngayon, hindi ba ito mabigat dalhin? At hindi ba itong ating pagdurusa ay labis? Ngayon masdan, anong laking dahilan upang tayo ay magdalamhati.

7:24 Oo, sinasabi ko sa inyo, napakalaki ng mga dahilan upang tayo ay magdalamhati; sapagkat masdan kayrami na sa ating mga kapatid ang napatay, at ang kanilang dugo ay dumanak nang walang kabuluhan, at lahat ay dahil sa kasamaan.

7:25 Sapagkat kung hindi sana nangahulog sa paglabag ang mga taong ito ay hindi sana pinahintulutan ng Panginoon na sumapit ang malaking kapahamakang ito sa kanila. Subalit masdan, ayaw nilang makinig sa kanyang mga salita; kundi nagkaroon ng mga alitan sa kanila, maging hanggang sa dumanak ang dugo sa kanila.

7:26 At isang propeta ng Panginoon ang kanilang pinatay; oo, isang piniling tao ng Diyos, na nagsabi sa kanila ng kanilang mga kasamaan at karumal-dumal na gawain, at nagpropesiya ng maraming bagay na mangyayari, oo, maging ang pagparito ni Cristo.

7:27 At dahil sa sinabi niya sa kanila na si Cristo ang Diyos, ang Ama ng lahat ng bagay, at sinabing mag-aanyong tao siya, at ito ang anyo kung saan inanyo ang tao sa simula; o sa ibang mga salita, sinabi niyang nilikha ang tao na kawangis ng Diyos, at na ang Diyos ay bababa sa mga anak ng tao, at magkakaroon siya ng laman at dugo, at hahayo sa balat ng lupa --

7:28 At ngayon, dahil sa sinabi niya ito, kanilang pinatay siya; at marami pang bagay ang kanilang ginawa na nagdala ng kapootan ng Diyos sa kanila. Kaya nga, sino ang magtataka na sila ay nasa pagkaalipin, at sila nga ay binagabag ng matitinding paghihirap?

7:29 Sapagkat masdan, sinabi ng Panginoon: Hindi ko tutulungan ang aking mga tao sa araw ng kanilang pagkakasala; kundi hahadlangan ko ang kanilang mga landas nang hindi sila umunlad; at ang kanilang mga gawa ay magiging isang batong katitisan nila.

7:30 At muli, sinabi niya: Kung magpupunla ng karumihan ang aking mga tao, aanihin nila ang ipa niyon sa buhawi; at ang kahihinatnan nito ay lason.

7:31 At muli sinabi niya: Kung magpupunla ng karumihan ang aking mga tao, aanihin nila ang hanging silangan, na nagdadala ng dagliang pagkalipol.

7:32 At ngayon, masdan, ang pangako ng Panginoon ay natupad, at kayo ay pinarurusahan at naghihirap.

7:33 Subalit kung kayo ay babaling sa Panginoon nang may buong layunin ng puso, at ibibigay ang tiwala ninyo sa kanya, at paglilingkuran siya nang buong pagsusumigasig ng pag-iisip, kung gagawin ninyo ito, siya, alinsunod sa kanyang sariling kalooban at kagalakan, ay palalayain kayo mula sa pagkaalipin.

KABANATA 8 (Mga 121 b.c.)

8:1 At ito ay nangyari na, na matapos mangusap si haring Limhi sa kanyang mga tao, sapagkat marami siyang sinabi sa kanila at kaunti lamang sa mga yaon ang aking naisulat sa aklat na ito, sinabi niya sa kanyang mga tao ang lahat ng bagay hinggil sa kanilang mga kapatid na nasa lupain ng Zarahemla.

8:2 At pinapangyari niya na si Ammon ay tumayo sa harapan ng maraming tao, at ilahad sa kanila ang lahat ng nangyari sa kanilang mga kapatid mula sa panahong si Zenif ay umahon mula sa lupain maging hanggang sa panahong siya rin ay dumating sa lupain.

8:3 At inilahad din niya sa kanila ang mga huling salitang itinuro ni haring Benjamin sa kanila, at ipinaliwanag ang mga ito sa mga tao ni haring Limhi, nang sa gayon maunawaan nila ang lahat ng salitang kanyang sinabi.

8:4 At ito ay nangyari na, nang matapos niyang gawin ang lahat ng ito, na pinauwi ni haring Limhi ang maraming tao, at pinapangyari na ang bawat isa sa kanila ay magsibalik na sa kani-kanilang tahanan.

8:5 At ito ay nangyari na, na pinapangyari niya na ang mga laminang naglalaman ng mga talaan ng kanyang mga tao mula noong panahong umalis sila sa lupain ng Zarahemla ay dalhin sa harapan ni Ammon, upang kanyang mabasa ang mga ito.

8:6 Ngayon, pagkatapos na pagkatapos mabasa ni Ammon ang mga talaan, ang hari ay nagtanong sa kanya upang malaman kung siya ay makapagpapaliwanag ng mga wika, at sinabi ni Ammon sa kanya na hindi siya marunong.

8:7 At sinabi ng hari sa kanya: Dahil sa pagdadalamhating sanhi ng paghihirap ng aking mga tao, pinapangyari ko na apatnapu at tatlo ng aking mga tao ang maglakbay sa ilang, nang sa gayon ay baka sakaling matagpuan nila ang lupain ng Zarahemla, upang makapagsumamo kami sa aming mga kapatid na palayain kami mula sa pagkaalipin.

8:8 At naligaw sila sa ilang sa loob ng maraming araw, ngunit nagsumigasig sila, at hindi natagpuan ang lupain ng Zarahemla kundi bumalik sa lupaing ito, matapos maglakbay sa isang lupain sa gitna ng maraming tubig, matapos matagpuan ang isang lupaing natatabunan ng mga buto ng tao, at ng mga hayop, at natatabunan din ng mga guho ng bawat uri ng gusali, matapos matagpuan ang isang lupaing tinirahan ng mga taong kasindami ng mga hukbo ng Israel.

8:9 At bilang patunay na totoo ang kanilang sinabi sila ay nagdala ng dalawampu't apat na lamina na puno ng mga ukit, at gawa ang mga ito sa lantay na ginto.

8:10 At masdan din, nagdala sila ng mga baluti sa dibdib, na malalaki, at gawa ang mga ito sa tanso at tumbaga, at mga walang sira.

8:11 At muli, nagdala sila ng mga espada, ang mga puluhan niyon ay sira na, at ang mga talim niyon ay kinain na ng kalawang; at walang sinuman sa lupain ang makapagpaliwanag ng wika o ng mga ukit na nasa mga lamina. Kung kaya't sinabi ko sa iyo: Marunong ka bang magsalin?

8:12 At sinasabi ko sa iyong muli: May kilala ka bang marunong magsalin? Sapagkat nais kong maisalin sa aming wika ang mga talaang ito; sapagkat, baka sakali, ang mga ito ay makapagbigay sa amin ng kaalaman ng labi ng mga taong nalipol, kung saan ang mga talaang ito ay nanggaling; o, baka sakali, ang mga ito ay makapagbigay sa amin ng kaalaman ng tungkol na rin sa mga taong ito na nalipol; at nais kong malaman ang sanhi ng kanilang pagkalipol.

8:13 Ngayon sinabi ni Ammon sa kanya: Ako ay tiyak na makapagsasabi sa inyo, O hari, ng isang lalaking makapagsasalin ng mga talaan; sapagkat may kakayahan siya na tumingin, at magsalin ng lahat ng talaang sinauna; at kaloob ito mula sa Diyos. At ang mga bagay na ito ay tinatawag na mga pansalin, at walang sinumang makatitingin dito maliban kung inutusan siya, at baka tingnan niya ang yaong hindi nararapat at masawi siya. At kung sinuman ang inutusang tumingin dito, siya rin ang tinatawag na tagakita.

8:14 At masdan, ang hari ng mga tao na nasa lupain ng Zarahemla ang taong inutusan upang gawin ang mga bagay na ito, at siyang may taglay nitong mataas na kaloob mula sa Diyos.

8:15 At sinabi ng hari na ang tagakita ay higit pa kaysa propeta.

8:16 At sinabi ni Ammon na ang tagakita ay tagapaghayag at propeta rin; at ang kaloob na nakahihigit ay hindi maaaring makamtan ng sinuman, maliban kung taglay niya ang kapangyarihan ng Diyos, na walang sinuman ang maaaring magtaglay; bagaman maaaring magtaglay ang isang tao ng dakilang kapangyarihan na ibinigay sa kanya mula sa Diyos.

8:17 Subalit maaaring malaman ng tagakita ang mga bagay na nakalipas na, at gayon din ang mga bagay na mangyayari pa lamang, at sa pamamagitan nila ay ipahahayag ang lahat ng bagay, o, sa lalong maliwanag, ang mga lihim na bagay ay maipaaalam, at ang mga nakatagong bagay ay malalagay sa liwanag, at ang mga bagay na hindi pa nalalaman ay ipaaalam nila, at ang mga bagay rin na hindi sana malalaman ay maipaaalam nila.

8:18 Sa gayon ang Diyos ay nagbigay ng paraan upang ang tao, sa pamamagitan ng pananampalataya, ay makagawa ng mga makapangyarihang himala; anupa't siya ay naging malaking kapakinabangan sa kanyang kapwa.

8:19 At ngayon, nang matapos si Ammon sa pangungusap ng mga salitang ito ay labis na nagsaya ang hari, at nagbigay-pasasalamat sa Diyos, sinasabing: Walang alinlangan na isang malaking hiwaga ang nilalaman ng mga laminang ito, at ang mga pansaling ito ay walang alinlangang inihanda para sa layunin ng paglalahad ng mga hiwagang ganito sa mga anak ng tao.

8:20 O kagila-gilalas ang mga gawa ng Panginoon, at gaano katagal niyang titiisin ang kanyang mga tao; oo, at napakabulag at di maarok ang mga pang-unawa ng mga anak ng tao; sapagkat ayaw nilang maghangad ng karunungan, ni hindi nila nais na mamuno siya sa kanila!

8:21 Oo, para silang mga ligaw na kawan na nagsisitakas mula sa pastol, at nagsikalat, at nataboy, at mga sinila ng mga halimaw ng kagubatan.

ANG TALAAN NI ZENIF -- Isang ulat ng kanyang mga tao, mula sa panahong umalis sila sa lupain ng Zarahemla hanggang sa panahong naligtas sila mula sa mga kamay ng mga Lamanita. Binubuo ng mga kabanata 9 hanggang 22 na pinagsama-sama.

KABANATA 9 (Mga 200-187 b.c.)

9:1 Ako, si Zenif, na naturuan sa lahat ng wika ng mga Nephita, at nagkaroon ng kaalaman tungkol sa lupain ng Nephi, o ng lupain ng unang pamana ng aming mga ama, at naisugo bilang isang tiktik sa mga Lamanita upang matiktikan ko ang kanilang lakas, upang masalakay sila ng aming mga hukbo at lipulin sila -- subalit nang makita kong may mabait sa kanila ay hinangad kong hindi na sila lipulin. {Mga 200 b.c.}

9:2 Kung kaya't nakipagtalo ako sa aking mga kapatid sa ilang, sapagkat ninais kong makipagkasundo sa kanila ang aming pinuno; subalit dahil sa siya ay isang mabagsik at taong uhaw sa dugo, iniutos niyang patayin ako; subalit naligtas ako dahil sa labis na pagpapadanak ng dugo; sapagkat ang ama ay lumaban sa ama, at kapatid laban sa kapatid, hanggang sa nalipol ang malaking bahagi ng aming hukbo sa ilang; at bumalik kami, yaong mga natira sa amin, sa lupain ng Zarahemla, upang isalaysay ang pangyayaring yaon sa kanilang mga asawa't anak.

9:3 At gayon pa man, ako na labis na nagpabigla-bigla na mamana ang lupain ng aming mga ama, ay nagtipon ng kasindami ng nagnanais na umahon upang angkinin ang lupain, at nagsimulang muling maglakbay sa ilang paahon sa lupain; subalit binagabag kami ng pagkagutom at mga labis na paghihirap; sapagkat naging mabagal kami sa pag-alaala sa Panginoon naming Diyos.

9:4 Gayon pa man, matapos ang maraming araw na paglalakbay sa ilang, itinayo namin ang aming mga tolda sa lugar kung saan napatay ang aming mga kapatid, na malapit sa lupain ng aming mga ama.

9:5 At ito ay nangyari na, na ako ay nagtungong muli kasama ang apat sa aking mga tauhan sa lunsod, patungo sa hari, upang malaman ko ang kalooban ng hari, at upang malaman ko kung maaari akong pumasok kasama ang aking mga tao at angkinin ang lupain nang mapayapa.

9:6 At ako ay humarap sa hari, at siya ay nakipagtipan sa akin na maaari kong angkinin ang lupain ng Lehi-Nephi, at ang lupain ng Silom.

9:7 At iniutos din niyang umalis sa lupain ang kanyang mga tao, at ako at ang aking mga tao ay pumasok sa lupain upang angkinin ito.

9:8 At kami ay nagsimulang magtayo ng mga gusali, at ayusin ang mga muog ng lunsod, oo, maging ang mga muog ng lunsod ng Lehi-Nephi, at ng lunsod ng Silom.

9:9 At kami ay nagsimulang magbungkal ng lupa, oo, maging lahat ng uri ng butil, mga butil ng mais, at ng trigo, at ng cebada, at ng neas, at ng seum, at ng mga binhi ng lahat ng uri ng bungang-kahoy; at kami ay nagsimulang dumami at umunlad sa lupain.

9:10 Ngayon, ito ang katusuhan at pandaraya ni haring Laman, ang dalhin ang aking mga tao sa pagkaalipin, kung kaya't isinuko niya ang lupain upang maangkin namin ito.

9:11 Sa gayon ito ay nangyari na, na matapos kaming manirahan sa lupain sa loob ng labindalawang taon ay nagsimulang mabalisa si haring Laman, at baka sa anumang pamamaraan ang aking mga tao ay maging malakas sa lupain, at hindi nila madaig sila at madala sila sa pagkaalipin. {Mga 188 b.c.}

9:12 Ngayon, sila ay mga tamad at mga taong sumasamba sa mga diyus-diyusan; kaya nga ninais nila na kami ay dalhin sa pagkaalipin, upang magpakabundat sila sa mga gawa ng aming mga kamay; oo, upang magpakabusog sila sa mga kawan ng aming mga pastulan.

9:13 Samakatwid ito ay nangyari na, na si haring Laman ay nagsimulang galitin ang kanyang mga tao upang sila ay makipaglaban sa aking mga tao; kaya nga, nagsimulang magkaroon ng mga digmaan at kaguluhan sa lupain.

9:14 Sapagkat, sa ikalabingtatlong taon ng aking paghahari sa lupain ng Nephi, sa dakong katimugan ng lupain ng Silom, nang pinaiinom at pinakakain ng aking mga tao ang kanilang mga kawan, at binubungkal ang kanilang mga lupa, isang napakalaking hukbo ng mga Lamanita ang sumalakay at nagsimulang patayin sila, at kinuha ang kanilang mga kawan, at mga mais ng kanilang bukirin. {Mga 187 b.c.}

9:15 Oo, at ito ay nangyari na, na sila ay nagsitakas, ang lahat ng hindi naabutan, maging sa lunsod ng Nephi, at nanawagan sa akin para sa kaligtasan.

9:16 At ito ay nangyari na, na sinandatahan ko sila ng mga busog, at ng mga palaso, at ng mga espada, at ng mga simitar, at ng mga pamalo, at ng mga tirador, at ng lahat ng uri ng sandata na aming maaaring malikha, at ako, kasama ng aking mga tao ay humayo upang harapin ang mga Lamanita sa digmaan.

9:17 Oo, sa lakas ng Panginoon kami ay nakipagdigma sa mga Lamanita; sapagkat ako at ang aking mga tao ay taimtim na nagsumamo sa Panginoon na iligtas niya kami mula sa mga kamay ng aming mga kaaway, sapagkat kami ay nagising sa pag-alaala ng pagkakaligtas ng aming mga ama.

9:18 At dininig ng Diyos ang aming mga pagsusumamo at tinugon ang aming mga panalangin; at humayo kami sa kanyang kapangyarihan; oo, humayo kami laban sa mga Lamanita, at sa loob ng isang araw at isang gabi ay nakapatay kami ng tatlong libo at apatnapu't tatlo; pinagpapatay namin sila maging hanggang sa maitaboy namin sila palabas ng aming lupain.

9:19 At ako rin, sa pamamagitan ng aking sariling mga kamay, ay tumulong sa paglibing ng kanilang mga patay. At masdan, sa aming labis na kalungkutan at panaghoy, dalawang daan at pitumpu't siyam ng aming mga kapatid ang napatay.

KABANATA 10 (Mga 187-160 b.c.)

10:1 At ito ay nangyari na, na muli naming sinimulang itatag ang kaharian at muli naming sinimulang angkinin ang lupain nang mapayapa. At pinapangyari kong gumawa ng lahat ng uri ng sandata ng digmaan, nang sa gayon ako ay magkaroon ng mga sandata para sa aking mga tao sa pagdating ng panahon na ang mga Lamanita ay sumalakay muli upang makidigma sa aking mga tao.

10:2 At ako ay naglagay ng mga bantay sa paligid ng lupain, upang ang mga Lamanita ay hindi na makasalakay sa aming muli nang di namamalayan at lipulin kami; at sa ganito ko binantayan ang aking mga tao at aking mga kawan, at iniadya sila mula sa pagkahulog sa mga kamay ng aming mga kaaway.

10:3 At ito ay nangyari na, na aming minana ang lupain ng aming mga ama sa loob ng maraming taon, oo, sa loob ng dalawampu at dalawang taon. {Mga 178 b.c.}

10:4 At pinapangyari kong bungkalin ang lupa ng kalalakihan, at magtanim ng lahat ng uri ng butil at lahat ng uri ng bawat bungang-kahoy.

10:5 At pinapangyari ko na ang kababaihan ay magkidkid, at magsikap, at gumawa, at maghabi ng lahat ng uri ng mainam na lino, oo, at lahat ng uri ng tela, upang madamitan namin ang aming kahubaran; at sa ganito kami umunlad sa lupain -- at sa ganito kami nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa lupain sa loob ng dalawampu at dalawang taon.

10:6 At ito ay nangyari na, na si haring Laman ay namatay, at nagsimulang mamamahala ang kanyang anak bilang kahalili niya. At sinimulan niyang pukawin ang kanyang mga tao na maghimagsik laban sa aking mga tao; anupa't nagsimula silang maghanda upang makidigma, at sumalakay sa

10:7 Subalit isinugo ko ang aking mga tiktik sa paligid ng lupain ng Semlon, upang matuklasan ko ang kanilang mga paghahanda, upang makapagbantay ako laban sa kanila, upang hindi sila makasalakay sa aking mga tao at lipulin sila.

10:8 At ito ay nangyari na, na sila ay sumalakay sa dakong hilaga ng lupain ng Silom, kasama ang kanilang napakalaking hukbo, mga kalalaking nasasandatahan ng mga busog, at ng mga palaso, at ng mga espada, at ng mga simitar, at ng mga bato, at ng mga tirador; at kanilang inahitan ang kanilang mga ulo kung kaya't sila ay kalbo; at sila ay nabibigkisan ng bigkis na balat sa kanilang mga balakang.

10:9 At ito ay nangyari na, na pinapangyari ko na ang mga kababaihan at mga anak ng aking mga tao ay magtago sa ilang; at pinapangyari ko rin na ang lahat ng matandang lalaki na kayang magdala ng sandata, at gayon din ang lahat ng aking mga kabataang lalaki na kayang magdala ng sandata ay sama-samang tipunin ang kanilang sarili upang makidigma laban sa mga Lamanita; at inayos ko sila sa kanilang mga hanay, bawat lalaki alinsunod sa kanyang gulang.

10:10 At ito ay nangyari na, na kami ay umahon upang makidigma laban sa mga Lamanita; at ako, maging ako, sa aking katandaan, ay umahon upang makidigma laban sa mga Lamanita. At ito ay nangyari na, na kami ay umahon sa lakas ng Panginoon upang makidigma.

10:11 Ngayon, ang mga Lamanita ay walang nalalaman hinggil sa Panginoon, ni sa lakas ng Panginoon, anupa't umaasa sila sa kanilang sariling lakas. Gayon man sila ay malalakas na tao, kung sa lakas din lamang ng mga tao.

10:12 Sila ay mababangis, at malulupit, at mga taong uhaw sa dugo, naniniwala sa mga kaugalian ng kanilang mga ama, na ito -- Naniniwala na sila ay itinaboy palabas ng lupain ng Jerusalem dahil sa

kasamaan ng kanilang mga ama, at na ginawan sila ng masama sa ilang ng kanilang mga kapatid, at ginawan din sila ng masama habang tumatawid sa dagat;

10:13 At muli, na ginawan sila ng masama habang nasa lupain ng kanilang unang pamana, matapos silang tumawid sa dagat, at lahat ng ito ay dahil sa higit na matapat si Nephi sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon -- samakatwid pinagpala siya ng Panginoon, sapagkat dininig ng Panginoon ang kanyang mga panalangin at tinugon ang mga yaon, at siya ang namuno sa kanilang paglalakbay sa ilang.

10:14 At napoot sa kanya ang kanyang mga kapatid dahil sa hindi nila naunawaan ang mga pakikitungo ng Panginoon; napoot din sila sa kanya sa ibabaw ng mga tubig dahil sa pinatigas nila ang kanilang mga puso laban sa Panginoon.

10:15 At muli, napoot sila sa kanya nang makarating na sila sa lupang pangako, dahil sa kanilang sinabi na kinuha niya ang pamumuno sa mga tao mula sa kanilang mga kamay; at hinangad nilang patayin siya.

10:16 At muli, napoot sila sa kanya dahil sa lumisan siya patungo sa ilang nang inutusan siya ng Panginoon, at dinala ang mga talaang nauukit sa mga laminang tanso, sapagkat kanilang sinasabi na pinagnakawan niya sila.

10:17 At sa ganito nila tinuruan ang kanilang mga anak na dapat nilang kapootan sila, at dapat nilang paslangin sila, at dapat nilang pagnakawan at dambungan sila, at gawin ang lahat ng kanilang magagawa upang lipulin sila; anupa't sila ay may walang hanggang pagkapoot sa mga anak ni Nephi.

10:18 Sa natatanging kadahilanang ito si haring Laman, sa pamamagitan ng kanyang katusuhan, at pagsisinungaling, at ng kanyang maiinam na pangako, ay nalinlang ako, na dinala ko ang aking mga tao sa lupaing ito, upang kanilang malipol sila; oo, at nagdusa kami nitong maraming taon sa lupain.

10:19 At ngayon ako, si Zenif, matapos sabihin ang lahat ng bagay na ito sa aking mga tao hinggil sa mga Lamanita, pinasigla ko sila na humayo sa digmaan sa kanilang lakas, ibinibigay ang kanilang tiwala sa Panginoon; samakatwid, kami ay nakipaglaban sa kanila, nang harap-harapan.

10:20 At ito ay nangyari na, na muli naming naitaboy sila palabas ng aming lupain; at napatay namin sila nang malupit na pagkatay, maging napakarami kung kaya't hindi na namin sila mabilang.

10:21 At ito ay nangyari na, na muli kaming bumalik sa aming mga lupain, at ang aking mga tao ay muling nagsimulang mamastol ng kanilang mga kawan, at magbungkal ng kanilang lupa.

10:22 At ngayon ako, na matanda na, ay iginawad ang kaharian sa isa sa aking mga anak na lalaki; samakatwid, wala na akong sasabihin pa. At pagpalain nawa ng Panginoon ang aking mga tao. Amen. {Mga 160 b.c.}

KABANATA 11 (Mga 160-150 b.c.)

11:1 At ngayon ito ay nangyari na, na iginawad ni Zenif ang kaharian kay Noe, isa sa kanyang mga anak na lalaki; anupa't nagsimulang mamahala si Noe bilang kahalili niya; at hindi siya lumakad sa mga landas ng kanyang ama.

11:2 Sapagkat masdan, hindi niya sinunod ang mga kautusan ng Diyos, kundi lumakad siya alinsunod sa mga naisin ng kanyang puso. At marami siyang asawa at kalunya. At pinapangyari niya na ang kanyang mga tao ay magkasala, at gawin yaong karumal-dumal sa paningin ng Panginoon. Oo, at gumawa sila ng mga pagpapatutot at lahat ng uri ng kasamaan.

11:3 At nagpataw siya ng buwis na ikalimang bahagi ng lahat ng kanilang pag-aari, ikalimang bahagi ng kanilang ginto at ng kanilang pilak, at ikalimang bahagi ng kanilang zif, at ng kanilang tumbaga, at ng

kanilang tanso at kanilang bakal; at ikalimang bahagi ng kanilang mga patabain; at ikalimang bahagi rin ng lahat ng kanilang butil.

11:4 At ang lahat ng ito ay kinamkam niya upang maitustos sa kanyang sarili, at sa kanyang mga asawa at sa kanyang mga kalunya; at sa kanya ring mga saserdote, at sa kanilang mga asawa at sa kanilang mga kalunya; at sa gayon niya pinalitan ang mga pamamalakad ng kaharian.

11:5 Sapagkat inalis niya ang lahat ng saserdoteng itinalaga ng kanyang ama, at nagtalaga ng mga bago na kanilang kahalili, mga yaong iniangat sa kapalaluan ng kanilang mga puso.

11:6 Oo, at sa gayon sila tinutustusan sa kanilang katamaran, at sa kanilang pagsamba sa mga diyus-diyusan, at sa kanilang mga pagpapatutot, sa pamamagitan ng mga buwis na ipinataw ni haring Noe sa kanyang mga tao; sa gayon ang mga tao ay nagpagal upang matustusan ang kasamaan.

11:7 Oo, at sumamba rin sila sa mga diyus-diyusan, dahil sa nalinlang sila ng mga walang kabuluhan at mapanghibok na salita ng hari at mga saserdote; sapagkat nangusap sila ng mga mapanghibok na salita sa kanila.

11:8 At ito ay nangyari na, na nagtayo si haring Noe ng maraming marangya at maluwang na gusali; at pinalamutian niya ang mga ito ng mahuhusay na yaring kahoy, at lahat ng uri ng mahahalagang bagay, ng ginto, at ng pilak, at ng bakal, at ng tanso, at ng zif, at ng tumbaga;

11:9 At nagpatayo rin siya para sa kanyang sarili ng isang maluwang na palasyo, at isang trono sa gitna niyon, ang lahat ng ito ay yari sa mahusay na kahoy at pinalamutian ng ginto at pilak at ng mahahalagang bagay.

11:10 At pinapangyari rin niya na ang kanyang mga manggagawa ay gumawa ng lahat ng uri ng mahuhusay na kayarian sa loob ng dingding ng templo, ng mahusay na kahoy, at ng tumbaga, at ng tanso.

11:11 At ang mga luklukang inilaan para sa kanyang matataas na saserdote, na mataas sa lahat ng ibang mga luklukan, ay kanyang pinalamutian ng lantay na ginto; at pinapangyari niyang magtayo ng isang dantayan, upang kanilang maipahinga ang kanilang mga katawan at kanilang mga bisig habang nangungusap sila ng mga kasinungalingan at walang kabuluhang salita sa kanyang mga tao.

11:12 At ito ay nangyari na, na nagtayo siya ng isang tore na malapit sa templo; oo, isang napakataas na tore, maging napakataas na makatatayo siya sa tuktok niyon at matatanaw ang lupain ng Silom, at gayon din ang lupain ng Semlon, na pag-aari ng mga Lamanita; at maaari rin niyang matanaw ang lahat ng lupain sa paligid.

11:13 At ito ay nangyari na, na pinapangyari niyang magtayo ng maraming gusali sa lupain ng Silom; at pinapangyari niya na magtayo ng mataas na tore sa burol na nasa hilaga ng lupain ng Silom, na naging kanlungan ng mga anak ni Nephi sa panahong tumakas sila sa lupain; at ganito ang kanyang ginawa sa mga kayamanang natamo niya sa pamamagitan ng pagbubuwis sa kanyang mga tao.

11:14 At ito ay nangyari na, na inilagak niya ang kanyang puso sa kanyang mga kayamanan, at ginugol niya ang kanyang panahon sa magulong pamumuhay kasama ng kanyang mga asawa at kanyang mga kalunya; at gayon din, ang kanyang mga saserdote ay iginugol ang kanilang panahon sa mga patutot.

11:15 At ito ay nangyari na, na nagtanim siya ng mga ubasan sa paligid ng lupain; at nagtayo siya ng mga pisaan ng ubas, at gumawa ng maraming alak; at samakatwid, naging manlalango siya, at gayon din ang kanyang mga tao.

11:16 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay nagsimulang sumalakay sa kanyang mga tao, sa maliliit na bilang, at patayin sila sa kanilang mga bukirin, at habang ipinapastol nila ang kanilang mga kawan.

11:17 At nagpadala si haring Noe ng mga bantay sa paligid ng lupain upang hindi sila makapasok; subalit hindi sapat ang bilang ng kanyang ipinadala, at sinalakay sila ng mga Lamanita at pinatay sila, at itinaboy ang marami sa kanilang mga kawan papalabas ng lupain; sa ganito sila nagsimulang lipulin ng mga Lamanita, at ipalaspas ang kanilang pagkapoot sa kanila.

11:18 At ito ay nangyari na, na ipinadala ni haring Noe ang kanyang mga hukbo laban sa kanila, at naitaboy silang pabalik, o kanilang naitaboy sila pabalik nang pansamantala; kaya nga, bumalik silang nagsasaya sa kanilang nasamsam.

11:19 At ngayon, dahil sa malaking pagkapanalong ito, iniangat sila sa kapalaluan ng kanilang mga puso; nagmalaki sila sa sarili nilang lakas, sinasabi na ang kanilang limampu ay kayang labanan ang mga libu-libong Lamanita; at sa ganito sila nagmalaki, at nalugod sa dugo, at sa pagpapadanak ng dugo ng kanilang mga kapatid, at ito ay dahil sa kasamaan ng kanilang hari at mga saserdote.

11:20 At ito ay nangyari na, na may isang lalaki sa kanila na nagngangalang Abinadi; at humayo siya sa kanila, at nagsimulang magpropesiya, sinasabing: Masdan, ganito ang wika ng Panginoon, at sa ganito niya ako inutusan, sinasabing, Humayo, at sabihin sa mga taong ito, ganito ang wika ng Panginoon -- sa aba sa mga taong ito, sapagkat nakita ko ang kanilang mga karumal-dumal na gawain, at ang kanilang kasamaan, at ang kanilang mga pagpapatutot; at maliban kung magsisisi sila ay parurusahan ko sila sa aking galit. {Mga 150 b.c.}

11:21 At maliban kung magsisisi sila at bumaling sa Panginoon nilang Diyos, masdan, ibibigay ko sila sa mga kamay ng kanilang mga kaaway; oo, at sila ay madadala sa pagkaalipin; at pahihirapan sila ng kamay ng kanilang mga kaaway.

11:22 At ito ay mangyayari na makikilala nila na ako ang Panginoon nilang Diyos, at isang selosong Diyos, na nagpaparusa sa mga kasamaan ng aking mga tao.

11:23 At ito ay mangyayari na maliban kung magsisisi ang mga taong ito at bumaling sa Panginoon nilang Diyos, sila ay madadala sa pagkaalipin; at walang makapagpapalaya sa kanila, maliban sa Panginoon, ang Pinakamakapangyarihang Diyos.

11:24 Oo, at ito ay mangyayari na kapag nagsumamo sila sa akin, magiging mabagal ako sa pagdinig ng kanilang mga pagsusumamo; oo, at pahihintulutan ko silang pahirapan ng kanilang mga kaaway.

11:25 At maliban kung magsisisi sila na suot ang magaspang na damit at sa alabok, at magsusumamo nang taimtim sa Panginoon nilang Diyos, ay hindi ko diringgin ang kanilang mga panalangin, ni hindi ko sila hahanguin sa kanilang mga paghihirap; at gayon ang wika ng Panginoon, at sa gayon niya ako inutusan.

11:26 Ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Abinadi ang mga salitang ito sa kanila, sila ay napoot sa kanya, at hinangad na kitlin ang kanyang buhay; subalit iniligtas siya ng Panginoon mula sa kanilang mga kamay.

11:27 Ngayon, nang marinig ni haring Noe ang mga salitang sinabi ni Abinadi sa mga tao, na napoot din siya; at sinabi niya: Sino si Abinadi, na ako at ang aking mga tao ay hahatulan niya, o sino ang Panginoon, na magpapataw ng malupit na pagpapahirap sa aking mga tao?

11:28 Inutusan ko kayong dalhin dito si Abinadi, upang mapatay ko siya, sapagkat sinabi niya ang mga bagay na ito upang pukawin niya ang aking mga tao na magalit sa isa't isa, at lumikha ng mga alitan sa aking mga tao; kaya nga, siya ay papatayin ko.

11:29 Ngayon, ang mga mata ng mga tao ay nabubulagan; samakatwid, pinatigas nila ang kanilang mga puso laban sa mga salita ni Abinadi, at pinagsikapan nila mula noon na dakpin siya. At pinatigas ni

haring Noe ang kanyang puso laban sa salita ng Panginoon, at hindi siya nagsisi sa kanyang masasamang gawa.

KABANATA 12 (Mga 148 b.c.)

12:1 At ito ay nangyari na, na matapos ang dalawang taon na si Abinadi ay nagtungo sa kanila na nakabalatkayo, kung kaya't hindi nila siya nakilala, at nagsimulang magpropesiya sa kanila, sinasabing: Sa ganito ako inutusan ng Panginoon, sinasabing -- Abinadi, humayo at magpropesiya sa aking mga tao, sapagkat pinatigas nila ang kanilang mga puso laban sa aking mga salita; sila ay hindi nagsisi sa kanilang masasamang gawa; samakatwid, parurusahan ko sila sa aking galit, oo, sa aking masidhing galit sila ay aking parurusahan sa kanilang mga kasamaan at karumal-dumal na gawain. {Mga 148 b.c.}

12:2 Oo, sa aba sa salinlahing ito! At sinabi sa akin ng Panginoon: lunat mo ang iyong kamay at magpropesiya, sabihing: Ganito ang wika ng Panginoon, ito ay mangyayari na ang salinlahing ito, dahil sa kanilang mga kasamaan, ay madadala sa pagkaalipin, at masasampal sa pisngi; oo, at itataboy ng mga tao, at papatayin; at ang mga buwitre sa himpapawid, at ang mga aso, oo, at ang mababangis na hayop, ay sisilain ang kanilang laman.

12:3 At ito ay mangyayari na ang buhay ni haring Noe ay pahahalagahan ng tulad sa isang kasuotan sa loob ng mainit na hurno; sapagkat makikilala niya na ako ang Panginoon.

12:4 At ito ay mangyayari na parurusahan ko ang mga tao kong ito ng masidhing paghihirap, oo, ng taggutom at ng salot; at pananaghuyin ko sila sa buong maghapon.

12:5 Oo, at aking papapangyarihin na sila'y magkaroon ng mga pasanin sa kanilang mga likuran; at ipagtatabuyan silang tulad ng asnong hangal.

12:6 At ito ay mangyayari na magpapadala ako ng yelong ulan sa kanila, at pahihirapan sila nito; at babagabagin din sila ng hanging silangan; at guguluhin din ng mga kulisap ang kanilang lupain, at lalamunin ang kanilang butil.

12:7 At babagabagin sila ng malupit na salot -- at gagawin ko ang lahat ng ito dahil sa kanilang mga kasamaan at karumal-dumal na gawain.

12:8 At ito ay mangyayari na maliban kung magsisisi sila, ay lubusan ko silang lilipulin mula sa balat ng lupa; subalit mag-iiwan sila ng talaan, at pangangalagaan ko ang mga ito para sa mga ibang bansang magmamay-ari sa lupain; oo, maging ito ay aking gagawin upang maipalam ko ang mga karumal-dumal na gawain ng mga taong ito sa mga ibang bansa. At marami pang bagay ang ipinopesiya ni Abinadi laban sa mga taong ito.

12:9 At ito ay nangyari na, na nagalit sila sa kanya; at kanilang dinakip siya at dinala siyang nakagapos sa harapan ng hari, at sinabi sa hari: Masdan, nagdala kami ng tao sa inyong harapan na nagpropesiya ng kapahamakan hinggil sa inyong mga tao, at nagsabing lilipulin sila ng Diyos.

12:10 At nagpropesiya rin siya ng kapahamakan hinggil sa inyong buhay, at sinabi na ang inyong buhay ay matutulad sa isang kasuotan sa hurno ng apoy.

12:11 At muli, sinabi niyang matutulad kayo sa isang tangkay, maging tulad ng tuyong tangkay sa bukirin, na dinadaan ng mga hayop at yinayapakan sa ilalim ng paa.

12:12 At muli, sinabi niyang matutulad kayo sa mga bulaklak ng halamang matinik, na, kapag ganap na itong hinog, kung ihip ang hangin, ito ay matatangay sa ibabaw ng lupain. At nagkukunwari siya na ang Panginoon ang nagsabi nito. At sinabi niyang ang lahat ng ito ay sasapit sa inyo maliban kung magsisisi kayo, at ito ay dahil sa inyong mga kasamaan.

12:13 At ngayon, O hari, anong malaking kasamaan ang inyong nagawa, o anong malaking kasalanan ang nagawa ng inyong mga tao, na tayo ay susumpain ng Diyos o hahatulan ng taong ito?

12:14 At ngayon, O hari, masdan, wala tayong kasalanan, at kayo, O hari, ay hindi nagkasala; anupa't ang taong ito ay nagsinungaling hinggil sa inyo, at nagpropesiya siya ng walang kabuluhan.

12:15 At masdan, malalakas tayo, hindi tayo madadala sa pagkaalipin, o madadalang bihag ng ating mga kaaway; oo, at umunlad kayo sa lupain, at uunlad rin kayo.

12:16 Masdan, naririto ang lalaki, ibinibigay namin siya sa inyong mga kamay; maaari ninyong gawin sa kanya kung ano ang ipinalalagay ninyong makabubuti.

12:17 At ito ay nangyari na, na pinapangyari ni haring Noe na ipatapon si Abinadi sa bilangguan; at iniutos niya na ang mga saserdote ay sama-samang magtipon ng kanilang sarili upang makapagdaos sila ng isang pagpupulong kung ano ang kanyang nararapat gawin sa kanya.

12:18 At ito ay nangyari na, na sinabi nila sa hari: Dalhin siya rito upang makapagtanong kami sa kanya; at iniutos ng haring dalhin siya sa harapan nila.

12:19 At nagsimula silang tanungin siya, upang kanilang mapasinungalingan siya, nang sa gayon sila ay magkaroon ng ipararatang sa kanya; subalit kanyang tinugon sila nang buong tapang, at napangatwiran ang lahat ng kanilang katanungan, oo, sa kanilang panggigilalas; sapagkat kanyang napangatwiran sila sa lahat ng kanilang katanungan, at nilito sila sa lahat ng kanilang salita.

12:20 At ito ay nangyari na, na isa sa kanila ay nagsabi sa kanya: Ano ang kahulugan ng mga salitang nasusulat, at itinuro ng ating mga ama, sinasabing:

12:21 Anong ganda sa mga bundok ang mga paa ng yaong nagdadala ng mabubuting balita; na naghahayag ng kapayapaan; na nagdadala ng mabuting balita ng kabutihan; na naghahayag ng kaligtasan; na nagsasabi sa Sion, Ang iyong Diyos ay naghahari;

12:22 Ang inyong mga tagabantay ay magtataas ng tinig; sa pamamagitan ng magkakasamang tinig sila ay aawit, sapagkat kanilang makikita nang mata sa mata kung kailan ibabalik na muli ng Panginoon ang Sion;

12:23 Magpakagalak; magsiawit nang magkakasama, kayong mga nawasak na dako ng Jerusalem; sapagkat inaliw ng Panginoon ang kanyang mga tao, tinubos niya ang Jerusalem;

12:24 Ipinakita ng Panginoon ang kanyang banal na bisig sa paningin ng lahat ng bansa, at lahat ng dulo ng mundo ay makikita ang kaligtasan ng ating Diyos?

12:25 At ngayon sinabi ni Abinadi sa kanila: Mga saserdote ba kayo, at nagkukunwaring tinuturuan ang mga taong ito, at nakauunawa ng diwa ng pagpopropesiya, subalit nagnanais na malaman sa akin ang kahulugan ng mga bagay na ito?

12:26 Sinasabi ko sa inyo, sa aba ninyo sa pagliligaw ng mga landas ng Panginoon! Sapagkat kung nauunawaan ninyo ang mga bagay na ito ay hindi ninyo itinuro ang mga yaon; anupa't iniligaw ninyo ang mga landas ng Panginoon.

12:27 Hindi ninyo ginamit ang inyong mga puso sa pang-unawa; samakatwid, hindi kayo naging matalino. Kung gayon, ano ang itinuturo ninyo sa mga taong ito?

12:28 At sinabi nila: Itinuturo namin ang mga batas ni Moises.

12:29 At muli sinabi niya sa kanila: Kung itinuturo ninyo ang mga batas ni Moises ay bakit hindi ninyo sinusunod ang mga ito? Bakit ninyo inilalagak ang inyong mga puso sa mga kayamanan? Bakit kayo

gumagawa ng mga pagpapatutot at sinasayang ang inyong lakas sa mga patutot, oo, at pinapangyaring magkasala ang mga taong ito, nang magkaroon ang Panginoon ng dahilang isugo ako upang magpropesiya laban sa mga taong ito, oo, maging isang malaking kapahamakan laban sa mga taong ito?

12:30 Hindi ba ninyo nalalaman na nagsasabi ako ng totoo? Oo, alam ninyong nagsasabi ako ng totoo; at nararapat lamang na manginig kayo sa harapan ng Diyos.

12:31 At ito ay mangyayari na parurusahan kayo dahil sa inyong kasamaan, sapagkat sinabi ninyong itinuturo ninyo ang mga batas ni Moises. At ano ang nalalaman ninyo hinggil sa mga batas ni Moises? Na ang kaligtasan ba ay darating sa pamamagitan ng mga batas ni Moises? Ano ang masasabi ninyo?

12:32 At tumugon sila at sinabing darating nga ang kaligtasan sa pamamagitan ng mga batas ni Moises.

12:33 Subalit ngayon sinabi ni Abinadi sa kanila: Alam ko na kung susundin ninyo ang mga kautusan ng Diyos na kayo ay maliligtas; oo, kung susundin ninyo ang mga kautusang ibinigay ng Panginoon kay Moises sa bundok ng Sinai, sinasabing:

12:34 Ako ang Panginoon ninyong Diyos, na naglabas sa inyo sa lupain ng Egipto, mula sa bahay ng pagkaalipin.

12:35 Huwag kayong magkakaroon ng ibang Diyos maliban sa akin.

12:36 Huwag kayong gagawa sa inyong sarili ng anumang inukit na larawan, o anumang nahahalintulad ng anumang bagay na nasa langit sa taas, o mga bagay na nasa ilalim ng lupa.

12:37 Ngayon sinabi ni Abinadi sa kanila, Ginawa ba ninyo ang lahat ng ito? Sinasabi ko sa inyo, Hindi, hindi ninyo ginawa. At itinuro ba ninyo sa mga taong ito na dapat nilang gawin ang lahat ng bagay na ito? Sinasabi ko sa inyo, Hindi, hindi ninyo itinuro.

KABANATA 13 (Mga 148 b.c.)

13:1 At ngayon nang marinig ng hari ang mga salitang ito, sinabi niya sa kanyang mga saserdote: Dalhin ang taong ito, at patayin siya; sapagkat ano ang mapapala natin sa kanya, sapagkat siya ay baliw.

13:2 At nagsitayo sila at nagtangkang hawakan siya ng kanilang mga kamay; subalit kanyang napaglabanan sila, at sinabi sa kanila:

13:3 Huwag ninyo akong salingin, sapagkat parurusahan kayo ng Diyos kung hahawakan ninyo ako, sapagkat hindi ko pa naihayag ang mensaheng ibinigay ng Panginoon sa akin na ipahayag; ni hindi ko pa nasasabi sa inyo ang yaong hinihiling ninyong sabihin ko; samakatwid, hindi ipahihintulot ng Diyos na ako ay mamatay sa oras na ito.

13:4 Subalit kailangan kong tuparin ang mga kautusang iniutos ng Diyos sa akin; at dahil sa sinabi ko sa inyo ang katotohanan kayo ay nagagalit sa akin. At muli, dahil sa sinabi ko ang salita ng Diyos, hinatulan ninyo ako na ako ay baliw.

13:5 Ngayon ito ay nangyari na, na matapos sabihin ni Abinadi ang mga salitang ito na ang mga tao ni haring Noe ay hindi nagtangkang hawakan siya ng kanilang mga kamay, sapagkat nasa kanya ang Espiritu ng Panginoon; at ang kanyang mukha ay nagliwanag nang may di pangkaraniwang pagkinang, maging tulad kay Moises habang nasa bundok ng Sinai, habang nakikipag-usap sa Panginoon.

13:6 At nangusap siya nang may kapangyarihan at karapatan mula sa Diyos; at ipinagpatuloy niya ang kanyang mga salita, sinasabing:

13:7 Nakikita ninyong wala kayong kapangyarihan na patayin ako, samakatwid, tatapusin ko ang aking mensahe. Oo, at nahihiwatigan kong tumatagos ito sa inyong mga puso dahil sa sinabi ko sa inyo ang katotohanan hinggil sa inyong mga kasamaan.

13:8 Oo, at pinupuno kayo ng aking mga salita ng pagkamangha at panggigilalas, at ng galit.

13:9 Subalit tatapusin ko ang aking mensahe; at pagkatapos hindi na mahalaga kung saan ako patutungo, kung mangyayari na ako ay maliligtas.

13:10 Subalit ito lamang ang masasabi ko sa inyo, kung ano ang gagawin ninyo sa akin, pagkatapos nito, ay magiging halimbawa at anino ng mga bagay na darating.

13:11 At ngayon babasahin ko sa inyo ang nalalabi sa mga kautusan ng Diyos, sapagkat nahihiwatigan kong hindi ito nakasulat sa inyong mga puso; nahihiwatigan kong nag-aral kayo at nagturo ng kasamaan sa halos buong buhay ninyo.

13:12 At ngayon, tandaan ninyong sinabi ko sa inyo: Huwag kayong gagawa sa inyong sarili ng anumang inukit na larawan, o anumang nahahalintulad ng anumang bagay na nasa langit sa taas, o mga yaong nasa lupa sa ilalim, o mga yaong sa ilalim ng lupa.

13:13 At muli: Huwag kayong yuyukod sa kanila, ni paglingkuran sila; sapagkat ako na Panginoon ninyong Diyos ay selosong Diyos, nagpaparusa sa mga kasamaan ng mga ama sa mga anak, hanggang sa ikatlo at ikaapat na salinlahi nila na napopoot sa akin;

13:14 At nagpapakita ng awa sa mga yaong libu-libo na nagmamahal sa akin at sumusunod sa aking mga kautusan.

13:15 Huwag ninyong babanggitin ang pangalan ng Panginoon ninyong Diyos sa walang saysay; sapagkat hindi pawawalang-sala ng Panginoon ang bumanggit sa kanyang pangalan nang walang saysay.

13:16 Alalahanin ang araw ng sabbath upang panatilihin banal ito.

13:17 Anim na araw kayong gagawa, at gagawin ang lahat ng inyong gawain.

13:18 Subalit sa ikapitong araw, ang sabbath ng Panginoon ninyong Diyos, huwag kayong gagawa ng anumang gawain, kayo, ni ang inyong anak na lalaki, ni ang inyong anak na babae, ang inyong lalaking tagapagsilbi, ni ang inyong babaing tagapagsilbi, ni ang inyong baka, ni ang dayuhan na nasa loob ng inyong mga pasukan;

13:19 Sapagkat sa loob ng anim na araw ay nilikha ng Panginoon ang langit at lupa, at ang dagat, at lahat ng naroroon; anupa't pinagpala ng Panginoon ang araw ng sabbath, at pinabanal ito.

13:20 Igalang ninyo ang inyong ama at inyong ina, upang maging mahaba ang inyong mga araw sa lupaing ibinigay ng Panginoon ninyong Diyos sa inyo.

13:21 Huwag kayong papatay.

13:22 Huwag kayong makikiapid. Huwag kayong magnanakaw.

13:23 Huwag kayong sasaksi nang walang katotohanan laban sa inyong kapwa.

13:24 Huwag ninyong pag-iimbutan ang sambahayan ng inyong kapwa, huwag ninyong pag-iimbutan ang asawa ng inyong kapwa, ni ang kanyang lalaking tagapagsilbi, ni ang kanyang babaing tagapagsilbi, ni ang kanyang baka, ni ang kanyang asno, ni anumang bagay na pag-aari ng inyong kapwa.

13:25 At ito ay nangyari na, nang matapos si Abinadi sa mga salitang ito ay sinabi niya sa kanila: Tinuruan ba ninyo ang mga taong ito na dapat nilang gawin ang lahat ng bagay na ito upang masunod ang mga kautusang ito?

13:26 Sinasabi ko sa inyo, Hindi; sapagkat kung ginawa ninyo ito, hindi na sana pinapangyari ng Panginoon na isugo ako at magpropesiya ng kapahamakan hinggil sa mga taong ito.

13:27 At ngayon sinabi ninyo na ang kaligtasan ay darating sa pamamagitan ng mga batas ni Moises. Sinasabi ko sa inyo na kinakailangang sundin ninyo ang mga batas ni Moises sa ngayon; subalit sinasabi ko sa inyo, na darating ang panahon na hindi na kakailanganing sundin pa ang mga batas ni Moises.

13:28 At bukod doon, sinasabi ko sa inyo, na ang kaligtasan ay hindi darating sa pamamagitan ng batas lamang; at kung hindi dahil sa pagbabayad-sala, na gagawin na rin ng Diyos para sa mga kasalanan at kasamaan ng kanyang mga tao, ay tiyak na di maiiwasan silang masawi, sa kabila ng mga batas ni Moises.

13:29 At ngayon sinasabi ko sa inyo na kinakailangang magkaroon ng batas na maibibigay sa mga anak ni Israel, oo, maging isang napakahigpit na batas; sapagkat sila ay mga taong matitigas ang leeg, mabilis sa paggawa ng kasamaan, at mabagal sa pag-alaala sa Panginoon nilang Diyos;

13:30 Kaya nga, may batas na ibinigay sa kanila, oo, isang batas ng mga gawain at ng mga ordenansa, isang batas na kanilang mahigpit na susundin sa araw-araw, upang mapanatili sila sa pag-alaala sa Diyos at sa kanilang tungkulin sa kanya.

13:31 Subalit masdan, sinasabi ko sa inyo, na ang lahat ng bagay na ito ay mga kahalintulad ng mga bagay na darating.

13:32 At ngayon, nauunawaan ba nila ang batas? Sinasabi ko sa inyo, Hindi, hindi nila naunawaan lahat ang batas; at ito ay dahil sa katigasan ng kanilang mga puso; sapagkat hindi nila naunawaan na walang sinumang tao ang maliligtas maliban kung ito ay sa pamamagitan ng pagtubos ng Diyos.

13:33 Sapagkat masdan, hindi ba't nagpropesiya si Moises sa kanila hinggil sa pagparito ng Mesiyas, at na tutubusin ng Diyos ang kanyang mga tao? Oo, at maging lahat ng propeta ay nagpropesiya mula pa sa simula ng daigdig -- hindi ba sila nangusap ng higit-kumulang hinggil sa mga bagay na ito?

13:34 Hindi ba't sinabi nila na ang Diyos na rin ang bababa sa mga anak ng tao, at tataglayin niya sa kanyang sarili ang kaanyuan ng tao, at hahayo sa dakilang kapangyarihan sa balat ng lupa?

13:35 Oo, at hindi ba't sinabi rin nila na papapangyarihin niya ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, at na siya rin, ay pagmamalupitan at pahihirapan?

KABANATA 14

(Ihambing sa Isaias 53. Mga 148 b.c.)

14:1 OO, hindi ba't sinabi ni Isaias: Sino ang naniwala sa ating ibinabalita, at kanino ipinahahayag ang bisig ng Panginoon?

14:2 Sapagkat siya ay lalaki sa kanyang harapan na tulad ng isang murang halaman, at tulad ng isang ugat sa labas ng tuyong lupa; wala siyang kaanyuan ni kagandahang makatawag-pansin; at kapag makikita natin siya, wala siyang kagandahan na maaari nating naisin sa kanya.

14:3 Siya ay hinamak at itinakwil ng mga tao; isang tao ng kalungkutan, at sanay sa hapis; at tayo ay nakubli tulad ng ating pagkubli sa ating mga mukha mula sa kanya; hinamak siya, at hindi natin siya pinahalagahan.

14:4 Tunay na kanyang pinasan ang ating mga dalamhati, at dinala ang ating mga kalungkutan; gayon man ipinalagay natin siyang pinarusahan, binagabag ng Diyos, at pinahirapan.

14:5 Subalit siya ay nasugatan dahil sa ating mga kasalanan, siya ay nabugbog dahil sa ating mga kasamaan; ang parusa ng ating kapayapaan ay nasa kanya; at sa pamamagitan ng kanyang mga latay tayo ay gumaling.

14:6 Tayong lahat, tulad ng tupa, ay nangaligaw; ang bawat isa sa atin ay nagkani-kanyang landas; at pinasan ng Panginoon ang mga kasamaan nating lahat.

14:7 Siya ay inapi, at siya ay pinahirapan, gayon man, hindi niya ibinuka ang kanyang bibig; dinala siya na tulad ng kordero sa katayan, at tulad ng tupa sa harapan ng kanyang mga manggugupit ay pipi kaya't hindi niya ibinuka ang kanyang bibig.

14:8 Siya ay inilabas mula sa bilangguan at mula sa hukuman; at sino ang maghahayag ng kanyang salinlahi? Sapagkat siya ay inihwalay palabas ng lupain ng buhay; dahil sa mga kasalanan ng aking mga tao ay naparusaan siya.

14:9 At ginawa niya ang kanyang libingan na kasama ng masasama, at kasama ng mayayaman sa kanyang kamatayan; dahil sa wala siyang nagawang masama, ni walang anumang kasinungalingan sa kanyang bibig.

14:10 Gayon man ikinasiya ng Panginoon na mabugbog siya; siya ay inilagay niya sa pagdadalamhati; kapag inyong ginawang pinakahandog ang kanyang kaluluwa para sa kasalanan ay makikita niya ang kanyang binhi, pahahabain niya ang kanyang mga araw, at ang kasiyahan ng Panginoon ay uunlad sa kanyang kamay.

14:11 Makikita niya ang paghihirap ng kanyang kaluluwa, at masisiyahan; sa pamamagitan ng kanyang kaalaman ay mabibigyang-katwiran ng aking mabuting tagapaglingkod ang marami; sapagkat papasanin niya ang kanilang mga kasamaan.

14:12 Samakatwid, hahatian ko siya ng bahagi na kasama ng dakila, at hahatiin niya ang nasamsam na kasama ng malakas; dahil sa ibinuhos niya ang kanyang kaluluwa sa kamatayan; at nabilang siya sa mga makasalanan; at pinasan niya ang mga kasalanan ng marami, at namagitan sa mga makasalanan.

KABANATA 15

(Mga 148 b.c.)

15:1 At ngayon sinabi ni Abinadi sa kanila: Ninanais kong inyong maunawaan na ang Diyos din ay bababa sa mga anak ng tao, at tutubusin ang kanyang mga tao.

15:2 At dahil sa nagkatawang-tao siya, tatawagin siyang Anak ng Diyos, at ipinasakop ang laman sa kalooban ng Ama, naging ang Ama at ang Anak --

15:3 Ang Ama, dahil sa ipinaglihi siya sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos; at ang Anak, dahil sa laman; sa gayon naging Ama at Anak --

15:4 At sila ay isang Diyos, oo, ang siya ring Walang Hanggang Ama ng langit at ng lupa.

15:5 At sa gayon ang laman ay napasakop sa Espiritu, o ang Anak sa Ama, na isang Diyos, dumanas ng tukso, at hindi nagpadaig sa tukso, kundi pinahintulutan ang kanyang sariling kutyain, at pahirapan, at ipagtabuyan, at itakwil ng kanyang sariling mga tao.

15:6 At matapos ang lahat ng ito, matapos gumawa ng maraming makapangyarihang himala sa mga anak ng tao, dadalhin siya, oo, maging tulad ng sinabi ni Isaias, tulad ng tupa sa harapan ng manggugupit ay pipi, kaya't hindi niya ibinuka ang kanyang bibig.

15:7 Oo, gayon pa man siya ay dadalhin, ipapako sa krus, at papatayin, ang laman ay mapasasakop maging sa kamatayan, ang kalooban ng Anak ay mapasasakop sa kalooban ng Ama.

15:8 At sa gayon nalagot ng Diyos ang mga gapos ng kamatayan, nakamtan ang tagumpay sa kamatayan; binibigyan ang Anak ng kapangyarihan na mamagitan para sa mga anak ng tao --

15:9 Matapos makaakyat sa langit, may sisidlan ng awa; napupuspos ng habag sa mga anak ng tao; tumayo sa pagitan nila at sa katarungan; matapos makalagan ang mga gapos ng kamatayan, inako niya ang kanilang kasamaan at kanilang mga kasalanan, matapos silang tubusin, at tugunin ang mga hinihingi ng katarungan.

15:10 At ngayon sinasabi ko sa inyo, sino ang magpapahayag ng kanyang salinlahi? Masdan, sinasabi ko sa inyo, na matapos magawang pinakahandog ang kanyang kaluluwa para sa kasalanan ay makikita niya ang kanyang binhi. At ngayon, ano ang masasabi ninyo? At sino ang kanyang magiging binhi?

15:11 Masdan, sinasabi ko sa inyo, na kung sino man ang makikinig ng mga salita ng mga propeta, oo, lahat ng banal na propeta na nagpropesiya hinggil sa pagparito ng Panginoon -- sinasabi ko sa inyo, na lahat ng yaong makikinig sa kanilang mga salita, at maniniwalang tutubusin ng Panginoon ang kanyang mga tao, at umaasa sa araw na yaon para sa kapatawaran ng kanilang mga kasalanan, sinasabi ko sa inyo, na sila ang kanyang binhi, o sila ang mga tagapagmana ng kaharian ng Diyos.

15:12 Sapagkat sila yaong ang mga kasalanan ay kanyang pinasan; sa kanila niya inialay ang kanyang buhay upang matubos sila mula sa kanilang mga kasalanan. At ngayon, hindi ba't sila ang kanyang binhi?

15:13 Oo, at hindi ba't ang mga propeta, bawat isa na nagbuka ng kanyang bibig upang magpropesiya, na hindi nangahulog sa paglabag, ang ibig kong sabihin ay lahat ng banal na propeta magmula sa simula ng daigdig? Sinasabi ko sa inyo na sila ay kanyang binhi.

15:14 At sila ang mga yaong nagpahayag ng kapayapaan, na nagdala ng mabuting balita ng kabutihan, na nagpahayag ng kaligtasan; at nagsabi sa Sion: Ang inyong Diyos ay naghahari!

15:15 At O kayganda ng kanilang mga paa sa mga bundok!

15:16 At muli, kayganda sa mga bundok ang mga paa nila na mga naghahayag pa rin ng kapayapaan!

15:17 At muli, kayganda sa mga bundok ang mga paa nila na mga maghahayag mula ngayon ng kapayapaan, oo, magmula sa panahong ito at magpakailanman!

15:18 At masdan, sinasabi ko sa inyo, hindi lamang ito. Sapagkat O kayganda sa mga bundok ang mga paa niya na nagdadala ng mabuting balita, na tagapagtatag ng kapayapaan, oo, maging ang Panginoon, na tumubos sa kanyang mga tao; oo, siya na nagkaloob ng kaligtasan sa kanyang mga tao;

15:19 Sapagkat kung hindi dahil sa pagtubos na ginawa niya para sa kanyang mga tao, na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, sinasabi ko sa inyo, kung hindi dahil dito, ang buong sangkatauhan ay nangasawi na sana.

15:20 Subalit masdan, ang mga gapos ng kamatayan ay makakalag, at ang Anak ay maghahari, at magkakaroon ng kapangyarihan sa kamatayan; anupa't kanyang papapangyarihin ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay.

15:21 At magkakaroon ng pagkabuhay na mag-uli, maging ng unang pagkabuhay na mag-uli; oo, maging ng pagkabuhay na mag-uli nila noon, at nila ngayon, at nila na darating, maging hanggang sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo -- sapagkat gayon siya tatawagin.

15:22 At ngayon, ang pagkabuhay na mag-uli ng lahat ng propeta, at lahat ng yaong naniwala sa kanilang mga salita, o lahat ng yaong sumunod sa mga kautusan ng Diyos, ay magbabangon sa unang pagkabuhay na mag-uli; anupa't sila ang unang mangabubuhay na mag-uli.

15:23 Sila ay ibabangon upang manahanang kasama ng Diyos na siyang tumubos sa kanila; sa gayon sila ay may buhay na walang hanggan sa pamamagitan ni Cristo, na siyang kumalag sa mga gapos ng kamatayan.

15:24 At sila ang mga yaong may bahagi sa unang pagkabuhay na mag-uli; at sila ang mga yaong namatay bago pumarito si Cristo, sa kanilang kawalang-malay, hindi naipahayag ang kaligtasan sa kanila. At sa ganito papapangyarihin ng Panginoon ang pagpapanumbalik nila; at may bahagi sila sa unang pagkabuhay na mag-uli, o may buhay na walang hanggan, matapos tubusin ng Panginoon.

15:25 At ang maliliit na bata ay may buhay na walang hanggan din.

15:26 Subalit masdan, at matakot, at manginig sa harapan ng Diyos, sapagkat dapat kayong manginig; sapagkat walang tinubos ang Panginoon na naghihimagsik laban sa kanya at namatay sa kanilang mga kasalanan; oo, maging lahat ng yaong nangamatay sa kanilang mga kasalanan mula pa sa simula ng mundo, na sadyang naghihimagsik laban sa Diyos, na nakaaalam sa mga kautusan ng Diyos at ayaw sundin ang mga ito; sila ang mga yaong walang bahagi sa unang pagkabuhay na mag-uli.

15:27 Kaya nga, hindi ba't kayo ay dapat na manginig? Sapagkat hindi mapapasa mga gayon ang kaligtasan; sapagkat walang gayong tutubusin ang Panginoon; oo, ni hindi kayang tubusin ng Panginoon ang gayon; sapagkat hindi niya pasisinungalingan ang kanyang sarili; sapagkat hindi niya matatanggihan ang katarungan kapag mayroon itong karapatan.

15:28 At ngayon sinasabi ko sa inyo na darating ang panahon na ang kaligtasan ng Panginoon ay ipahahayag sa bawat bansa, lahi, wika, at tao.

15:29 Oo, Panginoon, ang inyong mga tagabantay ay magtataas ng kanilang mga tinig; sa pamamagitan ng magkakasamang tinig sila ay aawit, sapagkat kanilang makikita nang mata sa mata kung kailan ibabalik na muli ng Panginoon ang Sion.

15:30 Magpakagalak, magsiawit nang magkakasama, kayong mga nawasak na dako ng Jerusalem; sapagkat inaliw ng Panginoon ang kanyang mga tao, tinubos niya ang Jerusalem.

15:31 Ipinakita ng Panginoon ang kanyang banal na bisig sa paningin ng lahat ng bansa; at lahat ng dulo ng mundo ay makikita ang kaligtasan ng ating Diyos.

KABANATA 16 (Mga 148 b.c.)

16:1 At ngayon, ito ay nangyari na, na matapos sabihin ni Abinadi ang mga salitang ito ay iniunat niya ang kanyang mga kamay at sinabi: Darating ang panahon na makikita ng lahat ang kaligtasan ng Panginoon; na ang bawat bansa, lahi, wika, at tao ay makikita nang mata sa mata at kikilalanin sa harapan ng Diyos na ang kanyang mga paghahatol ay makatarungan.

16:2 At sa panahong yaon ang masasama ay itatakwil, at magkakaroon sila ng dahilan upang humagulgol, at tumangis, at managhoy, at pagngalitin ang kanilang mga ngipin; at ito ay dahil sa ayaw nilang pakinggan ang tinig ng Panginoon; anupa't hindi sila tutubusin ng Panginoon.

16:3 Sapagkat sila ay makamundo at mala-diyablo, at may kapangyarihan ang diyablo sa kanila; oo, maging ang yaong matandang ahas na luminlang sa ating mga unang magulang, na naging dahilan ng kanilang pagkahulog; na naging dahilan upang ang buong sangkatauhan ay maging makamundo, makalaman, mala-diyablo, nalalaman ang masama mula sa mabuti, ipinasasakop ang kanilang sarili sa diyablo.

16:4 Sa gayon naligaw ang buong sangkatauhan; at masdan, dapat na sana silang nangaligaw nang walang katapusan kung hindi lamang tinubos ng Diyos ang kanyang mga tao mula sa kanilang ligaw at nahulog na kalagayan.

16:5 Subalit tandaan, siya na nagpupumilit sa kanyang sariling likas na kamunduhan, at nagpapatuloy sa mga landas ng kasalanan at paghihimagsik laban sa Diyos, ay nananatili sa kanyang pagkahulog na kalagayan at ang diyablo ay may lubos na kapangyarihan sa kanya. Kaya nga, para bang walang ginawang pagtubos sa kanya, na naging kaaway ng Diyos; at gayon din ang diyablo ay kaaway ng Diyos.

16:6 At ngayon, kung si Cristo ay hindi pumarito sa daigdig, tumutukoy sa mga bagay na darating na para bang dumating na ang mga ito, ay hindi sana magkakaroon ng pagtubos.

16:7 At kung si Cristo ay hindi bumangon mula sa patay, o nagkalag ng mga gapos ng kamatayan upang hindi magtagumpay ang libingan, at hindi magkaroon ng tibo ang kamatayan, ay hindi sana magkakaroon ng pagkabuhay na mag-uli.

16:8 Subalit may pagkabuhay na mag-uli, samakatwid, hindi nagtagumpay ang libingan, at ang tibo ng kamatayan ay nalulon kay Cristo.

16:9 Siya ang ilaw at ang buhay ng daigdig; oo, isang ilaw na walang hanggan, na hindi maaaring magdilim; oo, at isang buhay rin na walang hanggan, na hindi na maaaring magkaroon pa ng kamatayan.

16:10 Maging ang may kamatayang ito ay mabibihisan ng kawalang-kamatayan, at ang may kabulukang ito ay mabibihisan ng walang kabulukan, at dadalhin upang tumayo sa harapan ng hukuman ng Diyos, upang hatulan niya alinsunod sa kanilang mga gawa maging mabuti man yaon o maging yaon man ay masama --

16:11 Kung sila ay mabubuti, sa pagkabuhay na mag-uli ng buhay na walang hanggan at kaligayahan; at kung sila ay masasama, sa pagkabuhay na mag-uli ng walang hanggang kapahamakan, na ibibigay sa diyablo, na siyang sumakop sa kanila, na kung alin ay kapahamakan --

16:12 Na humayo alinsunod sa kanilang sariling mga makamundong kagustuhan at hangarin; na hindi kailanman nanawagan sa Panginoon habang nakaunat ang mga bisig ng awa sa kanila; sapagkat ang mga bisig ng awa ay nakaunat sa kanila, at ayaw nila; sila na binalaan tungkol sa kanilang kasamaan at gayon man ay ayaw nilang tumalikod mula sa mga yaon; at inutusan silang magsisi at gayon man, ayaw nilang magsisi.

16:13 At ngayon, hindi ba't kayo ay dapat na manginig at magsisi ng inyong mga kasalanan, at pakatandaan na tangi at sa pamamagitan lamang ni Cristo kayo ay maaaring maligtas?

16:14 Samakatwid, kung itinuturo ninyo ang mga batas ni Moises, ituro rin na ito ay anino ng mga yaong bagay na darating --

16:15 Ituro sa kanila na darating ang pagtubos sa pamamagitan ni Cristo, ang Panginoon, na siya ring Amang Walang Hanggan. Amen.

KABANATA 17 (Mga 148 b.c.)

17:1 At ngayon ito ay nangyari na, nang si Abinadi ay matapos sa mga pananalitang ito, na ang hari ay nag-utos na narapat siyang dakpin ng mga saserdote at papangyarihing siya ay patayin.

17:2 Ngunit may isa sa kanila na ang pangalan ay Alma, siya na isa ring inapo ni Nephi. At siya ay isang kabataang lalaki, at pinaniwalaan niya ang mga salitang sinabi ni Abinadi, sapagkat alam niya ang hinggil sa kasamaan na pinatotohanan ni Abinadi laban sa kanila; kaya nga, siya ay nagsimulang

magmakaawa sa hari na huwag siyang magalit kay Abinadi, kundi pahintulutan siyang lumisan nang mapayapa.

17:3 Ngunit ang hari ay lalong napoot, at pinapangyari na si Alma ay palayasin sa kanila, at isinugo ang kanyang mga tagapagsilbi na sundan siya upang siya ay kanilang patayin.

17:4 Ngunit siya ay tumakas mula sa harapan nila at itinago ang kanyang sarili kung kaya't hindi nila siya natagpuan. At siya na nagtatago ng maraming araw ay isinulat ang lahat ng salitang sinabi ni Abinadi.

17:5 At ito ay nangyari na, na pinapangyari ng hari na si Abinadi ay paligiran ng kanyang mga tanod at dakpin siya; at siya ay kanilang iginapos at itinapon siya sa bilangguan.

17:6 At pagkatapos ng tatlong araw, matapos na makipagsanggunian sa kanyang mga saserdote, pinapangyari niya na siya ay muling dalhin sa harapan niya.

17:7 At sinabi sa kanya: Abinadi, kami ay nakahanap ng maipararatang laban sa iyo, at ikaw ay karapat-dapat sa kamatayan.

17:8 Sapagkat iyong sinabi na ang Diyos na rin ang bababa sa mga anak ng tao; at ngayon, sa dahilang ito ikaw ay mamamatay maliban kung babawiin mo ang lahat ng masamang salitang iyong sinabi hinggil sa akin at sa aking mga tao.

17:9 Ngayon, sinabi sa kanya ni Abinadi: Sinasabi ko sa inyo, hindi ko babawiin ang mga salitang aking sinabi sa inyo hinggil sa mga taong ito, sapagkat ang mga yaon ay totoo; at nang malaman ninyo ang kanilang katiyakan, hinayaan ko na ang aking sarili ay mahulog sa inyong mga kamay.

17:10 Oo, at magdurusang ako maging hanggang kamatayan, at hindi ko babawiin ang aking mga salita, at ang mga yaon ay tatayo bilang patotoo laban sa inyo. At kung papatayin ninyo ako, kayo ay magpapadanak ng dugo ng isang walang malay, at ito ay tatayo rin bilang patotoo laban sa inyo sa huling araw.

17:11 At ngayon, si haring Noe ay pawawalan na sana siya, sapagkat siya ay natakot sa kanyang salita; sapagkat siya ay natakot na ang mga kahatulan ng Diyos ay sumapit sa kanya.

17:12 Ngunit ang mga saserdote ay nagtaas ng kanilang mga tinig laban sa kanya, at nagsimula siyang paratangan, sinasabing: Kanyang nilait ang hari. Anupa't ang hari ay nag-init sa galit laban sa kanya, at siya ay ibinigay sa kanila upang siya ay patayin.

17:13 At ito ay nangyari na, na siya ay kanilang kinuha at iginapos, at hinampas ang kanyang balat ng mga kahoy na panggatong, oo, maging hanggang sa kamatayan.

17:14 At ngayon, nang ang ningas ay nagsimula siyang pasuin, siya ay sumigaw sa kanila, sinasabing:

17:15 Masdan, maging katulad ng ginawa ninyo sa akin, gayon din ay mangyayari na ang inyong mga binhi ang magiging dahilan upang marami ang magdanas ng sakit na aking dinaranas, maging ang sakit ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy, at ito ay dahil sa sila ay naniniwala sa kaligtasan ng Panginoon nilang Diyos.

17:16 At ito ay mangyayari na kayo ay pahihirapan ng lahat ng uri ng sakit dahil sa inyong mga kasamaan.

17:17 Oo, at kayo ay babagabagin sa bawat kamay, at itataboy at ikakalat doon at dito, katulad ng isang mailap na kawan na itinataboy ng mababangis at mababagsik na hayop.

17:18 At sa araw na yaon kayo ay paghahanapin, at kayo ay darakpin ng kamay ng inyong mga kaaway, at sa gayon kayo ay magdurusa, katulad ng aking pagdurusa, ang sakit ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy.

17:19 Sa gayon ang Diyos ay nagsasagawa ng paghihiganti roon sa mga lumilipol sa kanyang mga tao. O Diyos, tanggapin ang aking kaluluwa.

17:20 At ngayon, nang sabihin ni Abinadi ang mga salitang ito, siya ay bumagsak, na nagdanas ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy; oo, pinatay nang dahil sa hindi niya itinanggi ang mga kautusan ng Diyos, matapos pagtibayin ang katotohanan ng kanyang mga salita sa pamamagitan ng kanyang kamatayan. {Mga 148 b.c.}

KABANATA 18 (Mga 147-145 b.c.)

18:1 At ngayon, ito ay nangyari na, na si Alma, na nakatakas mula sa mga tagapagsilbi ni haring Noe, ay nagsisi ng kanyang mga kasalanan at kasamaan, at humayo nang palihim sa mga tao, at nagsimulang ituro ang mga salita ni Abinadi --

18:2 Oo, hinggil doon sa kung alin ay darating, at hinggil din sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, at ang pagtubos sa mga tao, na maisasakatuparan sa pamamagitan ng kapangyarihan, at mga pagdurusa, at pagkamatay ni Cristo, at ang kanyang pagkabuhay na mag-uli at pag-akyat sa langit.

18:3 At kasindami ng nakikinig sa kanyang salita ay tinuruan niya. At kanya silang tinuruan nang palihim, upang ito ay hindi makarating sa kaalaman ng hari. At marami ang naniwala sa kanyang mga salita.

18:4 At ito ay nangyari na, na kasindami ng naniwala sa kanya ay nagsitungo sa isang lugar na tinawag na Mormon, matapos tanggapin ang pangalang iyon mula sa hari, na nasa mga hangganan ng lupain na pinamumugaran, sa mga kapanahunan o sa mga panahon, ng mababangis na hayop.

18:5 Ngayon, sa Mormon ay may isang bukal ng dalisay na tubig, at dito nagtungo si Alma, doon sa malapit sa kasukalan ng maliliit na puno, kung saan niya itinatago ang sarili sa araw mula sa paghahanap ng hari.

18:6 At ito ay nangyari na, na kasindami ng naniwala sa kanya ay nagtungo roon upang makinig sa kanyang mga salita.

18:7 At ito ay nangyari na, na matapos ang maraming araw ay may di mumunting bilang ang nagtipong magkakasama sa lugar ng Mormon, upang makinig sa mga salita ni Alma. Oo, sama-samang nagtipong lahat ang naniniwala sa kanyang salita, upang makinig sa kanya. At sila ay tinuruan niya, at ipinangaral sa kanila ang pagsisisi, at pagtubos, at pananampalataya sa Panginoon. {Mga 147 b.c.}

18:8 At ito ay nangyari na, na kanyang sinabi sa kanila: Masdan, narito ang mga tubig ng Mormon (sapagkat sa gayon ang mga yaon ay tinawag) at ngayon, yamang kayo ay nagnanais na lumapit sa kawan ng Diyos, at matawag na kanyang mga tao, at nahahandang magpasan ng pasanin ng isa't isa, nang ang mga yaon ay gumaan.

18:9 Oo, at nahahandang makidalamhati sa mga yaong nagdadalamhati, oo, at aliwin yaong mga nangangailangan ng aliw, at tumayo bilang mga saksi ng Diyos sa lahat ng panahon at sa lahat ng bagay, at sa lahat ng lugar kung saan kayo ay maaaring naroroon, maging hanggang kamatayan, nang kayo ay matubos ng Diyos, at mapabilang sa kanila sa unang pagkabuhay na mag-uli, nang kayo ay magkaroon ng buhay na walang hanggan --

18:10 Ngayon, sinasabi ko sa inyo, kung ito ang naisin ng inyong mga puso, ano ang mayroon kayo laban sa pagpapabinyag sa pangalan ng Panginoon, bilang saksi sa harapan niya na kayo ay

nakikipagtipan sa kanya, na siya ay inyong paglilingkuran at susundin ang kanyang mga kautusan, nang kanyang ibuhos nang higit na masagana ang kanyang Espiritu sa inyo?

18:11 At ngayon, nang marinig ng mga tao ang mga salitang ito, ipinalakpak nila ang kanilang mga kamay sa kagalakan, at nagbulalas: Ito ang mga naisin ng aming mga puso.

18:12 At ngayon ito ay nangyari na, na kinuha ni Alma si Helam, siya na isa sa nauna, at nagtungo at tumayo sa tubig, at nagsumamo, sinasabing: O Panginoon, ibuhos ninyo ang inyong Espiritu sa inyong tagapaglingkod, nang kanyang magawa ang gawaing ito nang may kabanalan ng puso.

18:13 At nang sabihin niya ang mga salitang ito, ang Espiritu ng Panginoon ay napasakanya, at kanyang sinabi: Helam, binibinyagan kita, bilang may karapatan mula sa Pinakamakapangyarihang Diyos, bilang patotoo na ikaw ay nakikipagtipang maglilingkod sa kanya hanggang sa ikaw ay mamatay sa katawang mortal; at nawa ang Espiritu ng Panginoon ay ibuhos sa iyo; at nawa ay igawad niya sa iyo ang buhay na walang hanggan, sa pamamagitan ng pagtubos ni Cristo, na kanyang inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig.

18:14 At matapos sabihin ni Alma ang mga salitang ito, kapwa sina Alma at Helam ay nalibing sa tubig; at sila ay tumayo at umahon mula sa tubig na nagagalak, sapagkat napuspos ng Espiritu.

18:15 At muli, dinala ni Alma ang isa pa, at nagtungo sa ikalawang pagkakataon sa tubig, at bininyagan siya alinsunod sa nauna, lamang ay hindi niya inilubog na muli ang kanyang sarili sa tubig.

18:16 At sa ganitong pamamaraan kanyang bininyagan ang bawat isa na nagtungo sa lugar ng Mormon; at sila ay may bilang na mga dalawang daan at apat na katao; oo, at sila ay bininyagan sa mga tubig ng Mormon, at napuspos ng biyaya ng Diyos.

18:17 At sila ay tinawag na simbahan ng Diyos, o ang simbahan ni Cristo, mula sa panahong yaon. At ito ay nangyari na, na sinuman ang nabinyagan sa pamamagitan ng kapangyarihan at karapatan ng Diyos ay idinagdag sa kanyang simbahan.

18:18 At ito ay nangyari na, na si Alma, sapagkat may karapatan mula sa Diyos, ay nag-orden ng mga saserdote; maging isang saserdote sa bawat limampu ng kanilang bilang ay kanyang inordenan na mangaral sa kanila, at na turuan sila ng hinggil sa mga bagay na nauukol sa kaharian ng Diyos.

18:19 At sila ay inutusan nila na sila ay walang dapat ituro maliban sa mga bagay na kanyang itinuro, at kung alin ay sinabi ng bibig ng mga banal na propeta.

18:20 Oo, maging siya ay nag-utos sa kanila na wala silang dapat ipangaral maliban sa pagsisisi at pananampalataya sa Panginoon, na siyang tumubos sa kanyang mga tao.

18:21 At sila ay inutusan niya na hindi nararapat na magkaroon ng pakikipag-alitan sa isa't isa, sa halip sila ay tumingin sa iisang layunin, na may iisang pananampalataya at iisang binyag, na ang kanilang mga puso ay magkakasama sa pagkakaisa at sa pag-ibig sa isa't isa.

18:22 At sa gayon niya sila inutusang mangaral. At sa gayon sila naging mga anak ng Diyos.

18:23 At sila ay inutusan niya na nararapat nilang sundin ang araw ng sabbath, at ito ay panatiliing banal, at gayundin, bawat araw sila ay nararapat magbigay-pasalamat sa Panginoon nilang Diyos.

18:24 At sila ay kanya ring inutusan na ang mga saserdote na kanyang inordenan ay nararapat na gumawa sa pamamagitan ng sarili nilang mga kamay para sa kanilang panustos.

18:25 At may isang araw na itinakda sa bawat linggo na nararapat silang magtipun-tipong magkakasama upang turuan ang mga tao, at upang sambahin ang Panginoon nilang Diyos, at gayundin, maging kasindalas ng kanilang kakayahan, ay tipunin ang kanilang sarili nang magkakasama.

18:26 At ang mga saserdote ay hindi dapat umasa sa mga tao para sa kanilang panustos; kundi sa kanilang gawain sila ay tatanggap ng biyaya ng Diyos, upang sila ay lumakas sa Espiritu, na may kaalaman tungkol sa Diyos, nang sila ay makapagturo nang may kapangyarihan at karapatan mula sa Diyos.

18:27 At muli, inutusan ni Alma na ang mga tao ng simbahan ay nararapat ibahagi ang kanilang kabuhayan, bawat isa alinsunod sa kung gaano ang nasa kanya; kung siya ay higit na nakasasagana ay nararapat siyang mamahagi nang sagana; at siya na mayroon subalit kakaunti, kaunti lamang ang hinihingi; at siya na wala ay nararapat na bigyan.

18:28 At sa gayon dapat nilang ibahagi ang kanilang kabuhayan sa kanilang sariling kalooban at mabubuting layunin sa Diyos, at doon sa mga saserdote na nangangailangan, oo, at sa bawat hubad na taong nangangailangan.

18:29 At ito ang sinabi niya sa kanila, bilang inutusan ng Diyos; at sila ay lumakad nang matwid sa harapan ng Diyos, nagbabahagi sa isa't isa kapwa pang-temporal at pang-espirituwal alinsunod sa kanilang mga pangangailangan at kanilang mga kakulangan.

18:30 At ngayon ito ay nangyari na, na ang lahat ng ito ay naganap sa Mormon, oo, sa mga tubig ng Mormon, sa kagubatan na malapit sa mga tubig ng Mormon; oo, ang lugar ng Mormon, ang mga tubig ng Mormon, ang kagubatan ng Mormon, anong ganda nito sa mga mata nila na nakarating sa kaalaman ng kanilang Manunubos, oo, at labis silang pinagpala, sapagkat sila ay aawit ng papuri sa kanya magpakailanman.

18:31 At ang mga bagay na ito ay naganap sa mga hangganan ng lupain, upang ang mga yaon ay hindi makarating sa kaalaman ng hari.

18:32 Ngunit masdan ito ay nangyari na, na ang hari, sapagkat natuklasan ang isang kilusan sa mga tao, ay isinugo ang kanyang mga tagapagsilbi upang sila ay manmanan. Kaya nga, sa araw na sila ay nagtitipong magkakasama upang makinig ng salita ng Panginoon sila ay natuklasan ng hari.

18:33 At ngayon sinabi ng hari na pinupukaw ni Alma ang mga tao na maghimagsik laban sa kanya; samakatwid, ipinadala niya ang kanyang hukbo upang sila ay lipulin.

18:34 At ito ay nangyari na, na si Alma at ang mga tao ng Panginoon ay binigyang-babala tungkol sa pagdating ng hukbo ng hari; kaya nga, kinuha nila ang kanilang mga tolda at ang kanilang mga mag-anak at lumisan patungo sa ilang.

18:35 At sila ay may bilang na mga apat na raan at limampung katao.

KABANATA 19 (Mga 145-121 b.c.)

19:1 At ito ay nangyari na, na ang hukbo ng hari ay bumalik, na walang saysay na naghanap sa mga tao ng Panginoon.

19:2 At ngayon masdan, ang hukbo ng hari ay maliit, dahil sa pagkakabawas, at nagsimulang magkaroon ng pagkakahati-hati sa mga taong nalalabi.

19:3 At ang kakaunting bahagi ay nagsimulang mangusap ng pagbabanta laban sa hari, at nagsimulang magkaroon ng malaking alitan sa kanila.

19:4 At ngayon, may isang lalaki sa kanila na ang pangalan ay Gedeon, at siya ay isang malakas na lalaki at kaaway ng hari, samakatwid, hinugot niya ang kanyang espada, at sumumpa sa kanyang kapootan na papatayin niya ang hari.

19:5 At ito ay nangyari na, na nakipaglaban siya sa hari; at nang nakita ng hari na malapit na siyang madaig nito, tumakas siya at tumakbo at nakarating sa tore na malapit sa templo.

19:6 At tinugis siya ni Gedeon at paroroon na sa tore upang patayin ang hari, at iginalang hari ang kanyang mga paningin sa paligid sa may dakong lupain ng Semlon, at masdan, nasa mga hangganan na ng lupain ang hukbo ng mga Lamanita.

19:7 At ngayon ang hari ay nagsumamo sa pagdadalamhati ng kanyang kaluluwa, sinasabing: Gedeon, kaawaan ako, sapagkat ang mga Lamanita ay sumasalakay sa atin, at kanila tayong lilipulin; oo, lilipulin nila ang aking mga tao.

19:8 At ngayon, ang hari ay hindi gaanong nagpapahalaga sa kanyang mga tao na tulad ng pagpapahalaga niya sa kanyang sariling buhay; gayon pa man, hindi kinitil ni Gedeon ang kanyang buhay.

19:9 At inutusan ng hari ang mga tao na magsitakas mula sa mga Lamanita, at siya na rin ang nanguna sa kanila, at tumakas sila patungo sa ilang, kasama ang kanilang kababaihan at ang kanilang mga anak.

19:10 At ito ay nangyari na, na tinugis sila ng mga Lamanita, at inabutan sila, at nagsimulang patayin sila.

19:11 Ngayon ito ay nangyari na, na ang hari ay nag-utos sa kanila na ang lahat ng lalaki ay nararapat iwanan ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak, at magsitakas sa harapan ng mga Lamanita.

19:12 Ngayon, marami ang tumangging iwanan sila, kundi minabuting manatili at masawing kasama nila. At iniwanan ng mga nalalabi ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak at nagsitakas.

19:13 At ito ay nangyari na, na yaong mga nanatiling kasama ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak ay inutusan ang kanilang magagandang anak na babae na humarap at magmakaawa sa mga Lamanita na huwag silang patayin.

19:14 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay nahabag sa kanila, sapagkat sila ay nahalina sa kagandahan ng kababaihan nila.

19:15 Kaya nga, ang mga buhay nila ay hindi kinitil ng mga Lamanita, at dinala silang mga bihag at ibinalik sila sa lupain ng Nephi, at pinahintulutan sila na maangkin nila ang lupain, sa ilalim ng kasunduan na kanilang ibibigay si haring Noe sa mga kamay ng mga Lamanita, at ibigay ang kanilang mga ari-arian maging kalahati ng lahat ng kanilang pag-aari, kalahati ng kanilang ginto, at kanilang pilak, at lahat ng kanilang mahahalagang bagay, at sa gayon nararapat na magbayad sila ng buwis sa hari ng mga Lamanita taun-taon.

19:16 At ngayon, may isang anak na lalaki ang hari na nakasama sa mga yaong nadalang bihag, na ang pangalan ay Limhi.

19:17 At ngayon ninais ni Limhi na ang kanyang ama ay hindi mamatay; gayon pa man, hindi kaila kay Limhi ang mga kasamaan ng kanyang ama, siya rin na isang makatarungang lalaki.

19:18 At ito ay nangyari na, na si Gedeon ay lihim na nagpadala ng mga tauhan sa ilang, upang hanapin ang hari at yaong mga kasama niya. At ito ay nangyari na, na nakasalubong nila sa ilang ang mga tao, lahat maliban sa hari at sa kanyang mga saserdote.

19:19 At ngayon sila ay nangako sa kanilang mga puso na sila ay magbabalik sa lupain ng Nephi, at kung ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak ay napatay, at gayon din yaong mga sumama sa kanila, na sila ay maghahangad na maghiganti, at masawi rin na tulad nila.

19:20 At inutusan sila ng hari na hindi sila dapat magbalik; at sila ay nagalit sa hari, at pinapangyari na siya ay magdusa, maging ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy.

19:21 At darakpin na rin sana nila ang mga saserdote at sila ay papatayin, at sila ay nagsitakas mula sa harapan nila.

19:22 At ito ay nangyari na, na sila ay nakahanda nang bumalik sa lupain ng Nephi, at nakasalubong nila ang mga tauhan ni Gedeon. At ipinaalam sa kanila ng mga tauhan ni Gedeon ang lahat ng nangyari sa kanilang mga asawa at kanilang mga anak; at na ang mga Lamanita ay nagpahintulot sa kanila na maangkin nila ang lupain sa pamamagitan ng pagbabayad ng buwis sa mga Lamanita ng kalahati ng kanilang mga pag-aari.

19:23 At sinabi ng mga tao sa mga tauhan ni Gedeon na kanilang pinatay ang hari, at ang kanyang mga saserdote ay nagsitakas mula sa kanila papalayo sa ilang.

19:24 At ito ay nangyari na, na matapos nilang tapusin ang pagdiriwang, na nagbalik sila sa lupain ng Nephi, na nagsasaya, sapagkat ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak ay hindi napatay; at sinabi nila kay Gedeon kung ano ang kanilang ginawa sa hari.

19:25 At ito ay nangyari na, na ang hari ng mga Lamanita ay nanumpa sa kanila, na hindi sila papatayin ng kanyang mga tao.

19:26 At gayon din si Limhi, na siyang anak ng hari, na ginawaran ng kaharian ng mga tao, ay nanumpa sa hari ng mga Lamanita na ang kanyang mga tao ay magbabayad ng buwis sa kanya, maging kalahati ng lahat ng kanilang pag-aari.

19:27 At ito ay nangyari na, na sinimulang patatagin ni Limhi ang kaharian at ipalaganap ang kapayapaan sa kanyang mga tao.

19:28 At ang hari ng mga Lamanita ay naglagay ng mga bantay sa palibot ng lupain, upang kanyang mapanatili ang mga tao ni Limhi sa lupain, upang hindi sila makalisan patungong ilang; at tinustusan niya ang kanyang mga bantay mula sa buwis na tinatanggap niya mula sa mga Nephita.

19:29 At ngayon si haring Limhi ay nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa kanyang kaharian sa loob ng dalawang taon, na hindi sila niligalig ng mga Lamanita, ni hinangad na lipulin sila.

KABANATA 20 (Mga 145-123 b.c.)

20:1 Ngayon may isang lugar sa Semlon kung saan ang mga anak na babae ng mga Lamanita ay tinitipon ang kanilang sarili na magkakasama upang umawit, at upang sumayaw, at upang pasayahin ang kanilang sarili.

20:2 At ito ay nangyari na, na isang araw ay may maliit na bilang nila ang nagtipong magkakasama upang umawit at sumayaw.

20:3 At ngayon, ang mga saserdote ni haring Noe, na nangahihiya nang bumalik sa lunsod ng Nephi, oo, at natatakot din na baka sila patayin ng mga tao, samakatwid, sila ay hindi nangahas bumalik sa kanilang mga asawa at kanilang mga anak.

20:4 At sa pamamalagi sa ilang, at sa pagkakatuklas sa mga anak ng mga Lamanita, sila ay nagsidapa at pinagmasdan sila.

20:5 At nang kakaunti lamang sila na sama-samang nagtipon upang magsayawan, sila ay lumabas mula sa kanilang mga lihim na taguan at dinukot sila at dinala sila patungo sa ilang; oo, dalawampu at apat sa mga anak ng mga Lamanita ang kanilang dinala sa ilang.

20:6 At ito ay nangyari na, nang matuklasan ng mga Lamanita na ang kanilang mga anak ay nawawala, nagalit sila sa mga tao ni Limhi, sapagkat inakala nilang kagagawan ito ng mga tao ni Limhi.

20:7 Kaya nga, ipinadala nila ang kanilang mga hukbo; oo, maging ang hari na rin ang nanguna sa kanyang mga tao; at umahon sila sa lupain ng Nephi upang lipulin ang mga tao ni Limhi.

20:8 At ngayon, natuklasan sila ni Limhi mula sa tore, maging lahat ng kanilang mga paghahanda sa pakikidigma ay kanyang natuklasan; samakatwid, kinalap niya ang kanyang mga tao, at naghintay sa kanila sa kabukiran at sa kagubatan.

20:9 At ito ay nangyari na, nang dumating ang mga Lamanita, ang mga tao ni Limhi ay nagsimulang sumalakay mula sa kanilang mga lugar na pinaghihintayan, at nagsimulang patayin sila.

20:10 At ito ay nangyari na, na ang labanan ay naging malubha, sapagkat naglaban sila ng tulad sa mga leon para sa kanilang biktima.

20:11 At ito ay nangyari na, na nagsimulang maitaboy ng mga tao ni Limhi ang mga Lamanita mula sa harapan nila; gayon man, wala sila sa kalahati ng dami ng mga Lamanita. Subalit nakipaglaban sila para sa kanilang mga buhay, at para sa kanilang mga asawa, at para sa kanilang mga anak; anupa't nagsumikap sila at tulad ng mga dragon sila ay nakipaglaban.

20:12 At ito ay nangyari na, na natagpuan nila ang hari ng mga Lamanita sa bilang ng kanilang mga patay; gayon pa man, siya ay hindi patay, nasugatan lamang at naiwan sa lupa, napakabilis ng naging pagtakas ng kanyang mga tao.

20:13 At kanilang kinuha siya at binendahan ang kanyang mga sugat, at dinala siya sa harapan ni Limhi, at sinabi: Masdan, narito ang hari ng mga Lamanita; siya na nagtamo ng sugat ay nabuwal sa kanilang mga patay, at kanilang iniwan siya; at masdan, dinala namin siya sa iyong harapan; at ngayon, atin siyang patayin.

20:14 Subalit sinabi sa kanila ni Limhi: Hindi ninyo siya papatayin, kundi ilapit siya rito upang makaharap ko siya. At kanilang dinala siya. At sinabi sa kanya ni Limhi: Ano ang dahilan upang makidigma kayo laban sa mga tao ko? Masdan, ang mga tao ko ay hindi sumira sa sumpang aking ginawa sa inyo; kaya nga, bakit ninyo kailangang sirain ang sumpang inyong ginawa sa aking mga tao?

20:15 At ngayon sinabi ng hari: Sinira ko ang sumpa sapagkat tinangay ng iyong mga tao ang mga anak na babae ng aking mga tao; kaya nga, sa aking galit ay pinapangyari ko na ang aking mga tao ay makidigma laban sa iyong mga tao.

20:16 At ngayon, si Limhi ay walang nalalaman hinggil sa bagay na ito; samakatwid, kanyang sinabi: Maghahanap ako sa aking mga tao, at sino man ang gumawa ng bagay na ito ay masasawi. Anupa't pinapangyari niyang magkaroon ng paghahanap sa kanyang mga tao.

20:17 Ngayon, nang marinig ni Gedeon ang mga bagay na ito, siya na isang kapitan ng hari, nagsadya siya at sinabi sa hari: Isinasamo ko sa inyo na magpakahinahon, at huwag hanapan ang mga taong ito, at huwag iparatang ang mga bagay na ito sa kanila.

20:18 Sapagkat hindi ba ninyo naaalaala ang mga saserdote ng inyong ama, sila na pinaghangarang lipulin ng mga taong ito? At hindi ba't nasa ilang sila? At hindi kaya sila yaong mga dumukot sa mga anak ng mga Lamanita?

20:19 At ngayon, masdan, at sabihin sa hari ang mga bagay na ito, upang masabi niya sa kanyang mga tao nang mapapayapa sila sa atin; sapagkat masdan, naghahanda na sila na sumalakay sa atin; at masdan din, kakaunti na lamang tayo.

20:20 At masdan, darating silang kasama ang kanilang napakalaking hukbo; at maliban kung mapapayapa sila ng hari sa atin, tayo ay tiyak na masasawi.

20:21 Sapagkat hindi ba't natupad na ang mga salita ni Abinadi, na kanyang iprinopesiya laban sa atin - - at lahat ng ito ay dahil ayaw nating pakinggan ang mga salita ng Panginoon, at talikuran ang ating mga kasamaan?

20:22 At ngayon ating papayapain ang hari, at ating tutuparin ang sumpang ating ginawa sa kanya; sapagkat higit na mabuti na tayo ay nasa pagkaalipin kaysa sa mawalan tayo ng buhay; samakatwid, ating itigil ang pagdanak ng maraming dugo.

20:23 At ngayon sinabi ni Limhi sa hari ang lahat ng bagay hinggil sa kanyang ama, at sa mga saserdoteng nagsitakas sa ilang, at ipinalagay ang pagkakatangay ng kanilang mga anak sa kanila.

20:24 At ito ay nangyari na, na napapayapa ang hari sa kanyang mga tao; at kanyang sinabi sa kanila: Tayo nang humayo upang salubungin ang aking mga tao, nang walang sandata; at ipinangangako ko sa inyo lakip ang isang sumpa na hindi papatayin ng aking mga tao ang inyong mga tao.

20:25 At ito ay nangyari na, na sinunod nila ang hari, at humayo upang salubungin ang mga Lamanita nang walang sandata. At ito ay nangyari na, na kanilang sinalubong ang mga Lamanita; at ang hari ng mga Lamanita ay yumukod sa kanilang harapan; at nagmakaawa para sa kapakanan ng mga tao ni Limhi.

20:26 At nang makita ng mga Lamanita ang mga tao ni Limhi, na wala silang dalang mga sandata, nahabag sila sa kanila at napapayapa sila, at bumalik nang mapayapa kasama ang kanilang hari sa sarili nilang lupain.

KABANATA 21 (Mga 122-121 b.c.)

21:1 At ito ay nangyari na, na si Limhi at ang kanyang mga tao ay bumalik sa lunsod ng Nephi, at muling nagsimulang mamuhay sa lupain nang mapayapa.

21:2 At ito ay nangyari na, na matapos ang maraming araw, ang mga Lamanita ay nagsimulang muling mapukaw sa galit laban sa mga Nephita, at nagsimula silang magtungo sa palibot ng mga hangganan ng lupain.

21:3 Ngayon, hindi sila nagtatangkang patayin sila, dahil sa sumpang ginawa ng kanilang hari kay Limhi; subalit kanilang sinasampal sila sa kanilang mga pisngi, at gumagamit ng kapangyarihan sa kanila; at nagsimulang magpataw ng mabibigat na pasanin sa kanilang mga likod, at itinataboy silang tulad ng isang maamong asno --

21:4 Oo, ang lahat ng ito ay naganap upang maisakatuparan ang salita ng Panginoon.

21:5 At ngayon, labis ang pagdurusa ng mga Nephita, at walang paraan upang mapalaya nila ang sarili sa kanilang mga kamay, sapagkat napalilibutan sila ng mga Lamanita sa lahat ng panig.

21:6 At ito ay nangyari na, na ang mga tao ay nagsimulang bumulung-bulong sa hari dahil sa kanilang mga paghihirap; at nagsimula silang maghangad na humayo laban sa kanila sa pakikidigma. At labis nilang binagabag ang hari ng kanilang mga daing; kaya nga, pinahintulutan niya silang gawin ang alinsunod sa kanilang mga naisin.

21:7 At muli nilang kinalap ang kanilang sarili, at isinuot ang kanilang baluti, at humayo laban sa mga Lamanita upang itaboy silang palabas ng kanilang lupain.

21:8 At ito ay nangyari na, na tinalo sila ng mga Lamanita, at naitaboy silang pabalik, at napatay ang marami sa kanila.

21:9 At ngayon, nagkaroon ng labis na pagdadalamhati at pananaghoy sa mga tao ni Limhi, ang balong babae ay nagdadalamhati dahil sa kanyang asawa, ang anak na lalaki at anak na babae ay nagdadalamhati dahil sa kanilang ama, at ang mga kapatid na lalaki dahil sa kanilang mga kapatid.

21:10 Ngayon, nagkaroon ng napakaraming balo sa lupain, at nagpalahaw sila nang labis sa araw-araw, sapagkat nagkaroon sila ng labis na pagkatakot sa mga Lamanita.

21:11 At ito ay nangyari na, na ang kanilang patuloy na pagpalahaw ay pumukaw sa mga nalalabing tao ni Limhi na magalit laban sa mga Lamanita; at muli silang nakidigma, subalit muli silang naitaboy pabalik, na nagdusa ng malaking kawalan.

21:12 Oo, muli silang nakidigma, maging sa ikatlong pagkakataon, at nagdusa sa gayon ding paraan; at yaong mga hindi napatay ay muling bumalik sa lunsod ng Nephi.

21:13 At nagpakumbaba sila ng kanilang sarili maging hanggang sa alabok, ipinaubaya ang kanilang sarili sa singkaw ng pagkaalipin, ipinaubaya ang kanilang sarili na hampasin, at maitaboy nang paroo't parito, at pahirapan, alinsunod sa naisin ng kanilang mga kaaway.

21:14 At nagpakumbaba sila ng kanilang sarili maging sa kailaliman ng pagpapakumbaba; at mataimtim silang nagsumamo sa Diyos; oo, maging sa buong maghapon sila ay nagsumamo sa kanilang Diyos na kanya silang hanguin mula sa kanilang mga paghihirap.

21:15 At ngayon, ang Panginoon ay mabagal sa pakikinig sa kanilang pagsusumamo dahil sa kanilang mga kasamaan; gayon pa man, dininig ng Panginoon ang kanilang pagsusumamo, at nagsimulang palambutin ang mga puso ng mga Lamanita kung kaya't nagsimula nilang pagaanin ang kanilang mga pasanin; gayon man hindi pa minarapat ng Panginoon na palayain sila mula sa pagkaalipin.

21:16 At ito ay nangyari na, na nagsimula silang unti-unting umunlad sa lupain, at nagsimula silang magtanim ng higit na maraming butil, at mga kawan ng tupa, at mga baka, kung kaya't hindi sila nagdusa ng gutom.

21:17 Ngayon may malaking bilang ang kababaihan, higit pa sa kalalakihan; kaya nga, nag-utos si haring Limhi na bawat lalaki ay nararapat magbahagi para sa panustos ng mga balo at kanilang mga anak, upang hindi sila mamatay sa gutom; at kanila itong ginawa dahil sa kalakihan ng bilang ng mga napatay.

21:18 Ngayon, ang mga tao ni Limhi ay nanatiling magkakasama sa iisang pangkat hangga't maaari, at pinangalagaan ang kanilang mga butil at kanilang mga kawan;

21:19 At ang hari rin ay hindi nagtiwala sa kanyang sarili sa labas ng mga muog ng lunsod, maliban kung kasama niya ang kanyang mga bantay, nangangamba na baka sa alinmang kaparaanan ay mahulog siya sa mga kamay ng mga Lamanita.

21:20 At pinapangyari niya na ang kanyang mga tao ay magbantay sa palibot ng lupain, upang sa alinmang kaparaanan ay madakip nila yaong mga saserdoteng tumakas patungo sa ilang, na siyang dumukot sa mga anak na babae ng mga Lamanita, at naging dahilan upang sumapit sa kanila ang gayon kalaking pagkawasak.

21:21 Sapagkat sila ay nagnais na madakip sila upang kanila silang maparusahan; sapagkat nagtutungo sila sa lupain ng Nephi sa gabi, at tinatangay ang kanilang mga butil at marami sa kanilang mahahalagang bagay; anupa't sila ay nag-abang sa kanila.

21:22 At ito ay nangyari na, na wala nang kaguluhang namagitan sa mga Lamanita at sa mga tao ni Limhi, maging hanggang sa panahong si Ammon at ang kanyang mga kapatid ay dumating sa lupain. {Mga 121 b.c.}

21:23 At ang hari na nasa labas ng pintuang-bayan ng lunsod kasama ang kanyang mga bantay, ay natagpuan si Ammon at ang kanyang mga kapatid; at sa pag-aakalang sila ang mga saserdote ni Noe, kaya nga, kanyang pinapangyari na sila ay dakpin, at igapos, at itapon sa bilangguan. At kung sila nga ang mga saserdote ni Noe ay kanya sanang ipinag-utos na sila ay patayin.

21:24 Subalit nang malaman niya na hindi sila yaon, kundi sila ang kanyang mga kapatid, at nagmula sa lupain ng Zarahemla, siya ay napuspos ng labis na kagalakan.

21:25 Ngayon nagpadala si haring Limhi, bago pa ang pagdating ni Ammon, ng maliit na bilang ng kalalakihan upang hanapin ang lupain ng Zarahemla; subalit hindi nila ito matagpuan, at nangaligaw sila sa ilang.

21:26 Gayon pa man, sila ay nakatuklas ng isang lupain na natirahan ng mga tao; oo, isang lupaing nababalot ng mga tuyong buto; oo, isang lupaing natirahan ng mga tao at mga nalipol; at sila, sa pag-aakalang ito ang lupain ng Zarahemla, ay nagbalik sa lupain ng Nephi, na nakarating sa mga hangganan ng lupain mga ilang araw bago ang pagdating ni Ammon.

21:27 At sila ay may dalang isang talaan, maging ang talaan ng mga tao na ang mga buto ay kanilang natagpuan; at ito ay nauukit sa mga lamina ng inang mina.

21:28 At ngayon, si Limhi ay muling napuspos ng kagalakan sa pagkakaalam mula sa bibig ni Ammon na si haring Mosias ay may isang kaloob mula sa Diyos, upang kanyang maipaliwanag ang gayong mga nakaukit; oo, at si Ammon ay nagsaya rin.

21:29 Gayon man, si Ammon at ang kanyang mga kapatid ay napuspos ng kalungkutan sapagkat napakarami sa kanilang mga kapatid ang napatay;

21:30 At gayon din na si haring Noe at ang kanyang mga saserdote ay naging dahilan upang ang mga tao ay makagawa ng maraming kasalanan at kasamaan laban sa Diyos; at sila rin ay nagdalamhati dahil sa pagkamatay ni Abinadi; at gayon din sa paglisan ni Alma at ng mga taong sumama sa kanya, na nagtayo ng isang simbahan ng Diyos sa pamamagitan ng lakas at kapangyarihan ng Diyos, at pananampalataya sa mga salitang sinabi ni Abinadi.

21:31 Oo, nagdalamhati sila dahil sa kanilang paglisan, sapagkat hindi nila nalalaman kung saan sila nagtungo. Ngayon, sila sana ay magagalak na sumama sa kanila, sapagkat sila rin ay nakipagtipan sa Diyos na paglilingkuran siya at susundin ang kanyang mga kautusan.

21:32 At ngayon, simula ng pagdating ni Ammon, si haring Limhi ay nakipagtipan din sa Diyos, at gayon din ang marami sa kanyang mga tao, na paglilingkuran siya at susundin ang kanyang mga kautusan.

21:33 At ito ay nangyari na, na si haring Limhi at marami sa kanyang mga tao ay nagnais na mabinyagan; subalit walang sinuman sa lupain ang may karapatan mula sa Diyos. At si Ammon ay tumanggap gawin ang bagay na ito, ipinalalagay ang kanyang sarili na isang hindi karapat-dapat na tagapaglingkod.

21:34 Samakatwid, sa panahong yaon ay hindi pa nila binuo ang kanilang sarili sa isang simbahan, naghihintay sa Espiritu ng Panginoon. Ngayon, sila ay nagnais na maging katulad ni Alma at ng kanyang mga kapatid, na nagsitakas patungo sa ilang.

21:35 Sila ay nagnais na mabinyagan bilang saksi at bilang patotoo na sila ay nahahandang paglingkuran ang Diyos ng kanilang buong puso; gayon pa man, pinagpaliban nila ang panahon; at ang ulat ng kanilang binyag ay ibibigay pagkaraan nito.

21:36 At ngayon, lahat ng pag-aaral ni Ammon at ng kanyang mga tao, at ni haring Limhi at ng kanyang mga tao, ay mapalaya ang kanilang sarili mula sa mga kamay ng mga Lamanita at mula sa pagkaalipin.

KABANATA 22 (Mga 121-120 b.c.)

22:1 At ngayon ito ay nangyari na, na sina Ammon at haring Limhi ay nagsimulang makipagsanggunian sa mga tao kung paano nila mapalalaya ang kanilang sarili mula sa pagkaalipin; at kanila ring pinapangyari na ang lahat ng tao ay sama-samang tipunin ang kanilang sarili; at ginawa nila ito upang makuha nila ang tinig ng mga tao hinggil sa paksa.

22:2 At ito ay nangyari na, na wala silang makitang paraan upang mapalaya ang kanilang sarili mula sa pagkaalipin, maliban sa dalhin ang kanilang kababaihan at mga anak, at ang kanilang mga kawan ng tupa, at kanilang mga bakahan, at kanilang mga tolda, at lumisan patungo sa ilang; sapagkat lubhang napakarami ng mga Lamanita, na hindi maaari para sa mga tao ni Limhi na makipaglaban sa kanila, iniisip na palayain ang kanilang sarili mula sa pagkaalipin sa pamamagitan ng espada.

22:3 Ngayon ito ay nangyari na, na si Gedeon ay humayo at tumindig sa harap ng hari, at sinabi sa kanya: Ngayon O hari, kayo ay nakinig sa aking mga salita nang maraming ulit noong tayo ay nakikipaglaban sa ating mga kapatid, ang mga Lamanita.

22:4 At ngayon O hari, kung hindi ninyo ipinalalagay na ako ay isang hindi kapaki-pakinabang na tagapagsilbi, o kung hanggang sa ngayon kayo ay nakikinig sa aking mga salita kahit paano, at ang mga ito ay naging kapaki-pakinabang sa inyo, gayon pa man, hinihiling kong makinig kayo sa aking mga salita ngayon, at ako ay inyong magiging tagapagsilbi at palalayain ang mga taong ito mula sa pagkaalipin.

22:5 At pinahintulutan siya ng hari na makapagsalita. At sinabi sa kanya ni Gedeon:

22:6 Masdan, ang daan sa likuran, sa likuran ng muog, sa gilid ng likuran ng lunsod. Ang mga Lamanita, o ang mga bantay na mga Lamanita, sa gabi ay mga lango; samakatwid, magpadala tayo ng isang pahayag sa lahat ng taong ito na sama-samang tipunin nila ang kanilang mga kawan ng tupa at mga baka, upang kanila silang maitaboy sa ilang sa gabi.

22:7 At hahayo ako alinsunod sa inyong utos at magbabayad ng huling buwis na alak sa mga Lamanita, at sila ay malalango; at magdaraan tayo sa lihim na daanan sa kaliwa ng kanilang kampo kapag nalango na sila at nahihimbing.

22:8 Sa gayon lilisan tayong kasama ang ating kababaihan at mga anak, ang ating mga kawan ng tupa, at ating mga baka patungo sa ilang; at maglalakbay tayo sa palibot ng lupain ng Silom.

22:9 At ito ay nangyari na, na ang hari ay nakinig sa mga salita ni Gedeon.

22:10 At pinapangyari ni haring Limhi na sama-samang tipunin ng kanyang mga tao ang kanilang mga kawan; at ipinadala niya ang buwis na alak sa mga Lamanita; at nagpadala rin siya ng karagdagang alak, bilang isang handog sa kanila; at sila ay malayang uminom ng alak na ipinadala ni haring Limhi sa kanila.

22:11 At ito ay nangyari na, na ang mga tao ni haring Limhi ay lumisan kinagabihan patungo sa ilang kasama ang kanilang mga kawan ng tupa at kanilang mga baka, at humayo sila paikot ng lupain ng Silom sa ilang, at lumiko sila patungo sa lupain ng Zarahemla, na pinamumunuan ni Ammon at ng kanyang mga kapatid.

22:12 At dinala nila ang lahat ng kanilang ginto, at pilak, at kanilang mahahalagang bagay, na kanilang madadala, at gayon din ang kanilang mga panustos, patungo sa ilang; at ipinagpatuloy nila ang kanilang paglalakbay.

22:13 At matapos ang maraming araw sa ilang, dumating sila sa lupain ng Zarahemla, at sumama sa mga tao ni Mosias, at naging mga sakop niya.

22:14 At ito ay nangyari na, na tinanggap sila ni Mosias nang may kagalakan; at kanya ring tinanggap ang kanilang mga talaan, at gayon din ang mga talaang natagpuan ng mga tao ni Limhi.

22:15 At ngayon ito ay nangyari na, nang matuklasan ng mga Lamanita na ang mga tao ni Limhi ay lumisan ng lupain sa gabi, na nagpadala sila ng hukbo sa ilang upang tugisin sila;

22:16 At matapos nilang tugisin sila ng dalawang araw, hindi na nila masundan ang kanilang mga pinagdaanan; anupa't nangaligaw sila sa ilang.

Isang ulat ni Alma at ng mga tao ng Panginoon, na itinaboy patungo sa ilang ng mga tao ni Haring Noe. Binubuo ng mga kabanata 23 at 24.

KABANATA 23 (Mga 145-121 b.c.)

23:1 Ngayon si Alma, na binalaan ng Panginoon na ang mga hukbo ni haring Noe ay sasalakay sa kanila, at ipinaalam ito sa kanyang mga tao, samakatwid, sama-samang tinipon nila ang kanilang mga kawan ng tupa, at dinala ang kanilang mga butil, at lumisan patungo sa ilang bago dumating ang mga hukbo ni haring Noe.

23:2 At pinalakas sila ng Panginoon, upang ang mga tao ni haring Noe ay hindi makaabot sa kanila upang lipulin sila.

23:3 At sila ay tumakas, walong araw na naglakbay patungo sa ilang.

23:4 At nakarating sila sa isang lupain, oo, maging sa isang napakaganda at nakasisiyang lupain, isang lupain ng dalisay na tubig.

23:5 At nagtayo sila ng kanilang mga tolda, at nagsimulang magbungkal ng lupa, at nagsimulang magtayo ng mga gusali; oo, sila ay masisipag, at labis na nagpagal.

23:6 At ang mga tao ay nagnais na si Alma ang kanilang maging hari, sapagkat siya ay minamahal ng kanyang mga tao.

23:7 Subalit sinabi niya sa kanila: Masdan, hindi kapaki-pakinabang na magkaroon tayo ng hari; sapagkat ganito ang wika ng Panginoon: Hindi ninyo nararapat na pahalagahan ang isang tao nang higit pa sa iba, o ang isang tao ay hindi nararapat mag-isip na ang kanyang sarili ay higit pa kaysa sa iba; kaya nga sinasabi ko sa inyo, hindi kapaki-pakinabang na magkaroon kayo ng hari.

23:8 Gayon pa man, kung maaari na magkakaroon kayo sa tuwina ng mga makatarungang tao na maging hari ninyo, ay makabubuti nga para sa inyo na magkaroon ng hari.

23:9 Subalit alalahanin ang kasamaan ni haring Noe at ng kanyang mga saserdote; at ako rin ay nahulog sa bitag, at nakagawa ng maraming bagay na karumal-dumal sa paningin ng Panginoon, na naging dahilan ng aking masidhing pagsisisi;

23:10 Gayon pa man, matapos ang labis na pagdurusa, dininig ng Panginoon ang aking mga pagsusumamo, at tinugon ang aking mga panalangin, at ginawa akong kasangkapan sa kanyang mga kamay sa pagdadala nang marami sa inyo sa kaalaman ng kanyang katotohanan.

23:11 Gayon pa man, sa mga ito ako ay hindi nagmamapuri, sapagkat ako ay hindi karapat-dapat na magmapuri sa aking sarili.

23:12 At ngayon sinasabi ko sa inyo, pinahirapan kayo ni haring Noe, at napaalipin sa kanya at sa kanyang mga saserdote, at kanilang nadala sa kasamaan; anupa't kayo ay nagapos ng mga gapos ng kasamaan.

23:13 At ngayon, dahil sa kayo ay nakalaya sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos sa pagkakagapos na ito; oo, maging mula sa mga kamay ni haring Noe at ng kanyang mga tao, at mula rin sa pagkakagapos ng kasamaan, gayon pa man, ninanais kong maging matatag kayo sa kalayaang ito kung saan kayo ginawang malaya, at na wala kayong pagtiwalaang tao na maging hari ninyo.

23:14 At gayon din, huwag pagkakatiwalaan ang sinuman na inyong maging guro ni inyong maging mangangaral, maliban sa siya ay tao ng Diyos, lumalakad sa kanyang mga landas at sinusunod ang kanyang mga kautusan.

23:15 Sa gayon tinuruan ni Alma ang kanyang mga tao, na ang bawat tao ay nararapat mahalín ang kanyang kapwa na tulad ng kanyang sarili, na hindi dapat magkaroon ng alitan sa kanila.

23:16 At ngayon, si Alma ang kanilang mataas na saserdote, siya na nagtatag ng kanilang simbahan.

23:17 At ito ay nangyari na, na walang nakatanggap ng karapatang mangaral o magturo maliban sa ito ay sa pamamagitan niya na mula sa Diyos. Samakatwid, itinalaga niya ang lahat ng kanyang saserdote at lahat ng kanyang mga guro; at walang itinalaga maliban sa sila ay mga makatarungang tao.

23:18 Anupa't pinangalagaan nila ang kanilang mga tao, at pinagyaman sila sa mga bagay na may kinalaman sa kabutihan.

23:19 At ito ay nangyari na, na nagsimula silang umunlad nang labis sa lupain; at kanilang tinawag na Helam ang lupain.

23:20 At ito ay nangyari na, na dumami sila at labis na umunlad sa lupain ng Helam; at nagtayo sila ng isang lunsod, na tinawag nilang lunsod ng Helam.

23:21 Gayon pa man, minarapat ng Panginoon na pahirapan ang kanyang mga tao; oo, sinusubukan niya ang kanilang tiyaga at kanilang pananampalataya.

23:22 Gayon pa man -- sinuman ang magbibigay ng kanyang tiwala sa kanya, siya rin ay dadakilain sa huling araw. Oo, at gayon din sa mga taong ito.

23:23 Sapagkat masdan, ipakikita ko sa inyo na dinala sila sa pagkaalipin, at walang makapagpapalaya sa kanila kundi ang Panginoon nilang Diyos, oo, maging ang Diyos nina Abraham at Isaac, at ni Jacob.

23:24 At ito ay nangyari na, na kanyang pinalaya sila, at kanyang ipinakita ang dakila niyang kapangyarihan sa kanila, at labis ang kanilang mga kasiyahan.

23:25 Sapagkat masdan, ito ay nangyari na, na habang sila ay nasa lupain ng Helam, oo, sa lunsod ng Helam, habang nagbubungkal ng lupa sa palibot, masdan, isang hukbo ng mga Lamanita ang nasa mga hangganan ng lupain.

23:26 Ngayon ito ay nangyari na, na ang mga kapatid ni Alma ay nagsipanakbuhan mula sa kanilang bukirin, at sama-samang tinipon ang kanilang sarili sa lunsod ng Helam; at labis silang natakot dahil sa paglitaw ng mga Lamanita.

23:27 Subalit humayo si Alma at tumindig sa gitna nila, at pinagpayuhan sila na hindi dapat matakot, kundi kanilang alalahanin ang Panginoon nilang Diyos at kanyang ililigtas sila.

23:28 Anupa't nabawasan ang kanilang pagkatakot, at nagsimulang magsumamo sa Panginoon na kanyang palambutin ang mga puso ng mga Lamanita, nang huwag silang kitlan ng buhay ng mga ito, at ang kanilang mga asawa, at ang kanilang mga anak.

23:29 At ito ay nangyari na, na pinalambot ng Panginoon ang mga puso ng mga Lamanita. At si Alma at ang kanyang mga kapatid ay humayo at isinuko ang kanilang sarili sa kanilang mga kamay; at inangkin ng mga Lamanita ang lupain ng Helam.

23:30 Ngayon, ang mga hukbo ng mga Lamanita, na sumunod sa mga tao ni haring Limhi, ay nangaligaw sa ilang sa loob ng maraming araw.

23:31 At masdan, kanilang natagpuan yaong mga saserdote ni haring Noe, sa isang lugar na kanilang tinatawag na Amulon; at sinimulan nilang angkinin ang lupain ng Amulon at nagsimulang bungkalin ang lupa.

23:32 Ngayon, ang pangalan ng pinuno ng yaong mga saserdote ay Amulon.

23:33 At ito ay nangyari na, na si Amulon ay nagmakaawa sa mga Lamanita; at kanya ring pinalapit ang kanilang mga asawa, na mga anak na babae ng mga Lamanita, upang magmakaawa sa kanilang mga kapatid, na huwag nilang lipulin ang kanilang mga asawa.

23:34 At ang mga Lamanita ay nahabag kay Amulon at sa kanyang mga kapatid, at hindi sila nilipol, dahil sa kanilang mga asawa.

23:35 At umanib si Amulon at ang kanyang mga kapatid sa mga Lamanita, at naglalakbay sila sa ilang sa paghahanap sa lupain ng Nephi nang kanilang matuklasan ang lupain ng Helam, na inangkin ni Alma at ng kanyang mga kapatid.

23:36 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay nangako kay Alma at sa kanyang mga kapatid, na kung kanilang ipakikita sa kanila ang daan patungo sa lupain ng Nephi ay ipagkakaloob nila sa kanila ang kanilang mga buhay at ang kanilang kalayaan.

23:37 Subalit matapos ipakita sa kanila ni Alma ang daan patungo sa lupain ng Nephi, ang mga Lamanita ay tumanggap tumupad sa kanilang pangako; sa halip sila ay naglagay ng mga bantay sa palibot ng lupain ng Helam, doon kay Alma at sa kanyang mga kapatid.

23:38 At ang natira sa kanila ay nagtungo sa lupain ng Nephi; at bumalik ang isang bahagi nila sa lupain ng Helam, at ipinagsama rin nila ang mga asawa at anak ng mga bantay na naiwanan sa lupain.

23:39 At ang hari ng mga Lamanita ay nagpahintulot kay Amulon na siya ang maging hari at tagapamahala ng kanyang mga tao, na nasa lupain ng Helam; gayon pa man wala siyang kapangyarihang gawin ang anumang bagay na sumasalungat sa kagustuhan ng hari ng mga Lamanita.

KABANATA 24 (Mga 145-120 b.c.)

24:1 At ito ay nangyari na, na natamo ni Amulon ang pagsang-ayon sa paningin ng hari ng mga Lamanita; kaya nga, ang hari ng mga Lamanita ay nagpahintulot sa kanya at sa kanyang mga kapatid na sila ang hiranging mga guro roon sa kanyang mga tao, oo, maging sa mga tao na nasa lupain ng Semlon, at sa lupain ng Silom, at sa lupain ng Amulon.

24:2 Sapagkat inangkin ng mga Lamanita ang lahat ng lupaing ito; anupa't ang hari ng mga Lamanita ay naghirang ng mga hari sa lahat ng lupaing ito.

24:3 At ngayon, ang pangalan ng hari ng mga Lamanita ay Laman, na tinawag alinsunod sa pangalan ng kanyang ama; at samakatwid, siya ay tinawag na haring Laman. At siya ay hari ng napakaraming tao.

24:4 At siya ay naghirang ng mga guro sa mga kapatid ni Amulon sa bawat lupaing pag-aari ng kanyang mga tao; at sa gayon ang wika ni Nephi ay nagsimulang ituro sa lahat ng tao ng mga Lamanita.

24:5 At sila ay mga taong may magandang loob sa isa't isa; gayon pa man hindi nila nakikilala ang Diyos; ni ang mga kapatid ni Amulon ay hindi itinuro sa kanila ang alinmang bagay na nauukol sa Panginoon nilang Diyos, ni ang mga batas ni Moises; ni hindi nila itinuro sa kanila ang mga salita ni Abinadi;

24:6 Datapwat kanilang tinuruan sila na nararapat silang mag-ingat ng kanilang talaan, at upang makasulat sila sa isa't isa.

24:7 At sa gayon ang mga Lamanita ay nagsimulang maragdagan sa kayamanan, at nagsimulang makipagkalakalan sa isa't isa at naging maunlad, at nagsimulang maging tuso at matatalinong tao, sa karunungan ng sanlibutan, oo, isang napakatusong tao, nagagalak sa lahat ng uri ng kasamaan at pandarambong, maliban sa kanilang sariling mga kapatid.

24:8 At ngayon ito ay nangyari na, na si Amulon ay nagsimulang gumamit ng kapangyarihan kay Alma at sa kanyang mga kapatid, at nagsimulang usigin siya, at pinapangyaring usigin ng kanyang mga anak ang kanilang mga anak.

24:9 Sapagkat nakikilala ni Amulon si Alma, na siya ay isa sa naging saserdote ng hari, at na siya ang yaong naniwala sa mga salita ni Abinadi at ipinagtabuyan mula sa harapan ng hari, at samakatwid, siya ay napoot sa kanya; sapagkat siya ay napasakop kay haring Laman, gayon pa man, siya ay gumagamit ng kapangyarihan sa kanila, at pinagagawa sila, at naglagay ng mga tagapagbantay sa kanila.

24:10 At ito ay nangyari na, na napakasidhi ng kanilang mga paghihirap kung kaya't nagsimula silang magsumamo nang mataimtim sa Diyos.

24:11 At inutusan sila ni Amulon na dapat silang magsitigil sa kanilang mga pagsusumamo; at naglagay siya ng mga bantay sa kanila upang bantayan sila, na sinuman ang matatagpuang nananawagan sa Diyos ay papatayin.

24:12 At si Alma at ang kanyang mga tao ay hindi naglakas ng kanilang mga tinig sa Panginoon nilang Diyos, subalit ibinuhos ang kanilang mga puso sa kanya; at kanyang nalalaman ang mga nasasaloob ng kanilang mga puso.

24:13 At ito ay nangyari na, na ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa kanila sa kanilang mga paghihirap, sinasabing: Itaas ang inyong mga ulo at maaliw, sapagkat nalalaman ko ang tipang inyong ginawa sa akin; at makikipagtipan ako sa aking mga tao at palalayain sila mula sa pagkaalipin.

24:14 At pagagaanin ko rin ang mga pasaning ipinataw sa inyong mga balikat, na maging kayo ay hindi madarama ang mga ito sa inyong mga likod, maging habang kayo ay nasa pagkaalipin; at ito ay gagawin ko upang kayo ay tumayong mga saksi para sa akin magmula ngayon, at upang inyong malaman nang may katiyakan na ako, ang Panginoong Diyos, ay dumadalaw sa aking mga tao sa kanilang mga paghihirap.

24:15 At ito ay nangyari na, na ang mga pasaning ipinataw kay Alma at sa kanyang mga kapatid ay pinagaan; oo, pinalakas sila ng Panginoon upang mabata nila ang kanilang mga pasanin nang may kagaanan, at nagpasailalim nang may kagalakan at nang may pagtitiis sa lahat ng kalooban ng Panginoon.

24:16 At ito ay nangyari na, na napakalakas ng kanilang pananampalataya at kanilang pagtitiis kung kaya't ang tinig ng Panginoon ay muling nangusap sa kanila, sinasabing: Maaliw kayo, sapagkat bukas ay palalayain ko kayo mula sa pagkaalipin.

24:17 At sinabi niya kay Alma: Mamumuno ka sa mga taong ito, at makakasama ninyo ako at palalayain ang mga taong ito mula sa pagkaalipin.

24:18 Ngayon ito ay nangyari na, na si Alma at ang kanyang mga tao sa kinagabihan ay sama-samang tinipon ang kanilang mga kawan, at ang kanila ring mga butil; oo, maging sa buong gabing iyon ay sama-samang tinipon nila ang kanilang mga kawan.

24:19 At kinaumagahan ay itinulot ng Panginoon na dumating ang isang mahimbing na pagkakatulog sa mga Lamanita, oo, at ang lahat ng kanilang mga tagapagbantay ay mahimbing na nakatulog.

24:20 At si Alma at ang kanyang mga tao ay lumisan patungo sa ilang; at nang sila ay nakapaglakbay na ng buong araw, sila ay nagtayo ng kanilang mga tolda sa lambak, at kanilang tinawag ang lambak na Alma, sapagkat siya ang nanguna sa kanilang daraanan sa ilang.

24:21 Oo, at ibinuhos nila ang kanilang pasasalamat sa Diyos sa lambak ng Alma dahil sa naging maawain siya sa kanila, at pinagaan ang kanilang mga pasanin, at pinalaya sila mula sa pagkaalipin; sapagkat nasa pagkaalipin sila, at walang makapagpapalaya sa kanila maliban sa Panginoon nilang Diyos.

24:22 At nagbigay-pasalamat sila sa Diyos, oo, ang lahat ng kanilang kalalakihan at lahat ng kanilang kababaihan at lahat ng kanilang mga anak na nakapagsasalita ay itinaas ang kanilang mga tinig sa pagpupuri sa kanilang Diyos.

24:23 At ngayon sinabi ng Panginoon kay Alma: Magmadali ka at lumisan ka at ang mga taong ito sa lupaing ito, sapagkat ang mga Lamanita ay nangagising na at tinutugis kayo; samakatwid lisanin mo ang lupaing ito, at pipigilin ko ang mga Lamanita sa lambak na ito upang hindi na sila makahabol pa sa mga taong ito.

24:24 At ito ay nangyari na, na nilisan nila ang lambak, at sila ay naglakbay patungo sa ilang.

24:25 At matapos silang manatili sa ilang ng labindalawang araw ay nakarating sila sa lupain ng Zarahemla; at tinanggap din sila nang may kagalakan ni haring Mosias. {Mga 120 b.c.}

KABANATA 25

(Mga 120 b.c.)

25:1 At ngayon pinapangyari ni haring Mosias na ang lahat ng tao ay tipuning magkakasama.

25:2 Ngayon, hindi gaanong marami ang mga anak ni Nephi, o hindi gaanong marami yaong mga inapo ni Nephi, na tulad ng mga tao ni Zarahemla, na mga inapo ni Mulek, at yaong mga sumama sa kanya sa ilang.

25:3 At hindi gaanong marami ang mga tao ni Nephi at ang mga tao ni Zarahemla tulad ng mga Lamanita; oo, sila ay wala sa kalahati ng kanilang dami.

25:4 At ngayon, ang lahat ng tao ni Nephi ay nagtipong magkakasama, at gayon din ang lahat ng tao ni Zarahemla, at sila ay tinipong magkakasama sa dalawang pangkat.

25:5 At ito ay nangyari na, na si Mosias ay nagbasa, at pinayagang basahin ang mga talaan ni Zenif sa kanyang mga tao; oo, kanyang binasa ang mga talaan ng mga tao ni Zenif, mula sa panahong nilisan nila ang lupain ng Zarahemla hanggang sa sila ay makabalik na muli.

25:6 At kanya ring binasa ang ulat ni Alma at ng kanyang mga kapatid, at lahat ng kanilang mga paghihirap, mula sa panahong nilisan nila ang lupain ng Zarahemla hanggang sa panahong sila ay makabalik na muli.

25:7 At ngayon, nang si Mosias ay matapos sa pagbabasa ng mga talaan, ang kanyang mga tao na naninirahan sa lupain ay nakadama ng pagkamangha at panggigilalas.

25:8 Sapagkat hindi nila malaman kung ano ang iisipin; sapagkat nang kanilang namasdan ang yaong mga nakalaya mula sa pagkaalipin sila ay napuspos ng labis na kagalakan.

25:9 At muli, nang maalaala nila ang kanilang mga kapatid na napatay ng mga Lamanita sila ay napuspos ng kalungkutan, at tunay na umagos ang maraming luha ng kalungkutan.

25:10 At muli, nang maisip nila ang kagyat na kabutihan ng Diyos, at kanyang kapangyarihan sa pagpapalaya kay Alma at sa kanyang mga kapatid mula sa mga kamay ng mga Lamanita at mula sa pagkaalipin, inilakas nila ang kanilang mga tinig at nagbigay-pasalamat sa Diyos.

25:11 At muli, nang maisip nila ang mga Lamanita, na kanilang mga kapatid, sa kanilang makasalanan at maruming kalagayan, napuspos sila ng sakit at dalamhati para sa kapakanan ng kanilang mga kaluluwa.

25:12 At ito ay nangyari na, na ang yaong mga anak ni Amulon at ang kanyang mga kapatid, na ginawang asawa ang mga anak na babae ng mga Lamanita, ay hindi nasiyahan sa pag-uugali ng kanilang mga ama, at sila ay tumangging tawagin pa sa pangalan ng kanilang mga ama, samakatwid, tinaglay nila sa kanilang sarili ang pangalan ni Nephi, upang matawag silang mga anak ni Nephi at mapabilang sa yaong mga tinatawag na mga Nephita.

25:13 At ngayon, ang lahat ng tao ni Zarahemla ay ibinilang sa mga Nephita, at ito ay dahil ang kaharian ay hindi iginawad kanino man, maliban sa yaong mga inapo ni Nephi.

25:14 At ngayon ito ay nangyari na, nang matapos si Mosias sa pagsasalita at pagbabasa sa mga tao, ninais niya na si Alma ay mangusap din sa mga tao.

25:15 At si Alma ay nangusap sa kanila, nang sila ay tinipong magkakasama sa malalaking pangkat, at siya ay nagtungo mula sa isang pangkat sa isa pang pangkat, nangangaral sa mga tao ng pagsisisi at pananampalataya sa Panginoon.

25:16 At pinagpayuhan niya ang mga tao ni Limhi at ang kanyang mga kapatid, lahat ng yaong nakalaya mula sa pagkaalipin, na nararapat nilang pakatandaan na ang Panginoon ang siyang nagpalaya sa kanila.

25:17 At ito ay nangyari na, na matapos turuan ni Alma ang mga tao ng maraming bagay, at matapos sa pagsasalita sa kanila, na si haring Limhi ay nagnais na mabinyagan siya; at ang lahat ng kanyang mga tao ay nagnais na sila ay mabinyagan din.

25:18 Kaya nga, si Alma ay lumusong sa tubig at bininyagan sila; oo, kanyang bininyagan sila na kahalintulad ng ginawa niya sa kanyang mga kapatid sa mga tubig ng Mormon; oo, at kasindami ng kanyang nabinyagan ay napabilang sa simbahan ng Diyos; at ito ay dahil sa kanilang paniniwala sa mga salita ni Alma.

25:19 At ito ay nangyari na, na si haring Mosias ay nagpahintulot kay Alma na magtatag siya ng mga simbahan sa lahat ng dako ng lupain ng Zarahemla; at binigyan siya ng kapangyarihan na makapag-orden ng mga saserdote at guro sa bawat simbahan.

25:20 Ngayon, ang mga ito ay isinagawa sapagkat napakarami ng mga tao kaya't silang lahat ay hindi maaaring mapamahalaan ng iisang guro; ni silang lahat ay hindi maaaring makarinig ng salita ng Diyos sa iisang pagtitipon;

25:21 Samakatwid, tinipon nila ang kanilang sarili na magkakasama sa iba't ibang pangkat, tinatawag na mga simbahan; bawat simbahan ay may kani-kanyang mga saserdote at kani-kanyang mga guro, at bawat saserdote ay nangangaral ng salita alinsunod sa pagkakabigay sa kanya ng bibig ni Alma.

25:22 At sa gayon, sa kabila ng pagiging marami ng simbahan, ang lahat ng ito ay isang simbahan lamang, oo, maging ang simbahan ng Diyos; sapagkat walang ipinangangaral sa lahat ng simbahan maliban sa pagsisisi at pananampalataya sa Diyos.

25:23 At ngayon, may pitong simbahan sa lupain ng Zarahemla. At ito ay nangyari na, na sino man ang nagnanais na taglayin sa kanilang sarili ang pangalan ni Cristo, o ng Diyos, sila ay sumapi sa mga simbahan ng Diyos;

25:24 At sila ay tinawag na mga tao ng Diyos. At ibinuhos ng Panginoon ang kanyang Espiritu sa kanila, at pinagpala sila, at umunlad sa lupain.

KABANATA 26 (Mga 120-100 b.c.)

26:1 Ngayon ito ay nangyari na, na marami sa mga bagong salinlahi ang hindi nakauunawa sa mga salita ni haring Benjamin, na maliliit na bata pa noong panahong siya ay nangusap sa kanyang mga tao; at hindi sila naniwala sa kaugalian ng kanilang mga ama.

26:2 Hindi sila naniwala sa mga nasabi na hinggil sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, ni hindi sila naniwala hinggil sa pagparito ni Cristo.

26:3 At ngayon, dahil sa kanilang kawalang-paniniwala ay hindi nila maunawaan ang salita ng Diyos; at ang kanilang mga puso ay matitigas.

26:4 At sila ay tumangging magpabinyag; ni ang sumapi sila sa simbahan. At sila ay mga taong nahihwalay ayon sa kanilang pananampalataya, at nanatili silang gayon, maging sa kanilang makamundo at makasalanang kalagayan; sapagkat ayaw nilang manawagan sa Panginoon nilang Diyos.

26:5 At ngayon, sa paghahari ni Mosias ay wala sa kalahati ang dami nila sa mga tao ng Diyos; subalit dahil sa mga pagtatalo sa mga kapatid sila ay naging higit na marami.

26:6 Sapagkat ito ay nangyari na, na marami silang nalinlang dahil sa kanilang mahihibong salita, sa mga yaong nasa simbahan, at naging dahilan upang sila ay makagawa ng maraming kasalanan; anupa't naging kinakailangan na yaong mga nakagawa ng kasalanan, na nasa simbahan, ay nararapat paalalahanan ng simbahan.

26:7 At ito ay nangyari na, na sila ay dinala sa harapan ng mga saserdote, at ibinigay sa mga saserdote ng mga guro; at dinala sila ng mga saserdote kay Alma, na siyang mataas na saserdote.

26:8 Ngayon ibinigay ni haring Mosias kay Alma ang karapatan sa simbahan.

26:9 At ito ay nangyari na, na hindi nalalaman ni Alma ang hinggil sa kanila; subalit maraming saksi laban sa kanila; oo, ang mga tao ay tumayo at nagpatotoo sa kanilang kasamaan na napakarami.

26:10 Ngayon, wala pang nangyayaring gayong bagay sa simbahan; kaya nga, si Alma ay naligalig sa kanyang espiritu, at kanyang pinapangyari na sila ay dalhin sa harapan ng hari.

26:11 At sinabi niya sa hari: Masdan, narito ang marami na aming dinala sa inyong harapan, na pinararatangan ng kanilang mga kapatid; oo, dinakip sila sa iba't ibang kasalanan. At sila ay hindi nagsisisi ng kanilang mga kasamaan; kaya nga dinala namin sila sa inyong harapan, upang inyo silang hatulan alinsunod sa kanilang mabibigat na kasalanan.

26:12 Subalit sinabi ni haring Mosias kay Alma: Masdan, hindi ko sila hahatulan; samakatwid ipinaubaya ko sila sa iyong mga kamay upang hatulan.

26:13 At ngayon, ang espiritu ni Alma ay muling naligalig; at siya ay humayo at nagtanong sa Panginoon kung ano ang kanyang nararapat gawin hinggil sa bagay na ito, sapagkat siya ay natatakot na makagawa ng mali sa paningin ng Diyos.

26:14 At ito ay nangyari na, na matapos niyang ibuhos ang kanyang buong kaluluwa sa Diyos, ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa kanya, sinasabing:

26:15 Pinagpala ka, Alma, at pinagpala sila na mga nabinyagan sa mga tubig ng Mormon. Pinagpala ka dahil sa iyong labis na pananampalataya sa mga salita lamang ng aking tagapaglingkod na si Abinadi.

26:16 At pinagpala sila dahil sa kanilang labis na pananampalataya sa mga salita lamang na iyong sinabi sa kanila.

26:17 At pinagpala ka dahil sa nagtatag ka ng simbahan sa mga taong ito; at sila ay kikilalanin, at sila ay magiging mga tao ko.

26:18 Oo, pinagpala ang mga taong ito na nakahandang taglayin ang aking pangalan; sapagkat sa aking pangalan sila ay tatawagin; at sila ay akin.

26:19 At sapagkat ikaw ay nagtanong sa akin hinggil sa nagkasala, ikaw ay pinagpala.

26:20 Ikaw ay aking tagapaglingkod; at ako ay nakikipagtipan sa iyo na ikaw ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan; at paglilingkuran mo ako at hahayo sa aking pangalan, at titipuning magkakasama ang aking mga tupa.

26:21 At siya na makikinig sa aking tinig ay magiging aking tupa; at siya ay tatanggapin mo sa loob ng simbahan, at siya ay akin ding tatanggapin.

26:22 Sapagkat masdan, ito ay aking simbahan; sinuman ang mabibinyagan ay mabibinyagan tungo sa pagsisisi. At sinuman ang iyong tatanggapin ay maniniwala sa aking pangalan; at malaya ko siyang patatawarin.

26:23 Sapagkat ako ang magdadala ng mga kasalanan ng sanlibutan; sapagkat ako ang siyang lumikha sa kanila; at ako ang magbibigay sa kanya na naniniwala hanggang sa katapusan, ng isang lugar sa aking kanang kamay.

26:24 Sapagkat masdan, sa aking pangalan sila ay tinatawag; at kung nakikilala nila ako, sila ay magsisibangon, at magkakaroon ng lugar magpakailanman sa aking kanang kamay.

26:25 At ito ay mangyayari na kapag ang ikalawang pakakak ay tumunog, sa panahong iyon, sila na hindi kailanman nakakikilala sa akin ay babangon at titindig sa aking harapan.

26:26 At pagkatapos kanilang makikilala na ako ang Panginoon nilang Diyos, na ako ang kanilang Manunubos; subalit sila ay hindi matutubos.

26:27 At pagkatapos aking sasabihin sa kanila na kailanman ay hindi ko sila nakilala; at magsisilisan sila patungo sa walang hanggang apoy na inihanda para sa diyablo at sa kanyang mga anghel.

26:28 Sa gayon sinasabi ko sa iyo, siya na hindi makikinig sa aking tinig, ay siya ring hindi mo tatanggapin sa aking simbahan, sapagkat siya ay hindi ko tatanggapin sa huling araw.

26:29 Sa gayon sinasabi ko sa iyo, Humayo; at kung sinuman ang lalabag sa akin, siya ay hahatulan mo alinsunod sa mga kasalanang kanyang nagawa; at kung magtatapat siya ng kanyang mga kasalanan sa iyo at sa akin, at magsisisi nang taos sa kanyang puso, siya ay iyong patatawarin, at akin din siyang patatawarin.

26:30 Oo, at kasindalas na magsisisi ang aking mga tao ay akin silang patatawarin sa kanilang mga pagkakasala laban sa akin.

26:31 At inyo ring patatawarin ang mga pagkakasala ng isa't isa; sapagkat katotohanang sinabi ko sa iyo, siya na hindi magpapatawad sa mga pagkakasala ng kanyang kapwa kapag sinasabing nagsisisi na siya, siya rin ang magdadala sa kanyang sarili sa ilalim ng kahatulan.

26:32 Ngayon sinasabi ko sa iyo, Humayo; at kung sinuman ang hindi magsisisi ng kanyang mga kasalanan, siya rin ay hindi ibibilang sa aking mga tao; at ito ay susundin mula sa panahong ito.

26:33 At ito ay nangyari na, nang marinig ni Alma ang mga salitang ito na kanyang isinulat ang mga ito upang mapasakanya ang mga ito, at upang kanyang mahatulan ang mga tao ng simbhang yaon alinsunod sa mga kautusan ng Diyos.

26:34 At ito ay nangyari na, na humayo si Alma at hinatulan ang mga yaong nahuli sa kasamaan, alinsunod sa salita ng Panginoon.

26:35 At sinuman ang nagsisi ng kanilang mga kasalanan at ipinagtapat ang mga ito, sila ay kanyang ibinilang sa mga tao ng simbahan;

26:36 At ang mga yaong hindi nagtapat ng kanilang mga kasalanan at hindi nagsipagsisi ng kanilang kasamaan, sila rin ay hindi ibinilang sa mga tao ng simbahan, at binura ang kanilang mga pangalan.

26:37 At ito ay nangyari na, na pinamahalaan ni Alma ang lahat ng gawain ng simbahan; at sila ay nagsimulang muling magkaroon ng kapayapaan at umunlad nang labis sa mga gawain ng simbahan, maingat na lumalakad sa harapan ng Diyos, tumatanggap ng marami, at nagbibinyag ng marami.

26:38 At ngayon, ang lahat ng bagay na ito ay ginawa ni Alma at ng kanyang kapwa manggagawa sa lahat ng nasa simbahan, lumalakad nang buong sigasig, nagtuturo ng salita ng Diyos sa lahat ng bagay, nagdurusa ng lahat ng uri ng paghihirap, pinag-uusig ng lahat ng yaong hindi kasapi sa simbahan ng Diyos.

26:39 At pinaaalalahanan nila ang kanilang mga kapatid; at sila ay pinaaalalahanan din, bawat isa sa pamamagitan ng salita ng Diyos, alinsunod sa kanyang mga kasalanan, o sa mga kasalanang kanyang nagawa, na inutusan ng Diyos na manalangin nang walang tigil, at magbigay-pasalamat sa lahat ng bagay.

KABANATA 27 (Mga 100-92 b.c.)

27:1 At ngayon ito ay nangyari na, na naging masidhi ang mga pag-uusig na ipinabata sa simbahan ng mga hindi naniniwala kung kaya't nagsimulang bumulung-bulong ang simbahan, at dumaing sa kanilang mga pinuno hinggil sa bagay na yaon; at dumaing sila kay Alma. At idinulog ni Alma ang karaiangan sa harapan ng kanilang hari, si Mosias. At si Mosias ay nakipagsanggunian sa kanyang mga saserdote.

27:2 At ito ay nangyari na, na si haring Mosias ay nagpadala ng isang pahayag sa lahat ng dako ng lupain sa palibot na hindi dapat usigin ng kahit na sinong hindi naniniwala ang sinuman sa mga yaong kasapi sa simbahan ng Diyos.

27:3 At nagkaroon ng mahigpit na utos sa lahat ng simbahan na hindi dapat magkaroon ng mga pag-uusig sa kanila, na nararapat magkaroon ng pagkakapantay-pantay sa lahat ng tao;

27:4 Na hindi nila nararapat hayaan ang kapalaluan ni ang pagkamapanghamak na gambalain ang kanilang kapayapaan; na dapat pahalagahan ng bawat tao ang kanyang kapwa tulad sa kanyang sarili, gumagawa sa pamamagitan ng sarili nilang mga kamay para sa kanilang panustos.

27:5 Oo, at ang lahat ng kanilang mga saserdote at guro ay nararapat na gumawa sa pamamagitan ng sarili nilang mga kamay para sa kanilang panustos, sa lahat ng pagkakataon maliban sa karamdaman, o sa malaking pangangailangan; at sa paggawa ng mga bagay na ito, sila ay nanagana sa biyaya ng Diyos.

27:6 At nagsimulang muling magkaroon ng labis na kapayapaan sa lupain; at ang mga tao ay nagsimulang labis na dumami, at nagsimulang kumalat nang malawakan sa balat ng lupa, oo, sa hilaga at sa timog, sa silangan at sa kanluran, nagtatayo ng malalaking lunsod at nayon sa lahat ng sulok ng lupain.

27:7 At dinalaw sila ng Panginoon at pinaunlad sila, at sila ay naging marami at mayayamang tao.

27:8 Ngayon, ang mga anak na lalaki ni Mosias ay nabibilang sa mga hindi naniniwala; at gayon din, ang isa sa mga anak na lalaki ni Alma ay nabilang sa kanila, siya na tinatawag na Alma alinsunod sa kanyang ama; gayon pa man, siya ay naging napakasama at isang lalaking sumasamba sa mga diyus-diyusan. At siya ay isang lalaking bihasa sa pananalita, at nangusap siya ng maraming panghihibok sa mga tao; anupa't naakay niya ang marami sa mga tao na gumawa alinsunod sa uri ng kanyang mga kasamaan.

27:9 At siya ay naging isang malaking sagabal sa kaunlaran ng simbahan ng Diyos; inaakay papalayo ang mga puso ng mga tao; nagiging dahilan ng maraming pagtatalo sa mga tao; nagbibigay ng pagkakataon sa kaaway ng Diyos na magamit ang kanyang kapangyarihan sa kanila.

27:10 At ngayon ito ay nangyari na, na habang siya ay nagpapalibut-libot kanyang isinasagawa ang pagwasak sa simbahan ng Diyos, sapagkat siya ay lumibot nang palihim kasama ang mga anak ni Mosias na naghahangad na wasakin ang simbahan, at upang iligaw ang mga tao ng Panginoon, taliwas sa mga kautusan ng Diyos, o maging ng hari --

27:11 At tulad ng aking sinabi sa inyo, habang sila ay nagpapalibut-libot at naghihimagsik laban sa Diyos, masdan, ang anghel ng Panginoon ay nagpakita sa kanila; at siya ay bumaba na waring nasa ulap; at siya ay nangusap na katulad ng tinig ng kulog, na naging dahilan upang mayanig ang lupang kanilang kinatatayuan;

27:12 At labis ang kanilang panggigilalas, kung kaya't bumagsak sila sa lupa, at hindi naunawaan ang mga salitang kanyang sinabi sa kanila.

27:13 Gayon pa man sumigaw siyang muli, sinasabing: Alma, magbangon ka at tumindig, sapagkat bakit mo inuusig ang simbahan ng Diyos? Sapagkat sinabi ng Panginoon: Ito ay aking simbahan, at aking itatatag ito; at walang anumang makapagpapabagsak dito, maliban sa pagkakasala ng aking mga tao.

27:14 At muli, sinabi ng anghel: Masdan, napakinggan ng Panginoon ang mga panalangin ng kanyang mga tao, at gayon din ang mga panalangin ng kanyang tagapaglingkod na si Alma, na iyong ama; sapagkat nanalangin siya nang may labis na pananampalataya hinggil sa iyo na baka sakaling madala ka sa kaalaman ng katotohanan; anupa't dahil sa layuning ito ako ay naparito upang papaniwala ka sa

kapangyarihan at karapatan ng Diyos, upang ang mga panalangin ng kanyang mga tagapaglingkod ay matugon alinsunod sa kanilang pananampalataya.

27:15 At ngayon masdan, mag-aalinlangan ka pa ba sa kapangyarihan ng Diyos? Sapagkat masdan, hindi ba't niyayanig ng aking tinig ang lupa? At hindi mo rin ba ako namamasdan sa iyong harapan? At ako ay isinugo mula sa Diyos.

27:16 Ngayon sinabi ko sa inyo: Humayo, at alalahanin ang pagkakabihag ng inyong mga ama sa lupain ng Helam, at sa lupain ng Nephi; at pakatandaan kung gaano kadakila ang mga bagay na kanyang ginawa para sa kanila; sapagkat sila ay nasa pagkaalipin, at kanyang pinalaya sila. At ngayon sinasabi ko sa iyo, Alma, humayo ka sa iyong landas, at huwag nang muling hangarin pang wasakin ang simbahan, upang ang kanilang mga panalangin ay matugon, at ito ay kahit na nga ikaw sa iyong sarili ay itakwil.

27:17 At ngayon ito ay nangyari na, na ito ang mga huling salitang sinabi ng anghel kay Alma, at siya ay lumisan.

27:18 At ngayon, si Alma at ang yaong mga kasama niya ay muling nalugmok sa lupa, sapagkat labis ang kanilang panggigilalas; sapagkat sa pamamagitan ng kanilang sariling mga mata sila ay nakamalas ng isang anghel ng Panginoon; at ang kanyang tinig ay tulad ng kulog, na yumanig sa lupa; at alam nila na walang anumang bagay maliban sa kapangyarihan ng Diyos ang makapagpapayanig sa lupa at nagawa itong payanigin na parang ito ay mabibiyak.

27:19 At ngayon, labis ang panggigilalas ni Alma kaya't siya ay napipi, na hindi niya maibuka ang kanyang bibig; oo, at siya ay nanghina, maging sa hindi niya maigalaw ang kanyang mga kamay; kaya nga, siya ay kinuha ng kanyang mga kasama, at binuhat na nanghihina, maging hanggang sa siya ay ilapag sa harapan ng kanyang ama.

27:20 At kanilang inilahad sa kanyang ama ang lahat ng nangyari sa kanila; at ang kanyang ama ay nagsaya, sapagkat nalalaman niya na ito ang kapangyarihan ng Diyos.

27:21 At kanyang pinapangyaring sama-samang magtipon ang maraming tao upang masaksihan nila kung ano ang ginawa ng Panginoon para sa kanyang anak, at gayon din sa mga kasama niya.

27:22 At kanyang pinapangyari na sama-samang tipunin ng mga saserdote ang kanilang sarili na magkakasama; at sila ay nagsimulang mag-ayuno, at manalangin sa Panginoon nilang Diyos upang kanyang buksan ang bibig ni Alma, upang siya ay makapagsalita, at upang matanggap din ng kanyang mga bisig ang mga lakas nito -- upang mabuksan ang mga mata ng mga tao nang makita at malaman ang kabutihan at kaluwalhatian ng Diyos.

27:23 At ito ay nangyari na, na matapos silang mag-ayuno at manalangin sa loob ng dalawang araw at dalawang gabi, natanggap ng mga biyas ni Alma ang mga lakas nito, at siya ay tumindig at nagsimula siyang mangusap sa kanila, sinabihan silang magkaroon ng lakas ng loob:

27:24 Sapagkat, sinabi niya, nagsisi na ako sa aking mga kasalanan, at tinubos ng Panginoon; masdan, isinilang ako sa espiritu.

27:25 At sinabi sa akin ng Panginoon: Huwag manggilalas na ang buong sangkatauhan, oo, kalalakihan at kababaihan, lahat ng bansa, lahi, wika at tao, ay kinakailangang isilang na muli; oo, isilang sa Diyos, nagbago mula sa makamundo at pagkahulog na kalagayan, tungo sa kalagayan ng kabutihan, na tinubos ng Diyos, naging kanyang mga anak na lalaki at anak na babae;

27:26 At sa gayon sila naging mga bagong nilikha; at maliban kung kanilang gagawin ito, hindi nila mamamana sa anumang paraan ang kaharian ng Diyos.

27:27 Sinasabi ko sa inyo, maliban sa ito ang maging kalagayan, ay kinakailangan silang itakwil; at ito ay nalalaman ko, sapagkat halos maitakwil ako.

27:28 Gayon pa man, matapos dumanas ng maraming kahirapan, halos mamatay sa pagsisisi, sa awa ng Panginoon ay minarapat na agawin ako sa walang hanggang pagningas, at ako ay isinilang sa Diyos.

27:29 Ang aking kaluluwa ay natubos mula sa kasukdulan ng kapaitan at mga gapos ng kasamaan. Ako ay nasa pinakamadilim na kailaliman noon; subalit ngayon namamasdan ko ang kagila-gilalas na liwanag ng Diyos. Ang aking kaluluwa ay pinahirapan ng walang hanggang parusa; subalit ako ay inagaw, at ang aking kaluluwa ay hindi na muling nagdusa.

27:30 Itinakwil ko ang aking Manunubos, at tinanggihan ang mga yaong sinabi ng ating mga ama; subalit ngayon upang kanilang makini-kinita na siya ay paparito, at na kanyang naaalaala ang lahat ng nilalang na kanyang nilikha; ipakikita niya sa lahat ang kanyang sarili.

27:31 Oo, ang bawat tuhod ay magsisiluhod, at ang bawat dila ay magtatapat sa kanyang harapan. Oo, maging sa huling araw, kapag lahat ng tao ay magsisitindig upang hatulan niya, sa panahong yaon kanilang kikilalanin na siya ay Diyos; pagkatapos ay kikilalanin nila, na mga nabubuhay ng walang dini-Diyos sa daigdig, na ang kahatulan ng walang hanggang kaparusahan ay makatwiran para sa kanila; at sila ay mayayanig, at manginginig, at manliliit sa ilalim ng sulyap ng kanyang lubusang mapanuring mata.

27:32 At ngayon ito ay nangyari na, na simula sa panahong ito ay nagsimula nang magturo si Alma sa mga tao, at yaon ding mga kasama ni Alma sa panahong nagpakita sa kanila ang anghel, naglalakbay sa palibot ng buong lupain, naghahayag sa lahat ng tao ng mga bagay na kanilang narinig at nakita, at ipinangangaral ang salita ng Diyos sa labis na paghihirap, na labis na pinag-uusig ng yaong mga hindi naniniwala, na binabagabag ng marami sa kanila.

27:33 Subalit sa kabila ng lahat ng ito, sila ay nakapagbigay ng labis na kasiyahan sa simbahan, pinagtitibay ang kanilang pananampalataya, at pinapayuhan sila nang may mahabang pagtitiis at labis na paghihirap upang sundin ang mga kautusan ng Diyos.

27:34 At apat sa kanila ang mga anak na lalaki ni Mosias; at ang kanilang mga pangalan ay Ammon, at Aaron, at Omner, at Himni; ito ang mga pangalan ng mga anak ni Mosias.

27:35 At sila ay naglakbay sa lahat ng dako ng buong lupain ng Zarahemla, at sa lahat ng tao na nasa ilalim ng paghahari ni haring Mosias, buong sigasig na nagsusumikap na maisaayos ang lahat ng kapinsalaang kanilang nagawa sa simbahan, ipinagtatapat ang lahat ng kanilang kasalanan, at inihahayag ang lahat ng bagay na kanilang nakita, at ipinaliliwanag ang mga propesiya at banal na kasulatan sa lahat ng nagnanais na marinig ang mga ito.

27:36 At sa gayon sila ay naging mga kasangkapan sa mga kamay ng Diyos sa pagdadala ng marami sa kaalaman ng katotohanan, oo, sa kaalaman ng kanilang Manunubos.

27:37 At gaano sila pinagpala! Sapagkat sila ay naghayag ng kapayapaan; sila ay naghayag ng mabuting balita ng kabutihan; at kanilang sinabi sa mga tao na naghahari ang Panginoon.

KABANATA 28

(Mga 92 b.c.)

28:1 Ngayon ito ay nangyari na, na matapos magawa ng mga anak na lalaki ni Mosias ang lahat ng bagay na ito, sila ay nagsama ng maliit na bilang at nagbalik sa kanilang ama, ang hari, at hiniling sa kanya na kanyang pahintulutan sila, na sila, kasama ang mga yaong kanilang pinili ay umahon sa lupain ng Nephi, upang maipangaral nila ang mga bagay na kanilang narinig, at upang maibahagi nila ang salita ng Diyos sa kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita -- {Mga 92 b.c.}

28:2 Na baka sakaling kanilang madala sila sa kaalaman ng Panginoon nilang Diyos, at mapaniwala sila sa kasamaan ng kanilang mga ama; na baka sakaling malunasan nila ang kanilang kapootan sa mga Nephita, na sila rin ay madala upang magalak sa Panginoon nilang Diyos, upang sila ay maging magiliw sa isa't isa, at upang hindi na muling magkaroon pa ng mga alitan sa lahat ng lupaing ibinigay sa kanila ng Panginoon nilang Diyos.

28:3 Ngayon, sila ay nagnais na ipahayag ang kaligtasan sa bawat nilikha, sapagkat hindi nila maatim na ang sinumang kaluluwa ng tao ay masawi; oo, maging ang isipin lamang na ang sinumang kaluluwa ay magtiis ng walang hanggang pagdurusa ay naging dahilan upang sila ay mayanig at manginig.

28:4 At sa gayon ang Espiritu ng Panginoon ay kumilos sa kanila, sapagkat sila noon ang pinakamasama sa lahat ng makasalan. At minarapat ng Panginoon sa kanyang walang hanggang awa na kaawaan sila; gayon pa man sila ay nagdusa sa labis na dalamhati ng kaluluwa dahil sa kanilang mga kasamaan, nagdurusa nang labis at natatakot na sila ay itakwil magpakailanman.

28:5 At ito ay nangyari na, na sila ay nagmakaawa sa kanilang ama ng maraming araw upang makaahon sila sa lupain ng Nephi.

28:6 At si haring Mosias ay humayo at nagtanong sa Panginoon kung nararapat ba niyang pahintulutan ang kanyang mga anak na umahon sa mga Lamanita upang ipangaral ang salita.

28:7 At sinabi ng Panginoon kay Mosias: Pahintulutan mo silang umahon, sapagkat maraming maniniwala sa kanilang mga salita, at sila ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan; at aking ililigtas ang iyong mga anak mula sa mga kamay ng mga Lamanita.

28:8 At ito ay nangyari na, na pinahintulutan sila ni Mosias na makaalis at gawin ang naaayon sa kanilang kahilingan.

28:9 At naglakbay sila paahon sa ilang upang ipangaral ang salita sa mga Lamanita; at aking ibibigay ang ulat ng kanilang mga hakbangin pagkaraan nito.

28:10 Ngayon, si haring Mosias ay wala ni isa mang magawaran ng kaharian, sapagkat walang sinuman sa kanyang mga anak ang tatanggap ng kaharian.

28:11 Samakatwid kinuha niya ang mga talaang nauukit sa mga laminang tanso, at gayon din ang mga lamina ni Nephi, at lahat ng bagay na kanyang iningatan at pinangalagaan alinsunod sa mga kautusan ng Diyos, matapos na maisalin at pinapangyaring isulat ang mga talaan na nasa mga laminang ginto na natagpuan ng mga tao ni Limhi, na ibinigay sa kanya ng mga kamay ni Limhi;

28:12 At kanyang ginawa ito dahil sa labis na pananabik ng kanyang mga tao; sapagkat ninanais nila nang hindi masusukat na malaman ang hinggil sa mga yaong taong nalipol.

28:13 At ngayon, kanyang isinalin ang mga ito sa pamamagitan ng dalawang batong yaon na nakakabit sa dalawang pinilipit na balantok.

28:14 Ngayon, ang mga bagay na ito ay inihanda mula pa sa simula at ipinasa-pasa sa bawat sali't salinlahi, para sa layuning maipaliwanag ang mga wika;

28:15 At ang mga ito ay iningatan at pinangalagaan ng mga kamay ng Panginoon, upang kanyang maipaalam sa bawat nilikhang aangkin sa lupain ang mga kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ng kanyang mga tao;

28:16 At sinuman ang nagtataglay ng mga bagay na ito ay tinatawag na tagakita, alinsunod sa mga sinaunang panahon.

28:17 Ngayon, nang matapos ni Mosias ang pagsasalin ng mga talaang ito, masdan, nagbigay ito ng ulat ng mga taong nalipol, mula sa panahong sila ay nalipol pabalik sa pagtatayo ng malaking tore, sa panahong nilito ng Panginoon ang wika ng mga tao at sila ay ikinalat nang malawakan sa balat ng lupa, oo, at maging mula sa panahong yaon pabalik hanggang sa paglikha kay Adan.

28:18 Ngayon, ang ulat na ito ay naging dahilan upang magdalamhati ang mga tao ni Mosias nang labis, oo, napuspos sila ng kalungkutan; gayon pa man nakapagbigay ito sa kanila ng maraming kaalaman, na kung saan sila ay nagalak.

28:19 At ang ulat na ito ay isusulat pagkaraan nito; sapagkat masdan, kapaki-pakinabang na malaman ng lahat ng tao ang mga bagay na nasusulat sa ulat na ito.

28:20 At ngayon, tulad ng nasabi ko na sa inyo, na matapos gawin ni haring Mosias ang mga bagay na ito, kanyang kinuha ang mga laminang tanso, at lahat ng bagay na kanyang iningatan, at iginawad ang mga ito kay Alma, na anak ni Alma; oo, lahat ng talaan, at gayon din ang mga pansalin, at iginawad ang mga ito sa kanya, at inutusan siya na nararapat niyang ingatan at pangalagaan ang mga ito, at mag-ingat din ng isang talaan ng mga tao, na ipasa-pasa ang mga ito sa bawat sali't salinlahi, maging tulad ng pagpapasa-pasa ng mga ito mula sa panahong nilisan ni Lehi ang Jerusalem.

KABANATA 29 (Mga 92-91 b.c.)

29:1 Ngayon, nang magawa ito ni Mosias, nagpasabi siya sa lahat ng dako ng buong lupain, sa lahat ng tao, nagnanais na malaman ang kanilang kalooban hinggil sa kung sino ang dapat nilang maging hari.

29:2 At ito ay nangyari na, na ang tinig ng mga tao ay nagpahayag, sinasabing: Kami ay nagnanais na si Aaron na inyong anak ang maging aming hari at aming tagapamahala.

29:3 Ngayon, nagtungo si Aaron sa lupain ng Nephi, kaya nga hindi maaaring igawad ng hari sa kanya ang kaharian; ni ang tanggapin din ni Aaron ang kaharian; ni sinuman sa mga anak na lalaki ni Mosias ang handang tumanggap sa kaharian.

29:4 Samakatwid, si haring Mosias ay muling nagpasabi sa mga tao; oo, maging isang nasusulat na salita ang kanyang ipinadala sa mga tao. At ito ang mga salitang nasusulat, sinasabing:

29:5 Masdan, O kayong mga tao ko, o aking mga kapatid, sapagkat itinuturing ko kayong gayon, nais kong inyong isaalang-alang ang dahilan kung saan tinawag kayo na magsaalang-alang -- sapagkat kayo ay nagnanais na magkaroon ng isang hari.

29:6 Ngayon aking ipinahahayag sa inyo na tumanggi ang siyang may karapatang magmay-ari ng kaharian, at hindi niya tatanggapin ang kaharian.

29:7 At ngayon kung maghirang nang iba na kahalili niya, masdan, natatakot akong baka pagmulan ito ng mga alitan sa inyo. At sino ang makaaalam na ang aking anak, na siyang may karapatang magmay-ari ng kaharian, ay magsimulang magalit at mayakag ang bahagi ng mga taong ito, na magiging dahilan ng mga digmaan at alitan sa inyo, na magiging dahilan ng pagdanak ng maraming dugo at pagliligaw sa landas ng Panginoon, oo, at wasakin ang kaluluwa ng maraming tao.

29:8 Ngayon sinasabi ko sa inyo na tayo ay maging matalino at isaalang-alang ang mga bagay na ito, sapagkat wala tayong karapatang wasakin ang aking anak, ni ang may karapatan tayong wasakin ang iba kung siya ang hihirangang kahalili niya.

29:9 At kung ang aking anak ay muling magbalik sa kanyang kapalaluan at sa mga bagay na walang kabuluhan ay babawiin niya ang mga bagay na kanyang nasabi na, at aangkinin ang kanyang karapatan sa kaharian, na magiging dahilan upang makagawa siya at ang mga tao ring ito ng maraming kasalanan.

29:10 At ngayon, tayo ay maging matalino at asahan natin ang mga bagay na ito, at gawin ang yaong makapapayapa sa mga taong ito.

29:11 Kaya nga, ako ang inyong magiging hari sa mga nalalabi ko pang mga araw; gayon pa man, tayo ay maghirang ng mga hukom, upang hatulan ang mga taong ito alinsunod sa ating batas; at muli nating isasaayos ang mga gawain ng mga taong ito, sapagkat maghihirang tayo ng matatalinong tao na maging mga hukom, na hahatol sa mga taong ito alinsunod sa mga kautusan ng Diyos.

29:12 Ngayon, higit na mabuti na ang isang tao ay hatulan ng Diyos kaysa ng tao, sapagkat ang mga kahatulan ng Diyos ay laging makatarungan, subalit ang mga kahatulan ng tao ay hindi laging makatarungan.

29:13 Sa gayon, kung maaaring magkaroon kayo ng mga makatarungang tao na maging mga hari ninyo, na magpapatibay sa mga batas ng Diyos, at hahatulan ang mga taong ito alinsunod sa kanyang mga kautusan, oo, kung maaari kayong magkaroon ng mga tao na maging mga hari ninyo na gagawa ng tulad ng aking amang si Benjamin para sa mga taong ito -- sinasabi ko sa inyo, kung maaari na laging ganito ang pangyayari, kung gayon ay kapaki-pakinabang na lagi kayong magkaroon ng mga haring mamamahala sa inyo.

29:14 At maging ako rin ay gumawa nang buong kapangyarihan at mga kakayahang aking taglay, upang turuan kayo ng mga kautusan ng Diyos, at upang panatilihin ang kapayapaan sa lahat ng dako ng lupain, nang hindi na magkaroon ng mga digmaan ni mga alitan man, walang pagnanakaw, ni pandarambong, ni pagpaslang, ni anumang uri ng kasamaan;

29:15 At sinuman ang nakagagawa ng kasamaan, akin siyang pinarusahan alinsunod sa bigat ng kasalanang kanyang nagawa, alinsunod sa batas na ibinigay sa atin ng ating mga ama.

29:16 Ngayon sinasabi ko sa inyo, na sapagkat ang lahat ng tao ay hindi makatarungan ay hindi kapaki-pakinabang na magkaroon kayo ng isang hari o mga haring mamamahala sa inyo.

29:17 Sapagkat masdan, gaano kalaking kasamaan ang itinulot na magawa ng isang masamang hari, oo, at gaano kalaking pagkawasak!

29:18 Oo, alalahanin si haring Noe, ang kanyang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain, at gayon din ang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ng kanyang mga tao. Masdan, anong laking pagkawasak ang sumapit sa kanila; at dahil din sa kanilang mga kasamaan ay nadala sila sa pagkaalipin.

29:19 At kung hindi dahil sa pamamagitan ng kanilang lubos na matalinong Lumikha, at dahil ito sa kanilang matapat na pagsisisi, tiyak na di maiiwasang manatili sila sa pagkaalipin hanggang sa ngayon.

29:20 Subalit masdan, kanyang pinalaya sila dahil sa nagpakumbaba sila ng kanilang sarili sa kanyang harapan; at dahil sa nagsumamo sila nang mataimtim sa kanya ay kanyang pinalaya sila mula sa pagkaalipin; at sa gayon gumagawa ang Panginoon sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan sa lahat ng pagkakataon sa mga anak ng tao, inuunat ang bisig ng kanyang awa sa kanila na nagbibigay ng kanilang tiwala sa kanya.

29:21 At masdan, sinasabi ko sa inyo, hindi ninyo maaaring mapababa sa luklukan ang isang masamang hari maliban sa pamamagitan ng labis na alitan, at sa pagpapadanak ng maraming dugo.

29:22 Sapagkat masdan, may mga kaibigan siya sa kasamaan, at pinananatili niya ang kanyang mga bantay sa kanyang paligid; at kanyang pinupunit ang mga batas ng yaong mga sinundan niya na namahala sa katwiran; at niyuyurakan niya sa ilalim ng kanyang mga paa ang mga kautusan ng Diyos;

29:23 At gumagawa siya ng mga batas, at ipinadadala ang mga ito sa kanyang mga tao, oo, mga batas alinsunod sa kanyang sariling kasamaan; at kung sinuman ang hindi susunod sa kanyang mga batas ay papapangyarihin niyang lipulin; at kung sinuman ang maghihimagsik laban sa kanya ay ipadadala niya

ang kanyang mga hukbo laban sa kanila upang makidigma, at kung kanyang magagawa ay kanya silang lilipulin; at sa gayon inililigaw ng isang masamang hari ang mga landas ng lahat ng katwiran.

29:24 At ngayon masdan, sinasabi ko sa inyo, hindi kapaki-pakinabang na sumapit sa inyo ang gayong mga karumal-dumal na gawain.

29:25 Samakatwid, mamili kayo sa pamamagitan ng tinig ng mga taong ito, ng mga hukom, upang kayo ay mahatulan alinsunod sa mga batas na ibinigay sa inyo ng ating mga ama, na tama, at ibinigay sa kanila ng kamay ng Panginoon.

29:26 Ngayon hindi pangkaraniwan na ang tinig ng mga tao ay magnais ng anumang bagay na salungat sa yaong tama; subalit pangkaraniwan ito sa kakaunting bahagi ng mga tao na magnais ng yaong hindi tama; kaya nga, ito ay inyong sundin at gawin itong inyong batas -- ang gawin ang inyong mga gawain sa pamamagitan ng tinig ng mga tao.

29:27 At kung dumating ang panahon na ang tinig ng mga tao ay piliin ang kasamaan, sa panahong yaon ay sasapit sa inyo ang mga paghahatol ng Diyos; oo, sa panahong yaon kayo ay dadalawin niya sa pamamagitan ng malaking pagkawasak maging tulad ng hanggang ngayong pagdalaw niya sa lupaing ito.

29:28 At ngayon, kung mayroon kayong mga hukom, at hindi nila kayo hinahatulan nang alinsunod sa batas na ibinigay, maaari ninyong papangyarihin sila ay mahatulan ng isang nakatataas na hukom.

29:29 Kung ang inyong mga nakatataas na hukom ay hindi naghahatol ng mga makatarungang paghahatol, papangyarihin ninyo na ang maliit na bilang ng inyong nakabababang hukom ay sama-samang magtipon at kanilang hahatulan ang inyong mga nakatataas na hukom, alinsunod sa tinig ng mga tao.

29:30 At inuutos ko sa inyong gawin ang mga bagay na ito nang may takot sa Panginoon; at inuutos ko sa inyong gawin ang mga bagay na ito, at huwag kayong magkaroon ng hari; na kung ang mga taong ito ay makagawa ng mga kasalanan at kasamaan, ang mga ito ay pananagutan ng kanilang sariling mga ulo.

29:31 Sapagkat masdan sinasabi ko sa inyo, ang mga kasalanan ng maraming tao ay sanhi ng mga kasamaan ng kanilang mga hari; samakatwid, ang kanilang mga kasalanan ay pananagutan ng ulo ng kanilang mga hari.

29:32 At ngayon ninanais ko na itong hindi pagkakapantay-pantay ay mawala sa lupaing ito, lalung-lalo na sa itong aking mga tao; bagkus ninanais ko na ang lupaing ito ay maging isang lupain ng kalayaan, at ang bawat tao ay magtamasa ng kanyang mga karapatan at pribilehiyo nang magkakatulad habang minamarapat ng Panginoon na tayo ay mabuhay at manahin ang lupain, oo, maging habang ang sinuman sa ating angkan ay nananatili sa ibabaw ng lupain.

29:33 At marami pang bagay ang isinulat sa kanila ni haring Mosias, inilalahad sa kanila ang lahat ng pagsubok at suliranin ng isang mabuting hari, oo, lahat ng paghihirap ng kaluluwa para sa kanilang mga tao, at gayon din ang lahat ng pagbulung-bulong ng mga tao sa kanilang hari; at ipinaliwanag niya ang lahat ng ito sa kanila.

29:34 At kanyang sinabi sa kanila na hindi nararapat mangyari ang mga bagay na ito; kundi ang pasanin ay mapasalihat ng tao, upang dalhin ng bawat tao ang kanyang gawa.

29:35 At kanya ring inilahad sa kanila ang lahat ng kasahulang dinanas nila, sa pagkakaroon ng isang masamang hari na mamahala sa kanila;

29:36 Oo, lahat ng kanyang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain, at lahat ng digmaan, at mga alitan, at pagdanak ng dugo, at ang pagnanakaw, at ang pandarambong, at ang paggawa ng mga

pagpapatutot, at lahat ng uri ng kasamaan na hindi maaaring isa-isahin -- sinasabi sa kanila na ang mga bagay na ito ay hindi nararapat mangyari, na ang mga ito ay tahasang sumasalungat sa mga kautusan ng Diyos.

29:37 At ngayon ito ay nangyari na, matapos ipadala ni haring Mosias ang mga bagay na ito sa mga tao sila ay napaniwala sa katotohanan ng kanyang mga salita.

29:38 Anupa't tinalikdan nila ang kanilang pagnanais ng isang hari, at labis na nanabik na ang bawat tao ay magkaroon ng pantay na pagkakataon sa lahat ng dako ng buong lupain; oo, at ang bawat tao ay nagpahayag ng pagkukusang-loob na managot sa kanyang sariling mga kasalanan.

29:39 Samakatwid, ito ay nangyari na, na tinipon nila ang kanilang sarili na magkakasama sa mga pangkat sa lahat ng dako ng lupain, upang ipahayag ang kanilang tinig hinggil sa kung sino ang dapat nilang maging mga hukom, na hahatol sa kanila alinsunod sa batas na ibinigay sa kanila; at labis silang nagalak dahil sa kalayaang ipinagkaloob sa kanila.

29:40 At tumibay ang kanilang pagmamahal kay Mosias; oo, at siya ay itinangi nila ng higit pa sa sinumang tao; sapagkat hindi nila siya itinuturing na isang malupit na pinuno na naghahangad na makinabang, oo, para sa yaong kapakinabangan na nagpapasama sa kaluluwa; sapagkat hindi siya nangamkam ng kayamanan sa kanila, ni ang nalugod siya sa pagdanak ng dugo; kundi kanyang itinatag ang kapayapaan sa lupain, at ipinagkaloob niya sa kanyang mga tao na palayain sila mula sa lahat ng uri ng pagkaalipin; anupa't kanilang itinangi siya, oo, nang labis, nang hindi masusukat.

29:41 At ito ay nangyari na, na nahirang sila ng mga hukom na mamamahala sa kanila, o hahatol sa kanila nang alinsunod sa batas; at ginawa nila ito sa lahat ng dako ng buong lupain.

29:42 At ito ay nangyari na, na nahirang si Alma na maging unang punong hukom, na siya ring mataas na saserdote, na iginawad na katungkulan sa kanya ng kanyang ama, at ibinigay sa kanya ang pamamahala hinggil sa lahat ng gawain ng simbahan.

29:43 At ngayon ito ay nangyari na, na lumakad si Alma sa mga landas ng Panginoon, at sinunod niya ang kanyang mga kautusan, at humahatol siya ng makatarungang paghahatol; at nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa lupain.

29:44 At sa gayon nagsimula ang panunungkulan ng mga hukom sa lahat ng dako ng buong lupain ng Zarahemla, sa lahat ng tao na tinatawag na mga Nephita; at si Alma ang naging una at punong hukom.

29:45 At ngayon ito ay nangyari na, na ang kanyang ama ay namatay, na nasa walumpu at dalawang taong gulang, na nabuhay na isinasakatuparan ang mga kautusan ng Diyos.

29:46 At ito ay nangyari na, na si Mosias ay namatay rin, sa ikatatlumpu at tatlong taon ng kanyang paghahari, na nasa animnapu at tatlong taong gulang; na sa kabuuan, limang daan at siyam na taon mula sa panahong nilisan ni Lehi ang Jerusalem.

29:47 At sa gayon nagtapos ang paghahari ng mga hari sa mga tao ni Nephi; at sa gayon nagtapos ang mga araw ni Alma, na siyang nagtatag ng kanilang simbahan.

ANG AKLAT NI ALMA
ANG ANAK NA LALAKI NI ALMA

Ang ulat ni Alma, na anak na lalaki ni Alma, ang una at punong hukom ng mga tao ni Nephi, at mataas na saserdote rin sa Simbahan. Isang ulat ng panunungkulan ng mga hukom, at ng mga digmaan at alitan ng mga tao. At ulat din ng isang digmaan na namagitan sa mga Nephita at sa mga Lamanita, ayon sa talaan ni Alma, ang una at punong hukom.

KABANATA 1
(Mga 91-88 b.c.)

1:1 Ngayon ito ay nangyari na, na sa unang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, mula sa panahong ito, si haring Mosias na yumaon na ng lakad ng buong lupa, na nakipaglaban ng isang mabuting laban, naglakad nang matwid sa harapan ng Diyos, ay walang sino mang iniwanan na mamahalang kahalili niya; gayon pa man, siya ay nagtakda ng mga batas, at kinilala ito ng mga tao; anupa't, sila ay kinailangang sumunod sa mga batas na kanyang ginawa.

1:2 At ito ay nangyari na, na sa unang taon ng panunungkulan ni Alma sa hukumang-luklukan, na may isang lalaking dinala sa kanyang harapan upang hatulan, isang malaking lalaki, at nakilala dahil sa kanyang labis na lakas.

1:3 At siya ay lumibot sa mga tao, nangangaral sa kanila ng tinatawag niyang salita ng Diyos, nagpapatotoo laban sa simbahan; ipinahahayag sa mga tao na ang lahat ng saserdote at guro ay nararapat na maging tanyag; at nararapat na hindi gumawa sa pamamagitan ng kanilang mga kamay, kundi nararapat silang tustusan ng mga tao.

1:4 At siya ay nagpatotoo rin sa mga tao na ang buong sangkatauhan ay maliligtas sa huling araw, at na hindi nila kinakailangang matakot ni manginig, kundi ang itaas nila ang kanilang mga ulo at magalak; sapagkat nilikha ng Panginoon ang lahat ng tao, at kanya ring tinubos ang lahat ng tao; at, sa katapusan, ang lahat ng tao ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan.

1:5 At ito ay nangyari na, na itinuro niya ang mga bagay na ito nang husto kung kaya't marami ang naniwala sa kanyang mga salita, maging sa napakarami kung kaya't nagsimula silang tustusan siya at bigyan siya ng salapi.

1:6 At nagsimula siyang maiangat sa kapalaluan ng kanyang puso, at magbihis ng napakamamahal na kasuotan, oo, at nagsimula ring magtatag ng isang simbahan alinsunod sa paraan ng kanyang pangangaral.

1:7 At ito ay nangyari na, nang siya ay paalis na, upang mangaral sa mga yaong naniniwala sa kanyang salita, na nasalubong niya ang isang lalaking nabibilang sa simbahan ng Diyos, oo, maging isa sa kanilang mga guro; at siya ay nagsimulang makipagtalo sa kanya nang matalim, upang kanyang maakay palayo ang mga tao ng simbahan; subalit siya ay napangatwiran ng lalaki, pinaaalalahanan siya sa pamamagitan ng mga salita ng Diyos.

1:8 Ngayon, ang pangalan ng lalaki ay Gedeon, at siya yaong naging kasangkapan sa mga kamay ng Diyos sa pagpapalaya sa mga tao ni Limhi mula sa pagkaalipin.

1:9 Ngayon, sapagkat siya ay napangatwiran ni Gedeon sa pamamagitan ng mga salita ng Diyos siya ay napoot kay Gedeon, at hinugot ang kanyang espada at nagsimulang saksakin siya. Ngayon, si Gedeon na pinatanda na ng maraming taon, kaya nga hindi niya nagawang mapaglabanan ang kanyang mga saksak, anupa't napatay siya sa pamamagitan ng espada.

1:10 At ang lalaking pumatay sa kanya ay dinakip ng mga tao ng simbahan, at dinala sa harapan ni Alma, upang mahatulan alinsunod sa mabibigat na kasalanang kanyang nagawa.

1:11 At ito ay nangyari na, na siya ay tumindig sa harapan ni Alma at ipinagtanggol ang kanyang sarili nang buong kapangahasan.

1:12 Subalit sinabi ni Alma sa kanya: Masdan, ito ang unang pagkakataon na ang huwad na pagkasaserdote ay pinasimulan sa mga taong ito. At masdan, hindi ka lamang nagkasala ng huwad na pagkasaserdote, kundi nagpilit pang ipatupad ito sa pamamagitan ng espada; at kung ang huwad na pagkasaserdote ay ipatutupad sa mga taong ito ay mangangahulugan ito ng kanilang lubusang pagkalipol.

1:13 At pinadanak mo ang dugo ng isang mabuting tao, oo, isang taong nakagawa ng labis na kabutihan sa mga taong ito; at kung amin kang patatawarin, ang kanyang dugo ay uusig sa amin upang maghiganti.

1:14 Anupa't hinahatulan kang mamatay, alinsunod sa batas na ibinigay sa atin ni Mosias, na ating huling hari; at ito ay kinilala ng mga taong ito; kaya nga, ang mga taong ito ay kinakailangang sumunod sa batas.

1:15 At ito ay nangyari na, na kanilang dinakip siya; at ang kanyang pangalan ay Nehor; at kanilang dinala siya sa tuktok ng burol ng Manti, at doon siya binigyang-katwiran, o sa lalong maliwanag ay pinaamin, sa pagitan ng kalangitan at ng lupa, na ano man ang kanyang itinuro sa mga tao ay salungat sa salita ng Diyos; at doon siya nagdanas ng isang kadusta-dustang kamatayan.

1:16 Gayon pa man, hindi nito nawakasan ang paglaganap ng huwad na pagkasaserdote sa lupain; sapagkat marami ang nagmamahal sa mga bagay na walang kabuluhan ng daigdig, at humayo silang nangangaral ng mga maling doktrina; at ito ay ginawa nila dahil sa mga kayamanan at karangalan.

1:17 Gayon pa man, hindi sila nangahas na magsinungaling, kung ito ay malalaman, dahil sa takot sa batas, sapagkat ang mga sinungaling ay pinarurusahan; anupa't sila ay nagkunwaring ipinangangaral ang naaayon sa kanilang paniniwala; at ngayon, ang batas ay walang kapangyarihan sa sino mang tao dahil sa kanyang paniniwala.

1:18 At hindi sila nangahas na magnakaw, dahil sa takot sa batas, sapagkat ang gayon ay pinarurusahan; ni ang mangahas silang manloob, ni pumaslang, sapagkat siya na pumapaslang ay pinarurusahan hanggang kamatayan.

1:19 Subalit ito ay nangyari na, na sino mang hindi nabibilang sa simbahan ng Diyos ay nagsimulang usigin ang mga yaong nabibilang sa simbahan ng Diyos, at tinaglay sa kanilang sarili ang pangalan ni Cristo.

1:20 Oo, kanilang inusig sila, at sinaktan sila sa pamamagitan ng lahat ng uri ng pananalita, at ito ay dahil sa kanilang kapakumbabaan; sapagkat hindi sila palalo sa kanilang sariling paningin, at dahil sa ipinahayag nila ang salita ng Diyos sa isa't isa, nang walang salapi at walang bayad.

1:21 Ngayon may isang mahigpit na batas sa mga tao ng simbahan, na walang sino mang tao, na nabibilang sa simbahan, ang magpapasimuno at uusig sa mga yaong hindi nabibilang sa simbahan, at nararapat na walang pag-uusig sa kanila.

1:22 Gayon pa man, marami sa kanila ang nagsimulang maging palalo, at nagsimulang mainit na makipagtalos sa kanilang mga katunggali, maging hanggang sa paghahatawan; oo, sinusuntok nila ang isa't isa sa pamamagitan ng kanilang mga kamao.

1:23 Ngayon, ito ay sa ikalawang taon ng panunungkulan ni Alma, at ito ang naging dahilan ng labis na paghihirap ng simbahan; oo, ito ang naging dahilan ng labis na pagsubok ng simbahan. {Mga 90 b.c.}

1:24 Sapagkat ang mga puso ng karamihan ay tumigas, at ang kanilang mga pangalan ay binura, kung kaya't hindi na muli silang inaalaala pa sa mga tao ng Diyos. At marami rin ang inilayo ang kanilang sarili mula sa kanila.

1:25 Ngayon, ito ay naging isang malaking pagsubok sa mga yaong nanatiling matatag sa pananampalataya; gayon pa man, sila ay naging matatag at di natitinag sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos, at kanilang binata nang may pagtitiis ang pag-uusig na ibinunton sa kanila.

1:26 At kapag iniwanan ng mga saserdote ang kanilang gawain upang ipahayag ang salita ng Diyos sa mga tao, ang mga tao rin ay iniwanan ang kanilang mga gawain upang pakinggan ang salita ng Diyos. At kapag ang mga saserdote ay naipahayag na sa kanila ang salita ng Diyos, silang lahat ay muling nagbabalik nang buong sigasig sa kanilang mga gawain; at ang saserdote, ay hindi pinahalagahan ang kanyang sarili nang higit sa kanyang mga tagapakinig sapagkat ang mangangaral ay hindi nakahihigit kaysa sa tagapakinig, ni ang guro ay nakahihigit kaysa sa mag-aaral; at sa gayon silang lahat ay pantay-pantay, at silang lahat ay gumagawa, bawat tao ayon sa kanyang lakas.

1:27 At ibinahagi nila ang kanilang kabuhayan, bawat tao alinsunod sa kanyang taglay, sa mga maralita, at nangangailangan, at sa may karamdaman, at sa naghihirap; at hindi sila nagbibihis ng mamahaling kasuotan, gayon man, sila ay maaayos at kaakit-akit.

1:28 At sa gayon itinatag ang mga gawain ng simbahan; at sa gayon sila nagsimulang magkaroon muli ng patuloy na kapayapaan, sa kabila ng lahat ng pag-uusig sa kanila.

1:29 At ngayon, dahil sa katatagan ng simbahan sila ay nagsimulang labis na magsiyaman, nananagana sa lahat ng bagay ano man ang kanilang kinakailangan -- nagkaroon ng kasaganaan sa mga kawan ng tupa at baka, at patabain ng lahat ng uri, at kasaganaan din sa butil, at sa ginto, at sa pilak, at sa mahahalagang bagay, at kasaganaan sa sutla at maiinam na hinabing lino, at lahat ng uri ng matitibay na kayo.

1:30 At sa gayon, sa kanilang maunlad na kalagayan, hindi nila itinaboy ang sino mang mga hubad, o mga gutom, o mga uhaw, o mga may karamdaman, o mga hindi nakandili; at hindi nila inilagak ang kanilang mga puso sa mga kayamanan; anupa't sila ay naging mapagbigay sa lahat, kapwa matanda at bata, kapwa alipin at malaya, kapwa lalaki at babae, maging sa labas ng simbahan o sa loob ng simbahan, walang itinatangi sa mga tao hinggil sa mga yaong nangangailangan.

1:31 At sa gayon sila umunlad at naging higit na mayayaman kaysa sa mga yaong hindi nabibilang sa kanilang simbahan.

1:32 Sapagkat yaong mga hindi nabibilang sa kanilang simbahan ay pinalayaw ang kanilang sarili sa mga pangungulam, at sa pagsamba sa mga diyus-diyusan, o katamaran, at sa paninirang-puri, at sa inggitan at sa sigalutan; nagbibihis ng mamahaling kasuotan; iniaangat sa kapalaluan ng kanilang sariling paningin; nang-uusig, nagsisinungaling, nagnanakaw, nanloloob, gumagawa ng mga pagpapatutot, at pumapaslang, at lahat ng uri ng kasamaan; gayon pa man, ang batas ay ipinatutupad sa lahat ng yaong lumalabag dito, hangga't maaari.

1:33 At ito ay nangyari na, na sa pamamagitan ng gayong pagpapatupad ng batas sa kanila, bawat tao ay nagdurusa alinsunod sa nagawa niya, sila ay naging higit na matatag, at hindi nangahas na gumawa ng ano mang kasamaan kung ito ay malalaman; kaya nga nagkaroon ng labis na kapayapaan sa mga tao ni Nephi hanggang sa ikalimang taon ng panunungkulan ng mga hukom.

KABANATA 2 (Mga 87 b.c.)

2:1 At ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikalimang taon ng kanilang panunungkulan ay nagsimulang magkaroon ng alitan sa mga tao; sapagkat isang lalaki, na tinatawag na Amlici, siya na napakatusong tao, oo, isang matalinong tao sa karunungan ng sanlibutan, siya na alinsunod sa orden ng

lalaking pumatay kay Gedeon sa pamamagitan ng espada, na hinatulan ng kamatayan alinsunod sa batas -- {87 b.c.}

2:2 Ngayon, ang Amlici na ito, sa pamamagitan ng kanyang katusuhan, ay nakapanghikayat ng maraming tao sa kanya; maging sa napakarami kung kaya't sila ay nagsimulang maging napakalakas; at sila ay nagsimulang magsumikap na iluklok si Amlici na maging hari sa mga tao.

2:3 Ngayon, ito ay nakabahala sa mga tao ng simbahan, at gayon din sa lahat ng yaong hindi nahikayat palayo ng mga panghihikayat ni Amlici; sapagkat nalalaman nila na alinsunod sa kanilang batas, ang mga gayong bagay ay kinakailangang pagtibayin ng tinig ng mga tao.

2:4 Anupa't kung magagawang matamo ni Amlici ang tinig ng mga tao, siya, na isang masamang tao, ay pagkakaitan sila ng kanilang mga karapatan at pribilehiyo sa simbahan; sapagkat kanyang layuning wasakin ang simbahan ng Diyos.

2:5 At ito ay nangyari na, na sama-samang tinipon ng mga tao ang kanilang sarili sa lahat ng dako ng buong lupain, bawat tao alinsunod sa kanyang nasasaisip, kung ito ay para kay o laban kay Amlici, sa magkakahiwalay na pangkat, na may masidhing pagtatalu-talo at kamangha-manghang pakikipag-alitan sa isa't isa.

2:6 At sa gayon sama-samang tinipon nila ang kanilang sarili upang ipahayag ang kanilang tinig hinggil sa paksang yaon; at ipinabatid ang mga ito sa harapan ng mga hukom.

2:7 At ito ay nangyari na, na ang tinig ng mga tao ay nagpahayag laban kay Amlici, kung kaya't hindi siya ginawang hari sa mga tao.

2:8 Ngayon, ito ay nagdulot ng labis na kagalakan sa mga puso ng yaong laban sa kanya; subalit pinukaw ni Amlici yaong mga tumangkilik sa kanya na magalit laban sa mga yaong hindi tumangkilik sa kanya.

2:9 At ito ay nangyari na, na magkakasamang tinipon nila ang kanilang sarili, at itinalaga si Amlici na kanilang maging hari.

2:10 Ngayon, nang si Amlici ay maging hari nila ay inutusan niya silang humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid; at ito ay ginawa niya upang mapasailalim sila sa kanya.

2:11 Ngayon, ang mga tao ni Amlici ay kinilala sa pangalan ni Amlici, na tinatawag na mga Amlicita; at ang nalalabi ay tinawag na mga Nephita, o ang mga tao ng Diyos.

2:12 Samakatwid, nalalaman ng mga tao ng mga Nephita ang layunin ng mga Amlicita, at kaya nga, sila ay naghanda na harapin sila; oo, sinandatahan nila ang kanilang sarili ng mga espada, at ng mga simitar, at ng mga busog, at ng mga palaso, at ng mga bato, at ng mga tirador, at ng lahat ng uri ng sandata ng digmaan, bawat uri nito.

2:13 At sa gayon sila nakahandang harapin ang mga Amlicita sa panahon ng kanilang pagdating. At may hinirang na mga kapitan, at nakatataas na kapitan, at punong kapitan alinsunod sa kanilang bilang.

2:14 At ito ay nangyari na, na sinandatahan ni Amlici ang kanyang mga tauhan ng lahat ng uri ng sandata ng digmaan ng bawat uri nito; at siya ay naghirang din ng mga tagapamahala at pinuno sa kanyang mga tao, upang pamunuan sila sa pakikidigma laban sa kanilang mga kapatid.

2:15 At ito ay nangyari na, na narating ng mga Amlicita ang burol ng Amnahu, na nasa silangan ng ilog Sidon, na dumadaloy nang malapit sa lupain ng Zarahemla, at doon sila nagsimulang makidigma sa mga Nephita.

2:16 Ngayon si Alma, na siyang punong hukom at gobernador ng mga tao ni Nephi, kaya nga, siya ay umahong kasama ng kanyang mga tao, oo, kasama ng kanyang mga kapitan, at punong kapitan, oo, sa unahan ng kanyang mga hukbo, laban sa mga Amlicita upang makidigma.

2:17 At sinimulang patayin nila ang mga Amlicita sa burol sa silangan ng Sidon. At ang mga Amlicita ay nakipaglaban sa mga Nephita nang buong lakas kung kaya nga't marami sa mga Nephita ang nagsibagsak sa harapan ng mga Amlicita.

2:18 Gayon pa man, pinalakas ng Panginoon ang kamay ng mga Nephita, kung kaya't napatay nila ang mga Amlicita ng masidhing pagkatay, kung kaya't nagsimula silang magsitakas sa kanilang harapan.

2:19 At ito ay nangyari na, na tinugis ng mga Nephita ang mga Amlicita nang buong araw na yaon, at pinatay sila nang may labis na pagkatay, kung kaya nga't may napatay sa mga Amlicita na labindalawang libo limangdaan tatlumpu at dalawang katao; at may napatay sa mga Nephita na anim na libo limangdaan animnapu at dalawang katao.

2:20 At ito ay nangyari na, nang hindi na matugis pa ni Alma ang mga Amlicita ay pinagsipagtayo niya ang kanyang mga tao ng kanilang mga tolda sa lambak ng Gedeon, ang lambak na tinawag alinsunod sa yaong Gedeon na pinatay ng mga kamay ni Nehor sa pamamagitan ng espada; at sa lambak na ito nagtayo ang mga Nephita ng kanilang mga tolda para sa gabing yaon.

2:21 At si Alma ay nagsugo ng mga tiktik upang sundan ang labi ng mga Amlicita, upang malaman niya ang kanilang mga balak at kanilang mga pakana, nang mabantayan niya ang kanyang sarili laban sa kanila, upang mapangalagaan niya ang kanyang mga tao mula sa pagkalipol.

2:22 Ngayon, yaong mga isinugo niya upang magmanman sa kuta ng mga Amlicita ay tinatawag na Zeram, at Amnor, at Manti, at Limher; sila yaong mga humayong kasama ang kanilang mga tauhan upang magmanman sa kuta ng mga Amlicita.

2:23 At ito ay nangyari na, na kinabukasan sila ay nagsibalik sa kuta ng mga Nephita na labis na nagmamadali, labis na nanggilalas, at nakadarama ng labis na pagkatakot, sinasabing:

2:24 Masdan, aming sinundan ang kuta ng mga Amlicita, at sa aming labis na panggigilalas, sa lupain ng Minon, sa itaas ng lupain ng Zarahemla, sa daan patungo sa lupain ng Nephi, aming nakita ang napakaraming hukbo ng mga Lamanita; at masdan, ang mga Amlicita ay umanib sa kanila;

2:25 At kanilang sinasalakay ang ating mga kapatid sa lupaing yaon; at sila ay nagsisitakas sa kanilang harapan kasama ang kanilang mga kawan, at kanilang mga asawa, at kanilang mga anak, patungo sa ating lunsod; at maliban kung magmamadali tayo ay mapapasakanila ang ating lunsod, at ang ating mga ama, at ating mga asawa, at ating mga anak ay mapapatay.

2:26 At ito ay nangyari na, na dinala ng mga tao ni Nephi ang kanilang mga tolda, at nilisan ang lambak ng Gedeon patungo sa kanilang lunsod, na lunsod ng Zarahemla.

2:27 At masdan, habang tinatawid nila ang ilog Sidon, ang mga Lamanita at ang mga Amlicita, na halos kasindami, sa wari, ng mga buhangin sa dagat, ay sinalakay sila upang lipulin sila.

2:28 Gayon pa man, ang mga Nephita na pinalakas ng kamay ng Panginoon, na nanalangin nang mataimtim sa kanya upang kanyang iligtas sila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway, anupa't dininig ng Panginoon ang kanilang mga pagsusumamo, at pinalakas sila, at ang mga Lamanita at ang mga Amlicita ay nagsibagsak sa kanilang harapan.

2:29 At ito ay nangyari na, na nakipaglaban si Alma kay Amlici sa pamamagitan ng espada, nang harapan; at sila ay buong lakas na nakipaglaban sa isa't isa.

2:30 At ito ay nangyari na, na si Alma, na isang tao ng Diyos, na pinaiiral ang labis na pananampalataya, ay nagsumamo, sinasabing: O, Panginoon, maawa at iligtas ang aking buhay, nang maging kasangkapan ako sa inyong mga kamay upang iligtas at pangalagaan ang mga taong ito.

2:31 Ngayon, nang sabihin ni Alma ang mga bagay na ito ay muli siyang nakipaglaban kay Amlici; at siya ay pinalakas, kung kaya nga't napatay niya si Amlici sa pamamagitan ng espada.

2:32 At siya ay nakipaglaban din sa hari ng mga Lamanita; subalit ang hari ng mga Lamanita ay tumakas mula sa harapan ni Alma at isinugo ang kanyang mga bantay upang makipaglaban kay Alma.

2:33 Subalit si Alma, kasama ang kanyang mga bantay, ay nakipaglaban sa mga bantay ng hari ng mga Lamanita hanggang sa kanyang mapatay at maitaboy silang pabalik.

2:34 At sa gayon kanyang pinalis ang lupa, o sa lalong maliwanag ang baybay, na nasa kanluran ng ilog Sidon, inihahagis ang mga katawan ng mga Lamanita na napatay sa mga tubig ng Sidon, nang sa gayon ang kanyang mga tao ay magkaroon ng puwang upang makatawid at makipaglaban sa mga Lamanita at sa mga Amlicita sa gawing kanluran ng ilog Sidon.

2:35 At ito ay nangyari na, nang silang lahat ay nakatawid na sa ilog Sidon na ang mga Lamanita at Amlicita ay nagsimulang magsitakas mula sa kanilang harapan, sa kabila ng napakarami nila kaya nga hindi sila maaaring mabilang.

2:36 At sila ay nagsitakas sa harapan ng mga Nephita patungo sa ilang sa kanluran at hilaga, papalayo sa kabila ng mga hangganan ng lupain; at tinugis sila ng mga Nephita sa kanilang lakas, at pinagpapatay sila.

2:37 Oo, sila ay sinalubong sa lahat ng dako, at pinagpapatay at itinaboy, hanggang sa kumalat sila sa kanluran, at sa hilaga, hanggang sa marating nila ang ilang, na tinatawag na Hermon; at ito yaong dako ng ilang na pinamumugaran ng mababangis at mga hayok na hayop.

2:38 At ito ay nangyari na, na marami ang namatay sa ilang dahil sa kanilang mga sugat, at sinila ng mga hayop na yaon at gayon din ng mga buwitre ng himpapawid; at ang kanilang mga buto ay natagpuan, at nabunton sa lupa.

KABANATA 3 (Mga 87-86 b.c.)

3:1 At ito ay nangyari na, na ang mga Nephita na hindi napatay ng mga sandata ng digmaan, matapos mailibing yaong mga napatay -- ngayon, ang bilang ng mga napatay ay hindi mabilang, dahil sa kalakihan ng kanilang bilang -- matapos nilang mailibing ang kanilang mga patay, silang lahat ay muling nagsibalik sa kanilang mga lupain, at sa kanilang mga tahanan, at kanilang mga asawa, at kanilang mga anak.

3:2 Ngayon, maraming babae at bata ang napatay sa pamamagitan ng espada, at marami rin sa kanilang mga kawan ng tupa at kanilang mga baka; at marami rin sa kanilang mga taniman ng butil ang nawasak, sapagkat niyapak-yapakan ang mga ito ng maraming tao.

3:3 At ngayon kasindami ng mga Lamanita at Amlicita ang napatay sa baybay ng ilog Sidon ay itinapon sa mga tubig ng Sidon; at masdan, ang kanilang mga buto ay nasa kailaliman ng dagat, at ang mga ito ay marami.

3:4 At ang mga Amlicita ay nakilala mula sa mga Nephita, sapagkat minarkahan nila ang sarili ng kulay pula sa kanilang mga noo alinsunod sa mga Lamanita; gayon pa man hindi nila inahitan ang kanilang mga ulo na tulad ng mga Lamanita.

3:5 Ngayon, ang mga ulo ng mga Lamanita ay ahit; at sila'y mga nakahubad, maliban sa balat na nakabigkis sa kanilang mga balakang, at gayon din ang kanilang mga baluti, na nakabigkis sa kanila, at kanilang mga busog, at kanilang mga palaso, at kanilang mga bato, at kanilang mga tirador, at iba pa.

3:6 At ang balat ng mga Lamanita ay maiitim, alinsunod sa markang itinakda sa kanilang mga ama, na isang sumpa sa kanila dahil sa kanilang pagkakasala at kanilang paghihimagsik laban sa kanilang mga kapatid, na binubuo nina Nephi, Jacob, at Jose, at Sam, na mga makatarungan at banal na tao.

3:7 At hinangad ng kanilang mga kapatid na lipulin sila, kung kaya nga't sila ay isinumpa; at ang Panginoong Diyos ay naglagay ng marka sa kanila, oo, kina Laman at Lemuel, at gayon din sa mga anak na lalaki ni Ismael, at Ismaelitung kababaihan.

3:8 At ito ay ginawa upang makilala ang binhi nila mula sa binhi ng kanilang mga kapatid, nang sa gayon mapangalagaan ng Panginoong Diyos ang kanyang mga tao, upang hindi sila makihalubilo at maniwala sa mga maling kaugalian na mangangahulugan ng kanilang pagkalipol.

3:9 At ito ay nangyari na, na sino man ang ihalubilo ang kanyang mga binhi sa mga Lamanita ay nagdala ng gayon ding sumpa sa kanyang mga binhi.

3:10 Kaya nga, sino man ang magpahintulot sa kanyang sarili na maakay palayo ng mga Lamanita ay tinawag sa ilalim ng gayong pangalan, at may markang itinakda sa kanya.

3:11 At ito ay nangyari na, na sino mang hindi maniwala sa mga kaugalian ng mga Lamanita, subalit naniniwala sa mga yaong talaang dinala palabas mula sa lupain ng Jerusalem, at gayundin sa kaugalian ng kanilang mga ama, na tama, na naniwala sa mga kautusan ng Diyos at sinusunod ang mga ito, ay tinatawag na mga Nephita, o ang mga tao ni Nephi, magmula noon --

3:12 At sila yaong nag-ingat ng mga talaan na siyang totoo tungkol sa kanilang mga tao, at gayon din sa mga tao ng mga Lamanita.

3:13 Ngayon muli tayong magbabalik sa mga Amlicita sapagkat may marka ring inilagay sa kanila; oo, inilagay nila ang marka sa kanilang sarili, oo, maging isang markang pula sa kanilang mga noo.

3:14 Sa gayon natupad ang salita ng Diyos, sapagkat ito ang mga salitang sinabi niya kay Nephi: Masdan, ang mga Lamanita ay isinumpa ko, at ako ay maglalagay ng marka sa kanila upang sila at ang kanilang mga binhi ay maihiwalay mula sa iyo at sa iyong mga binhi, simula ngayon at magpakailanman, maliban kung sila ay magsisisi sa kanilang mga kasamaan at bumaling sa akin upang ako ay maawa sa kanila.

3:15 At muli: Ako ay maglalagay ng marka sa kanya na inihalubilo ang kanyang mga binhi sa iyong mga kapatid, upang sila ay maisumpa rin.

3:16 At muli: Ako ay maglalagay ng marka sa kanya na kumakalaban sa iyo at sa iyong mga binhi.

3:17 At muli, sinasabi ko na siya na tumalikod sa iyo ay hindi na tatawagin pang iyong mga binhi; at pagpapalain kita, at ang sino mang tatawaging iyong mga binhi, simula ngayon at magpakailanman; at ito ang mga pangako ng Panginoon kay Nephi at sa kanyang mga binhi.

3:18 Ngayon hindi nalalaman ng mga Amlicita na tinutupad nila ang mga salita ng Diyos nang simulang markahan nila ang sarili sa kanilang mga noo; gayon pa man, sila ay lantarang naghimagsik laban sa Diyos; kung kaya nga't ang sumpa ay kinailangang mapasakanila.

3:19 Ngayon nais kong inyong makita na sila ang nagdala sa kanilang sarili ng sumpa; at gayon din, ang bawat taong isinumpa ang siya na ring nagdala sa kanyang sarili ng sarili niyang pagkakasumpa.

3:20 Ngayon ito ay nangyari na, na hindi pa lumilipas ang maraming araw matapos ang digmaang pinaglabanan sa lupain ng Zarahemla, ng mga Lamanita at ng mga Amlicita, na may isa pang hukbo ng mga Lamanita ang sumalakay sa mga tao ni Nephi, sa yaon ding lugar kung saan nakadigma ng unang hukbo ang mga Amlicita.

3:21 At ito ay nangyari na, na may hukbong ipinadala upang itaboy silang palabas ng kanilang lupain.

3:22 Ngayon, si Alma rin na pinahirapan ng sugat ay hindi umahon sa digmaan sa panahong ito laban sa mga Lamanita;

3:23 Subalit siya ay nagpadala ng napakaraming hukbo laban sa kanila; at sila ay umahon at pinatay ang marami sa mga Lamanita, at itinaboy ang nalalabi sa kanila palabas ng mga hangganan ng kanilang lupain.

3:24 At pagkatapos, sila ay muling nagbalik at nagsimulang itatag ang kapayapaan sa lupain, na hindi na ginagambala ng ilang panahon ng kanilang mga kaaway.

3:25 Ngayon, ang lahat ng bagay na ito ay naganap, oo, lahat ng digmaan at alitang ito ay nagsimula at nagtapos sa ikalimang taon ng panunungkulan ng mga hukom. {87 b.c.}

3:26 At sa loob ng isang taon ay libu-libo at sampu-sampung libong kaluluwa ang ipinadala sa walang hanggang daigdig, upang anihin nila ang kanilang mga gantimpala alinsunod sa kanilang mga gawa, maging mabuti man o masama, upang umani ng walang hanggang kaligayahan o walang hanggang kalungkutan, alinsunod sa espiritung kanilang piniling sundin, kung ito man ay mabuting espiritu o masama.

3:27 Sapagkat tinatanggap ng bawat tao ang kabayaran mula sa kanya na pinili niyang sundin, at ito ay ayon sa mga salita ng diwa ng propesiya; kaya nga, ito ay mangyayari alinsunod sa katotohanan. At sa gayon nagtapos ang ikalimang taon ng panunungkulan ng mga hukom.

KABANATA 4 (Mga 86-83 b.c.)

4:1 Ngayon ito ay nangyari na, na sa ikaanim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, na hindi nagkaroon ng alitan ni mga digmaan sa lupain ng Zarahemla; {86 b.c.}

4:2 Subalit ang mga tao ay nahirapan, oo, nahirapan nang labis dahil sa pagkawala ng kanilang mga kapatid, at gayon din sa pagkawala ng kanilang mga kawan ng tupa at baka, at gayon din sa pagkawala ng kanilang mga taniman ng butil, na niyapak-yapakan ng mga paa at winasak ng mga Lamanita.

4:3 At labis ang kanilang mga paghihirap kung kaya't ang bawat kaluluwa ay may dahilan upang magdalamhati; at pinaniwalaan nila na ito ay mga kahatulan ng Diyos na ipinadala sa kanila dahil sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain; anupa't, sila ay nagising sa pag-alaala sa kanilang tungkulin.

4:4 At sinimulan nilang itatag ang simbahan nang lubusan; oo, at marami ang bininyagan sa mga tubig ng Sidon at sumapi sa simbahan ng Diyos; oo, sila ay nabinyagan ng mga kamay ni Alma, na itinalagang mataas na saserdote sa mga tao ng simbahan, ng kamay ng kanyang amang si Alma.

4:5 At ito ay nangyari na, na sa ikapitong taon ng panunungkulan ng mga hukom ay may mga tatlong libo limangdaang katao ang isinapi ang kanilang sarili sa simbahan ng Diyos at bininyagan. At sa gayon nagtapos ang ikapitong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi; at nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa buong panahong yaon. {85 b.c.}

4:6 At ito ay nangyari na, na sa ikawalong taon ng panunungkulan ng mga hukom, na ang mga tao ng simbahan ay nagsimulang maging palalo, dahil sa kanilang labis na kayamanan, at kanilang maiinam

na sutla, at kanilang maiinam na hinabing lino, at dahil sa kanilang maraming kawan ng tupa at baka, at kanilang ginto at kanilang pilak, at lahat ng uri ng mahahalagang bagay, na kanilang natamo sa pamamagitan ng kanilang kasipagan; at sa lahat ng bagay na ito ay naiangat sila sa kapalaluan ng kanilang mga paningin, sapagkat sila ay nagsimulang magbihis ng napakamamahaling kasuotan. {84 b.c.}

4:7 Ngayon, ito ang dahilan ng labis na paghihirap ni Alma, oo, at ng marami sa mga taong itinalaga ni Alma na maging mga guro, at saserdote, at elder ng simbahan; oo, marami sa kanila ang labis na nagdalamhati dahil sa kasamaang nakita nilang nagsimula sa kanilang mga tao.

4:8 Sapagkat nakita nila at napagmasdan sa labis na kalungkutan na ang mga tao ng simbahan ay nagsimulang iangat sa kapalaluan ng kanilang mga paningin, at inilagak ang kanilang mga puso sa mga kayamanan at sa mga walang kabuluhang bagay ng daigdig, kung kaya't sila ay nagsimulang maging mapanlibak sa isa't isa, at sinimulan nilang usigin yaong hindi naniniwala alinsunod sa kanilang sariling kagustuhan at kasiyahan.

4:9 At sa gayon, sa ikawalong taong ito ng panunungkulan ng mga hukom, nagsimulang magkaroon ng malaking alitan sa mga tao ng simbahan; oo, nagkaroon ng mga inggitan, at sigalutan, at masamang hangarin, at mga pag-uusig, at kapalaluan, maging hanggang sa mahigitan ang kapalaluan ng mga yaong hindi kabilang sa simbahan ng Diyos.

4:10 At sa gayon nagtapos ang ikawalong taon ng panunungkulan ng mga hukom; at ang kasamaan ng simbahan ay isang malaking batong kinatitisan ng mga yaong hindi kabilang sa simbahan; at sa gayon nagsimulang maantala ang simbahan sa pag-unlad nito.

4:11 At ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikasiyam na taon, nakita ni Alma ang kasamaan ng simbahan, at nakita rin niya na ang halimbawa ng simbahan ay nagsimulang akayin yaong mga hindi naniniwala mula sa isang paggawa ng kasamaan sa isa pa, sa gayon dinadala sa pagkawasak ang mga tao. {83 b.c.}

4:12 Oo, nakita niya ang malaking hindi pagkakapantay-pantay ng mga tao, iniaangat ng ilan ang kanilang sarili sa kanilang kapalaluan, hinahamak ang iba, tinatalikuran ang nangangailangan at ang hubad at yaong mga nagugutom, at yaong mga nauuhaw, at yaong mga may karamdaman at naghihirap.

4:13 Ngayon, ito ay isang malaking dahilan ng pananaghoy sa mga tao, samantalang hinahamak ng iba ang kanilang sarili, tinutulungan yaong mga nangangailangan ng kanilang tulong, katulad ng pamamahagi ng kanilang kabuhayan sa mga maralita at nangangailangan, pinakakain ang nagugutom, at nagdaranas ng lahat ng uri ng paghihirap, dahil kay Cristo, na paparito ayon sa diwa ng propesiya;

4:14 Tumatanaw sa araw na yaon, sa gayon pinananatili ang kapatawaran ng kanilang mga kasalanan; na napuspos ng labis na kagalakan dahil sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, alinsunod sa kalooban at kapangyarihan at pagpapalaya ni Jesucristo mula sa mga gapos ng kamatayan.

4:15 At ngayon ito ay nangyari na, na si Alma, matapos makita ang mga paghihirap ng mga mapagpakumbabang tagasunod ng Diyos, at ang mga pag-uusig na ibinunton sa kanila ng mga nalalabi sa kanyang mga tao, at nakikita ang lahat ng kanilang hindi pagkakapantay-pantay, ay nagsimulang labis na malungkot; gayon pa man, siya ay hindi binigo ng Espiritu ng Panginoon.

4:16 At siya ay pumili ng isang matalinong lalaki na nasa mga elder ng simbahan, at binigyan siya ng kapangyarihan alinsunod sa tinig ng mga tao, upang siya ay magkaroon ng kapangyarihang magpatibay ng mga batas alinsunod sa mga batas na ibinigay at upang ipatupad ang mga yaon alinsunod sa kasamaan at kasalanan ng mga tao.

4:17 Ngayon, ang pangalan ng lalaking ito ay Nefihas, at siya ay hinirang na punong hukom; at siya ay umupo sa hukumang-luklukan upang hatulan at pamahalaan ang mga tao.

4:18 Ngayon hindi ipinagkaloob sa kanya ni Alma ang katungkulan ng pagiging mataas na saserdote ng simbahan, kundi pinanatili niya ang katungkulan ng mataas na saserdote sa kanyang sarili; subalit kanyang ipinaubaya ang hukumang-luklukan kay Nefihas.

4:19 At ito ay ginawa niya upang siya rin ay makatungo sa kanyang mga tao, o sa mga tao ni Nephi, upang maipangaral niya ang salita ng Diyos sa kanila, upang pukawin sila sa pag-aalaala sa kanilang tungkulin, at upang mahila niyang pababa, sa pamamagitan ng salita ng Diyos, ang lahat ng kapalaluan at katusuhan at lahat ng alitang umiiral sa kanyang mga tao, nakikitang walang paraan upang kanyang mabawi sila maliban sa pagpapatotoo ng dalisay na patotoo laban sa kanila.

4:20 At sa gayon sa pagsisimula ng ikasiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, ipinaubaya ni Alma kay Nefihas ang hukumang-luklukan, at lubos na iniukol ang kanyang sarili sa mataas na pagkasaserdote ng banal na orden ng Diyos, para sa patotoo ng salita, alinsunod sa diwa ng paghahayag at propesiya.

Ang mga salita ni Alma, ang Mataas na Saserdote, alinsunod sa banal na orden ng Diyos, na ipinahayag sa mga tao sa kanilang mga lunsod at nayon sa lahat ng dako ng lupain. Binubuo ng KABANATA 5.

KABANATA 5 (Mga 83 b.c.)

5:1 Ngayon ito ay nangyari na, na si Alma ay nagsimulang ipahayag ang salita ng Diyos sa mga tao, una sa lupain ng Zarahemla, at buhat doon patungo sa lahat ng dako ng buong lupain. {Mga 83 b.c.}

5:2 At ito ang mga salitang kanyang sinabi sa mga tao ng simbahan na itinatag sa lunsod ng Zarahemla, ayon sa kanyang sariling talaan, sinasabing:

5:3 Ako, si Alma, matapos na maitalaga ng aking amang si Alma na maging isang mataas na saserdote ng simbahan ng Diyos, siya na nagtataglay ng kapangyarihan at karapatan mula sa Diyos na gawin ang mga bagay na ito, masdan, sinasabi ko sa inyo na siya ay nagsimulang magtatag ng simbahan sa lupain na nasa mga hangganan ng Nephi; oo, ang lupaing tinatawag na lupain ng Mormon; oo, at bininyagan niya ang kanyang mga kapatid sa mga tubig ng Mormon.

5:4 At masdan, sinasabi ko sa inyo, sila ay naligtas mula sa kamay ng mga tao ni haring Noe sa pamamagitan ng awa at kapangyarihan ng Diyos.

5:5 At masdan, pagkatapos niyon, sila ay dinala sa pagkaalipin ng mga kamay ng mga Lamanita sa ilang; oo, sinasabi ko sa inyo, sila ay nasa pagkabihag, at muli silang pinalaya ng Panginoon mula sa kanilang pagkaalipin sa kapangyarihan ng kanyang salita; at kami ay dinala sa lupaing ito, at dito ay sinimulan naming magtatag ng simbahan ng Diyos sa lahat ng dako ng lupain ding ito.

5:6 At ngayon masdan, sinasabi ko sa inyo, aking mga kapatid, kayo na nabibilang sa simbhang ito, napanatili ba ninyo nang husto sa inyong alaala ang pagkabihag ng inyong mga ama? Oo, at napanatili ba ninyo nang husto sa inyong alaala ang kanyang awa at mahabang pagtitiis para sa kanila? At bukod doon, napanatili ba ninyo nang husto sa inyong alaala na kanyang iniligtas ang kanilang mga kaluluwa mula sa impiyerno?

5:7 Masdan, pinagbago niya ang kanilang mga puso; oo, sila ay ginising niya mula sa mahimbing na pagkakatulog, at sila ay nagising sa Diyos. Masdan, sila ay nasa gitna ng kadiliman; gayunpaman, ang kanilang mga kaluluwa ay naliwanagan sa pamamagitan ng liwanag ng walang hanggang salita; oo, sila ay nagapos ng mga gapos ng kamatayan, at ng mga tanikala ng impiyerno, at ang walang hanggang pagkawasak ay naghintay sa kanila.

5:8 At ngayon tinatanong ko kayo, aking mga kapatid, sila ba ay nalipol? Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi sila nalipol.

5:9 At muli, aking itinatanong, ang mga gapos ba ng kamatayan ay nalagot, at ang mga tanikala ng impiyerno na nakagapos sa kanila, ito ba ay nakalag? Sinasabi ko sa inyo, Oo, ang mga ito ay nakalag at ang kanilang mga kaluluwa ay labis na naligayahan at sila ay umawit ng mapagtubos na pag-ibig. At sinasabi ko sa inyo na sila ay nangaligtas.

5:10 At ngayon itinatanong ko sa inyo kung sa anong kalagayan sila nangaligtas? Oo, anong batayan mayroon sila upang umasa ng kaligtasan? Ano ang dahilan ng kanilang pagkakakalag mula sa mga gapos ng kamatayan, oo, at gayundin sa mga tanikala ng impiyerno?

5:11 Masdan, masasabi ko sa inyo -- hindi ba't ang aking amang si Alma ay naniwala sa mga salitang ipinahayag ng bibig ni Abinadi? At hindi ba't siya ay isang banal na propeta? Hindi ba't siya ay nangusap ng mga salita ng Diyos, at ang aking amang si Alma ay naniwala rito?

5:12 At alinsunod sa kanyang pananampalataya, isang malaking pagbabago ang nangyari sa kanyang puso. Masdan, sinasabi ko sa inyo na ang lahat ng ito ay totoo.

5:13 At masdan, ipinangaral niya ang salita sa inyong mga ama, at isa ring malaking pagbabago ang nangyari sa kanilang mga puso, at sila ay nagpakumbaba ng kanilang sarili at ibinigay ang kanilang pagtitiwala sa totoo at buhay na Diyos. At masdan, sila ay matatapat hanggang wakas; kaya't sila ay nangaligtas.

5:14 At ngayon masdan, itinatanong ko sa inyo, aking mga kapatid sa simbahan, kayo ba ay espirituwal na isinilang sa Diyos? Inyo bang tinanggap ang kanyang larawan sa inyong mga mukha? Inyo bang naranasan ang malaking pagbabagong ito sa inyong mga puso?

5:15 Ginagamit ba ninyo ang inyong pananampalataya sa pagkakatubos niya na lumikha sa inyo? Kayo ba ay umaasa nang may mata ng pananampalataya at nakikita ang may kamatayang katawang ito na ibinabangon sa kawalang-kamatayan, at ang kabulukang ito na ibinabangon sa kawalang-kabulukan, na tumayo sa harapan ng Diyos upang hatulan alinsunod sa mga gawang kanilang ginawa sa katawang-lupa?

5:16 Sinasabi ko sa inyo, naiisip ba ninyo sa inyong sarili na naririnig ninyo ang tinig ng Panginoon, na sinasabi sa inyo sa araw na yaon: Lumapit sa akin kayong mga pinagpala, sapagkat masdan, ang inyong mga gawa ay mga gawa ng kabutihan sa balat ng lupa.

5:17 O iniisip ba ninyo sa inyong sarili na kayo ay makapagsisinungaling sa Panginoon sa araw na yaon, at makapagsasabing -- Panginoon, ang aming mga gawa ay naging mabubuting gawa sa balat ng lupa -- at sa gayon ililigtas niya kayo?

5:18 O kaya naman, naiisip ba ninyo ang inyong sarili na dinala sa harapan ng hukuman ng Diyos, na ang inyong mga kaluluwa ay puno ng pagkakasala at paggigiya, na may alaala ng lahat ng inyong pagkakasala, oo, isang ganap na alaala ng lahat ng inyong kasamaan, oo, isang alaala na inyong ginawang labagin ang mga kautusan ng Diyos?

5:19 Sinasabi ko sa inyo, kayo ba ay makatitingala sa Diyos sa araw na yaon nang may dalisay na puso at malinis na mga kamay? Sinasabi ko sa inyo, kayo ba ay makatitingala na ang larawan ng Diyos ay nakaukit sa inyong mga mukha?

5:20 Sinasabi ko sa inyo, kayo ba ay nag-aakalang maliligtas kung naisuko ninyo ang sarili na maging mga sakop ng diyablo?

5:21 Sinasabi ko sa inyo, malalaman ninyo sa mga araw na yaon na kayo ay hindi maliligtas; sapagkat walang sino mang tao ang maliligtas maliban kung ang kanyang mga kasuotan ay nahugasang maputi; oo, ang kanyang mga kasuotan ay kailangang dalisayin hanggang sa ito ay maging malinis sa lahat ng dumi, sa pamamagitan ng dugo niya na siyang sinasabi ng ating mga ama, na paparito upang tubusin ang kanyang mga tao mula sa kanilang mga kasalanan.

5:22 At ngayon tinatanong ko kayo, aking mga kapatid, ano ang madarama ng sino man sa inyo, kung kayo ay tatayo sa harapan ng hukuman ng Diyos, na ang inyong mga kasuotan ay nabahiran ng dugo at ng lahat ng uri ng karumihan? Masdan, ano ang patototohanan ng mga bagay na ito laban sa inyo?

5:23 Masdan, hindi ba't patototohanan nito na kayo ay mga mamamatay-tao, oo, at kayo rin ay nagkasala ng lahat ng uri ng kasamaan?

5:24 Masdan, aking mga kapatid, inaakala ba ninyo na ang gayon ay magkakaroon ng lugar upang umupo sa kaharian ng Diyos, kasama ni Abraham, kasama ni Isaac, at kasama ni Jacob, at gayundin ng lahat ng banal na propeta, na ang mga kasuotan ay nangalinis at walang bahid-dungis, dalisay at maputi?

5:25 Sinasabi ko sa inyo, Hindi; maliban kung gawin ninyong isang sinungaling ang ating Lumikha mula sa simula, o inaakala na siya ay isang sinungaling mula sa simula, hindi ninyo maipalalagay na ang gayon ay magkakaroon ng lugar sa kaharian ng langit; kundi sila ay itatakwil sapagkat sila ang mga anak ng kaharian ng diyablo.

5:26 At ngayon masdan, sinasabi ko sa inyo, aking mga kapatid, kung inyo nang naranasan ang pagbabago ng puso, at kung inyo nang nadama ang umawit ng awit ng mapagtubos na pag-ibig, itinatanong ko, nadarama ba ninyo ang gayon ngayon?

5:27 Kayo ba ay lumakad na pinananatiling walang sala ang inyong sarili sa harapan ng Diyos? Masasabi ba ninyo sa inyong sarili, kung kayo ay tatawaging mamatay sa mga sandaling ito, na kayo ay naging sapat na mapagpakumbaba? Na ang inyong mga kasuotan ay nalinis at nagawang maputi sa pamamagitan ng dugo ni Cristo, na paparito upang tubusin ang kanyang mga tao mula sa kanilang mga kasalanan?

5:28 Masdan, nahubad na ba sa inyo ang kapalaluan? Sinasabi ko sa inyo, kung hindi, kayo ay hindi pa nakahandang humarap sa Diyos. Masdan, kayo ay kailangang maghanda nang mabilis; sapagkat ang kaharian ng langit ay nalalapit na, at ang gayon ay walang buhay na walang hanggan.

5:29 Masdan, sinasabi ko, mayroon bang isa man sa inyo na hindi pa nahuhubaran ng inggit? Sinasabi ko sa inyo, na ang gayon ay hindi nakahanda; at nais ko na siya ay maghanda nang mabilis, sapagkat ang oras ay malapit na; at hindi niya nalalaman kung kailan darating ang sandali, sapagkat ang gayon ay hindi matatagpuang walang kasalanan.

5:30 At muli sinasabi ko sa inyo, mayroon bang isa man sa inyo na gumagawa ng pangungutya sa kanyang kapatid, o ibinubunton sa kanya ang mga pag-uusig?

5:31 Sa aba sa gayon, sapagkat hindi siya nakahanda, at ang panahon ay nalalapit na, na kailangan niyang magsisi o siya ay hindi maliligtas!

5:32 Oo, maging sa aba ninyong lahat na manggagawa ng kasamaan; magsisi, magsisi, sapagkat ang Panginoong Diyos ang nagsalita nito!

5:33 Masdan, siya ay nagpadala ng paanyaya sa lahat ng tao, sapagkat ang mga bisig ng awa ay nakaunat sa kanila, at kanyang sinabi: Magsisi, at akin kayong tatanggapin.

5:34 Oo, kanyang sinabi: Lumapit sa akin at kayo ay makababahagi sa bunga ng punungkahoy ng buhay; oo, kayo ay malayang makakakain at makaiinom ng tinapay at ng mga tubig ng buhay;

5:35 Oo, lumapit sa akin at gumawa ng mga gawa ng kabutihan at hindi kayo puputulin at ihahagis sa apoy --

5:36 Sapagkat masdan, ang panahon ay nalalapit na, na ang sino mang hindi namumunga ng mabuting bunga, o ang sino mang hindi gumagawa ng mga gawa ng kabutihan, siya rin ay may dahilan upang managhoy at magdalamhati.

5:37 O kayong mga manggagawa ng kasamaan; kayong nagmamataas sa mga walang kabuluhang bagay ng daigdig, kayo na nagkukunwaring nakaaalam sa mga landas ng kabutihan, gayunman ay mga nangaligaw, na tulad ng mga tupang walang pastol, sa kabila nang ang pastol ay tumawag sa inyo, at tumatawag pa rin sa inyo, subalit ayaw kayong makinig sa kanyang tinig!

5:38 Masdan, sinasabi ko sa inyo, na ang mabuting pastol ay tumatawag sa inyo; oo, at sa kanyang sariling pangalan kayo ay tinatawag niya, na ang pangalan ay Cristo; at kung hindi kayo makikinig sa tinig ng mabuting pastol, sa pangalang itinatawag sa inyo, masdan, kayo ay hindi mga tupa ng mabuting pastol.

5:39 At ngayon, kung kayo ay hindi mga tupa ng mabuting pastol, saang kawan kayo kabilang? Masdan, sinasabi ko sa inyo, na ang diyablo ang inyong pastol, at kayo ay kabilang sa kanyang kawan; at ngayon, sino ang makapagkakaila nito? Masdan, sinasabi ko sa inyo, ang sino mang magkaila nito ay isang sinungaling at isang anak ng diyablo.

5:40 Sapagkat sinasabi ko sa inyo na ano mang mabuti ay nagbubuhat sa Diyos; at ano mang masama ay nagbubuhat sa diyablo.

5:41 Anupa't kung ang isang tao ay gumagawa ng mabubuting gawa, siya ay nakikinig sa tinig ng mabuting pastol, at siya ay sumusunod sa kanya; subalit sino man ang gumagawa ng masasamang gawa, siya rin ay nagiging isang anak ng diyablo, sapagkat siya ay nakikinig sa kanyang tinig, at sumusunod sa kanya.

5:42 At sino man ang gumagawa nito ay kailangang tumanggap ng kanyang kabayaran mula sa kanya; kaya nga, para sa kanyang kabayaran siya ay tatanggap ng kamatayan, sa mga bagay na nauukol sa kabutihan, sapagkat patay sa lahat ng mabubuting gawa.

5:43 At ngayon, aking mga kapatid, nais kong pakinggan ninyo ako, sapagkat ako ay nagsasalita sa lakas ng aking kaluluwa; sapagkat masdan, ako ay nagsalita sa inyo nang malinaw upang kayo ay huwag magkamali, o nagsalita alinsunod sa kautusan ng Diyos.

5:44 Sapagkat ako ay tinawag na magsalita sa ganitong paraan, alinsunod sa banal na orden ng Diyos na na kay Cristo Jesus; oo, ako ay inutusang tumayo at magpatotoo sa mga taong ito ng mga bagay na sinabi ng ating mga ama hinggil sa mga bagay na darating.

5:45 At hindi lamang ito. Hindi ba ninyo inaakala na alam ko ang mga bagay na ito sa aking sarili? Masdan, ako ay nagpapatotoo sa inyo na alam ko na ang mga bagay na aking sinabi ay totoo. At paano ninyo inaakala na alam ko ang kanilang katiyakan?

5:46 Masdan, sinasabi ko sa inyo na ang mga yaon ay ipinaalam sa akin ng Banal na Espiritu ng Diyos. Masdan, ako ay nag-ayuno at nanalangin nang maraming araw upang aking malaman ang mga bagay na ito sa aking sarili. At ngayon nalalaman ko sa aking sarili na ang mga yaon ay totoo; sapagkat ang Panginoong Diyos ang nagbigay-alam nito sa akin sa pamamagitan ng kanyang Banal na Espiritu; at ito ang diwa ng paghahayag na nasa akin.

5:47 At bukod dito, sinasabi ko sa inyo na ito ay sa gayon ipinahayag sa akin, na ang mga salitang sinabi ng ating mga ama ay totoo, maging alinsunod sa diwa ng propesiya na nasa akin, na siya ring ipinahayag ng Espiritu ng Diyos.

5:48 Sinasabi ko sa inyo, na alam ko sa aking sarili na anuman ang aking sasabihin sa inyo, hinggil doon sa darating, ay totoo; at sinasabi ko sa inyo na alam kong si Jesucristo ay paparito, oo, ang Anak, ang Bugtong ng Ama, puspos ng biyaya, at awa, at katotohanan. At masdan, siya itong paparito upang

alisin ang mga kasalanan ng sanlibutan, oo, ang mga kasalanan ng bawat taong matatag na naniniwala sa kanyang pangalan.

5:49 At ngayon, sinasabi ko sa inyo na ito ang orden kung saan ako ay tinawag, oo, ang mangaral sa mga minamahal kong kapatid, oo, at sa bawat isa na naninirahan sa lupain; oo, ang mangaral sa lahat, kapwa sa matanda at bata, kapwa sa alipin at malaya; oo, sinasabi ko sa inyo na mga may edad na, at gayundin sa nasa katanghalian ng gulang, at sa darating na salinlahi; oo, ang ipahayag sa kanila na sila ay kailangang magsisi at isilang na muli.

5:50 Oo, ganito ang wika ng Espiritu: Magsisi, kayong lahat na nasa mga dulo ng mundo, sapagkat ang kaharian ng langit ay nalalapit na; oo, ang Anak ng Diyos ay paparito sa kanyang kaluwalhatian, sa kanyang lakas, kamahalan, kapangyarihan, at pamamahala. Oo, mga minamahal kong kapatid, sinasabi ko sa inyo na ang Espiritu ay nagsabi: Masdan, ang kaluwalhatian ng Hari ng buong mundo; at Hari rin ng langit, sa lalong madaling panahon siya ay sisikat sa lahat ng anak ng tao.

5:51 At sinabi rin ng Espiritu sa akin, oo, sumigaw sa akin sa malakas na tinig, sinasabing: Humayo at sabihin sa mga taong ito -- Magsisi, sapagkat maliban kung kayo ay magsisisi, hindi kayo sa anumang paraan magmamana ng kaharian ng langit.

5:52 At muli sinasabi ko sa inyo, ang Espiritu ay nagsabing: Masdan, ang palakol ay nakalagay sa ugat ng punungkahoy; kaya nga, bawat puno na hindi namumunga ng mabuting bunga ay puputulin at ihahagis sa apoy, oo, sa apoy na hindi nauubos, maging isang hindi naaapulang apoy. Masdan at tandaan, ang Banal ang siyang nagsalita nito.

5:53 At ngayon mga minamahal kong kapatid, sinasabi ko sa inyo, mapangangatwiran ba ninyo ang mga ganitong salita; oo, maisasantabi ba ninyo ang ganitong mga bagay, at yurakan ang Banal sa ilalim ng inyong mga paa, oo, kayo ba ay magmamataas sa kapalaluan ng inyong mga puso; oo, kayo ba ay magpipilit pa rin sa pagbibihis ng mamahaling kasuotan at ilalagak ang inyong mga puso sa mga walang kabuluhang bagay ng daigdig, sa inyong mga kayamanan?

5:54 Oo, kayo ba ay magpipilit na ipalagay na kayo ay nakahihigit sa iba; oo, kayo ba ay magpipilit na hamakin ang inyong mga kapatid, na nagpakumbaba ng kanilang sarili at lumalakad alinsunod sa banal na orden ng Diyos, kung kaya sila ay nadala sa simbahang ito, na pinabanal ng Banal na Espiritu, at sila ay gumawa ng mga gawang karapat-dapat sa pagsisisi --

5:55 Oo, at kayo ba ay magpipilit na tumalikod sa mga maralita at nangangailangan, at sa pagkakait ng inyong kabuhayan sa kanila?

5:56 At pangwakas, kayong lahat na magpipilit sa inyong kasamaan, sinasabi ko sa inyo, na sila yaong mga puputulin at ihahagis sa apoy maliban kung sila ay mabilis na magsisisi.

5:57 At ngayon sinasabi ko sa inyo, kayong lahat na nagnanais sumunod sa tinig ng mabuting pastol, lumabas kayo mula sa masasama, at humiwalay, at huwag hipuin ang kanilang maruruming bagay; at masdan, ang kanilang mga pangalan ay buburahin, upang ang mga pangalan ng masasama ay hindi mapabilang sa mga pangalan ng mabubuti, upang ang salita ng Diyos ay matupad, sinasabing: Ang mga pangalan ng masasama ay hindi dapat mahalo sa mga pangalan ng aking mga tao;

5:58 Sapagkat ang mga pangalan ng mabubuti ay masusulat sa aklat ng buhay, at sa kanila ay ipagkakaloob ko ang isang mana sa aking kanang kamay. At ngayon, aking mga kapatid, ano ang masasabi ninyo laban dito? Sinasabi ko sa inyo, kung kayo ay magsasalita nang laban dito, ito ay walang halaga, sapagkat ang salita ng Diyos ay tiyak na matutupad.

5:59 Sapagkat sinong pastol ang nasa inyo na may maraming tupa ngunit hindi nagbabantay sa kanila, nang ang mga lobo ay huwag makapasok at silain ang kanyang kawan? At masdan, kung ang lobo ay makapasok sa kanyang kawan hindi ba't kanya itong itataboy palabas? Oo, at sa huli, kung kanyang magagawa, ito ay papatayin niya.

5:60 At ngayon, sinasabi ko sa inyo na ang mabuting pastol ay tumatawag sa inyo; at kung kayo ay makikinig sa kanyang tinig kayo ay dadalhin niya sa kanyang kawan, at kayo ay kanyang mga tupa; at kayo ay kanyang inuutusan na walang gutom na lobo ang inyong tulutang makapasok sa inyo, upang kayo ay hindi malipol.

5:61 At ngayon, ako, si Alma, ay nag-uutos sa inyo sa wika niya na nag-uutos sa akin, na inyong sundin ang mga salitang aking sinabi sa inyo.

5:62 Ako ay nagsasalita sa paraan ng pag-uutos sa inyo na kabilang sa simbahan; at doon sa mga hindi kabilang sa simbahan ako ay nagsasalita sa paraan ng paanyaya, sinasabing: Lumapit at magpabinyag tungo sa pagsisisi, upang kayo rin ay maging kabahagi sa bunga ng punungkahoy ng buhay.

KABANATA 6 (Mga 83 b.c.)

6:1 At ngayon ito ay nangyari na, nang matapos si Alma sa pagsasalita sa mga tao ng simbahan, na itinatag sa lunsod ng Zarahemla, na nag-orden siya ng mga saserdote at elder, sa pamamagitan ng pagpapatong ng kanyang mga kamay alinsunod sa orden ng Diyos upang mamuno at magbantay sa simbahan.

6:2 At ito ay nangyari na, na sino man ang hindi kabilang sa simbahan na mga nagsisi ng kanilang mga kasalanan ay bininyagan tungo sa pagsisisi, at tinanggap sa simbahan.

6:3 At ito rin ay nangyari na, na sino man ang kabilang sa simbahan na hindi nagsisi ng kanilang kasamaan at nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Diyos -- ibig kong sabihin ay yaong mga naiangat sa kapalaluan ng kanilang mga puso -- ay siya ring tinanggihan, at ang kanilang mga pangalan ay binura, upang hindi mabilang ang kanilang mga pangalan sa mga yaong mabubuti.

6:4 At sa gayon sinimulan nilang itatag ang kaayusan ng simbahan sa lunsod ng Zarahemla.

6:5 Ngayon nais kong maunawaan ninyo na ang salita ng Diyos ay maluwag sa lahat, na walang pinagkaitan ng pribilehiyo na sama-samang tipunin ang kanilang sarili upang mapakinggan ang salita ng Diyos.

6:6 Gayon pa man, ang mga anak ng Diyos ay inutusan na dapat nilang sama-samang tipunin ang kanilang sarili nang madalas, at magkaisa sa pag-aayuno at mataimtim na panalangin alang-alang sa kapakanan ng mga yaong kaluluwa na hindi nakakikilala sa Diyos.

6:7 At ngayon ito ay nangyari na, nang magawa ni Alma ang mga alituntuning ito na kanyang nilisan sila, oo, mula sa simbahan na nasa lunsod ng Zarahemla, at nagtungo sa silangan ng ilog Sidon, patungo sa lambak ng Gedeon, kung saan may itinayong lunsod, na tinawag na lunsod ng Gedeon, na nasa lambak ng tinawag na Gedeon, tinawag alinsunod sa lalaking pinatay ng kamay ni Nehor sa pamamagitan ng espada.

6:8 At si Alma ay humayo at nagsimulang ipahayag ang salita ng Diyos sa simbhang itinatag sa lambak ng Gedeon, alinsunod sa paghahayag ng katotohanan ng salitang sinabi ng kanyang mga ama, at alinsunod sa diwa ng propesiya na nasa kanya, alinsunod sa patotoo kay Jesucristo, ang Anak ng Diyos, na siyang paparito upang tubusin ang kanyang mga tao mula sa kanilang mga pagkakasala, at sa banal na orden kung saan siya ay tinawag. At sa gayon ito nasusulat. Amen.

Ang mga salita ni Alma na ipinahayag niya sa mga tao ng Gedeon, ayon sa kanyang sariling talaan. Binubuo ng KABANATA 7.

KABANATA 7

(Mga 83 b.c.)

7:1 Masdan mga minamahal kong kapatid, nakikitang pinahintulutan akong magtungo sa inyo, kaya nga magtatangka akong magsalita sa inyo sa aking wika; oo, sa sarili kong bibig, nakikitang ito ang unang pagkakataon na ako ay nangusap sa inyo sa pamamagitan ng mga salita ng aking bibig, ako na lubos na naukol ang panahon sa hukumang-luklukan, na may maraming gawain kung kaya't hindi ako nakatungo sa inyo.

7:2 At hindi ko sana nagawang makatungo ngayon sa panahong ito kung ang hukumang-luklukan ay hindi ibinigay sa iba, upang mamahalang kahalili ko; at ang Panginoon sa labis na awa ay nagpahintulot na makatungo ako sa inyo.

7:3 At masdan, nagtungo ako nang may malaking pag-asa at labis na pagnanais na matagpuang nagpakumbaba kayo ng inyong sarili sa harapan ng Diyos, at na patuloy kayong nagsusumamo sa kanyang biyaya, na kayo ay matagpuan kong walang kasalanan sa kanyang harapan, na kayo ay matagpuan kong wala sa kakila-kilabot na kalagayan kung saan nasadlak ang ating mga kapatid sa Zarahemla.

7:4 Subalit purihin ang pangalan ng Diyos, na ipinaalam niya sa akin, oo, ipinaalam sa akin sa labis na kagalakan na muli silang naitatag sa landas ng kanyang kabutihan.

7:5 At ako ay nananalig, alinsunod sa Espiritu ng Diyos na nasa akin, na ako ay magkakaroon din ng kagalakan sa inyo; gayon pa man, hindi ako nagnanais na ang aking kagalakan sa inyo ay madama sa labis na paghihirap at kalungkutan na siyang dinanas ko sa mga kapatid sa Zarahemla, sapagkat masdan, ang aking kagalakan ay nadama para sa kanila matapos magdanas ng labis na paghihirap at kalungkutan.

7:6 Subalit masdan, ako ay nananalig na kayo ay wala sa kalagayan ng labis na kawalang-paniniwala na tulad ng inyong mga kapatid; ako ay nananalig na kayo ay hindi naiangat sa kapalaluan ng inyong mga puso; oo, ako ay nananalig na hindi ninyo inilagak ang inyong mga puso sa mga kayamanan at sa mga walang kabuluhang bagay ng sanlibutan; oo, ako ay nananalig na hindi kayo sumasamba sa mga diyus-diyusan, kundi sinasamba ninyo ang tunay at buhay na Diyos, at na kayo ay umaasa para sa kapatawaran ng iyong mga kasalanan, nang may walang hanggang pananampalataya, sa yaong darating.

7:7 Sapagkat masdan, sinasabi ko sa inyo na maraming bagay ang darating; at masdan, may isang bagay na higit na mahalaga kaysa sa lahat ng ito -- sapagkat masdan, ang panahon ay hindi na nalalayo na ang Manunubos ay mabubuhay at paroroon sa kanyang mga tao.

7:8 Masdan, hindi ko sinasabi na siya ay paparito sa atin sa panahon ng kanyang pamamalagi sa kanyang katawang-lupa; sapagkat masdan, ang Espiritu ay hindi nagsabi sa akin na ganito ang mangyayari. Ngayon, ang tungkol sa bagay na ito ay hindi ko nalalaman; subalit ito lamang ang nalalaman ko, na ang Panginoong Diyos ay may kapangyarihang gawin ang lahat ng bagay alinsunod sa kanyang salita.

7:9 Subalit masdan, ang Espiritu ay nagsabi lamang ng ganito sa akin, sinasabing: Magpahayag sa mga taong ito, nagsasabing -- Magsisi kayo, at ihanda ang daan ng Panginoon, at lumakad sa kanyang mga landas, na tuwid; sapagkat masdan, ang kaharian ng langit ay nalalapit na, at ang Anak ng Diyos ay paparito sa balat ng lupa.

7:10 At masdan, siya ay isisilang ni Maria, sa may Jerusalem na lupain ng ating mga ninuno, siya na isang birhen, isang mahalaga at piniling nilikha, na lililiman at maglilihi sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, at magsisilang ng isang anak na lalaki, oo, maging ang Anak ng Diyos.

7:11 At siya ay hahayo, magdaranas ng mga pasakit at hirap at lahat ng uri ng tukso; at ito ay upang matupad ang salita na nagsabing dadalhin niya sa kanyang sarili ang mga pasakit at ang mga sakit ng kanyang mga tao.

7:12 At dadalhin niya sa kanyang sarili ang kamatayan, upang makalag niya ang mga gapos ng kamatayan na gumagapos sa kanyang mga tao; at dadalhin niya ang kanilang mga kahinaan, upang ang kanyang sisidlan ay mapuspos ng awa, ayon sa laman, upang malaman niya nang ayon sa laman kung paano tutulungan ang kanyang mga tao alinsunod sa kanilang mga kahinaan.

7:13 Ngayon nalalaman ng Espiritu ang lahat ng bagay; gayon pa man, ang Anak ng Diyos ay magdurusa ayon sa laman upang madala niya sa kanyang sarili ang mga kasalanan ng kanyang mga tao, upang mabura niya ang kanilang mga kasalanan alinsunod sa kapangyarihan ng kanyang pagtubos; at ngayon masdan, ito ang patotoo na nasa akin.

7:14 Ngayon sinasabi ko sa inyo na kayo ay kinakailangang magsisi, at isilang na muli; sapagkat ang Espiritu ay nagsabi na kung kayo ay hindi isisilang na muli ay hindi ninyo maaaring manahin ang kaharian ng langit; kaya nga halina at magpabinyag tungo sa pagsisisi, upang kayo ay mahugasan mula sa inyong mga kasalanan, upang kayo ay magkaroon ng pananampalataya sa Kordero ng Diyos, na siyang mag-aalis ng mga kasalanan ng sanlibutan, na may kapangyarihang makapagligtas at maglinis sa lahat ng kasamaan.

7:15 Oo, sinasabi ko sa inyo, halina at huwag matakot, at isantabi ang lahat ng kasalanan, na madaling lumiligalig sa inyo, na gumagapos sa inyo sa pagkawasak, oo, halina at humayo, at patunayan sa inyong Diyos na kayo ay nakahandang magsisi ng inyong mga kasalanan at makipagtipan sa kanya na susundin ang kanyang mga kautusan, at patunayan ito sa kanya sa araw na ito sa pamamagitan ng pagtungo sa mga tubig ng pagbibinyag.

7:16 At sino man ang gagawa nito, at susunod sa mga kautusan ng Diyos magmula ngayon, siya rin ay makatatanda na ako ay nagsabi sa kanya, oo, matatandaan niya na ako ay nagsabi sa kanya, na siya ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan, ayon sa patotoo ng Banal na Espiritu, na nagpapatotoo sa akin.

7:17 At ngayon mga minamahal kong kapatid, kayo ba ay naniniwala sa mga bagay na ito? Masdan, sinasabi ko sa inyo, oo, nalalaman ko na kayo ay naniniwala sa mga ito; at ang paraan kung kaya't nalaman ko na kayo ay naniniwala sa mga ito ay sa pamamagitan ng pagpapahayag ng Espiritu na nasa akin. At ngayon dahil ang inyong pananampalataya ay malakas hinggil dito, oo, hinggil sa mga bagay na sinabi ko, lubos ang aking kagalakan.

7:18 Sapagkat tulad ng sinabi ko sa inyo mula pa sa simula, na ako ay may labis na pagnanais na kayo ay wala sa kakila-kilabot na kalagayan na tulad ng inyong mga kapatid, maging sa nalaman ko na ang aking mga naisin ay ipinagkaloob.

7:19 Sapagkat nahihiwatigan ko na kayo ay nasa mga landas ng kabutihan; nahihiwatigan kong kayo ay nasa landas na patungo sa kaharian ng Diyos; oo, nahiwatigan ko na ginagawa ninyong tuwid ang kanyang mga landas.

7:20 Nahihiwatigan ko na ito ay ipinaalam sa inyo, sa pamamagitan ng patotoo ng kanyang salita, na hindi siya makalalakad sa paliku-likong landas; ni nagbabagu-bago siya mula sa mga yaong sinabi niya; ni siya ay may anino ng pagliko mula sa kanan patungo sa kaliwa, o mula sa yaong tama tungo sa yaong mali; anupa't ang kanyang hakbangin ay isang walang hanggang pag-ikot.

7:21 At hindi siya nananahanan sa mga templong hindi banal; ni ang karumihan o ano mang bagay na hindi malinis ay tanggapin sa kaharian ng Diyos; kaya nga sinasabi ko sa inyo na darating ang panahon, oo, at ito ay sa huling araw, na siya na marumi ay mananatili sa kanyang karumihan.

7:22 At ngayon mga minamahal kong kapatid, sinabi ko sa inyo ang mga bagay na ito upang kayo ay maging masigal sa pagpapahalaga ng inyong tungkulin sa Diyos, upang kayo ay makalakad nang walang kasalanan sa kanyang harapan, upang kayo ay lumakad alinsunod sa banal na orden ng Diyos, kung saan kayo ay tinanggap.

7:23 At ngayon nais ko na kayo ay maging mapagpakumbaba, at maging masunurin at maamo; madaling pakiusapan; puspos ng tiyaga at mahabang pagtitis; mahinahon sa lahat ng bagay; masikap na sumusunod sa mga kautusan ng Diyos sa lahat ng panahon; humihingi ng ano mang bagay na inyong kinakailangan, maging espirituwal at temporal; parating gumaganti ng pasasalamat sa Diyos para sa ano mang bagay na inyong tinatanggap.

7:24 At tiyakin na kayo ay may pananampalataya, pag-asa, at pag-ibig sa kapwa-tao, at sa gayon kayo ay parating mananagana sa mabubuting gawa.

7:25 At nawa'y pagpalain kayo ng Panginoon, at panatilihin walang bahid-dungis ang inyong mga kasuotan, upang sa dakong huli kayo ay madala na maupong kasama sina Abraham, Isaac, at Jacob, at ng mga banal na propeta sa simula pa lamang ng daigdig, kung saan ang inyong mga kasuotan ay walang bahid-dungis maging tulad ng kanilang mga kasuotan na walang bahid-dungis, sa kaharian ng langit upang hindi na lumisan pa.

7:26 At ngayon mga minamahal kong kapatid, sinabi ko ang mga salitang ito sa inyo alinsunod sa Espiritung nagpapatotoo sa akin; at ang aking kaluluwa ay labis na nagagalak, dahil sa labis na pagsusumigasig at pakikinig na inyong ibinigay sa aking salita.

7:27 At ngayon, nawa'y mapasainyo ang kapayapaan ng Diyos, at sa inyong mga tahanan at lupain, at sa inyong mga kawan ng tupa at baka, at sa lahat ng inyong pag-aari, sa inyong kababaihan at inyong mga anak, alinsunod sa inyong pananampalataya at mabubuting gawa, simula ngayon at magpakailanman. At sa gayon ako nangusap. Amen.

KABANATA 8 (Mga 82 b.c.)

8:1 At ngayon ito ay nangyari na, na si Alma ay nagbalik mula sa lupain ng Gedeon, matapos maturuan ang mga tao ng Gedeon ng maraming bagay na hindi maaaring isulat, naitatag ang kaayusan ng simbahan, alinsunod sa ginawa niya noon sa lupain ng Zarahemla, oo, siya ay nagbalik sa kanyang sariling tahanan sa Zarahemla upang ipahinga ang kanyang sarili mula sa mga gawaing isinagawa niya.

8:2 At sa gayon nagtapos ang ikasiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

8:3 At ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikasampung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, si Alma ay lumisan mula roon at naglakbay patungo sa lupain ng Melek, sa kanluran ng ilog Sidon, sa kanluran sa tabi ng mga hangganan ng ilang. {82 b.c.}

8:4 At sinimulang turuan niya ang mga tao sa lupain ng Melek alinsunod sa banal na orden ng Diyos, kung saan siya ay tinawag; at sinimulang turuan niya ang mga tao sa lahat ng dako ng buong lupain ng Melek.

8:5 At ito ay nangyari na, na nagtungo sa kanya ang mga tao mula sa lahat ng hangganan ng lupain na malapit sa gilid ng ilang. At nabinyagan sila na nasa lahat ng dako ng buong lupain.

8:6 Kaya't nang matapos niya ang kanyang gawain sa Melek ay lumisan siya roon, at naglakbay ng tatlong araw na paglalakbay sa hilaga ng lupain ng Melek; at siya ay nakarating sa isang lunsod na tinatawag na Ammonihah.

8:7 Ngayon, kaugalian ng mga tao ni Nephi na tawagin ang kanilang mga lupain, at kanilang mga lunsod, at kanilang mga nayon, oo, maging ang kanilang maliliit na nayon, alinsunod sa pangalan niya na unang nagmay-ari sa mga ito; at gayon ito sa lupain ng Ammonihás.

8:8 At ito ay nangyari na, nang si Alma ay makarating sa lunsod ng Ammonihás na sinimulan niyang ipangaral ang salita ng Diyos sa kanila.

8:9 Ngayon, si Satanás ay nakakuha ng malakas na pagkakahawak sa mga puso ng mga tao ng lunsod ng Ammonihás; kung kaya't ayaw nilang makinig sa mga salita ni Alma.

8:10 Gayon pa man, si Alma ay nagpagal nang labis sa espiritu, nakipagbuno sa Diyos sa mataimtim na panalangin, upang kanyang ibuhos ang kanyang Espiritu sa mga tao na nasa lunsod; upang kanyang itulot na kanyang mabinyagan sila tungo sa pagsisisi.

8:11 Gayon pa man, pinatigas nila ang kanilang mga puso, nagsasabi sa kanya: Masdan, nalalaman namin na ikaw si Alma; at nalalaman namin na ikaw ang mataas na saserdote sa simbahang itinatag mo sa maraming dako ng lupain, alinsunod sa iyong kinaugalian; at hindi kami kabilang sa iyong simbahan, at hindi kami naniniwala sa gayong mga hangal na kaugalian.

8:12 At ngayon nalalaman namin na dahil sa kami ay hindi kabilang sa iyong simbahan kaya nga alam naming wala kang kapangyarihan sa amin; at ipinaubaya mo ang hukumang-luklukan kay Nefihás; anupa't hindi ikaw ang aming punong hukom.

8:13 Ngayon, nang ito ay sabihin ng mga tao, at napangatwiranan ang lahat ng kanyang salita, at nilait siya, at dinuraan siya, at pinapangyaring siya ay itaboy palabas ng kanilang lunsod, siya ay lumisan doon at naglakbay siya patungo sa lunsod na tinatawag na Aaron.

8:14 At ito ay nangyari na, na samantalang siya ay naglalakbay paroon, na nabibigatan sa kalungkutan, nagdaranas ng labis na paghihirap at pagdurusa ng kaluluwa, dahil sa kasamaan ng mga tao na nasa lunsod ng Ammonihás, ito ay nangyari na, na samantalang si Alma ay nabibigatan sa kalungkutan, masdan, isang anghel ng Panginoon ang nagpakita sa kanya, sinasabing:

8:15 Pinagpala ka, Alma; kaya nga, itaas mo ang iyong ulo at magsaya, sapagkat mayroon kang malaking dahilan upang magsaya; sapagkat ikaw ay naging matapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos mula sa panahong una mong natanggap ang iyong unang mensahe mula sa kanya. Masdan, ako ang siyang naghatid nito sa iyo.

8:16 At masdan, ako ay isinugo upang utusan kang bumalik sa lunsod ng Ammonihás, at muling mangaral sa mga tao ng lunsod; oo, mangaral sa kanila. Oo, sabihin sa kanila, maliban kung sila ay magsisisi ang Panginoong Diyos ay lilipulin sila.

8:17 Sapagkat masdan, sila ay nagbabalak sa panahong ito upang mawasak nila ang kalayaan ng iyong mga tao, (sapagkat gayon ang wika ng Panginoon) na salungat sa mga batas, at kahatulan, at kautusang ibinigay niya sa kanyang mga tao.

8:18 Ngayon ito ay nangyari na, na matapos matanggap ni Alma ang kanyang mensahe mula sa anghel ng Panginoon ay mabilis siyang bumalik sa lupain ng Ammonihás. At pinasok niya ang lunsod sa ibang daan, oo, sa daan na nasa timog ng lunsod ng Ammonihás.

8:19 At nang pasukin niya ang lunsod siya ay nagugutom, at sinabi niya sa isang lalaki: Maaari ka bang magbigay sa isang hamak na tagapaglingkod ng Diyos ng kahit anong makakain?

8:20 At ang lalaki ay nagsabi sa kanya: Ako ay isang Nephita, at nalalaman kong isa kang banal na propeta ng Diyos, sapagkat ikaw ang lalaking sinabi ng anghel sa isang pangitain: Tanggapin mo. Kaya nga, sumama sa akin sa aking tahanan, at ibabahagi ko sa iyo ang aking pagkain; at nalalaman kong ikaw ay magiging pagpapala sa akin at sa aking sambahayan.

8:21 At ito ay nangyari na, na siya ay tinanggap ng lalaki sa kanyang tahanan; at ang lalaki ay tinatawag na Amulek; at kanyang inilabas ang tinapay at karne at inihain sa harapan ni Alma.

8:22 At ito ay nangyari na, na si Alma ay kumain ng tinapay at nabusog; at kanyang binasbasan si Amulek at ang kanyang sambahayan, at nagbigay-pasalamat siya sa Diyos.

8:23 At matapos niyang kumain at mabusog ay sinabi niya kay Amulek: Ako si Alma, at ako ang mataas na saserdote ng simbahan ng Diyos sa buong lupain.

8:24 At masdan, ako ay tinawag upang ipangaral ang salita ng Diyos sa lahat ng taong ito, alinsunod sa diwa ng paghahayag at propesiya; at ako ay nasa lupaing ito, at tumanggi silang tanggapin ako, sa halip ako ay itinaboy nila at ako ay handa na sanang tumalikod sa lupaing ito magpakailanman.

8:25 Subalit masdan, ako ay inutusan na ako ay nararapat na muling bumalik at magpropesiya sa mga taong ito, oo, at magpatotoo laban sa kanila hinggil sa kanilang mga kasamaan.

8:26 At ngayon, Amulek, dahil sa ako'y pinakain at tinanggap ako, ikaw ay pinagpala; sapagkat ako ay nagugutom, sapagkat nag-ayuno ako ng maraming araw.

8:27 At si Alma ay namalagi ng maraming araw kina Amulek bago siya nagsimulang mangaral sa mga tao.

8:28 At ito ay nangyari na, na ang mga tao ay naging higit na nalulong sa kanilang mga kasamaan.

8:29 At ang salita ay dumating kay Alma, sinasabing: Humayo; at sinasabi rin sa aking tagapaglingkod na si Amulek, humayo at magpropesiya sa mga taong ito, sinasabing -- Magsisi kayo, sapagkat ganito ang wika ng Panginoon, maliban kung magsisisi kayo ay parurusahan ko ang mga taong ito sa aking galit; oo, at hindi ko iwawaksi ang aking masidhing galit.

8:30 At humayo si Alma, at gayon din si Amulek, sa mga tao, upang ipahayag ang mga salita ng Diyos sa kanila; at napuspos sila ng Espiritu Santo.

8:31 At may kapangyarihang ipinagkaloob sa kanila, kung kaya nga't hindi sila maaaring ikulong sa mga bartolina; ni ang maaari silang mapatay ng sino mang tao; gayon pa man hindi nila ginamit ang kanilang kapangyarihan hanggang sa sila ay igapos ng mga panali at itapon sa bilangguan. Ngayon, ito ay naganap upang maipakita ng Panginoon ang kanyang kapangyarihan sa kanila.

8:32 At ito ay nangyari na, na sila ay humayo at nagsimulang mangaral at magpropesiya sa mga tao, alinsunod sa espiritu at kapangyarihang ipinagkaloob sa kanila ng Panginoon.

Ang mga salita ni Alma, at ang mga salita rin ni Amulek, na ipinahayag sa mga tao na nasa lupain ng Ammonihah. At sila rin ay itinapon sa bilangguan, at nakalaya sa pamamagitan ng mapaghimalang kapangyarihan ng Diyos na nasa kanila, ayon sa talaan ni Alma. Binubuo ng mga KABANATA 9 hanggang 14 na pinagsama-sama.

KABANATA 9 (Mga 82 b.c.)

9:1 At muli, ako, si Alma, na napag-utusan ng Diyos na dapat kong isama si Amulek at humayo at muling mangaral sa mga taong ito, o ang mga tao na nasa lunsod ng Ammonihah, ito ay nangyari na, nang magsimula akong mangaral sa kanila, sila ay nagsimulang makipagtalos sa akin, sinasabing:

9:2 Sino ka? Inaakala mo bang kami ay maniniwala sa patotoo ng isang tao, bagaman siya ay mangaral sa amin na ang mundo ay lilipas?

9:3 Ngayon hindi nila nauunawaan ang mga salitang sinabi nila; sapagkat hindi nila nalalaman na ang mundo'y lilipas.

9:4 At sinabi rin nila: Hindi kami maniniwala sa iyong mga salita kung ipopropesiya mong mawawasak ang dakilang lunsod na ito sa isang araw.

9:5 Ngayon hindi nila nalalaman na ang Diyos ay makagagawa ng gayong mga kagila-gilalas na gawa, sapagkat sila ay mga taong matitigas ang puso at matitigas ang leeg.

9:6 At sinabi nila: Sino ang Diyos, na nagsugo ng may karapatan na hindi hihigit kaysa sa isang tao sa mga taong ito, upang ipahayag sa kanila ang katotohanan ng gayong kadakila at mga kagila-gilalas na bagay?

9:7 At nagsilapit sila upang ako ay pagbuhatan ng kanilang mga kamay; subalit masdan, hindi nila nagawa. At tumindig ako nang buong katapangan upang magpahayag sa kanila, oo, buong tapang akong nagpatotoo sa kanila, sinasabing:

9:8 Masdan, O kayong masasama at balakyot na salinlahi, paanong nakalimutan ninyo ang kaugalian ng inyong mga ama; oo, kaydaling nalimutan ninyo ang mga kautusan ng Diyos.

9:9 Hindi ba ninyo natatandaan na ang ating ama, si Lehi, ay dinalang palabas ng Jerusalem ng kamay ng Diyos? Hindi ba ninyo natatandaan na kanyang inakay silang lahat sa ilang?

9:10 At kaydali na ba ninyong nakalimutan kung gaano karaming ulit niyang iniligtas ang ating mga ama mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway, at pinangalagaan sila mula sa pagkalipol, maging sa mga kamay ng kanilang sariling mga kapatid?

9:11 Oo, at kung hindi dahil sa kanyang walang kapantay na kapangyarihan, at sa kanyang awa, at sa kanyang mahabang pagtitiis sa atin, tayo ay hindi na dapat nakaiwas pa na malipol sa balat ng lupa noon pa mang bago sumapit ang panahong ito, at marahil ay naitalaga na sa kalagayan ng walang hanggang kalungkutan at kapighatian.

9:12 Masdan, ngayon sinasabi ko sa inyo na kayo ay inuutusan niyang magsisi; at maliban kung kayo ay magsisi hindi ninyo maaaring manahin sa anumang paraan ang kaharian ng Diyos. Subalit masdan, hindi lamang ito -- kanyang inutusan kayong magsisi, o lubusan niya kayong lilipulin sa balat ng lupa; oo, kanyang parurusahan kayo sa kanyang galit, at sa kanyang masidhing galit siya ay hindi tatalikod.

9:13 Masdan, hindi ba ninyo natatandaan ang mga salitang kanyang winika kay Lehi, sinasabi na: Habang inyong sinusunod ang aking mga kautusan kayo ay uunlad sa lupain? At muli sinabi na: Habang hindi ninyo sinusunod ang aking mga kautusan kayo ay mahihwalay mula sa harapan ng Panginoon.

9:14 Ngayon nais kong inyong tandaan na habang ang mga Lamanita ay hindi sumusunod sa mga kautusan ng Diyos, sila ay inihwalay mula sa harapan ng Panginoon. Ngayon ating nakikita na ang salita ng Panginoon sa bagay na ito ay napatunayan na, at ang mga Lamanita ay inihwalay mula sa kanyang harapan, mula pa sa simula ng kanilang pagkakasala sa lupain.

9:15 Gayon pa man sinasabi ko sa inyo, na higit na mababata nila ang araw ng paghuhukom kaysa sa inyo, kung kayo ay mananatili sa inyong mga kasalanan, oo, at maging higit na mababata nila ang buhay na ito kaysa sa inyo, maliban kung kayo ay magsisi.

9:16 Sapagkat maraming pangako ang nakalaan sa mga Lamanita; sapagkat ang mga kaugalian ng kanilang mga ama ang dahilan ng kanilang pananatili sa kanilang mangmang na kalagayan; kaya nga, ang Panginoon ay magiging maawain sa kanila at pahahabain ang kanilang buhay sa lupain.

9:17 At balang araw sila ay madadalang maniwala sa kanyang salita, at malalaman ang kamalian ng mga kaugalian ng kanilang mga ama; at marami sa kanila ang maliligtas, sapagkat ang Panginoon ay magiging maawain sa lahat ng mananawagan sa kanyang pangalan.

9:18 Subalit masdan, sinasabi ko sa inyo na kung kayo ay magpupumilit sa inyong mga kasamaan na ang inyong mga araw ay hindi pahahabain sa lupain, sapagkat ang mga Lamanita ay isusugo sa inyo; at kung kayo ay hindi magsisisi sila ay darating sa isang panahong hindi ninyo nalalaman, at kayo ay dadalawin ng ganap na pagkalipol; at ito ay alinsunod sa masidhing galit ng Panginoon.

9:19 Sapagkat hindi niya kayo pahihintulutang mamuhay sa inyong mga kasamaan, upang lipulin ang kanyang mga tao. Sinasabi ko sa inyo, Hindi; kanyang mamarapating tulutan ang mga Lamanita na lipulin ang lahat ng kanyang mga tao na tinatawag na mga tao ni Nephi, kung mangyayaring sila ay mahuhulog sa mga kasalanan at paglabag, matapos makatanggap ng labis na liwanag at maraming kaalaman na ipinagkaloob sa kanila ng Panginoon nilang Diyos;

9:20 Oo, matapos na maging isang labis na mga pinagpalang tao ng Panginoon; oo, matapos na itaguyod nang higit sa lahat ng bansa, lahi, wika, o tao; matapos na ang lahat ng bagay ay ipaalam sa kanila, alinsunod sa kanilang mga naisin, at kanilang pananampalataya, at mga panalangin, niyaong nakalipas, at ngayon, at darating pa;

9:21 Dinalaw ng Espiritu ng Diyos; nakipag-usap sa mga anghel, at kinausap ng tinig ng Panginoon; at taglay ang diwa ng propesiya, at ang diwa ng paghahayag, at marami pang kaloob, ang kaloob na pagsasalita ng mga wika, at ang kaloob na pangangaral, at ang kaloob na Espiritu Santo, at ang kaloob na pagsasalin;

9:22 Oo, at matapos na iligtas ng Diyos palabas ng lupain ng Jerusalem, ng kamay ng Panginoon; iniligtas mula sa taggutom, at mula sa karamdaman, at lahat ng uri ng sakit nang bawat uri; at sila ay naging malakas sa pakikidigma, upang sila ay hindi malipol; pinalaya mula sa pagkaalipin sa pana-panahon, at inaruga at inalagaan hanggang sa ngayon; at sila ay umunlad hanggang sa sila ay yumaman sa lahat ng uri ng mga bagay --

9:23 At ngayon masdan, sinasabi ko sa inyo, na kung ang mga taong ito, na nakatanggap ng napakaraming pagpapala mula sa kamay ng Panginoon, ay magkakasala salungat sa liwanag at kaalamang kanilang taglay, sinasabi ko sa inyo na kung ito ang mangyayari, na kung sila ay mahuhulog sa paglabag, higit na makapagbabata ang mga Lamanita kaysa sa kanila.

9:24 Sapagkat masdan, ang mga pangako ng Panginoon ay nakalaan sa mga Lamanita, subalit hindi sa inyo kung kayo ay magkakasala; sapagkat hindi ba't ang Panginoon ay malinaw na nangako at matatag na nagpasiya, na kung kayo ay maghihimagsik laban sa kanya na kayo ay ganap na lilipulin mula sa balat ng lupa?

9:25 At ngayon dahil sa kadahilanang ito, upang kayo ay hindi malipol, ang Panginoon ay nagsugo ng kanyang anghel upang dalawin ang marami sa kanyang mga tao, nagpapahayag sa kanila na sila ay kinakailangang humayo at masigasig na mangaral sa mga taong ito, sinasabing: Magsisi kayo, sapagkat ang kaharian ng langit ay nalalapit na;

9:26 At hindi na maraming araw mula ngayon na ang Anak ng Diyos ay paparito sa kanyang kaluwalhatian; at ang kanyang kaluwalhatian ay kaluwalhatian ng Bugtong na Anak ng Ama, puspos ng biyaya, katarungan, at katotohanan, puspos ng tiyaga, awa, at mahabang pagtitiiis, mabilis na dinidinig ang mga pagsusumamo ng kanyang mga tao at tinutugon ang kanilang mga panalangin.

9:27 At masdan, siya ay paparito upang tubusin ang yaong mga mabibinyagan tungo sa pagsisisi, sa pamamagitan ng pananampalataya sa kanyang pangalan.

9:28 Kaya nga, ihanda ninyo ang daan ng Panginoon, sapagkat ang panahon ay nalalapit na, na aanihin ng lahat ng tao ang gantimpala ng kanilang mga gawa, alinsunod sa yaong kanilang naisagawa --

kung sila ay naging mabubuti sila ay mag-aani ng kaligtasan sa kanilang mga kaluluwa, alinsunod sa kapangyarihan at pagtubos ni Jesucristo; at kung sila ay naging masasama sila ay mag-aani ng sumpa sa kanilang mga kaluluwa, alinsunod sa kapangyarihan at pagkabihag ng diyablo.

9:29 Ngayon masdan, ito ang tinig ng anghel, na nananawagan sa mga tao.

9:30 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, sapagkat kayo ay aking mga kapatid, at kayo ay nararapat na mahalin, at kayo ay nararapat na gumawa ng mga gawang karapat-dapat sa pagsisisi, nakikita na ang inyong mga puso ay labis na naging matitigas laban sa salita ng Diyos, at nakikita na kayo ay isang nangaligaw at mga na hulog na tao.

9:31 Ngayon ito ay nangyari na, nang ako, si Alma, ay nangusap ng mga salitang ito, masdan, ang mga tao ay napoot sa akin sapagkat sinabi ko sa kanila na sila ay mga taong matitigas ang puso at matitigas ang leeg.

9:32 At gayon din sapagkat sinabi ko sa kanila na sila ay nangaligaw at mga na hulog na tao sila ay nagalit sa akin, at naghangad na pagbuhatan ako ng kanilang mga kamay, upang kanilang maitapon ako sa bilangguan.

9:33 Subalit ito ay nangyari na, na sila ay hindi pinahintulutan ng Panginoon na madakip ako sa panahong yaon at maitapon ako sa bilangguan.

9:34 At ito ay nangyari na, na si Amulek ay humayo at tumindig, at nagsimulang mangaral din sa kanila. At ngayon, ang mga salita ni Amulek ay hindi nasusulat na lahat, gayon pa man isang bahagi ng kanyang mga salita ay nasusulat sa aklat na ito.

KABANATA 10

(Mga 82 b.c.)

10:1 Ngayon ito ang mga salitang ipinangaral ni Amulek sa mga tao na nasa lupain ng Ammonihias, sinasabing:

10:2 Ako si Amulek; ako ay anak ni Gidonas na anak ni Ismael, na inapo ni Aminadi; at ito ay yaon ding Aminadi na nagpaliwanag sa mga sulat na nasa dingding ng templo, na isinulat ng daliri ng Diyos.

10:3 At si Aminadi ay inapo ni Nephi, na anak ni Lehi, na nagmula sa lupain ng Jerusalem, na inapo ni Manases, na anak ni Jose na ipinagbili sa Egipto ng mga kamay ng kanyang mga kapatid.

10:4 At masdan, ako rin ay isang lalaking kilala ang pangalan sa lahat ng yaong nakakikilala sa akin; oo, at masdan, ako ay maraming kaanak at mga kaibigan, at ako rin ay nagkamit ng maraming kayamanan sa pamamagitan ng kamay ng aking kasipagan.

10:5 Gayon pa man, sa kabila ng lahat ng ito, kailanman ay hindi ko nalaman ang marami sa mga pamamaraan ng Panginoon, at ang kanyang mga hiwaga at kagila-gilalas na kapangyarihan. Nasabi kong kailanman ay di ko nalaman ang marami sa mga bagay na ito; subalit masdan, ako ay nagkamali, dahil sa nakita ko ang marami sa kanyang mga hiwaga at ang kanyang kagila-gilalas na kapangyarihan; oo, maging sa pangangalaga sa buhay ng mga taong ito.

10:6 Gayon pa man, tinigasan ko ang aking puso, sapagkat ako ay tinawag nang maraming ulit at ako ay tumangging makinig; kaya nga nalalaman ko ang hinggil sa mga bagay na ito, gayon pa man, ako ay hindi makaaalam; anupa't ako ay nagpatuloy sa paghihimagsik laban sa Diyos sa kasamaan ng aking puso, maging hanggang sa ikaapat na araw ng ikapitong buwan na ito, na nasa ikasampung taon ng panunungkulan ng mga hukom.

10:7 Habang ako ay naglalakbay upang dalawin ang isang malapit na kaanak, masdan, isang anghel ng Panginoon ang nagpakita sa akin at nagsabi: Amulek, magbalik sa iyong sariling tahanan, sapagkat

iyong pakakainin ang isang propeta ng Panginoon; oo, isang banal na tao, piniling tao ng Diyos; sapagkat siya ay nag-ayuno ng maraming araw dahil sa mga kasalanan ng mga taong ito, at siya ay nagugutom, at tatanggapin mo siya sa iyong tahanan at pakakainin siya, at babasbasan ka niya at ang iyong sambahayan; at ang pagpapala ng Panginoon ay mapapasaiyo at sa iyong sambahayan.

10:8 At ito ay nangyari na, na sinunod ko ang tinig ng anghel, at nagbalik patungo sa aking tahanan. At habang ako ay paparoon natagpuan ko ang lalaki na siyang sinabi ng anghel sa akin: Tatanggapin mo sa iyong tahanan -- at masdan siya rin ang lalaking ito na nangungusap sa inyo hinggil sa mga bagay ng Diyos.

10:9 At ang anghel ay nagsabi sa akin na siya ay isang banal na tao; sa gayon nalalaman ko na siya ay isang banal na tao sapagkat ito ay sinabi ng isang anghel ng Diyos.

10:10 At muli, nalalaman ko na ang mga bagay na pinatotohanan niya ay totoo; sapagkat masdan sinasabi ko sa inyo, na yamang buhay ang Panginoon, gayon pa man isinugo niya ang kanyang anghel upang ang mga bagay na ito ay ipaalam sa akin; at ito ay ginawa niya samantalang itong si Alma ay namalagi sa aking tahanan.

10:11 Sapagkat masdan, binasbasan niya ang aking sambahayan, kanyang binasbasan ako, at ang aking kababaihan, at ang aking mga anak, at ang aking ama at aking mga kaanak; oo, maging ang lahat ng aking angkan ay binasbasan niya, at ang pagpapala ng Panginoon ay napasaamin alinsunod sa mga salitang sinabi niya.

10:12 At ngayon, nang sabihin ni Amulek ang mga salitang ito, ang mga tao ay nagsimulang manggilalas, nakikitang may higit pa kaysa sa isang saksi na nagpatotoo sa mga bagay ng yaong sa kanila ay ipinararatang, at gayon din sa mga bagay na darating, alinsunod sa diwa ng propesiya na nasa kanila.

10:13 Gayon pa man, may ilan sa kanila ang nagbalak na tanungin sila, na sa pamamagitan ng kanilang mga tusong pamamaraan ay baka sakaling kanilang mahuli sila sa kanilang mga salita, upang sila ay makakuha ng patunay laban sa kanila, nang kanilang madala sila sa kanilang mga hukom upang sila ay mahatulan alinsunod sa batas, at upang sila ay mapatay o maitapon sa bilangguan, alinsunod sa mabigat na kasalananang magagawa nilang maipakita o mapatunayan laban sa kanila.

10:14 Ngayon, ito yaong mga taong naghahangad na lipulin sila, yaong mga manananggol, na mga inupahan o hinirang ng mga tao na magpatupad ng batas sa panahon ng kanilang mga paglilitis, o sa mga paglilitis ng mabibigat na kasalanan ng mga tao sa harapan ng mga hukom.

10:15 Ngayon, ang mga manananggol na ito ay marunong sa lahat ng pamamaraan at katusuhan ng mga tao; at ito ay upang matulungan sila na maging bihasa sa kanilang tungkulin.

10:16 At ito ay nangyari na, na sinimulan nilang tanungin si Amulek, upang magawa nilang lituhin siya sa kanyang mga salita, o salungatin ang mga salitang sasabihin niya.

10:17 Ngayon hindi nila nalalaman na maaaring malaman ni Amulek ang kanilang mga balak. Subalit ito ay nangyari na, nang simulan nilang tanungin siya, na nahiwatigan niya ang kanilang mga iniisip, at sinabi niya sa kanila: O kayong masasama at balakyot na salinlahi, kayong mga manananggol at mapagkunwari, sapagkat inyong inilalatag ang mga saligan ng diyablo; sapagkat kayo ay naglalagay ng mga silo at patibong upang hulihin ang mga banal ng Diyos.

10:18 Kayo ay nagpaplano ng mga balak upang iligaw ang mga pamamaraan ng mabubuti, at upang ibaba ang poot ng Diyos sa kanilang mga ulo, maging hanggang sa lubusang pagkalipol ng mga taong ito.

10:19 Oo, tama ang sinabi ni Mosias, na ating huling hari, nang handa na niyang ibigay ang kaharian, dahil sa wala ni isa mang paggagawaran nito, ay pinapangyaring pamahalaan ang mga taong ito ng

kanilang sariling mga tinig -- oo, tama ang kanyang sinabi na kung darating ang panahon na ang tinig ng mga taong ito ay piliin ang kasamaan, yaon ay, kung darating ang panahon na ang mga taong ito ay mahulog sa paglabag, sila'y mahihinog sa pagkalipol.

10:20 At ngayon sinasabi ko sa inyo na tama lamang na hatulan ng Panginoon ang inyong kasamaan; tama na siya'y magpahayag sa mga taong ito, sa pamamagitan ng tinig ng kanyang mga anghel: Magsisi kayo, magsisi, sapagkat ang kaharian ng langit ay nalalapit na.

10:21 Oo, tama na siya ay magpahayag, sa pamamagitan ng tinig ng kanyang mga anghel na: Ako ay mananaog sa aking mga tao, dala ang katarungan at katwiran sa aking mga kamay.

10:22 Oo, sinasabi ko sa inyo na kung hindi dahil sa mga panalangin ng mabubuti, na ngayon ay nasa lupain, na kahit ngayon kayo ay dadalawin ng lubusang pagkalipol; gayon man, ito ay hindi sa pamamagitan ng baha, na tulad ng mga tao noong mga araw ni Noe, kundi ito ay sa pamamagitan ng taggutom, at sa pamamagitan ng salot, at ng espada.

10:23 Subalit dahil sa mga panalangin ng mabubuti kung kaya't kayo'y naligtas; ngayon samakatwid, kung inyong itataboy ang mabubuti mula sa inyo sa gayon ay hindi pipigilan ng Panginoon ang kanyang kamay; kundi sa kanyang masidhing galit siya ay paparito laban sa inyo; pagkatapos kayo'y babagabagin sa pamamagitan ng taggutom, at sa pamamagitan ng salot, at sa pamamagitan ng espada; at ang panahon ay nalalapit na maliban kung kayo'y magsisisi.

10:24 At ngayon ito ay nangyari na, na ang mga tao ay lalong nagalit kay Amulek, at sila'y nagsigawan, sinasabing: Nilalait ng taong ito ang ating mga batas na makatarungan, at ang ating matatalinong manananggol na pinili natin.

10:25 Subalit iniunat ni Amulek ang kanyang kamay, at sumigaw nang higit na malakas kaysa sa kanila, sinasabing: O kayong masasama at balakyot na salinlahi, bakit may malakas na pagkakahawak si Satanas sa inyong mga puso? Bakit ninyo ipinasailalim ang inyong sarili sa kanya upang siya ay magkaroon ng kapangyarihan sa inyo, na bulagin ang inyong mga mata, kung kaya't hindi ninyo maunawaan ang mga salitang sinabi, alinsunod sa katotohanan ng mga ito?

10:26 Sapagkat masdan, ako ba ay nagpatotoo laban sa inyong batas? Kayo ay hindi nakauunawa; sinasabi ninyo na ako ay nangusap laban sa inyong batas; subalit hindi ko ginawa ang gayon, kundi ako'y nangusap sang-ayon sa inyong batas, tungo sa inyong pagkasumpa.

10:27 At ngayon masdan, sinasabi ko sa inyo, na ang saligan ng pagkalipol ng mga taong ito ay nagsisimula nang ilatag ng mga kasamaan ng inyong mga manananggol at inyong mga hukom.

10:28 At ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Amulek ang mga salitang ito na ang mga tao ay nagsigawan laban sa kanya, sinasabing: Ngayon nalalaman namin na ang taong ito ay anak ng diyablo, sapagkat siya ay nagsinungaling sa atin; sapagkat siya ay nangusap laban sa ating batas. At ngayon sinasabi niyang siya ay hindi nangusap laban dito.

10:29 At muli, kanyang nilait ang ating mga manananggol, at ang ating mga hukom.

10:30 At ito ay nangyari na, na inilagay ng mga manananggol sa kanilang mga puso na dapat nilang tandaan ang mga bagay na ito laban sa kanya.

10:31 At may isa sa kanila na ang pangalan ay Zisrom. Ngayon, siya ang nangunguna sa pagpapatang kina Amulek at Alma, siya na isa sa pinakabihasa sa kanila, na may maraming gawaing ginagawa sa mga tao.

10:32 Ngayon, ang layunin ng mga manananggol na ito ay upang makinabang; at sila ay kumikita alinsunod sa kanilang upa.

KABANATA 11
(Mga 82 b.c.)

11:1 Ngayon nasa batas ni Mosias na bawat tao na isang hukom ng batas, o yaong mga nahirang na maging mga hukom, ay dapat tumanggap ng kabayaran alinsunod sa panahon na kanilang ipinagpagal sa paghahatol doon sa mga yaong dinala sa harapan nila upang hatulan.

11:2 Ngayon, kung ang isang tao ay may utang sa isa, at ayaw niyang bayaran ang kanyang inutang, siya ay isasakdal sa hukom; at pinaiiral ng hukom ang karapatan, at nagsusugo ng mga pinuno upang ang tao ay dalhin sa harapan niya; at hahatulan niya ang tao alinsunod sa batas at sa mga katibayang dinala laban sa kanya, at sa gayon ang tao ay mapipilitang magbayad ng kanyang inutang, o hubaran, o palayasin sa mga tao na tulad ng isang magnanakaw at isang tulisan.

11:3 At ang hukom ay tatanggap ng kanyang kabayaran alinsunod sa kanyang panahon -- isang senine ng ginto para sa isang araw, o isang senum ng pilak, na katumbas ng isang senine ng ginto; at ito ay alinsunod sa batas na ibinigay.

11:4 Ngayon, ito ang mga katawagan ng iba't ibang piraso ng kanilang ginto, at ng kanilang pilak, alinsunod sa halaga nito. At ang mga katawagan ay ibinigay ng mga Nephita, sapagkat hindi nila kinuwenta ito alinsunod sa pamamaraan ng mga Judio na nasa Jerusalem; ni nagsusukat sila alinsunod sa pamamaraan ng mga Judio, kundi kanilang binago ang kanilang pagkuwenta at pagsukat, alinsunod sa mga isip at sa mga pangyayari sa mga tao, sa bawat salinlahi hanggang sa panunungkulan ng mga hukom, ang mga yaon ang itinakda ni haring Mosias.

11:5 Ngayon, ang pagkuwenta ay ganito -- Isang senine ng ginto, isang seon ng ginto, isang shum ng ginto, at isang limnas ng ginto.

11:6 Isang senum ng pilak, isang amnor ng pilak, isang ezrom ng pilak, at isang onti ng pilak.

11:7 Ang isang senum ng pilak ay katumbas ng isang senine ng ginto, at alinman sa dalawa para sa isang sukat ng cebada at, gayundin para sa isang sukat ng bawat uri ng butil.

11:8 Ngayon, ang halaga ng isang seon ng ginto ay dalawang ulit ng halaga ng isang senine.

11:9 At ang isang shum ng ginto ay dalawang ulit sa halaga ng isang seon.

11:10 At ang isang limnas ng ginto ay halaga nilang lahat.

11:11 At ang isang amnor ng pilak ay kasinghalaga ng dalawang senum.

11:12 At ang isang ezrom ng pilak ay kasinghalaga ng apat na senum.

11:13 At ang isang onti ay kasinghalaga nilang lahat.

11:14 Ngayon, ito ang halaga ng mas maliit na bilang ng kanilang pagkuwenta --

11:15 Ang isang siblon ay kalahati ng isang senum; anupa't ang isang siblon para sa kalahati ng sukat ng cebada.

11:16 At ang isang siblum ay kalahati ng isang siblon.

11:17 At ang isang lea ay kalahati ng isang siblum.

11:18 Ngayon, ito ang kanilang bilang alinsunod sa kanilang pagkuwenta.

11:19 Ngayon, ang isang antion ng ginto ay katumbas ng tatlong siblon.

11:20 Ngayon, ito ay para sa natatanging layunin na makinabang, dahil sa tinatanggap nila ang kanilang kabayaran alinsunod sa kanilang gawain, kaya nga, kanilang pinupukaw ang mga tao sa panliligalig, at sa lahat ng uri ng panggugulo at kasamaan, upang sila ay magkaroon ng marami pang gawain, upang sila ay makakuha ng salapi alinsunod sa mga sakdal na dinadala sa harapan nila; anupa't kanilang pinupukaw ang mga tao laban kina Alma at Amulek.

11:21 At itong si Zisrom ay nagsimulang tanungin si Amulek, sinasabing: Maaari bang sagutin mo ang ilang katanungan na aking itatanong sa iyo? Ngayon, si Zisrom ay isang lalaking bihasa sa mga pamamaraan ng diyablo, upang kanyang mawasak yaong mabuti; kaya nga, sinabi niya kay Amulek: Maaari mo bang sagutin ang mga katanungan na aking itatanong sa iyo?

11:22 At sinabi ni Amulek sa kanya: Oo, kung ito ay naaayon sa Espiritu ng Panginoon, na nasa akin; sapagkat wala akong anumang sasabihin na salungat sa Espiritu ng Panginoon. At sinabi ni Zisrom sa kanya: Masdan, narito ang anim na onti ng pilak, at ang lahat ng ito ay ibibigay ko sa iyo kung iyong itatatwa ang pagkakaroon ng isang Kataas-taasang Katauhan.

11:23 Ngayon, sinabi ni Amulek: O ikaw na anak ng impiyerno, bakit mo ako tinutukso? Nalalaman mo ba na ang mabubuti ay hindi nagpapadaig sa mga ganyang tukso?

11:24 Naniniwala ka ba na walang Diyos? Sinasabi ko sa iyo, Hindi, nalalaman mo na may Diyos, ngunit iyong minamahal yaong kayamanan nang higit kaysa sa kanya.

11:25 At ngayon, ikaw ay nagsinungaling sa akin sa harapan ng Diyos. Sinabi mo sa akin -- Masdan, ito ang anim na onti, na malaki ang halaga, ibibigay ko sa iyo -- gayong ang nasa iyong puso ay ipagkait iyon sa akin; at ang tanging layunin mo ay ikaila ko ang totoo at buhay na Diyos, upang ikaw ay magkaroon ng dahilan na ako ay wasakin. At ngayon masdan, dahil sa malaking kasamaang ito ay tatanggapin mo ang iyong gantimpala.

11:26 At sinabi ni Zisrom sa kanya: Sinasabi mo na may isang totoo at buhay na Diyos?

11:27 At sinabi ni Amulek: Oo, may totoo at buhay na Diyos.

11:28 Ngayon, sinabi ni Zisrom: Mayroon bang higit sa isang Diyos?

11:29 At siya ay sumagot, Wala.

11:30 Ngayon, sinabing muli sa kanya ni Zisrom: Paano mong nalaman ang mga bagay na ito?

11:31 At sinabi niya: Isang anghel ang nagpabatid nito sa akin.

11:32 At sinabing muli ni Zisrom: Sino siya na paparito? Ito ba ang Anak ng Diyos?

11:33 At sinabi niya sa kanya, Oo.

11:34 At sinabing muli ni Zisrom: Ililigtas ba niya ang kanyang mga tao sa kanilang mga kasalanan? At sinagot siya ni Amulek at sinabi sa kanya: Sinasabi ko sa iyo, hindi niya ito gagawin, sapagkat hindi maaaring ikaila niya ang kanyang salita.

11:35 Ngayon, sinabi ni Zisrom sa mga tao: Tiyaking matatandaan ninyo ang mga bagay na ito; sapagkat sinabi niya na may isang Diyos lamang, gayunman sinabi niyang ang Anak ng Diyos ay paparito, subalit hindi niya ililigtas ang kanyang mga tao -- na para bang mayroon siyang karapatang utusan ang Diyos.

11:36 Ngayon, muling sinabi ni Amulek sa kanya: Masdan, ikaw ay nagsinungaling, sapagkat sinabi mo na ako ay nagsalita na para bang ako ay may karapatang utusan ang Diyos dahil sa sinabi kong hindi niya ililigtas ang kanyang mga tao sa kanilang mga kasalanan.

11:37 At sinasabi ko sa inyong muli na hindi niya sila maililigtas sa kanilang mga kasalanan; sapagkat hindi ko maikakaila ang kanyang salita, at sinabi niya na walang maruming bagay ang magmamana ng kaharian ng langit; samakatwid, paano kayong maliligtas, maliban kung kayo ay magmamana ng kaharian ng langit? Anupa't, kayo ay hindi maliligtas sa inyong mga kasalanan.

11:38 Ngayon, sinabing muli ni Zisrom sa kanya: Ang Anak ng Diyos ba ang siya ring Amang Walang Hanggan?

11:39 At sinabi ni Amulek sa kanya: Oo, siya rin ang Amang Walang Hanggan ng langit at ng lupa, at ng lahat ng bagay na naroroon; siya ang simula at ang katapusan, ang una at ang huli;

11:40 At siya ay paparito sa daigdig upang tubusin ang kanyang mga tao; at kanyang aakuin ang mga pagkakasala ng mga naniniwala sa kanyang pangalan; at sila yaong magkakaroon ng buhay na walang hanggan, at ang kaligtasan ay darating sa wala nang iba.

11:41 Anupa't ang masasama ay mananatili na parang walang pagtubos na ginawa, maliban sa pagkakalag ng mga gapos ng kamatayan; sapagkat masdan, darating ang araw na ang lahat ay magbabangon mula sa patay at tatayo sa harapan ng Diyos, at hahatulan alinsunod sa kanilang mga gawa.

11:42 Ngayon, may isang kamatayan na tinatawag na temporal na kamatayan; at ang kamatayan ni Cristo ang magkakalag ng mga gapos ng temporal na kamatayang ito, na ang lahat ay magbabangon mula sa temporal na kamatayang ito.

11:43 Ang espiritu at ang katawan ay magsasamang muli sa kanyang ganap na anyo; kapwa ang biyas at kasu-kasuan ay ibabalik sa wastong pangangatawan, maging kagaya natin ngayon sa sandaling ito; at tayo ay dadalhin upang tumayo sa harapan ng Diyos, nakaaalam gaya ng nalalaman natin ngayon, at may malinaw na alaala ng lahat ng ating mga pagkakasala.

11:44 Ngayon, ang panunumbalik na ito ay darating sa lahat, kapwa matanda at bata, kapwa alipin at malaya, kapwa lalaki at babae, kapwa masama at mabuti; at maging doon ay hindi mawawala kahit isang buhok sa kanilang mga ulo, kundi bawat bagay ay manunumbalik sa kanyang ganap na kabuuan, gaya sa ngayon, o sa katawan, at dadalhin at lilitisin sa harapan ng hukuman ni Cristo, ang Anak, at Diyos Ama, at ng Banal na Espiritu, na isang Diyos na Walang Hanggan, upang hatulan alinsunod sa kanilang mga gawa, kung sila ay mabubuti, o kung sila ay masasama.

11:45 Ngayon, masdan, sinabi ko sa inyo ang hinggil sa kamatayan ng katawang-lupa, at gayundin ang pagkabuhay na mag-uli ng katawang-lupa. Sinasabi ko sa inyo na ang katawang-lupang ito ay babangon sa isang walang kamatayang katawan, ibig sabihin mula sa kamatayan, maging mula sa unang kamatayan tungo sa pagkabuhay, upang sila ay hindi na mamatay muli; ang kanilang mga espiritu ay sasamang muli sa kanilang mga katawan, at hindi na maghihiwalay pa kailanman; sa gayon, sa kabuuan ay magiging espirituwal at walang kamatayan upang sila ay hindi na muling makakita pa ng kabulukan.

11:46 Ngayon, nang matapos ni Amulek ang mga salitang ito, ang mga tao ay muling nagsimulang manggilalas, at gayundin, si Zisrom ay nagsimulang manginig. At sa gayon natapos ang mga salita ni Amulek, o ito ang lahat ng aking naisulat.

KABANATA 12

(Mga 82 b.c.)

12:1 Ngayon si Alma, nang makitang ang mga salita ni Amulek ay nakapagpatahimik kay Zisrom, sapagkat namasdan niyang nahuli siya ni Amulek sa kanyang mga kasinungalingan at panlilinlang upang

siya ay wasakin, at nang makitang siya ay nagsimulang manginig sa pagkaalam nito ng kanyang pagkakasala, binuksan niya ang kanyang bibig at nagsimulang mangusap sa kanya, at pagtibayin ang mga salita ni Amulek, at ipaliwanag pa nang higit ang mga bagay, o ilahad ang mga banal na kasulatan nang higit sa ginawa ni Amulek.

12:2 Ngayon, ang mga salitang sinabi ni Alma kay Zisrom ay narinig ng mga tao sa palibot; sapagkat ang mga tao ay napakarami, at siya ay nagsalita sa ganitong paraan:

12:3 Ngayon Zisrom, nakita mo na ikaw ay nahuli sa iyong mga kasinungalingan at katusuhan, sapagkat ikaw ay nagsinungaling hindi lamang sa mga tao, kundi ikaw ay nagsinungaling sa Diyos; sapagkat masdan, nalalaman niya ang lahat ng iyong iniisip, at iyong nakita na ang nasasaisip mo ay nagawang ipaalam sa amin ng kanyang Espiritu;

12:4 At nakita mong alam namin na ang iyong balak ay isang napakatusong balak, katulad ng katusuhan ng diyablo, upang magsinungaling at linlangin ang mga taong ito nang sila'y mamuhi laban sa amin, upang kami ay laitin at upang kami ay maitaboy --

12:5 Ngayon, ito ang balak ng iyong kaaway, at kanyang ginagamit ang kanyang kapangyarihan sa iyo. Ngayon, nais kong iyong pakatandaan na kung ano ang sinasabi ko sa iyo ay sinasabi ko sa lahat.

12:6 At masdan, sinasabi ko sa inyong lahat na ito ay isang patibong ng kaaway na kanyang inilatag upang mahuli ang mga taong ito, nang kayo ay mapasailalim sa kanya, upang maigapos niya kayo ng kanyang mga tanikala, nang maitanikala niya kayo sa walang hanggang pagkawasak, alinsunod sa kapangyarihan ng kanyang pagkabihag.

12:7 Ngayon, nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito, si Zisrom ay nagsimulang manginig nang labis, sapagkat siya ay lalo pang napaniwala sa kapangyarihan ng Diyos, at siya ay napaniwala rin na sina Alma at Amulek ay may nalalaman tungkol sa kanya, sapagkat siya ay naniniwalang alam nila ang mga nasasaisip at layunin ng kanyang puso; sapagkat ang kapangyarihan ay ibinigay sa kanila, na kanilang malaman ang mga bagay na ito alinsunod sa diwa ng propesiya.

12:8 At si Zisrom ay nagsimulang magtanong nang buong sigasig sa kanila, upang kanyang malaman pa ang hinggil sa kaharian ng Diyos. At sinabi niya kay Alma: Ano ang ibig sabihin ng sinabing ito ni Amulek hinggil sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, na ang lahat ay magbabangon mula sa patay, kapwa ang makatarungan at hindi makatarungan ay dadalhin upang tumayo sa harapan ng Diyos upang hatulan alinsunod sa kanilang mga gawa?

12:9 At ngayon, nagsimulang ipaliwanag ni Alma ang mga bagay na ito sa kanya, sinasabing: Ibinigay sa marami na malaman ang mga hiwaga ng Diyos; gayunpaman, sila ay pinasailalim sa isang mahigpit na pag-uutos na hindi nila ipamamahagi tanging alinsunod lamang sa bahagi ng kanyang salita na ipinagkaloob niya sa mga anak ng tao, alinsunod sa pagtalima at pagsusumikap na kanilang ibinigay sa kanya.

12:10 At kaya nga, siya na magpapatigas ng kanyang puso, siya rin ang tatanggap ng higit na maliit na bahagi ng salita; at siya na hindi magpapatigas ng kanyang puso, sa kanya ay ibibigay ang higit na malaking bahagi ng salita, hanggang sa ibigay sa kanya na malaman ang hiwaga ng Diyos, hanggang sa kanyang malamang ganap ang mga ito.

12:11 At sila na magpapatigas ng kanilang mga puso, sa kanila ay ibibigay ang higit na maliit na bahagi ng salita hanggang sa wala na silang malaman pa hinggil sa kanyang mga hiwaga; at pagkatapos, sila ay kukuning bihag ng diyablo, at aakayin ng kanyang kagustuhan tungo sa pagkawasak. Ngayon, ito ang ibig sabihin ng mga tanikala ng impiyerno.

12:12 At si Amulek ay nagsalita nang malinaw hinggil sa kamatayan, at ang pagbabangon mula sa may kamatayang ito tungo sa isang kalagayang walang kamatayan, at ang pagdadala sa harapan ng hukuman ng Diyos upang hatulan alinsunod sa ating mga gawa.

12:13 Pagkatapos, kung ang ating mga puso ay naging matigas, oo, kung pinatigas natin ang ating mga puso laban sa salita, kung kaya't yaon ay hindi natagpuan sa atin, kung magkakagayon ang ating kalagayan ay magiging nakapanghihilakbot, at sa gayon tayo ay huhusgahan.

12:14 Sapagkat ang ating mga salita ang hahatol sa atin, oo, lahat ng ating mga gawa ang hahatol sa atin; tayo ay hindi matatagpuang walang bahid-dungis; at ang ating mga pag-iisip ang hahatol din sa atin; at dito sa nakapanghihilakbot na kalagayan, tayo ay hindi mangangahas na tumingin sa ating Diyos; at tayo ay magagalak kung ating mauutusan ang mga bato at ang mga bundok na bumagsak sa atin upang itago tayo mula sa kanyang harapan.

12:15 Datapwat hindi ito maaari; tayo ay kailangang lumabas at tumayo sa harapan niya sa kanyang kaluwalhatian, at sa kanyang kapangyarihan, at sa kanyang lakas, kamahalan, at pamahalaan, at kilalanin sa ating walang hanggang kahihyan na ang lahat ng kanyang mga hatol ay makatarungan, na siya ay makatarungan sa lahat ng kanyang mga gawa, at na siya ay maawain sa mga anak ng tao, at na taglay niya ang lahat ng kapangyarihan upang iligtas ang bawat taong naniniwala sa kanyang pangalan at namumunga ng bunga na karapat-dapat sa pagsisisi.

12:16 At ngayon masdan, sinasabi ko sa inyo na darating ang isang kamatayan, maging ang ikalawang kamatayan, na isang kamatayang espirituwal; at ito ang sandali na sinuman ang namatay sa kanyang mga kasalanan, kagaya ng isang temporal na kamatayan, ay mamamatay rin ng kamatayang espirituwal; oo, siya ay mamamatay sa mga bagay na nauukol sa kabutihan.

12:17 At iyon ang sandali na ang kanilang mga pagdurusa ay magiging kagaya ng isang lawa ng apoy at asupre, na ang ningas ay pumapailanglang magpakailanman at walang katapusan; at iyon ang sandali na sila ay tatanikalaan pababa sa isang walang hanggang pagkawasak, alinsunod sa kapangyarihan at pagkabihag ni Satanas, siya na nagpasailalim sa kanila alinsunod sa kanyang kagustuhan.

12:18 Kung magkakagayon, sinasabi ko sa iyo, para bang walang pagtubos na ginawa sa kanila; sapagkat sila ay hindi matutubos alinsunod sa katarungan ng Diyos; at sila ay hindi mamamatay, nakikitang wala nang kabulukan.

12:19 Ngayon, ito ay nangyari na, nang matapos na si Alma ng pagsasalita ng mga salitang ito, ang mga tao ay nagsimulang lalong manggilalas;

12:20 Subalit may isang Antionas, na siyang punong tagapamahala sa kanila, na lumapit at nagsabi sa kanya: Ano itong sinabi mo na ang tao ay magbabangon mula sa pagkamatay at mababago mula sa pagiging may kamatayan tungo sa walang kamatayang kalagayan, na ang kaluluwa ay hindi kailanman mamamatay?

12:21 Ano ang ibig sabihin ng banal na kasulatan, na nagsasabing ang Diyos ay naglagay ng mga querubin at isang nagbabagang espada sa silangan ng halamanan ng Eden, at baka ang ating mga unang magulang ay makapasok at makakain ng bunga ng punungkahoy ng buhay, at mabuhay magpakailanman? At sa gayon nakikita natin na walang pagkakataon na sila ay mabuhay magpakailanman.

12:22 Ngayon sinabi ni Alma sa kanya: Ito ang bagay na akin sanang ipaliliwanag. Ngayon nakita natin na si Adan ay nahulog dahil sa pagkain ng ipinagbabawal na bunga, alinsunod sa salita ng Diyos; at sa gayon nakikita natin, na sa kanyang pagkahulog, ang buong sangkatauhan ay naging isang ligaw at mga nahulog na tao.

12:23 At ngayon masdan, sinasabi ko sa inyo na kung nangyari na si Adan ay nakakain ng bunga ng punungkahoy ng buhay noong panahong yaon ay hindi na sana nagkaroon ng kamatayan, at ang salita ay mawawalang-saysay, at gagawin ang Diyos na isang sinungaling, sapagkat kanyang sinabi: Kung ikaw ay kakain, ikaw ay tiyak na mamamatay.

12:24 At nakikita natin na ang kamatayan ay sumasapit sa sangkatauhan, oo, ang kamatayang sinasabi ni Amulek, na temporal na kamatayan; gayunpaman, may isang panahong ipinagkaloob sa tao kung kailan siya ay maaaring magsisi; anupa't ang buhay na ito ay naging isang pagsubok na kalagayan; isang panahon upang maghanda sa pagharap sa Diyos; isang panahon upang maghanda para sa walang hanggang kalagayan na sinasabi namin, na pagkatapos ng pagkabuhay na mag-uli ng mga patay.

12:25 Ngayon, kung hindi dahil sa plano ng pagtubos, na inilatag mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, hindi sana magkakaroon ng pagkabuhay na mag-uli ang mga patay; ngunit may isang plano ng pagtubos na inilatag, na magpapangyari sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, na sinasabi.

12:26 At ngayon masdan, kung nangyari lamang na ang ating mga unang magulang ay nakahayo at nakakain ng bunga ng punungkahoy ng buhay, sila sana ay naging kaaba-aba magpakailanman, walang pagkakataong makapaghanda; at kung nagkagayon, ang plano ng pagtubos ay nahadlangan; at ang salita ng Diyos ay nawalang-saysay at nawalan ng bisa.

12:27 Subalit masdan, ito ay hindi gayon; kundi itinakda sa tao na sila ay kailangang mamatay; at pagkatapos ng kamatayan, sila ay haharap sa paghuhukom, maging katulad ng paghuhukom na aming sinabi, na siyang katapusan.

12:28 At matapos itakda ng Diyos na ang mga bagay na ito ay sasapit sa tao, masdan, pagkatapos nakita niya na kapaki-pakinabang na malaman ng tao ang hinggil sa mga bagay na kanyang itinakda para sa kanila;

12:29 Kaya nga, siya ay nagsugo ng mga anghel upang makipag-usap sa kanila, na siyang naging daan na mamasdan ng tao ang kanyang kaluwalhatian.

12:30 At sila ay nagsimula buhat sa panahong yaon na manawagan sa kanyang pangalan; anupa't ang Diyos ay nakipag-usap sa mga tao, at ipinaalam sa kanila ang plano ng pagtubos na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig; at ito ay ipinaalam niya sa kanila alinsunod sa kanilang pananampalataya at pagsisisi at sa kanilang mga banal na gawa.

12:31 Kaya nga, siya ay nagbigay ng mga kautusan sa mga tao, sila na unang lumabag sa mga unang kautusan ukol sa mga bagay na temporal, at naging katulad ng mga diyos, nalalaman ang mabuti sa masama, na inilalagay ang kanilang sarili sa kalagayang makakilos, o nasa sa isang kalagayang makakilos alinsunod sa kanilang mga kagustuhan at kasiyahan, kung gagawa ng masama o gagawa ng mabuti --

12:32 Anupa't ang Diyos ay nagbigay sa kanila ng mga kautusan, matapos maipalam sa kanila ang plano ng pagtubos, upang hindi sila gumawa ng masama, ang parusa niyon ay ikalawang kamatayan, na isang walang hanggang kamatayan, sa mga bagay na nauukol sa kabutihan; sapagkat sa mga gayon, ang plano ng pagtubos ay hindi magkakaroon ng kapangyarihan, sapagkat ang mga gawa ng katarungan ay hindi mawawasak, alinsunod sa dakilang kabutihan ng Diyos.

12:33 Datapwat ang Diyos ay nanawagan sa mga tao, sa pangalan ng kanyang Anak, (ito bilang plano ng pagtubos na inilatag) sinasabing: Kung kayo ay magsisisi, at hindi patitigasin ang inyong mga puso, sa gayon, ako ay maaawa sa inyo, sa pamamagitan ng aking Bugtong na Anak;

12:34 Kaya nga, ang sinumang magsisisi, at hindi patitigasin ang kanyang puso, siya ay magkakaroon ng pag-angkin sa awa sa pamamagitan ng aking Bugtong na Anak, sa ikapagpapatawad ng kanyang mga kasalanan; at sila ay papasok sa aking kapahingahan.

12:35 At ang sinumang magpapatigas ng kanyang puso at gagawa ng kasamaan, masdan, isinusumpa ko sa aking kapootan na siya ay hindi makapapasok sa aking kapahingahan.

12:36 At ngayon, aking mga kapatid, masdan, sinasabi ko sa inyo na kung inyong patitigasin ang inyong mga puso, kayo ay hindi makapapasok sa kapahingahan ng Panginoon; kaya nga, ang inyong

kasamaan ang magbubunsod sa kanya na kanyang ipadama ang kanyang poot sa inyo, kagaya ng unang pagkakabunsod, oo, alinsunod sa kanyang salita sa huling pagkakabunsod kagaya noong una, tungo sa walang hanggang pagkawasak ng inyong mga kaluluwa; anupa't, alinsunod sa kanyang salita, hanggang sa huling pagkamatay kagaya rin noong una.

12:37 At ngayon, aking mga kapatid, nakikitang nalalaman namin ang mga bagay na ito, at ang mga yaon ay totoo, tayo ay magsisi, at huwag patigas ang ating mga puso, upang hindi natin mabunsuran ang Panginoon nating Diyos na ipadama sa atin ang kanyang poot dito sa kanyang pangalawang kautusan na ibinigay sa atin; kundi pumasok tayo sa kapahingahan ng Diyos, na inihanda ayon sa kanyang salita.

KABANATA 13

(Mga 82 b.c.)

13:1 At muli, mga kapatid ko, aking itutuon ang inyong mga isipan pabalik sa panahon nang ibigay ng Panginoong Diyos ang mga kautusang ito sa kanyang mga anak; at nais kong inyong tandaan na ang Panginoong Diyos ay nag-orden ng mga saserdote alinsunod sa kanyang banal na orden, na alinsunod sa orden ng kanyang Anak, upang ituro ang mga bagay na ito sa mga tao.

13:2 At yaong mga saserdote ay inordenan alinsunod sa orden ng kanyang Anak, sa isang kaparaanang malalaman ng mga tao sa paanong paraan aasa sa kanyang Anak upang matubos.

13:3 At ito ang pamamaraan kung paano sila inordenan -- tinawag at inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig alinsunod sa kaalaman ng Diyos sa mula't mula pa, dahil sa kanilang labis na pananampalataya at mabubuting gawa; sa simula pa ay hinayaang mamili sa mabuti o masama; kaya nga, sila na pumili ng mabuti, at nagpapairal ng labis na pananampalataya, ay tinatawag sa banal na tungkulin, oo, sa yaong banal na tungkulin na inihanda lakip, at naaayon sa, isang panimulang pagtubos na nauukol doon.

13:4 At sa gayon sila tinawag sa banal na tungkuling ito dahil sa kanilang pananampalataya, samantalang ang iba ay tinatangihan ang Espiritu ng Diyos dahil sa katigasan ng kanilang mga puso at kabulagan ng kanilang mga isipan, samantalang, kung hindi dahil dito, sila sana ay nagkaroon ng malaking pribilehiyo na tulad ng kanilang mga kapatid.

13:5 O sa madaling salita, sa simula pa sila ay nasa gayon ding kalagayan na tulad ng kanilang mga kapatid; kung gayon, ang banal na tungkuling ito na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig ay para sa mga yaong hindi magpapatigas ng kanilang mga puso, na nasa at sa pamamagitan ng pagbabayad-sala ng Bugtong na Anak, na inihanda --

13:6 At sa gayong pagkakatawag ng banal na tungkuling ito, at inordenan sa mataas na pagkasaserdote ng banal na orden ng Diyos, na ituro ang kanyang mga kautusan sa mga anak ng tao, upang sila rin ay makapasok sa kanyang kapahingahan --

13:7 Itong mataas na pagkasaserdote na alinsunod sa orden ng kanyang Anak, kung aling orden ay mula pa sa pagkakatatag ng daigdig; o sa ibang salita, walang simula ng mga araw o katapusan ng mga taon, na inihanda mula sa kawalang-hanggan hanggang sa kawalang-hanggan, alinsunod sa kanyang kaalaman sa mula't mula pa ng lahat ng bagay --

13:8 Ngayon, sila ay inordenan alinsunod sa pamamaraang ito -- tinawag sa banal na tungkulin, at inordenan sa banal na ordenansa, at tinataglay sa kanila ang mataas na pagkasaserdote ng banal na orden, kung aling tungkulin, at ordenansa, at mataas na pagkasaserdote, ay walang simula o katapusan -

13:9 Sa gayon sila naging matataas na saserdote magpakailanman, alinsunod sa orden ng Anak, ang Bugtong ng Ama, na walang simula ng mga araw o katapusan ng mga taon, na puspos ng biyaya, katarungan, at katotohanan. At sa gayon nga ito. Amen.

13:10 Ngayon, tulad ng sinabi ko hinggil sa banal na orden, o sa mataas na pagkasaserdoteng ito, marami na ang naordenan at naging matataas na saserdote ng Diyos; at ito ay dahil sa kanilang labis na pananampalataya at pagsisisi, at sa kanilang kabutihan sa harapan ng Diyos, sila na pumipiling magsisi at gumawa ng kabutihan kaysa sa masawi;

13:11 Kaya nga, sila ay tinawag alinsunod sa banal na orden na ito, at pinabanal, at ang kanilang mga kasuotan ay nahugasang maputi sa pamamagitan ng dugo ng Kordero.

13:12 Ngayon sila, matapos na pabanalin ng Espiritu Santo, na ginawang maputi ang kanilang mga kasuotan, mga dalisay at walang bahid-dungis sa harapan ng Diyos, ay hindi makatitingin sa kasalanan maliban nang may kapootan; at marami, labis na napakarami, ang ginawang dalisay at nakapasok sa kapahingahan ng Panginoon nilang Diyos.

13:13 At ngayon, mga kapatid ko, nais kong kayo ay magpakumbaba ng inyong sarili sa harapan ng Diyos, at mamunga ng bunga na karapat-dapat sa pagsisisi, upang kayo rin ay makapasok sa kapahingahang yaon.

13:14 Oo, magpakumbaba kayo sa inyong sarili maging tulad ng mga tao noong mga araw ni Melquisedec, na isa ring mataas na saserdote alinsunod sa yaon ding orden na aking sinabi, na tinaglay rin sa kanyang sarili ang mataas na pagkasaserdote magpakailanman.

13:15 At sa ito ring Melquisedec na ito kung kanino nagbayad si Abraham ng ikasampung bahagi; oo, maging ang ating amang si Abraham ay nagbayad ng ikasampung bahagi ng lahat ng kanyang pag-aari.

13:16 Ngayon, ang mga ordenansang ito ay ibinigay alinsunod sa pamamaraang ito, nang sa gayon ang mga tao ay umasa sa Anak ng Diyos, ito na isang sagisag ng kanyang orden, o bilang kanyang orden, at ito ay upang umasa sila sa kanya para sa kapatawaran ng kanilang mga kasalanan, upang sila ay makapasok sa kapahingahan ng Panginoon.

13:17 Ngayon, itong si Melquisedec ay isang hari sa lupain ng Salem; at ang kanyang mga tao ay naging malakas sa kasamaan at karumal-dumal na gawain; oo, silang lahat ay nangaligaw; sila ay napuspos ng lahat ng uri ng kasamaan;

13:18 Subalit si Melquisedec na pinairal ang malakas na pananampalataya, at tumanggap ng tungkulin ng mataas na pagkasaserdote alinsunod sa banal na orden ng Diyos, ay nangaral ng pagsisisi sa kanyang mga tao. At masdan, sila ay nagsisi; at naitatag ni Melquisedec ang kapayapaan sa lupain noong kanyang mga araw; kaya nga, siya ay tinawag na prinsipe ng kapayapaan, sapagkat siya ang hari ng Salem; at siya ay namahala sa ilalim ng kanyang ama.

13:19 Ngayon, marami na ang nauna sa kanya, at gayon din marami pa ang sumunod, subalit walang kasingdakila; anupa't tungkol sa kanya, sila ay higit na maraming binabanggit.

13:20 Ngayon hindi ko na kailangan pang ulitin ang bagay na ito; ano man ang nasabi ko na ay makasasapat na. Masdan, ang mga banal na kasulatan ay nasa inyong harapan; kung kayo ay sasalungat sa mga ito, yaon ay tungo sa inyong pagkalipol.

13:21 At ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito sa kanila, ay iniunat niya ang kanyang kamay sa kanila at sumigaw sa malakas na tinig, sinasabing: Ngayon na ang panahon upang magsisi, sapagkat ang araw ng kaligtasan ay nalalapit na;

13:22 Oo, at ang tinig ng Panginoon, sa pamamagitan ng bibig ng mga anghel, ay ipinahahayag ito sa lahat ng bansa; oo, ipinahahayag ito, upang sila ay magkaroon ng masayang balita ng labis na kagalakan; oo, at kanilang ipinarating ang masasayang balitang ito sa lahat ng kanyang mga tao, oo, maging sa kanila na malawakang nakakalat sa balat ng lupa; kaya nga, sila ay nagpahayag sa amin.

13:23 At ipinaalam nila sa amin sa malinaw na pananalita, upang kami ay makaunawa, upang kami ay hindi magkamali; at ito ay dahil sa ating pagiging mga palaboy sa isang di kilalang lupain; kaya nga, sa gayon tayo labis na pinagpala, sapagkat nasa atin ang masasayang balitang ito na ipinahayag sa atin sa lahat ng dako ng ating ubasan.

13:24 Sapagkat masdan, ang mga anghel ay ipinahahayag ito sa marami sa panahong ito sa ating lupain; at ito ay para sa layuning maihanda ang mga puso ng mga anak ng tao na tanggapin ang kanyang salita sa panahon ng kanyang pagparito sa kanyang kaluwalhatian.

13:25 At ngayon, tayo ay naghihintay lamang na marinig ang mga balita ng kagalakan na ipinahayag sa atin ng bibig ng mga anghel, tungkol sa kanyang pagparito; sapagkat darating ang panahon, hindi namin nalalaman kung gaano kadali. Ang samo sa Diyos na ito nawa'y sa aking araw; subalit hayaan ito sa malao't madali, dito ako'y magagalak.

13:26 At ito ay gagawing ipaalam sa makatarungan at mga banal na tao, ng bibig ng mga anghel, sa panahon ng kanyang pagparito, upang ang mga salita ng ating mga ama ay matupad, alinsunod sa yaong kanilang sinabi hinggil sa kanya, na alinsunod sa diwa ng propesiya na nasa kanila.

13:27 At ngayon, mga kapatid ko, hinihiling ko mula sa kaibuturan ng aking puso, oo, lakip ang labis na pagkabahala maging sa pasakit, na kayo ay makinig sa aking mga salita, at iwaksi ang inyong mga kasalanan, at huwag ipagpaliban ang araw ng inyong pagsisisi;

13:28 Kundi ang kayo ay magpakumbaba ng inyong sarili sa harapan ng Panginoon, at manawagan sa kanyang banal na pangalan, at magbantay at patuloy na manalangin, upang kayo ay hindi matukso nang higit sa inyong makakaya, at sa gayon ay akayin ng Banal na Espiritu, magiging mapagpakumbaba, maamo, masunurin, mapagtiis, puspos ng pag-ibig at mahabang pagtitiis;

13:29 May pananampalataya sa Panginoon; may pag-asa na kayo ay makatatanggap ng buhay na walang hanggan; may pag-ibig sa Diyos tuwina sa inyong mga puso, upang kayo ay dakilain sa huling araw at makapasok sa kanyang kapahingahan.

13:30 At nawa'y ipagkaloob sa inyo ng Panginoon ang pagsisisi, upang hindi ninyo madalang pababa ang kanyang poot sa inyo, upang kayo ay hindi maigapos pababa ng mga tanikala ng impiyerno, upang kayo ay hindi magdusa ng ikalawang kamatayan.

13:31 At nangusap si Alma ng marami pang salita sa mga tao, na hindi nasusulat sa aklat na ito.

KABANATA 14

(Mga 82-81 b.c.)

14:1 At ito ay nangyari na, nang matapos siya sa pagsasalita sa mga tao na marami sa kanila ang naniwala sa kanyang mga salita, at nagsimulang magsisi, at saliksikin ang mga banal na kasulatan.

14:2 Subalit ang nakararami sa kanila ay nagnais na kanilang mapatay sina Alma at Amulek; sapagkat sila ay nagalit kay Alma, dahil sa kalinawan ng kanyang mga salita kay Zisrom; at sinabi rin nilang si Amulek ay nagsinungaling sa kanila, at nilait ang kanilang batas at gayon din ang kanilang mga manananggol at hukom.

14:3 At sila rin ay nagalit kina Alma at Amulek; at dahil sa sila ay nagpatotoo nang napakalinaw laban sa kanilang kasamaan, hinangad nilang patayin sila nang palihim.

14:4 Subalit ito ay nangyari na, na ito ay hindi nila nagawa; kundi kanilang dinakip sila at iginapos sila ng matitibay na lubid, at dinala sila sa harapan ng punong hukom ng lupain.

14:5 At ang mga tao ay humayo at sumaksi laban sa kanila -- nagpapatotoo na nilait nila ang batas, at ang kanilang mga manananggol at hukom sa lupain, at gayon din ang lahat ng taong nasa lupain; at

nagpatotoo ring may isang Diyos lamang, at na isusugo niya ang kanyang Anak sa mga tao, subalit hindi niya iligtas sila; at maraming gayong bagay ang pinatotohanan ng mga tao laban kina Alma at Amulek. Ngayon, ito ay naganap sa harapan ng punong hukom ng lupain.

14:6 At ito ay nangyari na, na si Zisrom ay nanggilalas sa mga salitang sinabi; at kanya ring nalaman ang hinggil sa kabulagan ng mga isipan, na kanyang pinapangyari sa mga tao sa pamamagitan ng kanyang mga salita ng kasinungalingan; at ang kanyang kaluluwa ay nagsimulang masugatan sa ilalim ng kaalaman ng kanyang sariling pagkakasala; oo, siya ay sinimulang palibutan ng mga pasakit ng impiyerno.

14:7 At ito ay nangyari na, na siya ay nagsimulang manawagan sa mga tao, sinasabing: Masdan, ako ang may sala, at ang mga taong ito ay walang bahid-dungis sa harapan ng Diyos. At siya ay nagsimulang magmakaawa para sa kanila mula sa panahong yaon; subalit kanilang nilait siya, sinasabing: Ikaw rin ba ay nasapian na ng diyablo? At kanilang dinuraan siya, at itinaboy siyang palabas mula sa kanila, at gayon din ang lahat ng yaong naniwala sa mga salitang sinabi nina Alma at Amulek; at kanilang itinaboy sila, at nagsugo ng mga tao upang magpukol ng mga bato sa kanila.

14:8 At pinagsama-sama nila ang kanilang mga asawa at anak, at sino man ang naniwala o naturuan upang maniwala sa salita ng Diyos ay pinapangyari nila na sila'y itapon sa apoy; at kinuha rin nila ang kanilang mga talaan na naglalaman ng mga banal na kasulatan, at itinapon din ang mga ito sa apoy, upang ang mga ito ay matupok at mawasak ng apoy.

14:9 At ito ay nangyari na, na kanilang dinakip sina Alma at Amulek, at dinala sila sa lugar ng pagkamartir, upang masaksihan nila ang pagkalipol ng mga yaong tinutupok ng apoy.

14:10 At nang makita ni Amulek ang mga pasakit ng kababaihan at maliliit na bata na natutupok ng apoy, siya rin ay nasaktan; at sinabi niya kay Alma: Paanong nasasaksihan natin ang nakapanghihilakbot na tagpong ito? Kaya nga iunat natin ang ating mga kamay, at gamitin ang kapangyarihan ng Diyos na nasa atin, at iligtas sila mula sa mga ningas.

14:11 Subalit sinabi sa kanya ni Alma: Ang Espiritu ay pinipigilan ako na hindi ko kailangang iunat ang aking kamay; sapagkat masdan, tinatanggap sila ng Panginoon sa kanyang sarili, sa kaluwalhatian; at pinahihintulutan niyang gawin nila ang bagay na ito o ang magawa ng mga tao ang bagay na ito sa kanila, alinsunod sa katigasan ng kanilang mga puso, upang ang kahatulang gagawin niya sa kanila sa kanyang kapootan ay maging makatarungan; at ang dugo ng walang sala ay tatayong saksi laban sa kanila, oo, at malakas na daraing laban sa kanila sa huling araw.

14:12 Ngayon sinabi ni Amulek kay Alma: Masdan, marahil tayo ay susunugin din nila.

14:13 At sinabi ni Alma: Ito ay alinsunod sa kalooban ng Panginoon. Subalit, masdan, ang ating gawain ay hindi pa natatapos; kaya nga, tayo ay hindi nila susunugin.

14:14 Ngayon ito ay nangyari na, nang ang mga katawan ng mga yaong itinapon sa apoy ay natupok na, at gayon din ang mga talaang itinapon na kasama nila, ang punong hukom ay dumating at tumindig sa harapan nina Alma at Amulek, habang sila ay nakagapos; at sinampal niya ng kanyang kamay ang kanilang mga pisngi, at sinabi sa kanila: Matapos ang inyong nakita, kayo ba ay mangangaral na muli sa mga taong ito, upang sila ay itapon sa lawa ng apoy at asupre?

14:15 Masdan, inyong nakita na kayo'y walang kapangyarihang iligtas ang mga yaong itinapon sa apoy; ni ang iligtas sila ng Diyos dahil sa sila ay inyong kasampalataya. At muli silang sinampal ng hukom sa kanilang mga pisngi, at nagtanong: Ano ang masasabi ninyo para sa inyong sarili?

14:16 Ngayon, ang hukom na ito ay alinsunod sa orden at pananampalataya ni Nehor, na siyang pumatay kay Gedeon.

14:17 At ito ay nangyari na, na sina Alma at Amulek ay walang itinugon sa kanya; at muli niyang sinampal sila, at ibinigay sila sa mga pinuno upang itapon sa bilangguan.

14:18 At nang naitapon na sila sa bilangguan ng tatlong araw, dumating ang maraming manananggol, at mga hukom, at saserdote, at guro, na nasa katungkulan ni Nehor; at sila'y pumasok sa bilangguan upang makita sila, at kanilang tinanong sila tungkol sa maraming salita; subalit wala silang itinugon sa kanila.

14:19 At ito ay nangyari na, na ang hukom ay tumindig sa kanilang harapan, at nagsabi: Bakit hindi ninyo tugunin ang mga salita ng mga taong ito? Hindi ba ninyo nalalaman na may kapangyarihan akong iligtas kayo sa mga ningas? At inutusan niya silang magsalita; subalit wala silang itinugon.

14:20 At ito ay nangyari na, na sila'y nagsilisan at nagtungo sa kani-kanilang landas, subalit muling nagsibalik kinabukasan; at muli rin silang sinampal sa pisngi ng hukom. At marami rin ang nagsidating, at sinampal sila, sinasabing: Kayo ba'y muling titindig, at hahatulan ang mga taong ito, at tutuligsain ang aming batas? Kung kayo'y may gayong kalakas na kapangyarihan bakit hindi ninyo iligtas ang inyong sarili?

14:21 At maraming gayong bagay ang sinabi nila sa kanila, pinagngangalit ang kanilang mga ngipin sa kanila, at dinuduraan sila, at sinasabing: Ano ang magiging anyo namin kapag kami ay isinumpa?

14:22 At maraming gayong bagay, oo, lahat ng uri ng gayong bagay ay sinabi nila sa kanila; at sa gayon kanilang kinutya sila nang maraming araw. At ipinagkait nila ang pagkain sa kanila upang sila'y magutom, at tubig upang sila'y mauhaw; at kinuha rin nila mula sa kanila ang mga kasuotan nila kung kaya't sila'y nakahubad; at sa gayon sila iginapos nang matitibay na lubid, at ipiniit sa bilangguan.

14:23 At ito ay nangyari na, na matapos silang magdusa nang gayon nang maraming araw, (at ito ay sa ikalabindalawang araw, sa ikasampung buwan, sa ikasampung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi) na ang punong hukom ng lupain ng Ammonihah at marami sa kanilang mga guro at manananggol ay pumasok sa bilangguan kung saan sina Alma at Amulek ay nagagapos ng mga lubid. {81 b.c.}

14:24 At ang punong hukom ay tumindig sa kanilang harapan, at muli silang sinampal, at sinabi sa kanila: Kung taglay ninyo ang kapangyarihan ng Diyos ay pawalan ninyo ang inyong sarili mula sa pagkakagapos na ito, at sa gayon kami ay maniniwalang lilipulin ng Panginoon ang mga taong ito alinsunod sa inyong mga salita.

14:25 At ito ay nangyari na, na silang lahat ay lumapit at sinampal sila, sinasabi ang gayon ding mga salita, maging hanggang sa huli; at nang ang huli ay nakapagsalita na sa kanila, ang kapangyarihan ng Diyos ay napasakina Alma at Amulek, at sila'y bumangon at tumindig sa kanilang mga paa.

14:26 At si Alma ay nagsumamo, sinasabing: Gaano katagal kaming magdaranas ng labis na mga pagpapahirap na ito, O Panginoon? O Panginoon, bigyan kami ng lakas alinsunod sa aming pananampalataya na na kay Cristo, maging tungo sa kaligtasan. At nilagot nila ang mga lubid na gumagapos sa kanila; at nang makita ito ng mga tao, sila'y nagsimulang magsipanakbuan, sapagkat ang takot sa pagkalipol ay nanaig sa kanila.

14:27 At ito ay nangyari na, na sa laki ng kanilang takot sila'y nalugmok sa lupa, at hindi na narating pa ang panlabas na pintuan ng bilangguan; at ang lupa ay nayanig nang malakas, at ang mga pader ng bilangguan ay nahati sa dalawa, kung kaya't ang mga ito ay bumagsak sa lupa; at ang punong hukom, at ang mga manananggol, at saserdote, at guro, na sumampal kina Alma at Amulek, ay nangamatay sa pagbagsak na yaon.

14:28 At sina Alma at Amulek ay humayong palabas ng bilangguan, at sila'y hindi nasaktan; sapagkat pinagkalooban sila ng Panginoon ng kapangyarihan, alinsunod sa kanilang pananampalataya na na kay Cristo. At sila'y kaagad na humayong palabas ng bilangguan; at sila'y nakalagan mula sa kanilang

pagkakagapos; at ang bilangguan ay bumagsak sa lupa, at lahat ng tao sa loob ng mga pader niyon, maliban kina Alma at Amulek, ay nangamatay; at sila'y kaagad na nagtungo sa lunsod.

14:29 Ngayon, nang marinig ng mga tao ang malakas na ingay ay sama-samang nagtakbuhan ang maraming tao upang alamin ang sanhi nito; at nang makita nila sina Alma at Amulek na lumalabas ng bilangguan, at na ang mga pader niyon ay nagbagsakan sa lupa, sila ay nakadama ng malaking takot, at nagsipanakbuhan mula sa harapan nina Alma at Amulek maging tulad ng isang kambing na tumatakas kasama ang kanyang anak mula sa dalawang leon; at sa gayon sila nagsipanakbuhan mula sa harapan nina Alma at Amulek.

KABANATA 15 (Mga 81 b.c.)

15:1 At ito ay nangyari na, na sina Alma at Amulek ay inutusang lisanin ang lunsod na yaon; at sila'y lumisan, at nagtungo maging sa lupain ng Sidom; at masdan, doo'y natagpuan nila ang lahat ng taong nagsilisan sa lupain ng Ammonihah, na mga itinaboy at pinagbabato, dahil sa sila ay naniwala sa mga salita ni Alma.

15:2 At isinalaysay nila sa kanila ang lahat ng nangyari sa kanilang mga asawa at anak, at hinggil din sa kanilang sarili, at ang kapangyarihan ng kanilang pagkakaligtas.

15:3 At gayon din si Zisrom ay may karamdaman sa Sidom, inaapoy ng lagnat, sanhi ng labis na mga paghihirap ng kanyang isipan dahil sa kasamaan niya, sapagkat inakala niyang wala na sina Alma at Amulek; at inakala niyang sila'y napatay dahil sa kanyang kasamaan. At ang malaking kasalanang ito, at marami sa iba pa niyang mga kasalanan ay nagpapahirap sa kanyang isipan hanggang sa ito'y maging napakasidhi, na walang pagkakahango; sa gayong dahilan siya ay nagsimulang mapaso ng nag-aapoy na init.

15:4 Ngayon, nang marinig niya na sina Alma at Amulek ay nasa lupain ng Sidom, ang kanyang puso'y nagsimulang magkalakas-loob; at kaagad siyang nagpadala ng mensahe sa kanila, nagnanais na sila ay magsadya sa kanya.

15:5 At ito ay nangyari na, na kaagad silang nagsadya, sinusunod ang mensaheng ipinadala niya sa kanila; at sila'y pumasok sa tahanan patungo kay Zisrom; at kanilang natagpuan siya sa kanyang highan, na may karamdaman, labis na nanghihina at inaapoy ng lagnat; at ang isipan niya'y labis na naghihirap din dahil sa kanyang mga kasamaan; at nang kanyang makita sila ay iniunat niya ang kanyang kamay, at nagsumamo sa kanila na pagalingin nila siya.

15:6 At ito ay nangyari na, na sinabi sa kanya ni Alma, habang inaalalayan siya sa kamay: Naniniwala ka ba sa kapangyarihan ni Cristo tungo sa kaligtasan?

15:7 At tumugon siya at nagsabi: Oo, naniniwala ako sa lahat ng salitang iyong itinuro.

15:8 At sinabi ni Alma: Kung naniniwala ka sa pagtubos ni Cristo ay gagaling ka.

15:9 At sinabi niya: Oo, naniniwala ako alinsunod sa iyong mga salita.

15:10 At pagkatapos si Alma ay nagsumamo sa Panginoon, sinasabing: O Panginoon naming Diyos, kaawaan ang lalaking ito, at pagalingin siya alinsunod sa kanyang pananampalataya na na kay Cristo.

15:11 At nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito, si Zisrom ay lumundag sa kanyang mga paa, at nagsimulang lumakad; at ito ay naganap sa labis na panggigilalas ng lahat ng tao; at lumaganap ang kaalamang ito sa lahat ng dako ng lupain ng Sidom.

15:12 At bininyagan ni Alma si Zisrom sa Panginoon; at nagsimula siyang mangaral sa mga tao sa panahong yaon.

15:13 At si Alma ay nagtatag ng isang simbahan sa lupain ng Sidom, at nagtalaga ng mga saserdote at guro sa lupain, upang magbinyag sa sino mang magnanais na mabinyagan sa Panginoon.

15:14 At ito ay nangyari na, na sila'y marami; sapagkat nangagtipon sila mula sa lahat ng dako ng Sidom, at nabinyagan.

15:15 Subalit tungkol sa mga tao na nasa lupain ng Ammonihah, sila ay nanatili pa rin na mga taong matitigas ang puso at matitigas ang leeg; at hindi sila nagsipagsisi ng kanilang mga kasalanan, ipinalalagay ang lahat ng kapangyarihan nina Alma at Amulek sa diyablo; sapagkat sila'y mula sa katungkulan ni Nehor, at hindi naniniwala sa pagsisisi ng kanilang mga kasalanan.

15:16 At ito ay nangyari na, na sina Alma at Amulek, si Amulek na iniwanan ang lahat ng kanyang ginto, at pilak, at kanyang mahahalagang bagay, na nasa lupain ng Ammonihah, para sa salita ng Diyos, siya na itinakwil ng mga yaong minsan ay kanyang mga kaibigan at gayon din ng kanyang ama at kanyang kaanak;

15:17 Anupa't matapos maitatag ni Alma ang simbahan sa Sidom, na nakikita ang malaking pagbabago, oo, nakikita na ang mga tao'y tumigil sa kapalaluan ng kanilang mga puso, at nagsimulang magpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Diyos, at nagsimulang sama-samang tipunin ang kanilang sarili sa kanilang mga santuwaryo upang sambahin ang Diyos sa harap ng dambana, patuloy na nagpapakatatag at nanalangin, upang sila'y maligtas mula kay Satanas, at mula sa kamatayan, at mula sa pagkalipol --

15:18 Ngayon tulad ng sinabi ko, matapos makita ni Alma ang lahat ng bagay na ito, samakatwid dinala niya si Amulek at nagtungo sa lupain ng Zarahemla, at siya ay isinama sa kanyang sariling tahanan, at tinulungan siya sa kanyang mga paghihirap, at pinalakas siya sa Panginoon.

15:19 At sa gayon nagtapos ang ikasampung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

KABANATA 16

(Mga 81-77 b.c.)

16:1 At ito ay nangyari na, na sa ikalabing-isang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, sa ikalimang araw ng ikalawang buwan, nagkaroon ng labis na kapayapaan sa lupain ng Zarahemla, hindi nagkaroon ng mga digmaan ni alitan sa loob ng ilang taon, maging hanggang sa ikalimang araw ng ikalawang buwan sa ikalabing-isang taon, na nakarinig ng sigawan ng digmaan sa lahat ng dako ng lupain. {81 b.c.}

16:2 Sapagkat masdan, ang mga hukbo ng mga Lamanita ay nakapasok sa may tagiliran ng ilang, patungo sa mga hangganan ng lupain, maging sa lunsod ng Ammonihah, at nagsimulang patayin ang mga tao at wasakin ang lunsod.

16:3 At ngayon ito ay nangyari na, na bago pa man ang mga Nephita ay makapagtipon ng sapat na hukbo upang maitaboy silang palabas ng lupain, kanila nang nalipol ang mga tao na nasa lunsod ng Ammonihah, at gayon din ang ilan na nasa palibot ng mga hangganan ng Noe, at dinalang bihag ang iba sa ilang.

16:4 Ngayon ito ay nangyari na, na ang mga Nephita ay nagnais na makuha yaong mga nadalang bihag sa ilang.

16:5 Kaya nga, siya na hinirang na punong kapitan sa mga hukbo ng mga Nephita, (at ang pangalan niya'y Zoram, at siya ay may dalawang anak na lalaki, sina Lehi at Ahas) -- ngayon, si Zoram at ang kanyang dalawang anak, nalalaman na si Alma ay mataas na saserdote ng simbahan, at narinig na taglay niya ang diwa ng propesiya, kaya nga, sila ay nagsadya sa kanya at nagnais na malaman mula sa

kanya kung saan sa ilang ibig ng Panginoon na magtungo sila sa paghahanap sa kanilang mga kapatid, na mga dinalang bihag ng mga Lamanita.

16:6 At ito ay nangyari na, na si Alma ay nagtanong sa Panginoon hinggil sa bagay na yaon. At si Alma ay nagbalik at sinabi sa kanila: Masdan, tatawirin ng mga Lamanita ang ilog Sidon sa timog ilang, sa kabilang ibayo ng mga hangganan ng lupain ng Manti. At masdan, doon ninyo salubungin sila, sa silangan ng ilog Sidon, at doon ibibigay ng Panginoon sa inyo ang inyong mga kapatid na dinalang bihag ng mga Lamanita.

16:7 At ito ay nangyari na, na tinawid ni Zoram at ng kanyang mga anak ang ilog Sidon, kasama ang kanilang mga hukbo, at humayo palayo sa kabilang ibayo ng mga hangganan ng Manti patungo sa timog ilang, na nasa silangang dako ng ilog Sidon.

16:8 At kanilang sinalakay ang mga hukbo ng mga Lamanita, at ang mga Lamanita ay naikalat at naitaboy patungo sa ilang; at kinuha nila ang kanilang mga kapatid na nadalang bihag ng mga Lamanita, at wala ni isa mang tao nila na nadalang bihag ang nawala. At sila ay dinala ng kanilang mga kapatid upang angkinin ang kanilang sariling mga lupain.

16:9 At sa gayon nagtapos ang ikalabing-isang taon ng mga hukom, ang mga Lamanita ay naitaboy palabas ng lupain, at ang mga tao ng Ammonihahas ay nalipol; oo, ang lahat ng nabubuhay na tao ng mga Ammonihahas ay nalipol, at gayon din ang kanilang malaking lunsod, na kanilang sinabi na hindi magagawang wasakin ng Diyos, dahil sa lakas nito.

16:10 Subalit masdan, sa isang araw ay naiwan itong mapanglaw; at ang mga bangkay ay niluray ng mga aso at mababangis na hayop ng ilang.

16:11 Gayon pa man, makalipas ang maraming araw, ang kanilang mga patay na katawan ay nabunton sa ibabaw ng lupa, at natabunan sila ng mababaw na pagkakatabon. At ngayon umaalingasaw ang amoy niyon kung kaya't hindi na nagtungo pa ang mga tao sa lupain ng Ammonihahas nang maraming taon upang ito ay angkinin. At tinawag itong Kapanglawan ng mga Nehor; sapagkat sila ay nasa katungkulan ni Nehor, na mga nangamatay; at ang kanilang mga lupain ay nanatiling mapanglaw.

16:12 At ang mga Lamanita ay hindi na muling sumalakay pa upang makidigma laban sa mga Nephita hanggang sa ikalabing-apat na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi. At sa gayon sa loob ng tatlong taon ang mga tao ni Nephi ay nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa buong lupain. {78 b.c.}

16:13 At sina Alma at Amulek ay humayong nangangaral ng pagsisisi sa mga tao sa kanilang mga templo, at kanilang mga santuwaryo, at gayon din sa kanilang mga sinagoga, na naitayo alinsunod sa pamamaraan ng mga Judio.

16:14 At kasindami ng nakikinig sa kanilang mga salita, sa kanila'y patuloy na ibinahagi nila ang salita ng Diyos, na walang sino mang taong itinatangi.

16:15 At sa gayon humayo sina Alma at Amulek, at ang marami pa rin sa mga napili para sa gawain, upang ipangaral ang salita sa lahat ng dako ng buong lupain. At ang pagtatatag ng simbahan ay naging pangkalahatan sa lahat ng dako ng lupain, sa lahat ng lugar sa palibot, sa lahat ng tao ng mga Nephita.

16:16 At walang di pagkakapantay-pantay sa kanila; ibinuhos ng Panginoon ang kanyang Espiritu sa lahat ng dako ng lupain, upang ihanda ang mga isipan ng mga anak ng tao, o upang ihanda ang kanilang mga puso na tanggapin ang salitang ituturo sa kanila sa panahon ng kanyang pagparito --

16:17 Upang hindi sila maging mapagmatigas laban sa salita, nang hindi sila maging mapag-alinlangan, at matungo sa pagkalipol, kundi ang tanggapin nila ang salita nang may kagalakan, at tulad ng isang sanga ay maihugpong sa tunay na puno ng ubas, upang sila ay makapasok sa kapahingahan ng Panginoon nilang Diyos.

16:18 Ngayon, yaong mga saserdoteng nagsipaghayo sa mga tao ay nangaral laban sa lahat ng pagsisinungaling, at panlilinlang, at inggitan, at sigalutan, at masasamang hangarin, at panlalait, at pagnanakaw, panloloob, pandarambong, pagpaslang, pakikiapid, at lahat ng uri ng kahalayan, nangangaral na ang mga bagay na ito ay hindi dapat mangyari --

16:19 Ipinangangaral ang mga bagay na nalalapit nang dumating; oo, ipinangangaral ang pagparito ng Anak ng Diyos, ang kanyang mga paghihirap at kamatayan, at gayon din ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay.

16:20 At marami sa mga tao ang nagtanong hinggil sa kung saang lugar ang Anak ng Diyos ay paroroon; at itinuro sa kanila na magpapakita siya sa kanila matapos ang kanyang pagkabuhay na mag-uli; at ang mga ito ay pinakinggan ng mga tao nang buong kagalakan.

16:21 At ngayon matapos na maitatag ang simbahan sa lahat ng dako ng buong lupain -- natamo ang tagumpay laban sa diyablo, at ang salita ng Diyos ay naipangaral sa kadalisayan nito sa buong lupain, at ibinubuhos ng Panginoon ang kanyang mga pagpapala sa mga tao -- sa gayon nagtapos ang ikalabing-apat na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

Ang ulat ng mga anak na lalaki ni Mosias, na tumanggi sa kanilang mga karapatan sa kaharian dahil sa salita ng Diyos, at umahon sa lupain ng Nephi upang mangaral sa mga Lamanita; ang kanilang mga paghihirap at pagkakaligtas -- Ayon sa talaan ni Alma. Binubuo ng mga KABANATA 17 hanggang 27 na pinagsama-sama.

KABANATA 17

(Talata 1-3, mga 77 b.c.; talata 4, mga 91-77 b.c.; at talata 5-39, mga 91 b.c.)

17:1 Ngayon ito ay nangyari na, na habang si Alma ay naglalakbay mula sa lupain ng Gedeon patimog, palayo sa lupain ng Manti, masdan, sa panggigilalas niya, nakasalubong niya ang mga anak na lalaki ni Mosias na naglalakbay patungo sa lupain ng Zarahemla.

17:2 Ngayon, ang mga anak na ito ni Mosias ay kasama ni Alma sa panahong unang nagpakita ang anghel sa kanya; kaya nga, si Alma ay labis na nagalak na makita ang kanyang mga kapatid; at ang nakaragdag pa sa kanyang kagalakan, sila ay kanya pa ring mga kapatid sa Panginoon; oo, at sila ay naging malakas sa kaalaman ng katotohanan; sapagkat sila'y mga lalaking may malinaw na pang-unawa at sinaliksik nila nang masigasig ang mga banal na kasulatan upang malaman nila ang salita ng Diyos.

17:3 Subalit hindi lamang ito; itinuon nila ang kanilang sarili sa maraming panalangin, at pag-aayuno; kaya nga taglay nila ang diwa ng propesiya, at ang diwa ng paghahayag, at kapag sila ay nagturo, sila ay nagtuturo nang may kapangyarihan at karapatan ng Diyos.

17:4 At sila ay nakapagturo na ng salita ng Diyos sa loob ng labing-apat na taon sa mga Lamanita, nakatamo ng malaking tagumpay sa pagdadala sa marami sa kaalaman ng katotohanan; oo, sa kapangyarihan ng kanilang mga salita ay marami ang nadala sa harapan ng dambana ng Diyos, upang manawagan sa kanyang pangalan at magtapat ng kanilang mga kasalanan sa kanyang harapan. {Mga 91-77 b.c.}

17:5 Ngayon, ito ang mga pangyayaring naganap sa kanila sa kanilang mga paglalakbay, sapagkat sila ay maraming naging paghihirap; at sila'y labis na nagdusa, kapwa sa katawan at sa isipan, tulad ng gutom, uhaw at pagod, at gayon din sa labis na paghihirap ng espiritu.

17:6 Ngayon, ito ang kanilang mga paglalakbay: Matapos na iwanan ang kanilang ama, si Mosias, sa unang taon ng mga hukom; tinanggihan ang kahariang nais na igawad sa kanila ng kanilang ama, at ito rin ang kapasiyahan ng mga tao;

17:7 Gayon pa man, nilisan nila ang lupain ng Zarahemla, at dinala ang kanilang mga espada, at kanilang mga sibat, at kanilang mga busog, at kanilang mga palaso, at kanilang mga tirador; at ito ay ginawa nila upang matustusan nila ang kanilang sarili ng pagkain samantalang nasa ilang.

17:8 At sa gayon sila lumisan patungo sa ilang kasama ang kanilang bilang na pinili na umahon sa lupain ng Nephi, upang ipangaral ang salita ng Diyos sa mga Lamanita.

17:9 At ito ay nangyari na, na sila ay naglakbay ng maraming araw sa ilang, at sila ay labis na nag-ayuno at labis na nanalangin upang pagkalooban sila ng Panginoon ng bahagi ng kanyang Espiritu upang makasama nila, at manatili sa kanila, upang sila'y maging mga kasangkapan sa mga kamay ng Diyos na madala, kung maaari, ang kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita, sa kaalaman ng katotohanan, sa kaalaman ng kawalang-batayan ng mga kaugalian ng kanilang mga ama, na hindi tama.

17:10 At ito ay nangyari na, na sila ay dinalaw ng Panginoon ng kanyang Espiritu, at sinabi sa kanila: Maaliw. At naaliw sila.

17:11 At sinabi rin sa kanila ng Panginoon: Humayo sa mga Lamanita, na inyong mga kapatid, at pagtibayin ang aking salita; gayon man, kayo ay maging matiyaga sa mahabang pagtitiis at paghihirap, upang kayo ay makapagpakita sa kanila ng mabubuting halimbawa sa akin, at gagawin ko kayong kasangkapan sa aking mga kamay tungo sa kaligtasan ng maraming tao.

17:12 At ito ay nangyari na, na ang mga puso ng mga anak ni Mosias, at gayon din yaong mga kasama nila, ay nagkalakas-loob na humayo sa mga Lamanita upang ipahayag sa kanila ang salita ng Diyos.

17:13 At ito ay nangyari na, nang sila ay dumating sa mga hangganan ng lupain ng mga Lamanita, sila ay naghiwa-hiwalay at nilisan ang isa't isa, nagtitiwala sa Panginoon na muli silang magkikita-kita sa katapusan ng kanilang pag-aani; sapagkat inaakala nilang dakila ang gawaing kanilang ginawa.

17:14 At tunay na dakila ito, sapagkat isinagawa nilang ipangaral ang salita ng Diyos sa isang mababangis at matitigas at malulupit na tao; mga taong nagagalak sa pagpaslang ng mga Nephita, at niloloooban at dinadambong sila; at ang kanilang mga puso ay nakalagak sa mga kayamanan, o sa ginto at pilak, at mahahalagang bato; gayon man hinangad nilang matamo ang mga bagay na ito sa pamamagitan ng pagpaslang at pandarambong, upang hindi sila gumawa para sa mga yaon sa pamamagitan ng kanilang sariling mga kamay.

17:15 Sa gayon sila ay mga taong napakatatamad, ang marami sa kanila ay sumamba sa mga diyus-diyusan, at ang sumpa ng Diyos ay napasakanila dahil sa mga kaugalian ng kanilang mga ama; sa kabila nito ang mga pangako ng Panginoon ay nakalaan sa kanila kung magsisisi.

17:16 Anupa't ito ang dahilan kung bakit ginawa ng mga anak ni Mosias ang gawain, nagbabaka sakaling kanilang madala sila sa pagsisisi; nagbabaka sakaling kanilang madala sila sa kaalaman ng plano ng pagtubos.

17:17 Samakatwid naghiwa-hiwalay ang bawat isa sa kanila, at humayo sa kanila, bawat lalaki ay nag-iisa, alinsunod sa salita at kapangyarihan ng Diyos na ibinigay sa kanya.

17:18 Ngayon, sa pagiging pinuno ni Ammon sa kanila, o sa lalong maliwanag siya ay nangaral sa kanila, at kanyang nilisan sila, matapos silang basbasan alinsunod sa kanilang kani-kanyang patutunguhan, matapos na maibahagi ang salita ng Diyos sa kanila, o naglingkod sa kanila bago ang kanyang paglisan; at sa gayon sila ay nagsimula sa kani-kanyang paglalakbay sa lahat ng dako ng lupain.

17:19 At si Ammon ay nagtungo sa lupain ng Ismael, ang lupaing tinawag alinsunod sa mga anak na lalaki ni Ismael, na siya ring mga naging Lamanita.

17:20 At nang pasukin ni Ammon ang lupain ng Ismael, ang mga Lamanita ay dinakip siya at iginapos siya, tulad ng kanilang nakaugalian na igapos ang lahat ng Nephita na nahuhulog sa kanilang mga kamay, at dinadala sila sa harapan ng hari; at sa gayon ipinaubaya sa kasiyahan ng hari na patayin sila, o panatilihin sila sa pagkabihag, o itapon sila sa bilangguan, o itaboy sila palabas ng kanyang lupain, alinsunod sa kanyang kagustuhan at kasiyahan.

17:21 At sa gayon dinala si Ammon sa harapan ng hari na nasa lupain ng Ismael; at ang kanyang pangalan ay Lamoni; at siya ay isang inapo ni Ismael.

17:22 At tinanong ng hari si Ammon kung nais niyang manirahan sa lupain sa mga Lamanita, o sa kanyang mga tao.

17:23 At sinabi ni Ammon sa kanya: Oo, nais kong manirahan sa mga taong ito ng ilang panahon; oo, at marahil hanggang sa araw na ako ay mamatay.

17:24 At ito ay nangyari na, na si haring Lamoni ay labis na nasiyahan kay Ammon, at nag-utos na kalagan ang kanyang mga gapos; at kanyang ninais na pakasalan ni Ammon ang isa sa kanyang mga anak na babae upang maging asawa.

17:25 Subalit sinabi ni Ammon sa kanya: Hindi, kundi magiging tagapagsilbi ninyo ako. Anupa't si Ammon ay naging tagapagsilbi ni haring Lamoni. At ito ay nangyari na, na siya ay isinama sa iba pang mga tagapagsilbi upang bantayan ang mga kawan ni Lamoni, alinsunod sa kinaugalian ng mga Lamanita.

17:26 At makalipas ang tatlong araw na nasa paglilingkod siya ng hari, habang siya ay kasama ng mga tagapagsilbing Lamanita na nagtungo kasama ang kanilang mga kawan sa lugar ng tubig, na tinatawag na tubig ng Sebus, at doon itinataboy ng lahat ng Lamanita ang kanilang mga kawan, upang makainom ang mga ito ng tubig --

17:27 Samakatwid, habang itinataboy ni Ammon at ng mga tagapagsilbi ng hari ang kanilang mga kawan sa lugar na ito ng tubig, masdan, ilang bilang ng mga Lamanita, na nagtungong kasama ang kanilang mga kawan upang painumin, ay tumindig at ikinalat ang mga kawan ni Ammon at ng mga tagapagsilbi ng hari, at kanilang ikinalat ang mga ito hanggang sa magpanakbuan ang mga ito sa iba't ibang dako.

17:28 Ngayon, ang mga tagapagsilbi ng hari ay nagsimulang bumulung-bulong, sinasabing: Ngayon tayo ay ipapapatay ng hari, tulad ng kanyang ginawa sa ating mga kapatid sapagkat ang kanilang mga kawan ay naikalat dahil sa kasamaan ng kalalaking ito. At sila ay nagsimulang manangis nang labis, sinasabing: Masdan, ang ating mga kawan ay nakakalat na.

17:29 Ngayon, sila ay nagpanangisan dahil sa takot na patayin. Ngayon, nang makita ito ni Ammon ay tumaba ang kanyang puso sa kagalakan; sapagkat sinabi niya, ipakikita ko ang aking kapangyarihan sa kanila na kapwa ko mga tagapagsilbi, o ang kapangyarihan na nasa akin, sa pagpapanumbalik ng mga kawan ito sa hari, upang makamitan ko ang pagtitiwala ng mga kapwa ko tagapagsilbing ito, nang maakay ko silang maniwala sa aking mga salita.

17:30 At ngayon, ito ang mga nasasaisip ni Ammon, nang kanyang makita ang mga paghihirap ng mga yaong tinatawag niyang kanyang mga kapatid.

17:31 At ito ay nangyari na, na kanyang hinibok sila sa pamamagitan ng kanyang mga salita, sinasabing: Mga kapatid ko, magsipagsaya at halinang humayo tayo sa paghahanap sa mga kawan, at sama-samang titipunin natin ang mga ito at ibabalik ang mga ito sa lugar ng tubig; at sa gayon mapangangalagaan natin ang mga kawan para sa hari at hindi niya tayo ipapapatay.

17:32 At ito ay nangyari na, na sila ay humayo sa paghahanap sa mga kawan, at sinunod nila si Ammon, at nagmadali sila nang napakabilis at hinarang ang mga kawan ng hari, at sama-samang tinipong muli ang mga ito sa lugar ng tubig.

17:33 At yaong mga lalaki ay muling tumindig upang ikalat ang kanilang mga kawan; subalit sinabi ni Ammon sa kanyang mga kapatid: Palibutan ang mga kawan upang hindi magpanakbuan ang mga ito; at ako ay hahayo at makikipaglaban ako sa mga lalaking ito na mga nagkakalat ng ating mga kawan.

17:34 Samakatwid, ginawa nila ang iniutos sa kanila ni Ammon, at siya ay humayo at tumindig upang makipaglaban sa mga yaong nakatindig sa malapit sa mga tubig ng Sebus; at ang kanilang bilang ay hindi kakaunti.

17:35 Kaya nga, hindi sila natakot kay Ammon, sapagkat inakala nila na isa sa kanilang mga tauhan ay makakayang patayin siya alinsunod sa kanilang kasiyahan, sapagkat hindi nila nalalaman na ang Panginoon ay nangako kay Mosias na ililigtas niya ang kanyang mga anak mula sa mga kamay nila; ni ang nalalaman nila ang ano mang bagay hinggil sa Panginoon; anupa't sila ay nagagalak sa pagkawasak ng kanilang mga kapatid; at sa kadahilanang ito sila ay tumindig upang ikalat ang mga kawan ng hari.

17:36 Subalit si Ammon ay tumindig at nagsimulang magpukol ng mga bato sa kanila sa pamamagitan ng kanyang tirador; oo, sa kahanga-hangang lakas ay kanyang tinirador sila; at sa gayon napatay niya ang ilang bilang nila kung kaya't nagsimula silang manggilalas sa kanyang lakas; gayon pa man sila ay nagalit dahil sa pagkakapatay sa kanilang mga kapatid, at nagtika silang pabagsakin siya; kaya nga, nakikitang hindi nila siya matamaan ng kanilang mga bato, sumugod silang dala ang mga pambambo upang patayin siya.

17:37 Subalit masdan, bawat lalaking nagtaas ng kanyang pambambo upang hampasin si Ammon, ay pinuputol niya ang kanilang mga bisig sa pamamagitan ng kanyang espada; sapagkat napaglaban niya ang kanilang mga hampas sa pamamagitan ng pagpuputol ng kanilang mga bisig ng talim ng kanyang espada, kung kaya't nagsimula silang manggilalas, at nagsimulang magsitakas sa kanyang harapan; oo, ang kanilang bilang ay hindi kakaunti; at kanyang napatakbo sila sa pamamagitan ng lakas ng kanyang bisig.

17:38 Ngayon, anim sa kanila ang bumagsak sa pamamagitan ng tirador, subalit wala siyang pinatay maliban sa kanilang pinuno sa pamamagitan ng kanyang espada; at kasindami ng mga bisig na nagtaas laban sa kanya ay pinutol niya, at hindi ito kakaunti.

17:39 At nang kanyang maitaboy sila sa malayo, siya ay nagbalik at pinainom nila ang kanilang mga kawan at ibinalik ang mga ito sa pastulan ng hari, at pagkatapos ay nagtungo sa hari, dala-dala ang mga bisig na pinutol ng espada ni Ammon, ng yaong mga naghangad na patayin siya; at dinala ang mga ito sa hari bilang patotoo ng mga bagay na kanilang ginawa.

KABANATA 18

(Mga 90 b.c.)

18:1 At ito ay nangyari na, na si haring Lamoni ay nag-utos sa kanyang mga tagapagsilbi na tumindig at magpatotoo sa lahat ng bagay na kanilang nakita hinggil sa bagay na yaon.

18:2 At nang magpatotoo silang lahat sa mga bagay na nakita nila, at nalaman niya ang katapatan ni Ammon sa pangangalaga sa kanyang mga kawan, at gayon din ang tungkol sa kanyang kahanga-hangang lakas sa pakikipaglaban sa mga yaong naghangad na patayin siya, na labis siyang nanggilalas, at nagsabi: Tunay, ito ay higit pa sa isang tao. Masdan, hindi ba ito ang Dakilang Espiritu na siyang nagpapadala ng gayong mabibigat na kaparusahan sa mga taong ito, dahil sa kanilang mga pagpaslang?

18:3 At tinugon nila ang hari, at nagsabi: Kung siya man ang Dakilang Espiritu o isang tao, ay hindi namin nalalaman; subalit ito lamang ang nalalaman namin, na hindi siya mapapatay ng mga kaaway ng hari; ni ang magawa nilang ikalat ang mga kawan ng hari kapag kasama namin siya, dahil sa kanyang kasanayan at kahanga-hangang lakas; kaya nga, nalalaman namin na siya ay kaibigan ng hari. At ngayon, O hari, hindi kami naniniwala na ang isang tao ay may gayong kahanga-hangang lakas, sapagkat nalalaman naming hindi siya maaaring mapatay.

18:4 At ngayon, nang marinig ng hari ang mga salitang ito, sinabi niya sa kanila: Ngayon nalalaman ko na ito ang Dakilang Espiritu; at siya ay bumaba sa panahong ito upang pangalagaan ang inyong mga buhay, upang hindi ko kayo ipapatay na tulad sa inyong mga kapatid. Ngayon, ito ang Dakilang Espiritu na siyang sinabi ng ating mga ama.

18:5 Ngayon, ito ang kaugalian ni Lamoni, na natanggap niya mula sa kanyang ama, na may Dakilang Espiritu. Sa kabila nang naniniwala sila sa Dakilang Espiritu, inakala nilang ano man ang kanilang gawin ay tama; gayon pa man, si Lamoni ay nagsimulang labis na matakot, natakot na baka nakagawa siya ng mali sa pagpapapatay sa kanyang mga tagapagsilbi;

18:6 Sapagkat kanyang ipinapatay ang marami sa kanila dahil sa ikinalat ng kanilang mga kapatid ang kanilang mga kawan sa lugar ng tubig; at sa gayon, dahil sa ikinalat nila ang kanilang mga kawan sila ay ipinapatay.

18:7 Ngayon kagawian ito ng mga Lamanita na tumindig sa malapit sa mga tubig ng Sebus upang ikalat ang mga kawan ng mga tao, upang maitaboy nilang palayo ang marami sa mga tupang nakalat sa kanilang sariling lupain, ito na isang kagawian ng pandarambong sa kanila.

18:8 At ito ay nangyari na, na si haring Lamoni ay nagtanong sa kanyang mga tagapagsilbi, sinasabing: Nasaan ang lalaking ito na may kahanga-hangang lakas?

18:9 At sinabi nila sa kanya: Masdan, pinakakain niya ang inyong mga kabayo. Ngayon inutusan ng hari ang kanyang mga tagapagsilbi bago pa sa panahon ng pagpapainom ng kanilang mga kawan, na nararapat ihanda nila ang kanyang mga kabayo at karuwahe, at ihatid siya sa lupain ng Nephi; sapagkat may malaking piging na itinakda ang ama ni Lamoni sa lupain ng Nephi, na siyang hari ng buong lupain.

18:10 Ngayon, nang marinig ni haring Lamoni na inihahanda ni Ammon ang kanyang mga kabayo at karuwahe siya ay lalong nanggilalas, dahil sa katapatan ni Ammon, sinasabing: Tunay na walang sino mang tagapagsilbi sa lahat ng tagapagsilbi ko ang naging napakatapat na tulad ng taong ito; sapagkat naaalaala niya maging ang lahat ng aking mga utos upang isagawa ang mga ito.

18:11 Ngayon tunay na nalalaman ko na ito ang Dakilang Espiritu, at nais kong siya ay magtungo sa akin, subalit hindi ako magtatangka.

18:12 At ito ay nangyari na, nang maihanda na ni Ammon ang mga kabayo at karuwahe para sa hari at sa kanyang mga tagapagsilbi, siya ay nagtungo sa hari, at nakitang nagbago ang anyo ng mukha ng hari; kaya nga, babalik na sana siya paalis sa kanyang harapan.

18:13 At isa sa mga tagapagsilbi ng hari ang nagsabi sa kanya, Rabana, na ang ibig ipakahulugan, makapangyarihan o dakilang hari, ipinalalagay na ang kanilang mga hari ay makapangyarihan; at sa gayon sinabi niya sa kanya: Rabana, nais ng haring manatili ka.

18:14 Kaya nga iniharap ni Ammon ang kanyang sarili sa hari, at sinabi sa kanya: Ano ang nais ninyong gawin ko para sa inyo, O hari? At hindi siya tinugon ng hari sa loob ng isang oras, alinsunod sa kanilang oras, sapagkat hindi niya alam kung ano ang kanyang nararapat sabihin sa kanya.

18:15 At ito ay nangyari na, na muling sinabi ni Ammon sa kanya: Ano ang nais ninyo sa akin? Subalit hindi siya tinugon ng hari.

18:16 At ito ay nangyari na, na si Ammon, na puspos ng Espiritu ng Diyos, kaya nga nahiwatigan niya ang mga iniisip ng hari. At sinabi niya sa kanya: Dahil ba sa narinig ninyong ipinagtanggol ko ang inyong mga tagapagsilbi at ang inyong mga kawan, at pinatay ang pito sa kanilang mga kapatid sa pamamagitan ng tirador at ng espada, at pinutol ang mga bisig ng iba pa, upang maipagtanggol ang inyong mga kawan at inyong mga tagapagsilbi; masdan, ito ba ang sanhi ng inyong panggigilalas?

18:17 Sinasabi ko sa inyo, ano ba ito, na labis-labis ang inyong panggigilalas? Masdan, ako ay isang tao, at inyong tagapagsilbi; kaya nga, ano man ang inyong naising tama, yaon ay gagawin ko.

18:18 Ngayon, nang marinig ng hari ang mga salitang ito, muli siyang nanggilalas, sapagkat namasdan niyang nahihiwatigan ni Ammon ang kanyang mga iniisip; subalit sa kabila nito, ibinuka ni haring Lamoni ang kanyang bibig, at sinabi sa kanya: Sino ka? Ikaw ba yaong Dakilang Espiritu, na nakaaalam ng lahat ng bagay?

18:19 Tumugon si Ammon at sinabi sa kanya: Hindi ako.

18:20 At sinabi ng hari: Paanong nalalaman mo ang mga niloob ng aking puso? Makapagsasalita ka nang walang takot, at sabihin sa akin ang hinggil sa mga bagay na ito; at sabihin mo rin sa akin sa anong kapangyarihan iyong pinatay at pinutol ang mga bisig ng aking mga kapatid na nagkalat ng aking mga kawan --

18:21 Ngayon, kung sasabihin mo sa akin ang hinggil sa mga bagay na ito, ano man ang naisin mo ay ibibigay ko sa iyo; at kung kinakailangan, pababantayan kita sa aking mga hukbo; subalit nalalaman kong higit kang makapangyarihan kaysa sa kanilang lahat; gayon pa man, ano man ang naisin mo sa akin ay ipagkakaloob ko sa iyo.

18:22 Ngayon, dahil sa si Ammon ay matalino gayon pa man hindi mapaminsala, sinabi niya kay Lamoni: Makikinig ba kayo sa aking mga salita, kung sasabihin ko sa inyo sa anong kapangyarihan nagagawa ko ang mga bagay na ito? At ito ang bagay na hinihiling ko sa inyo.

18:23 At tinugon siya ng hari, at sinabing: Oo, paniniwalaan ko ang lahat ng iyong salita. At sa gayong paraan siya napasang-ayon.

18:24 At si Ammon ay nagsimulang magsalita nang may katapangan sa kanya, at sinabi sa kanya: Naniniwala ba kayo na may Diyos?

18:25 At tumugon siya, at sinabi sa kanya: Hindi ko nauunawaan kung ano ang ibig mong sabihin.

18:26 At sa gayon sinabi ni Ammon: Naniniwala ba kayo na may Dakilang Espiritu?

18:27 At sinabi niya, Oo.

18:28 At sinabi ni Ammon: Ito ang Diyos. At muling sinabi ni Ammon sa kanya: Naniniwala ba kayo na ang Dakilang Espiritung ito, na siyang Diyos, ay nilikha ang lahat ng bagay na nasa langit at nasa lupa?

18:29 At sinabi niya: Oo, naniniwala akong nilikha niya ang lahat ng bagay na nasa lupa; subalit hindi ko nauunawaan ang kalangitan.

18:30 At sinabi sa kanya ni Ammon: Ang kalangitan ay isang lugar kung saan nananahanan ang Diyos at lahat ng kanyang mga banal na anghel.

18:31 At sinabi ni haring Lamoni: Iyon ba ay sa itaas ng lupa?

18:32 At sinabi ni Ammon: Oo, at pinagmamasdan niya ang lahat ng anak ng tao; at nalalaman niya ang lahat ng saloobin at layunin ng puso; sapagkat sa pamamagitan ng kanyang kamay ay nilikha silang lahat mula sa simula.

18:33 At sinabi ni haring Lamoni: Naniniwala ako sa lahat ng bagay na ito na iyong sinabi. Ikaw ba ay isinugo mula sa Diyos?

18:34 Sinabi ni Ammon sa kanya: Ako ay isang tao; at ang tao sa simula ay nilikha na kawangis ng Diyos, at ako ay tinawag ng kanyang Banal na Espiritu upang ituro ang mga bagay na ito sa mga taong ito, upang sila ay madala sa kaalaman ng yaong makatarungan at totoo;

18:35 At isang bahagi ng Espiritung yaon ang namamalagi sa akin, na nagbibigay sa akin ng kaalaman, at gayon din ng kapangyarihan alinsunod sa aking pananampalataya at mga naisin na nasa Diyos.

18:36 Ngayon, nang sabihin ni Ammon ang mga salitang ito, siya ay nagsimula sa paglikha ng daigdig, at gayon din sa paglikha kay Adan, at sinabi sa kanya ang lahat ng bagay hinggil sa pagkahulog ng tao, at inulit at inilatag sa kanyang harapan ang mga talaan at ang mga banal na kasulatan ng mga tao, na sinabi ng mga propeta, maging mula sa panahon na ang kanilang ama, si Lehi, ay lumisan sa Jerusalem.

18:37 At inulit din niya sa kanila (sapagkat ito ay sa hari at sa kanyang mga tagapagsilbi) ang lahat ng paglalakbay ng kanilang mga ama sa ilang, at lahat ng kanilang pagdurusa dahil sa gutom at uhaw, at kanilang paghihirap, at iba pa.

18:38 At inulit din niya sa kanila ang hinggil sa paghihimagsik nina Laman at Lemuel, at ng mga anak na lalaki ni Ismael, oo, ang lahat ng kanilang paghihimagsik ay isinalaysay niya sa kanila; at ipinaliwanag niya sa kanila ang lahat ng talaan at mga banal na kasulatan mula sa panahong lisanin ni Lehi ang Jerusalem hanggang sa kasalukuyang panahon.

18:39 Subalit hindi lamang ito; sapagkat ipinaliwanag niya sa kanila ang plano ng pagtubos, na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig; at ipinaalam din niya sa kanila ang hinggil sa pagparito ni Cristo, at lahat ng gawain ng Panginoon ay ipinaalam niya sa kanila.

18:40 At ito ay nangyari na, na matapos niyang sabihin ang lahat ng bagay na ito, at ipaliwanag ang mga ito sa hari, na ang hari ay naniwala sa lahat ng kanyang mga salita.

18:41 At nagsimula siyang magsumamo sa Panginoon, sinasabing: O Panginoon, maawa; alinsunod sa inyong masaganang awa na inyong ipinadama sa mga tao ni Nephi, ay mapasaakin, at sa aking mga tao.

18:42 At ngayon, nang sabihin niya ito, siya ay nalugmok sa lupa, na tila bagang siya ay patay na.

18:43 At ito ay nangyari na, na siya ay binuhat ng kanyang mga tagapagsilbi at dinala siya sa kanyang asawa, at inilapag siya sa isang higaan; at nahihiga siyang tila bagang patay na sa loob ng dalawang araw at dalawang gabi; at ang kanyang asawa, at kanyang mga anak na lalaki, at kanyang mga anak na babae ay ipinagdalamhati siya, alinsunod sa pamamaraan ng mga Lamanita, labis na nananaghoy sa kanyang pagkawala.

KABANATA 19

(Mga 90 b.c.)

19:1 At ito ay nangyari na, na pagkalipas ng dalawang araw at dalawang gabi, kanila sanang kukunin ang kanyang katawan at ilalagay ito sa isang libingan, na ginawa nila para sa layunin ng paglilibing ng kanilang mga patay.

19:2 Ngayon, ang reyna na nakarinig sa katanyagan ni Ammon, kaya nga siya ay nagpasabi at nagnais na magtungo siya sa kanya.

19:3 At ito ay nangyari na, na ginawa ni Ammon ang ipinag-utos sa kanya, at nagtungo sa reyna, at nagnais na malaman kung ano ang nais niyang ipagawa sa kanya.

19:4 At sinabi niya sa kanya: Ipinaalam sa akin ng mga tagapagsilbi ng aking asawa na ikaw ay isang propeta ng banal na Diyos, at na mayroon kang kapangyarihang gumawa ng maraming dakilang gawain sa kanyang pangalan;

19:5 Anupa't kung ito ang pagbabatayan, nais kong pumasok ka at tingnan ang aking asawa, sapagkat nakahiga siya sa kanyang higaan sa loob na ng dalawang araw at dalawang gabi; at ang ilan ay nagsabing hindi pa siya patay, subalit sinasabi naman ng iba na patay na siya at namamaho na, at nararapat na siyang ilagay sa libingan; subalit sa ganang akin, hindi siya namamaho.

19:6 Ngayon, ito ang naisin ni Ammon, sapagkat alam niyang si haring Lamoni ay nasa ilalim ng kapangyarihan ng Diyos; alam niyang ang madilim na tabing ng kawalang-paniniwala ay iwinawaksi mula sa kanyang isipan, at ang liwanag na umilaw sa kanyang isipan, na liwanag ng kaluwalhatian ng Diyos, na isang kagila-gilalas na liwanag ng kanyang kabutihan -- oo, ang liwanag na ito ang nagbigay ng kagalakan sa kanyang kaluluwa, sa pagkakapalis ng ulap ng kadiliman, at ang liwanag ng buhay na walang hanggan ay nagningas sa kanyang kaluluwa, oo, alam niyang nadaig nito ang kanyang likas na pangangatawan, at tinangay siya sa Diyos --

19:7 Anupa't kung ano ang hiniling ng reyna sa kanya ay tangi niyang naisin. Kaya nga, siya ay pumasok upang tingnan ang hari alinsunod sa hiniling sa kanya ng reyna; at nakita niya ang hari, at alam niyang hindi siya patay.

19:8 At sinabi niya sa reyna: Hindi siya patay, kundi siya ay natutulog sa Diyos, at kinabukasan siya ay muling magbabangon; kaya nga, siya ay huwag ilibing.

19:9 At sinabi ni Ammon sa kanya: Naniniwala ka ba rito? At sinabi niya sa kanya: Wala akong katibayan maliban sa iyong salita, at ang salita ng aming mga tagapagsilbi; gayon pa man, naniniwala akong mangyayari ang alinsunod sa iyong sinabi.

19:10 At sinabi ni Ammon sa kanya: Pinagpala ka dahil sa iyong labis na pananampalataya; sinasabi ko sa iyo, babae, na walang gayong kalaking pananampalataya sa lahat ng tao ng mga Nephita.

19:11 At ito ay nangyari na, na siya ay nagbantay sa higaan ng kanyang asawa mula noon maging hanggang sa kinabukasan na siyang itinakda ni Ammon na pagbangon niya.

19:12 At ito ay nangyari na, na siya ay bumangon, alinsunod sa mga salita ni Ammon; at nang siya ay bumangon, iniinat niya ang kanyang kamay sa babae, at nagsabi: Purihin ang pangalan ng Diyos, at pagpalain ka.

19:13 Sapagkat tunay na yamang ikaw ay buhay, masdan, nakita ko ang aking Manunubos; at siya ay paparito, at isisilang ng isang babae, at tutubusin niya ang buong sangkatauhan na naniniwala sa kanyang pangalan. Ngayon, nang sabihin niya ang mga salitang ito, ay tumaba ang kanyang puso, at muli siyang nalugmok sa kagalakan; at ang reyna ay nalugmok din, na nadaig ng Espiritu.

19:14 Ngayon, nang makita ni Ammon na ibinuhos ang Espiritu ng Panginoon alinsunod sa kanyang mga panalangin sa mga Lamanita, na kanyang mga kapatid, na naging dahilan ng labis na pagdadalamhati ng mga Nephita, o sa lahat ng tao ng Diyos dahil sa kanilang mga kasamaan at kanilang mga kaugalian, siya ay napaluhod sa kanyang mga tuhod, at nagsimulang ibuhos ang kanyang kaluluwa sa panalangin at pasasalamat sa Diyos dahil sa ginawa niya para sa kanyang mga kapatid; at siya rin ay nadaig sa kagalakan; at sa gayon nalugmok lahat silang tatlo sa lupa.

19:15 Ngayon, nang makita ng mga tagapagsilbi ng hari na nalugmok sila, na nagsimula rin silang magsumamo sa Diyos, sapagkat ang takot sa Panginoon ay nanaig din sa kanila, sapagkat sila yaong tumindig sa harapan ng hari at nagpatotoo sa kanya hinggil sa kahanga-hangang lakas ni Ammon.

19:16 At ito ay nangyari na, na sila ay nanawagan sa pangalan ng Panginoon, sa kanilang lakas, maging hanggang sa silang lahat ay nalugmok sa lupa, maliban sa isa sa kababaihang Lamanita, na Abis ang pangalan, siya na nagbalik-loob na sa Panginoon ng maraming taon, dahil sa isang kahanga-hangang pangitain ng kanyang ama --

19:17 Sa gayon, sa pagbabalik-loob sa Panginoon, at kailanman ay hindi ito naipaalam, anupa't nang makita niya na ang lahat ng tagapagsilbi ni Lamoni ay nalugmok sa lupa, at gayon din ang kanyang babaing pinagsisilbihan, ang reyna, at ang hari, at si Ammon ay nakahandusay sa lupa, ay alam niyang ito ay kapangyarihan ng Diyos; at inaakala na ang pagkakataong ito, sa pamamagitan ng pagpapaalam sa mga tao kung ano ang nangyari sa kanila, na sa pamamagitan ng pagmalas ng tagpong ito ay maging dahilan upang sila ay maniwala sa kapangyarihan ng Diyos, kaya nga, siya ay tumakbo sa bahay-bahay, ipinaalam ito sa mga tao.

19:18 At nagsimulang sama-samang tipunin nila ang kanilang sarili sa tahanan ng hari. At may dumating na maraming tao, at sa kanilang panggigilalas, namasdan nila ang hari, at ang reyna, at kanilang mga tagapagsilbi na nakahandusay sa lupa, at silang lahat ay nakahiga roon na tila bagang mga patay na; at nakita rin nila si Ammon, at masdan, isa siyang Nephita.

19:19 At ngayon, ang mga tao ay nagsimulang bumulung-bulong sa kanilang sarili; sinasabi ng ilan na isa itong kakila-kilabot na kasamaan na sumapit sa kanila, o sa hari at sa kanyang sambahayan, sapagkat ipinahintulot niyang manatili ang Nephita sa lupain.

19:20 Subalit sila ay pinagsabihan ng iba, sinasabing: Ang hari ang siyang nagdala ng kasamaang ito sa kanyang sambahayan, dahil sa ipinapatay niya ang kanyang mga tagapagsilbi na nagawang ikalat ang kanilang mga kawan sa mga tubig ng Sebus.

19:21 At sila rin ay pinagsabihan ng mga yaong lalaking nagsitindig sa mga tubig ng Sebus at siyang nagkalat ng mga kawan na pag-aari ng hari, sapagkat sila ay galit kay Ammon dahil sa bilang ng kanyang napatay sa kanilang mga kapatid sa mga tubig ng Sebus, samantalang ipinagtatanggol ang mga kawan ng hari.

19:22 Ngayon, isa sa kanila, na ang kapatid na lalaki ay napatay ng espada ni Ammon, sa labis na galit kay Ammon, ay hinugot ang kanyang espada at lumusob upang itarak niya ito kay Ammon, upang patayin siya; at nang itaas niya ang espada upang saksakin siya, masdan, bumagsak siyang patay.

19:23 Ngayon nakikita nating si Ammon ay hindi maaaring mapatay, sapagkat sinabi ng Panginoon kay Mosias, na kanyang ama: Pangangalagaan ko siya, at mangyayari sa kanya alinsunod sa iyong pananampalataya -- anupa't ipinagkatiwala siya ni Mosias sa Panginoon.

19:24 At ito ay nangyari na, nang mamasdan ng maraming tao na bumagsak na patay ang lalaki, na nagtaas ng espada upang patayin si Ammon, na nanaig ang takot sa kanilang lahat, at hindi nila tinangkang iunat ang kanilang mga kamay upang hawakan siya o sino man sa mga yaong nangalugmok; at nagsimula silang muling manggilalas sa kanilang sarili kung ano kaya ang sanhi ng kahanga-hangang kapangyarihang ito, o ano ang ibig sabihin ng lahat ng bagay na ito.

19:25 At ito ay nangyari na, na marami sa kanila ang nagsabi na si Ammon ang Dakilang Espiritu, at ang iba ay nagsabi naman na siya ay isinugo ng Dakilang Espiritu;

19:26 Subalit pinagsabihan silang lahat ng iba, na nagsasabing isa siyang halimaw, na isinugo mula sa mga Nephita upang parusahan sila.

19:27 At may ilang nagsabing isinugo si Ammon ng Dakilang Espiritu upang sila ay pahirapan dahil sa kanilang mga kasamaan; at na ito ang Dakilang Espiritu na parating nangangalaga sa mga Nephita, na noon pa ay inililigtas sila sa kanilang mga kamay; at sinabi nilang ito ang Dakilang Espiritu na lumipol sa marami sa kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita.

19:28 At sa gayon nagsimulang maging matalim ang mga pagtatalu-talo sa kanila. At samantalang sila ay nasa gayong pagtatalu-talo, ang babaing tagapagsilbi na siyang nagtipun-tipon sa maraming tao ay dumating, at nang kanyang makita ang pagtatalu-talo na nasa maraming tao siya ay labis na nalungkot, maging hanggang sa maluha.

19:29 At ito ay nangyari na, na siya ay lumapit at hinawakan ang kamay ng reyna na baka sakaling kanyang maitayo siya mula sa lupa; at nang hawakan niya ang kanyang kamay, siya ay bumangon at tumayo sa kanyang mga paa, at sumigaw sa isang malakas na tinig, sinasabing: O mapagpalang Jesus, na nagligtas sa akin mula sa kakila-kilabot na impiyerno! O mapagpalang Diyos, kaawaan ang mga taong ito!

19:30 At nang sabihin niya ito, pinagdaop niya nang mahigpit ang kanyang mga kamay, napuspos ng kagalakan, nangungusap ng maraming salitang hindi maunawaan; at nang magawa na niya ito, hinawakan niya ang hari, si Lamoni, sa kamay, at masdan, siya ay bumangon at tumayo sa kanyang mga paa.

19:31 At siya, kaagad-agad, nakikita ang pagtatalu-talo sa kanyang mga tao, ay lumapit at nagsimulang pagsabihan sila, at ituro sa kanila ang mga salitang kanyang narinig mula sa bibig ni Ammon; at kasindami ng nakarinig ng kanyang mga salita ay naniwala, at nagbalik-loob sa Panginoon.

19:32 Subalit marami sa kanila ang tumangging makinig sa kanyang mga salita; anupa't humayo sila sa kani-kanilang landas.

19:33 At ito ay nangyari na, nang bumangon si Ammon siya rin ay nangaral sa kanila, at gayon din ang lahat ng tagapagsilbi ni Lamoni; at ipinahayag nilang lahat sa mga tao ang gayon ding bagay -- na ang kanilang mga puso ay nagbago; na wala na silang pagnanais pang gumawa ng masama.

19:34 At masdan, marami ang nagpahayag sa mga tao na sila ay nakakita ng mga anghel at nakipag-usap sa kanila; at sa gayon nila ipinaalam sa kanila ang mga bagay ng Diyos, at ang kanyang kabutihan.

19:35 At ito ay nangyari na, na marami ang naniwala sa kanilang mga salita; at kasindami ng naniwala ay bininyagan; at sila ay naging mabubuting tao, at sila ay nagtatag ng isang simbahan sa kanila.

19:36 At sa gayon nagsimula ang gawain ng Panginoon sa mga Lamanita; sa gayon nagsimulang ibuhos ng Panginoon ang kanyang Espiritu sa kanila; at nakikita nating nakaunat ang kanyang bisig sa lahat ng taong magsisisi at maniniwala sa kanyang pangalan.

KABANATA 20

(Mga 90 b.c.)

20:1 At ito ay nangyari na, nang maitatag nila ang isang simbahan sa lupaing yaon, na hiniling ni haring Lamoni na samahan siya ni Ammon sa lupain ng Nephi, upang kanyang maipakilala siya sa kanyang ama.

20:2 At ang tinig ng Panginoon ay nangusap kay Ammon, sinasabing: Hindi ka aahon sa lupain ng Nephi, sapagkat masdan, pagtatangkaan ng hari ang iyong buhay; subalit magtungo ka sa lupain ng Midoni; sapagkat masdan, ang iyong kapatid na si Aaron, at gayon din si Muloki at Amma ay nasa bilangguan.

20:3 Ngayon ito ay nangyari na, nang ito ay marinig ni Ammon, sinabi niya kay Lamoni: Masdan, ang aking kapatid at mga kapanalig ay nasa bilangguan sa Midoni, at hahayo ako upang mapalaya ko sila.

20:4 Ngayon sinabi ni Lamoni kay Ammon: Nalalaman ko, sa lakas ng Panginoon ay magagawa mo ang lahat ng bagay. Subalit masdan, ako ay sasama sa iyo sa lupain ng Midoni; sapagkat ang hari ng lupain ng Midoni, na ang pangalan ay Antiomno, ay aking kaibigan; kaya nga, ako ay magtutungo sa lupain ng Midoni, upang mahibok ko ang hari ng lupain, at palalabasin niya ang iyong mga kapatid mula sa bilangguan. Ngayon sinabi ni Lamoni sa kanya: Sino ang nagsabi sa iyo na ang iyong mga kapatid ay nasa bilangguan?

20:5 At sinabi ni Ammon sa kanya: Walang sino mang nagsabi sa akin, maliban sa Diyos; at sinabi niya sa akin -- Humayo at palayain ang iyong mga kapatid, sapagkat sila ay nasa bilangguan sa lupain ng Midoni.

20:6 Ngayon, nang marinig ito ni Lamoni ay ipinahanda niya sa kanyang mga tagapagsilbi ang kanyang mga kabayo at kanyang mga karuwahe.

20:7 At sinabi niya kay Ammon: Halina, sasama ako sa iyo sa lupain ng Midoni, at doon ako ay makikiusap sa hari na palabasin niya sa bilangguan ang iyong mga kapatid.

20:8 At ito ay nangyari na, na habang sina Ammon at Lamoni ay naglalakbay paparoon, nakasalubong nila ang ama ni Lamoni, na siyang hari ng buong lupain.

20:9 At masdan, sinabi ng ama ni Lamoni sa kanya: Bakit hindi ka nagtungo sa piging ng dakilang araw na yaon nang magpapiging ako para sa aking mga anak, at sa aking mga tao?

20:10 At sinabi rin niya: Saan ka patutungo kasama ng Nephita na ito, na isa sa mga anak ng sinungaling?

20:11 At ito ay nangyari na, na ipinaalam sa kanya ni Lamoni kung saan siya patutungo, sapagkat siya ay natakot na magdamdam siya.

20:12 At sinabi rin niya sa kanya ang lahat ng dahilan ng pananatili niya sa kanyang sariling kaharian, kung kaya't hindi siya nakatungo sa kanyang ama sa piging na inihanda niya.

20:13 At ngayon, nang maipalam sa kanya ni Lamoni ang lahat ng bagay na ito, masdan, sa panggigilalas niya, ang kanyang ama ay nagalit sa kanya, at nagsabi: Lamoni, isusuko mo ang mga Nephita na ito, na mga anak ng sinungaling. Masdan, nilooban niya ang ating mga ama; at ngayon, ang kanyang mga anak ay nakikihalubilo na rin sa atin upang magawa nila, sa pamamagitan ng kanilang katusuhan at kanilang mga kasinungalingan, na linlangin tayo, upang muli nila tayong malooban ng ating mga ari-arian.

20:14 Ngayon inutusan si Lamoni ng kanyang ama na kanyang nararapat patayin si Ammon sa pamamagitan ng espada. At kanyang inutusan din siya na hindi siya nararapat na magtungo sa lupain ng Midoni, kundi siya ay nararapat na magbalik kasama niya sa lupain ng Ismael.

20:15 Subalit sinabi ni Lamoni sa kanya: Hindi ko papatayin si Ammon, ni ang magbalik ako sa lupain ng Ismael, kundi ako ay magtungo sa lupain ng Midoni upang mapalaya ko ang mga kapatid ni Ammon, sapagkat nalalaman kong sila ay mga taong makatarungan at mga banal na propeta ng tunay na Diyos.

20:16 Ngayon, nang marinig ng kanyang ama ang mga salitang ito, siya ay nagalit sa kanya, at hinugot ang kanyang espada upang saksakin siya pabagsak sa lupa.

20:17 Subalit tumindig si Ammon at sinabi sa kanya: Masdan, hindi ninyo papatayin ang inyong anak; gayon pa man, higit na mabuting siya ay bumagsak kaysa sa inyo, sapagkat masdan, siya ay nagsisi na ng kanyang mga kasalanan; subalit kung babagsak kayo sa panahong ito, sa inyong galit, ang inyong kaluluwa ay hindi maliligtas.

20:18 At muli, kinakailangang magpigil kayo; sapagkat kung papatayin ninyo ang inyong anak, siya na isang taong walang sala, ang kanyang dugo ay dadaing mula sa lupa sa Panginoon niyang Diyos, upang ang paghihiganti ay mapasainyo; at malamang na mawala sa inyo ang inyong kaluluwa.

20:19 Ngayon, nang sabihin ni Ammon ang mga salitang ito sa kanya, kanyang tinugon siya, sinasabing: Nalalaman ko na kung papatayin ko ang aking anak, na padadanakin ko ang dugo ng walang sala; sapagkat ikaw ang naghangad na mapatay siya.

20:20 At iniunat niya ang kanyang kamay upang patayin si Ammon. Subalit napaglabanan ni Ammon ang kanyang mga saksak, at sinugatan din ang kanyang kamay upang hindi niya ito magamit.

20:21 Ngayon, nang makita ng hari na siya ay kayang patayin ni Ammon, na siya ay nagsimulang magmakaawa kay Ammon na huwag kitlin ang kanyang buhay.

20:22 Subalit itinaas ni Ammon ang kanyang espada, at sinabi sa kanya: Masdan, sasaksakin kita maliban sa inyong ipagkaloob sa akin na ang aking mga kapatid ay mapalaya sa bilangguan.

20:23 Ngayon, ang hari, natatakot na mawala ang kanyang buhay, ay nagsabi: Kung hindi mo ako papatayin ay ipagkaloob ko sa iyo ang ano mang hihingin mo, maging ang kalahati ng kaharian.

20:24 Ngayon, nang makita ni Ammon na nagawa niya sa matandang hari ang alinsunod sa kanyang nais, ay sinabi niya sa kanya: Kung ipagkaloob ninyo na ang aking mga kapatid ay palabasin sa bilangguan, at na mananatili rin kay Lamoni ang kanyang kaharian, at hindi kayo magagalit sa kanya, kundi ipagkaloob na magawa niya ang naaayon sa kanyang sariling mga naisin sa ano mang bagay na iniisip niya, sa gayon hindi kita papatayin; kung hindi kayo ay sasaksakin ko pabagsak sa lupa.

20:25 Ngayon, nang sabihin ni Ammon ang mga salitang ito, ang hari ay nagsimulang magsaya dahil sa kanyang buhay.

20:26 At nang makita niyang walang hangad si Ammon na patayin siya, at nang kanya ring makita ang dakilang pagmamahal na taglay niya para sa kanyang anak na si Lamoni, siya ay labis na nanggilalas, at sinabi: Dahil sa ito lamang ang hiniling mo, na palayain ko ang iyong mga kapatid, at pahintulutang manatili sa anak kong si Lamoni ang kanyang kaharian, masdan, ipagkaloob ko sa iyo na manatili sa aking anak ang kanyang kaharian mula ngayon at magpakailanman; at hindi ko na siya pamamahalaan pa --

20:27 At ipagkaloob ko rin sa iyo na ang iyong mga kapatid ay mapalabas sa bilangguan, at makatutungo ka at ang iyong mga kapatid sa akin, sa aking kaharian; sapagkat lubos kong nanaising makita ka. Sapagkat ang hari ay labis na nanggilalas sa mga salitang sinabi niya, at sa mga salita ring sinabi ng kanyang anak na si Lamoni, kung kaya't nagnais siyang malaman ang mga ito.

20:28 At ito ay nangyari na, na sina Ammon at Lamoni ay nagpatuloy sa kanilang paglalakbay patungo sa lupain ng Midoni. At nakuha ni Lamoni ang pagsang-ayon sa paningin ng hari ng lupain; kaya nga, ang mga kapatid ni Ammon ay pinalabas sa bilangguan.

20:29 At nang makatagpo sila ni Ammon siya ay labis na nalungkot, sapagkat masdan, sila ay mga nakahubad, at ang kanilang mga balat ay labis na nagasgas dahil sa pagkakagapos ng matitibay na lubid. At sila ay nagdanas din ng gutom, uhaw, at lahat ng uri ng paghihirap; gayon pa man, sila ay naging matiisin sa lahat ng kanilang mga pagdurusa.

20:30 At, tulad ng nangyari, naging palad nilang mahulog sa mga kamay ng higit na matitigas at higit na matitigas ang leeg na mga tao; kung kaya't sila ay tumangging makinig sa kanilang mga salita, at kanilang itinaboy silang palabas, at hinambalos sila, at itinaboy sila mula sa bahay-bahay, at mula sa isang lugar sa isa pang lugar, maging hanggang sa makarating sila sa lupain ng Midoni; at doon sila ay dinakip at itinapon sa bilangguan, at iginapos ng matitibay na lubid, at nanatili sa bilangguan sa loob ng maraming araw, at pinalaya nina Lamoni at Ammon.

Ang ulat ng pangangaral nina Aaron, at Muloki, at ng kanilang mga kapatid, sa mga Lamanita. Binubuo ng mga KABANATA 21 hanggang 26 na pinagsama-sama.

KABANATA 21
(Mga 90-77 b.c.)

21:1 Ngayon, nang maghiwa-hiwalay si Ammon at ang kanyang mga kapatid sa mga hangganan ng lupain ng mga Lamanita, masdan, si Aaron ay humayo sa kanyang paglalakbay patungo sa lupaing tinatawag ng mga Lamanita na Jerusalem, tinawag ito alinsunod sa lupang sinilangan ng kanilang mga ama; at ito ay malayo na nagdurugtong sa mga hangganan ng Mormon.

21:2 Ngayon, ang mga Lamanita at ang mga Amalekita at ang mga tao ni Amulon ay nagtayo ng isang dakilang lunsod, na tinawag na Jerusalem.

21:3 Ngayon, ang mga Lamanita sa kanilang sarili ay tunay na matitigas, subalit ang mga Amalekita at ang mga Amulonita ay higit na matitigas; anupa't nagawa nilang patigas ng mga Lamanita ang kanilang mga puso, upang sila ay maging matatag sa kasamaan at sa kanilang mga karumal-dumal na gawain.

21:4 At ito ay nangyari na, na si Aaron ay dumating sa lunsod ng Jerusalem, at unang nagsimulang mangaral sa mga Amalekita. At siya ay nagsimulang mangaral sa kanila sa kanilang mga sinagoga, sapagkat sila ay nagtayo ng mga sinagoga alinsunod sa orden ng mga Nehor; sapagkat marami sa mga Amalekita at mga Amulonita ang naalinsunod sa orden ng mga Nehor.

21:5 Samakatwid, nang pumasok si Aaron sa isa sa kanilang mga sinagoga upang mangaral sa mga tao, at habang nangungusap siya sa kanila, masdan, may tumindig na isang Amalekita at nagsimulang makipagtalo sa kanya, sinasabing: Ano itong pinatototohanan mo? Nakakita ka ba ng anghel? Bakit hindi nagpapakita sa amin ang mga anghel? Masdan, hindi ba't kasingbuti ng mga taong ito ang iyong mga tao?

21:6 Sinabi mo rin, maliban kung kami ay magsisisi na kami ay masasawi. Paano mo nalaman ang nasasaloob at layunin ng aming mga puso? Paano mo nalamang may dahilan upang kami ay magsisi? Paano mo nalamang hindi kami mabubuting tao? Masdan, kami ay nagtayo ng mga santuwaryo, at sama-samang tinitipon namin ang aming sarili upang sumamba sa Diyos. Kami ay naniniwalang ililigtas ng Diyos ang lahat ng tao.

21:7 Ngayon sinabi ni Aaron sa kanya: Naniniwala ka bang paparito ang Anak ng Diyos upang tubusin ang sangkatauhan mula sa kanilang mga kasalanan?

21:8 At sinabi ng lalaki sa kanya: Hindi kami naniniwalang nalalaman mo ang gayong bagay. Hindi kami naniniwala sa mga hangal na kaugaliang ito. Hindi kami naniniwalang nalalaman mo ang mga bagay na mangyayari, ni naniniwala kami na ang iyong mga ama at gayon din ang aming mga ama ay nalaman ang hinggil sa mga bagay na kanilang sinabi, na darating.

21:9 Ngayon nagsimulang buklatin ni Aaron sa kanila ang mga banal na kasulatan hinggil sa pagparito ni Cristo, at gayon din ang hinggil sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, at na hindi magkakaroon ng pagtubos para sa sangkatauhan maliban sa pamamagitan ng kamatayan at mga pagpapakasakit ni Cristo, at ng pagbabayad-sala ng kanyang dugo.

21:10 At ito ay nangyari na, nang simulan niyang ipaliwanag sa kanila ang mga bagay na ito na sila ay nagalit sa kanya, at nagsimulang kutyain siya; at tumanggi silang makinig sa mga salitang kanyang sinabi.

21:11 Anupa't nang makita niyang tumanggi silang makinig sa kanyang mga salita, nilisan niya ang kanilang sinagoga, at nagtungo sa isang nayon na tinatawag na Ani-Anti, at doon niya natagpuan si Muloki na ipinangangaral ang salita sa kanila; at gayon din si Amma at ang kanyang mga kapatid. At sila ay nakipagtalo sa marami tungkol sa salita.

21:12 At ito ay nangyari na, na nakita nilang pinatitigas ng mga tao ang kanilang mga puso, kung kaya't sila ay lumisan at nakarating sa lupain ng Midoni. At ipinangaral nila ang salita sa marami, at kakaunti ang naniwala sa mga salitang kanilang itinuro.

21:13 Gayon pa man, si Aaron at ilang bilang ng kanyang mga kapatid ay dinakip at itinapon sa bilangguan, at ang nalalabi sa kanila ay nagsitakas sa lupain ng Midoni patungo sa mga lugar sa palibot.

21:14 At yaong mga itinapon sa bilangguan ay nagdusa ng maraming bagay, at sila ay nakalaya sa pamamagitan ng kamay nina Lamoni at Ammon, at sila ay pinakain at dinamitan.

21:15 At sila ay humayong muli upang ipahayag ang salita, at sa gayon sila nakalaya sa unang pagkakataon sa bilangguan; at sa gayon sila nagdusa.

21:16 At sila ay humayo saan man sila akayin ng Espiritu ng Panginoon, ipinangangaral ang salita ng Diyos sa lahat ng sinagoga ng mga Amalekita, o sa bawat pagtitipon ng mga Lamanita kung saan sila maaaring tanggapin.

21:17 At ito ay nangyari na, na nagsimulang pagpalain sila ng Panginoon, kung kaya nga't nadala nila ang marami sa kaalaman ng katotohanan; oo, napaniwala nila ang marami tungkol sa kanilang mga kasalanan, at sa mga kaugalian ng kanilang mga ama, na hindi tama.

21:18 At ito ay nangyari na, na sina Ammon at Lamoni ay nagbalik sa lupain ng Ismael mula sa lupain ng Midoni, na lupaing kanilang mana.

21:19 At hindi pinahintulutan ni haring Lamoni na si Ammon ay maglingkod sa kanya; o maging kanyang tagapagsilbi.

21:20 Kundi ipinag-utos niyang magtayo ng mga sinagoga sa lupain ng Ismael; at ipinag-utos niya na ang kanyang mga tao, o ang mga taong nasa ilalim ng kanyang panunungkulan, ay nararapat na sama-samang magtipon ng kanilang sarili.

21:21 At siya ay nagsaya hinggil sa kanila, at kanyang tinuruan sila ng maraming bagay. At ipinahayag din niya sa kanila na sila'y mga taong nasasakupan niya, at na sila'y mga taong malaya, na sila ay malaya mula sa mga pang-aapi ng hari, na kanyang ama; sapagkat ipinagkaloob ng kanyang ama sa kanya na siya ay makapamahala sa mga tao na nasa lupain ng Ismael, at sa lahat ng lupain sa palibot.

21:22 At ipinahayag din niya sa kanila na sila ay may kalayaan sa pagsamba sa Panginoon nilang Diyos alinsunod sa kanilang mga naisin, saan mang lugar sila naroroon, kung ito ay nasa lupain na nasa ilalim ng paghahari ni haring Lamoni.

21:23 At si Ammon ay nangaral sa mga tao ni haring Lamoni; at ito ay nangyari na, na itinuro niya sa kanila ang lahat ng bagay hinggil sa mga bagay na nauukol sa kabutihan. At kanyang araw-araw na pinapayuhan sila, nang buong sigasig; at kanilang pinakinggan ang kanyang salita, at sila ay naging masigasig sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos.

KABANATA 22

(Mga 90-77 b.c.)

22:1 Ngayon, habang si Ammon ay nasa gayong patuloy na pagtuturo sa mga tao ni Lamoni, magbabalik tayo sa ulat ni Aaron at ng kanyang mga kapatid; sapagkat matapos niyang lisanin ang lupain ng Midoni, siya ay inakay ng Espiritu sa lupain ng Nephi, maging sa tahanan ng hari ng buong lupain maliban sa lupain ng Ismael; at siya ang ama ni Lamoni.

22:2 At ito ay nangyari na, na siya ay pumasok sa kanya sa palasyo ng hari, kasama ang kanyang mga kapatid, at iniyukod ang kanyang sarili sa harapan ng hari, at sinabi sa kanya: Masdan, O hari, kami ang mga kapatid ni Ammon, na inyong pinalaya mula sa bilangguan.

22:3 At ngayon, O hari, kung hindi ninyo kikitlin ang aming mga buhay, kami ay inyong magiging mga tagapagsilbi. At sinabi ng hari sa kanila: Tumindig, sapagkat ipagkakaloob ko sa inyo ang inyong mga buhay, at hindi ko pahihintulutan na kayo ay aking maging mga tagapagsilbi; kundi ipagpipilitan kong

kayo ay mangaral sa akin; sapagkat ako'y tila bagang nabagabag sa isipan dahil sa kagandahang-loob at kadakilaan ng mga salita ng inyong kapatid na si Ammon; at nais kong malaman ang dahilan kung bakit hindi siya lumisang kasama kayo sa Midoni.

22:4 At sinabi ni Aaron sa hari: Masdan, ang Espiritu ng Panginoon ay tinawag siya sa ibang dako; siya ay nagtungo sa lupain ng Ismael upang turuan ang mga tao ni Lamoni.

22:5 Ngayon sinabi ng hari sa kanila: Ano itong inyong sinabi hinggil sa Espiritu ng Panginoon? Masdan, ito ang bagay na bumabagabag sa akin.

22:6 At gayon din, ano itong sinabi ni Ammon -- Kung kayo ay magsisisi kayo ay maliligtas, at kung kayo ay hindi magsisisi, kayo ay itatakwil sa huling araw?

22:7 At tinugon siya ni Aaron at sinabi sa kanya: Naniniwala ba kayong may Diyos? At sinabi ng hari: Alam kong sinasabi ng mga Amalekita na may Diyos, at pinahintulutan ko silang makapagtayo ng kanilang mga santuwaryo, upang sama-samang matipon nila ang kanilang sarili na sambahin siya. At kung sasabihin mo ngayon na may Diyos, masdan, ako ay maniniwala.

22:8 At ngayon, nang ito ay marinig ni Aaron, ang kanyang puso ay nagsimulang magsaya, at sinabi niya: Masdan, tunay na yamang kayo ay buhay, O hari, ay may Diyos.

22:9 At sinabi ng hari: Ang Diyos ba ay yaong Dakilang Espiritu na siyang nagdalang palabas sa ating mga ama sa lupain ng Jerusalem?

22:10 At sinabi ni Aaron sa kanya: Oo, siya yaong Dakilang Espiritu, at nilikha niya ang lahat ng bagay kapwa nasa langit at nasa lupa. Naniniwala ba kayo rito?

22:11 At sinabi niya: Oo, ako ay naniniwalang nilikha ng Dakilang Espiritu ang lahat ng bagay, at hinihiling kong sabihin mo sa akin ang hinggil sa lahat ng bagay na ito, at ako ay maniniwala sa iyong mga salita.

22:12 At ito ay nangyari na, nang makita ni Aaron na maniniwala ang hari sa kanyang mga salita, nagsimula siya mula sa paglikha kay Adan, binabasa ang mga banal na kasulatan sa hari -- kung paano nilikha ng Diyos ang tao sa kanyang sariling wangis, at na binigyan siya ng Diyos ng mga kautusan, at na dahil sa paglabag, ang tao ay nahulog.

22:13 At ipinaliwanag ni Aaron sa kanya ang mga banal na kasulatan mula sa paglikha kay Adan, isinalaysay ang pagkahulog ng tao sa kanyang harapan, at kanilang makalupang kalagayan, at gayon din ang plano ng pagtubos, na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, sa pamamagitan ni Cristo, para sa lahat ng sino mang maniniwala sa kanyang pangalan.

22:14 At dahil sa nahulog ang tao siya ay walang karapatan sa alinmang bagay para sa kanyang sarili; subalit ang mga pagpapakasakit at kamatayan ni Cristo ang magbabayad-sala para sa kanilang mga kasalanan, sa pamamagitan ng pananampalataya at pagsisisi, at iba pa; at nilagot niya ang mga gapos ng kamatayan, upang ang libingan ay hindi magtagumpay, at ang tibo ng kamatayan ay malamon sa pag-asa ng kaluwalhatian; at ang lahat ng bagay na ito ay ipinaliwanag ni Aaron sa hari.

22:15 At ito ay nangyari na, na matapos ipaliwanag ni Aaron ang mga bagay na ito sa kanya, ay sinabi ng hari: Ano ang nararapat kong gawin upang magkaroon ako nitong buhay na walang hanggan na sinabi mo? Oo, ano ang nararapat kong gawin upang isilang sa Diyos, nang ang masamang espiritung ito ay mabunot mula sa aking dibdib, at matanggap ang kanyang Espiritu, upang ako ay mapuspos ng galak, upang hindi ako maitakwil sa huling araw? Masdan, sinabi niya, tatalikuran ko ang lahat ng aking pag-aari, oo, tatalikuran ko ang aking kaharian, upang matanggap ko ang labis na kagalakang ito.

22:16 Subalit sinabi sa kanya ni Aaron: Kung ninanais ninyo ang bagay na ito, kung kayo ay yuyukod sa harapan ng Diyos, oo, kung magsisisi kayo sa lahat ng inyong mga kasalanan, at yuyukod sa harapan

ng Diyos, at mananawagan sa kanyang pangalan nang may pananampalataya, naniniwalang makatatanggap kayo, sa gayon inyong matatanggap ang pag-asang ninanais ninyo.

22:17 At ito ay nangyari na, nang sabihin ni Aaron ang mga salitang ito, na lumuhod ang hari sa harapan ng Panginoon, sa kanyang mga tuhod; oo, maging sa itinirapa niya ang kanyang sarili sa lupa, at nagsumamo nang taimtim, sinasabing:

22:18 O Diyos, sinabi sa akin ni Aaron na may Diyos; at kung may Diyos, at kung kayo ay Diyos, maaari bang ipakilala ninyo ang inyong sarili sa akin, at tatalikuran ko ang lahat ng aking kasalanan upang makilala kayo, at upang magbangon ako mula sa pagkamatay, at maligtas sa huling araw. At ngayon, nang sabihin ng hari ang mga salitang ito, siya ay bumagsak na tila bagang siya'y patay na.

22:19 At ito ay nangyari na, na ang kanyang mga tagapagsilbi ay nagtakbuhan at sinabi sa reyna ang lahat ng nangyari sa hari. At siya ay nagtungo sa hari; at nang makita niyang nakahiga siya na tila bagang siya'y patay na, at gayon din si Aaron at ang kanyang mga kapatid na nakatindig na tila bagang sila ang dahilan ng kanyang pagbagsak, na siya ay nagalit sa kanila, at nag-utos sa kanyang mga tagapagsilbi, o sa mga tagapagsilbi ng hari, na dakpin sila at patayin sila.

22:20 Ngayon, nakita ng mga tagapagsilbi ang dahilan ng pagbagsak ng hari, kung kaya't hindi sila nagtangkang ihawak ang kanilang mga kamay kay Aaron at sa kanyang mga kapatid; at sila ay nagmakaawa sa reyna, sinasabing: Bakit nag-uutos kayong patayin namin ang mga taong ito, samantalang masdan, ang isa sa kanila ay higit na malakas kaysa sa aming lahat? Anupa't kami ay babagsak sa kanilang harapan.

22:21 Ngayon, nang makita ng reyna ang takot ng mga tagapagsilbi, siya rin ay nagsimulang matakot nang labis, na baka may kung anong masamang mangyari sa kanya. At inutusan niya ang kanyang mga tagapagsilbi na magsihayo at tawagin ang mga tao, upang kanilang patayin si Aaron at ang kanyang mga kapatid.

22:22 Ngayon, nang makita ni Aaron ang matibay na hangarin ng reyna, siya, na nalalaman din ang katigasan ng mga puso ng mga tao, ay nangambang baka maraming tao ang sama-samang tipunin ang kanilang sarili, at magkaroon ng malaking alitan at kaguluhan sa kanila; kung kaya't iniinat niya ang kanyang kamay at ibinangon ang hari mula sa lupa, at sinabi sa kanya: Tumindig. At siya ay tumindig sa kanyang mga paa, nanumbalik ang kanyang lakas.

22:23 Ngayon, ito ay naganap sa harapan ng reyna at marami sa mga tagapagsilbi. At nang ito ay makita nila, sila ay labis na nanggilalas, at nagsimulang matakot. At tumindig ang hari, at nagsimulang mangaral sa kanila. At siya ay nangaral sa kanila, kung kaya nga't ang buo niyang sambahayan ay nagbalik-loob sa Panginoon.

22:24 Ngayon maraming tao ang sama-samang nagtipon dahil sa utos ng reyna, at nagsimulang magkaroon ng malaking bulung-bulungan sa kanila dahil kay Aaron at sa kanyang mga kapatid.

22:25 Subalit tumindig ang hari sa kanila at nangaral sa kanila. At sila ay napapayapa kay Aaron at sa mga yaong kasama niya.

22:26 At ito ay nangyari na, nang makita ng hari na ang mga tao ay napapayapa, na pinatindig niya si Aaron at ang kanyang mga kapatid sa gitna ng maraming tao, at nang maipangaral nila ang salita sa kanila.

22:27 At ito ay nangyari na, na ang hari ay nagpadala ng pahayag sa lahat ng dako ng lupain, sa lahat ng kanyang tao na nasa buong lupain niya, na nasa lahat ng lugar na nakapalibot, na humahanggan maging sa dagat, sa silangan at sa kanluran, at nahahati mula sa lupain ng Zarahemla ng isang makitid na ilang, na ang kahabaan ay mula sa silangang dagat maging hanggang sa kanlurang dagat, at sa palibot ng mga hangganan ng dalampasigan, at sa mga hangganan ng ilang na nasa hilaga ng lupain ng

Zarahemla, hanggang sa mga hangganan ng Manti, sa may unahan ng ilog Sidon, dumadaloy mula sa silangan patungo sa kanluran -- at sa gayon ang mga Lamanita at ang mga Nephita ay nahahati.

22:28 Ngayon, ang higit na mga tamad na bahagi ng mga Lamanita ay naninirahan sa ilang, at sila ay namamalagi sa mga tolda; at sila ay nakakalat sa ilang sa may kanluran, sa lupain ng Nephi; oo, at gayon din sa kanluran ng lupain ng Zarahemla, sa mga hangganan ng dalampasigan, at sa may kanluran ng lupain ng Nephi, sa lugar ng unang mana ng kanilang mga ama, at sa gayon humahanggan sa may malapit sa dalampasigan.

22:29 At gayon din maraming Lamanita sa may silangan ng dalampasigan, kung saan sila naitaboy ng mga Nephita. At sa gayon ang mga Nephita ay halos mapalibutan ng mga Lamanita; gayon pa man, naangkin ng mga Nephita ang lahat ng hilagang bahagi ng lupaing humahanggan sa ilang, sa unahan ng ilog Sidon, mula sa silangan hanggang sa kanluran, sa palibot ng gilid ng ilang; sa hilaga, maging hanggang sa makarating sila sa lupain na tinatawag nilang Masagana.

22:30 At ito ay humahanggan sa lupain na tinawag nilang Kapanglawan, ito na napakalayong pahilaga na umaabot sa lupaing pinanirahan ng mga tao at nalipol, kung kaninong mga buto ay sinabi namin, na natuklasan ng mga tao ni Zarahemla, ito na lugar ng kanilang unang pagdating.

22:31 At nagmula sila roon patungo sa timog ilang. Sa gayon ang lupain pahilaga ay tinatawag na Kapanglawan, at ang lupain patimog ay tinatawag na Masagana, ito na isang ilang na puno ng lahat ng uri ng mababangis na hayop ng bawat uri, ilang bilang niyon ay nagmula sa lupaing pahilaga para sa pagkain.

22:32 At ngayon, ang layo nito ay isang araw at kalahati lamang ng paglalakbay para sa isang Nephita, sa hangganan ng Masagana at lupain ng Kapanglawan, mula sa silangan hanggang sa kanlurang dagat; at sa gayon ang lupain ng Nephi at ang lupain ng Zarahemla ay halos mapalibutan ng tubig, doon na may isang maliit na bahagi ng lupa sa pagitan ng lupaing pahilaga at ng lupaing patimog.

22:33 At ito ay nangyari na, na pinanirahan ng mga Nephita ang lupaing Masagana, maging mula sa silangan hanggang sa kanlurang dagat, at sa gayon ang mga Nephita sa kanilang karunungan, sa pamamagitan ng kanilang mga bantay at kanilang mga hukbo, ay naharangan ang mga Lamanita sa timog, upang hindi na nila maangkin pa ang hilaga, upang hindi nila maangkin pa ang lupaing pahilaga.

22:34 Anupa't ang mga Lamanita ay wala nang maaangkin pa maliban sa lupain ng Nephi, at ang ilang sa palibot. Ngayon, ito ang karunungan ng mga Nephita -- sapagkat ang mga Lamanita ay kanilang mga kaaway, hindi nila pahihintulatang sila ay magdusa sa lahat ng paraan, at gayon din, upang magkaroon sila ng isang bansa kung saan sila makatatakbo, alinsunod sa kanilang kagustuhan.

22:35 At ngayon ako, matapos sabihin ito, ay muling magbabalik sa ulat nina Ammon at Aaron, Omner at Himni, at kanilang mga kapatid.

KABANATA 23 (Mga 90-77 b.c.)

23:1 Masdan, ngayon ito ay nangyari na, na ang hari ng mga Lamanita ay nagpadala ng pahayag sa lahat ng kanyang mga tao, na hindi nila pagbubuhatan ng kanilang mga kamay si Ammon, o Aaron, o Omner, o Himni, ni isa man sa kanilang mga kapatid na hahayo sa pangangaral ng salita ng Diyos, saan mang lugar sila magtungo, sa alinmang bahagi ng kanilang lupain.

23:2 Oo, siya ay nagpadala ng isang utos sa kanila, na hindi nila sasalingin sila ng kanilang mga kamay upang igapos sila, o itapon sila sa bilangguan; ni ang kanilang duraan sila, ni hambalusin sila, ni itaboy silang palabas ng kanilang mga sinagoga, ni pahirapan sila; ni ang kanilang pukulin sila ng mga bato, kundi ang magkaroon sila ng malayang pag-akyat sa kanilang mga tahanan, at gayon din sa kanilang mga templo, at kanilang mga santuwaryo.

23:3 At sa gayon sila makahahayo at makapangangaral ng salita alinsunod sa kanilang mga naisin, sapagkat ang hari ay nagbalik-loob sa Panginoon, at ang kanyang buong sambahayan; anupa't ipinadala niya ang kanyang pahayag sa lahat ng dako ng lupain sa kanyang mga tao, upang ang salita ng Diyos ay hindi mahadlangan, bagkus ay lumaganap ito sa lahat ng dako ng buong lupain, upang ang kanyang mga tao ay mapaniwala hinggil sa masasamang kaugalian ng kanilang mga ama, at upang sila ay mapaniwala na silang lahat ay magkakapatid, at na hindi sila nararapat na pumaslang, ni mandambong, ni magnakaw, ni makiapid, ni ang gumawa ng ano mang uri ng kasamaan.

23:4 At ngayon ito ay nangyari na, nang ipadala ng hari ang pahayag na ito, na si Aaron at ang kanyang mga kapatid ay naglakbay nang lunsod sa lunsod, at mula sa isang tahanan ng pagsamba sa isa pa, nagtatatag ng mga simbahan, at nagtatalaga ng mga saserdote at guro sa lahat ng dako ng lupain sa mga Lamanita, upang ipangaral at ituro ang salita ng Diyos sa kanila; at sa gayon sila nagsimulang magtamo ng malaking tagumpay.

23:5 At libu-libo ang nadala sa kaalaman ng Panginoon, oo, libu-libo ang nadalang maniwala sa mga kaugalian ng mga Nephita; at itinuro sa kanila ang mga talaan at propesiyang ipinasa-pasa maging hanggang sa kasalukuyan.

23:6 At tunay na yamang buhay ang Panginoon, tunay na kasindami ng naniwala, o kasindami ng nadala sa kaalaman ng katotohanan, sa pamamagitan ng pangangaral ni Ammon at ng kanyang mga kapatid, alinsunod sa diwa ng paghahayag at ng propesiya, at ng kapangyarihan ng Diyos na gumagawa ng mga himala sa kanila -- oo, sinasabi ko sa inyo, yamang buhay ang Panginoon, kasindami ng mga Lamanita na naniwala sa kanilang pangangaral, at mga nagbalik-loob sa Panginoon, kailanman ay hindi nagsitalikod.

23:7 Sapagkat sila ay naging mabubuting tao; ibinaba nila ang kanilang mga sandata ng paghihimagsik, na hindi na nila muli pang nilabanan ang Diyos, ni ang labanan ang sino man sa kanilang mga kapatid.

23:8 Ngayon, ito sila na mga nagbalik-loob sa Panginoon:

23:9 Ang mga tao ng mga Lamanita na nasa lupain ng Ismael;

23:10 At gayon din ang mga tao ng mga Lamanita na nasa lupain ng Midoni;

23:11 At gayon din ang mga tao ng mga Lamanita na nasa lunsod ng Nephi;

23:12 At gayon din ang mga tao ng mga Lamanita na nasa lupain ng Silom, at nasa lupain ng Semlon, at sa lunsod ng Lemuel, at sa lunsod ng Simnilom.

23:13 At ito ang mga pangalan ng mga lunsod ng mga Lamanita na nagbalik-loob sa Panginoon; at ito sila na mga nagbaba ng mga sandata ng kanilang paghihimagsik, oo, lahat ng kanilang sandata ng digmaan; at lahat sila ay mga Lamanita.

23:14 At ang mga Amalekita ay hindi nagbalik-loob, maliban sa isa; ni ang sino man sa mga Amulonita; sa halip pinatigas nila ang kanilang mga puso, at gayon din ang mga puso ng mga Lamanita sa bahaging yaon ng lupain saan man sila nanirahan, oo, at lahat ng kanilang nayon, at lahat ng kanilang lunsod.

23:15 Anupa't binanggit namin ang lahat ng lunsod ng mga Lamanita kung saan sila ay nangagsisi at dumating sa kaalaman ng katotohanan, at mga nagbalik-loob.

23:16 At ngayon ito ay nangyari na, na ang hari at yaong mga nagbalik-loob ay nagnais magkaroon ng pangalan, upang sila ay makilala mula sa kanilang mga kapatid; kaya nga, ang hari ay nakipagsanggunian kay Aaron at marami sa kanilang mga saserdote, hinggil sa pangalang tataglayin nila sa kanilang sarili, upang sila ay makilala.

23:17 At ito ay nangyari na, na tinawag nila ang kanilang pangalan na Anti-Nephi-Lehi; at sila ay tinawag sa pangalang ito at hindi na tinawag pang mga Lamanita.

23:18 At sila ay nagsimulang maging napakasisipag na tao; oo, at sila ay naging magigiliw sa mga Nephita; anupa't, sila ay nagbukas ng pakikipag-ugnayan sa kanila, at ang sumpa ng Diyos ay hindi na sila sinundan pa.

KABANATA 24 (Mga 90-77 b.c.)

24:1 At ito ay nangyari na, na ang mga Amalekita at ang mga Amulonita at ang mga Lamanita na nasa lupain ng Amulon, at gayon din sa lupain ng Helam, at nasa lupain ng Jerusalem, at sa lalong maliwanag, sa lahat ng lupain sa palibot, na hindi nagbalik-loob at hindi tinaglay sa kanilang sarili ang pangalang Anti-Nephi-Lehi, ay pinukaw ng mga Amalekita at ng mga Amulonita na magalit laban sa kanilang mga kapatid.

24:2 At ang kanilang poot ay labis na naging masidhi laban sa kanila, maging hanggang sa sila ay nagsimulang maghimsik laban sa kanilang hari, hanggang sa sila ay tumanggi na maging hari pa nila siya; kaya nga, sila ay humawak ng mga sandata laban sa mga tao ni Anti-Nephi-Lehi.

24:3 Ngayon iginawad ng hari sa kanyang anak ang kaharian, at tinawag niya ang kanyang pangalang Anti-Nephi-Lehi.

24:4 At ang hari ay namatay sa taon ding yaon nang magsimulang maghanda ang mga Lamanita na makidigma laban sa mga tao ng Diyos.

24:5 Ngayon, nang makita ni Ammon at ng kanyang mga kapatid at ng lahat ng yaong nagsisama sa kanya ang mga paghahanda ng mga Lamanita upang lipulin ang kanilang mga kapatid, sila ay nagtungo sa lupain ng Media, at doon kinatagpo ni Ammon ang lahat ng kanyang mga kapatid; at mula roon sila ay nagtungo sa lupain ng Ismael upang makapagdaos sila ng isang pagpupulong na kasama si Lamoni at kasama rin ang kanyang kapatid na si Anti-Nephi-Lehi, kung ano ang kanilang nararapat gawin upang ipagtanggol ang kanilang sarili laban sa mga Lamanita.

24:6 Ngayon wala ni isa mang kaluluwa sa lahat ng taong nagbalik-loob sa Panginoon ang nagnais na humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid; hindi, tumanggi sila maging sa gumawa ng ano mang paghahanda para sa pakikidigma; oo, at ang kanilang hari ay nag-utos din na huwag silang gumawa nang gayon.

24:7 Ngayon, ito ang mga salitang kanyang sinabi sa mga tao hinggil sa bagay na yaon: Nagpapasalamat ako sa aking Diyos, mga tao kong minamahal, na isinugo sa kabutihan ng ating dakilang Diyos itong ating mga kapatid, ang mga Nephita, sa atin, upang mangaral sa atin, at upang mapaniwala tayo laban sa mga kaugalian ng ating masasamang ama.

24:8 At masdan, nagpapasalamat ako sa aking dakilang Diyos na binigyan niya tayo ng isang bahagi ng kanyang Espiritu upang palambutin ang ating mga puso, kung kaya't tayo ay nagbukas ng pakikipag-ugnayan sa mga kapatid nating ito, ang mga Nephita.

24:9 At masdan, pinasasalamat ko rin ang aking Diyos na dahil sa pagbubukas ng pakikipag-ugnayang ito ay napaniwala tayo sa ating mga kasalanan, at sa maraming pagpaslang na nagawa natin.

24:10 At pinasasalamatan ko rin ang aking Diyos, oo, ang aking dakilang Diyos, na kanyang pinahintulutan tayong mapagsisihan natin ang mga bagay na ito, at na kanya ring pinatawad tayo sa marami nating kasalanan at mga pagpaslang na nagawa natin, at inalis ang pagkakasala sa ating mga puso, sa pamamagitan ng kabutihan ng kanyang Anak.

24:11 At ngayon masdan, mga kapatid ko, sapagkat ito lamang ang lahat ng ating magagawa (sapagkat tayo ang pinakaligaw sa buong sangkatauhan) upang magsisi sa lahat ng ating kasalanan at sa maraming pagpaslang na nagawa natin, at upang mapahinuhod ang Diyos na alisin ang mga ito sa ating mga puso, sapagkat ito lamang ang lahat ng magagawa natin upang sapat na makapagsisi sa harapan ng Diyos upang kanyang linisin ang ating dungis --

24:12 Ngayon, mga pinakamamahal kong kapatid, simula ng nilinis ng Diyos ang ating mga dungis, at ang ating mga espada ay naging makinang, kung gayon, huwag na nating dungisan pa ang ating mga espada ng dugo ng ating mga kapatid.

24:13 Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi, itabi natin ang ating mga espada upang hindi madungisan ang mga ito ng dugo ng ating mga kapatid; sapagkat marahil, kung muli nating dudungisan ang ating mga espada na ang mga ito ay hindi na mahuhugasang makinang sa pamamagitan ng dugo ng Anak ng ating dakilang Diyos, na mabubuhos para sa pagbabayad-sala ng ating mga kasalanan.

24:14 At kinaawaan tayo ng dakilang Diyos, at ipinaalam ang mga bagay na ito sa atin upang hindi tayo masawi; oo, at ipinaalam niya ang mga bagay na ito sa atin sa mula't mula pa, sapagkat minamahal niya ang ating mga kaluluwa katulad ng pagmamahal niya sa ating mga anak; anupa't sa kanyang awa tayo ay dinalaw niya sa pamamagitan ng kanyang mga anghel, upang ang plano ng kaligtasan ay maipaalam sa atin maging sa mga susunod na salinlahi.

24:15 O, napakamaawain ng ating Diyos! At ngayon masdan, sapagkat ito lamang ang magagawa natin upang malinis ang ating mga dungis mula sa atin, at ang ating mga espada ay gawing makinang, itabi natin ang mga ito upang ang mga ito ay mapanatiling makinang, bilang patotoo sa ating Diyos sa huling araw, o sa araw na yaon na tayo ay dadalhin upang tumindig sa kanyang harapan upang hatulan, na hindi natin dinungisan pa ang ating mga espada ng dugo ng ating mga kapatid magmula nang ibahagi niya ang kanyang salita sa atin at ginawa tayong malinis sa gayong paraan.

24:16 At ngayon, mga kapatid ko, kung hangad ng ating mga kapatid na lipulin tayo, masdan, itatabi natin ang ating mga espada, oo, kahit na ibaon pa natin ang mga ito nang malalim sa lupa, upang ang mga ito ay mapanatiling makinang, bilang patotoo na hindi na natin kailanman ginamit ang mga ito, sa huling araw; at kung lilipulin tayo ng ating mga kapatid, masdan, tayo ay magtutungo sa ating Diyos at

24:17 At ngayon ito ay nangyari na, nang matapos ang hari sa pangungusap ng mga bagay na ito, at ang lahat ng tao ay sama-samang nagtipon, na kinuha nila ang kanilang mga espada, at lahat ng sandatang ginagamit para sa pagpapadanak ng dugo ng tao, at ibinaon nila ang mga ito nang malalim sa lupa.

24:18 At ito ay ginawa nila, ito na sa pananaw nila ay patotoo sa Diyos, at gayon din sa mga tao, na hindi na sila muling gagamit pa ng mga sandata para sa pagpapadanak ng dugo ng tao; at ito ay ginawa nila, nananagutan at nakikipagtipan sa Diyos, na kaysa sa padanakin ang dugo ng kanilang mga kapatid ay ibibigay nila ang kanilang buhay; at kaysa sa kumuha mula sa isang kapatid sila ay magbibigay sa kanya; at kaysa sa palipasin ang kanilang mga araw sa katamaran ay masigasig silang gagawa sa pamamagitan ng kanilang mga kamay.

24:19 At sa gayon nakikita natin na, nang ang mga Lamanitang ito ay nadalang maniwala at malaman ang katotohanan, sila ay naging matatag, at magdurusa maging hanggang sa kamatayan kaysa sa gumawa ng kasalanan; at sa gayon nakikita nating ibinaon nila ang kanilang mga sandata ng kapayapaan, o ibinaon nila ang mga sandata ng digmaan, para sa kapayapaan.

24:20 At ito ay nangyari na, na ang kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita, ay naghanda para sa digmaan, at sumalakay sa lupain ng Nephi sa layuning patayin ang hari, at maglagay ng ibang kahalili niya, at lipulin din ang mga tao ni Anti-Nephi-Lehi sa lupain.

24:21 Ngayon, nang makita ng mga taong sumasalakay sila laban sa kanila ay lumabas sila at kanilang sinalubong sila, at itinirapa ang kanilang sarili sa lupa sa kanilang mga harapan, at nagsimulang

manawagan sa pangalan ng Panginoon; at nasa gayon silang pagkakaayos nang magsimulang salakayin sila ng mga Lamanita, at nagsimulang patayin sila sa pamamagitan ng espada.

24:22 At sa gayon walang anumang nakaharap na panlalaban, napatay nila ang isanlibo at lima sa kanila; at nalalaman nating sila ay pinagpala, sapagkat sila ay lumisan upang manahanang kasama ang kanilang Diyos.

24:23 Ngayon, nang makita ng mga Lamanita na ang kanilang mga kapatid ay hindi magsisitakas sa espada, ni ang bumaling sila sa kanang kamay o sa kaliwa, kundi ang sila ay mahiga at masawi, at purihin ang Diyos maging sa yaon ding gawa ng kasawian sa ilalim ng espada --

24:24 Ngayon, nang makita ito ng mga Lamanita sila ay nagpigil sa pagpatay sa kanila; at marami sa kanila na ang mga puso ay nasugatan para sa kanilang mga kapatid na yaon na nangamatay sa ilalim ng espada, sapagkat sila ay nagsisi sa mga bagay na nagawa nila.

24:25 At ito ay nangyari na, na itinapon nila ang kanilang mga sandata ng digmaan, at tumangging kuning muli ang mga ito, sapagkat sila ay nagdalamhati sa mga pagpaslang na nagawa nila; at sila ay nagsihiga maging katulad ng kanilang mga kapatid, umaasa sa awa ng mga yaong ang mga bisig ay nakataas upang sila ay patayin.

24:26 At ito ay nangyari na, na ang mga tao ng Diyos ay naragdagan nang araw na yaon nang higit pa sa bilang ng mga napatay; at yaong mga napatay ay mabubuting tao, kaya nga wala tayong dahilan upang mag-alinlangan na sila ay hindi naligtas.

24:27 At wala ni isang masamang tao ang napatay sa kanila; subalit may mahigit sa isanlibo ang nadala sa kaalaman ng katotohanan; sa gayon nakikita natin na ang Panginoon ay gumagawa ng maraming paraan para sa kaligtasan ng kanyang mga tao.

24:28 Ngayon, ang pinakamalaking bilang ng mga yaong Lamanita na pumatay sa napakarami sa kanilang mga kapatid ay mga Amalekita at Amulonita, ang pinakamalaking bilang sa kanila ay alinsunod sa orden ng mga Nehor.

24:29 Ngayon, sa mga yaong sumapi sa mga tao ng Panginoon, ay walang mga Amalekita o Amulonita, o mga nasa orden ni Nehor, kundi sila ay mga tunay na inapo nina Laman at Lemuel.

24:30 At sa gayon malinaw nating nakikita na matapos ang mga tao ay minsan nang naliwanagan ng Espiritu ng Diyos, at nagkaroon ng maraming kaalaman sa mga bagay na nauukol sa kabutihan, at pagkatapos ay nahulog sa kasalanan at paglabag, sila ay nagiging higit na matitigas, at sa gayon ang kanilang kalagayan ay nagiging lalong masama kaysa sa kung hindi nila nalaman kailanman ang mga bagay na ito.

KABANATA 25 (Mga 90-77 b.c.)

25:1 At masdan, ngayon ito ay nangyari na, na yaong mga Lamanita ay lalong nagalit dahil sa pinatay nila ang kanilang mga kapatid; kaya nga, sila ay sumumpa ng paghihiganti sa mga Nephita; at hindi na sila nagtangkang patayin pa ang mga tao ni Anti-Nephi-Lehi sa panahong yaon.

25:2 Sa halip dinala nila ang kanilang mga hukbo at nagtungo sa mga hangganan ng lupain ng Zarahemla, at sinalakay ang mga taong nasa lupain ng Ammonihah at nilipol sila.

25:3 At pagkaraan niyon, sila ay nagkaroon ng maraming pakikidigma sa mga Nephita, kung saan sila ay naitaboy at napatay.

25:4 At kabilang sa mga Lamanita na napatay ay halos mga binhing lahat ni Amulon at ng kanyang mga kapatid, na mga saserdote ni Noe, at sila ay napatay ng mga kamay ng mga Nephita.

25:5 At ang nalalabi, matapos na magsitakas patungo sa silangang ilang, at matapos makamkam ang kapangyarihan at karapatan sa mga Lamanita, ay pinapangyaring mangasawi ang marami sa mga Lamanita sa pamamagitan ng apoy dahil sa kanilang paniniwala --

25:6 Sapagkat marami sa kanila, matapos dumanas ng labis na kawalan at maraming paghihirap, ay nagsimulang mapukaw sa pag-alaala ng mga salita ni Aaron at ng kanyang mga kapatid na ipinangaral sa kanila sa kanilang lupain; anupa't sila ay nagsimulang mawalan ng paniniwala sa mga kaugalian ng kanilang mga ama, at maniwala sa Panginoon, at na siya ang nagbigay ng kahanga-hangang lakas sa mga Nephita; at sa gayon marami sa kanila ang nagbalik-loob sa ilang.

25:7 At ito ay nangyari na, na yaong mga tagapamahala na labi ng mga anak ni Amulon ay ipinapatay sila, oo, lahat ng yaong naniwala sa mga bagay na ito.

25:8 Ngayon, ang kamartirang ito ay naging dahilan upang mapukaw sa galit ang marami sa kanilang mga kapatid; at nagsimulang magkaroon ng alitan sa ilang; at ang mga Lamanita ay nagsimulang tugisin ang mga binhi ni Amulon at ng kanyang mga kapatid at nagsimulang pagpapatayin sila; at sila ay nagsitakas patungo sa silangang ilang.

25:9 At masdan, sila ay tinutugis hanggang sa mga araw na ito ng mga Lamanita. Sa gayon natupad ang mga sinabi ni Abinadi, na sinabi niya hinggil sa mga binhi ng mga saserdoteng nagpapatay sa kanya sa pamamagitan ng apoy.

25:10 Sapagkat sinabi niya sa kanila: Kung ano ang gagawin ninyo sa akin ay halimbawa ng mga bagay na darating.

25:11 At ngayon, si Abinadi ang unang nagdusa ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy dahil sa kanyang paniniwala sa Diyos; ngayon, ito ang ibig niyang sabihin, na marami ang magdurusa ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy, tulad ng dinanas niya.

25:12 At sinabi niya sa mga saserdote ni Noe na ang kanilang mga binhi ang magiging dahilan ng pagdadala sa kamatayan ng marami, kahalintulad ng pamamaraang ginawa sa kanya, at na sila ay ikakalat at papatayin, maging tulad ng isang tupa na walang pastol ay itinaboy at sinila ng mababangis na hayop; at ngayon masdan, ang mga salitang ito ay napatunayan, sapagkat sila ay itinaboy ng mga Lamanita, at sila ay tinugis, at sila ay pinahihirapan.

25:13 At ito ay nangyari na, nang makita ng mga Lamanita na hindi nila madadaig ang mga Nephita na muli silang nagsibalik sa kanilang sariling lupain; at marami sa kanila ang nagtungo upang manirahan sa lupain ng Ismael at sa lupain ng Nephi, at ibinilang ang kanilang sarili sa mga tao ng Diyos, na mga tao ni Anti-Nephi-Lehi.

25:14 At ibinaon din nila ang kanilang mga sandata ng digmaan, katulad ng kanilang mga kapatid, at sila ay nagsimulang maging mabubuting tao; at sila ay nagsilakad sa mga landas ng Panginoon, at ginawang sundin ang kanyang mga kautusan at kanyang mga batas.

25:15 Oo, at sinunod nila ang mga batas ni Moises; sapagkat kailangan pa nilang sundin ang mga batas ni Moises, sapagkat ang lahat ng ito ay hindi pa natutupad. Subalit sa kabila ng mga batas ni Moises, sila ay umaasa sa pagparito ni Cristo, isinasaalang-alang na ang mga batas ni Moises ay kahalintulad ng kanyang pagparito, at naniniwalang dapat nilang sundin yaong mga panlabas na gawa hanggang sa panahong magpakita siya sa kanila.

25:16 Ngayon, hindi nila inaakala na ang kaligtasan ay dumating sa pamamagitan ng mga batas ni Moises; kundi ang mga batas ni Moises ang naging daan upang palakasin ang kanilang pananampalataya kay Cristo; at sa gayon napanatili nila ang pag-asa sa pamamagitan ng pananampalataya, tungo sa walang hanggang kaligtasan, umaasa sa diwa ng propesiya, na nagsabi ng mga yaong bagay na darating.

25:17 At ngayon masdan, sina Ammon at Aaron, at Omner, at Himni, at kanilang mga kapatid ay labis na nagsaya, dahil sa tagumpay na natamo nila sa mga Lamanita, nakikitang ipinagkaloob ng Panginoon sa kanila ang naaayon sa kanilang mga panalangin, at pinatunayan din niya ang kanyang salita sa kanila sa kaliit-liitang bagay.

KABANATA 26 (Mga 90-77 b.c.)

26:1 At ngayon, ito ang mga salita ni Ammon sa kanyang mga kapatid, na nagsasabi nang ganito: Mga kapatid ko at mga kapanalig, masdan, sinasabi ko sa inyo, kaylaki ng dahilan upang tayo ay magalak; sapagkat akalain ba natin nang magsimula tayo mula sa lupain ng Zarahemla na ipagkaloob sa atin ng Diyos ang ganitong dakilang pagpapala?

26:2 At ngayon, itinatanong ko, anu-anong dakilang pagpapala ang ipinagkaloob niya sa atin? Masasabi ba ninyo?

26:3 Masdan, ako ang siyang tutugon para sa inyo; sapagkat ang ating mga kapatid, ang mga Lamanita, noon ay nasa kadiliman, oo, maging sa pinakamadilim na kailaliman, subalit masdan, kayrami sa kanila ang nadala na mamasdan ang kagila-gilalas na liwanag ng Diyos! At ito ang pagpapalang ipinagkaloob sa atin, na tayo ay gawing mga kasangkapan sa mga kamay ng Diyos upang maisagawa ang dakilang gawaing ito.

26:4 Masdan, libu-libo sa kanila ang nagsasaya, at nadala sa kawan ng Diyos.

26:5 Masdan, ang bukid ay hinog na, at kayo ay pinagpala, sapagkat ikinampay ninyo ang karit, at nanggapas nang buong lakas ninyo, oo, kayo ay buong araw na gumawa; at masdan ang bilang ng inyong mga bigkis! At sila ay titipunin sa mga bangan, upang hindi sila masayang.

26:6 Oo, hindi sila magagapi ng unos sa huling araw; ni ang sila ay suyurin ng mga buhawi; kundi kapag dumating ang unos ay sama-sama silang titipunin sa kanilang lugar, upang hindi sila abutan ng unos; oo, ni ang sila ay itaboy ng malalakas na hangin saan man sila dalhin ng kanilang mga kaaway.

26:7 Subalit masdan, sila ay nasa mga kamay ng Panginoon ng anihan, at sila ay kanya; at kanyang ibabangon sila sa huling araw.

26:8 Purihin ang pangalan ng ating Diyos; halina't mag-awitan tayo sa kanyang kapurihan, oo, halina't magbigay-pasalamat tayo sa kanyang banal na pangalan, sapagkat siya ay nagsasagawa ng kabutihan magpakailanman.

26:9 Sapagkat kung hindi natin nilisan ang lupain ng Zarahemla, itong pinakamamahal nating mga kapatid, na pinakamamahal tayo, ay patuloy na magkikimkim ng kapootan laban sa atin, oo, at sila rin sana ay naging mga dayuhan sa Diyos.

26:10 At ito ay nangyari na, nang sabihin ni Ammon ang mga salitang ito, siya ay pinagsabihan ng kanyang kapatid na si Aaron, sinasabing: Ammon, natatakot ako na sa iyong kagalakan ay matangay ka sa pagmamalaki.

26:11 Subalit sinabi ni Ammon sa kanya: Hindi ako nagmamalaki sa aking sariling lakas, ni sa aking sariling karunungan; subalit masdan, ang aking kagalakan ay lubos, oo, ang aking puso ay nag-uumpaw sa kagalakan, at ako ay nagsasaya sa aking Diyos.

26:12 Oo, nalalaman kong ako'y walang halaga; kung sa akin lamang lakas ay mahina ako, kaya nga hindi ako nagmamalaki sa aking sarili, kundi ipagmamalaki ko ang aking Diyos, sapagkat sa kanyang lakas ay maaari kong magawa ang lahat ng bagay; oo, masdan, maraming dakilang himala ang nagawa natin sa lupaing ito, kung saan pupurihin natin ang kanyang pangalan magpakailanman.

26:13 Masdan, kayrami sa libu-libo nating mga kapatid ang pinawalan niya mula sa mga pasakit ng impiyerno; at sila ay nadala na magsiawit ng mapagtubos na pag-ibig, at ito ay dahil sa kapangyarihan ng kanyang salita na nasa atin, kaya nga hindi ba may malaking dahilan upang tayo ay magsaya?

26:14 Oo, may dahilan upang purihin natin siya magpakailanman, sapagkat siya ang Kataas-taasang Diyos, at nagkalag sa ating mga kapatid mula sa mga tanikala ng impiyerno.

26:15 Oo, sila ay pinalibutan ng walang hanggang kadiliman at pagkawasak; subalit masdan, kanyang dinala sila sa kanyang walang hanggang liwanag, oo, sa walang hanggang kaligtasan; at sila ay napalibutan ng walang kapantay na kasaganaan ng kanyang pag-ibig; oo, at tayo ay naging mga kasangkapan sa kanyang mga kamay sa paggawa ng dakila at kagila-gilalas na gawaing ito.

26:16 Kaya nga, tayo ay magpapuri, oo, magbigay-puri tayo sa Panginoon; oo, magsasaya tayo, sapagkat ang ating kagalakan ay lubos; oo, pupurihin natin ang ating Diyos magpakailanman. Masdan, sino ang maaaring labis na pupuri sa Panginoon? Oo, sino ang makapagsabi ng labis-labis sa kanyang dakilang kapangyarihan, at ng kanyang awa, at ng kanyang mahabang pagtitis sa mga anak ng tao? Masdan, sinasabi ko sa inyo, hindi ko masasabi ang kaliit-liitang bahagi ng nararamdaman ko.

26:17 Sino ang makapag-aakala na ang ating Diyos ay magiging napakamaawain upang agawin tayo mula sa ating kakila-kilabot, makasalanan, at maruming kalagayan?

26:18 Masdan, tayo ay humayo maging sa kapootan, lakip ang mga pagbabanta na wawasakin ang kanyang simbahan.

26:19 O kaya nga, bakit hindi niya tayo itinakda sa isang kakila-kilabot na pagkawasak, oo, bakit hindi niya hinayaan ang espada ng kanyang katarungan na bumagsak sa atin, at ipaubaya tayo sa walang hanggang kawalang-pag-asa?

26:20 O, aking kaluluwa, halos nga ito, ay tumakas sa pag-aakala. Masdan, hindi niya iginawad ang kanyang katarungan sa atin, kundi sa kanyang dakilang awa ay itinawid tayo sa yaong walang hanggang look ng kamatayan at kalungkutan, maging sa kaligtasan ng ating mga kaluluwa.

26:21 At ngayon masdan, mga kapatid ko, sinong likas na tao ang nakaaalam ng mga bagay na ito? Sinasabi ko sa inyo, walang nakaaalam ng mga bagay na ito, maliban sa nagsisisi.

26:22 Oo, siya na nagsisisi at pinaiiral ang pananampalataya, at gumagawa ng mabubuting gawa, at patuloy na nananalangin nang walang hinto -- sa kanya ay ipagkakaloob na malaman ang mga hiwaga ng Diyos; oo, sa kanya ay ibibigay na maipahayag ang mga bagay na kailanma'y hindi pa naipahahayag; oo, sa kanya ay ipagkakaloob na dalhin ang libu-libong kaluluwa sa pagsisisi, maging tulad ng ibinigay sa atin upang madala ang mga kapatid nating ito sa pagsisisi.

26:23 Ngayon, natatandaan ba ninyo, mga kapatid ko, na sinabi natin sa ating mga kapatid sa lupain ng Zarahemla, na aahon tayo sa lupain ng Nephi, upang mangaral sa ating mga kapatid, ang mga Lamanita, at kanilang pinagtawanan tayo sa pangungutya?

26:24 Sapagkat sinabi nila sa atin: Sa akala ba ninyo ay madadala ninyo ang mga Lamanita sa kaalaman ng katotohanan? Sa akala ba ninyo ay mapaniniwala ninyo ang mga Lamanita sa kamalian ng mga kaugalian ng kanilang mga ama, sila na mga taong matitigas ang leeg; na ang mga puso ay nagagalak sa pagpapadanak ng dugo; na ang mga araw ay pinalilipas sa pinakamahalay na kasamaan; na ang mga gawi ay gawi ng isang makasalanan mula pa sa simula? Ngayon mga kapatid ko, natatandaan ninyo na ito ang kanilang sinabi.

26:25 At bukod pa rito ay sinabi nila: Humawak tayo ng ating mga sandata laban sa kanila, upang malipol natin sila at ang kanilang kasamaan sa lupain, na baka kanilang madaig tayo at lipulin tayo.

26:26 Subalit masdan, mga minamahal kong kapatid, tayo ay nagtungo sa ilang hindi sa layuning lipulin ang ating mga kapatid, kundi sa layunin na baka sakaling mailigtas natin ang ilan sa kanilang mga kaluluwa.

26:27 Ngayon, nang ang ating mga puso ay manghina, at tayo sana ay magbabalik na, masdan, inaliw tayo ng Panginoon, at sinabi: Humayo sa inyong mga kapatid, na mga Lamanita, at batahin nang buong pagtitiyaga ang inyong mga paghihirap, at ipagkakaloob ko sa inyo ang tagumpay.

26:28 At ngayon masdan, tayo ay humayo, at nakihalubilo sa kanila; at naging matiisin tayo sa ating mga pagdurusa, at nagdanas ng lahat ng kalupitan; oo, tayo ay naglakbay sa bahay-bahay, umaasa sa mga awa ng sanlibutan -- hindi lamang sa mga awa ng sanlibutan kundi sa mga awa ng Diyos.

26:29 At pinasok natin ang kanilang mga tahanan at tinuruan sila, at tinuruan natin sila sa kanilang mga lansangan; oo, at tinuruan natin sila sa kanilang mga burol; at pinasok din natin ang kanilang mga templo at kanilang mga sinagoga at tinuruan sila; at tayo ay itinaboy, at kinutya, at dinuraan, at sinampal sa ating mga pisngi; at tayo ay binato, at dinakip at iginapos ng matitibay na lubid, at itinapon sa bilangguan; at sa pamamagitan ng kapangyarihan at karunungan ng Diyos ay muli tayong naligtas.

26:30 At tayo ay nagdanas ng lahat ng uri ng paghihirap, at lahat ng ito, ay sa pagbabaka sakaling tayo ay maging daan upang maligtas ang ilang tao; at inakala natin na ang ating kagalakan ay malulubos kung sakali mang maging daan tayo ng kaligtasan ng ilan.

26:31 Ngayon masdan, tayo ay makatatanaw at makikita ang mga ibinunga ng ating mga pagpapagal; at sila ba'y iilan? Sinasabi ko sa inyo, Hindi, marami sila; oo, at nasasaksihan natin ang kanilang katapatan, dahil sa pagmamahal nila sa kanilang mga kapatid at gayon din sa atin.

26:32 Sapagkat masdan, higit pa nilang ninais na ialay ang kanilang buhay kaysa sa kitlin maging ang buhay ng kanilang kaaway; at ibinaon nila nang malalim sa lupa ang kanilang mga sandata ng digmaan, dahil sa kanilang pagmamahal sa kanilang mga kapatid.

26:33 At ngayon masdan, sinasabi ko sa inyo, nagkaroon na ba ng gayon kadakilang pag-ibig sa buong lupain? Masdan, sinasabi ko sa inyo, Wala, hindi pa nagkaroon, maging sa mga Nephita.

26:34 Sapagkat masdan, sila ay hahawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid; hindi nila pahihintulatang mapatay ang kanilang sarili. Subalit masdan, gaano karami sa kanila ang nag-alay ng kanilang buhay; at nalalaman nating sila ay nagtungo na sa kanilang Diyos, dahil sa kanilang pag-ibig at sa kanilang poot sa kasalanan.

26:35 Ngayon, hindi ba't may dahilan upang tayo ay magsaya? Oo, sinasabi ko sa inyo, kailanma'y walang taong may gayong kalaking dahilan upang magsaya kaysa sa atin, mula pa nang magsimula ang daigdig; oo, at ang aking kagalakan ay natatangay, maging hanggang sa ipagmalaki ang aking Diyos; sapagkat taglay niya ang lahat ng kapangyarihan, lahat ng karunungan, at lahat ng kaalaman; nalalaman niya ang lahat ng bagay, at isa siyang maawaing Katauhan, maging hanggang sa kaligtasan, sa mga yaong magsisisi at maniniwala sa kanyang pangalan.

26:36 Ngayon, kung ito ay pagmamalaki, gayon pa man ako ay magmamalaki; sapagkat ito ang aking buhay at aking liwanag, aking kagalakan at aking kaligtasan, at aking katubusan mula sa walang hanggang kapighatian. Oo, purihin ang pangalan ng aking Diyos, na naging maalalahanin sa mga taong ito, na mga sanga ng punungkahoy ng Israel, at nahiwalay mula sa katawan nito sa isang di kilalang lupain; oo, sinasabi ko, purihin ang pangalan ng aking Diyos, na naging maalalahanin sa atin, na mga ligaw sa isang di kilalang lupain.

26:37 Ngayon mga kapatid ko, nakikita nating maalalahanin ang Diyos sa bawat tao, saan mang lupain sila naroroon; oo, bilang niya ang kanyang mga tao, at ang kanyang sisidlan ng awa ay laganap sa buong mundo. Ngayon, ito ang aking kagalakan, at aking labis na ipinagpapasalamat; oo, at ako ay magbibigay-pasalamat sa aking Diyos magpakailanman. Amen.

KABANATA 27
(Mga 90-77 b.c.)

27:1 Ngayon ito ay nangyari na, nang ang mga yaong Lamanita na nakidigma laban sa mga Nephita ay malaman, matapos ang marami nilang pagsusumikap na lipulin sila, na walang kabuluhang hangarin ang kanilang pagkalipol, sila ay nagbalik na muli sa lupain ng Nephi.

27:2 At ito ay nangyari na, na ang mga Amalekita, dahil sa kanilang kawalan, ay labis na nagalit. At nang makitang hindi sila makapaghahangad ng paghihiganti sa mga Nephita, sinimulan nilang pukawin ang mga tao na magalit laban sa kanilang mga kapatid, ang mga tao ni Anti-Nephi-Lehi; anupa't sila ay nagsimulang muli sa paglipol sa kanila.

27:3 Ngayon, ang mga taong ito ay muling tumangging humawak ng kanilang mga sandata, at pinahintulutan ang kanilang sariling patayin alinsunod sa mga naisin ng kanilang mga kaaway.

27:4 Ngayon, nang makita ni Ammon at ng kanyang mga kapatid ang gawaing ito ng pagkalipol sa mga yaong labis nilang minamahal, at sa mga yaong labis na nagmamahal sa kanila -- sapagkat sila ay pinakitunguhan na tila bagang sila ay mga anghel na isinugo mula sa Diyos upang iligtas sila mula sa walang hanggang pagkawasak -- kaya nga nang makita ni Ammon at ng kanyang mga kapatid ang malaking gawaing ito ng pagkalipol, sila ay naantig sa pagkahabag, at sinabi nila sa hari:

27:5 Magkakasamang tipunin natin ang mga taong ito ng Panginoon, at tayo ay bumaba patungo sa lupain ng Zarahemla sa ating mga kapatid na mga Nephita, at magsitakas mula sa mga kamay ng ating mga kaaway, upang hindi tayo malipol.

27:6 Subalit sinabi ng hari sa kanila: Masdan, lilipulin kami ng mga Nephita, dahil sa maraming pagpaslang at kasalanang nagawa namin laban sa kanila.

27:7 At sinabi ni Ammon: Hahayo ako at magtatanong sa Panginoon, at kung sasabihin niya sa atin, bumaba patungo sa inyong mga kapatid, maglalakbay ba kayo?

27:8 At sinabi ng hari sa kanya: Oo, kung sasabihin ng Panginoon sa amin na maglakbay, kami ay bababa patungo sa ating mga kapatid, at kami ay kanilang magiging mga alipin hanggang sa mapagbayaran namin sa kanila ang maraming pagpaslang at mga kasalanang nagawa namin laban sa kanila.

27:9 Subalit sinabi ni Ammon sa kanya: Laban sa batas ng aming mga kapatid, na itinakda ng aking ama, na magkaroon ng kahit sino mang alipin sa kanila; samakatwid, tayo ay bumaba at umasa sa awa ng ating mga kapatid.

27:10 Subalit sinabi ng hari sa kanya: Magtanong sa Panginoon, at kung sasabihin niya sa aming maglakbay, kami ay maglalakbay; kung hindi, kami ay masasawi sa lupain.

27:11 At ito ay nangyari na, na si Ammon ay humayo at nagtanong sa Panginoon, at sinabi ng Panginoon sa kanya:

27:12 Ilikas ang mga taong ito mula sa lupaing ito, upang hindi sila mangasawi; sapagkat si Satanas ay may matibay na pagkakahawak sa mga puso ng mga Amalekita, na siyang pumukaw sa mga Lamanita na magalit laban sa kanilang mga kapatid upang patayin sila; kaya nga, lumikas ka sa lupaing ito; at pinagpala ang mga taong ito ng salinlahing ito, sapagkat pangangalagaan ko sila.

27:13 At ngayon ito ay nangyari na, na si Ammon ay humayo at sinabi sa hari ang lahat ng salitang sinabi ng Panginoon sa kanya.

27:14 At magkakasamang tinipon nila ang lahat ng kanilang tao, oo, lahat ng tao ng Panginoon, at magkakasamang tinipon ang lahat ng kanilang mga kawan ng tupa at baka, at nilisan ang lupain, at nakarating sa ilang na humahati sa lupain ng Nephi mula sa lupain ng Zarahemla, at nakarating sa malapit sa mga hangganan ng lupain.

27:15 At ito ay nangyari na, na sinabi ni Ammon sa kanila: Masdan, ako at ang aking mga kapatid ay magtutungo sa lupain ng Zarahemla, at kayo ay mananatili rito hanggang sa kami ay magbalik; at susubukin namin ang mga puso ng ating mga kapatid, kung kanilang papapasukin kayo sa kanilang lupain.

27:16 At ito ay nangyari na, habang si Ammon ay papasok sa lupain, na siya at ang kanyang mga kapatid ay nakasalubong si Alma, sa lupaing nabanggit; at masdan, ito ay isang napakasayang pagtatagpo.

27:17 Ngayon, ang kagalakan ni Ammon ay napakalaki maging sa siya ay napuspos; oo, siya ay nadaig sa kagalakan ng kanyang Diyos, maging sa pagkaubos ng kanyang lakas; at muli siyang nalugmok sa lupa.

27:18 Ngayon, hindi ba't sa labis itong kagalakan? Masdan, ito ang kagalakan na walang makatatanggap maliban sa tunay na nagsisisi at mapagpakumbabang naghahanap ng kaligayahan.

27:19 Ngayon, ang kagalakan ni Alma sa pagkakakita sa kanyang mga kapatid ay tunay na masidhi, at gayon din ang kagalakan ni Aaron, ni Omner, at Himni; subalit masdan, ang kanilang kagalakan ay hindi gayon upang madaig ang kanilang lakas.

27:20 At ngayon ito ay nangyari na, na nanguna si Alma sa kanyang mga kapatid pabalik sa lupain ng Zarahemla; maging sa kanyang sariling tahanan. At sila ay nagtungo at sinabi sa punong hukom ang lahat ng bagay na naganap sa kanila sa lupain ng Nephi, sa kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita.

27:21 At ito ay nangyari na, na ang punong hukom ay nagpadala ng isang pahayag sa lahat ng dako ng buong lupain, hinihingi ang tinig ng mga tao hinggil sa pagtanggap sa kanilang mga kapatid, na mga tao ni Anti-Nephi-Lehi.

27:22 At ito ay nangyari na, na ang tinig ng mga tao ay nagpahayag, sinasabing: Masdan, lilisanin namin ang lupain ng Jerson, na nasa silangang dagat, na nagdurugtong sa lupaing Masagana, na nasa timog ng lupaing Masagana; at ang lupaing ito ng Jerson ang lupaing ipagkakaloob namin sa aming mga kapatid bilang isang mana.

27:23 At masdan, itatalaga namin ang aming mga hukbo sa pagitan ng lupaing Jerson at lupaing Nephi, upang mapangalagaan namin ang aming mga kapatid sa lupaing Jerson; at ito ay gagawin namin para sa aming mga kapatid, dahil sa kanilang takot na humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid na baka sila ay makagawa ng kasalanan; at ang malaking takot na ito ay nadama dahil sa kanilang labis na pagsisisi, dahil sa marami nilang pagpaslang at kanilang kakila-kilabot na kasamaan.

27:24 At ngayon masdan, ito ay gagawin namin para sa aming mga kapatid, upang mamana nila ang lupaing Jerson; at babantayan namin sila ng aming mga hukbo mula sa kanilang mga kaaway, kung bibigyan nila kami ng isang bahagi ng kanilang mga kabuhayan upang tulungan kaming matustusan namin ang aming mga hukbo.

27:25 Ngayon, ito ay nangyari na, nang ito ay marinig ni Ammon, siya ay nagbalik sa mga tao ni Anti-Nephi-Lehi, at kasama rin niya si Alma, sa ilang, kung saan nila itinayo ang kanilang mga tolda, at ipinaalam sa kanila ang lahat ng bagay na ito. At isinalaysay rin ni Alma sa kanila ang kanyang pagbabalik-loob, kasama nina Ammon at Aaron, at ng kanyang mga kapatid.

27:26 At ito ay nangyari na, na ito ay nagdulot ng malaking kagalakan sa kanila. At sila ay bumaba patungo sa lupain ng Jerson, at inangkin ang lupain ng Jerson; at sila ay tinawag ng mga Nephita na mga tao ni Ammon; anupa't sila ay nakilala sa pangalang yaon magmula noon.

27:27 At sila ay nasa mga tao ni Nephi, at ibinilang din sa mga tao na kabilang sa simbahan ng Diyos. At nakilala rin sila sa kanilang pagiging masigasig sa Diyos, at gayon din sa mga tao; sapagkat sila ay ganap na matatapat at matwid sa lahat ng bagay; at sila ay matatag sa pananampalataya kay Cristo, maging hanggang sa katapusan.

27:28 At tinatanaw nila ang pagpapadanak ng dugo ng kanilang mga kapatid nang may masidhing kapootan; at kailanma'y hindi na sila nahimok pang humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid; at kailanma'y hindi nila tinatanaw ang kamatayan nang may kaunting antas ng pangingilabot dahil sa kanilang pag-asa at pananaw hinggil kay Cristo at sa pagkabuhay na mag-uli; anupa't ang kamatayan ay nalulon sa kanila sa pamamagitan ng tagumpay rito ni Cristo.

27:29 Kaya nga, sila ay magdurusa ng kamatayan sa pinakamabigat at nakapipighating pamamaraan na maaaring ipabata ng kanilang mga kapatid, bago nila hawakan ang kanilang mga espada o simitar upang patayin sila.

27:30 At sa gayon sila ay masisigasig at mga mapagmahal na tao, mga taong labis na pinagpala ng Panginoon.

KABANATA 28 (Mga 77-76 b.c.)

28:1 At ito ay nangyari na, na matapos na ang mga tao ni Ammon ay makapanirahan sa lupain ng Jerson, at isa ring simbahan ang naitatag sa lupain ng Jerson, at ang mga hukbo ng mga Nephita ay naitalaga na sa palibot ng lupain ng Jerson, oo, sa lahat ng hangganan sa palibot ng lupain ng Zarahemla; masdan, sinundan ng mga hukbo ng mga Lamanita ang kanilang mga kapatid sa ilang.

28:2 At sa gayon nagkaroon ng isang napakalaking digmaan; oo, maging isa na kailanma'y hindi pa nakita sa lahat ng tao sa lupain mula sa panahong nilisan ni Lehi ang Jerusalem; oo, at sampu-sampung libo sa mga Lamanita ang napatay at nagkalat sa paligid.

28:3 Oo, at nagkaroon din ng napakalaking pagkatay sa mga tao ni Nephi; gayon pa man, ang mga Lamanita ay naitaboy at naikalat, at ang mga tao ni Nephi ay muling nagsibalik sa kanilang lupain.

28:4 At ngayon ito ay isang panahon na may narinig na masidhing pagdadalamhati at pananaghoy sa lahat ng dako ng buong lupain, sa lahat ng tao ni Nephi --

28:5 Oo, ang iyakan ng mga balong nagdadalamhati dahil sa kanilang mga asawa, at gayon din ng mga amang nagdadalamhati dahil sa kanilang mga anak na lalaki, at ang mga anak na babae dahil sa kanilang mga kapatid, oo, ang mga magkakapatid dahil sa ama; at sa gayon maririnig ang mga iyak ng pagdadalamhati sa kanilang lahat, nagdadalamhati dahil sa kanilang kaanak na napatay.

28:6 At ngayon, tunay na ito'y nakalulungkot na araw; oo, isang panahon ng kahinahunan, at isang panahon ng labis na pag-aayuno at panalangin.

28:7 At sa gayon nagtapos ang ikalabinglimang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi;

28:8 At ito ang ulat ni Ammon at ng kanyang mga kapatid, ang kanilang mga paglalakbay sa lupain ng Nephi, ang kanilang mga pagdurusa sa lupain, ang kanilang mga kalungkutan, at kanilang mga paghihirap, at kanilang hindi maunawaang kagalakan, at ang pagtanggap at pagkakaligtas ng mga kapatid sa lupain ng Jerson. At ngayon, nawa'y pagpalain ng Panginoon, ang Manunubos ng lahat ng tao, ang kanilang mga kaluluwa magpakailanman.

28:9 At ito ang ulat ng mga digmaan at alitan sa mga Nephita, at gayon din ng mga digmaang namagitan sa mga Nephita at sa mga Lamanita; at ang ikalabinglimang taon ng panunungkulan ng mga hukom ay nagtapos.

28:10 At sa unang taon hanggang sa ikalabinglima ay naganap ang pagkawasak ng maraming libu-libong buhay; oo, naganap ang isang kakila-kilabot na tagpo ng pagdanak ng dugo.

28:11 At ang mga katawan ng maraming libu-libo ay naibaon sa ilalim ng lupa, samantalang ang mga katawan ng marami pang libu-libo ay nangag-agnasan sa mga bunton sa ibabaw ng lupa; oo, at maraming libu-libo ang nagdalamhati sa pagkawala ng kanilang mga kaanak, sapagkat may dahilan silang matakot, alinsunod sa mga pangako ng Panginoon, na sila ay nakatalaga sa kalagayan ng walang katapusang kapighatian.

28:12 Samantalang ang iba sa maraming libu-libo ay tunay na nagdalamhati dahil sa pagkawala ng kanilang mga kaanak, gayon pa man, sila ay nagsaya at nagpakagalak sa pag-asa, at nalalaman din, ayon sa mga pangako ng Panginoon, na sila ay ibabangon upang mamalagi sa kanang kamay ng Diyos, sa kalagayan ng walang katapusang kaligayahan.

28:13 At sa gayon nakikita natin kung gaano kalaki ang di pagkakapantay-pantay ng tao dahil sa kasalanan at paglabag, at ng kapangyarihan ng diyablo, na nagmumula sa pamamagitan ng mga tusong plano na kanyang pinapakana upang masilo ang mga puso ng tao.

28:14 At sa gayon nakikita natin ang dakilang panawagan na magsumigasig ang mga tao na gumawa sa mga ubasan ng Panginoon; at sa gayon nakikita natin ang malaking dahilan ng kalungkutan, at gayon din ng pagsasaya -- kalungkutan dahil sa kamatayan at pagkalipol ng mga tao, at kagalakan dahil sa liwanag ni Cristo tungo sa pagkabuhay.

KABANATA 29 (Mga 76 b.c.)

29:1 O na ako'y isang anghel, at matatamo ang mithiin ng aking puso, na ako ay makahayo at makapangusap nang may pakakak ng Diyos, nang may tinig upang mayanig ang mundo, at mangaral ng pagsisisi sa lahat ng tao!

29:2 Oo, ipahahayag ko sa lahat ng kaluluwa, tulad ng tinig ng kulog, ang pagsisisi at ang plano ng pagtubos, na nararapat silang magsisi at magsilapit sa ating Diyos, upang hindi na magkaroon pa ng kalungkutan sa balat ng lupa.

29:3 Subalit masdan, ako ay isang tao, at nagkakasala sa aking mithiin; sapagkat nararapat akong malugod sa mga bagay na iniukol sa akin ng Panginoon.

29:4 Hindi ko nararapat na ipilit ang aking mga naisin sa matatag na pasiya ng makatarungang Diyos, sapagkat nalalaman kong ipinagkakaloob niya sa mga tao ang naaayon sa kanilang naisin, maging ito man ay sa kamatayan o sa pagkabuhay; oo, nalalaman kong itinatalaga niya sa mga tao, oo, ipinag-uutos sa kanila ang mga batas na hindi mababago, alinsunod sa kanilang mga kagustuhan, maging ang mga ito man ay sa kaligtasan o sa pagkawasak.

29:5 Oo, at nalalaman ko na ang mabuti at masama ay sumasalihat ng tao; siya na hindi nalalaman ang mabuti sa masama ay walang pagkakasala; subalit siya na nakaaalam ng mabuti at masama, sa kanya ay ipagkakaloob ang naaayon sa kanyang mga naisin, maging naisin man niya ang mabuti o masama, buhay o kamatayan, kagalakan o paggigiyagis ng budhi.

29:6 Ngayon, nakikitang nalalaman ko ang mga bagay na ito, bakit kailangang naisin ko ang higit pa kaysa sa pagsasagawa ng gawain kung saan ako ay tinawag?

29:7 Bakit kailangang naisin ko na sana ako'y isang anghel, upang makapangusap ako sa lahat ng dulo ng mundo?

29:8 Sapagkat masdan, ang Panginoon ay nagtutulot sa lahat ng bansa, sa kanilang sariling bansa at wika, na ituro ang kanyang salita, oo, sa karunungan, lahat ng nakikita niyang karapat-dapat na taglayin nila; anupa't nakikita natin na ang Panginoon ay nagpapayo sa karunungan, alinsunod sa yaong makatarungan at totoo.

29:9 Nalalaman ko yaong ipinag-utos sa akin ng Panginoon, at ipinagkakapuri ko ito. Hindi ako nagpupuri sa aking sarili, kundi ipinagkakapuri ko yaong ipinag-utos sa akin ng Panginoon; oo, at ito ang aking kaluwalhatian, na baka sakaling ako'y maging kasangkapan sa mga kamay ng Diyos upang madala ang ilang kaluluwa sa pagsisisi; at ito ang aking kagalakan.

29:10 At masdan, kapag nakita kong tunay na nagsisisi ang marami sa aking mga kapatid, at lumalapit sa Panginoon nilang Diyos, sa gayon napupuspos ang aking kaluluwa ng kagalakan; sa panahong yaon naaalaala ko kung ano ang ginawa ng Panginoon para sa akin, oo, maging sa dininig niya ang aking panalangin; oo, sa panahong yaon ko naaalaala ang kanyang maawaing bisig na iniunat niya sa akin.

29:11 Oo, at naaalaala ko rin ang pagkabihag ng aking mga ama; sapagkat tunay na nalalaman ko na ang Panginoon ang siyang nagpalaya sa kanila sa pagkaalipin, at sa pamamagitan nito ay itinatag ang kanyang simbahan; oo, ang Panginoong Diyos, ang Diyos ni Abraham, ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob ay pinalaya sila mula sa pagkaalipin.

29:12 Oo, parati kong naaalaala ang pagkabihag ng aking mga ama; at ang Diyos ding yaon na nagligtas sa kanila mula sa mga kamay ng mga taga-Egipto ang siyang nagpalaya sa kanila mula sa pagkaalipin.

29:13 Oo, at ang Diyos ding yaon ay nagtatag ng kanyang simbahan sa kanila; oo, at ang Diyos ding yaon ay tinawag ako sa isang banal na tungkulin, ang ipangaral ang salita sa mga taong ito, at pinagkalooban ako ng malaking tagumpay, kung saan ang aking kagalakan ay nalubos.

29:14 Subalit hindi lamang ako nagagalak sa aking sariling tagumpay, kundi higit pang nalubos ang aking kagalakan dahil sa tagumpay ng aking mga kapatid, na nagtungo sa lupain ng Nephi.

29:15 Masdan, sila ay nagpagal nang labis, at namunga ng maraming bunga; at kaydakila ng kanilang magiging gantimpala!

29:16 Ngayon, kapag naiisip ko ang tagumpay ng aking mga kapatid na ito, ang aking kaluluwa ay natatangay, maging sa paghihiwalay nito mula sa katawan, sa wari'y gayon ito, napakalaki ng aking kagalakan.

29:17 At ngayon, nawa'y ipagkaloob ng Diyos sa kanila, na aking mga kapatid, na sila ay makaupo sa kaharian ng Diyos; oo, at gayon din ang lahat ng yaong bunga ng kanilang pagpapagal upang hindi na sila muling mawala pa, kundi kanilang purihin siya magpakailanman. At nawa'y ipagkaloob ng Diyos na maganap ang naaayon sa aking mga salita, maging tulad ng aking mga sinabi. Amen.

KABANATA 30 (Mga 76-74 b.c.)

30:1 Masdan, ngayon ito ay nangyari na, na matapos na ang mga tao ni Ammon ay makapanirahan sa lupain ng Jerson, oo, at matapos ding maitaboy ang mga Lamanita palabas ng lupain, at ang kanilang mga patay ay nailibing na ng mga tao ng lupain --

30:2 Ngayon, ang kanilang mga patay ay hindi mabilang dahil sa kalakihan ng kanilang bilang; ni ang mga patay ng mga Nephta ay mabilang -- subalit ito ay nangyari na, matapos nilang ilibing ang kanilang mga patay, at matapos din ang mga araw ng pag-aayuno, at pagdadalamhati, at panalangin, (at ito ay sa

ikalabing-anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi) na nagsimulang magkaroon ng patuloy na kapayapaan sa lahat ng dako ng buong lupain.

30:3 Oo, at ang mga tao ay ginawang sundin ang mga kautusan ng Panginoon; at sila ay mahigpit sa pagpapatupad ng mga ordenansa ng Diyos, alinsunod sa mga batas ni Moises; sapagkat sila ay tinuruang sundin ang mga batas ni Moises hanggang sa matupad ito.

30:4 At sa gayon ang mga tao ay hindi na nagkaroon ng kaguluhan sa buong ikalabing-anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

30:5 At ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikalabimpitong taon ng panunungkulan ng mga hukom, ay nagkaroon ng patuloy na kapayapaan.

30:6 Subalit ito ay nangyari na, na sa dakong huli ng ikalabimpitong taon, may isang lalaking dumating sa lupain ng Zarahemla, at siya ay isang Anti-Cristo, sapagkat siya ay nagsimulang mangaral sa mga tao laban sa mga propesiyang sinabi ng mga propeta, hinggil sa pagparito ni Cristo.

30:7 Ngayon, walang batas laban sa paniniwala ng isang tao; sapagkat mahigpit itong sumasalungat sa mga utos ng Diyos na magkaroon ng isang batas na makapaglilagay sa mga tao sa di pantay na katayuan.

30:8 Sapagkat ganito ang wika ng mga banal na kasulatan: Piliin ninyo sa araw na ito, kung sino ang inyong paglilingkuran.

30:9 Ngayon, kung nais ng isang tao na maglingkod sa Diyos, ito ay kanyang pribilehiyo; o sa lalong maliwanag, kung siya ay naniniwala sa Diyos ay kanyang pribilehiyong paglingkuran siya; subalit kung hindi siya naniniwala sa kanya ay walang batas upang siya'y parusahan.

30:10 Subalit kung siya ay pumaslang siya ay parurusahan hanggang sa kamatayan; at kung siya ay nanloob siya ay parurusahan din; at kung siya ay nagnakaw siya ay parurusahan din; at kung siya'y nakagawa ng pakikiapid siya ay parurusahan din; oo, sa lahat ng kasamaang ito sila ay pinarurusahan.

30:11 Sapagkat may batas na ang mga tao ay nararapat hatulan alinsunod sa kanilang mabibigat na kasalanan. Gayon pa man, walang batas laban sa paniniwala ng isang tao; kaya nga, ang isang tao ay pinarurusahan lamang sa mabibigat na kasalananag nagawa niya; anupa't ang lahat ng tao ay nasa pantay na katayuan.

30:12 At ang Anti-Cristong ito, na ang pangalan ay Korihor, (at ang batas ay walang panghahawakan sa kanya) ay nagsimulang mangaral sa mga tao na hindi magkakaroon ng isang Cristo. At alinsunod sa pamamaraang ito siya ay nangaral, sinasabing:

30:13 O kayong nakagapos sa ilalim ng isang hangal at walang kabuluhang pag-asa, bakit ninyo sinisingkawan ang inyong sarili ng mga bagay na hangal? Bakit kayo umaasa sa isang Cristo? Sapagkat walang taong makaaalam ng ano mang bagay na darating.

30:14 Masdan, ang mga bagay na ito na tinatawag ninyong mga propesiya, na sinasabi ninyong ipinapasa-pasa ng mga banal na propeta, masdan, ang mga ito ay hangal na kaugalian ng inyong mga ama.

30:15 Paano ninyo nalalaman ang katiyakan ng mga ito? Masdan, hindi ninyo maaaring malaman ang mga bagay na hindi ninyo nakikita; anupa't hindi ninyo maaaring malaman na magkakaroon ng isang Cristo.

30:16 Umaasa kayo at sinasabing nakikita ninyo ang kapatawaran ng inyong mga kasalanan. Subalit masdan, ito ay likha ng isang isipang matinding nababalisa; at ang kaguluhang ito sa inyong mga isipan

ay dumating dahil sa mga kaugalian ng inyong mga ama, na umakay sa inyo palayo tungo sa isang paniniwala ng mga bagay na hindi naman gayon.

30:17 At marami pang gayong bagay ang sinabi niya sa kanila, sinasabi sa kanila na hindi maaaring magsagawa ng isang pagbabayad-sala para sa mga kasalanan ng tao, kundi ang bawat tao ay namumuhay sa buhay na ito alinsunod sa pangangasiwa ng nilikha; anupa't ang bawat tao ay umuunlad alinsunod sa kanyang likas na talino, at ang bawat tao ay nagagapi alinsunod sa kanyang lakas; at ang ano mang gawin ng tao ay hindi pagkakasala.

30:18 At sa gayon siya nangaral sa kanila, inaakay palayo ang puso ng marami, naging dahilan upang itaas nila ang kanilang mga ulo sa kanilang kasamaan, oo, inaakay palayo ang maraming kababaihan, at gayon din ang kalalakihan, na gumawa ng mga pagpapatutot -- sinasabi sa kanila na kapag ang isang tao ay patay na, iyon na ang katapusan niyon.

30:19 Ngayon, ang lalaking ito ay nagtungo rin sa lupain ng Jerson, upang ipangaral ang mga bagay na ito sa mga tao ni Ammon, na noong minsan ay mga tao ng mga Lamanita.

30:20 Subalit masdan, higit silang matatalino kaysa sa marami sa mga Nephita; sapagkat kanilang dinakip siya, at iginapos siya, at dinala siya sa harapan ni Ammon, na siyang mataas na saserdote sa mga taong yaon.

30:21 At ito ay nangyari na, na iniutos niyang dalhin siya palabas ng lupain. At siya ay nagtungo sa lupain ng Gedeon, at nagsimula ring mangaral sa kanila; at doon siya ay hindi nagtamo ng gaanong tagumpay, sapagkat siya ay dinakip at iginapos at dinala sa harapan ng mataas na saserdote, at gayon din sa punong hukom ng lupain.

30:22 At ito ay nangyari na, na sinabi ng mataas na saserdote sa kanya: Bakit lumilibot ka sa pagliligaw ng mga landas ng Panginoon? Bakit nagtuturo ka sa mga taong ito na hindi magkakaroon ng isang Cristo, upang gambalain ang mga pagsasaya nila? Bakit nangungusap ka laban sa lahat ng propesiya ng mga banal na propeta?

30:23 Ngayon, ang pangalan ng mataas na saserdoteng ito ay Gidonas. At sinabi ni Korihor sa kanya: Sapagkat hindi ko itinuturo ang mga hangal na kaugalian ng inyong mga ama, at sapagkat hindi ko itinuturo sa mga taong ito na igapos ang kanilang sarili sa ilalim ng mga hangal na ordenansa at gawaing inilatag ng mga sinaunang saserdote, upang mangamkam ng kapangyarihan at karapatan sa kanila, upang panatilihin sila sa kawalang-malay, nang sa gayon hindi nila itaas ang kanilang mga ulo, kundi hilahing pababa alinsunod sa iyong mga salita.

30:24 Sinasabi mong ang mga taong ito ay mga taong malaya. Masdan, sinasabi kong sila ay nasa pagkaalipin. Sinasabi mong yaong mga sinaunang propesiya ay totoo. Masdan, sinasabi kong hindi mo nalalaman na ang mga ito ay totoo.

30:25 Sinasabi mong ang mga taong ito ay may pagkakasala at mga nahulog na tao, dahil sa paglabag ng isang magulang. Masdan, sinasabi kong hindi nagkasala ang isang musmos dahil sa mga magulang niya.

30:26 At sinasabi mo ring paparito si Cristo. Subalit masdan, sinasabi kong hindi mo nalalaman na magkakaroon ng isang Cristo. At sinasabi mo ring siya ay papatayin para sa mga kasalanan ng sanlibutan --

30:27 At sa gayon inaakay mong palayo ang mga taong ito alinsunod sa mga hangal na kaugalian ng inyong mga ama, at alinsunod sa iyong mga sariling naisin; at pinanatili mo sila, maging sa pagkaalipin, upang pagsawain ninyo ang inyong sarili sa mga gawa ng kanilang mga kamay, upang hindi sila magtangkang tumingin nang may katapangan, at upang hindi sila magtangkang magtamasa ng kanilang mga karapatan at pribilehiyo.

30:28 Oo, hindi sila nagtangkang gamitin yaong kanilang sariling pag-aari na baka magdamdam ang kanilang mga saserdote, na sinisingkawan sila alinsunod sa kanilang mga naisin, at hinikayat silang maniwala, sa pamamagitan ng kanilang mga kaugalian at kanilang mga panaginip at kanilang mga layaw at kanilang mga pangitain at kanilang mga mapagkunwaring hiwaga, nang sa gayon, kung hindi nila gagawin ang naaayon sa kanilang mga salita, ay magdamdam ang isang di kilalang nilikha, na sinasabi nilang Diyos -- isang nilikhang kailanman ay hindi pa nakita, o nakilala, noon pa man, ni kailanman.

30:29 Ngayon, nang makita ng mataas na saserdote at ng punong hukom ang katigasan ng kanyang puso, oo, nang makita nilang manlalait siya maging laban sa Diyos, sila ay tumangging gumawa ng ano mang pagtugon sa kanyang mga salita; kundi kanilang ipinagapos siya; at kanilang ibinigay siya sa mga kamay ng mga pinuno, at ipinadala siya sa lupain ng Zarahemla, upang siya ay madala sa harapan ni Alma, at sa punong hukom na siyang gobernador ng buong lupain.

30:30 At ito ay nangyari na, nang siya ay dalhin sa harapan ni Alma at ng punong hukom, siya ay nagpatuloy sa gayon ding pamamaraan tulad ng kanyang ginawa sa lupain ng Gedeon; oo, siya ay nagpatuloy sa paglapastangan.

30:31 At siya ay nangusap sa lumalakas na pananalita sa harapan ni Alma, at nilait ang mga saserdote at guro, pinararatan sila ng pag-aakay palayo sa mga tao alinsunod sa mga hangal na kaugalian ng kanilang mga ama, sa kasiyahan ng pagpapakasawa sa mga pinagpagalan ng mga tao.

30:32 Ngayon sinabi ni Alma sa kanya: Nalalaman mong hindi namin pinagsasawaan sa aming sarili ang mga pinagpagalan ng mga taong ito; sapagkat masdan, ako ay gumawa maging mula pa sa simula ng paghahari ng mga hukom hanggang sa ngayon, sa aking sariling mga kamay para sa aking ikabubuhay, sa kabila ng marami kong paglalakbay sa palibot ng lupain upang ipahayag ang salita ng Diyos sa aking mga tao.

30:33 At sa kabila nang maraming gawaing ginawa ko sa simbahan, kailanma'y hindi ako nakatanggap kahit isang senine para sa ginawa ko; ni ang sino man sa aking mga kapatid, maliban sa may hukumang-luklukan; at sa gayon tinatanggap lamang namin ang naaalinsunod sa batas para sa aming panahon.

30:34 At ngayon, kung hindi kami tumatanggap ng ano mang bagay para sa aming mga ginagawa sa simbahan, ano ang aming kapakinabangan upang gumawa sa simbahan maliban sa ipahayag ang katotohanan, upang kami ay magkaroon ng kasiyahan sa kagalakan ng ating mga kapatid?

30:35 Samakatwid, bakit sinasabi mong nangangaral kami sa mga taong ito upang makinabang, bagaman nalalaman mo, sa iyong sarili, na hindi kami nakatatanggap ng kita? At ngayon, naniniwala ka bang nililinlang namin ang mga taong ito, na nakapagdudulot ng labis na kagalakan sa kanilang mga puso?

30:36 At tinugon siya ni Korihor: Oo.

30:37 At sa gayon sinabi ni Alma sa kanya: Naniniwala ka bang may Diyos?

30:38 At siya ay tumugon, Hindi.

30:39 Ngayon sinabi ni Alma sa kanya: Itatatwa mo bang muli na may Diyos, at itatatwa mo rin ba ang Cristo? Sapagkat masdan, sinasabi ko sa iyo, nalalaman kong may Diyos, at gayon din na si Cristo ay paparito.

30:40 At ngayon, anong katibayan ang mayroon ka na walang Diyos, o na si Cristo ay hindi paparito? Sinasabi ko sa iyong wala, maliban lamang sa iyong salita.

30:41 Subalit, masdan, taglay ko ang lahat ng bagay bilang patotoo na ang mga bagay na ito ay totoo; at taglay mo rin ang lahat ng bagay bilang patotoo sa iyo na ang mga ito ay totoo; at ipagkakaila mo ba ang mga ito? Naniniwala ka ba na ang mga bagay na ito ay totoo?

30:42 Masdan, nalalaman kong naniniwala ka, subalit pinaghaharian ka ng isang mapagsinungaling na espiritu, at isinantabi mo ang Espiritu ng Diyos upang hindi ito magkaroon ng puwang sa iyo; kung kaya nga't ang diyablo ay may nangingibabaw na kapangyarihan sa iyo, at inaakay ka niya, gumagawa ng mga pamamaraan upang mawasak niya ang mga anak ng Diyos.

30:43 At ngayon sinabi ni Korihor kay Alma: Kung magpapakita ka sa akin ng isang palatandaan, upang ako ay mapaniwalang may Diyos, oo, patunayan mo sa akin na siya ay may taglay na kapangyarihan, at nang sa gayon ako ay maniwala sa katotohanan ng iyong mga salita.

30:44 Subalit sinabi ni Alma sa kanya: May sapat ka nang mga palatandaan; tutuksuhin mo ba ang iyong Diyos? Sasabihin mo ba, Magpakita ka sa akin ng palatandaan, bagaman taglay mo ang patotoo ng lahat ng ito na iyong mga kapatid, at gayon din ang lahat ng banal na propeta? Ang mga banal na kasulatan ay nakalahad sa iyong harapan, oo, at ang lahat ng bagay ay nagpapatunay na may Diyos; oo, maging ang mundo, at lahat ng bagay na nasa ibabaw nito, oo, at ang pag-inog nito, oo, at gayon din ang lahat ng planetang gumagalaw sa kanilang karaniwang ayos ay nagpapatunay na may Kataas-taasang Tagapaglikha.

30:45 At gayon pa man, nagpalibut-libot ka, inaakay palayo ang mga puso ng mga taong ito, nagpapatotoo sa kanila na walang Diyos? At gayon man magkakaila ka ba laban sa lahat ng katunayang ito? At sinabi niya: Oo, ipagkakaila ko, maliban sa pakitaan mo ako ng palatandaan.

30:46 At ngayon ito ay nangyari na, na sinabi ni Alma sa kanya: Masdan, ako ay nalulungkot dahil sa katigasan ng iyong puso, oo, dahil sa iyo pa ring tinitikis ang diwa ng katotohanan, upang ang iyong kaluluwa ay mawasak.

30:47 Subalit masdan, higit na mabuti na ang iyong kaluluwa ay mawala kaysa sa ikaw ang maging sanhi ng pagdadala sa maraming kaluluwa tungo sa pagkawasak, sa pamamagitan ng iyong pagsisinungaling at sa pamamagitan ng iyong mahihibong salita; kaya nga, kung muli kang magkakaila, masdan, parurusahan ka ng Diyos, na magiging pipi ka, upang hindi mo na mabuksan pa kailanman ang iyong bibig, nang hindi mo na malinlang pa ang mga taong ito.

30:48 Ngayon sinabi ni Korihor sa kanya: Hindi ko itinatatwa ang pagkakaroon ng Diyos, kundi hindi ako naniniwalang may Diyos; sinasabi ko ring hindi mo nalalamang may Diyos; at maliban kung pakitaan mo ako ng palatandaan, ay hindi ako maniniwala.

30:49 Ngayon sinabi ni Alma sa kanya: Ito ang ibibigay sa iyo bilang palatandaan, na mapipipi ka, alinsunod sa aking mga salita; at sinasabi ko sa pangalan ng Diyos, magiging pipi ka, na hindi ka na makapangungusap pa.

30:50 Ngayon, nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito, si Korihor ay napipi, na hindi siya makapangungusap, alinsunod sa mga salita ni Alma.

30:51 At ngayon, nang makita ito ng punong hukom, iniunat niya ang kanyang kamay at sumulat kay Korihor, sinasabing: Naniniwala ka na ba sa kapangyarihan ng Diyos? Kung kanino ninais mong pakitaan ka ni Alma ng kanyang palatandaan? Sa akala mo ba'y pahihirapan niya ang iba, upang pakitaan ka ng isang palatandaan? Masdan, siya ay nagpakita sa iyo ng palatandaan; at ngayon, makikipagtalo ka pa ba?

30:52 At ngayon iniunat ni Korihor ang kanyang kamay at sumulat, sinasabing: Nalalaman kong ako ay napipi sapagkat hindi ako makapagsalita; at nalalaman kong walang bagay maliban sa kapangyarihan ng Diyos ang makagagawa nito sa akin; oo, at noon pa'y nalalaman ko nang may Diyos.

30:53 Subalit masdan, ako ay nalinlang ng diyablo; sapagkat siya ay nagpakita sa akin sa kaanyuan ng isang anghel, at sinabi sa akin: Humayo at bawiin ang mga taong ito, sapagkat nangaligaw silang lahat sa pagsunod sa isang di kilalang Diyos. At sinabi niya sa akin: Walang Diyos; oo, at tinuruan niya ako

ng nararapat kong sabihin. At itinuro ko ang kanyang mga salita; at itinuro ko ang mga ito dahil sa kasiya-siya ang mga ito sa makamundong isipan; at itinuro ko ang mga ito, maging hanggang sa makamtan ko ang malaking tagumpay, hanggang sa ako ay katotohanang naniwala na ang mga ito ay totoo; at dahil dito kinalaban ko ang katotohanan, maging hanggang sa ipataw ko ang malaking sumpang ito sa akin.

30:54 Ngayon, nang sabihin niya ito, siya ay nagsumamo na si Alma ay manalangin sa Diyos, upang maalis ang sumpa mula sa kanya.

30:55 Subalit sinabi ni Alma sa kanya: Kung ang sumpang ito ay aalisin mula sa iyo ay muli mong aakayin palayo ang mga puso ng mga taong ito; kaya nga, mangyayari sa iyo ang naaayon sa kalooban ng Panginoon.

30:56 At ito ay nangyari na, na ang sumpa ay hindi naalis kay Korihor; kundi siya ay itinaboy, at nagpalibut-libot sa bahay-bahay na nanlilimos para sa kanyang pagkain.

30:57 Ngayon, ang kaalaman ng nangyari kay Korihor ay kaagad ipinahayag sa lahat ng dako ng buong lupain; oo, ang pahayag ay ipinadala ng punong hukom sa lahat ng tao sa lupain, ipinahahayag sa mga yaong naniwala sa mga salita ni Korihor na kailangang kaagad silang magsisi, na baka ang gayon ding kahatulan ay sapitin nila.

30:58 At ito ay nangyari na, na silang lahat ay napaniwala sa kasamaan ni Korihor; kung kaya't silang lahat ay muling nagbalik-loob sa Panginoon; at winakasan nito ang kasamaan alinsunod sa pamamaraan ni Korihor. At si Korihor ay nagpalibut-libot sa bahay-bahay, nagpapalimos ng pagkain para sa kanyang ikabubuhay.

30:59 At ito ay nangyari na, habang siya ay humahalubilo sa mga tao, oo, sa mga taong inihwalay ang kanilang sarili mula sa mga Nephita at tinawag ang kanilang sariling mga Zoramita, na pinamumunuan ng isang lalaking nagngangalang Zoram -- at habang humahalubilo siya sa kanila, masdan, sinagasaan siya at niyapak-yapakan, maging hanggang sa mamatay siya.

30:60 At sa gayon nakikita natin ang katapusan niya na nagliligaw ng mga landas ng Panginoon; at sa gayon nakikita nating hindi itataguyod ng diyablo ang kanyang mga anak sa huling araw, kundi kaagad silang hihilahing papaba sa impiyerno.

KABANATA 31

(Mga 74 b.c.)

31:1 Ngayon ito ay nangyari na, na matapos ang kamatayan ni Korihor, si Alma, matapos makatanggap ng balitang inililigaw ng mga Zoramita ang mga landas ng Panginoon, at na si Zoram, na kanilang pinuno, ay inaakay ang mga puso ng mga tao na yumukod sa mga umid na diyus-diyusan, ang kanyang puso ay nagsimulang muling malungkot dahil sa kasamaan ng mga tao.

31:2 Sapagkat ito ang dahilan ng labis na kalungkutan ni Alma na malamang may kasamaan sa kanyang mga tao; anupa't ang kanyang puso ay labis na nalungkot dahil sa paghiwalay ng mga Zoramita mula sa mga Nephita.

31:3 Ngayon sama-samang tinipon ng mga Zoramita ang kanilang sarili sa lupaing tinawag nilang Antionum, na nasa silangan ng lupain ng Zarahemla, na nasa dako halos sa may hangganan sa may dalampasigan, na nasa timog ng lupain ng Jerson, na nahahanggan din ng timog ilang, kung aling ilang ay puno ng mga Lamanita.

31:4 Ngayon, ang mga Nephita ay nangamba nang labis na baka ang mga Zoramita ay pumasok sa isang pakikipag-ugnayan sa mga Lamanita, at na ito ang maging dahilan ng malaking kawalan sa panig ng mga Nephita.

31:5 At ngayon, sapagkat ang pangangaral ng salita ay may lakas na umakay sa mga tao na gawin yaong matwid -- oo, may higit itong malakas na bisa sa isipan ng mga tao kaysa sa espada, o ano pa mang bagay, na nangyari na sa kanila -- anupa't naisip ni Alma na kapaki-pakinabang na subukan nila ang bisa ng salita ng Diyos.

31:6 Kaya nga kanyang isinama si Ammon, at Aaron, at Omner; at si Himni ay iniwanan niya sa simbahan sa Zarahemla; subalit ang naunang tatlo ay isinama niya, at gayon din sina Amulek at Zisrom, na nasa Melek; at isinama rin niya ang dalawa sa kanyang mga anak na lalaki.

31:7 Ngayon, ang pinakamatanda sa kanyang mga anak ay hindi niya isinama, at ang pangalan niya ay Helaman; subalit ang mga pangalan ng yaong mga isinama niya ay Siblon at Corianton; at ito ang mga pangalan ng yaong mga sumama sa kanya sa mga Zoramita, upang ipangaral sa kanila ang salita.

31:8 Ngayon, ang mga Zoramita ay mga tumiwalag mula sa mga Nephita; anupa't sa kanila ay naipangaral na ang salita ng Diyos.

31:9 Subalit sila ay nahulog sa malalaking kamalian, sapagkat hindi nila ginawang sundin ang mga kautusan ng Diyos, at ang kanyang mga batas, alinsunod sa mga batas ni Moises.

31:10 Ni ang gawin nila ang mga gawain ng simbahan, na magpatuloy sa panalangin at pagsusumamo sa Diyos sa araw-araw, upang hindi sila mapadala sa tukso.

31:11 Oo, sa madaling salita, iniligaw nila ang mga landas ng Panginoon sa napakaraming pagkakataon; kaya nga, dahil dito, si Alma at ang kanyang mga kapatid ay nagtungo sa lupain upang ipangaral ang salita sa kanila.

31:12 Ngayon, nang sila ay makarating sa lupain, masdan, sa kanilang panggigilalas nalaman nilang ang mga Zoramita ay nagtayo ng mga sinagoga, at na sama-samang tinitipon nila ang kanilang sarili isang araw sa isang linggo, kung aling araw na iyon ay tinatawag nilang araw ng Panginoon; at sila ay sumasamba alinsunod sa pamamaraang kailanma'y hindi pa namasdan ni Alma at ng kanyang mga kapatid;

31:13 Sapagkat may lugar silang itinayo sa gitna ng kanilang sinagoga, isang lugar na tindigan, na mataas sa ulo; at sa tuktok niyon ay isang tao lamang ang makapapasok.

31:14 Samakatwid, sino man ang magnais na sumamba ay kailangang magtungo at tumindig sa tuktok niyon, at iunat ang kanyang mga kamay sa langit, at magsumamo sa malakas na tinig, sinasabing:

31:15 Banal, banal na Diyos; naniniwala kaming kayo ay Diyos, at naniniwala kaming kayo ay banal, at na kayo ay espiritu, at mananatiling espiritu magpakailanman.

31:16 Banal na Diyos, naniniwala kaming inihwalay ninyo kami sa aming mga kapatid; at hindi kami naniniwala sa kaugalian ng aming mga kapatid, na ipinasa-pasa sa kanila sa pagiging isip-bata ng kanilang mga ama; kundi naniniwala kaming hinirang ninyo kami upang inyong maging mga banal na anak; at inyo ring ipinaalam sa amin na hindi magkakaroon ng Cristo.

31:17 Kundi kayo ay siya ring kahapon, ngayon, at magpakailanman; at hinirang ninyo kami upang kami'y maligtas, niloob na lahat ng yaong nasa aming paligid ay hinirang na iwaksi ng inyong kapootan pababa sa impiyerno; kung aling kabanalan, O Diyos, ay nagpapasalamat kami sa inyo; at nagpapasalamat din kami sa inyo na hinirang ninyo kami, upang hindi kami maakay palayo alinsunod sa mga hangal na kaugalian ng aming mga kapatid, na gumagapos sa kanila sa isang paniniwala kay Cristo, na umaakay sa kanilang mga puso upang lumihis palayo mula sa inyo, aming Diyos.

31:18 At muli nagpapasalamat kami sa inyo, O Diyos, na kami ay mga pinili at banal na tao. Amen.

31:19 Ngayon ito ay nangyari na, na matapos marinig ni Alma at ng kanyang mga kapatid at ng kanyang mga anak ang mga panalanging ito, sila ay nanggilalas nang hindi masusukat.

31:20 Sapagkat masdan, humayo ang bawat tao at naghandog ng gayon ding mga panalangin.

31:21 Ngayon, ang lugar ay tinawag nilang Ramiumptum, na, ang ibig ipakahulugan, ay banal na tindigan.

31:22 Ngayon, mula sa tindigang ito sila ay naghahandog, bawat tao, ng gayon ding panalangin sa Diyos, pinasasalamat ang kanilang Diyos na kanyang mga pinili sila, at na hindi niya inakay sila palayo alinsunod sa kaugalian ng kanilang mga kapatid, at na hindi nahikayat ang kanilang mga puso na maniwala sa mga bagay na darating, kung saan sila'y walang ano mang nalalaman.

31:23 Ngayon, matapos na ang lahat ng tao ay makapaghandog ng pasasalamat alinsunod sa pamamaraang ito, sila ay nagsibalik sa kanilang mga tahanan, hindi na muling nangungusap pa hinggil sa kanilang Diyos hanggang sa muli nilang sama-samang tipunin ang sarili sa banal na tindigan, upang maghandog ng pasasalamat alinsunod sa kanilang pamamaraan.

31:24 Ngayon, nang makita ito ni Alma, ang kanyang puso ay nalungkot; sapagkat kanyang nakita na sila ay masasama at mga naliligaw na tao; oo, nakita niya na ang kanilang mga puso ay nakalagak sa ginto, at sa pilak, at sa lahat ng uri ng maiinam na bagay.

31:25 Oo, kanyang nakita rin na ang kanilang mga puso ay iniangat hanggang sa labis na pagmamalaki, sa kanilang kapalaluan.

31:26 At itinaas niya ang kanyang tinig sa langit, at nagsumamo, sinasabing: O, gaano katagal, O Panginoon, na pahihintulutan ninyo ang inyong mga tagapaglingkod na mamalagi rito sa ibaba sa laman, upang mamasdan ang ganitong napakalaking kasamaan sa mga anak ng tao?

31:27 Masdan, O Diyos, sila ay nagsusumamo sa inyo, at gayon man ang kanilang mga puso ay nalulon sa kanilang kapalaluan. Masdan, O Diyos, sila ay nagsusumamo sa inyo sa pamamagitan ng kanilang mga bibig, samantalang sila ay nagmamataas, maging sa kasukdulan, sa mga bagay na walang kabuluhan ng daigdig.

31:28 Masdan, O aking Diyos, ang kanilang mamahaling kasuotan, at kanilang mga singsing, at kanilang mga galang, at kanilang mga palamuting ginto, at lahat ng kanilang mahalagang bagay, na sa kanila ay pumapalamuti; at masdan, ang kanilang mga puso ay nakalagak sa mga ito, at gayon man nagsusumamo sila sa inyo sinasabing -- Kami ay nagpapasalamat sa inyo, O Diyos, sapagkat kami ay mga piniling tao ninyo, samantalang ang iba ay masasawi.

31:29 Oo, at sinasabing ipinaalam ninyo sa kanila na hindi magkakaroon ng Cristo.

31:30 O Panginoong Diyos, gaano katagal ninyong pahihintulutang magkaroon ng ganitong kasamaan at kawalan ng paniniwala sa mga taong ito? O Panginoon, nawa'y pagkalooban ninyo ako ng lakas, upang makayanan ko ang aking mga kahinaan. Sapagkat ako ay mahina, at ang gayong kasamaan sa mga taong ito ay sumusugat sa aking kaluluwa.

31:31 O Panginoon, ang aking puso ay labis na nalulungkot, nawa'y aliwin ninyo ang aking kaluluwa kay Cristo. O Panginoon, nawa'y ipahintulot ninyong ako ay magkaroon ng lakas, upang mabata ko nang may pagtitiis ang mga paghihirap na ito na kasasapitan ko, dahil sa kasamaan ng mga taong ito.

31:32 O Panginoon, nawa'y aliwin ninyo ang aking kaluluwa, at ibigay sa akin ang tagumpay, at gayon din sa mga kapwa ko manggagawa na mga kasama ko -- oo, sina Ammon, at Aaron, at Omner, at gayon din sina Amulek at Zisrom, at gayon din ang dalawa kong anak na lalaki -- oo, nawa'y aliwin ninyo maging lahat sila, O Panginoon. Oo, nawa'y aliwin ninyo ang kanilang mga kaluluwa kay Cristo.

31:33 Nawa'y ipagkaloob ninyo sa kanila na sila ay magkaroon ng lakas upang mabata nila ang kanilang mga paghihirap na kasasapitan nila dahil sa mga kasamaan ng mga taong ito.

31:34 O Panginoon, nawa'y ipagkaloob ninyo sa amin na ang tagumpay ay matamo namin sa muling pagdadala sa kanila sa inyo sa pamamagitan ni Cristo.

31:35 Masdan, O Panginoon, ang kanilang mga kaluluwa ay mahahalaga, at marami sa kanila ay aming mga kapatid; kaya nga, ipagkaloob ninyo sa amin, O Panginoon, ang kapangyarihan at karunungan, upang madala naming muli sila, na aming mga kapatid, sa inyo.

31:36 Ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito, na ipinatong niya ang kanyang mga kamay sa kanilang lahat na kasama niya. At masdan, nang ipatong niya ang kanyang mga kamay sa kanila, sila ay napuspos ng Banal na Espiritu.

31:37 At matapos yaon ay naghiwa-hiwalay ang bawat isa sa kanila, hindi nag-aalaala para sa kanilang sarili kung ano ang kanilang kakainin, o kung ano ang kanilang iinumun, o kung ano ang kanilang isusuot.

31:38 At ang Panginoon ang naglaan para sa kanila upang hindi sila magutom, ni ang sila ay mauhaw; oo, at kanya ring binigyan sila ng lakas, upang hindi sila magdanas ng ano mang uri ng paghihirap, maliban sa malulon sa kagalakan dahil kay Cristo. Ngayon, ito ay naaalinsunod sa panalangin ni Alma; at ito ay dahil sa nanalangin siya nang may pananampalataya.

KABANATA 32

(Mga 74 b.c.)

32:1 At ito ay nangyari na, na sila ay humayo, at nagsimulang ipangaral ang salita ng Diyos sa mga tao, pumapasok sa kanilang mga sinagoga, at sa kanilang mga tahanan; oo, at maging sa kanilang mga lansangan ay ipinangangaral nila ang salita.

32:2 At ito ay nangyari na, na matapos ang maraming pagpapagal sa kanila, sila ay nagsimulang magkaroon ng tagumpay sa mga maralitang antas ng mga tao, sapagkat masdan, sila ay itinaboy palabas ng sinagoga dahil sa kagaspangan ng kanilang mga kasuotan --

32:3 Anupa't sila ay hindi pinahintulutang pumasok sa kanilang mga sinagoga upang sumamba sa Diyos, sapagkat itinuturing na karumihan; dahil sa sila ay mga maralita; oo, sila ay itinuturing ng kanilang mga kapatid na kagaya ng taing bakal; dahil sa sila ay kapos sa mga bagay ng daigdig; at gayundin sila ay may mababang-loob.

32:4 Ngayon, habang si Alma ay nagtuturo at nagsasalita sa mga tao sa burol ng Onidas, doon ay nagsilapit sa kanya ang napakaraming tao, sila na aming sinasabi na may mga mababang-loob, dahil sa kanilang kakapusan sa mga bagay ng daigdig.

32:5 At sila ay lumapit kay Alma; at ang isa na nangunguna sa kanila ang nagsabi sa kanya: Masdan, ano ang gagawin ng mga kapatid kong ito, sapagkat sila ay hinahamak ng lahat ng tao dahil sa kanilang kahirapan, oo, at lalong higit ng aming mga saserdote; sapagkat kami ay itinaboy palabas ng aming mga sinagoga na aming pinagpagalan nang labis upang itayo ng aming sariling mga kamay; at kami ay itinaboy nila palabas dahil sa aming labis na kahirapan; at kami ay walang lugar na sumamba sa aming Diyos; at masdan, ano ang aming gagawin?

32:6 At ngayon, nang marinig ito ni Alma, kanya siyang binalingan, na ang kanyang mukha ay malapit sa kanya, at pinagmasdan siya nang may malaking kagalakan; sapagkat kanyang namasdan na ang kanilang mga paghihirap ay tunay na nakapagpakumbaba sa kanila, at na sila ay handa nang pakinggan ang salita.

32:7 Kaya nga, hindi na siya nagsalita pa sa iba pang mga tao; kundi iniunat niya ang kanyang kamay, at sumigaw roon sa kanyang mga namasdan, na mga tunay na nagsisisi, at sinabi sa kanila:

32:8 Aking namamasdan na kayo ay mapagpakumbaba sa puso; at kung magkagayon kayo ay pinagpala.

32:9 Masdan, ang inyong kapatid ay nagsabi, Ano ang aming gagawin? -- sapagkat kami ay itinaboy palabas ng aming mga sinagoga, kaya nga hindi namin masamba ang aming Diyos.

32:10 Masdan sinasabi ko sa inyo, inaakala ba ninyong hindi kayo makasasamba sa Diyos maliban kung ito ay sa inyong mga sinagoga lamang?

32:11 At bukod dito, itinatanong ko, inaakala ba ninyong hindi kayo makasasamba sa Diyos kundi minsan lamang sa isang linggo?

32:12 Sinasabi ko sa inyo, mabuti na kayo ay itinaboy palabas ng inyong mga sinagoga upang kayo ay maging mapagpakumbaba, at nang kayo ay matuto ng karunungan; sapagkat kailangang kayo ay matuto ng karunungan; sapagkat dahil sa kayo ay itinaboy palabas, na kayo ay hinamak ng inyong mga kapatid dahil sa inyong labis na kahirapan, kaya kayo ay naakay sa kababaan ng puso; sapagkat kayo ay kinakailangang akayin na maging mapagpakumbaba.

32:13 At ngayon, dahil sa kayo ay napilitang magpakumbaba, kayo ay pinagpala; sapagkat ang isang tao kung minsan, kung siya ay napilitang magpakumbaba, ay naghahangad na magsisi; at ngayon, tiyak na ang sinumang magsisisi ay makasusumpung ng awa, at siya na nakasumpung ng awa at makapagtitiis hanggang katapusan, siya rin ay maliligtas.

32:14 At ngayon, tulad ng sinabi ko sa inyo, na dahil sa kayo ay napilitang magpakumbaba kayo ay pinagpala, hindi ba ninyo inaakala na higit na pinagpala sila na tunay na nagpakumbaba ng kanilang sarili dahil sa salita?

32:15 Oo, siya na tunay na nagpapakumbaba ng kanyang sarili, at nagsisisi ng kanyang mga kasalanan, at makapagtitiis hanggang sa katapusan, siya rin ay pagpapalain -- oo, lalong higit na pagpapalain kaysa sa kanila na napilitang magpakumbaba dahil sa kanilang labis na kahirapan.

32:16 Kaya nga, pinagpala sila na nagpapakumbaba ng kanilang sarili na hindi kailangang piling magpakumbaba; o kaya sa ibang salita, pinagpala siya na naniniwala sa salita ng Diyos, at nabinyagan nang walang katigasan ng puso, oo, na hindi na kinailangan pang malaman ang salita, o kaya'y pinilit na malaman bago sila maniwala.

32:17 Oo, marami ang nagsasabi: Kung ikaw ay magpapakita sa amin ng isang palatandaan mula sa langit, sa gayon, malalaman namin nang may katiyakan, at pagkatapos kami ay maniniwala.

32:18 Ngayon, itinatanong ko, ito ba ay pananampalataya? Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi, sapagkat kung nalalaman ng isang tao ang isang bagay, siya ay walang dahilan upang maniwala, sapagkat alam na niya ito.

32:19 At ngayon, gaano kahigit na susumpain siya na nakaaalam ng kalooban ng Diyos at hindi ito ginagawa, kaysa sa kanya na naniniwala lamang, o mayroon lamang dahilan upang maniwala at mahulog sa pagkakasala?

32:20 Ngayon, sa bagay na ito, kayo ang kailangang humatol. Masdan, sinasabi ko sa inyo, na ito ay sa isang dako katulad din sa kabilang dako; at ito ay mangyayari sa bawat tao alinsunod sa kanyang gawa.

32:21 At ngayon, tulad ng sinabi ko hinggil sa pananampalataya -- ang pananampalataya ay hindi ang pagkakaroon ng ganap na kaalaman sa mga bagay; kaya nga, kung ikaw ay may pananampalataya, umaasa ka sa mga bagay na hindi nakikita, ngunit totoo.

32:22 At ngayon, masdan, sinasabi ko sa inyo, at nais kong inyong tandaan, na ang Diyos ay maawain sa lahat ng naniniwala sa kanyang pangalan; anupa't ninanais niya, sa unang dako, na kayo ay maniwala, oo, maging sa kanyang salita.

32:23 At ngayon, ibinabahagi niya ang kanyang mga salita sa mga tao sa pamamagitan ng kanyang mga anghel, oo, hindi lamang sa kalalakihan, kundi pati rin sa kababaihan. Ngayon, hindi lamang ito; sa maliliit na bata ay mayroon ding mga salitang ibinigay sa kanila nang maraming ulit, na lumilito sa marunong at matalino.

32:24 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, katulad ng hinihiling ninyo na malaman sa akin kung ano ang inyong gagawin sapagkat kayo ay pinahirapan at itinaboy -- ngayon, hindi ko nais na inyong akalain na ibig kong hatulan kayo tanging alinsunod lamang doon sa totoo --

32:25 Sapagkat hindi ko ibig sabihin na kayong lahat ay napilitang magpakumbaba ng inyong sarili; sapagkat ako ay tunay na naniniwala na may ilan sa inyo na kusang nagpapakumbaba sa inyong sarili, hayaan sila kung anuman ang katayuan nila.

32:26 Ngayon, kagaya ng sinabi ko hinggil sa pananampalataya -- na ito ay hindi isang ganap na kaalaman -- maging ganoon din ang aking mga salita. Hindi ninyo malalaman ang kanilang katiyakan sa una, hanggang sa kaganapan, anuman ang higit pa sa pananampalataya ay isang ganap na kaalaman.

32:27 Subalit masdan, kung kayo ay gigising at pupukawin ang inyong kaisipan, maging sa isang pagsubok sa aking mga salita, at gagamit ng kahit bahagyang pananampalataya, oo, kahit na wala kayong higit na nais kundi ang maniwala, hayaan na ang pagnanais na ito ay umiral sa inyo, maging hanggang sa kayo ay maniwala sa isang pamamaraan na kayo ay magbibigay-puwang para sa isang bahagi ng aking mga salita.

32:28 Ngayon, ating ihahalintulad ang salita sa isang binhi. Ngayon, kung kayo ay magbibigay-puwang, na ang binhi ay maitanim sa inyong mga puso, masdan, kung iyon ay isang tunay na binhi, o isang mabuting binhi, kung hindi ninyo ito itatapon dahil sa inyong kawalang-paniniwala, na inyong sasalungatin ang Espiritu ng Panginoon, masdan, ito ay magsisimulang lumaki sa loob ng inyong mga dibdib; at kapag nadama ninyo ang ganitong paglaki, kayo ay magsisimulang magsabi sa inyong sarili -- Talagang ito ay mabuting binhi, o na ang salita ay mabuti, sapagkat sinisimulan nitong palakihin ang aking kaluluwa; oo, sinisimulan nitong liwanagin ang aking pang-unawa, oo, ito ay nagsisimulang maging masarap para sa akin.

32:29 Ngayon masdan, ito ba ay hindi makadaragdag sa inyong pananampalataya? Sinasabi ko sa inyo, Oo; gayunman ito ay hindi pa lumalaki sa isang ganap na kaalaman.

32:30 Ngunit masdan, habang ang binhi ay lumalaki at sumisibol, at nagsisimulang tumubo, kung magkagayon ay talagang sasabihin ninyo na ang binhi ay mabuti; sapagkat masdan, ito ay lumalaki at sumisibol, at nagsisimulang tumubo. At ngayon, masdan, ito ba ay hindi makapagpapalakas sa inyong pananampalataya? Oo, ito ay makapagpapalakas sa inyong pananampalataya sapagkat inyong sasabihin na alam kong ito ay isang mabuting binhi; sapagkat masdan, ito ay sumisibol at nagsisimulang tumubo.

32:31 At ngayon, masdan, kayo ba ay nakatitiyak na ito ay mabuting binhi? Sinasabi ko sa inyo, Oo; sapagkat ang bawat binhi ay magbubunga ng kanyang katulad.

32:32 Anupa't kung ang isang binhi ay tumutubo ito ay mabuti, ngunit kung ito ay hindi tumutubo, masdan ito ay hindi mabuti, kaya nga ito ay itatapon.

32:33 At ngayon, masdan, dahil sa inyong isinagawa ang pagsubok, at itanim ang binhi, at ito ay lumaki at sumibol, at nagsimulang tumubo, kailangang malaman ninyo na ang binhi ay mabuti.

32:34 At ngayon, masdan, ang inyo bang kaalaman ay ganap? Oo, ang inyong kaalaman ay ganap sa bagay na yaon, at ang inyong pananampalataya ay hindi lumalaki; at ito ay sapagkat nalalaman na ninyo, sapagkat nalalaman ninyo na ang salita ay nagpalaki sa inyong mga kaluluwa, at nalalaman din ninyo na ito ay sumibol, na ang inyong pang-unawa ay nagsimulang magliwanag, at ang inyong isipan ay nagsimulang lumawak.

32:35 O ngayon, hindi ba ito ay tunay? Sinasabi ko sa inyo, Oo, sapagkat ito ay liwanag; at anuman ang maliwanag ay mabuti, sapagkat ito ay nauunawaan, kaya nga kailangan ninyong malaman na ito ay mabuti; at ngayon, masdan, matapos ninyong matikman ang liwanag na ito, ang inyo bang kaalaman ay ganap?

32:36 Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi; ni hindi ninyo kailangang isantabi ang inyong pananampalataya, sapagkat inyo lamang ginamit ang inyong pananampalataya upang itanim ang binhi at nang inyong maisagawa ang pagsubok upang inyong malaman kung ang binhi ay mabuti.

32:37 At masdan, habang ang punungkahoy ay nagsisimulang lumaki, inyong sasabihin: Ating alagaan ito nang may malaking pagkalinga, nang iyon ay magkaugat, nang iyon ay lumaki, at magbigay ng bunga sa atin. At ngayon, masdan, kung inyong aalagaan iyon nang mabuti, ito ay magkakaugat, at tutubo at magbibigay ng bunga.

32:38 Subalit kung inyong pababayaang ang punungkahoy, at hindi iisipin ang pangangalaga rito, masdan, iyon ay hindi magkakaroon ng anumang ugat; at kung ang init ng araw ay matindi at darangin ito, sapagkat wala itong ugat ito ay malalanta, at ito ay inyong bubunutin at itatapon.

32:39 Ngayon, ito ay hindi dahil ang binhi ay hindi mabuti, ni ito ay dahil ang bunga niyon ay hindi magiging kanais-nais; kundi ito ay dahil ang inyong lupa ay tigang, at hindi ninyo inaalagaan ang punungkahoy, anupa't hindi kayo magkakaroon ng bunga niyon.

32:40 At kung magkagayon, kung hindi ninyo aalagaan ang salita, na umaasa nang may pananampalataya sa bunga niyon, hindi kayo kailanman makapipitas ng bunga ng punungkahoy ng buhay.

32:41 Subalit kung inyong aalagaan ang salita, oo, aalagaan ang punungkahoy habang ito ay nagsisimulang lumaki, sa pamamagitan ng inyong pananampalataya nang may malaking pagsisikap, at may pagtitiyaga, umaasa sa bunga niyon, ito ay magkakaugat, at masdan, ito ay magiging isang punungkahoy na sumisibol tungo sa buhay na walang hanggan.

32:42 At dahil sa inyong pagsisikap at inyong pananampalataya at inyong pagtitiyaga sa salita sa pag-aalaga nito upang ito'y mapapag-ugat ninyo, masdan, di maglalaon, kayo ay pipitas ng bunga niyon, na pinakamahalaga, na pinakamatamis sa lahat ng matamis, at pinakamaputi sa lahat ng maputi, oo, at pinakadalisay sa lahat ng dalisay; at kayo ay magpapakabusog sa bungang ito hanggang sa kayo ay mapuno, upang hindi na kayo magutom pa, ni hindi na kayo mauuhaw.

32:43 Kung magkagayon, mga kapatid ko, inyong aanihin ang mga gantimpala ng inyong pananampalataya, at inyong pagsisikap, at pagtitiyaga, at mahabang pagtitiis, sa paghihintay sa punungkahoy na magbigay ng bunga sa inyo.

KABANATA 33

(Mga 74 b.c.)

33:1 Ngayon matapos sabihin ni Alma ang mga salitang ito, sila ay nagtanong sa kanya, nagnanais na malaman kung sila ay nararapat maniwala sa isang Diyos, upang matamo nila ang bungang ito na sinabi niya, o kung paano nila itanim ang binhi, o ang salitang kanyang sinabi, na sinabi niyang kinakailangang maitanim sa kanilang mga puso; o sa paanong paraan sila magsisimula upang gamitin ang kanilang pananampalataya.

33:2 At sinabi ni Alma sa kanila: Masdan, sinabi ninyong hindi kayo makasamba sa inyong Diyos dahil sa kayo ay itinaboy palabas ng inyong mga sinagoga. Subalit masdan, sinasabi ko sa inyo, kung inaakala ninyong hindi kayo makasasamba sa Diyos, kayo ay labis na nagkakamali, at nararapat ninyong saliksikin ang mga banal na kasulatan; kung inaakala ninyong itinuro nila ito sa inyo, hindi ninyo nauunawaan ang mga ito.

33:3 Natatandaan ba ninyong nabasa kung ano ang sinabi ni Zenos, ang sinaunang propeta, hinggil sa panalangin o pagsamba?

33:4 Sapagkat sinabi niya: Kayo ay maawain, O Diyos, sapagkat dininig ninyo ang aking panalangin, maging nang ako ay nasa ilang; oo, naging maawain kayo nang ako ay manalangin hinggil sa mga yaong aking mga kaaway, at ipinaubaya ninyo sila sa akin.

33:5 Oo, O Diyos, at naging maawain kayo sa akin nang ako ay magsumamo sa inyo sa aking bukid; nang ako ay magsumamo sa inyo sa aking panalangin, at dininig ninyo ako.

33:6 At muli, O Diyos, nang ako ay magtungo sa aking tahanan ay dininig ninyo ako sa aking panalangin.

33:7 At nang ako ay pumasok sa aking munting silid, O Panginoon, at nanalangin sa inyo, dininig ninyo ako.

33:8 Oo, maawain kayo sa inyong mga anak kapag sila ay nagsusumamo sa inyo, upang marinig ninyo at hindi ng tao, at pakikinggan ninyo sila.

33:9 Oo, O Diyos, naging maawain kayo sa akin, at dininig ang aking mga pagsusumamo sa gitna ng inyong mga pagtitipun-tipon.

33:10 Oo, at dininig din ninyo ako nang ako ay itaboy at kinamuhian ng aking mga kaaway; oo, dininig ninyo ang aking mga pagsusumamo at nagalit sa aking mga kaaway, at dinalaw ninyo sila ng inyong galit sa pamamagitan ng dagliang pagkalipol.

33:11 At dininig ninyo ako dahil sa aking mga paghihirap at aking katapatan; at dahil sa inyong Anak kung kaya't naging maawain kayo nang gayon sa akin, kaya nga, ako ay magsusumamo sa inyo sa lahat ng aking paghihirap, sapagkat nasa inyo ang aking kagalakan; sapagkat iwinaksi ninyo mula sa akin ang inyong mga kahatulan, dahil sa inyong Anak.

33:12 At ngayon sinabi ni Alma sa kanila: Naniniwala ba kayo sa mga yaong banal na kasulatang isinulat nila noon?

33:13 Masdan, kung naniniwala kayo, kinakailangang maniwala kayo sa sinabi ni Zenos; sapagkat masdan, sinabi niya: Iwinaksi ninyo ang inyong mga kahatulan dahil sa inyong Anak.

33:14 Ngayon masdan, mga kapatid ko, itinatanong ko kung binasa ninyo ang mga banal na kasulatan? Kung binasa ninyo, paanong hindi kayo maniniwala sa Anak ng Diyos?

33:15 Sapagkat hindi nasusulat na tanging si Zenos lamang ang nangusap ng mga bagay na ito, kundi nangusap din si Zenok ng mga bagay na ito --

33:16 Sapagkat masdan, sinabi niya: Nagagalit kayo, O Panginoon, sa mga taong ito, sapagkat sila ay tumangging unawain ang inyong mga awa na ipinagkaloob ninyo sa kanila dahil sa inyong Anak.

33:17 At ngayon, mga kapatid ko, nakikita ninyo na may ikalawang propeta noon na nagpatotoo sa Anak ng Diyos, at sapagkat ang mga tao ay tumangging unawain siya kaya nga kanilang pinagbabato siya hanggang sa kamatayan.

33:18 Subalit masdan, hindi lamang ito; hindi lamang sila ang nangusap hinggil sa Anak ng Diyos.

33:19 Masdan, siya ay binanggit ni Moises; oo, at masdan isang kahalintulad ang itinaas sa ilang, na kung sino man ang tumingin dito ay mabubuhay. At marami ang tumingin at nabuhay.

33:20 Subalit kakaunti ang nakaunawa sa ibig sabihin ng mga bagay na yaon, at ito ay dahil sa katigasan ng kanilang mga puso. Subalit marami ang napakatigas na tumanggi silang tumingin, kung kaya nga't nasawi sila. Ngayon, ang dahilan ng pagtanggap nilang tumingin ay dahil sa hindi sila naniwalang sila ay mapagagaling nito.

33:21 O mga kapatid ko, kung kayo ay mapagagaling sa pamamagitan lamang ng pagbaling ng inyong mga mata upang kayo'y gumaling, hindi ba kayo mabilis na titingin, o nanaisin pa ninyong patigas ang inyong mga puso sa kawalang-paniniwala, at maging mga tamad, na hindi ninyo ibabaling ang inyong mga mata, upang masawi kayo?

33:22 Kung gayon, sasainyo ang kapighatian; subalit kung hindi, samakatwid ibabaling ninyo ang inyong mga mata at magsisimulang maniwala sa Anak ng Diyos, na siya ay paparito upang tubusin ang kanyang mga tao, at na siya ay magpapakasakit at mamamatay upang magbayad-sala para sa kanilang mga kasalanan; at na siya ay mabubuhay na mag-uli mula sa patay, na papapangyarihin ang pagkabuhay na mag-uli, upang ang lahat ng tao ay tumindig sa kanyang harapan, upang hatulan sa huli at araw ng paghuhukom, alinsunod sa kanilang mga gawa.

33:23 At ngayon, mga kapatid ko, hinihiling kong itanim ninyo ang salitang ito sa inyong mga puso, at habang nagsisimula itong lumaki gayon pa man ito ay alagaan ng inyong pananampalataya. At masdan, ito ay magiging isang punungkahoy, sisibol sa inyo tungo sa buhay na walang hanggan. At pagkatapos nawa'y ipagkaloob sa inyo ng Diyos na ang inyong mga pasanin ay gumaan, sa pamamagitan ng kagalakan sa kanyang Anak. At maging ang lahat ng ito ay magagawa ninyo kung inyong nanaisin. Amen.

KABANATA 34

(Mga 74 b.c.)

34:1 At ngayon ito ay nangyari na, na matapos na sabihin ni Alma ang mga salitang ito sa kanila siya ay naupo sa lupa, at si Amulek ay tumayo at nagsimulang magturo sa kanila, sinasabing:

34:2 Mga kapatid ko, iniisip ko na hindi maaari na kayo ay maging walang malay sa mga bagay na sinabi hinggil sa pagparito ni Cristo, na siyang itinuro namin na siyang Anak ng Diyos; oo, alam ko na ang mga bagay na ito ay itinuro sa inyo nang labis-labis bago kayo tumiwalag sa amin.

34:3 At kagaya ng hinihiling ninyo sa aking minamahal na kapatid na kanyang ipaalam sa inyo kung ano ang nararapat ninyong gawin, dahil sa inyong mga paghihirap; at siya ay nagsalita nang bahagya sa inyo upang ihanda ang inyong mga pag-iisip; oo, at kayo ay pinayuhan niya tungkol sa pananampalataya at sa pagtitiyaga.

34:4 Oo, maging sa kayo ay magkaroon ng napakalaking pananampalataya maging kagaya ng pagtanim ng salita sa inyong mga puso, upang kayo ay magsikap na subukin ang kabutihan nito.

34:5 At aming namasdan na ang malaking katanungan na nasa inyong mga pag-iisip ay kung ang salita ay nasa Anak ng Diyos, o kung hindi magkakaroon ng Cristo.

34:6 At inyo ring napagmasdan na pinatunayan ng aking kapatid sa inyo, sa maraming pagkakataon, na ang salita ay na kay Cristo tungo sa kaligtasan.

34:7 Ang aking kapatid ay sumangguni sa mga salita ni Zenos, na ang pagtubos ay darating sa pamamagitan ng Anak ng Diyos, at gayundin sa mga salita ni Zenok; at siya ay sumangguni rin kay Moises, upang patunayan na ang mga bagay na ito ay totoo.

34:8 At ngayon, masdan, patototohanan sa inyo ng aking sarili na ang mga bagay na ito ay totoo. Masdan, sinasabi ko sa inyo, na alam ko na si Cristo ay paparito sa mga anak ng tao, upang akuin niya ang mga pagkakasala ng kanyang mga tao, at siya ay magbabayad-sala para sa mga kasalanan ng sanlibutan; sapagkat ang Panginoong Diyos ang nagsabi nito.

34:9 Sapagkat kinakailangan na ang pagbabayad-sala ay maisagawa; sapagkat ayon sa dakilang plano ng Diyos na Walang Hanggan, kinakailangan na may isang pagbabayad-salang gawin, at kung hindi, ang buong sangkatauhan ay tiyak na hindi makaiwas na masawi; oo, lahat ay naging matigas; oo, lahat ay nahulog at nangaligaw, at tiyak na masasawi maliban sa pamamagitan ng pagbabayad-sala na kinakailangang maisagawa.

34:10 Sapagkat kinakailangang magkaroon ng isang dakila at huling hain; oo, hindi isang paghahain ng tao, ni ng hayop, ni ng anumang uri ng ibon; sapagkat hindi ito magiging hain ng tao; kundi kinakailangan na ito'y isang walang katapusan at walang hanggang hain.

34:11 Ngayon, walang sinumang taong makapaghahain ng kanyang sariling dugo na magbabayad-sala para sa mga kasalanan ng iba. Ngayon, kung ang isang tao ay pumaslang, masdan ang atin bang batas, na makatarungan, ay kukunin ang buhay ng kanyang kapatid? Sinasabi ko sa inyo, Hindi.

34:12 Ngunit hinihingi ng batas ang buhay niya na pumaslang; anupa't walang anumang bagay na kukulangin sa walang hanggang pagbabayad-sala ang makasasapat para sa mga kasalanan ng sanlibutan.

34:13 Kaya nga, kinakailangang magkaroon ng isang dakila at huling hain, at kung magkagayon ay magkakaroon, o kapaki-pakinabang na magkaroon, ng pagtigil ng pagbuhos ng dugo; at sa gayon ang mga batas ni Moises ay matutupad; oo, ito ay matutupad na lahat, bawat tuldok at kudlit, at walang anumang mawawala.

34:14 At masdan, ito ang buong kahulugan ng batas, bawat mumunting bahagi ay nakatuon sa yaong dakila at huling hain; at yaong dakila at huling hain ay ang Anak ng Diyos, oo, walang katapusan at walang hanggan.

34:15 At sa gayon siya magdadala ng kaligtasan sa lahat ng yaong maniniwala sa kanyang pangalan, ito ang layunin ng huling haing ito, upang madala ang mga sisidlan ng awa, na nangingibabaw sa katarungan, at nagbibigay ng daan sa mga tao upang sila ay magkaroon ng pananampalataya tungo sa pagsisisi.

34:16 At sa gayon mabibigyang-kasiyahan ng awa ang hinihingi ng katarungan, at yayakapin sila ng mga bisig ng kaligtasan, samantalang siya na hindi magkakaroon ng pananampalataya tungo sa pagsisisi ay nakalantad sa buong batas na hinihingi ng katarungan; anupa't siya lamang na may pananampalataya tungo sa pagsisisi ang madadala sa dakila at walang hanggang plano ng pagtubos.

34:17 Kaya nga, ipagkaloob nawa sa inyo ng Diyos, mga kapatid ko, na kayo ay magsimulang magkaroon ng pananampalataya tungo sa pagsisisi, upang kayo ay magsimulang manawagan sa kanyang banal na pangalan, upang siya ay maawa sa inyo;

34:18 Oo, magsumamo sa kanya ng awa; sapagkat may kapangyarihan siya na makapagligtas.

34:19 Oo, magpakumbaba ng inyong sarili, at magpatuloy ng pagdalangin sa kanya.

34:20 Magsumamo kayo sa kanya kung kayo ay nasa inyong mga bukid, oo, para sa lahat ng inyong mga kawan.

34:21 Magsumamo kayo sa kanya sa inyong mga tahanan, oo, para sa buong sambahayan ninyo; maging umaga, tanghali, at gabi.

34:22 Oo, magsumamo kayo sa kanya laban sa kapangyarihan ng inyong mga kaaway.

34:23 Oo, magsumamo kayo sa kanya laban sa diyablo, na siyang kaaway ng lahat ng kabutihan.

34:24 Magsumamo kayo sa kanya para sa mga pananim ng inyong mga bukid, upang kayo ay umunlad sa mga yaon.

34:25 Magsumamo kayo para sa mga kawan ng inyong mga bukid upang sila ay dumami.

34:26 Ngunit hindi lamang ito; kailangan ninyong ibuhos ang inyong mga kaluluwa sa inyong mga silid, at sa inyong mga lihim na lugar, at sa inyong mga ilang.

34:27 Oo, at kung hindi kayo nagsusumamo sa Panginoon, hayaan na ang inyong mga puso ay mapuspos, patuloy na lumalapit sa panalangin sa kanya para sa inyong kapakanan, at para rin sa kapakanan nila na nasa paligid ninyo.

34:28 At ngayon masdan, mga minamahal kong kapatid, sinasabi ko sa inyo, huwag ninyong akalain na ito na ang lahat; sapagkat matapos ninyong magawa ang lahat ng bagay na ito, kung inyong tatalikuran ang mga nangangailangan, at ang hubad, at hindi ninyo dinadalaw ang may karamdaman at naghihirap, at ibahagi ang inyong kabuhayan, kung kayo ay mayroon, sa mga yaong nangangailangan -- sinasabi ko sa inyo, kung hindi ninyo gagawin ang alinman sa mga bagay na ito, masdan, ang inyong mga panalangin ay walang kabuluhan, at wala kayong pakikinabangan, at kayo ay kagaya ng mga mapagkunwari na itinatatwa ang relihiyon.

34:29 Kaya nga, kung hindi ninyo pakatatandaan na maging mapagmahal sa kapwa, kayo ay katulad ng taing bakal, na itinapon ng naglalanday (ito bilang walang halaga) at niyayapakan sa ilalim ng mga paa ng tao.

34:30 At ngayon, aking mga kapatid, nais ko, na matapos kayong makatanggap ng napakaraming saksi, nakikita na ang mga banal na kasulatan ay nagpapatotoo sa mga bagay na ito, kayo ay lumapit at mamunga ng bunga ng pagsisisi.

34:31 Oo, nais ko na kayo ay lumapit at huwag nang patigas pa ang inyong mga puso; sapagkat masdan, ngayon na ang panahon at ang araw ng inyong kaligtasan; at kaya nga, kung kayo ay magsisisi at hindi patitigasin ang inyong mga puso, kapagdaka ang dakilang plano ng pagtubos ay madadala sa inyo.

34:32 Sapagkat masdan, ang buhay na ito ang panahon para sa mga tao na maghanda sa pagharap sa Diyos; oo, masdan, ang araw ng buhay na ito ang araw para sa mga tao na gampanan ang kanilang mga gawain.

34:33 At ngayon, kagaya ng sinabi ko sa inyo noon, sapagkat mayroon kayong napakaraming saksi, kaya nga, ako ay sumasamo sa inyo na huwag ninyong ipagpaliban ang araw ng inyong pagsisisi hanggang sa wakas; sapagkat pagkatapos ng araw na ito ng buhay, na ibinigay sa atin upang maghanda para sa kawalang-hanggan, masdan, kung hindi natin pagbubutihin ang ating panahon habang nasa buhay na ito, kung magkagayon ay darating ang gabi ng kadiliman kung saan ay maaaring wala nang gawaing magagawa.

34:34 Hindi ninyo maaaring sabihin, kapag kayo ay dinala sa yaong kakila-kilabot na kagipitan, na ako ay magsisisi, na ako ay babalik sa aking Diyos. Hindi, hindi ninyo maaaring sabihin ito; sapagkat yaon ding espiritu na nag-aangkin sa inyong mga katawan sa panahon na kayo ay pumanaw sa buhay na ito, yaon ding espiritong yaon ang may kapangyarihan na angkinin ang inyong katawan sa walang hanggang daigdig na yaon.

34:35 Sapagkat masdan, kung inyong ipinagpaliban ang araw ng inyong pagsisisi magpahanggang sa kamatayan, masdan, kayo ay napasakop sa espiritu ng diyablo, at tatatakan niya kayo na kanya; anupa't ang Espiritu ng Panginoon ay lumisan sa inyo, at walang puwang sa inyo, at ang diyablo ay may buong kapangyarihan sa inyo; at ito ang pangwakas na kalagayan ng masasama.

34:36 At ito ay alam ko, sapagkat sinabi ng Panginoon na hindi siya tumatahan sa mga hindi banal na templo, kundi sa mga puso ng mabubuti siya tumatahan; oo, at sinabi rin niya na ang mabubuti ay mauupo sa kanyang kaharian, upang hindi na muling lumabas pa; kundi ang kanilang mga kasuotan ay gagawing maputi sa pamamagitan ng dugo ng Kordero.

34:37 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, hinihiling kong inyong tandaan ang mga bagay na ito, at isagawa ninyo ang inyong kaligtasan nang may takot sa harapan ng Diyos, at hindi na ninyo itatatwa pa ang pagparito ni Cristo;

34:38 At huwag na kayong makipagtalo pa laban sa Espiritu Santo, kundi inyong tanggapin ito, at taglayin ninyo ang pangalan ni Cristo; at kayo ay magpakumbaba ng inyong sarili maging hanggang sa alabok, at sambahin ang Diyos, saan mang lugar kayo naroroon, sa espiritu at sa katotohanan; at kayo ay mabuhay na nagpapasalamat araw-araw, sa maraming awa at pagpapalang ipinagkaloob niya sa inyo.

34:39 Oo, at pinapayuhan ko rin kayo, mga kapatid ko, na inyong pangalagaang patuloy na manalangin, upang kayo ay hindi padala sa mga tukso ng diyablo, nang hindi niya kayo madaig, upang hindi niya kayo maging mga sakop sa huling araw; sapagkat masdan, kayo ay gagantimpalaan niya ng hindi mabuting bagay.

34:40 At ngayon mga minamahal kong kapatid, pinapayuhan ko kayo na magkaroon ng pagtitiyaga, at kayo ay magtiis sa lahat ng uri ng paghihirap; na kayo ay huwag manlait laban doon sa mga nagtaboy sa inyo dahil sa inyong labis na kahirapan, at baka kayo ay maging mga makasalanang katulad nila;

34:41 Kundi kayo ay magkaroon ng pagtitiyaga, at tiisin ang mga paghihirap na yaon, nang may matatag na pag-asa na kayo balang araw ay mamamahinga sa lahat ng inyong mga paghihirap.

KABANATA 35 (Mga 74 b.c.)

35:1 Ngayon ito ay nangyari na, nang matapos si Amulek sa mga salitang ito, inilayo nila ang kanilang sarili sa maraming tao at nagtungo sa lupain ng Jerson.

35:2 Oo, at ang iba pa sa mga magkakapatid, matapos nilang ipangaral ang salita sa mga Zoramita, ay nagtungo rin sa lupain ng Jerson.

35:3 At ito ay nangyari na, na matapos na ang higit na kilalang bahagi ng mga Zoramita ay sama-samang nagsanggunian hinggil sa mga salitang ipinangaral sa kanila, sila ay nagalit dahil sa salita, sapagkat winasak nito ang kanilang katusuhan; anupa't sila ay tumangging makinig sa mga salita.

35:4 At sila ay nagpasabi at sama-samang tinipon ang lahat ng tao sa lahat ng dako ng buong lupain, at nakipagsanggunian sa kanila hinggil sa mga salitang sinabi.

35:5 Ngayon, ang kanilang mga tagapamahala at kanilang mga saserdote at kanilang mga guro ay hindi hinayaang malaman ng mga tao ang hinggil sa kanilang mga hangarin; samakatwid nalaman nila nang palihim ang mga iniisip ng lahat ng tao.

35:6 At ito ay nangyari na, na matapos nilang malaman ang mga iniisip ng lahat ng tao, na yaong mga sumasang-ayon sa mga salitang sinabi ni Alma at ng kanyang mga kapatid ay itinaboy palabas ng lupain; at sila ay marami; at sila ay nagtungo rin sa lupain ng Jerson.

35:7 At ito ay nangyari na, na nangaral sa kanila si Alma at ang kanyang mga kapatid.

35:8 Ngayon, ang mga tao ng mga Zoramita ay nagalit sa mga tao ni Ammon na nasa Jerson, at ang punong tagapamahala ng mga Zoramita, sapagkat napakasamang tao, ay nagpasabi sa mga tao ni Ammon na hinihiling sa kanila na itaboy nilang palabas ng kanilang lupain ang lahat ng yaong nagtungo sa kanilang lupain mula sa kanila.

35:9 At nangusap siya ng maraming pananakot laban sa kanila. At ngayon, ang mga tao ni Ammon ay hindi natakot sa kanilang mga salita; anupa't hindi nila sila itinaboy palabas, bagkus ay tinanggap nila ang lahat ng maralita ng mga Zoramita na nagtungo sa kanila; at inalagaan sila, at dinamitan sila, at binigyan sila ng mga lupain na kanilang mana; at kanilang pinaglingkuran sila alinsunod sa kanilang mga kakulangan.

35:10 Ngayon pinukaw nito ang mga Zoramita na magalit laban sa mga tao ni Ammon, at sila ay nagsimulang sumama sa mga Lamanita at pukawin din silang magalit laban sa kanila.

35:11 At sa gayon ang mga Zoramita at ang mga Lamanita ay nagsimulang maghanda para sa digmaan laban sa mga tao ni Ammon, at laban din sa mga Nephita.

35:12 At sa gayon nagtapos ang ikalabimpitong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

35:13 At nilisan ng mga tao ni Ammon ang lupain ng Jerson, at nagtungo sa lupain ng Melek, at nagbigay-daan sa lupain ng Jerson sa mga hukbo ng mga Nephita, upang sila ay makipaglaban sa mga hukbo ng mga Lamanita at sa mga hukbo ng mga Zoramita; at sa gayon nagsimula ang isang digmaan sa pagitan ng mga Lamanita at ng mga Nephita, sa ikalabingwalong taon ng panunungkulan ng mga hukom; at isang ulat ng kanilang mga digmaan ang ibibigay pagkaraan nito.

35:14 At sina Alma at Ammon, at ang kanilang mga kapatid, at gayon din ang dalawang anak na lalaki ni Alma ay nagsibalik sa lupain ng Zarahemla, matapos na maging mga kasangkapan sa mga kamay ng Diyos sa pagdadala ng marami sa mga Zoramita sa pagsisisi; at kasindami ng nadala sa pagsisisi ay itinaboy palabas ng kanilang lupain; subalit sila ay nagkaroon ng mga lupain na kanilang mana sa lupain ng Jerson, at sila ay humawak ng mga sandata upang ipagtanggol ang kanilang sarili, at kanilang mga asawa, at anak, at kanilang mga lupain.

35:15 Ngayon, si Alma, nagdadalamhati dahil sa kasamaan ng kanyang mga tao, oo, dahil sa mga digmaan, at sa mga pagdanak ng dugo, at sa mga alitan na nasa kanila; at matapos na maipahayag ang salita, o nagpasiyang ipahayag ang salita, sa lahat ng tao sa lahat ng lunsod; at nakikitang ang mga puso ng mga tao ay nagsimulang maging matitigas, at na nagsimula silang magdamdam dahil sa kahigpitan ng salita, na ang kanyang puso ay labis na nalungkot.

35:16 Samakatwid, kanyang pinapangyaring sama-samang tipunin ang kanyang mga anak na lalaki, upang maibigay niya sa bawat isa sa kanila ang kani-kanyang tungkulin, nang magkakahiwalay, hinggil sa mga bagay na nauukol sa kabutihan. At kami ay may ulat ng kanyang mga kautusan, na ibinigay niya sa kanila ayon sa kanyang sariling talaan.

Ang mga kautusan ni Alma sa kanyang anak na si Helaman. Binubuo ng mga KABANATA 36 at 37.

KABANATA 36 (Mga 74 b.c.)

36:1 Anak kong lalaki, pakinggan ang aking mga salita; sapagkat ipinangangako ko sa iyo, na habang sinusunod mo ang mga kautusan ng Diyos ikaw ay uunlad sa lupain.

36:2 Nais kong gawin mo ang tulad ng ginawa ko, sa pag-alaala sa pagkabihag ng ating mga ama; sapagkat sila ay nasa pagkaalipin, at walang sinumang makapagpapalaya sa kanila maliban sa Diyos ni

Abraham, at sa Diyos ni Isaac, at sa Diyos ni Jacob; at tunay na kanyang hinango sila sa kanilang mga paghihirap.

36:3 At ngayon, O anak kong Helaman, masdan, ikaw ay nasa iyong kabataan, at kaya nga, nagsusumamo ako sa iyo na pakinggan mo ang aking mga salita at matuto sa akin; sapagkat nalalaman ko na sino man ang magbibigay ng kanyang tiwala sa Diyos ay tutulungan sa kanilang mga pagsubok, at kanilang mga suliranin, at kanilang mga paghihirap, at dadakilain sa huling araw.

36:4 At hindi ko nais na isipin mong nalalaman ko ito para sa aking sarili -- hindi sa temporal kundi sa espirituwal, hindi sa makamundong kaisipan kundi sa Diyos.

36:5 Ngayon, masdan, sinasabi ko sa iyo, kung hindi ako isinilang sa Diyos ay hindi ko sana nalaman ang mga bagay na ito; subalit ipinahintulot ng Diyos, sa pamamagitan ng bibig ng kanyang banal na anghel, na ipaalam ang mga bagay na ito sa akin, hindi dahil sa karapat-dapat ang aking sarili;

36:6 Sapagkat naglakbay akong kasama ang mga anak na lalaki ni Mosias, naghahangad na wasakin ang simbahan ng Diyos; subalit masdan, isinugo ng Diyos ang kanyang banal na anghel upang pigilin kami sa daraanan.

36:7 At masdan, siya ay nangusap sa amin, tulad ng tinig ng kulog, at ang buong lupa ay nayanig sa ilalim ng aming mga paa; at kaming lahat ay nalugmok sa lupa, sapagkat ang takot sa Panginoon ay nanaig sa amin.

36:8 Subalit masdan, sinabi ng tinig sa akin: Bumangon. At bumangon ako at tumayo, at namasdan ang anghel.

36:9 At sinabi niya sa akin: Kung ikaw sa iyong sarili ay mamamatay, huwag nang hangarin pang wasakin ang simbahan ng Diyos.

36:10 At ito ay nangyari na, na ako ay nalugmok sa lupa; at ito ay sa loob ng tatlong araw at tatlong gabi na hindi ko naibuka ang aking bibig, ni ang nagamit ko ang aking mga paa.

36:11 At ang anghel ay nangusap pa ng maraming bagay sa akin, na narinig ng aking mga kapatid, subalit hindi ko narinig ang mga ito; sapagkat nang marinig ko ang mga salitang -- Kung ikaw sa iyong sarili ay mamamatay, huwag nang hangarin pang wasakin ang simbahan ng Diyos -- ako ay nakadama ng malaking takot at panggigilalas na baka ako'y mamatay, kung kaya't ako ay nalugmok sa lupa at wala na akong narinig pa.

36:12 Subalit ako ay giniyagis ng walang hanggang pagdurusa, sapagkat ang kaluluwa ko'y sinaktan sa pinakamasidhing sakit at giniyagis ng lahat ng aking kasalanan.

36:13 Oo, naalaala ko ang lahat ng aking kasalanan at mga kasamaan, kung saan ako'y pinarusahan ng mga pasakit ng impiyerno; oo, nakita ko na ako'y naghimagsik laban sa aking Diyos, at na hindi ko sinunod ang kanyang mga banal na kautusan.

36:14 Oo, at pinaslang ko ang marami sa kanyang mga anak, o sa madaling salita, inakay silang palayo tungo sa pagkawasak; oo, at sa lalong maliwanag naging labis ang aking kasamaan, na ang isipin lamang na magtungo sa kinaroroonan ng aking Diyos ay giniyagis ang aking kaluluwa ng hindi maipaliwanag na masidhing takot.

36:15 O, naisip ko, kung maaari lamang na ako ay itakwil at mawasak kapwa kaluluwa at katawan, upang hindi ako madalang tumayo sa harapan ng aking Diyos, upang hatulan sa aking mga gawa.

36:16 At ngayon, sa loob ng tatlong araw at tatlong gabi ako ay giniyagis, maging ng mga pasakit ng isang isinumpang kaluluwa.

36:17 At ito ay nangyari na, na habang ako'y nasa gayong paggiyagis ng pagdurusa, samantalang ako'y sinasaktan ng alaala ng marami kong kasalanan, masdan, naalaala ko ring narinig ang aking ama na nagproposiya sa mga tao hinggil sa pagparito ng isang Jesucristo, isang Anak ng Diyos, na magbabayad-sala para sa mga kasalanan ng sanlibutan.

36:18 Ngayon, nang maapuhap ng aking isipan ang kaisipang ito, nagsumamo ako sa aking puso: O Jesus, ikaw na Anak ng Diyos, kaawaan ako, na nasa kasukdulan ng kapaitan, at napalilibutan ng walang hanggang tanikala ng kamatayan.

36:19 At ngayon, masdan, nang maisip ko ito, hindi ko na naalaala pa ang aking mga pasakit; oo, hindi na ako sinaktan pa ng alaala ng aking mga kasalanan.

36:20 At o, anong galak, at anong kagila-gilalas na liwanag ang namasdan ko; oo, ang kaluluwa ko'y napuspos ng kagalakan na kasingsidhi ng aking pasakit!

36:21 Oo, sinasabi ko sa iyo, anak ko, na walang ano mang bagay ang kasinghapdi at kasingpait ng aking mga pasakit. Oo, at muli sinasabi ko sa iyo, anak ko, na sa kabilang dako, walang ano mang bagay ang kasingganda at kasingtamis ng aking kagalakan.

36:22 Oo, inakala kong nakita ko, maging tulad ng nakita ng ating amang si Lehi, ang Diyos na nakaupo sa kanyang trono, napaliligiran ng di mabilang na lipumpon ng mga anghel, nasa ayos ng pag-awit at pagpupuri sa kanilang Diyos; oo, at ang aking kaluluwa ay nag-asam na maparoon.

36:23 Subalit masdan, muling nanumbalik sa aking mga paa ang kanilang lakas, at tumayo ako sa aking mga paa, at ipinahayag sa mga tao na ako ay isinilang sa Diyos.

36:24 Oo, at magmula noon maging hanggang sa ngayon, ako'y gumawa nang walang tigil, upang makapagdala ako ng mga kaluluwa tungo sa pagsisisi; upang sila'y madala ko na makatikim ng labis na kagalakan na aking natikman; upang sila rin ay isilang sa Diyos, at mapuspos ng Espiritu Santo.

36:25 Oo, at ngayon masdan, O anak ko, binigyan ako ng Panginoon ng labis na kagalakan sa bunga ng aking mga pagpapagal;

36:26 Sapagkat dahil sa salitang ibinahagi niya sa akin, masdan, marami ang isinilang sa Diyos, at nakatikim tulad ng natikman ko, at nakakita nang mata sa mata tulad ng nakita ko; anupa't nalalaman nila ang mga bagay na ito na sinasabi ko, tulad ng pagkaalam ko; at ang kaalamang taglay ko ay sa Diyos.

36:27 At ako'y tinulungan sa ilalim ng mga pagsubok at suliranin ng lahat ng uri, oo, at sa lahat ng uri ng paghihirap; oo, pinalaya ako ng Diyos mula sa bilangguan, at mula sa mga gapos, at mula sa kamatayan; oo, at ibinibigay ko ang aking tiwala sa kanya, at ako'y patuloy niyang ililigtas.

36:28 At nalalaman ko na ako'y kanyang ibabangon sa huling araw, upang manahanang kasama niya sa kaluwalhatian; oo, at pupurihin ko siya magpakailanman, sapagkat inilabas niya ang ating mga ama sa Egipto, at ipinalamon niya ang mga taga-Egipto sa Dagat na Pula; at kanyang inakay sila ng kanyang kapangyarihan tungo sa lupang pangako; oo, at kanyang pinalaya sila mula sa pagkaalipin at pagkabihag sa pana-panahon.

36:29 Oo, at inilabas din niya ang ating mga ama sa lupain ng Jerusalem; at pinalaya rin niya sila, sa pamamagitan ng kanyang walang hanggang kapangyarihan, sa pagkaalipin at pagkabihag, sa pana-panahon, maging hanggang sa ngayon; at parati kong pinananatili sa aking alaala ang kanilang naging pagkabihag; oo, nararapat mo ring panatilihin sa alaala, tulad ng ginawa ko, ang kanilang naging pagkabihag.

36:30 Subalit masdan, anak ko, hindi lamang ito; sapagkat nararapat mong malaman na tulad ko, na habang sinusunod mo ang mga kautusan ng Diyos ikaw ay uunlad sa lupain; at nararapat mo ring

malaman, na habang hindi mo sinusunod ang mga kautusan ng Diyos ikaw ay itatakwil mula sa kanyang harapan. Ngayon, ito ay ayon sa kanyang salita.

KABANATA 37
(Mga 74 b.c.)

37:1 At ngayon, anak kong Helaman, inuutusan kitang kunin mo ang mga talaang ipinagkatiwala sa akin;

37:2 At inuutusan din kita na mag-ingat ng isang talaan ng mga taong ito, tulad ng ginawa ko, sa mga lamina ni Nephi, at panatilihing banal ang lahat ng bagay na ito na aking iningatan, maging tulad ng pag-iingat ko sa mga ito; sapagkat ang mga ito ay iniingatan para sa isang matalinong layunin.

37:3 At ang mga laminang tansong ito, na naglalaman ng mga inukit na ito, na naglalaman ng mga talaan ng mga banal na kasulatan sa mga yaon, na naglalaman ng talaangkanan ng ating mga ninuno, maging mula pa sa simula --

37:4 Masdan, iprinopesiya ng ating mga ama, na ang mga ito ay iingatan at ipapasa-pasa sa bawat sali't salinlahi, at iingatan at pangangalagaan ng kamay ng Panginoon hanggang sa ang mga ito ay maipahayag sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, upang malaman nila ang mga hiwagang nilalaman niyon.

37:5 At ngayon masdan, kung iingatan ang mga ito ay kinakailangang mapanatili nito ang kanilang kinang; oo, at mapananatili ng mga ito ang kanilang kinang; oo, at gayon din ang lahat ng laminang naglalaman ng yaong banal na kasulatan.

37:6 Ngayon, maaaring akalain mo na ito ay kahangalan sa akin; subalit masdan sinasabi ko sa iyo, na sa pamamagitan ng maliliit at mga karaniwang bagay ay naisasakatuparan ang mga dakilang bagay; at sa maliliit na pamamaraan sa maraming pagkakataon ay lumilito sa marurunong.

37:7 At ang Panginoong Diyos ay nagsasagawa ng mga pamamaraan upang isakatuparan ang kanyang dakila at mga walang hanggang layunin; at sa pamamagitan ng napakaliit na pamamaraan ay nililito ng Panginoon ang marurunong at isinasakatuparan ang kaligtasan ng maraming tao.

37:8 At ngayon, sa simula pa ay karunungan na ito sa Diyos na ang mga bagay na ito ay pangalagaan; sapagkat masdan, pinalawak ng mga ito ang kaalaman ng mga taong ito, oo, at napaniwala ang marami sa kamalian ng kanilang mga gawain, at sila'y dinala sa kaalaman ng kanilang Diyos tungo sa kaligtasan ng kanilang mga kaluluwa.

37:9 Oo, sinasabi ko sa iyo, kung hindi dahil sa mga bagay na ito na nilalaman ng mga talaang ito, na nasa mga laminang ito, ay hindi sana napaniwala ni Ammon at ng kanyang mga kapatid ang napakaraming libu-libo sa mga Lamanita sa kamalian ng kaugalian ng kanilang mga ama; oo, ang mga talaang ito at ang mga salita nito ang nagdala sa kanila sa pagsisisi; ibig sabihin, sila ay dinala ng mga ito sa kaalaman ng Panginoon nilang Diyos, at upang magsaya kay Jesucristo na kanilang Manunubos.

37:10 At sino ang nakaaalam na hindi sila ang magiging daan sa pagdadala ng napakaraming libu-libo sa kanila, oo, at marami rin sa libu-libo nating mga kapatid na matitigas ang leeg, ang mga Nephita, na ngayon ay pinatitigas ang kanilang mga puso sa kasalanan at mga kasamaan, sa kaalaman ng kanilang Manunubos?

37:11 Ngayon, ang mga hiwagang ito ay hindi pa ganap na ipinaalam sa akin; kaya nga, ako ay magpipigil.

37:12 At makasasapat na kung sasabihin ko lamang na ang mga ito ay pinangangalagaan dahil sa isang matalinong layunin, kung aling layunin ay nalalaman ng Diyos; sapagkat siya ay nagpapayo sa

karunungan sa lahat ng kanyang nilikha, at ang kanyang mga landas ay tuwid, at ang kanyang mga hakbangin ay isang walang hanggang pag-ikot.

37:13 O pakatandaan, pakatandaan, anak kong Helaman, kung gaano kahigpit ang mga kautusan ng Diyos. At sinabi niya: Kung susundin ninyo ang aking mga kautusan kayo ay uunlad sa lupain -- subalit kung hindi ninyo susundin ang kanyang mga kautusan kayo ay itatakwil mula sa kanyang harapan.

37:14 At ngayon tandaan, anak ko, na ipinagkatiwala ng Diyos sa iyo ang mga bagay na ito, na mga banal, na pinanatili niyang banal, at kanya ring iingat na pangangalagaan para sa isang matalinong layunin sa kanya, upang maipakita niya ang kanyang kapangyarihan sa mga darating na salinlahi.

37:15 At ngayon masdan, sinasabi ko sa iyo sa pamamagitan ng diwa ng propesiya, na kung ikaw ay lalabag sa mga kautusan ng Diyos, masdan, ang mga banal na bagay na ito ay kukunin mula sa iyo sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, at ipauubaya ka kay Satanas, upang salain ka niya na tulad ng ipa sa hangin.

37:16 Subalit kung susundin mo ang mga kautusan ng Diyos, at gawin sa mga banal na bagay na ito ang naaalinsunod sa iniutos sa iyo ng Panginoon, (sapagkat kinakailangan kang magsumamo sa Panginoon para sa lahat ng bagay ano man ang kinakailangan mong gawin sa mga ito) masdan, walang kapangyarihan sa lupa o impiyerno ang makakukuha sa mga ito mula sa iyo, sapagkat ang Diyos ay makapangyarihan tungo sa katuparan ng lahat ng kanyang salita.

37:17 Sapagkat tutuparin niya ang lahat ng kanyang pangako na gagawin niya sa iyo, sapagkat tinupad niya ang kanyang mga pangakong ginawa niya sa ating mga ama.

37:18 Sapagkat siya ay nangako sa kanila na kanyang pangangalagaan ang mga bagay na ito para sa isang matalinong layunin sa kanya, upang maipakita niya ang kanyang kapangyarihan sa mga darating na salinlahi.

37:19 At ngayon masdan, isang layunin ang tinupad na niya, maging sa pagpapanumbalik sa maraming libu-libong Lamanita sa kaalaman ng katotohanan; at ipinakita niya ang kanyang kapangyarihan sa kanila, at kanya pa ring ipakikita ang kanyang kapangyarihan sa kanila hanggang sa mga darating na salinlahi; anupa't ang mga ito ay pangangalagaan.

37:20 Kaya nga inuutos ko sa iyo, anak kong Helaman, na maging masigasig ka sa pagtupad sa lahat ng aking mga salita, at na maging masigasig ka sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos na tulad ng nasusulat.

37:21 At ngayon, mangungusap ako sa iyo hinggil sa mga yaong dalawampu't apat na lamina, na ingatan mo ang mga ito, upang ang mga hiwaga at ang mga gawain ng kadiliman, at kanilang mga lihim na gawain, o ang mga lihim na gawain ng mga yaong taong nalipol, ay maipaalam sa mga taong ito; oo, lahat ng kanilang pagpaslang, at panloloob, at kanilang mga pandarambong, at lahat ng kanilang mga kasamaan at karumal-dumal na gawain, ay maipaalam sa mga taong ito; oo, at na pangalagaan mo ang mga kasangkapang ito ng pagsasalin.

37:22 Sapagkat masdan, nakita ng Panginoon na ang kanyang mga tao ay nagsisimulang gumawa sa kadiliman, oo, gumagawa ng mga lihim na pagpaslang at karumal-dumal na gawain; kung kaya nga't sinabi ng Panginoon, kung hindi sila magsisisi sila'y lilipulin mula sa balat ng lupa.

37:23 At sinabi ng Panginoon: Ihahanda ko para sa aking lingkod na si Gaselim, ang isang bato, na kikinang sa kadiliman tungo sa liwanag, upang maisiwalat ko sa aking mga tao na naglilingkod sa akin, upang maisiwalat ko sa kanila ang mga gawain ng kanilang mga kapatid, oo, ang kanilang mga lihim na gawain, ang kanilang mga gawain ng kadiliman, ang kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain.

37:24 At ngayon, anak ko, ang mga kasangkapang ito sa pagsasalin ay inihanda upang ang salita ng Diyos ay matupad, na sinabi niya, sinasabing:

37:25 Ilalabas ko sa kadiliman tungo sa liwanag ang lahat ng kanilang mga lihim na gawain at kanilang karumal-dumal na gawain; at maliban kung sila'y magsisisi na lilipulin ko sila mula sa balat ng lupa; at dadalhin ko sa liwanag ang lahat ng kanilang mga lihim at karumal-dumal na gawain, sa lahat ng bansa na magmula ngayon ay magmamay-ari ng lupain.

37:26 At ngayon, anak ko, nakikita natin na hindi sila nagsisi; kung kaya nga't nalipol sila, at sa gayon ang salita ng Diyos ay natupad; oo, ang kanilang mga lihim na karumal-dumal na gawain ay inilabas sa kadiliman at ipinaalam sa atin.

37:27 At ngayon, anak ko, iniutos ko sa iyong ilihim mo ang lahat ng kanilang mga sumpa, at kanilang mga tipan, at kanilang mga kasunduan sa kanilang mga lihim na karumal-dumal na gawain; oo, at lahat ng kanilang senyas at kanilang mga kababalaghan ay ilihim mo mula sa mga taong ito, upang hindi nila malaman ang mga ito, na baka sila ay masadlak din sa kadiliman at malipol.

37:28 Sapagkat masdan, may sumpa sa buong lupaing ito, na ang pagkalipol ay sasapit sa lahat ng yaong manggagawa ng kadiliman, alinsunod sa kapangyarihan ng Diyos, kapag sila ay ganap nang hinog; samakatwid nais ko na ang mga taong ito ay hindi malipol.

37:29 Kaya nga ilihim mo ang mga lihim na plano na ito ng kanilang mga sumpa at tipan mula sa mga taong ito, at yaon lamang kanilang kasamaan at kanilang mga pagpaslang at kanilang mga karumal-dumal na gawain ang iyong ipaaalam sa kanila; at turuan mo silang mapoot sa mga gayong kasamaan at mga karumal-dumal na gawain at pagpaslang; at ituturo mo rin sa kanila na ang mga taong ito ay nalipol dahil sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain at kanilang mga pagpaslang.

37:30 Sapagkat masdan, kanilang pinaslang ang lahat ng propeta ng Panginoon na dumating sa kanila upang ipahayag sa kanila ang hinggil sa kanilang mga kasamaan; at ang dugo ng mga yaong kanilang pinaslang ay dumaing sa Panginoon nilang Diyos upang maghiganti sa mga yaong kanilang mamamatay; at sa gayon ang mga kahatulan ng Diyos ay sumapit sa mga manggagawang ito ng kadiliman at lihim na pagsasabwatan.

37:31 Oo, at sumpain nawa ang lupain magpakailanman sa mga yaong manggagawa ng kadiliman at sa mga lihim na pagsasabwatan, maging hanggang sa pagkalipol, maliban kung sila ay magsisisi bago sila ganap na mahinog.

37:32 At ngayon, anak ko, tandaan ang mga salitang sinabi ko sa iyo; huwag ipagkatiwala yaong mga lihim na plano sa mga taong ito, sa halip ituro sa kanila ang walang hanggang pagkapoot laban sa kasalanan at kasamaan.

37:33 Ipangaral sa kanila ang pagsisisi, at pananampalataya sa Panginoong Jesucristo; turuan silang magpakumbaba ng kanilang sarili at maging maamo at mapagpakumbaba sa puso; turuan silang paglabanan ang bawat tukso ng diyablo sa pamamagitan ng kanilang pananampalataya sa Panginoong Jesucristo.

37:34 Turuan silang kailanma'y huwag manghinawa sa mabubuting gawa, kundi maging maamo at magpakumbaba sa puso; sapagkat ang gayon ay makasusumpong ng kapahingahan sa kanilang mga kaluluwa.

37:35 O, pakatandaan, anak ko, at matuto ng karunungan sa iyong kabataan; oo, matuto sa iyong kabataan na sumunod sa mga kautusan ng Diyos.

37:36 Oo, at magsumamo sa Diyos para sa lahat ng iyong pangangailangan; oo, hayaang ang lahat ng iyong gawain ay para sa Panginoon, at saan ka man magtungo ay hayaang sa Panginoon; oo, lahat ng

iyong nasasaisip ay ituon sa Panginoon; oo, ang pagmamahal sa iyong puso ay mapasa-Panginoon magpakailanman.

37:37 Makipagsanggunian sa Panginoon sa lahat ng iyong mga gawain, at gagabayan ka niya sa kabutihan; oo, kapag ikaw ay nahiga sa gabi, mahiga sa Panginoon, upang mabantayan ka niya sa iyong pagtulog; at kapag ikaw ay bumangon sa umaga hayaang ang iyong puso ay mapuspos ng pasasalamat sa Diyos; at kung gagawin mo ang mga bagay na ito, ikaw ay dadakilain sa huling araw.

37:38 At ngayon, anak ko, ako ay may sasabihin kahit paano hinggil sa bagay na tinatawag ng ating mga ama na isang bola, o tagagabay -- o kung tawagin ito ng ating mga ama ay Liahona, na sa pagkakasalin, ay isang aguhon; at inihanda ito ng Panginoon.

37:39 At masdan, walang sino mang tao ang maaaring makagawa alinsunod sa kahanga-hangang pagkakagawa nito. At masdan, ito ay inihanda upang ipakita sa ating mga ama ang daan kung saan sila nararapat maglakbay sa ilang.

37:40 At kumilos ito para sa kanila alinsunod sa kanilang pananampalataya sa Diyos; kaya nga, kung sila ay may pananampalatayang maniwala na magagawa ng Diyos na ipaturo sa yaong mga ikiran ang daan na kanilang nararapat patunguhan, masdan, ito'y naganap; anupa't taglay nila ang himalang ito, at marami pa ring himala ang naisagawa sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, sa araw-araw.

37:41 Gayon pa man, dahil sa mga yaong himalang nagawa sa maliit na pamamaraan na nagpakita ito sa kanila ng mga nakapanggigilalas na gawain. Sila ay naging mga tamad, at nakalimot na pairalin ang kanilang pananampalataya at pagiging masigasig at sa gayon tumigil yaong nakapanggigilalas na gawain, at hindi sila sumulong sa kanilang paglalakbay;

37:42 Kaya nga, sila ay namalagi sa ilang, o hindi nakapaglakbay sa isang tuwid na daan, at nagdanas ng gutom at uhaw, dahil sa kanilang mga pagkakasala.

37:43 At ngayon, anak ko, nais kong maunawaan mo na ang mga bagay na ito ay hindi sa walang kahalintulad; sapagkat yayamang naging tamad ang ating mga ama sa pagbibigay-pansin sa aguhong ito (ngayon, ang mga bagay na ito ay temporal) sila ay hindi umunlad; maging sa mga bagay na espirituwal.

37:44 Sapagkat masdan, kasindali ng pagbibigay-pansin sa salita ni Cristo, na magtuturo sa iyo sa tuwid na daan patungo sa walang hanggang kaligayahan, gayon din para sa ating mga ama na bigyang-pansin ang aguhong ito, na nagturo sa kanila sa tuwid na daan patungo sa lupang pangako.

37:45 At ngayon sinasabi ko, hindi ba't may pagkakahalintulad sa mga bagay na ito? Sapagkat kasintiyak na inakay ng tagagabay na ito ang ating mga ama, sa pamamagitan ng pagsunod sa pagkilos nito, patungo sa lupang pangako, na ang mga salita ni Cristo, kung susundin natin ang mga aral nito, ay dadalhin tayo sa kabila nitong lambak ng kalungkutan tungo sa higit na mainam na lupang pangako.

37:46 O anak ko, huwag tayong maging mga tamad dahil sa kadalian ng daan; sapagkat gayon din ito sa ating mga ama; sapagkat sa gayon ito inihanda para sa kanila, na kung sila ay titingin ay mabubuhay sila; gayon din ito sa atin. Ang daan ay inihanda, at kung tayo ay titingin maaari tayong mabuhay magpakailanman.

37:47 At ngayon, anak ko, tiyaking pangangalagaan mo ang mga banal na bagay na ito, oo, tiyaking aasa ka sa Diyos at mabubuhay. Humayo sa mga taong ito at ipahayag ang salita, at maging mahinahon. Anak ko, paalam.

Ang mga kautusan ni Alma sa kanyang anak na si Siblon. Binubuo ng KAPANATA 38.

KAPANATA 38
(Mga 74 b.c.)

38:1 Anak ko, pakinggan ang aking mga salita, sapagkat sinasabi ko sa iyo, maging tulad ng sinabi ko kay Helaman, na habang sinusunod mo ang mga kautusan ng Diyos ikaw ay uunlad sa lupain; at habang hindi mo sinusunod ang mga kautusan ng Diyos ikaw ay itatakwil mula sa kanyang harapan.

38:2 At ngayon, anak ko, ako ay nagtitiwalang magkakaroon ako ng labis na kagalakan sa iyo, dahil sa iyong katatagan at iyong katapatan sa Diyos; sapagkat nang magsimula kang umasa sa Panginoon mong Diyos sa iyong kabataan, maging sa ako'y umaasang magpapatuloy ka sa pagsunod sa kanyang mga kautusan; sapagkat pinagpala siya na makapagtitiis hanggang sa katapusan.

38:3 Sinasabi ko sa iyo, anak ko, na ako ay nagkaroon na ng labis na kagalakan sa iyo, dahil sa iyong katapatan at iyong pagkamasigasig, at iyong tiyaga at iyong mahabang pagtitiis sa mga tao ng mga Zoramita.

38:4 Sapagkat nalalaman kong ikaw ay iginapos; oo, at nalalaman ko ring pinagbabato ka dahil sa salita; at tiniis mo ang lahat ng bagay na ito nang may pagtitiyaga dahil sa kasama mo ang Panginoon; at ngayon nalalaman mong iniligtas ka ng Panginoon.

38:5 At ngayon anak ko, Siblon, nais kong pakatandaan mo, na habang ibinibigay mo ang iyong lubos na tiwala sa Diyos ikaw ay maliligtas mula sa iyong mga pagsubok, at iyong mga suliranin, at iyong mga paghihirap, at dadakilain ka sa huling araw.

38:6 Ngayon, anak ko, hindi ko nais na isipin mong nalalaman ko ang mga bagay na ito para sa aking sarili, kundi ito ang Espiritu ng Diyos na nasa akin na siyang nagbigay-alam ng mga bagay na ito sa akin; sapagkat kung hindi ako isinilang sa Diyos ay hindi ko sana nalaman ang mga bagay na ito.

38:7 Subalit masdan, ang Panginoon sa kanyang dakilang awa ay isinugo ang kanyang anghel upang ipahayag sa akin na kailangang itigil ko ang gawain ng pangwawasak sa kanyang mga tao; oo, at nakakita ako ng isang anghel nang harap-harapan, at siya ay nakipag-usap sa akin, at ang kanyang tinig ay tulad sa kulog, at niyanig nito ang buong lupa.

38:8 At ito ay nangyari na, na ako'y tatlong araw at tatlong gabing nasa pinakamapait na sakit at pagdurusa ng kaluluwa; at hindi kailanman, hanggang sa humingi ako ng awa sa Panginoong Jesucristo, na nakatanggap ako ng kapatawaran sa aking mga kasalanan. Subalit masdan, nagsumamo ako sa kanya at natagpuan ko ang kapayapaan sa aking kaluluwa.

38:9 At ngayon, anak ko, ito ay sinabi ko sa iyo upang ikaw ay matuto ng karunungan, nang matuto ka sa akin na walang ibang daan o pamamaraan upang maligtas ang tao, tanging kay at sa pamamagitan ni Cristo. Masdan, siya ang buhay at ang ilaw ng sanlibutan. Masdan, siya ang salita ng katotohanan at kabutihan.

38:10 At ngayon, sapagkat nagsimula ka nang ituro ang salita maging sa nais kong magpatuloy ka sa pagtuturo; at nais kong maging masigasig at mahinahon ka sa lahat ng bagay.

38:11 Tiyaking hindi ka inaangat sa kapalaluan; oo, tiyaking hindi ka nagmamalaki sa iyong sariling karunungan, ni sa iyong labis na lakas.

38:12 Gumamit ng katapangan, subalit hindi mapanupil; at tiyakin ding pigilin ang lahat ng iyong silakbo ng damdamin; upang mapuspos ka ng pagmamahal; tiyaking nagpipigil ka mula sa katamaran.

38:13 Huwag manalanging tulad ng ginagawa ng mga Zoramita, sapagkat nakita mong sila ay nananalangin upang marinig ng mga tao, at purihin dahil sa kanilang karunungan.

38:14 Huwag sabihin: O Diyos, ako ay nagpapasalamat sa inyo na higit kaming mabubuti kaysa sa aming mga kapatid; kundi sabihin: O Panginoon, patawarin ang aking pagiging hindi karapat-dapat, at alalahaning kaawaan ang aking mga kapatid -- oo, kilalanin ang iyong pagiging hindi karapat-dapat sa harapan ng Diyos sa lahat ng panahon.

38:15 At nawa'y pagpalain ng Panginoon ang iyong kaluluwa, at tanggapin ka sa huling araw sa kanyang kaharian, upang umupo sa kapayapaan. Ngayon humayo, anak ko, at ituro ang salita sa mga taong ito. Maging mahinahon. Anak ko, paalam.

Ang mga kautusan ni Alma sa kanyang anak na si Corianton. Binubuo ng mga KABANATA 39 hanggang 42 na pinagsama-sama.

KABANATA 39

Mga 74 b.c.

39:1 At ngayon, aking anak na lalaki, kahit paano, ako ay may higit pang sasabihin sa iyo, kaysa sa sinabi ko sa iyong kapatid; sapagkat masdan, hindi mo ba napuna ang katatagan ng iyong kapatid, ang kanyang katapatan, at ang kanyang pagsusumigasig sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos? Masdan, siya ba ay hindi nagbigay ng magandang halimbawa sa iyo?

39:2 Sapagkat hindi mo binigyan ng higit na pansin ang aking mga salita, kagaya ng iyong kapatid, sa mga tao ng mga Zoramita. Ngayon, ito ang nasasalob ko laban sa iyo; ikaw ay patuloy na nagmamalaki sa iyong lakas at sa iyong karunungan.

39:3 At hindi lamang ito, anak ko, iyong ginawa yaong nakasasakit sa akin, sapagkat iyong tinalikuran ang ministeryo, at nagtungo sa lupain ng Siron sa mga hangganan ng mga Lamanita sa pagsunod sa patutot na si Isabel.

39:4 Oo, kanyang naakit ang mga puso ng marami; ngunit ito ay hindi sapat na dahilan para sa iyo, anak ko. Dapat na nagsilbi ka sa ministeryo na siyang ipinagkatiwala sa iyo.

39:5 Hindi mo ba alam, anak ko, na ang mga bagay na ito ay karumal-dumal sa paningin ng Panginoon; oo, pinakakarumal-dumal sa lahat ng kasalanan maliban sa pagpapadana ng dugo ng walang malay o sa pagtatatwa sa Espiritu Santo?

39:6 Sapagkat masdan, kung iyong itatatwa ang Espiritu Santo na minsan ay nagkaroon ng puwang sa iyo, at alam mong itinatwa mo ito, masdan, ito ay isang kasalanang walang kapatawaran; oo, at ang sinumang pumaslang na salungat sa liwanag at kaalamang ibinigay ng Diyos, hindi magiging madali para sa kanya ang magkamit ng kapatawaran; oo, sinasabi ko sa iyo, aking anak, na hindi madali para sa kanya ang makatanggap ng kapatawaran.

39:7 At ngayon, anak ko, hinihiling ko sa Diyos na ikaw ay hindi sana nagkasala ng gayong kabigat na kasalanan. Hindi ko tutukuyin ang iyong mabibigat na kasalanan upang saktan ang iyong kaluluwa, kung ito ay hindi para sa iyong ikabubuti.

39:8 Ngunit masdan, hindi mo maaaring itago ang iyong mabibigat na kasalanan sa Diyos; at maliban kung ikaw ay magsisisi, ang mga ito ay tatayo bilang patotoo laban sa iyo sa huling araw.

39:9 Ngayon anak ko, nais ko na ikaw ay magsisi at talikuran ang iyong mga kasalanan, at huwag nang sundin pa ang pagnanasa ng iyong mga mata, kundi pigilin mo ang iyong sarili sa mga bagay na ito; sapagkat maliban kung gagawin mo ito ay hindi ka sa ano mang paraan magmamana ng kaharian ng Diyos. O, pakatandaan, at iyong isalob, at pigilin ang iyong sarili sa lahat ng bagay na ito.

39:10 At iniutos ko sa iyo na iyong isalob na sumangguni sa iyong mga nakatatandang kapatid sa iyong mga gawain; sapagkat masdan, ikaw ay nasa iyong kabataan, at ikaw ay nangangailangang alagaan ng iyong mga kapatid. At makinig ka sa kanilang mga payo.

39:11 Huwag pahintulutan ang iyong sarili na maakay sa anumang walang halaga o hangal na bagay; huwag pahintulutan na ang diyablo ay muling akayin ang iyong puso na humabol doon sa masasamang

patutot. Masdan, o anak ko, anong laking kasamaan ang dinala mo sa mga Zoramita; sapagkat nang makita nila ang iyong inaasal ay hindi sila naniwala sa aking mga salita.

39:12 At ngayon, ang Espiritu ng Panginoon ay nagsalita sa akin: Utusan ang iyong mga anak na gumawa ng mabuti, at baka maakay nila ang mga puso ng maraming tao sa pagkawasak; kaya nga, iniutos ko sa iyo, anak ko, nang may takot sa Diyos, na ikaw ay tumigil sa iyong mga kasamaan;

39:13 Na ikaw ay bumaling sa Panginoon nang buo mong pag-iisip, kakayahan at lakas; na huwag mo nang akayin pa ang puso ng sinuman na gumawa ng kasamaan; sa halip, ikaw ay bumalik sa kanila, at kilalanin ang iyong mga pagkakasala at kamaliang iyong nagawa.

39:14 Huwag kang maghangad ng kayamanan ni ng mga walang kabuluhang bagay ng daigdig na ito; sapagkat masdan, hindi mo ito madadala.

39:15 At ngayon, anak ko, mayroon akong sasabihin sa iyo kahit paano hinggil sa pagparito ni Cristo. Masdan, sinasabi ko sa iyo, na siya ang yaong tiyak na paparito upang alisin ang mga kasalanan ng sanlibutan; oo, siya ay paparito upang ipahayag ang masayang balita ng kaligtasan sa kanyang mga tao.

39:16 At ngayon, anak ko, ito ang ministeryo kung saan ka tinawag, ang ipahayag ang masasayang balitang ito sa mga taong ito, upang ihanda ang kanilang mga isipan; o sa lalong maliwanag, upang ang kaligtasan ay mapasakanila, upang kanilang maihanda ang mga isipan ng kanilang mga anak na pakinggan ang salita sa panahon ng kanyang pagparito.

39:17 At ngayon pagagaanin ko kahit paano ang iyong isipan sa paksang ito. Masdan, ikaw ay nagtataka kung bakit ang mga bagay na ito ay kailangang ipaalam nang napakaaga sa simula pa man. Masdan, sinasabi ko sa iyo, hindi ba't ang isang kaluluwa sa panahong ito ay kasinghalaga sa Diyos kagaya rin ng isang kaluluwa sa panahon ng kanyang pagparito?

39:18 Hindi ba't kasingkailangan din na ang plano ng pagtubos ay maipaalam sa mga taong ito gayon din sa kanilang mga anak?

39:19 Hindi ba't kasindali rin sa panahong ito para sa Panginoon na isugo ang kanyang anghel upang ipahayag ang masayang balitang ito sa atin gayon din sa ating mga anak, o kagaya rin sa panahon ng kanyang pagparito?

KABANATA 40

(Mga 74 b.c.)

40:1 Ngayon, anak ko, narito ang ilan pa sa nais kong sabihin sa iyo; sapagkat nahihiwatigan ko na ang iyong isip ay nababahala hinggil sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay.

40:2 Masdan, sinasabi ko sa iyo, na walang pagkabuhay na mag-uli -- o, ang ibig kong sabihin, sa ibang salita, na ang may kamatayang buhay na ito ay hindi mabibihisan ng kawalang-kamatayan, ang may kabulukan ay hindi mabibihisan ng walang kabulukan -- hanggang sa sumapit ang pagparito ni Cristo.

40:3 Masdan, kanyang pinapangyari ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay. Ngunit masdan, anak ko, ang pagkabuhay na mag-uli ay wala pa. Ngayon, ilalahad ko sa iyo ang isang hiwaga; gayunman, maraming hiwaga ang nakatago, at walang sinuman ang nakaaalam ng mga ito kundi ang Diyos lamang. Ngunit ipaalam ko sa iyo ang isang bagay na masigasig kong itinanong sa Diyos upang aking malaman -- yaon ay hinggil sa pagkabuhay na mag-uli.

40:4 Masdan, may isang panahong itinakda na ang lahat ay babangon mula sa patay. Ngayon, kung kailan darating ang panahong ito, walang sinuman ang nakaaalam; subalit alam ng Diyos ang panahong itinakda.

40:5 Ngayon, kung magkakaroon man ng isang pagkakataon, o pangalawang pagkakataon, o pangatlong pagkakataon, na ang mga tao ay magbabangon mula sa patay, ito ay hindi na mahalaga; sapagkat nalalaman ng Diyos ang lahat ng bagay na ito; at sapat na sa akin ang malamang ganito ang mangyayari -- na may isang panahong itinakda na ang lahat ay magbabangon mula sa patay.

40:6 Ngayon, kailangang may agwat sa pagitan ng panahon ng kamatayan at sa panahon ng pagkabuhay na mag-uli.

40:7 At ngayon, ako ay magtatanong kung ano ang mangyayari sa mga kaluluwa ng tao mula sa panahon ng kamatayan hanggang sa panahong itinakda para sa pagkabuhay na mag-uli?

40:8 Ngayon, kung mayroon mang mahigit sa isang pagkakataong itinakda para sa mga tao na bumangon, ito ay hindi na mahalaga; sapagkat ang lahat ay hindi mamamatay nang sabay-sabay, at ito ay hindi na mahalaga; ang lahat ay isang araw sa Diyos, at ang panahon ay sa tao lamang sinusukat.

40:9 Samakatwid, may isang panahong itinakda sa mga tao na sila ay babangon mula sa patay; at may isang agwat sa pagitan ng panahon ng kamatayan at ng pagkabuhay na mag-uli. At ngayon, hinggil dito sa agwat ng panahon, kung ano ang mangyayari sa mga kaluluwa ng tao ang bagay na aking masigasig na itinanong sa Panginoon upang malaman; at ito ang bagay na aking nalalaman.

40:10 At kapag dumating ang panahon na ang lahat ay babangon, at saka nila malalaman na ang Diyos ang nakaaalam sa lahat ng panahong itinakda sa tao.

40:11 Ngayon, hinggil sa kalagayan ng kaluluwa sa pagitan ng kamatayan at ng pagkabuhay na mag-uli -- Masdan, ipinaalam sa akin ng isang anghel, na ang espiritu ng lahat ng tao matapos na sila ay lumisan sa katawang mortal na ito, oo, ang espiritu ng lahat ng tao, maging sila man ay mabuti o masama, ay dadalhin pabalik sa Diyos na sa kanila ay nagbigay-buhay.

40:12 At sa gayon ito ay mangyayari na ang mga espiritu ng yaong mabubuti ay tatanggapin sa kalagayan ng kaligayahan, na tinatawag na paraiso, isang kalagayan ng pamamahinga, isang kalagayan ng kapayapaan, kung saan sila ay mamamahinga mula sa kanilang mga suliranin at sa lahat ng alalahanin at kalungkutan.

40:13 At sa gayon, ito ay mangyayari na ang mga espiritu ng makasalanan, oo, yaong masasama -- sapagkat masdan, sila ay walang bahagi o kahati sa Espiritu ng Panginoon; sapagkat masdan, pinili nila ang masasamang gawain sa halip na mabuti; anupa't ang espiritu ng diyablo ay pumasok sa kanila, at inangkin ang kanilang tahanan -- at sila ay itatapon sa labas na kadiliman; at magkakaroon ng pagtangis, at panaghoy, at pagngangalit ng mga ngipin, at ito ay dahil sa kanilang sariling kasamaan, palibhasa'y naakay sa pagkabihag ng kagustuhan ng diyablo.

40:14 Ngayon, ito ang kalagayan ng mga kaluluwa ng masasama, oo, sa kadiliman, at isang kalagayang kakila-kilabot, nahihintakutan ang anyo dahil sa nag-aapoy na pagngingitngit ng poot ng Diyos sa kanila; sa gayon sila mamamalagi sa ganitong kalagayan, gayundin ang mabubuti sa paraiso, hanggang sa panahon ng kanilang pagkabuhay na mag-uli.

40:15 Ngayon, may ilan na ang pagkakaunawa na itong kalagayan ng kaligayahan at itong kalagayan ng kalungkutan ng kaluluwa, bago ang pagkabuhay na mag-uli, ang siyang unang pagkabuhay na mag-uli. Oo, inaamin ko na ito ay maaaring taguriang pagkabuhay na mag-uli, ang pagbabangon ng espiritu o ng kaluluwa at ang kanilang pagkakatalaga sa kaligayahan o kalungkutan, ayon sa mga salitang winika.

40:16 At masdan, muli ito ang winika, na may unang pagkabuhay na mag-uli, isang pagkabuhay na mag-uli ng lahat ng nabuhay na noon, o ng mga nabubuhay ngayon, o ng mga mabubuhay pa lamang hanggang sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo mula sa patay.

40:17 Ngayon, hindi natin ipinalalagay na itong unang pagkabuhay na mag-uli, na winika sa ganitong paraan, ay maaaring ang pagkabuhay na mag-uli ng mga kaluluwa at ang kanilang pagkakatalaga sa kaligayahan o kalungkutan. Hindi mo maipalalagay na ito ang ibig sabihin nito.

40:18 Masdan, sinasabi ko sa iyo, Hindi; ngunit ang ibig sabihin nito ay muling pagsasanib ng kaluluwa sa katawan, ng mga yaong mula pa noong mga araw ni Adan hanggang sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo.

40:19 Ngayon, kung ang mga kaluluwa at katawan ng mga yaong nabanggit ay muling magsasama kaagad, ang masasama gayundin ang mabubuti, hindi ko sinasabi; maging sapat nang sinabi ko na silang lahat ay magbabangon, o sa ibang salita, ang kanilang pagkabuhay na mag-uli ay mangyayari bago ang pagkabuhay na mag-uli ng mga yaong nangamatay pagkaraan ng pagkabuhay na mag-uli ni Cristo.

40:20 Ngayon, anak ko, hindi ko sinasabi na ang kanilang pagkabuhay na mag-uli ay darating sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo; ngunit masdan, ibinigay ko ito bilang aking kuru-kuro, na ang mga kaluluwa at katawan ay muling magsasama, ang mabubuti, sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo, at sa kanyang pag-akyat sa langit.

40:21 Ngunit kung ito ay sa kanyang pagkabuhay na mag-uli o pagkatapos, hindi ko masasabi; kundi ito lamang ang aking masasabi, na may isang agwat sa pagitan ng kamatayan at ng pagkabuhay na mag-uli ng katawan, at ang kalagayan ng kaluluwa sa kaligayahan o sa kalungkutan hanggang sa panahong itinakda ng Diyos na ang mga patay ay magbabangon, at muling magsasama kapwa ang kaluluwa at katawan, at dadalhin upang tumayo sa harapan ng Diyos, at hahatulan alinsunod sa kanilang mga gawa.

40:22 Oo, rito mangyayari ang tungkol sa panunumbalik ng lahat ng bagay na sinabi ng mga bibig ng mga propeta.

40:23 Ang kaluluwa ay magbabalik sa katawan, at ang katawan sa kaluluwa; oo, at bawat biyas at kasu-kasuan ay magbabalik sa kanyang katawan; oo, maging isang buhok sa ulo ay hindi mawawala; kundi lahat ng bagay ay magbabalik sa kanilang wasto at ganap na anyo.

40:24 At ngayon, anak ko, ito ang panunumbalik na sinabi ng mga bibig ng mga propeta --

40:25 At sa gayat ang mabubuti ay magniningning sa kaharian ng Diyos.

40:26 Ngunit masdan, isang kakila-kilabot na kamatayan ang sasapit sa masasama; sapagkat sila ay mamamatay sa mga bagay na nauukol sa mga bagay ng kabutihan; sapagkat sila ay marurumi, at walang maruming bagay ang maaaring magmana ng kaharian ng Diyos; kundi sila ay itatakwil, at itatadhanang makibahagi sa bunga ng kanilang mga pagpapagal at kanilang mga gawa, na naging masama; at kanilang iinumang latak sa isang mapait na saro.

KABANATA 41

(Mga 74 b.c.)

41:1 At ngayon, anak ko, kahit paano ako ay may sasabihin hinggil sa panunumbalik na nasabi na; sapagkat masdan, sinalungat ng iba ang mga banal na kasulatan, at nangaligaw nang labis dahil sa bagay na ito. At nahihiwatigan ko na ang iyong isip ay nabalisa rin hinggil sa bagay na ito. Ngunit masdan, ito ay aking ipaliliwanag sa iyo.

41:2 Sinasabi ko sa iyo, anak ko, na ang plano ng panunumbalik ay hinihingi ng katarungan ng Diyos; sapagkat kinakailangan na ang lahat ng bagay ay manumbalik sa kanilang wastong kaayusan. Masdan, ito ay kinakailangan at makatarungan, alinsunod sa kapangyarihan at pagkabuhay na mag-uli ni Cristo, na ang kaluluwa ng tao ay manumbalik sa kanyang katawan, at ang bawat bahagi ng katawan ay manumbalik sa sarili nito.

41:3 At hinihingi ng katarungan ng Diyos na ang mga tao ay nararapat hatulan alinsunod sa kanilang mga gawa; at kung ang kanilang mga gawa sa buhay na ito ay mabuti, at ang mga pita ng kanilang mga puso ay mabuti, sila rin, sa huling araw, ay manunumbalik doon sa mabuti.

41:4 At kung ang kanilang mga gawa ay masama, ito ay manunumbalik sa kanila sa masama. Anupa't lahat ng bagay ay manunumbalik sa kanilang wastong kaayusan, bawat bagay sa kanyang likas na anyo -- ang may kamatayan ay magbabangon sa kawalang-kamatayan, kabulukan sa walang kabulukan -- magbabangon sa walang katapusang kaligayahan upang magmana ng kaharian ng Diyos, o sa walang katapusang kalungkutan upang magmana ng kaharian ng diyablo, ang isa ay sa isang dako, at ang isa ay sa kabila --

41:5 Ang isa ay magbabangon sa kaligayahan alinsunod sa kanyang pagnanais ng kaligayahan, o kabutihan alinsunod sa kanyang pagnanais sa mabuti; at ang isa pa ay sa masama alinsunod sa kanyang pagnanais sa masama; sapagkat dahil sa siya ay nagnais na gumawa ng masama sa buong araw kung kaya't siya ay magtatamo ng gantimpala na masama pagdating ng gabi.

41:6 At gayon din ito sa kabilang dako. Kung siya ay nagsisi ng kanyang mga kasalanan, at nagnais ng kabutihan hanggang sa kanyang huling mga araw, kung magkagayon, siya rin ay gagantimpalaan sa kabutihan.

41:7 Sila ang mga yaong tinubos ng Panginoon; oo, sila ang mga yaong kinuha, na naligtas mula sa yaong walang katapusang gabi ng kadiliman; at sa gayon sila tatayo o mahuhulog, sapagkat masdan, sila ang kanilang sariling mga hukom, kung gagawa man ng mabuti o gagawa ng masama.

41:8 Ngayon, ang mga batas ng Diyos ay hindi nababago; samakatwid, ang daan ay nakahanda upang ang sinumang may nais ay maaaring lumakad doon at maligtas.

41:9 At ngayon masdan, anak ko, huwag nang makipagsapalaran ng isa pang paglabag laban sa iyong Diyos doon sa mga bahaging iyon ng doktrina, na iyo ngayong ipinakipagsapalaran sa paggawa ng kasalanan.

41:10 **Huwag mong ipalagay, dahil sa sinabi ang hinggil sa panunumbalik, na ikaw ay manunumbalik mula sa kasalanan tungo sa kaligayahan. Masdan, sinasabi ko sa iyo, ang kasamaan ay hindi kailanman kaligayahan.**

41:11 At ngayon, anak ko, lahat ng tao na nasa likas na kalagayan, o ang ibig kong sabihin, sa isang makamundong kalagayan, ay nasa kasukdulan ng kapaitan at nasa mga gapos ng kasamaan; sila ay walang Diyos sa daigdig; at sila ay tumaliwas sa katangian ng Diyos; anupa't sila ay nasa kalagayang taliwas sa likas na kaligayahan.

41:12 At ngayon masdan, ang kahulugan ba ng salitang panunumbalik ay kunin ang isang bagay na nasa likas na kalagayan at ilagay ito sa isang di likas na kalagayan, o ilagay ito sa isang kalagayang kabaligtaran ng kanyang kalikasan?

41:13 **O, anak ko, hindi gayon ang pangyayari; kundi ang kahulugan ng salitang panunumbalik ay ibalik muli ang masama sa masama, o ang makamundo sa makamundo, o ang mala-diyablo sa mala-diyablo -- mabait doon sa mabait; mabuti doon sa mabuti; makatarungan doon sa makatarungan; maawain doon sa maawain.**

41:14 Kaya nga, anak ko, tiyaking ikaw ay maawain sa iyong mga kapatid; makitungo nang makatarungan, humatol nang makatwiran, at patuloy na gumawa ng mabuti; at kung gagawin mo ang lahat ng bagay na ito, sa gayon ikaw ay tatanggap ng iyong gantimpala; oo, ang awa ay manunumbalik sa iyong muli; ang katarungan ay manunumbalik sa iyong muli; ang paghatol nang makatwiran ay manunumbalik sa iyong muli; at ang kabutihan ay igagantimpala sa iyong muli.

41:15 Sapagkat kung ano ang iyong ipinamamahagi ay siyang babalik sa iyong muli, at manunumbalik; anupa't ang salitang panunumbalik ay lubos na sumusumpa sa mga makasalanan, at hinding-hindi siya binibigyang-katwiran.

KABANATA 42

(Mga 74 b.c.)

42:1 At ngayon, anak ko, nahihiwatigan ko na kahit paano ay mayroon pang bumabalisa sa iyong isipan, na hindi mo maunawaan -- yaong hinggil sa katarungan ng Diyos sa pagpaparusa sa mga makasalanan; sapagkat ipinipilit mong ipalagay na kawalang-katarungan na ang makasalanan ay matalaga sa isang kalagayan ng kalungkutan.

42:2 Ngayon masdan, anak ko, ipaliliwanag ko sa iyo ang bagay na ito. Sapagkat masdan, matapos na paalisin ng Panginoong Diyos ang ating mga unang magulang sa halamanan ng Eden, upang magbungkal ng lupa kung saan sila ay kinuha -- oo, kanyang pinaalis ang tao; at naglagay siya sa dulong silangan ng halamanan ng Eden ng mga querubin, at isang nagniningas na espada na umiikot, upang ingatan ang punungkahoy ng buhay --

42:3 Ngayon, nakikita natin na ang tao ay naging katulad ng Diyos, nakaalam ng mabuti at masama; at baka iunat niya ang kanyang kamay, at pumitas din sa punungkahoy ng buhay, at kumain at mabuhay magpakailanman, ang Panginoong Diyos ay naglagay ng mga querubin at ng nagniningas na espada, upang hindi siya makakain ng bunga --

42:4 At sa gayon ating nakikita na may isang panahong ipinagkaloob sa tao upang magsisi, oo, isang panahon ng pagsubok, isang panahon upang magsisi at maglingkod sa Diyos.

42:5 Sapagkat masdan, kung iniunat kaagad ni Adan ang kanyang kamay, at kumain sa punungkahoy ng buhay, siya ay maaaring nabuhay magpakailanman, alinsunod sa salita ng Diyos, nang walang puwang sa pagsisisi; oo, at gayon din, ang salita ng Diyos ay mawawalan ng kabuluhan, at ang dakilang plano ng kaligtasan ay mabibigo.

42:6 Ngunit masdan, itinakda sa tao ang mamatay -- kaya nga, sapagkat sila ay inilayo sa punungkahoy ng buhay sila ay nararapat na ihiwalay sa balat ng lupa -- at ang tao ay naligaw magpakailanman, oo, sila ay mga taong nahulog.

42:7 At ngayon, nakikita mo na sa pamamagitan nito ang ating mga unang magulang ay itinakwil kapwa temporal at espirituwal mula sa harapan ng Panginoon; sa gayon nakikita natin na sila ay naging mga nasasakupang sumusunod alinsunod sa kanilang sariling kagustuhan.

42:8 Ngayon, masdan, hindi kapaki-pakinabang na ang tao ay mabawi mula sa temporal na kamatayang ito, sapagkat iyon ay makawawasak sa dakilang plano ng kaligayahan.

42:9 Kaya nga, sapagkat ang kaluluwa ay hindi maaaring mamatay, at ang pagkahulog ay nagdala sa buong sangkatauhan ng espirituwal na kamatayan gayundin ng temporal, ibig sabihin, sila ay itinakwil mula sa harapan ng Panginoon, kapaki-pakinabang na ang sangkatauhan ay mabawi mula sa espirituwal na kamatayang ito.

42:10 Samakatwid, sapagkat sila ay naging mga likas na makamundo, makalaman, at mala-diyablo, ang kalagayang ito ng pagsubok ay naging kalagayan para sa kanila upang maghanda; ito ay naging isang paghahandang kalagayan.

42:11 At ngayon tandaan, anak ko, kung hindi dahil sa plano ng pagtubos, (isinasaisantabi ito) sa sandaling sila ay mamatay, ang kanilang mga kaluluwa ay malungkot; sapagkat itinakwil mula sa harapan ng Panginoon.

42:12 At ngayon, walang paraan upang mabawi ang tao sa kalagayang ito ng pagkahulog, na dinala ng tao sa kanyang sarili dahil sa kanyang sariling pagsuway;

42:13 Anupa't alinsunod sa katarungan, ang plano ng pagtubos ay hindi maisasakatuparan, tanging sa mga hinihingi ng pagsisisi ng tao sa kalagayang ito ng paghahanda, oo, dito sa kalagayang ito ng pagsubok; sapagkat maliban sa mga hinihinging ito, ang awa ay hindi magkakaroon ng bisa maliban kung wawasakin nito ang gawa ng katarungan. Ngayon, ang gawa ng katarungan ay hindi maaaring mawasak; kung magkakagayon, ang Diyos ay titigil sa pagiging Diyos.

42:14 At sa gayon nakikita natin na ang buong sangkatauhan ay nahulog, at sila ay napanghahawakan ng katarungan; oo, ng katarungan ng Diyos, na nagtatalaga sa kanila magpakailanman na itakwil mula sa kanyang harapan.

42:15 At ngayon, ang plano ng awa ay hindi magkakaroon ng kaganapan maliban sa pagsasagawa ng pagbabayad-sala; kaya nga, ang Diyos na rin ang magbabayad-sala para sa mga kasalanan ng sanlibutan, upang maisakatuparan ang plano ng awa, upang tugunin ang hinihingi ng katarungan, at nang sa gayon, ang Diyos ay maging isang ganap, makatarungang Diyos, at isa ring maawaing Diyos.

42:16 Ngayon, ang pagsisisi ay hindi mapapasa mga tao maliban kung may kaparusahan, na walang hanggan din katulad ng buhay ng kaluluwa, nakaakibat salungat sa plano ng kaligayahan, na walang hanggan din katulad ng buhay ng kaluluwa.

42:17 Ngayon, paano ang isang tao ay magsisisi maliban kung siya ay nagkasala? Paano siya magkakasala kung walang batas? Paanong magkakaroon ng batas maliban kung may kaparusahan?

42:18 Ngayon, may kaparusahang kaakibat, at isang makatarungang batas na ibinigay, na nagdadala ng taos na paggigi-yagis ng budhi ng tao.

42:19 Ngayon, kung walang batas na ibinigay -- kung ang isang tao ay pumaslang siya ay mamamatay -- siya ba ay matatakot na siya ay mamatay kung siya ay pumaslang?

42:20 At gayon din, kung walang batas na ibinigay laban sa kasalanan, ang tao ay hindi matatakot na magkasala.

42:21 At kung walang batas na ibinigay, kung ang tao ay magkasala, ano ang magagawa ng katarungan, o maging ng awa, sapagkat ang mga ito ay hindi magkakaroon ng karapatan sa nilikha.

42:22 Ngunit may isang batas na ibinigay, at isang kaparusahang nakaakibat, at isang ipinahintulot na pagsisisi; kung aling pagsisisi ay inangkin ng awa; kung hindi, aangkinin ng katarungan ang nilikha at ipatutupad ang batas, at ang batas ay magpapataw ng kaparusahan; kung hindi gayon, ang mga gawa ng katarungan ay mawawasak, at ang Diyos ay titigil sa pagiging Diyos.

42:23 Ngunit ang Diyos ay hindi tumitigil sa pagiging Diyos, at aangkin ng awa ang nagsisisi, at ang awa ay darating dahil sa pagbabayad-sala; at ang pagbabayad-sala ang nagdala upang mapangyari ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, at ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay ang magbabalik sa tao sa harapan ng Diyos; at sa gayon sila ay manunumbalik sa kanyang harapan upang hatulan alinsunod sa kanilang mga gawa, alinsunod sa batas at katarungan.

42:24 Sapagkat masdan, isinasagawa ng katarungan ang lahat ng kanyang hinihingi, at inaangkin din ng awa ang lahat ng kanya; at sa gayon walang maliligtas kundi ang tunay na nagsisisi.

42:25 **Ano, iyo bang ipinalalagay na ang awa ay makaaagaw sa katarungan? Sinasabi ko sa iyo, Hindi; kahit isang kudlit. Kung magkakagayon, ang Diyos ay titigil sa pagiging Diyos.**

42:26 At sa gayon isinasagawa ng Diyos ang kanyang dakila at mga walang hanggang layunin, na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig. At sa gayon dumating ang kaligtasan at katubusan ng mga tao, at gayundin ang kanilang pagkalipol at kalungkutan.

42:27 Kaya nga, o aking anak, sinumang nais na lumapit ay makalalapit at malayang makababahagi sa tubig ng buhay; at ang sinumang hindi lalapit siya ay hindi pinipilit na lumapit; ngunit sa huling araw, ito ay manunumbalik sa kanya alinsunod sa kanyang mga gawa.

42:28 Kung kanyang ninais na gumawa ng masama, at hindi nagsisi sa kanyang mga araw, masdan, masama ang mangyayari sa kanya, alinsunod sa pagpapanumbalik ng Diyos.

42:29 At ngayon, anak ko, hinihiling ko na ang mga bagay na ito ay huwag nang gumulo pa sa iyo, at hayaan na ang iyong mga kasalanan na lamang ang bumagabag sa iyo, sa yaong pangbabagabag na magdadala sa iyo sa pagsisisi.

42:30 O anak ko, hinihiling ko na huwag mo nang itatatwa pa ang katarungan ng Diyos. Huwag mo nang pagsikapang bigyang-katwiran ang iyong sarili sa pinakamaliit na punto nang dahil sa iyong mga kasalanan sa pamamagitan ng pagtatatwa sa katarungan ng Diyos; kundi hayaan mong ang katarungan ng Diyos, at ang kanyang awa, at ang kanyang mahabang pagtitiis ang manaig sa iyong puso; at hayaan mo na ito ang magdala sa iyo sa alabok ng pagpapakumbaba.

42:31 At ngayon, o anak ko, ikaw ay tinawag ng Diyos na mangaral ng salita sa mga taong ito. At ngayon, anak ko, humayo ka, at ipahayag ang salita nang may katotohanan at kahinahunan, nang ikaw ay makapagdala ng mga kaluluwa sa pagsisisi, upang ang dakilang plano ng awa ay magkaroon ng pag-angkin sa kanila. At nawa ay ipagkaloob sa iyo ng Diyos ang alinsunod sa aking mga salita. Amen.

KABANATA 43

(Mga 74 b.c.)

43:1 At ngayon ito ay nangyari na, na ang mga anak ni Alma ay humayo sa mga tao, upang ipahayag ang salita sa kanila. At si Alma rin naman ay di magawang magpahinga, at siya ay humayo rin.

43:2 Ngayon hindi na kami mangungusap pa hinggil sa kanilang pangangaral, maliban sa ipinangaral nila ang salita, at ang katotohanan, alinsunod sa diwa ng propesiya at paghahayag; at sila ay nangaral alinsunod sa banal na orden ng Diyos kung saan sila tinawag.

43:3 At ngayon magbabalik ako sa ulat ng mga digmaang namagitan sa mga Nephita at sa mga Lamanita, sa ikalabingwalong taon ng panunungkulan ng mga hukom. {Mga 76 b.c.}

43:4 Sapagkat masdan, ito ay nangyari na, na ang mga Zoramita ay naging mga Lamanita; samakatwid, sa pagsisimula ng ikalabingwalong taon na nakita ng mga tao ng mga Nephita na ang mga Lamanita ay sumasalakay sa kanila; kaya nga, sila ay gumawa ng mga paghahanda para sa pakikidigma; oo, kanilang kinalap ang kanilang mga hukbo sa lupain ng Jerson.

43:5 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay sumalakay na kasama ang kanilang mga libu-libo; at nakarating sila sa lupain ng Antionum, na lupain ng mga Zoramita; at isang lalaking nagngangalang Zerahemnas ang kanilang pinuno.

43:6 At ngayon, dahil ang mga Amalekita ay higit na masasama at handang pumaslang kaysa sa mga Lamanita, sa at ng kanilang sarili; kaya nga, si Zerahemnas ay naghirang ng mga punong kapitan sa mga Lamanita, at mga Amalekita at Zoramita silang lahat.

43:7 Ngayon, ito ay ginawa niya upang mapanatili ang kanilang pagkapoot sa mga Nephita, upang kanyang madala sila sa pagkaalipin na magiging katuparan ng kanyang mga hangarin.

43:8 Sapagkat masdan, ang kanyang mga hangarin ay pukawin ang mga Lamanita na magalit laban sa mga Nephita; ito ay ginawa niya upang siya ay makakamkam ng malaking kapangyarihan sa kanila, at upang siya ay makakuha rin ng kapangyarihan sa mga Nephita sa pamamagitan ng pagdadala sa kanila sa pagkaalipin.

43:9 At ngayon, ang hangarin ng mga Nephita ay itaguyod ang kanilang mga lupain, at kanilang mga tahanan, at kanilang mga asawa, at kanilang mga anak, upang mapangalagaan sila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway; at upang mapangalagaan din nila ang kanilang mga karapatan at kanilang mga pribilehiyo, oo, at ang kanila ring kalayaan, upang sila ay makasamba sa Diyos alinsunod sa kanilang mga naisin.

43:10 Sapagkat nalalaman nila na kung sila ay babagsak sa mga kamay ng mga Lamanita, na sino man ang sasamba sa Diyos sa espiritu at sa katotohanan, sa tunay at buhay na Diyos, ay lilipulin ng mga Lamanita.

43:11 Oo, at nalalaman din nila ang masidhing poot ng mga Lamanita sa kanilang mga kapatid, na mga tao ni Anti-Nephi-Lehi, na tinatawag na mga tao ni Ammon -- at tumanggi silang humawak ng mga sandata, oo, sila ay nakipagtipan at tumanggi silang sirain ito -- anupa't kung sila ay babagsak sa mga kamay ng mga Lamanita, sila ay malilipol.

43:12 At hindi pahihintulutan ng mga Nephita na sila ay malipol; kaya nga kanilang binigyan sila ng mga lupain bilang kanilang mana.

43:13 At ang mga tao ni Ammon ay nagbigay sa mga Nephita ng malaking bahagi ng kanilang kabuhayan upang matustusan ang kanilang mga hukbo; at sa gayon ang mga Nephita ay napilitang mag-isang harapin ang mga Lamanita, na halong-lahi nina Laman at Lemuel, at mga anak ni Ismael, at lahat ng yaong tumiwalag sa mga Nephita, na mga Amalekita at Zoramita, at mga inapo ng mga saserdote ni Noe.

43:14 Ngayon, ang mga inapong yaon ay kasindami halos ng mga Nephita; at sa gayon ang mga Nephita ay napilitang makipaglaban sa kanilang mga kapatid, maging hanggang sa pagdanak ng dugo.

43:15 At ito ay nangyari na, na habang ang mga hukbo ng mga Lamanita ay magkakasamang nagtipon sa lupain ng Antionum, masdan, ang mga hukbo ng mga Nephita ay nakahandang harapin sila sa lupain ng Jerson.

43:16 Ngayon, ang pinuno ng mga Nephita, o ang lalaking hinirang na maging punong kapitan ng mga Nephita -- ngayon, ang punong kapitan ang humahawak ng lahat ng kapangyarihan sa lahat ng hukbo ng mga Nephita -- at ang kanyang pangalan ay Moroni;

43:17 At hawak ni Moroni ang lahat ng kapangyarihan, at ang pamamalakad ng kanilang mga digmaan. At siya'y dalawampu at limang taong gulang lamang nang siya ay mahirang na punong kapitan sa mga hukbo ng mga Nephita.

43:18 At ito ay nangyari na, na hinarap niya ang mga Lamanita sa mga hangganan ng Jerson, at ang kanyang mga tao ay nasasandatahan ng mga espada, at ng mga simitar, at lahat ng uri ng sandata ng digmaan.

43:19 At nang makita ng mga hukbo ng mga Lamanita na ang mga tao ni Nephi, o na si Moroni, ay pinaghanda ang kanyang mga tao ng mga baluti sa dibdib at ng kalasag sa bisig, oo, at ng kalasag din upang ipagsanggalang ang kanilang mga ulo, at nabibihisan din sila ng makakapal na damit --

43:20 Ngayon, ang hukbo ni Zerahemnas ay hindi nakahanda sa gayong pamamaraan; hawak lamang nila ang kanilang mga espada at kanilang mga simitar, ang kanilang mga busog at kanilang mga palaso, ang kanilang mga bato at kanilang mga tirador; at sila ay nakahubad, maliban lamang sa balat na

nabibigkis sa kanilang mga balakang; oo, lahat ay nakahubad, maliban lamang sa mga Zoramita at sa mga Amalekita;

43:21 Subalit hindi sila nasasandatahan ng mga baluti sa dibdib, ni mga kalasag -- anupa't labis silang natakot sa mga hukbo ng mga Nephita dahil sa kanilang baluti, bagaman ang kanilang bilang ay higit na malaki kaysa sa mga Nephita.

43:22 Masdan, ngayon ito ay nangyari na, na hindi sila nangahas na sumalakay laban sa mga Nephita sa mga hangganan ng Jerson; anupa't nilisan nila ang lupain ng Antionum patungo sa ilang, at ipinagpatuloy ang kanilang paglalakbay palibot sa ilang, hanggang sa mga bukal ng ilog Sidon, upang sila ay makarating sa lupain ng Manti at angkinin ang lupain; sapagkat hindi nila inakalang malalaman ng mga hukbo ni Moroni kung saan sila patutungo.

43:23 Subalit ito ay nangyari na, kapagdaka nang sila ay makalisan patungo sa ilang ay nagpasugo si Moroni ng mga tiktik sa ilang upang manmanan ang kanilang kuta; at si Moroni rin, nalalaman ang mga propesiya ni Alma, ay nagpasugo ng ilang tao sa kanya, hinihiling sa kanya na magtanong sa Panginoon kung saan tutuloy ang mga hukbo ng mga Nephita upang maipagtaggol ang kanilang sarili laban sa mga Lamanita.

43:24 At ito ay nangyari na, na ang salita ng Panginoon ay dumating kay Alma, at ipinaalam ni Alma sa mga mensahero ni Moroni, na ang mga hukbo ng mga Lamanita ay lumilibot sa ilang, upang sila ay makarating sa lupain ng Manti, upang masimulan nila ang pagsalakay sa mahihinang bahagi ng mga tao. At ang mga mensaherong yaon ay lumisan at dinala ang mensahe kay Moroni.

43:25 Ngayon, si Moroni, na nag-iwan ng isang bahagi ng kanyang hukbo sa lupain ng Jerson, na baka sa anumang paraan ay sumalakay ang isang bahagi ng mga Lamanita sa lupaing yaon at maangkin ang lunsod, ay dinala ang nalabing bahagi ng kanyang hukbo at nagtungo sa lupain ng Manti.

43:26 At kanyang pinapangyari na ang lahat ng tao sa dakong yaon ng lupain ay sama-samang tipunin ang kanilang sarili upang makidigma laban sa mga Lamanita, upang ipagtaggol ang kanilang mga lupain at ang kanilang bayan, ang kanilang mga karapatan at kanilang mga kalayaan; kaya nga, sila ay nakahanda laban sa panahon ng pagdating ng mga Lamanita.

43:27 At ito ay nangyari na, na pinagkubli ni Moroni ang kanyang hukbo sa lambak na malapit sa pampang ng ilog Sidon, na nasa kanluran ng ilog Sidon sa ilang.

43:28 At si Moroni ay nagtalaga ng mga tiktik sa palibot, upang malaman niya kung kailan darating ang pangkat ng mga Lamanita.

43:29 At ngayon, dahil sa nalalaman ni Moroni ang layunin ng mga Lamanita, na ang layunin nila ay lipulin ang kanilang mga kapatid, o sakupin sila at dalhin sila sa pagkaalipin upang sila ay makapagtayo ng isang kaharian para sa kanilang sarili sa buong lupain;

43:30 At nalalaman din niya na ang tanging hangarin ng mga Nephita ay pangalagaan ang kanilang mga lupain, at kanilang kalayaan, at kanilang simbahan, anupa't hindi niya inakalang kasalanan ang ipagtaggol sila sa pamamagitan ng pakana; kaya nga, inalam niya sa pamamagitan ng kanyang mga tiktik kung anong landas ang tatahakin ng mga Lamanita.

43:31 Kaya nga, hinati niya ang kanyang hukbo at dinala ang isang bahagi sa lambak, at ikinubli sila sa dakong silangan, at dakong timog ng burol ng Ripia;

43:32 At ang nalalabi ay ikinubli niya sa kanlurang lambak, sa dakong kanluran ng ilog Sidon, at pababa sa mga hangganan ng lupain ng Manti.

43:33 At sa gayong pagtatalaga ng kanyang hukbo alinsunod sa kanyang nais, siya ay nakahandang humarap sa kanila.

43:34 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay sumalakay sa hilaga ng burol, kung saan ang isang bahagi ng hukbo ni Moroni ay nakakubli.

43:35 At nang maraanan ng mga Lamanita ang burol ng Ripa, at nakarating sa lambak, at nagsimulang tumawid sa ilog Sidon, ang hukbong nakakubli sa timog ng burol, na pinamumunuan ng isang lalaki na nagngangalang Lehi, at kanyang pinamunuan ang kanyang hukbo pasulong at pinaligiran ang mga Lamanita sa silangan sa kanilang likuran.

43:36 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita, nang makita nila ang mga Nephita na sumasalakay sa kanila sa kanilang likuran, ay humarap sa kanila at nagsimulang makipaglaban sa hukbo ni Lehi.

43:37 At ang gawa ng kamatayan ay nagsimula sa magkabilang panig, subalit higit na kakila-kilabot ito sa panig ng mga Lamanita, sapagkat ang kanilang kahubaran ay nakalantad sa mabibigat na hataw ng mga Nephita ng kanilang mga espada at kanilang mga simitar, na nagdadala ng kamatayan halos sa bawat hataw.

43:38 Habang sa kabilang panig, may isang taong manaka-nakang bumabagsak sa mga Nephita, sa pamamagitan ng kanilang mga espada at dahil sa kawalan ng dugo, dahil sa sila ay nasasanggalang sa kanilang maseselang bahagi ng katawan, o ang higit na maseselang bahagi ng katawan ay nasasanggalan mula sa mga hataw ng mga Lamanita, ng kanilang mga baluti sa dibdib, at kanilang mga kalasag, at kanilang mga baluti sa ulo; at sa gayon ipinagpatuloy ng mga Nephita ang gawa ng kamatayan sa mga Lamanita.

43:39 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay natakot, dahil sa malaking pagkalipol sa kanila, hanggang sa sila ay magsimulang magsitakas patungo sa ilog Sidon.

43:40 At sila ay tinugis ni Lehi at ng kanyang mga tauhan; at sila ay itinaboy nina Lehi sa mga tubig ng Sidon, at sila ay tumawid sa mga tubig ng Sidon. At pinanatili ni Lehi ang kanyang mga hukbo sa pampang ng ilog Sidon nang hindi sila makatawid.

43:41 At ito ay nangyari na, na hinarap ni Moroni at ng kanyang hukbo ang mga Lamanita sa lambak, sa kabilang ibayo ng ilog Sidon, at nagsimulang salakayin sila at patayin sila.

43:42 At ang mga Lamanita ay muling nagsitakas mula sa kanilang harapan, patungo sa lupain ng Manti; at muli silang hinarap ng mga hukbo ni Moroni.

43:43 Ngayon, sa pagkakataong ito ay labis na nakipaglaban ang mga Lamanita; oo, hindi pa nalamang nakipaglaban ang mga Lamanita nang gayong may labis na lakas at tapang, hindi, kahit noon pa sa simula.

43:44 At sila ay binigyang-sigla ng mga Zoramita at ng mga Amalekita, na kanilang mga punong kapitan at pinuno, at ni Zerahemnas, na kanilang punong kapitan, o kanilang punong pinuno at komandante; oo, sila ay lumaban na tila bagang mga dragon, at marami sa mga Nephita ang napatay ng kanilang mga kamay, oo, sapagkat kanilang hinataw sa dalawa ang marami sa kanilang baluti sa ulo, at kanilang tinuhog ang marami sa kanilang mga baluti sa dibdib, at pinagputul-putol din ang marami sa kanilang mga bisig; at sa gayon nanghataw ang mga Lamanita sa kanilang masidhing galit.

43:45 Gayon pa man, ang mga Nephita ay binigyang-sigla ng higit na mainam na dahilan, sapagkat hindi sila nakikipaglaban para sa kaharian ni kapangyarihan kundi sila ay nakikipaglaban para sa kanilang mga tahanan at kanilang mga kalayaan, kanilang mga asawa at kanilang mga anak, at ang lahat-lahat sa kanila, oo, para sa kanilang mga seremonya ng pagsamba at kanilang simbahan.

43:46 At ginagawa nila yaong inaakalang tungkulin nila na utang nila sa kanilang Diyos; sapagkat sinabi ng Panginoon sa kanila, at gayon din sa kanilang mga ama, na: Yaman din lamang na hindi kayo ang

may kagagawan ng unang pagsalakay, ni ng pangalawa, hindi ninyo pahihintulutan ang inyong sarili na mapatay ng mga kamay ng inyong mga kaaway.

43:47 At muli, sinabi ng Panginoon na: Ipagtanggol ninyo ang inyong mga mag-anak maging hanggang sa pagdanak ng dugo. Kaya nga sa dahilang ito nakikipaglaban ang mga Nephita sa mga Lamanita, upang ipagtanggol ang kanilang sarili, at kanilang mga mag-anak, at kanilang mga lupain, kanilang bayan, at kanilang mga karapatan, at kanilang relihiyon.

43:48 At ito ay nangyari na, nang makita ng mga tauhan ni Moroni ang kabangisan at galit ng mga Lamanita, sila ay uurong na sana at tatakas mula sa kanilang harapan. At si Moroni, nahihiwatigan ang kanilang layon, ay nagpasabi at binigyang-sigla ang kanilang mga puso sa pamamagitan ng mga kaisipang ito -- oo, ang alaala ng kanilang mga lupain, kanilang kalayaan, oo, kanilang kalayaan mula sa pagkaalipin.

43:49 At ito ay nangyari na, na hinarap nila ang mga Lamanita, at sa iisang tinig sila ay nagsumamo sa Panginoon nilang Diyos, para sa kanilang kalayaan at kanilang kalayaan sa pagkaalipin.

43:50 At sila ay nagsimulang makipaglaban sa mga Lamanita nang buong lakas; at sa oras ding yaon na nagsumamo sila sa Panginoon para sa kanilang kalayaan, ay nagsimulang magsitakas ang mga Lamanita mula sa kanilang harapan; at sila ay nagsitakas maging hanggang sa mga tubig ng Sidon.

43:51 Ngayon, ang mga Lamanita ay higit na marami, oo, nang higit sa dalawang ulit ng bilang ng mga Nephita; gayon pa man, sila ay naitaboy hanggang sa natipon sila sa iisang pangkat sa lambak, sa pampang ng ilog Sidon.

43:52 Anupa't pinaligiran sila ng mga hukbo ni Moroni, oo, maging sa magkabilang baybay ng ilog, sapagkat masdan, sa silangan ay naroon ang mga tauhan ni Lehi.

43:53 Samakatwid, nang makita ni Zerahemnas ang mga tauhan ni Lehi sa silangan ng ilog Sidon, at ang mga hukbo ni Moroni sa kanluran ng ilog Sidon, na sila ay napaliligiran ng mga Nephita, sila ay nakadama ng labis na pagkatakot.

43:54 Ngayon si Moroni, nang makita niya ang kanilang pagkatakot, ay inutusan ang kanyang mga tauhan na tumigil sila sa pagpapadanak ng kanilang dugo.

KABANATA 44 (Mga 74-73 b.c.)

44:1 At ito ay nangyari na, na sila ay tumigil at umurong ng ilang hakbang mula sa kanila. At sinabi ni Moroni kay Zerahemnas: Masdan, Zerahemnas, hindi kami nagnanais na maging mga taong uhaw sa dugo. Nalalaman ninyo na kayo'y nasa aming mga kamay, gayon pa man hindi namin nais na patayin kayo.

44:2 Masdan, hindi kami humarap sa pakikidigma sa inyo upang padanakin namin ang inyong dugo para sa kapangyarihan; ni hindi namin nais na dalhin ang sino man sa singkaw ng pagkaalipin. Subalit ito ang pinakadahilan kung bakit sinalakay ninyo kami; oo, at kayo ay nagagalit sa amin dahil sa aming relihiyon.

44:3 Subalit ngayon, namamasdan ninyo na kasama namin ang Panginoon; at namamasdan ninyo na kanyang ibinigay kayo sa aming mga kamay. At ngayon nais kong maunawaan ninyo na ito ay nangyari sa amin dahil sa aming relihiyon at sa aming pananampalataya kay Cristo. At ngayon nakikita ninyong hindi ninyo masisira ang aming pananampalatayang ito.

44:4 Ngayon nakikita ninyo na ito ang totoong pananampalataya sa Diyos; oo, nakikita ninyo na ang Diyos ay itinataguyod, at inaaruga at pinangangalagaan kami, hangga't kami ay tapat sa kanya, at sa

aming pananampalataya, at sa aming relihiyon; at hindi pahihintulutan ng Panginoon na kami ay malipol maliban kung mahulog kami sa paglabag at itatwa ang aming pananampalataya.

44:5 At ngayon, Zerahemnas, inuutusan kita, sa pangalan ng makapangyarihang Diyos na yaon, na nagpalakas sa aming mga bisig kung kaya't kami ay nakakuha ng kapangyarihan laban sa inyo, sa pamamagitan ng aming pananampalataya, sa pamamagitan ng aming relihiyon, at sa pamamagitan ng aming mga seremonya sa pagsamba, at sa pamamagitan ng aming simbahan, at sa pamamagitan ng banal na pagtataguyod na utang namin sa aming mga asawa at aming mga anak, sa pamamagitan ng kalayaang yaon na bumubuklod sa amin sa aming mga lupain at sa aming bayan; oo, at sa pamamagitan din ng pagpapanatili ng banal na salita ng Diyos, kung kanino tayo nagkakautang ng lahat ng ating kaligayahan; at sa pamamagitan ng lahat ng napakahalaga sa amin --

44:6 Oo, at hindi lamang ito; inuutusan kita sa pamamagitan ng lahat ng paghahangad na mayroon ka sa buhay, na isuko ninyo sa amin ang inyong mga sandata ng digmaan, at hindi namin hahangarin ang inyong dugo, kundi hindi namin kikitlin ang inyong buhay, kung kayo ay hahayo sa inyong landas at hindi na muling babalik pa upang makidigma sa amin.

44:7 At ngayon, kung hindi ninyo gagawin ito, masdan, kayo ay nasa aming mga kamay, at uutusan ko ang aking mga tauhan na salakayin kayo, at ihataw ang mga sugat ng kamatayan sa inyong mga katawan, upang kayo ay malipol na; at doon natin makikita kung sino ang magkakaroon ng kapangyarihan sa mga taong ito; oo, makikita natin kung sino ang madadala sa pagkaalipin.

44:8 At ngayon ito ay nangyari na, nang marinig ni Zerahemnas ang mga salitang ito ay lumapit siya at isinuko ang kanyang espada at ang kanyang simitar, at ang kanyang busog sa mga kamay ni Moroni, at sinabi sa kanya: Masdan, ito na ang aming mga sandata ng digmaan; isusuko namin ang mga ito sa inyo, subalit hindi namin pahihintulutan ang aming sarili na makipagsumpa sa inyo, na nalalaman naming masisira namin, at gayon din ng aming mga anak; subalit kunin ninyo ang aming mga sandata ng digmaan, at pahintulutang kami ay lumisan patungo sa ilang; kung hindi ay pananatilihin namin ang aming mga espada, at kami'y masasawi o mamamayani.

44:9 Masdan, hindi kami kabilang sa inyong pananampalataya; hindi kami naniniwala na ang Diyos ang nagbigay sa amin sa inyong mga kamay; kundi naniniwala kami na ang inyong katusuhan ang nagligtas sa inyo mula sa aming mga espada. Masdan, ang inyong mga baluti sa dibdib at inyong mga kalasag ang nagligtas sa inyo.

44:10 At ngayon, nang matapos si Zerahemnas sa pangungusap ng mga salitang ito, isinauli ni Moroni ang espada at ang mga sandata ng digmaan, na kanyang tinanggap, kay Zerahemnas, sinasabing: Masdan, tatapusin natin ang labanan.

44:11 Ngayon, hindi ko na mababawi pa ang mga salitang sinabi ko, anupa't yamang ang Panginoon ay buhay, kayo ay hindi makalilisan maliban kung lilisan kayo nang may panunumpa na hindi na kayo muli pang babalik laban sa amin upang makidigma. Ngayon, sapagkat kayo ay nasa aming mga kamay ay paaagusin namin ang inyong dugo sa lupa, o kayo ay pasasailalim sa mga batayang iminungkahi ko.

44:12 At ngayon, nang sabihin ni Moroni ang mga salitang ito, pinanatili ni Zerahemnas ang kanyang espada, at siya ay nagalit kay Moroni, at siya ay sumugod upang mapatay niya si Moroni; subalit nang itaas niya ang kanyang espada, masdan, isa sa mga kawal ni Moroni ay hinataw ito maging sa lumagpak ito sa lupa, at nabali ito sa may puluhan; at hinataw rin niya si Zerahemnas kung kaya't natanggal niya ang kanyang anit at nalaglag ito sa lupa. At si Zerahemnas ay umurong mula sa kanilang harapan patungo sa gitna ng kanyang mga kawal.

44:13 At ito ay nangyari na, na ang kawal na nakatayo, na siyang tumagpas sa anit ni Zerahemnas, ay kinuha ang anit sa lupa sa may buhok, at inilagay ito sa dulo ng kanyang espada, at iwinasiwas ito sa kanila, sinasabi sa kanila sa malakas na tinig:

44:14 Maging tulad ng anit na ito na bumagsak sa lupa, na anit ng inyong pinuno, kayo ay babagsak din sa lupa maliban kung isusuko ninyo ang inyong mga sandata ng digmaan at lumisan nang may tipan ng kapayapaan.

44:15 Ngayon marami, nang marinig nila ang mga salitang ito at nakita ang anit na nasa espada, ang nakadama ng takot; at marami ang lumapit at inihagis ang kanilang mga sandata ng digmaan sa paanan ni Moroni, at nakipagtipan ng kapayapaan. At kasindami ng nakipagtipan ay pinahintulutan nilang lumisan patungo sa ilang.

44:16 Ngayon ito ay nangyari na, na si Zerahemnas ay labis na napoot, at pinukaw niya ang nalalabi sa kanyang mga kawal na magalit, upang lumaban nang mas matindi laban sa mga Nephita.

44:17 At ngayon, si Moroni ay nagalit, dahil sa pagmamatigas ng mga Lamanita; kaya nga inutusan niya ang kanyang mga tao na sugurin sila at patayin sila. At ito ay nangyari na, na kanilang sinimulang patayin sila; oo, at ang mga Lamanita ay lumaban sa pamamagitan ng kanilang mga espada at sa kanilang lakas.

44:18 Subalit masdan, ang kanilang hubad na balat at kanilang mga walang takip na ulo ay nakalantad sa matatalim na espada ng mga Nephita; oo, masdan, sila ay pinagsasaksak at niligalig, oo, at labis na mabilis silang bumagsak sa mga espada ng mga Nephita; at sila ay nagsimulang mapalis, maging tulad ng iprinopesiya ng kawal ni Moroni.

44:19 Ngayon, si Zerahemnas, nang makita niya na malapit na silang malipol na lahat, ay nagsumamo nang marubdob kay Moroni, nangangako na siya ay makikipagtipan at ang kanya ring mga tao sa kanila, kung hindi nila kikitlan ng kanilang mga buhay ang nalalabi, na hindi na sila muling babalik pa upang makidigma laban sa kanila.

44:20 At ito ay nangyari na, na muling pinatigil ni Moroni ang gawa ng kamatayan sa mga tao. At kinuha niya ang mga sandata ng digmaan sa mga Lamanita; at matapos silang makipagtipan sa kanya ng kapayapaan ay pinahintulutan silang lumisan patungo sa ilang.

44:21 Ngayon, ang bilang ng kanilang mga patay ay hindi mabilang dahil sa kalakihan ng bilang; oo, ang bilang ng kanilang mga patay ay labis-labis na malaki, kapwa sa mga Nephita at sa mga Lamanita.

44:22 At ito ay nangyari na, na itinapon nila ang kanilang mga patay sa mga tubig ng Sidon, at sila ay inanod at nalibing sa mga kailaliman ng dagat.

44:23 At ang mga hukbo ng mga Nephita, o ni Moroni, ay nagsibalik at nagsitungo sa kani-kanilang tahanan at kanilang mga lupain.

44:24 At sa gayon nagtapos ang ikalabingwalong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi. At sa gayon nagwawakas ang talaan ni Alma, na nasusulat sa mga lamina ni Nephi. {73 b.c.}

Ang ulat ng mga tao ni Nephi, at ng kanilang mga digmaan at mga paghahati-hati, sa mga araw ni Helaman, ayon sa talaan ni Helaman, na kanyang iningatan noong mga araw niya. Binubuo ng mga KABANATA 45 hanggang 62 na pinagsama-sama.

KABANATA 45

(Mga 73 b.c.)

45:1 Masdan, ngayon ito ay nangyari na, na ang mga tao ni Nephi ay labis na nagsaya, dahil sa sila ay muling iniligtas ng Panginoon mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway; anupa't sila ay nagbigay-pasasalamat sa Panginoon nilang Diyos; oo, at labis silang nag-ayuno at labis na nanalangin, at sinamba nila ang Diyos sa labis na kagalakan.

45:2 At ito ay nangyari na, na sa ikalabingsiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, na si Alma ay lumapit sa kanyang anak na si Helaman at sinabi sa kanya: Naniniwala ka ba sa mga salitang sinabi ko sa iyo hinggil sa yaong mga talaang iniingatan?

45:3 At sinabi ni Helaman sa kanya: Oo, naniniwala ako.

45:4 At muling sinabi ni Alma: Naniniwala ka ba kay Jesucristo, na paparito?

45:5 At sinabi niya: Oo, pinaniniwalaan ko ang lahat ng salitang inyong sinabi.

45:6 At muling sinabi ni Alma sa kanya: Susundin mo ba ang aking mga kautusan?

45:7 At sinabi niya: Oo, susundin ko nang buong puso ang inyong mga kautusan.

45:8 Pagkatapos sinabi ni Alma sa kanya: Pinagpala ka; at pauunlarin ka ng Panginoon sa lupaing ito.

45:9 Subalit masdan, ako ay may ipopropesiya sa iyo; subalit ang ipopropesiya ko ay hindi mo ipaaalam; oo, kung ano ang ipopropesiya ko sa iyo ay hindi mo ipaaalam, maging hanggang sa ang propesiya ay matupad; kaya nga, isulat mo ang mga salitang sasabihin ko.

45:10 At ito ang mga salita: Masdan, nahihiwatigan ko na ang mga tao ring ito, ang mga Nephita, alinsunod sa diwa ng paghahayag na nasa akin, sa loob ng apat na raang taon mula sa panahong ipakikita ni Jesucristo ang kanyang sarili sa kanila, ay manghihina sa kawalang-paniniwala.

45:11 Oo, at doon sila makakikita ng mga digmaan at salot, oo, mga taggutom at pagdanak ng dugo, maging hanggang sa ang mga tao ni Nephi ay malipol --

45:12 Oo, at ito ay dahil sa manghihina sila sa kawalang-paniniwala at mahuhulog sa mga gawa ng kadiliman, at kahalayan, at lahat ng uri ng kasamaan; oo, sinasabi ko sa iyo, dahil sa sila ay magkakasala laban sa dakilang liwanag at kaalaman, oo, sinasabi ko sa iyo, na mula sa araw na yaon, maging ang ikaapat na salinlahi ay hindi lilipas na lahat bago dumating ang labis na kasamaang ito.

45:13 At kapag dumating ang dakilang araw na yaon, masdan, ang panahon ay madaling darating na ang mga yaong ngayon, o, ang mga binhi ng mga yaong kabilang ngayon sa mga tao ni Nephi, ay hindi na mabibilang sa mga tao ni Nephi.

45:14 Subalit ang sino mang malalabi, at hindi mapapatay sa dakila at kakila-kilabot na araw na yaon, ay mabibilang sa mga Lamanita, at magiging tulad nila, lahat, maliban sa ilan na tatawaging mga disipulo ng Panginoon; at sila'y tutugisin ng mga Lamanita hanggang sa sila ay malipol. At ngayon, dahil sa kasamaan, ang propesiyang ito ay matutupad.

45:15 At ngayon ito ay nangyari na, nang matapos sabihin ni Alma ang mga bagay na ito kay Helaman, na kanyang binasbasan siya, at gayon din ang iba pa niyang mga anak; at binasbasan din niya ang lupain para sa kapakanan ng mabubuti.

45:16 At sinabi niya: Ganito ang wika ng Panginoong Diyos -- Sumpain ang lupain, oo, ang lupaing ito, sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, tungo sa pagkawasak, na gumagawa ng kasamaan, kapag sila ay ganap nang hinog; at tulad ng pagkakasabi ko ay gayon ang mangyayari; sapagkat ito ang pagsusumpa at pagbabasbas ng Diyos sa lupain, sapagkat ang Panginoon ay hindi makatitingin sa kasalanan nang may munti mang antas ng pagpapahintulot.

45:17 At ngayon, nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito, binasbasan niya ang simbahan, oo, lahat ng yaong matatag na naninindigan sa pananampalataya mula sa panahong yaon at magpakailanman.

45:18 At nang ito ay magawa na ni Alma ay nilisan niya ang lupain ng Zarahemla, na tila bagang magtutungo sa lupain ng Melek. At ito ay nangyari na, na wala nang narinig pa hinggil sa kanya; hinggil sa kanyang kamatayan o libing ay wala kaming nalalaman.

45:19 Masdan, ito ang nalalaman namin, na siya'y isang mabuting tao; at ang kasabihan ay lumaganap sa simbahan na siya ay kinuhang paitaas ng Espiritu, o inilibing ng kamay ng Panginoon, maging tulad ni Moises. Subalit masdan, sinasabi ng mga banal na kasulatan na kinuha ng Panginoon si Moises sa kanyang sarili; at inaakala naming tinanggap din niya si Alma sa espiritu, sa kanyang sarili; anupa't sa dahilang ito kami ay walang nalalaman hinggil sa kanyang kamatayan at libing.

45:20 At ngayon ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikalabingsiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, na si Helaman ay humayo sa mga tao upang ipahayag ang salita sa kanila.

45:21 Sapagkat masdan, dahil sa kanilang mga pakikidigma sa mga Lamanita at sa maraming maliit na pagtatalu-talo at kaguluhang naganap sa mga tao, ay kinailangang ipahayag ang salita ng Diyos sa kanila, oo, at kinailangang magkaroon ng isang pamamalakad sa buong simbahan. {73 b.c.}

45:22 Kaya nga, si Helaman at ang kanyang mga kapatid ay humayo upang itatag na muli ang simbahan sa lahat ng lupain, oo, sa bawat lunsod sa lahat ng dako ng buong lupain na pag-aari ng mga tao ni Nephi. At ito ay nangyari na, na sila ay naghirang ng mga saserdote at guro sa lahat ng dako ng buong lupain, sa lahat ng simbahan.

45:23 At ngayon ito ay nangyari na, na matapos makapaghirang si Helaman at ang kanyang mga kapatid ng mga saserdote at guro sa mga simbahan ay nagkaroon ng pagtatalu-talo sa kanila, at sila ay tumangging makinig sa mga salita ni Helaman at ng kanyang mga kapatid;

45:24 Kundi sila ay naging palalo, naging mapagmataas sa kanilang mga puso, dahil sa kanilang labis-labis na kayamanan; anupa't sila ay naging mayayaman sa kanilang sariling mga paningin, at tumangging makinig sa kanilang mga salita, na lumakad ng matwid sa harapan ng Diyos.

KABANATA 46

(Mga 73-72 b.c.)

46:1 At ito ay nangyari na, na kasindami ng tumangging makinig sa mga salita ni Helaman at ng kanyang mga kapatid ay sama-samang nagtipon laban sa kanilang mga kapatid.

46:2 At ngayon masdan, sila ay labis na napoot, kung kaya't pinagtikahan nilang patayin sila.

46:3 Ngayon, ang pinuno ng yaong mga napopoot sa kanilang mga kapatid ay isang malaki at malakas na lalaki; at ang kanyang pangalan ay Amalikeo.

46:4 At si Amalikeo ay nagnais na maging hari; at ang mga yaong taong napopoot ay nagnais ding siya ang kanilang maging hari; at sila ang nakararaming bahagi ng mga nakabababang hukom ng lupain, at sila ay naghangad ng kapangyarihan.

46:5 At sila ay naakay ng mga panghihibok ni Amalikeo, na kung kanilang itataguyod siya at iluluklok siya bilang kanilang hari na kanyang gagawin silang mga tagapamahala sa mga tao.

46:6 Sa gayon sila naakay palayo ni Amalikeo sa mga pagtiwalag, sa kabila ng mga pangangaral ni Helaman at ng kanyang mga kapatid, oo, sa kabila ng kanilang labis-labis na pagkalinga sa simbahan, sapagkat sila'y matataas na saserdote sa simbahan.

46:7 At marami sa simbahan ang naniwala sa mahihibok na salita ni Amalikeo, kaya nga, sila ay tumiwalag maging sa simbahan; at sa gayon ang mga pangyayari sa mga tao ni Nephi ay labis na walang kapanatagan at mapanganib, sa kabila ng kanilang malaking tagumpay na natamo nila sa mga Lamanita,

at kanilang labis na kasiyahan na natamo dahil sa kanilang pagkakaligtas sa pamamagitan ng kamay ng Panginoon.

46:8 Sa gayon nakikita natin kung gaano kabilis makalimot ang mga anak ng tao sa Panginoon nilang Diyos, oo, gaano kabilis gumawa ng kasamaan, at maakay palayo ng yaong masama.

46:9 Oo, at nakikita rin natin ang malaking kasamaang naidudulot ng isang napakasamang tao sa mga anak ng tao.

46:10 Oo, nakikita natin na si Amalikeo, dahil sa siya ay isang taong may tusong pamamaraan at isang taong maraming mahihibok na salita, kaya nga naakay niyang palayo ang mga puso ng maraming tao upang gumawa ng masama; oo, at upang hangaring wasakin ang simbahan ng Diyos, at wasakin ang saligan ng kalayaan na ibinigay ng Diyos sa kanila, o pagpapalang ipinadala ng Diyos sa ibabaw ng lupain alang-alang sa mabubuti.

46:11 At ngayon ito ay nangyari na, nang si Moroni, na siyang punong komandante ng mga hukbo ng mga Nephita, ay narinig ang hinggil sa mga pagtiwalag na ito, na siya ay nagalit kay Amalikeo.

46:12 At ito ay nangyari na, na pinunit niya ang kanyang bata; at kinuha niya ang isang piraso niyon, at sinulatan ito -- Sa alaala ng ating Diyos, ating relihiyon, at kalayaan, at ating kapayapaan, ating mga asawa, at ating mga anak -- at ikinabit niya ito sa dulo ng isang mahabang kahoy.

46:13 At isinuot niya ang kanyang baluti sa ulo, at kanyang baluti sa dibdib, at kanyang mga kalasag, at ibinigkis ang kanyang baluti sa kanyang balakang; at kinuha niya ang mahabang kahoy, kung saan nakakabit sa dulo niyon ang kanyang pinunit na bata, (at tinawag niya itong ang bandila ng kalayaan) at iniyukod niya ang kanyang sarili sa lupa, at siya ay nanalangin nang mataimtim sa kanyang Diyos upang ang mga pagpapala ng kalayaan ay mapasakanyang mga kapatid, hangga't may pangkat ng mga Cristiyang nananatili upang angkinin ang lupain --

46:14 Sapagkat sa gayon ang lahat ng tunay na naniniwala kay Cristo, na nabibilang sa simbahan ng Diyos, ay tinatawag ng mga yaong hindi nabibilang sa simbahan.

46:15 At ang mga yaong kabilang sa simbahan ay matatapat; oo, lahat ng yaong tunay na naniniwala kay Cristo ay tinaglay sa kanilang sarili, nang may kagalakan, ang pangalan ni Cristo, o mga Cristiyano kung sila ay tawagin, dahil sa kanilang paniniwala kay Cristo na paparito.

46:16 At kaya nga, sa panahong ito, ipinanalangin ni Moroni na ang kapakanan ng mga Cristiyano, at ang kalayaan ng lupain ay itaguyod.

46:17 At ito ay nangyari na, nang maibuhos niya ang kanyang kaluluwa sa Diyos, ay binansagan niya ang lahat ng lupain na nasa timog ng lupaing Kapanglawan, oo, at sa madaling salita, lahat ng lupain, kapwa sa hilaga at sa timog -- Isang piniling lupain, at ang lupain ng kalayaan.

46:18 At sinabi niya: Tunay na hindi pahihintulutan ng Diyos na tayo, na kinamumuhian dahil sa tinaglay natin sa ating sarili ang pangalan ni Cristo, ay yurakan at lipulin, hanggang sa ipataw natin ito sa ating sarili sa pamamagitan ng ating sariling mga kasalanan.

46:19 At nang sabihin ni Moroni ang mga salitang ito, siya ay humayo sa mga tao, iwinawagayway ang pinunit na bahagi ng kanyang kasuotan sa hangin, upang makita ng lahat ang sulat na isinulat niya sa pinunit na bahagi, at sumisigaw sa malakas na tinig, sinasabing:

46:20 Masdan, sino man ang magpapanatili sa bandilang ito sa lupain, magsilapit sila sa lakas ng Panginoon, at makipagtipang pananatilihin nila ang kanilang mga karapatan, at kanilang relihiyon, upang pagpalain sila ng Panginoong Diyos.

46:21 At ito ay nangyari na, nang ipahayag ni Moroni ang mga salitang ito, masdan, sama-samang patakbong nagsidating ang mga tao na nakabigkis ang kanilang mga baluti sa kanilang mga balakang, pinupunit ang kanilang mga kasuotan bilang palatandaan, o bilang isang pakikipagtipan, na hindi nila tatalikuran ang Panginoon nilang Diyos; oo, sa ibang salita, kung sila ay lalabag sa mga kautusan ng Diyos, o mahuhulog sa paglabag, at mahihiyang taglayin sa kanilang sarili ang pangalan ni Cristo, sila ay wawasakin ng Panginoon maging tulad ng pagpunit nila sa kanilang mga kasuotan.

46:22 Ngayon ito ang tipang ginawa nila, at inihagis nila ang kanilang mga kasuotan sa paanan ni Moroni, sinasabing: Kami ay nakikipagtipan sa aming Diyos, na kami'y lipulin, katulad ng aming mga kapatid sa lupaing pahilaga, kung kami ay mahuhulog sa paglabag; oo, maaari niya kaming ihagis sa paanan ng aming mga kaaway, maging katulad ng pagkakahagis namin sa aming mga kasuotan sa iyong paanan upang yapak-yapakan sa ilalim ng mga paa, kung kami ay mahuhulog sa paglabag.

46:23 Sinabi ni Moroni sa kanila: Masdan, tayo ay labi ng mga binhi ni Jacob; oo, tayo ay labi ng mga binhi ni Jose, kung kaninong bata ay pinagpunit-punit ng kanyang mga kapatid sa maraming piraso; oo, at ngayon masdan, pakatandaan nating sundin ang mga kautusan ng Diyos, o ang ating mga kasuotan ay pagpupunit-punitin ng ating mga kapatid, at tayo ay itatapon sa bilangguan, o ipagbibili, o mapatay.

46:24 Oo, halina't pangalagaan natin ang ating kalayaan bilang labi ni Jose; oo, alalahanin natin ang mga salita ni Jacob, bago ang kanyang kamatayan, sapagkat masdan, nakita niya na may isang bahagi ng labi ng bata ni Jose ang naingatan at hindi nasira. At sinabi niya -- Maging tulad ng pag-iingat sa labi ng kasuotang ito ng aking anak, gayon din ay may pangangalagaang isang labi ng mga binhi ng aking anak sa pamamagitan ng kamay ng Diyos, at dadalhin sa kanyang sarili, samantalang ang nalalabi sa mga binhi ni Jose ay masasawi, maging tulad ng labi ng kanyang kasuotan.

46:25 Ngayon masdan, binibigyan nito ng kalungkutan ang aking kaluluwa; gayon pa man, may galak ang aking puso sa aking anak, dahil sa yaong bahagi ng kanyang mga binhing kukunin ng Diyos.

46:26 Ngayon masdan, ito ang winika ni Jacob.

46:27 At ngayon sino ang nakaaalam kung sino yaong labi ng mga binhi ni Jose, na masisirang tulad ng kanyang kasuotan, ay ang mga yaong tumiwalag mula sa atin? Oo, at maging ito ay magiging tayo rin kung hindi tayo matatag na maninindigan sa pananampalataya kay Cristo.

46:28 Ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Moroni ang mga salitang ito ay humayo siya, at nagpasabi rin sa lahat ng dako ng lupain kung saan may mga nagsipagtiwalag, at kinalap ang lahat ng taong nagnanais na mapanatili ang kanilang kalayaan, upang sumalungat laban kay Amalikeo at sa mga yaong nagsitiwalag, na tinatawag na mga Amalikeohita.

46:29 At ito ay nangyari na, nang makita ni Amalikeo na higit na nakararami ang mga tao ni Moroni kaysa sa mga Amalikeohita -- at nakita rin niya na ang kanyang mga tao ay nag-aalinlangan hinggil sa katarungan ng panig na kanilang inaniban -- kaya nga, nangangambang baka hindi niya makamit ang layunin, ipinagsama niya yaong kanyang mga tao na ibig sumama at lumisan patungo sa lupain ng Nephi.

46:30 Ngayon inakala ni Moroni na hindi kinakailangang magkaroon ng higit pang lakas ang mga Lamanita; anupa't kanyang naisip na harangin ang mga tao ni Amalikeo, o dakpin sila at ibalik sila, at patayin si Amalikeo; oo, sapagkat nalalaman niya na kanyang pupukawin ang mga Lamanita na magalit laban sa kanila, at uudyukan sila na sumalakay upang makidigma laban sa kanila; at ito ay alam niyang gagawin ni Amalikeo upang makamit niya ang kanyang mga layunin.

46:31 Kaya nga, inakala ni Moroni na kinakailangang ipagsama niya ang kanyang mga hukbo, na magkakasamang tinipon ang kanilang sarili, at sinandatahan ang kanilang sarili, at nakipagtipan na panatilihin ang kapayapaan -- at ito ay nangyari na, na ipinagsama niya ang kanyang hukbo at humayong dala ang kanilang mga tolda patungo sa ilang, upang harangin ang daraanan ni Amalikeo sa ilang.

46:32 At ito ay nangyari na, na ginawa niya ang naaalinsunod sa kanyang mga naisin, at humayo sa ilang, at hinadlangan ang mga hukbo ni Amalikeo.

46:33 At ito ay nangyari na, na si Amalikeo ay tumakas na kasama ang maliit na bilang ng kanyang mga tauhan, at ang nalabi ay nahulog sa mga kamay ni Moroni at dinalang pabalik sa lupain ng Zarahemla.

46:34 Ngayon, si Moroni na isang lalaking hinirang ng mga punong hukom at ng tinig ng mga tao, kaya nga, siya ay may kapangyarihan alinsunod sa kanyang kagustuhan sa mga hukbo ng mga Nephita, na magtatag at gumamit ng kapangyarihan sa kanila.

46:35 At ito ay nangyari na, na sino man sa mga Amalikeohita ang tumangging makipagtipan na itataguyod ang layunin ng kalayaan, upang sila ay makapagpanatili ng malayang pamahalaan, ay ipinapapatay niya; at kakaunti lamang ang tumanggi sa tipan ng kalayaan.

46:36 At ito rin ay nangyari na, na ipinataas niya ang bandila ng kalayaan sa bawat tore na nasa lahat ng lupain, na pag-aari ng mga Nephita; at sa ganito itinayo ni Moroni ang bandila ng kalayaan sa mga Nephita.

46:37 At sila ay nagsimulang muling magkaroon ng kapayapaan sa lupain; at sa gayon nila napanatili ang kapayapaan sa lupain hanggang sa pagtatapos ng ikalabingsiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom. {72 b.c.}

46:38 At si Helaman at ang matataas na saserdote ay nagpanatili rin ng kaayusan sa simbahan; oo, maging sa loob ng apat na taon ay nagkaroon sila ng labis na kapayapaan at pagsasaya sa simbahan.

46:39 At ito ay nangyari na, na marami ang namatay, matibay na naniniwala na ang kanilang mga kaluluwa ay tinubos ng Panginoong Jesucristo; sa gayon sila lumisan sa daigdig na nagsasaya.

46:40 At may ilang nangamatay sa mga lagnat, na sa ilang panahon ay napakadulas sa lupain -- subalit hindi gaanong malubha ang mga lagnat dahil sa labis na kainaman ng maraming halaman at ugat na inihanda ng Diyos upang maalís ang sanhi ng mga karamdaman, na pumapasailalim sa mga tao dahil sa kalagayan ng klima --

46:41 Subalit marami ang nangamatay dahil sa katandaan; at ang mga yaong nangamatay sa pananampalataya kay Cristo ay maligaya sa kanya, tulad ng nararapat nating akalain.

KABANATA 47

(Mga 72 b.c.)

47:1 Ngayon, tayo ay magbabalik sa ating talaan kay Amalikeo at yaong mga nagsitakas na kasama niya patungo sa ilang; sapagkat masdan, ipinagsama niya ang mga yaong sumama sa kanya, at umahon sa lupain ng Nephi sa mga Lamanita, at pinukaw ang mga Lamanita na magalit laban sa mga tao ni Nephi, hanggang sa ang hari ng mga Lamanita ay nagpadala ng pahayag sa lahat ng dako ng kanyang lupain, sa lahat ng kanyang mga tao, na muli silang sama-samang magtipon upang makidigma sa mga Nephita.

47:2 At ito ay nangyari na, nang ang pahayag ay ipag-utos sa kanila na labis silang natakot; oo, natakot silang galitin ang hari, at sila ay natakot ding makidigma sa mga Nephita at baka masawi ang kanilang mga buhay. At ito ay nangyari na, na sila ay tumanggi, o ang nakararaming bahagi nila ay tumangging sundin ang mga kautusan ng hari.

47:3 At ngayon ito ay nangyari na, na ang hari ay napoot dahil sa kanilang pagsuway; kaya nga ibinigay niya kay Amalikeo ang kapangyarihan sa yaong bahagi ng kanyang hukbo na masunurin sa kanyang mga utos, at inutusan siyang humayo at pilitin silang manandata.

47:4 Ngayon masdan, ito ang nais ni Amalikeo; sapagkat siya'y napakatusong tao sa paggawa ng kasamaan anupa't siya ay bumuo ng plano sa kanyang puso na agawan ng korona ang hari ng mga Lamanita.

47:5 At ngayon nakuha niya ang kapangyarihan sa yaong mga bahagi ng mga Lamanita na tumatangkilik sa hari; at hinangad niyang makuha ang pagsang-ayon ng mga yaong hindi masunurin; anupa't siya ay nagtungo sa lugar na tinatawag na Onidas, sapagkat dito nagsitungo ang lahat ng Lamanita; sapagkat kanilang natuklasang dumarating ang hukbo, at, inaakalang dumarating sila upang lipulin sila, kaya nga, sila ay nagsitungo sa Onidas, sa lugar ng mga sandata.

47:6 At sila ay naghirang ng isang lalaki na maging hari at pinuno nila, na may katiyakan sa kanilang pag-iisip lakip ang di matinag na pagpapasiyang hindi sila papipilit na humayo laban sa mga Nephita.

47:7 At ito ay nangyari na, na kanilang sama-samang tinipon ang sarili sa tuktok ng bundok na tinatawag na Antipas, bilang paghahanda sa pakikidigma.

47:8 Ngayon hindi hangad ni Amalikeo na sila ay digmain alinsunod sa mga kautusan ng hari; kundi masdan, layunin niya na makuha ang pagsang-ayon ng mga hukbo ng mga Lamanita, upang mailagay niya ang sarili sa kanilang pamumuno at agawan ng korona ang hari at angkinin ang kaharian.

47:9 At masdan, ito ay nangyari na, na inutusan niya ang kanyang hukbo na magtayo ng kanilang mga tolda sa lambak na malapit sa bundok ng Antipas.

47:10 At ito ay nangyari na, nang sumapit ang gabi siya ay nagpasugo ng lihim na mensahero patungo sa bundok ng Antipas, hinihiling na ang pinuno ng mga yaong nasa bundok, na nagngangalang Lehonti, na siya ay bumaba sa paanan ng bundok, sapagkat nais niya na siya'y kausapin.

47:11 At ito ay nangyari na, nang matanggap ni Lehonti ang mensahe ay hindi siya nagtangkang bumaba sa paanan ng bundok. At ito ay nangyari na, na si Amalikeo ay muling nagpasabi sa ikalawang pagkakataon, hinihiling na siya ay bumaba. At ito ay nangyari na, na tumanggi si Lehonti; at muli siyang nagpasabi sa ikatlong pagkakataon.

47:12 At ito ay nangyari na, nang malaman ni Amalikeo na hindi niya makuhang pababain si Lehonti mula sa bundok, siya ay umahon sa bundok, sa malapit sa kuta ni Lehonti; at muli niyang ipinasabi ang kanyang mensahe sa ikaapat na pagkakataon kay Lehonti, hinihiling na siya ay bumaba, at dalhin niya ang kanyang mga bantay na kasama niya.

47:13 At ito ay nangyari na, nang bumaba si Lehonti na kasama ang kanyang mga bantay kay Amalikeo, na hiniling ni Amalikeo na siya ay bumabang kasama ang kanyang hukbo sa gabi, at paligiran yaong mga tauhan niya na nasa kanilang mga kuta na ibinigay ng hari sa ilalim ng kanyang pamumuno, at na kanyang ibibigay sila sa mga kamay ni Lehonti, kung kanyang gagawin siyang pangalawang pinuno (Amalikeo) sa buong hukbo.

47:14 At ito ay nangyari na, na si Lehonti ay bumabang kasama ang kanyang mga tauhan at pinaligiran ang mga tauhan ni Amalikeo, kung kaya't bago sila nagising sa pagsikat ng araw ay napaliligiran na sila ng mga hukbo ni Lehonti.

47:15 At ito ay nangyari na, nang makitang napaliligiran sila, na nagmakaawa sila kay Amalikeo na pahintulutan niya silang umanib sa kanilang mga kapatid, upang hindi sila malipol. Ngayon, ito ang siya ring naisin ni Amalikeo.

47:16 At ito ay nangyari na, na isinuko niya ang kanyang mga tauhan, salungat sa mga utos ng hari. Ngayon, ito ang bagay na ninais ni Amalikeo, upang maisakatuparan niya ang kanyang mga balak sa pag-aagaw ng korona ng hari.

47:17 Ngayon kaugalian sa mga Lamanita, kung ang kanilang punong pinuno ay mapatay, na hirangin ang pangalawang pinuno na maging punong pinuno nila.

47:18 At ito ay nangyari na, na inutusan ni Amalikeo ang isa sa kanyang mga tagapagsilbi na unti-unting lasunin si Lehonti, kung kaya't siya ay namatay.

47:19 Ngayon, nang si Lehonti ay patay na, hinirang ng mga Lamanita si Amalikeo na maging kanilang pinuno at kanilang punong komandante.

47:20 At ito ay nangyari na, na si Amalikeo ay humayong kasama ang kanyang mga hukbo (sapagkat nakamtan niya ang kanyang mga naisin) sa lupain ng Nephi, sa lunsod ng Nephi, na siyang punong lunsod.

47:21 At lumabas ang hari na kasama ang kanyang mga bantay upang salubungin siya, sapagkat inakala niya na natupad ni Amalikeo ang kanyang mga utos, at na nakapangalap si Amalikeo ng higit na malaking hukbo upang sumalakay laban sa mga Nephita sa pakikidigma.

47:22 Subalit masdan, habang lumalabas ang hari upang salubungin siya ay inutusan ni Amalikeo ang kanyang mga tagapagsilbi na humayo upang salubungin ang hari. At sila ay humayo at iniyukod nila ang sarili sa harapan ng hari, na parang binibigyang-galang siya dahil sa kanyang katungkulan.

47:23 At ito ay nangyari na, na iniunat ng hari ang kanyang kamay upang patayuin sila, tulad ng nakaugalian ng mga Lamanita, bilang tanda ng kapayapaan, kung aling kaugalian ay nakuha nila sa mga Nephita.

47:24 At ito ay nangyari na, nang patayuin niya ang una mula sa lupa, masdan, sinaksak niya ang hari sa puso; at siya ay nalugmok sa lupa.

47:25 Ngayon, ang mga tagapagsilbi ng hari ay nagpanakbuan; at ang mga tagapagsilbi ni Amalikeo ay sumigaw, sinasabing:

47:26 Masdan, ang mga tagapagsilbi ng hari ay sinaksak siya sa puso, at siya ay namatay at nagsitakas sila; masdan, halina't tingnan.

47:27 At ito ay nangyari na, na inutusan ni Amalikeo ang kanyang mga hukbo na humayo at tingnan kung ano ang nangyari sa hari; at nang sila ay makarating sa lugar, at natagpuang nakahiga ang hari sa kanyang sariling dugo, ay nagkunwaring galit si Amalikeo, at sinabi: Kung sino man ang nagmamahal sa hari, humayo siya, at tugisin ang kanyang mga tagapagsilbi upang sila ay mapatay.

47:28 At ito ay nangyari na, na lahat silang nagmamahal sa hari, nang marinig nila ang mga salitang ito, ay nagsihayo at tinugis ang mga tagapagsilbi ng hari.

47:29 Ngayon, nang makita ng mga tagapagsilbi ng hari na may hukbong tumutugis sa kanila, ay muli silang natakot, at nagsitakas patungo sa ilang, at nagtungo sa lupain ng Zarahemla at nakiisa sa mga tao ni Ammon.

47:30 At ang hukbong tumutugis sa kanila ay nagsibalik, na nabigo sa pagtugis sa kanila; at sa gayon si Amalikeo, sa pamamagitan ng kanyang pandaraya, ay nakuha ang kalooban ng mga tao.

47:31 At ito ay nangyari na, na kinabukasan siya ay pumasok sa lunsod ng Nephi na kasama ang kanyang mga hukbo, at inangkin ang lunsod.

47:32 At ngayon ito ay nangyari na, na ang reyna, nang marinig niya na napatay ang hari -- sapagkat si Amalikeo ay nagpasugo ng mensahero sa reyna na ipinaalam sa kanya na pinatay ang hari ng kanyang mga tagapagsilbi, na kanyang tinugis sila kasama ang kanyang hukbo, subalit ito ay nawalang-saysay, at nagawa nila ang kanilang pagtakas --

47:33 Anupa't nang matanggap ng reyna ang mensaheng ito na siya ay nagpasabi kay Amalikeo, hinihiling na huwag niyang kitlin ang buhay ng mga tao ng lunsod; at hiniling din niya sa kanya na siya ay magsadya sa kanya; at hiniling din niya sa kanya na magsama siya ng mga saksi na magpapatotoo hinggil sa pagkamatay ng hari.

47:34 At ito ay nangyari na, na isinama ni Amalikeo ang yaon ding tagapagsilbi na siyang pumatay sa hari, at lahat silang kasama niya, at humarap sa reyna, sa lugar kung saan siya nakaupo; at silang lahat ay nagpatotoo sa kanya na ang hari ay pinatay ng kanyang sariling mga tagapagsilbi; at sinabi rin nila: Sila ay nagsitakas; hindi ba ito sumasaksi laban sa kanila? At sa gayon napaniwala nila ang reyna hinggil sa kamatayan ng hari.

47:35 At ito ay nangyari na, na hinangad ni Amalikeo ang pagsang-ayon ng reyna, at pinakasalan siya para sa kanyang sarili upang maging asawa; at sa gayon sa pamamagitan ng kanyang pandaraya, at sa tulong ng kanyang mga tusong tagapagsilbi, ay nakuha niya ang kaharian; oo, siya ay kinilalang hari sa lahat ng dako ng buong lupain, sa lahat ng tao ng mga Lamanita, na binubuo ng mga Lamanita at ng mga Lemuelita at ng mga Ismaelita, at lahat ng tumiwalag sa mga Nephita, mula sa panunungkulan ni Nephi hanggang sa panahong kasalukuyan.

47:36 Ngayon, ang mga tumiwalag na ito, na may gayon ding tagubilin at gayon ding kaalaman na tulad sa mga Nephita, oo, na tinuruan sa gayon ding kaalaman tungkol sa Panginoon, gayon pa man, kamangha-mangha itong isalaysay, na di katagalan matapos ang kanilang mga pagtiwalag sila ay naging higit na matitigas at tumangging magsisi, at higit na mababangis, masasama at malulupit kaysa sa mga Lamanita -- umiinom sa mga kaugalian ng mga Lamanita; nagpapaubaya sa katamaran, at lahat ng uri ng kahalayan; oo, ganap na nalimutan ang Panginoon nilang Diyos.

KABANATA 48

(Mga 72 b.c.)

48:1 At ngayon ito ay nangyari na, na kapagdakang makuha ni Amalikeo ang kaharian ay sinimulan niyang pukawin ang mga puso ng mga Lamanita laban sa mga tao ni Nephi; oo, siya ay naghirang ng mga taong magsasalita sa mga Lamanita mula sa kanilang mga tore, laban sa mga Nephita.

48:2 At sa gayon niya pinukaw ang kanilang mga puso laban sa mga Nephita kung kaya't sa pagtatapos ng ikalabingsiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom, siya na natupad ang kanyang mga balak hanggang sa ngayon, oo, na naging hari ng mga Lamanita, hinangad din niyang maghari sa lahat ng dako ng buong lupain, oo, at sa lahat ng tao na nasa lupain, sa mga Nephita at gayon din sa mga Lamanita. {72 b.c.}

48:3 Samakatwid naisakatuparan niya ang kanyang balak, sapagkat napatigas niya ang mga puso ng mga Lamanita at nabulag ang kanilang mga isipan, at napukaw sila sa pagkagalit, hanggang sa nakapangalap siya ng napakalaking hukbo upang humayo sa digmaan laban sa mga Nephita.

48:4 Sapagkat nagtika siya, dahil sa kalakihan ng bilang ng kanyang mga tao, na gapiin ang mga Nephita at dalhin sila sa pagkaalipin.

48:5 At sa gayon siya naghirang ng mga punong kapitan sa mga Zoramita, sila na higit na nakakikilala sa lakas ng mga Nephita, at sa kanilang mga lugar ng dulugan, at sa mga pinakamahinang bahagi ng kanilang mga lunsod; anupa't kanyang hinirang sila na maging mga punong kapitan ng kanyang mga hukbo.

48:6 At ito ay nangyari na, na nilisan nila ang kanilang kuta, at nagtungo sa lupain ng Zarahemla sa ilang.

48:7 Ngayon ito ay nangyari na, na samantalang nasa gayong pangangalap ng kapangyarihan si Amalikeo sa pamamagitan ng pandaraya at panlilinlang, si Moroni, sa kabilang dako, ay inihahanda ang mga pag-iisip ng mga tao na maging matapat sa Panginoon nilang Diyos.

48:8 Oo, pinalakas niya ang mga hukbo ng mga Nephita, at nagtatayo ng maliliit na muog, o mga lugar ng dulugan; nagtataas ng mga pampang ng lupa sa paligid upang masanggalang ang kanyang mga hukbo, at nagtayo rin ng mga pader na bato upang ipalibot sa kanila, sa paligid ng kanilang mga lunsod at hangganan ng kanilang mga lupain; oo, sa lahat ng paligid ng lupain.

48:9 At sa kanilang pinakamahinang tanggulan ay nagtalaga siya ng pinakamaraming bilang ng tauhan; at sa gayon kinutaan niya at pinalakas ang lupaing pag-aari ng mga Nephita.

48:10 At sa gayon naghahanda siyang itaguyod ang kanilang kalayaan, kanilang mga lupain, kanilang mga asawa, at kanilang mga anak, at kanilang kapayapaan, at upang sila ay mabuhay sa Panginoon nilang Diyos, at upang mapanatili nila ang yaong tinatawag ng kanilang mga kaaway na layunin ng mga Cristiyano.

48:11 At si Moroni ay isang malakas at makapangyarihang lalaki; siya ay isang lalaking may ganap na pang-unawa; oo, isang lalaking hindi nagagalak sa pagpapadanak ng dugo; isang lalaking nagagalak ang kaluluwa sa kalayaan ng kanyang bayan, at ng kanyang mga kapatid mula sa pagkaalipin at pagkabusabos;

48:12 Oo, isang lalaking tumataba ang puso sa pagpapasalamat sa kanyang Diyos, para sa maraming pribilehiyo at mga pagpapalang ibinigay niya sa kanyang mga tao; isang lalaking nagpagal nang labis para sa kapakanan at kaligtasan ng kanyang mga tao.

48:13 Oo, at siya'y isang lalaking di matitinag sa pananampalataya kay Cristo, at siya ay nanumpa ng isang sumpang ipagtanggol ang kanyang mga tao, kanyang mga karapatan, at kanyang bayan, at kanyang relihiyon, maging hanggang sa pagkaubos ng kanyang dugo.

48:14 Ngayon, ang mga Nephita ay tinuruang ipagtanggol ang kanilang sarili laban sa kanilang mga kaaway, maging hanggang sa pagdanak ng dugo kung ito ay kinakailangan; oo, at sila ay tinuruan ding hindi nararapat gumawa ng pagsalakay, oo, at hindi kailanman magtataas ng espada maliban kung ito ay laban sa isang kaaway, maliban kung ito ay upang pangalagaan ang kanilang mga buhay.

48:15 At ito ang kanilang pananampalataya, na sa paggawa nang gayon ay pauunlarin sila ng Diyos sa lupain, o sa ibang salita, kung sila ay tapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos na sila ay pauunlarin niya sa lupain; oo, babalaan silang tumakas, o maghanda para sa digmaan, alinsunod sa kanilang panganib;

48:16 At gayon din, na ipaaalam ng Diyos sa kanila kung saan sila magtutungo upang ipagtanggol ang kanilang sarili laban sa kanilang mga kaaway, at sa paggawa ng gayon, sila ay ililigtas ng Panginoon; at ito ang pananampalataya ni Moroni, at ang kanyang puso ay nagagalak dito; hindi sa pagpapadanak ng dugo kundi sa paggawa ng kabutihan, sa pangangalaga ng kanyang mga tao, oo, sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos, oo, at paglaban sa kasamaan.

48:17 Oo, sa katotohanan, sa katotohanan sinasabi ko sa inyo, kung ang lahat ng tao ay naging, at matutulad, at maaaring maging katulad ni Moroni, masdan, ang yaon ding kapangyarihan ng impiyerno ay mayayanig magpakailanman; oo, ang diyablo ay hindi magkakaroon ng kapangyarihan sa mga puso ng mga anak ng tao.

48:18 Masdan, siya'y isang lalaking katulad ni Ammon, na anak ni Mosias, oo, at maging ng iba pang mga anak ni Mosias, oo, at si Alma rin at kanyang mga anak, sapagkat silang lahat ay mga tao ng Diyos.

48:19 Ngayon masdan, si Helaman at ang kanyang mga kapatid ay hindi nakabababa ng kapakinabangan sa mga tao kaysa kay Moroni; sapagkat ipinangaral nila ang salita ng Diyos, at bininyagan tungo sa pagsisisi ang lahat ng tao kung sino man ang makikinig sa kanilang mga salita.

48:20 At sa gayon sila humayo, at ang mga tao ay nagpakumbaba ng kanilang sarili dahil sa kanilang mga salita, kung kaya't labis silang pinagpala ng Panginoon, at sa gayon sila nakalaya mula sa mga digmaan at alitan sa kanila, oo, maging hanggang sa loob ng apat na taon.

48:21 Subalit, tulad ng aking sinabi, sa pagtatapos ng ikalabingsiyam na taon, oo, sa kabila ng kanilang kapayapaan sa kanila, bantulot na napilitan silang labanan ang kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita.

48:22 Oo, at sa madaling salita, ang kanilang mga pakikidigma sa mga Lamanita ay hindi tumigil sa loob ng maraming taon, sa kabila ng kanilang labis na pag-aatubili.

48:23 Ngayon, sila ay nalulungkot na humawak ng sandata laban sa mga Lamanita, dahil sa hindi sila nagagalak sa pagpapadanak ng dugo; oo, at hindi lamang ito -- sila ay nalulungkot na maging dahilan sa pagpapadala ng napakarami sa kanilang mga kapatid sa labas ng daigdig na ito patungo sa walang hanggang daigdig, na hindi handang humarap sa kanilang Diyos.

48:24 Gayon pa man, hindi nila mapahihintulatang ihain ang kanilang mga buhay, na ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak ay malipol sa pamamagitan ng mabangis na kalupitan ng mga yaong minsan ay kanilang mga kapatid, oo, at nagsitiwalag mula sa kanilang simbahan, at sila ay iniwanan at humayo upang lipulin sila sa pamamagitan ng pag-anib sa mga Lamanita.

48:25 Oo, hindi nila maaatim na matuwa ang kanilang mga kapatid sa dugo ng mga Nephita, hangga't may sumusunod sa mga kautusan ng Diyos, sapagkat ang pangako ng Panginoon ay, kung susundin nila ang kanyang mga kautusan sila ay uunlad sa lupain.

KABANATA 49 (Mga 72 b.c.)

49:1 At ngayon ito ay nangyari na, na sa ikalabing-isang buwan ng ikalabingsiyam na taon, sa ikasampung araw ng buwan, ang mga hukbo ng mga Lamanita ay nakitang papalapit patungo sa lupain ng Ammonihias. {72 b.c.}

49:2 At masdan, ang lunsod ay muling itinayo, at si Moroni ay nagtalaga ng isang hukbo sa mga hangganan ng lunsod, at sila ay nagtaas ng lupa sa paligid upang sumanggalang sa kanila mula sa mga palaso at mga bato ng mga Lamanita; sapagkat masdan, sila ay lumalaban sa pamamagitan ng mga bato at ng mga palaso.

49:3 Masdan, sinabi ko na ang lunsod ng Ammonihias ay muling itinayo. Sinasabi ko sa inyo, oo, na ang bahagi nito ay muling itinayo; at dahil ito ay minsan nang winasak ng mga Lamanita dahil sa kasamaan ng mga tao, inakala nila na muli itong magiging madaling huli para sa kanila.

49:4 Subalit masdan, anong laki ng kanilang kabiguan; sapagkat masdan, ang mga Nephita ay nakapaghukay ng isang tagaytay ng lupa sa paligid nila, na napakataas kung kaya't hindi mabisang maipukol ng mga Lamanita ang kanilang mga bato at kanilang mga palaso sa kanila, ni hindi nila masalakay sila maliban lamang sa kanilang lugar ng pasukan.

49:5 Ngayon sa oras na ito ay labis na nanggilalas ang mga punong kapitan ng mga Lamanita, dahil sa karunungan ng mga Nephita sa paghahanda ng kanilang mga lugar ng dulugan.

49:6 Ngayon inakala ng mga pinuno ng mga Lamanita, dahil sa kalakihan ng kanilang bilang, oo, inakala nilang magkakaroon sila ng pribilehiyong salakayin sila tulad ng kanilang nagawa noon; oo, at hinandaan din nila ang kanilang sarili ng mga kalasag, at ng baluti sa dibdib at hinandaan din nila ang

kanilang sarili ng mga kasuotang balat, oo, labis na makakapal na kasuotan upang matakpan ang kanilang kahubaran.

49:7 At dahil sa ganitong kahandaan ay inakala nilang kanilang madaling magagapi at mapapasailalim ang kanilang mga kapatid sa singkaw ng pagkaalipin, o ang patayin at lipulin sila alinsunod sa kanilang ikasisiya.

49:8 Subalit masdan, sa kanilang labis-labis na panggigilalas, sila ay nakahanda para sa kanila, sa isang kaparaanang hindi pa kailanman nalaman sa mga anak ni Lehi. Ngayon, sila ay nakahanda para sa mga Lamanita, upang makidigma alinsunod sa mga tagubilin ni Moroni.

49:9 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita, o ang mga Amalikeohita, ay labis-labis ang panggigilalas sa kanilang pamamaraan ng paghahanda para sa digmaan.

49:10 Ngayon, kung si haring Amalikeo ay humayo mula sa lupain ng Nephi, sa unahan ng kanyang hukbo, ay baka iniutos niya sa mga Lamanita na salakayin ang mga Nephita sa lunsod ng Ammonihah; sapagkat masdan, hindi niya pinahahalagahan ang dugo ng kanyang mga tao.

49:11 Subalit masdan, si Amalikeo rin ay hindi humayo upang makidigma. At masdan, ang kanyang mga punong kapitan ay hindi nagtangkang salakayin ang mga Nephita sa lunsod ng Ammonihah, sapagkat binago ni Moroni ang pamamalakad ng mga pamumuhay sa mga Nephita, kung kaya nga't ang mga Lamanita ay nabigo sa kanilang mga lugar ng dulugan at hindi nila sila masalakay.

49:12 Anupa't sila ay umatras sa ilang, at dinala ang kanilang kuta at humayo patungo sa lupain ng Noe, inaakalang yaon ang susunod na mainam na lugar para sa kanila upang masalakay ang mga Nephita.

49:13 Sapagkat hindi nila nalalamang pinatibay ni Moroni, o nagtayo ng mga kuta ng dulugan, ang bawat lunsod sa buong lupain sa paligid; kaya nga, sila ay humayo sa lupain ng Noe nang may matatag na pagtitika; oo, ang kanilang mga punong kapitan ay nagsihayo at nakipagtipang kanilang lilipulin ang mga tao ng lunsod na yaon.

49:14 Subalit masdan, sa kanilang panggigilalas, ang lunsod ng Noe, na noon ay mahinang lugar, ngayon, dahil kay Moroni, ay naging malakas, oo, maging hanggang sa malampasan ang lakas ng lunsod ng Ammonihah.

49:15 At ngayon, masdan, ito ay karunungan ni Moroni; sapagkat kanyang inakala na sila ay matatakot sa lunsod ng Ammonihah; at dahil ang lunsod ng Noe ang pinakamahinang bahagi ng lupain noon, anupa't sila ay magtutungo roon upang makidigma; at gayon nga ito alinsunod sa kanyang mga naisin.

49:16 At masdan, hinirang ni Moroni si Lehi na maging punong kapitan ng mga tauhan sa lunsod na yaon; at ito ang yaon ding Lehi na nakipaglaban sa mga Lamanita sa lambak na nasa silangan ng ilog Sidon.

49:17 At ngayon masdan ito ay nangyari na, nang matuklasan ng mga Lamanita na si Lehi ang namumuno sa lunsod ay muli silang nabigo, sapagkat labis silang natatakot kay Lehi; gayon pa man, ang kanilang mga punong kapitan ay nangako nang may panunumpa na sasalakayin ang lunsod; kaya nga, pinamunuan nila ang kanilang mga hukbo.

49:18 Ngayon masdan, ang mga Lamanita ay hindi makapasok sa kanilang mga kuta ng dulugan sa kahit anong pamamaraan maliban na lamang sa pasukan, dahil sa kataasan ng tagaytay na ginawa, at sa kalaliman ng bambang na hinukay sa paligid, maliban sa pasukan.

49:19 At sa gayon ang mga Nephita ay nahahandang patayin ang lahat ng mangangahas na umakyat upang makapasok sa kuta sa ibang daan, sa pamamagitan ng pagpupukol ng mga bato at palaso sa kanila.

49:20 Sa gayon sila nakahanda, oo, isang pangkat ng pinakamalakas nilang tauhan, na may mga espada at may mga tirador, upang patamaan ang lahat ng mangangahas na pumasok sa kanilang lugar ng dulugan sa lugar ng pasukan; at sa gayon sila nakahandang ipagtanggol ang sarili laban sa mga Lamanita.

49:21 At ito ay nangyari na, na ang mga kapitan ng mga Lamanita ay dinala ang kanilang mga hukbo sa harapan ng lugar ng pasukan, at nagsimulang makipaglaban sa mga Nephita, upang makapasok sa kanilang lugar ng dulugan; subalit masdan, sila ay naitataboy sa pana-panahon, kung kaya't sila ay napatay nang malubhang pagkatay.

49:22 Ngayon, nang malaman nilang hindi sila makakukuha ng lakas laban sa mga Nephita sa daanan, sila ay nagsimulang humukay ng kanilang tagaytay upang sila ay magkaroon ng daanan patungo sa kanilang mga hukbo, upang sila ay magkaroon ng patas na labanan; subalit masdan, sa mga pagtatangkang ito sila ay tinatamaan ng mga bato at palasong ipinupukol sa kanila; at sa halip na mapuno ang kanilang mga bambang ng pinapatag na tagaytay ng lupa, sila ay napuno nang bahagya ng kanilang mga patay at sugatang mga katawan.

49:23 Sa gayon napasa mga Nephita ang lahat ng kapangyarihan sa kanilang mga kaaway; at sa gayon ang mga Lamanita ay nangahas na patayin ang mga Nephita hanggang sa ang lahat ng kanilang punong kapitan ay mapatay; oo, at mahigit sa isanlibo sa mga Lamanita ang napatay; samantalang, sa kabilang panig, ay wala ni isang katao man lamang sa mga Nephita ang napatay.

49:24 May mga limampung sugatan, na nalantad sa mga palaso ng mga Lamanita sa daanan, subalit sila ay pinagsanggalang ng kanilang mga kalasag, at kanilang mga baluti sa dibdib, at kanilang mga baluti sa ulo, kung kaya't ang kanilang mga sugat ay nasa kanilang mga paa, marami sa mga ito ay labis na malulubha.

49:25 At ito ay nangyari na, nang makita ng mga Lamanita na ang kanilang mga punong kapitan ay napatay nang lahat, sila ay nagsitakas sa ilang. At ito ay nangyari na, na sila ay bumalik sa lupain ng Nephi, upang ipaalam sa kanilang hari, na si Amalikeo, na isang Nephita sa pagsilang, ang hinggil sa kanilang malaking pagkatalo.

49:26 At ito ay nangyari na, na labis siyang nagalit sa kanyang mga tao, dahil sa hindi niya nakuha ang kanyang nais sa mga Nephita; hindi niya napasailalim sila sa singkaw ng pagkaalipin.

49:27 Oo, labis siyang napoot, at isinumpa niya ang Diyos, at gayon din si Moroni, nangangako nang may panunumpa na iinumina niya ang kanyang dugo; at ito ay dahil sa sinunod ni Moroni ang mga kautusan ng Diyos sa paghahanda para sa kaligtasan ng kanyang mga tao.

49:28 At ito ay nangyari na, na sa kabilang dako, pinasalamatan ng mga tao ni Nephi ang Panginoon nilang Diyos, dahil sa kanyang walang kapantay na kapangyarihan sa pagliligtas sa kanila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway.

49:29 At sa gayon nagtapos ang ikalabingsiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

49:30 Oo, at nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa kanila, at labis na kasaganaan sa simbahan dahil sa kanilang pagsunod at pagsusumigasig na kanilang ibinigay sa salita ng Diyos, na ipinahayag sa kanila ni Helaman, at Siblon, at Corianton, at ni Ammon at ng kanyang mga kapatid, oo, at ng lahat ng yaong inordenan sa banal na orden ng Diyos, matapos mabinyagan tungo sa pagsisisi, at isinugo na mangaral sa mga tao.

KABANATA 50
(Mga 72-67 b.c.)

50:1 At ngayon ito ay nangyari na, na si Moroni ay hindi tumigil sa pagsasagawa ng mga paghahanda para sa digmaan, o sa pagtatanggol sa kanyang mga tao laban sa mga Lamanita; sapagkat iniutos niya na ang kanyang mga hukbo ay magsimula sa pagsisimula ng ikadalawampung taon ng panunungkulan ng mga hukom, na sila ay magsimulang maghukay ng lupa sa paligid ng lahat ng lunsod, sa lahat ng dako ng buong lupain na pag-aari ng mga Nephita. {72 b.c.}

50:2 At sa ibabaw ng mga tagaytay ng lupang ito ay iniutos niya na magkaroon ng mga kahoy, oo, mga gawang kahoy na itatayong kasingtaas ng tao, sa paligid ng mga lunsod.

50:3 At iniutos niya na sa mga gawang kahoy na ito ay magkaroon ng niyaring mga tulos na itatayo sa mga kahoy sa paligid; at ang mga ito ay matitibay at matataas.

50:4 At iniutos niya na magtayo ng mga toreng makatatanaw sa mga yaong gawang tulos, at kanyang iniutos na magtayo ng mga lugar ng dulugan sa mga toreng yaon, upang ang mga bato at ang mga palaso ng mga Lamanita ay hindi sila masaktan.

50:5 At sila ay nakahanda kung kaya't makapupukol sila ng mga bato mula sa itaas niyon, alinsunod sa kanilang kasiyahan at kanilang lakas, at patayin siya na mangangahas na lumapit sa mga pader ng lunsod.

50:6 Sa gayon naghanda si Moroni ng mga muog laban sa pagdating ng kanilang mga kaaway, sa paligid ng bawat lunsod sa buong lupain.

50:7 At ito ay nangyari na, na iniutos ni Moroni na ang kanyang mga hukbo ay humayo patungo sa silangang ilang; oo, at sila ay humayo at itinaboy ang lahat ng Lamanita na nasa silangang ilang patungo sa kanilang sariling mga lupain, na nasa katimugan ng lupain ng Zarahemla.

50:8 At ang lupain ng Nephi ay humahanggan sa tuwid na landas mula sa silangang dagat hanggang sa kanluran.

50:9 At ito ay nangyari na, nang maitaboy ni Moroni ang lahat ng Lamanita palabas sa silangang ilang, na nasa kahilagaan ng mga lupain na kanilang sariling mga pag-aari, iniutos niya sa lahat ng naninirahan na nasa lupain ng Zarahemla at sa lupain sa paligid na humayo sa silangang ilang, maging hanggang sa mga hangganan ng dalampasigan, at angkinin ang lupain.

50:10 At siya ay nagtalaga rin ng mga hukbo sa katimugan, sa mga hangganan ng kanilang mga pag-aari, at inutusan silang magtayo ng mga kutaan upang mapangalagaan nila ang kanilang mga hukbo at kanilang mga tao mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway.

50:11 At sa gayon pinutol niya ang lahat ng muog ng mga Lamanita sa silangang ilang, oo, at gayon din sa kanluran, pinatitibay ang hangganan sa pagitan ng mga Nephita at ng mga Lamanita, sa pagitan ng lupain ng Zarahemla at lupain ng Nephi, mula sa kanlurang dagat, humahanggan sa may bukal ng ilog Sidon -- inaari ng mga Nephita ang lahat ng lupain sa kahilagaan, oo, maging lahat ng lupaing nasa hilaga ng lupain ng Masagana, alinsunod sa kanilang kasiyahan.

50:12 Sa gayon si Moroni, kasama ang kanyang mga hukbo, na dumarami sa araw-araw dahil sa katiyakan ng kaligtasang ibinibigay ng kanyang mga gawa sa kanila, ay nagawang putulin ang lakas at kapangyarihan ng mga Lamanita mula sa mga lupain na kanilang pag-aari, upang sila ay mawalan ng kapangyarihan sa mga lupaing kanilang pag-aari.

50:13 At ito ay nangyari na, na sinimulan ng mga Nephita ang saligan ng isang lunsod, at tinawag nila ang pangalan ng lunsod na Moroni; at ito ay nasa may silangang dagat; at ito ay nasa katimugan ng hangganan ng mga pag-aari ng mga Lamanita.

50:14 At sinimulan din nila ang isang saligan para sa isang lunsod sa pagitan ng lunsod ng Moroni at ng lunsod ng Aaron, idinurugtong ang mga hangganan ng Aaron at Moroni; at tinawag nila ang pangalan ng lunsod, o ang lupain, na Nefihas.

50:15 At sila ay nagsimula rin sa taon ding yaon na magtayo ng maraming lunsod sa kahilagaan, isa sa natatanging pamamaraan na kanilang tinawag na Lehi, na nasa kahilagaan sa may mga hangganan ng dalampasigan.

50:16 At sa gayon nagtapos ang ikadalawampung taon.

50:17 At nasa ganitong masaganang kalagayan ang mga tao ni Nephi sa pagsisimula ng ikadalawampu at isang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi. {71 b.c.}

50:18 At sila ay labis na umunlad, at sila ay naging napakayayaman; oo, at sila ay dumami at naging makapangyarihan sa lupain.

50:19 At sa gayon nakikita natin na napakamaunawain at makatarungan ang lahat ng pamamaraan ng Panginoon, tungo sa pagpapatupad ng lahat ng kanyang mga salita sa mga anak ng tao; oo, namamasdan natin na ang kanyang mga salita ay napatunayan, maging hanggang sa panahong ito, na kanyang sinabi kay Lehi, sinasabing:

50:20 Pinagpala ka at ang iyong mga anak; at sila ay pagpapalain, habang sinusunod nila ang aking mga kautusan sila ay uunlad sa lupain. Subalit pakatandaan, habang hindi nila sinusunod ang aking mga kautusan sila ay itatakwil mula sa harapan ng Panginoon.

50:21 At nakita natin na ang mga pangakong ito ay napatunayan sa mga tao ni Nephi; sapagkat ang kanilang mga pag-aaway-away at kanilang mga alitan, oo, kanilang mga pagpaslang, at kanilang mga pandarambong, kanilang pagsamba sa mga diyus-diyusan, kanilang mga pagpapatutot, at kanilang mga karumal-dumal na gawain, na nasa kanila, ang nagdala sa kanila ng kanilang mga digmaan at kanilang pagkalipol.

50:22 At yaong matatapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon ay naliligtas sa lahat ng panahon, habang libu-libo sa kanilang masasamang kapatid ay dinala sa pagkaalipin, o nasawi sa pamamagitan ng espada, o nanghina sa kawalang-paniniwala, at nakihalubilo sa mga Lamanita.

50:23 Subalit masdan hindi pa nagkaroon ng higit na masayang panahon sa mga tao ni Nephi, magmula sa mga araw ni Nephi, kaysa sa mga araw ni Moroni, oo, maging sa panahong ito, sa ikadalampu at isang taon ng panunungkulan ng mga hukom.

50:24 At ito ay nangyari na, na ang ikadalawampu at dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom ay lumipas din sa kapayapaan; oo, at gayon din ang ikadalawampu at tatlong taon.

50:25 At ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikadalampu at apat na taon ng panunungkulan ng mga hukom, na nagkaroon din sana ng kapayapaan sa mga tao ni Nephi kung hindi dahil sa isang alitang naganap sa kanila hinggil sa lupain ng Lehi, at sa lupain ng Morianton, na nagdurugtong sa mga hangganan ng Lehi; kapwa nasa mga hangganan ng dalampasigan. {68 b.c.}

50:26 Sapagkat masdan, ang mga taong nagmamay-ari sa lupain ng Morianton ay nag-angkin ng isang bahagi sa lupain ng Lehi; anupa't nagsimulang magkaroon ng mainit na alitan sa pagitan nila, hanggang sa ang mga tao ng Morianton ay humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid, at nagtika sila sa pamamagitan ng espada na patayin sila.

50:27 Subalit masdan, ang mga taong nagmamay-ari sa lupain ng Lehi ay nagsitakas patungo sa kuta ni Moroni, at humingi ng tulong sa kanya; sapagkat masdan hindi sila ang nasa kamalian.

50:28 At ito ay nangyari na, nang ang mga tao ng Morianton, na pinamumunuan ng isang lalaki na

nanggangalang Morianton, ay natuklasan na ang mga tao ng Lehi ay nagsitakas patungo sa kuta ni Moroni, sila ay labis na natakot at baka ang hukbo ni Moroni ay salakayin sila at lipulin sila.

50:29 Anupa't inilagay ni Morianton sa kanilang mga puso na narapat silang tumakas patungo sa lupain na nasa kahilagaan, na napalilibutan ng malalaking katawan ng tubig, at angkinin ang lupain na nasa kahilagaan.

50:30 At masdan, natupad na sana nila ang plano na ito, (na magiging dahilan ng panaghuyan) subalit masdan, dahil si Morianton ay isang lalaking maraming kahalingan, kaya nga, siya ay nagalit sa isa sa kanyang mga babaing tagapagsilbi, at kanyang sinaktan siya at labis siyang binugbog.

50:31 At ito ay nangyari na, na siya ay tumakas, at nagtungo sa kuta ni Moroni, at sinabi kay Moroni ang lahat hinggil sa bagay na ito, at hinggil din sa kanilang mga hangaring tumakas patungo sa lupaing kahilagaan.

50:32 Ngayon masdan, ang mga tao na nasa lupaing Masagana, o kaya'y si Moroni, ay natakot na baka sila ay makinig sa mga salita ni Morianton at sumama sa kanyang mga tao, at sa gayon makukuha niya ang pag-aari ng mga bahaging yaon ng lupain, na maglalalatag ng saligan ng malulubhang kahihinatnan sa mga tao ni Nephi, oo, mga kahihinatnang magbubunga ng pagbagsak ng kanilang kalayaan.

50:33 Kaya nga, si Moroni ay nagpadala ng isang hukbo, kasama ang kanilang kuta, upang hadlangan ang mga tao ni Morianton, upang mapigilan ang kanilang pagtakas patungo sa lupaing kahilagaan.

50:34 At ito ay nangyari na, na hindi nila sila nahadlangan hanggang sa sila ay makarating sa mga hangganan ng lupaing Kapanglawan; at doon nila sila nahadlangan, sa makitid na daanang nagtutuloy sa tabi ng dagat patungo sa lupaing kahilagaan, oo, sa tabing dagat, sa kanluran at sa silangan.

50:35 At ito ay nangyari na, na ang hukbong ipinadala ni Moroni, na pinamumunuan ng isang lalaki na nanggangalang Tiankum, ay humarap sa mga tao ni Morianton; at labis na matitigas ang mga tao ni Morianton, (dahil sa nahikayat ng kanyang kasamaan at ng kanyang mahihibok na salita) kaya nga nagsimula ang isang digmaan sa pagitan nila, kung saan ay napatay ni Tiankum si Morianton at tinalo ang kanyang hukbo, at dinala silang mga bihag, at bumalik sa kuta ni Moroni. At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu at apat na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

50:36 At sa gayon naibalik ang mga tao ni Morianton. At sa kanilang pakikipagtipan na pananatilihin ang kapayapaan sila ay pinabalik sa lupain ng Morianton, at isang kasunduan ang namagitan sa kanila at sa mga tao ng Lehi; at sila ay pinabalik din sa kanilang mga lupain.

50:37 At ito ay nangyari na, na sa taon ding yaon na naibalik sa mga tao ni Nephi ang kanilang kapayapaan, na si Nefihas, ang pangalawang punong hukom, ay namatay, matapos manungkulan sa hukumang-luklukan nang may ganap na katwiran sa harapan ng Diyos.

50:38 Gayon pa man, tinanggihang kunin ni Alma ang pag-aari ng mga talaang yaon at yaong mga bagay na ipinalalagay ni Alma at ng kanyang mga ama na pinakabanal; kaya nga iginawad ni Alma ang mga iyon sa kanyang anak, na si Helaman.

50:39 Masdan, ito ay nangyari na, na ang anak ni Nefihas ay hinirang na manungkulan sa hukumang-luklukan, bilang kahalili ng kanyang ama; oo, siya ay hinirang na maging punong hukom at gobernador ng mga tao, nang may panunumpa at banal na ordenansa na humatol nang matwid, at panatilihin ang kapayapaan at ang kalayaan ng mga tao, at ipagkaloob sa kanila ang kanilang mga banal na pribilehiyo na sambahin ang Panginoon nilang Diyos, oo, na itataguyod at pangangalagaan ang layunin ng Diyos sa lahat ng kanyang araw, at dalhin ang masasama sa katarungan alinsunod sa kanilang mabibigat na kasalanan.

50:40 Ngayon masdan, ang kanyang pangalan ay Pahoran. At nanungkulan si Pahoran sa luklukan ng kanyang ama, at sinimulan ang kanyang panunungkulan sa pagtatapos ng ikadalawampu at apat na taon, sa mga tao ni Nephi.

KABANATA 51

(Mga 67-66 b.c.)

51:1 At ngayon ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikadalawampu at limang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, matapos nilang mapanatili ang kapayapaan sa pagitan ng mga tao ng Lehi at ng mga tao ng Morianton hinggil sa kanilang mga lupain, at matapos simulan ang ikadalawampu at limang taon sa kapayapaan; {67 b.c.}

51:2 Gayon pa man, hindi nila napanatiling matagal ang ganap na kapayapaan sa lupain, sapagkat nagsimulang magkaroon ng alitan sa mga tao hinggil sa punong hukom na si Pahoran; sapagkat masdan, may isang bahagi ng mga tao ang nagnais na baguhin ang ilang natatanging bahagi ng batas.

51:3 Subalit masdan, si Pahoran ay tumanging baguhin ni ang pahintulatang baguhin ang batas; anupa't hindi niya pinakinggan ang mga yaong nagpahayag ng kanilang mga tinig lakip ang kanilang kahilingan hinggil sa pagbabago ng batas.

51:4 Kaya nga, yaong mga nagnanais na baguhin ang batas ay nagalit sa kanya, at nagnais na hindi na siya ang maging punong hukom sa lupain; anupa't nagkaroon ng mainit na pagtatalo hinggil sa bagay na ito, subalit hindi hanggang sa pagdanak ng dugo.

51:5 At ito ay nangyari na, na yaong mga nagnanais na matanggal si Pahoran sa hukumang-luklukan ay tinawag na mga king-men, sapagkat ninanais nilang mabago ang batas sa paraang maibagsak ang malayang pamahalaan at magtaguyod ng isang hari sa lupain.

51:6 At yaong mga nagnanais na manatili si Pahoran bilang punong hukom ng lupain ay pinangalanan ang kanila na sarili na mga freemen; at sa gayon sila nahahati, sapagkat ang mga freemen ay nangako o nakipagtipan na pananatilihin ang kanilang mga karapatan at ang kanilang mga pribilehiyo sa relihiyon sa pamamagitan ng malayang pamahalaan.

51:7 At ito ay nangyari na, na ang bagay na ito ng kanilang pag-aalitan ay isinaayos sa pamamagitan ng tinig ng mga tao. At ito ay nangyari na, na ang tinig ng mga tao ay nagpatibay sa panig ng mga freemen, at si Pahoran ay nanatili sa hukumang-luklukan, na naging dahilan ng labis na kasiyahan sa mga kapatid ni Pahoran at marami rin sa mga tao ng kalayaan, na nagpatahimik din sa mga king-men, kung kaya't hindi sila makatutol kundi napilitang panatilihin ang layunin ng kalayaan.

51:8 Ngayon, ang yaong mga sumasang-ayon sa mga hari ay yaong mga maharlikang angkan, at hinangad nilang maging mga hari; at sila ay itinataguyod ng mga yaong naghahangad ng kapangyarihan at karapatan sa mga tao.

51:9 Subalit masdan, ito ay maselang panahon para sa ganitong mga alitan sa mga tao ni Nephi; sapagkat masdan, muling pinukaw ni Amalikeo ang mga puso ng mga tao ng mga Lamanita laban sa mga tao ng mga Nephita, at siya ay nangalap ng mga kawal mula sa lahat ng bahagi ng kanyang lupain, at sinandatahan sila, at inihahanda para sa digmaan nang buong pagsusumigasig; sapagkat siya ay nangakong iinumina niya ang dugo ni Moroni.

51:10 Subalit masdan, makikita natin na ang kanyang pangako na ginawa niya ay kahangalan; gayon pa man, inihanda niya ang kanyang sarili at ang kanyang mga hukbo upang makidigma laban sa mga Nephita.

51:11 Ngayon, ang kanyang mga hukbo ay hindi gaanong malaki na tulad ng dati, dahil sa maraming libu-libong napatay ng kamay ng mga Nephita; subalit sa kabila ng kanilang malaking kawalan, si

Amalikeo ay nakapangalap ng kamangha-manghang malaking hukbo, kung kaya nga't hindi siya natakot na sumalakay sa lupain ng Zarahemla.

51:12 Oo, maging si Amalikeo rin ay sumalakay, sa unahan ng mga Lamanita. At ito ay sa ikadalawampu at limang taon ng panunungkulan ng mga hukom; at ito ay sa gayon ding oras nang sinimulan nilang ayusin ang mga bagay-bagay ng kanilang pag-aalitan hinggil sa punong hukom na si Pahoran.

51:13 At ito ay nangyari na, nang marinig ng mga taong tinatawag na king-men na ang mga Lamanita ay sumasalakay upang makidigma laban sa kanila, sila ay nagalak sa kanilang mga puso; at sila ay tumangging humawak ng mga sandata, sapagkat sila ay labis na napoot sa punong hukom, at gayon din sa mga tao ng kalayaan, kung kaya't sila ay tumangging humawak ng mga sandata upang ipagtanggol ang kanilang bayan.

51:14 At ito ay nangyari na, nang makita ito ni Moroni, at nakita ring dumarating ang mga Lamanita sa mga hangganan ng lupain, siya ay labis na napoot dahil sa katigasan ng yaong mga taong kanyang labis na pinagsikapang pangalagaan; oo, siya ay labis na napoot; ang kanyang puso ay napuspos ng galit laban sa kanila.

51:15 At ito ay nangyari na, na siya ay nagpadala ng kahilingan, lakip ang tinig ng mga tao, sa gobernador ng lupain, hinihiling na basahin niya ito, at bigyan siya (si Moroni) ng kapangyarihan upang pilitin ang mga tumiwalag na yaon na ipagtanggol ang kanilang bayan o sila ay patayin.

51:16 Sapagkat ito ang kanyang unang hangarin, ang wakasan ang mga gayong alitan at pagtatalu-talo sa mga tao; sapagkat masdan, ito ay naging dahilan noon ng lahat ng kanilang pagkalipol. At ito ay nangyari na, na ito ay pinahintulutan alinsunod sa tinig ng mga tao.

51:17 At ito ay nangyari na, na inutusan ni Moroni ang kanyang hukbo na labanan ang mga king-men na yaon, upang hataking pababa ang kanilang kapalaluan at kanilang kataasan at ipantay sila sa lupa, o sila ay humawak ng mga sandata at itaguyod ang layunin ng kalayaan.

51:18 At ito ay nangyari na, na ang mga hukbo ay humayo laban sa kanila; at hinatak nila pababa ang kanilang kapalaluan at kanilang kataasan, kung kaya nga't nang itaas nila ang kanilang mga sandata ng digmaan upang labanan ang mga tauhan ni Moroni sila ay pinabagsak at ipinantay sa lupa.

51:19 At ito ay nangyari na, na may apat na libo ng mga tumiwalag na yaon ang pinabagsak ng espada; at yaong mga pinuno nila na hindi napatay sa digmaan ay dinakip at itinapon sa bilangguan, sapagkat wala nang oras para sa kanilang paglilitis sa panahong ito.

51:20 At ang nalalabing mga tumiwalag na yaon, kaysa sa tagpasin sa lupa ng espada, ay sumuko sa diwa ng kalayaan, at napilitang itaas ang bandila ng kalayaan sa kanilang mga tore, at sa kanilang mga lunsod, at humawak ng mga sandata sa pagtatanggol ng kanilang bayan.

51:21 At sa gayon winakasan ni Moroni ang mga king-men, kung kaya't wala nang nakilala pa sa pangalang king-men; at sa gayon nawakasan niya ang katigasan at kapalaluan ng mga yaong taong naghahayag na sila ay mga dugong bughaw; sa halip sila ay ibinaba upang magpakumbaba ng kanilang sarili na katulad ng kanilang mga kapatid at makipaglaban nang buong giting para sa kanilang kalayaan sa pagkaalipin.

51:22 Masdan, ito ay nangyari na, na habang nasa gayong pagwasak si Moroni ng mga digmaan at alitan sa kanyang sariling mga tao, at pinasasailalim sila sa kapayapaan at kabihasan, at gumagawa ng mga alituntunin sa paghahanda para sa digmaan laban sa mga Lamanita, masdan, ang mga Lamanita ay nakarating sa lupain ng Moroni, na nasa mga hangganan sa may dalampasigan.

51:23 At ito ay nangyari na, na ang lakas ng mga Nephita ay hindi sapat sa lunsod ng Moroni; kaya nga naitaboy sila ni Amalikeo, na marami ang pinagpapatay. At ito ay nangyari na, na inangkin ni Amalikeo ang lunsod, oo, inangkin ang lahat ng kanilang mga muog.

51:24 At yaong mga nagsitakas sa lunsod ng Moroni ay nagtungo sa lunsod ng Nefihas; at ang mga tao rin ng lunsod ng Lehi ay sama-samang tinipon ang kanilang sarili at gumawa ng mga paghahanda at nakahandang harapin ang mga Lamanita upang makidigma.

51:25 Subalit ito ay nangyari na, na tumangging pahintulutan ni Amalikeo ang mga Lamanita na sumalakay sa lunsod ng Nefihas upang makidigma, kundi pinanatili sila sa may dalampasigan, nag-iwan ng mga tauhan sa bawat lunsod upang pangalagaan at ipagtanggol ito.

51:26 At sa gayon siya nagpatuloy, nag-aangkin ng maraming lunsod, ang lunsod ng Nefihas, at ang lunsod ng Lehi, at ang lunsod ng Morianton, at ang lunsod ng Omner, at ang lunsod ng Gid, at ang lunsod ng Mulek, ang lahat ng ito ay nasa silangang hangganan sa may dalampasigan.

51:27 At sa gayon nakakuha ang mga Lamanita, sa pamamagitan ng katusuhan ni Amalikeo, ng napakaraming lunsod, sa pamamagitan ng kanilang di mabilang na hukbo, ang lahat ng ito ay labis na pinatibay alinsunod sa tanggulan ni Moroni; ang lahat ng ito ay nakapagbigay ng muog para sa mga Lamanita.

51:28 At ito ay nangyari na, na sila ay humayo sa mga hangganan ng lupain ng Masagana, itinataboy ang mga Nephita sa harapan nila at pinapatay ang marami.

51:29 At ito ay nangyari na, na sila ay hinarap ni Tiankum, na siyang pumatay kay Morianton at hinadlangan ang kanyang mga tao sa kanyang pagtakas.

51:30 At ito ay nangyari na, na inunahan din niya si Amalikeo, habang siya ay humahayo kasama ang kanyang napakalaking hukbo upang maangkin niya ang lupaing Masagana, at ang lupain din sa kahilagaan.

51:31 Subalit masdan, siya ay nagdanas ng kabiguan dahil sa pagtataboy na ginawa ni Tiankum at ng kanyang mga tauhan, sapagkat sila ay mahuhusay na mandirigma; sapagkat bawat tauhan ni Tiankum ay nakahihigit sa mga Lamanita sa kanilang lakas at sa kanilang kasanayan sa digmaan, kung kaya nga't sila ay nagtamo ng kalamangan sa mga Lamanita.

51:32 At ito ay nangyari na, na kanilang niligalig sila, hanggang sa kanilang pinagpapatay sila maging hanggang sa magdilim. At ito ay nangyari na, na si Tiankum at ang kanyang mga tauhan ay nagtayo ng kanilang mga tolda sa mga hangganan ng lupain ng Masagana; at si Amalikeo ay nagtayo ng kanyang mga tolda sa mga hangganan sa may baybay ng dalampasigan, at sa gayong pamamaraan sila naitaboy.

51:33 At ito ay nangyari na, nang sumapit ang gabi, si Tiankum at ang kanyang tagapagsilbi ay palihim na umalis nang gumabi, at nagtungo sa kuta ni Amalikeo; at masdan, sila ay nadaig ng antok dahil sa kanilang labis na pagkapagod, na sanhi ng mga gawain at init ng araw.

51:34 At ito ay nangyari na, na si Tiankum ay palihim na nagtungo sa tolda ng hari, at tinuhog ng sibat ang kanyang puso; at madali niyang napatay ang hari kung kaya't hindi niya nagising ang kanyang mga tagapagsilbi.

51:35 At siya ay muling bumalik nang palihim sa kanyang sariling kuta, at masdan, ang kanyang mga tauhan ay natutulog, at kanyang ginising sila at sinabi sa kanila ang lahat ng bagay na kanyang ginawa.

51:36 At iniutos niyang maghanda ang kanyang mga hukbo, at baka ang mga Lamanita ay magising at salakayin sila.

51:37 At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu at limang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi; at sa gayon nagtapos ang mga araw ni Amalikeo.

KABANATA 52
(Mga 66-64 b.c.)

52:1 At ngayon, ito ay nangyari na, na sa ikadalawampu at anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, masdan, nang magising ang mga Lamanita sa unang umaga ng unang buwan, masdan, natagpuan nilang patay na si Amalikeo sa kanyang sariling tolda; at nakita rin nilang nakahanda na si Tiankum na makidigma sa kanila sa araw na yaon. {66 b.c.}

52:2 At ngayon, nang makita ito ng mga Lamanita sila ay natakot; at tinalikdan nila ang kanilang balak na paghayo sa lupaing kahilagaan, at umurong ang kanilang buong hukbo patungo sa lunsod ng Mulek, at naghanap ng kaligtasan sa kanilang mga muog.

52:3 At ito ay nangyari na, na ang kapatid ni Amalikeo ay hinirang na maging hari ng mga tao; at ang kanyang pangalan ay Amoron; sa gayon si haring Amoron, ang kapatid ni haring Amalikeo, ay hinirang na maging hari bilang kanyang kahalili.

52:4 At ito ay nangyari na, na iniutos niyang pangalagaan ng kanyang mga tao ang mga lunsod na yaon, na nasakop nila sa pamamagitan ng pagpapadanak ng dugo; sapagkat wala silang nasakop na anumang lunsod maliban sa sila ay nagpadanak ng maraming dugo.

52:5 At ngayon, nakita ni Tiankum na ang mga Lamanita ay nagtikang pangalagaan ang mga lunsod na yaon na kanilang nasakop, at yaong mga bahagi ng lupain na kanilang naangkin; at nakikita rin ang kalakihan ng kanilang bilang, inakala ni Tiankum na hindi nila nararapat subukang salakayin sila sa kanilang mga muog.

52:6 Subalit pinanatili niya ang kanyang mga tauhan sa paligid, na tila bagang naghahanda para sa pakikidigma; oo, at tunay siya ay naghahandang ipagtanggol ang kanyang sarili laban sa kanila, sa pamamagitan ng paggawa ng mga muog sa paligid at paghahanda ng mga lugar na makukublihan.

52:7 At ito ay nangyari na, na siya ay nagpatuloy sa gayong paghahanda para sa digmaan hanggang sa si Moroni ay nagpadala ng malaking bilang ng mga tauhan upang palakasin ang kanyang hukbo.

52:8 At si Moroni ay nagpadala rin ng mga utos sa kanya na nararapat niyang bantayan ang lahat ng bihag na nahulog sa kanyang mga kamay; sapagkat ang mga Lamanita ay nakakuha ng maraming bihag, na bantayan niya ang lahat ng bihag na mga Lamanita bilang pantubos sa mga yaong nadakip ng mga Lamanita.

52:9 At siya ay nagpadala rin ng mga utos sa kanya na nararapat niyang patibayin ang lupaing Masagana, at pangalagaan ang makitid na daanan na tumutuloy sa lupaing kahilagaan, na baka makuha ng mga Lamanita ang dakong yaon at magkaroon ng lakas upang ligaligin sila sa lahat ng panig.

52:10 At si Moroni ay nagpasabi rin sa kanya, hinihiling sa kanya na maging matapat siya sa pangangalaga sa bahaging yaon ng lupain, at gamitin niya ang bawat pagkakataon upang bagabagin ang mga Lamanita sa bahaging yaon, sa abot ng kanyang makakaya, na baka sakaling muli niyang makuha sa pamamagitan ng pakana o sa iba pang paraan ang mga yaong lunsod na nakuha mula sa kanilang mga kamay; at na patitibayin din niya at palalakasin ang mga lunsod sa paligid, na hindi nahulog sa mga kamay ng mga Lamanita.

52:11 At sinabi rin niya sa kanya, magtutungo ako ryan sa iyo, subalit masdan, sinalakay kami ng mga Lamanita sa mga hangganan ng lupain sa may kanlurang dagat; at masdan, lalabanan ko sila, kaya nga hindi ako maaaring magtungo ryan sa iyo.

52:12 Ngayon, ang hari (si Amoron) ay lumisan sa lupain ng Zarahemla, at ipinaalam sa reyna ang hinggil sa pagkamatay ng kanyang kapatid, at nangalap ng malaking bilang ng mga tauhan, at humayo laban sa mga Nephita sa mga hangganan sa may kanlurang dagat.

52:13 At sa gayon niya sinisikap na ligaligin ang mga Nephita, at ipagtabuyan ang ilang bahagi ng kanilang mga hukbo sa bahaging yaon ng lupain, habang inutusan niya ang mga yaong kanyang iniwanan na angkinin ang mga lunsod na kanyang nasakop, nang maligalig din nila ang mga Nephita sa mga hangganan ng silangang dagat, at angkinin ang kanilang mga lupain hangga't makakaya nila, alinsunod sa lakas ng kanilang mga hukbo.

52:14 At sa gayon ang mga Nephita ay nasa mga mapanganib na katayuang yaon sa pagtatapos ng ikadalawampu at anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

52:15 Subalit masdan, ito ay nangyari na, na sa ikadalawampu at pitong taon ng panunungkulan ng mga hukom, na si Tiankum, sa pag-uutos ni Moroni -- na nagtalaga ng mga hukbo upang ipagtanggol ang katimugan at ang kanlurang hangganan ng lupain, at sinimulan ang kanyang paghayo patungo sa lupaing Masagana, upang matulungan niya si Tiankum kasama ang kanyang mga tauhan sa pagbawi ng mga lunsod na nawala sa kanila --

52:16 At ito ay nangyari na, na si Tiankum ay nakatanggap ng mga utos na gumawa ng pagsalakay sa lunsod ng Mulek, at bawiin ito kung maaari.

52:17 At ito ay nangyari na, na si Tiankum ay gumawa ng paghahanda upang magsagawa ng pagsalakay sa lunsod ng Mulek, at humayong kasama ang kanyang hukbo laban sa mga Lamanita; subalit nakita niya na hindi nila maaaring magapi sila habang sila ay nasa kanilang mga muog; kaya nga tinalikdan niya ang kanyang balak at muling bumalik sa lunsod ng Masagana, upang hintayin ang pagdating ni Moroni, nang siya ay makatanggap ng lakas sa kanyang hukbo.

52:18 At ito ay nangyari na, na si Moroni ay dumating na kasama ang kanyang hukbo sa lupain ng Masagana, sa pagtatapos ng ikadalawampu at pitong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

52:19 At sa pagsisimula ng ikadalawampu at walong taon, sina Moroni at Tiankum, at marami sa mga punong kapitan ay nagkaroon ng pulong ng digmaan -- kung ano ang kanilang nararapat gawin upang magawa nilang palabasin ang mga Lamanita upang labanan sila sa digmaan; o maaari nilang linlangin sila sa anumang paraan upang sila ay lumabas sa kanilang mga muog, upang sila ay makakuha ng kalamangan laban sa kanila at muling makuha ang lunsod ng Mulek.

52:20 At ito ay nangyari na, sila ay nagpasugo ng mga mensahero sa hukbo ng mga Lamanita, na nagtatanggol sa lunsod ng Mulek, sa kanilang pinuno, na nagngangalang Jacob, hinihiling sa kanya na siya ay lumabas na kasama ang kanyang mga hukbo upang harapin sila sa kapatagan na nasa pagitan ng dalawang lunsod. Subalit masdan, si Jacob, na isang Zoramita, ay tumangging lumabas na kasama ang kanyang hukbo upang harapin sila sa kapatagan.

52:21 At ito ay nangyari na, na si Moroni, na nawalan ng pag-asang makaharap sila sa isang patas na labanan, kaya nga, siya ay bumuo ng isang plano upang malinlang niyang lumabas ang mga Lamanita mula sa kanilang mga muog.

52:22 Anupa't inutusan niya si Tiankum na magsama ng maliit na bilang ng mga tauhan at humayo sa malapit sa dalampasigan; at si Moroni at ang kanyang hukbo, sa gabi, ay humayo sa ilang, sa kanluran ng lunsod ng Mulek; at sa gayon, sa kinabukasan, nang matuklasan ng mga bantay ng mga Lamanita sina Tiankum, sila ay nagsitakbo at sinabi ito kay Jacob, na kanilang pinuno.

52:23 At ito ay nangyari na, na ang mga hukbo ng mga Lamanita ay humayo laban kina Tiankum, inaakalang sa pamamagitan ng kanilang bilang ay magagapi sina Tiankum dahil sa kaliitan ng kanyang

bilang. At nang makita ni Tiankum ang mga hukbo ng mga Lamanita na sumasalakay laban sa kanya, siya ay nagsimulang umurong pababa sa dalampasigan, pahilaga.

52:24 At ito ay nangyari na, nang makita ng mga Lamanita na siya ay nagsimulang tumakas, lumakas ang kanilang loob at tinugis sila nang matulin. At habang inilalayo nina Tiankum ang mga Lamanita na tumutugis sa kanila nang walang saysay, masdan, iniutos ni Moroni na isang bahagi ng kanyang hukbo na kasama niya ay humayo patungo sa lunsod, at angkinin ito.

52:25 At gayon ang ginawa nila, at pinatay ang lahat ng yaong naiwan upang ipagtanggol ang lunsod, oo, lahat ng yaong tumangging isuko ang kanilang mga sandata ng digmaan.

52:26 At sa gayon nakuha ni Moroni ang pag-aari ng lunsod ng Mulek sa pamamagitan ng isang bahagi ng kanyang hukbo, samantalang siya ay humayong kasama ang nalalabi upang harapin ang mga Lamanita sa kanilang pagbalik mula sa pagtugis kina Tiankum.

52:27 At ito ay nangyari na, na tinugis ng mga Lamanita sina Tiankum hanggang sa sila ay makarating sa malapit sa lunsod ng Masagana, at pagkatapos sila ay hinarap nina Lehi at ng isang maliit na hukbo, na naiwanan upang ipagtanggol ang lunsod ng Masagana.

52:28 At ngayon masdan, nang mamasdan ng mga punong kapitan ng mga Lamanita si Lehi at ang kanyang hukbo na sumasalakay sa kanila, sila ay nagsitakas sa labis na pagkalito, na baka hindi nila makuha ang lunsod ng Mulek bago sila maabutan nina Lehi; sapagkat sila ay napagod dahil sa kanilang paghayo, at ang mga tauhan ni Lehi ay hindi pagod.

52:29 Ngayon, hindi nalalaman ng mga Lamanita na si Moroni ay nasa likuran nila kasama ang kanyang hukbo; at ang kinatatakutan lamang nila ay si Lehi at ang kanyang mga tauhan.

52:30 Ngayon, hindi nais nina Lehi na sila ay maabutan hanggang sa makaharap nila si Moroni at ang kanyang hukbo.

52:31 At ito ay nangyari na, na bago pa nakaatras nang malayo ang mga Lamanita sila ay napaligiran na ng mga Nephita, ng mga tauhan ni Moroni sa isang panig, at ng mga tauhan ni Lehi sa kabila, lahat sila ay pawang mga hindi pagod at puno ng lakas; subalit ang mga Lamanita ay pagod dahil sa kanilang mahabang paghayo.

52:32 At inutusan ni Moroni ang kanyang mga tauhan na salakayin sila hanggang sa isuko nila ang kanilang mga sandata ng digmaan.

52:33 At ito ay nangyari na, na si Jacob, na kanilang pinuno, na isa ring Zoramita, at may di malupig na espiritu, pinamunuan niya ang mga Lamanita na makidigma sa masidhing galit laban kina Moroni.

52:34 Sina Moroni na nasa kanilang daraanan, anupa't nagtika si Jacob na patayin sila at maghawan ng kanyang daraanan patungo sa lunsod ng Mulek. Subalit masdan, si Moroni at ang kanyang mga tauhan ay higit na malalakas; kaya nga hindi nila binigyang-daan ang mga Lamanita.

52:35 At ito ay nangyari na, na sila ay lumaban sa magkabilang panig sa masidhing galit; at marami ang napatay sa magkabilang panig; oo, at si Moroni ay nasugatan at si Jacob ay napatay.

52:36 At si Lehi ay dumaluhong sa kanilang likuran sa masidhing galit kasama ang kanyang malalakas na tauhan, kung kaya't ang mga Lamanita sa likuran ay nagsuko ng kanilang mga sandata ng digmaan; at ang nalalabi sa kanila, sapagkat labis na nalito, ay hindi malaman kung saan susuling o hahataw.

52:37 Ngayon, si Moroni na nakikita ang kanilang pagkalito, sinabi niya sa kanila: Kung dadalhin ninyo ang inyong mga sandata ng digmaan at isusuko ang mga ito, masdan, ititigil namin ang pagpapadanak ng inyong dugo.

52:38 At ito ay nangyari na, nang marinig ng mga Lamanita ang mga salitang ito, ang kanilang mga punong kapitan, lahat ng yaong hindi napatay, ay lumapit at inihagis ang kanilang mga sandata ng digmaan sa paanan ni Moroni, at inutusan din ang kanilang mga tauhan na gayon din ang kanilang gawin.

52:39 Subalit masdan, marami ang tumanggi; at ang mga yaong tumangging isuko ang kanilang mga espada ay dinakip at iginapos, at ang kanilang mga sandata ng digmaan ay kinuha mula sa kanila, at napilitan silang humayo kasama ng kanilang mga kapatid patungo sa lupaing Masagana.

52:40 Ngayon, ang bilang ng mga bihag na nadakip ay nahigitan pa ang bilang ng mga yaong napatay, oo, higit pa sa yaong mga napatay sa magkabilang panig.

KABANATA 53

(Mga 64-63 b.c.)

53:1 At ito ay nangyari na, na sila ay nagtalaga ng mga bantay sa mga bihag na mga Lamanita, at pinilit silang humayo at ilibing ang kanilang mga patay, oo, at ang mga patay rin ng mga Nephita na nasawi; at si Moroni ay nagtalaga ng mga tauhan upang bantayan sila habang ginagawa nila ang kanilang mga gawain.

53:2 At si Moroni ay nagtungo sa lunsod ng Mulek na kasama si Lehi, at kinuha ang pamumuno ng lunsod at ibinigay ito kay Lehi. Ngayon masdan, ang Lehi na ito ay isang lalaking nakasama ni Moroni sa malaking bahagi ng lahat ng kanyang pakikidigma; at siya ay lalaking natutulad kay Moroni, at sila ay nagagalak sa kaligtasan ng bawat isa; oo, sila ay nagmamahalan sa isa't isa, at minamahal din ng lahat ng tao ni Nephi.

53:3 At ito ay nangyari na, na matapos mailibing ng mga Lamanita ang kanilang mga patay at ang mga patay rin ng mga Nephita, ay pinalakad sila pabalik sa lupaing Masagana; at si Tiankum, sa mga utos ni Moroni, ay nag-utos na magsimula silang gumawa sa paghuhukay ng mga bambang sa paligid ng lupain, o ng lunsod, ng Masagana.

53:4 At iniutos niya na magtayo sila ng muog na kahoy sa loob ng pampang ng bambang; at sila ay nagtambak ng lupa ng bambang sa muog na kahoy; at sa gayon nila pinagawa ang mga Lamanita hanggang sa mapaligiran nila ang lunsod ng Masagana ng matatag na muog na kahoy at lupa, nang napakataas.

53:5 At ang lunsod na ito ay naging napakatibay na muog mula noon; at sa lunsod na ito nila binantayan ang mga bihag na mga Lamanita; oo, maging sa loob ng muog na kanilang iniutos sa kanila na itayo sa pamamagitan ng kanilang sariling mga kamay. Ngayon, si Moroni ay napilitang utusan ang mga Lamanita na gumawa, dahil sa madali silang bantayan habang nasa kanilang gawain; at kailangan niya ang lahat ng kanyang lakas kapag siya ay gagawa ng pagsalakay sa mga Lamanita.

53:6 At ito ay nangyari na, na si Moroni ay nagtamo ng tagumpay sa isa sa pinakamalakas na mga hukbo ng mga Lamanita, at nabawi ang pag-aari ng lunsod ng Mulek, na isa sa pinakamalakas na muog ng mga Lamanita sa lupain ng Nephi; at sa gayon din siya nakapagtayo ng muog upang mabantayan ang kanyang mga bihag.

53:7 At ito ay nangyari na, na hindi na siya nangahas pang makidigma sa mga Lamanita sa taong yaon, kundi pinagawa niya ang kanyang mga tauhan sa paghahanda para sa digmaan, oo, at sa paggawa ng mga muog upang magbantay laban sa mga Lamanita, oo, at sa pagliligtas din ng kanilang kababaihan at kanilang mga anak mula sa taggutom at paghihirap, at paglalaan ng pagkain para sa kanilang mga hukbo.

53:8 At ngayon ito ay nangyari na, na ang mga hukbo ng mga Lamanita, sa kanlurang dagat, sa katimugan, habang wala si Moroni dahil sa ilang di pagkakaunawaan sa mga Nephita, na pinagmulan ng

mga pagtitiwalag sa kanila, ay nakakuha ng kaunting pagwawagi sa mga Nephita, oo, kung kaya't sila ay nakapag-angkin ng ilang bilang ng kanilang mga lunsod sa bahaging yaon ng lupain.

53:9 At sa gayon dahil sa kasamaan sa kanila, oo, dahil sa mga pagtitiwalag at di pagkakaunawaan sa kanila, sila ay nalagay sa napakamapanganib na katayuan.

53:10 At ngayon masdan, ako ay may sasabihin kahit paano hinggil sa mga tao ni Ammon, na, noong una, ay mga Lamanita; subalit dahil kay Ammon at sa kanyang mga kapatid, o kaya'y dahil sa kapangyarihan at salita ng Diyos, sila ay nagbalik-loob sa Panginoon; at sila ay dinala sa lupain ng Zarahemla, at mula noon ay ipinagtanggol na ng mga Nephita.

53:11 At dahil sa kanilang sumpa sila ay napipigilang humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid; sapagkat sila ay gumawa ng panunumpang hindi na sila magpapadanak pa ng dugo; at alinsunod sa kanilang sumpa sila ay nasawi na sana; oo, pahihintulutan na sana nila ang kanilang sarili na mahulog sa mga kamay ng kanilang mga kapatid, kung hindi lamang sa awa at labis na pagmamahal ni Ammon at ng kanyang mga kapatid sa kanila.

53:12 At dahil dito sila ay dinala sa lupain ng Zarahemla; at mula noon ay ipinagtanggol na ng mga Nephita.

53:13 Subalit ito ay nangyari na, nang makita nila ang panganib, at ang maraming paghihirap at pagdurusang binabata ng mga Nephita para sa kanila, sila ay naantig sa pagkaawa at nagnais na humawak ng mga sandata sa pagtatanggol ng kanilang bayan.

53:14 Subalit masdan, nang kukunin na nila ang kanilang mga sandata ng digmaan, sila ay nadaig ng mga pakiusap ni Helaman at ng kanyang mga kapatid, sapagkat sisirain na sana nila ang sumpang ginawa nila.

53:15 At si Helaman ay natakot na baka sa paggawa nito ay mawala ang kanilang mga kaluluwa; anupa't ang lahat ng yaong pumasok sa tipang ito ay napilitang masdan ang kanilang mga kapatid na danasin ang kanilang paghihirap, sa kanilang mapanganib na katayuan sa panahong ito.

53:16 Subalit masdan, ito ay nangyari na, na sila ay maraming anak na lalaki, na hindi nakipagtipan na hindi nila kukunin ang kanilang mga sandata ng digmaan upang ipagtanggol ang kanilang sarili laban sa kanilang mga kaaway; kaya nga sama-samang nagtipon sila ng kanilang sarili sa oras na ito, kasindami ng makapaghahawak ng sandata, at tinawag nila ang kanilang sariling mga Nephita.

53:17 At sila ay nakipagtipan na makikipaglaban para sa kalayaan ng mga Nephita, oo, na ipagtatanggol ang lupain hanggang sa pag-aalay ng kanilang buhay; oo, maging sila ay nakipagtipang hindi kailanman isusuko ang kanilang kalayaan, kundi sila ay makikipaglaban sa lahat ng pagkakataon upang maipagtanggol ang mga Nephita at ang kanilang sarili mula sa pagkaalipin.

53:18 Ngayon masdan, may dalawang libo ang mga kabataang lalaking yaon, na pumasok sa tipang ito at kinuha ang kanilang mga sandata ng digmaan upang ipagtanggol ang kanilang bayan.

53:19 At ngayon masdan, sapagkat hindi pa sila nagiging pabigat sa mga Nephita, sila ngayon sa panahong ito ay naging isang malaking tulong din; sapagkat kinuha nila ang kanilang mga sandata ng digmaan, at ninais nilang si Helaman ang maging pinuno nila.

53:20 At lahat sila ay mga kabataang lalaki, at sila ay napakagigiting, at gayon din sa lakas at gawain; subalit masdan, hindi lamang ito -- sila'y kalalakihang matatapat sa lahat ng panahon sa anumang bagay na ipinagkakatiwala sa kanila.

53:21 Oo, sila'y mga lalaki ng katotohanan at maunawain, sapagkat sila ay naturuang sumunod sa mga kautusan ng Diyos at lumakad nang matwid sa kanyang harapan.

53:22 At ngayon ito ay nangyari na, na si Helaman ay humayo sa unahan ng kanyang dalawang libong kabataang mga kawal, upang tulungan ang mga tao sa mga hangganan ng lupain sa katimugan sa may kanlurang dagat.

53:23 At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu at walong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

KABANATA 54 (Mga 63 b.c.)

54:1 At ngayon ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikadalawampu at siyam na taon ng mga hukom, na si Amoron ay nagpasabi kay Moroni hinihiling sa kanya na makipagpalitan ng mga bihag. {63 b.c.}

54:2 At ito ay nangyari na, na si Moroni ay nakaramdam ng labis na kasiyahan sa kahilingang ito, sapagkat kanyang kailangan ang mga pagkaing ibinibigay para sa mga bihag na mga Lamanita para sa kanyang sariling mga tao; at kailangan din niya ang kanyang sariling mga tao para sa pagpapalakas ng kanyang hukbo.

54:3 Ngayon, ang mga Lamanita ay nakadakup ng maraming babae at bata, at wala ni isang babae ni bata sa lahat ng bihag ni Moroni, o sa mga bihag na nadakup ni Moroni; kaya nga, si Moroni ay bumuo ng isang pakana upang makakuha ng higit na maraming bihag na mga Nephita mula sa mga Lamanita hangga't maaari.

54:4 Anupa't siya ay sumulat ng isang liham, at ipinadala ito sa tagapagsilbi ni Amoron, na siya ring nagbigay ng liham kay Moroni. Ngayon, ito ang mga salitang isinulat niya kay Amoron, sinasabing:

54:5 Masdan, Amoron, ako ay sumulat sa iyo kahit paano hinggil sa digmaang ito na iyong pinasimulan laban sa aking mga tao, o kaya'y ang pinasimulan ng iyong kapatid laban sa kanila, at ipinipilit mo pa ring ipagpatuloy matapos ang kanyang kamatayan.

54:6 Masdan, ako ay mangungusap sa iyo kahit paano hinggil sa katarungan ng Diyos, at ang espada ng kanyang pinakamakapangyarihang poot, na nakaumang sa inyo maliban kung magsisisi ka at iurong ang iyong mga hukbo sa inyong sariling mga lupain, o sa lupain na inyong pag-aari, ang lupain ng Nephi.

54:7 Oo, sasabihin ko sa iyo ang mga bagay na ito kung may kakayahan kang maunawaan ang mga ito; oo, sasabihin ko sa iyo ang hinggil sa yaong kakila-kilabot na impiyerno na naghihintay na tumanggap ng mga mamamatay-taong tulad mo at ng iyong kapatid, maliban kung magsisisi ka at iurong ang iyong masasamang layunin, at magbalik kasama ang iyong mga hukbo sa inyong sariling mga lupain.

54:8 Subalit tulad nang minsang tanggihan ninyo ang mga bagay na ito, at nakipaglaban sa mga tao ng Panginoon, gayon din inaakala kong ito ay muli mong gagawin.

54:9 At ngayon masdan, kami ay nakahandang harapin kayo; oo, at maliban kung iurong ninyo ang inyong mga layunin, masdan, hahatakin ninyong pababa ang poot ng Diyos na yaong itinatwa ninyo, maging hanggang sa lubusan ninyong pagkalipol.

54:10 Subalit, yamang buhay ang Panginoon, ang aming mga hukbo ay sasalakayin kayo maliban kung kayo ay iurong, at malapit na kayong dalawin ng kamatayan, sapagkat pananatilihin namin ang aming mga lunsod at aming mga lupain; oo, at pangangalagaan namin ang aming relihiyon at ang layunin ng aming Diyos.

54:11 Subalit masdan, inaakala kong kinakausap kita hinggil sa mga bagay na ito nang walang saysay; o inaakala ko na ikaw ay anak ng impiyerno; anupa't isasara ko ang aking liham sa pamamagitan ng pagpasabi sa iyo na hindi ako makikipagpalitan ng bihag, maliban kung magpapalaya kayo ng isang lalaki

at kanyang asawa at kanyang anak, para sa isang bihag; kung ganito ang iyong gagawin, ako ay makikipagpalitan.

54:12 At masdan, kung hindi ninyo gagawin ito, sasalakayin ko kayo na kasama ang aking mga hukbo; oo, maging sasandatahan ko ang aking kababaihan at aking mga anak, at sasalakayin ko kayo, at susundan ko kayo maging sa inyong sariling lupain, na lupain ng ating unang mana; oo, at ito ay magiging dugo sa dugo, oo, buhay sa buhay; at ako ay makikidigma sa inyo maging hanggang sa kayo'y malipol sa balat ng lupa.

54:13 Masdan, ako'y nasa aking galit, at gayon din ang mga tao ko; hinangad ninyong paslangin kami, at hinangad lamang naming ipagtanggol ang aming sarili. Subalit masdan, kung hahangarin pa rin ninyong lipulin kami ay hahangarin naming lipulin kayo; oo, at kukunin namin ang aming mga lupain, ang lupain ng ating unang mana.

54:14 Ngayon isinasara ko ang aking liham. Ako si Moroni; ako ay pinuno ng mga tao ng mga Nephita.

54:15 Ngayon ito ay nangyari na, na si Amoron, nang matanggap niya ang liham na ito, ay nagalit; at siya ay sumulat ng isa pang liham kay Moroni, at ito ang mga salitang isinulat niya, sinasabing:

54:16 Ako si Amoron, ang hari ng mga Lamanita; ako'y kapatid ni Amalikeo na pinaslang ninyo. Masdan, ipaghihiganti ko ang kanyang dugo sa iyo, oo, at sasalakayin kita na kasama ang aking mga hukbo sapagkat hindi ako natatakot sa mga pagbabanta mo.

54:17 Sapagkat masdan, inapi ng inyong mga ama ang kanilang mga kapatid, hanggang sa kanilang pagnakawan sila ng kanilang karapatan sa pamahalaan gayong ito ay karapat-dapat lamang sa kanila.

54:18 At ngayon masdan, kung ibababa ninyo ang inyong mga sandata, at pasaiilalim ang inyong sarili na pamahalaan ng mga yaong karapat-dapat sa pamahalaan, doon ko lamang iuutos na ibaba ng aking mga tao ang kanilang mga sandata at hindi na makikidigma.

54:19 Masdan, nagsabi ka ng maraming pagbabanta laban sa akin at sa aking mga tao; subalit masdan, hindi kami natatakot sa mga pagbabanta mo.

54:20 Gayon pa man, papayag akong makikipagpalitan ng mga bihag alinsunod sa iyong kahilingan, nang nagagalak, upang mailaan ko ang aking pagkain para sa aking mga tauhan ng digmaan; at magpapatuloy kami ng pakikidigma nang walang hanggan, maging sa pagpapasailalim sa mga Nephita sa aming kapangyarihan o sa kanilang walang hanggang pagkalipol.

54:21 At hinggil sa Diyos na yaon na iyong sinasabing aming tinanggihan, masdan, wala kaming nakikilalang gayong katauhan; ni kayo man; subalit kung may katauhan ngang gayon, ay hindi namin nalalaman kung siya nga ang lumikha sa amin at gayon din sa inyo.

54:22 At kung mayroon ngang diyablo at impiyerno, masdan, hindi ka ba niya ipadadala roon upang manirahang kasama ng aking kapatid na inyong pinaslang, na iyong ipinahiwatig na nagtungo siya sa isang lugar na gayon? Subalit masdan, ang mga bagay na ito ay walang halaga.

54:23 Ako si Amoron, at isang inapo ni Zoram, na pinilit ng inyong mga ama at inilabas sa Jerusalem.

54:24 At masdan ngayon, ako ay magiting na Lamanita; masdan, ang digmaang ito ay ipinagpatuloy upang ipaghihiganti ang kanilang mga kaapihan, at mapangalagaan at matamo ang kanilang karapatan sa pamahalaan; at isinasara ko ang aking liham kay Moroni.

55:1 Ngayon ito ay nangyari na, nang matanggap ni Moroni ang liham na ito ay lalo siyang nagalit, dahil sa nalalaman niyang si Amoron ay may ganap na kaalaman hinggil sa kanyang panlilinlang; oo, nalalaman niyang alam ni Amoron na isang hindi makatwirang layunin ang nag-udyok sa kanya na ipagpatuloy ang pakikidigma laban sa mga tao ni Nephi.

55:2 At sinabi niya: Masdan, hindi ako makikipagpalitan ng mga bihag kay Amoron maliban kung iuulong niya ang kanyang layunin, tulad ng aking ipinahayag sa aking liham; sapagkat hindi ko ipagkakaloob sa kanya na magkaroon pa siya ng karagdagang lakas nang higit sa kanyang tinataglay.

55:3 Masdan, nalalaman ko ang lugar kung saan binabantayan ng mga Lamanita ang aking mga tao na kanilang mga dinalang bihag; at dahil sa tumangging ipagkaloob sa akin ni Amoron ang aking liham, masdan, ipagkakaloob ko sa kanya ang naaayon sa aking mga salita; oo, maghahangad ako ng kamatayan sa kanila hanggang sa sila ang humiling ng kapayapaan.

55:4 At ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Moroni ang mga salitang ito, iniutos niya na magkaroon ng paghahanap sa kanyang mga tauhan, na baka siya ay makakita ng isang lalaking inapo ni Laman sa kanila.

55:5 At ito ay nangyari na, na sila ay nakatagpo ng isa, na nagngangalang Laman; at siya ay isa sa mga tagapagsilbi ng hari na pinaslang ni Amalikeo.

55:6 Ngayon iniutos ni Moroni na si Laman at maliit na bilang ng kanyang mga tauhan ay magtungo sa mga bantay ng mga Nephita.

55:7 Ngayon, ang mga Nephita ay nababantayan sa lunsod ng Gid; samakatwid hinirang ni Moroni si Laman at iniutos na siya ay samahan ng ilan sa kanyang mga tauhan.

55:8 At nang gumabi, si Laman ay nagtungo sa mga bantay ng mga Nephita, at masdan, kanilang nakita siya na dumarating at kanilang tinawag siya; subalit sinabi niya sa kanila: Huwag kayong matakot; masdan, ako'y isang Lamanita. Masdan, nakatakas kami mula sa mga Nephita, at sila ay natutulog; at masdan, kami ay kumuha ng mga alak nila at dinala namin.

55:9 Ngayon, nang marinig ng mga Lamanita ang mga salitang ito ay kanilang tinanggap siya nang may kagalakan; at sinabi nila sa kanya: Bigyan mo kami ng iyong alak, upang kami ay makainom; nagagalak kaming nakapagdala ka ng alak sapagkat kami'y napapagod.

55:10 Subalit sinabi ni Laman sa kanila: Itabi natin ang ating alak hanggang sa tayo ay sumalakay laban sa mga Nephita upang makidigma. Subalit sa sinabi niyang ito ay lalo lamang silang naghangad na uminom ng alak;

55:11 Sapagkat, sinabi nila: Kami ay napapagod, kaya nga, tayo ay uminom ng alak, at maya-maya'y makatatanggap tayo ng alak para sa ating panustos, na magpapalakas sa atin upang makipaglaban sa mga Nephita.

55:12 At sinabi ni Laman sa kanila: Maaari ninyong gawin ang naaayon sa inyong mga naisin.

55:13 At ito ay nangyari na, na malaya silang nagsiinom ng alak; at masarap ito sa kanilang panlasa, kaya nga, sila ay lalong naging malaya sa pag-inom nito; at ito ay matapang; dahil sa inihanda itong matapang.

55:14 At ito ay nangyari na, na sila ay uminom at nagsaya, at maya-maya silang lahat ay nalango.

55:15 At ngayon, nang makita ni Laman at ng kanyang mga tauhan na nalango na silang lahat, at nangahihimbing, nagsibalik sila kay Moroni at sinabi sa kanya ang lahat ng naganap.

55:16 At ngayon, ito ay alinsunod sa balak ni Moroni. At sinandatahan ni Moroni ang kanyang mga tauhan ng mga sandata ng digmaan; at siya ay nagtungo sa lunsod ng Gid, habang nahihimbing ang mga Lamanita at mga lango, at naghagis ng mga sandata ng digmaan sa mga bihag, hanggang sa silang lahat ay nasandatahan;

55:17 Oo, maging ang kanilang kababaihan, at lahat ng yaong kanilang mga anak, kasindami ng may kakayahang gumamit ng sandata ng digmaan, nang masandatahan ni Moroni ang lahat ng bihag na yaon; at ang lahat ng bagay na yaon ay naisagawa sa napakalalim na katahimikan.

55:18 Subalit kung nagising nila ang mga Lamanita, masdan, sila ay mga lango at mapapatay lamang sila ng mga Nephita.

55:19 Subalit masdan, hindi ito ang hangarin ni Moroni; hindi siya nagagalak sa pagpaslang at pagpapadanak ng dugo, kundi siya ay nagagalak sa pagliligtas ng kanyang mga tao mula sa pagkalipol; at sa dahilang ito siya ay hindi makagagawa ng labag sa katarungan, hindi niya sasalakayin ang mga Lamanita at lipulin sila sa kanilang kalanguan.

55:20 Subalit natamo niya ang kanyang mga hangarin; sapagkat nasandatahan niya yaong mga bihag na mga Nephita na nasa loob ng mga muog ng lunsod, at nakapagbigay sa kanila ng kapangyarihan na maangkin ang mga yaong bahaging nasa loob ng muog.

55:21 At pagkatapos kanyang iniutos sa mga tauhang kasama niya na umurong nang kaunti mula sa kanila, at paligiran ang mga hukbo ng mga Lamanita.

55:22 Ngayon masdan ito ay ginawa sa gabi, kung kaya't nang magising ang mga Lamanita kinaumagahan ay namasdan nilang napaliligiran sila ng mga Nephita sa labas, at na ang kanilang mga bihag ay nasasandatahan sa loob.

55:23 At sa gayon nakita nila na ang mga Nephita ay may kapangyarihan sa kanila; at sa katayuang ito'y nalaman nila na hindi kapaki-pakinabang na sila ay makipaglaban sa mga Nephita; anupa't hiningi ng kanilang mga punong kapitan ang kanilang mga sandata ng digmaan, at dinala nila ang mga ito at inihagis sa paanan ng mga Nephita, nang nagmamakaawa.

55:24 Ngayon masdan, ito ang nais ni Moroni. Dinakip niya sila bilang mga bihag ng digmaan, at inangkin ang lunsod, at nag-utos na ang lahat ng bihag na mga Nephita, ay palayain; at sila ay umanib sa hukbo ni Moroni, at naging malaking lakas sa kanyang hukbo.

55:25 At ito ay nangyari na, na iniutos niya sa mga Lamanita, na kanyang mga nadakip na bihag, na sila ay magsimula sa paggawa ng pagpapatibay ng mga muog sa paligid ng lunsod ng Gid.

55:26 At ito ay nangyari na, nang mapatibay niya ang lunsod ng Gid, alinsunod sa kanyang mga naisin, iniutos niyang dalhin ang kanyang mga bihag sa lunsod ng Masagana; at pinabantayan din niya ang lunsod na yaon sa napakalakas na hukbo.

55:27 At ito ay nangyari na, na ginawa nila, sa kabila ng lahat ng sapakatan ng mga Lamanita, na bantayan at tanuran ang lahat ng bihag na kanilang nadakip, at panatilihin din ang lahat ng kanilang nasasakupang lupain at ang kalamangang nabawi nila.

55:28 At ito ay nangyari na, na ang mga Nephita ay nagsimulang muling magtagumpay, at bawiin ang kanilang mga karapatan at kanilang mga pribilehiyo.

55:29 Maraming ulit na nangahas ang mga Lamanita na paligiran sila sa gabi, subalit sa mga pagtatangkang ito sila ay nawalan ng maraming bihag.

55:30 At maraming ulit nilang tinangkang bigyan ng kanilang mga alak ang mga Nephita, upang kanilang malipol sila sa pamamagitan ng lason o sa kalanguan.

55:31 Subalit masdan, ang mga Nephita ay hindi mabagal sa pag-alaala sa Panginoon nilang Diyos sa ngayong panahon ng kanilang paghihirap. Hindi sila mahuli sa kanilang mga bitag; oo, tumanggi silang inumin ang kanilang alak, maliban kung bigyan muna nila ang ilang bihag na mga Lamanita.

55:32 At sa gayon sila nag-ingat upang walang mapainom na lason sa kanila; sapagkat kung malalason ng kanilang alak ang isang Lamanita ay lalason din ito ng isang Nephita; at sa gayon nila sinubukan ang lahat ng kanilang alak.

55:33 At ngayon ito ay nangyari na, na kinakailangang gumawa si Moroni ng mga paghahanda upang salakayin ang lunsod ng Morianton; sapagkat masdan, ang mga Lamanita, sa pamamagitan ng kanilang mga paggawa, ay pinatibay ang lunsod ng Morianton hanggang sa ito ay maging napakalakas na muog.

55:34 At sila ay patuloy na nagpapadala ng mga karagdagang hukbo sa lunsod na yaon, at gayon din ng mga karagdagang panustos.

55:35 At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu at siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

KABANATA 56

(Talata 1, mga 62 b.c.; talata 2-19, mga 66 b.c.; at talata 20-57, mga 65-64 b.c.)

56:1 At ngayon ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikatatlumpung taon ng panunungkulan ng mga hukom, sa ikalawang araw ng unang buwan, si Moroni ay nakatanggap ng liham mula kay Helaman, inilalahad ang mga pangyayari sa mga tao sa bahaging yaon ng lupain. {62 b.c.}

56:2 At ito ang mga salitang isinulat niya, sinasabing: Aking minamahal na kapatid, na Moroni, kapwa sa Panginoon at sa pagdurusang sa ating digmaan; masdan, mahal kong kapatid, ako ay may sasabihin sa iyo kahit paano hinggil sa aming pakikidigma sa dakong ito ng lupain.

56:3 Masdan, dalawang libo ng mga anak ng mga yaong taong inilabas ni Ammon mula sa lupain ng Nephi -- ngayon nalalaman mo na sila ay mga inapo ni Laman, na siyang pinakamatandang anak ng ating amang si Lehi;

56:4 Ngayon hindi ko na kailangang ilahad pa sa iyo ang hinggil sa kanilang mga kaugalian o kanilang kawalang-paniniwala, sapagkat nalalaman mo ang hinggil sa lahat ng bagay na ito --

56:5 Anupa't sapat na sa akin ang sabihin ko sa iyo na dalawang libo ng mga yaong kabataang lalaking ito ang humawak ng kanilang mga sandata ng digmaan, at ninais na ako ang maging pinuno nila; at kami ay humayo upang ipagtanggol ang ating bayan.

56:6 At ngayon nalalaman mo rin ang hinggil sa tipang ginawa ng kanilang mga ama, na hindi sila hahawak ng kanilang mga sandata ng digmaan laban sa kanilang mga kapatid upang magpadanak ng dugo.

56:7 Subalit sa ikadalawampu at anim na taon, nang makita nila ang ating mga paghihirap at ating mga pagdurusang para sa kanila, sisirain na sana nila ang tipang ginawa nila at hahawak ng kanilang mga sandata ng digmaan upang ipagtanggol tayo.

56:8 Subalit hindi ko sila mapahihintulutan na kanilang sirain ang tipang ito na kanilang ginawa, inaakalang kami ay palalakasin ng Diyos, hanggang sa hindi na kami maghihirap pa dahil sa pagtupad sa sumpang ginawa nila.

56:9 Subalit masdan, narito ang isang bagay kung saan tayo ay maaaring magkaroon ng labis na kagalakan. Sapagkat masdan, sa ikadalawampu at anim na taon, ako, si Helaman, ay humayo sa

unahan nitong dalawang libong kabataang lalaki patungo sa lunsod ng Judea, upang tulungan si Antipus, na siyang hinirang mong pinuno ng mga tao sa bahaging yaon ng lupain. {66 b.c.}

56:10 At sinamahan ko ang aking dalawang libong anak, (sapagkat sila ay karapat-dapat na tawaging mga anak) patungo sa hukbo ni Antipus, kung aling lakas ay labis na ikinasiya ni Antipus; sapagkat masdan, ang kanyang hukbo ay nabawasan ng mga Lamanita dahil sa nakapatay ang kanilang hukbo ng malaking bilang ng ating mga tauhan, kung aling pangyayari ay nararapat tayong magdalamhati.

56:11 Gayon pa man, maaaliw natin ang ating sarili sa bagay na ito, na sila ay namatay para sa kanilang bayan at sa kanilang Diyos, oo, at sila ay maliligaya.

56:12 At ang mga Lamanita ay nakapagpanatili rin ng maraming bihag, lahat sila ay mga punong kapitan, sapagkat wala nang iba silang pinatawad na mabuhay. At inaakala namin na sila ngayon sa mga oras na ito ay nasa lupain ng Nephi; gayon nga ito kung hindi sila napatay.

56:13 At ngayon, ito ang mga lunsod na naangkin ng mga Lamanita sa pamamagitan ng pagpapadanak ng dugo ng napakarami sa ating magiging na tauhan:

56:14 Ang lupain ng Manti, o ang lunsod ng Manti, at ang lunsod ng Zisrom, at ang lunsod ng Cumeni, at ang lunsod ng Antipara.

56:15 At ito ang mga lunsod na naangkin nila nang ako ay makarating sa lunsod ng Judea; at natagpuan ko si Antipus at ang kanyang mga tauhan na gumagawa nang buong lakas upang patibayin ang lunsod.

56:16 Oo, at sila ay pinanghihinaan na ng katawan maging sa espiritu, sapagkat sila ay buong giting na nakikipaglaban sa araw at gumagawa sa gabi upang pangalagaan ang kanilang mga lunsod; at sa gayon sila nagdanas ng labis na paghihirap ng lahat ng uri.

56:17 At ngayon, sila ay nagtikang magwagi sa lugar na ito o mamatay; anupa't maaari mong akalain na itong maliit na hukbong dinala ko, oo, yaong mga anak ko, ay nagbigay sa kanila ng malaking pag-asa at labis na kagalakan.

56:18 At ngayon ito ay nangyari na, nang makita ng mga Lamanita na si Antipus ay nakatanggap ng karagdagang lakas sa kanyang hukbo, sila ay napilitan sa mga utos ni Amoron na huwag sumalakay sa lunsod ng Judea, o lumaban sa amin, upang makidigma.

56:19 At sa gayon kami pinagpala ng Panginoon; sapagkat kung sila ay sumalakay sa amin sa kahinaan naming ito na maaari na sana nilang malipol ang aming maliit na hukbo; subalit sa gayon kami pinangalagaan.

56:20 Sila ay inutusan ni Amoron na pangalagaan ang mga yaong lunsod na nasakop nila. At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu at anim na taon. At sa pagsisimula ng ikadalawampu at pitong taon ay naihandang namin ang ating lunsod at aming sarili sa pagtatanggol. {65 b.c.}

56:21 Ngayon, kami ay nagnanais na salakayin kami ng mga Lamanita; sapagkat hindi namin nais na salakayin sila sa kanilang mga muog.

56:22 At ito ay nangyari na, na kami ay naglagay ng mga tiktik sa paligid, upang bantayan ang mga galaw ng mga Lamanita, upang hindi nila kami malampasan sa gabi ni sa araw upang makasalakay sa iba nating mga lunsod na nasa kahilagaan.

56:23 Sapagkat nalalaman namin na sa mga lunsod na yaon ay hindi sapat ang kanilang lakas upang harapin sila; kaya nga, kami ay nagnais, kung kanilang lalampasan kami, na salakayin sila sa kanilang likuran, at sa gayon sila salakayin sa likuran at sa gayon ding oras ay makasagupa sila sa harapan. Inaakala naming magagapi namin sila; subalit masdan, kami ay nabigo sa aming naising ito.

56:24 Sila ay hindi nagtangkang lampasan kami ng kanilang buong hukbo, ni isang bahagi nila, at baka hindi sapat ang kanilang lakas at sila ay bumagsak.

56:25 Ni sila ay nagtangkang humayo laban sa lunsod ng Zarahemla; ni sila ay nagtangkang tawirin ang bukal ng Sidon, patungo sa lunsod ng Nefihas.

56:26 At sa gayon, sa pamamagitan ng kanilang mga hukbo, sila ay nagtikang pangalagaan ang mga lunsod na yaon na kanilang nasakop.

56:27 At ngayon ito ay nangyari na, na sa ikalawang buwan ng taong ito, may dinala sa aming maraming pagkain mula sa mga ama ng yaong aking dalawang libong anak.

56:28 At may ipinadala ring dalawang libong tauhan sa amin mula sa lupain ng Zarahemla. At sa gayon kami nakahanda nang may sampung libong tauhan, at mga pagkain para sa kanila, at para rin sa kanilang mga asawa at kanilang mga anak.

56:29 At ang mga Lamanita, dahil sa nakikitang dumarami ang aming mga hukbo sa araw-araw, at dumarating ang mga pagkain para sa aming panustos, nagsimula silang matakot, at nagsimulang biglaang sumasalakay, na kung maaari ay wakasan ang pagtanggap namin ng mga pagkain at lakas.

56:30 Ngayon, nang makita namin na ang mga Lamanita ay nagsimulang maging balisa sa paraang ito, nagnais kaming gumawa ng pakana sa kanila; anupa't si Antipus ay nag-utos na humayo ako kasama ang maliliit na anak ko patungo sa kalapit na lunsod, na tila bagang kami ay nagdadala ng mga pagkain para sa kalapit na lunsod.

56:31 At pinahayo kami sa malapit sa lunsod ng Antipara, na tila bagang magtutungo kami sa kasunod na lunsod, sa mga hangganan sa may dalampasigan.

56:32 At ito ay nangyari na, na kami ay humayo, na tila bagang may mga pagkain, upang magtungo sa lunsod na yaon.

56:33 At ito ay nangyari na, na si Antipus ay humayo kasama ang bahagi ng kanyang hukbo, iniwanan ang nalalabi upang pangalagaan ang lunsod. Subalit hindi siya humayo hangga't nakahayo na ako kasama ang maliit kong hukbo, at nakalapit sa lunsod ng Antipara.

56:34 At ngayon, sa lunsod ng Antipara nakahimpil ang pinakamalakas na hukbo ng mga Lamanita; oo, ang pinakamarami.

56:35 At ito ay nangyari na, nang maipaalam ito sa kanila ng kanilang mga tiktik, sila ay lumabas kasama ang kanilang hukbo at humayo laban sa amin.

56:36 At ito ay nangyari na, na kami ay nagsitakas sa harapan nila, pahilaga. At sa gayon namin naakay palayo ang pinakamalakas na hukbo ng mga Lamanita;

56:37 Oo, nang may kalayuan, kung kaya't nang makita nila ang hukbo ni Antipus na tumutugis sa kanila, nang kanilang buong lakas, na hindi sila lumiko sa kanan ni sa kaliwa, kundi ipinagpatuloy ang kanilang paghayo sa tuwid na landas sa pagtugis sa amin; at, tulad ng inaakala namin, kanilang layuning mapatay kami bago sila maunahan ni Antipus, at ito ay upang hindi sila mapaligiran ng aming mga tao.

56:38 At ngayon si Antipus, namamalas ang aming panganib, ay pinabilis ang paghayo ng kanyang hukbo. Subalit masdan, gabi na; kaya nga, kami ay hindi nila naunahan, ni hindi sila naunahan ni Antipus; anupa't nanguta kami para sa gabi.

56:39 At ito ay nangyari na, na bago sumapit ang pagsikat ng umaga, masdan, ang mga Lamanita ay tinutugis kami. Ngayon hindi sapat ang aming lakas upang makipaglaban sa kanila; oo, hindi ko

mapahihintulutan na ang aking maliliit na anak ay bumagsak sa kanilang mga kamay; kaya nga ipinagpatuloy namin ang aming paglalakbay, at ginawa namin ang aming paglalakbay sa ilang.

56:40 Ngayon hindi sila nagtangkang lumiko sa kanan ni sa kaliwa at baka sila mapaligiran; ni hindi rin ako lumiko sa kanan ni sa kaliwa at baka maabutan nila ako, at hindi namin kayang humarap sa kanila, kundi mapatay, at gagawin nila ang kanilang pagtakas; at sa gayon kami tumakas sa buong maghapon sa ilang, maging hanggang sa magdilim.

56:41 At ito ay nangyari na, na muli, nang sumapit ang liwanag ng umaga ay nakita namin ang mga Lamanita na sumasalakay sa amin, at kami ay nagsitakas mula sa kanilang harapan.

56:42 Subalit ito ay nangyari na, na hindi nagtagal ang kanilang pagtugis sa amin nang tumigil sila; at ito ay sa umaga ng ikatlong araw ng ikapitong buwan.

56:43 At ngayon, kung naabutan man sila ni Antipus ay hindi namin nalalaman, subalit sinabi ko sa mga tauhan ko: Masdan, hindi natin nalalaman na baka tumigil sila sa layuning tayo ang sumalakay sa kanila, upang kanilang mahuli tayo sa kanilang bitag;

56:44 Kaya nga, ano ang masasabi ninyo, aking mga anak, haharapin ba ninyo sila upang makidigma?

56:45 At ngayon sinasabi ko sa iyo, mahal kong kapatid na Moroni, na hindi pa ako nakakikita ng labis na katapangan, hindi pa, ni sa lahat ng Nephita.

56:46 Sapagkat tulad ng pagtawag ko sa kanila na aking mga anak (sapagkat silang lahat ay labis na napakabata pa) gayon man sinabi nila sa akin: Ama, masdan, kasama natin ang ating Diyos, at hindi niya pahihintulutang bumagsak tayo; samakatwid, tayo ay humayo; hindi natin papatayin ang ating mga kapatid kung kanilang hahayaan tayo; samakatwid, halina't tayo ay humayo, at baka magapi nila ang hukbo ni Antipus.

56:47 Ngayon hindi pa sila nakikipaglaban, gayon pa man sila ay hindi natakot sa kamatayan; at mas inisip pa nila ang kalayaan ng kanilang mga ama kaysa sa kanilang sariling mga buhay; oo, sila ay tinuruan ng kanilang mga ina, na kung hindi sila mag-aalinlangan, sila ay illigtas ng Diyos.

56:48 At inilahad nila sa akin ang mga salita ng kanilang mga ina, sinasabing: Hindi kami nag-aalinlangan, nalalaman ito ng aming mga ina.

56:49 At ito ay nangyari na, na ako ay bumalik kasama ang aking dalawang libo laban sa mga Lamanita na ito na tumutugis sa amin. At ngayon masdan, ang mga hukbo ni Antipus ay naabutan sila, at nagsimula ang isang kakila-kilabot na digmaan.

56:50 Ang hukbo ni Antipus na mga pagod dahil sa kanilang mahabang paglalakbay sa napakaikling panahon, ay magsisibagsak na sana sa mga kamay ng mga Lamanita; at kung hindi ako bumalik na kasama ang aking dalawang libo ay makakamtan na sana nila ang kanilang layunin.

56:51 Sapagkat si Antipus ay bumagsak sa pamamagitan ng espada, at marami sa kanyang mga pinuno, dahil sa kanilang kapaguran, na sanhi ng bilis ng kanilang paghayo -- kaya nga, ang mga tauhan ni Antipus, na nalilito dahil sa pagbagsak ng kanilang mga pinuno, ay nagsimulang magbigay-daan sa harapan ng mga Lamanita.

56:52 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay nagkalakas-loob, at nagsimulang tugisin sila; at sa gayon sila tinutugis ng mga Lamanita nang may labis na pagsusumigasig nang si Helaman ay dumating sa kanilang likuran kasama ang kanyang dalawang libo, at nagsimula silang labis na pagpapatayin, hanggang sa ang buong hukbo ng mga Lamanita ay tumigil at bumaling kay Helaman.

56:53 Ngayon, nang makita ng mga tao ni Antipus na nagsitalikod ang mga Lamanita, sama-samang tinipon nila ang kanilang mga tauhan at muling sumalakay sa likuran ng mga Lamanita.

56:54 At ngayon ito ay nangyari na, na kami, ang mga tao ni Nephi, ang mga tao ni Antipus, at ako kasama ang aking dalawang libo, ay pinaligiran ang mga Lamanita, at pinagpapatay sila; oo, hanggang sa sila ay napilitang isuko ang kanilang mga sandata ng digmaan at gayon din ang kanilang sarili bilang mga bihag ng digmaan.

56:55 At ngayon ito ay nangyari na, nang isuko nila ang kanilang sarili sa amin, masdan, binilang ko ang mga yaong kabataan na kasama kong nakipaglaban, nangangambang baka marami sa kanila ang napatay.

56:56 Subalit masdan, sa aking labis na kagalakan, wala ni isang katao sa kanila ang bumagsak sa lupa; oo, at sila ay nakipaglaban na tila bagang may lakas ng Diyos; oo, wala pang nalalamang nakipaglaban ang mga tao nang may gayong kahiwagang lakas; at lakip ang gayong makapangyarihang lakas nang sinalakay nila ang mga Lamanita, kung kaya't kanilang natakot sila; at dahil dito isinuko ng mga Lamanita ang kanilang sarili bilang mga bihag ng digmaan.

56:57 At dahil sa wala kaming paglalagyan para sa mga bihag namin, nang mabantayan namin sila upang matanuran namin sila mula sa mga hukbo ng mga Lamanita, kaya nga ipinadala namin sila sa lupain ng Zarahemla, at isang bahagi ng mga yaong tauhan ni Antipus na hindi napatay, na kasama nila; at ang nalalabi ay isinama ko at inianib sila sa aking kabataang mga Ammonita, at sinimulan ang aming paglalakbay pabalik sa lunsod ng Judea.

KABANATA 57

(Mga 63 b.c.)

57:1 At ngayon ito ay nangyari na, na ako ay nakatanggap ng liham mula kay Amoron, ang hari, nagsasabi na kung ibibigay ko ang mga yaong bihag ng digmaan na nadakip namin ay ibibigay niya ang lunsod ng Antipara sa amin.

57:2 Subalit ako ay nagpadala ng liham sa hari, na kami ay nakatitiyak na sapat ang aming mga hukbo upang makuha ang lunsod ng Antipara sa pamamagitan ng aming lakas; at ang pagbibigay ng mga bihag para sa lunsod na yaon ay inaakala naming magiging kamangmangan para sa amin, at ibibigay lamang namin ang aming mga bihag sa pakikipagpalitan.

57:3 At tinanggihan ni Amoron ang aking liham, sapagkat tumanggi siyang makipagpalitan ng mga bihag; kaya nga, kami ay nagsimulang gumawa ng mga paghahanda upang salakayin ang lunsod ng Antipara.

57:4 Subalit iniwanan ng mga tao ng Antipara ang lunsod, at nagsitakas sa iba pa nilang mga lunsod, na kanilang nasakop upang patibayin ang mga ito; at sa gayon ang lunsod ng Antipara ay nahulog sa aming mga kamay.

57:5 At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu at walong taon ng panunungkulan ng mga hukom.

57:6 At ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikadalawampu at siyam na taon, kami ay nakatanggap ng panustos na mga pagkain, at ng karagdagan din sa aming hukbo, mula sa lupain ng Zarahemla, at mula sa lupain sa paligid, sa bilang na anim na libong tauhan, bukod pa sa animnapu sa mga anak na lalaki ng mga Ammonita na dumating upang umanib sa kanilang mga kapatid, ang aking maliit na pangkat na dalawang libo. At ngayon masdan, kami ay malakas, oo, at marami rin kaming pagkain na dinala sa amin. {63 b.c.}

57:7 At ito ay nangyari na, na ninais naming makidigma sa hukbong inihimpil upang ipagtanggol ang lunsod ng Cumeni.

57:8 At ngayon masdan, ipakikita ko sa iyo na di naglao'y nakamit din namin ang aming naisin; oo, sa pamamagitan ng aming malakas na hukbo, o ng isang bahagi ng aming malakas na hukbo, ay pinaligiran namin, sa gabi, ang lunsod ng Cumeni, ilang sandali bago sila tumanggap ng panustos na pagkain.

57:9 At ito ay nangyari na, na kami ay nagkuta sa paligid ng lunsod sa loob ng maraming gabi; subalit kami ay natulog sa aming mga espada, at nagtalaga ng mga bantay, upang hindi makasalakay ang mga Lamanita sa amin sa gabi at pagpapatayin kami, na maraming ulit na nilang tinangka; subalit sa maraming ulit nilang pagtatangkang ito ay umagos ang kanilang dugo.

57:10 At nang maglaon, ang kanilang mga pagkain ay dumating, at papasok na sana sila sa lunsod sa gabi. At kami, sa halip na mga Lamanita, ay mga Nephita; anupa't nadakip namin sila at kinuha ang kanilang mga pagkain.

57:11 At bagaman natambangan ang mga Lamanita sa kanilang panustos sa ganitong pamamaraan, nagtika pa rin silang pangalagaan ang lunsod; kaya nga kinailangang kunin namin ang mga pagkaing yaon at ipadala ito sa Judea, at ang aming mga bihag sa lupain ng Zarahemla.

57:12 At ito ay nangyari na, na hindi pa lumilipas ang maraming araw bago ang mga Lamanita ay nagsimulang mawalan ng pag-asang matulungan; anupa't isinuko nila ang lunsod sa aming mga kamay; at sa gayon namin natupad ang aming mga layunin na mapasaamin ang lunsod ng Cumeni.

57:13 Subalit ito ay nangyari na, na ang aming mga bihag ay napakarami na, sa kabila ng kalakihan ng aming bilang, kami ay napilitang gamitin ang lahat ng aming hukbo upang bantayan sila, o patayin sila.

57:14 Sapagkat masdan, sila ay magsisitakas nang maramihan, at makikipaglaban sa pamamagitan ng mga bato, at ng mga pamalo, o kahit anong bagay na mahahawakan nila ng kanilang mga kamay, hanggang sa kami ay nakapatay nang mahigit sa dalawang libo sa kanila matapos nilang isuko ang sarili bilang mga bihag ng digmaan.

57:15 Anupa't kinakailangan para sa amin, na wakasan namin ang kanilang mga buhay, o bantayan sila, hawak-hawak ang espada, patungo sa lupain ng Zarahemla; at gayon din, ang mga pagkain namin ay hindi na sapat para sa aming sariling mga tao, sa kabila ng mga yaong nakuha namin mula sa mga Lamanita.

57:16 At ngayon, sa maseselang kalagayang yaon, naging napakaselang bagay na pag-isipan ang hinggil sa mga bihag ng digmaang ito; gayon pa man, napagkaisahan naming ipadala sila sa lupain ng Zarahemla; kaya nga, kami ay pumili ng ilan sa aming mga tauhan, at binigyang-tagubilin sila sa mga bihag namin upang makababa patungo sa lupain ng Zarahemla.

57:17 Subalit ito ay nangyari na, na kinabukasan sila ay bumalik. At ngayon masdan, hindi namin sila tinanong hinggil sa mga bihag; sapagkat masdan, kami ay sinasalakay ng mga Lamanita, at sila ay nakabalik sa tamang oras upang mailigtas kami mula sa pagbagsak sa mga kamay nila. Sapagkat masdan, si Amoron ay nagpadala sa kanila ng karagdagang panustos na mga pagkain at gayon din ng malaking hukbo ng kalalakihan.

57:18 At ito ay nangyari na, na ang mga yaong tauhang ipinadala namin kasama ang mga bihag ay nakarating sa tamang oras upang mapipilan sila, nang madadaig na sana nila kami.

57:19 Subalit masdan, ang aking maliit na pangkat ng dalawang libo at animnapu ay lumaban nang buong bagsik; oo, sila ay matatag sa harapan ng mga Lamanita, at nagbigay ng kamatayan sa lahat ng yaong lumaban sa kanila.

57:20 At habang ang nalalabi sa aming hukbo ay magbibigay-daan na sana sa mga Lamanita, masdan, ang dalawang libo at animnapung yaon ay nanatiling matatag at hindi umuurong.

57:21 Oo, at sinunod nila at tinupad gawin ang bawat salita ng pag-uutos nang may kahustuhan; oo, at maging alinsunod sa kanilang pananampalataya ay nangyari sa kanila; at natatandaan ko ang mga salitang sinabi nila sa akin na sila ay tinuruan ng kanilang mga ina.

57:22 At ngayon masdan, ang aking mga anak na ito, at ang mga yaong tauhang napili na dalhin ang mga bihag, ang siyang pinagkakautangan namin nitong malaking pagtatagumpay; sapagkat sila ang yaong gumapi sa mga Lamanita; anupa't naitaboy silang pabalik sa lunsod ng Manti.

57:23 At napanatili namin ang ating lunsod ng Cumeni, at hindi nalipol na lahat sa pamamagitan ng espada; gayon pa man, kami ay nagdanas ng malaking kawalan.

57:24 At ito ay nangyari na, na matapos magsitakas ang mga Lamanita, mabilis akong nagbigay ng mga utos na ang aking mga tauhang nasugatan ay kunin at ihiwalay sa mga patay, at iniutos na ang kanilang mga sugat ay gamutin.

57:25 At ito ay nangyari na, na may dalawang daan, mula sa aking dalawang libo at animnapu, ang nawalan ng malay-tao dahil sa kawalan ng dugo; gayon pa man, alinsunod sa kabutihan ng Diyos, at sa aming labis na panggigilalas, at sa kagalakan din ng aming buong hukbo, wala ni isa mang katao sa kanila ang nasawi; oo, at wala ni isang katao sa kanila ang nakatanggap ng maraming sugat.

57:26 At ngayon, ang pagkakaligtas nila ay kagila-gilalas sa aming buong hukbo, oo, na sila ay maligtas samantalang may isanlibo sa aming mga kapatid ang napatay. At makatwirang ipalagay namin ito sa mahimalang kapangyarihan ng Diyos, dahil sa kanilang labis na pananampalataya sa yaong itinuro sa kanila na paniwalaan -- na may makatarungang Diyos, at sinuman ang hindi mag-aalinlangan, sila ay pangangalagaan ng kanyang kagila-gilalas na kapangyarihan.

57:27 Ngayon, ito ang pananampalataya nila na mga tinutukoy ko; sila ay mga bata, at ang kanilang mga pag-iisip ay di matinag, at patuloy nilang ibinibigay ang kanilang tiwala sa Diyos.

57:28 At ngayon ito ay nangyari na, na matapos naming alagaan ang aming mga sugatang tauhan, at nailibing ang aming mga patay at gayon din ang mga patay ng mga Lamanita, na marami, masdan, tinanong namin si Gid hinggil sa mga bihag na kanilang sinimulang ibaba sa lupain ng Zarahemla.

57:29 Ngayon, si Gid ang punong kapitan ng pangkat na hinirang upang bantayan sila patungo sa lupain.

57:30 At ngayon, ito ang mga salitang sinabi ni Gid sa akin: Masdan, nagsimula kaming bumaba patungo sa lupain ng Zarahemla kasama ang aming mga bihag. At ito ay nangyari na, na nakaharap namin ang mga tiktik ng ating mga hukbo, na mga isinugo upang bantayan ang kuta ng mga Lamanita.

57:31 At nagsisigaw sila sa amin, sinasabing -- Masdan, ang mga hukbo ng mga Lamanita ay humahayo patungo sa lunsod ng Cumeni; at masdan, kanilang sasalakayin sila, oo, at lilipulin ang ating mga tao.

57:32 At ito ay nangyari na, na narinig ng aming mga bihag ang kanilang mga sigaw, na nagpalakas ng kanilang loob; at sila ay nagsipag-aklas sa paghihimagsik laban sa amin.

57:33 At ito ay nangyari na, na dahil sa kanilang paghihimagsik ay pinapangyari namin na ang aming mga espada ay sumayad sa kanila. At ito ay nangyari na, na sabay-sabay nilang sinalubong ang aming mga espada, kung saan ang malaking bilang sa kanila ay napatay; at ang nalabi sa kanila ay nagpanakbuhan at nagsitakas mula sa amin.

57:34 At masdan, nang sila ay magsitakas at hindi namin sila naabutan, ay mabilis kaming nagtungo sa lunsod ng Cumeni; at masdan, tamang-tama ang pagdating namin upang matulungan namin ang ating mga kapatid sa pangangalaga sa lunsod.

57:35 At masdan, muli tayong naligtas mula sa mga kamay ng ating mga kaaway. At purihin ang pangalan ng ating Diyos; sapagkat masdan, siya ang nagligtas sa atin; oo, ang gumawa ng dakilang bagay na ito para sa atin.

57:36 Ngayon ito ay nangyari na, nang marinig ko, si Helaman, ang mga salitang ito ni Gid, ako ay napuspos ng kagalakan dahil sa kabutihan ng Diyos sa pangangalaga sa atin, upang hindi tayo masawing lahat; oo, at nagtitiwala ako na ang mga kaluluwa nila na mga napatay ay pumasok na sa kapahingahan ng kanilang Diyos.

KABANATA 58 (Mga 63-62 b.c.)

58:1 At masdan, ngayon ito ay nangyari na, na ang aming sumunod na layunin ay makuha ang lunsod ng Manti; subalit masdan, walang paraang mailayo namin sila mula sa lunsod sa pamamagitan ng aming maliliit na pangkat. Sapagkat masdan, naalaala nila ang ginawa namin noong una; anupa't hindi namin sila malinlang na lumayo sa kanilang mga muog.

58:2 At higit silang nakararami kaysa sa aming hukbo kung kaya't hindi namin tinangkang harapin at salakayin sila sa kanilang mga muog.

58:3 Oo, at kinailangang gamitin namin ang aming mga tauhan sa pangangalaga ng mga bahaging yaon ng lupain na nabawi namin ang pagmamay-ari; kaya nga, kinakailangang kami ay maghintay, upang makatanggap kami ng karagdagang lakas mula sa lupain ng Zarahemla at gayon din ng karagdagang panustos na mga pagkain.

58:4 At ito ay nangyari na, na sa gayon ako nagpasugo ng mensahero sa gobernador ng ating lupain, upang maipalam sa kanya ang hinggil sa mga bagay-bagay ng ating mga tao. At ito ay nangyari na, na kami ay naghintay na makatanggap ng mga pagkain at lakas mula sa lupain ng Zarahemla.

58:5 Subalit masdan, nakinabang kami nang kaunti lamang dito; sapagkat ang mga Lamanita ay tumatanggap din ng labis na lakas sa araw-araw, at marami ring pagkain; at gayon ang aming kalagayan sa panahong ito.

58:6 At ang mga Lamanita ay sinasalakay kami sa pana-panahon, gumagamit ng pakana upang lipulin kami; gayon pa man, hindi kami maaaring makidigma sa kanila, dahil sa kanilang mga dulugan at kanilang mga muog.

58:7 At ito ay nangyari na, na kami ay naghintay sa ganitong mahirap na kalagayan sa loob ng maraming buwan, maging hanggang sa masasawi na sana kami dahil sa kawalan ng pagkain.

58:8 Subalit ito ay nangyari na, na kami ay nakatanggap ng pagkain, na binantayan para sa amin ng isang hukbo ng dalawang libong tauhan bilang tulong sa amin; at ito lamang ang tulong na natanggap namin, upang ipagtanggol ang aming sarili at ating bayan mula sa pagbagsak sa mga kamay ng ating mga kaaway, oo, upang labanan ang kaaway na hindi mabilang.

58:9 At ngayon, ang dahilan ng aming pagkapahiyang ito, o ang dahilan kung bakit hindi sila nagpadala ng karagdagan pang lakas sa amin, ay hindi namin nalalaman; kaya nga, kami ay nalungkot at napuspos din ng takot, at baka sa anumang pamamaraan ay dalawin kami ng mga paghahatol ng Diyos sa ating lupain, tungo sa ating pagkagapi at lubos na pagkalipol.

58:10 Anupa't ibinuhos namin ang aming mga kaluluwa sa panalangin sa Diyos, upang palakasin niya kami at iligtas kami mula sa mga kamay ng ating mga kaaway, oo, at bigyan din tayo ng lakas na mapangalagaan natin ang ating mga lunsod, at ating mga lupain, at ating mga pag-aari, para sa pagtataguyod ng ating mga tao.

58:11 Oo, at ito ay nangyari na, na kami ay dinalaw ng mga paniniyak ng Panginoon nating Diyos na ililigtas niya kami; oo, hanggang sa siya ay bumulong ng kapayapaan sa aming mga kaluluwa, at nagbigay sa amin ng malaking pananampalataya, at pinapangyaring kami ay umasa ng aming kaligtasan sa kanya.

58:12 At nagkalakas-loob kami sa aming maliit na hukbo na natanggap namin, at matatag na nagtikang gapiin ang aming mga kaaway, at na panatilihin ang ating mga lupain, at ating mga pag-aari, at ating mga asawa, at ating mga anak, at ang layunin ng ating kalayaan.

58:13 At sa gayon kami humayo nang buong lakas namin laban sa mga Lamanita, na nasa lunsod ng Manti; at itinayo namin ang aming mga tolda sa bahagi ng ilang, na malapit sa lunsod.

58:14 At ito ay nangyari na, na kinabukasan, nang makita ng mga Lamanita na kami ay nasa mga hangganan ng ilang na malapit sa lunsod, na sila ay nagpasugo ng mga tiktik sa paligid namin upang malaman nila ang bilang at lakas ng aming hukbo.

58:15 At ito ay nangyari na, nang makita nilang hindi kami malakas, alinsunod sa aming mga bilang, at natatakot na harangin namin ang kanilang panustos maliban kung sila ay lalabas upang makidigma sa amin at patayin kami, at inaakala ring madali nila kaming malilipol dahil sa napakalaki nilang hukbo, anupa't nagsimula silang gumawa ng mga paghahanda upang makasalakay sila at makidigma laban sa amin.

58:16 At nang makita namin na sila ay gumagawa ng mga paghahanda upang salakayin kami, masdan, pinakilos ko si Gid, kasama ang maliit na bilang ng mga tauhan, na magkubli sa ilang, at gayon din si Tiomner at maliit na bilang ng mga tauhan na magkubli rin sa ilang.

58:17 Ngayon, si Gid at ang kanyang mga tauhan ay nasa dakong kanan at ang iba'y nasa dakong kaliwa; at nang maikubli nila ang kanilang sarili, masdan, ako ay nanatili, kasama ang nalalabi sa aking hukbo, sa yaon ding lugar na una naming tinayuan ng aming mga tolda sa panahon ng pagsalakay ng mga Lamanita upang makidigma.

58:18 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay sumalakay kasama ang kanilang napakalaking hukbo laban sa amin. At nang sila ay makalapit at sasalakayin na sana nila kami ng kanilang mga espada, inutusan ko ang aking mga tauhan, yaong mga kasama ko, na magsiurong sa ilang.

58:19 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay mabilis kaming tinugis, sapagkat labis silang nagnanais na abutan kami upang mapatay nila kami; kaya nga sinundan nila kami sa ilang; at dumaan kami sa gitna nina Gid at Tiomner, kung kaya't hindi sila natuklasan ng mga Lamanita.

58:20 At ito ay nangyari na, nang ang mga Lamanita ay nakaraan na, o nang ang hukbo ay nakaraan na, sina Gid at Tiomner ay nagsilabas mula sa kanilang mga lugar na pinagkukublihan, at hinarang ang mga tiktik ng mga Lamanita upang hindi na sila makabalik pa sa lunsod.

58:21 At ito ay nangyari na, nang kanilang maharangan sila, na sila ay nagsitakbo patungo sa lunsod at sinalakay ang mga bantay na naiwan upang bantayan ang lunsod, hanggang sa kanilang nalipol sila at nasakop ang lunsod.

58:22 Ngayon, ito ay nagawa dahil sa itinulot ng mga Lamanita na ang kanilang buong hukbo, maliban sa iilang bantay lamang, na maakay palayo patungo sa ilang.

58:23 At ito ay nangyari na, na nasakop nina Gid at Tiomner sa pamamaraang ito ang kanilang mga muog. At ito ay nangyari na, na itinuloy namin ang aming pagtakas, matapos ang mahabang paglalakbay sa ilang patungo sa lupain ng Zarahemla.

58:24 At nang makita ng mga Lamanita na patungo sila sa lupain ng Zarahemla, na labis silang natakot, at baka may plano na binuo upang madala sila sa pagkalipol; anupa't nagsimula silang umurong patungong muli sa ilang, oo, maging pabalik sa yaon ding landas na dinaanan nila.

58:25 At masdan, sumapit ang gabi at itinayo nila ang kanilang mga tolda, sapagkat inakala ng mga punong kapitan ng mga Lamanita na napagod ang mga Nephita dahil sa kanilang paghayo; at inaakalang naitaboy nila ang buo nilang hukbo, kaya nga hindi sila nag-isip hinggil sa lunsod ng Manti.

58:26 Ngayon ito ay nangyari na, nang sumapit ang gabi, iniutos ko na ang aking mga tauhan ay huwag magsitulog, sa halip sila ay magsipaghayo sa ibang daan patungo sa lupain ng Manti.

58:27 At dahil dito sa aming paghayo sa gabi, masdan, kinabukasan ay nalampasan namin ang mga Lamanita, kung kaya nga't naunahan namin sila na makarating sa lunsod ng Manti.

58:28 At sa gayon ito ay nangyari na, na sa pamamagitan ng pakanang ito ay naangkin namin ang lunsod ng Manti nang walang pagdanak ng dugo.

58:29 At ito ay nangyari na, nang ang mga hukbo ng mga Lamanita ay makarating sa malapit sa lunsod, at nakita nilang nakahanda kaming humarap sa kanila, ay labis silang nanggilalas at nakadama ng masidhing takot, kung kaya nga't sila ay nagsitakas sa ilang.

58:30 Oo, at ito ay nangyari na, na ang mga hukbo ng mga Lamanita ay nagsitakas sa lahat ng bahaging ito ng lupain. Subalit masdan, sila ay nagtangay ng maraming babae at bata mula sa lupain.

58:31 At ang mga yaong lunsod na nasakop ng mga Lamanita, lahat ng yaon sa mga oras na ito'y nasa aming pag-aari; at ang aming mga ama at aming kababaihan, at aming mga anak ay nagsisibalik sa kani-kanilang mga tahanan, lahat maliban sa mga yaong nadalang bihag at tinangay ng mga Lamanita.

58:32 Subalit masdan, ang aming hukbo ay maliit upang mapangalagaan ang napakaraming lunsod at napakalaking pag-aari.

58:33 Subalit masdan, kami ay nagtitiwala sa aming Diyos na siyang nagbigay sa amin ng tagumpay sa mga lupaing yaon, kaya nga't nakuha namin ang mga lunsod na yaon at mga lupaing yaon, na pag-aari natin.

58:34 Ngayon hindi namin nalalaman ang dahilan ng hindi pagpapadala ng pamahalaan sa amin ng karagdagang lakas; ni hindi rin nalalaman ng mga tauhang yaon na ipinadala sa amin kung bakit hindi kami nakatanggap ng karagdagang lakas.

58:35 Masdan, hindi namin nalalaman kung nabigo kayo, at kinailangan ninyo ng mga hukbo sa dakong iyan ng lupain; kung nagkagayon, hindi namin nais na dumaing.

58:36 At kung hindi gayon, masdan, kami ay nangangamba na baka may pagkakahati sa pamahalaan, kung kaya't hindi sila nagpapadala ng karagdagang tauhan upang tulungan kami; sapagkat nalalaman naming higit na marami sila kaysa sa ipinadala nila.

58:37 Subalit masdan, ito ay hindi na mahalaga -- nagtitiwala kaming ililigtas kami ng Diyos, sa kabila ng kahinaan ng aming mga hukbo, oo, at ililigtas kami mula sa mga kamay ng ating mga kaaway.

58:38 Masdan, ito ang ikadalawampu at siyam na taon, sa ikahuling bahagi, at nasa pag-aari na namin ang ating mga lupain; at ang mga Lamanita ay nagsitakas patungo sa lupain ng Nephite.

58:39 At ang mga anak ng mga yaong tao ni Ammon, na labis kong ipinagmamapuri, ay kasama ko sa lunsod ng Manti; at itinaguyod sila ng Panginoon, oo, at pinangalagaan sila upang hindi magsibagsak sa pamamagitan ng espada, kung kaya't maging isang katao ay hindi napatay.

58:40 Subalit masdan, nakatanggap sila ng maraming sugat; gayon pa man sila ay hindi natinag sa kalayaang yaon kung saan sila ginawang malaya ng Diyos; at sila ay mahigpit sa pag-alaala sa Panginoon nilang Diyos sa araw-araw; oo, patuloy nilang sinusunod ang kanyang mga batas, at kanyang mga kahatulan, at kanyang mga kautusan; at malakas ang kanilang pananampalataya sa mga propesiya hinggil sa yaong darating.

58:41 At ngayon, mahal kong kapatid, Moroni, nawa ang Panginoon nating Diyos, na siyang tumubos at nagpalaya sa atin, ay patuloy kang pangalagaan sa kanyang harapan; oo, at nawa ay itaguyod niya ang mga taong ito, maging sa magtagumpay ka sa pananakop ng lahat ng yaong kinuha ng mga Lamanita mula sa atin, para sa ating panustos. At ngayon masdan, tinatapos ko ang aking liham. Ako si Helaman, ang anak ni Alma.

KABANATA 59 (Mga 62 b.c.)

59:1 Ngayon ito ay nangyari na, na sa ikatatlumpung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, matapos na matanggap ni Moroni at mabasa ang liham ni Helaman, siya ay labis na nagsaya dahil sa kagalingan, oo, sa malaking tagumpay ni Helaman, sa pagkuha ng mga lupaing yaon na nawala. {62 b.c.}

59:2 Oo, at ipinaalam niya ito sa lahat ng kanyang mga tao, sa lahat ng lupain sa paligid sa bahaging yaon na kinaroroonan niya, upang sila ay magsaya rin.

59:3 At ito ay nangyari na, na kaagad siyang nagpadala ng isang liham kay Pahoran, hinihinging mangalap siya ng mga tauhan upang palakasin sina Helaman, o ang mga hukbo ni Helaman, hanggang sa magawa niyang mapangalagaan nang buong gaan ang bahaging yaon ng lupain na mahimalang matagumpay niyang nabawi.

59:4 At ito ay nangyari na, nang ipadala ni Moroni ang liham na ito sa lupain ng Zarahemla, siya ay nagsimulang muling bumuo ng plano upang makuha niya ang mga nalalabi sa pag-aaring yaon at mga lunsod na nakuha ng mga Lamanita mula sa kanila.

59:5 At ito ay nangyari na, na habang si Moroni ay gumagawa ng mga paghahanda upang humayo laban sa mga Lamanita sa digmaan, masdan, ang mga tao ng Nefihas, na sama-samang tinipon mula sa lunsod ng Moroni at sa lunsod ng Lehi at sa lunsod ng Morianton, ay sinalakay ng mga Lamanita.

59:6 Oo, maging ang mga yaong napilitang tumakas mula sa lupain ng Manti, at sa lupain sa paligid, ay nagsidating at umanib sa mga Lamanita sa bahaging ito ng lupain.

59:7 At sa gayon dahil sa napakarami, oo, at tumatanggap ng lakas sa araw-araw, sa utos ni Amoron ay sinalakay nila ang mga tao ng Nefihas, at sinimulan nilang patayin sila ng labis na malaking pagkatay.

59:8 At ang kanilang mga hukbo ay napakalaki kung kaya't ang mga nalalabing tao ng Nefihas ay napilitang magsitakas sa kanilang harapan; at sila ay dumating at umanib sa hukbo ni Moroni.

59:9 At ngayon dahil sa inakala ni Moroni na may mga tauhang ipinadala sa lunsod ng Nefihas, upang matulungan ang mga tao na pangalagaan ang lunsod na yaon, at nalalamang higit na madaling ipagtanggol ang lunsod mula sa pagbagsak sa mga kamay ng mga Lamanita kaysa sa bawiin ito mula sa kanila, inakala niya na madali nilang mapangangalagaan ang lunsod na yaon.

59:10 Anupa't pinanatili niya ang lahat ng kanyang hukbo sa pangangalaga ng mga lugar na yaon na nabawi niya.

59:11 At ngayon, nang malaman ni Moroni na ang lunsod ng Nefihas ay nawala na labis siyang nalungkot, at nagsimulang mag-alinlangan, dahil sa kasamaan ng mga tao, kung bakit hindi sila mahuhulog sa mga kamay ng kanilang mga kapatid.

59:12 Ngayon, ito ang kalagayan ng lahat ng punong kapitan niya. Sila ay nag-alinlangan at nanggilalas din dahil sa kasamaan ng mga tao, at ito ay dahil sa tagumpay ng mga Lamanita sa kanila.

59:13 At ito ay nangyari na, na si Moroni ay nagalit sa pamahalaan, dahil sa kanilang kawalang-pagpapahalaga hinggil sa kalayaan ng kanilang bayan.

KABANATA 60 (Mga 62 b.c.)

60:1 At ito ay nangyari na, na siya ay muling sumulat sa gobernador ng lupain, na si Pahoran, at ito ang mga salitang isinulat niya, sinasabing: Masdan, ipinahahatid ko ang aking liham kay Pahoran, sa lunsod ng Zarahemla, na siyang punong hukom at gobernador ng lupain, at gayon din sa lahat ng yaong pinili ng mga taong ito na mamahala at mangasiwa sa mga bagay-bagay ng digmaang ito.

60:2 Sapagkat masdan, may sasabihin ako nang bahagya sa kanila sa paraang may panunumpa; sapagkat masdan, kayo na rin ang nakaaalam na kayo ay hinirang na mangalap ng mga tauhan, at sandatahan sila ng mga espada, at ng mga simitar, at lahat ng uri ng sandata ng digmaan ng bawat uri, at ipadala laban sa mga Lamanita, saan mang dako sila sumalakay sa ating mga lupain.

60:3 At ngayon masdan, sinasabi ko sa iyo na ako na rin, at gayon din ang mga tauhan ko, at gayon din si Helaman at ang kanyang mga tauhan, ay nagdanas ng labis na pagdurusa; oo, maging ng pagkagutom, pagkauhaw, at pagkapagod, at lahat ng uri ng paghihirap ng bawat uri.

60:4 Subalit masdan, kung ito lamang ang aming dinaranas ay hindi sana kami aangal ni daraing.

60:5 Subalit masdan, labis ang pagkatay sa ating mga tao; oo, libu-libo na ang napabagsak sa pamamagitan ng espada, samantalang hindi sana nangyari ito kung kayo ay nagpadala sa aming mga hukbo ng sapat na lakas at tulong para sa kanila. Oo, labis ang naging kapabayaan ninyo sa amin.

60:6 At ngayon masdan, nais naming malaman ang dahilan ng labis na kapabayaang ito; oo, nais naming malaman ang dahilan ng inyong pabayang katayuan.

60:7 Magagawa ba ninyong isiping umupo sa inyong mga luklukan sa kalagayan ng kapabayaan, samantalang ang inyong mga kaaway ay naghahasik ng gawa ng kamatayan sa inyong paligid? Oo, samantalang pinapaslang nila ang libu-libo sa inyong mga kapatid --

60:8 Oo, maging sila na umaasa sa inyo ng pangangalaga, oo, inilagay kayo sa katayuan na maaari ninyo silang tulungan, oo, maaari sana ninyo silang padalhan ng mga hukbo, upang palakasin sila, at mailigtas ang libu-libo sa kanila mula sa kamatayan sa pamamagitan ng espada.

60:9 Subalit masdan, hindi lamang ito -- ipinagkait ninyo ang inyong mga pagkain sa kanila, hanggang sa marami ang nakipaglaban at ibinuwis ang kanilang mga buhay dahil sa kanilang mga taimtim na naisin na taglay nila para sa kapakanan ng mga taong ito; oo, at ginawa nila ito nang mamamatay na sana sila sa gutom, dahil sa inyong labis na kapabayaan sa kanila.

60:10 At ngayon, mga minamahal kong kapatid -- sapagkat nararapat kayong mga minamahal; oo, at nararapat sana ninyong pukawin ang inyong sarili nang higit na masigasig para sa kapakanan at sa kalayaan ng mga taong ito; subalit masdan, pinabayaang ninyo sila hanggang sa ang dugo ng libu-libo ay mapapataw sa inyong mga ulo sa paghihiganti; oo, sapagkat nalalaman ng Diyos ang lahat ng kanilang mga pagsusumamo, at lahat ng kanilang pagdurusa --

60:11 Masdan, sa akala ba ninyo'y maaari kayong umupo sa inyong mga luklukan, at dahil sa labis na kabutihan ng Diyos ay wala na kayong gagawin pa at ililigtas niya kayo? Masdan, kung ito ang inaakala ninyo'y nag-aakala kayo nang walang saysay.

60:12 Sa akala ba ninyo, dahil sa napakarami sa inyong mga kapatid ang napatay ay dahil ito sa kanilang kasamaan? Sinasabi ko sa inyo, kung ito ang inaakala ninyo'y nag-aakala kayo nang walang saysay; sapagkat sinasabi ko sa inyo, marami ang bumagsak sa pamamagitan ng espada; at masdan ito ay tungo sa inyong pagkasumpa.

60:13 Sapagkat pinahihintulutan ng Panginoon na mapatay ang mabubuti upang ang kanyang katarungan at kahatulan ay sumapit sa masasama; kaya nga hindi ninyo dapat na akalain na ang mabubuti ay itinakwil dahil sa napatay sila; subalit masdan, papasok sila sa kapahingahan ng Panginoon nilang Diyos.

60:14 At ngayon masdan, sinasabi ko sa inyo, labis akong natatakot na ang mga kahatulan ng Diyos ay sumapit sa mga taong ito, dahil sa kanilang labis na katamaran, oo, maging ang katamaran ng ating pamahalaan, at ang labis na kapabayaang nila sa kanilang mga kapatid, oo, sa mga yaong napatay.

60:15 Sapagkat kung hindi dahil sa kasamaan na unang nagsimula sa ating pinuno, ay nagapi na sana natin ang ating mga kaaway at hindi na sila nakakuha pa ng kapangyarihan laban sa atin.

60:16 Oo, kung hindi lamang sa digmaang sumiklab sa atin; oo, kung hindi lamang sa mga king-men na ito, na pinagmulan ng maraming pagdanak ng dugo sa atin; oo, sa panahong naglalaman-laban tayo, kung pinagsama-sama natin ang ating lakas na tulad ng ating ginawa noon; oo, kung hindi lamang sa pagnanais ng kapangyarihan at karapatan na ginawa sa atin ng mga king-men na yaon; kung sila ay naging tapat sa layunin ng kalayaan, at nakiisa sa atin, at humarap sa ating mga kaaway, sa halip na humawak ng kanilang mga espada laban sa atin, na naging dahilan ng maraming pagdanak ng dugo sa atin; oo, kung sinalakay natin sila sa lakas ng Panginoon, ay naitaboy sana natin ang ating mga kaaway, sapagkat magaganap sana ito, alinsunod sa kaganapan ng kanyang salita.

60:17 Subalit masdan, ngayon tayo ay sinasalakay ng mga Lamanita, sinasakop ang ating mga lupain, at pinapaslang nila ang ating mga tao sa pamamagitan ng espada, oo, ang ating kababaihan at ating mga anak, at dinadala rin silang mga bihag, ginagawang pahirapan sila ng lahat ng uri ng pagpapahirap, at ito ay dahil sa labis na kasamaan ng mga yaong naghahangad ng kapangyarihan at karapatan, oo, maging ang mga king-men na yaon.

60:18 Subalit bakit pa ako mangungusap hinggil sa bagay na ito? Sapagkat hindi namin nalalaman kung kayo na rin ay naghahangad ng kapangyarihan. Hindi namin nalalaman kung kayo na rin ay mga taksil din sa inyong bayan.

60:19 O pinabayaan ba ninyo kami dahil sa nasa gitna kayo ng ating bayan at kayo ay napaliligiran ng pananggalang, kung kaya't hindi kayo nagpapadala ng pagkain sa amin, at gayon din ng mga tauhan upang palakasin ang aming mga hukbo?

60:20 Nalimutan na ba ninyo ang mga kautusan ng Panginoon ninyong Diyos? Oo, nalimutan na ba ninyo ang pagkabihag ng ating mga ama? Nalimutan na ba ninyo na maraming ulit na iniligtas niya tayo mula sa mga kamay ng ating mga kaaway?

60:21 O inaakala ninyong ililigtas pa rin tayo ng Panginoon, habang tayo ay nakaupo sa ating mga luklukan at hindi ginagamit ang mga pamamaraang inilaan para sa atin ng Panginoon?

60:22 Oo, uupo ba kayo sa katamaran samantalang kayo ay napaliligiran ng libu-libong yaon, oo, at sampu-sampung libo, na nauupo rin sa katamaran, samantalang libu-libo ang nasa paligid sa mga hangganan ng lupain ang nagsisibagsak sa pamamagitan ng espada, oo, mga sugatan at duguan?

60:23 Inaakala ba ninyong ituturing kayo ng Diyos na wala kayong kasalanan samantalang kayo ay nauupong walang kibo at minamasdan ang mga bagay na ito? Masdan sinasabi ko sa inyo, Hindi. Ngayon nais kong tandaan ninyo na sinabi ng Diyos na linisin muna ang panloob na sisidlan, at sa gayon ay malilinis din ang panlabas na sisidlan.

60:24 At ngayon, maliban kung kayo ay magsisisi sa yaong inyong ginawa, at magsimulang bumangon at magsikilos, at magpadala ng pagkain at mga tauhan sa amin, at gayon din kay Helaman, upang maitaguyod niya ang mga bahaging yaon ng ating bayan na nabawi niya, at nang mabawi rin ninyo ang nalalabi sa ating mga pag-aari sa mga bahaging ito, masdan, kapaki-pakinabang na hindi tayo makipaglaban pa sa mga Lamanita hanggang sa malinis muna natin ang ating panloob na sisidlan, oo, maging ang pinakamataas na pinuno ng ating pamahalaan.

60:25 At maliban kung tanggapin ninyo ang aking liham, at lumabas at ipakita sa akin ang tunay na diwa ng kalayaan, at magsikap na palakasin at patibayin ang aming mga hukbo, at magkaloob sa kanila ng pagkain para sa panustos nila, masdan mag-iiwan ako ng bahagi ng aking freemen upang pangalagaan ang bahaging ito ng ating lupain, at iiwanan ko ang lakas at mga pagbabasbas ng Diyos sa kanila, upang wala nang ibang kapangyarihan pa ang lumaganap laban sa kanila --

60:26 At ito ay dahil sa kanilang labis na pananampalataya, at ng kanilang pagtitiis sa kanilang mga pagdurusa --

60:27 At ako ay magtutungo sa inyo, at kung mayroon man sa inyo na naghahangad sa kalayaan, oo, kung mayroong kahit kislap ng kalayaang natitira, masdan, ako ay magpupukaw ng mga pag-aaklas sa inyo, maging hanggang sa ang mga yaong naghahangad na magnakaw ng kapangyarihan at karapatan ay malipol na.

60:28 Oo, masdan, hindi ako natatakot sa kapangyarihan ni karapatan ninyo, kundi sa aking Diyos ako natatakot; at ito ay alinsunod sa kanyang mga kautusan na gagamitin ko ang aking espada upang ipagtanggol ang layunin ng aking bayan, at ito ay dahil sa inyong kasamaan kung kaya't kami ay nagdanas ng labis na kawalan.

60:29 Masdan panahon na, oo, dumating na ang panahon, na maliban kung imumulat ninyo ang inyong sarili sa pagtatanggol sa inyong bayan at sa inyong mga musmos, ang espada ng katarungan ay nakaumang sa ulunan ninyo; oo, at babagsak ito sa inyo at parurusahan kayo maging hanggang sa inyong ganap na pagkalipol.

60:30 Masdan, ako ay naghihintay ng tulong mula sa inyo; at, maliban kung kikilos kayo sa hinaing namin, masdan, ako ay magtutungo sa inyo, maging sa lupain ng Zarahemla, at hahatawin kayo ng espada, hanggang sa kayo ay mawalan ng kapangyarihan na pigilin ang pag-unlad ng mga taong ito sa layunin ng ating kalayaan.

60:31 Sapagkat masdan, hindi pahihintulutan ng Panginoon na mabuhay kayo at maging malakas sa inyong kasamaan upang lipulin ang kanyang mabubuting tao.

60:32 Masdan, inaakala ba ninyo na ililigtas kayo ng Panginoon at lalabas sa paghahatol laban sa mga Lamanita, samantalang ang kaugalian ng kanilang mga ama ang dahilan ng kanilang poot, oo, at ito ay pinatindi ng mga yaong tumiwalag mula sa atin, samantalang ang kasamaan ninyo ay para sa layunin ng inyong pagmamahal sa kapangyarihan at sa mga walang kabuluhang bagay ng daigdig?

60:33 Nalalaman ninyong nilalabag ninyo ang mga batas ng Diyos, at nalalaman ninyong niyuyurakan ninyo ang mga ito sa ilalim ng inyong mga paa. Masdan, sinabi ng Panginoon sa akin: Kung yaong mga hinirang ninyo na maging inyong mga gobernador ay hindi magsisisi ng kanilang mga kasalanan at kasamaan, ikaw ay aahon upang makidigma laban sa kanila.

60:34 At ngayon masdan, ako, si Moroni, ay napipilitan, alinsunod sa tipang ginawa ko na susundin ang mga kautusan ng aking Diyos; anupa't nais ko na kayo ay sumunod sa salita ng Diyos, at kaagad kayong magpadala sa akin ng inyong mga pagkain at inyong mga tauhan, at gayon din kay Helaman.

60:35 At masdan, kung hindi ninyo gagawin ito ay mabilis akong magtutungo sa inyo; sapagkat masdan, hindi pahihintulutan ng Diyos na kami ay masawi dahil sa gutom; anupa't siya ay magbibigay sa

amin ng inyong pagkain, maging kung ito man ay sa pamamagitan ng espada. Ngayon tiyaking tinutupad ninyo ang salita ng Diyos.

60:36 Masdan, ako si Moroni, ang inyong punong kapitan. Hindi ako naghahangad ng kapangyarihan, kundi ang hatakin itong pababa. Hindi ako naghahangad ng papuri ng sanlibutan, kundi para sa kaluwalhatian ng aking Diyos, at ng kalayaan at kapakanan ng aking bayan. At sa gayon ko tinatapos ang aking liham.

KABANATA 61 (Mga 62 b.c.)

61:1 Masdan, ngayon ito ay nangyari na, na kaagad pagkatapos na maipadala ni Moroni ang kanyang liham sa punong gobernador, siya ay nakatanggap ng liham mula kay Pahoran, ang punong gobernador. At ito ang mga salitang natanggap niya:

61:2 Ako, si Pahoran, na siyang punong gobernador ng lupaing ito, ay ipinadadala ang mga salitang ito kay Moroni, ang punong kapitan ng hukbo. Masdan, sinasabi ko sa iyo, Moroni, na hindi ako nagagalak sa masidhi ninyong mga paghihirap, oo, ipinagdadalamhati ito ng aking kaluluwa.

61:3 Subalit masdan, may mga nagagalak sa inyong mga paghihirap, oo, kung kaya't sila ay nagsipag-aklas sa paghihimagsik laban sa akin, at gayon din sa mga yaong aking tao na mga freemen, oo, at ang mga yaong naghimagsik ay napakarami.

61:4 At ang mga yaong naghahangad na kunin ang hukumang-luklukan mula sa akin ang dahilan ng labis na kasamaang ito; sapagkat sila ay gumamit ng labis na panghihibok, at naakay nila palayo ang mga puso ng maraming tao, na magiging dahilan ng masidhing paghihirap natin; ipinagkait nila ang ating mga pagkain, at tinakot ang ating mga freemen upang hindi sila magtungo sa inyo.

61:5 At masdan, itinaboy nila ako mula sa kanilang harapan, at ako ay tumakas patungo sa lupain ng Gedeon, kasama ang kasindami ng mga tauhang nagawa kong makuha.

61:6 At masdan, ako ay nagpadala ng pahayag sa bahaging ito ng lupain; at masdan, nagtitipun-tipon sila sa amin sa araw-araw, nang nasasandatahan, sa pagtatanggol ng kanilang bayan at kanilang kalayaan, at ipaghiganti ang ating mga kaapihan.

61:7 At sila ay nagtungo sa amin, hanggang sa ang mga yaong nagsipag-aklas sa paghihimagsik laban sa amin ay nalagay sa pangamba, oo, hanggang sa natakot sila sa amin at hindi sila nagtangkang sumalakay laban sa amin upang makidigma.

61:8 Sinakop nila ang lupain, o ang lunsod ng Zarahemla; sila ay naghirang ng hari sa kanila, at siya ay sumulat sa hari ng mga Lamanita, kung saan siya ay nakipagkasundo sa kanya; kung saang kasunduan ay sumang-ayon siyang pangalagaan ang lunsod ng Zarahemla, kung aling pangangalaga ay inaakala niyang makakaya na ng mga Lamanita ang sakupin ang nalalabing lupain, at siya ay iluluklok na hari sa mga taong ito kapag nasakop na sila ng mga Lamanita.

61:9 At ngayon, sa iyong liham ay hinatulan mo ako, subalit hindi ito mahalaga; hindi ako nagagalit, kundi nagagalak sa kadakilaan ng iyong puso. Ako, si Pahoran, ay hindi naghahangad ng kapangyarihan, maliban lamang na mapanatili ko ang aking hukumang-luklukan upang mapangalagaan ko ang mga karapatan at kalayaan ng aking mga tao. Ang aking kaluluwa ay di matitinag sa kalayaang yaon kung saan tayo ginawang malaya ng Diyos.

61:10 At ngayon, masdan, lalabanan natin ang kasamaan maging hanggang sa pagpapadanak ng dugo. Hindi natin padadanakin ang dugo ng mga Lamanita kung sila ay mananatili sa kanilang sariling lupain.

61:11 Hindi natin padadanakin ang dugo ng ating mga kapatid kung hindi sila mag-aaklas sa paghihimagsik at humawak ng espada laban sa atin.

61:12 Ipasasailalim natin ang ating sarili sa singkaw ng pagkaalipin kung ito ay hinihingi ng katarungan ng Diyos, o kung uutusan niya tayong gawin yaon.

61:13 Subalit masdan, hindi niya tayo inuutusan ipailalim natin ang ating sarili sa ating mga kaaway, kundi ang ibigay natin ang ating tiwala sa kanya, at illigtas niya tayo.

61:14 Kaya nga, mahal kong kapatid, na Moroni, halina't labanan natin ang kasamaan, at kung anumang kasamaan ang hindi natin malalabanan ng ating mga salita, oo, tulad ng mga paghihimagsik at pagtiwalag, labanan natin ito ng ating mga espada, upang mapanatili natin ang ating kalayaan, upang tayo ay magalak sa dakilang pribilehiyo ng ating simbahan, at sa layunin ng ating Manunubos at ating Diyos.

61:15 Kaya nga, mabilis kang magtungo sa akin, kasama ang ilan sa iyong mga tauhan, at iwanan ang nalalabi sa pamumuno nina Lehi at Tiankum; bigyan mo sila ng kapangyarihan na magpalakad sa digmaan sa bahaging iyan ng lupain, alinsunod sa Espiritu ng Diyos, na diwa rin ng kalayaan na nasa kanila.

61:16 Masdan, ako ay nagpadala ng kaunting pagkain sa kanila, upang hindi sila masawi hanggang sa makarating ka rito sa akin.

61:17 Mangalap ka ng mga tauhan na makakaya mo habang nagtungo ka rito, at mabilis tayong sasalakay sa mga tumiwalag na yaon, sa lakas ng ating Diyos alinsunod sa pananampalataya na nasa atin.

61:18 At sasakupin natin ang lunsod ng Zarahemla, upang tayo ay makakuha ng marami pang pagkain na maipadadala kina Lehi at Tiankum; oo, sasalakayin natin sila sa lakas ng Panginoon, at wawakasan natin ang labis na kasamaang ito.

61:19 At ngayon, Moroni, ako ay nagagalak sa pagkakatanggap ng liham mo, sapagkat ako ay nababahala na hinggil sa kung ano ang aming gagawin, kung magiging makatarungan ba sa atin ang salakayin ang ating mga kapatid.

61:20 Subalit sinabi mo, maliban kung magsisisi sila ay inuutusan ka ng Panginoon na sila ay salakayin mo.

61:21 Tiyaking palakasin mo sina Lehi at Tiankum sa Panginoon; sabihin sa kanila na huwag silang matakot, sapagkat ililigtas sila ng Diyos, oo, at lahat din ng yaong di natitinag sa kalayaang yaon kung saan sila ginawang malaya ng Diyos. At ngayon tinatapos ko ang aking liham sa mahal kong kapatid, na si Moroni.

KABANATA 62 (Mga 62-57 b.c.)

62:1 At ngayon ito ay nangyari na, nang matanggap ni Moroni ang liham, na ito ay nagpalakas ng kanyang loob, at napuspos ng labis na kagalakan dahil sa katapatan ni Pahoran, na hindi rin siya nagtaksil sa kalayaan at layunin ng kanyang bayan.

62:2 Subalit labis din siyang nagdalamhati dahil sa kasamaan ng mga yaong nagtaboy kay Pahoran mula sa hukumang-luklukan, oo, sa madaling salita, dahil sa mga yaong naghimagsik laban sa kanilang bayan at gayon din sa kanilang Diyos.

62:3 At ito ay nangyari na, na si Moroni ay nagsama ng maliit na bilang ng mga tauhan, alinsunod sa kahilingan ni Pahoran, at ibinigay kina Lehi at Tiankum ang kapangyarihan sa nalalabi sa kanyang hukbo, at siya ay humayo patungo sa lupain ng Gedeon.

62:4 At itinaas niya ang bandila ng kalayaan sa bawat lugar na kanyang pinasok, at nangalap ng ilan mang hukbo na makakaya niya sa lahat ng nilakbayan niya patungo sa lupain ng Gedeon.

62:5 At ito ay nangyari na, na libu-libo ang nagtipon sa kanyang bandila, at humawak ng kanilang espada sa pagtatanggol ng kanilang kalayaan, upang hindi sila madala sa pagkaalipin.

62:6 At sa gayon, nang makapangalap si Moroni ng ilan mang tauhan na nakaya niya sa kanyang buong paglalakbay, siya ay nagtungo sa lupain ng Gedeon; at sa pagsanib ng kanyang mga hukbo sa mga yaong kay Pahoran sila ay naging napakalakas, maging sa mas malakas pa sila sa mga tauhan ni Pacos, na siyang hari ng mga yaong tumiwalag na nagtaboy sa mga freemen palabas ng lupain ng Zarahemla at sumakop sa lupain.

62:7 At ito ay nangyari na, na sina Moroni at Pahoran ay bumaba kasama ang kanilang mga hukbo patungo sa lupain ng Zarahemla, at sinalakay ang lunsod, at hinarap ang mga tauhan ni Pacos, hanggang sa sila ay nakipagdigma.

62:8 At masdan, si Pacos ay napatay at ang kanyang mga tauhan ay mga dinalang bihag, at si Pahoran ay ibinalik sa kanyang hukumang-luklukan.

62:9 At tinanggap ng mga tauhan ni Pacos ang kanilang hatol, alinsunod sa batas, at gayon din ang mga yaong king-men na nadakip at itinapon sa bilangguan; at sila ay pinarusahan alinsunod sa batas; oo, ang mga tauhang yaon ni Pacos at yaong mga king-men, kung sinuman ang hindi hahawak ng kanilang mga sandata sa pagtatanggol ng kanilang bayan, kundi lalabanan ito, ay ipinapatay.

62:10 At sa gayon kinailangan na ang batas na ito ay mahigpit na ipatupad para sa kaligtasan ng kanilang bayan; oo, at kung sinuman ang matagpuang tinatanggihan ang kanilang kalayaan ay kaagad na pinarusahan alinsunod sa batas.

62:11 At sa gayon nagtapos ang ikatatlumpung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi; matapos maibalik nina Moroni at Pahoran ang kapayapaan sa lupain ng Zarahemla, sa kanilang sariling mga tao, matapos ipataw ang kamatayan sa lahat ng yaong hindi tapat sa layunin ng kalayaan.

62:12 At ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikatatlumpu at isang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, si Moroni ay kaagad nag-utos na magpadala ng mga pagkain, at isang hukbo rin ng anim na libong tauhan ay ipinadala kay Helaman, upang matulungan siya na pangalagaan ang bahaging yaon ng lupain. {61 b.c.}

62:13 At iniutos din niya na isang hukbo ng anim na libong tauhan, na may sapat na dami ng pagkain, ay ipadala sa mga hukbo nina Lehi at Tiankum. At ito ay nangyari na, na ito ay ginawa upang mapatibay ang lupain laban sa mga Lamanita.

62:14 At ito ay nangyari na, na sina Moroni at Pahoran, matapos mag-iwan ng malaking pangkat ng mga tauhan sa lupain ng Zarahemla, ay naglakbay kasama ang malaking pangkat ng mga tauhan patungo sa lupain ng Nefihas, na nagtikang paaalisin ang mga Lamanita sa lunsod na yaon.

62:15 At ito ay nangyari na, na habang sila ay naglalakbay patungo sa lupain, sila ay nakadakip ng malaking pangkat ng mga tauhan ng mga Lamanita, at pinatay ang marami sa kanila, at kinuha ang kanilang mga pagkain at kanilang mga sandata ng digmaan.

62:16 At ito ay nangyari na, matapos nilang dakpin sila, kanilang pinapasok sila sa isang tipan na hindi na muli silang hahawak pa ng kanilang mga sandata ng digmaan laban sa mga Nephita.

62:17 At nang sila ay makipagtipan ay kanilang ipinadala sila na manirahang kasama ang mga tao ni Ammon, at sila'y may bilang na mga apat na libo na mga hindi napatay.

62:18 At ito ay nangyari na, na matapos nilang ipadala sila ay ipinagpatuloy nila ang kanilang paglalakbay patungo sa lupain ng Nefihas. At ito ay nangyari na, nang sila ay makarating sa lunsod ng Nefihas, itinayo nila ang kanilang mga tolda sa kapatagan ng Nefihas, na malapit sa lunsod ng Nefihas.

62:19 Ngayon nais ni Moroni na ang mga Lamanita ay sumalakay upang makidigma sa kanila, sa kapatagan; subalit ang mga Lamanita, nalalaman ang kanilang labis na katapangan, at namamalas ang kalakihan ng kanilang bilang, kaya nga, sila ay hindi nagtangkang sumalakay upang kalabanin sila; anupa't hindi sila sumalakay upang makidigma sa araw na yaon.

62:20 At nang sumapit ang gabi, si Moroni ay humayo sa kadiliman ng gabi, at nagtungo sa tuktok ng muog upang tiktikan kung saang bahagi ng lunsod ikinukuta ng mga Lamanita ang kanilang hukbo.

62:21 At ito ay nangyari na, na sila ay nasa silangan, malapit sa may pasukan; at silang lahat ay natutulog. At ngayon, si Moroni ay nagbalik sa kanyang hukbo, at nag-utos na kaagad silang maghanda ng matitibay na lubid at mga hagdanan, upang ibaba mula sa tuktok ng muog hanggang sa loob na bahagi ng muog.

62:22 At ito ay nangyari na, na inutusan ni Moroni na humayo ang kanyang mga tauhan at umakyat sa tuktok ng muog, at ibaba ang kanilang sarili sa bahaging yaon ng lunsod, oo, maging sa kanluran, kung saan hindi ikinuta ng mga Lamanita ang kanilang mga hukbo.

62:23 At ito ay nangyari na, na silang lahat ay nakababa sa lunsod samantalang gabi pa, sa pamamagitan ng kanilang matitibay na lubid at mga hagdanan; sa gayon, nang sumapit ang umaga silang lahat ay nasa loob na ng mga muog ng lunsod.

62:24 At ngayon, nang ang mga Lamanita ay magising at nakita na ang mga hukbo ni Moroni ay nasa loob na ng mga muog, sila ay labis na natakot, kung kaya nga't sila ay nagsipanakbuan papalabas sa may daanan.

62:25 At ngayon, nang makita ni Moroni na sila ay nagsisitakas palayo sa kanya, ay inutusan niyang humayo ang kanyang mga tauhan laban sa kanila, at pinatay ang marami, at pinaligiran ang marami pang iba, at dinala silang mga bihag; at ang nalalabi sa kanila ay nagsitakas patungo sa lupain ng Moroni, na nasa mga hangganan sa may dalampasigan.

62:26 Sa gayon nakuha nina Moroni at Pahoran ang pag-aari ng lunsod ng Nefihas na walang nawala ni isang katao; at marami sa mga Lamanita ang napatay.

62:27 Ngayon ito ay nangyari na, na marami sa mga Lamanita na mga bihag ang nagnais na mapabilang sa mga tao ni Ammon at maging malalayang tao.

62:28 At ito ay nangyari na, na kasindami ng nagnais, sa kanila'y ipinagkaloob ang naaayon sa kanilang mga naisin.

62:29 Anupa't, lahat ng bihag na mga Lamanita ay napabilang sa mga tao ni Ammon, at nagsimulang magpagal nang labis, binubungkal ang lupa, nagtatanim ng lahat ng uri ng butil, at mga tupahan at bakahan ng bawat uri; at sa gayon naalisan ang mga Nephita ng malaking pasanin; oo, hanggang sa sila ay mawalan na ng lahat ng bihag na mga Lamanita.

62:30 Ngayon ito ay nangyari na, na si Moroni, matapos niyang makuha ang pag-aari ng lunsod ng Nefihas, matapos makadakup ng maraming bihag, na nakapagbawas sa mga hukbo ng mga Lamanita nang malaki, at matapos mabawi ang marami sa mga Nephita na mga nadalang bihag, na nagpalakas sa hukbo ni Moroni nang labis-labis; kaya nga, si Moroni ay nagtungo mula sa lupain ng Nefihas sa lupain ng Lehi.

62:31 At ito ay nangyari na, nang makita ng mga Lamanita na si Moroni ay sumasalakay sa kanila, na muli silang natakot at nagsitakas mula sa harapan ng hukbo ni Moroni.

62:32 At ito ay nangyari na, na tinugis sila ni Moroni at ng kanyang hukbo sa bawat lunsod, hanggang sa makaharap nila sina Lehi at Tiankum; at ang mga Lamanita ay nagsitakas mula kina Lehi at Tiankum, maging hanggang sa mga hangganan sa may dalampasigan, hanggang sa sila ay makarating sa lupain ng Moroni.

62:33 At ang lahat ng hukbo ng mga Lamanita ay sama-samang nagtipon hanggang sa silang lahat ay naging iisang hukbo sa lupain ng Moroni. Ngayon si Amoron, ang hari ng mga Lamanita, ay kasama rin nila.

62:34 At ito ay nangyari na, na sina Moroni at Lehi at Tiankum ay nagkuta kasama ang kanilang mga hukbo sa paligid sa mga hangganan ng lupain ng Moroni, hanggang sa ang mga Lamanita ay mapaligiran sa mga hangganan ng ilang sa timog, at sa mga hangganan ng ilang sa silangan.

62:35 At sa gayon sila nagkuta sa gabi. Sapagkat masdan, ang mga Nephita at ang mga Lamanita rin ay pagod dahil sa kahabaan ng paglalakbay; anupa't hindi sila nag-isip na gumawa ng pakana sa gabi, maliban kay Tiankum; sapagkat siya ay labis na nagalit kay Amoron, hanggang sa inakala niya na si Amoron, at si Amalikeo na kanyang kapatid, ang dahilan ng malaki at matagal na digmaang ito sa pagitan nila at ng mga Lamanita, na naging dahilan ng labis na digmaan at pagdanak ng dugo, oo, at masidhing taggutom.

62:36 At ito ay nangyari na, na si Tiankum sa kanyang galit ay nagtungo sa kuta ng mga Lamanita, at ibinaba ang kanyang sarili sa mga muog ng lunsod. At siya ay humayong may dalang lubid, sa bawat dako, hanggang sa natagpuan niya ang hari; at kanyang pinukol siya ng sibat, na tumuhog sa kanya sa malapit sa puso. Subalit masdan, nagising ng hari ang kanyang mga tagapagsilbi bago siya namatay, kung kaya't tinugis nila si Tiankum, at pinatay siya.

62:37 Ngayon ito ay nangyari na, nang malaman nina Lehi at Moroni na patay na si Tiankum ay labis silang nalungkot; sapagkat masdan, siya ay isang lalaking buong giting na nakipaglaban para sa kanyang bayan, oo, isang tunay na kaibigan ng kalayaan; at nagdanas siya ng napakaraming masisidhing paghihirap. Subalit masdan, siya ay patay na, at yumaon ng lakad ng buong lupa.

62:38 Ngayon ito ay nangyari na, na si Moroni ay humayo kinabukasan, at sinalakay ang mga Lamanita, hanggang sa kanilang pinagpapatay sila ng labis na pagkatay; at kanilang naitaboy silang palabas ng lupain; at nagsitakas sila, maging sa hindi na sila bumalik pa sa panahong yaon laban sa mga Nephita.

62:39 At sa gayon nagtapos ang ikatatlumpu at isang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi; at sa gayon sila nagkaroon ng mga digmaan, at pagdadanak ng dugo, at taggutom, at paghihirap, sa loob ng maraming taon. {60 b.c.}

62:40 At nagkaroon ng mga pagpaslang, at alitan, at pagtiwalag, at lahat ng uri ng kasamaan sa mga tao ni Nephi; gayon pa man alang-alang sa mabubuti, oo, dahil sa mga panalangin ng mabubuti, sila ay naligtas.

62:41 Subalit masdan, dahil sa labis na katagalan ng digmaan na namagitan sa mga Nephita at sa mga Lamanita ay marami ang naging matitigas, dahil sa labis na katagalan ng digmaan; at marami ang napalambot dahil sa kanilang paghihirap, kung kaya nga't sila ay nagpakumbaba sa harapan ng Diyos, maging sa kailaliman ng pagpapakumbaba.

62:42 At ito ay nangyari na, na matapos patibayin ni Moroni ang mga bahaging yaon ng lupain na pinakalantad sa mga Lamanita, hanggang sa maging sapat ang kanilang lakas, siya ay nagbalik sa

lunsod ng Zarahemla; at nagbalik din si Helaman sa lugar na kanyang mana; at muling naitatag ang kapayapaan sa mga tao ni Nephi.

62:43 At ibinigay ni Moroni ang kapangyarihan sa kanyang mga hukbo sa mga kamay ng kanyang anak, na nagngangalang Moronihah; at siya ay namahinga sa kanyang sariling tahanan upang magugol niya ang nalalabi sa kanyang mga araw sa kapayapaan.

62:44 At si Pahoran ay nagbalik sa kanyang hukumang-luklukan; at si Helaman ay muling nagbalik sa pangangaral sa mga tao ng salita ng Diyos; sapagkat sa dami ng digmaan at alitan ay kinailangang magkaroong muli ng alituntunin sa simbahan.

62:45 Kaya nga, si Helaman at ang kanyang mga kapatid ay humayo, at ipinahayag ang salita ng Diyos nang may labis na kapangyarihan hanggang sa mapaniwala ang maraming tao sa kanilang kasamaan, na naghimok sa kanila na pagsisihan ang kanilang mga kasalanan at magpabinyag sa Panginoon nilang Diyos.

62:46 At ito ay nangyari na, na muli nilang itinatag ang simbahan ng Diyos, sa lahat ng dako ng buong lupain.

62:47 Oo, at gumawa ng mga alituntunin hinggil sa batas. At ang kanilang mga hukom, at ang kanilang mga punong hukom ay pinili.

62:48 At ang mga tao ni Nephi ay nagsimulang muling umunlad sa lupain, at nagsimulang dumami at muling maging makapangyarihan sa lupain. At nagsimula silang magsiyaman nang labis.

62:49 Subalit sa kabila ng kanilang mga kayamanan, o ng kanilang lakas, o ng kanilang kasaganaan, hindi sila iniangat sa kapalaluan ng kanilang mga paningin; ni hindi sila naging mabagal sa pag-aalaala sa Panginoon nilang Diyos kundi sila ay nagpakumbaba nang labis sa kanyang harapan.

62:50 Oo, naalaala nila ang mabubuting bagay na ginawa ng Panginoon para sa kanila, na kanyang iniligtas sila mula sa kamatayan, at mula sa mga gapos, at mula sa mga bilangguan, at mula sa lahat ng uri ng paghihirap; at kanyang iniligtas sila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway.

62:51 At patuloy silang nanalangin sa Panginoon nilang Diyos, kung kaya nga't pinagpala sila ng Panginoon, alinsunod sa kanyang salita, upang sila ay maging makapangyarihan at umunlad sa lupain.

62:52 At ito ay nangyari na, na ang lahat ng ito ay naganap. At si Helaman ay namatay, sa ikatatlumpu at limang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi. {57 b.c.}

KABANATA 63

(Mga 56-52 b.c.)

63:1 At ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikatatlumpu at anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, na kinuha ni Siblon ang pag-iingat ng mga banal na bagay na yaon na ibinigay kay Helaman ni Alma. {56 b.c.}

63:2 At siya'y isang makatarungang tao, at lumakad siya nang matwid sa harapan ng Diyos; at pinagsikapan niyang patuloy na gumawa ng mabuti, sinusunod ang mga kautusan ng Panginoon niyang Diyos; at gayon din ang kanyang kapatid.

63:3 At ito ay nangyari na, na si Moroni ay namatay na rin. At sa gayon nagtapos ang ikatatlumpu at anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom.

63:4 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlumpu at pitong taon ng panunungkulan ng mga hukom, ay may malaking pangkat ng kalalakihan, maging hanggang sa bilang na limang libo at apat na raang katao,

kasama ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak, ang lumisan sa lupain ng Zarahemla patungo sa lupaing pahilaga. {55 b.c.}

63:5 At ito ay nangyari na, na si Hagot, siya na labis na mausisang lalaki, kaya nga, siya ay humayo at gumawa ng napakalaking sasakyang-dagat, sa mga hangganan ng lupaing Masagana, sa may lupaing Kapanglawan, at pinalayag ito sa may kanlurang dagat, sa may makitid na daanan na tumutuloy sa lupaing pahilaga.

63:6 At masdan, marami sa mga Nephita ang pumasok doon at naglayag na may dalang maraming pagkain, at marami ring kababaihan at maliliit na bata; at tinahak nila ang kanilang landas na pahilaga. At sa gayon nagtapos ang ikatatlumpu at pitong taon.

63:7 At sa ikatatlumpu at walong taon, ang lalaking ito ay gumawa ng iba pang mga sasakyang-dagat. At ang naunang sasakyang-dagat ay nagbalik din, at marami pang tao ang pumasok dito; at nagdala rin sila ng maraming pagkain, at muling naglayag patungo sa lupaing pahilaga.

63:8 At ito ay nangyari na, na wala nang narinig pa hinggil sa kanila. At inakala naming sila ay nangalunod sa kailaliman ng dagat. At ito ay nangyari na, na isa pang sasakyang-dagat ang naglayag din; at kung saan man ito nagtungo ay hindi namin nalalaman.

63:9 At ito ay nangyari na, na sa taong ito ay maraming tao ang nagtungo sa lupaing pahilaga. At sa gayon nagtapos ang ikatatlumpu at walong taon.

63:10 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlumpu at siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom, si Siblon ay namatay na rin, at si Corianton ay nagtungo sa lupaing pahilaga sa isang sasakyang-dagat, upang magdala ng pagkain sa mga taong nagtungo sa lupaing yaon. {53 b.c.}

63:11 Anupa't kinailangang igawad ni Siblon ang mga banal na bagay na yaon, bago ang kanyang kamatayan, sa anak ni Helaman, na nagngangalang Helaman, na tinawag alinsunod sa pangalan ng kanyang ama.

63:12 Ngayon masdan, ang lahat ng nauukit na nasa pag-iingat ni Helaman ay isinulat at ipinahayag sa mga anak ng tao sa lahat ng dako ng buong lupain, maliban sa mga bahaging yaon na ipinag-utos ni Alma na hindi nararapat na ipahayag.

63:13 Gayon pa man, ang mga bagay na ito ay pananatiliing banal, at ipapasa-pasa sa bawat sali't salinlahi; kaya nga, sa taong ito, ang mga ito ay iginawad kay Helaman, bago ang kamatayan ni Siblon.

63:14 At ito rin ay nangyari na, na sa taong ito, may ilan-ilang tumiwalag na nakiisa sa mga Lamanita; at sila ay muling napukaw na magalit laban sa mga Nephita.

63:15 At sa taon ding ito'y sumalakay sila nang may napakalaking hukbo upang makidigma laban sa mga tao ni Moronihas, o laban sa hukbo ni Moronihas, kung saan sila ay nagapi at muling naitaboy sa kanilang sariling mga lupain, na nagdanas ng malaking kawalan.

63:16 At sa gayon nagtapos ang ikatatlumpu at siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

63:17 At sa gayon nagtapos ang ulat ni Alma, at ni Helaman, na kanyang anak, at ni Siblon din, na anak niya.

ANG AKLAT NI HELAMAN

(Mga 52-1 b.c.)

Isang ulat ng mga Nephita. Ang kanilang mga digmaan at alitan, at kanilang mga pagtitiwalag. At gayon din ang mga propesiya ng maraming banal na propeta, bago ang pagparito ni Cristo, ayon sa mga talaan ni Helaman, na anak ni Helaman, at ayon din sa mga talaan ng kanyang mga anak, maging hanggang sa pagparito ni Cristo. At marami rin sa mga Lamanita ang nagbalik-loob. Isang ulat ng kanilang pagbabalik-loob. Isang ulat ng kabutihan ng mga Lamanita, at ng kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ng mga Nephita, ayon sa talaan ni Helaman at ng kanyang mga anak, maging hanggang sa pagparito ni Cristo, na tinatawag na aklat ni Helaman.

KABANATA 1

(Mga 52-50 b.c.)

1:1 At ngayon masdan, ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikaapatnapung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, na nagsimulang magkaroon ng malubhang suliranin sa mga tao ng mga Nephita. {52 b.c.}

1:2 Sapagkat masdan, si Pahoran ay namatay na, at yumaon ng lakad ng buong lupa; anupa't nagsimulang magkaroon ng malubhang alitan hinggil sa kung sino ang nararapat humalili sa hukumang-luklukan sa magkakapatid, na mga anak na lalaki ni Pahoran.

1:3 Ngayon, ito ang kanilang mga pangalan na naglalaban-laban para sa hukumang-luklukan, na naging dahilan din ng paglalaban-laban ng mga tao: sina Pahoran, Paanchi, at Pacumeni.

1:4 Ngayon hindi lamang ito ang mga anak ni Pahoran (sapagkat marami siyang anak), subalit sila itong naglalaban-laban para sa hukumang-luklukan; anupa't sila ay naging dahilan ng tatlong paghahati-hati sa mga tao.

1:5 Gayon pa man, ito ay nangyari na, na si Pahoran ang hinirang ng tinig ng mga tao na maging punong hukom at gobernador sa mga tao ni Nephi.

1:6 At ito ay nangyari na, na si Pacumeni, nang matanto niya na hindi niya matatamo ang hukumang-luklukan, siya ay nakiisa sa tinig ng mga tao.

1:7 Subalit masdan, si Paanchi, at yaong bahagi ng mga tao na nagnanais na siya ang kanilang maging gobernador, ay labis na napoot; kaya nga, hahayo na sana siya upang hibuking palayo ang mga taong yaon na mag-aklas sa paghihimagsik laban sa kanilang kapatid.

1:8 At ito ay nangyari na, nang gagawin na niya ito, masdan, siya ay dinakip, at nilitis alinsunod sa tinig ng mga tao, at hinatulan ng kamatayan; sapagkat siya ay nag-aklas sa paghihimagsik at hinangad na wasakin ang kalayaan ng mga tao.

1:9 Ngayon, nang matanto ng mga yaong taong nagnanais na siya ang kanilang maging gobernador na siya ay hinatulan ng kamatayan, samakatwid sila ay nagalit, at masdan, sila ay nagpasugo ng isang Kiskumen, maging sa hukumang-luklukan ni Pahoran, at pinaslang si Pahoran habang siya ay nakaupo sa hukumang-luklukan.

1:10 At siya ay tinugis ng mga tagapagsilbi ni Pahoran; subalit masdan, napakabilis ng pagtakas ni Kiskumen na walang sinuman ang nakahabol sa kanya.

1:11 At siya ay nagtungo sa mga yaong nagsugo sa kanya, at silang lahat ay nakipagtipan, oo, nangangako sa kanilang walang hanggang Lumikha, na hindi nila sasabihin sa kanino man na pinaslang ni Kiskumen si Pahoran.

1:12 Anupa't si Kiskumen ay hindi nakilala sa mga tao ni Nephi, sapagkat siya'y nakabalatkayo sa panahong pinaslang niya si Pahoran. At si Kiskumen at ang kanyang pangkat, na nakipagtipan sa kanya, ay inihalubilo ang kanilang sarili sa mga tao, sa kaparaanang silang lahat ay hindi matutuklasan; subalit kasindami ng natuklasan ay hinatulan ng kamatayan.

1:13 At ngayon masdan, si Pacumeni ay hinirang, alinsunod sa tinig ng mga tao, na maging punong hukom at gobernador sa mga tao, upang manungkulang kahalili ng kanyang kapatid na si Pahoran; at ito ay alinsunod sa kanyang karapatan. At ang lahat ng ito ay naganap sa ikaapatnapung taon ng panunungkulan ng mga hukom; at ito ay nagtapos.

1:14 At ito ay nangyari na, na sa ikaapatnapu at isang taon ng panunungkulan ng mga hukom, na nangalap ng di mabilang na hukbo ng mga tauhan ang mga Lamanita, at sinandatahan sila ng mga espada, at ng mga simitar at ng mga busog, at ng mga palaso, at ng mga baluti sa ulo, at ng mga baluti sa dibdib, at ng lahat ng uri ng pananggalang ng bawat uri. {51 b.c.}

1:15 At muli silang sumalakay upang sumagupa sa digmaan laban sa mga Nephita. At sila ay pinamunuan ng isang lalaki na nagngangalang Coriantumer; at siya ay inapo ni Zarahemla; at isa siyang tumiwalag mula sa mga Nephita; at isa siyang malaki at malakas na lalaki.

1:16 Kaya nga, ang hari ng mga Lamanita, na ang pangalan ay Tubalot, na anak na lalaki ni Amoron, sa pag-aakala na si Coriantumer, sapagkat isang malakas na lalaki, ay maaaring manaig sa mga Nephita, sa pamamagitan ng kanyang lakas at gayon din sa pamamagitan ng kanyang kahanga-hangang karunungan, kung kaya nga't sa pamamagitan ng pagpapasugo sa kanya ay matamo niya ang kapangyarihan sa mga Nephita --

1:17 Kung kaya nga't kanyang pinukaw sila na magalit, at kinalap niya ang kanyang mga hukbo, at hinirang niya si Coriantumer na maging pinuno nila, at pinahayo sila patungo sa lupain ng Zarahemla upang makidigma laban sa mga Nephita.

1:18 At ito ay nangyari na, na dahil sa labis na alitan at maraming suliranin sa pamahalaan, na hindi sila nakapagtalaga ng sapat na bantay sa lupain ng Zarahemla; sapagkat inakala nila na ang mga Lamanita ay hindi magtatangkang pasukin ang pusod ng kanilang mga lupain upang lusubin ang yaong malaking lunsod ng Zarahemla.

1:19 Subalit ito ay nangyari na, na si Coriantumer ay humayo sa unahan ng kanyang napakalaking hukbo, at sinalakay ang mga naninirahan sa lunsod, at naging napakabilis ng kanilang pagsulong na wala nang panahon pa upang makalap ng mga Nephita ang kanilang mga hukbo.

1:20 Samakatwid pinatay ni Coriantumer ang bantay sa pasukan ng lunsod, at humayong kasama ang kanyang buong hukbo patungo sa lunsod, at pinatay nila ang lahat ng humadlang sa kanila, hanggang sa maangkin nila ang buong lunsod.

1:21 At ito ay nangyari na, na si Pacumeni, na siyang punong hukom, ay tumakas sa harapan ni Coriantumer, maging hanggang sa mga pader ng lunsod. At ito ay nangyari na, na inihampas siya ni Coriantumer sa pader, hanggang sa siya ay mamatay. At sa gayon nagtapos ang mga araw ni Pacumeni.

1:22 At ngayon, nang matanto ni Coriantumer na nasa pag-aari na niya ang lunsod ng Zarahemla, at nakitang nagsisitakas ang mga Nephita sa kanilang harapan, at mga napatay, at nadakip, at itinapon sa bilangguan, at na nakamtan niya ang pag-aari ng pinakamalakas na muog sa buong lupain, na siya ay nagkalakas-loob hanggang sa pasugod na sana siya sa lahat ng lupain.

1:23 At ngayon hindi siya nanatili sa lupain ng Zarahemla, kundi humayo siyang kasama ang isang malaking hukbo, maging patungo sa lunsod ng Masagana; sapagkat matibay ang hangarin niyang sumalakay at marating ang kanyang paroroonan sa pamamagitan ng espada, upang matamo niya ang mga hilagang bahagi ng lupain.

1:24 At, sa pag-aakala na ang kanilang pinaka-lakas ay nasa gitna ng lupain, kaya nga siya ay humayo, hindi nagbigay ng panahon sa kanila upang sama-samang matipon ang kanilang sarili maliban lamang sa maliliit na pangkat; at sa pamamaraang ito kanilang sinalakay sila at pinabagsak sila sa lupa.

1:25 Subalit masdan, ang paghayong ito ni Coriantumer sa gitna ng lupain ang nagbigay kay Moronihias ng malaking kalamangan sa kanila, sa kabila ng malaking bilang ng mga Nephita na napatay.

1:26 Sapagkat masdan, inakala ni Moronihias na ang mga Lamanita ay hindi magtatangkang pasukin ang gitna ng lupain, kundi sasalakayin nila ang mga lunsod sa paligid na nasa mga hangganan tulad ng kanilang ginawa noon; kaya nga pinapangyari ni Moronihias na ang kanilang malakas na hukbo ay pangalagaan ang mga yaong bahagi na nasa paligid na malapit sa mga hangganan.

1:27 Subalit masdan, ang mga Lamanita ay hindi natakot alinsunod sa kanyang nais, kundi pinasok nila ang gitna ng lupain, at sinakop ang kabisera na lunsod ng Zarahemla, at humayo sa mga pinakakabiserang bahagi ng lupain, pinapatay ang mga tao ng isang malaking pagkatay, kapwa kalalakihan, kababaihan at maliliit na bata, inaangkin ang maraming lunsod at maraming muog.

1:28 Subalit nang matuklasan ito ni Moronihias, kaagad niyang isinugo si Lehi na kasama ang hukbo sa paligid upang hadlangan sila bago sila makarating sa lupaing Masagana.

1:29 At gayon nga ang ginawa niya; at kanyang nahadlangan sila bago sila nakarating sa lupaing Masagana, at nakidigma sa kanila, hanggang sa nagsimula silang magsiurong patungo sa lupain ng Zarahemla.

1:30 At ito ay nangyari na, na hinadlangan sila ni Moronihias sa kanilang pag-urong, at nakidigma sa kanila, hanggang sa ito ay naging isang labis na madugong digmaan; oo, marami ang napatay, at natagpuan ding kabilang sa mga yaong napatay si Coriantumer.

1:31 At ngayon, masdan, ang mga Lamanita ay hindi makaurong saan mang panig, ni sa hilaga, ni sa timog, ni sa silangan, ni sa kanluran man, sapagkat sila ay napaligiran sa lahat ng panig ng mga Nephita.

1:32 At sa gayon pinasugod ni Coriantumer ang mga Lamanita sa gitna ng mga Nephita, hanggang sa sila ay mapailalim sa kapangyarihan ng mga Nephita, at siya mismo ay napatay, at isinuko ng mga Lamanita ang kanilang sarili sa mga kamay ng mga Nephita.

1:33 At ito ay nangyari na, na inangking muli ni Moronihias ang lunsod ng Zarahemla, at pinapangyari na ang mga Lamanita na mga nadalang bihag ay paalisin nang mapayapa sa lupain.

1:34 At sa gayon nagtapos ang ikaapatnapu at isang taon ng panunungkulan ng mga hukom.

KABANATA 2 (Mga 50-49 b.c.)

2:1 At ito ay nangyari na, na sa ikaapatnapu at dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom, matapos na muling maitatag ni Moronihias ang kapayapaan sa pagitan ng mga Nephita at ng mga Lamanita, masdan, wala ni isa man ang maaaring manungkulan sa hukumang-luklukan; anupa't nagsimulang magkaroong muli ng alitan sa mga tao hinggil sa kung sino ang manunungkulan sa hukumang-luklukan. {50 b.c.}

2:2 At ito ay nangyari na, na si Helaman, na anak ni Helaman, ay hinirang na manungkulan sa hukumang-luklukan, sa pamamagitan ng tinig ng mga tao.

2:3 Subalit masdan, si Kiskumen, na siyang pumaslang kay Pahoran, ay nag-abang upang mapatay rin niya si Helaman; at siya ay itinaguyod ng kanyang pangkat, na mga nakipagtipan na walang sinumang makaaalam ng kanyang kasamaan.

2:4 Sapagkat may isang Gadianton, na napakabihasa sa maraming salita, at gayon din sa kanyang katusuhan, upang ipagpatuloy ang lihim na gawain ng pagpaslang at ng panloloob; anupa't siya ang naging pinuno ng pangkat ni Kiskumen.

2:5 Anupa't kanyang hinibok sila, at gayon din si Kiskumen, na kung kanilang iuupo siya sa hukumang-luklukan ay ipagkakaloob niya sa mga yaong nabibilang sa kanyang pangkat na iluklok sila sa kapangyarihan at karapatan sa mga tao; kung kaya't hinangad ni Kiskumen na patayin si Helaman.

2:6 At ito ay nangyari na, nang siya ay humayo patungo sa hukumang-luklukan upang patayin si Helaman, masdan, isa sa mga tagapagsilbi ni Helaman, na lumabas sa gabi, at matapos matamo, sa pamamagitan ng pagbabalatkayo, ang kaalaman ng mga yaong plano na inilatag ng pangkat na ito upang patayin si Helaman --

2:7 At ito ay nangyari na, na nakatagpo niya si Kiskumen, at kanyang binigyan siya ng palatandaan; kaya nga ipinaalam sa kanya ni Kiskumen ang layunin ng kanyang naisin, hinihiling na kanyang samahan siya sa hukumang-luklukan upang mapaslang niya si Helaman.

2:8 At nang malaman ng tagapagsilbi ni Helaman ang lahat ng nasa puso ni Kiskumen, at kung paanong layunin niya ang pumaslang, at na ang layunin din ng lahat ng yaong nabibilang sa kanyang pangkat ay pumaslang, at manloob, at magtamo ng kapangyarihan, (at ito ang lihim nilang plano, at kanilang pagsasabwatan) na sinabi ng tagapagsilbi ni Helaman kay Kiskumen: Halina't tayo ay magtungo sa hukumang-luklukan.

2:9 Ngayon labis itong ikinasiya ni Kiskumen, sapagkat inakala niyang maisasagawa niya ang kanyang layunin; subalit masdan, ang tagapagsilbi ni Helaman, habang patungo sila sa hukumang-luklukan, ay sinaksak si Kiskumen maging sa puso, kaya't bumagsak siyang patay nang walang pagdaing. At siya ay tumakbo at sinabi kay Helaman ang lahat ng bagay na kanyang nakita, at narinig, at nagawa.

2:10 At ito ay nangyari na, na si Helaman ay nagpasugo upang dakpin ang pangkat na ito ng mga tulisan at lihim na mamamatay-tao, upang sila ay maparusahan alinsunod sa batas.

2:11 Subalit masdan, nang matuklasan ni Gadianton na si Kiskumen ay hindi nakabalik siya ay natakot na baka siya ay patayin; kaya nga pinasunod niya sa kanya ang kanyang pangkat. At nagsitakas silang palabas ng lupain, sa isang lihim na daan, patungo sa ilang; at sa gayon nang magpasugo si Helaman upang dakpin sila ay hindi na sila matagpuan.

2:12 At marami pa hinggil sa Gadiantong ito ang babanggitin pagkaraan nito. At sa gayon nagtapos ang ikaapatnapu at dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

2:13 At masdan, makikita ninyo sa katapusan ng aklat na ito na ang Gadiantong ito ang nagpatunay sa pagbagsak, oo, halos sa ganap na pagkalipol ng mga tao ni Nephi.

2:14 Masdan hindi ko ibig sabihin ang katapusan ng aklat ni Helaman, kundi ibig kong sabihin ang katapusan ng aklat ni Nephi, kung saan ko hinangong lahat ang ulat na aking isinulat.

KABANATA 3 (Mga 49-39 b.c.)

3:1 At ngayon ito ay nangyari na, na sa ikaapatnapu at tatlong taon ng panunungkulan ng mga hukom, na hindi nagkaroon ng alitan sa mga tao ni Nephi, maliban sa kaunting kapalaluan na nasa simbahan, na naging dahilan ng ilang pagtiwalag sa mga tao, kung aling mga pangyayari ay naisaayos sa pagtatapos ng ikaapatnapu at tatlong taon. {49 b.c.}

3:2 At hindi nagkaroon ng alitan sa mga tao sa ikaapatnapu at apat na taon; ni hindi nagkaroon ng labis na alitan sa ikaapatnapu at limang taon.

3:3 At ito ay nangyari na, na sa ikaapatnapu at anim na taon, oo, nagkaroon ng labis na alitan at maraming pagtiwalag; kung kaya't lubhang napakarami ang nagsipaglisan sa lupain ng Zarahemla, at nagtungo sa lupaing pahilaga upang manahin ang lupain. {46 b.c.}

3:4 At sila ay naglakbay nang pagkalayu-layo hanggang sa sila ay makarating sa malalaking katawan ng tubig at maraming ilog.

3:5 Oo, at maging sa sila ay kumalat sa lahat ng dako ng lupain, patungo sa anumang dako na hindi napabayaang at walang kahoy, dahil sa dami ng nanirahan noon sa lupain.

3:6 At ngayon walang dako ng lupain ang napabayaang, maliban sa kahoy; subalit dahil sa kalakihan ng pagkalipol ng mga tao na noon ay nanirahan sa lupain kung kaya't tinawag itong napabayaang.

3:7 At sapagkat kakaunti lamang ang kahoy sa ibabaw ng lupain, gayon pa man, ang mga taong dumating ay naging labis na dalubhasa sa paggawa ng semento; anupa't sila ay nagtayo ng mga tirahang semento, kung saan sila ay nanirahan.

3:8 At ito ay nangyari na, na sila ay dumami at kumalat, at humayo mula sa lupaing patimog patungo sa lupaing pahilaga, at kumalat hanggang sa nagsimula silang kumalat sa ibabaw ng buong lupain, mula sa timog dagat hanggang sa hilagang dagat, mula sa kanlurang dagat hanggang sa silangang dagat.

3:9 At ang mga tao na nasa lupaing pahilaga ay nanirahan sa mga tolda, at sa mga tirahang semento, at pinahintulutan nilang tumubo ang anumang punungkahoy sa ibabaw ng lupain upang lumaki ito, nang sa pagdating ng panahon sila ay magkaroon ng mga kahoy na ipagpapatayo ng kanilang mga tirahan, oo, kanilang mga lunsod, at kanilang mga templo, at kanilang mga sinagoga, at kanilang mga santuwaryo, at lahat ng uri ng kanilang mga gusali.

3:10 At ito ay nangyari na, sapagkat ang kahoy ay labis na kakaunti sa lupaing pahilaga, sila ay nag-angkat ng marami sa pamamagitan ng paglululan sa mga sasakyang-dagat.

3:11 At sa gayon nagawa nila na ang mga tao sa lupaing pahilaga ay makapagtayo ng maraming lunsod, kapwa ng kahoy at ng semento.

3:12 At ito ay nangyari na, na marami sa mga tao ni Ammon, na isinilang na mga Lamanita, ay nagtungo rin sa lupaing ito.

3:13 At ngayon maraming talaan ang iningatan tungkol sa mga pangyayari sa mga taong ito, ng marami sa mga taong ito, na ganap at napakarami, hinggil sa kanila.

3:14 Subalit masdan, ang ika-isandaang bahagi ng mga pangyayari sa mga taong ito, oo, ang ulat ng mga Lamanita at ng mga Nephita, at kanilang mga digmaan, at alitan, at pagtatalo, at kanilang pangangaral, at kanilang mga propesiya, at kanilang paglulan sa mga sasakyang-dagat at kanilang paggawa ng mga sasakyang-dagat, at kanilang pagtatayo ng mga templo, at ng mga sinagoga at kanilang mga santuwaryo, at kanilang kabutihan, at kanilang kasamaan, at kanilang mga pagpaslang, at kanilang mga panloloob, at kanilang pandarambong, at lahat ng uri ng karumal-dumal na gawain at pagpapatutot, ay hindi maaaring isama sa gawang ito.

3:15 Subalit masdan, may maraming aklat at maraming talaan ng lahat ng uri, at karaniwang iniingatan ang mga ito ng mga Nephita.

3:16 At ang mga ito ay ipinapasa-pasa sa bawat sali't salinlahi ng mga Nephita, maging hanggang sa mahulog sila sa paglabag at pinaslang, dinambong, at tinugis, at itinaboy, at pinatay, at ikinalat sa balat

ng lupa, at nakisalamuha sa mga Lamanita hanggang sa hindi na sila tinawag pang mga Nephita, naging masasama, at mababangis, at malulupit, oo, maging hanggang sa naging mga Lamanita.

3:17 At ngayon muli akong magbabalik sa sarili kong ulat; samakatwid, lumipas ang aking sinabi matapos magkaroon ng malalaking pagtatalo at kaguluhan, at mga digmaan, at pagtiwalag, sa mga tao ni Nephi.

3:18 Ang ikaapatnapu at anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom ay nagtapos;

3:19 At ito ay nangyari na, na mayroon pa ring malaking alitan sa lupain, oo, maging sa ikaapatnapu at pitong taon, at gayon din sa ikaapatnapu at walong taon. {45 b.c.}

3:20 Gayon pa man, si Helaman ay nanungkulan sa hukumang-luklukan sa katarungan at pagkakapantay-pantay; oo, pinagsikapan niyang sundin ang mga batas, at ang mga kahatulan, at ang mga kautusan ng Diyos; at patuloy niyang ginawa ang yaong tama sa paningin ng Diyos; at lumakad siya alinsunod sa mga landas ng kanyang ama, hanggang sa umunlad siya sa lupain.

3:21 At ito ay nangyari na, na siya ay may dalawang anak na lalaki. Ibinigay niya sa pinakamatanda ang pangalang Nephi, at sa pinakabata, ang pangalang Lehi. At sila ay nagsimulang lumaki sa Panginoon.

3:22 At ito ay nangyari na, na ang mga digmaan at alitan ay nagsimulang huminto nang kaunti, sa mga tao ng mga Nephita, sa huling bahagi ng ikaapatnapu at walong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

3:23 At ito ay nangyari na, na sa ikaapatnapu at siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom, naitatag ang patuloy na kapayapaan sa lupain, lahat maliban sa mga lihim na pagsasabwatang itinatag ni Gadianton, ang tulisan, sa higit na tinitirahang bahagi ng lupain, na sa panahong yaon ay lingid pa sa kaalaman ng mga yaong nasa pamunuan ng pamahalaan; kaya nga, hindi sila nalipol sa lupain. {43 b.c.}

3:24 At ito ay nangyari na, na sa taon ding ito ay nagkaroon ng napakalaking pag-unlad sa simbahan, hanggang sa libu-libo ang isinapi ang kanilang sarili sa simbahan at bininyagan tungo sa pagsisisi.

3:25 At napakalaki ng naging pag-unlad ng simbahan, at napakaraming pagpapala ang ibinuhos sa mga tao, na maging ang matataas na saserdote at mga guro na rin ay nanggilalas nang di masusukat.

3:26 At ito ay nangyari na, na ang gawain ng Panginoon ay sumulong tungo sa pagbibinyag at pagsapi sa simbahan ng Diyos ng maraming tao, oo, maging sampu-sampung libo.

3:27 Sa gayon makikita natin na ang Panginoon ay maawain sa lahat ng yaon na, sa katapatan ng kanilang mga puso, ay nananawagan sa kanyang banal na pangalan.

3:28 Oo, sa gayon nakikita natin na ang pintuan ng langit ay bukas para sa lahat, maging sa mga yaong maniniwala sa pangalan ni Jesucristo, na siyang Anak ng Diyos.

3:29 Oo, nakikita natin na sinuman ang magnanais ay makayayakap sa salita ng Diyos, na buhay at makapangyarihan, na maghahati-hati sa lahat ng katusuhan, at mga patibong at panlilinlang ng diyablo, at akayin ang tao ni Cristo sa makipot at makitid na daan sa kabila ng yaong walang hanggang look ng kalungkutan na inihanda upang lamunin ang masasama --

3:30 At humantong ang kanilang mga kaluluwa, oo, ang kanilang mga walang kamatayang kaluluwa, sa kanang kamay ng Diyos sa kaharian ng langit, upang umupong kasama ni Abraham, at Isaac, at kasama ni Jacob, at lahat ng ating banal na ama, upang hindi na lumabas pa.

3:31 At sa taong ito ay nagkaroon ng patuloy na pagsasaya sa lupain ng Zarahemla, at sa lahat ng dako sa paligid, maging sa lahat ng lupaing pag-aari ng mga Nephita.

3:32 At ito ay nangyari na, na nagkaroon ng kapayapaan at labis na kagalakan sa nalalabing araw ng ikaapatnapu at siyam na taon; oo, at nagkaroon din ng patuloy na kapayapaan at labis na kagalakan sa ikalimampung taon ng panunungkulan ng mga hukom.

3:33 At sa ikalimampu at isang taon ng panunungkulan ng mga hukom ay nagkaroon din ng kapayapaan, maliban sa kapalaluan na nagsimulang pumasok sa simbahan -- hindi sa simbahan ng Diyos, kundi sa mga puso ng mga taong nagpahayag na kabilang sila sa simbahan ng Diyos -- {41 b.c.}

3:34 At iniangat sila sa kapalaluan, maging hanggang sa pag-uusig sa marami sa kanilang mga kapatid. Ngayon, ito ay malaking kasamaan, na naging dahilan upang ang higit na mapagpakumbabang bahagi ng mga tao ay magdanas ng malulupit na pag-uusig, at dumanas ng labis na pagdurusa.

3:35 Gayon pa man, sila ay madalas na nag-ayuno at nanalangin, at tumibay nang tumibay sa kanilang pagpapakumbaba, at tumatag nang tumatag sa kanilang pananampalataya kay Cristo, hanggang sa mapuspos ang kanilang mga kaluluwa ng kagalakan at kasiyahan, oo, maging hanggang sa pagpapadalisay at sa pagpapakabanal ng kanilang mga puso, kung aling pagpapakabanal ay napasakanila dahil sa paghahandog ng kanilang mga puso sa Diyos.

3:36 At ito ay nangyari na, na ang ikalimampu at dalawang taon ay nagtapos din sa kapayapaan, maliban sa labis na kapalaluang umusbong sa mga puso ng mga tao; at dahil ito sa napakalaki nilang kayamanan at kanilang pananagana sa lupain; at ito ay sumisibol sa kanila sa araw-araw.

3:37 At ito ay nangyari na, na sa ikalimampu at tatlong taon ng panunungkulan ng mga hukom, si Helaman ay namatay, at ang kanyang pinakamatandang anak na si Nephi ay nagsimulang manungkulang kahalili niya. At ito ay nangyari na, na siya ay nanungkulan sa hukumang-luklukan sa katarungan at pagkakapantay-pantay; oo, sinunod niya ang mga kautusan ng Diyos, at lumakad alinsunod sa mga landas ng kanyang ama. {39 b.c.}

KABANATA 4 (Mga 38-30 b.c.)

4:1 At ito ay nangyari na, na sa ikalimampu at apat na taon ay nagkaroon ng maraming pagtatalo sa simbahan, at nagkaroon din ng alitan sa mga tao, hanggang sa magkaroon ng maraming pagdanak ng dugo. {38 b.c.}

4:2 At ang mapaghimagsik na bahagi ay napatay at naitaboy palabas ng lupain, at sila ay nagsitungo sa hari ng mga Lamanita.

4:3 At ito ay nangyari na, na sila ay nagsumigasig na pukawin ang mga Lamanita na makidigma laban sa mga Nephita; subalit masdan, ang mga Lamanita ay labis ang pagkatakot, kung kaya nga't sila ay tumangging makinig sa mga salita ng mga yaong tumiwalag.

4:4 Subalit ito ay nangyari na, na sa ikalimampu at anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom, na may mga tumiwalag sa mga Nephita na umahon sa mga Lamanita; at sila ay nagtagumpay kasama ang mga yaong iba sa pagpukaw sa kanila na magalit laban sa mga Nephita; at silang lahat ay naghanda para sa digmaan ng taong yaon.

4:5 At sa ikalimampu at pitong taon, sila ay sumalakay laban sa mga Nephita upang makidigma, at sinimulan nila ang gawa ng kamatayan; oo, kung kaya nga't sa ikalimampu at walong taon ng panunungkulan ng mga hukom, sila ay nagtagumpay sa pag-angkin ng lupain ng Zarahemla; oo, at gayon din ng lahat ng lupain, maging ang lupaing malapit sa lupaing Masagana. {35 b.c.}

4:6 At ang mga Nephita at ang mga hukbo ni Moronihas ay naitaboy maging hanggang sa lupaing Masagana;

4:7 At doon sila nagpalakas laban sa mga Lamanita, mula sa kanlurang dagat, maging hanggang sa silangan; ito na isang araw na paglalakbay para sa isang Nephita, sa hangganang pinalakas nila at inihimpil ang kanilang mga hukbo upang ipagtanggol ang kanilang hilagang bayan.

4:8 At sa gayon ang mga yaong tumiwalag sa mga Nephita, sa tulong ng napakalaking hukbo ng mga Lamanita, ay natamo ang lahat ng pag-aari ng mga Nephita na nasa lupaing patimog. At ang lahat ng ito ay naganap sa ikalimampu at walo at siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom.

4:9 At ito ay nangyari na, na sa ikaanimnapung taon ng panunungkulan ng mga hukom, si Moronihah ay nagtagumpay kasama ang kanyang mga hukbo sa pagbawi ng maraming bahagi ng lupain; oo, nabawi nila ang maraming lunsod na nahulog sa mga kamay ng mga Lamanita.

4:10 At ito ay nangyari na, na sa ikaanimnapu at isang taon ng panunungkulan ng mga hukom na sila ay nagtagumpay sa pagbawi maging ang kalahati ng lahat ng kanilang mga pag-aari. {31 b.c.}

4:11 Ngayon, ang malaking kawalang ito ng mga Nephita, at ang malaking pagkatay sa kanila, ay hindi sana naganap kung hindi dahil sa kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain na nasa kanila; oo, at ito ay nasa mga yaong nagpapahayag din na kabilang sila sa simbahan ng Diyos.

4:12 At dahil ito sa kapalaluan ng kanilang mga puso, dahil sa labis na kayamanan nila, oo, dahil ito sa kanilang pang-aapi sa mga maralita, ipinagkakait ang kanilang pagkain sa mga nagugutom, ipinagkakait ang kanilang mga kasuotan sa mga hubad, at sinasampal sa pisngi ang kanilang mga mapagpakumbabang kapatid, kinukutya ang yaong banal, itinatatwa ang diwa ng propesiya at ng paghahayag, pumapaslang, nandarambong, nagsisinungaling, nagnanakaw, nakikiapid, nagpapasimula sa malalaking alitan, at tumitiwalag patungo sa lupain ng Nephi, sa mga Lamanita --

4:13 At dahil sa malaking kasamaang ito, at kanilang pagmamalaki sa kanilang sariling lakas, sila ay naiwan sa kanilang sariling lakas; kaya nga, hindi sila umunlad, kundi pinahirapan at binagabag, at itinaboy sa harapan ng mga Lamanita, hanggang sa sila ay mawalan ng pag-aari sa halos lahat ng kanilang mga lupain.

4:14 Subalit masdan, si Moronihah ay nangaral ng maraming bagay sa mga tao dahil sa kanilang kasamaan, at gayon din sina Nephi at Lehi, na mga anak na lalaki ni Helaman, ay nangaral ng maraming bagay sa mga tao, oo, at nagpropesiya ng maraming bagay sa kanila hinggil sa kanilang mga kasamaan, at kung ano ang mangyayari sa kanila kung hindi sila magsisisi ng kanilang mga kasalanan.

4:15 At ito ay nangyari na, na sila ay nagsisi, at yaman din lamang na nagsisi sila ay nagsimula silang umunlad.

4:16 Sapagkat nang makita ni Moronihah na nagsisi sila ay nangahas siyang pamunuan sila nang lugar sa lugar, at lunsod sa lunsod, maging hanggang sa mabawi nila ang kalahati ng kanilang mga ari-arian, at ang kalahati ng lahat ng kanilang mga lupain.

4:17 At sa gayon nagtapos ang ikaanimnapu at isang taon ng panunungkulan ng mga hukom.

4:18 At ito ay nangyari na, na sa ikaanimnapu at dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom, na si Moronihah ay hindi na nakakuha pa ng mga ari-arian sa mga Lamanita. {30 b.c.}

4:19 Anupa't tinalikdan nila ang kanilang hangaring makuha ang nalalabi nilang mga lupain, sapagkat napakarami ng mga Lamanita na hindi maaari para sa mga Nephita na magkaroon pa ng higit na kapangyarihan sa kanila; kaya nga, ginamit ni Moronihah ang kanyang buong hukbo sa pagpapanatili ng mga yaong bahagi na nabawi niya.

4:20 At ito ay nangyari na, na dahil sa kalakihan ng bilang ng mga Lamanita ay malaki ang naging pagkatakot ng mga Nephita, na baka madaig sila, at yapak-yapakan, at pagpapapatayin, at malipol.

4:21 Oo, nagsimulang maalaala nila ang mga propesiya ni Alma, at gayon din ang mga salita ni Mosias; at natanto nila na sila ay naging mga taong matitigas ang leeg, at ipinagwalang-bahala nila ang mga kautusan ng Diyos;

4:22 At na binago nila at niyurakan sa ilalim ng kanilang mga paa ang mga batas ni Mosias, o ang mga yaong iniutos sa kanya ng Panginoon na ibigay sa mga tao; at natanto nila na ang kanilang mga batas ay naging tiwali, at na sila ay naging masasamang tao, hanggang sa ang kasamaan nila ay naging tulad ng sa mga Lamanita.

4:23 At dahil sa kanilang kasamaan ay nagsimulang manghina ang simbahan; at nagsimula silang hindi maniwala sa diwa ng propesiya at sa diwa ng paghahayag; at ang mga kahatulan ng Diyos ay tumitig sa kanilang mga mukha.

4:24 At natanto nilang sila ay naging mahihina, tulad ng kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita, at hindi na sila pinangangalagaan pa ng Espiritu ng Panginoon; oo, lumisan ito sa kanila sapagkat ang Espiritu ng Panginoon ay hindi nananahanan sa mga hindi banal na templo --

4:25 Anupa't ang Panginoon ay tumigil sa pangangalaga sa kanila sa pamamagitan ng kanyang mapaghimala at walang kapantay na kapangyarihan, sapagkat sila ay nahulog sa kalagayan ng kawalang-paniniwala at kakila-kilabot na kasamaan; at nakita nila na higit na napakarami ng mga Lamanita kaysa sa kanila, at maliban kung mangungunyapit sila sa Panginoon nilang Diyos ay hindi maiiwasang sila ay masawi.

4:26 Sapagkat masdan, nakita nila na ang lakas ng mga Lamanita ay kasinglakas ng kanilang lakas, maging lalaki sa lalaki. At sa gayon sila nahulog sa malaking pagkakasalang ito; oo, sa gayon sila naging mahihina, dahil sa kanilang pagkakasala, sa loob nang hindi maraming taon.

KABANATA 5 (Mga 30 b.c.)

5:1 At ito ay nangyari na, na sa taon ding ito, masdan, ibinigay ni Nephi ang hukumang-luklukan sa isang lalaki na ang pangalan ay Cezoram. {30 b.c.}

5:2 Sapagkat ang kanilang mga batas at kanilang mga pamahalaan ay pinagtibay ng tinig ng mga tao, at ang mga yaong pumili ng kasamaan ay higit na nakararami kaysa sa mga yaong pumili ng kabutihan, anupa't sila ay nahihinog na para sa pagkalipol, sapagkat ang mga batas ay naging tiwali.

5:3 Oo, at hindi lamang ito; sila ay mga taong matitigas ang leeg, kung kaya nga't hindi sila mapamahalaan ng batas ni katarungan, maliban sa kanilang pagkalipol.

5:4 At ito ay nangyari na, na si Nephi ay nanghina dahil sa kanilang kasamaan; at isinuko niya ang hukumang-luklukan, at binalikat ng kanyang sarili na ipangaral ang salita ng Diyos sa lahat ng nalalabi niyang mga araw, at gayon din ang kanyang kapatid na si Lehi, lahat ng nalalabi niyang mga araw;

5:5 Sapagkat naalaala nila ang mga salita ng kanilang amang si Helaman na sinabi sa kanila. At ito ang mga salitang kanyang sinabi:

5:6 Masdan, mga anak na lalaki, hinihiling kong pakatandaan ninyong sundin ang mga kautusan ng Diyos; at nais kong ipahayag ninyo ang mga salitang ito sa mga tao. Masdan, ibinigay ko sa inyo ang mga pangalan ng ating mga naunang magulang na lumisan sa lupain ng Jerusalem; at ginawa ko ito nang sa gayon kapag naalaala ninyo ang inyong mga pangalan ay maalaala ninyo sila; at kapag naalaala ninyo sila ay maalaala ninyo ang kanilang mga gawa; at kapag naalaala ninyo ang kanilang mga gawa ay malaman ninyo kung paanong nasabi, at nasulat din, na sila'y mabubuti.

5:7 Samakatwid, mga anak ko, nais kong gawin ninyo ang yaong mabuti, upang masabi sa inyo, at masulat din, maging tulad ng nasabi at nasulat tungkol sa kanila.

5:8 At ngayon mga anak ko, masdan, mayroon pa akong hihilingin sa inyo, kung aling kahilingan ay, na hindi ninyo gagawin ang mga bagay na ito upang kayo ay makapagmalaki, kundi gawin ang mga bagay na ito upang makapagtipon sa inyong sarili ng kayamanan sa langit, oo, na walang hanggan, at hindi kumukupas; oo, upang makamit ninyo ang yaong mahalagang kaloob na buhay na walang hanggan, na may dahilan upang akalain natin na ibinigay sa ating mga ama.

5:9 O pakatandaan, pakatandaan, mga anak ko, ang mga salitang sinabi ni haring Benjamin sa kanyang mga tao; oo, pakatandaan na walang ibang daan o pamamaraan man na ang tao ay maaaring maligtas, tanging sa pamamagitan lamang ng pambayad-salang dugo ni Jesucristo, na siyang paparito; oo, pakatandaan na siya ay paparito upang tubusin ang sanlibutan.

5:10 At tandaan din ang mga salitang sinabi ni Amulek kay Zisrom, sa lunsod ng Ammonihah; sapagkat sinabi niya sa kanya na tiyak na paparito ang Panginoon upang tubusin ang kanyang mga tao, subalit hindi siya darating upang tubusin sila sa kanilang mga kasalanan, kundi upang tubusin sila mula sa kanilang mga kasalanan.

5:11 At may kapangyarihan siya na ibinigay sa kanya ng Ama upang sila ay tubusin mula sa kanilang mga kasalanan dahil sa pagsisisi; kaya nga, isinugo niya ang kanyang mga anghel upang ihayag ang masayang balita na mga itinakda ng pagsisisi, na nagbibigay-daan sa kapangyarihan ng Manunubos, tungo sa kaligtasan ng kanilang mga kaluluwa.

5:12 At ngayon, mga anak ko, tandaan, tandaan na sa bato na ating Manunubos, na si Cristo, ang Anak ng Diyos, ninyo kailangang itayo ang inyong saligan; nang sa gayon kapag ipinadala ng diyablo ang kanyang malalakas na hangin, oo, ang kanyang mga palaso sa buhawi, oo, kapag ang lahat ng kanyang ulang yelo at kanyang malakas na bagyo ay humampas sa inyo, hindi ito magkakaroon ng kapangyarihan sa inyo na hilahin kayong pababa sa look ng kalungkutan at walang katapusang kapighatian, dahil sa bato kung saan kayo nakasandig, na tunay na saligan, isang saligan na kung sasandigan ng mga tao ay hindi sila maaaring bumagsak.

5:13 At ito ay nangyari na, na ito ang mga salitang itinuro ni Helaman sa kanyang mga anak; oo, kanyang tinuruan sila ng maraming bagay na hindi nasusulat, at marami ring bagay na nasusulat.

5:14 At natatandaan nila ang kanyang mga salita; at kaya nga, sila ay humayo, sinusunod ang mga kautusan ng Diyos, upang ituro ang salita ng Diyos sa lahat ng tao ni Nephi, simula sa lunsod ng Masagana.

5:15 At mula roon hanggang sa lunsod ng Gid; at mula sa lunsod ng Gid hanggang sa lunsod ng Mulek;

5:16 At maging lunsod sa lunsod, hanggang sa marating nila ang lahat ng tao ni Nephi na nasa lupaing patimog; at mula roon patungo sa lupain ng Zarahemla, sa mga Lamanita.

5:17 At ito ay nangyari na, na sila ay nangaral sa dakilang kapangyarihan, kung kaya nga't nalito nila ang marami sa mga yaong tumiwalag na mga Nephita, hanggang sa sila ay lumapit at ipinagtapat ang kanilang mga kasalanan at nabinyagan tungo sa pagsisisi, at kaagad silang bumalik sa mga Nephita upang masigasig na maisaayos sa kanila ang mga kamaliang nagawa nila.

5:18 At ito ay nangyari na, na sina Nephi at Lehi ay nangaral sa mga Lamanita sa dakilang kapangyarihan at karapatan, sapagkat may ibinigay sa kanilang kapangyarihan at karapatan upang sila ay makapagsalita, at ibinigay rin sa kanila kung ano ang nararapat nilang sabihin --

5:19 Anupa't sila ay nangusap sa labis na panggigilalas ng mga Lamanita, tungo sa pagpapaniwala sa kanila, hanggang sa may walong libo ng mga Lamanita na nasa lupain ng Zarahemla at nasa paligid ang nabinyagan tungo sa pagsisisi, at napaniwala sa kasamaan ng mga kaugalian ng kanilang mga ama.

5:20 At ito ay nangyari na, na sina Nephi at Lehi ay nagpatuloy mula roon patungo sa lupain ng Nephi.

5:21 At ito ay nangyari na, na sila ay dinakip ng isang hukbo ng mga Lamanita at itinapon sa bilangguan; oo, maging sa yaon ding bilangguan kung saan si Ammon at ang kanyang mga kapatid ay itinapon ng mga tagapagsilbi ni Limhi.

5:22 At matapos silang itapon sa bilangguan nang maraming araw na walang pagkain, masdan, sila ay nagtungo sa bilangguan upang kunin sila nang kanilang mapatay sila.

5:23 At ito ay nangyari na, na sina Nephi at Lehi ay napaliligiran ng sa wari ay apoy, maging hanggang sa hindi sila nagtangkang saktan sila ng kanilang mga kamay sa takot na baka sila masunog. Gayon pa man, sina Nephi at Lehi ay hindi nasunog; at sa wari'y nakatindig sila sa gitna ng apoy at hindi nasusunog.

5:24 At nang makita nilang napaliligiran sila ng isang haliging apoy, at hindi sila nasusunog nito, ay nagkaroon ng lakas ang kanilang mga puso.

5:25 Sapagkat nakita nilang hindi nagtangkang saktan sila ng mga Lamanita ng kanilang mga kamay; ni ang magtangkang lumapit sila sa kanila, kundi nakatindig sa wari'y napipi sa pagkamangha.

5:26 At ito ay nangyari na, na sina Nephi at Lehi ay tumindig at nagsimulang magsalita sa kanila, sinasabing: Huwag matakot, sapagkat masdan, ang Diyos ang siyang nagpakita sa inyo ng kagila-gilalas na bagay na ito, kung alin ay ipinakita sa inyo nang hindi ninyo saktan kami ng inyong mga kamay upang patayin kami.

5:27 At masdan, nang sabihin nila ang mga salitang ito, ang lupa ay malakas na nayanig, at ang mga pader ng bilangguan ay nayanig na sa wari'y guguhong ang mga ito sa lupa; subalit masdan, ang mga ito ay hindi bumagsak. At masdan, sila na mga nasa bilangguan ay mga Lamanita at Nephita na mga tumiwalag.

5:28 At ito ay nangyari na, na sila ay nililiman ng ulap ng kadiliman, at isang kakila-kilabot at tahimik na pagkatakot ang nanaig sa kanila.

5:29 At ito ay nangyari na, na may narinig na isang tinig na sa wari'y nasa ibabaw ng ulap ng kadiliman, sinasabing: Magsisi kayo, magsisi kayo, at huwag nang hangarin pang patayin ang aking mga tagapaglingkod na isinugo ko sa inyo upang ihayag ang masayang balita.

5:30 At ito ay nangyari na, nang marinig nila ang tinig na ito, at namasdan, hindi ito tinig ng kulog, ni tunog man ng napakalakas na ingay, subalit masdan, ito ay tahimik na tinig nang ganap na kahinahunan, sa wari'y isang bulong, at ito ay tumagos maging sa buong kaluluwa --

5:31 At sa kabila nang kahinahunan ng tinig, masdan, ang lupa ay nayanig nang malakas, at ang mga pader ng bilangguan ay muling nayanig, na sa wari'y guguhong ito sa lupa; at masdan, ang ulap ng kadiliman, na lumilim sa kanila, ay hindi napalis --

5:32 At masdan, ang tinig ay muling narinig, sinasabing: Magsisi kayo, magsisi kayo, sapagkat ang kaharian ng Langit ay nalalapit na; at huwag nang hangarin pang patayin ang aking mga tagapaglingkod. At ito ay nangyari na, na ang lupa ay muling nayanig, at ang mga pader ay nayanig.

5:33 At sa pangatlong pagkakataon ay muling narinig ang tinig, at nangusap sa kanila ng mga kagila-gilalas na salita na hindi maaaring sabihin ng mga tao; at ang mga pader ay muling nayanig, at ang lupa ay nayanig na sa wari'y mahahati ito.

5:34 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay hindi makatakas dahil sa ulap ng kadiliman na lumilim sa kanila; oo, at hindi rin sila makakilos dahil sa takot na nanaig sa kanila.

5:35 Ngayon, may isa sa kanila na isinilang na isang Nephita, na minsa'y kabilang sa simbahan ng Diyos subalit tumiwalag mula sa kanila.

5:36 At ito ay nangyari na, na siya ay lumingon, at masdan, nakita niya sa gitna ng ulap ng kadiliman ang mga mukha nina Nephi at Lehi; at masdan, labis silang kumikinang, maging tulad ng mga mukha ng anghel. At namasdan niyang nakatingin ang kanilang mga mata sa langit; at sila ay nasa ayos na sa wari'y nakikipag-usap o itinataas ang kanilang mga tinig sa kung sinong nilikha na namasdan nila.

5:37 At ito ay nangyari na, na ang lalaking ito ay nagsabi sa maraming tao, na sila ay lumingon at tumingin. At masdan, may lakas na ibinigay sa kanila kung kaya't sila ay nakalingon at nakatingin; at namasdan nila ang mga mukha nina Nephi at Lehi.

5:38 At sinabi nila sa lalaki: Masdan, ano ang ibig sabihin ng mga bagay na ito, at kanino nakikipag-usap ang mga lalaking ito?

5:39 Ngayon, ang pangalan ng lalaki ay Aminadab. At sinabi ni Aminadab sa kanila: Sila ay nakikipag-usap sa mga anghel ng Diyos.

5:40 At ito ay nangyari na, na sinabi ng mga Lamanita sa kanya: Ano ang gagawin natin, upang ang ulap ng kadilimang ito ay maalís mula sa pagkakalilim sa atin?

5:41 At sinabi ni Aminadab sa kanila: Kayo ay kinakailangang magsisi, at magsumamo sa tinig, maging hanggang sa kayo ay magkaroon ng pananampalataya kay Cristo, na itinuro sa inyo ni Alma, at ni Amulek, at ni Zisrom; at kapag ginawa ninyo ang mga bagay na ito, ang ulap ng kadiliman ay maaalis mula sa pagkakalilim sa inyo.

5:42 At ito ay nangyari na, na sila ay nagsimulang lahat na magsumamo sa tinig niya na siyang yumanig sa lupa; oo, sila ay nagsumamo maging hanggang sa ang ulap ng kadiliman ay mapalis.

5:43 At ito ay nangyari na, nang igala nila ang kanilang mga paningin sa paligid, at nakitang ang ulap ng kadiliman ay napalis na mula sa pagkakalilim sa kanila, masdan, nakita nila na napaliligiran sila, oo, bawat tao, ng haliging apoy.

5:44 At sina Nephi at Lehi ay nasa gitna nila; oo, sila ay napaligiran; oo, sa wari sila ay nasa gitna ng nagniningas na apoy, gayon man sila ay hindi nasaktan nito, ni ang tupukin nito ang pader ng bilangguan; at sila ay napuspos ng yaong hindi maipaliwanag na kagalakan at puspos ng kaluwalhatian.

5:45 At masdan, ang Banal na Espiritu ng Diyos ay nanaog mula sa langit, at pumasok sa kanilang mga puso, at sila ay napuspos na sa wari'y apoy, at sila ay nakapangusap ng mga kagila-gilalas na salita.

5:46 At ito ay nangyari na, na may tinig na nangusap sa kanila, oo, isang kaaya-ayang tinig, sa wari'y isang bulong, sinasabing:

5:47 Kapayapaan, kapayapaa'y sumainyo, dahil sa inyong pananampalataya sa aking Pinakamamahal, siya na mula pa sa pagkakatatag ng daigdig.

5:48 At ngayon, nang marinig nila ito ay itinaas nila ang kanilang mga paningin na sa wari'y upang mamasdan kung saan nagmumula ang tinig; at masdan, nakita nilang bumukas ang kalangitan; at ang mga anghel ay nanaog sa langit at naglingkod sa kanila.

5:49 At may humigit-kumulang sa tatlong daang katao ang nakakita at nakarinig sa mga bagay na ito; at sila ay pinagsabihang humayo at huwag manggilalas, ni ang mag-alinlangan sila.

5:50 At ito ay nangyari na, na sila ay humayo, at nangaral sa mga tao, inihahayag sa lahat ng dako sa paligid ang lahat ng bagay na narinig at nakita nila, hanggang sa ang higit na nakararaming bahagi ng mga Lamanita ay napaniwala nila, dahil sa dami ng katibayang natanggap nila.

5:51 At kasindami ng napaniwala ay nagbaba ng kanilang mga sandata ng digmaan, at gayon din ng kanilang kapootan at mga kaugalian ng kanilang mga ama.

5:52 At ito ay nangyari na, na isinuko nila sa mga Nephita ang mga lupaing kanilang pag-aari.

KABANATA 6 (Mga 29-23 b.c.)

6:1 At ito ay nangyari na, nang ang ikaanimnapu at dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom ay nagtapos, naganap ang lahat ng bagay na ito at ang mga Lamanita ay naging, yaong mga nakararaming bahagi sa kanila, mabubuting tao, hanggang sa mahigitan nila ang kabutihan ng mga yaong Nephita, dahil sa kanilang tibay at katatagan sa pananampalataya. {29 b.c.}

6:2 Sapagkat masdan, marami sa mga Nephita ang naging matitigas at hindi nagsisisi at napakasasama, hanggang sa tanggihan nila ang salita ng Diyos at lahat ng pangangaral at pagpopropesiyang dumating sa kanila.

6:3 Gayon pa man, ang mga tao ng simbahan ay nagkaroon ng labis na kagalakan dahil sa pagbabalik-loob ng mga Lamanita, oo, dahil sa simbahan ng Diyos na itinatag sa kanila. At sila ay nakipagkapatiran sa isa't isa, at nagsaya sa isa't isa, at nagkaroon ng labis na kagalakan.

6:4 At ito ay nangyari na, na marami sa mga Lamanita ang nagtungo sa lupain ng Zarahemla, at ipinahayag sa mga tao ng mga Nephita ang pamamaraan ng kanilang pagbabalik-loob, at pinayuhan sila na manampalataya at magsisi.

6:5 Oo, at marami ang nangaral nang may dakilang kapangyarihan at karapatan, tungo sa pagdadala ng marami sa kanila sa kailaliman ng pagpapakumbaba, upang maging mga mapagpakumbabang tagasunod ng Diyos at ng Kordero.

6:6 At ito ay nangyari na, na marami sa mga Lamanita ang nagtungo sa lupaing pahilaga; at sina Nephi at Lehi rin ay nagtungo sa lupaing pahilaga, upang mangaral sa mga tao. At sa gayon nagtapos ang ikaanimnapu at tatlong taon.

6:7 At masdan, nagkaroon ng kapayapaan sa buong lupain, kung kaya nga't ang mga Nephita ay nakatutungo kung saan mang dako ng lupain ang naisin nila, sa mga Nephita man o sa mga Lamanita.

6:8 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay nakatutungo rin kung saan man ang naisin nila, sa mga Lamanita man o sa mga Nephita; at sa gayon sila nagkaroon ng malayang pakikipag-ugnayan sa isa't isa, bumibili at naglalako, at upang kumita, alinsunod sa naisin nila.

6:9 At ito ay nangyari na, na naging napakayaman nila, kapwa ang mga Lamanita at ang mga Nephita; at sila ay nagkaroon ng napakaraming ginto, at ng pilak, at lahat ng uri ng mahahalagang metal, kapwa sa timog lupain at sa hilagang lupain.

6:10 Ngayon, ang timog lupain ay tinawag na Lehi, at ang hilagang lupain ay tinawag na Mulek, na inalinsunod sa anak na lalaki ni Zedekias; sapagkat dinala ng Panginoon si Mulek sa hilagang lupain, at si Lehi sa timog lupain.

6:11 At masdan, may lahat ng uri ng ginto sa kapwa mga lupaing ito, at ng pilak, at ng mahahalagang inang mina ng bawat uri; at mayroon ding mahuhusay na manggagawa, na gumagawa ng lahat ng uri ng inang mina at naglalantay nito; at sa gayon sila naging mayayaman.

6:12 Sila ay nagtanim ng maraming butil, kapwa sa hilaga at sa timog; at sila ay umunlad nang labis, kapwa sa hilaga at sa timog. At sila ay dumami, at naging makapangyarihan sa lupain. At sila ay nag-alaga ng maraming kawan ng tupa at baka, oo, ng maraming patabain.

6:13 Masdan, ang kanilang kababaihan ay gumawa at nag-ikid, at gumawa ng lahat ng uri ng kayo, ng maiinam na hinabing lino at kayo ng bawat uri, upang bihisan ang kanilang kahubaran. At sa gayon lumipas ang ikaanimnapu at apat na taon sa kapayapaan.

6:14 At sa ikaanimnapu at limang taon sila ay nagkaroon ng labis na kagalakan at kapayapaan, oo, ng labis na pangangaral at maraming propesiya hinggil sa yaong darating. At sa gayon lumipas ang ikaanimnapu at limang taon. {27 b.c.}

6:15 At ito ay nangyari na, na sa ikaanimnapu at anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom, masdan, si Cezoram ay pinaslang ng isang hindi kilalang kamay habang siya ay nakaupo sa hukumang-luklukan. At ito ay nangyari na, na sa taon ding yaon, na ang kanyang anak, na hinirang ng mga tao na kahalili niya, ay pinaslang din. At sa gayon nagtapos ang ikaanimnapu at anim na taon. {26 b.c.}

6:16 At sa pagsisimula ng ikaanimnapu at pitong taon, ang mga tao ay nagsimulang muling maging napakakasama. {25 b.c.}

6:17 Sapagkat masdan, pinagpala sila ng Panginoon ng mga kayamanan ng daigdig sa mahabang panahon kung kaya't hindi sila napukaw sa pagkagalit, sa mga digmaan, ni sa pagdadanak man ng dugo; kaya nga, nagsimulang ilagak nila ang kanilang mga puso sa mga kayamanan; oo, sila ay nagsimulang maghangad na makinabang upang maiangat nila ang kanilang sarili sa iba; anupa't sila ay nagsimulang gumawa ng mga lihim na pagpaslang, at manloob at mandambong, upang sila ay makinabang.

6:18 At ngayon masdan, yaong mga pumapaslang at nandarambong ay isang pangkat na binuo nina Kiskumen at Gadianton. At ngayon ito ay nangyari na, na sila ay marami, maging sa mga Nephita, na kabilang sa pangkat ni Gadianton. Subalit masdan, higit silang nakararami sa higit na masasamang bahagi ng mga Lamanita. At sila ay tinawag na mga tulisan ni Gadianton at mga mamamatay-tao.

6:19 At sila ang mga yaong pumaslang sa punong hukom na si Cezoram, at sa kanyang anak, habang nasa hukumang-luklukan; at masdan, hindi sila natagpuan.

6:20 At ngayon ito ay nangyari na, nang matuklasan ng mga Lamanita na may mga tulisan sa kanila na sila ay labis na nalungkot; at ginawa nila ang lahat ng paraan na nasa kanilang kapangyarihan upang lipulin sila sa balat ng lupa.

6:21 Subalit masdan, pinukaw ni Satanas ang mga puso ng nakahihigit na bahagi ng mga Nephita, hanggang sa nakiisa sila sa mga yaong pangkat ng mga tulisan, at mga nakipagtipan sa kanila at nanumpa sa kanila, na ipagsasanggalang at pangangalagaan nila ang isa't isa sa anumang mahihirap na kalagayan sila malagay, upang hindi sila magdusa dahil sa kanilang pagpaslang, at kanilang mga pandarambong, at kanilang mga pagnanakaw.

6:22 At ito ay nangyari na, na mayroon silang mga senyas, oo, kanilang mga lihim na senyas, at kanilang mga lihim na salita; at ito ay upang makilala nila ang isang kapanalig na nakipagtipan, nang sa anumang kasamaang gagawin ng kanyang kapanalig ay hindi siya masaktan ng kanyang kapanalig, ni ng mga yaong kabilang sa kanyang pangkat, na tumanggap sa tipang ito.

6:23 At sa gayon sila makapapaslang, at makapandarambong, at makapagnanakaw, at makagagawa ng mga pagpapatutot, at lahat ng uri ng kasamaan, na salungat sa mga batas ng kanilang bayan at gayon din sa mga batas ng kanilang Diyos.

6:24 At sinuman sa mga yaong nabibilang sa kanilang pangkat ang magbubunyag sa sanlibutan ng kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain, ay nararapat na litisin, hindi alinsunod sa mga batas ng kanilang bayan, kundi alinsunod sa mga batas ng kanilang kasamaan, na ibinigay nina Gadianton at Kiskumen.

6:25 Ngayon masdan, ito ang mga lihim na sumpa at tipang iniutos ni Alma sa kanyang anak na hindi nararapat kumalat sa sanlibutan, na baka ang mga ito ang maging daan ng pagdadala sa mga tao tungo sa pagkalipol.

6:26 Ngayon masdan, ang mga yaong lihim na sumpa at tipan ay hindi nalaman ni Gadianton mula sa mga talaang ibinigay kay Helaman; subalit masdan, inilagay ang mga ito sa puso ni Gadianton ng yaon ding nilikha na siyang tumukso sa ating mga unang magulang na kumain ng ipinagbabawal na bungang-kahoy --

6:27 Oo, ng yaon ding nilikha na nakipagsabwatan kay Cain, na kung papaslangin niya ang kanyang kapatid na si Abel ay hindi ito malalaman ng sanlibutan. At siya ay nakipagsabwatan kay Cain at sa kanyang mga tagasunod mula noon.

6:28 At ito ang yaon ding nilikha na siyang naglagay sa puso ng mga tao na magtayo ng isang tore na may sapat na taas upang sila ay makarating sa langit. At ito ang yaon ding nilikha na siyang luminlang sa mga tao na nagmula sa toreng yaon sa lupaing ito; na nagpalaganap ng mga gawa ng kadiliman at mga karumal-dumal na gawain sa lahat ng dako ng lupain, hanggang sa mahila niyang pababa ang mga tao sa lubos na pagkalipol, at sa walang hanggang impiyerno.

6:29 Oo, ito ang yaon ding nilikha na siyang naglagay sa puso ni Gadianton na ipagpatuloy ang gawa ng kadiliman at ng lihim na pagpaslang; at pinasimulan niya ito mula pa sa simula ng tao maging hanggang sa panahong ito.

6:30 At masdan, siya ang nagpasimula ng lahat ng kasalanan. At masdan, ipinagpapatuloy niya ang kanyang mga gawa ng kadiliman at lihim na pagpaslang, at nagpasalin-salin ang kanilang mga pakana, at kanilang mga sumpa, at kanilang mga tipan, at kanilang mga balak ng kakila-kilabot na kasamaan, sa bawat sali't salinlahi alinsunod sa kanyang kakayahang mahawakan ang mga puso ng mga anak ng tao.

6:31 At ngayon masdan, siya ay may malakas na pagkakahawak sa mga puso ng mga Nephita; oo, hanggang sa sila ay naging lubhang masama; oo, ang malaking bahagi nila ay lumiko sa landas ng kabutihan, at niyurakan sa ilalim ng kanilang mga paa ang mga kautusan ng Diyos, at nagsihayo sa kani-kanilang landas, at lumikha para sa kanilang sarili ng mga diyus-diyusan mula sa kanilang mga ginto at kanilang mga pilak.

6:32 At ito ay nangyari na, na ang lahat ng kasamaang ito ay sumapit sa kanila sa loob ng hindi maraming taon, hanggang sa ang nakararaming bahagi nito ay sumapit sa kanila sa ikaanimnapu at pitong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

6:33 At sila ay lumubha sa kanilang kasamaan sa ikaanimnapu at walong taon din, sa labis na kalungkutan at pananaghoy ng mabubuti. {24 b.c.}

6:34 At sa gayon nakikita natin na nagsimulang manghina sa kawalang-paniniwala ang mga Nephita, at lumubha sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain, samantalang ang mga Lamanita ay nagsimulang umunlad nang labis sa kaalaman ng kanilang Diyos; oo, nagsimula nilang sundin ang kanyang mga batas at kautusan, at lumakad sa katotohanan at katwiran sa kanyang harapan.

6:35 At sa gayon nakikita natin na ang Espiritu ng Panginoon ay nagsimulang lumayo mula sa mga Nephita, dahil sa kasamaan at katigasan ng kanilang mga puso.

6:36 At sa gayon nakikita natin na nagsimulang ibuhos ng Panginoon ang kanyang Espiritu sa mga Lamanita, dahil sa kanilang kakayahan at pagnanais na maniwala sa kanyang mga salita.

6:37 At ito ay nangyari na, na tinugis ng mga Lamanita ang mga tulisan ni Gadianton; at ipinangaral nila ang salita ng Diyos sa higit na masasamang bahagi nila, hanggang sa ang mga pangkat ng tulisan ay lubos na nalipol sa mga Lamanita.

6:38 At ito ay nangyari na, sa kabilang dako, sila ay tinangkilik ng mga Nephita at itinaguyod sila, simula sa higit na masasamang bahagi nila, hanggang sa sila ay kumalat sa buong lupain ng mga Nephita, at naakit ang nakararaming bahagi ng mabubuti hanggang sa mapaniwala sila sa kanilang mga gawa at nakibahagi sa kanilang samsam, at umanib sa kanila sa mga lihim nilang pagpaslang at pagsasabwatan.

6:39 At sa gayon nila natamo ang natatanging pamamahala sa pamahalaan, kung kaya nga't niyurakan nila sa ilalim ng kanilang mga paa at saktan at pagmalabisan at talikuran ang mga maralita at ang mga maaamo, at ang mga mapagpakumbabang tagasunod ng Diyos.

6:40 At sa gayon nakikita natin na sila ay nasa kakila-kilabot na kalagayan, at nahihinog na para sa walang hanggang pagkawasak.

6:41 At ito ay nangyari na, na sa gayon nagtapos ang ikaanimnapu at walong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

ANG PROPESIYA NI NEPHI, NA ANAK NI HELAMAN -- Ang Diyos ay nagbabala sa mga tao ni Nephi na kanyang parurusahan sila sa kanyang galit, hanggang sa ganap nilang pagkalipol maliban kung magsisisi sila sa kanilang kasamaan. Binagabag ng Diyos ang mga tao ni Nephi sa pamamagitan ng salot; sila ay nagsisi at nagbalik-loob sa kanya. Nagpropesiya si Samuel, isang Lamanita, sa mga Nephita. Binubuo ng mga KABANATA 7 hanggang 16 na pinagsama-sama.

KABANATA 7 (Mga 23-21 b.c.)

7:1 Masdan, ngayon ito ay nangyari na, na sa ikaanimnapu at siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ng mga Nephita, na si Nephi, na anak na lalaki ni Helaman, ay nagbalik sa lupain ng Zarahemla mula sa lupaing pahilaga. {23 b.c.}

7:2 Sapagkat siya ay nakahayo na sa mga tao na nasa lupaing pahilaga, at ipinangaral ang salita ng Diyos sa kanila, at nagpropesiya ng maraming bagay sa kanila;

7:3 At tinanggihan nila ang lahat ng kanyang salita, kung kaya nga't hindi siya maaaring manatili sa kanila, kundi nagbalik muli sa lupang kanyang sinilangan.

7:4 At nakikita na ang mga tao ay nasa kalagayan ng kakila-kilabot na kasamaan, at ang mga yaong tulisan ni Gadianton na nanunungkulan sa hukumang-luklukan -- matapos makamkam ang kapangyarihan at karapatan sa lupain; isinasaisantabi ang mga kautusan ng Diyos, at ni hindi matwid sa harapan niya; hindi pinaiiral ang katarungan sa mga anak ng tao;

7:5 Pinarurusahan ang mabubuti dahil sa kanilang kabutihan; hinahayaang mapawalan ang may kasalanan at ang masasama nang hindi naparurusahan dahil sa kanilang salapi; at higit pa roon, ang manungkulan sa tanggapan ng puno ng pamahalaan, upang mamahala at gawin ang naaayon sa kanilang kagustuhan, upang sila ay makinabang at matamo ang papuri ng sanlibutan, at higit pa roon, upang higit na madali nilang magawa ang pakikiapid, at magnakaw, at pumatay, at gawin ang naaayon sa sarili nilang kagustuhan --

7:6 Ngayon, ang malaking kasamaang ito ay sumapit sa mga Nephita, sa loob ng iilang taon lamang; at nang makita ito ni Nephi, napuspos ng kalungkutan ang kanyang puso sa kanyang dibdib; at siya ay napabulalas sa labis na paghihirap ng kanyang kaluluwa:

7:7 O, na ang akin sanang mga araw ay nasa mga araw ng unang lisanin ng aking amang si Nephi ang lupain ng Jerusalem, sana'y nagalak akong kasama siya sa lupang pangako; noon ang kanyang mga tao ay madaling kausapin, matatag sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos, at mabagal akaying gumawa ng kasamaan; at sila ay mabilis na nakikinig sa mga salita ng Panginoon --

7:8 Oo, kung ang mga araw ko sana ay nasa mga araw na yaon, sa gayon ang kaluluwa ko ay nagkaroon sana ng kagalakan sa kabutihan ng aking mga kapatid.

7:9 Subalit masdan, ako ay itinadhanang ito ang aking maging mga araw, at napupuspos ang kaluluwa ko ng kalungkutan dahil dito sa kasamaan ng aking mga kapatid.

7:10 At masdan, ngayon ito ay nangyari na, na sa tuktok ito ng tore, na nasa halamanan ni Nephi, na malapit sa lansangang-bayan patungo sa punong pamilihan, na nasa lunsod ng Zarahemla; samakatwid, iniyukod ni Nephi ang sarili sa tore na nasa kanyang halamanan, kung aling tore ay malapit din sa may pintuan ng halamanan patungo sa lansangang-bayan.

7:11 At ito ay nangyari na, na may ilang kalalakihang dumaraan at nakita si Nephi habang ibinubuhos niya ang kanyang kaluluwa sa Diyos sa may tore, at sila ay tumakbo at sinabi sa mga tao ang kanilang nakita, at ang mga tao ay sama-samang nagtungo nang maramihan upang malaman nila ang dahilan ng labis na pagdadalamhati dahil sa kasamaan ng mga tao.

7:12 At ngayon, nang tumindig si Nephi ay namasdan niya ang maraming tao na sama-samang nagtipon.

7:13 At ito ay nangyari na, na ibinuka niya ang kanyang bibig at sinabi sa kanila: Masdan, bakit ninyo sama-samang tinipon ang inyong sarili? Upang sabihin ko sa inyo ang inyong mga kasamaan?

7:14 Oo, dahil ako ay nagtungo sa aking tore upang maibuhos ko ang aking kaluluwa sa aking Diyos, dahil sa labis na kalungkutan ng aking puso, na sanhi ng inyong mga kasamaan!

7:15 At dahil sa aking pagdadalamhati at pananaghoy ay magkakasamang tinipon ninyo ang sarili, at nanggilalas; oo, at may malaki kayong pangangailangan na manggilalas; oo, nararapat kayong manggilalas sapagkat kayo ay nagparaya upang ang diyablo ay magkaroon ng malakas na pagkakahawak sa inyong mga puso.

7:16 Oo, paanong kayo ay nagbigay-daan sa mga tukso niya na naghahangad na maibulid pababa ang inyong mga kaluluwa sa walang hanggang kalungkutan at walang katapusang kapighatian?

7:17 O magsisi kayo, magsisi kayo! Bakit kayo mamamatay? Bumaling kayo, bumaling kayo sa Panginoon ninyong Diyos. Bakit niya kayo tinalikuran?

7:18 Ito ay dahil sa pinatigas ninyo ang inyong mga puso; oo, tumanggi kayong makinig sa tinig ng mabuting pastor; oo, kayo ang nagbunsod na siya ay magalit laban sa inyo.

7:19 At masdan, sa halip na kayo ay tipunin, maliban sa kayo ay magsisisi, masdan, kanyang ikakalat kayo upang maging pagkain kayo para sa mga aso at mababangis na hayop.

7:20 O, paanong nakalimutan ninyo ang inyong Diyos sa araw ding yaon na kanyang iniligtas kayo?

7:21 Subalit masdan, ito ay upang makinabang, upang purihin ng mga tao, oo, at upang makakuha kayo ng ginto't pilak. At inilagak ninyo ang inyong mga puso sa mga kayamanan at walang kabuluhang bagay ng daigdig na ito, dahil doon kayo ay pumapaslang, at nandarambong, at nagnanakaw, at nagbibigay ng hindi totoong patibay laban sa inyong kapwa, at gumagawa ng lahat ng uri ng kasamaan.

7:22 At sa dahilang ito kapighatian ang sasapit sa inyo maliban kung kayo ay magsisisi. Sapagkat kung hindi kayo magsisisi, masdan, ang dakilang lunsod na ito, at gayon din ang lahat ng yaong dakilang lunsod na nasa paligid, na nasa lupain ng ating pag-aari, ay kukunin upang hindi kayo magkaroon ng lugar sa mga ito; sapagkat masdan, hindi kayo pagkakalooban ng lakas ng Panginoon; tulad ng ginawa niya noon, upang manaig kayo laban sa inyong mga kaaway.

7:23 Sapagkat masdan, ganito ang wika ng Panginoon: Hindi ko ipakikita sa masasama ang aking lakas, sa isa nang higit kaysa sa iba, maliban sa mga yaong nagsisisi sa kanilang mga kasalanan, at nakikinig sa aking mga salita. Ngayon samakatwid, nais kong masdan ninyo, mga kapatid ko, higit na mabuti para sa mga Lamanita kaysa sa inyo maliban kung kayo ay magsisisi.

7:24 Sapagkat masdan, higit silang mabubuti kaysa sa inyo, sapagkat hindi sila nagkasala laban sa yaong dakilang kaalaman na natanggap ninyo; kaya nga, ang Panginoon ay magiging maawain sa kanila; oo, pahahabain niya ang kanilang mga araw at pararamihin ang kanilang binhi, maging hanggang sa panahong ganap kayong malipol maliban kung kayo ay magsisisi.

7:25 Oo, sa aba ninyo dahil sa maraming karumal-dumal na gawaing nasa inyo; at ibinilang ninyo ang inyong sarili sa mga ito, oo, sa yaong lihim na pangkat na itinatag ni Gadianton!

7:26 Oo, sasapit sa inyo ang kapighatian dahil sa yaong kapalaluan na pinahintulutan ninyong pumasok sa inyong mga puso, na nag-angat sa inyo lampas sa yaong mabuti dahil sa inyong napakaraming kayamanan!

7:27 Oo, sa aba ninyo dahil sa inyong kasamaan at mga karumal-dumal na gawain!

7:28 At maliban kung magsisisi kayo ay masasawi kayo; oo, maging ang inyong mga lupain ay kukunin mula sa inyo, at kayo ay lilipulin sa balat ng lupa.

7:29 Masdan ngayon, hindi ko sinasabing magaganap ang mga bagay na ito, para sa aking sarili, sapagkat nalalaman ko ang mga bagay na ito hindi para sa aking sarili lamang; kundi masdan, nalalaman ko na ang mga bagay na ito ay totoo dahil sa ipinaalam iyon sa akin ng Panginoong Diyos, kaya nga, ako ay nagpapatotoo na magaganap ang mga ito.

KABANATA 8 (Mga 23-21 b.c.)

8:1 At ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Nephi ang mga salitang ito, masdan, may mga kalalakihan na mga hukom, na kabilang din sa lihim na pangkat ni Gadianton, at sila ay nagalit, at sila ay nagsalita nang laban sa kanya, sinasabi sa mga tao: Bakit hindi ninyo dakpin ang lalaking ito at dalhin siya, upang siya ay maparusahan alinsunod sa mabigat na kasalanang nagawa niya?

8:2 Bakit kayo nakatunghay sa taong ito, at pinakikinggan siyang laitin ang mga taong ito at ang ating mga batas?

8:3 Sapagkat masdan, si Nephi ay nangusap sa kanila hinggil sa katiwalian ng kanilang mga batas; oo, maraming bagay ang sinabi ni Nephi na hindi maaaring isulat; at walang anumang bagay siyang sinabi na salungat sa mga kautusan ng Diyos.

8:4 At ang mga hukom na yaon ay nagalit sa kanya dahil sa pangungusap niya nang malinaw hinggil sa kanilang mga lihim na gawain ng kadiliman; gayon pa man, hindi nila tinangkang saktan siya ng kanilang mga kamay, sapagkat sila ay natatakot sa mga tao na baka sila makapagsalita nang laban sa kanila.

8:5 Kaya nga, sila ay sumigaw sa mga tao, sinasabing: Bakit ninyo pinahihintulutan ang taong ito na laitin tayo? Sapagkat masdan, hinatulan niya ang lahat ng taong ito, maging hanggang sa pagkalipol; oo, at gayon din ang mga dakilang lunsod na ito ay kukunin mula sa atin, na hindi tayo magkakaroon ng lugar sa mga yaon.

8:6 At ngayon alam natin na hindi maaaring mangyari ito, sapagkat masdan, tayo ay makapangyarihan, at ang ating mga lunsod ay dakila, kaya nga hindi tayo maaaring madaig ng ating mga kaaway.

8:7 At ito ay nangyari na, na sa gayon nila pinukaw ang mga tao na magalit laban kay Nephi, at pumukaw ng alitan sa kanila; sapagkat may ilang nagsipagsigawan: Hayaan ang lalaking ito, sapagkat siya ay isang mabuting tao, at ang mga yaong bagay na kanyang sinabi ay tiyak na mangyayari maliban kung tayo ay magsisisi;

8:8 Oo, masdan, lahat ng kahatulang pinatotohanan niya sa atin ay sasapitin natin; sapagkat nalalaman natin na siya ay nagpatotoo nang tama sa atin hinggil sa ating mga kasamaan. At masdan, ang mga ito ay marami, at nalalaman niya ang lahat ng bagay na mangyayari sa atin tulad ng pagkakaalam niya ng ating mga kasamaan;

8:9 Oo, at masdan, kung hindi siya isang propeta, hindi sana siya nakapagpatotoo hinggil sa mga bagay na yaon.

8:10 At ito ay nangyari na, na ang mga yaong taong naghahangad na patayin si Nephi ay napipilan dahil sa kanilang takot, kung kaya't hindi nila nasaktan siya ng kanilang mga kamay; anupa't siya ay nagsimulang mangusap muli sa kanila, nakikitang nakuha niya ang pagsang-ayon sa paningin ng ilan, hanggang sa ang yaong mga nalalabi sa kanila ay natakot.

8:11 Kaya nga, siya ay napilit na mangusap pa sa kanila sinasabing: Masdan, mga kapatid ko, hindi ba ninyo nabasa na ang Diyos ay nagbigay ng kapangyarihan sa isang tao, maging kay Moises, na hampasin ang mga tubig ng Dagat na Pula, at nahati ito rito at doon, hanggang sa ang mga Israelita, na ating mga ama, ay dumaan sa tuyong lupa, at ang mga tubig ay nagsara sa mga hukbo ng mga taga-Egipto at nilulon sila?

8:12 At ngayon masdan, kung ang Diyos ay nagbigay ng gayong kapangyarihan sa taong ito, kung gayon bakit kinakailangan kayong magtalu-talo sa inyong sarili, at sabihing hindi niya ako binigyan ng kapangyarihan na malaman ko ang hinggil sa mga kahatulang sasapit sa inyo maliban kung kayo ay magsisisi?

8:13 Subalit, masdan, hindi lamang ninyo itinatwa ang aking mga salita, kundi itinatwa rin ninyo ang lahat ng salitang sinabi sa inyo ng ating mga ama, at gayon din ang mga salitang sinabi ng taong ito, si Moises, na may gayong kalaking kapangyarihan na ibinigay sa kanya, oo, ang mga salitang sinabi niya hinggil sa pagparito ng Mesiyas.

8:14 Oo, hindi ba't siya ay nagpatotoo na paparito ang Anak ng Diyos? At tulad ng pagtaas niya ng tansong ahas sa ilang, maging gayon din ay itataas siya na paparito.

8:15 At kung gaano karami ang tumingin sa ahas na yaon ay nabuhay, gayon din kasindami ng titingin sa Anak ng Diyos na may pananampalataya, nang may nagsisising espiritu, ay mabubuhay, maging sa yaong buhay na walang hanggan.

8:16 At ngayon masdan, hindi lamang si Moises ang nagpatotoo sa mga bagay na ito, kundi ang lahat din ng banal na propeta, mula noong kanyang mga araw maging hanggang sa mga araw ni Abraham.

8:17 Oo, at masdan, nakita ni Abraham ang kanyang pagparito, at napuspos ng kagalakan at nagsaya.

8:18 Oo, at masdan sinasabi ko sa inyo, na hindi lamang si Abraham ang nakaalam ng mga bagay na ito, kundi marami pa bago ang mga araw ni Abraham na mga natawag sa orden ng Diyos; oo, maging alinsunod sa orden ng kanyang Anak; at ito ay upang maipakita sa mga tao, libu-libong taon bago ang kanyang pagparito, na maging ang pagtubos ay mapapasakanila.

8:19 At ngayon nais kong malaman ninyo, na maging sa simula pa lamang noong mga araw ni Abraham ay marami nang propeta ang nagpatotoo sa mga bagay na ito; oo, masdan, si Propetang Zenos ay nagpatotoo nang buong tapang; sa dahilang yaon siya ay pinatay.

8:20 At masdan, gayon din si Zenok, at gayon din si Ezias, at gayon din si Isaias, at Jeremias, (si Jeremias na siya ring propetang nagpatotoo tungkol sa pagkawasak ng Jerusalem) at ngayon nalalaman natin na ang Jerusalem ay nawasak na alinsunod sa mga salita ni Jeremias. O kung gayon ay bakit hindi paparito ang Anak ng Diyos, alinsunod sa kanyang propesiya?

8:21 At ngayon makikipagtalo ba kayo na ang Jerusalem ay nawasak na? Sasabihin ba ninyong hindi napatay ang mga anak na lalaki ni Zedekias, lahat maliban kay Mulek? Oo, at hindi ba ninyo namamalas na ang mga binhi ni Zedekias ay kasama natin, at sila ay itinaboy palabas ng lupain ng Jerusalem? Subalit masdan, hindi lamang ito --

8:22 Ang ating amang si Lehi ay itinaboy palabas ng Jerusalem dahil siya ay nagpatotoo sa mga bagay na ito. Si Nephi ay nagpatotoo rin sa mga bagay na ito, at halos lahat din ng ating mga ama, maging hanggang sa panahong ito; oo, sila ay nagpatotoo tungkol sa pagparito ni Cristo, at umaasa, at nagsasaya sa kanyang araw na darating.

8:23 At masdan, siya ay Diyos, at siya ay kasama nila, at ipinakita niya ang kanyang sarili sa kanila, na sila ay tinubos niya; at kanilang pinapurihan siya, dahil sa yaong darating.

8:24 At ngayon, nakikitang nalalaman ninyo ang mga bagay na ito at hindi ninyo maaaring itatwa ang mga ito maliban kung kayo ay magsisinungaling, kaya nga dahil dito kayo ay nagkasala, sapagkat tinanggihan ninyo ang lahat ng bagay na ito, sa kabila ng maraming katibayang natanggap ninyo; oo, maging ang lahat ng bagay ay natanggap ninyo, kapwa mga bagay sa langit, at lahat ng bagay na nasa lupa, bilang patunay na ang mga ito ay totoo.

8:25 Subalit masdan, tinanggihan ninyo ang katotohanan, at naghimagsik laban sa inyong banal na Diyos; at maging sa panahong ito, sa halip na magtipon para sa inyong sarili ng kayamanan sa langit, kung saan walang anumang bagay ang nabubulok, at kung saan walang anumang bagay na marumi ang nakaparoroon, binubuntunan ninyo ang sarili ng poot laban sa araw ng paghuhukom.

8:26 Oo, maging sa panahong ito kayo ay nahihinog na, dahil sa inyong mga pagpaslang, at inyong pangangalunya at kasamaan, para sa walang hanggang pagkawasak; oo, at maliban kung kayo ay magsisisi kaagad itong sasapit sa inyo.

8:27 Oo, masdan maging sa ngayon ay nasa mga pintuan na ninyo; oo, magtungo kayo sa hukumang-luklukan, at magsiyasat; at masdan, ang inyong hukom ay pinaslang, at siya ay nakahiga sa kanyang dugo; at siya ay pinaslang ng kanyang kapatid na lalaki, na naghahangad umupo sa hukumang-luklukan.

8:28 At masdan, sila ay kapwa kabilang sa inyong lihim na pangkat, na si Gadianton ang nagpasimula at ang yaong masama na naghahangad na wasakin ang mga kaluluwa ng tao.

KABANATA 9 (Mga 23-21 b.c.)

9:1 Masdan, ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Nephi ang mga salitang ito, may ilang kalalakihang kabilang sa kanila ang tumakbo patungo sa hukumang-luklukan; oo, maging lima silang humayo, at sinabi nila sa kanilang sarili, habang humahayo sila:

9:2 Masdan, ngayon malalaman natin nang may katiyakan kung ang lalaking ito ay isang propeta at inutusan siya ng Diyos na magpropesiya nang gayong mga kagila-gilalas na bagay sa atin. Masdan, hindi tayo naniniwalang siya ay inutusan; oo, hindi tayo naniniwalang isa siyang propeta; gayon pa man, kung ang bagay na ito na sinabi niya hinggil sa punong hukom ay totoo, na siya ay patay na, kung magkagayon tayo ay maniniwala na ang iba pang mga salitang sinabi niya ay totoo.

9:3 At ito ay nangyari na, na nagtakbuhan sila sa kanilang lakas, at nagtungo sa hukumang-luklukan; at masdan, ang punong hukom ay nakahandusay sa lupa, at nakahiga sa kanyang dugo.

9:4 At ngayon masdan, nang makita nila ito ay labis silang nanggilalas, kung kaya't sila ay nangabuwal sa lupa; sapagkat hindi nila pinaniwalaan ang mga salitang sinabi ni Nephi hinggil sa punong hukom.

9:5 Subalit ngayon, nang makita nila ito sila ay naniwala, at nanaig sa kanila ang takot na baka ang lahat ng kahatulang sinabi ni Nephi ay sapitin ng mga tao; kaya nga, sila ay nanginig, at bumagsak sa lupa.

9:6 Ngayon, kaagad nang mapatay ang hukom -- siya na sinaksak ng kanyang kapatid na nadadamitan ng balatkayo, at siya ay tumakas, at ang mga tagapagsilbi ay nagsitakbuhan at sinabi sa mga tao, nagbubulalas ng sigaw ng pagpaslang sa kanila;

9:7 At masdan sama-samang tinipon ng mga tao ang kanilang sarili sa lugar ng hukumang-luklukan - - at masdan, sa kanilang panggigilalas ay nakita nila ang yaong limang lalaki na nakahandusay sa lupa.

9:8 At ngayon masdan, ang mga tao ay walang alam hinggil sa maraming tao na sama-samang nagtipon sa halamanan ni Nephi; kaya nga sinabi nila sa kanilang sarili: Ang mga lalaking ito ang siyang pumaslang sa hukom, at sila ay binagabag ng Diyos upang hindi sila makatakas sa atin.

9:9 At ito ay nangyari na, na kanilang dinakip sila, at kanilang iginapos sila at itinapon sila sa bilangguan. At nagpalaganap ng isang pahayag na pinaslang ang hukom, at na ang mga mamamatay-tao ay nadakip at itinapon sa bilangguan.

9:10 At ito ay nangyari na, na sa kinabukasan sama-samang tinipon ng mga tao ang kanilang sarili upang magdalamhati at upang mag-ayuno, sa libing ng dakilang punong hukom na pinatay.

9:11 At sa gayon ang lahat din ng mga yaong hukom na nasa halamanan ni Nephi, at nakarinig sa kanyang mga salita, ay sama-sama ring nagtipon sa libing.

9:12 At ito ay nangyari na, na sila ay nagtanong sa mga tao, sinasabing: Nasaan ang limang isinugo upang alamin ang hinggil sa punong hukom kung siya ay patay na nga? At tumugon sila at sinabi: Hinggil sa limang ito na sinasabi ninyong isinugo ninyo, ay wala kaming nalalaman; subalit may limang mamamatay-tao, na aming itinapon sa bilangguan.

9:13 At ito ay nangyari na, na hiniling ng mga hukom na dalhin sila; at sila ay dinala, at masdan, sila ang yaong limang isinugo; at masdan, ang mga hukom ay nagtanong sa kanila hinggil sa bagay na yaon, at sinabi nila ang lahat ng ginawa nila, sinasabing:

9:14 Kami ay tumakbo at nakarating sa lugar ng hukumang-luklukan, at nang makita namin ang lahat ng bagay maging tulad ng pinatototohanan ni Nephi, kami ay nanggilalas kung kaya nga't kami ay bumagsak sa lupa; at nang kami ay makabawi mula sa aming panggigilalas, masdan, itinapon nila kami sa bilangguan.

9:15 Ngayon, hinggil sa pagpaslang sa taong ito, hindi namin nalalaman kung sino ang may gawa nito; at ito lamang ang nalalaman namin, kami ay tumakbo at nagtungo alinsunod sa inyong kahilingan, at masdan, siya ay patay na, alinsunod sa mga salita ni Nephi.

9:16 At ngayon ito ay nangyari na, na ipinaliwanag ng mga hukom ang bagay na yaon sa mga tao, at nangusap laban kay Nephi, sinasabing: Masdan, nalalaman natin na ang Nephi na ito ay nakipagkasundo sa kung sino upang patayin ang hukom, at pagkatapos ito ay ihahayag sa atin, upang kanyang mapaniwala tayo sa kanyang pananampalataya, upang maipagmalaki niya ang kanyang sarili na isang dakilang tao, pinili ng Diyos, at isang propeta.

9:17 At ngayon masdan, ilalantad natin ang lalaking ito, at ipagtatapat niya ang kanyang kasalanan at ipaalam sa atin ang tunay na mamamatay-tao ng hukom na ito.

9:18 At ito ay nangyari na, na ang lima ay pinalaya sa araw ng libing. Gayon pa man, pinagsabihan nila ang mga hukom hinggil sa mga salitang sinabi nila laban kay Nephi, at isa-isang nakipagtalo sa kanila, hanggang sa kanilang nalito sila.

9:19 Gayon pa man, pinapangyari nila na si Nephi ay dakpin at igapos at dalhin sa harapan ng maraming tao, at nagsimula silang tanungin siya sa iba't ibang paraan upang kanilang lituhin siya, upang kanilang masakdalan siya tungo sa kamatayan --

9:20 Sinasabi sa kanya: Ikaw ay kasabwat; sino ang taong ito na siyang gumawa ng pagpaslang na ito? Ngayon sabihin mo sa amin, at aminin mo ang iyong kasalanan; sinasabing, Masdan ito ang salapi; at ipagkakaloob din namin sa iyo ang iyong buhay kung sasabihin mo sa amin, at aaminin ang pakikipagkasundong ginawa mo sa kanya.

9:21 Subalit sinabi ni Nephi sa kanila: O kayong mga hangal, kayong mga hindi tuli ang puso, kayong mga bulag, at kayong mga taong matitigas ang leeg, nalalaman ba ninyo kung hanggang kailan kayo pahihintulutan ng Panginoon ninyong Diyos na magpatuloy sa ganitong pamamaraan ninyo ng pagkakasala?

9:22 O nararapat kayong magsimulang humagulgol at magdalamhati, dahil sa malaking pagkalipol na sa panahong ito ay naghihintay sa inyo, maliban kung kayo ay magsisisi.

9:23 Masdan, sinasabi ninyo na nakipagkasundo ako sa isang tao na patayin niya si Sisoram, ang ating punong hukom. Subalit masdan, sinasabi ko sa inyo, na ito ay dahil sa nagpatotoo ako sa inyo upang malaman ninyo ang hinggil sa bagay na ito; oo, maging bilang isang patunay sa inyo, na nalalaman ko ang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain na nasa inyo.

9:24 At dahil sa ginawa ko ito, ay sinasabi ninyong nakipagkasundo ako sa isang tao na gawin niya ang bagay na ito, oo, dahil sa ipinakita ko sa inyo ang palatandaang ito kayo ay nagagalit sa akin, at naghahangad na kitlin ang buhay ko.

9:25 At ngayon masdan, magpapakita ako sa inyo ng isa pang palatandaan, at tingnan kung sa bagay na ito'y hahangarin pa ninyong patayin ako.

9:26 Masdan, sinasabi ko sa inyo: Magtungo sa tahanan ni Seantum, na kapatid na lalaki ni Sisoram, at sabihin sa kanya --

9:27 Si Nephi ba, na nagkukunwaring propeta, na nagproposiya ng labis na kasamaan hinggil sa mga taong ito, ay nakipagkasundo sa iyo, kung kaya't pinaslang mo si Sisoram, na iyong kapatid?

9:28 At masdan, sasabihin niya sa inyo, Hindi.

9:29 At sabihin ninyo sa kanya: Pinaslang mo ba ang iyong kapatid?

9:30 At siya ay titindig sa takot, at hindi malalaman kung ano ang sasabihin. At masdan, siya ay magkakaila sa inyo; at siya ay magkukunwari na sa wari'y nanggilalas siya; gayon pa man, ipahahayag niya sa inyo na wala siyang kasalanan.

9:31 Subalit masdan, siyasatin ninyo siya, at makikita ninyo ang dugo sa laylayan ng kanyang balabal.

9:32 At kapag nakita ninyo ito, sabihin ninyo: Saan galing ang dugong ito? Hindi ba namin nalalaman na ito ay dugo ng iyong kapatid?

9:33 At sa gayon siya ay manginginig, at mamumutla, maging sa wari'y sumapit ang kamatayan sa kanya.

9:34 At pagkatapos sabihin ninyo: Dahil sa takot na ito at sa pamumutlang ito na nakikita sa iyong mukha, masdan, nalalaman namin na ikaw ang may sala.

9:35 At sa gayon mananaig sa kanya ang higit na malaking takot; at doon siya magtatapat sa inyo, at hindi na magkakaila pa na siya ang gumawa ng pagpaslang na ito.

9:36 At pagkatapos sasabihin niya sa inyo, na ako, si Nephi, ay walang nalalaman hinggil sa bagay na yaon maliban sa ibinigay sa akin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos. At sa gayon malalaman ninyo na ako ay isang matapat na tao, at na ako ay isinugo sa inyo mula sa Diyos.

9:37 At ito ay nangyari na, na sila ay humayo at ginawa, maging ang naaayon sa sinabi ni Nephi sa kanila. At masdan, ang mga salitang sinabi niya ay totoo; sapagkat alinsunod sa mga salita siya ay nagkaila; at alinsunod din sa mga salita siya ay nagtatapat.

9:38 At siya ay dinakip upang patunayan na siya nga ang yaong pumaslang, kung kaya nga't ang lima ay pinalaya, at gayon din si Nephi.

9:39 At may ilan din sa mga Nephita ang naniwala sa mga salita ni Nephi; at may ilan din ang naniwala dahil sa patotoo ng lima, sapagkat nagbalik-loob sila habang nasa bilangguan.

9:40 At ngayon, may ilan sa mga tao, ang nagsabing si Nephi ay isang propeta.

9:41 At may ilan ding nagsabi: Masdan, siya ay isang diyos, sapagkat maliban sa siya ay isang diyos ay hindi niya maaaring malaman ang lahat ng bagay. Sapagkat masdan, sinabi niya sa atin ang nasasaloob ng ating mga puso, at nagsabi rin sa atin ng mga bagay; at maging sa ibinigay niya sa ating kaalaman ang tunay na pumaslang sa ating punong hukom.

KABANATA 10 (Mga 21-20 b.c.)

10:1 At ito ay nangyari na, na nagkaroon ng paghahati sa mga tao, hanggang sa maghiwa-hiwalay sila rito at doon at nagsihayo sa kani-kanyang mga landas, iniwang nag-iisa si Nephi, habang siya ay nakatindig sa gitna nila.

10:2 At ito ay nangyari na, na si Nephi ay humayo patungo sa sarili niyang tahanan, nagbubulay-bulay sa mga bagay na ipinakita sa kanya ng Panginoon.

10:3 At ito ay nangyari na, na habang nasa gayon siyang pagbubulay-bulay -- labis na nanlulumo dahil sa kasamaan ng mga tao ng mga Nephita, dahil sa kanilang mga lihim na gawain ng kadiliman, at kanilang mga pagpaslang, at kanilang mga pandarambong, at lahat ng uri ng kasamaan -- at ito ay nangyari na, na habang nasa gayon siyang pagbubulay-bulay sa kanyang puso, masdan, isang tinig ang nangusap sa kanya sinasabing:

10:4 Pinagpala ka, Nephi, dahil sa mga yaong bagay na ginawa mo; sapagkat namasdan ko kung paano mo ipinahayag nang walang kapaguran ang salita, na ibinigay ko sa iyo, para sa mga taong ito. At hindi ka natakot sa kanila, at hindi mo inalintana ang sarili mong buhay, kundi sinunod ang aking kalooban, at sinunod ang aking mga kautusan.

10:5 At ngayon, sapagkat ginawa mo ito nang walang kapaguran, masdan, pagpapalain kita magpakailanman; at gagawin kitang makapangyarihan sa salita at sa gawa, sa pananampalataya at sa mga gawa; oo, maging ang lahat ng bagay ay magagawa mo alinsunod sa iyong mga salita, sapagkat hindi ka hihiling nang salungat sa aking kalooban.

10:6 Masdan, ikaw si Nephi, at ako ang Diyos. Masdan, ipinahahayag ko ito sa iyo sa harapan ng aking mga anghel, na magkakaroon ka ng kapangyarihan sa mga taong ito, at parurusahan ang mundo

sa pamamagitan ng taggutom, at sa pamamagitan ng salot, at pagkawasak, alinsunod sa kasamaan ng mga taong ito.

10:7 Masdan, aking ibinibigay sa iyo ang kapangyarihan, na anuman ang ibubuklod mo sa lupa ay mabubuklod din sa langit; at anuman ang paghihiwalayin mo sa lupa ay mahihiwalay rin sa langit; at sa gayon magkakaroon ka ng kapangyarihan sa mga taong ito.

10:8 At sa gayon, kung sasabihin mong mahati sa dalawa ang templong ito, magaganap nga ito.

10:9 At kung sasabihin mo sa bundok na ito, Ikaw ay lumatag at maging patag, magaganap nga ito.

10:10 At masdan, kung sasabihin mong parusahan ng Diyos ang mga taong ito, mangyayari nga ito.

10:11 At ngayon masdan, inuutusan kita, na humayo ka at ipahayag sa mga taong ito, na ganito ang wika ng Panginoong Diyos, na siyang Pinakamakapangyarihan: Maliban kung kayo ay magsisisi babagabagin kayo, maging hanggang sa pagkalipol.

10:12 At masdan, ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ng Panginoon ang mga salitang ito kay Nephi, siya ay huminto at hindi na nagtungo sa sarili niyang tahanan, kundi nagbalik sa maraming tao na nagkalat sa paligid ng lupain, at nagsimulang ihayag sa kanila ang mga salita ng Panginoon na sinabi sa kanya, hinggil sa kanilang pagkalipol kung hindi sila magsisisi.

10:13 Ngayon masdan, sa kabila ng yaong malaking himalang ginawa ni Nephi sa pagsasabi sa kanila hinggil sa kamatayan ng punong hukom, ay pinatigas nila ang kanilang mga puso at hindi pinakinggan ang mga salita ng Panginoon.

10:14 Anupa't ipinahayag ni Nephi sa kanila ang mga salita ng Panginoon, sinasabing: Maliban kung kayo ay magsisisi, ganito ang wika ng Panginoon, kayo ay babagabagin maging hanggang sa pagkalipol.

10:15 At ito ay nangyari na, nang ipahayag ni Nephi ang salita sa kanila, masdan, pinatigas pa rin nila ang kanilang mga puso at tumangging makinig sa kanyang mga salita; anupa't kanilang nilait siya, at naghangad na hawakan siya ng kanilang mga kamay upang kanilang maitapon siya sa bilangguan.

10:16 Subalit masdan, ang kapangyarihan ng Diyos ay nasa kanya, at hindi nila magawang dakpin siya upang siya ay maitapon sa bilangguan, sapagkat siya ay kinuha ng Espiritu at dinalang palayo mula gitna nila.

10:17 At ito ay nangyari na, na sa gayon siya humayo sa Espiritu, sa bawat pangkat ng maraming tao, ipinahahayag ang salita ng Diyos, maging hanggang sa maipahayag niya ito sa kanilang lahat, o naiparating ito sa lahat ng tao.

10:18 At ito ay nangyari na, na sila ay tumangging makinig sa kanyang mga salita; at nagsimulang magkaroon ng mga alitan, hanggang sa nagkahati-hati sila laban sa kanilang sarili at nagsimulang patayin ang isa't isa sa pamamagitan ng espada.

10:19 At sa gayon nagtapos ang ikapitumpu at isang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

KABANATA 11 (Mga 20-6 b.c.)

11:1 At ngayon ito ay nangyari na, na sa ikapitumpu at dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom na, ang mga alitan ay lumaki, hanggang sa magkaroon ng digmaan sa lahat ng dako ng buong lupain sa lahat ng tao ni Nephi. {20 b.c.}

11:2 At itong lihim na pangkat ng mga tulisan ang siyang nagpatuloy nang gawaing ito ng pagwasak at kasamaan. At ang digmaang ito ay tumagal ng buong taong yaon; at tumagal din ito sa ikapitumpu at tatlong taon. {19 b.c.}

11:3 At ito ay nangyari na, na sa taong yaon si Nephi ay nagsumamo sa Panginoon, sinasabing:

11:4 O Panginoon, huwag ipahintulot na ang mga taong ito ay malipol sa pamamagitan ng espada; subalit O Panginoon, higit na mabuting magkaroon ng taggutom sa lupain, upang mapukaw sila sa pag-alaala sa Panginoon nilang Diyos, at baka sakaling sila ay magsisi at bumalik sa inyo.

11:5 At naganap nga ito, alinsunod sa mga salita ni Nephi. At nagkaroon ng masidhing taggutom sa lupain, sa lahat ng tao ni Nephi. At sa gayon sa ikapitumpu at apat na taon ay nagpatuloy ang taggutom, at ang gawain ng paglipol ay tumigil sa pamamagitan ng espada subalit naging masidhi sa pamamagitan ng taggutom. {18 b.c.}

11:6 At ang gawaing ito ng paglipol ay nagpatuloy rin sa ikapitumpu at limang taon. Sapagkat ang lupa ay binagabag kung kaya't natuyo ito, at hindi nagbunga ng butil sa panahon ng tagsibol; at ang buong lupain ay binagabag, maging sa mga Lamanita at gayon din sa mga Nephita, kung kaya't sila ay binagabag na nasawi sila nang libu-libo sa higit na masasamang bahagi ng lupain. {17 b.c.}

11:7 At ito ay nangyari na, na napagtanto ng mga tao na malapit na silang mangasawi sa pamamagitan ng taggutom, at nagsimulang maalaala nila ang Panginoon nilang Diyos; at nagsimulang maalaala nila ang mga salita ni Nephi.

11:8 At ang mga tao ay nagsimulang makiusap sa kanilang mga punong hukom at kanilang mga pinuno, na sabihin nila kay Nephi: Masdan, nalalaman namin na isa kang tao ng Diyos, at kaya nga magsumamo sa Panginoon nating Diyos na alisin niya mula sa atin ang taggutom na ito, at baka ang lahat ng salitang sinabi mo hinggil sa aming pagkalipol ay matupad.

11:9 At ito ay nangyari na, na sinabi ng mga hukom kay Nephi, ang alinsunod sa mga salitang ninais. At ito ay nangyari na, nang makita ni Nephi na ang mga tao ay nagsisi at nagpakumbaba ng kanilang sarili sa damit na magaspang, siya ay nagsumamong muli sa Panginoon, sinasabing:

11:10 O Panginoon, masdan nagsisisi na ang mga taong ito; at nilipol nila ang pangkat ni Gadianton mula sa kanila hanggang sa sila ay mapalis, at ikinubli ang kanilang mga lihim na plano sa ilalim ng lupa.

11:11 Ngayon, O Panginoon, dahil sa kanilang pagpapakumbabang ito maaari bang alisin ninyo ang inyong galit, at hayaan na ang inyong galit ay maglubag sa pagkalipol ng yaong masasamang tao na inyo nang nalipol.

11:12 O Panginoon, maaari bang alisin ninyo ang inyong galit, oo, ang inyong masidhing galit, at itulot na ang taggutom ay tumigil na sa lupaing ito.

11:13 O Panginoon, maaari bang pakinggan ninyo ako, at itulot na maganap ang alinsunod sa aking mga salita, at magpadala ng ulan sa ibabaw ng lupain, upang siya ay mamunga, at ang kanyang mga butil sa panahon ng tagsibol.

11:14 O Panginoon, pinakinggan ninyo ang aking mga salita nang sabihin kong, Magkaroon ng taggutom, upang ang salot ng espada ay matigil; at nalalaman ko na kayo, maging sa panahong ito, ay makikinig sa aking mga salita, sapagkat sinabi ninyo: Kung ang mga taong ito ay magsisisi patatawarin ko sila.

11:15 Oo, O Panginoon, at nakikita ninyo na sila ay nagsisi, dahil sa taggutom at sa salot at pagkalipol na sumapit sa kanila.

11:16 At ngayon, O Panginoon, maaari bang alisin ninyo ang inyong galit, at subuking muli kung sila ay maglilingkod sa inyo? At kung magkagayon, O Panginoon, maaari ninyong pagpalain sila alinsunod sa inyong mga salita na inyong sinabi.

11:17 At ito ay nangyari na, na sa ikapitumpu at anim na taon ay inalis ng Panginoon ang kanyang galit mula sa mga tao, at itinulot na ang ulan ay bumuhos sa lupa, kung kaya't namunga siya sa panahon ng kanyang pagbunga. At ito ay nangyari na, na sumibol ang kanyang mga butil sa panahon ng tagsibol. {16 b.c.}

11:18 At masdan, ang mga tao ay nagsaya at pinapurihan ang Diyos, at ang buong lupain ay napuspos ng saya; at hindi na nila hinangad pang patayin si Nephi, kundi kanilang ipinalagay siya na isang dakilang propeta, at isang tao ng Diyos, nagtataglay ng dakilang kapangyarihan at karapatan na ibinigay sa kanya ng Diyos.

11:19 At masdan, si Lehi, ang kanyang kapatid, ay hindi bahagya mang nalalayo sa kanya sa mga bagay na nauukol sa kabutihan.

11:20 At sa gayon nangyari na ang mga tao ni Nephi ay nagsimulang muling umunlad sa lupain, at nagsimulang itayo ang kanilang mga napabayaang lugar, at nagsimulang dumami at kumalat, maging hanggang sa sila ay lumaganap sa buong lupain, kapwa sa pahilaga at sa patimog, mula sa kanlurang dagat hanggang sa silangang dagat.

11:21 At ito ay nangyari na, na ang ikapitumpu at anim na taon ay nagtapos sa kapayapaan. At ang ikapitumpu at pitong taon ay nagsimula sa kapayapaan; at ang simbahan ay kumalat sa lahat ng dako ng buong lupain; at ang nakararaming bahagi ng mga tao, kapwa ang mga Nephita at ang mga Lamanita, ay nabibilang sa simbahan; at sila ay nagkaroon ng labis na kapayapaan sa lupain; at sa gayon nagtapos ang ikapitumpu at pitong taon.

11:22 At sila ay nagkaroon din ng kapayapaan sa ikapitumpu at walong taon, maliban sa ilang pagtatalo hinggil sa mga aral ng doktrina na ipinahayag ng mga propeta.

11:23 At sa ikapitumpu at siyam na taon ay nagkaroon ng labis na sigalutan. Subalit ito ay nangyari na, na sina Nephi at Lehi, at marami sa kanilang mga kapatid na nakaaalam hinggil sa tunay na aral ng doktrina, na nakatatanggap ng maraming paghahayag sa araw-araw, anupa't sila ay nangaral sa mga tao, hanggang sa mawakasan nila ang kanilang sigalutan sa taon ding yaon. {13 b.c.}

11:24 At ito ay nangyari na, na sa ikawalumpung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, may ilang bilang ng mga tumiwalag mula sa mga tao ni Nephi, na ilang taon nang nakiisa sa mga Lamanita, at dinala sa kanilang sarili ang pangalang Lamanita, at ilan ding bilang ng mga tunay na inapo ng mga Lamanita, na pinukaw nila na magalit, o ng mga yaong tumiwalag, anupa't sila ay nagpasimula ng digmaan sa kanilang mga kapatid. {12 b.c.}

11:25 At sila ay nakagawa ng pagpaslang at nandambong; at pagkatapos sila ay umuurong pabalik sa mga bundok, at sa ilang at mga lihim na lugar, ikinukubli ang kanilang sarili upang hindi sila matagpuan, nakatatanggap araw-araw ng karagdagan sa kanilang bilang, habang may mga tumitiwalag na nakikiisa sa kanila.

11:26 At sa gayon di naglaon, maging sa loob ng hindi maraming taon, sila ay naging napakalaking pangkat ng tulisan; at sinaliksik nila ang lahat ng lihim na plano ni Gadianton; at sa gayon sila naging mga tulisan ni Gadianton.

11:27 Ngayon masdan, ang mga tulisang ito ay gumawa ng napakalaking kapinsalaan, oo, maging malaking pagkawasak sa mga tao ni Nephi, at gayon din sa mga tao ng mga Lamanita.

11:28 At ito ay nangyari na, na kinailangang wakasan ang gawaing ito ng pagwasak; kaya nga, sila ay nagpadala ng isang hukbo ng malalakas na tauhan sa ilang at sa mga bundok, upang hanapin ang pangkat na ito ng mga tulisan, at lipulin sila.

11:29 Subalit masdan, ito ay nangyari na, na sa taon ding yaon ay naitaboy silang pabalik maging sa kanilang sariling mga lupain. At sa gayon nagtapos ang ikawalumpung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

11:30 At ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikawalumpu at isang taon ay muli silang sumalakay laban sa pangkat ng mga tulisan ng ito, at nalipol ang marami; at dinalaw din sila ng labis na pagkalipol. {11 b.c.}

11:31 At muli silang napilitang umalis sa ilang at umalis sa mga bundok patungo sa sarili nilang mga lupain, dahil sa labis na kalakihan ng bilang ng mga yaong tulisan na namumugad sa mga bundok at ilang.

11:32 At ito ay nangyari na, na sa gayon nagtapos ang taong ito. At ang mga tulisan ay patuloy pa ring dumarami at nagiging makapangyarihan, kung kaya't kinalaban nila ang buong hukbo ng mga Nephita at ng mga Lamanita; at pinapangyari nilang manaig ang masidhing takot sa mga tao sa lahat ng dako ng lupain.

11:33 Oo, sapagkat sinalanta nila ang maraming dako ng lupain, at gumawa ng malalaking pagwasak sa mga ito; oo, pumapatay nang marami, at dinadalang bihag ang iba sa ilang, oo, at lalung-lalo na ang kanilang kababaihan at kanilang mga anak.

11:34 Ngayon, ang malaking kasamaang ito, na sumapit sa mga tao dahil sa kanilang kasamaan, ang muling pumukaw sa kanila sa pag-alaala sa Panginoon nilang Diyos.

11:35 At sa gayon nagtapos ang ikawalumpu at isang taon ng panunungkulan ng mga hukom.

11:36 At sa ikawalumpu at dalawang taon ay muli silang nagsimulang makalimot sa Panginoon nilang Diyos. At sa ikawalumpu at tatlong taon sila ay nagsimulang maging malakas sa kasamaan. At sa ikawalumpu at apat na taon hindi sila nagbago ng kanilang mga pag-uugali.

11:37 At ito ay nangyari na, na sa ikawalumpu at limang taon sila ay lumakas nang lumakas sa kanilang kapalaluan, at sa kanilang kasamaan; at sa gayon sila nahihinog na muli para sa pagkalipol. {7 b.c.}

11:38 At sa gayon nagtapos ang ikawalumpu at limang taon.

KABANATA 12

(Mga 6 b.c.)

12:1 At sa gayon natin mamamasdan kung gaano kahuwad, at gayon din ang kahinaan ng mga puso ng mga anak ng tao; oo, nakikita natin na ang Panginoon sa kanyang walang hanggang kabutihan ay pinagpapala at pinananagana ang mga yaong nagtitiwala sa kanya.

12:2 Oo, at makikita natin sa panahon ding yaon kung kailan niya pinananagana ang kanyang mga tao, oo, sa pag-unlad ng kanilang mga bukirin, ng kanilang mga kawan ng tupa at kanilang mga bakahan, at sa ginto, at sa pilak, at sa lahat ng uri ng mahahalagang bagay ng bawat uri at kasanayan; pinangangalagaan ang kanilang mga buhay, at inililigtas sila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway; pinalalambot ang mga puso ng kanilang mga kaaway upang hindi sila makidigma laban sa kanila; oo, at sa madaling salita, ginagawa ang lahat ng bagay para sa kapakanan at kaligayahan ng kanyang mga tao; oo, yaon ang panahong pinatitigas nila ang kanilang mga puso, at kinalilimutan ang Panginoon nilang Diyos, at niyuyurakan sa ilalim ng kanilang mga paa ang Banal -- oo, at dahil ito sa kanilang kaginhawaan, at kanilang labis na kasaganaan.

12:3 At sa gayon nakikita natin na maliban kung parurusahan ng Panginoon ang kanyang mga tao sa pamamagitan ng maraming pagdurusa, oo, maliban kung kanyang parurusahan sila sa pamamagitan ng kamatayan at sa pamamagitan ng sindak, at sa pamamagitan ng taggutom at sa pamamagitan ng lahat ng uri ng salot, ay hindi nila siya maaalaala.

12:4 O kayhangal, at kaypalalo, at kaysama, at mala-diyablo, at kaybilis gumawa ng masama, at kaybagal gumawa ng mabuti, ang mga anak ng tao; oo, kaybilis makinig sa mga salita ng yaong masama, at inilalagak ang kanilang mga puso sa mga walang kabuluhang bagay ng daigdig!

12:5 Oo, kaybilis maiangat sa kapalaluan; oo, kaybilis magmalaki, at gumawa ng lahat ng uri ng yaong masama; at kaybagal nila sa pag-alaala sa Panginoon nilang Diyos, at pakinggan ang kanyang mga payo, oo, kaybagal lumakad sa mga landas ng karunungan!

12:6 Masdan, hindi nila nais na ang Panginoon nilang Diyos, na siyang lumikha sa kanila, ang mamuno at mamahala sa kanila; sa kabila ng kanyang dakilang kabutihan at kanyang awa sa kanila, winawalang-saysay nila ang kanyang mga payo, at tumanggi sila na siya ang kanilang maging gabay.

12:7 O kaylaki ng kawalang-kabuluhan ng mga anak ng tao; oo, maging sila ay hindi nakahihigit kaysa sa alabok ng lupa.

12:8 Sapagkat masdan, ang alabok ng lupa ay gumagalaw dito at doon, hanggang sa mahati sa dalawa, sa utos ng ating dakila at Diyos na walang hanggan.

12:9 Oo, masdan sa kanyang tinig ang mga burol at ang mga bundok ay nauuga at nayayanig.

12:10 At sa kapangyarihan ng kanyang tinig ang mga ito ay nadudurog, at napapatag, oo, maging tulad ng isang lambak.

12:11 Oo, sa kapangyarihan ng kanyang tinig ang buong mundo ay nayayanig;

12:12 Oo, sa kapangyarihan ng kanyang tinig, ang mga saligan ay umuuga, maging sa pinakagitna.

12:13 Oo, at kung sasabihin niya sa mundo -- Gumalaw -- ito ay gagalaw.

12:14 Oo, kung sasabihin niya sa mundo -- Magbalik, na pinahahaba nito ang araw nang maraming oras -- ito ay magaganap;

12:15 At sa gayon, alinsunod sa kanyang salita ang mundo ay bumalik, at lumitaw ito sa tao na sa wari'y hindi tumitinag ang araw; oo, at masdan, ito ay gayon nga; sapagkat tunay na ang mundo ang umiinog at hindi ang araw.

12:16 At masdan, gayon din, kung sasabihin niya sa mga tubig ng karagatan -- Matuyo ka -- ito ay magaganap.

12:17 Masdan, kung sasabihin niya sa bundok na ito -- Tumaas ka, at tumabon at bumagsak sa lunsod na yaon, upang ito ay malibing -- masdan, ito ay magaganap.

12:18 At masdan, kung ang tao ay magkukubli ng kayamanan sa lupa, at sasabihin ng Panginoon -- Sumpain ito, dahil sa kasamaan niya na nagkubli nito -- masdan, ito ay masusumpa.

12:19 At kung sasabihin ng Panginoon -- Sumpain ito, upang walang sinumang tao ang makatatagpo nito magmula ngayon at magpakailanman -- masdan, walang taong makakukuha nito magmula ngayon at magpakailanman.

12:20 At masdan, kung sasabihin ng Panginoon sa isang tao -- Dahil sa iyong mga kasamaan, sumpain ka magpakailanman -- ito ay magaganap.

12:21 At kung sasabihin ng Panginoon -- Dahil sa iyong mga kasamaan ay itatakwil ka mula sa aking harapan -- gagawin niya na ito'y magkagayon nga.

12:22 At sa aba niya kung kanino niya sasabihin ito, sapagkat ito ang mangyayari sa kanya na gagawa ng kasamaan, at hindi siya maaaring maligtas; samakatwid, dahil dito, upang ang tao ay maligtas, ay ipinahayag ang pagsisisi.

12:23 Samakatwid, pinagpala sila na magsisisi at makikinig sa tinig ng Panginoon nilang Diyos; sapagkat sila ang mga yaong maliligtas.

12:24 At nawa'y ipagkaloob ng Diyos, sa kanyang dakilang kabanalan, na ang mga tao ay madala sa pagsisisi at mabubuting gawa, upang sila ay mapanumbalik nang biyaya sa biyaya, alinsunod sa kanilang mga gawa.

12:25 At nais ko na ang lahat ng tao ay maligtas. Subalit nabasa natin na sa dakila at huling araw na may ilang itatakwil, oo, mga itatakwil mula sa harapan ng Panginoon;

12:26 Oo, na itatadhana sa kalagayan ng walang hanggang pagdurusa, tinutupad ang mga salitang nagsasabi: Sila na gumawa ng kabutihan ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan; at sila na gumawa ng kasamaan ay magkakaroon ng walang hanggang kapahamakan. At gayon nga ito. Amen.

Ang propesiya ni Samuel, ang Lamanita, sa mga Nephita. Binubuo ng mga KABANATA 13 hanggang 15 na pinagsama-sama.

KABANATA 13

(Mga 6 b.c.)

13:1 At ngayon, ito ay nangyari na, sa ikawalumpu at anim na taon, ang mga Nephita ay nanatili pa rin sa kasamaan, oo, sa labis na kasamaan, samantalang ang mga Lamanita ay mahigpit na nagsisikap sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos, alinsunod sa mga batas ni Moises. {6 b.c.}

13:2 At ito ay nangyari na, na sa taong ito ay may isang Samuel, isang Lamanita, na dumating sa lupain ng Zarahemla, at nagsimulang mangaral sa mga tao. At ito ay nangyari na, na siya ay nangaral, nang maraming araw, ng pagsisisi sa mga tao, at siya ay itinaboy nilang palabas, at siya sana ay papauwi na sa kanyang sariling lupain.

13:3 Ngunit masdan, ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa kanya, na kinakailangang siya ay muling magbalik, at magpropesiya sa mga tao ng mga anumang bagay na papasok sa kanyang puso.

13:4 At ito ay nangyari na, na hindi nila pinahintulutan na siya ay makapasok sa lunsod kung kaya't siya ay nagtuloy at umakyat sa pader niyon, at iniunat ang kanyang kamay at sumigaw sa isang malakas na tinig, at nagpropesiya sa mga tao ng anumang mga bagay na inilalagay ng Panginoon sa kanyang puso.

13:5 At kanyang sinabi sa kanila: Masdan, ako, si Samuel, na isang Lamanita, ay nagsasabi ng mga salita ng Panginoon na inilalagay niya sa aking puso; at masdan, kanyang inilagay sa aking puso na sabihin sa mga taong ito na ang espada ng katarungan ay nakaumang sa ulunan ng mga taong ito; at apat na raang taon ay hindi lilipas at ang espada ng katarungan ay babagsak sa mga taong ito.

13:6 Oo, malubhang pagkalipol ang naghihintay sa mga taong ito, at ito ay tiyak na sasapit sa mga taong ito, at walang makapagliligtas sa mga taong ito maliban sa pagsisisi at pananampalataya sa Panginoong Jesucristo, na tiyak na paparito sa daigdig, at magbabata ng maraming bagay at papatayin para sa kanyang mga tao.

13:7 At masdan, isang anghel ng Panginoon ang nagpahayag nito sa akin, at siya ay naghatid ng masayang balita sa aking kaluluwa. At masdan, ako ay isinugo sa inyo upang ipahayag din ito sa inyo, upang magkaroon kayo ng masayang balita; ngunit masdan ayaw ninyo akong tanggapin.

13:8 Kaya nga, ganito ang wika ng Panginoon: Dahil sa katigasan ng mga puso ng mga tao ng mga Nephita, maliban kung magsipagsisi sila ay babawiin ko ang aking salita mula sa kanila, at ilalayo ko ang aking Espiritu sa kanila, at hindi ko na sila matatagalan pa, at aking ibabaling ang puso ng kanilang mga kapatid laban sa kanila.

13:9 At ang apat na raang taon ay hindi lilipas bago ko itulot na sila ay malipol; oo, parurusahan ko sila sa pamamagitan ng espada at ng taggutom at ng salot.

13:10 Oo, parurusahan ko sila sa aking masidhing galit, at mayroon sa yaong ikaapat na salinlahi na mabubuhay, na inyong mga kaaway, na makamamalas sa inyong lubos na pagkalipol; at ito ay tiyak na darating maliban kung kayo ay magsisisi, wika ng Panginoon; at yaong nasa ikaapat na salinlahi ang siyang magdadala sa inyo sa pagkalipol.

13:11 Ngunit kung kayo ay magsisisi at magbabalik sa Panginoon ninyong Diyos ay aalisin ko ang aking galit, wika ng Panginoon; oo, iyan ang wika ng Panginoon, pinagpala yaong mga magsisisi at lalapit sa akin, ngunit sa aba niya na hindi magsisisi.

13:12 Oo, sa aba sa dakilang lunsod na ito ng Zarahemla; sapagkat masdan, dahil sa mabubuti kaya ito ay naligtas; oo, sa aba nitong dakilang lunsod, sapagkat nahihiwatigan ko, wika ng Panginoon, na marami, oo, maging ang malaking bahagi nitong dakilang lunsod, ang titigasan ang kanilang mga puso laban sa akin, wika ng Panginoon.

13:13 Ngunit pinagpala sila na mga magsisipagsisi, sapagkat sila ay ililigtas ko. Ngunit masdan, kung hindi dahil sa mabubuti na naririto sa dakilang lunsod na ito, masdan, aking papapangyarihin na ang apoy ay bumaba buhat sa langit upang wasakin ito.

13:14 Ngunit masdan, dahil sa mabubuti kaya ito naligtas. Ngunit masdan, darating ang panahon, wika ng Panginoon, kapag inyong paaalisin ang mabubuti sa inyo, ay saka kayo mahihinog para sa pagkalipol; oo, sa aba sa dakilang lunsod na ito, dahil sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain na nasa kanya.

13:15 Oo, at sa aba sa lunsod ng Gedeon, dahil sa kasamaan at karumal-dumal na gawain na nasa kanya.

13:16 Oo, at sa aba sa lahat ng lunsod na nasa mga lupain sa paligid, na pag-aari ng mga Nephita, dahil sa mga kasamaan at karumal-dumal na gawain na nasa kanila.

13:17 At masdan, isang sumpa ang sasapit sa lupain, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, dahil sa mga taong naroroon sa lupain, oo, dahil sa kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain.

13:18 At ito ay mangyayari, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, oo, ang ating dakila at tunay na Diyos, na kung sinuman ang magkukubli ng kayamanan sa lupa kailanman ay hindi na muling masusumpungan yaon, dahil sa masidhing sumpa sa lupain, maliban kung siya ay isang mabuting tao at ikukubli niya ito sa Panginoon.

13:19 Sapagkat nais ko, wika ng Panginoon, na ikubli nila ang kanilang kayamanan sa akin; at sumpain sila na hindi ikukubli ang kanilang kayamanan sa akin; sapagkat walang magkukubli ng kayamanan sa akin maliban sa mabubuti; at siya na hindi ikukubli ang kayamanan sa akin, sumpain siya, at pati na ang kayamanan, at walang makatutubos noon dahil sa sumpa sa lupain.

13:20 At darating ang araw na ikukubli nila ang kanilang mga kayamanan, sapagkat ang kanilang mga puso ay inilagak nila sa kanilang yaman; at sapagkat inilagak nila ang kanilang mga puso sa kanilang

mga kayamanan, at ikukubli nila ang kanilang mga kayamanan sa kanilang pagtakas mula sa harapan ng kanilang mga kaaway; sapagkat hindi nila ikukubli ang mga yaon sa akin, sumpain sila at pati ang kanilang mga kayamanan; at sa araw na yaon sila ay babagabagin, wika ng Panginoon.

13:21 Masdan ninyo, mga tao ng dakilang lunsod na ito, at makinig sa aking mga salita; oo, makinig sa mga salitang sinabi ng Panginoon; sapagkat masdan, sinabi niya na kayo ay susumpain dahil sa inyong mga kayamanan, at gayundin ang inyong mga kayamanan ay susumpain sapagkat ang inyong mga puso ay inilaglak ninyo sa mga yaon, at hindi nangakinig sa mga salita niya na nagbigay sa inyo ng mga yaon.

13:22 Hindi ninyo naaalaala ang Panginoon ninyong Diyos sa mga bagay na pinagpala niya sa inyo; ngunit lagi ninyong naaalaala ang inyong mga kayamanan, hindi upang magpasalamat sa Panginoon ninyong Diyos para sa mga yaon; oo, ang inyong mga puso ay hindi nakatuon sa Panginoon, sa halip yaon ay lumalaki sa matinding kapalaluan, tungo sa pagmamalaki, at tungo sa kahambugan, mga pagkainggit, sigalutan, malisya, pang-uusig, at pagpaslang, at lahat ng uri ng kasamaan.

13:23 Sa dahilang ito ay pinapangyari ng Panginoong Diyos na ang sumpa ay sumapit sa lupain, at gayon din sa inyong mga kayamanan, at iyon ay dahil sa inyong mga kasamaan.

13:24 Oo, sa aba sa mga taong ito, dahil sa panahong ito na sumapit, na inyong itinataboy ang mga propeta, at nilalait sila, at binabato sila, at pinapatay sila, at ginagawa ang lahat ng uri ng kasamaan sa kanila, maging tulad ng ginawa nila noong unang panahon.

13:25 At ngayon, kung kayo ay nagsasalita, ay sinasabi ninyo: Kung ang aming mga araw ay sa mga araw ng aming mga ama noong unang panahon, malamang hindi namin pinatay ang mga propeta; malamang na hindi namin sila binato, at itinaboy.

13:26 Masdan, kayo ay masahol pa sa kanila; sapagkat yamang ang Panginoon ay buhay, kung ang isang propeta ay magtungo sa inyo at ipahayag sa inyo ang salita ng Panginoon, na nagpapatotoo sa inyong mga kasalanan at kasamaan, kayo ay nagagalit sa kanya, at itinataboy siya at humahanap ng lahat ng uri ng paraan upang patayin siya; oo, sasabihin ninyo na siya ay isang huwad na propeta, at na siya ay isang makasalanan, at mula sa diyablo, sapagkat siya ay nagpapatotoo na ang inyong mga gawa ay masasama.

13:27 Ngunit masdan, kung ang isang tao ay magtungo sa inyo at magsasabi: Gawin ito, at walang masama; gawin iyon at hindi ka magdurusa; oo, kanyang sasabihin: Lumakad alinsunod sa kapalaluan ng inyong mga puso; oo, lumakad alinsunod sa kapalaluan ng inyong mga paningin, at gawin kung anuman ang nais ng inyong puso -- at kung ang isang tao ay magtungo sa inyo at sasabihin ito, tatanggapin ninyo siya, at sasabihin na siya ay isang propeta.

13:28 Oo, sasambahin ninyo siya, at ibibigay ninyo sa kanya ang inyong mga kabuhayan; ibibigay ninyo sa kanya ang inyong ginto, at ang inyong pilak, at bibihisan ninyo siya ng mamahaling kasuotan; at sapagkat siya ay nangusap ng labis na mga mapanghibok na salita sa inyo, at kanyang sinabi na ang lahat ay mabuti, kung gayon ay wala kayong makikitang masama sa kanya.

13:29 O, kayong masasama at balakyot na salinlahi; kayong nagmatigas at mga taong matitigas ang leeg, hanggang kailan inaakala ninyo na ang Panginoon ay makatatagal sa inyo? Oo, hanggang kailan ninyo pahihintulutan ang inyong sarili na akayin ng mga hangal at bulag na taga-akay? Oo, hanggang kailan ninyo pipiliin ang kadiliman sa halip na liwanag?

13:30 Oo, masdan, ang galit ng Panginoon ay nagsiklab na laban sa inyo; masdan, naisumpa na niya ang lupain dahil sa inyong kasamaan.

13:31 At masdan, darating ang panahon na susumpain niya ang inyong mga kayamanan, kung kaya't ang mga iyon ay magiging madulas, na hindi ninyo mahahawakan yaon; at sa araw ng inyong kahirapan ay hindi ninyo mapananatili yaon.

13:32 At sa araw ng inyong kahirapan, kayo ay magsusumamo sa Panginoon; at sa kabiguan kayo ay sasamo sapagkat ang inyong pamamanglaw ay sumapit na sa inyo, at ang inyong pagkalipol ay ginawang tiyak; at pagkatapos kayo ay mananangis at hahagulgol sa araw na iyon, wika ng Panginoon ng mga Hukbo. At kung magkagayon kayo ay mamimighati, at sasabihin:

13:33 O, kung ako ay nagsisi, at hindi pinatay ang mga propeta, at binato sila, at itinaboy. Oo, sa araw na iyon ay sasabihin ninyo: O, na aming naalaala ang Panginoon naming Diyos noong araw na ibinigay niya sa amin ang aming mga kayamanan, at nang sa gayon ay hindi sana yaon naging madulas upang mawala sa amin ang mga yaon; sapagkat masdan, ang aming mga kayamanan ay naglaho sa amin.

13:34 Masdan, maglalapag kami ng isang kasangkapan dito at sa kinabukasan iyon ay wala na; at masdan, ang aming mga espada ay kinuha sa amin sa araw na hinahanap namin ang mga iyon para sa digmaan.

13:35 Oo, ikinubli namin ang aming mga kayamanan at ang mga ito ay nakahulagpos sa amin, dahil sa sumpa sa lupain.

13:36 O kung kami ay nagsisi sa araw na ang salita ng Panginoon ay dumating sa amin; sapagkat masdan ang lupain ay isinumpa, at lahat ng bagay ay nagiging madulas, at hindi namin mahawakan ang mga yaon.

13:37 Masdan, kami ay napaliligiran ng mga demonyo, oo, kami ay napalilibutan ng mga anghel niya na naghahangad na wasakin ang aming mga kaluluwa. Masdan, ang aming mga kasamaan ay malubha. O Panginoon, hindi ba maaaring alisin ninyo ang inyong galit mula sa amin? At ganito ang magiging pananalita ninyo sa araw na yaon.

13:38 Ngunit masdan, ang mga araw ng inyong pagsubok ay lumipas na; inyong ipinagpaliban ang araw ng inyong kaligtasan hanggang sa ito ay lubusang naging huli na, at ang inyong pagkalipol ay tiniyak; oo, sapagkat inyong hinangad sa lahat ng araw ng inyong buhay yaong hindi ninyo matatamo; at kayo ay naghahangad ng kaligayahan sa paggawa ng kasamaan, kung aling bagay ay salungat sa kalikasan ng yaong kabutihan na nasa ating dakila at Walang Hanggang Pinuno.

13:39 O kayong mga tao ng lupain, inyo sanang pakinggan ang aking mga salita! At ako ay dumadalangin na ang galit ng Panginoon ay alisin sa inyo, at na kayo ay mangagsisi at maligtas.

KABANATA 14

(Mga 6 b.c.)

14:1 At ngayon ito ay nangyari na, na si Samuel, ang Lamanita, ay nagpropesiya ng marami pang dakilang bagay na hindi maaaring isulat.

14:2 At masdan, sinabi niya sa kanila: Masdan, magbibigay ako sa inyo ng palatandaan; sapagkat limang taon pa ang lilipas, at masdan, pagkatapos ay paparito ang Anak ng Diyos upang tubusin ang lahat ng yaong maniniwala sa kanyang pangalan.

14:3 At masdan, ito ang ibibigay ko sa inyo bilang palatandaan sa panahon ng kanyang pagparito; sapagkat masdan, magkakaroon ng mga dakilang liwanag sa langit, kung kaya nga't sa gabi bago siya pumarito ay hindi magkakaroon ng kadiliman, kung kaya nga't sa paningin ng mga tao ito ay magmimistulang araw.

14:4 Anupa't magkakaroon ng isang maghapon at isang magdamag at isang maghapon, na parang ito ay isang araw at hindi magkakaroon ng gabi; at ito ang sasainyo bilang palatandaan; sapagkat malalaman ninyo ang pagsikat ng araw at gayon din ang paglubog nito; kaya nga kanilang malalaman nang may katiyakan na nagkaroon ng dalawang araw at isang gabi; gayunman, ang gabi ay hindi magdidilim; at iyon ay sa gabing bago siya isilang.

14:5 At masdan, sisikat ang isang bagong bituin, isa na hindi pa kailanman namamasdan; at ito rin ay magiging palatandaan ninyo.

14:6 At masdan hindi lamang ito, magkakaroon pa ng maraming palatandaan at kababalaghan sa langit.

14:7 At ito ay mangyayari na kayong lahat ay magtataka at mamamangha, kung kaya kayo ay malulugmok sa lupa.

14:8 At ito ay mangyayari na sinuman ang maniniwala sa Anak ng Diyos, siya rin ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan.

14:9 At masdan, sa gayon ako inutusan ng Panginoon, sa pamamagitan ng kanyang anghel, na ako ay pumarito at sabihin ang mga bagay na ito sa inyo; oo, siya ay nag-utos na ipropesiya ko ang mga bagay na ito sa inyo; oo, sinabi niya sa akin: Ihayag sa mga taong ito, magsisi at ihanda ang daan ng Panginoon.

14:10 At ngayon, dahil sa ako ay isang Lamanita, at sinabi sa inyo ang mga salitang iniutos ng Panginoon sa akin, at sapagkat ito ay mabigat laban sa inyo, kayo ay nagalit sa akin at hinangad na patayin ako, at itaboy ako palabas sa inyo.

14:11 At inyong maririnig ang aking mga salita, sapagkat, sa ganitong hangarin kaya ako umakyat sa mga pader ng lunsod na ito, upang inyong marinig at malaman ang mga kahatulan ng Diyos na naghihintay sa inyo dahil sa inyong mga kasamaan, at gayundin upang malaman ninyo ang mga hinihingi ng pagsisisi;

14:12 At gayundin, upang malaman ninyo ang pagparito ni Jesucristo, na Anak ng Diyos, ang Ama ng langit at ng lupa, ang Lumikha ng lahat ng bagay mula pa sa simula; at upang malaman ninyo ang mga palatandaan ng kanyang pagparito, sa layuning kayo ay maniwala sa kanyang pangalan.

14:13 At kung kayo ay naniniwala sa kanyang pangalan kayo ay magsisisi sa lahat ng inyong kasalanan, nang sa gayon, kayo ay magkaroon ng kapatawaran sa mga yaon sa pamamagitan ng kanyang mga kabutihan.

14:14 At masdan, muli, isa pang palatandaan ang ibibigay ko sa inyo, oo, isang palatandaan ng kanyang kamatayan.

14:15 Sapagkat masdan, siya ay talagang tiyak na mamamatay upang ang kaligtasan ay dumating; oo, kinakailangan at mahalaga na siya ay mamatay, upang mapangyari ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, nang sa gayon, ang tao ay madala niya sa harapan ng Panginoon.

14:16 Oo, masdan, ang kamatayang ito ang magpapangyari sa pagkabuhay na mag-uli, at tumutubos sa buong sangkatauhan mula sa unang kamatayan -- yaong kamatayang espirituwal; dahil ang buong sangkatauhan, sa pagkahulog ni Adan na nawalay sa harapan ng Panginoon, ay itinuturing na patay, kapwa sa mga bagay na temporal at sa mga bagay na espirituwal.

14:17 Ngunit masdan, ang pagkabuhay na mag-uli ni Cristo ang tutubos sa sangkatauhan, oo, maging sa buong sangkatauhan, at magbabalik sa kanila sa harapan ng Panginoon.

14:18 Oo, at isasakatuparan nito ang hinihingi ng pagsisisi, na ang sinumang magsisisi, siya rin ay hindi puputulin at ihahagis sa apoy; ngunit sinuman ang hindi magsisi ay puputulin at ihahagis sa apoy; at pagkatapos sasapit sa kanilang muli ang kamatayang espirituwal, oo, ang ikalawang kamatayan, sapagkat sila ay muling inihiwalay sa mga bagay na nauukol sa kabutihan.

14:19 Kaya nga, magsisi kayo, magsisi kayo, at baka sa pagkaalam ninyo ng mga bagay na ito at hindi ginagawa ang mga yaon ay pahintulutan ninyo ang inyong sarili na mapasailalim ng kahatulan, at kayo ay madala rito sa ikalawang kamatayan.

14:20 Ngunit masdan, katulad ng sinabi ko sa inyo hinggil sa isa pang palatandaan, isang palatandaan ng kanyang kamatayan, masdan, sa araw na yaon na siya ay magdaranas ng kamatayan, ang araw ay magdidilim at tatanging magbigay ng kanyang liwanag sa inyo; at gayundin ang buwan at ang mga bituin; at hindi magkakaroon ng liwanag sa ibabaw ng lupaing ito, maging mula sa panahon na siya ay magdaranas ng kamatayan, sa loob ng tatlong araw, hanggang sa panahon na siya ay muling magbabangon mula sa mga patay.

14:21 Oo, sa panahong yaon na kanyang ibibigay ang kaluluwa ay magkakaroon ng mga pagkulog at pagkidlat sa loob ng maraming oras, at ang lupa ay mayayanig at mauuga; at ang mga bato na nasa ibabaw ng lupa, na kapwa nasa ibabaw at nasa ilalim ng lupa, na nalalaman ninyo na sa panahong ito ay buo, o ang higit na malaking bahagi nito ay isang buo at matigas, ay mangabibiyak;

14:22 Oo, yaon ay mahahati sa dalawa, at sa tuwina ay matatagpuan na mga bitak at na mga putok, at na mga pira-piraso sa ibabaw ng buong lupa, oo, maging sa ibabaw ng lupa at sa ilalim.

14:23 At masdan, magkakaroon ng malalakas na unos, at maraming bundok ang mapapatag, katulad sa isang lambak, at magkakaroon ng maraming dako na ngayon ay tinatawag na mga lambak na magiging mga bundok, na lubhang matataas.

14:24 At maraming lansangang-bayan ang mawawasak, at maraming lunsod ang magiging mapanglaw.

14:25 At maraming libingan ang mabubuksan, at iluluwa ang marami sa kanilang mga patay; at maraming banal ang magpapakita sa marami.

14:26 At masdan, gayon ang sinabi ng anghel sa akin; sapagkat sinabi niya sa akin na magkakaroon ng mga pagkulog at pagkidlat sa loob ng maraming oras.

14:27 At sinabi niya sa akin na habang may kulog at kidlat, at pagbagyo, na ang mga bagay na ito ay mangyayari, at na ang kadiliman ay babalot sa ibabaw ng buong lupa sa loob ng tatlong araw.

14:28 At sinabi ng anghel sa akin na marami ang makakikita ng higit na mga dakilang bagay kaysa rito, sa layuning sila ay maniwala na ang mga palatandaang ito at mga kababalaghang ito ay mangyayari sa ibabaw ng buong lupaing ito, sa layuning huwag magkaroon ng dahilan na magkaroon ng kawalang-paniniwala sa mga anak ng tao --

14:29 At ito ay sa layunin na sinumang maniniwala ay maligtas, at ang sinumang hindi maniniwala, isang makatarungang kahatulan ang ipapataw sa kanila; at gayon din kung sila ay maparusahan sila ang nagdala ng kaparusahan sa kanilang sarili.

14:30 At ngayon, tandaan, tandaan, mga kapatid, na ang sinumang masawi, ay masasawi sa kanyang sarili; at sinumang gagawa ng kasamaan, ay ginagawa ito sa kanyang sarili; sapagkat masdan, kayo ay malaya; kayo ay pinahintulutang kumilos para sa inyong sarili; sapagkat masdan, binigyan kayo ng Diyos ng kaalaman at ginawa niya kayong malaya.

14:31 Kanyang ibinigay sa inyo na malaman ninyo ang mabuti sa masama, at kanyang ibinigay sa inyo na kayo ay makapamilya ng buhay o kamatayan; at maaari kayong gumawa ng mabuti at ibalik sa inyo yaong mabuti, o yaong mabuti ay ibalik sa inyo; o maaari kayong gumawa ng masama, at ang masama ay ibalik sa inyo.

KABANATA 15 (Mga 6 b.c.)

15:1 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, masdan, inihahayag ko sa inyo na maliban kung kayo ay magsisisi, ang inyong mga tahanan ay maiiwan sa inyo na mapanglaw.

15:2 Oo, maliban kung kayo ay magsisi, ang inyong kababaihan ay magkakaroon ng malaking dahilan na magdalamhati sa araw na sila ay nagpapasuso; sapagkat mangangahas kayong tumakas at walang dakong mapagtataguan; oo, at sa aba nila na may anak, sapagkat sila ay magiging mabigat at hindi makatatakas; anupa't sila ay matatapkan at maiiwan upang mangasawi.

15:3 Oo, sa aba sa mga taong ito na tinatawag na mga tao ni Nephi maliban kung sila ay magsisisi, kung kailan nila makikita ang lahat ng palatandaan at kababalaghang ito na ipakikita sa kanila; sapagkat masdan, sila ay mga piniling tao ng Panginoon; oo, ang mga tao ni Nephi ay minahal niya, at kanya ring pinarusahan sila; oo, sa mga araw ng kanilang kasamaan sila ay kanyang pinarusahan dahil sa mahal niya sila.

15:4 Ngunit masdan mga kapatid ko, ang mga Lamanita ay kinapopootan niya sapagkat ang kanilang mga gawa ay naging patuloy na masama, at ito ay dahil sa kasamaan ng kaugalian ng kanilang mga ama. Ngunit masdan, ang kaligtasan ay mapapasakanila sa pamamagitan ng pangangaral ng mga Nephita; at sa ganitong layunin pinahaba ng Panginoon ang kanilang mga araw.

15:5 At nais ko na inyong mamasdan na ang malaking bahagi nila ay nasa landas ng kanilang tungkulin, at sila ay lumalakad nang maingat sa harapan ng Diyos, at pinagsisikapan nilang sundin ang kanyang mga kautusan at kanyang mga batas at kanyang mga kahatulan alinsunod sa mga batas ni Moises.

15:6 Oo, sinasabi ko sa inyo, na ang malaking bahagi nila ay ginagawa ito, at sila ay nagsisikap nang walang kapagurang pagsusumigasig upang madala ang nalalabi sa kanilang mga kapatid sa kaalaman ng katotohanan; anupa't marami ang nadaragdag sa kanilang bilang sa araw-araw.

15:7 At masdan, nalalaman ninyo sa inyong sarili, sapagkat nasaksihan ninyo ito, na kasindami ng nadala sa kanila sa kaalaman ng katotohanan, at malaman ang masama at karumal-dumal na kaugalian ng kanilang mga ama, at naakay na maniwala sa mga banal na kasulatan, oo, sa mga propesiya ng mga banal na propeta, na nasusulat, na nag-aakay sa kanila sa pananampalataya sa Panginoon, at sa pagsisisi, kung aling pananampalataya at pagsisisi ay nagdudulot ng isang pagbabago ng puso sa kanila --

15:8 Samakatwid, kasindami ng sumapit sa ganito, nalalaman ninyo sa inyong sarili, ay matibay at matatag sa pananampalataya, at sa bagay kung saan sila ay ginawang malaya.

15:9 At nalalaman din ninyong ibinaon nila ang kanilang mga sandata ng digmaan, at natatakot silang hawakan ang mga yaon at baka sa anumang paraan sila ay magkasala; oo, nakikita ninyo na sila ay natatakot na magkasala -- sapagkat masdan, pahihintulutan nila ang mga sarili na matapakan at mapatay ng kanilang mga kaaway, at hindi magtaas ang kanilang mga espada laban sa kanila, at ito ay dahil sa kanilang pananampalataya kay Cristo.

15:10 At ngayon, dahil sa kanilang katatagan nang sila ay naniniwala roon sa bagay na kanilang pinaniniwalaan, sapagkat dahil sa kanilang katatagan nang minsan sila ay maliwanagan, masdan, pagpapalain sila ng Panginoon at pahahabain ang kanilang mga araw, sa kabila ng kanilang kasamaan --

15:11 Oo, kahit na sila ay manghina sa kawalang-paniniwala ay pahahabain ng Panginoon ang kanilang mga araw, hanggang sa dumating ang panahon na sinabi ng ating mga ama, at gayon din ng propetang si Zenos, at marami pang ibang propeta, hinggil sa panunumbalik na muli ng ating mga kapatid, na mga Lamanita, sa kaalaman ng katotohanan.

15:12 Oo, sinasabi ko sa inyo, na sa mga huling panahon ang mga pangako ng Panginoon ay ipaaabot sa ating mga kapatid, ang mga Lamanita; at sa kabila ng maraming paghihirap na daranasin nila, at sa

kabila ng sila ay itataboy nang doon at dito sa balat ng lupa, at tutugisin, at sasaktan at malawakang makakalat, walang dakong mapagtataguan, ang Panginoon ay magiging maawain sa kanila.

15:13 At ito ay alinsunod sa propesiya, na sila ay muling madadala sa tunay na kaalaman, kung alin ay kaalaman tungkol sa kanilang Manunubos, at kanilang dakila at tunay na pastol, at mabibilang sa kanyang mga tupa.

15:14 Kaya nga sinasabi ko sa inyo, higit na mabuti para sa kanila kaysa sa inyo maliban kung kayo ay magsisisi.

15:15 Sapagkat masdan, kung ang mga makapangyarihang gawa na ipinakita sa inyo ay ipinakita sa kanila, oo, sa kanila na nanghina sa kawalang-paniniwala dahil sa kaugalian ng kanilang mga ama, makikita ninyo sa inyong sarili na hindi na sila muling manghihina sa kawalang-paniniwala.

15:16 Kaya nga, wika ng Panginoon: Hindi ko sila lubos na lilipulin, kundi papangyarihin ko na sa araw ng aking karunungan sila ay muling magbabalik sa akin, wika ng Panginoon.

15:17 At ngayon masdan, wika ng Panginoon, hinggil sa mga tao ng mga Nephta: Kung hindi sila magsisisi, at pagsisikapang isagawa ang aking kalooban, lubusan ko silang lilipulin, wika ng Panginoon, dahil sa kawalan nila ng paniniwala sa kabila ng maraming makapangyarihang gawa na ginawa ko sa kanila; at tunay na yamang buhay ang Panginoon ang mga bagay na ito ay magkakagayon, wika ng Panginoon.

KABANATA 16

Mga 6-1 b.c.

16:1 At ngayon, ito ay nangyari na, na marami ang nakarinig sa mga salita ni Samuel, ang Lamanita, na kanyang sinabi sa ibabaw ng mga pader ng lunsod. At kasindami ng naniwala sa kanyang salita ay humayo at hinanap si Nephi; at nang sila ay humayo at natagpuan siya ay ipinagtapat nila sa kanya ang kanilang mga kasalanan at hindi nagkaila, nagnanais na sila ay mabinyagan sa Panginoon.

16:2 Ngunit kasindami ng naroroon na hindi naniwala sa mga salita ni Samuel ay nagalit sa kanya; at siya ay binato nila sa ibabaw ng pader, at marami rin ang pumana sa kanya habang siya ay nakatayo sa ibabaw ng pader; ngunit ang Espiritu ng Panginoon ay nasa kanya, kung kaya hindi siya matamaan ng kanilang mga bato ni ng kanilang mga palaso.

16:3 Ngayon, nang kanilang makita na hindi nila siya matamaan, marami pa ang naniwala sa kanyang mga salita, kung kaya sila ay nagtungo kay Nephi upang magpabinyag.

16:4 Sapagkat masdan, si Nephi ay nagbibinyag, at nagpopropesiya, at nangangaral, nangangaral ng pagsisisi sa mga tao, nagpapakita ng mga palatandaan at kababalaghan, gumagawa ng mga himala sa mga tao, upang kanilang malaman na ang Cristo ay nalalapit nang pumarito --

16:5 Sinasabi sa kanila ang mga bagay na di magtatagal ay darating, upang kanilang malaman at maalaala sa panahon ng kanilang pagsapit na ang mga yaon ay ipinaalam na sa kanila noong una pa man, sa layunin na sila ay maniwala; kung kaya kasindami ng naniwala sa mga salita ni Samuel ay nagtungo sa kanya upang mabinyagan, sapagkat sila ay lumapit na nagsisisi at ipinagtatapat ang kanilang mga kasalanan.

16:6 Ngunit ang malaking bahagi nila ay hindi naniwala sa mga salita ni Samuel; kung kaya nang makita nila na siya ay hindi nila matamaan ng kanilang mga bato at ng kanilang mga palaso, sumigaw sila sa kanilang mga kapitan, sinasabing: Dakpin ang taong ito at igapos siya, sapagkat masdan may sa diyablo siya; at dahil sa kapangyarihan ng diyablo na nasa kanya ay hindi namin siya matamaan ng aming mga bato at ng aming mga palaso; kaya nga hulihin siya at igapos siya at ilayo siya.

16:7 At habang sila ay lumalapit upang siya ay hawakan ng kanilang mga kamay, masdan, siya ay tumalon mula sa pader at tumakas palayo sa kanilang lupain, oo, maging sa kanyang sariling bayan, at nagsimulang mangaral at magpropesiya sa kanyang sariling mga tao.

16:8 At masdan, hindi na siya narinig pa sa mga Nephita; at gayon ang mga pangyayari sa mga tao.

16:9 At sa gayon nagtapos ang walumpu at anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

16:10 At sa gayon din nagtapos ang walumpu at pitong taon ng panunungkulan ng mga hukom, ang malaking bahagi ng mga tao ay nanatili sa kanilang kapalaluan at kasamaan, at ang maliit na bahagi ay lumalakad nang higit na maingat sa harapan ng Diyos.

16:11 At ganito rin ang mga kalagayan sa ikawalumpu at walong taon ng panunungkulan ng mga hukom.

16:12 At walang gaanong pagbabago sa mga gawain ng mga tao, maliban sa ang mga tao ay nagsimulang higit na tumigas sa kasamaan, at gumawa ng higit pa ng yaong salungat sa mga kautusan ng Diyos, sa ikawalumpu at siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom.

16:13 Ngunit ito ay nangyari na, na sa ikasiyamnapung taon ng panunungkulan ng mga hukom, may mga dakilang palatandaang ibinigay sa mga tao, at mga kababalaghan; at ang mga salita ng mga propeta ay nagsimulang matupad. {2 b.c.}

16:14 At ang mga anghel ay nagpakita sa mga tao, mga pantas, at ipinahayag sa kanila ang masayang balita ng malaking kagalakan; sa gayon sa taong ito ang mga banal na kasulatan ay nagsimulang matupad.

16:15 Gayunpaman, ang mga tao ay nagsimulang patigasin ang kanilang mga puso, lahat maliban doon sa higit na naniniwalang bahagi sa kanila, kapwa sa mga Nephita at gayun din sa mga Lamanita, at nagsimulang umasa sa kanilang sariling lakas at sa kanilang sariling karunungan, sinasabing:

16:16 Ilan sa mga bagay ay maaaring nahulaan nila nang tama, sa karamihan; ngunit masdan, nalalaman namin na lahat ng dakila at kagila-gilalas na gawang ito ay hindi maaaring mangyari, kung alin ay nasabi na.

16:17 At sila ay nagsimulang mangatwiran at magtalu-talo sa kanilang sarili, sinasabing:

16:18 Na hindi makatwiran na isang gayong nilikha gaya ni Cristo ay pumarito; kung magkakagayon, at kung siya ang Anak ng Diyos, ang Ama ng langit at ng lupa, gaya ng sinabi, bakit hindi niya ipakikita ang kanyang sarili sa atin gayon din sa kanila na naroroon sa Jerusalem?

16:19 Oo, bakit hindi niya ipakikita ang sarili sa lupaing ito ganoon din sa lupain ng Jerusalem?

16:20 Ngunit masdan, nalalaman natin na ito ay isang masamang kaugalian, na ipinasa-pasa sa atin ng ating mga ama, upang tayo ay papaniwalain sa ilang dakila at kagila-gilalas na bagay na mangyayari, subalit hindi sa atin, kundi sa isang lupaing higit na malayo, isang lupaing hindi natin alam; kaya nga tayo ay mapananatili nila sa kamangmangan, sapagkat hindi natin masasaksihan ng ating sariling mga mata na ang mga yaon ay totoo.

16:21 At sila, sa pamamagitan ng katusuhan at mahiwagang pamamaraan ng yaong masama, ay gumagawa ng ilang dakilang hiwaga na hindi natin kayang maunawaan, na magpapanatili sa atin sa ibaba upang maging mga alipin ng kanilang mga salita, at mga alipin din nila, sapagkat tayo ay umaasa sa kanila na turuan tayo ng salita; at sa gayon mapananatili nila tayo sa kamangmangan kung ipailalim natin ang ating sarili sa kanila, sa lahat ng araw ng ating mga buhay.

16:22 At marami pang bagay ang inisip ng mga tao sa kanilang mga puso, na mga kahangalan at walang kabuluhan; at sila ay labis na naguluhan, sapagkat si Satanas ang nag-udyok sa kanila na patuloy na gumawa ng kasamaan; oo, siya ay lumibot na nagkakat ng mga usap-usapan at alitan sa ibabaw ng buong lupain, upang kanyang mapatigas ang mga puso ng mga tao laban doon sa mabuti at laban doon sa yaong darating.

16:23 At sa kabila ng mga palatandaan at ng mga kababalaghang ginawa sa mga tao ng Panginoon, at ng maraming himalang kanilang ginawa, nagkaroon ng malakas na pagkakahawak si Satanas sa mga puso ng mga tao sa ibabaw ng buong lupain.

16:24 At sa gayon nagtapos ang ikasiyamnapung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi. {1 b.c.}

16:25 At sa gayon nagtapos ang aklat ni Helaman, ayon sa talaan ni Helaman at ng kanyang mga anak.

IKATLONG NEPHI ANG AKLAT NI NEPHI

Ang Anak Ni Nephi, Na Anak Ni Helaman

At si Helaman ay anak ni Helaman, na anak ni Alma, na anak ni Alma, na inapo ni Nephi na anak ni Lehi, na umalis sa Jerusalem sa unang taon ng paghahari ni Zedekias, na hari ng Juda.

KABANATA 1 (Mga a.d. 1-4)

1:1 Ngayon ito ay nangyari na, na ang ikasiyamnapu at isang taon ay lumipas at ito ay anim na raang taon na mula sa panahong lumisan si Lehi sa Jerusalem; at ito ay sa taon na si Laconeo ang punong hukom at gobernador ng lupain. {a.d. 1}

1:2 At si Nephi, na anak ni Helaman, ay lumisan sa lupain ng Zarahemla, nagtatagubilin sa kanyang anak na si Nephi, na kanyang pinakamatandang anak na lalaki, hinggil sa mga laminang tanso, at lahat ng talaang iningatan, at lahat ng yaong bagay na iningatang banal simula pa sa paglisan ni Lehi mula sa Jerusalem.

1:3 Pagkatapos siya ay lumisan sa lupain, at kung saan siya nagtungo, walang taong nakaaalam; at ang kanyang anak na si Nephi ang nag-ingat ng mga talaan na kahalili niya, oo, ang talaan ng mga taong ito.

1:4 At ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikasiyamnapu at dalawang taon, masdan, ang mga propesiya ng mga propeta ay nagsimulang ganap na matupad; sapagkat nagsimulang magkaroon ng mga higit na dakilang palatandaan at dakilang himala na ginawa sa mga tao.

1:5 Subalit may ilan na nagsimulang magsabi na ang panahon ay nakalipas na upang ang mga salita ay matupad, na sinabi ni Samuel, ang Lamanita.

1:6 At sila ay nagsimulang magsaya laban sa kanilang mga kapatid, sinasabing: Masdan, ang panahon ay lumipas na, at ang mga salita ni Samuel ay hindi natupad; anupa't ang inyong kagalakan at ang inyong pananampalataya hinggil sa bagay na ito ay nawalang-saysay.

1:7 At ito ay nangyari na, na sila ay lumikha ng malaking pagkakaingay sa buong lupain; at ang mga taong naniniwala ay nagsimulang malungkot nang labis, at baka sa anong paraan ang mga bagay na sinabi ay hindi mangyari.

1:8 Ngunit masdan, sila ay matatag na naghintay sa maghaponng yaon at sa magdamag na yaon at sa maghapon na magiging isang araw na parang walang gabi, upang malaman nila na ang kanilang pananampalataya ay hindi nawalang-kabuluhan.

1:9 Ngayon ito ay nangyari na, na may isang araw na itinakda ang mga di naniniwala, na ang lahat ng yaong naniniwala sa gayong kaugalian ay nararapat na patayin maliban kung ang palatandaan ay mangyari, na ibinigay ni Samuel, ang propeta.

1:10 Ngayon ito ay nangyari na, nang makita ni Nephi, na anak ni Nephi, ang ganitong kasamaan ng kanyang mga tao, ang kanyang puso ay labis na nalungkot.

1:11 At ito ay nangyari na, na siya ay lumabas at iniyukod ang sarili sa lupa, at nagsumamo nang buong taimtim sa kanyang Diyos para sa kapakanan ng kanyang mga tao, oo, yaong maaaring mapahamak dahil sa kanilang pananampalataya sa kaugalian ng kanilang mga ama.

1:12 At ito ay nangyari na, na siya ay nagsumamo nang buong taimtim sa Panginoon sa buong araw na yaon; at masdan, ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa kanya, sinasabing:

1:13 Itaas mo ang iyong ulo at magalak; sapagkat masdan, dumating na ang panahon, at sa gabing ito ang palatandaan ay makikita, at kinabukasan, paparito ako sa daigdig, upang ipakita sa sanlibutan na tutuparin ko ang lahat ng aking pinapangyaring sabihin ng bibig ng aking mga banal na propeta.

1:14 Masdan, ako ay paparito sa sariling akin, upang tuparin ang lahat ng bagay na ipinaalam ko sa mga anak ng tao mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, at upang gawin ang kalooban, kapwa ng Ama at ng Anak -- ng Ama dahil sa akin, at ng Anak dahil sa aking laman. At masdan, dumating na ang panahon, at sa gabing ito ang palatandaan ay makikita.

1:15 At ito ay nangyari na, na ang mga salitang sinabi kay Nephi ay natupad, alinsunod sa pagkakasabi sa mga yaon; sapagkat masdan, sa paglubog ng araw ay hindi nagkaroon ng kadiliman; at ang mga tao ay nagsimulang manggilalas dahil sa hindi nagkaroon ng kadiliman nang sumapit ang gabi.

1:16 At marami sa hindi nagsipaniwala sa mga salita ng mga propeta, ang nangabuwal sa lupa at nagmistulang mga patay, sapagkat alam nila na ang malaking plano ng paglipol na kanilang inihanda para sa mga naniwala sa mga salita ng mga propeta ay nabigo; sapagkat ang palatandaang ibinigay ay dumating na.

1:17 At nagsimula nilang malaman na ang Anak ng Diyos hindi maglalaon ay magpapakita; oo, sa madaling salita, lahat ng tao sa balat ng buong lupa mula sa kanluran hanggang sa silangan, kapwa sa lupain sa hilaga at sa lupain sa timog, ay labis na nanggilalas na ikinabuwal nila sa lupa.

1:18 Sapagkat alam nila na ang mga propeta ay nagpatotoo sa mga bagay na ito ng maraming taon, at na ang palatandaang ibinigay ay dumating na; at sila ay nagsimulang matakot dahil sa kanilang kasamaan at kanilang kawalang-paniniwala.

1:19 At ito ay nangyari na, na hindi nagkaroon ng kadiliman sa buong gabing yaon, kundi ito ay katulad ng liwanag ng katanghaliang-tapat. At ito ay nangyari na, na ang araw ay sumikat na muli sa umaga, alinsunod sa wastong kaayusan nito; at alam nila na ito ang araw na ang Panginoon ay isisilang, dahil sa palatandaang ibinigay.

1:20 At ito ay nangyari na nga, oo, lahat ng bagay, bawat kaliit-liitang bagay, alinsunod sa mga salita ng mga propeta.

1:21 At ito rin ay nangyari na, na isang bagong bituin ang lumitaw, alinsunod sa salita.

1:22 At ito ay nangyari na, na mula sa panahong ito, nagsimulang ipalaganap ang mga kasinungalingan sa mga tao, ni Satanas, upang patigas ang kanilang mga puso, sa layuning huwag silang magsipaniwala sa mga yaong palatandaan at kababalaghang kanilang nakita; ngunit sa kabila ng mga pagsisinungaling at panlilinlang na ito higit na nakararaming bahagi ng mga tao ang naniwala, at nagbalik-loob sa Panginoon.

1:23 At ito ay nangyari na, na si Nephi ay humayo sa mga tao, at gayundin ang marami pang iba, nagbibinyag tungo sa pagsisisi, na kung saan nagkaroon ng malaking pagpapatawad sa mga kasalanan. At sa gayon ang mga tao ay nagsimulang magkaroon muli ng kapayapaan sa lupain.

1:24 At hindi nagkaroon ng mga pagtatalo, maliban sa ilan na nagsimulang mangaral, nagsisikap na patunayan sa pamamagitan ng mga banal na kasulatan na hindi na kailangan pang sundin ang mga batas ni Moises. Ngayon sa bagay na ito sila ay nagkamali, sapagkat hindi nauunawaan ang mga banal na kasulatan.

1:25 Ngunit ito ay nangyari na, na di naglaon sila ay nagbalik-loob, at napaniwala sa kamalian na kanilang kinasadlakan, sapagkat ipinaalam sa kanila na ang mga batas ay hindi pa natutupad, at na ito ay kinakailangang matupad sa bawat kaliit-liitang bagay; oo, ang salita ay ipinahayag sa kanila na ito ay kinakailangang matupad; oo, na ang isang tuldok o kudlit ay hindi lilipas hanggang sa ito ay matupad na

lahat; anupa't sa taon ding ito, sila ay nadala sa kaalaman ng kanilang kamalian at ipinagtapat ang kanilang mga pagkakamali.

1:26 At sa gayon lumipas ang ikasiyamnapu at dalawang taon, nagdadala ng masasayang balita sa mga tao dahil sa mga palatandaang nangyari na, alinsunod sa mga salita ng propesiya ng lahat ng banal na propeta.

1:27 At ito ay nangyari na, na ang ikasiyamnapu at tatlong taon ay lumipas din sa kapayapaan, maliban doon sa mga tulisan ni Gadianton na naninirahan sa mga bundok, na namumugad sa lupain; sapagkat napakatibay ng kanilang mga kuta at kanilang mga lihim na lugar kung kaya't ang mga tao ay hindi sila madaig; anupa't sila ay nagsagawa ng maraming pagpaslang, at gumawa ng maraming pagkatay sa mga tao.

1:28 At ito ay nangyari na, na sa ikasiyamnapu at apat na taon sila ay nagsimulang dumami sa napakalaking bilang, dahil sa maraming tumitiwalag sa mga Nephita na tumakas patungo sa kanila, na naging sanhi ng labis na kalungkutan doon sa mga Nephita na nanatili sa lupain.

1:29 At nagkaroon din ng dahilan ng labis na kalungkutan sa mga Lamanita; sapagkat masdan, marami silang mga anak na lumaki at nagsimulang maging makapangyarihan sa paglipas ng mga taon, kung kaya't sila ay nagbago sa kanilang sarili at naakay palayo ng ilan sa mga Zoramita sa pamamagitan ng kanilang pagsisinungaling at kanilang mahihibok na salita, na umanib sa mga yaong tulisan ni Gadianton.

1:30 At sa gayon din nahirapan ang mga Lamanita, at nagsimulang manghina sa kanilang pananampalataya at kabutihan, dahil sa kasamaan ng sumisibol na salinlahi.

KABANATA 2

(Mga a.d. 5-16)

2:1 At ito ay nangyari na, na sa gayon din lumipas ang ikasiyamnapu at limang taon, at ang mga tao ay nagsimulang malimutan yaong mga palatandaan at kababalaghang kanilang narinig, at nagsimulang unti-unting hindi na nanggigilalas sa isang palatandaan o isang kababalaghan mula sa langit, hanggang sa sila ay magsimulang maging matitigas sa kanilang mga puso, at bulag sa kanilang mga pag-iisip, at nagsimulang hindi paniwalaan ang lahat ng narinig nila at nakita --

2:2 Nag-aakala ng walang kabuluhang bagay sa kanilang mga puso, na ito ay gawa ng tao at ng kapangyarihan ng diyablo, upang maakay palayo at malinlang ang mga puso ng mga tao; at sa gayon muling naangkin ni Satanas ang mga puso ng mga tao, kung kaya nga't nabulag niya ang kanilang mga mata at naakay silang palayo na maniwala na ang doktrina ni Cristo ay isang kahangalan at walang kabuluhang bagay.

2:3 At ito ay nangyari na, na ang mga tao ay nagsimulang maging malakas sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain; at hindi sila naniniwalang magkakaroon ng iba pang mga palatandaan o kababalaghang ipakikita; at si Satanas ay nagpalibut-libot, inaakay palayo ang mga puso ng mga tao, tinutukso sila at inuudyukan silang gumawa ng labis na kasamaan sa lupain.

2:4 At sa gayon lumipas ang ikasiyamnapu at anim na taon; at gayon din ang ikasiyamnapu at pitong taon; at gayon din ang ikasiyamnapu at walong taon; at gayon din ang ikasiyamnapu at siyam na taon;

2:5 At isandaang taon din ang lumipas mula noong mga araw ni Mosias, na naging hari sa mga tao ng mga Nephita.

2:6 At anim na raan at siyam na taon na ang lumipas mula nang lisanin ni Lehi ang Jerusalem.

2:7 At siyam na taon na ang lumipas mula sa panahong nakita ang palatandaan, na sinabi ng mga propeta, na si Cristo ay paparito sa daigdig.

2:8 Ngayon, ang mga Nephita ay nagsimulang bilangin ang kanilang oras mula sa panahong ito nang ang palatandaan ay makita, o mula sa pagparito ni Cristo; anupa't siyam na taon na ang lumipas.

2:9 At si Nephi, na ama ni Nephi, na nangangalaga sa mga talaan, ay hindi na bumalik sa lupain ng Zarahemla, at hindi na natagpuan pa sa buong lupain.

2:10 At ito ay nangyari na, na ang mga tao ay nanatili pa rin sa kasamaan, sa kabila ng labis na pangangaral at pagpopropesiyang ipinalaganap sa kanila; at sa gayon din lumipas ang ikasampung taon; at lumipas din ang ikalabing-isang taon sa kasamaan.

2:11 At ito ay nangyari na, na sa ikalabingtalong taon ay nagsimulang magkaroon ng mga digmaan at alitan sa lahat ng dako ng buong lupain; sapagkat naging napakarami ng mga tulisan ni Gadianton, at pumatay ng napakarami sa mga tao, at winasak ang napakaraming lunsod, at nagpalaganap ng labis na kamatayan at pagkatay sa buong lupain, kung kaya't kinailangan na ang lahat ng tao, kapwa mga Nephita at Lamanita, ay humawak ng mga sandata laban sa kanila.

2:12 Kaya nga, lahat ng Lamanita na nagbalik-loob sa Panginoon ay nakiisa sa kanilang mga kapatid, ang mga Nephita, at napilitan, para sa kaligtasan ng kanilang mga buhay at kanilang kababaihan at kanilang mga anak, na humawak ng mga sandata laban sa mga yaong tulisan ni Gadianton, oo, at upang mapangalagaan din ang kanilang mga karapatan, at mga pribilehiyo ng kanilang simbahan at ng kanilang pagsamba, at kanilang kalayaan.

2:13 At ito ay nangyari na, na bago lumipas ang ikalabingtalong taong ito, ang mga Nephita ay nanganib na ganap na malipol dahil sa digmaang ito, na naging napakasidhi.

2:14 At ito ay nangyari na, na yaong mga Lamanita na nakiisa sa mga Nephita ay napabilang sa mga Nephita;

2:15 At ang sumpa sa kanila ay inalis mula sa kanila, at ang kanilang mga balat ay naging mapuputi na katulad ng mga Nephita;

2:16 At ang kanilang mga kabataang lalaki at babae ay naging napakakaaya-aya, at napabilang sila sa mga Nephita, at tinawag na mga Nephita. At sa gayon nagtapos ang ikalabingtalong taon.

2:17 At ito ay nangyari na, na sa pagsisimula ng ikalabing-apat na taon, ang digmaan sa pagitan ng mga tulisan at ng mga tao ni Nephi ay nagpatuloy at naging napakasidhi; gayon pa man, ang mga tao ni Nephi ay nagtamo ng kaunting kalamangan sa mga tulisan, hanggang sa kanilang naitaboy sila palabas ng kanilang mga lupain patungo sa mga bundok at patungo sa kanilang mga lihim na lugar.

2:18 At sa gayon nagtapos ang ikalabing-apat na taon. At sa ikalabinglimang taon sila ay sumalakay laban sa mga tao ni Nephi; at dahil sa kasamaan ng mga tao ni Nephi, at sa marami nilang alitan at mga pagtatalu-talo, ang mga tulisan ni Gadianton ay nagtamo ng malaking kalamangan sa kanila. {a.d. 15}

2:19 At sa gayon nagtapos ang ikalabinglimang taon, at sa gayon ang mga tao ay nasa kalagayan ng maraming paghihirap; at ang espada ng pagkalipol ay nakaumang sa ulunan nila, kung kaya nga't sila ay babagabagin na sana nito, at ito ay dahil sa kanilang kasamaan.

KABANATA 3 (Mga a.d. 16-18)

3:1 At ngayon ito ay nangyari na, na sa ikalabing-anim na taon mula sa pagparito ni Cristo, si Laconeo, ang gobernador ng lupain, ay nakatanggap ng liham mula sa pinuno at gobernador ng pangkat ng mga tulisang ito; at ito ang mga salitang nakasulat, sinasabing:

3:2 Laconeo, kagalang-galang at punong gobernador ng lupain, masdan, isinulat ko ang liham na ito sa iyo, at nagbibigay sa iyo ng labis na papuri dahil sa iyong katatagan, at gayon din sa katatagan ng iyong mga tao, sa pangangalaga ng yaong inaakala ninyong inyong karapatan at kalayaan; oo, magaling kayong naninindigan, na tila bagang itinataguyod kayo ng kamay ng isang diyos, sa pagtatanggol ng inyong kalayaan, at ng inyong ari-arian, at ng inyong bayan, o yaong tinatawag ninyong gayon.

3:3 At tila bagang nakakaawa para sa akin, kagalang-galang na Laconeo, na ikaw ay maging napakahangal at hambog upang akalain na maaari kang makapanlaban sa napakaraming matapang na tauhan na nasa aking pamumuno, na sa ngayong oras na ito ay nakahanda sa kanilang mga sandata, at naghihintay nang may labis na pananabik sa salita -- Bumaba sa mga Nephita at lipulin sila.

3:4 At ako, nalalaman ang di magapi nilang katapangan, matapos silang mapatunayan sa larangan ng digmaan, at nalalaman ang kanilang walang hanggang pagkapoot sa inyo dahil sa marami ninyong pang-aaping ginawa sa kanila, kaya nga, kung sila ay sasalakay laban sa inyo ay dadalawin nila kayo sa ganap na pagkalipol.

3:5 Kaya nga isinulat ko ang liham na ito, tinatakan ng sarili kong kamay, nakauunawa para sa inyong kapakanan, dahil sa inyong katatagan sa yaong pinaniniwalaan ninyong tama, at ang inyong magigiting na espiritu sa larangan ng digmaan.

3:6 Kaya nga sumusulat ako sa iyo, hinihinging isuko na ninyo sa mga tao kong ito, ang inyong mga lunsod, inyong mga lupain, at inyong mga pag-aari, kaysa sa kayo ay dalawin nila ng espada at sumapit sa inyo ang pagkalipol.

3:7 O sa ibang salita, isuko na ninyo ang inyong sarili sa amin, at makiisa sa amin at maging maalam sa aming mga lihim na gawain, at maging aming mga kapatid upang kayo ay maging katulad namin -- hindi aming mga alipin, kundi aming mga kapatid at kahati sa lahat ng aming mga ari-arian.

3:8 At masdan, ako ay nangangako sa inyo, kung gagawin ninyo ito, nang may panunumpa, hindi kayo malilipol; subalit kung hindi ninyo gagawin ito, ako ay nangangako sa inyo nang may panunumpa, na sa susunod na buwan ay iuutos ko na ang aking mga hukbo ay sumalakay sa inyo, at hindi nila pipigilin ang kanilang kamay at hindi sila magpapatawad, kundi papatayin kayo, at pababagsakin ang espada sa inyo maging hanggang sa malipol kayo.

3:9 At masdan, ako si Giddianhi; at ako ang gobernador nitong lihim na samahan ni Gadianton; kung aling samahan at ang mga gawain niyon ay nalalaman kong mabuti; at ang mga ito ay noong sinauna pa at ang mga ito ay ipinasa-pasa sa amin.

3:10 At isinulat ko ang liham na ito sa iyo, Laconeo, at umaasa akong isusuko ninyo ang inyong mga lupain at inyong mga pag-aari, nang walang pagdadanak ng dugo, upang mabawi nitong mga tao ko ang kanilang mga karapatan at pamahalaan, na mga tumiwalag mula sa inyo dahil sa inyong kasamaan sa pagkakait sa kanila ng kanilang mga karapatan sa pamahalaan, at maliban kung gagawin ninyo ito, ipaghihiganti ko ang kanilang mga kaapihan. Ako si Giddianhi.

3:11 At ngayon ito ay nangyari na, nang matanggap ni Laconeo ang liham na ito siya ay labis na nanggilalas, dahil sa kapangahasan ni Giddianhi sa paghingi ng pag-aari ng lupain ng mga Nephita, at sa pagbabanta rin sa mga tao at sa paghihiganti ng mga kaapihan ng mga yaong hindi naman dinulutan ng kaapihan, maliban sa inapi nila ang kanilang sarili sa pagtitiwalag patungo sa yaong masasama at mga karumal-dumal na tulisan.

3:12 Ngayon masdan, itong si Laconeo, ang gobernador, ay isang makatarungang lalaki, at hindi maaaring matakot ng mga kahilingan at ng mga pagbabanta ng isang tulisan; kaya nga hindi niya binigyang-pansin ang liham ni Giddianhi, na gobernador ng mga tulisan, kundi kanyang pinapangyari na ang kanyang mga tao ay magsumamo sa Panginoon upang humingi ng lakas sa paghahanda sa panahon ng pagsalakay ng mga tulisan laban sa kanila.

3:13 Oo, nagpadala siya ng pahayag sa lahat ng tao, na magkakasamang tipunin nila ang lahat ng kanilang kababaihan, at kanilang mga anak, ang kanilang mga kawan ng tupa at kanilang mga baka, at lahat ng kanilang ari-arian, maliban sa kanilang lupain, sa isang lugar.

3:14 At iniutos niya na magtayo ng mga muog sa paligid nila, at na ang tibay niyon ay maging labis-labis. At iniutos niya na ang mga hukbo, kapwa ng mga Nephita at ng mga Lamanita, o ng lahat silang nabibilang sa mga Nephita, ay italagang mga bantay sa paligid upang bantayan sila, at ipagtanggol sila sa mga tulisan sa araw at gabi.

3:15 Oo, sinabi niya sa kanila: Yamang ang Panginoon ay buhay, maliban kung kayo ay magsisisi sa lahat ng inyong kasamaan, at magsusumamo sa Panginoon, hindi kayo sa anumang paraan maliligtas mula sa mga kamay ng mga yaong tulisan ni Gadianton.

3:16 At napakadakila at kagila-gilalas ang mga salita at propesiya ni Laconeo kung kaya't kanyang napapangyaring mangibabaw ang takot sa lahat ng tao; at nagsikap sila sa kanilang sarili sa kanilang lakas na gawin ang naaayon sa mga salita ni Laconeo.

3:17 At ito ay nangyari na, na si Laconeo ay naghirang ng mga punong kapitan sa lahat ng hukbo ng mga Nephita, upang pamunuan sila sa panahon ng pagsalakay ng mga tulisan mula sa ilang laban sa kanila.

3:18 Ngayon, ang pinakapuno sa lahat ng punong kapitan at ang dakilang pinuno ng lahat ng hukbo ng mga Nephita ay hinirang, at ang kanyang pangalan ay Gidgiddoni.

3:19 Ngayon, kaugalian sa lahat ng Nephita na maghirang ng mga magiging punong kapitan nila, (maliban kung ito ay sa panahon ng kanilang kasamaan) ng sinumang nagtataglay ng diwa ng paghahayag at gayon din ng propesiya; anupa't ang Gidgiddoni na ito ay dakilang propeta sa kanila, katulad din ng yaong punong hukom.

3:20 Ngayon sinabi ng mga tao kay Gidgiddoni: Manalangin ka sa Panginoon, at aahon tayo sa mga bundok at sa ilang, upang masalakay natin ang mga tulisan at malipol sila sa kanilang sariling mga lupain.

3:21 Subalit sinabi ni Gidgiddoni sa kanila: Ipinagbabawal ng Panginoon; sapagkat kung aahon tayo sa kanila ay ibibigay tayo ng Panginoon sa kanilang mga kamay; kaya nga ihahanda natin ang ating sarili sa gitna ng ating mga lupain, at ikakalap natin ang lahat ng ating hukbo, at hindi tayo sasalakay laban sa kanila, kundi maghihintay tayo hanggang sa sila ay sumalakay laban sa atin; samakatwid yamang ang Panginoon ay buhay, kung ganito ang gagawin natin sila ay ibibigay niya sa ating mga kamay.

3:22 At ito ay nangyari na, na sa ikalabimpitong taon, sa huling bahagi ng taon, ang pahayag ni Laconeo ay napalaganap na sa lahat ng dako ng lupain, at dinala nila ang kanilang mga kabayo, at kanilang mga karuwahe, at kanilang mga baka, at lahat ng kanilang kawan ng tupa, at kanilang mga baka, at kanilang mga butil, at lahat ng kanilang ari-arian, at nagsihayo nang libu-libo at nang sampu-sampung libo, hanggang sa silang lahat ay makarating sa itinakdang lugar na sama-samang pagtitipunan nila, upang ipagtanggol nila ang kanilang sarili laban sa kanilang mga kaaway. {a.d. 18}

3:23 At ang lupaing itinakda ay lupain ng Zarahemla, at ang lupain na nasa pagitan ng lupaing Zarahemla at ng lupaing Masagana, oo, patungo sa hangganan na nasa pagitan ng lupaing Masagana at ng lupaing Kapanglawan.

3:24 At may napakaraming libong katao na tinatawag na mga Nephita, ang sama-samang tinipon ang kanilang sarili sa lupaing ito. Ngayon iniutos ni Laconeo na nararapat nilang sama-samang tipunin ang kanilang sarili sa lupaing katimugan, dahil sa masidhing sumpa na nasa lupaing kahilagaan.

3:25 At pinatibay nila ang kanilang sarili laban sa kanilang mga kaaway; at sila ay nanirahan sa iisang lupain, at sa iisang pangkat, at sila ay natakot sa mga salitang sinabi ni Laconeo, kung kaya nga't sila ay

nagsisi sa lahat ng kanilang mga kasalanan; at inialay nila ang kanilang mga panalangin sa Panginoon nilang Diyos, na kanyang iligtas sila sa panahong sasalakayin sila ng kanilang mga kaaway upang makidigma.

3:26 At sila ay labis na nalungkot dahil sa kanilang mga kaaway. At iniutos ni Giddiddoni na sila ay gumawa ng mga sandata ng digmaan ng bawat uri, at dapat silang gumawa ng matitibay na baluti, at ng mga pananggalang, at ng mga kalasag, alinsunod sa kanyang tagubilin.

KABANATA 4 (Mga a.d. 19-22)

4:1 At ito ay nangyari na, na sa huling bahagi ng ikalabingwalong taon ay nakapaghanda na para sa digmaan ang mga yaong hukbo ng mga yaong tulisan, at nagsimulang bumaba at mabilis na humayo mula sa mga burol, at mula sa mga bundok, at sa ilang, at kanilang mga muog, at kanilang mga lihim na lugar, at nagsimulang angkinin ang mga lupain, kapwa mga lupaing katimugan at mga lupaing kahilagaan, at nagsimulang angkinin ang lahat ng lupaing iniwan ng mga Nephita, at ang mga lunsod na iniwang mapapanglaw.

4:2 Subalit masdan, walang mababangis na hayop ni mga hayop na sinisilo sa mga lupaing yaon na iniwan ng mga Nephita, at walang mga hayop na sinisilo para sa mga tulisan maliban lamang sa ilang.

4:3 At ang mga tulisan ay hindi mabubuhay maliban lamang sa ilang, dahil sa kakulangan ng pagkain; sapagkat nilisan ng mga Nephita ang kanilang mga lupain na mapanglaw, at tinipon ang kanilang mga kawan ng tupa at kanilang mga baka at lahat ng kanilang ari-arian, at sila ay nasa iisang pangkat.

4:4 Anupa't walang pagkakataon na ang mga tulisan ay makapandambong at makakuha ng pagkain, maliban kung sasalakay ng hantarang pakikidigma laban sa mga Nephita; at dahil ang mga Nephita ay nasa iisang pangkat, at may napakalaking bilang, at matapos makapaglaan ng pagkain para sa kanilang sarili, at mga kabayo at baka, at bawat uri ng kawan, upang sila ay mabuhay sa loob ng pitong taon, kung aling panahon ay umaasa silang malilipol na ang mga tulisan mula sa ibabaw ng lupain; at sa gayon lumipas ang ikalabingwalong taon.

4:5 At ito ay nangyari na, na sa ikalabingsiyam na taon ay nalaman ni Giddianhi na siya ay kinakailangang umahon upang makidigma laban sa mga Nephita, sapagkat walang paraan upang sila ay mabuhay maliban sa pandarambong at pagpaslang.

4:6 At hindi sila nangahas na ikalat ang kanilang sarili sa ibabaw ng lupain nang sa gayon sila ay makapagtanim ng butil, at baka salakayin sila ng mga Nephita at patayin sila; anupa't si Giddianhi ay nagbigay-kautusan sa kanyang mga hukbo na sa taong ito sila ay aahon upang makidigma laban sa mga Nephita.

4:7 At ito ay nangyari na, na sila ay sumalakay upang makidigma; at ito ay sa ikaanim na buwan; at masdan, kasindak-sindak at kakila-kilabot ang araw nang sumalakay sila upang makidigma; at sila ay nabibigkisan alinsunod sa pamamaraan ng mga tulisan; at sila ay may balat ng kordero sa kanilang mga balakang, at sila ay nakukulayan ng dugo, at ang kanilang mga ulo ay ahit, at mayroon silang baluti sa ulo, at kasindak-sindak at kakila-kilabot ang anyo ng mga hukbo ni Giddianhi, dahil sa kanilang baluti, at dahil sa kanilang pagkakakulay ng dugo.

4:8 At ito ay nangyari na, na ang mga hukbo ng mga Nephita, nang makita nila ang anyo ng hukbo ni Giddianhi, ay nangabuwal na lahat sa lupa, at pinaabot nila ang kanilang mga pagsusumamo sa Panginoon nilang Diyos, na sila ay kaawaan niya at sila ay iligtas mula sa kamay ng kanilang mga kaaway.

4:9 At ito ay nangyari na, nang makita ito ng mga hukbo ni Giddianhi ay nagsimula silang sumigaw sa malakas na tinig, dahil sa kanilang galak, sapagkat kanilang inakalang nangabuwal ang mga Nephita sa takot dahil sa sindak sa kanilang mga hukbo.

4:10 Subalit sa bagay na ito sila ay nabigo, sapagkat sila ay hindi kinatatakutan ng mga Nephita; kundi kinatatakutan nila ang kanilang Diyos at nagsumamo sa kanya upang mapangalagaan; anupa't nang sila ay salakayin ng mga hukbo ni Giddianhi ay nakahanda silang harapin sila; oo, sa lakas ng Panginoon ay kanilang hinarap sila.

4:11 At ang digmaan ay nagsimula sa ikaanim na buwang ito; at kasindak-sindak at kakila-kilabot ang digmaang yaon, oo, kasindak-sindak at kakila-kilabot ang pagkakatay na yaon, kaya nga't wala pang nalalamang gayong kalaking pagkakatay sa lahat ng anak ni Lehi mula nang lisanin niya ang Jerusalem.

4:12 At sa kabila ng mga pagbabanta at ng mga sumpang ginawa ni Giddianhi, masdan, sila ay nagapi ng mga Nephita, hanggang sa umurong sila mula sa kanilang harapan.

4:13 At ito ay nangyari na, na iniutos ni Gidgiddoni na tugisin sila ng kanyang mga hukbo hanggang sa mga hangganan ng ilang, at na wala silang bubuhayin ni isa man sa mga babagsak sa kanilang mga kamay sa daan; at sa gayon nila tinugis sila at pinagpapatay sila, hanggang sa mga hangganan ng ilang, maging hanggang sa matupad nila ang kautusan ni Gidgiddoni.

4:14 At ito ay nangyari na, na si Giddianhi, na tumindig at nakipaglaban nang buong tapang, ay tinugis nang siya ay tumakas; at sanhi ng kapaguran dahil sa kanyang labis na pakikipaglaban siya ay naabutan at napatay. At gayon ang naging wakas ni Giddianhi, ang tulisan.

4:15 At ito ay nangyari na, na ang mga hukbo ng mga Nephita ay muling nagsibalik sa kanilang lugar ng dulugan. At ito ay nangyari na, na ang ikalabingsiyam na taong ito ay lumipas, at ang mga tulisan ay hindi na muling sumalakay pa upang makidigma; ni hindi sila muling sumalakay sa ikadalawampung taon.

4:16 At sa ikadalawampu at isang taon sila ay hindi humayo upang makidigma, subalit sila ay humayo sa lahat ng panig upang paligiran ang mga tao ni Nephi; sapagkat inakala nila na kapag inihiwalay nila ang mga tao ni Nephi mula sa kanilang mga lupain, at paliligiran sila sa bawat panig, at kung kanilang ihihiwalay sila mula sa lahat ng kanilang panlabas na pribilehiyo, na magagawa nilang pasukuin sila alinsunod sa kanilang mga naisin. {a.d. 21}

4:17 Ngayon, sila ay naghirang para sa kanilang sarili ng ibang pinuno, na nagngangalang Zemnarihas; anupa't si Zemnarihas ang nag-utos na ang pagpapaligid na ito ay isagawa.

4:18 Subalit masdan, ito ay kalamangan para sa mga Nephita; sapagkat hindi maaari para sa mga tulisan ang pumaligid nang gayong katagal upang magkaroon ng anumang bisa sa mga Nephita, dahil sa kanilang maraming pagkain na kanilang iniimbak,

4:19 At dahil sa kakulangan ng mga pagkain sa mga tulisan; sapagkat masdan, sila ay wala ni anumang bagay maliban sa karne para sa kanilang ikabubuhay, kung aling karne ay nakuha nila sa ilang;

4:20 At ito ay nangyari na, na ang mababangis na hayop ay naging kakaunti sa ilang hanggang sa masasawi na sana ang mga tulisan sa gutom.

4:21 At ang mga Nephita ay patuloy na humahayo sa araw at gabi, at sinasalakay ang mga hukbo nila, at pinapatay sila nang libu-libo at mga sampu-sampung libo.

4:22 At sa gayon naging hangad ng mga tao ni Zemnarihas ang umurong mula sa kanilang balak, dahil sa malaking pagkawasak na sumasapit sa kanila sa araw at gabi.

4:23 At ito ay nangyari na, na si Zemnarihas ay nagbigay-utos sa kanyang mga tao na iurong nila ang kanilang sarili mula sa pagkapaligid, at humayo sa mga pinakamalayong bahagi ng lupaing kahilagaan.

4:24 At ngayon, dahil sa nalalaman ni Gidgiddoni ang kanilang balak, at nalalaman ang kanilang kahinaan dahil sa kakulangan ng pagkain, at ang labis na pagkakatay na nagawa sa kanila, kaya nga ipinadala niya ang kanyang mga hukbo sa gabi, at hinarangan ang daan ng kanyang pag-urong, at inihimpil ang kanilang mga hukbo sa daan ng kanilang pag-urong.

4:25 At ito ay ginawa nila sa gabi, at nagpatuloy sa kanilang paghayo na inuunahan ang mga tulisan, kung kaya't kinabukasan, nang simulan ng mga tulisan ang kanilang paghayo, sila ay sinalubong ng mga hukbo ng mga Nephita kapwa sa kanilang harapan at sa kanilang likuran.

4:26 At ang mga tulisan na nasa timog ay nahadlangan din sa kanilang mga lugar ng dulugan. At ang lahat ng bagay na ito ay naganap sa utos ni Gidgiddoni.

4:27 At maraming libo ang nagsuko ng kanilang sarili bilang mga bihag sa mga Nephita, at ang nalalabi sa kanila ay napatay.

4:28 At ang kanilang pinuno, na si Zemnarihas, ay dinakip at ibinigti sa punungkahoy, oo, maging sa tuktok niyon hanggang sa siya ay mamatay. At nang kanilang ibinigti siya hanggang sa siya'y mamatay ay pinabagsak nila ang punungkahoy sa lupa, at nagsisigaw sa malakas na tinig, sinasabing:

4:29 Nawa'y pangalagaan ng Panginoon ang kanyang mga tao sa kabutihan at sa kabanalan ng puso, upang magawa nilang pabagsakin sa lupa ang lahat ng maghahangad na patayin sila dahil sa kapangyarihan at lihim na pakikipagsabwatan, maging tulad ng pagbagsak ng lalaking ito sa lupa.

4:30 At sila ay nagsaya at muling nagsisigaw sa iisang tinig, sinasabing: Nawa'y ipagtanggol ng Diyos ni Abraham, at ng Diyos ni Isaac, at ng Diyos ni Jacob, ang mga taong ito sa kabutihan, hangga't nananawagan sila sa pangalan ng kanilang Diyos upang mapangalagaan.

4:31 At ito ay nangyari na, na sabay-sabay silang lahat na nagsimula, sa pag-awit, at sa pagpuri sa kanilang Diyos dahil sa dakilang bagay na kanyang ginawa para sa kanila, sa pangangalaga sa kanila mula sa pagbagsak sa mga kamay ng kanilang mga kaaway.

4:32 Oo, nagsisigaw sila: Hosana sa Kataas-taasang Diyos. At sila ay nagsisigaw: Purihin ang pangalan ng Panginoong Diyos na Pinakamakapangyarihan, ang Kataas-taasang Diyos.

4:33 At ang kanilang mga puso ay nag-umapaw sa galak, hanggang sa pagtulo ng maraming luha, dahil sa dakilang kabutihan ng Diyos sa pagliligtas sa kanila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway; at nalalaman nila na dahil sa kanilang pagsisisi at kanilang pagpapakumbaba kung kaya't naligtas sila mula sa walang hanggang pagkawasak.

KABANATA 5

(Mga a.d. 22-26)

5:1 At ngayon masdan, walang nabuhay na tao sa lahat ng tao ng mga Nephita na nag-alinlangan sa kaliit-liitang salita ng lahat ng banal na propeta na nagsalita; sapagkat nalalaman nila na talagang kinakailangan na ang mga ito ay matupad.

5:2 At nalalaman nila na talagang kinakailangan na si Cristo ay pumarito, dahil sa maraming palatandaang ibinigay, alinsunod sa mga salita ng mga propeta; at dahil sa mga bagay na nangyari na ay nalalaman nila na talagang kinakailangang matupad ang lahat ng bagay alinsunod sa yaong nasabi na.

5:3 Anupa't tinalikuran nila ang lahat ng kanilang kasalanan, at ang kanilang mga karumal-dumal na gawain, at kanilang mga pagpapatutot, at pinaglingkuran ang Diyos nang buong pagsusumigasig sa araw at gabi.

5:4 At ngayon ito ay nangyari na, nang madakip nila ang lahat ng tulisan bilang mga bihag, kung kaya't walang nakatakas na hindi napatay, itinapon nila ang kanilang mga bihag sa bilangguan, at pinapangyaring ipangaral ang salita ng Diyos sa kanila; at kasindami ng nagsisisi ng kanilang mga kasalanan at nakipagtipan na sila ay hindi na mamamaslang ng tao ay pinalaya.

5:5 Subalit kasindami ng hindi nakipagtipan, at nagpatuloy pa ring panatilihin ang mga lihim na pagpaslang sa kanilang mga puso, oo, kasindami ng natagpuang nagbabanta ng masama laban sa kanilang mga kapatid ay hinatulan at pinarusahan alinsunod sa batas.

5:6 At sa gayon nila winakasan ang lahat ng yaong masama, at lihim, at karumal-dumal na pakikipagsabwatan, kung saan ay labis na maraming kasamaan, at napakaraming pagpaslang ang nagawa.

5:7 At sa gayon lumipas ang ikadalawampu at dalawang taon, at ang ikadalawampu at tatlong taon din, at ang ikadalawampu at apat, at ang ikadalawampu at lima; at sa gayon lumipas ang ikadalawampu at limang taon. {a.d. 21-26}

5:8 At maraming bagay ang nangyari, na sa paningin ng ilan, ay dakila at kagila-gilalas; gayon pa man, ang mga ito ay hindi maaaring isulat na lahat sa aklat na ito; oo, ang aklat na ito ay hindi maaaring maglaman ng kahit na ika-isandaang bahagi ng nagawa sa napakaraming tao sa loob ng dalawampu at limang taon;

5:9 Subalit masdan may mga talaang naglalaman ng lahat ng pangyayari sa mga taong ito; at isang mas maikli subalit makatotohanang ulat ang ibinigay ni Nephi.

5:10 Anupa't ginawa ko ang aking talaan ng mga bagay na ito ayon sa talaan ni Nephi, na nauukit sa mga laminang tinatawag na mga lamina ni Nephi.

5:11 At masdan, ginagawa ko ang talaan sa mga laminang aking ginawa sa pamamagitan ng sarili kong mga kamay.

5:12 At masdan, ako ay tinatawag na Mormon, na tinawag alinsunod sa lupain ng Mormon, ang lupain kung saan itinatag ni Alma ang simbahan sa mga tao, oo, ang unang simbhang itinatag sa kanila matapos ang kanilang pagkakasala.

5:13 Masdan, ako ay disipulo ni Jesucristo, ang Anak ng Diyos. Ako ay tinawag niya na ipahayag ang kanyang mga salita sa kanyang mga tao, upang magkaroon sila ng buhay na walang hanggan.

5:14 At kinakailangan na ako, alinsunod sa kalooban ng Diyos, nang ang mga panalangin ng mga yaong pumanaw na, na mga banal, ay matupad alinsunod sa kanilang pananampalataya, ay gumawa ng talaan ng mga bagay na ito na naganap --

5:15 Oo, isang maliit na talaan ng yaong naganap mula sa panahong lisanin ni Lehi ang Jerusalem, maging hanggang sa panahong kasalukuyan.

5:16 Anupa't ginagawa ko ang aking talaan mula sa mga ulat na ibinigay ng mga yaong nauna sa akin, hanggang sa pagsisimula ng aking araw;

5:17 At pagkatapos ako ay gagawa ng talaan ng mga bagay na aking nakita ng aking sariling mga mata.

5:18 At nalalaman ko na ang talaang aking ginagawa ay makatarungan at totoong talaan; gayon pa man maraming bagay ang, alinsunod sa aming wika, ay hindi namin nagawang isulat.

5:19 At ngayon tinatapos ko ang aking sinasabi, na tungkol sa aking sarili, at magpapatuloy na magbigay ng aking ulat ng mga bagay na nangyari na bago pa sa akin.

5:20 Ako si Mormon, at tunay na inapo ni Lehi. May dahilan ako na purihin ang aking Diyos at aking Tagapagligtas na si Jesucristo, na dinala niya ang aming mga ama palabas ng lupain ng Jerusalem, (at walang nakaalam nito maliban sa kanyang sarili at ang mga yaong inilabas niya mula sa lupaing yaon) at kanyang binigyan ako at ang aking mga tao ng labis na kaalaman tungo sa kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

5:21 Tunay na pinagpala niya ang sambahayan ni Jacob, at naging maawain sa mga binhi ni Jose.

5:22 At habang sinusunod ng mga anak ni Lehi ang kanyang mga kautusan ay kanyang pinagpala sila at pinaunlad sila alinsunod sa kanyang mga salita.

5:23 Oo, at tunay na muli siyang magdadala ng labi ng mga binhi ni Jose sa kaalaman ng Panginoon nilang Diyos.

5:24 At tunay na yamang buhay ang Panginoon, ay titipunin niya mula sa apat na sulok ng mundo ang lahat ng labi ng mga binhi ni Jacob, na nakakalat sa balat ng lupa.

5:25 At tulad nang pakikipagtipan niya sa buong sambahayan ni Jacob, gayon din ang tipang ipinakitipang tipan niya sa sambahayan ni Jacob ay matutupad sa kanyang sariling takdang panahon, tungo sa pagpapanumbalik ng buong sambahayan ni Jacob sa kaalaman ng tipang ipinakitipang tipan niya sa kanila.

5:26 At doon nila makikilala ang kanilang Manunubos, na si Jesucristo, ang Anak ng Diyos; at doon sila titipunin mula sa apat na sulok ng mundo sa kanilang sariling mga lupain, kung saan sila ikinalat; oo, yamang buhay ang Panginoon ay gayon nga ito. Amen.

KABANATA 6 (Mga a.d. 26-30)

6:1 At ito ay nangyari na, na ang mga tao ng mga Nephita ay nagsibalik na lahat sa kanilang sariling mga lupain sa ikadalawampu at anim na taon, bawat lalaki, kasama ang kanyang mag-anak, kanyang mga tupahan at kanyang mga bakahan, kanyang mga kabayo at kanyang mga baka, at lahat ng bagay na pag-aari nila. {a.d. 26}

6:2 At ito ay nangyari na, na hindi nila naubos ang lahat ng kanilang pagkain; kaya nga dinala nila ang lahat ng hindi nila nakain, ang lahat ng kanilang butil ng bawat uri, at kanilang ginto, at kanilang pilak, at lahat ng kanilang mahalagang bagay, at sila ay bumalik sa kanilang sariling mga lupain at kanilang mga pag-aari, kapwa sa hilaga at sa timog, kapwa sa lupaing kahilagaan at sa lupaing katimugan.

6:3 At pinagkalooban nila ang mga tulisang yaon na mga nakipagtipan na pananatilihin ang kapayapaan ng lupain, na nagnanais na manatiling mga Lamanita, ng mga lupain, alinsunod sa kanilang bilang, upang sila ay magkaroon, sa pamamagitan ng kanilang mga pagpapagal, nang kanilang ikabubuhay; at sa gayon nila naitatag ang kapayapaan sa buong lupain.

6:4 At muli silang nagsimulang umunlad at maging makapangyarihan; at ang ikadalawampu at anim at pitong taon ay lumipas, at nagkaroon ng malawakang kaayusan sa lupain; at binuo nila ang kanilang mga batas alinsunod sa pagkakapantay-pantay at katarungan.

6:5 At ngayon walang anumang bagay sa buong lupain ang makapigil sa mga tao mula sa patuloy na pag-unlad, maliban kung mahuhulog sila sa paglabag.

6:6 At ngayon, si Gidgiddoni, at ang hukom na si Laconeo, at yaong mga naatasang maging pinuno, ang mga nagtatag ng malawakang kapayapaang ito sa lupain.

6:7 At ito ay nangyari na, na maraming lunsod ang itinayong muli, at maraming lumang lunsod ang inayos.

6:8 At maraming lansangang-bayan ang itinayo, at maraming daan ang ginawa, na nag-uugnay nang lunsod sa lunsod, at lupain sa lupain, at lugar sa lugar.

6:9 At sa gayon lumipas ang ikadalawampu at walong taon, at ang mga tao ay nagkaroon ng patuloy na kapayapaan.

6:10 Subalit ito ay nangyari na, na sa ikadalawampu at siyam na taon ay nagsimulang magkaroon ng ilang pagtatalu-talo sa mga tao; at ang ilan ay iniangat sa kapalaluan at mga pagmamalaki dahil sa labis-labis nilang kayamanan, oo, maging hanggang sa masidhing pag-uusig;

6:11 Sapagkat marami ang mangangalakal sa lupain, at marami ring manananggol, at maraming pinuno.

6:12 At ang mga tao ay nagsimulang makilala sa pamamagitan ng mga katayuan sa buhay, alinsunod sa kanilang yaman at kanilang mga pagkakataon sa karunungan; oo, ang iba ay mangmang dahil sa kanilang kahirapan, at ang iba ay nakatanggap ng malawak na karunungan dahil sa kanilang kayamanan.

6:13 Ang ilan ay iniangat sa kapalaluan, at ang iba ay labis ang pagkamababang-loob; ang iba ay nagdadaingan, habang ang iba ay tumatanggap ng daing at pag-uusig at lahat ng uri ng paghihirap, at hindi gaganti at muling hahamak pa, kundi naging mapagkumbaba at nagsisisi sa harapan ng Diyos.

6:14 At sa gayon nagkaroon ng malawakang di pagkakapantay-pantay sa buong lupain, hanggang sa nagsimulang mahati ang simbahan; oo, hanggang sa nang sumapit ang ikatatlumpung taon ay nahati ang simbahan sa buong lupain maliban sa ilan-ilan sa mga Lamanita na nagbalik-loob sa totoong pananampalataya; at ayaw nilang iwanan ito, sapagkat sila ay matitibay, at matatatag, at di matitinag, bukal sa loob nang may buong pagsusumigasig sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon.

6:15 Ngayon, ang dahilan ng kasamaang ito ng mga tao ay ito -- Si Satanas ay may malakas na kapangyarihan, sa pag-uudyok sa mga tao na gumawa ng lahat ng uri ng kasamaan, at sa pag-aangat sa kanila sa kapalaluan, tinutukso sila na maghangad ng kapangyarihan, at karapatan, at mga kayamanan, at ng mga walang kabuluhang bagay ng daigdig.

6:16 At sa gayon inakay palayo ni Satanas ang mga puso ng mga tao na gumawa ng lahat ng uri ng kasamaan; kaya nga, sila ay nakatamasa ng kapayapaan sa loob ng iilang taon.

6:17 At sa gayon, sa pagsisimula ng ikatatlumpung taon -- ang mga tao, matapos hayaang matangay sa loob ng mahabang panahon ng mga tukso ng diyablo kung saan niya nais na dalhin sila, at gawin ang anumang kasamaang nais niyang gawin nila -- at sa gayon sa pagsisimula nito, ang ikatatlumpung taon, sila ay nasa kalagayan ng kakila-kilabot na kasamaan.

6:18 Ngayon sila ay hindi nagkasala sa kamangmangan, sapagkat nalalaman nila ang kalooban ng Diyos hinggil sa kanila, sapagkat ito ay naituro sa kanila; anupa't sila ay hayagang naghimagsik laban sa Diyos.

6:19 At ngayon, ito ay sa mga araw ni Laconeo, na anak na lalaki ni Laconeo, sapagkat si Laconeo ang humalili sa luklukan ng kanyang ama at pinamahalaan ang mga tao sa taong yaon.

6:20 At nagsimulang magkaroon ng mga taong kinakasihan mula sa langit at isinugo, tumatayo sa mga tao sa buong lupain, nangangaral at pinatotohanan nang buong tapang ang mga kasalanan at kasamaan ng mga tao, at pinatotohanan sa kanila ang hinggil sa pagtubos na gagawin ng Panginoon para sa kanyang mga tao, o sa ibang salita, ang pagkabuhay na mag-uli ni Cristo; at buong tapang na pinatotohanan nila ang kanyang kamatayan at mga pagdurusa.

6:21 Ngayon marami sa mga tao ang labis na nagalit dahil sa mga yaong nagpapatotoo sa mga bagay na ito; at ang mga yaong nagagalit ay karamihang mga punong hukom, at sila na naging matataas na saserdote at mga manananggol; oo, ang lahat ng yaong manananggol ay nagalit sa mga yaong nagpapatotoo sa mga bagay na ito.

6:22 Ngayon walang manananggol ni hukom o mataas na saserdote man ang may kapangyarihang hatulan ang sinuman ng kamatayan maliban kung ang kanilang pagkakahatol ay nilagdaan ng gobernador ng lupain.

6:23 Ngayon marami sa mga yaong nagpatotoo ng mga bagay hinggil kay Cristo na nagpatotoo nang buong tapang, ang dinakip at ipinapatay nang lihim ng mga hukom, kung kaya't ang kaalaman ng kanilang kamatayan ay hindi nakarating sa gobernador ng lupain hanggang sa kanilang kamatayan.

6:24 Ngayon masdan, ito ay salungat sa mga batas ng lupain, na ang sinumang tao ay patayin maliban kung sila ay may kapangyarihan mula sa gobernador ng lupain --

6:25 Kaya nga isang karaingan ang idinulog sa lupain ng Zarahemla, sa gobernador ng lupain, laban sa mga hukom na ito na humatol ng kamatayan sa mga propeta ng Panginoon, nang hindi naaalinsunod sa batas.

6:26 Ngayon ito ay nangyari na, na sila ay dinakip at dinala sa harapan ng hukom, upang hatulan sa mabibigat na pagkakasalang kanilang nagawa, alinsunod sa batas na ibinigay ng mga tao.

6:27 Ngayon ito ay nangyari na, na ang mga hukom na yaon ay maraming kaibigan at kaanak; at ang nalalabi, oo, maging halos lahat ng manananggol at matataas na saserdote, ay sama-samang tinipon ang kanilang sarili, at nakiisa sa mga kaanak ng mga hukom na yaon na hahatulan alinsunod sa batas.

6:28 At sila ay nakipagtipan sa isa't isa, oo, maging sa yaong tipan na ibinigay nila noong sinauna, kung aling tipan ay ibinigay at pinamahalaan ng diyablo, na magkaisa laban sa lahat ng kabutihan.

6:29 Anupa't sila ay nagkaisa laban sa mga tao ng Panginoon, at nakipagtipang lipulin sila, at palayain ang mga yaong nagkasala ng pagpaslang mula sa pagkakagapos ng katarungan, na ipapataw na sana alinsunod sa batas.

6:30 At nilabag nila ang batas at mga karapatan ng kanilang bayan; at nakipagtipan sila sa isa't isa na patayin ang gobernador, at magluklok ng isang hari sa lupain, upang ang lupain ay hindi na maging malaya kundi mapapasailalim sa mga hari.

KABANATA 7 (Mga a.d. 30-33)

7:1 Ngayon masdan, ipakikita ko sa inyo na hindi sila nakapagluklok ng hari sa lupain; subalit sa taon ding ito, oo, sa ikatatumpung taon, sila ay pumatay sa hukumang-luklukan, oo, pinaslang ang punong hukom ng lupain.

7:2 At ang mga tao ay nahati laban sa isa't isa; at naghiwa-hiwalay sila sa isa't isa sa mga lipi, ang bawat lalaki alinsunod sa kanyang mag-anak at kanyang mga kaanak at kaibigan; at sa gayon nila nawasak ang pamahalaan ng lupain.

7:3 At ang bawat lipi ay naghirang ng isang puno o isang pinuno sa kanila; at sa gayon sila naging mga lipi at mga pinuno ng mga lipi.

7:4 Ngayon masdan, walang sinuman sa kanila maliban kung marami siyang mag-anak at maraming kaanak at kaibigan; kaya nga, ang kanilang mga lipi ay naging napakalaki.

7:5 Ngayon, ang lahat ng ito ay naganap, at wala pang mga digmaan sa kanila; at ang lahat ng kasamaang ito ay sumapit sa mga tao dahil sa sila ay nagpasailalim sa kapangyarihan ni Satan.

7:6 At ang mga pamamalakad ng pamahalaan ay nawasak, dahil sa lihim na pakikipagsabwatan ng mga kaibigan at kaanak ng mga yaong pumaslang sa mga propeta.

7:7 At sila ay naging dahilan ng malaking alitan sa lupain, hanggang sa ang higit na mabubuting bahagi ng mga tao ay halos malapit nang maging masamang lahat; oo, may iilang mabubuting tao sa kanila.

7:8 At sa gayon hindi pa nakalilipas ang anim na taon mula nang ang nakahihigit na bahagi ng mga tao ay tumalikod mula sa kanilang kabutihan, tulad ng aso sa kanyang suka, o tulad ng baboy sa kanyang paglulublob sa putik.

7:9 Ngayon, ang mga lihim na nakipagsabwatang ito, na nagdala ng labis na kasamaan sa mga tao, ay magkakasamang tinipon ang kanilang sarili, at naghirang ng isang pinuno sa kanila na isang lalaking tinawag nilang Jacob;

7:10 At siya ay tinawag nilang kanilang hari; anupa't siya ay naging hari sa masamang pangkat na ito; at isa siya sa mga pinakakilalang nagpahayag ng kanyang tinig laban sa mga propeta na nagpatotoo kay Jesus.

7:11 At ito ay nangyari na, na hindi sila nakararami sa bilang tulad ng mga lipi ng mga tao na nagkakaisa maliban sa ang kanilang mga pinuno ang nagpapatupad ng kanilang mga batas, ang bawat isa alinsunod sa kanyang lipi; gayon pa man, sila ay magkakaaway; sa kabila ng hindi sila mabubuting tao, gayon man nagkakaisa sila sa pagkapoot sa mga yaong nakipagtipang wasakin ang pamahalaan.

7:12 Samakatwid, si Jacob na nakikitang higit na nakararami ang kanilang mga kaaway kaysa sa kanila, siya bilang hari ng pangkat, kaya nga inutusan niya ang kanyang mga tao na tumakas sila patungo sa pinakahilagang bahagi ng lupain, at doon magtayo sa kanilang sarili ng isang kaharian, hanggang sa umanib sa kanila ang mga tumiwalag, (sapagkat kanyang nilinlang sila na magkakaroon ng maraming magsisitiwalag) at magiging sapat ang kanilang lakas upang makipaglaban sa mga lipi ng mga tao; at ginawa nga nila ito.

7:13 At napakabilis ng kanilang paghayo kung kaya't hindi ito nahadlangan kung kaya nga't hindi na sila naabutan pa ng mga tao. At sa gayon nagtapos ang ikatatlumpung taon; at gayon ang mga pangyayari sa mga tao ni Nephi.

7:14 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlumpu at isang taon na sila ay nahati sa mga lipi, ang bawat lalaki alinsunod sa kanyang mag-anak, kaanak at mga kaibigan; gayon pa man, sila ay nagkasundo na hindi sila makikidigma sa isa't isa; subalit hindi sila nagkakaisa sa kanilang mga batas, at sa kanilang uri ng pamahalaan, sapagkat ang mga ito ay pinagtibay alinsunod sa pag-iisip ng yaong kanilang mga puno at kanilang mga pinuno. Subalit sila ay nagpatupad ng napakahihigpit na batas na ang isang lipi ay hindi magkakasala laban sa iba, kaya nga't nagkaroon sila ng kaunting kapayapaan sa lupain; gayon pa man, ang kanilang mga puso ay tumalikod mula sa Panginoon nilang Diyos, at pinagbabato nila ang mga propeta at itinaboy sila mula sa kanila.

7:15 At ito ay nangyari na, na si Nephi -- na dinadalaw ng mga anghel at gayon din ng tinig ng Panginoon, kaya nga dahil sa nakakita ng mga anghel, at naging saksi, at may kapangyarihang ipinagkaloob sa kanya na malaman niya ang hinggil sa ministeryo ni Cristo, at saksi rin sa kanilang mabilis na pagbalik mula sa kabutihan sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain;

7:16 Samakatwid, dahil sa pagdadalamhati sanhi ng katigasan ng kanilang mga puso at pagkabulag ng kanilang mga pag-iisip -- ay humayo sa kanila sa taon ding yaon, at nagsimulang magpatotoo, nang buong tapang, ng pagsisisi at kapatawaran ng mga kasalanan sa pamamagitan ng pananampalataya sa Panginoong Jesucristo.

7:17 At siya ay nangaral ng maraming bagay sa kanila; at lahat ng ito ay hindi maaaring isulat, at ang isang bahagi ng mga ito ay hindi makasasapat, kaya nga, ang mga ito ay hindi nasusulat sa aklat na ito. At si Nephi ay nangaral nang may kapangyarihan at dakilang karapatan.

7:18 At ito ay nangyari na, na sila ay nagalit sa kanya, maging dahil sa nakahihigit ang kanyang kapangyarihan kaysa sa kanila, sapagkat hindi maaaring hindi nila paniwalaan ang kanyang mga salita, sapagkat napakalaki ng kanyang pananampalataya sa Panginoong Jesucristo na naglilingkod ang mga anghel sa kanya sa araw-araw.

7:19 At sa pangalan ni Jesus siya ay nagpapalayas ng mga diyablo at masasamang espiritu; at maging ang kanyang kapatid na lalaki ay binuhay niya mula sa pagkamatay, matapos siyang pagbabatuhin at nagdanas ng kamatayan sa mga tao.

7:20 At nakita ito ng mga tao, at nakasaksi rito, at nagalit sa kanya dahil sa kanyang kapangyarihan; at gumawa rin siya ng marami pang mga himala, sa paningin ng mga tao, sa pangalan ni Jesus.

7:21 At ito ay nangyari na, na lumipas ang ikatatlumpu at isang taon, at kakaunti lamang ang nagbalik-loob sa Panginoon; subalit kasindami ng nagbalik-loob ay tunay na ipinakita sa mga tao na sila ay dinalaw ng kapangyarihan at Espiritu ng Diyos, na na kay Jesucristo, kung kanino sila ay naniniwala.

7:22 At kasindami ng may mga diyablong napalayas mula sa kanila, at napagaling mula sa kanilang mga karamdaman at kanilang mga sakit, ay tunay na nagpahayag sa mga tao na sila ay binunsuran ng Espiritu ng Diyos, at mga napagaling; at nagpakita rin sila ng mga palatandaan at gumawa ng ilang himala sa mga tao.

7:23 Sa gayon din lumipas ang ikatatlumpu at dalawang taon. At si Nephi ay nangaral sa mga tao sa pagsisimula ng ikatatlumpu at tatlong taon; at siya ay nangaral sa kanila ng pagsisisi at kapatawaran ng mga kasalanan.

7:24 Ngayon nais kong tandaan din ninyo, na walang sinumang nagsisi ang hindi nabinyagan sa tubig.

7:25 Anupa't may mga inordenan si Nephi na mga lalaki sa ministryong ito, upang ang lahat ng yaong lalapit sa kanila ay mabinyagan sa tubig, at ito ay bilang saksi at patotoo sa harapan ng Diyos, at sa mga tao, na sila ay nagsipagsisi at nakatanggap ng kapatawaran ng kanilang mga kasalanan.

7:26 At marami sa pagsisimula ng taong ito ang nabinyagan tungo sa pagsisisi; at sa gayon lumipas ang malaking bahagi ng taon.

KABANATA 8

(Mga a.d. 33-34)

8:1 At ngayon ito ay nangyari na, na sang-ayon sa aming talaan, at alam namin na ang aming talaan ay totoo, sapagkat masdan, isang matwid na tao ang nag-ingat ng talaan -- sapagkat tunay na siya ay gumawa ng maraming himala sa pangalan ni Jesus; at walang sinumang tao ang makagagawa ng himala sa pangalan ni Jesus maliban kung siya ay malinis sa bawat kaliit-liitang kasamaan niya --

8:2 At ngayon ito ay nangyari na, na kung walang nagawang pagkakamali ang taong ito sa pagbilang ng aming panahon, ang ikatatlumpu at tatlong taon ay nakalipas na;

8:3 At ang mga tao ay nagsimulang umasa nang buong taimtim sa mga palatandaang ibinigay ng propetang si Samuel, ang Lamanita, oo, sa panahong magkakaroon ng kadiliman sa loob ng tatlong araw sa ibabaw ng lupain.

8:4 At nagsimulang magkaroon ng malaking pag-aalinlangan at pagtatalo sa mga tao, sa kabila ng maraming palatandaang naibigay na.

8:5 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlumpu at apat na taon, sa unang buwan, sa ikaapat na araw ng buwan, ay nagkaroon ng isang malakas na bagyo, na hindi pa kailanman naranasan sa buong lupain.

8:6 At nagkaroon din ng isang malakas at kakila-kilabot na unos; at nagkaroon ng kakila-kilabot na kulog, kung kaya nga't niyanig nito ang buong lupa na parang ito ay mabibiyak.

8:7 At nagkaroon ng lubhang matatalim na kidlat, na hindi pa kailanman nakita sa buong lupain.

8:8 At ang lunsod ng Zarahemla ay nag-apoy.

8:9 At ang lunsod ng Moroni ay lumubog sa kailaliman ng dagat, at ang mga naninirahan doon ay nangalunod.

8:10 At ang lupa sa lunsod ng Moronihis ay tumaas, kung kaya't sa kinalalagyan ng lunsod ay nagkaroon ng isang malaking bundok.

8:11 At nagkaroon ng isang malaki at kakila-kilabot na pagkawasak sa lupaing patimog.

8:12 Subalit masdan, mayroon pang higit na malaki at kakila-kilabot na pagkawasak sa lupaing pahilaga; sapagkat masdan, ang ibabaw ng buong lupain ay nabago, dahil sa unos at mga buhawi, at mga pagkulog at pagkidlat, at sa labis na lakas ng pagyanig ng buong lupa;

8:13 At ang mga lansangang-bayan ay nangawasak, at ang mga pantay na daan ay nasira, at maraming patag na lugar ang naging baku-bako.

8:14 At maraming malaki at kilalang lunsod ang lumubog, at marami ang nasunog, at marami ang nayanig hanggang sa ang mga gusali roon ay bumagsak sa lupa, at ang mga naninirahan doon ay nangamatay, at ang mga pook ay naiwang mapanglaw.

8:15 At may mga lunsod na natira; subalit ang kapinsalaan niyon ay lubhang malaki, at marami sa mga naroon ang nangamatay.

8:16 At may ilang tinangay ng buhawi; at kung saan man sila naparoon ay walang taong nakaaalam, maliban sa alam nila na sila ay tinangay.

8:17 At sa gayon ang ibabaw ng buong lupain ay naiba ang hugis, dahil sa mga unos, at sa mga pagkulog, at sa mga pagkidlat, at sa pagyanig ng lupa.

8:18 At masdan, ang mga bato ay nahati sa dalawa; ang mga yaon ay nangabiyak sa ibabaw ng buong lupain, kung kaya ang mga yaon ay natagpuang pira-piraso, at mga bitak at mga putok, sa ibabaw ng buong lupain.

8:19 At ito ay nangyari na, nang ang mga pagkulog, at ang mga pagkidlat, at ang bagyo, at ang unos, at ang mga pagyanig ng lupa ay tumigil -- sapagkat masdan, ang mga ito ay tumagal sa loob ng mga tatlong oras; at ang wika ng ilan ang oras ay higit pa roon; gayunman, lahat ng kasindak-sindak at kakila-kilabot na bagay na ito ay naganap sa loob ng mga tatlong oras -- at pagkatapos masdan, nagkaroon ng kadiliman sa ibabaw ng lupain.

8:20 At ito ay nangyari na, na nagkaroon ng makapal na kadiliman sa ibabaw ng buong lupain, kung kaya't ang mga naninirahan doon na hindi napabagsak ay nadama ang ulap ng kadiliman;

8:21 At hindi maaaring magkaroon ng liwanag, dahil sa kadiliman, ni mga kandila, ni mga sulo; ni hindi makapagsindi ng apoy sa pamamagitan ng kanilang mga napakainam at lubhang tuyong kahoy, kung kaya't hindi maaaring magkaroon ng anupamang liwanag.

8:22 At walang anupamang liwanag na nakita, ni apoy, ni kislap, ni ang araw, ni ang buwan, ni ang mga bituin, sapagkat lubhang napakakapal ng abu-abo ng kadiliman na nasa ibabaw ng lupain.

8:23 At ito ay nangyari na, na tumagal sa loob ng tatlong araw na walang liwanag na nakita; at nagkaroon ng matinding pagdadalamhati at hagulgol at pagtangis sa mga tao nang walang humpay; oo, matindi ang paghihinagpis ng mga tao, dahil sa kadiliman at malaking pagkawasak na sumapit sa kanila.

8:24 At sa isang dako sila ay narinig na sumisigaw, sinasabing: O kung kami ay nagsisi bago sumapit itong kasindak-sindak at kakila-kilabot na araw, disin sana ang aming mga kapatid ay naligtas, at sila ay hindi sana nasunog sa yaong dakilang lunsod ng Zarahemla.

8:25 At sa iba pang dako sila ay narinig na sumisigaw at nagdadalamhati, sinasabing: O kung kami ay nagsisi bago sumapit itong kasindak-sindak at kakila-kilabot na araw, at hindi pinatay at binato ang mga propeta, at itinaboy sila; disin sana ang aming mga ina at aming magagandang anak na babae, at aming mga anak ay naligtas, at hindi natabunan sa yaong dakilang lunsod ng Moronihah. At gayon ang hagulgulan ng mga tao, matindi at kakila-kilabot.

KABANATA 9 (Mga a.d. 34)

9:1 At ito ay nangyari na, na may tinig na narinig sa lahat ng naninirahan sa lupain, sa ibabaw ng buong lupaing ito, na nagpapahayag:

9:2 Sa aba, sa aba, sa aba sa mga taong ito; sa aba sa mga naninirahan sa buong mundo maliban kung sila ay magsisisi; sapagkat ang diyablo ay humahalakhak, at ang kanyang mga anghel ay nagsasaya, dahil sa mga napatay sa kaaya-ayang mga anak na lalaki't babae ng aking mga tao; at dahil sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain kung kaya't sila ay bumagsak!

9:3 Masdan, ang dakilang lunsod ng Zarahemla ay sinunog ko ng apoy, at ang mga naninirahan doon.

9:4 At masdan, ang dakilang lunsod ng Moroni ay pinapangyari kong lumubog sa kailaliman ng dagat, at ang mga naninirahan doon na mangalunod.

9:5 At masdan, ang dakilang lunsod ng Moronihah ay tinabunan ko ng lupa, at ang mga naninirahan doon, upang itago ang kanilang mga kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain mula sa aking harapan, upang ang dugo ng mga propeta at ng mga banal ay hindi na sasaksi sa akin laban sa kanila.

9:6 At masdan, ang lunsod ng Gilgal ay pinapangyari kong lumubog, at ang mga naninirahan doon na malibing sa kailaliman ng lupa;

9:7 Oo, at ang lunsod ng Onihah at ang mga naninirahan doon, at ang lunsod ng Mocom at ang mga naninirahan doon, at ang lunsod ng Jerusalem at ang mga naninirahan doon; at mga tubig ay pinapangyari kong pumalit sa lugar niyon, upang itago ang kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain mula sa aking harapan, upang ang dugo ng mga propeta at ng mga banal ay hindi na sasaksi sa akin laban sa kanila.

9:8 At masdan, ang lunsod ng Gadiandi, at ang lunsod ng Gadiomnas, at ang lunsod ng Jacob, at ang lunsod ng Gimgimno, ang lahat ng ito ay pinapangyari kong lumubog, at lumikha ng mga burol at lambak sa mga lugar niyon; at ang mga naninirahan doon ay inilibing ko sa kailaliman ng lupa, upang itago ang kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain mula sa aking harapan, upang ang dugo ng mga propeta at ng mga banal ay hindi na sasaksi sa akin laban sa kanila.

9:9 At masdan, ang dakilang lunsod ng Jacobugat, na tinitirahan ng mga tao ni haring Jacob, ay pinapangyari kong masunog ng apoy dahil sa kanilang mga kasalanan at kanilang mga kasamaan, na nakahihigit sa lahat ng kasamaan ng buong sangkatauhan, dahil sa kanilang mga lihim na pagpaslang at

pakikipagsabwatan; sapagkat sila itong nagwasak sa kapayapaan ng aking mga tao at sa pamahalaan ng lupain; kaya nga pinapangyari kong masunog sila, upang lipulin sila mula sa aking harapan, upang ang dugo ng mga propeta at ng mga banal ay hindi na sasaksi sa akin laban sa kanila.

9:10 At masdan, ang lunsod ng Laman, at ang lunsod ng Jos, at ang lunsod ng Gad, at ang lunsod ng Kiskumen, ay pinapangyari kong masunog ng apoy, at ang mga naninirahan doon, dahil sa kanilang kasamaan sa pagtataboy sa mga propeta, at sa pagbabato sa mga yaong isinugo ko upang ihayag sa kanila ang hinggil sa kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain.

9:11 At dahil sa silang lahat ay itinaboy nila, kung kaya't wala nang mabubuti sa kanila, ako ay nagpadala ng apoy at nilipol sila, upang itago ang kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain mula sa aking harapan, upang ang dugo ng mga propeta at ng mga banal na aking isinugo sa kanila ay hindi na dumaing pa sa akin mula sa lupa laban sa kanila.

9:12 At maraming malawakang pagkawasak ang pinapangyari kong sumapit sa lupaing ito, at sa mga taong ito, dahil sa kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain.

9:13 O lahat kayong naligtas dahil sa kayo ay higit na mabubuti kaysa sa kanila, hindi pa ba kayo ngayon magbabalik sa akin, at magsisisi sa inyong mga kasalanan, at magbalik-loob, upang mapagaling ko kayo?

9:14 Oo, katotohanang sinasabi ko sa inyo, kung lalapit kayo sa akin ay magkakaroon kayo ng buhay na walang hanggan. Masdan, ang aking bisig ng awa ay nakaunat sa inyo, at kung sinuman ang lalapit, siya ay tatanggapin ko; at pinagpala ang mga yaong lumalapit sa akin.

9:15 Masdan, ako si Jesucristo, ang Anak ng Diyos. Nilikha ko ang kalangitan at ang lupa, at lahat ng bagay na nasa mga ito. Kasama ko ang Ama mula pa sa simula. Ako ay nasa Ama, at ang Ama ay nasa akin; at sa pamamagitan ko ay dinakila ng Ama ang kanyang pangalan.

9:16 Pumaroon ako sa sariling akin at hindi ako tinanggap ng sariling akin. At ang mga banal na kasulatan hinggil sa aking pagparito ay natupad na.

9:17 At kasindami ng tumanggap sa akin, sa kanila ay ipinagkaloob ko na maging mga anak ng Diyos; at gayon din ang gagawin ko sa lahat ng maniniwala sa aking pangalan, sapagkat masdan, sa pamamagitan ko dumarating ang pagtubos, at sa pamamagitan ko ang mga batas ni Moises ay natupad.

9:18 Ako ang ilaw at ang buhay ng sanlibutan. Ako ang Alpha at ang Omega, ang simula at ang wakas.

9:19 At hindi na kayo mag-aalay pa sa akin ng pagbubuhos ng dugo; oo, ang inyong mga alay at inyong mga handog na sinusunog ay tatanggalin na, sapagkat wala na akong tatanggapin pa sa mga alay ninyo at mga handog na sinusunog ninyo.

9:20 At mag-aalay kayo bilang pinaka-hain sa akin ng isang bagbag na puso at nagsisising espiritu. At sinuman ang lalapit sa akin nang may bagbag na puso at nagsisising espiritu, siya ay bibinyagan ko ng apoy at ng Espiritu Santo, maging tulad ng mga Lamanita, dahil sa kanilang pananampalataya sa akin sa panahon ng kanilang pagbabalik-loob, ay nabinyagan ng apoy at ng Espiritu Santo, at hindi nila nalalaman ito.

9:21 Masdan, pumarito ako sa daigdig upang bigyang-kaganapan ang pagtubos sa sanlibutan, upang iligtas ang sanlibutan mula sa kasalanan.

9:22 Anupa't sinuman ang magsisisi at lalapit sa akin na tulad ng maliit na bata, siya ay tatanggapin ko, sapagkat sa kanila ang kaharian ng Diyos. Masdan, sapagkat sa kanila ko inialay ang aking buhay, at muling kinuha ito; kaya nga magsisi, at lumapit sa akin kayong mga nasa dulo ng mundo, at maligtas.

KABANATA 10
(Mga a.d. 34-35)

10:1 At ngayon masdan, ito ay nangyari na, na narinig ng lahat ng tao ng lupain ang mga salitang ito, at sumasaksi rito. At matapos ang mga salitang ito ay nagkaroon ng katahimikan sa lupain sa loob ng maraming oras;

10:2 Sapagkat labis-labis ang panggigilalas ng mga tao, kung kaya't nagsitigil sila sa pananaghoy at paghagulgol dahil sa pagkawala ng kanilang mga kaanak na napatay; anupa't nagkaroon ng katahimikan sa buong lupain sa loob ng maraming oras.

10:3 At ito ay nangyari na, na may tinig na nangusap na muli sa mga tao, at narinig ng lahat ng tao, at sumasaksi rito, sinasabing:

10:4 O kayong mga tao nitong mga dakilang lunsod na mga bumagsak, na mga inapo ni Jacob, oo, na kabilang sa sambahayan ni Israel, kaydalas ko kayong tinipon tulad ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga sisiw sa ilalim ng kanyang mga pakpak, at inalagaan kayo.

10:5 At muli, gaano kadalas ko kayong tinipon tulad ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga sisiw sa ilalim ng kanyang mga pakpak, oo, O kayong mga tao ng sambahayan ni Israel, na nahulog; oo, O kayong mga tao ng sambahayan ni Israel, kayong naninirahan sa Jerusalem, na tulad ninyong nahulog; oo, kaydalas ko kayong tinipon tulad ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga sisiw, at tumanggi kayo.

10:6 O kayong sambahayan ni Israel na aking iniligtas, gaano kadalas ko kayong titipunin tulad ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga sisiw sa ilalim ng kanyang mga pakpak, kung kayo ay magsisisi at magbabalik sa akin nang buong layunin ng puso.

10:7 Subalit kung hindi, O sambahayan ni Israel, ang mga lugar na inyong tinitirahan ay magiging mapanglaw hanggang sa panahon ng pagsasakatuparan ng tipan sa inyong mga ama.

10:8 At ngayon ito ay nangyari na, na matapos marinig ng mga tao ang mga salitang ito, masdan, sila ay nagsimulang muling magsipanangis at magsipaghagulgol dahil sa pagkawala ng kanilang kaanak at mga kaibigan.

10:9 At ito ay nangyari na, na sa gayon lumipas ang tatlong araw. At ito ay sa umaga, at ang kadiliman ay naglaho mula sa ibabaw ng lupain, at ang lupa ay tumigil sa pagyanig, at ang mga bato ay tumigil sa paghahati-hati, at ang mga kakila-kilabot na paghihinagpis ay tumigil, at ang lahat ng malakas na ingay ay lumipas.

10:10 At ang lupa ay muling nagsama, kung kaya't nanatili ito; at ang pagdadalamhati, at ang pananangis, at ang paghagulgol ng mga taong naligtas na mabuhay ay nagsitigil; at ang kanilang pagdadalamhati ay naging kagalakan, at ang kanilang mga pananaghoy ay naging pagbibigay-puri at pasasalamat sa Panginoong Jesucristo, na kanilang Manunubos.

10:11 At sa gayon natupad ang mga banal na kasulatan na winika ng mga propeta.

10:12 At ang higit na mabubuting bahagi ng mga tao ang naligtas, at sila itong mga tumanggap sa mga propeta at hindi sila pinagbabato; at sila itong mga hindi pinadanak ang dugo ng mga banal, na mga naligtas --

10:13 At sila ay naligtas at hindi nahulog at nalibing sa lupa; at hindi sila nalunod sa kailaliman ng dagat; at hindi sila nasunog ng apoy, ni hindi sila nabagsakan at nadurog sa kamatayan; at hindi sila natangay ng buhawi; ni hindi sila nadaig ng abu-abo ng usok at ng kadiliman.

10:14 At ngayon, kung sinuman ang nagbabasa, unawain niya; siya na may mga banal na kasulatan, saliksikin niya ang mga ito, at mababasa at mapagmasdan kung ang lahat ng kamatayang ito at pagkawasak sa pamamagitan ng apoy, at sa pamamagitan ng usok, at sa pamamagitan ng mga bagyo, at sa pamamagitan ng mga buhawi, at sa pamamagitan ng pagbubukas ng lupa upang tanggapin sila, at ang lahat ng bagay na ito ay hindi tungo sa katuparan ng mga propesiya ng marami sa mga banal na propeta.

10:15 Masdan, sinasabi ko sa inyo, Oo, marami ang nagpatotoo sa mga bagay na ito na tungkol sa pagparito ni Cristo, at pinatay dahil sa sila ay nagpatotoo sa mga bagay na ito.

10:16 Oo, ang propetang si Zenos ay nagpatotoo sa mga bagay na ito, at si Zenok ay nangusap din hinggil sa mga bagay na ito, dahil sa sila ay nagpatotoo lalung-lalo na hinggil sa atin, na mga labi ng kanilang mga binhi.

10:17 Masdan, ang ating amang si Jacob ay nagpatotoo rin hinggil sa mga labi ng mga binhi ni Jose. At masdan, hindi ba't tayo ay mga labi ng mga binhi ni Jose? At ang mga bagay na ito na nagpapatotoo sa atin, hindi ba't ang mga ito ay nasusulat sa mga laminang tanso na dinala ng ating amang si Lehi mula sa Jerusalem?

10:18 At ito ay nangyari na, na sa pagtatapos ng ikatatlumpu at apat na taon, masdan, ipakikita ko sa inyo na ang mga tao ni Nephi na mga naligtas, at ang mga yaon ding dating tinatawag na mga Lamanita, na mga naligtas, ay nagkaroon ng maraming kasihan na ipinakita sa kanila, at dakilang pagpapala ang ibinuhos sa kanilang mga ulo, kung kaya nga't pagkatapos na pagkatapos ng pag-akyat ni Cristo sa langit ay tunay niyang ipinakita ang kanyang sarili sa kanila --

10:19 Ipinakita ang kanyang katawan sa kanila, at nangangaral sa kanila; at ang ulat ng kanyang ministeryo ay ibibigay pagkaraan nito. Anupa't sa oras na ito ay tinatapos ko ang aking mga pangungusap.

Ipinakita ni Jesucristo ang kanyang sarili sa mga tao ni Nephi, habang ang maraming tao ay magkakasamang nagtipon sa lupaing Masagana, at nangaral sa kanila; at sa ganitong paraan ipinakita niya ang kanyang sarili sa kanila. Binubuo ng mga kabanata 11 hanggang 26 na pinagsama-sama.

KABANATA 11

(Mga a.d. 34)

11:1 At ngayon ito ay nangyari na, na may napakaraming tao na sama-samang nagtipon sa mga tao ni Nephi, sa paligid ng templo na nasa lupaing Masagana; at sila ay nanggigilalas at namamangha sa isa't isa, at isinasalaysay sa isa't isa ang malaki at kagila-gilalas na pagbabagong nangyari.

11:2 At sila rin ay nangag-uusap tungkol sa Jesucristong ito, na kung kanino ang palatandaan ay ibinigay hinggil sa kanyang kamatayan.

11:3 At ito ay nangyari na, na habang sila ay nasa gayong pakikipag-usap sa isa't isa, sila ay nakarinig ng tinig na parang nanggagaling sa langit; at iginala nila ang kanilang mga paningin sa paligid, sapagkat hindi nila naunawaan ang tinig na kanilang narinig; at iyon ay hindi garalgal na tinig, ni hindi ito malakas na tinig; gayunpaman, at sa kabila ng ito ay isang maliit na tinig, iyon ay tumimo sa kanila na nakaririnig hanggang sa kaibuturan, kung kaya't walang bahagi ng kanilang katawan ang hindi nagawang panginigin nito; oo, iyon ay tumimo sa kanilang pinaka-kaluluwa, at nagpaalab sa kanilang mga puso.

11:4 At ito ay nangyari na, na muli nilang narinig ang tinig, at hindi nila ito naunawaan.

11:5 At muli, sa ikatlong pagkakataon narinig nila ang tinig, at binuksan ang kanilang mga tainga upang marinig ito; at ang kanilang mga mata ay tumingin sa pinanggagalingan ng tunog niyon; at sila ay walang kurap na tumingin sa langit, kung saan ang tunog ay nanggagaling.

11:6 At masdan, sa ikatlong pagkakataon ay naunawaan nila ang tinig na kanilang narinig; at sinabi nito sa kanila:

11:7 Masdan, ang Minamahal kong Anak, na siya kong labis na kinalulugdan, sa kanya ay niluwalhati ko ang aking pangalan -- pakinggan ninyo siya.

11:8 At ito ay nangyari na, nang kanilang maunawaan ay muli nilang itinuon ang kanilang mga paningin sa langit; at masdan, nakita nila ang isang Lalaking bumababa mula sa langit; at siya ay nabibihisan ng isang maputing bata; at siya ay bumaba at tumayo sa gitna nila; at ang mga paningin ng lahat ng tao ay natuon sa kanya, at hindi nila tinangkang buksan ang kanilang mga bibig, maging sa isa't isa, at hindi malaman ang kahulugan nito, sapagkat inakala nila na isang anghel ang nagpakita sa kanila.

11:9 At ito ay nangyari na, na iniunat niya ang kanyang kamay at nangusap sa mga tao, sinasabing:

11:10 Masdan, ako si Jesucristo, na siyang pinatotohanan ng mga propeta na paparito sa daigdig.

11:11 At masdan, ako ang ilaw at ang buhay ng sanlibutan; at ako ay uminom sa mapait na sarong ibinigay ng Ama sa akin, at niluwalhati ang Ama sa pagdadala ko ng mga kasalanan ng sanlibutan, na kung saan aking binata ang kalooban ng Ama sa lahat ng bagay magbuhat pa sa simula.

11:12 At ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, ang lahat ng tao ay nangabuwal sa lupa; sapagkat kanilang naalaalang iprinopesiya sa kanila na ipakikita ni Cristo ang kanyang sarili sa kanila pagkatapos na siya ay umakyat sa langit.

11:13 At ito ay nangyari na, na ang Panginoon ay nangusap sa kanila sinasabing:

11:14 Bumangon at lumapit sa akin, upang inyong maihipo ang inyong mga kamay sa aking tagiliran, at upang inyo ring masalat ang bakas ng pako sa aking mga kamay at aking mga paa, upang inyong malaman na ako nga ang Diyos ng Israel, at ang Diyos ng buong sangkatauhan, at pinatay para sa mga kasalanan ng sanlibutan.

11:15 At ito ay nangyari na, na ang maraming tao ay lumapit, at inihipo ang kanilang mga kamay sa kanyang tagiliran, at sinalat ang bakas ng pako sa kanyang mga kamay at kanyang mga paa; at ito ay ginawa nila, isa-isang nagsilapit hanggang sa ang lahat ay makalapit, at nakita ng kanilang mga mata at nadama ng kanilang mga kamay, at nalaman nang may katiyakan at nagpatotoo, na ito ay siya nga, na siyang isinulat ng mga propeta, na paparito.

11:16 At nang lahat sila ay makalapit at makasaksi para sa kanilang sarili, sila ay sumigaw sa iisang tinig, sinasabing:

11:17 Hosana! Purihin ang pangalan ng Kataas-taasang Diyos! At sila ay nagsiluhod sa paanan ni Jesus, at sinamba siya.

11:18 At ito ay nangyari na, na siya ay nangusap kay Nephi (sapagkat si Nephi ay nasa maraming tao) at kanya siyang inutusan na nararapat siyang lumapit.

11:19 At si Nephi ay tumayo at lumapit, at iniyukod ang kanyang sarili sa harapan ng Panginoon at hinagkan ang kanyang mga paa.

11:20 At ang Panginoon ay nag-utos sa kanya na tumayo siya. At siya ay tumayo at tumindig sa harapan niya.

11:21 At ang Panginoon ay nagsabi sa kanya: Ibinibigay ko sa iyo ang kapangyarihan na binyagan mo ang mga taong ito kapag ako ay umakyat nang muli sa langit.

11:22 At muli ang Panginoon ay tumawag pa ng iba, at gayon din ang sinabi sa kanila; at binigyan niya sila ng kapangyarihan na magbinyag. At kanyang sinabi sa kanila: Sa ganitong paraan kayo magbibinyag; at huwag magkakaroon ng mga pagtatalu-talo sa inyo.

11:23 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na sinuman ang magsisisi ng kanyang mga kasalanan sa pamamagitan ng inyong mga salita, at magnanais na mabinyagan sa aking pangalan, sa ganitong paraan ninyo sila bibinyagan -- Masdan, kayo ay bababa at tatayo sa tubig, at sa aking pangalan ay bibinyagan ninyo sila.

11:24 At ngayon masdan, ito ang mga salitang inyong sasabihin, bibigkasin ang kanilang pangalan, sinasabing:

11:25 Sa kapangyarihang ipinagkaloob sa akin ni Jesucristo, binibinyagan kita sa pangalan ng Ama, at ng Anak, at ng Espiritu Santo. Amen.

11:26 At pagkatapos inyo silang ilulubog sa tubig, at muling iaahon mula sa tubig.

11:27 At sa ganitong paraan kayo magbibinyag sa aking pangalan; sapagkat masdan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, na ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo ay isa; at ako ay nasa Ama, at ang Ama ay nasa akin, at ang Ama at ako ay isa.

11:28 At alinsunod sa iniutos ko sa inyo sa gayon kayo magbibinyag. At hindi dapat magkaroon ng mga pagtatalu-talo sa inyo, na kagaya noon; ni huwag kayong magkakaroon ng mga pagtatalo sa inyo hinggil sa mga paksa ng aking doktrina, na kagaya noon.

11:29 Sapagkat katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, siya na may diwa ng pagtatalo ay hindi sa akin, kundi sa diyablo, na siyang ama ng pagtatalo, at kanyang inuudyukan ang mga puso ng tao na makipagtalo nang may galit sa isa't isa.

11:30 Masdan, hindi ito ang aking doktrina, na pukawin sa galit ang mga puso ng tao, isa laban sa isa; kundi ito ang aking doktrina, na ang mga gayong bagay ay maiwaksi.

11:31 Masdan, katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ipahahayag ko sa inyo ang aking doktrina.

11:32 At ito ang aking doktrina, at ito ang doktrinang ibinigay ng Ama sa akin; at Ako ay nagpapatotoo sa Ama, at ang Ama ay nagpapatotoo sa akin, at ang Espiritu Santo ay nagpapatotoo sa Ama at sa akin; at ako ay nagpapatotoo na inuutusan ng Ama ang lahat ng tao, saan man, na magsisi at maniwala sa akin.

11:33 At sinuman ang maniniwala sa akin, at mabinyagan, siya rin ay maliligtas; at sila yaong magmamana ng kaharian ng Diyos.

11:34 At sinuman ang hindi maniniwala sa akin, at hindi mabinyagan, ay mapapahamak.

11:35 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na ito ang aking doktrina, at ako ay nagbibigay-patotoo nito mula sa Ama; at sinuman ang naniniwala sa akin ay naniniwala rin sa Ama; at sa kanya ang Ama ay magpapatotoo ng tungkol sa akin, sapagkat kanya siyang dadalawin ng apoy at ng Espiritu Santo.

11:36 At sa gayon magpapatotoo ng tungkol sa akin ang Ama, at ang Espiritu Santo ang magpapatotoo sa kanya ng tungkol sa Ama at sa akin; sapagkat ang Ama, at ako, at ang Espiritu Santo ay isa.

11:37 At muli sinasabi ko sa inyo, kailangan na kayo ay magsisi, at maging katulad ng isang maliit na bata, at magpabinyag sa aking pangalan, o hindi ninyo maaaring matanggap ang mga bagay na ito sa anumang paraan.

11:38 At muli sinasabi ko sa inyo, kailangan na kayo ay magsisi, at magpabinyag sa aking pangalan, at maging katulad ng isang maliit na bata, o hindi kayo magmamana ng kaharian ng Diyos sa anumang paraan.

11:39 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na ito ang aking doktrina, at sinuman ang magtatayo sa ibabaw nito ay nagtatayo sa ibabaw ng aking bato, at ang mga pintuan ng impiyerno ay hindi mananaig laban sa kanila.

11:40 At sinuman ang magpapahayag nang humigit-kumulang dito, at itatag ito bilang aking doktrina, sa kanya rin nagmumula ang masama, at hindi nakatayo sa ibabaw ng aking bato; kundi siya ay nagtayo sa isang saligang buhangin, at ang mga pintuan ng impiyerno ay nakabukas upang tanggapin ang gayon kapag dumating ang mga baha at hampasin ito ng hangin,

11:41 Samakatwid, humayo kayo sa mga taong ito, at ipahayag ang mga salitang aking sinabi hanggang sa mga dulo ng mundo.

KABANATA 12 (Mga a.d. 34)

12:1 At ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito kay Nephi, at sa mga yaong tinawag, (ngayon, ang bilang ng mga yaong tinawag, at tumanggap ng kapangyarihan at karapatan na magbinyag, ay labindalawa) at masdan, iniunat niya ang kanyang kamay sa maraming tao, at sumigaw sa kanila, sinasabing: Pinagpala kayo kung kayo ay makikinig sa mga salita nitong labindalawang aking pinili mula sa inyo upang maglingkod sa inyo, at maging inyong mga tagapaglingkod; at sa kanila ay ibinigay ko ang kapangyarihan na binyagan kayo sa tubig; at matapos na kayo ay mabinyagan sa tubig, masdan, bibinyagan ko kayo ng apoy at ng Espiritu Santo; kaya nga pinagpala kayo kung kayo ay maniniwala sa akin at magpapabinyag, matapos na makita ninyo at malaman ninyo na ako ay siya nga.

12:2 At muli, higit na pinagpala sila na maniniwala sa inyong mga salita dahil sa kayo ay nagpapatotoo na inyo akong nakita, at nalaman ninyo na ako ay siya nga. Oo, pinagpala sila na maniniwala sa inyong mga salita, at bababa sa kailaliman ng pagpapakumbaba at magpabinyag, sapagkat sila ay dadalawin ng apoy at ng Espiritu Santo, at tatanggap ng kapatawaran sa kanilang mga kasalanan.

12:3 Oo, mapapalad ang mga aba sa espiritu na lumalapit sa akin, sapagkat sa kanila ang kaharian ng langit.

12:4 At muli, mapapalad silang lahat na nahahapis sapagkat sila ay aaliwin.

12:5 At mapapalad ang mga maamo, sapagkat mamanahin nila ang lupa.

12:6 At mapapalad silang lahat na nagugutom at nauuhaw sa kabutihan, sapagkat sila'y mapupuspos ng Espiritu Santo.

12:7 At mapapalad ang mga maawain, sapagkat sila'y kaaawaan.

12:8 At mapapalad ang lahat nang may dalisay na puso, sapagkat makikita nila ang Diyos.

12:9 At mapapalad ang lahat ng tagapamayapa, sapagkat sila'y tatawaging mga anak ng Diyos.

12:10 At mapapalad silang lahat na pinag-uusig dahil sa aking pangalan, sapagkat sa kanila ang kaharian ng langit.

12:11 At pinagpala kayo kung ang mga tao ay lalaitin kayo at pag-uusigin, at magsasabi ng lahat ng uri ng kasamaan laban sa inyo na hindi totoo, dahil sa akin;

12:12 Sapagkat kayo ay magkakaroon ng malaking kagalakan at labis na kasiyahan, sapagkat malaki ang inyong gantimpala sa langit; sapagkat gayon nila pinag-usig ang mga propetang nangauna sa inyo.

12:13 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ibinibigay ko sa inyo na maging asin ng lupa; ngunit kung ang asin ay mawalan ng lasa saan kaya ang lupa ay mapapaalat? Ang asin kung magkagayon ay magiging walang kabuluhan, kundi ang itapon at yapakan ng mga paa ng tao.

12:14 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ibinibigay ko sa inyo na maging ilaw ng mga taong ito. Isang lunsod na nakatayo sa ibabaw ng isang burol na hindi maitatago.

12:15 Masdan, ang mga tao ba ay nagsisindi ng kandila upang ilagay sa ilalim ng takalan? Hindi, kundi sa isang kandelerero, at ito ay nagbibigay-liwanag sa lahat ng nasa bahay;

12:16 Samakatwid hayaan na ang inyong ilaw ay magliwanag sa harapan ng mga taong ito, upang makita nila ang inyong mabubuting gawa at luwalhatiin nila ang inyong Ama na nasa langit.

12:17 Huwag ninyong isipin na ako ay naparito upang wasakin ang batas o ang mga propeta. Ako ay hindi naparito upang magwasak kundi upang tumupad;

12:18 Sapagkat katotohanang sinasabi ko sa inyo, ni isang tuldok o isang kudlit ay hindi mawawala sa batas, kundi sa akin ito ay natupad na lahat.

12:19 At masdan, ibinigay ko sa inyo ang batas at ang mga kautusan ng aking Ama, upang kayo ay maniwala sa akin, at upang kayo ay magsisi sa inyong mga kasalanan, at lumapit sa akin nang may pusong bagbag at nagsisising espiritu. Masdan, nasa inyo ang mga kautusan, at ang batas ay natupad na.

12:20 Kaya nga magsilapit kayo sa akin at kayo ay maliligtas; sapagkat katotohanang sinasabi ko sa inyo, na maliban kung inyong susundin ang mga kautusan ko, na aking iniutos sa inyo sa oras na ito, hindi kayo kailanman maaaring makapasok sa kaharian ng langit.

12:21 Narinig ninyo na sinabi nila noong unang panahon, at ito rin ay nasulat sa inyo, na huwag kayong papatay, at sinuman ang pumatay ay mapapasapanganib sa kahatulan ng Diyos;

12:22 Ngunit sinasabi ko sa inyo, na sinuman ang nagagalit sa kanyang kapatid ay manganganib sa kanyang kahatulan. At sinuman ang magsasabi sa kanyang kapatid, Raca, ay mapapasapanganib sa kapulungan; at sinumang magsabing, Hangal ka, ay mapapasapanganib sa apoy ng impiyerno.

12:23 Kaya nga, kung kayo ay lalapit sa akin, o magnanais na lumapit sa akin, at naalaala ninyo na ang inyong kapatid ay may anumang laban sa inyo --

12:24 Magtungo kayo sa inyong kapatid, at makipagkasundo muna kayo sa inyong kapatid, at pagkatapos kayo ay lumapit sa akin nang may buong layunin ng puso, at tatanggapin ko kayo.

12:25 Makipagkasundo kayo agad sa inyong kaaway samantalang kayo ay kasama niya sa daan, baka sa anumang sandali kayo ay dakpin niya at itapon kayo sa bilangguan.

12:26 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, kayo sa anumang paraan ay hindi makalalabas doon hanggang sa mabayaran ninyo ang kahuli-hulihang senine. At samantalang kayo ay nasa bilangguan mababayaran ba ninyo maging ang isang senine? Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, Hindi.

12:27 Masdan, isinulat nila noong unang panahon, na huwag kayong makikiapid;

12:28 Ngunit sinasabi ko sa inyo, na sinuman ang tumingin sa isang babae, taglay ang pagnanasa sa kanya, ay nagkasala na ng pakikiapid sa kanyang puso.

12:29 Masdan, ibinibigay ko sa inyo ang isang kautusan, na huwag ninyo pahintulutan na ang mga bagay na ganito ay pumasok sa inyong mga puso;

12:30 Sapagkat higit na mabuting pagkaitan ninyo ang inyong sarili ng mga bagay na ito, kung saan ninyo papasanin ang inyong krus, kaysa sa kayo ay ihagis sa impiyerno.

12:31 Ito ay nasusulat, na sinuman ang hihiwalay sa kanyang asawang babae, bigyan niya siya ng kasulatan ng kalag-kasal.

12:32 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na sinuman ang hihiwalay sa kanyang asawang babae, maliban na lamang sa dahilang pangangalunya, ay nagbibigay ng dahilan sa kanya na makiapid; at sinuman ang pakakasala sa kanya na hiwalay sa asawa ay magkakasala ng pakikiapid.

12:33 At muli nasusulat, huwag ninyong ipanunumpa ang inyong sarili, kundi gampanan sa Panginoon ang inyong mga sumpa.

12:34 Ngunit katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, huwag kayong mangangako; ni sa langit, sapagkat iyon ang trono ng Diyos;

12:35 O sa lupa, sapagkat iyon ang tuntungan ng kanyang mga paa;

12:36 Ni mangako kayo sa inyong mga ulo, sapagkat hindi ninyo kaya na ang isang buhok ay gawing maitim o maputi.

12:37 Ngunit ang inyong magiging pananalita ay Oo, oo; Hindi, hindi; sapagkat anuman ang hihigit pa rito ay masama.

12:38 At masdan, nasusulat, mata sa mata, at ngipin sa ngipin;

12:39 Ngunit sinasabi ko sa inyo, na huwag kayong makilaban sa masama, kundi kung sinuman ang sasampal sa inyo sa kanang pisngi, ibaling din ninyo sa kanya ang kabila.

12:40 At kung sinumang tao ang ipagsasakdal kayo sa batas at kukunin ang inyong tunika, hayaan ninyong mapasakanya rin ang inyong balabal;

12:41 At kung sinuman ang pipilit sa inyo na lumakad ng isang milya, sumama kayo sa kanya ng dalawang ulit.

12:42 Bigyan ninyo siya na nanghihingi sa inyo, at siya na nanghihiram sa inyo ay huwag ninyong tatalikuran.

12:43 At masdan, nasusulat din, mahal inyo ang inyong kapwa at kapootan ninyo ang inyong kaaway;

12:44 Ngunit masdan sinasabi ko sa inyo, mahal inyo ang inyong mga kaaway, pagpalain ninyo sila na sumusumpa sa inyo, gawan ninyo ng mabuti sila na napopoot sa inyo, at ipanalangin ninyo sila na may masamang hangarin sa paggamit sa inyo at umuusig sa inyo;

12:45 Upang kayo ay maging mga anak ng inyong Ama na nasa langit; sapagkat pinasisikat niya ang kanyang araw sa masasama at sa mabubuti.

12:46 Kaya nga, yaong mga bagay noong unang panahon na nasa ilalim ng batas, sa akin ang lahat ay natupad na.

12:47 Ang mga lumang bagay ay lumipas na, at lahat ng bagay ay naging bago.

12:48 Anupa't nais ko na kayo ay maging ganap na katulad ko, o ng inyong Ama na nasa langit ay ganap.

KABANATA 13

(lhambing sa Mateo 6. Mga a.d. 34)

13:1 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko na nais ko na kayo ay maglimos sa mga maralita; ngunit mag-ingat kayo na ang inyong paglilimos ay hindi ginagawa sa harapan ng mga tao upang makita nila; kung hindi ay wala kayong tatanggaping gantimpala mula sa inyong Ama na nasa langit.

13:2 Kaya nga, kung kayo ay maglilimos huwag ninyong hihipan ang pakakak sa harapan ninyo, gaya ng ginagawa ng mga mapagkunwari sa mga sinagoga at sa mga lansangan, upang sila ay papurihan ng tao. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, mayroon na silang gantimpala.

13:3 Ngunit kung kayo ay maglilimos, huwag hayaang malaman ng iyong kaliwang kamay ang ginagawa ng iyong kanang kamay;

13:4 Upang ang inyong paglilimos ay malihim; at ang inyong Ama na nakakikita nang lihim, siya na rin ang maggagantimpala sa inyo nang hayagan.

13:5 At kung kayo ay mananalangin, huwag kayong tutulad sa ginagawa ng mga mapagkunwari, sapagkat iniibig nilang manalangin nang nakatayo sa mga sinagoga at sa mga panulukan ng mga lansangan, upang sila ay makita ng mga tao. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, mayroon na silang gantimpala.

13:6 Ngunit kayo, kung kayo ay mananalangin, pumasok kayo sa inyong silid, at kung maisara na ninyo ang inyong pintuan, manalangin kayo sa inyong Ama na nasa lihim; at ang inyong Ama, na nakakikita nang lihim, ay gagantimpalaan kayo nang hayagan.

13:7 Ngunit kung kayo ay mananalangin, huwag gumamit ng mga walang kabuluhang paulit-ulit, gaya ng ginagawa ng mga di binyagan, sapagkat iniisip nila na diringgin sila sa labis na kasasalita.

13:8 Huwag nga kayong tumulad sa kanila, sapagkat nalalaman ng inyong Ama ang mga bagay na kailangan ninyo bago pa kayo humingi sa kanya.

13:9 Sa ganitong pamamaraan magsidalangin kayo: Ama namin na nasa langit, sambahin ang pangalan ninyo.

13:10 Mangyari ang inyong kalooban dito sa lupa katulad ng sa langit.

13:11 At patawarin ninyo kami sa aming mga utang, katulad ng aming pagpapatawad sa may utang sa amin.

13:12 At huwag ninyo kaming hayaang akayin sa tukso, kundi iligtas ninyo kami sa masama.

13:13 Sapagkat sa inyo ang kaharian, at ang kapangyarihan, at ang kaluwalhatian, magpakailanman. Amen.

13:14 Sapagkat, kung inyong patatawarin ang mga tao sa kanilang mga pagkakasala, ang inyong Ama sa langit ay patatawarin din kayo.

13:15 Ngunit kung hindi ninyo patatawarin ang mga tao sa kanilang mga pagkakasala, ni ang inyong Ama ay hindi magpapatawad sa inyong mga kasalanan.

13:16 Bukod dito, kung kayo ay nag-aayuno huwag kayong tutulad sa mga mapagkunwari, na may malungkot na mukha, sapagkat pinasasama nila ang kanilang mga mukha upang lumitaw sa mga tao na sila ay nag-aayuno. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, mayroon na silang gantimpala.

13:17 Ngunit kayo, kung kayo ay nag-aayuno, langisan ang inyong ulo, at hugasan ang inyong mukha;

13:18 Upang huwag lumitaw sa mga tao na kayo ay nag-aayuno, kundi sa inyong Ama, na nasa lihim; at ang inyong Ama, na nakakikita nang lihim, ay gagantimpalaan kayo nang hayagan.

13:19 Huwag kayong mangagtipon ng mga kayamanan sa lupa, kung saan ang tanga at kalawang ay sumisira, at mga magnanakaw ay sapilitang pumapasok at nagnanakaw;

13:20 Ngunit mag-ipon para sa inyong sarili ng mga kayamanan sa langit, kung saan ni ang tanga o ang kalawang ay hindi makapaninira, at kung saan ang mga magnanakaw ay hindi sapilitang makapapasok o makapagnanakaw.

13:21 Sapagkat kung nasaan ang inyong kayamanan, naroon din ang inyong puso.

13:22 Ang ilawan ng inyong katawan ay ang mata; kung magkagayon, na ang inyong mata ay tapat, ang inyong buong katawan ay mapupuspos ng liwanag.

13:23 Ngunit kung ang inyong mata ay masama, ang buo ninyong katawan ay mapupuspos ng kadiliman. Kung magkagayon, ang liwanag na nasa inyo ay kadiliman, kaylaki ng kadilimang yaon!

13:24 Walang taong makapaglilingkod sa dalawang panginoon; sapagkat alinman sa dalawa ay kanyang kapopootan ang isa at iibigin ang pangalawa, o kaya ay mangangapit siya sa isa at kamumuhian ang ikalawa. Hindi kayo maaaring maglingkod sa Diyos at sa Mammon.

13:25 At ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, siya ay tumingin sa labindalawang kanyang pinili, at sinabi sa kanila: Tandaan ang mga salitang aking sinabi. Sapagkat masdan, kayo yaong aking mga piniling maglingkod sa mga taong ito. Kaya nga sinasabi ko sa inyo, huwag kayong mag-alaala para sa inyong buhay, kung ano ang inyong kakainin, o kung ano ang inyong iinum; o ang para sa inyong katawan, kung ano ang inyong isusuot. Hindi ba't ang buhay ay higit pa kaysa sa pagkain, at ang katawan kaysa sa kasuotan?

13:26 Masdan ang mga ibon sa himpapawid, hindi sila naghahasik, ni nag-aani o nagtitipon sa bangan; gayunman sila ay pinakakain ng inyong Ama sa langit. Hindi ba't kayo ay higit na mahalaga kaysa sa kanila?

13:27 Sino sa inyo ang sa pag-aalaala ay makapagdaragdag ng isang siko sa kanyang pangangatawan?

13:28 At bakit ninyo aalalahanin ang kasuotan? Isaalang-alang ang mga lirio sa parang kung paano sila lumalago; hindi sila gumagawa, ni sila'y humahabi.

13:29 At gayunman sinasabi ko sa inyo, na maging si Solomon, sa lahat ng kabantugan niya, ay hindi nakapagsuot ng katulad ng isa sa mga ito.

13:30 Kaya nga, kung ang Diyos ay binibihisan ang mga damo sa parang, na sa araw na ito ay gayon, at bukas ay ihahagis sa hurno, gayon din bibihisan niya kayo, kung hindi kayo may kakaunting pananampalataya.

13:31 Kaya nga huwag kayong mag-alaala, sinasabing, Ano ang aming kakainin? o, Ano ang aming iinum? o, Ano ang aming isusuot?

13:32 Sapagkat nalalaman ng inyong Ama sa langit na kailangan ninyo ang lahat ng bagay na ito.

13:33 Ngunit hanapin muna ninyo ang kaharian ng Diyos at ang kanyang kabutihan, at ang lahat ng bagay na ito ay idaragdag sa inyo.

13:34 Kaya nga huwag kayong mag-alaala para sa bukas, sapagkat ang bukas ang mag-aalaala ng mga bagay para sa kanyang sarili. Sapat na ang araw sa kasamaan niyaon.

KABANATA 14

(Ihambing sa Mateo 7. Mga a.d. 34)

14:1 At ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito ay bumaling siyang muli sa maraming tao, at binuksan niyang muli ang kanyang bibig sa kanila, sinasabing: Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, Huwag kayong hahatol, upang huwag kayong hatulan.

14:2 Sapagkat sa kahatulang ihahatol ninyo, kayo ay hahatulan, at sa panukat na isusukat ninyo, iyon ang ipanunukat na muli sa inyo.

14:3 At bakit mo minamasdan ang puwing na nasa mata ng iyong kapatid, ngunit hindi mo isinasaalang-alang ang tahilan na nasa iyong sariling mata?

14:4 O paano mo sasabihin sa iyong kapatid: Hayaan mong alisin ko ang puwing sa iyong mata -- at masdan, isang tahilan ay nasa iyong sariling mata?

14:5 Ikaw na mapagkunwari, alisin mo muna ang tahilan na nasa sarili mong mata; at sa gayon malinaw mong makikita ang pag-aalis ng puwing sa mata ng iyong kapatid.

14:6 Huwag ninyong ibigay ang anumang banal sa mga aso, ni ihagis ang inyong mga perlas sa mga baboy, baka yurakan nila ang mga ito sa ilalim ng kanilang mga paa, at magbalik muli at lapain kayo.

14:7 Humingi, at iyon ay ibibigay sa inyo; maghanap, at kayo'y makasusumpong, kumatok, at kayo'y pagbubuksan.

14:8 Sapagkat ang bawat humihingi ay tumatanggap, at siya na naghahanap ay makasusumpong; at sa kanya na kumakatok, siya ay pagbubuksan.

14:9 O mayroon ba sa inyo, na kung humihingi ang anak ng tinapay, ay bibigyan siya ng bato?

14:10 O kung humingi siya ng isda, siya ba ay bibigyan niya ng ahas?

14:11 Kung kayo nga, bagama't masasama, ay alam kung paano magbigay ng mabubuting handog sa inyong mga anak, gaano pa kaya ang inyong Ama na nasa langit na nagbibigay ng mabubuting bagay sa kanila na humihingi sa kanya?

14:12 Kaya nga, lahat ng bagay na nais ninyong gawin ng mga tao sa inyo, gayon ang gawin ninyo sa kanila, sapagkat ito ang batas at ang mga propeta.

14:13 Magsipasok kayo sa makipot na pasukan; sapagkat malapad ang pasukan, at malawak ang daan patungo sa pagkawasak, at marami ang papasok doon sa lugar na iyon;

14:14 Sapagkat makipot ang pasukan, at makitid ang daan, patungo sa buhay, at kakaunti ang nakasusumpong nito.

14:15 Mag-ingat kayo sa mga bulaang propeta, na lumalapit sa inyo na nakadamit tupa, ngunit sa loob ay lobong maninila.

14:16 Makikilala ninyo sila sa pamamagitan ng kanilang mga bunga. Ang mga tao ba ay namimitas ng mga ubas ng tinik, o mga igos ng dawagan?

14:17 Gayundin ang bawat mabuting punungkahoy ay nagbubunga ng mabuting bunga; ngunit ang masamang punungkahoy ay nagbubunga ng masamang bunga.

14:18 Ang mabuting punungkahoy ay hindi maaaring magbunga ng masamang bunga, ni ang masamang punungkahoy ay magbunga ng mabuting bunga.

14:19 Bawat punungkahoy na hindi nagbubunga ng mabuting bunga ay pinuputol, at inihahagis sa apoy.

14:20 Kaya nga, sa pamamagitan ng kanilang mga bunga ay makikilala ninyo sila.

14:21 Hindi lahat ng nagsasabi sa akin ng Panginoon, Panginoon, ay makapapasok sa kaharian ng langit; kundi siya na gumagawa ng kalooban ng aking Ama na nasa langit.

14:22 Marami ang magsasabi sa akin sa araw na yaon: Panginoon, Panginoon, hindi ba't kami ay nagpropesiya sa inyong pangalan, at sa inyong pangalan ay nagpalayas ng mga diyablo, at sa inyong pangalan ay gumawa ng maraming kamangha-manghang gawa?

14:23 At kung magkagayon ay ipahahayag ko sa kanila: Hindi ko kayo nakikilala; lumayo sa akin, kayong gumagawa ng masama.

14:24 Kaya nga, ang sinumang nakikinig ng mga salitang ito at ginagawa ang mga yaon, itutulad ko siya sa isang matalinong tao na nagtayo ng kanyang bahay sa ibabaw ng isang malaking bato --

14:25 At bumuhos ang ulan, at dumating ang baha, at umihip ang hangin, at humampas sa bahay na yaon; at iyon ay hindi bumagsak, sapagkat ito ay nakatayo sa ibabaw ng isang bato.

14:26 At ang bawat isa na nakaririnig ng mga salita kong ito at hindi ito ginagawa ay itutulad ko sa isang taong hangal, na nagtayo ng kanyang bahay sa buhanginan --

14:27 At bumuhos ang ulan, at dumating ang baha, at umihip ang hangin, at humampas sa bahay na yaon; at iyon ay bumagsak, at malakas ang pagbagsak niyon.

KABANATA 15

(Mga a.d. 34)

15:1 At ngayon ito ay nangyari na, nang matapos ni Jesus ang mga salitang ito, iginala niya ang kanyang mga paningin sa maraming tao, at sinabi sa kanila: Masdan, inyong narinig ang mga bagay na aking itinuro bago ako umakyat sa aking Ama; kaya nga, ang sinumang makatatanda ng mga salita ko at ginagawa ang mga yaon, siya ay ibabangon ko sa huling araw.

15:2 At ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito ay nahiwatigan niya na may ilan sa kanila na nanggigilalas, at namamangha kung ano ang gagawin niya hinggil sa mga batas ni Moises; sapagkat hindi nila nauunawaan ang sinabi na ang mga lumang bagay ay lumipas na, at lahat ng bagay ay naging bago.

15:3 At kanyang sinabi sa kanila: Huwag kayong manggilalas na sinabi ko sa inyo na ang mga lumang bagay ay lumipas na, at lahat ng bagay ay naging bago.

15:4 Masdan, sinasabi ko sa inyo na ang mga batas na ibinigay kay Moises ay natupad na.

15:5 Masdan, ako ang siyang nagbigay ng mga batas, at ako ang siyang nakipagtipan sa aking mga taong Israel; anupa't ang mga batas sa akin ay natupad na, sapagkat ako ay naparito upang tuparin ang mga batas; kaya nga iyon ay nagkaroon ng katapusan.

15:6 Masdan, hindi ko winawasak ang mga propeta, sapagkat kasindami ng hindi pa natutupad sa akin, katotohanang sinasabi ko sa inyo, lahat ay matutupad.

15:7 At sapagkat sinabi ko sa inyo na ang mga lumang bagay ay lumipas na, hindi ko winawasak yaong mga sinabi na hinggil sa mga bagay na darating.

15:8 Sapagkat masdan, ang tipan ko na ipinakipagtipan sa aking mga tao ay hindi pa natutupad na lahat; subalit ang mga batas na ibinigay kay Moises ay nagtapos sa akin.

15:9 Masdan, ako ang batas, at ang ilaw. Tumingin kayo sa akin, at magtiis hanggang wakas, at kayo ay mabubuhay; sapagkat siya na makapagtiis hanggang wakas ay bibigyan ko ng buhay na walang hanggan.

15:10 Masdan, naibigay ko na sa inyo ang mga kautusan; samakatwid sundin ninyo ang aking mga kautusan. At ito ang batas at ang mga propeta, sapagkat tunay na sila ay nagpatotoo tungkol sa akin.

15:11 At ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, sinabi niya sa labindalawang yaon na kanyang pinili:

15:12 Kayo ay aking mga disipulo; at kayo ay ilaw sa mga taong ito, na mga labi ng sambahayan ni Jose.

15:13 At masdan, ito ang lupaing inyong mana; at ibinigay ito ng Ama sa inyo.

15:14 At hindi sa alinmang panahon ang Ama ay nagbigay ng utos sa akin na nararapat sabihin ko iyon sa inyong mga kapatid sa Jerusalem.

15:15 Ni sa alinmang panahon ang Ama ay nagbigay sa akin ng utos na nararapat sabihin ko sa kanila hinggil sa iba pang lipi ng sambahayan ni Israel, na kung sino ay inakay ng Ama palabas ng lupain.

15:16 Ito lamang ang iniutos ng Ama sa akin na nararapat kong sabihin sa kanila:

15:17 Na mayroon akong ibang mga tupa na hindi sa kawang ito; sila ay dapat ko ring dalhin, at kanilang diringgin ang aking tinig; at magkakaroon ng isang kawan, at isang pastol.

15:18 At ngayon, dahil sa katigasan ng leeg at kawalang-paniniwala ay hindi nila naunawaan ang aking salita; kaya nga ako ay inutusan ng Ama na huwag nang magsalita pa hinggil sa bagay na ito sa kanila.

15:19 Ngunit katotohanan, sinasabi ko sa inyo na ang Ama ang nag-utos sa akin, at sinasabi ko ito sa inyo, na kayo ay nahiwalay sa kanila dahil sa kanilang kasamaan; anupa't dahil sa kanilang kasamaan kung kaya't wala silang nalalaman tungkol sa inyo.

15:20 At katotohanan, sinasabi ko sa inyong muli na ang iba pang mga lipi ay inihiwalay ng Ama sa kanila; at dahil sa kanilang kasamaan kung kaya't hindi nila nalalaman ang tungkol sa kanila.

15:21 At katotohanang sinasabi ko sa inyo, na kayo yaong aking sinabi: Mayroon akong ibang mga tupa na hindi sa kawang ito; sila ay dapat ko ring dalhin, at kanilang diringgin ang aking tinig; at magkakaroon ng isang kawan, at isang pastol.

15:22 At hindi nila ako naunawaan, sapagkat inakala nila na iyon ay ang mga Gentil; sapagkat hindi nila naunawaan na ang mga Gentil ay magbabalik-loob sa pamamagitan ng kanilang pangangaral.

15:23 At hindi nila ako naunawaan nang sinabi ko na kanilang maririnig ang aking tinig; at hindi nila ako naunawaan na ang mga Gentil ay hindi kailanman makaririnig ng aking tinig -- na ako ay hindi magpapakilala ng aking sarili sa kanila maliban kung ito ay sa pamamagitan ng Espiritu Santo.

15:24 Ngunit masdan, inyong narinig kapwa ang aking tinig at nakita ako; at kayo ay aking mga tupa, at kayo ay kabilang sa mga yaong ibinigay sa akin ng Ama.

KABANATA 16

(Mga a.d. 34)

16:1 At katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo na ako ay may iba pang tupa na hindi sa lupaing ito, ni sa lupain ng Jerusalem, ni saan mang mga dako ng lupain sa pali-paligid na akin nang napaglingkuran.

16:2 Sapagkat sila na aking tinutukoy ay silang mga hindi pa nakaririnig sa aking tinig; ni hindi ko kailan pa man naipakita ang aking sarili sa kanila.

16:3 Ngunit nakatanggap ako ng utos mula sa Ama na ako ay magtungo sa kanila, at pakikinggan nila ang aking tinig, at mapabibilang sila sa aking mga tupa, upang magkaroon ng isang kawan at isang pastol; kaya nga, ako ay paroroon upang ipakita ang aking sarili sa kanila.

16:4 At ipinag-uutos ko sa inyo na isulat ninyo ang mga salitang ito kapag ako ay wala na, nang kung magkagayon na ang mga tao ko sa Jerusalem, silang nakakita na sa akin at nakapiling ko sa aking ministeryo, ay hindi humihiling sa Ama sa aking pangalan, na sila ay magkaroon ng kaalaman tungkol sa inyo, sa pamamagitan ng Espiritu Santo, at tungkol din sa iba pang mga liping hindi nila kilala, na ang mga salitang ito na inyong isusulat ay iingatan at ipaaalam sa mga Gentil upang sa pamamagitan ng kaganapan ng mga Gentil, ang labi sa kanilang mga binhi, na kakalat kung saan-saang dako sa balat ng lupa dahil sa kawalan nila ng paniniwala, ay mapasanib o madala sa kaalaman tungkol sa akin, na kanilang Manunubos.

16:5 At pagkatapos sila ay titipunin ko mula sa apat na sulok ng mundo; at pagkatapos ay tutuparin ko ang ipinakupagtipan ng Ama sa lahat ng tao sa sambahayan ni Israel.

16:6 At pagpapalain ang mga Gentil, dahil sa kanilang paniniwala sa akin, at sa Espiritu Santo, na siyang nagpapatotoo sa kanila tungkol sa akin at sa Ama.

16:7 Masdan, dahil sa kanilang paniniwala sa akin, wika ng Ama, at dahil sa inyong kawalang-paniniwala, O sambahayan ni Israel, sa huling araw ay ipahahayag ang katotohanan sa mga Gentil, upang ang kaganapan ng mga bagay na ito ay maipalam sa kanila.

16:8 Ngunit sa aba nila, wika ng Ama, sa kawalang-paniniwala ng mga Gentil -- sapagkat sa kabila nang sila ay naparito sa ibabaw ng lupaing ito, at naikalat ang aking mga tao na kabilang sa sambahayan ni Israel; at ang aking mga tao na kabilang sa sambahayan ni Israel ay itinaboy mula sa kanila at niyurakan sa ilalim ng mga paa nila.

16:9 At dahil sa awa ng Ama sa mga Gentil, at gayon din sa mga kahatulan ng Ama sa aking mga tao na kabilang sa sambahayan ni Israel, katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na pagkatapos ng lahat ng ito, at pinapangyari ko na ang aking mga tao, na kabilang sa sambahayan ni Israel na bagabagin, at pahirapan, at patayin, at itaboy mula sa kanila, at kanilang kapootan, at naging bulung-bulungan at bukambibig sa kanila --

16:10 At sa gayon iniutos ng Ama na sabihin ko sa inyo: Sa araw na yaon na ang mga Gentil ay magkasala laban sa aking ebanghelyo, at tatanggihan ang kabuuan ng aking ebanghelyo, at iaangat sa kapalaluan ang kanilang mga puso nang higit pa sa lahat ng bansa, at higit pa sa lahat ng tao sa buong mundo, at mapupuspos ng lahat ng uri ng kasinungalingan, at mga panlilinlang, at kalokohan, at lahat ng uri ng pagkukunwari, at mga pagpaslang, at huwad na pagkasaserdote, at pagpapatutot, at lihim na

karumal-dumal na gawain, at kung kanilang gagawin ang lahat ng bagay na yaon, at tatanggihan ang kabuuan ng aking ebanghelyo, masdan, wika ng Ama, dadalhin ko ang kabuuan ng aking ebanghelyo magmula sa kanila.

16:11 At kung magkagayon, aalalahanin ko ang aking tipan na aking ginawa sa aking mga tao, O sambahayan ni Israel, at aking dadalhin ang aking ebanghelyo sa kanila.

16:12 At ipakikita ko sa inyo, O sambahayan ni Israel, na ang mga Gentil ay hindi magkakaroon ng kapangyarihan sa inyo; kundi aking aalalahanin ang aking tipan sa inyo, O sambahayan ni Israel, at kayo'y magkakaroon ng kaalaman ng kabuuan ng aking ebanghelyo.

16:13 Ngunit kung ang mga Gentil ay magsisisi at magbabalik sa akin, wika ng Ama, masdan, sila ay mapapabilang sa aking mga tao, O sambahayan ni Israel.

16:14 At hindi ko pahihintulutan ang aking mga tao, na kabilang sa sambahayan ni Israel, na makasalamuha nila at yurakan sila, wika ng Ama.

16:15 Datapwat kung hindi sila magbabalik sa akin, at makikinig sa aking tinig, pahihintulutan ko sila, oo, pahihintulutan ko ang aking mga tao, O sambahayan ni Israel, na makasalamuha nila, at yuyurakan sila, at sila'y magiging mistulang asin na nawalan ng lasa, na kung magkagayon ay wala nang kabuluhan kundi ang itapon at yapakan sa ilalim ng paa ng aking mga tao, O sambahayan ni Israel.

16:16 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ganoon ako inutusan ng Ama -- na dapat kong ibigay sa mga taong ito ang lupaing ito bilang kanilang mana.

16:17 At pagkatapos, ang mga salita ng propetang si Isaias ay matutupad, sinasabing:

16:18 Ang inyong mga tagabantay ay magtataas ng tinig; sa pamamagitan ng magkakasamang tinig sila ay aawit, sapagkat kanilang makikita nang mata sa mata kung kailan ibabalik na muli ng Panginoon ang Sion.

16:19 Magpakagalak, magsiawit nang magkakasama, kayong mga nawasak na dako ng Jerusalem; sapagkat inaliw ng Panginoon ang kanyang mga tao, tinubos niya ang Jerusalem.

16:20 Ipinakita ng Panginoon ang kanyang banal na bisig sa paningin ng lahat ng bansa; at lahat ng dulo ng mundo ay makakikita sa pagliligtas ng Diyos.

KABANATA 17

(Mga a.d. 34)

17:1 Masdan, ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, muli niyang nilibot ng tingin ang maraming tao at kanyang sinabi sa kanila: Masdan, ang oras ko ay nalalapit na.

17:2 Nahihiwatigan ko na kayo ay mahihina, na hindi ninyo nauunawaan ang lahat ng salitang inuutos sa akin ng Ama na sabihin sa inyo sa panahong ito.

17:3 Kaya nga, magsiuwi kayo sa inyong mga tahanan, at bulay-bulayin ang mga bagay na aking sinabi, at tanungin ang Ama, sa aking pangalan, upang kayo'y makaunawa, at ihanda ang inyong mga isip para sa kinabukasan, at ako ay paparitong muli sa inyo.

17:4 Ngunit ngayon, ako ay paroroon sa Ama, at ipakikita rin ang aking sarili sa nawawalang lipi ni Israel, sapagkat sila ay hindi nawawala sa Ama, sapagkat alam niya kung saan niya dinala sila.

17:5 At ito ay nangyari na, nang makapagsalita nang gayon si Jesus, muli niyang iginalala ang kanyang mga paningin sa maraming tao, at namasdan na sila ay luhaan, at nakatitig sa kanya na waring kanilang hinihiling sa kanya na magtagal pa nang kaunti sa kanila.

17:6 At kanyang sinabi sa kanila: Masdan, ang aking sisidlan ay puspos ng pagkahabag sa inyo.

17:7 Mayroon bang maykaramdaman sa inyo? Dalhin sila rito. Mayroon ba sa inyong pilay, o bulag, o lumpo, o baldado, o ketongin, o mga may dinaramdam, o yaong mga bingi, o yaong mga nahahirapan sa anumang dahilan? Dalhin sila rito at akin silang pagagalingin, sapagkat ako ay nahahabag sa inyo; ang aking sisidlan ay puspos ng awa.

17:8 Sapagkat nahihwatigan ko na nais ninyong ipakita ko sa inyo ang ginawa ko sa inyong mga kapatid sa Jerusalem, sapagkat nakikita ko na sapat ang inyong pananampalataya upang kayo ay pagalingin ko.

17:9 At ito ay nangyari na, nang siya ay makapagsalita nang gayon, lahat ng tao, ay magkakaayong humayo kasama ang kanilang maykaramdaman at mga nahahirapan, at kanilang mga lumpo, at kasama ang kanilang mga bulag, at kasama ang kanilang mga pipi, at ang lahat sa kanila na nahahirapan sa anumang dahilan; at pinagaling niya ang bawat isa sa kanila na dinala sa kanya.

17:10 At lahat sila, kapwa sila na mga napagaling at sila na mga walang sakit, ay yumukod sa kanyang paanan, at sinamba siya; at kasindami ng nakalapit sa maraming tao ay humalik sa kanyang mga paa, kung kaya nga't napaliguan nila ng kanilang mga luha ang kanyang mga paa.

17:11 At ito ay nangyari na, na kanyang iniutos na ang kanilang maliliit na anak ay ilapit.

17:12 Kaya inilapit nila ang kanilang maliliit na anak at inilapag sa lupa na nakapalibot sa kanya, at si Jesus ay tumayo sa gitna; at ang maraming tao ay nagbigay-daan hanggang sa ang lahat ay madala sa kanya.

17:13 At ito ay nangyari na, nang madala na ang lahat, at si Jesus ay nakatayo sa gitna, kanyang inutusan ang maraming tao na sila ay lumuhod sa lupa.

17:14 At ito ay nangyari na, nang sila ay nakaluhod na sa lupa, si Jesus ay naghinagpis sa kanyang sariling kalooban at nagsabi: Ama, ako ay nababahala dahil sa kasamaan ng mga tao ng sambahayan ni Israel.

17:15 At nang sabihin niya ang mga salitang ito, siya rin naman ay lumuhod din sa lupa; at masdan, siya ay nanalangin sa Ama, at ang mga bagay na kanyang idinalangin ay hindi maaaring isulat, at ang maraming tao ay nagpatotoo na mga nakarinig sa kanya.

17:16 At sa ganitong pamamaraan sila nagpatotoo: Kailanman ay hindi pa nakita ng mata, ni narinig ng tainga, ang gayong kadakila at mga kagila-gilalas na bagay na aming nakita at narinig na winika ni Jesus sa Ama;

17:17 At walang dilang maaaring bumigkas, ni maaaring isulat ng sinumang tao, ni maaaring maunawaan ng puso ng mga tao ang gayong kadakila at mga kagila-gilalas na bagay kagaya ng kapwa namin nakita at narinig na winika ni Jesus; at walang sinumang makauunawa sa kagalakang pumuspos sa aming mga kaluluwa sa panahong narinig namin siyang nanalangin sa Ama para sa amin.

17:18 At ito ay nangyari na, nang matapos si Jesus sa pananalangin sa Ama, siya ay tumayo; ngunit napakalaki ng kagalakan ng maraming tao kung kaya't sila ay nadaig.

17:19 At ito ay nangyari na, na si Jesus ay nangusap sa kanila, at inutusan silang tumayo.

17:20 At sila ay tumayo mula sa lupa, at winika niya sa kanila: Pinagpala kayo dahil sa inyong pananampalataya. At ngayon masdan, ang aking kagalakan ay lubos.

17:21 At nang sabihin niya ang mga salitang ito, siya ay tumangis, at ang maraming tao ay nagpatotoo nito, at kinuha ang kanilang maliliit na anak, isa-isa, at binasbasan sila, at nanalangin sa Ama para sa kanila.

17:22 At nang magawa na niya ito, siya ay muling tumangis;

17:23 At nangusap siya sa maraming tao, at sinabi sa kanila: Masdan ang inyong mga musmos.

17:24 At nang sila ay tumingin upang pagmasdan ay itinuon nila ang kanilang mga paningin sa langit, at kanilang nakitang bumukas ang kalangitan, at nakita nila ang mga anghel na bumababa mula sa langit na parang ito ay nasa gitna ng apoy; at sila ay bumaba at pinalibutan yaong mga musmos, at sila ay napalibutan ng apoy; at ang mga anghel ay naglingkod sa kanila.

17:25 At ang maraming tao ay nakakita at nakarinig at nagpatotoo; at alam nila na ang kanilang patotoo ay totoo sapagkat lahat sila ay nakakita at nakarinig, bawat tao para sa kanyang sarili; at ang kanilang bilang ay may mga dalawang libo at limang daang katao; at sila ay binubuo ng mga kalalalahanan, kababaihan, at bata.

KABANATA 18

(Mga a.d. 34)

18:1 At ito ay nangyari na, na inutusan ni Jesus ang kanyang mga disipulo na sila ay magdala ng ilang tinapay at alak sa kanya.

18:2 At habang sila ay wala upang kumuha ng tinapay at alak, inutusan niya ang maraming tao na sila ay magsiupo sa lupa.

18:3 At nang dumating ang mga disipulo na may dalang tinapay at alak, kinuha niya ang tinapay at pinagputul-putul at binasbasan ito; at kanyang ibinigay sa mga disipulo at iniutos na sila ay kumain.

18:4 At nang sila ay nakakain at nabusog, kanyang iniutos na kanilang nararapat bigyan ang maraming tao.

18:5 At nang ang maraming tao ay nakakain at nabusog, kanyang sinabi sa mga disipulo: Masdan, magkakaroon ng isang oordenan sa inyo, at sa kanya ibibigay ko ang kapangyarihang pagputul-putulin ang tinapay at basbasan ito at ibigay ito sa mga tao ng aking simbahan, sa lahat ng yaong maniniwala at magpapabinyag sa aking pangalan.

18:6 At ito ay lagi ninyong gagawin, maging katulad ng aking ginawa, maging katulad ng pagputul-putul ko ng tinapay at binasbasan ito at ibinigay ito sa inyo.

18:7 At ito ay gagawin ninyo sa pag-alaala sa aking katawan, na ipinakita ko sa inyo. At ito ay magiging patotoo sa Ama na lagi ninyo akong naaalaala. At kung lagi ninyo akong aalalahanin ang aking Espiritu ay mapapasainyo.

18:8 At ito ay nangyari na, nang sabihin niya ang mga salitang ito, inutusan niya ang kanyang mga disipulo na kanilang kunin ang alak sa saro at inumin ito, at kanila ring nararapat bigyan ang maraming tao upang sila rin ay makainom nito.

18:9 At ito ay nangyari na, na ginawa nila ang gayon, at sila ay uminom nito at nabusog; at kanilang ibinigay sa maraming tao, at sila ay uminom, at sila ay nabusog.

18:10 At nang magawa na ito ng mga disipulo, sinabi ni Jesus sa kanila: Pinagpala kayo sa bagay na ito na inyong ginawa, sapagkat ito ay pagtupad sa aking mga kautusan, at ito ang sumasaksi sa Ama na kayo ay nahahandang gawin ang yaong iniutos ko sa inyo.

18:11 At ito ay lagi ninyong gagawin sa mga yaong nagsisisi at nabinyagan sa aking pangalan; at gagawin ninyo ito sa pag-alaala sa aking dugo, na aking pinabuhos para sa inyo, upang kayo ay sumaksi sa Ama na lagi ninyo akong naaalaala. At kung lagi ninyo akong aalalahanin ang aking Espiritu ay mapapasainyo.

18:12 At ibinibigay ko sa inyo ang kautusan na gawin ninyo ang mga bagay na ito. At kung lagi ninyong gagawin ang mga bagay na ito ay pinagpala kayo, sapagkat kayo ay nakatayo sa aking bato.

18:13 Ngunit sinuman sa inyo ang gagawa ng labis o kulang kaysa rito ay hindi nakatayo sa aking bato, kundi nakatayo sa saligang buhangin; at kapag bumuhos ang ulan, at ang mga baha ay dumating, at ang hangin ay umihip, at humampas sa kanila, sila ay babagsak, at ang mga pasukan ng impierno ay nakahandang bukas upang tanggapin sila.

18:14 Anupa't pinagpala kayo kung susundin ninyo ang aking mga kautusan, na iniutos ng Ama sa akin na nararapat kong ibigay sa inyo.

18:15 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, kinakailangan kayong mag-ingat at laging manalangin, na baka kayo ay matukso ng diyablo, at maakay niya kayong palayo na bihag niya.

18:16 At katulad ng aking naipanalangin sa inyo maging sa gayon kayo ay manalangin sa aking simbahan, sa aking mga tao na nagsisisi at nagpabinyag sa aking pangalan. Masdan, ako ang ilaw; ipinakita ko ang isang halimbawa sa inyo.

18:17 At ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito sa kanyang mga disipulo, muli siyang humarap sa maraming tao at sinabi sa kanila:

18:18 Masdan, katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na kinakailangan kayong mag-ingat at laging manalangin na baka kayo ay madala sa tukso; sapagkat nais ni Satanas na kayo ay maging kanya, upang matahip niya kayo na katulad ng trigo.

18:19 Kaya nga, kinakailangan na lagi kayong manalangin sa Ama sa aking pangalan;

18:20 At anuman ang hingin ninyo sa Ama sa aking pangalan, na tama, naniniwalang inyong tatanggapin, masdan, ipagkakaloob ito sa inyo.

18:21 Manalangin kayo sa inyong mag-anak sa Ama, lagi sa aking pangalan, nang ang inyong mga asawa at inyong mga anak ay pagpalain.

18:22 At masdan, kayo ay magtipun-tipon nang madalas; at huwag ninyong pagbabawalan ang sinumang tao mula sa pagsama sa inyo kung kayo ay nagkakatipong magkakasama, kundi pahintulutan ninyo na sila ay sumama sa inyo at huwag ninyo silang pagbawalan.

18:23 Sa halip kayo ay manalangin para sa kanila, at huwag silang itataboy; at kung mangyayari na sila ay sasama sa inyo nang madalas, ipanalangin ninyo sila sa Ama, sa aking pangalan.

18:24 Samakatwid, itaas ninyo ang inyong ilawan upang ito ay magliwanag sa sanlibutan. Masdan, ako ang ilaw na inyong itataas -- yaong kung alin ay nakita ninyong aking ginawa. Masdan, nakita ninyo na ako ay nanalangin sa Ama, at lahat kayo ay nakasaksi.

18:25 At nakita ninyong iniutos ko na walang isa man sa inyo ang umalis, kundi iniutos ko na kayo ay lumapit sa akin, nang inyong madama at makita; maging gayon din ang inyong gagawin sa sanlibutan; at sinuman ang lalabag sa kautusang ito ay pinahihintulutan ang kanyang sarili na maakay sa tukso.

18:26 At ngayon, ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, muli siyang tumingin sa mga disipulo na kanyang pinili, at sinabi sa kanila:

18:27 Masdan, katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, binibigyan ko kayo ng isa pang kautusan, at pagkatapos ako ay paroroon na sa aking Ama upang matupad ko ang iba pang mga kautusang ibinigay niya sa akin.

18:28 At ngayon masdan, ito ang kautusang ibinigay ko sa inyo, na huwag ninyong pahihintulutang sadyang bumahagi ng aking laman at dugo ang sinuman na hindi karapat-dapat, kapag inyong ihahain ito;

18:29 Sapagkat sinuman ang kumain at uminom ng aking laman at dugo nang hindi karapat-dapat ay kumakain at umiinom ng kapahamakan sa kanyang kaluluwa; anupa't kung nalalaman ninyo na ang isang tao ay hindi karapat-dapat kumain at uminom ng aking laman at dugo, pagbawalan ninyo siya.

18:30 Gayunpaman, huwag ninyo siyang itataboy palabas mula sa inyo, kundi inyong paglilingkuran siya at mananalangin para sa kanya sa Ama, sa aking pangalan; at kung mangyayari na siya ay magsisi at mabinyagan sa aking pangalan, sa gayon siya ay tatanggapin ninyo, at ihahain sa kanya ang aking laman at dugo.

18:31 Ngunit kung hindi siya magsisisi siya ay hindi mabibilang sa aking mga tao, upang hindi niya malipol ang aking mga tao, sapagkat masdan, kilala ko ang aking mga tupa, at sila ay bilang.

18:32 Gayunpaman, huwag ninyo siyang itataboy palabas ng inyong mga sinagoga, o sa inyong mga pook ng sambahan, sapagkat sa mga yaon kayo ay patuloy na maglilingkod; sapagkat hindi ninyo alam kung sila ay magbabalik at magsisisi, at lalapit sa akin nang may buong layunin ng puso, at pagagalangin ko sila; at kayo ang magiging daan ng pagdadala ng kaligtasan sa kanila.

18:33 Samakatwid, sundin ang mga salitang ito na iniutos ko sa inyo upang kayo ay huwag mapasailalim sa sumpa; sapagkat sa aba niya na susumpain ng Ama.

18:34 At ibinigay ko sa inyo ang mga kautusang ito dahil sa mga pagtatalo na nasa inyo. At pinagpala kayo kung kayo ay walang pagtatalo sa inyo.

18:35 At ngayon, ako ay paroroon sa Ama, sapagkat nararapat na ako ay pumaroon sa Ama alang-alang sa inyo.

18:36 At ito ay nangyari na, nang matapos na si Jesus sa mga pananalitang ito, hinawakan niya ng kanyang kamay ang mga disipulo na kanyang pinili, isa-isa, maging hanggang sa mahawakan niya silang lahat, at nagsalita sa kanila habang kanyang hawak sila.

18:37 At hindi narinig ng maraming tao ang mga salitang kanyang winika, kaya nga, hindi sila nakapagpatotoo; ngunit ang mga disipulo ay nagpatotoo na kanyang ibinigay sa kanila ang kapangyarihan na magkaloob ng Espiritu Santo. At ipakikita ko sa inyo pagkaraan nito na ang patotoong ito ay totoo.

18:38 At ito ay nangyari na, nang matapos mahawakan silang lahat ni Jesus, ay nagkaroon ng ulap at lumilim sa maraming tao kung kaya't hindi nila makita si Jesus.

18:39 At habang sila ay nalililiman, siya ay lumisan mula sa kanila, at umakyat sa langit. At nakita ng mga disipulo at nagpatotoo na siya ay muling umakyat sa langit.

KABANATA 19

(Mga a.d. 34)

19:1 At ngayon ito ay nangyari na, nang si Jesus ay nakaakyat na sa langit, ang maraming tao ay naghiwa-hiwalay, at ang bawat lalaki ay ipinagsama ang kanyang asawa at mga anak at nagsibalik sa kani-kanilang sariling tahanan.

19:2 At ito ay maingay na kumalat kaagad sa mga tao, bago pa nagdilim, na nakita ng maraming tao si Jesus, at siya ay naglingkod sa kanila, at muli siyang magpapakita kinabukasan sa maraming tao.

19:3 Oo, at maging sa buong magdamag ay maingay na kumalat ang hinggil kay Jesus; at hanggang sa sila ay nagpasabi sa mga tao kung kaya't marami, oo, lubhang napakalaki ng bilang, ang nagpagal nang labis sa buong magdamag na yaon, upang sa kinabukasan sila ay naroroon sa pook kung saan ipinakita ni Jesus ang sarili sa maraming tao.

19:4 At ito ay nangyari na, na kinabukasan, nang ang maraming tao ay nagkakatipong magkakasama, masdan, si Nephi at ang kanyang kapatid na kanyang ibinangon mula sa patay, na ang pangalan ay Timoteo, at gayon din ang kanyang anak, na ang pangalan ay Jonas, at gayon din si Mathoni, at si Mathonihias, na kanyang kapatid, at si Kumen, at si Kumenonhi, at si Jeremias, at si Semnon, at si Jonas, at si Zedekias, at si Isaias -- ngayon, ito ang mga pangalan ng mga disipulo na pinili ni Jesus -- at ito ay nangyari na, na sila ay humayo at tumayo sa gitna ng maraming tao.

19:5 At masdan, ang mga tao ay lubhang napakarami kung kaya't kanilang pinapangyari na sila ay hatiin sa labindalawang pangkat.

19:6 At ang labindalawa ay nagturo sa maraming tao; at masdan, kanilang pinapangyari na ang maraming tao ay lumuhod sa lupa, at manalangin sa Ama sa pangalan ni Jesus.

19:7 At ang mga disipulo ay nanalangin din sa Ama sa pangalan ni Jesus. At ito ay nangyari na, na sila ay tumayo at naglingkod sa mga tao.

19:8 At nang kanilang maipangaral ang mga gayon ding salita na winika ni Jesus -- walang pagkakaiba sa mga salitang winika ni Jesus -- masdan, muli silang lumuhod at nanalangin sa Ama sa pangalan ni Jesus.

19:9 At sila ay nanalangin para roon sa kanilang higit na ninanais; at ninais nila na ang Espiritu Santo ay ipagkaloob sa kanila.

19:10 At nang sila ay makapanalangin nang gayon, sila ay bumaba sa gilid ng tubig, at ang maraming tao ay sumunod sa kanila.

19:11 At ito ay nangyari na, na si Nephi ay bumaba sa tubig at bininyagan.

19:12 At siya ay umahon sa tubig at nagsimulang magbinyag. At kanyang bininyagan lahat ng yaong pinili ni Jesus.

19:13 At ito ay nangyari na, nang silang lahat ay mabinyagan at makaahon sa tubig, ang Espiritu Santo ay napasakanila, at sila ay napaspos ng Espiritu Santo at ng apoy.

19:14 At masdan, sila ay napaligiran ng sa wari'y apoy, at ito ay bumaba mula sa langit, at ang maraming tao ay nakasaksi rito, at nagpatotoo; at ang mga anghel ay bumaba mula sa langit at naglingkod sa kanila.

19:15 At ito ay nangyari na, na samantalang ang mga anghel ay naglilingkod sa mga disipulo, masdan, dumating si Jesus at tumayo sa gitna at naglingkod sa kanila.

19:16 At ito ay nangyari na, na siya ay nangusap sa maraming tao, at inutusan silang lumuhod na muli sa lupa, at gayon din na ang kanyang mga disipulo ay nararapat magsiluhod sa lupa.

19:17 At ito ay nangyari na, nang silang lahat ay nakaluhod na sa lupa, inutusan niya ang kanyang mga disipulo na sila ay manalangin.

19:18 At masdan, sila ay nagsimulang manalangin; at sila ay nanalangin kay Jesus, tinatawag siya na kanilang Panginoon at kanilang Diyos.

19:19 At ito ay nangyari na, na si Jesus ay umalis sa gitna nila, at lumayo nang kaunti sa kanila at iniyukod niya ang sarili sa lupa, at kanyang sinabi:

19:20 Ama, nagpapasalamat ako sa inyo na inyong ipinagkaloob ang Espiritu Santo sa mga ito na aking pinili; at ito ay dahil sa kanilang paniniwala sa akin kung kaya't pinili ko sila mula sa sanlibutan.

19:21 Ama, idinadalangin ko sa inyo na ipagkaloob ninyo ang Espiritu Santo sa kanilang lahat na maniniwala sa kanilang mga salita.

19:22 Ama, ipinagkaloob ninyo sa kanila ang Espiritu Santo sapagkat sila ay naniniwala sa akin; at inyong nakikita na sila ay naniniwala sa akin sapagkat inyong naririnig sila, at sila ay nananalangin sa akin; at sila ay nananalangin sa akin sapagkat ako ay kasama nila.

19:23 At ngayon Ama, ako ay nananalangin sa inyo para sa kanila, at gayon din para sa lahat ng yaong maniniwala sa kanilang mga salita, upang sila ay maniwala sa akin, at nang ako ay mapasakanila kagaya ninyo, Ama, na nasa akin, upang tayo ay maging isa.

19:24 At ito ay nangyari na, nang si Jesus ay makapanalangin nang gayon sa Ama, siya ay lumapit sa kanyang mga disipulo, at masdan, sila ay nagpatuloy, nang walang humpay, sa pananalangin sa kanya; at hindi sila nagparami ng mga salita, sapagkat ipinagkaloob sa kanila ang nararapat nilang idalangin, at sila ay puspos ng hangarin.

19:25 At ito ay nangyari na, na sila ay pinagpala ni Jesus habang sila ay nananalangin sa kanya; at ang kanyang mukha ay ngumiti sa kanila, at ang liwanag sa kanyang mukha ay suminag sa kanila, at masdan, sila ay naging kasingputi ng anyo at kasuotan ni Jesus; at masdan, ang kaputian niyon ay nakahihigit sa lahat ng kaputian, oo, maging sa walang makatutulad sa ibabaw ng lupa sa kaputian niyon.

19:26 At sinabi ni Jesus sa kanila: Magpatuloy na manalangin; gayunpaman, hindi sila tumigil sa pananalangin.

19:27 At muli siyang tumalikod sa kanila, at lumayo nang kaunti at iniyukod niya ang sarili sa lupa; at muling nanalangin sa Ama, sinasabing:

19:28 Ama, nagpapasalamat ako sa inyo na inyong dinalisay yaong aking mga pinili, dahil sa kanilang pananampalataya, at nananalangin ako para sa kanila, at gayon din sa kanila na maniniwala sa kanilang mga salita, upang sila ay maging dalisay sa akin, sa pamamagitan ng pananampalataya sa kanilang mga salita, kagaya ng pagiging dalisay nila sa akin.

19:29 Ama, ako ay nananalangin hindi para sa sanlibutan, kundi para sa mga yaong ibinigay ninyo sa akin mula sa sanlibutan, dahil sa kanilang pananampalataya, upang sila ay maging dalisay sa akin, upang ako ay mapasakanila kagaya ninyo, Ama, na nasa akin, upang tayo ay maging isa, upang ako ay luwalhatiin sa kanila.

19:30 At nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, muli siyang lumapit sa kanyang mga disipulo; at masdan, sila ay mataimtim na nananalangin, nang walang humpay, sa kanya; at siya ay muling ngumiti sa kanila; at masdan, sila ay mapuputi, maging katulad ni Jesus.

19:31 At ito ay nangyari na, na siya ay muling lumayo nang kaunti at nanalangin sa Ama;

19:32 At hindi maaaring bigkasin ng dila ang mga salitang kanyang idinalangin, ni maaaring isulat ng tao ang mga salitang kanyang idinalangin.

19:33 At narinig ito ng maraming tao at nagpatotoo; at nabuksan ang kanilang mga puso at naunawaan nila sa kanilang mga puso ang mga salitang kanyang idinalangin.

19:34 Gayon pa man, napakadakila at kagila-gilalas ang mga salitang kanyang idinalangin kung kaya't hindi maaaring isulat, ni bigkasin ang mga ito ng tao.

19:35 At ito ay nangyari na, nang matapos si Jesus sa pananalangin, muli siyang lumapit sa mga disipulo, at sinabi sa kanila: Napakadakila ng pananampalataya na hindi ko kailanman nakita sa lahat ng Judio; kaya nga hindi ko maipakita sa kanila ang mga gayong kadakilang himala, dahil sa kawalan nila ng paniniwala.

19:36 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, walang isa man sa kanila ang nakakita ng mga gayong kadakilang bagay na inyong nakita; ni kanilang narinig ang mga gayong kadakilang bagay na inyong narinig.

KABANATA 20

(Mga a.d. 34)

20:1 At ito ay nangyari na, na inutusan niya ang maraming tao na tumigil sila sa pananalangin, gayon din ang kanyang mga disipulo. At iniutos niya sa kanila na huwag silang tumigil sa pananalangin sa kanilang mga puso.

20:2 At kanyang inutusan silang bumangon at tumayo sa kanilang mga paa. At sila ay bumangon at tumayo sa kanilang mga paa.

20:3 At ito ay nangyari na, na muli niyang pinagputul-putol ang tinapay at binasbasan ito, at ibinigay sa mga disipulo upang kainin.

20:4 At nang sila ay makakain kanyang inutusan sila na kanilang pagputul-putulin ang tinapay, at ibigay sa maraming tao.

20:5 At nang mabigyan na nila ang maraming tao, ibinigay rin niya sa kanila ang alak upang inumin, at inutusan silang ibigay ito sa maraming tao.

20:6 Ngayon, walang tinapay, ni alak, na dinala ang mga disipulo, ni ang maraming tao;

20:7 Ngunit tunay na kanyang ibinigay sa kanila ang tinapay upang kainin, at gayon din ang alak upang inumin.

20:8 At sinabi niya sa kanila: Siya na kumakain ng tinapay na ito ay kumakain ng aking katawan sa kanyang kaluluwa; at siya na umiinom ng alak na ito ay umiinom ng aking dugo sa kanyang kaluluwa; at ang kanyang kaluluwa ay hindi kailanman magugutom ni mauuhaw, kundi mabubusog.

20:9 Ngayon, nang matapos makakain at makainom na lahat ang maraming tao, masdan, sila ay napuspos ng Espiritu; at sila ay sumigaw sa iisang tinig, at nagbigay-papuri kay Jesus, na kapwa nila nakita at narinig.

20:10 At ito ay nangyari na, nang matapos silang lahat magbigay-papuri kay Jesus, sinabi niya sa kanila: Masdan, ngayon ay natapos ko na ang kautusang iniutos ng Ama sa akin hinggil sa mga taong ito, na mga labi ng sambahayan ni Israel.

20:11 Natatandaan ninyo na winika ko sa inyo, at sinabi na sa panahon na ang mga salita ni Isaias ay matupad -- masdan, yaon ay mga nakasulat, nasa harapan ninyo ang mga ito, kaya nga, saliksikin ninyo ang mga yaon --

20:12 At katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na sa panahon na ang mga ito ay matupad, sa gayon yaon ang katuparan ng tipan na ginawa ng Ama sa kanyang mga tao, O sambahayan ni Israel.

20:13 At pagkatapos, ang mga labi, na malawakang ikakalat sa balat ng lupa ay titipunin mula sa silangan at mula sa kanluran, at mula sa timog at mula sa hilaga; at sila ay dadalhin sa kaalaman ng Panginoon nilang Diyos, na siyang tumubos sa kanila.

20:14 At iniutos sa akin ng Ama na nararapat kong ibigay sa inyo ang lupaing ito, bilang inyong mana.

20:15 At sinasabi ko sa inyo, na kung ang mga Gentil ay hindi magsisisi matapos ng pagpapalang kanilang tatanggapin, matapos nilang maikalat ang aking mga tao --

20:16 At pagkatapos kayo, na mga labi ng sambahayan ni Jacob, ay magtutungo sa kanila; at kayo ay mapapasagitna nila na magiging marami; at kayo ay mapapasama sa kanila katulad ng isang leon sa mga hayop sa gubat, at kagaya ng isang batang leon sa mga kawan ng tupa, na kapag nakapasok, siya ay susunggaban at pagluluray-lurayin, at walang makapagliligtas.

20:17 Ang iyong mga kamay ay itataas sa iyong mga kaaway, at ang lahat ng iyong mga kaaway ay lilipulin.

20:18 At aking titipuning sama-sama ang aking mga tao katulad ng isang tao na nag-iipon ng kanyang mga bungkos sa sahig ng giikan.

20:19 Sapagkat gagawin ko ang aking mga tao kung kanino nakipagtipan ang Ama, oo, gagawin kong bakal ang iyong sungay, at gagawin kong tanso ang iyong mga kuko. At iyong luray-lurayin ang maraming tao; at aking ilalaan ang kanilang pakinabang sa Panginoon, at ang kanilang kabuhayan sa Panginoon ng buong mundo. At masdan, ako ang siyang gagawa nito.

20:20 At ito ay mangyayari, wika ng Ama, na ang espada ng aking katarungan ay nakaumang sa ulunan nila sa araw na yaon; at maliban kung sila ay magsisisi, ito ay babagsak sa kanila, wika ng Ama, oo, maging sa lahat ng bansa ng mga Gentil.

20:21 At ito ay mangyayari na aking itatatag ang aking mga tao, O sambahayan ni Israel.

20:22 At masdan, aking itatatag ang mga taong ito sa lupaing ito, sa ikatutupad ng tipang aking ginawa sa inyong amang si Jacob; at ito ay magiging isang Bagong Jerusalem. At ang kapangyarihan ng langit ay mapapasagitna ng mga taong ito; oo, maging ako ay mapapasagitna ninyo.

20:23 Masdan, ako ang siyang sinabi ni Moises, sinasabing: Ang Panginoon ninyong Diyos ay magbabangon sa inyo ng isang propeta sa inyo na inyong mga kapatid, na tulad sa akin; siya ang inyong diringgin sa lahat ng bagay kung anuman ang sasabihin niya sa inyo. At ito ay mangyayari na ang bawat taong hindi makikinig sa propetang yaon ay ihihawalay mula sa mga tao.

20:24 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, oo, at lahat ng propeta mula kay Samuel at sa mga yaong sumunod, kasindami ng nagsalita, ay nagpatotoo sa akin.

20:25 At masdan, kayo ang mga anak ng mga propeta; at kayo ay sa sambahayan ni Israel; kayo ay sakop ng tipang ginawa ng Ama sa inyong mga ama, na sinasabi kay Abraham: At sa iyong binhi lahat ng magkakamag-anak sa lupa ay pagpapalain.

20:26 Ang Ama na ibinangon akong una sa inyo, at isinugo ako upang pagpalain kayo sa pagtalikod ng bawat isa sa inyo mula sa kanyang mga kasamaan; at ito ay dahil sa kayo ay mga anak ng tipan --

20:27 At matapos na kayo ay pagpalain ay tutuparin ng Ama ang tipang ginawa niya kay Abraham, sinasabing: Sa iyong binhi ang lahat ng magkakamag-anak sa lupa ay pagpapalain -- sa pagbubuhos ng

Espiritu Santo sa pamamagitan ko sa mga Gentil, kung aling mga pagpapala sa mga Gentil ay gagawin silang makapangyarihan sa lahat, hanggang sa pagkakatatag ng aking mga tao, O sambahayan ni Israel.

20:28 At sila ay magiging panghagupit sa mga tao sa lupaing ito. Gayunman, kung kanilang matanggap ang kabuuan ng aking ebanghelyo, at kung kanilang patitigasin ang kanilang mga puso laban sa akin ay ibabalik ko ang kanilang mga kasamaan sa kanilang sariling mga ulo, wika ng Ama.

20:29 At aking aalalahanin ang tipang ginawa ko sa aking mga tao; at ako ay nakipagtipan sa kanila na sila ay titipunin kong magkakasama sa aking sariling takdang panahon, na ibibigay ko sa kanilang muli ang lupain ng kanilang mga ama para sa kanilang mana, na lupain ng Jerusalem, na lupang pangako para sa kanila magpakailanman, wika ng Ama.

20:30 At ito ay mangyayari na ang panahon ay sasapit, na ang kabuuan ng aking ebanghelyo ay ipangangaral sa kanila;

20:31 At sila ay maniniwala sa akin, na ako si Jesucristo, ang Anak ng Diyos, at mananalangin sa Ama sa aking pangalan.

20:32 Sa gayon ang kanilang mga bantay ay magtataas ng kanilang tinig, at sa tinig na magkakasama sila ay aawit; sapagkat sila ay makakikita nang mata sa mata.

20:33 Pagkatapos sila ay muling titipunin ng Ama nang magkakasama, at ibibigay sa kanila ang Jerusalem na lupain ng kanilang mana.

20:34 At sila ay magdiriwang sa kagalakan -- Magsiawit na magkakasama, kayong mga naaksayang dako ng Jerusalem sapagkat inaliw ng Ama ang kanyang mga tao, tinubos niya ang Jerusalem.

20:35 Ipinakita ng Ama ang kanyang banal na bisig sa paningin ng lahat ng bansa; at lahat ng dulo ng mundo ay makakikita sa pagliligtas ng Ama; at ang Ama at ako ay isa.

20:36 At sa ganoon mangyayari yaong nasusulat: Gumising, gumising na muli, at isuot mo ang iyong kalakasan, O Sion; isuot ang iyong magagandang kasuotan, O Jerusalem, ang banal na lunsod, sapagkat mula ngayon, wala nang papasok sa iyo na hindi tuli at ang marumi.

20:37 Pagpagin mo ang sarili mula sa alabok; bumangon, umupo, O Jerusalem; kalagan ang sarili mula sa mga tali sa iyong leeg, O bihag na anak na babae ng Sion.

20:38 Sapagkat ganito ang wika ng Panginoon, ipinagbili ninyo ang inyong sarili sa wala, at kayo ay tutubusin nang walang salapi.

20:39 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ang aking pangalan ay malalaman ng aking mga tao, oo, sa araw na yaon ay malalaman nila na ako yaong nagsasalita.

20:40 At pagkatapos kanilang sasabihin: Anong ganda sa mga bundok ang mga paa niyong nagdadala ng mabubuting balita sa kanila, na naghahayag ng kapayapaan; na nangagdadala ng mabubuting balita ng kabutihan sa kanila, na naghahayag ng kaligtasan; na nagsasabi sa Sion: Ang iyong Diyos ay naghahari!

20:41 At pagkatapos isang sigaw ang papailanglang: Lumisan kayo, lumisan kayo, magsilabas kayo diyan, huwag kayong humipo ng bagay na marumi; lumabas kayo sa gitna niya; maging malinis kayo na nagdadala ng mga sisidlan ng Panginoon.

20:42 Sapagkat hindi kayo lalabas na nagmamadali ni aalis nang patakas; sapagkat ang Panginoon ay mauuna sa inyo, at ang Diyos ng Israel ang inyong magiging bantay sa likod.

20:43 Masdan, ang aking tagapaglingkod ay makikitungo nang may karunungan; siya ay dadakilain at pupurihing maigi at magiging napakataas.

20:44 Kasindami ng nanggilalas sa inyo -- ang kanyang mukha ay nasira, higit kaysa sa kanino mang lalaki, at ang kanyang anyo ay higit kaysa sa mga anak ng tao --

20:45 Kung kaya siya ay magwiwisik sa maraming bansa; ang mga hari ay magtitikom ng kanilang bibig sa kanya, sapagkat yaong hindi sinabi sa kanila ay makikita nila; at yaong hindi nila kailanman narinig ay isasaalang-alang nila.

20:46 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ang lahat ng bagay na ito ay tiyak na darating, maging ang iniutos ng Ama sa akin. Pagkatapos, ang tipang ito na ipinakipagtipan ng Ama sa kanyang mga tao ay matutupad; at pagkatapos, ang Jerusalem ay muling pananahanan ng aking mga tao, at ito ang magiging lupaing kanilang mana.

KABANATA 21

(Mga a.d. 34)

21:1 At katotohanang sinasabi ko sa inyo, magbibigay ako sa inyo ng palatandaan, upang malaman ninyo ang panahon kung kailan ang mga bagay na ito ay malapit nang maganap -- na aking titipunin, mula sa matagal na nilang pagkakakalat, ang aking mga tao, O sambahayan ni Israel, at muling itatatag sa kanila ang aking Sion;

21:2 At masdan, ito ang bagay na ibibigay ko sa inyo bilang palatandaan -- sapagkat katotohanang sinasabi ko sa inyo na kung ang mga bagay na ito na ipinahahayag ko sa inyo, at ipahahayag ng aking sarili pagkatapos nito, at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo na ibibigay sa inyo ng Ama, ay ipaaalam sa mga Gentil nang kanilang malaman ang hinggil sa mga taong ito na mga labi ng sambahayan ni Jacob, at hinggil sa aking mga taong ito na ikakalat nila;

21:3 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, kapag ang mga bagay na ito ay ipinaalam sa kanila ng Ama, at magmula sa Ama, mula sa kanila hanggang sa inyo;

21:4 Sapagkat karunungan ng Ama na sila ay maitatag sa lupaing ito, at matayo bilang malalayang tao sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Ama, upang ang mga bagay na ito ay makarating mula sa kanila patungo sa labi ng inyong mga binhi, upang ang tipan ng Ama ay matupad na kanyang ipinakipagtipan sa kanyang mga tao, O sambahayan ni Israel;

21:5 Samakatwid, kapag ang mga gawaing ito at ang mga gawaing gagawin sa inyo pagkatapos nito ay magmumula sa mga Gentil, hanggang sa inyong mga binhi na manghihina sa kawalang-paniniwala dahil sa kasamaan;

21:6 Sapagkat sa gayon minarapat ng Ama na ito ay magmula sa mga Gentil, upang maipakita niya ang kanyang kapangyarihan sa mga Gentil, sa layuning ang mga Gentil, kung hindi nila patitigasin ang kanilang mga puso, na sila ay magsisi at lumapit sa akin at mabinyagan sa aking pangalan at malaman ang mga tunay na paksa ng aking doktrina, na sila ay mapabilang sa aking mga tao, O sambahayan ni Israel;

21:7 At kapag ang mga bagay na ito ay mangyari na, ang iyong mga binhi ay magsisimulang malaman ang mga bagay na ito -- ito ay magiging palatandaan sa kanila, upang kanilang malaman na ang gawain ng Ama ay nagsimula na tungo sa pagtupad ng tipang kanyang ginawa sa mga tao na kabilang sa sambahayan ni Israel.

21:8 At kapag dumating ang araw na iyon, ito ay mangyayari na ang mga hari ay magtitikom ng kanilang mga bibig; sapagkat yaong hindi sinabi sa kanila ay makikita nila; at yaong hindi nila kailanman narinig ay isasaalang-alang nila.

21:9 Sapagkat sa araw na yaon, para sa aking kapakanan ang Ama ay gagawa ng isang gawain, na magiging dakila at kagila-gilalas na gawa sa kanila; at sa kanila ay may mga yaong hindi paniniwalaan ito, bagama't isang tao ang magpapahayag nito sa kanila.

21:10 Ngunit masdan, ang buhay ng aking tagapaglingkod ay nasa aking kamay; anupa't hindi nila masasaktan siya, bagama't siya ay mapipinsala dahil sa kanila. Gayunman, akin siyang pagagalingin, sapagkat ipakikita ko sa kanila na ang aking karunungan ay higit na dakila kaysa sa katusuhan ng diyablo.

21:11 Kaya nga, ito ay mangyayari na ang sinumang hindi maniniwala sa aking mga salita, ako na si Jesucristo, na papapangyarihin ng Ama na dalhin niya sa mga Gentil, at bibigyan siya ng kapangyarihan na kanyang madala ang mga iyon sa mga Gentil, (ito ay mangyayari maging katulad ng winika ni Moises) sila ay mahihwalay sa aking mga tao na kasama sa tipan.

21:12 At ang aking mga tao na mga labi ni Jacob ay mapapasa mga Gentil, oo, sa gitna nila na kagaya ng isang leon sa mga hayop sa gubat, katulad ng isang batang leon sa mga kawan ng tupa, na siya, kung makapapasok ay susunggaban niya at pagluluray-lurayin, at walang makapagliligtas.

21:13 Ang kanilang mga kamay ay itataas sa kanilang mga kaaway, at ang lahat ng kanilang mga kaaway ay lilipulin.

21:14 Oo, sa aba sa mga Gentil maliban kung sila ay magsisisi; sapagkat ito ay mangyayari na sa araw na yaon, wika ng Ama, na aking ihihiwalay ang inyong mga kabayo sa gitna ninyo, at aking wawasakin ang inyong mga karuwahe;

21:15 At aking wawasakin ang mga lunsod ng inyong lupain, at ibabagsak ang inyong mga muog;

21:16 At aking wawasakin ang mga pangkukulam sa inyong mga lupain, at hindi na kayo magkakaroon pa ng mga manghuhula;

21:17 Ang inyong mga inukit na larawan ay akin ding wawasakin at ihihiwalay ang inyong nakatayong mga imahen sa gitna ninyo, at hindi na ninyo sasambahin pa ang mga gawa ng inyong mga kamay;

21:18 At aking bubunutin ang inyong mga puno sa gitna ninyo; akin ding wawasakin ang inyong mga lunsod.

21:19 At ito ay mangyayari na ang lahat ng pagsisinungaling, at mga panlilinlang, at inggitan, at sigalutan, at huwad na pagkasaserdote, at pagpapatutot, ay matitigil.

21:20 Sapagkat ito ay mangyayari, wika ng Ama, na sa araw na yaon ang sinumang hindi magsisisi at lalapit sa aking Minamahal na Anak, sila ay ihihiwalay ko sa aking mga tao, O sambahayan ni Israel;

21:21 At aking isasagawa ang paghihiganti at matinding galit sa kanila, maging tulad sa mga pagano, na hindi pa nila narinig.

21:22 Ngunit kung sila ay magsisisi at makikinig sa aking mga salita, at hindi patitigasin ang kanilang mga puso, itatatag ko ang aking simbahan sa kanila, at sila ay makikipagtipan at ibibilang sa mga ito na labi ni Jacob, kung kanino aking ibinigay ang lupaing ito bilang kanilang mana;

21:23 At sila ay tutulong sa aking mga tao, na labi ni Jacob, at gayon din kasindami ng sambahayan ni Israel na darating upang kanilang maitayo ang isang lunsod, na tatawaging ang Bagong Jerusalem.

21:24 At pagkatapos sila ay tutulong sa aking mga tao upang sila ay matipon, na nangagkalat sa balat ng lupa, patungo sa Bagong Jerusalem.

21:25 At pagkatapos, ang kapangyarihan ng langit ay bababa sa kanila; at ako rin ay mapapasagitna nila.

21:26 At pagkatapos, ang gawain ng Ama ay magsisimula sa araw na yaon, maging ang ebanghelyong ito ay ipangangaral sa labi ng mga taong ito. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, sa araw na yaon ang gawain ng Ama ay magsisimula sa lahat ng nakalat na mga tao ko, oo, maging ang mga liping nawala, na inakay ng Ama palayo sa Jerusalem.

21:27 Oo, ang gawain ay magsisimula sa lahat ng nakalat na mga tao ko, na ang Ama ang maghahanda ng daan kung paano sila makalalapit sa akin, upang sila ay makapanawagan sa Ama sa aking pangalan.

21:28 Oo, at pagkatapos ang gawain ay magsisimula, kasama ang Ama, sa lahat ng bansa sa paghahanda ng daan kung paano ang kanyang mga tao ay maaaring matipong pauwi sa lupaing kanilang mana.

21:29 At sila ay lalabas mula sa lahat ng bansa; at hindi sila lalabas na nagmamadali, o aalis na patakas, sapagkat ako ang mauuna sa kanila, wika ng Ama, at ako ang kanilang magiging bantay sa likod.

KABANATA 22

(Ihambing sa Isaias 54. Mga a.d. 34)

22:1 At pagkatapos, yaong nasusulat ay mangyayari: Umawit, O baog, ikaw na hindi nagkaanak; magsimula kang umawit; at sumigaw nang malakas, ikaw na hindi nagdamdam sa panganganak ng bata; sapagkat higit na marami ang mga anak ng pinabayaan kaysa sa mga anak ng may asawa, wika ng Panginoon.

22:2 Palakihin ang dako ng iyong tolda, at bayaan silang iladlad ang mga tabing ng iyong mga tahanan; huwag kayong magtipid, habaan mo ang iyong mga lubid at patibayin mo ang iyong mga istaka;

22:3 Sapagkat ikaw ay magsisimula sa kanang kamay at sa kaliwa, at ang iyong mga binhi ay mamanahin ang mga sa Gentil at ang mga pinabayaang lunsod ay magkakaroon ng maninirahan.

22:4 Huwag matakot, sapagkat ikaw ay hindi mapapahiya; ni ikaw ay hahamakin; sapagkat hindi ka malalagay sa kahihyan; sapagkat malilimutan mo ang kahihyan ng iyong kabataan, at hindi maaalaala ang kadustahan ng iyong kabataan, at hindi mo na maaalaala pa ang kasiraan ng iyong pagkabalo.

22:5 Sapagkat ang iyong tagapaglikha, ang iyong asawa, Panginoon ng mga Hukbo ang kanyang pangalan; at ang iyong Manunubos, Ang Banal ng Israel -- ang Diyos ng buong mundo siya ay tatawagin.

22:6 Sapagkat tinawag ka ng Panginoon katulad ng isang babaing pinabayaan ng kanyang asawa at nagdadalamhati sa espiritu, at isang asawa ng kabataan, nang ikaw ay itinakwil, wika ng iyong Diyos.

22:7 Sa maikling sandali ay pinabayaan kita, ngunit sa malaking pagkaawa ay titipunin kita.

22:8 Sa munting pagkagalit ay ikinubli ko sandali ang aking mukha sa iyo, ngunit sa walang hanggang kabutihan, ako ay maaawa sa iyo, wika ng Panginoon mong Manunubos.

22:9 Sapagkat katulad nito, ang mga tubig ng Noe sa akin, sapagkat katulad ng aking isinumpa na ang mga tubig ng Noe ay hindi na aagos pa sa lupa, sa gayon ako ay sumumpang hindi na ako mapopoot sa iyo.

22:10 Sapagkat ang mga bundok ay maglalaho at ang mga burol ay maaalis, ngunit ang aking kabaitan kailanman ay hindi maglalaho sa iyo, ni ang tipan ng aking kapayapaan ay maaalis, wika ng Panginoon na naaawa sa iyo.

22:11 O ikaw na nahirapan, na sinisiklot ng unos, at hindi naaliw! Masdan, ilalatag ko ang iyong mga bato nang may maiinam na kulay, at lalatagan ang iyong mga saligan ng mga sapiro.

22:12 At gagawin kong agata ang iyong mga durungawan, at karbungko ang iyong mga pintuang-bayan, at mahahalagang bato ang iyong mga hangganan.

22:13 At lahat ng iyong mga anak ay tuturuan ng Panginoon; at malaki ang magiging kapayapaan ng iyong mga anak.

22:14 Sa kabutihan ikaw ay matatatag; ikaw ay malalayo mula sa mga pang-aapi sapagkat hindi ka matatakot, at sa kinasisindakan sapagkat hindi ito lalapit sa iyo.

22:15 Masdan, sila ay tiyak na magkakasamang sasalakay laban sa iyo, hindi sa kapahintulutan ko; sinumang magkakasamang sasalakay laban sa iyo ay mabubuwal para sa iyong kapakanan.

22:16 Masdan, aking nilikha ang panday na umiihip sa mga baga na nasa apoy, at gumagawa ng kasangkapan para sa kanyang gawain; at aking nilikha ang manglilipol upang manglilipol.

22:17 Walang sandatang ginawa laban sa iyo ang magtatagumpay; at bawat dilang hahamak laban sa iyo sa kahatulan ay pasisinungalingan mo. Ito ang mana ng mga tagapaglingkod ng Panginoon, at ang kanilang kabutihan ay sa akin, wika ng Panginoon.

KABANATA 23

(Mga a.d. 34)

23:1 At ngayon, masdan, sinasabi ko sa inyo, na nararapat ninyong saliksikin ang mga bagay na ito. Oo, isang kautusan ang ibinibigay ko sa inyo na masigasig ninyong saliksikin ang mga bagay na ito; sapagkat dakila ang mga salita ni Isaias.

23:2 Sapagkat tunay na siya ay nangusap na tumatalakay sa lahat ng bagay hinggil sa aking mga tao na sambahayan ni Israel; anupa't talagang kinakailangan na siya ay mangusap din sa mga Gentil.

23:3 At lahat ng bagay na kanyang sinabi ay nangyari na at mangyayari, maging alinsunod sa mga salitang kanyang winika.

23:4 Kaya nga, makinig sa aking mga salita; isulat ang mga bagay na sinabi ko sa inyo; at alinsunod sa panahon at kalooban ng Ama, yaon ay ipahahayag sa mga Gentil.

23:5 At sinuman ang makikinig sa aking mga salita at magsisisi at mabibinyagan, siya rin ang maliligtas. Saliksikin ang mga propeta, sapagkat marami roon ang nagpapatotoo sa mga bagay na ito.

23:6 At ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito muli niyang sinabi sa kanila, matapos na kanyang ipaliwanag ang lahat ng banal na kasulatan sa kanila na kanilang natanggap, kanyang winika sa kanila: Masdan, may mga ibang banal na kasulatan na nais kong inyong isulat, na wala kayo.

23:7 At ito ay nangyari na, na kanyang sinabi kay Nephi: Dalhin mo rito ang talaang iyong iningatan.

23:8 At nang madala ni Nephi ang mga talaan, at nailatag ang mga yaon sa harapan niya, itinitig niya ang kanyang mga mata sa kanila at nagsabi:

23:9 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, ako ay nag-utos sa aking tagapaglingkod na si Samuel, ang Lamanita, na siya ay magpatotoo sa mga taong ito, na sa araw na luluwalhatiin ng Ama ang kanyang pangalan sa akin na maraming banal ang magbabangon mula sa pagkamatay, at magpapakita sa marami, at maglilingkod sa kanila. At kanyang sinabi sa kanila: Hindi ba?

23:10 At ang kanyang mga disipulo ay tumugon sa kanya at nagsabi: Oo, Panginoon, si Samuel ay nagpropesiya alinsunod sa inyong mga salita, at lahat ng yaon ay natupad.

23:11 At sinabi ni Jesus sa kanila: Paanong hindi ninyo naisulat ang bagay na ito, na maraming banal ang nagbangon at nagpakita sa marami at naglingkod sa kanila?

23:12 At ito ay nangyari na, na naalaala ni Nephi na ang bagay na ito ay hindi naisulat.

23:13 At ito ay nangyari na, na iniutos ni Jesus na ito ay isulat; kaya nga, ito ay isinulat alinsunod sa kanyang iniutos.

23:14 At ngayon ito ay nangyari na, nang maipaliwanag ni Jesus ang lahat ng banal na kasulatan sa kabuuan, na kanilang isinulat, kanyang iniutos sa kanila na kanilang ituro ang mga bagay na kanyang ipinaliwanag sa kanila.

KABANATA 24

(Ihambing sa Malakias 3. Mga a.d. 34)

24:1 At ito ay nangyari na, na kanyang iniutos sa kanila na nararapat nilang isulat ang mga salitang ibinigay ng Ama kay Malakias, na kanyang sasabihin sa kanila. At ito ay nangyari na, na matapos na ang mga iyon ay maisulat, kanyang ipinaliwanag yaon. At ito ang mga salitang kanyang sinabi sa kanila, sinasabing: Ganito ang sinabi ng Ama kay Malakias -- Masdan, isusugo ko ang aking sugo, at kanyang ihahanda ang daan bago ako pumarito, at ang Panginoong inyong hinahanap ay paroroong bigla sa kanyang templo, maging ang sugo ng tipan, na inyong kinalulugdan; masdan, siya ay paparito, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

24:2 Ngunit sino ang makatatagal sa araw ng kanyang pagparito, at sino ang makapananatili kapag siya ay magpakita? Sapagkat siya ay katulad ng apoy ng isang maglalanday, at katulad ng sabon ng isang tagapagpaputi.

24:3 At siya ay mauupo katulad ng isang maglalanday at magdadalisay ng pilak; at kanyang dadalisayin ang mga anak na lalaki ni Levi, at lilinisin sila katulad ng ginto at pilak, upang sila ay makapag-alay sa Panginoon ng handog sa kabutihan.

24:4 Pagkatapos, ang handog ng Juda at Jerusalem ay magiging kalugud-lugod sa Panginoon, katulad noong sinauna, at katulad ng mga taong lumipas.

24:5 At ako ay lalapit sa inyo sa paghatol; at ako ay magiging handang saksi laban sa mga mangkukulam, at laban sa mga nakikiapid, at laban sa mga bulaang saksi, at laban sa yaong nandaraya sa upahan sa kanyang pasahod, sa balo at mga walang ama, at sa nagsasaisantabi sa dayuhan, at hindi natatakot sa akin, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

24:6 Sapagkat ako ang Panginoon, hindi ako nagbabago; kaya nga kayong mga anak na lalaki ni Jacob ay hindi mauubos.

24:7 Maging mula noong mga araw ng inyong mga ama kayo ay lumihis sa aking mga ordenansa, at hindi ninyo sinunod ang mga yaon. Magbalik kayo sa akin at ako ay magbabalik sa inyo, wika ng Panginoon ng mga Hukbo. Ngunit inyong sinabi: Ano ang kailangan naming gawin upang makabalik?

24:8 Nanakawan ba ng tao ang Diyos? Gayunman, inyo akong ninakawan. Ngunit inyong sinasabi: Sa ano namin kayo ninakawan? Sa mga ikasampung bahagi at mga handog.

24:9 Kayo ay isinumpa ng isang sumpa, sapagkat ninakawan ninyo ako, maging nitong buong bansa.

24:10 Dalhin ninyo ang lahat ng ikasampung bahagi sa kamalig nang magkaroon ng pagkain sa aking bahay; at subukin ninyo ako ngayon, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, kung hindi ko bubuksan sa inyo ang mga durungawan ng langit, at ibubuhos sa inyo ang isang pagpapala na walang sapat na lugar na mapaglalagyan nito.

24:11 At aking pagsasabihan ang maninila para sa inyong mga kapakanan, at hindi niya sisirain ang mga bunga ng inyong lupa; ni malalagasan man ng bunga ang inyong ubasan sa mga bukid nang wala sa panahon, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

24:12 At lahat ng bansa ay tatawagin kayong pinagpala sapagkat kayo ay magiging isang kalugud-lugod na lupain, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

24:13 Ang inyong mga salita ay naging lapastangan laban sa akin, wika ng Panginoon. Gayunman, inyong sinasabi: Ano ang aming sinabi laban sa inyo?

24:14 Inyong sinabi: Walang saysay ang maglingkod sa Diyos, at ano ang kapakinabangan na aming sundin ang kanyang mga ordenansa at ang kami ay lumakad na nagdadalamhati sa harapan ng Panginoon ng mga Hukbo?

24:15 At ngayon, tinatawag namin ang palalo na masaya, oo, sila na gumagawa ng kasamaan ay nasa ayos; oo, sila na tumutukso sa Diyos ay naligtas pa.

24:16 Pagkatapos, sila na natatakot sa Panginoon ay madalas na nakipag-usap sa isa't isa, at pinakinggan ng Panginoon at dininig; at isang aklat ng alaala ang isinulat sa harapan niya para sa kanila na natakot sa Panginoon, at gumugunita sa kanyang pangalan.

24:17 At sila ay magiging akin, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, sa araw na yaon kung kailan aking bubuuin ang aking mga hiyas; at akin silang ililigtas katulad ng isang taong nagliligtas ng kanyang sariling anak na naglilingkod sa kanya.

24:18 Pagkatapos, kayo ay magbabalik at makikilala ang pagkakaiba ng mabuti at ng masama, siya na naglilingkod sa Diyos at siya na hindi naglilingkod sa kanya.

KABANATA 25

(Ihambing sa Malakias 4. Mga a.d. 34)

25:1 Sapagkat masdan, ang araw ay darating na magniningas na tulad ng hurno; at lahat ng palalo, oo, lahat ng gumagawa ng kasamaan, ay magiging pinaggapasan; at ang araw na darating ay susunog sa kanila, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, at hindi mag-iwan sa kanila kahit ugat o sanga.

25:2 Ngunit sa inyo na natatakot sa aking pangalan, ay babangon ang Anak ng Kabutihan na may pagpapagaling sa kanyang mga bagwis; at kayo ay hahayo at lalaki na parang mga guya sa kuwadra.

25:3 At inyong yuyurakan ang masasama; sapagkat sila ay magiging abo sa ilalim ng inyong mga talampakan sa araw na yaon na aking gagawin ito, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

25:4 Alalahanin ninyo ang mga batas ni Moises, na aking tagapaglingkod, na iniutos ko sa kanya sa Horeb para sa buong Israel, lakip ang mga batas at kaparusahan.

25:5 Masdan, isusugo ko sa inyo ang propetang si Elias bago dumating ang dakila at kakila-kilabot na araw ng Panginoon;

25:6 At kanyang ibabaling ang puso ng mga ama sa mga anak, at ang puso ng mga anak sa kanilang mga ama, kung hindi, ako ay paparito at parurusahan ang lupa ng isang sumpa.

KABANATA 26

(Mga a.d. 34)

26:1 At ngayon ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga bagay na ito ay ipinaliwanag niya yaon sa maraming tao; at kanyang ipinaliwanag ang lahat ng bagay sa kanila, maging ang napakahalaga o di gaanong mahalaga.

26:2 At kanyang winika: Ang mga banal na kasulatang ito, na wala sa inyo, ay iniutos ng Ama na ibigay ko sa inyo; sapagkat karunungan sa kanya na nararapat ibigay ang mga ito sa mga darating na salinlahi.

26:3 At kanyang ipinaliwanag ang lahat ng bagay, maging mula sa simula hanggang sa panahon na siya ay paparito sa kanyang kaluwalhatian -- oo, maging ang lahat ng bagay na mangyayari sa balat ng lupa, maging hanggang sa ang mga elemento ay matunaw sa matinding init, at ang lupa ay samasamang mababalot katulad ng nakalulon na papel, at ang langit at ang lupa ay lilipas;

26:4 At maging sa dakila at huling araw, na ang lahat ng tao, at lahat ng magkakamag-anak, at lahat ng bansa at wika ay tatayo sa harapan ng Diyos, upang hatulan sa kanilang mga gawa, kung sila ay mabubuti o kung sila ay masasama --

26:5 Kung sila ay naging mabubuti, tungo sa pagkabuhay na mag-uli sa buhay na walang hanggan; at kung sila ay naging masasama, sa pagkabuhay na mag-uli sa kapahamakan; bilang magkaagapay, isa sa isang dako at ang isa sa kabilang dako, alinsunod sa awa, at katarungan, at sa kabanalan na na kay Cristo, na buhay na bago pa nagsimula ang daigdig.

26:6 At ngayon hindi maaaring isulat sa aklat na ito maging ang ika-isandaang bahagi ng mga bagay na tunay na itinuro ni Jesus sa mga tao;

26:7 Ngunit masdan, ang mga lamina ni Nephi ay naglalaman ng malaking bahagi ng mga bagay na kanyang itinuro sa mga tao.

26:8 At ang mga bagay na ito ay isinulat ko, na isang maliit na bahagi ng mga bagay na kanyang itinuro sa mga tao; at isinulat ko ang mga iyon sa layuning yaon ay muling madala sa mga taong ito, mula sa mga Gentil, alinsunod sa mga salitang winika ni Jesus.

26:9 At kapag kanilang matanggap ito, na kapaki-pakinabang munang mapasakanila, upang subukin ang kanilang pananampalataya, at kung mangyayari na sila ay maniniwala sa mga bagay na ito, sa gayon, ang mga bagay na higit na dakila ay ipaaalam sa kanila.

26:10 At kung mangyayari na sila ay hindi maniniwala sa mga bagay na ito, sa gayon, ang mga bagay na higit na dakila ay ipagkakait sa kanila, tungo sa kanilang ikasusumpa.

26:11 Masdan, isusulat ko na sana ang mga yaon, lahat ng nakaukit sa mga lamina ni Nephi, ngunit ipinagbawal ito ng Panginoon, sinasabing: Susubukin ko ang pananampalataya ng aking mga tao.

26:12 Kaya nga, ako, si Mormon ay isinusulat ang mga bagay na iniutos sa akin ng Panginoon. At ngayon ako, si Mormon, ay nagtatapos sa aking mga pananalita, at magpapatuloy sa pagsulat sa mga bagay na iniutos sa akin.

26:13 Kaya nga, nais kong inyong mamasdan na tunay na tinuruan ng Panginoon ang mga tao, sa loob ng tatlong araw; at pagkatapos niyon ay ipinakita niya ang kanyang sarili sa kanila nang madalas, at madalas na magputul-putol ng tinapay, at binabasbasan ito, at ibinibigay ito sa kanila.

26:14 At ito ay nangyari na, na siya ay nagturo at naglingkod sa mga anak ng maraming tao na nabanggit, at kanyang kinalagan ang kanilang mga dila, at sila ay nangusap sa kanilang mga ama ng mga dakila at kagila-gilalas na bagay, maging higit na dakila kaysa roon sa kanyang inihayag sa mga tao; at kanyang kinalagan ang kanilang mga dila nang sila ay makapangusap.

26:15 At ito ay nangyari na, na matapos na siya ay umakyat sa langit -- sa ikalawang pagkakataon na ipinakita niya ang kanyang sarili sa kanila, at nagtungo sa Ama, matapos na pagalingin ang lahat ng kanilang mga may karamdaman, at ang kanilang mga pilay, at buksan ang mga mata ng kanilang mga bulag at alisin ang bara sa mga tainga ng mga bingi, at maging sa magawa ang lahat ng uri ng mga pagpapagaling sa kanila, at ibangon ang isang tao mula sa patay, at ipakita ang kanyang kapangyarihan sa kanila, at umakyat sa Ama --

26:16 Masdan, ito ay nangyari na, na kinabukasan ang maraming tao ay nagtipun-tipong magkakasama, at kapwa nila nakita at narinig ang mga batang ito; oo, maging ang mga sanggol ay nagbukas ng kanilang mga bibig at nangusap ng mga kagila-gilalas na bagay; at ang mga bagay na kanilang winika ay ipinagbawal na isulat ng sinumang tao.

26:17 At ito ay nangyari na, na ang mga disipulong pinili ni Jesus ay nagsimula buhat sa panahong yaon na magbinyag at magturo sa kasindami ng lumapit sa kanila; at kasindami ng nagpabinyag sa pangalan ni Jesus ay napuspos ng Espiritu Santo.

26:18 At marami sa kanila ang nakakita at nakarinig ng mga bagay na hindi masasambit, na hindi pinahihintulutang isulat.

26:19 At sila ay nagturo, at naglingkod sa isa't isa; at may pagkakapantay-pantay sila sa lahat ng bagay sa kanila, bawat tao ay nakikitungo nang makatarungan sa isa't isa.

26:20 At ito ay nangyari na, na isinagawa nila ang lahat ng bagay maging katulad ng iniutos ni Jesus sa kanila.

26:21 At sila na nabinyagan sa pangalan ni Jesus ay tinawag na simbahan ni Cristo.

KABANATA 27 (Mga a.d. 34-35)

27:1 At ito ay nangyari na, na samantalang ang mga disipulo ni Jesus ay naglalakbay at ipinangangaral ang mga bagay na kapwa nila nakita at narinig, at nagbibinyag sa pangalan ni Jesus, ito ay nangyari na, na ang mga disipulo ay magkakasamang nagtipon at nagkaisa sa mataimtim na panalangin at pag-aayuno.

27:2 At muling ipinakita ni Jesus ang kanyang sarili sa kanila, sapagkat sila ay nananalangin sa Ama sa kanyang pangalan; at si Jesus ay dumating at tumayo sa gitna nila, at sinabi sa kanila: Ano ang nais ninyong ibigay ko sa inyo?

27:3 At kanilang sinabi sa kanya: Panginoon, nais naming sabihin ninyo sa amin ang pangalan kung paano namin tatawagin ang simbhang ito; sapagkat may mga pagtatalo sa mga tao hinggil sa bagay na ito.

27:4 At sinabi ng Panginoon sa kanila: Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, bakit kinakailangang bumulung-bulong ang mga tao at magtalo dahil sa bagay na ito?

27:5 Hindi ba nila nabasa ang mga banal na kasulatan, na nagsasabing inyong taglayin ang pangalan ni Cristo, na aking pangalan? Sapagkat sa pangalang ito kayo tatawagin sa huling araw;

27:6 At sinuman ang magtataglay ng aking pangalan, at magtitiis hanggang wakas, siya rin ay maliligtas sa huling araw.

27:7 Kaya nga, anuman ang inyong gagawin, gawin ninyo ito sa aking pangalan; kaya nga tatawagin ninyo ang simbahan sa aking pangalan; at kayo ay mananawagan sa Ama sa aking pangalan upang kanyang pagpalain ang simbahan alang-alang sa akin.

27:8 At paano ito magiging simbahan ko maliban kung ito ay tinatawag sa aking pangalan? Sapagkat kung ang isang simbahan ay tinatawag sa pangalan ni Moises, kung gayon iyon ay simbahan ni Moises; o kung iyon ay tatawagin sa pangalan ng isang tao kung gayon iyon ay simbahan ng isang tao; ngunit kung ito ay tinatawag sa aking pangalan kung gayon ito ay aking simbahan, kung mangyayari na ang mga ito ay nakatayo sa aking ebanghelyo.

27:9 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na kayo ay nakatayo sa aking ebanghelyo; kaya nga, inyong tatawagin ang mga anumang bagay na inyong tatawagin, sa aking pangalan; kaya nga, kapag kayo ay nananawagan sa Ama, para sa simbahan, kung ito ay sa aking pangalan, diringgin kayo ng Ama;

27:10 At kung mangyayari na ang simbahan ay nakatayo sa aking ebanghelyo at saka lamang ipakikita ng Ama ang kanyang sariling mga gawain dito.

27:11 Ngunit kung hindi ito nakatayo sa aking ebanghelyo, at nakatayo sa mga gawa ng tao, o sa mga gawa ng diyablo, katotohanang sinasabi ko sa inyo na mayroon silang kagalakan sa kanilang mga gawa nang kaunting panahon, at maya-maya ang wakas ay darating, at sila ay puputulin at ihahagis sa apoy, kung saan ay walang makababalik.

27:12 Sapagkat ang kanilang mga gawa ay sumusunod sa kanila, sapagkat dahil sa kanilang mga gawa kung kaya sila ay pinuputol; kaya nga, tandaan ang mga bagay na sinabi ko sa inyo.

27:13 Masdan, naibigay ko na sa inyo ang aking ebanghelyo, at ito ang ebanghelyo na aking ibinigay sa inyo -- na ako ay pumarito sa daigdig upang gawin ang kalooban ng aking Ama, sapagkat isinugo ako ng aking Ama.

27:14 At isinugo ako ng aking Ama upang ako ay ipako sa krus; at matapos na ako ay maipako sa krus, upang mahikayat ko ang lahat ng tao na lumapit sa akin, at katulad ng pagtataas sa akin ng mga tao gayundin ang mga tao ay ibabangon ng aking Ama, upang tumayo sa harapan ko, upang hatulan sa kanilang mga gawa, kung ang mga yaon ay mabuti o kung ang mga yaon ay masama --

27:15 At sa dahilang ito ako ay ipinako; kaya nga, alinsunod sa kapangyarihan ng Ama ay hihikayatin ko ang lahat ng tao sa akin, upang sila ay mahatulan alinsunod sa kanilang mga gawa.

27:16 At ito ay mangyayari, na sinuman ang magsisisi at mabibinyagan sa aking pangalan ay mapupuspos; at kung siya ay magtitiis hanggang wakas, masdan, siya ay pawawalan ko ng sala sa harapan ng aking Ama sa araw na yaon kung kailan ako tatayo upang hatulan ang sanlibutan.

27:17 At siya na hindi magtitiis hanggang wakas, siya rin ang siyang mapuputol at ihahagis sa apoy, kung saan sila ay hindi na makababalik pa, dahil sa katarungan ng Ama.

27:18 At ito ang salitang kanyang ibinigay sa mga anak ng tao. At sa ganitong dahilan kanyang tinutupad ang mga salitang kanyang ibinigay, at hindi siya nagsisinungaling, kundi tinutupad ang lahat ng kanyang mga salita.

27:19 At walang maruming bagay ang makapapasok sa kanyang kaharian; anupa't walang makapapasok sa kanyang kapahingahan maliban sa mga yaong nahugasan ang kanilang mga kasuotan ng aking dugo, dahil sa kanilang pananampalataya, at sa pagsisisi ng lahat ng kanilang mga kasalanan, at sa kanilang katapatan hanggang sa wakas.

27:20 Ngayon, ito ang kautusan: Magsisi, lahat kayong nasa mga dulo ng mundo, at lumapit sa akin at magpabinyag sa aking pangalan, upang kayo ay pabanalin sa pamamagitan ng pagtanggap sa Espiritu Santo, upang kayo ay makatayong walang bahid-dungis sa aking harapan sa huling araw.

27:21 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ito ang aking ebanghelyo; at alam ninyo ang mga bagay na kinakailangan ninyong gawin sa aking simbahan; sapagkat ang mga gawang nakita ninyong

ginawa ko ay siya rin ninyong gagawin; sapagkat yaong nakita ninyong ginawa ko ay gayon din ang nararapat ninyong gawin;

27:22 Samakatwid, kung gagawin ninyo ang mga bagay na ito, pinagpala kayo, sapagkat kayo ay dadakilain sa huling araw.

27:23 Isulat ang mga bagay na inyong nakita at narinig, maliban doon sa mga ipinagbabawal.

27:24 Isulat ang mga gawain ng mga taong ito, na mga mangyayari, maging katulad ng mga naisulat na, katulad ng mga nangyari na.

27:25 Sapagkat masdan, mula sa mga aklat na naisulat na, at isusulat pa, ay hahatulan ang mga taong ito, sapagkat sa pamamagitan ng mga yaon ang kanilang mga gawa ay ipahahayag sa mga tao.

27:26 At masdan, ang lahat ng bagay ay isinulat ng Ama; kaya nga, mula sa mga aklat na isusulat ang sanlibutan ay hahatulan.

27:27 At alam ninyo na kayo ay magiging mga hukom ng mga taong ito, alinsunod sa kahatulan na aking ibibigay sa inyo, na magiging makatarungan. Kung gayon, maging anong uri ng mga tao ba nararapat kayo? Katotohanang sinasabi ko sa inyo, maging katulad ko.

27:28 At ngayon, ako ay patutungo sa Ama. At katotohanang sinasabi ko sa inyo, anumang mga bagay ang hihingin ninyo sa Ama sa aking pangalan ay ipagkakaloob sa inyo.

27:29 Kaya nga, humingi, at kayo ay makatatanggap; kumatok, at kayo ay pagbubuksan; sapagkat siya na humihingi ay tumatanggap; at siya na kumakatok ay pagbubuksan.

27:30 At ngayon, masdan, ang aking kagalakan ay lubos, maging hanggang sa kapunuan, dahil sa inyo, at gayon din sa salinlahing ito; oo, at maging ang Ama ay nagsasaya, at gayon din ang lahat ng banal na anghel, dahil sa inyo at sa salinlahing ito; sapagkat wala sa kanila ang naliligaw.

27:31 Masdan, nais kong inyong maunawaan; sapagkat ang tinutukoy ko ay sila na ngayon ay nabubuhay sa salinlahing ito; at wala sa kanila ang naliligaw; at sa kanila ay ganap ang aking kagalakan.

27:32 Ngunit masdan, ako ay nagdadalamhati dahil sa ikaapat na salinlahi mula sa salinlahing ito, sapagkat sila ay naakay palayo na bihag niya maging katulad ng anak na lalaki ng kapahamakan; sapagkat ipagbibili nila ako sa pilak at sa ginto, at sa mga yaong sinisira ng tanga at kung saan ang mga magnanakaw ay sapilitang nakapapasok at nagnanakaw. At sa araw na iyon sila ay parurusahan ko, maging sa pagbabalik ng kanilang mga gawa sa kanilang mga sariling ulo.

27:33 At ito ay nangyari na, nang matapos si Jesus sa mga salitang ito ay sinabi niya sa kanyang mga disipulo: Pumasok kayo sa makipot na pasukan; sapagkat makipot ang pasukan, at makitid ang daan patungo sa buhay, at kakaunti ang makasusumpong nito; ngunit malapad ang pasukan, at malawak ang daan patungo sa kamatayan, at marami ang naglalakbay roon, hanggang sa sumapit ang gabi, kung saan ay walang taong makagagawa pa.

KABANATA 28 (Mga a.d. 34-35)

28:1 At ito ay nangyari na, nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, siya ay nangusap sa kanyang mga disipulo, isa-isa, sinasabi sa kanila: Ano ba ang inyong hihilingin sa akin, matapos na ako ay pumaroon sa Ama?

28:2 At silang lahat ay nangusap, maliban sa tatlo, sinasabing: Hinihiling namin na pagkatapos naming mabuhay hanggang sa gulang ng tao, na ang aming ministryo, kung saan kami ay tinawag ninyo, ay magkaroon ng wakas, na kami ay mabilis na magtungo sa inyo sa inyong kaharian.

28:3 At kanyang sinabi sa kanila: Pinagpala kayo dahil sa hiniling ninyo ang bagay na ito sa akin; kaya nga, matapos na kayo ay maging pitumpu at dalawang taong gulang kayo ay paroroon sa akin sa aking kaharian; at sa akin matatagpuan ninyo ang kapahingahan.

28:4 At nang siya ay makapangusap na sa kanila, ibinaling niya ang kanyang sarili sa tatlo, at sinabi sa kanila: Ano ang nais ninyong gawin ko para sa inyo, kapag ako ay pumaroon na sa Ama?

28:5 At sila ay nalungkot sa kanilang mga puso, sapagkat hindi nila masabi sa kanya ang bagay na kanilang ninanais.

28:6 At kanyang sinabi sa kanila: Masdan, nalalaman ko ang inyong mga iniisip, at inyong nais ang bagay na kung alin, si Juan, na aking pinakamamahal, na nakasama ko sa aking ministeryo, bago ako ipinako ng mga Judio, ay hiniling sa akin.

28:7 Kaya nga, higit kayong pinagpala, sapagkat hindi kayo kailanman makatitikim ng kamatayan; kundi kayo ay mabubuhay upang mamasdan ang lahat ng gawa ng Ama sa mga anak ng tao, maging hanggang sa ang lahat ng bagay ay matupad alinsunod sa kalooban ng Ama, kung kailan ako ay paparito sa aking kaluwalhatian sa kapangyarihan ng langit.

28:8 At hindi ninyo kailanman titiisin ang mga kirot ng kamatayan; kundi sa pagparito ko sa aking kaluwalhatian, kayo ay mababago sa isang kisapmata mula sa pagiging may kamatayan sa pagiging walang kamatayan; at pagkatapos kayo ay pagpapalain sa kaharian ng aking Ama.

28:9 At muli, hindi kayo makararanas ng kirot habang kayo ay nananahan sa laman, ni kalungkutan, maliban sa mga kasalanan ng sanlibutan; at lahat ng ito ay gagawin ko dahil sa bagay na hiniling ninyo sa akin, dahil sa ninais ninyo na kayo ay makapagdala ng mga kaluluwa ng tao sa akin, habang ang daigdig ay nakatindig.

28:10 At sa dahilang ito, kayo ay magkakaroon ng kaganapan ng kagalakan; at kayo ay uupo sa kaharian ng aking Ama; oo, ang inyong kagalakan ay malulubos, maging katulad ng ganap na kagalakang ibinigay sa akin ng Ama; at kayo ay magiging katulad ko, at maging ako ay katulad ng Ama; at ang Ama at ako ay isa;

28:11 At ang Espiritu Santo ay nagpapatotoo sa Ama at sa akin; at ibinigay ng Ama ang Espiritu Santo sa mga anak ng tao, dahil sa akin.

28:12 At ito ay nangyari na, nang matapos bigkasin ni Jesus ang mga salitang ito, hinipo niya ng kanyang daliri ang bawat isa sa kanila maliban sa tatlong mananatili, at pagkatapos siya ay lumisan.

28:13 At masdan, ang kalangitan ay nabuksan, at sila ay napasalangit, at nakakita at nakarinig ng mga bagay na hindi maaaring bigkasin.

28:14 At iyon ay ipinagbawal sa kanila na kanilang bigkasin; ni hindi rin sila binigyan ng kapangyarihan na mabigkas nila ang mga bagay na kanilang nakita at narinig;

28:15 At kung sila man ay nasa katawan o wala sa katawan, hindi nila masabi; sapagkat tila bagang sa kanila, ito ay mistulang pagbabagong-anyo nila, na sila ay nabago mula sa katawang laman tungo sa kalagayang walang kamatayan, kaya't kanilang nagawang mamasdan ang mga bagay ng Diyos.

28:16 Ngunit ito ay nangyari na, na sila ay muling nangaral sa balat ng lupa; gayunpaman, hindi sila nangaral ng mga bagay na kanilang narinig at nakita, dahil sa kautusang ibinigay sa kanila sa langit.

28:17 At ngayon, kung sila man ay may kamatayan o walang kamatayan, mula sa araw ng kanilang pagbabagong-anyo, hindi ko alam;

28:18 Ngunit ito lamang ang nalalaman ko, alinsunod sa talaang ibinigay -- sila ay humayo sa ibabaw ng lupain, at naglingkod sa lahat ng tao, pinagbubuklod ang kasindami ng naniwala sa kanilang pangangaral sa simbahan; binibinyagan sila, at kasindami ng nabinyagan ay tumanggap ng Espiritu Santo.

28:19 At sila ay itinapon sa bilangguan nila na hindi kabilang sa simbahan. At ang mga bilangguan ay hindi makapigil sa kanila, sapagkat ang mga yaon ay nahati sa dalawa.

28:20 At inihulog sila sa lupa; ngunit kanilang tinigatig ang lupa ng salita ng Diyos, kung kaya't sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan sila ay nakalaya sa kailaliman ng lupa; at dahil dito sila ay hindi makahukay ng mga balon na sapat upang pumigil sa kanila.

28:21 At tatlong ulit silang inihagis sa hurno at hindi nasaktan.

28:22 At dalawang ulit silang inihagis sa lungga ng mababangis na hayop; at masdan, sila ay nakipaglaro sa mga hayop tulad ng isang musmos sa pasusuhing kordero at hindi nasaktan.

28:23 At ito ay nangyari na, na sa ganoon sila humayo sa lahat ng tao ni Nephi, at ipinangaral ang ebanghelyo ni Cristo sa lahat ng tao sa ibabaw ng lupain; at sila ay nagbalik-loob sa Panginoon, at sumapi sa simbahan ni Cristo, at sa gayon pinagpala ang mga tao ng salinlahing yaon, alinsunod sa mga salita ni Jesus.

28:24 At ngayon, ako, si Mormon ay pansamantalang nagtatapos ng pagsasalita hinggil sa mga bagay na ito.

28:25 Masdan, isusulat ko na sana ang mga pangalan ng yaong hindi kailanman makatitikim ng kamatayan, ngunit ipinagbawal ng Panginoon; kaya nga, hindi ko yaon isinulat, sapagkat sila ay nakukubli sa sanlibutan.

28:26 Ngunit masdan, nakita ko na sila, at sila ay nagsipaglingkod sa akin.

28:27 At masdan, sila ay mapapasa mga Gentil, at ang mga Gentil ay hindi sila makikilala.

28:28 At sila rin ay mapapasa mga Judio, at ang mga Judio ay hindi sila makikilala.

28:29 At ito ay mangyayari, kung kailan mamarapatin ng Panginoon sa kanyang karunungan na sila ay maglilingkod sa lahat ng nangagkalat na mga lipi ng Israel, at sa lahat ng bansa, lahi, wika at tao, at magdadala mula sa kanila tungo kay Jesus ng maraming kaluluwa, nang ang kanilang hangarin ay matupad, at gayundin dahil sa nakapanghihikayat na kapangyarihan ng Diyos na nasa kanila.

28:30 At sila ay tulad ng mga anghel ng Diyos, at kung sila ay mananalangin sa Ama sa pangalan ni Jesus ay maaari nilang ipakita ang kanilang sarili sa kanino mang tao kung inaakala nilang makabubuti.

28:31 Anupa't dakila at mga kagila-gilalas na gawa ang gagawin nila, bago ang dakila at darating na araw kung kailan ang lahat ng tao ay tiyak na tatayo sa harapan ng hukumang-luklukan ni Cristo;

28:32 Oo, maging sa mga Gentil ay magkakaroon ng isang dakila at kagila-gilalas na gawa na kanilang gagawin, bago ang araw ng paghuhukom.

28:33 At kung mayroon kayo ng lahat ng banal na kasulatan na nagbibigay-ulat sa lahat ng kagila-gilalas na mga gawa ni Cristo, malalaman ninyo, ayon sa mga salita ni Cristo, na ang mga bagay na ito ay tiyak na darating.

28:34 At sa aba niya na hindi makikinig sa mga salita ni Jesus, at gayundin sa kanila na kanyang mga pinili at isinugo sa kanila; sapagkat sinuman ang hindi tatanggap sa mga salita ni Jesus at sa mga salita

nila na kanyang isinugo ay hindi tumatanggap sa kanya; at kaya nga, hindi niya sila tatanggapin sa huling araw;

28:35 At higit na mabuti pa para sa kanila kung hindi na sila isinilang. Sapagkat inaakala ba ninyo na kayo ay maaaring makaiwas sa katarungan ng isang nagdaramdam na Diyos, na niyurakan sa ilalim ng mga paa ng tao, nang sa gayong paraan ang kaligtasan ay maaaring dumating?

28:36 At ngayon masdan, tulad ng sinabi ko hinggil sa mga yaong pinili ng Panginoon, oo, maging ang tatlong dinala sa kalangitan, na hindi ko alam kung sila ay nalinis mula sa pagiging may kamatayan tungo sa kawalang-kamatayan --

28:37 Ngunit masdan, mula nang ako ay sumulat, ako ay nagtanong sa Panginoon, at kanyang ipinaalam sa akin na kinakailangang may gawing pagbabago sa kanilang mga katawan, o kung hindi, kinakailangan na sila ay makatikim ng kamatayan;

28:38 Anupa't upang hindi sila makatikim ng kamatayan ay may ginawang pagbabago sa kanilang mga katawan, upang huwag silang magdanas ng kirot o kalungkutan maliban sa mga kasalanan ng sanlibutan.

28:39 Ngayon, ang pagbabagong ito ay hindi kapantay ng yaong mangyayari sa huling araw; ngunit may pagbabagong ginawa sa kanila, kaya nga't si Satanas ay hindi magkakaroon ng kapangyarihan sa kanila, na hindi niya sila matutukso; at sila ay ginawang banal sa laman, kaya nga sila ay mga banal, at ang mga may kapangyarihan sa lupa ay hindi makapipigil sa kanila.

28:40 At sa ganitong kalagayan sila ay mamamalagi hanggang sa araw ng paghuhukom ni Cristo; at sa araw na yaon, sila ay tatanggap ng higit na malaking pagbabago, at tatanggapin sa kaharian ng Ama, upang hindi na lumabas pa, kundi mananahanan kasama ng Diyos magpasawalang hanggan sa kalangitan.

KABANATA 29 (Mga a.d. 34-35)

29:1 At ngayon, masdan, sinasabi ko sa inyo na kung kailan mamarapatin ng Panginoon, sa kanyang karunungan, na ang mga salitang ito ay maipahayag sa mga Gentil alinsunod sa kanyang salita, doon ninyo malalaman na ang tipang ginawa ng Ama sa mga anak ni Israel, hinggil sa kanilang pagbabalik sa mga lupaing kanilang mana, ay nagsisimula nang matupad.

29:2 At malalaman ninyo na ang mga salita ng Panginoon, na winika ng mga banal na propeta, ay matutupad na lahat; at hindi na ninyo kinakailangang sabihin na inaantala ng Panginoon ang kanyang pagparito sa mga anak ni Israel.

29:3 At hindi ninyo kinakailangan na akalain sa inyong mga puso na ang mga salitang winika ay mga walang saysay, sapagkat masdan, aalalahanin ng Panginoon ang tipang ginawa niya sa kanyang mga tao na sambahayan ni Israel.

29:4 At kapag inyong mapagtanto na ang mga salitang ito ay ipinahahayag sa inyo, sa gayon ay hindi na ninyo kinakailangan pang itatwa ang mga gawain ng Panginoon, sapagkat ang espada ng kanyang katarungan ay nasa kanyang kanang kamay; at masdan, sa araw na yaon, kung inyong tatanggihan ang kanyang mga gawain, kanyang papapangyarihin na kayo ay maabutan nito.

29:5 Sa aba niya na tatangi sa mga gawain ng Panginoon; oo, sa aba niya na magtatatwa kay Cristo at sa kanyang mga gawain!

29:6 Oo, sa aba niya na ikakaila ang mga paghahayag ng Panginoon, at magsasabing hindi na gumagawa ang Panginoon sa pamamagitan ng paghahayag, o ng propesiya, o ng mga kaloob, o ng mga wika, o ng mga pagpapagaling, o sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo!

29:7 Oo, at sa aba niya na magsasabi sa araw na yaon, upang makinabang, na hindi na magkakaroon pa ng mga himalang gagawin si Jesucristo; sapagkat siya na gagawa nito ay magiging katulad ng anak na lalaki ng kapahamakan, para sa kanya ay walang awa, ayon sa salita ni Cristo!

29:8 Oo, at hindi na kayo kailangan pang mag-anasan, o tumanggi, o paglaruan ang mga Judio, o sinuman sa labi ng sambahayan ni Israel; sapagkat masdan, maalaala ng Panginoon ang kanyang tipan sa kanila, at kanyang gagawin sa kanila ang alinsunod doon sa kanyang isinumpa.

29:9 Kaya nga, huwag ninyong akalain na maaari ninyong ibaling ang kanang kamay ng Panginoon sa kaliwa, upang hindi niya maisagawa ang kahatulan sa ikatutupad ng kanyang ginawang tipan sa sambahayan ni Israel.

KABANATA 30

(Mga a.d. 34-35)

30:1 Makinig, O kayong mga Gentil, at pakinggan ang mga salita ni Jesucristo, ang Anak ng buhay na Diyos, na kanyang iniutos sa akin na sabihin ko hinggil sa inyo, sapagkat masdan, ako ay inutusan niya na ako ay sumulat, sinasabing:

30:2 Tumalikod, lahat kayong mga Gentil mula sa inyong masasamang ugali; at magsisi sa inyong masasamang gawain, sa inyong mga pagsisinungaling at panlilinlang, at sa inyong mga pagpapatutot, at sa inyong mga lihim na gawaing karumal-dumal, at sa inyong mga pagsamba sa diyus-diyusan, at sa inyong mga pagpaslang, at sa inyong mga huwad na pagkasaserdote, at sa inyong mga inggitan, at sa inyong mga sigalutan, at mula sa lahat ninyong mga kasamaan at karumal-dumal na gawain, at magsilapit sa akin, at magpabinyag sa aking pangalan, upang kayo ay tumanggap ng kapatawaran sa inyong mga kasalanan, at mapuspos ng Espiritu Santo, upang kayo ay mabilang sa aking mga tao na sambahayan ni Israel.

IKAAPAT NA NEPHI
ANG AKLAT NI NEPHI

NA ANAK NI NEPHI--ISA SA MGA DISIPULO NI JESUCRISTO

Isang ulat ng mga tao ni Nephi, ayon sa kanyang talaan.

(Mga a.d. 35-321.)

1:1 At ito ay nangyari na, na ang ikatatlumpu at apat na taon ay lumipas, at gayon din ang ikatatlumpu at lima, at masdan, ang mga disipulo ni Jesus ay nagtatag ng simbahan ni Cristo sa lahat ng lupain sa paligid. At kasindami ng lumapit sa kanila, at tunay na nagsisi ng kanilang mga kasalanan, ay bininyagan sa pangalan ni Jesus; at sila rin ay tumanggap ng Espiritu Santo.

1:2 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlumpu at anim na taon, ang mga tao ay nagbalik-loob na lahat sa Panginoon, sa ibabaw ng buong lupain, kapwa ang mga Nephita at Lamanita, at hindi nagkaroon ng mga alitan at pagtatalu-talo sa kanila, at bawat tao ay makatarungan ang pakikitungo sa isa't isa.

1:3 At nagkaroon ng pagkakapantay-pantay sa lahat ng bagay sa kanila; kaya nga walang mayaman at mahirap, alipin at malaya, kundi silang lahat ay ginawang malaya, at magkasalo sa makalangit na handog.

1:4 At ito ay nangyari na, na lumipas din ang ikatatlumpu at pitong taon, at nagpatuloy pa rin ang kapayapaan sa lupain.

1:5 At may dakila at mga kagila-gilalas na gawaing ginawa ang mga disipulo ni Jesus, na sila ay nagpagaling ng maykaramdaman, at nagpabangon ng patay, at pinapangyari na ang pilay ay makalakad, ang bulag na makakita, at ang bingi na makarinig; at lahat ng uri ng himala ay ginawa nila sa mga anak ng tao; at wala silang nagawang mga himala maliban kung yaon ay sa pangalan ni Jesus.

1:6 At sa gayon lumipas ang ikatatlumpu at walong taon, at gayon din ang ikatatlumpu at siyam, at ikaapatnapu at isa, at ikaapatnapu at dalawa, oo, maging hanggang sa ang ikaapatnapu at siyam na taon ay lumipas, at gayon din ang ikalimampu at isa, at ang ikalimampu at dalawa; oo, at maging hanggang sa ang ikalimampu at siyam na taon ay lumipas.

1:7 At lubos silang pinaunlad ng Panginoon sa lupain; oo, hanggang sa muli silang nakapagtayo ng mga lunsod kung saan may mga lunsod na nasunog.

1:8 Oo, maging ang dakilang lunsod ng Zarahemla ay pinapangyari nilang maitayong muli.

1:9 Ngunit maraming lunsod ang lumubog, at mga tubig ang pumalit sa mga lugar niyon; kaya nga, ang mga lunsod na ito ay hindi na mapapanumbalik.

1:10 At ngayon, masdan, ito ay nangyari na, na ang mga tao ni Nephi ay naging makapangyarihan, at napakabilis na dumami, at naging labis na kaakit-akit at mga kaaya-ayang tao.

1:11 At sila ay nag-asawa, at ibinigay sa pag-aasawa, at pinagpala alinsunod sa maraming pangakong ginawa ng Panginoon sa kanila.

1:12 At hindi na sila lumakad pa sa pagsunod sa mga pagganap at ordenansa ng mga batas ni Moises; kundi sila ay lumakad alinsunod sa mga kautusang natanggap nila mula sa kanilang Panginoon at kanilang Diyos, nagpapatuloy sa pag-aayuno at panalangin, at sa madalas na pagtitipong magkakasama kapwa upang manalangin at makinig sa salita ng Panginoon.

1:13 At ito ay nangyari na, na hindi nagkaroon ng alitan sa lahat ng tao, sa buong lupain; kundi may mga makapangyarihang himalang ginawa sa mga disipulo ni Jesus.

1:14 At ito ay nangyari na, na ang ikapitumpu at isang taon ay lumipas, at gayon din ang ikapitumpu at dalawang taon, oo, sa madaling salita, hanggang sa ang ikapitumpu at siyam na taon ay lumipas; oo, maging ang isandaang taon ay lumipas, at ang mga disipulo ni Jesus, na kanyang pinili, ay pumaroon nang lahat sa paraiso ng Diyos, maliban sa tatlong maiiwan; at may mga ibang disipulo na inordenang kahalili nila; at marami rin sa salinlahing yaon ang pumanaw.

1:15 At ito ay nangyari na, na hindi nagkaroon ng alitan sa lupain, dahil sa pag-ibig sa Diyos na nananahan sa mga puso ng tao.

1:16 At walang mga inggitan, ni sigalutan, ni alitan, ni pagpapatutot, ni pagsisinungaling, ni pagpaslang, ni anumang uri ng kahalayan; at tunay na wala nang mas maliligayang tao pa sa lahat ng tao na nilikha ng kamay ng Diyos.

1:17 Walang mga tulisan, ni mamamatay-tao, ni nagkaroon ng mga Lamanita, ni anumang uri ng mga "ita"; kundi sila ay iisa, ang mga anak ni Cristo, at mga tagapagmana ng kaharian ng Diyos.

1:18 O labis silang pinagpala! Sapagkat pinagpala sila ng Panginoon sa lahat ng kanilang mga gawain; oo, maging sila ay pinagpala at pinaunlad hanggang sa ang isandaan at sampung taon ay nakalipas; at ang unang salinlahi mula kay Cristo ay pumanaw, at hindi nagkaroon ng alitan sa buong lupain.

1:19 At ito ay nangyari na, na si Nephi, siya na nag-ingat nitong huling talaan, (at kanyang itinala ito sa mga lamina ni Nephi) ay namatay, at, ang kanyang anak na si Amos ang humaliling nag-ingat nito; at itinala niya iyon sa mga lamina rin ni Nephi.

1:20 At iningatan niya ito nang walumpu at apat na taon, at mayroon pang kapayapaan sa lupain, maliban sa isang maliit na bahagi ng mga tao na naghimagsik sa simbahan at dinala nila sa sarili ang pangalang Lamanita; anupa't muling nagkaroon ng mga Lamanita sa lupain.

1:21 At ito ay nangyari na, na si Amos ay namatay na rin, (at ito ay isandaan at siyamnapu at apat na taon mula nang pumarito si Cristo) at ang kanyang anak na si Amos ang humaliling nag-ingat ng talaan; at itinala rin niya iyon sa mga lamina ni Nephi; at iyon ay naisulat din sa aklat ni Nephi, kung alin ay ang aklat na ito.

1:22 At ito ay nangyari na, na dalawang daang taon ang lumipas; at ang ikalawang salinlahi ay nangamatay na lahat maliban sa iilan.

1:23 At ngayon, ako, si Mormon, ay nagnanais na inyong malaman na ang mga tao ay nagsidami, hanggang sa sila ay kumalat sa ibabaw ng buong lupain, at sila ay yumaman nang labis, dahil sa kanilang kasaganaan kay Cristo.

1:24 At ngayon, dito sa ikadalawang daan at isang taon ay nagsimulang magkaroon sa kanila ng mga yaong iniangat sa kapalaluan, tulad ng pagsusuot ng mamahaling kasuotan, at lahat ng uri ng maiinam na perlas, at ng maiinam na bagay ng daigdig.

1:25 At mula sa panahong yaon, ang kanilang mga ari-arian at kanilang mga kabuhayan ay hindi na naging pangkalahatan sa kanila.

1:26 At sila ay nagsimulang mahati sa mga uri; at sila ay nagsimulang magtayo ng mga simbahan para sa kanilang sarili upang makinabang, at nagsimulang itatwa ang tunay na simbahan ni Cristo.

1:27 At ito ay nangyari na, nang ang dalawang daan at sampung taon ay makalipas, nagkaroon ng maraming simbahan sa lupain; oo, maraming simbahan ang nagpahayag na kilala si Cristo, gayunpaman, kanilang itinatwa ang malaking bahagi ng kanyang ebanghelyo, kung kaya nga't sila ay

tumanggap ng lahat ng uri ng kasamaan, at ibinahagi yaong kung alin ay banal sa kanya na pinagbabawalan dahil sa pagiging hindi karapat-dapat.

1:28 At ang simbahang ito ay labis na dumami dahil sa kasamaan, at dahil sa kapangyarihan ni Satanas na nakasilo sa kanilang mga puso.

1:29 At muli, may ibang simbahan na itinatatwa si Cristo; at kanilang inusig ang tunay na simbahan ni Cristo, dahil sa kanilang pagpapakumbaba at kanilang paniniwala kay Cristo; at kanilang kinamuhian sila dahil sa maraming himalang ginawa sa kanila.

1:30 Anupa't sila ay gumamit ng kapangyarihan at karapatan sa mga disipulo ni Jesus na naiwan sa kanila, at sila'y kanilang itinapon sa bilangguan; ngunit sa pamamagitan ng kapangyarihan ng salita ng Diyos na taglay nila, ang mga bilangguan ay nahati sa dalawa, at sila ay humayong gumagawa ng mga makapangyarihang himala sa kanila.

1:31 Gayunpaman, at sa kabila ng lahat ng himalang ito ay pinatigas ng mga tao ang kanilang mga puso, at naghangad na patayin sila, katulad ng mga Judio sa Jerusalem na naghangad na patayin si Jesus, ayon sa kanyang salita.

1:32 At kanila silang itinapon sa mga hurno ng apoy, at sila ay lumabas na hindi nasaktan.

1:33 At kanila rin silang itinapon sa mga lungga ng mababangis na hayop, at sila ay nakipaglaro sa mababangis na hayop katulad ng isang bata sa isang kordero; at sila ay lumabas muli mula sa kanila, na hindi nasaktan.

1:34 Gayunpaman, pinatigas ng mga tao ang kanilang mga puso, sapagkat sila ay naakay ng maraming saserdote at mga bulaang propeta na magtayo ng maraming simbahan, at gumawa ng lahat ng uri ng kasamaan. At kanilang sinaktan ang mga tao ni Jesus; ngunit ang mga tao ni Jesus ay hindi gumanti sa kanila. At sa gayon sila nanghina sa kawalang-paniniwala at sa kasamaan, sa taun-taon, maging hanggang sa ang dalawang daan at tatlumpung taon ay lumipas.

1:35 At ngayon ito ay nangyari na, na sa taong ito, oo, sa ikadalawang daan at tatlumpu at isang taon, nagkaroon ng malaking pagkakahati sa mga tao.

1:36 At ito ay nangyari na, na sa taong ito ay may lumitaw na mga tao na tinatawag na mga Nephita, at sila ay mga tunay na naniniwala kay Cristo; at sa kanila ay may tinatawag na mga Lamanita--Jacobeo, at Josefita, at Zoramita;

1:37 Anupa't, ang mga tunay na naniniwala kay Cristo, at ang mga tunay na sumasamba kay Cristo, (kasama rito ang tatlong disipulo ni Jesus na naiwan) ay tinawag na mga Nephita, at Jacobeo, at Josefita, at Zoramita.

1:38 At ito ay nangyari na, na sila na mga tumanggi sa ebanghelyo ay tinawag na mga Lamanita, at Lemuelita, at Ismaelita; at sila ay hindi nanghina sa kawalang-paniniwala, kundi sila ay hayagang naghimagsik laban sa ebanghelyo ni Cristo; at itinuro nila sa kanilang mga anak na huwag silang maniwala, maging katulad ng kanilang mga ama, mula sa simula, ay mga nanghina.

1:39 At ito ay dahil sa kasamaan at karumal-dumal na gawain ng kanilang mga ama, maging katulad sa simula. At sila ay tinuruang mapoot sa mga anak ng Diyos, maging katulad ng itinuro sa mga Lamanita na mapoot sa mga anak ni Nephi mula sa simula.

1:40 At ito ay nangyari na, na dalawang daan at apatnapu at apat na taon ang lumipas, at gayon ang mga pangyayari sa mga tao. At ang higit na masasamang bahagi ng mga tao ay naging makapangyarihan, at naging higit na napakarami kaysa sa mga tao ng Diyos.

1:41 At sila ay patuloy na nagtayo ng mga simbahan para sa kanilang sarili, at ginayakan nila yaon ng lahat ng uri ng mahahalagang bagay. At sa gayon lumipas ang dalawang daan at limampung taon, at gayon din ang dalawang daan at animnapung taon.

1:42 At ito ay nangyari na, na ang masamang bahagi ng mga tao ay muling nagsimulang itatag ang mga lihim na sumpaan at pagsasabwatan ni Gadianton.

1:43 At gayon din ang mga tao na tinatawag na mga tao ni Nephi ay nagsimulang maging palalo sa kanilang mga puso, dahil sa kanilang labis na kayamanan, at naging mapagmalaki katulad ng kanilang mga kapatid, na mga Lamanita.

1:44 At magmula sa panahong ito, ang mga disipulo ay nagsimulang malungkot dahil sa mga kasalanan ng sanlibutan.

1:45 At ito ay nangyari na, nang lumipas ang tatlong daang taon, kapwa ang mga tao ng mga Nephita at ang mga Lamanita ay naging napakakasama, ang isa katulad ng isa.

1:46 At ito ay nangyari na, na ang mga tulisan ni Gadianton ay kumalat sa ibabaw ng buong lupain; at wala ni isa mang mabuti maliban sa mga disipulo ni Jesus. At sila ay nagtabi ng maraming ginto at pilak, at nangalakal ng lahat ng uri ng kalakal.

1:47 At ito ay nangyari na, na pagkaraang ang tatlong daan at limang taon ay lumipas, (at ang mga tao ay nanatili pa rin sa kasamaan) si Amos ay namatay; at ang kanyang kapatid, na si Amaron, ang humaliling nag-ingat ng mga talaan.

1:48 At ito ay nangyari na, nang lumipas ang tatlong daan at dalawampung taon, si Amaron, na napilit ng Espiritu Santo, ay itinago ang mga talaan na mga banal -- oo, maging lahat ng banal na talaang ipinasa-pasa sa bawat sali't salinlahi, kung alin ay mga banal -- maging hanggang sa ikatatlong daan at dalawampung taon mula ng pumarito si Cristo.

1:49 At kanyang ikinubli ang mga ito ayon sa Panginoon, upang ito ay muling mabalik sa mga labi ng sambahayan ni Jacob, alinsunod sa mga propesiya at sa mga pangako ng Panginoon. At sa gayon nagwawakas ang talaan ni Amaron.

ANG AKLAT NI MORMON

(Mga a.d. 322-421)

KABANATA 1

(Mga a.d. 321-326)

1:1 At ngayon ako, si Mormon, ay gumagawa ng talaan ng mga bagay na aking kapwa nakita at narinig, at tinawag itong ang Aklat ni Mormon.

1:2 At sa panahong ikinubli ni Amaron ang mga talaan ayon sa Panginoon, siya ay nagtungo sa akin, (ako na noon ay mga sampung taong gulang lamang, at ako ay nagsimulang matuto kahit paano alinsunod sa pamamaraan ng pagkakatuto ng aking mga tao) at sinabi ni Amaron sa akin: Nahihiwatigan ko na ikaw ay isang batang mahinahon, at mabilis magmasid;

1:3 Kaya nga, kapag ikaw ay mga dalawampu at apat na taong gulang na ay nais kong iyong alalahanin ang mga bagay na iyong namasid hinggil sa mga taong ito; at kung ikaw ay nasa gayong gulang na ay magtungo ka sa lupain ng Antum, sa burol na tatawaging Shim; at doon ay inilagak ko ayon sa Panginoon ang lahat ng banal na ukit hinggil sa mga taong ito.

1:4 At masdan, iyong kukunin ang mga lamina ni Nephi sa iyong sarili, at ang nalalabi ay iiwanan mo sa pook kung saan naroroon ang mga yaon; at iyong iuukit sa mga lamina ni Nephi ang lahat ng bagay na iyong namasid hinggil sa mga taong ito.

1:5 At ako, si Mormon, bilang isang inapo ni Nephi, (at ang pangalan ng aking ama ay Mormon) aking naalaala ang mga bagay na iniutos sa akin ni Amaron.

1:6 At ito ay nangyari na, na ako, na labing-isang taong gulang, ay dinala ng aking ama sa lupaing patimog, maging sa lupain ng Zarahemla. {Mga a.d. 322}

1:7 Ang ibabaw ng buong lupain ay napuno ng mga gusali, at ang mga tao ay halos kasindami ng bilang ng buhangin sa dagat.

1:8 At ito ay nangyari na, na sa taong ito ay nagsimulang magkaroon ng isang digmaan sa pagitan ng mga Nephita, na binubuo ng mga Nephita, at ng mga Jacobeo at ng mga Josefita at ng mga Zoramita; at ang digmaang ito ay sa pagitan ng mga Nephita, at ng mga Lamanita at ng mga Lemuelita at ng mga Ismaelita.

1:9 Ngayon, ang mga Lamanita at ang mga Lemuelita at ang mga Ismaelita ay tinawag na mga Lamanita, at ang dalawang pangkat ay mga Nephita at Lamanita.

1:10 At ito ay nangyari na, na ang digmaan ay nagsimula sa kanila sa mga hangganan ng Zarahemla, sa may tubig ng Sidon.

1:11 At ito ay nangyari na, na ang mga Nephita ay nangalap ng malaking bilang ng mga tauhan, maging humigit pa sa bilang na tatlumpung libo. At ito ay nangyari na, na sila ay nagkaroon sa taon ding ito ng ilang digmaan, kung saan nagapi ng mga Nephita ang mga Lamanita at napatay ang marami sa kanila.

1:12 At ito ay nangyari na, na iniurong ng mga Lamanita ang kanilang balak, at nagkaroon ng kapayapaan sa lupain; at ang kapayapaan ay nanatili sa loob ng may apat na taon, na walang dumanak na dugo.

1:13 Ngunit ang kasamaan ay namayani sa ibabaw ng buong lupain, kung kaya't kinuha ng Panginoon ang kanyang mga minamahal na disipulo, at ang mga paggawa ng himala at ng pagpapagaling ay natigil dahil sa kasamaan ng mga tao.

1:14 At walang mga kaloob mula sa Panginoon, at ang Espiritu Santo ay hindi sumakanino man, dahil sa kanilang kasamaan at kawalang-paniniwala.

1:15 At ako, na labinlimang taong gulang at kahit paano ay may kahinahunan ng pag-iisip, anupa't ako ay dinalaw ng Panginoon, at nakatikim at nakaalam ng kabutihan ni Jesus. {Mga a.d. 326}

1:16 At ako ay nagsikap na mangaral sa mga taong ito, ngunit ang aking bibig ay itinikom, at ako ay pinagbawalang mangaral sa kanila; sapagkat masdan, sila ay hayagang naghimagsik laban sa kanilang Diyos; at ang mga minamahal na disipulo ay inialis sa lupain, dahil sa kanilang kasamaan.

1:17 Ngunit ako ay namalagi sa kanila, ngunit ako ay pinagbawalang mangaral sa kanila, dahil sa katigasan ng kanilang mga puso; at dahil sa katigasan ng kanilang mga puso ang lupain ay isinumpa dahil sa kanila.

1:18 At itong mga tulisan ni Gadianton na nasa mga Lamanita, ay namugad sa lupain, kung kaya nga't ang mga nananahanan doon ay nagsimulang itago sa lupa ang kanilang mga kayamanan; at yaon ay naging madulas, dahil ang lupain ay isinumpa ng Panginoon, na hindi na nila mahawakan ang mga yaon, ni hindi na mapanatiling muli ang mga yaon.

1:19 At ito ay nangyari na, na nagkaroon ng mga manggagaway, at pangungulam, at salamangka; at ang kapangyarihan ng yaong masama ay nakapangyari sa ibabaw ng buong lupain, maging tungo sa katuparan ng lahat ng salita ni Abinadi, at gayon din ni Samuel, ang Lamanita.

KABANATA 2 (Mga a.d. 327-350)

2:1 At ito ay nangyari na, na sa taon ding yaon ay muling nagsimulang magkaroon ng digmaan sa pagitan ng mga Nephita at ng mga Lamanita. At sa kabila ng aking pagiging bata, ay malaki ang pangangatawan; anupa't ako ay hinirang ng mga tao ni Nephi na ako ang maging pinuno nila, o ang pinuno ng kanilang mga hukbo.

2:2 Kaya nga ito ay nangyari na, na sa aking ikalabing-anim na taon ako ay humayo sa unahan ng hukbo ng mga Nephita, laban sa mga Lamanita; anupa't tatlong daan at dalawampu at anim na taon na ang nakalipas. {a.d. 327-238}

2:3 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlong daan at dalawampu at pitong taon kami ay sinalakay ng mga Lamanita nang may labis na lakas, hanggang sa natakot nila ang aking mga hukbo; kaya nga tumanggi silang lumaban, at nagsimula silang magsiurong patungo sa hilagang bayan.

2:4 At ito ay nangyari na, na kami ay nakarating sa lunsod ng Angola, at inangkin namin ang lunsod, at gumawa ng mga paghahanda upang maipagtanggol ang aming sarili laban sa mga Lamanita. At ito ay nangyari na, na pinatibay namin ang lunsod nang aming buong lakas; subalit sa kabila ng lahat ng aming pagpapatibay kami ay nasalakay pa rin ng mga Lamanita at naitaboy kami palabas ng lunsod na yaon.

2:5 At naitaboy rin nila kami palabas ng lupain ng David.

2:6 At humayo kami at nakarating sa lupain ng Josue, na nasa mga hangganang kanluran sa may dalampasigan.

2:7 At ito ay nangyari na, na mabilis naming tinipon ang aming mga tao hangga't maaari, upang matipon namin sila sa iisang pangkat.

2:8 Subalit masdan, ang lupain ay puno ng mga tulisan at ng mga Lamanita; at sa kabila ng malaking pagkalipol na nakaantabay sa aking mga tao, hindi sila nagsisi sa kanilang masasamang gawain; anupa't ang pagdadanak ng dugo't pagkakatay ay lumaganap sa ibabaw ng buong lupain, kapwa sa panig ng

mga Nephita at sa panig din ng mga Lamanita; at ito ay isang buong pag-uulit-ulit sa ibabaw ng buong lupain.

2:9 At ngayon, may hari ang mga Lamanita, at ang kanyang pangalan ay Aaron; at sinalakay niya kami ng isang hukbo ng apatnapu at apat na libo. At masdan, hinarap ko siya ng apatnapu at dalawang libo. At ito ay nangyari na, na nagapi ko siya ng aking hukbo kung kaya't siya ay tumakas sa aking harapan. At masdan, naganap ang lahat ng ito, at ang tatlong daan at tatlumpung taon ay lumipas. {a.d. 331}

2:10 At ito ay nangyari na, na ang mga Nephita ay nagsimulang magsisi ng kanilang kasamaan, at nagsimulang sumigaw maging tulad ng ipinopropesiya ni Samuel, ang propeta; sapagkat masdan walang sinuman ang nakapagpapanatili ng kanyang sariling pag-aari, dahil sa mga magnanakaw, at ang mga tulisan, at ang mga mamamatay-tao, at ang pagsasalamangka, at ang pambabarang na nasa lupain.

2:11 Sa gayon nagsimulang magkaroon ng pagdadalamhati at pananaghoy sa buong lupain dahil sa mga bagay na ito, at lalung-lalo na sa mga tao ni Nephi.

2:12 At ito ay nangyari na, nang ako, si Mormon, ay nakita ang kanilang pamimighati at kanilang pananaghoy at kanilang kalungkutan sa harapan ng Panginoon, nagsimulang magalak ang aking puso, nalalaman ang mga awa at ang mahabang pagtitiis ng Panginoon, kaya nga nag-aakala na magiging maawain siya sa kanila na sila ay muling maging mabubuting tao.

2:13 Subalit masdan itong aking kagalakan ay walang saysay, sapagkat ang kanilang kalungkutan ay hindi tungo sa pagsisisi, dahil sa kabutihan ng Diyos; kundi ito ang kalungkutan ng mga isinumpa, dahil sa hindi sila laging pahihintulutan ng Panginoon na lumigaya sa kasalanan.

2:14 At hindi sila lumapit kay Jesus nang may bagbag na puso at nagsisising espiritu, kundi isinusumpa nila ang Diyos, at naghahangad na mamatay. Gayon pa man ipinanghamok nila ang espada para sa kanilang mga buhay.

2:15 At ito ay nangyari na, na ang aking kalungkutan ay muling bumalik sa akin, at nakita ko na ang araw ng palugit ay lumipas na sa kanila, kapwa pangtemporal at pang-espirituwal; sapagkat nakita ko na libu-libo sa kanila ang napatay sa hayagang paghihimagsik laban sa kanilang Diyos, at ibinunton tulad ng pataba sa lupa sa ibabaw ng lupain. At sa gayon lumipas ang tatlong daan at apatnapu at apat na taon. {a.d. 345}

2:16 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlong daan at apatnapu at limang taon ang mga Nephita ay nagsimulang magsitakas sa harapan ng mga Lamanita; at sila ay tinugis hanggang sa makarating sila maging sa lupain ng Jashon, bago pa man nagawang pigilin sila sa kanilang pag-urong.

2:17 At ngayon, ang lunsod ng Jashon ay malapit sa lupain kung saan inilagak ni Amaron ang mga talaan ayon sa Panginoon, upang hindi mawasak ang mga ito. At masdan, ako ay humayo alinsunod sa salita ni Amaron, at kinuha ang mga lamina ni Nephi, at gumawa ng isang talaan alinsunod sa mga salita ni Amaron.

2:18 At sa mga lamina ni Nephi, ako ay gumawa ng buong ulat tungkol sa lahat ng kasamaan at karumal-dumal na gawain; subalit sa mga laminang ito ay nagpigil akong gumawa ng buong ulat ng kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain, sapagkat masdan, isang patuloy na tagpo ng kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ang nakatambad sa harapan ng aking mga mata simula pa noong magkaroon ako ng sapat na pang-unawa upang mamasdan ang mga gawi ng tao.

2:19 At sa aba sa akin dahil sa kanilang kasamaan; sapagkat ang aking puso ay napuspos ng kalungkutan dahil sa kanilang kasamaan, sa lahat ng araw ko; gayon pa man, nalalaman kong ako'y dadakilain sa huling araw.

2:20 At ito ay nangyari na, na sa taong ito ang mga tao ni Nephi ay muling tinugis at itinaboy. At ito ay nangyari na, na kami ay naitaboy hanggang sa makarating kami pahilaga sa lupaing tinatawag na Sem.

2:21 At ito ay nangyari na, na pinatibay namin ang lunsod ng Sem, at tinipon namin ang aming mga tao hangga't maaari, na baka sakaling mailigtas namin sila mula sa pagkalipol.

2:22 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlong daan at apatnapu at anim na taon sila ay muling nagsimulang sumalakay sa amin. {a.d. 346}

2:23 At ito ay nangyari na, na ako ay nangusap sa aking mga tao, at hinikayat sila nang buong lakas, na buong tapang silang tumindig sa harapan ng mga Lamanita at makipaglaban para sa kanilang mga asawa, at kanilang mga anak, at kanilang mga bahay at kanilang mga tahanan.

2:24 At ang aking mga salita ay bahagyang napukaw sila na lumakas, kung kaya nga't hindi sila nagsitakas mula sa harapan ng mga Lamanita, kundi lumaban nang buong tapang laban sa kanila.

2:25 At ito ay nangyari na, na kami ay nakipaglaban sa isang hukbo ng tatlung libo laban sa isang hukbo ng limampung libo. At ito ay nangyari na, na kami ay tumindig sa kanilang harapan nang buong katatagan kung kaya't nagsitakas sila mula sa aming harapan.

2:26 At ito ay nangyari na, nang sila ay magsitakas tinugis namin sila ng aming mga hukbo, at muli silang hinarap, at nagapi sila; gayon pa man ang lakas ng Panginoon ay wala sa amin; oo, kami ay naiwan sa aming sarili, na ang Espiritu ng Panginoon ay hindi nanatili sa amin; anupa't naging mahihina kami na katulad ng aming mga kapatid.

2:27 At ang aking puso ay nalungkot dahil dito sa malaking kapahamakan ng aking mga tao, dahil sa kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain. Subalit masdan, kami ay humayo laban sa mga Lamanita at sa mga tulisan ni Gadianton, hanggang sa muli naming naangkin ang mga lupaing aming mana.

2:28 At ang tatlong daan at apatnapu at siyam na taon ay lumipas. At sa ikatatlong daan at limampung taon kami ay nakipagkasunduan sa mga Lamanita at sa mga tulisan ni Gadianton, kung saan ay hinati-hati namin ang mga lupaing aming mana. {a.d. 350}

2:29 At ibinigay sa amin ng mga Lamanita ang lupaing pahilaga, oo, maging hanggang sa makitid na daan patungo sa lupaing patimog. At ibinigay namin sa mga Lamanita ang lahat ng lupaing patimog.

KABANATA 3 (Mga a.d. 360-362)

3:1 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay hindi na muling nakidigma hanggang sa lumipas pa ang sampung taon. At masdan, pinagawa ko ang aking mga tao, ang mga Nephita, sa paghahanda ng kanilang mga lupain at kanilang mga sandata laban sa panahon ng digmaan. {a.d. 360}

3:2 At ito ay nangyari na, na sinabi ng Panginoon sa akin: Mangaral sa mga taong ito -- Magsisi kayo, at lumapit sa akin, at magpabinyag kayo, at muling itatag ang aking simbahan, at kayo ay maliligtas.

3:3 At ako ay nangaral sa mga taong ito, subalit ito'y nawalang-kabuluhan; at hindi nila naunawaan na ang Panginoon ang siyang nagligtas sa kanila, at nagkaloob sa kanila ng pagkakataon na makapagsisi. At masdan, pinatigas nila ang kanilang mga puso laban sa Panginoon nilang Diyos.

3:4 At ito ay nangyari na, na matapos lumipas ang ikasampung taong ito, na bumubuo ng tatlong daan at animnapung taon mula nang pumarito si Cristo, na ang hari ng mga Lamanita ay nagpadala sa akin ng isang liham, na ipinaalam sa akin na sila ay naghahanda upang muling makidigma laban sa amin.

3:5 At ito ay nangyari na, na pinapangyari kong sama-samang tipunin ng aking mga tao ang kanilang sarili sa lupaing Kapanglawan, sa lunsod na nasa mga hangganan, sa may makitid na daan patungo sa lupaing patimog.

3:6 At doon ay inilagay namin ang aming mga hukbo, upang mapigilan namin ang mga hukbo ng mga Lamanita, upang hindi nila maangkin ang alinman sa aming mga lupain; anupa't nagpatibay kami laban sa kanila nang aming buong lakas.

3:7 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlong daan at animnapu at isang taon ang mga Lamanita ay sumalakay sa lunsod ng Kapanglawan upang makidigma laban sa amin; at ito ay nangyari na, na sa taong yaon sila ay nagapi namin, kung kaya nga't sila ay muling nagsibalik sa kanilang sariling mga lupain.

3:8 At sa ikatatlong daan at animnapu at dalawang taon sila ay muling sumalakay upang makidigma. At muli namin silang nagapi, at napatay ang malaking bilang nila, at ang kanilang mga patay ay itinapon sa dagat. {a.d. 362}

3:9 At ngayon, dahil sa malaking bagay na ito na nagawa ng aking mga tao, ang mga Nephita, sila ay nagsimulang magmalaki sa kanilang sariling lakas, at nagsimulang manumpa sa harapan ng kalangitan na ipaghihiganti nila ang kanilang sarili sa dugo ng kanilang mga kapatid na napatay ng kanilang mga kaaway.

3:10 At sila ay nanumpa sa kalangitan, at gayon din sa trono ng Diyos, na sila ay aahon sa pakikidigma laban sa kanilang mga kaaway, at lilipulin sila mula sa ibabaw ng lupain.

3:11 At ito ay nangyari na, na ako, si Mormon, ay lubusan nang tumanggi simula noon na maging komandante at isang pinuno ng mga taong ito, dahil sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain.

3:12 Masdan, sila ay pinamunuan ko, sa kabila ng kanilang kasamaan sila ay pinamunuan ko nang maraming ulit sa pakikidigma, at minahal sila, alinsunod sa pagmamahal ng Diyos na nasa akin, nang buong puso ko; at ang aking kaluluwa ay ibinuhos sa panalangin sa aking Diyos nang buong magdamag para sa kanila; gayon pa man, ito'y walang pananampalataya, dahil sa katigasan ng kanilang mga puso.

3:13 At tatlong ulit ko silang iniligtas mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway, at hindi sila nagsipagsisi ng kanilang mga kasalanan.

3:14 At nang sila ay makapanumpa ng lahat ng ipinagbabawal sa kanila ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo, na sila ay aahon upang makidigma sa kanilang mga kaaway, at ipaghihiganti ang kanilang sarili sa dugo ng kanilang mga kapatid, masdan ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa akin, sinasabing:

3:15 Sa akin ang paghihiganti, at ako ang gaganti; at sapagkat hindi nagsisi ang mga taong ito matapos ko silang iligtas, masdan, sila'y malilipol mula sa balat ng lupa.

3:16 At ito ay nangyari na, na ako ay lubusan nang tumangging humayo laban sa aking mga kaaway; at ginawa ko maging ang ipinag-utos sa akin ng Panginoon; at ako ay tumindig bilang isang piping saksi upang patunayan sa sanlibutan ang mga bagay na aking nakita at narinig, alinsunod sa pagpapatunay ng Espiritu na siyang nagpatotoo sa mga bagay na darating.

3:17 Kaya nga, ako ay sumusulat sa inyo, mga Gentil, at gayon din sa inyo, sambahayan ni Israel, kapag ang gawain ay nagsimula na, na kayo'y malapit nang ihanda na magbalik sa lupaing inyong mana;

3:18 Oo, masdan, ako ay sumusulat sa lahat ng nasa mga dulo ng mundo; oo, sa inyo, labindalawang lipi ni Israel, na hahatulan alinsunod sa inyong mga gawa ng labindalawang pinili ni Jesus na maging mga disipulo niya sa lupain ng Jerusalem.

3:19 At ako ay sumusulat din sa labi ng mga taong ito, na hahatulan din ng labindalawang pinili ni Jesus sa lupaing ito; at sila'y hahatulan din ng iba pang labindalawang pinili ni Jesus sa lupain ng Jerusalem.

3:20 At ang mga bagay na ito ang pinahahayag ng Espiritu sa akin; kaya nga, ako ay sumusulat sa inyong lahat. At sa kadahilanang ito ko kayo sinusulatan, upang malaman ninyo na kinakailangan kayong tumindig na lahat sa harapan ng hukumang-luklukan ni Cristo, oo, bawat tao na nabibilang sa buong mag-anak ni Adan; at kinakailangan kayong tumindig upang mahatulan sa inyong mga gawa, maging sila ma'y mabuti o masama;

3:21 At gayon din upang kayo ay maniwala sa ebanghelyo ni Jesucristo, na matatanggap ninyo sa inyo; at gayon din upang ang mga Judio, na mga pinagtipanang tao ng Panginoon, ay magkaroon ng iba pang saksi maliban sa kanya na kanilang nakita at narinig, na si Jesus, na kanilang pinatay, ang siya ring Cristo at ang siya ring Diyos.

3:22 At nais ko na mahikayat ko kayong lahat ng nasa mga dulo ng mundo na magsisi at maghandang tumindig sa harapan ng hukumang-luklukan ni Cristo.

KABANATA 4 (Mga a.d. 363-375)

4:1 At ngayon ito ay nangyari na, na sa ikatatlong daan at animnapu at tatlong taon, ang hukbo ng mga Nephita ay umahon upang makidigma sa mga Lamanita, sa labas ng lupain ng Kapanglawan. {a.d. 363}

4:2 At ito ay nangyari na, na ang hukbo ng mga Nephita ay muling naitaboy pabalik sa lupain ng Kapanglawan. At habang sila ay pagod pa, isang bagong hukbo ng mga Lamanita ang sumalakay sa kanila; at nagkaroon sila ng masidhing labanan, kung kaya nga't nasakop ng mga Lamanita ang lunsod ng Kapanglawan, at napatay ang marami sa mga Nephita, at marami ang mga nadalang bihag.

4:3 At ang mga nalabi ay tumakas at sumama sa mga nananahanan sa lunsod ng Tiankum. Ngayon, ang lunsod ng Tiankum ay nasa mga hangganan sa may dalampasigan; at iyon ay malapit din sa lunsod ng Kapanglawan.

4:4 At dahil ang mga hukbo ng mga Nephita ang humayo sa mga Lamanita kung kaya't sila ay nagsimulang parusahan; sapagkat kung hindi dahil doon, hindi sana magkakaroon ng kapangyarihan ang mga Lamanita sa kanila.

4:5 Ngunit masdan, ang mga kahatulan ng Diyos ay aabot sa masasama; at sa pamamagitan ng masasama na ang masasama ay pinarurusahan; sapagkat yaong masasama ang pumupukaw sa mga puso ng mga anak ng tao sa pagpapadanak ng dugo.

4:6 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay nagsagawa ng mga paghahanda sa pagsalakay laban sa lunsod ng Tiankum.

4:7 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlong daan at animnapu at apat na taon, ang mga Lamanita ay sumalakay laban sa lunsod ng Tiankum, upang kanila ring masakop ang lunsod ng Tiankum.

4:8 At ito ay nangyari na, na sila ay napaurong at naitaboy pabalik ng mga Nephita. At nang makita ng mga Nephita na kanilang naitaboy ang mga Lamanita, sila ay muling nagmalaki sa kanilang sariling lakas; at sila ay sumalakay sa kanilang sariling lakas, at muling nabawi nila ang lunsod ng Kapanglawan.

4:9 At ngayon, ang lahat ng bagay na ito ay nangyari, at mayroon ng libu-libong napatay sa magkabilang panig, kapwa sa mga Nephita at sa mga Lamanita.

4:10 At ito ay nangyari na, na ang ikatatlong daan at animnapu at anim na taon ay lumipas, at muling sumalakay ang mga Lamanita sa mga Nephita upang makidigma; gayon man ang mga Nephita ay hindi nagsipagsisi sa kasamaang kanilang nagawa, kundi patuloy na nagpumilit sa kanilang kasamaan.

4:11 At hindi maaaring mailarawan ng dila, o maisulat ng isang tao ang ganap na larawan ng kasindak-sindak na tanawin ng dugo at pagkatay na nasa mga tao, kapwa sa mga Nephita at sa mga Lamanita; at ang bawat puso ay tumigas, kung kaya't sila ay patuloy na nalugod sa pagpapadanak ng dugo.

4:12 At hindi kailanman nagkaroon ng gayon kalaking kasamaan sa lahat ng anak ni Lehi, ni maging sa buong sambahayan ni Israel, ayon sa mga salita ng Panginoon, na katulad ng nasa mga taong ito.

4:13 At ito ay nangyari na, na nakuha ng mga Lamanita ang lunsod ng Kapanglawan, at ito ay dahil sa ang kanilang bilang ay higit pa sa bilang ng mga Nephita.

4:14 At sila rin ay sumalakay laban sa lunsod ng Tiankum, at itinaboy palabas ang mga nananahanan doon, at maraming dinalang bihag na kapwa mga babae at bata, at inialay sila bilang mga hain sa kanilang mga diyus-diyusan.

4:15 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlong daan at animnapu at pitong taon, ang mga Nephita na nagagalit sapagkat ang mga Lamanita ay inialay ang kanilang kababaihan at ang kanilang mga anak, kung kaya't sila ay sumalakay laban sa mga Lamanita sa matinding galit, hanggang sa muli nilang nagapi ang mga Lamanita, at naitaboy silang palabas ng kanilang mga lupain.

4:16 At ang mga Lamanita ay hindi na muling sumalakay pa sa mga Nephita hanggang sa ikatatlong daan at pitumpu at limang taon.

4:17 At sa taong ito, sila ay muling sumalakay sa mga Nephita nang buo nilang lakas, at hindi sila mabilang dahil sa kalakihan ng kanilang bilang.

4:18 At magmula sa panahong ito, ang mga Nephita ay hindi na nagkaroon pa ng kapangyarihan laban sa mga Lamanita, kundi nagsimulang mapalis nila maging katulad ng hamog sa harapan ng araw.

4:19 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay sumalakay sa lunsod ng Kapanglawan; at nagkaroon ng lubhang masidhing labanan sa lupain ng Kapanglawan; kung saan kanilang nagapi ang mga Nephita.

4:20 At muli silang tumakas mula sa kanilang harapan, at sila ay nakarating sa lunsod ng Boaz; at doon sila humarap nang buong katapangan laban sa mga Lamanita, kung kaya't hindi sila nagapi ng mga Lamanita hanggang sa muli silang sumalakay sa ikalawang pagkakataon.

4:21 At nang sila ay sumalakay sa ikalawang pagkakataon, ang mga Nephita ay naitaboy at napatay sa isang lubhang malupit na pagkatay; ang kanilang kababaihan at kanilang mga anak ay muling inialay sa mga diyus-diyusan.

4:22 At ito ay nangyari na, na ang mga Nephita ay muling tumakas mula sa kanilang harapan, kasama ang lahat ng nanahanan, kapwa sa mga bayan at nayon.

4:23 At ngayon ako, si Mormon, nakikitang malapit nang maibagsak ng mga Lamanita ang lupain, kaya nga, ako ay nagtungo sa burol ng Shim, at kinuha ang lahat ng talaang ikinubli ni Amaron ayon sa Panginoon.

KABANATA 5

(Mga a.d. 375-384)

5:1 At ito ay nangyari na, na ako ay humayo sa mga Nephita, at nagsisi sa sumpang ginawa ko na hindi ko na sila muli pang tutulungan; at muli nilang ibinigay sa akin ang pamumuno sa kanilang mga hukbo, sapagkat tinitingala nila ako na tila bagang maililigtas ko sila mula sa kanilang mga paghihirap.

5:2 Subalit masdan, ako'y walang pag-asa, sapagkat alam ko ang mga kahatulan ng Panginoon na sasapit sa kanila; sapagkat hindi sila nagsisi ng kanilang mga kasamaan, kundi nakikipaglaban para sa kanilang mga buhay nang hindi tumatawag sa yaong Lumikha na lumalang sa kanila.

5:3 At ito ay nangyari na, na ang mga Lamanita ay sumalakay sa amin samantalang kami ay nagsisitakas patungo sa lunsod ng Jordan; subalit masdan, sila ay naitaboy pabalik kung kaya't hindi nila nakuha ang lunsod sa panahong yaon.

5:4 At ito ay nangyari na, na sila ay muling sumalakay sa amin, at napanatili namin ang lunsod. At may iba pang mga lunsod na napanatili ng mga Nephita, kung aling mga muog ang siyang pumigil sa kanila kung kaya't hindi sila makapasok sa bayan na nasa aming harapan, upang lipulin ang mga naninirahan sa aming lupain.

5:5 Subalit ito ay nangyari na, na kung saan mang lupain kami dumaan at hindi sama-samang natipon ang mga naninirahan doon, ay nalipol ng mga Lamanita, at ang kanilang mga bayan, at kanilang mga nayon, at mga lunsod ay sinunog ng apoy; at sa gayon lumipas ang tatlong daan at pitumpu at siyam na taon.

5:6 At ito ay nangyari na, na sa ikatatlong daan at walumpung taon ang mga Lamanita ay muling sumalakay laban sa amin sa pakikidigma, at kami ay humarap sa kanila nang buong tapang; subalit lahat ay nawalang-saysay, sapagkat napakalaki ng kanilang bilang kung kaya't niyurakan nila ang mga tao ng mga Nephita sa ilalim ng kanilang mga paa.

5:7 At ito ay nangyari na, na kami ay muling nagsitakas, at yaong ang mga pagtakas ay higit na mabilis kaysa sa mga Lamanita ay nakatakas, at yaong ang mga pagtakas ay hindi nakahigit sa mga Lamanita ay napalis at nalipol.

5:8 At ngayon masdan, ako, si Mormon, ay hindi nagnanais na saktan ang mga kaluluwa ng tao sa pamamagitan ng paglalahad sa kanila ng mga gayong kakila-kilabot na tagpo ng dugo at pagkatay katulad ng nakahantad sa harapan ng aking mga mata; kundi ako, nalalaman na ang mga bagay na ito ay tiyak na ipaaalam, at na yaong mga bagay na natatago ay ihahayag sa mga bubungan --

5:9 At kinakailangan ding makarating ang kaalaman ng mga bagay na ito sa labi ng mga taong ito, at gayon din sa mga Gentil, na siyang sinabi ng Panginoon na magkakatatagan sa mga taong ito, at ang mga taong ito ay ituturing na walang kabuluhan sa kanila -- kaya nga, ako ay sumusulat ng isang maikling buod, hindi mangangahas na magbigay ng buong ulat ng mga bagay na nakita ko, dahil sa kautusang natanggap ko, at gayon din upang hindi kayo labis na malungkot dahil sa kasamaan ng mga taong ito.

5:10 At ngayon masdan, ito ay sinasabi ko sa kanilang mga binhi, at gayon din sa mga Gentil na siyang kakalinga sa sambahayan ni Israel, na nakauunawa at nakaaaalam kung saan nagmula ang kanilang mga pagpapala.

5:11 Sapagkat nalalaman ko na ang gayon ay malulungkot dahil sa naging pagkawasak ng sambahayan ni Israel; oo, sila ay malulungkot dahil sa pagkalipol ng mga taong ito; sila ay malulungkot sapagkat hindi nagsisi ang mga taong ito nang sa gayon sana'y niyakap sila ng mga bisig ni Jesus.

5:12 Ngayon, ang mga bagay na ito ay isinulat para sa labi ng sambahayan ni Jacob; at nasusulat ang mga ito alinsunod sa ganitong pamamaraan, sapagkat nalalaman ng Diyos na ang mga ito ay hindi makarating sa kanila sa kasamaan; at ikukubli ang mga ito ayon sa Panginoon upang lumabas ang mga ito sa kanyang sariling takdang panahon.

5:13 At ito ang kautusang natanggap ko; at masdan, lalabas ang mga ito alinsunod sa kautusan ng Panginoon, kung kailan niya mamarapatin, sa kanyang karunungan.

5:14 At masdan, ang mga ito ay hahayo sa kawalang-paniniwala ng mga Judio; at sa layuning ito kung kaya't hahayo ang mga ito -- upang mapaniwala sila na si Jesus ang Cristo, ang Anak ng buhay na Diyos; upang maisagawa ng Ama, sa pamamagitan ng kanyang Pinakamamahal, ang kanyang dakila at walang hanggang layunin, sa pagpapanumbalik sa mga Judio, o ng buong sambahayan ni Israel, sa lupaing kanilang mana, na ibinigay sa kanila ng Panginoon nilang Diyos, tungo sa katuparan ng kanyang tipan;

5:15 At gayon din upang ang mga binhi ng mga taong ito ay lubusang maniwala sa kanyang ebanghelyo, na hahayo sa kanila mula sa mga Gentil; sapagkat ang mga taong ito ay makakalat, at magiging maiitim, marurumi, at mga nakaririmarim na tao, na di kayang isalarawan na kailanma'y nagkaroon na sa atin, oo, maging sa mga Lamanita, at ito ay dahil sa kanilang kawalang-paniniwala at pagsamba sa mga diyus-diyusan.

5:16 Sapagkat masdan, ang Espiritu ng Panginoon ay tumigil nang mamalagi sa kanilang mga ama; at sila'y walang Cristo at Diyos sa daigdig; at sila ay itinataboy tulad ng ipa sa hangin.

5:17 Minsan silang naging mga kaaya-ayang tao, at tinanggap nila si Cristo na kanilang pastor; oo, sila ay pinamunuan maging ng Diyos Ama.

5:18 Subalit ngayon, masdan, sila ay inakay ni Satanas, maging tulad ng ipang itinataboy ng hangin, o tulad ng isang sasakyang-dagat na hinahampas ng mga alon, nang walang layag o angkla, o walang anumang bagay kung paano ito pakikilusin; at maging tulad nito, sila ay gayon din.

5:19 At masdan, inilaan ng Panginoon ang kanilang mga pagpapala na natanggap sana nila sa lupain, para sa mga Gentil na mag-aangkin ng lupain.

5:20 Subalit masdan, ito ay mangyayari na sila'y itataboy at ikakalat ng mga Gentil; at matapos silang itaboy at ikalat ng mga Gentil, masdan, pagkatapos ay maaalaala ng Panginoon ang tipang kanyang ginawa kay Abraham at sa buong sambahayan ni Israel.

5:21 At maaalaala rin ng Panginoon ang mga panalangin ng mabubuti, na isinamo sa kanya para sa kanila.

5:22 At pagkatapos, O kayong mga Gentil, paano kayo makatitindig sa harapan ng kapangyarihan ng Diyos, maliban kung kayo'y magsisisi at tatalikuran ang inyong masasamang gawain?

5:23 Hindi ba ninyo nalalaman na kayo ay nasa mga kamay ng Diyos? Hindi ba ninyo nalalaman na taglay niya ang lahat ng kapangyarihan, at sa kanyang dakilang pag-uutos ang mundo ay mababalumbon tulad ng isang nakalulon na papel?

5:24 Kaya nga, magsisi kayo, at magpakumbaba ng inyong sarili sa kanyang harapan, kundi ay ipapataw niya ang katarungan laban sa inyo -- na baka isang labi ng mga binhi ni Jacob ang magtungo sa inyo tulad ng isang leon, at lurayin kayong pira-piraso, at walang sinumang maliligtas.

KABANATA 6

(Mga a.d. 385)

6:1 At ngayon, tatapusin ko ang aking talaan hinggil sa pagkalipol ng aking mga tao, ang mga Nephita. At ito ay nangyari na, na kami ay humayo sa harapan ng mga Lamanita.

6:2 At ako, si Mormon, ay sumulat ng liham sa hari ng mga Lamanita, at hiniling sa kanya na kanyang ipagkaloob sa amin na kung maaari ay matipong magkakasama ang aming mga tao sa lupain ng Cumorah, sa burol na tinatawag na Cumorah, at doon kami makikipagdigma sa kanila.

6:3 At ito ay nangyari na, na ipinagkaloob sa akin ng hari ng mga Lamanita ang bagay na aking hiniling.

6:4 At ito ay nangyari na, na kami ay humayo sa lupain ng Cumorah, at itinayo namin ang aming mga tolda sa paligid ng burol ng Cumorah; at iyon ay sa isang lupain ng maraming tubig, mga ilog, at bukal; at dito kami ay umasang magkakaroon ng kalamangan sa mga Lamanita.

6:5 At nang ang tatlong daan at walumpu at apat na taon ay makalipas, natipon naming lahat ang nalabi sa aming mga tao sa lupain ng Cumorah. {a.d. 385}

6:6 At ito ay nangyari na, nang matipon naming sama-sama ang lahat ng aming mga tao sa lupain ng Cumorah, masdan, ako, si Mormon, ay nagsimulang tumanda; at nalalaman na ito ang huling pakikipaglaban ng aking mga tao, at napag-utusan ng Panginoon na huwag kong pahihintulutan na ang mga talaang ipinasa-pasa ng aming mga ama, na banal, ay mahulog sa mga kamay ng mga Lamanita, (sapagkat sisirain ang mga ito ng mga Lamanita) kaya nga, ginawa ko ang mga talaang ito mula sa mga lamina ni Nephi, at itinago sa burol Cumorah ang lahat ng talaang ipinagkatiwala sa akin ng kamay ng Panginoon, maliban dito sa ilang lamina na ibinigay ko sa aking anak na lalaki na si Moroni.

6:7 At ito ay nangyari na, na ang aking mga tao, kasama ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak, ay namasdan ngayon ang mga hukbo ng mga Lamanita na humahayo patungo sa kanila; at lakip ang kakila-kilabot na takot sa kamatayan na pumupuno sa mga dibdib ng lahat ng masama, ay hinintay nilang tanggapin sila.

6:8 At ito ay nangyari na, na sila ay sumalakay upang makidigma laban sa amin, at ang bawat tao ay napuspos ng takot dahil sa kalakihan ng kanilang bilang.

6:9 At ito ay nangyari na, na dinaluhong nila ang aking mga tao ng espada, at ng busog, at ng palaso, at ng palakol, at ng lahat ng uri ng sandata ng digmaan.

6:10 At ito ay nangyari na, na ang aking mga tauhan ay pinaghahalihaw, oo, maging ang sampung libong kasama ko, at ako ay bumagsak na sugatan sa gitna; at kanila akong nalampasan kung kaya't hindi nila nawakasan ang aking buhay.

6:11 At nang sila ay makatapos at kanilang mapabagsak ang lahat ng aking mga tao maliban sa dalawampu at apat sa amin, (kasama ang aking anak na si Moroni) at kami na nakaligtas sa kamatayan ng aming mga tao, ay namasdan kinabukasan, nang magsibalik na ang mga Lamanita sa kanilang mga kuta, mula sa tuktok ng burol Cumorah, ang sampung libo ng aking mga tao na pinaghahalihaw, na pinamunuan ko.

6:12 At namasdan din namin ang sampung libong tao ko na pinamunuan ng aking anak na si Moroni.

6:13 At masdan, ang sampung libo ni Gidgidonas ay bumagsak, at siya rin na nasa gitna.

6:14 At si Lemas ay bumagsak kasama ang kanyang sampung libo; at si Gilgal ay bumagsak kasama ang kanyang sampung libo; at si Limhas ay bumagsak kasama ang kanyang sampung libo; at si Jeneum ay bumagsak kasama ang kanyang sampung libo; at si Cumenihas, at si Moronihas, at si Antionum, at si Siblom, at si Sem, at si Jos, ay nangabagsak kasama ang kanilang tig-sampung libo.

6:15 At ito ay nangyari na, na mayroon pang sampung bumagsak sa pamamagitan ng espada, kasama ang kanilang tig-sampung libo; oo, maging ang lahat ng aking mga tao, maliban doon sa dalawampu at apat na kasama ko, at gayon din ang ilang tumakas patungo sa mga bayan sa timog, at ang ilang umanib sa mga Lamanita, ay nangabagsak; at ang kanilang mga laman, at buto, at dugo ay nakakalat sa balat ng lupa, na naiwan ng mga kamay ng mga yaong pumatay sa kanila upang mabulok sa ibabaw ng lupa, at maagnas at bumalik sa kanilang inang lupa.

6:16 At ang aking kaluluwa ay nabagbag sa pagdadalamhati, dahil sa pagkamatay ng aking mga tao, at ako ay napabulalas:

6:17 O kayong mga kaaya-aya, paanong kayo napalihis sa mga landas ng Panginoon! O kayong mga kaaya-aya, paanong itinatwa ninyo si Jesus, na nakatayong bukas ang mga bisig upang kayo ay tanggapin!

6:18 Masdan, kung hindi ninyo ginawa ito, hindi sana kayo nangabagsak. Ngunit masdan, kayo ay nangabagsak, at aking ipinagdadalamhati ang inyong pagkawala.

6:19 O kayong mga kaaya-ayang anak na lalaki at babae; kayong mga ama at ina, kayong mga asawang lalaki at babae, kayong mga kaaya-aya, paanong kayo ay nangabagsak!

6:20 Ngunit masdan, kayo ay wala na, at hindi kayo maibabalik ng aking mga kalungkutan.

6:21 At ang araw ay malapit nang dumating na ang inyong pagiging may kamatayan ay kinakailangang magbihis ng kawalang-kamatayan, at ang mga katawang ito na naaagnas na sa kabulukan ay kinakailangang maging mga walang kabulukang katawan; at pagkatapos kayo ay tatayo sa hukumang-luklukan ni Cristo, upang hatulan alinsunod sa inyong mga gawa; at kung sakaling kayo ay mabubuti, sa gayon kayo ay pagpapalain kasama ng inyong mga ama na nangauna na sa inyo.

6:22 O kung kayo lamang ay nagsipagsisi bago ang malaking pagkalipol na ito ay sumapit sa inyo. Ngunit masdan, kayo ay wala na, at ang Ama, oo, ang Amang Walang Hanggan ng langit, ay nalalaman ang inyong kalagayan; at gagawin niya sa inyo alinsunod sa kanyang katarungan at awa.

KABANATA 7

(Mga a.d. 385)

7:1 At ngayon, masdan, ako ay magsasalita kahit paano sa mga labi ng mga taong ito na naligtas, kung sakaling ipahihintulot ng Diyos na ibigay sa kanila ang aking mga salita, upang malaman nila ang tungkol sa mga bagay ng kanilang mga ama; oo, ako ay nangungusap sa inyo, kayong mga labi ng sambahayan ni Israel; at ito ang mga salitang aking sasabihin:

7:2 Alamin ninyo na kayo ay mula sa sambahayan ni Israel.

7:3 Alamin ninyo na kinakailangan kayong magsisi, o hindi kayo maliligtas.

7:4 Alamin ninyo na kinakailangan ninyong isuko ang inyong mga sandata ng digmaan, at huwag nang malugod pa sa pagpapadanak ng dugo, at huwag na ninyong muling kunin ang mga ito, maliban kung ipag-uutos ng Diyos sa inyo.

7:5 Alamin ninyo na kinakailangan kayong magkaroon ng kaalaman tungkol sa inyong mga ama, at magsisi ng lahat ng inyong mga kasalanan at kasamaan, at maniwala kay Jesucristo, na siya ang Anak ng Diyos, at na siya ay pinatay ng mga Judio, at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Ama, siya ay bumangong muli kung saan ay natamo niya ang tagumpay laban sa libingan; at sa kanya rin ang tibo ng kamatayan ay nalulon.

7:6 At kanyang pinapangyari ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, kung saan ang mga tao ay kinakailangang magbangon upang tumayo sa harapan ng kanyang hukumang-luklukan.

7:7 At kanyang pinapangyari ang katubusan ng sanlibutan, kung saan siya na matatagpuang walang kasalanan sa harapan niya sa araw ng paghuhukom ay maibigay sa kanya na makapanahanan sa kinaroroonan ng Diyos sa kanyang kaharian, upang umawit nang walang humpay na papuri kasama ng mga koro sa kaitaasan, sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, na isang Diyos, sa maligayang kalagayan na walang katapusan.

7:8 Kaya nga, magsisi, at magpabinyag sa pangalan ni Jesus, at panghawakan ang ebanghelyo ni Cristo, na ipaaalam sa inyo, hindi lamang sa talaang ito kundi gayon din sa mga talaang darating sa mga Gentil mula sa mga Judio, na mga talaang manggagaling sa mga Gentil patungo sa inyo.

7:9 Sapagkat masdan, ito ay isinulat sa layuning kayo ay maniwala roon; at kung kayo ay maniwala roon ay paniniwalaan din ninyo ito; at kung paniwalaan ninyo ito, malalaman ninyo ang hinggil sa inyong mga ama, at gayon din ang mga kagila-gilalas na gawaing ginawa sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos sa kanila.

7:10 At malalaman din ninyo na kayo ay mga labi ng mga binhi ni Jacob; anupa't kayo ay nabibilang sa mga tao ng unang tipan; at kung sakaling kayo ay maniwala kay Cristo, at magpabinyag, una ay sa tubig, at pagkatapos ay sa apoy at sa Espiritu Santo, na sinusunod ang halimbawa ng ating Tagapagligtas, alinsunod sa kanyang iniutos sa atin, iyon ay higit na mabuti para sa inyo sa araw ng paghuhukom. Amen.

KABANATA 8 (Mga a.d. 400-421)

8:1 Masdan ako, si Moroni, ay tatapusin ang talaan ng aking ama, si Mormon. Masdan, mayroon akong ilang bagay na isusulat, mga bagay na iniutos sa akin ng aking ama.

8:2 At ngayon ito ay nangyari na, na matapos ang malaki at katakut-takot na digmaan sa Cumorah, masdan, ang mga Nephita na tumakas sa bayang patimog ay tinugis ng mga Lamanita, hanggang sa silang lahat ay malipol.

8:3 At ang aking ama ay napatay rin nila, at ako lamang ang nalabing mag-isa upang isulat ang malungkot na kasaysayan ng pagkalipol ng aking mga tao. Ngunit masdan, sila ay wala na, at tinutupad ko ang kautusan ng aking ama. At kung ako ay mapapatay nila, hindi ko alam.

8:4 Kaya nga, ako ay magsusulat at itatago ang mga talaan sa lupa; at kung saan ako paroroon ay hindi na mahalaga.

8:5 Masdan, ginawa ng aking ama ang talaang ito, at kanyang isinulat ang layunin niyon. At masdan, isusulat ko rin ito kung mayroon pang puwang sa mga lamina, ngunit wala na; at inang mina ako ay wala sapagkat ako ay nag-iisa. Ang aking ama ay napatay sa digmaan, at lahat ng aking kamag-anak, at wala akong kaibigan ni patutunguhan, at kung gaano katagal ako pahihintulatang mabuhay ng Panginoon ay hindi ko alam.

8:6 Masdan, apat na raang taon na ang lumipas mula noong pumarito ang ating Panginoon at Tagapagligtas. {a.d. 401}

8:7 At masdan, tinugis ng mga Lamanita ang aking mga tao, ang mga Nephita, nang lunsod sa lunsod at lugar sa lugar, maging hanggang sa sila ay mawala na; at malakas ang kanilang naging pagbagsak; oo, malaki at kagila-gilalas ang pagkalipol ng aking mga tao, ang mga Nephita.

8:8 At masdan, ang kamay ng Panginoon ang gumawa nito. At masdan din, ang mga Lamanita ay nakikipagdigmaan sa isa't isa; at ang ibabaw ng buong lupaing ito ay isang patuloy na pag-inog ng pagpatay at pagdanak ng dugo; at walang isa man ang nakaaalam sa pagwawakas ng digmaan.

8:9 At ngayon, masdan, wala na akong sasabihin pa hinggil sa kanila, sapagkat wala na maliban sa mga Lamanita at tulisan ang nabubuhay sa ibabaw ng lupain.

8:10 At walang sinumang nakakikilala sa tunay na Diyos maliban sa mga disipulo ni Jesus, na nagpaiwan sa lupain hanggang sa ang kasamaan ng mga tao ay naging napakalubha kung kaya't ang Panginoon ay hindi sila pinahintulatang manatili kasama ng mga tao; at kung sila man ay nasa ibabaw ng lupain ay walang taong nakaaalam.

8:11 Ngunit masdan, ang aking ama at ako ay nakita sila, at sila ay naglingkod sa amin.

8:12 At sinumang makatatanggap ng talaang ito at hindi ito hahatulan dahil sa mga kahinaang mayroon ito, siya ay makaaalam ng higit na mga dakilang bagay kaysa rito. Masdan, ako si Moroni; at kung maaari, ipaaalam ko ang lahat ng bagay sa inyo.

8:13 Masdan, ako ay nagtatapos sa aking pagsasalita hinggil sa mga taong ito. Ako ay anak ni Mormon, at ang aking ama ay inapo ni Nephi.

8:14 At ako rin ang siyang nagtago ng talaang ito ayon sa Panginoon; ang mga laminang yaon ay walang halaga, dahil sa kautusan ng Panginoon. Sapagkat tunay na kanyang sinabi na walang sinumang makakukuha nito upang makinabang; ngunit ang nakatala roon ay malaki ang kahalagahan; at sinuman ang magdadala nito sa liwanag, siya ay pagpapalain ng Panginoon.

8:15 Sapagkat walang sinumang magkakaroon ng kapangyarihan na madala iyon sa liwanag maliban kung iyon ay ibinigay sa kanya ng Diyos; sapagkat niloloob ng Diyos na iyon ay mangyayari na ang mata ay nakatuon sa kanyang kaluwalhatian, o sa kapakanan ng mga sinauna at malaon nang naikalat na mga taong pinagtipanan ng Panginoon.

8:16 At pinagpala siya na magdadala ng bagay na ito sa liwanag, sapagkat ito ay mailalabas mula sa kadiliman tungo sa liwanag; alinsunod sa salita ng Diyos; oo, ito ay ilalabas mula sa lupa, at ito ay magniningning mula sa kadiliman, at darating sa kaalaman ng mga tao; at ito ay mangyayari sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos.

8:17 At kung mayroon mang mga pagkakamali, yaon ay mga kamalian ng tao. Ngunit masdan, wala kaming alam na kamalian; gayunman, nalalaman ng Diyos ang lahat ng bagay; kaya nga, siya na hahatol, papag-ingatin siya at baka siya ay manganib sa apoy ng impiyerno.

8:18 At siya na nagsasabi: Ipakita mo sa akin, o ikaw ay masasaktan -- papag-ingatin siya at baka ang kanyang ipinag-uutos ay ipinagbabawal ng Panginoon.

8:19 Sapagkat masdan, siya na humahatol nang pabigla-bigla ay hahatulan din nang pabigla-bigla; sapagkat alinsunod sa kanyang mga gawa ang kanyang magiging kabayaran; anupa't siya na nananakit ay sasaktan ding muli ng Panginoon.

8:20 Masdan, kung ano ang sinasabi ng mga banal na kasulatan -- ang tao ay hindi mananakit, ni siya ay hahatol; sapagkat sa akin ang paghatol, wika ng Panginoon, at akin din ang paghihiganti, at ako ang gaganti.

8:21 At siya na hihinga ng poot at mga sigalot laban sa gawa ng Panginoon, at laban sa mga taong pinagtipanan ng Panginoon na mula sa sambahayan ni Israel, at magsasabi: Aming sisirain ang gawa ng Panginoon, at hindi maaalaala ng Panginoon ang tipang kanyang ginawa sa sambahayan ni Israel -- siya rin ay nanganganib na tagpasin at ihagis sa apoy;

8:22 Sapagkat ang mga walang hanggang layunin ng Panginoon ay magpapatuloy, hanggang sa ang lahat ng kanyang pangako ay matupad.

8:23 Saliksikin ninyo ang mga propesiya ni Isaias. Masdan, hindi ko maisusulat ang mga yaon. Oo, masdan, sinasabi ko sa inyo, na yaong mga banal na nangauna sa akin, na nag-angkin ng lupaing ito, ay magsusumamo, oo, maging mula sa alabok sila ay magsusumamo sa Panginoon; at yamang ang Panginoon ay buhay, aalalahanin niya ang tipang kanyang ginawa sa kanila.

8:24 At kanyang nalalaman ang kanilang mga panalangin, na ang mga iyon ay sa kapakanan ng kanilang mga kapatid. At alam niya ang kanilang pananampalataya, sapagkat sa kanyang pangalan ay natinag nila ang mga bundok, at sa kanyang pangalan ay napangyari nilang mayanig ang lupa; at sa

pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang salita ay napangyari nilang gumuho ang mga bilangguan sa lupa; oo, maging ang nagniningas na huruhan ay hindi sila nasaktan, maging ng mababangis na hayop o ng mga makamandag na ahas, dahil sa kapangyarihan ng kanyang salita.

8:25 At masdan, ang kanilang mga panalangin ay sa kapakanan din niya na pahihintulutan ng Panginoon na magdadala pasulong ng mga bagay na ito;

8:26 At walang sino mang kinakailangang magsabi na hindi ito darating, sapagkat tunay na ang mga ito ay darating, sapagkat ang Panginoon ang nagsabi niyon; sapagkat mula sa lupa ang mga ito ay lalabas, sa pamamagitan ng kamay ng Panginoon, at walang makapigil niyon; at ang mga ito ay darating sa araw na sasabihin na ang mga himala ay wala na; at ang mga ito ay darating maging tulad ng isang nagsasalita buhat sa mga patay.

8:27 At ito ay mangyayari sa araw na ang dugo ng mga banal ay magsusumamo sa Panginoon, dahil sa lihim na pagsasabwatan at mga gawain ng kadiliman.

8:28 Oo, ito ay mangyayari sa araw kung kailan ang kapangyarihan ng Diyos ay itatatwa, at ang mga simbahan ay magiging marumi at maaangat sa kapalaluan ng kanilang mga puso; oo, maging sa isang araw na ang mga namumuno sa mga simbahan at guro ay lalantad nang may pagpapalalo sa kanilang mga puso, maging sa pagkainggit sa kanila na kabilang sa kanilang mga simbahan.

8:29 Oo, ito ay mangyayari sa araw kung kailan ay makaririnig ng mga sunog, at unos, at ulap ng usok sa mga ibang lupain;

8:30 At makaririnig din ng mga digmaan, at alingawngaw ng digmaan, at lindol sa iba't ibang dako.

8:31 Oo, ito ay mangyayari sa araw na magkakaroon ng malaganap na karumihan sa balat ng lupa; magkakaroon ng mga pagpaslang, at panloloob, pagsisinungaling, at panlilinlang, at pagpapatutot, at lahat ng uri ng karumal-dumal na gawain; kung kailan marami ang magsasabi, Gawin ninyo ito, o gawin ninyo iyon, at walang anuman iyon, sapagkat sasang-ayunan ng Panginoon ang gayon sa huling araw. Ngunit sa aba nila, sapagkat sila ay nasa kasukdulan ng kapaitan at nasa mga gapos ng kasamaan.

8:32 Oo, ito ay mangyayari sa araw na magkakaroon ng mga simbhang itatayo at magsasabi: Magsilapit kayo sa akin, at dahil sa inyong salapi ay patatawarin ang inyong mga kasalanan.

8:33 O, kayong masasama at balakyot at matitigas ang leeg na mga tao, bakit kayo nagtayo ng mga simbahan para sa inyong sarili upang makinabang? Bakit ninyo binago ang banal na salita ng Diyos, upang magdala kayo ng kapahamakan sa inyong mga kaluluwa? Masdan, magtiwala kayo sa mga paghahayag ng Diyos; sapagkat masdan, ang panahon ay darating sa araw na yaon kung kailan ang lahat ng bagay na ito ay kinakailangang matupad.

8:34 Masdan, ipinakita sa akin ng Panginoon ang mga dakila at kagila-gilalas na bagay hinggil sa yaong hindi maglalaon ay mangyayari, at sa araw na yaon kung kailan ang mga bagay na ito ay mangyayari sa inyo.

8:35 Masdan, ako ay nangungusap sa inyo na parang kayo ay naririto, gayon pa man kayo ay wala rito. Ngunit masdan, ipinakita kayo sa akin ni Jesucristo, at nalalaman ko ang inyong mga ginagawa.

8:36 At nalalaman ko na kayo ay lumalakad sa kapalaluan ng inyong mga puso; at wala maliban sa ilan lamang ang hindi iniaangat ang mga sarili sa kapalaluan ng kanilang mga puso, tungo sa pagsusuot ng napakaiinam na kasuotan, tungo sa mga pag-iinggitan, at sigalutan, at malisya, at pag-uusig, at lahat ng uri ng kasamaan; at ang inyong mga simbahan, oo, maging bawat isa, ay naging marurumi dahil sa kapalaluan ng inyong mga puso.

8:37 Sapagkat masdan, iniibig ninyo ang salapi, at inyong kabuhayan, ang inyong maiinam na kasuotan, at ang pagpapalamuti sa inyong mga simbahan, nang higit sa inyong pagmamahal sa mga maralita at nangangailangan, sa maykaramdaman at sa naghihirap.

8:38 O, kayong marurumi, kayong mga mapagkunwari, kayong mga guro, na ipinagbibili ang inyong sarili sa mga yaong mangangalawang, bakit ninyo dinumihan ang banal na simbahan ng Diyos? Bakit kayo nahihiyang taglayin sa inyong sarili ang pangalan ni Cristo? Bakit hindi ninyo iniisip na higit na mahalaga ang walang hanggang kaligayahan kaysa roon sa kalungkutan na hindi kailanman magwawakas -- dahil sa papuri ng sanlibutan?

8:39 Bakit ninyo pinalalamutian ang inyong sarili ng yaong walang buhay, gayon man ay pinahihintulutan ang nagugutom at ang nangangailangan, at ang hubad, at ang maykaramdaman at ang naghihirap na dumaraan sa harapan ninyo nang hindi sila pinapansin?

8:40 Oo, bakit ninyo itinatag ang inyong mga lihim na karumal-dumal na gawain upang makinabang, at pinapangyari na ang mga balo ay magdalamhati sa harapan ng Panginoon, at gayon din ang mga ulila na magdalamhati sa harapan ng Panginoon, at gayon din ang dugo ng kanilang mga ama at kanilang mga asawang lalaki na magsumamo sa Panginoon mula sa lupa ng paghihiganti sa inyong mga ulo?

8:41 Masdan, ang espada ng paghihiganti ay nakaumang sa ulunan ninyo; at hindi maglalaon ang panahon ay darating na kanyang ipaghihiganti ang dugo ng mga banal sa inyo, sapagkat hindi na niya ipagwawalang-bahala pa ang kanilang mga pagsusumamo.

KABANATA 9 (Mga a.d. 401-421)

9:1 At ngayon, ako ay nangungusap din hinggil sa mga yaong hindi naniniwala kay Cristo.

9:2 Masdan, kayo ba ay naniniwala sa araw ng inyong kaparusahan -- masdan, kung kailan ang Panginoon ay paparito, oo, maging yaong dakilang araw kung kailan ang lupa ay sama-samang mababalumbon tulad ng isang nakalulon na papel, at ang mga elemento ay matutunaw sa matinding init, oo, sa dakilang araw na yaon kung kailan kayo ay dadalhin upang tumayo sa harapan ng Kordero ng Diyos -- sa gayon, inyo bang sasabihin na walang Diyos?

9:3 Sa gayon, inyo bang itatatwa pa ang Cristo, o inyo bang mapagmamasdan ang Kordero ng Diyos? Inaakala ba ninyo na kayo ay makapananahanang kasama niya sa ilalim ng kabatiran ng inyong pagkakasala? Inaakala ba ninyo na kayo ay magiging maligaya na manahanan kasama yaong banal na Katauhan, kapag ang inyong mga kaluluwa ay ginigi-yagis ng kabatiran ng inyong pagkakasala na pinagmalabisan ninyo ang kanyang mga batas?

9:4 Masdan, sinasabi ko sa inyo, kayo'y higit na magiging kaaba-abang manahanan kasama ang banal at makatarungang Diyos sa ilalim ng kabatiran ng inyong karumihan sa harapan niya; kaysa sa kayo ay manahanan kasama ng mga isinumpang kaluluwa sa impierno.

9:5 Sapagkat masdan, kapag kayo ay dadalhin upang makita ang inyong kahubaran sa harapan ng Diyos, at gayundin ang kaluwalhatian ng Diyos, at ang kabanalan ni Jesucristo, iyon ang magsisindi ng ningas ng apoy na hindi maapula sa inyo.

9:6 O, sa gayon, kayong mga walang paniniwala, bumaling kayo sa Panginoon; magsumamo nang buong taimtim sa Ama sa pangalan ni Jesus, baka sakaling kayo ay matagpuang walang bahid-dungis, dalisay, kaaya-aya, at maputi, nalinis sa pamamagitan ng dugo ng Kordero, sa dakila at huling araw na yaon.

9:7 At muli, sinasabi ko sa inyo na nagtatatwa sa mga paghahayag ng Diyos, at sinasabi na ang mga yaon ay natapos na, na wala nang mga paghahayag, ni mga propesiya, ni mga kaloob, ni pagpapagaling, ni pagsasalita ng mga wika, at pagpapaliwanag ng mga wika;

9:8 Masdan, sinasabi ko sa inyo, siya na nagtatatwa sa mga bagay na ito ay hindi nalalaman ang ebanghelyo ni Cristo; oo, hindi niya nabasa ang mga banal na kasulatan; kung sakali man, hindi niya nauunawaan ang mga ito.

9:9 Sapagkat hindi ba't ating nababasa na ang Diyos ay siya ring kahapon, ngayon, at magpakailanman, at sa kanya ay walang pag-iiba-iba ni anino ng pagbabago?

9:10 At ngayon, kung nag-aakala kayo sa inyong sarili ng isang diyos na nag-iiba, at kung kanino ay may anino ng pagbabago, kung gayon, nag-aakala kayo sa inyong sarili ng isang diyos na hindi Diyos ng mga himala.

9:11 Ngunit masdan, aking ipakikilala sa inyo ang isang Diyos ng mga himala, maging ang Diyos ni Abraham, at ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob; at yaon ang siya ring Diyos na lumikha ng kalangitan at ng lupa, at lahat ng bagay na naroroon sa mga yaon.

9:12 Masdan, kanyang nilikha si Adan, at sa pamamagitan ni Adan ay dumating ang pagkahulog ng tao. At dahil sa pagkahulog ng tao, si Jesucristo ay pumarito, maging ang Ama at ang Anak; at dahil kay Jesucristo dumating ang pagtubos sa tao.

9:13 At dahil sa pagtubos sa tao, na dumating sa pamamagitan ni Jesucristo, sila ay naibalik sa harapan ng Panginoon; oo, kung saan ang lahat ng tao ay tinubos, dahil ang kamatayan ni Cristo ay nagsasakatuparan ng pagkabuhay na mag-uli, na nagsasakatuparan ng katubusan mula sa walang katapusang pagtulog, kung saang pagkakatulog ang lahat ng tao ay gigisingin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos kung kailan ang pakakak ay tutunog; at sila ay babangon, kapwa maliit at malaki, at lahat ay tatayo sa harapan ng kanyang hukuman, na mga tinubos at kinalagan mula sa walang hanggang gapos ng kamatayan, kung aling kamatayan ay isang temporal na kamatayan.

9:14 At pagkatapos ay sasapit ang paghuhukom ng Banal sa kanila; at pagkatapos ay darating ang panahon na siya na marumi ay magiging marumi pa rin; at siya na mabuti ay magiging mabuti pa rin; siya na masaya ay magiging masaya pa rin; at siya na malungkot ay magiging malungkot pa rin.

9:15 At ngayon, O kayong lahat na nag-aakala sa inyong sarili ng isang diyos na hindi makagagawa ng mga himala, tatanungin ko kayo, ang lahat ba ng bagay na ito ay lumipas na, na aking sinabi? Ang katapusan ay dumating na ba? Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi; at ang Diyos ay hindi tumitigil na maging Diyos ng mga himala.

9:16 Masdan, hindi ba't ang mga bagay na ginawa ng Diyos ay kagila-gilalas sa ating mga paningin? Oo, at sino ang makauunawa sa mga kagila-gilalas na gawa ng Diyos?

9:17 Sino ang makapagsasabi na hindi isang himala na sa pamamagitan ng kanyang salita ang langit at lupa ay nalikha; at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang salita ang tao ay nalikha mula sa alabok ng lupa; at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang salita ang mga himala ay nagawa?

9:18 At sino ang makapagsasabi na si Jesucristo ay hindi gumawa ng maraming makapangyarihang himala? At maraming makapangyarihang himala ang ginawa sa pamamagitan ng mga kamay ng mga apostol.

9:19 At kung may mga himalang ginawa noon, bakit titigil ang Diyos na maging isang Diyos ng mga himala at gayon man ay nananatili pa ring isang hindi nagbabagong Katauhan? At masdan, sinasabi ko sa inyo na hindi siya nagbabago; kung sakali man, siya ay titigil na maging Diyos; at hindi siya tumitigil na maging Diyos, at isang Diyos ng mga himala.

9:20 At ang dahilan kung bakit siya tumitigil ng paggawa ng mga himala sa mga anak ng tao ay dahil sa kanilang paghina sa kawalang-paniniwala, at lumihis sa tamang landas, at hindi nakikilala ang Diyos na siyang nararapat nilang pagkatiwalaan.

9:21 Masdan, sinasabi ko sa inyo na sinumang naniniwala kay Cristo, nang walang pag-aalinlangan, anuman ang kanyang hingin sa Ama sa pangalan ni Cristo ay ipagkakaloob sa kanya; at ang pangakong ito ay para sa lahat, maging hanggang sa mga nasa dulo ng mundo.

9:22 Sapagkat masdan, ganito ang winika ni Jesucristo, na Anak ng Diyos, sa kanyang mga disipulong maiiwan, oo, gayon din sa lahat ng kanyang disipulo, sa pandinig ng maraming tao: Humayo kayo sa buong daigdig, at ipangaral ang ebanghelyo sa bawat nilikha;

9:23 At siya na naniniwala at nabinyagan ay maliligtas, ngunit siya na hindi naniniwala ay parurusahan.

9:24 At ang mga palatandaang ito ay susunod sa kanila na mga naniniwala -- sa aking pangalan ay magpapalayas sila ng mga diyablo; magsasalita sila ng mga bagong wika; magsisihawak sila ng mga ahas; at kung sila ay iinom ng kahit anong nakamamatay na bagay iyon ay hindi makasasakit sa kanila; ipapatong nila ang kanilang mga kamay sa maykaramdaman at sila ay magsisigaling;

9:25 At sinuman ang maniniwala sa aking pangalan, nang walang pag-aalinlangan, patutunayan ko sa kanya ang lahat ng aking salita, maging hanggang sa mga nasa dulo ng mundo.

9:26 At ngayon, masdan, sino ang makatatagal laban sa mga gawain ng Panginoon? Sino ang magtatatwa sa kanyang mga salita? Sino ang mag-aalsa laban sa pinakamakapangyarihang lakas ng Panginoon? Sino ang hahamak sa mga gawain ng Panginoon? Sino ang hahamak sa mga anak ni Cristo? Masdan, lahat kayong humahamak sa mga gawain ng Panginoon, sapagkat kayo ay mamamangha at masasawi.

9:27 O, samakatwid, huwag manghamak, at huwag mamangha, kundi makinig sa mga salita ng Panginoon, at humingi sa Ama sa pangalan ni Jesus ng anumang bagay na inyong kailangan. Huwag mag-alinlangan, kundi maging mapagpaniwala, at magsimula katulad noong unang panahon, at lumapit sa Panginoon nang buo puso ninyo, at isakatuparan ang inyong sariling kaligtasan nang may takot at pangingingin sa harapan niya.

9:28 Maging matalino sa mga araw ng inyong pagsubok; hubaran ang inyong sarili ng lahat ng karumihan; huwag humingi upang ubusin lamang sa inyong pagnanasa, kundi humingi nang may katatagang di matitinag, upang hindi kayo sumuko sa tukso, kundi kayo ay maglingkod sa tunay at buhay na Diyos.

9:29 Tiyaking kayo ay hindi nabinyagan nang hindi karapat-dapat; tiyaking kayo ay hindi makikibahagi sa sakramento ni Cristo nang hindi karapat-dapat; kundi tiyaking inyong ginagawa ang lahat ng bagay nang karapat-dapat; at gawin ito sa pangalan ni Jesucristo, na Anak ng Diyos na buhay; at kung gagawin ninyo ito, at magtitiis hanggang wakas, walang dahilan upang kayo ay itakwil.

9:30 Masdan, nangungusap ako sa inyo na parang ako ay nangungusap mula sa patay; sapagkat alam kong mapapasainyo ang aking mga salita.

9:31 Huwag ninyo akong hatulan dahil sa aking kahinaan, ni ang aking ama, dahil sa kanyang kahinaan, ni sila na naunang sumulat sa kanya; kundi magbigay-pasalamat sa Diyos na kanyang ipinaalam sa inyo ang aming mga kahinaan nang inyong matutuhan na maging higit na matatalino kaysa sa amin noon.

9:32 At ngayon, masdan, isinulat namin ang talaang ito alinsunod sa aming kaalaman, sa mga titik na aming tinatawag na binagong wikang Egipto, na ipinasa at aming binago, alinsunod sa paraan ng aming pagsasalita.

9:33 At kung ang aming mga lamina ay naging sapat ang laki ay isinulat sana namin ito sa Hebreo; ngunit binago rin namin ang Hebreo; at kung kami ay sumulat sa Hebreo, masdan, kayo ay hindi makakikita ng kahinaan sa aming talaan.

9:34 Ngunit nalalaman ng Panginoon ang mga bagay na aming naisulat; at gayundin, walang ibang mga taong nakaaalam ng aming wika; at sapagkat walang ibang taong nakaaalam ng aming wika, kaya nga, siya ay naghanda ng mga paraan sa pagpapaliwanag ng mga yaon.

9:35 At ang mga bagay na ito ay nasulat upang ang aming mga kasuotan ay maalisan ng dugo ng aming mga kapatid, na nanghina sa kawalang-paniniwala.

9:36 At masdan, ang mga bagay na ito na aming ninais hinggil sa aming mga kapatid, oo, maging ang kanilang pagbabalik sa kaalaman kay Cristo, ay alinsunod sa mga panalangin ng lahat ng banal na nanahanan sa lupain.

9:37 At nawa ay ipagkaloob ng Panginoong Jesucristo na tugunin ang kanilang mga panalangin alinsunod sa kanilang pananampalataya; at nawa ay maalaala ng Diyos Ama ang tipang kanyang ginawa sa sambahayan ni Israel; at nawa ay kanyang pagpalain sila magpakailanman, sa pamamagitan ng pananampalataya sa pangalan ni Jesucristo. Amen.

ANG AKLAT NI ETER

Ang talaan ng mga Jaredita, na hinango mula sa dalawampu't apat na laminang natagpuan ng mga tao ni Limhi noong mga araw ni haring Mosias.

KABANATA 1

1:1 At ngayon ako, si Moroni, ay magpapatuloy na magbigay ng ulat ng mga yaong sinaunang nanirahan na nilipol ng kamay ng Panginoon sa ibabaw nitong hilagang bayan.

1:2 At hinango ko ang aking ulat mula sa dalawampu't apat na laminang natagpuan ng mga tao ni Limhi, na tinatawag na Aklat ni Eter.

1:3 At tulad ng inaakala ko na ang unang bahagi ng talaang ito, na nangungusap hinggil sa paglikha ng daigdig, at gayon din kay Adan, at isang ulat mula sa panahong yaon hanggang sa malaking tore, at anumang bagay na naganap sa mga anak ng tao hanggang sa panahong yaon, ay nasa mga Judio --

1:4 Kaya nga hindi ko isusulat ang mga bagay na yaon na naganap mula noong mga araw ni Adan hanggang sa panahong yaon; sapagkat ang mga ito ay nasa mga lamina; at kung sinuman ang makakikita sa mga yaon, siya rin ang magkakaroon ng kapangyarihang makuha niya ang buong ulat.

1:5 Subalit masdan, hindi ko ibibigay ang buong ulat, kundi isang bahagi ng ulat ang ibibigay ko, mula sa tore pababa hanggang sa sila ay malipol.

1:6 At sa ganitong paraan ko ibibigay ang ulat. Siya na sumulat ng talaang ito ay si Eter, at inapo siya ni Coriantor.

1:7 Si Coriantor ay anak ni Moron.

1:8 At si Moron ay anak ni Etem.

1:9 At si Etem ay anak ni Ahas.

1:10 At si Ahas ay anak ni Set.

1:11 At si Set ay anak ni Siblon.

1:12 At si Siblon ay anak ni Com.

1:13 At si Com ay anak ni Coriantum.

1:14 At si Coriantum ay anak ni Amnigadas.

1:15 At si Amnigadas ay anak ni Aaron.

1:16 At si Aaron ay inapo ni Het, na anak ni Hertum.

1:17 At si Hertum ay anak ni Lib.

1:18 At si Lib ay anak ni Kis.

1:19 At si Kis ay anak ni Corom.

1:20 At si Corom ay anak ni Levi.

1:21 At si Levi ay anak ni Kim.

1:22 At si Kim ay anak ni Morianton.

1:23 At si Morianton ay inapo ni Riplakis.

1:24 At si Riplakis ay anak ni Shez.

1:25 At si Shez ay anak ni Het.

1:26 At si Het ay anak ni Com.

1:27 At si Com ay anak ni Coriantum.

1:28 At si Coriantum ay anak ni Emer.

1:29 At si Emer ay anak ni Omer.

1:30 At si Omer ay anak ni Shul.

1:31 At si Shul ay anak ni Kib.

1:32 At si Kib ay anak ni Orihas, na anak ni Jared;

1:33 Na kung sinong Jared ay lumisan kasama ang kanyang kapatid at kanilang mga mag-anak, kasama ang ilan pang iba at kanilang mag-anak, mula sa malaking tore, sa panahong nilito ng Panginoon ang wika ng mga tao, at nanumpa sa kanyang kapootan na sila ay ikakalat sa balat ng lupa; at alinsunod sa salita ng Panginoon ang mga tao ay nakalat.

1:34 At ang kapatid ni Jared na malaki at malakas na lalaki, at isang lalaking labis na pinagpala ng Panginoon, si Jared, na kanyang kapatid, ay nagsabi sa kanya: Magsumamo ka sa Panginoon, na huwag niya tayong lituhin nang hindi natin maunawaan ang ating mga salita.

1:35 At ito ay nangyari na, na ang kapatid ni Jared ay nagsumamo sa Panginoon, at ang Panginoon ay nahabag kay Jared; kaya nga hindi niya nilito ang wika ni Jared; at si Jared at ang kanyang kapatid ay hindi nalito.

1:36 Pagkatapos sinabi ni Jared sa kanyang kapatid: Muli kang magsumamo sa Panginoon, at kung maaari ay alisin niya ang kanyang galit mula sa kanila na mga kaibigan natin, upang huwag niyang lituhin ang kanilang wika.

1:37 At ito ay nangyari na, na ang kapatid ni Jared ay nagsumamo sa Panginoon, at ang Panginoon ay nahabag sa kanilang mga kaibigan at gayon din sa kanilang mga mag-anak, kung kaya't hindi sila nalito.

1:38 At ito ay nangyari na, na si Jared ay muling nangusap sa kanyang kapatid, sinasabing: Humayo at magtanong sa Panginoon kung paaalisin niya tayo sa lupain, at kung paaalisin niya tayo sa lupain, magsumamo ka sa kanya kung saan tayo patutungo. At sino ang nakaaalam na hindi tayo dadalhin ng Panginoon sa isang piling lupain sa buong mundo? At kung magkagayon, tayo ay maging tapat sa Panginoon, upang matanggap natin ito bilang mana natin.

1:39 At ito ay nangyari na, na ang kapatid ni Jared ay nagsumamo sa Panginoon alinsunod sa yaong binigkas ng bibig ni Jared.

1:40 At ito ay nangyari na, na dininig ng Panginoon ang kapatid ni Jared, at nahabag sa kanya, at sinabi sa kanya:

1:41 Humayo at sama-samang tipunin ang inyong mga kawan, kapwa lalaki't babae, ng bawat uri; at ang mga binhi rin ng lupa ng bawat uri; at ang inyong mga mag-anak; at si Jared din na iyong kapatid at ang kanyang mag-anak; at gayon din ang inyong mga kaibigan at ang kanilang mga mag-anak, at ang mga kaibigan ni Jared at ang kanilang mga mag-anak.

1:42 At kapag nagawa mo na ito ay hahayo ka sa unahan nila pababa sa lambak na pahilaga. At doon kita katatagpuin, at ako ay hahayo sa harapan ninyo sa isang piling lupain sa lahat ng lupain sa mundo.

1:43 At doon pagpapalain kita at ang mga binhi mo, at magbabangon para sa aking sarili sa iyong mga binhi, at sa mga binhi ng iyong kapatid, at sila na sasama sa iyo, ng isang dakilang bansa. At hindi magkakaroon ng higit pa sa kadakilaan ng bansang aalagaan ko sa iyong mga binhi, sa balat ng lupa. At gayon ang gagawin ko sa iyo dahil sa mahabang panahong ito ay nagsumamo ka sa akin.

KABANATA 2

2:1 At ito ay nangyari na, na si Jared at ang kanyang kapatid, at ang kanilang mga mag-anak, at ang mga kaibigan din ni Jared at ng kanyang kapatid at ang kanilang mga mag-anak, ay bumaba sa lambak na pahilaga, (at ang pangalan ng lambak ay Nimrod, na tinawag alinsunod sa mahusay na mangangaso) kasama ang kanilang mga kawan na kanilang tinipong magkakasama, lalaki't babae, ng bawat uri.

2:2 At sila ay naglatag din ng mga bitag at nanghuli ng mga ibon ng himpapawid; at sila ay naghanda rin ng lalagyan, kung saan nila dinala ang isda ng mga tubig.

2:3 At sila ay nagdala rin ng deseret, na, kung isasalin, ay pukyutan; at sa gayon sila nakapagdala ng mga kuyog ng mga bubuyog, at lahat ng uri ng yaong nasa ibabaw ng lupain, mga binhi ng bawat uri.

2:4 At ito ay nangyari na, nang sila ay makababa sa lambak ng Nimrod na ang Panginoon ay bumaba at nakipag-usap sa kapatid ni Jared; at siya ay nasa ulap, at hindi siya nakita ng kapatid ni Jared.

2:5 At ito ay nangyari na, na inutusan sila ng Panginoon na sila ay magtungo sa ilang, oo, patungo sa dakong yaon na hindi pa naparoroonan ng tao. At ito ay nangyari na, na ang Panginoon ay humayo sa unahan nila, at nakipag-usap sa kanila habang siya ay nakatayo sa ulap, at nagbigay ng mga tagubilin kung saan sila maglalakbay.

2:6 At ito ay nangyari na, na sila ay naglakbay sa ilang, at gumawa ng mga gabara, kung saan sila nakatawid sa maraming tubig, patuloy na binibigyang-tagubilin ng kamay ng Panginoon.

2:7 At hindi pinahintulutan ng Panginoon na sila ay tumigil sa kabilang dako ng dagat sa ilang, kundi ninais niyang makalabas sila maging hanggang sa lupang pangako, na pinili sa lahat ng ibang lupain, na inilalaan ng Panginoong Diyos para sa mabubuting tao.

2:8 At siya ay nanumpa sa kanyang kapootan sa kapatid ni Jared, na sinuman ang mag-aangkin sa lupang pangakong ito, mula sa panahong yaon at magpakailanman, ay dapat magsilbi sa kanya, ang tunay at tanging Diyos, o sila ay lilipulin kapag ang kaganapan ng kanyang kapootan ay sasapit sa kanila.

2:9 At ngayon, namamasdan natin ang utos ng Diyos hinggil sa lupaing ito, na ito ay lupang pangako; at anumang bansa ang mag-aangkin nito ay magsisilbi sa Diyos, o sila ay lilipulin kapag ang kaganapan ng kanyang kapootan ay sasapit sa kanila. At ang kaganapan ng kanyang kapootan ay sasapit sa kanila kapag nahinog na sila sa kasamaan.

2:10 Sapagkat masdan, ito ay lupaing pinili sa lahat ng ibang lupain; kaya nga, siya na mag-aangkin nito ay magsisilbi sa Diyos o malilipol; sapagkat ito ang walang hanggang utos ng Diyos. At tanging sa ganap na kasamaan lamang ng mga anak ng lupain, kung kaya't sila ay lilipulin.

2:11 At makararating ito sa inyo, O kayong mga Gentil, upang malaman ninyo ang mga utos ng Diyos -- upang kayo ay makapagsisi, at huwag magpatuloy sa inyong mga kasamaan hanggang sa ang kaganapan ay dumating, upang hindi ninyo dalhin ang kaganapan ng kapootan ng Diyos sa inyong sarili tulad ng nagawa noon ng mga nanirahan sa lupain.

2:12 Masdan, ito ay piling lupain, at anumang bansa ang mag-aangkin nito ay magiging malaya mula sa pagkaalipin, at sa pagkabihag, at sa lahat ng ibang bansa sa silong ng langit, kung pagsisilbihan lamang nila ang Diyos ng lupain, na si Jesucristo, na siyang ipinakikilala ng mga bagay na isinulat namin.

2:13 At ngayon, ako ay magpapatuloy sa aking talaan; sapagkat masdan, ito ay nangyari na, na dinala ng Panginoon si Jared at ang kanyang mga kapatid maging hanggang sa malawak na dagat na yaon na naghahati sa mga lupain. At nang makarating na sila sa dagat ay itinayo nila ang kanilang mga tolda; at tinawag nila ang pangalan ng lugar na Moriancumer; at sila ay nanirahan sa mga tolda, at nanirahan sa mga tolda sa may dalampasigan sa loob ng apat na taon.

2:14 At ito ay nangyari na, na sa pagtatapos ng apat na taon ay muling dumalaw ang Panginoon sa kapatid ni Jared, at tumayo sa ulap at nakipag-usap sa kanya. At sa loob ng tatlong oras nakipag-usap ang Panginoon sa kapatid ni Jared, at siya ay pinagsabihan dahil sa hindi niya naalaalang manawagan sa pangalan ng Panginoon.

2:15 At ang kapatid ni Jared ay nagsisi sa kasamaang nagawa niya, at nanawagan sa pangalan ng Panginoon para sa kanyang mga kapatid na kasama niya. At sinabi ng Panginoon sa kanya: Patatawarin kita at ang iyong mga kapatid sa kanilang mga kasalanan; subalit hindi ka na magkakasalang muli, sapagkat tandaan mo na ang aking Espiritu ay hindi laging kasama ng tao; anupa't kung magkakasala ka hanggang sa ganap ka nang mahinog ay mawawalay ka mula sa harapan ng Panginoon. At ito ang aking mga nasasaisip sa lupaing ibibigay ko sa inyo bilang inyong mana; sapagkat ito ay magiging lupaing pinili sa lahat ng ibang lupain.

2:16 At sinabi ng Panginoon: Humayo't gumawa at magtayo, alinsunod sa uri ng mga gabara na inyong nagawa na. At ito ay nangyari na, na ang kapatid ni Jared ay humayo't gumawa, at gayon din ang kanyang mga kapatid, at gumawa ng mga gabara alinsunod sa uri na kanilang nagawa na, alinsunod sa mga tagubilin ng Panginoon. At ang mga ito ay mallilit, at ang mga ito ay magagaan sa tubig, maging tulad ng gaan ng isang ibon sa tubig.

2:17 At ang mga ito ay ginawa alinsunod sa uri na labis na mahigpit, maging sa ang mga ito ay makalalaman ng tubig tulad ng isang pinggan; at ang ilalim niyon ay mahigpit tulad ng isang pinggan; at ang gilid niyon ay mahigpit tulad ng isang pinggan; at ang mga dulo niyon ay patulis; at ang ibabaw niyon ay mahigpit tulad ng isang pinggan; at ang haba niyon ay ang haba ng isang punungkahoy; at ang pintuan niyon, kapag ito ay nakasara, ay mahigpit tulad ng isang pinggan.

2:18 At ito ay nangyari na, na ang kapatid ni Jared ay nagsumamo sa Panginoon, sinasabing: O Panginoon, nagawa ko na ang gawaing iniutos ninyo sa akin, at nagawa ko na ang mga gabara alinsunod sa tagubilin ninyo sa akin.

2:19 At masdan, O Panginoon, sa loob nito ay walang liwanag; paano kami mapapatnubayan? At kami ay masasawi rin, sapagkat sa loob nito ay hindi kami makahihinga, maliban lamang sa hangin na nasa loob nito; anupa't kami ay masasawi.

2:20 At sinabi ng Panginoon sa kapatid ni Jared: Masdan, gagawa ka ng butas sa ibabaw, at gayon din sa ilalim; at kapag nangangailangan kayo ng hangin ay aalisin ninyo ang takip ng butas at makatatanggap ng hangin. At kung sakaling makapasok ang tubig sa inyo, masdan, tatakpan ninyo ang butas, upang hindi kayo mamatay sa baha.

2:21 At ito ay nangyari na, na ginawa nga ito ng kapatid ni Jared, alinsunod sa ipinag-utos ng Panginoon.

2:22 At siya ay muling nagsumamo sa Panginoon, sinasabing: O Panginoon, masdan ginawa ko maging ang iniutos ninyo sa akin; at inihanda ko ang mga sasakyang-dagat para sa aking mga tao, at masdan walang liwanag sa loob nito. Masdan, O Panginoon, pahihintulutan ba ninyong tawirin namin ang malawak na tubig na ito sa kadiliman?

2:23 At sinabi ng Panginoon sa kapatid ni Jared: Ano ang nais mong gawin ko upang magkaroon ng liwanag sa inyong mga sasakyang-dagat? Sapagkat masdan, hindi kayo maaaring maglagay ng mga bintana, sapagkat ang mga ito ay madudurog nang pira-piraso; ni hindi kayo maaaring magpaningas ng apoy, sapagkat hindi kayo hahayo sa pamamagitan ng liwanag ng apoy.

2:24 Sapagkat masdan, kayo ay matutulad sa balyena sa gitna ng dagat; sapagkat ang mga malabundok na alon ay hahampas sa inyo. Gayon pa man, muli ko kayong ilalabas mula sa kailaliman ng dagat; sapagkat ang mga hangin ay nanggagaling mula sa aking bibig, at gayon din ang mga ulan at ang mga baha ay aking ipinadala.

2:25 At masdan, inihahanda ko kayo laban sa mga bagay na ito; sapagkat hindi kayo maaaring tumawid sa malawak na kailalimang ito maliban lamang kung ihahanda ko kayo laban sa mga alon ng dagat, at sa mga hanging umiihip, at sa mga bahang darating. Kaya nga ano ang nais mong ihanda ko para sa inyo upang kayo ay magkaroon ng liwanag kapag nilulon na kayo sa mga kailaliman ng dagat?

KABANATA 3

3:1 At ito ay nangyari na, na ang kapatid ni Jared, (ngayon, ang bilang ng mga sasakyang-dagat na inihanda ay walo) ay humayo sa bundok, na kanilang tinawag na bundok Selem, dahil sa labis na taas nito, at tumunaw mula sa isang malaking bato ng labing-anim na maliliit na bato; at ang mga ito ay mapuputi at malilinaw, maging tulad ng nanganganinag na salamin; at dinala niya ang mga ito sa kanyang mga kamay sa itaas ng bundok, at muling nagsumamo sa Panginoon, sinasabing:

3:2 O Panginoon, sinabi ninyong palilibutan kami ng mga baha. Ngayon masdan, O Panginoon, at huwag magalit sa inyong tagapaglingkod dahil sa kanyang kahinaan sa inyong harapan; sapagkat nalalaman namin na kayo ay banal at naninirahan sa kalangitan, at na kami ay di karapat-dapat sa inyong harapan; dahil sa pagkahulog ng aming katauhan ay naging patuloy na masama; gayon pa man, O Panginoon, binigyan ninyo kami ng kautusan na kinakailangan kaming manawagan sa inyo, upang mula sa inyo ay makatanggap kami alinsunod sa aming mga naisin.

3:3 Masdan, O Panginoon, pinarusahan ninyo kami dahil sa aming kasamaan, at itinaboy kami, at sa loob ng maraming taong ito kami ay nasa ilang; gayon pa man, naging maawain kayo sa amin. O Panginoon, masdan ninyo ako nang may habag, at alisin ninyo ang inyong galit mula sa mga tao ninyong ito, at huwag pahintulutang humayo sila sa nagngangalit na kailaliman sa kadiliman; kundi masdan ang mga bagay na ito na aking tinunaw mula sa malaking bato.

3:4 At nalalaman ko, O Panginoon, na taglay ninyo ang lahat ng kapangyarihan, at magagawa ang anumang naisin ninyo para sa kapakanan ng tao; kaya nga hipuin ninyo ang mga batong ito, O Panginoon, ng inyong daliri, at ihanda ang mga ito upang ang mga ito ay kuminang sa kadiliman; at ang mga ito ay magbibigay-liwanag sa amin sa mga sasakyang-dagat na inihanda namin, upang kami ay magkaroon ng liwanag habang tumatawid kami sa dagat.

3:5 Masdan, O Panginoon, magagawa ninyo ito. Nalalaman namin na kayo ay may kakayahang magpakita ng dakilang kapangyarihan, na tila maliit sa pang-unawa ng tao.

3:6 At ito ay nangyari na, nang sabihin ng kapatid ni Jared ang mga salitang ito, masdan, iniunat ng Panginoon ang kanyang kamay at hinipo ang mga bato nang isa-isa ng kanyang daliri. At ang tabing ay naalis sa mga mata ng kapatid ni Jared, at nakita niya ang daliri ng Panginoon; at ito ay tulad ng daliri ng tao, tulad ng laman at dugo; at ang kapatid ni Jared ay nagpatirapa sa harapan ng Panginoon, sapagkat labis siyang natakot.

3:7 At nakita ng Panginoon na ang kapatid ni Jared ay nagpatirapa sa lupa; at sinabi ng Panginoon sa kanya: Bumangon, bakit ka nagpatirapa?

3:8 At sinabi niya sa Panginoon: Nakita ko ang daliri ng Panginoon, at ako ay natatakot na baka parusahan niya ako; sapagkat hindi ko alam na ang Panginoon ay may laman at dugo.

3:9 At sinabi ng Panginoon sa kanya: Dahil sa iyong pananampalataya ay nakita mong magkakaroon ako ng laman at dugo; at kailanman ay hindi pa lumalapit ang tao sa akin nang may labis na pananampalataya tulad ng mayroon ka; sapagkat kung hindi dahil dito ay hindi mo sana nakita ang aking daliri. Nakakita ka ba ng higit pa rito?

3:10 At tumugon siya: Hindi; Panginoon, ipakita ninyo ang inyong sarili sa akin.

3:11 At sinabi ng Panginoon sa kanya: Maniniwala ka ba sa mga salitang sasabihin ko sa iyo?

3:12 At tumugon siya: Oo, Panginoon, nalalaman ko na nagsasabi kayo ng totoo, sapagkat kayo ay Diyos ng katotohanan, at hindi maaaring magsinungaling.

3:13 At nang sabihin niya ang mga salitang ito, masdan, ipinakita ng Panginoon ang kanyang sarili sa kanya, at sinabi: Dahil sa nalalaman mo ang mga bagay na ito ay natubos ka na sa pagkahulog; anupa't naibalik ka sa aking harapan; kaya nga ipinakikita ko ang aking sarili sa iyo.

3:14 Masdan, ako ang siyang inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig upang tubusin ang aking mga tao. Masdan, ako si Jesucristo. Ako ang Ama at ang Anak. Sa akin ang buong sangkatauhan ay magkakaroon ng buhay, at yaong walang hanggan, maging sila na maniniwala sa aking pangalan; at sila ay magiging aking mga anak na lalaki't babae.

3:15 At kailanma'y hindi ko pa ipinakita ang aking sarili sa taong aking nilikha, sapagkat kailanma'y hindi pa naniwala ang tao sa akin na tulad mo. Nakikita mo bang nilikha ka alinsunod sa aking sariling wangis? Oo, maging ang lahat ng tao ay nilikha noong simula alinsunod sa aking sariling wangis.

3:16 Masdan, ang katawang ito, na iyong namamasdan ngayon, ang katawan ng aking espiritu; at ang tao ay nilikha ko alinsunod sa katawan ng aking espiritu; at maging tulad ng pagpapakita ko sa iyo sa espiritu ay magpapakita rin ako sa aking mga tao sa laman.

3:17 At ngayon, ako, si Moroni, tulad ng aking sinabi, ay hindi makagagawa ng buong ulat ng mga bagay na ito na nasusulat, anupa't sapat na sa akin ang sabihing ipinakita ni Jesus ang kanyang sarili sa taong ito sa espiritu, maging alinsunod sa uri at sa pagkakatulad ng yaon ding katawan nang ipakita niya ang kanyang sarili sa mga Nephita.

3:18 At siya ay naglingkod sa kanya maging tulad ng paglilingkod niya sa mga Nephita; at lahat ng ito, upang malaman ng taong ito na siya ang Diyos, dahil sa maraming dakilang gawaing ipinakita ng Panginoon sa kanya.

3:19 At dahil sa kaalaman ng taong ito ay hindi siya maaaring pagbawalang makakita sa loob ng tabing; at nakita niya ang daliri ni Jesus, na, nang makita niya, siya ay napatirapa sa takot; sapagkat nalalaman niya na ito ang daliri ng Panginoon; at hindi na siya nagkaroon pa ng pananampalataya, sapagkat nalalaman niya, nang walang pag-aalinlangan.

3:20 Dahil dito, nagtataglay ng ganap na kaalaman ng Diyos, hindi siya maaaring pagbawalan sa loob ng tabing; kaya nga nakita niya si Jesus; at siya ay naglingkod sa kanya.

3:21 At ito ay nangyari na, na sinabi ng Panginoon sa kapatid ni Jared: Masdan, huwag mong pahihintulutan na ang mga bagay na ito na iyong nakita at narinig ay kumalat sa sanlibutan, hanggang sa dumating ang panahong dadakilain ko ang aking pangalan sa laman; kaya nga, paka-iingatan mo ang mga bagay na iyong nakita at narinig, at hindi mo ito ipakikita sa kanino man.

3:22 At masdan, kapag makikipagtagpo ka sa akin, isusulat mo ang mga ito at tatatakan sila, upang walang sinumang makapagpaliwanag sa mga ito; sapagkat isusulat mo ang mga ito sa isang wikang hindi ito mababasa.

3:23 At masdan, ang dalawang batong ito ay ibibigay ko sa iyo, at tatatakan mo rin ang mga ito kasama ng mga bagay na iyong isusulat.

3:24 Sapagkat masdan, ang wikang iyong isusulat ay nilito ko; anupa't papangyarihin ko sa aking sariling takdang panahon na ang mga batong ito ay liliwanagin sa mga mata ng tao ang mga bagay na ito na iyong isusulat.

3:25 At nang sabihin ng Panginoon ang mga salitang ito, ipinakita niya sa kapatid ni Jared ang lahat ng nanirahan sa mundo noon, at gayon din ang lahat ng maninirahan pa; at hindi niya sila ipinagkait sa kanyang paningin, maging sa mga dulo ng mundo.

3:26 Sapagkat sinabi niya sa kanya sa mga panahong lumipas, na kung siya ay maniniwala sa kanya na maipakikita niya sa kanya ang lahat ng bagay -- ito ay ipakikita sa kanya; anupa't ang Panginoon ay hindi makapagkakait ng anumang bagay sa kanya, sapagkat nalalaman niyang maipakikita ng Panginoon sa kanya ang lahat ng bagay.

3:27 At sinabi ng Panginoon sa kanya: Isulat mo ang mga bagay na ito at tatakan ang mga ito; at ipahahayag ko ang mga ito sa aking sariling takdang panahon sa mga anak ng tao.

3:28 At ito ay nangyari na, na inutusan siya ng Panginoon na tatakan niya ang dalawang bato na kanyang natanggap, at huwag itong ipakikita, hanggang sa ipakita ito ng Panginoon sa mga anak ng tao.

KABANATA 4

4:1 At inutusan ng Panginoon ang kapatid ni Jared na bumaba sa bundok mula sa harapan ng Panginoon, at isulat ang mga bagay na kanyang nakita; at ang mga ito ay ipinagbawal na makarating sa mga anak ng tao hanggang sa matapos siyang ipako sa krus; at sa dahilang ito itinago ang mga ito ni haring Mosias, upang hindi ito makarating sa sanlibutan hanggang sa matapos ipakita ni Cristo ang kanyang sarili sa kanyang mga tao.

4:2 At matapos na ipinakitang tunay ni Cristo ang kanyang sarili sa kanyang mga tao ay iniutos niya na ang mga ito ay ipaalam.

4:3 At ngayon, matapos yaon, nanghina silang lahat sa kawalang-paniniwala; at wala nang iba maliban sa mga Lamanita, at tinanggihan nila ang ebanghelyo ni Cristo; kaya nga inutusan ako na muli ko itong itago sa lupa.

4:4 Masdan, isinulat ko sa mga laminang ito ang yaon ding mga bagay na nakita ng kapatid ni Jared; at wala nang mas hihigit pa sa mga bagay na ipinaalam kaysa sa mga yaong ipinaalam sa kapatid ni Jared.

4:5 Anupa't inutusan ako ng Panginoon na isulat ang mga ito; at isinulat ko ang mga ito. At inutusan niya ako na tatakan ko ito; at iniutos din niyang tatakan ko ang mga pansalin nito; kaya nga tinatakan ko ang mga pansalin, alinsunod sa kautusan ng Panginoon.

4:6 Sapagkat sinabi ng Panginoon sa akin: Hindi ipahahayag ang mga ito sa mga Gentil hanggang sa sumapit ang araw na sila ay magsisi ng kanilang kasamaan, at maging malinis sa harapan ng Panginoon.

4:7 At sa araw na yaon na sila ay mananampalataya sa akin, wika ng Panginoon, maging tulad ng kapatid ni Jared, upang sila ay mapabanal sa akin, pagkatapos ipaalam ko sa kanila ang mga bagay na

nakita ng kapatid ni Jared, maging hanggang sa paglalahad sa kanila ng lahat ng aking paghahayag, wika ni Jesucristo, na Anak ng Diyos, ang Ama ng kalangitan at ng lupa, at ang lahat ng bagay na naroroon.

4:8 At siya na kakalaban sa salita ng Panginoon, sumpain siya; at siya na itatanggi ang mga bagay na ito, sumpain siya; sapagkat sa kanila ay hindi ako magpapahayag ng higit pang mga bagay, wika ni Jesucristo; sapagkat ako ang siyang nagsasabi.

4:9 At sa aking utos ang kalangitan ay bumubukas at sumasara; at sa aking salita ang lupa ay mayayanig; at sa aking utos ang mga naninirahan doon ay lilipas, maging sa pamamagitan ng apoy.

4:10 At siya na hindi maniniwala sa aking mga salita ay hindi naniniwala sa aking mga disipulo; at kung sakali man na hindi ako nagsalita, hatulan ninyo; sapagkat malalaman ninyo na ako ang siyang nagsasalita, sa huling araw.

4:11 Subalit siya na naniniwala sa mga bagay na ito na aking sinabi, siya ay dadalawin ko ng mga pagpapahayag ng aking Espiritu, at malalaman niya at magpapatotoo. Sapagkat dahil sa aking Espiritu ay malalaman niya na totoo ang mga bagay na ito; sapagkat hinihikayat nito ang tao na gumawa ng kabutihan.

4:12 At anumang bagay na humihikayat sa tao na gumawa ng kabutihan ay sa akin; sapagkat wala nang ibang pinanggagalingan ang kabutihan maliban sa akin. Ako ang siya ring umaakay sa mga tao sa lahat ng kabutihan; siya na hindi maniniwala sa aking mga salita ay hindi maniniwala sa akin -- na ako nga; at siya na hindi maniniwala sa akin ay hindi maniniwala sa Ama na siyang nagsugo sa akin. Sapagkat masdan, ako ang Ama, ako ang ilaw, at ang buhay, at ang katotohanan ng daigdig.

4:13 Magsilapit kayo sa akin, O kayong mga Gentil, at ipahahayag ko sa inyo ang higit pang mahahalagang bagay, ang kaalamang natatago dahil sa kawalang-paniniwala.

4:14 Magsilapit kayo sa akin, O kayong sambahayan ni Israel, at ipaaalam sa inyo kung gaano kadakila ang mga bagay na inilaan ng Ama para sa inyo, mula pa sa pagkakatatag ng daigdig; at hindi ito nakarating sa inyo, dahil sa kawalang-paniniwala.

4:15 Masdan, kapag inyong pupunitin ang tabing na yaon ng kawalang-paniniwala na siyang dahilan ng inyong pananatili sa inyong kakila-kilabot na kalagayan ng kasamaan, at katigasan ng puso, at kabulagan ng pag-iisip, pagkatapos ang mga dakila at kagila-gilalas na bagay na natatago mula pa sa pagkakatatag ng daigdig mula sa inyo -- oo, kapag kayo ay mananawagan sa Ama sa aking pangalan, nang may bagbag na puso't nagsisising espiritu, doon ninyo malalaman na natatandaan ng Ama ang tipang kanyang ginawa sa inyong mga ama, O sambahayan ni Israel.

4:16 At doon ilalantad sa mga mata ng lahat ng tao ang aking mga paghahayag na itinulot kong isulat ng aking tagapaglingkod na si Juan. Tandaan, kapag nakita ninyo ang mga bagay na ito, malalaman ninyo na nalalapit na ang panahon na ang mga ito ay ipaaalam sa bawat gawa.

4:17 Kaya nga, kapag natanggap na ninyo ang talaang ito ay malalaman ninyo na ang gawain ng Ama ay nagsimula na sa ibabaw ng buong lupain.

4:18 Kaya nga, magsisi lahat kayong nasa mga dulo ng mundo, at magsilapit sa akin, at maniwala sa aking ebanghelyo, at magpabinyag sa aking pangalan; sapagkat siya na naniniwala at nagpabinyag ay maliligtas; subalit siya na hindi naniniwala ay mapapahamak; at mga palatandaan ang susunod sa kanila na naniniwala sa aking pangalan.

4:19 At pinagpala siya na matatagpuang tapat sa aking pangalan sa huling araw, sapagkat siya ay dadakilain upang manirahan sa kahariang inihanda para sa kanya mula pa sa pagkakatatag ng daigdig. At masdan ako ang siyang nagsabi nito. Amen.

KABANATA 5

5:1 At ngayon ako, si Moroni, ay isinulat ang mga salitang iniutos sa akin, alinsunod sa aking alaala; at sinabi ko sa inyo ang mga bagay na aking tinatakan; kaya nga huwag galawin ang mga ito upang maisalin ninyo; sapagkat ang bagay na yaon ay ipinagbabawal sa inyo, maliban sa di maglalaon ay karunungan sa Diyos.

5:2 At masdan, maaari kang pahintulutan na ipakita mo ang mga lamina sa mga yaong makatutulong na maisakatuparan ang gawaing ito;

5:3 At sa tatlo ang mga ito ay ipakikita sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos; anupa't malalaman nila nang may katiyakan na ang mga bagay na ito ay totoo.

5:4 At sa bibig ng tatlong saksi ang mga bagay na ito ay mapagtitibay; at ang patotoo ng tatlo, at ang gawaing ito, kung saan maipakikita ang kapangyarihan ng Diyos at gayon din ang kanyang salita, kung saan ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo ay nagpapatotoo -- at ang lahat ng ito ay tatayong isang patotoo laban sa sanlibutan sa huling araw.

5:5 At kung sakali mang sila ay magsisi at lumapit sa Ama sa pangalan ni Jesus, sila ay tatanggapin sa kaharian ng Diyos.

5:6 At ngayon, kung wala akong karapatan sa mga bagay na ito, hatulan ninyo; sapagkat malalaman ninyo na ako ay may karapatan kapag nakita ninyo ako, at tayo ay tatayo sa harapan ng Diyos sa huling araw. Amen.

KABANATA 6

6:1 At ngayon ako, si Moroni, ay magpapatuloy sa pagbibigay ng talaan ni Jared at ng kanyang kapatid.

6:2 Sapagkat ito ay nangyari na, matapos ihanda ng Panginoon ang mga batong dinala ng kapatid ni Jared sa bundok, ang kapatid ni Jared ay bumaba sa bundok, at inilagay niya ang mga bato sa mga sasakyang-dagat na inihanda, isa sa bawat dulo niyon; at masdan, ang mga ito ay nagbigay-liwanag sa mga sasakyang-dagat.

6:3 At sa gayon pinapangyari ng Panginoon na kuminang ang mga bato sa kadiliman, upang magbigay-liwanag sa mga lalaki, babae, at bata, upang hindi nila tawirin ang malawak na mga tubig sa kadiliman.

6:4 At ito ay nangyari na, nang maihanda na nila ang lahat ng uri ng pagkain, nang sa gayon sila ay mabuhay sa tubig, at pagkain din para sa kanilang mga kawan ng tupa at baka, at anumang hayop o ibon na madadala nila -- at ito ay nangyari na, nang matapos na nilang gawin ang lahat ng bagay na ito, sila ay lumulan sa kanilang mga sasakyang-dagat o gabara, at nagpalaot sa dagat, ipinagkakatiwala ang kanilang sarili sa Panginoon nilang Diyos.

6:5 At ito ay nangyari na, na pinapangyari ng Panginoong Diyos na magkaroon ng malakas na hangin na ihip sa ibabaw ng mga tubig, patungo sa lupang pangako; at sa gayon sila inanod ng mga alon ng dagat ng hangin.

6:6 At ito ay nangyari na, na sila ay maraming ulit na nalibing sa kailaliman ng dagat, dahil sa mga malabundok na along humahampas sa kanila, at gayon din sa malakas at kakila-kilabot na bagyong ibinunga ng kalakasan ng hangin.

6:7 At ito ay nangyari na, na kapag sila ay nalilibing sa kailaliman ay walang tubig na makapipinsala sa kanila, ang kanilang sasakyang-dagat ay mahigpit tulad ng isang pinggan, at mahigpit din ito tulad ng

arko ni Noe; anupa't kapag napalilibutan ito ng maraming tubig sila ay nagsusumamo sa Panginoon, at ibinabalik niya itong muli sa ibabaw ng mga tubig.

6:8 At ito ay nangyari na, na ang hangin ay hindi tumigil sa pag-ihip patungo sa lupang pangako habang sila ay nasa mga tubig; at sa gayon sila itinaboy ng hangin.

6:9 At sila ay nagsiawit ng mga papuri sa Panginoon; oo, ang kapatid ni Jared ay umawit ng mga papuri sa Panginoon, at pinasalamatán niya at pinapurihan ang Panginoon sa buong maghapon; at nang sumapit ang gabi, hindi sila tumigil sa pagpuri sa Panginoon.

6:10 At sa gayon sila naanod; at walang halimaw ng dagat ang makawawasak sa kanila, ni balyena na makapipinsala sa kanila; at sila ay patuloy na nagkaroon ng liwanag, maging ito man ay nasa ibabaw ng tubig o sa ilalim ng tubig.

6:11 At sa gayon sila naanod, tatlong daan at apatnapu at apat na araw sa tubig.

6:12 At sila ay dumaong sa dalampasigan ng lupang pangako. At nang iyapak nila ang kanilang mga paa sa dalampasigan ng lupang pangako ay iniyukod nila ang kanilang sarili sa ibabaw ng lupain, at nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon, at napaluha sa kagalakan sa harapan ng Panginoon, dahil sa nag-uumapaw niyang awa sa kanila.

6:13 At ito ay nangyari na, na sila ay humayo sa ibabaw ng lupain, at nagsimulang bungkalin ang lupain.

6:14 At si Jared ay may apat na anak na lalaki; at sila ay tinawag na Jacom, at Gilgas, at Mahas, at Orihas.

6:15 At ang kapatid ni Jared ay nagkaroon din ng mga anak na lalaki't babae.

6:16 At ang mga kaibigan ni Jared at ng kanyang kapatid ay may bilang na mga dalawampu at dalawang katao; at sila ay nagkaroon din ng mga anak na lalaki't babae bago sila nakarating sa lupang pangako; anupa't sila ay nagsimulang dumami.

6:17 At sila ay tinuruang lumakad nang mapagkumbaba sa harapan ng Panginoon; at tinuruan din sila ng nasa itaas.

6:18 At ito ay nangyari na, na sila ay nagsimulang kumalat sa ibabaw ng lupain, at dumami at nagbungkal ng lupa; at sila ay naging makapangyarihan sa lupain.

6:19 At ang kapatid ni Jared ay nagsimulang tumanda, at natantong malapit na siyang bumaba sa libingan; kaya nga, sinabi niya kay Jared: Sama-sama nating tipunin ang ating mga tao upang mabilang natin sila, upang malaman natin sa kanila kung ano ang kanilang hihilingin sa atin bago tayo bumaba sa ating mga libingan.

6:20 At alinsunod dito ang mga tao ay sama-samang tinipon. Ngayon, ang bilang ng mga anak na lalaki't babae ng kapatid ni Jared ay dalawampu at dalawang katao; at ang bilang ng mga anak na lalaki't babae ni Jared ay labindalawa, siya na may apat na anak na lalaki.

6:21 At ito ay nangyari na, na binilang nila ang kanilang mga tao; at matapos nilang bilangin sila, itinanong nila sa kanila ang mga bagay na nais nila na kanilang gawin bago sila bumaba sa kanilang mga libingan.

6:22 At ito ay nangyari na, na hiniling ng mga tao sa kanila na sila ay maghirang ng isa sa mga anak nilang lalaki na maging hari nila.

6:23 At ngayon masdan, ito ay nakapagpadalamhati sa kanila. At sinabi ng kapatid ni Jared sa kanila: Tunay na ang bagay na ito ay hahantong sa pagkabihag.

6:24 Subalit sinabi ni Jared sa kanyang kapatid: Pahintulutan mo sila na magkaroon sila ng hari. At kaya nga sinabi niya sa kanila: Pumili kayo mula sa aming mga anak na lalaki ng isang hari, maging sinuman ang nais ninyo.

6:25 At ito ay nangyari na, na pinili nila maging ang unang anak na lalaki ng kapatid ni Jared; at ang kanyang pangalan ay Pagag. At ito ay nangyari na, na tumanggi siya at ayaw na maging hari nila. At ninais ng mga tao na pilitin siya ng kanyang ama, subalit tumanggi ang kanyang ama; at inutusan niya sila na hindi sila dapat mamilit ng sinuman na maging hari nila.

6:26 At ito ay nangyari na, na pinili nila ang lahat ng kapatid na lalaki ni Pagag, at sila ay tumanggi.

6:27 At ito ay nangyari na, ni sinuman sa mga anak na lalaki ni Jared, maging ang lahat maliban sa isa; at si Orihas ay hinirang na hari ng mga tao.

6:28 At siya ay nagsimulang mamahala, at ang mga tao ay nagsimulang umunlad; at naging labis silang mayayaman.

6:29 At ito ay nangyari na, na si Jared ay namatay, at gayon din ang kanyang kapatid.

6:30 At ito ay nangyari na, na lumakad si Orihas nang mapagkumbaba sa harapan ng Panginoon, at tinandaan ang mga dakilang bagay na ginawa ng Panginoon para sa kanyang ama, at itinuro rin sa kanyang mga tao ang mga dakilang bagay na ginawa ng Panginoon para sa kanilang mga ama.

KABANATA 7

7:1 At ito ay nangyari na, na si Orihas ay nagpatupad ng kahatulan sa lupain sa katwiran sa lahat ng kanyang mga araw, na ang mga araw ay lubhang napakarami.

7:2 At siya ay nagkaroon ng mga anak na lalaki't babae; oo, siya ay nagkaroon ng tatlumpu at isa, sa yaon ay dalawampu at tatlo ang mga lalaki.

7:3 At ito ay nangyari na, na isinilang din sa kanya si Kib sa kanyang katandaan. At ito ay nangyari na, na si Kib ang namahalang kahalili niya; at isinilang kay Kib si Corihor.

7:4 At nang si Corihor ay tatlumpu at dalawang taong gulang na, siya ay naghimagsik laban sa kanyang ama, at nagtungo at nanirahan sa lupain ng Nehor; at siya ay nagkaroon ng mga anak na lalaki't babae, at sila ay naging labis na kaaya-aya; anupa't si Corihor ay nakaakit ng maraming tao na sumunod sa kanya.

7:5 At nang makapangalap siya ng hukbo siya ay nagtungo sa lupain ng Moron kung saan naninirahan ang hari, at dinala siyang bihag, na katuparan ng sinabi ng kapatid ni Jared na sila ay madadala sa pagkabihag.

7:6 Ngayon, ang lupain ng Moron, kung saan naninirahan ang hari, ay malapit sa lupaing tinatawag na Kapanglawan ng mga Nephita.

7:7 At ito ay nangyari na, na si Kib ay namalagi sa pagkabihag, at ang kanyang mga tao sa ilalim ni Corihor na kanyang anak na lalaki, hanggang sa siya ay lubusan nang tumanda; gayon pa man, isinilang kay Kib si Shul sa kanyang katandaan, habang siya ay nasa pagkabihag.

7:8 At ito ay nangyari na, na si Shul ay nagalit sa kanyang kapatid; at si Shul ay lumaking malakas, at naging napakalakas tulad ng lakas ng isang lalaki; at naging makapangyarihan din siya sa paghahatol.

7:9 Samakatwid, siya ay nagtungo sa burol Ephraim, at tumunaw siya mula sa burol, at gumawa siya ng mga espada mula sa asero para sa mga yaong sumama sa kanya; at matapos na kanyang masandatahan sila ng mga espada, siya ay bumalik sa lunsod Nehor, at nakidigma sa kanyang kapatid na si Corihor, sa gayong paraan ay nabawi niya ang kaharian at ibinalik ito sa kanyang amang si Kib.

7:10 At ngayon dahil sa bagay na ginawa ni Shul ay iginawad ng kanyang ama sa kanya ang kaharian; anupa't siya ay nagsimulang mamahala bilang kahalili ng kanyang ama.

7:11 At ito ay nangyari na, na nagpatupad siya ng kahatulan sa katwiran; at pinag-ibayo niya ang kanyang kaharian sa ibabaw ng buong lupain, sapagkat ang mga tao ay naging lubhang napakarami.

7:12 At ito ay nangyari na, na nagkaroon din si Shul ng maraming anak na lalaki't babae.

7:13 At si Corihor ay nagsisi sa maraming kasamaang kanyang nagawa; kaya nga, siya ay binigyan ni Shul ng kapangyarihan sa kanyang kaharian.

7:14 At ito ay nangyari na, na si Corihor ay nagkaroon ng maraming anak na lalaki't babae. At sa mga anak na lalaki ni Corihor ay may isa na ang pangalan ay Noe.

7:15 At ito ay nangyari na, na si Noe ay naghimagsik laban kay Shul, ang hari, at gayundin sa kanyang amang si Corihor, at nahimok si Cohor na kanyang kapatid, at gayundin ang lahat ng kanyang kapatid na lalaki at marami sa mga tao.

7:16 At siya ay nakidigma kay Shul, ang hari, kung saan ay nakuha niya ang lupain ng kanilang unang mana; at siya ay naging hari sa bahaging yaon ng lupain.

7:17 At ito ay nangyari na, na siya ay muling nakidigma kay Shul, ang hari; at dinakip niya si Shul, ang hari, at dinala siyang bihag sa Moron.

7:18 At ito ay nangyari na, nang siya ay ipapapatay na lamang, ang mga anak ni Shul ay palihim na pumasok sa bahay ni Noe sa gabi at pinatay siya, at winasak ang pinto ng bilangguan at inilabas ang kanilang ama, at iniupo siya sa kanyang trono sa kanyang sariling kaharian.

7:19 Anupa't itinatag ng anak ni Noe ang kanyang kaharian bilang kahalili niya. Gayon pa man sila ay hindi na nagwagi kay Shul, ang hari, at ang mga tao na nasa ilalim ng paghahari ni Shul, ang hari, ay labis na umunlad at naging makapangyarihan.

7:20 At ang bayan ay nahati; at nagkaroon ng dalawang kaharian, ang kaharian ni Shul, at ang kaharian ni Cohor, na anak ni Noe.

7:21 At si Cohor, na anak ni Noe, ay inudyukan ang kanyang mga tao na makidigma kay Shul, kung saan sila ay nagapi ni Shul at napatay si Cohor.

7:22 At ngayon, si Cohor ay may isang anak na lalaki na tinatawag na Nimrod; at isinuko ni Nimrod ang kaharian ni Cohor kay Shul, at nakuha niya ang pagsang-ayon sa paningin ni Shul; anupa't nagbigay ng malalaking kasihan sa kanya si Shul, at ginawa niya sa kaharian ni Shul ang naaayon sa kanyang mga naisin.

7:23 At sa paghahari rin ni Shul ay nagkaroon ng mga propeta sa mga tao, na isinugo mula sa Panginoon, nagpopropesiya na ang mga kasamaan at pagsamba ng mga tao sa diyus-diyusan ay nagdadala ng sumpa sa lupain, at sila ay malilipol kung hindi sila magsisisi.

7:24 At ito ay nangyari na, na nilait ng mga tao ang mga propeta, at pinagtawanan sila. At ito ay nangyari na, na nagpatupad ng kahatulan si haring Shul laban sa lahat ng yaong lumalait sa mga propeta.

7:25 At nagpatupad din ng batas sa buong lupain na nagbigay-kapangyarihan sa mga propeta na maaari silang magtungo kung saan man nila naisin; at dahil dito, ang mga tao ay nadala sa pagsisisi.

7:26 At dahil ang mga tao ay nagsisi ng kanilang mga kasamaan at pagsamba sa mga diyus-diyusan sila ay pinatawad ng Panginoon, at sila ay nagsimulang umunlad na muli sa lupain. At ito ay nangyari na, na si Shul ay nagkaroon ng mga anak na lalaki't babae sa kanyang katandaan.

7:27 At hindi na nagkaroon pa ng mga digmaan sa mga araw ni Shul; at naalaala niya ang mga dakilang bagay na ginawa ng Panginoon para sa kanyang mga ama sa pagdadala sa kanila sa pagtawid sa malawak na kailaliman patungo sa lupang pangako; kaya nga siya ay nagpatupad ng kahatulan sa katwiran sa lahat ng kanyang mga araw.

KABANATA 8

8:1 At ito ay nangyari na, na isinilang sa kanya si Omer, at si Omer ay nagharing kahalili niya. At isinilang kay Omer si Jared; at si Jared ay nagkaroon ng mga anak na lalaki't babae.

8:2 At si Jared ay naghimagsik laban sa kanyang ama, at nagtungo at nanirahan sa lupain ng Het. At ito ay nangyari na, na nahibok niya ang maraming tao, dahil sa kanyang mga tusong salita, hanggang sa maangkin niya ang kalahati ng kaharian.

8:3 At nang maangkin na niya ang kalahati ng kaharian siya ay nakidigma sa kanyang ama, at tinangay niya ang kanyang ama sa pagkabihag, at pinagsilbi siya sa pagkabihag;

8:4 At ngayon, sa mga araw ng paghahari ni Omer ay nasa pagkabihag siya nang kalahati ng kanyang mga araw. At ito ay nangyari na, na siya ay nagkaroon ng mga anak na lalaki't babae, kabilang sa kanila sina Esrom at Coriantumer;

8:5 At labis silang nagalit dahil sa mga ginagawa ni Jared na kanilang kapatid, hanggang sa sila ay nakapangalap ng isang hukbo at nakidigma kay Jared. At ito ay nangyari na, na sila ay nakidigma sa kanya sa gabi.

8:6 At ito ay nangyari na, nang mapatay nila ang hukbo ni Jared na papatayin na rin sana nila siya; at siya ay nagmakaawa sa kanila na huwag siyang patayin, at isusuko niya ang kaharian sa kanyang ama. At ito ay nangyari na, na ipinagkaloob nila sa kanya ang kanyang buhay.

8:7 At ngayon, si Jared ay naging napakalungkot dahil sa pagkawala ng kaharian, sapagkat inilagak niya ang kanyang puso sa kaharian at sa papuri ng daigdig.

8:8 Ngayon, ang anak na babae ni Jared dahil sa napakatuso, at nakikita ang kalungkutan ng kanyang ama, ay naisipang bumuo ng isang plano upang matubos niya ang kaharian para sa kanyang ama.

8:9 Ngayon, ang anak na babae ni Jared ay labis na kaaya-aya. At ito ay nangyari na, na siya ay nakipag-usap sa kanyang ama, at sinabi sa kanya: Sa anong dahilan ang aking ama ay labis na nalulungkot? Hindi ba niya nabasa ang talaang dinala ng ating mga ama mula sa kabila ng malawak na kailaliman? Masdan, hindi ba't may ulat hinggil sa kanila noong sinauna, na sila sa pamamagitan ng kanilang mga lihim na plano ay nakatamo ng mga kaharian at malaking kabantugan?

8:10 At ngayon, samakatwid, ipatawag ng aking ama si Akis, na anak na lalaki ni Kimnor; at masdan, ako'y kaaya-aya, at ako ay magsasayaw sa kanyang harapan, at bibigyang-kasiyahan ko siya, upang naisin niya akong maging asawa; sa gayon kung hihingin niya sa inyong ipagkaloob ako sa kanya na maging asawa, doon ninyo sasabihin: Ipagkaloob ko siya kung dadalhin mo sa akin ang ulo ng aking ama, ang hari.

8:11 At ngayon, si Omer ay isang kaibigan kay Akis; samakatwid, nang ipatawag ni Jared si Akis, na ang anak na babae ni Jared ay nagsayaw sa kanyang harapan na kanyang nabigyang-kasiyahan siya, kung kaya't ninais niyang maging asawa siya. At ito ay nangyari na, na sinabi niya kay Jared: Ipagkaloob mo siya sa akin na maging asawa.

8:12 At sinabi ni Jared sa kanya: Ipagkaloob ko siya sa iyo, kung dadalhin mo sa akin ang ulo ng aking ama, ang hari.

8:13 At ito ay nangyari na, na tinipon ni Akis sa tahanan ni Jared ang lahat ng kanyang kaanak, at sinabi sa kanila: Mangangako ba kayo sa akin na magiging tapat kayo sa akin sa bagay na hihilingin ko sa inyo?

8:14 At ito ay nangyari na, na silang lahat ay nanumpa sa kanya, sa Diyos ng langit, at gayon din sa kalangitan, at gayon din sa lupa, at sa kanilang mga ulo, na sinuman ang magbabago mula sa pagtulong na hiniling ni Akis ay mawawalan ng kanyang ulo; at kung sinuman ang magsisiwalat ng anumang bagay na ipinaalam sa kanila ni Akis, siya rin ay kikitlan ng kanyang buhay.

8:15 At ito ay nangyari na, na sa gayon sila sumang-ayon kay Akis. At inihayag sa kanila ni Akis ang mga sumpang ibinigay sa kanila ng mga yaong sinauna na naghangad din ng kapangyarihan, na ipinaspasa maging mula pa kay Cain, na isang mamamatay-tao mula pa sa simula.

8:16 At ang mga ito ay iningatan ng kapangyarihan ng diyablo upang ihayag ang mga pangakong ito sa mga tao, upang mapanatili sila sa kadiliman, upang tulungan ang mga yaong naghangad ng kapangyarihan na makakuha ng kapangyarihan, at makapaslang, at makadambong, at makapagsinungaling, at makagawa ng lahat ng uri ng kasamaan at mga pagpapatutot.

8:17 At ang anak na babae ni Jared ang siyang naglagay nito sa kanyang puso na saliksikin ang mga bagay na ito noong sinauna; at inilagay ito ni Jared sa puso ni Akis; anupa't ipinahayag ito ni Akis sa kanyang mga kaanak at kaibigan, inaakay silang palayo sa pamamagitan ng magagandang pangako upang kanilang gawin ang anumang bagay na naisin niya.

8:18 At ito ay nangyari na, na sila ay bumuo ng isang lihim na pakikipagsabwatan, maging tulad nila noong sinauna; kung aling pakikipagsabwatan ay pinakakarumal-dumal at pinakamasama sa lahat, sa paningin ng Diyos;

8:19 Sapagkat ang Panginoon ay hindi gumagawa sa mga lihim na pakikipagsabwatan, ni ang loobin niyang magpadanak ng dugo ang tao, kundi ipinagbabawal ito sa lahat ng bagay, mula pa sa simula ng tao.

8:20 At ngayon ako, si Moroni, ay hindi isusulat ang pamamaraan ng kanilang mga sumpa at pakikipagsabwatan, sapagkat ipinaalam sa akin na mayroon nito sa lahat ng tao, at mayroon nito sa mga Lamanita.

8:21 At ang mga ito ang naging dahilan ng pagkalipol ng mga taong ito na kung sino ngayon ay sinasabi ko, at gayon din ng pagkalipol ng mga tao ni Nephi.

8:22 At anumang bansa ang magtataguyod sa mga gayong lihim na pakikipagsabwatan, upang makakuha ng kapangyarihan at makinabang, hanggang sa lumaganap ang mga ito sa buong bansa, masdan, sila ay malilipol; sapagkat hindi pahihintulutan ng Panginoon na ang dugo ng kanyang mga banal, na padadanakin nila, ay laging dumaing sa kanya mula sa lupa, upang maghiganti laban sa kanila, at gayon man hindi niya ipinaghiganti sila.

8:23 Kaya nga, O kayong mga Gentil, karunungan sa Diyos na ang mga bagay na ito ay ipaalam sa inyo, nang sa gayon kayo ay makapagsisi ng inyong mga kasalanan, at huwag pahintulutan ang mga nakamamatay na pakikipagsabwatan ay manaig sa inyo, na itinatag upang makakuha ng kapangyarihan at makinabang -- at ang gawain, oo, maging ang gawain ng pagkalipol ay darating sa inyo, oo, maging

ang espada ng katarungan ng Diyos na Walang Hanggan ay babagsak sa inyo, tungo sa inyong pagbagsak at pagkalipol kung pahihintulutan ninyong mangyari ang mga bagay na ito.

8:24 Kaya nga, inuutusan kayo ng Panginoon, na kapag nakita ninyo ang mga bagay na ito na naitatag sa inyo na kayo ay magising sa pang-unawa sa inyong kakila-kilabot na kalagayan, dahil sa mga lihim na pakikipagsabwatang mapapasainyo; o sa aba niyon, dahil sa dugo nila na mga napatay; sapagkat sila ay dumadaing mula sa alabok upang maghiganti rito, at gayon din sa mga yaong nagtatag dito.

8:25 Sapagkat ito ay mangyayari na sinuman ang magtatatag nito ay naghahangad na ibagsak ang kalayaan ng lahat ng lupain, bansa, at bayan; at papangyarihin nito ang pagkalipol ng lahat ng tao, sapagkat ito ay itinatag ng diyablo, na siyang ama ng lahat ng kasinungalingan; maging ang yaon ding sinungaling na luminlang sa ating mga unang magulang, oo, maging ang yaon ding sinungaling na siyang naging sanhi na makagawa ng pagpaslang ang mga tao mula pa sa simula; na siyang nagpatigas sa mga puso ng mga tao kung kaya't pinaslang nila ang mga propeta, at pinagbabato sila, at itinaboy sila mula pa sa simula.

8:26 Samakatwid, ako, si Moroni, ay inutusang isulat ang mga bagay na ito upang ang kasamaan ay mawakasan, at upang dumating ang panahon na si Satanas ay mawalan ng kapangyarihan sa mga puso ng mga anak ng tao, bagkus ay mahikayat sila na patuloy na gumawa ng kabutihan, upang sila ay makarating sa bukal ng lahat ng kabutihan at maligtas.

KABANATA 9

9:1 At ngayon ako, si Moroni, ay magpapatuloy sa aking talaan. Samakatwid, masdan, ito ay nangyari na, na dahil sa lihim na pakikipagsabwatan ni Akis at ng kanyang mga kaibigan, masdan, naibagsak nila ang kaharian ni Omer.

9:2 Gayon pa man, ang Panginoon ay naging maawain kay Omer, at gayon din sa kanyang mga anak na lalaki at sa kanyang mga anak na babae na hindi naghahangad ng kanyang pagkawasak.

9:3 At binalaan ng Panginoon si Omer sa isang panaginip na nararapat niyang lisanin ang lupain; kaya nga nilisan ni Omer ang lupain kasama ang kanyang mag-anak, at naglakbay ng maraming araw, at narating at nadaanan ang burol ng Shim, at narating ang lugar kung saan nalipol ang mga Nephita, at mula roon ay nagpasilangan, at narating ang lugar na tinatawag na Ablum, sa may dalampasigan, at doon niya itinayo ang kanyang tolda, at gayon din ang kanyang mga anak na lalaki at kanyang mga anak na babae, at ang kanyang buong sambahayan, maliban kay Jared at sa kanyang mag-anak.

9:4 At ito ay nangyari na, na si Jared ay hinirang na hari ng mga tao, ng kamay ng kasamaan; at ipinagkaloob niya kay Akis ang kanyang anak na babae na maging asawa.

9:5 At ito ay nangyari na, na hinangad kitlin ni Akis ang buhay ng kanyang biyanang lalaki; at ginamit niya ang mga yaong pinasumpa niya sa pamamagitan ng sumpa ng mga sinauna, at nakuha nila ang ulo ng kanyang biyanang lalaki, habang siya ay nakaupo sa kanyang trono, na nakikipag-usap sa kanyang mga tao.

9:6 Sapagkat napakalaki ng naging paglaganap ng masama at lihim na samahang ito kung kaya't pinasama nito ang mga puso ng lahat ng tao; anupa't si Jared ay napaslang sa kanyang trono, at si Akis ay nagharing kahalili niya.

9:7 At ito ay nangyari na, na si Akis ay nagsimulang manibugho sa kanyang anak na lalaki, kung kaya't kanyang ipinakulong siya sa bilangguan, at binuhay siya sa kakaunti o walang pagkain hanggang sa siya ay magdanas ng kamatayan.

9:8 At ngayon, ang kapatid na lalaki niya na nagdanas ng kamatayan, (at ang pangalan niya ay Nimras) ay nagalit sa kanyang ama dahil sa ginawa ng kanyang ama sa kanyang kapatid.

9:9 At ito ay nangyari na, na si Nimras ay nangalap ng maliit na bilang ng mga tauhan, at tumakas palabas ng lupain, at nakarating at nanirahang kasama ni Omer.

9:10 At ito ay nangyari na, na isinilang kay Akis ang iba pang mga anak na lalaki, at naakit nila ang puso ng mga tao, sa kabila ng panunumpa nila sa kanya na gagawin ang lahat ng uri ng kasamaan alinsunod sa yaong kahilingan niya.

9:11 Ngayon, ang mga tao ni Akis ay nagnais na makinabang, maging tulad ni Akis na naghahangad ng kapangyarihan; kaya nga, inalok sila ng mga anak ni Akis ng salapi, sa gayong pamamaraan ay nahimok nila na sumunod sa kanila ang nakararaming bahagi ng mga tao.

9:12 At nagsimulang magkaroon ng digmaan sa pagitan ng mga anak na lalaki ni Akis at kay Akis, na tumagal sa loob ng maraming taon, oo, hanggang sa pagkalipol ng halos lahat ng tao ng kaharian, oo, maging lahat, maliban sa tatlumpung katao, at sila na nagsitakas na kasama ng sambahayan ni Omer.

9:13 Anupa't si Omer ay muling naibalik sa lupaing kanyang mana.

9:14 At ito ay nangyari na, na si Omer ay nagsimulang tumanda; gayon pa man, sa kanyang katandaan ay isinilang sa kanya si Emer; at hinirang niya si Emer na maging hari upang magharing kahalili niya.

9:15 At matapos niyang hirangin si Emer na maging hari siya ay nakakita ng kapayapaan sa lupain sa loob ng dalawang taon, at siya ay namatay, matapos na mabuhay ng napakaraming araw, na puspos ng kalungkutan. At ito ay nangyari na, na si Emer ay nagharing kahalili niya, at sinunod ang mga yapak ng kanyang ama.

9:16 At nagsimulang alising muli ng Panginoon ang sumpa sa lupain, at ang sambahayan ni Emer ay labis na umunlad sa ilalim ng paghahari ni Emer; at sa loob ng animnapu at dalawang taon sila ay naging napakalalakas, hanggang sa naging napakayayaman nila --

9:17 Nagtataglay ng lahat ng uri ng bungang-kahoy, at ng butil, at ng sutla, at ng maiinam na lino, at ng ginto, at ng pilak, at ng mahahalagang bagay;

9:18 At gayon din ng lahat ng uri ng baka, at ng tupa, at ng baboy, at ng kambing, at marami pang ibang uri ng mga hayop na kapaki-pakinabang na pagkain ng tao.

9:19 At mayroon din silang mga kabayo, at asno, at may mga elepante at kurilum at kumom; lahat ng yaon ay kapaki-pakinabang sa tao, at lalong higit ang mga elepante at kurilum at kumom.

9:20 At sa gayon ibinuhos ng Panginoon ang kanyang mga pagpapala sa lupaing ito, na pinili sa lahat ng iba pang lupain; at iniutos niya na sinuman ang mag-aangkin sa lupain ay nararapat na angkinin ito para sa Panginoon, o sila'y malilipol kapag hinog na sila sa kasamaan; sapagkat sa gayon, wika ng Panginoon: Ibubuhos ko ang kaganapan ng aking kapootan.

9:21 At si Emer ay nagpatupad ng kahatulan sa katwiran sa lahat ng kanyang mga araw, at siya ay nagkaroon ng maraming anak na lalaki't babae; at isinilang sa kanya si Coriantum, at hinirang niya si Coriantum na magharing kahalili niya.

9:22 At matapos niyang hirangin si Coriantum na magharing kahalili niya ay nabuhay pa siya ng apat na taon, at siya ay nakakita ng kapayapaan sa lupain; oo, at nakita niya maging ang Anak ng Kabutihan, at nagsaya at nagpapuri sa kanyang araw; at siya ay namatay nang mapayapa.

9:23 At ito ay nangyari na, na si Coriantum ay sumunod sa mga yapak ng kanyang ama, at nagtayo ng maraming malalaking lunsod, at ipinamahala ang yaong makabubuti sa kanyang mga tao sa lahat ng

kanyang mga araw. At ito ay nangyari na, na hindi siya nagkaroon ng anak, maging hanggang sa napakatanda na niya.

9:24 At ito ay nangyari na, na ang kanyang asawa ay namatay, na isandaan at dalawang taong gulang na. At ito ay nangyari na, na si Coriantum ay nag-asawa, sa kanyang katandaan, ng isang dalagita, at nagkaroon ng mga anak na lalaki't babae; samakatwid siya ay nabuhay hanggang sa siya ay isandaan at apatnapu at dalawang taong gulang.

9:25 At ito ay nangyari na, na isinilang sa kanya si Com, at si Com ay nagharing kahalili niya; at siya ay naghari ng apatnapu at siyam na taon, at isinilang sa kanya si Het; at nagkaroon din siya ng iba pang mga anak na lalaki't babae.

9:26 At ang tao ay kumalat muli sa ibabaw ng buong lupain, at muling nagsimulang magkaroon ng labis na kasamaan sa ibabaw ng lupain, at muling nagsimulang yakapin ni Het ang mga lihim na plano noong sinauna, upang mapatay ang kanyang ama.

9:27 At ito ay nangyari na, na naagawan niya ng trono ang kanyang ama, sapagkat kanya siyang pinatay ng sarili niyang espada; at naghari siyang kahalili niya.

9:28 At muling nagkaroon ng maraming propeta sa lupain, nangangaral ng pagsisisi sa kanila -- na kailangan nilang ihanda ang landas ng Panginoon o magkakaroon ng isang sumpa sa ibabaw ng lupain; oo, maging sa magkakaroon ng masidhing taggutom, kung saan sila ay malilipol kung hindi sila magsisisi.

9:29 Subalit hindi pinaniwalaan ng mga tao ang mga salita ng mga propeta, sa halip ay kanilang itinaboy sila; at ang ilan sa kanila ay itinapon nila sa malalalim na hukay at iniwanan sila upang masawi. At ito ay nangyari na, na ginawa nila ang lahat ng bagay na ito alinsunod sa kautusan ng haring si Het.

9:30 At ito ay nangyari na, na nagsimulang magkaroon ng malawakang tagtuyot sa lupain, at ang mga naninirahan ay nagsimulang malipol nang napakabilis dahil sa tagtuyot, sapagkat walang ulan sa ibabaw ng lupain.

9:31 At may naglabasan ding mga makamandag na ahas sa ibabaw ng lupain, at tinuklaw ang maraming tao. At ito ay nangyari na, na ang kanilang mga kawan ay nagsimulang magsitakas sa harapan ng mga makamandag na ahas, patungo sa lupaing katimugan, na tinatawag ng mga Nephita na Zarahemla.

9:32 At ito ay nangyari na, na marami sa kanila ang nangasawi sa daanan; gayon pa man, may ilang nakatakas patungo sa lupaing katimugan.

9:33 At ito ay nangyari na, na pinapangyari ng Panginoon na hindi na sila tugisin pa ng mga ahas, kundi ang harangan nila ang daanan upang ang mga tao ay hindi makaraan, na ang sinumang magtangkang dumaan ay babagsak sa mga makamandag na ahas.

9:34 At ito ay nangyari na, na sinundan ng mga tao ang landas ng mga hayop, at nilamon ang mga patay sa kanila na bumagsak sa daanan, hanggang sa malamon na nila silang lahat. Ngayon, nang makita ng mga tao na mangangasawi na sila ay nagsimula silang magsisi ng kanilang mga kasamaan at magsumamo sa Panginoon.

9:35 At ito ay nangyari na, nang sapat na silang nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon na siya ay nagpadala ng ulan sa ibabaw ng lupain; at muling nagsimulang sumigla ang mga tao, at nagsimulang magkaroon ng bungang-kahoy sa mga hilagang bayan, at sa lahat ng bayan sa paligid. At ipinakita sa kanila ng Panginoon ang kanyang kapangyarihan sa pangangalaga sa kanila mula sa taggutom.

KABANATA 10

10:1 At ito ay nangyari na, na si Shez, na isang inapo ni Het -- sapagkat si Het ay nasawi sa pamamagitan ng taggutom, at ang buo niyang sambahayan maliban kay Shez -- dahil dito, muling nagsimulang buuin ni Shez ang isang nagkawatak-watak na mga tao.

10:2 At ito ay nangyari na, na naalaala ni Shez ang naging pagkalipol ng kanyang mga ama, at siya ay nagtayo ng isang mabuting kaharian; sapagkat naalaala niya kung ano ang ginawa ng Panginoon sa pagdadala kay Jared at sa kanyang kapatid na lalaki sa kabila ng malawak na kailaliman; at lumakad siya sa mga landas ng Panginoon; at siya ay nagkaroon ng mga anak na lalaki't babae.

10:3 At ang kanyang pinakamatandang anak na lalaki, na ang pangalan ay Shez, ay naghimagsik laban sa kanya; gayon pa man, si Shez ay pinahirapan ng kamay ng isang manloloob, dahil sa kanyang labis na kayamanan, na muling nagdulot ng kapayapaan sa kanyang ama.

10:4 At ito ay nangyari na, na ang kanyang ama ay nagtayo ng maraming lunsod sa ibabaw ng lupain, at muling nagsimulang kumalat ang mga tao sa ibabaw ng buong lupain. At si Shez ay nabuhay sa labis na katandaan; at isinilang sa kanya si Riplakis. At siya ay namatay, at si Riplakis ay nagharing kahalili niya.

10:5 At ito ay nangyari na, na hindi ginawa ni Riplakis ang yaong tama sa paningin ng Panginoon, sapagkat siya ay nagkaroon ng maraming asawa't kalunya, at iniatang sa balikat ng mga tao ang yaong napakabigat pasanin; oo, kanyang pinatawan sila ng mabibigat na buwis; at sa pamamagitan ng mga buwis siya ay nagpatayo ng maraming maluwang na gusali.

10:6 At siya ay nagpatayo ng isang napakagandang trono; at siya ay nagpatayo ng maraming bilangguan, at sinuman ang hindi paiilalim sa mga buwis ay ipinatatapon niya sa bilangguan; at sinuman ang hindi nakababayad ng buwis ay ipinatatapon niya sa bilangguan; at iniutos niya na patuloy silang gumawa para sa kanilang ikabubuhay; at sinuman ang tumanging gumawa ay ipinapapatay niya.

10:7 Samakatwid nakuha niya ang lahat ng kanyang maiinam na gayak, oo, maging ang kanyang maiinam na ginto ay iniutos niyang ipalantay sa bilangguan; at lahat ng uri ng maiinam na pagkakayari ay pinapangyari niyang isagawa sa bilangguan. At ito ay nangyari na, na pinahirapan niya ang mga tao sa pamamagitan ng kanyang mga pagpapatutot at karumal-dumal na gawain.

10:8 At nang makapaghari na siya sa loob ng apatnapu at dalawang taon, ang mga tao ay nag-aklas sa paghihimsik laban sa kanya; at nagsimulang magkaroon muli ng digmaan sa lupain, hanggang sa si Riplakis ay napatay, at ang kanyang mga inapo ay itinaboy palabas ng lupain.

10:9 At ito ay nangyari na, matapos lumipas ang maraming taon, si Morianton, (siya na isang inapo ni Riplakis) ay nangalap ng isang hukbo ng mga itinakwil, at humayo, at nakidigma sa mga tao; at nakuha niya ang kapangyarihan sa maraming lunsod; at ang digmaan ay naging napakasidhi, at tumagal sa loob ng maraming taon; at nakuha niya ang kapangyarihan sa buong lupain, at iniluklok ang kanyang sarili bilang hari ng buong lupain.

10:10 At matapos niyang iluklok ang kanyang sarili bilang hari ay pinagaan niya ang mga pasanin ng mga tao, sa gayon ay nakuha niya ang pagsang-ayon sa paningin ng mga tao, at kanilang hinirang siya na maging hari nila.

10:11 At siya ay naging makatarungan sa mga tao, subalit hindi sa kanyang sarili dahil sa kanyang maraming pagpapatutot; kaya nga, siya ay nahiwalay mula sa harapan ng Panginoon.

10:12 At ito ay nangyari na, na si Morianton ay nagtayo ng maraming lunsod, at ang mga tao ay naging napakayayaman sa ilalim ng kanyang paghahari, kapwa sa mga gusali, at sa ginto at pilak, at sa pagpapatubo ng mga butil, at sa mga kawan ng tupa, at baka, at ng gayong mga bagay na ibinalik sa kanila.

10:13 At si Morianton ay nabuhay sa labis na katandaan, at pagkatapos ay isinilang sa kanya si Kim; at si Kim ay nagharing kahalili ng kanyang ama; at siya ay naghari ng walong taon, at ang kanyang ama ay namatay. At ito ay nangyari na, na si Kim ay hindi naghari sa katwiran, kaya nga, siya ay hindi pinagpala ng Panginoon.

10:14 At ang kanyang kapatid na lalaki ay nag-aklas sa paghihimagsik laban sa kanya, sa gayong paraan siya ay nadala niya sa pagkabihag; at nanatili siya sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw; at siya ay nagkaroon ng mga anak na lalaki't babae sa pagkabihag, at sa kanyang katandaan ay isinilang sa kanya si Levi; at siya ay namatay.

10:15 At ito ay nangyari na, na si Levi ay nagsilbi sa pagkabihag matapos ang kamatayan ng kanyang ama, sa loob ng apatnapu at dalawang taon. At siya ay nakidigma laban sa hari ng lupain, sa gayong paraan ay nakuha niya para sa kanyang sarili ang kaharian.

10:16 At matapos niyang makuha ang kaharian para sa kanyang sarili ay ginawa niya ang yaong tama sa paningin ng Panginoon; at ang mga tao ay umunlad sa lupain; at siya ay nabuhay sa mainam na katandaan, at nagkaroon ng mga anak na lalaki't babae; at isinilang din sa kanya si Corom, na siyang hinirang niyang hari bilang kahalili niya.

10:17 At ito ay nangyari na, na ginawa ni Corom ang yaong mabuti sa paningin ng Panginoon sa lahat ng kanyang mga araw; at siya ay nagkaroon ng maraming anak na lalaki't babae; at matapos siyang mabuhay ng maraming araw siya ay namatay, maging tulad ng iba pa sa mundo; at si Kis ay nagharing kahalili niya.

10:18 At ito ay nangyari na, na si Kis ay namatay rin, at si Lib ay nagharing kahalili niya.

10:19 At ito ay nangyari na, na ginawa rin ni Lib ang yaong mabuti sa paningin ng Panginoon. At sa araw ni Lib ay napuksa ang mga makamandag na ahas. Anupa't sila ay nagtungo sa lupaing katimugan, upang mangaso ng pagkain para sa mga tao ng lupain, sapagkat ang lupain ay puno ng mga hayop ng kagubatan. At si Lib din ay naging mahusay na mangangaso.

10:20 At sila ay nagtayo ng isang lunsod sa makitid na daanan ng lupain, sa dako kung saan hinahati ng dagat ang lupain.

10:21 At inilaan nila ang lupaing katimugan na isang ilang, upang makapangaso. At ang lahat ng dako ng lupaing kahilagaan ay napuno ng mga naninirahan.

10:22 At sila'y lubhang masisipag, at sila ay bumibili at naglalako at nakikipagkalakalan sa isa't isa upang sila ay kumita.

10:23 At sila ay gumawa ng lahat ng uri ng inang mina, at sila ay gumawa ng ginto, at pilak, at bakal, at tanso, at lahat ng uri ng metal; at hinukay nila ito mula sa lupa; anupa't sila ay nagtapon ng malalaking bunton ng lupa upang kumuha ng inang mina, ng ginto, at ng pilak, at ng bakal, at ng tumbaga. At sila ay gumawa ng lahat ng uri ng maiinam na pagkakayari.

10:24 At sila ay may mga sutla, at maiinam na hinabing lino; at sila ay gumawa ng lahat ng uri ng kayo, upang madamitan nila ang kanilang sarili mula sa kanilang kahubaran.

10:25 At sila ay gumawa ng lahat ng uri ng kagamitan upang bungkalin ang lupa, kapwa upang mag-araro at magtanim, upang umani at mag-asarol, at gayon din upang gumiik.

10:26 At sila ay gumawa ng lahat ng uri ng kagamitan kung saan ay pinagawa nila ang kanilang mga hayop.

10:27 At sila ay gumawa ng lahat ng uri ng sandata ng digmaan. At sila ay gumawa ng lahat ng uri ng pagkakayaring labis na mahuhusay ang pagkakagawa.

10:28 At kailanma'y walang taong higit na pinagpala kaysa sa kanila, at higit na pinaunlad ng kamay ng Panginoon. At sila ay nasa lupaing pinili sa lahat ng lupain, sapagkat ito ang wika ng Panginoon.

10:29 At ito ay nangyari na, na si Lib ay nabuhay ng maraming taon, at nagkaroon ng mga anak na lalaki't babae; at isinilang din sa kanya si Hertum.

10:30 At ito ay nangyari na, na si Hertum ay nagharing kahalili ng kanyang ama. At nang si Hertum ay makapaghari na ng dalawampu at apat na taon, masdan, inagaw mula sa kanya ang kaharian. At siya ay nanilbihan ng maraming taon sa pagkabihag, oo, maging sa lahat ng nalalabi niyang mga araw.

10:31 At isinilang sa kanya si Het, at si Het ay namuhay sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw. At isinilang kay Het si Aaron, at si Aaron ay namalagi sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw; at isinilang sa kanya si Amnigadas, at si Amnigadas ay namalagi rin sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw; at isinilang sa kanya si Coriantum, at si Coriantum ay namalagi sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw; at isinilang sa kanya si Com.

10:32 At ito ay nangyari na, na nahimok ni Com palayo ang kalahati ng kaharian. At siya ay naghari sa kalahati ng kaharian ng apatnapu at dalawang taon; at siya ay nakidigma laban sa hari, na si Amgid, at sila ay naglaban sa loob ng maraming taon, kung saan ay nakakuha ng kapangyarihan si Com kay Amgid, at natamo ang kapangyarihan sa nalalabi pa sa kaharian.

10:33 At sa mga araw ni Com ay nagsimulang magkaroon ng mga tulisan sa lupain; at sinunod nila ang mga lumang plano, at inihayag ang mga sumpa alinsunod sa pamamaraan ng mga sinauna, at muling naghangad na wasakin ang kaharian.

10:34 Ngayon, si Com ay labis na nakipaglaban sa kanila; gayon pa man, siya ay hindi namayani laban sa kanila.

KABANATA 11

11:1 At nagkaroon din ng maraming propeta sa mga araw ni Com, at iprinopesiya ang pagkalipol ng mga yaong makapangyarihang tao maliban kung sila ay magsisisi, at bumaling sa Panginoon, at talikdan ang kanilang mga pagpaslang at kasamaan.

11:2 At ito ay nangyari na, na ang mga propeta ay itinakwil ng mga tao, at sila ay nagsitakas patungo kay Com upang mapangalagaan, sapagkat hinangad ng mga tao na patayin sila.

11:3 At sila ay nagpropesiya ng maraming bagay kay Com; at siya ay pinagpala sa lahat ng nalalabi niyang mga araw.

11:4 At siya ay nabuhay sa mainam na katandaan, at isinilang sa kanya si Siblom; at si Siblom ay nagharing kahalili niya. At ang kapatid na lalaki ni Siblom ay naghimagsik laban sa kanya, at nagsimulang magkaroon ng napakasidhing digmaan sa buong lupain.

11:5 At ito ay nangyari na, na pinapangyaring ipapatay ng kapatid na lalaki ni Siblom ang mga propetang nagpropesiya ng pagkalipol ng mga tao;

11:6 At nagkaroon ng masidhing sakuna sa buong lupain, sapagkat sila ay nagpatotoo na isang kakila-kilabot na sumpa ang darating sa lupain, at gayon din sa mga tao, at na magkakaroon ng malaking pagkalipol sa kanila, na kailanman ay hindi pa nangyayari sa balat ng lupa, at ang kanilang mga buto ay matutulad sa mga bunton ng lupa sa ibabaw ng lupain maliban kung sila ay magsisisi ng kanilang kasamaan.

11:7 At hindi nila pinakinggan ang tinig ng Panginoon, dahil sa kanilang masasamang pakikipagsabwatan; anupa't nagsimulang magkaroon ng mga digmaan at alitan sa buong lupain, at gayon

din ng maraming taggutom at salot, hanggang sa magkaroon ng masidhing pagkawasak, na kailanman ay hindi pa nalalaman sa balat ng lupa; at ang lahat ng ito'y nangyari sa mga araw ni Siblom.

11:8 At ang mga tao ay nagsimulang magsisi ng kanilang kasamaan; at nang gawin nila ito ang Panginoon ay naawa sa kanila.

11:9 At ito ay nangyari na, na si Siblom ay napatay, at si Set ay nadala sa pagkabihag, at namalagi sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw.

11:10 At ito ay nangyari na, na si Ahas, na kanyang anak na lalaki, ang nagtamo ng kaharian; at siya ay naghari sa mga tao sa lahat ng kanyang mga araw. At ginawa niya ang lahat ng uri ng kasamaan sa kanyang mga araw, sa gayong paraan pinapangyari niya ang pagdanak ng maraming dugo; at kakaunti ang kanyang mga araw.

11:11 At si Etem, dahil sa inapo siya ni Ahas, ay natamo ang kaharian; at ginawa rin niya ang yaong masama sa kanyang mga araw.

11:12 At ito ay nangyari na, na sa mga araw ni Etem ay nagkaroon ng maraming propeta, at muling nagpropesiya sa mga tao; oo, sila ay nagpropesiya na ang Panginoon ay lubusan silang lilipulin mula sa balat ng lupa maliban kung sila ay magsisisi ng kanilang mga kasamaan.

11:13 At ito ay nangyari na, na pinatigas ng mga tao ang kanilang mga puso, at tumangging makinig sa kanilang mga salita; at ang mga propeta ay nagdalamhati at nagsilayo mula sa mga tao.

11:14 At ito ay nangyari na, na si Etem ay nagpatupad ng kahatulan sa kasamaan sa lahat ng kanyang mga araw; at isinilang sa kanya si Moron. At ito ay nangyari na, na si Moron ay nagharing kahalili niya; at ginawa ni Moron ang yaong masama sa harapan ng Panginoon.

11:15 At ito ay nangyari na, na nagkaroon ng himagsikan sa mga tao, dahil sa yaong lihim na pakikipagsabwatan na itinatag upang mag-angkin ng kapangyarihan at makinabang; at may lumitaw na isang makapangyarihang lalaki sa kasamaan sa kanila, at nakidigma kay Moron, kung saan ay napabagsak niya ang kalahati ng kaharian; at napanatili niya ang kalahati ng kaharian ng maraming taon.

11:16 At ito ay nangyari na, na napabagsak siya ni Moron, at muling natamo ang kaharian.

11:17 At ito ay nangyari na, na may isa pang makapangyarihang lalaki ang lumitaw; at siya ay isang inapo ng kapatid ni Jared.

11:18 At ito ay nangyari na, na napabagsak niya si Moron at natamo ang kaharian; anupa't si Moron ay namalagi sa pagkabihag sa lahat ng nalalabi niyang mga araw; at isinilang sa kanya si Coriantor.

11:19 At ito ay nangyari na, na si Coriantor ay namalagi sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw.

11:20 At sa mga araw ni Coriantor ay nagkaroon din ng maraming propeta, at nagpropesiya ng mga dakila at kagila-gilalas na bagay, at nangaral ng pagsisisi sa mga tao, at maliban kung sila ay magsisisi, ang Panginoong Diyos ay magpapatupad ng kahatulan laban sa kanila hanggang sa kanilang lubusang pagkalipol;

11:21 At na ang Panginoong Diyos ay magpapadala o magsusugo ng ibang mga tao upang angkinin ang lupain, sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan, alinsunod sa pamamaraan kung paano niya dinala ang kanilang mga ama.

11:22 At kanilang tinanggihan ang lahat ng salita ng mga propeta, dahil sa kanilang lihim na samahan at masasamang karumal-dumal na gawain.

11:23 At ito ay nangyari na, na isinilang kay Coriantor si Eter, at siya ay namatay, matapos mamalagi sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw.

KABANATA 12

12:1 At ito ay nangyari na, na ang mga araw ni Eter ay nasa mga araw ni Coriantumer; at si Coriantumer ang hari ng buong lupain.

12:2 At si Eter ay isang propeta ng Panginoon; samakatwid si Eter ay lumitaw sa mga araw ni Coriantumer, at nagsimulang magpropesiya sa mga tao, sapagkat hindi siya magawang pigilin dahil sa Espiritu ng Panginoon na nasa kanya.

12:3 Sapagkat siya ay nagsumamo mula sa umaga, maging hanggang sa paglubog ng araw, pinapayuhan ang mga tao na maniwala sa Diyos tungo sa pagsisisi at baka sila malipol, sinasabi sa kanila na sa pamamagitan ng pananampalataya ang lahat ng bagay ay naisasakatuparan --

12:4 Kaya nga, sinuman ang maniwala sa Diyos ay maaaring umasa nang may katiyakan para sa isang daigdig na higit na mainam, oo, maging isang lugar sa kanang kamay ng Diyos, kung aling pag-asa ay bunga ng pananampalataya, na gumagawa ng isang daungan sa mga kaluluwa ng tao, na siyang magbibigay sa kanila ng katiyakan at katatagan, nananagana sa tuwina sa mabubuting gawa, inaakay na purihin ang Diyos.

12:5 At ito ay nangyari na, na si Eter ay nagpropesiya ng mga dakila at kagila-gilalas na bagay sa mga tao, na hindi nila pinaniwalaan, dahil sa hindi nila nakita ang mga ito.

12:6 At ngayon, ako, si Moroni, ay mangungusap nang bahagya hinggil sa mga bagay na ito; ipakikita ko sa sanlibutan na ang pananampalataya ay mga bagay na inaasahan at hindi nakikita; kaya nga, huwag magtalu-talo dahil sa hindi ninyo nakikita, sapagkat wala kayong matatanggap na patunay hangga't hindi natatapos ang pagsubok sa inyong pananampalataya.

12:7 Sapagkat sa pamamagitan ng pananampalataya ay ipinakita ni Cristo ang kanyang sarili sa ating mga ama, matapos siyang bumangon mula sa patay; at hindi niya ipinakita ang kanyang sarili sa kanila hanggang sa nagkaroon muna sila ng pananampalataya sa kanya; anupa't kinakailangan na may pananampalataya sa kanya ang ilan, sapagkat hindi niya ipakikita ang kanyang sarili sa sanlibutan.

12:8 Subalit dahil sa pananampalataya ng mga tao ay ipinakita niya ang kanyang sarili sa sanlibutan, at niluwalhati ang pangalan ng Ama, at naghanda ng daan nang sa gayon ang iba ay maaaring maging kabahagi sa makalangit na handog, upang sila ay umasa sa mga yaong bagay na hindi nila nakikita.

12:9 Kaya nga, maaari rin kayong magkaroon ng pag-asa, at maging kabahagi ng handog, kung kayo ay magkakaroon lamang ng pananampalataya.

12:10 Masdan sa pamamagitan ng pananampalataya silang mga sinauna ay tinawag alinsunod sa banal na orden ng Diyos.

12:11 Anupa't sa pamamagitan ng pananampalataya ang mga batas ni Moises ay ibinigay. Subalit sa paghahandog ng kanyang Anak, ang Diyos ay naghanda ng higit na mabuting paraan; at sa pamamagitan ng pananampalataya kung kaya't ito ay naisakatuparan.

12:12 Sapagkat kung walang pananampalataya sa mga anak ng tao, ang Diyos ay hindi makagagawa ng himala sa kanila; anupa't hindi niya ipinakita ang kanyang sarili hanggang sa sila muna ay nagkaroon ng pananampalataya.

12:13 Masdan, ang pananampalataya nina Alma at Amulek ang dahilan ng pagguho ng bilangguan sa lupa.

12:14 Masdan, ang pananampalataya nina Nephi at Lehi ang gumawa ng pagbabago sa mga Lamanita, kung kaya't sila ay nabinyagan ng apoy at ng Espiritu Santo.

12:15 Masdan, ang pananampalataya ni Ammon at ng kanyang mga kapatid ang gumawa ng napakalaking himala sa mga Lamanita.

12:16 Oo, at maging silang lahat na gumawa ng mga himala ay nagawa ang mga ito sa pamamagitan ng pananampalataya, maging ang mga yaong nauna kay Cristo at gayon din ang mga yaong sumunod.

12:17 At sa pamamagitan ng pananampalataya ang tatlong disipulo ay nagtamo ng isang pangako na hindi sila makatitikim ng kamatayan; at hindi nila natamo ang pangako hanggang sa nagkaroon muna sila ng pananampalataya.

12:18 At ni hindi kailanman nakagawa ang sinuman ng mga himala hanggang sa sila muna ay nagkaroon ng pananampalataya; anupa't sila ay unang naniwala sa Anak ng Diyos.

12:19 At marami na ang pananampalataya ay napakalakas, maging bago pa pumarito si Cristo, na hindi maaaring pagbawalan mula sa loob ng tabing, kundi tunay na namalas ng kanilang mga mata ang mga bagay na namasdan nila sa pamamagitan ng mata ng pananampalataya, at sila ay nagalak.

12:20 At masdan, nakita natin sa talaang ito na isa sa kanila ang kapatid ni Jared; sapagkat napakalaki ng kanyang pananampalataya sa Diyos, kung kaya't nang iunat ng Diyos ang kanyang daliri ay hindi niya ito nagawang itago mula sa paningin ng kapatid ni Jared, dahil sa kanyang salita na sinabi niya sa kanya, kung aling salita ay natamo niya sa pamamagitan ng pananampalataya.

12:21 At matapos mamasdan ng kapatid ni Jared ang daliri ng Panginoon, dahil sa pangakong natamo ng kapatid ni Jared sa pamamagitan ng pananampalataya, ay hindi nagawang ipagkait ng Panginoon ang alinmang bagay mula sa kanyang paningin; kaya nga, ipinakita niya sa kanya ang lahat ng bagay, sapagkat hindi na siya mapagbabawalan pa sa labas ng tabing.

12:22 At sa pamamagitan ng pananampalataya ay natamo ng aking mga ama ang pangako na ipahahayag ang mga bagay na ito sa kanilang mga kapatid sa pamamagitan ng mga Gentil; kaya nga, ako ay inutusan ng Panginoon, oo, maging ni Jesucristo.

12:23 At sinabi ko sa kanya: Panginoon, kukutyain ng mga Gentil ang mga bagay na ito, dahil sa aming kahinaan sa pagsusulat; sapagkat Panginoon, ginawa ninyo kaming mahusay sa pananalita sa pamamagitan ng pananampalataya, subalit hindi ninyo kami ginawang mahusay sa pagsusulat; sapagkat ginawa ninyo na ang lahat ng taong ito ay makapangusap nang labis, dahil sa Espiritu Santo na ipinagkaloob ninyo sa kanila;

12:24 At ginawa ninyo na kami ay makapagsulat lamang ng kakaunti, dahil sa pagkasaliwa ng aming mga kamay. Masdan, hindi ninyo kami ginawang mahusay sa pagsusulat na tulad ng kapatid ni Jared, sapagkat ginawa ninyong dakila ang mga bagay na kanyang isinulat maging tulad ninyo, tungo sa pagkadaig ng tao sa pagbabasa ng mga ito.

12:25 Ginawa rin ninyong makapangyarihan at dakila ang aming mga salita, maging sa hindi namin maisulat ang mga ito; kaya nga, kapag kami ay nagsusulat namamasdan namin ang aming kahinaan, at natitiosod dahil sa pagsasaayos ng aming mga salita; at ako ay natatakot na baka kutyain ng mga Gentil ang aming mga salita.

12:26 At nang sabihin ko ito, ang Panginoon ay nangusap sa akin, sinasabing: Ang mga hangal ay nangungutya, subalit sila ay magdadalamhati; at ang aking biyaya ay sapat para sa maaamo, na hindi sila magsasamantala sa inyong kahinaan;

12:27 At kung ang mga tao ay lalapit sa akin ay ipakikita ko sa kanila ang kanilang kahinaan. Ako ay nagbibigay ng kahinaan sa mga tao upang sila ay magpakumbaba; at ang aking biyaya ay sapat para sa

lahat ng taong magpapakumbaba ng kanilang sarili sa aking harapan; sapagkat kung magpapakumbaba sila ng kanilang sarili sa aking harapan, at magkakaroon ng pananampalataya sa akin, sa gayon ay gagawin ko ang mahihinang bagay na maging malalakas sa kanila.

12:28 Masdan, ipakikita ko sa mga Gentil ang kanilang kahinaan, at ipakikita ko sa kanila na ang pananampalataya, pag-asa, at pag-ibig sa kapwa-tao ay nagdadala sa akin -- ng bukal ng lahat ng kabutihan.

12:29 At ako, si Moroni, matapos na marinig ang mga salitang ito, ay naaliw, at nagsabi: O Panginoon, ang inyong mabuting kalooban ay matutupad, sapagkat nalalaman ko na gumagawa kayo sa mga anak ng tao alinsunod sa kanilang pananampalataya;

12:30 Sapagkat sinabi ng kapatid ni Jared sa bundok ng Zerim, Kilos -- at ito ay kumilos. At kung siya ay walang pananampalataya hindi sana ito natinag; samakatwid dito, kayo ay gumagawa matapos magkaroon ng pananampalataya ang mga tao.

12:31 Sapagkat sa gayon ninyo ipinakita ang inyong sarili sa inyong mga disipulo; sapagkat matapos silang magkaroon ng pananampalataya, at mangusap sa inyong pangalan, ay ipinakita ninyo ang inyong sarili sa kanila sa dakilang kapangyarihan.

12:32 At natatandaan ko ring sinabi ninyo na naghanda kayo ng tahanan para sa tao, oo, maging sa mga mansiyon ng inyong Ama, kung saan ang tao ay maaaring magkaroon ng higit na mainam na pag-asa; kaya nga, kinakailangang umasa ang tao, o hindi siya maaaring makatanggap ng mana sa lugar na inyong inihanda.

12:33 At muli, natatandaan kong sinabi ninyo na iniibig ninyo ang sanlibutan, maging hanggang sa paghahain ng inyong buhay para sa sanlibutan, nang muli ninyo itong makuha upang maghanda ng lugar para sa mga anak ng tao.

12:34 At ngayon nalalaman ko na ang pag-ibig na ito na inyong taglay para sa mga anak ng tao ay pag-ibig sa kapwa; anupa't maliban kung magkaroon ng pag-ibig sa kapwa ang tao ay hindi nila mamamana ang lugar na yaon na inyong inihanda sa mga mansiyon ng inyong Ama.

12:35 Kaya nga, nalalaman ko sa pamamagitan ng bagay na ito na inyong sinabi, na kung walang pag-ibig sa kapwa-tao ang mga Gentil, dahil sa aming kahinaan, ay inyong susubukin sila, at kukunin ang kanilang talento, oo, maging ang mga yaong natanggap nila, at ipagkakaloob sa kanila na tatanggap nang higit na masagana.

12:36 At ito ay nangyari na, na ako ay nanalangin sa Panginoon na biyayaan niya ang mga Gentil, upang sila ay magkaroon ng pag-ibig sa kapwa-tao.

12:37 At ito ay nangyari na, na sinabi sa akin ng Panginoon: Kung wala silang pag-ibig sa kapwa-tao ay hindi na ito mahalaga sa iyo, ikaw ay naging matapat; kaya nga, ang inyong mga kasuotan ay gagawing malinis. At dahil sa kinilala mo ang inyong kahinaan ikaw ay gagawing malakas, maging hanggang sa pag-upo sa lugar na inihanda ko sa mga mansiyon ng aking Ama.

12:38 At ngayon ako, si Moroni, ay nagpapaalam sa mga Gentil, oo, at gayon din sa aking mga kapatid na minamahal ko, hanggang sa muli tayong magkita sa harapan ng hukumang-luklukan ni Cristo, kung saan malalaman ng lahat ng tao na hindi nabahiran ng inyong dugo ang aking mga kasuotan.

12:39 At doon malalaman ninyo na nakita ko si Jesus, at na nakipag-usap siya sa akin nang harap-harapan, at na sinabi niya sa akin sa malinaw na pagpapakumbaba, maging tulad ng isang tao na nagsasalaysay sa iba sa aking sariling wika, hinggil sa mga bagay na ito;

12:40 At kakaunti lamang ang naisulat ko, dahil sa aking kahinaan sa pagsusulat.

12:41 At ngayon, ipinapayo ko sa inyo na hanapin ang Jesus na ito na siyang isinulat ng mga propeta at apostol, upang ang biyaya ng Diyos Ama, at gayon din ng Panginoong Jesucristo, at ng Espiritu Santo, na siyang nagpapatotoo sa kanila, ay maaari at manatili sa inyo magpakailanman. Amen.

KABANATA 13

13:1 At ngayon ako, si Moroni, ay magpapatuloy na tapusin ang aking talaan hinggil sa pagkalipol ng mga taong siya kong isinusulat.

13:2 Sapagkat masdan, tinanggihan nila ang lahat ng salita ni Eter; sapagkat tunay niyang sinabi sa kanila ang lahat ng bagay mula sa simula ng tao; at na matapos bumaba ang tubig mula sa ibabaw ng lupaing ito ay naging isa itong piling lupain sa lahat ng iba pang lupain, isang piling lupain ng Panginoon; kaya nga, nais ng Panginoon na siya ay pagsilbihan ng lahat ng taong maninirahan dito;

13:3 At na ito ang lugar ng Bagong Jerusalem, na bababa mula sa langit, at ang banal na santuwaryo ng Panginoon.

13:4 Masdan, nakita ni Eter ang mga araw ni Cristo, at siya ay nangusap hinggil sa isang Bagong Jerusalem sa lupaing ito.

13:5 At siya ay nangusap din hinggil sa sambahayan ni Israel, at sa Jerusalem kung saan nagmula si Lehi -- matapos itong mawasak ay muli itong itatayo, isang banal na lunsod sa Panginoon; kaya nga, hindi ito maaaring maging bagong Jerusalem sapagkat ito ay naroon noong unang panahon; kundi muli itong itatayo, at magiging isang banal na lunsod ng Panginoon; at itatayo ito sa sambahayan ni Israel --

13:6 At na isang Bagong Jerusalem ang itatayo sa lupaing ito, sa mga labi ng mga binhi ni Jose, kung aling mga bagay ay may kahalintulad.

13:7 Sapagkat tulad ng pagdadala ni Jose sa kanyang ama sa lupain ng Egipto, maging sa roon na siya namatay; kaya nga, dinala ng Panginoon ang isang labi ng mga binhi ni Jose sa labas ng lupaing ito, upang siya ay maging maawain sa mga binhi ni Jose nang hindi sila mangasawi, maging tulad ng pagkaawa niya sa ama ni Jose upang hindi siya masawi.

13:8 Samakatwid, ang labi ng sambahayan ni Jose ay babangon sa lupaing ito; at ito ay magiging lupaing kanilang mana; at sila ay magtatayo ng isang banal na lunsod sa Panginoon, tulad ng Jerusalem noong sinauna; at hindi na sila muli pang malilito, hanggang sa dumating ang katapusan kapag ang mundo ay lilipas na.

13:9 At magkakaroon ng bagong langit at bagong lupa; at matutulad ang mga ito sa sinauna maliban sa lilipas ang sinauna, at ang lahat ng bagay ay magiging bago.

13:10 At pagkatapos ang Bagong Jerusalem ay matatag; at pinagpala sila na naninirahan doon, sapagkat sila ang yaong mapuputi ang kasuotan sa pamamagitan ng dugo ng Kordero; at sila ang mga yaong nabibilang sa mga binhi ni Jose, na sambahayan ni Israel.

13:11 At pagkatapos ang Jerusalem noong sinauna ay matatag din; at ang mga naninirahan doon, pinagpala sila, sapagkat sila ay hinugasan sa dugo ng Kordero; at sila ang yaong ikinalat at tinipon mula sa apat na sulok ng mundo, at mula sa mga bansa sa hilaga, at mga kabahagi sa katuparan ng tipang ginawa ng Diyos sa kanilang amang si Abraham.

13:12 At kapag nangyari na ang mga bagay na ito, ay isinasakatuparan ang banal na kasulatan na nagsabi, sila ang mga yaong nauna, na mga mahuhuli; at naroon silang mga nahuli, na mga mauuna.

13:13 At ako sana ay susulat pa, subalit ako ay pinagbawalan; subalit dakila at kagila-gilalas ang mga propesiya ni Eter; subalit kanilang itinuring siyang walang kabuluhan, at itinaboy siya; at ikinukubli niya

ang kanyang sarili sa butas ng isang malaking bato sa araw, at sa gabi siya ay humahayo't tinatanaw ang mga bagay na nangyayari sa mga tao.

13:14 At habang siya ay namamalagi sa butas ng isang malaking bato ay ginawa niya ang nalalabi sa talaang ito, tinatanaw ang mga pagkalipol na nangyayari sa mga tao, sa gabi.

13:15 At ito ay nangyari na, na sa taon ding yaon kung kailan siya itinaboy mula sa mga tao, nagsimulang magkaroon ng isang malaking digmaan sa mga tao, sapagkat marami ang nag-aklas, na malalakas na tao, at naghangad na patayin si Coriantumer sa pamamagitan ng kanilang mga lihim na plano ng kasamaan, na nabanggit na.

13:16 At ngayon si Coriantumer, na nakapag-aral, sa kanyang sarili, ng lahat ng kasanayan sa digmaan at sa lahat ng katusuhan ng sanlibutan, anupa't siya ay nakidigma sa kanila na naghahangad na patayin siya.

13:17 Subalit hindi siya nagsisi, ni ang kanyang mga kaaya-ayang anak na lalaki o anak na babae; ni ang mga kaaya-ayang anak na lalaki at babae ni Cohor; ni ang mga kaaya-ayang anak na lalaki at babae ni Corihor; at sa madaling salita, walang sinuman sa mga kaaya-ayang anak na lalaki at babae sa ibabaw ng buong lupain ang nagsisi ng kanilang mga kasalanan.

13:18 Samakatwid, ito ay nangyari na, na sa unang taon ng pamamalagi ni Eter sa butas ng isang malaking bato, maraming tao ang napatay sa pamamagitan ng espada ng mga yaong lihim na nakikipagsabwatan, nakikipaglaban kay Coriantumer upang matamo nila ang kaharian.

13:19 At ito ay nangyari na, na ang mga anak na lalaki ni Coriantumer ay nakipaglaban nang husto at maraming umagos na dugo.

13:20 At sa ikalawang taon ang salita ng Panginoon ay ipinahayag kay Eter, na siya ay nararapat humayo at magproposiya kay Coriantumer na, kung siya ay magsisisi, at ang kanyang buong sambahayan, ipagkakaloob ng Panginoon sa kanya ang kanyang kaharian at ililigtas ang mga tao --

13:21 Kung hindi, sila ay malilipol, at ang kanyang buong sambahayan maliban sa kanyang sarili. At siya ay mabubuhay lamang upang makita ang katuparan ng mga propesiyang nabanggit hinggil sa iba pang mga tao na makaaangkin sa lupain bilang kanilang mana; at si Coriantumer ay makatatanggap ng libing sa kanila; at lahat ng kaluluwa ay malilipol maliban kay Coriantumer.

13:22 At ito ay nangyari na, na si Coriantumer ay hindi nagsisi, ni ang kanyang sambahayan, ni ang mga tao; at ang mga digmaan ay hindi tumigil; at hinangad nilang patayin si Eter, subalit siya ay tumakas sa kanilang harapan at nagkubling muli sa butas ng malaking bato.

13:23 At ito ay nangyari na, na may lumitaw na isang Sared, at siya ay nakidigma rin kay Coriantumer; at nagapi niya siya, kung kaya't sa ikatlong taon siya ay kanyang nadala sa pagkabihag.

13:24 At ang mga anak na lalaki ni Coriantumer, sa ikaapat na taon, ay nagapi si Sared, at nabawing muli ang kaharian para sa kanilang ama.

13:25 Ngayon nagsimulang magkaroon ng isang digmaan sa ibabaw ng buong lupain, bawat tao kasama ng kanyang pangkat ay nakikipaglaban para sa yaong kanyang naisin.

13:26 At may mga tulisan, at sa madaling salita, lahat ng uri ng kasamaan sa ibabaw ng buong lupain.

13:27 At ito ay nangyari na, na si Coriantumer ay labis na nagalit kay Sared, at siya ay humayo kasama ang kanyang hukbo laban sa kanya upang makidigma; at sila ay nagharap sa masidhing galit, at sila ay nagharap sa lambak ng Gilgal; at ang digmaan ay naging napakasidhi.

13:28 At ito ay nangyari na, na si Sared ay nakipaglaban sa kanya sa loob ng tatlong araw. At ito ay nangyari na, na nagapi siya ni Coriantumer, at tinugis siya hanggang sa siya ay makarating sa kapatagan ng Heslon.

13:29 At ito ay nangyari na, na si Sared ay muling nakidigma sa kanya sa kapatagan; at masdan, nagapi niya si Coriantumer, at naitaboy siyang muli pabalik sa lambak ng Gilgal.

13:30 At si Coriantumer ay muling nakidigma kay Sared sa lambak ng Gilgal, kung saan niya nagapi si Sared at napatay siya.

13:31 At si Coriantumer ay nasugatan ni Sared sa kanyang hita, kung kaya't hindi siya muling nakidigma sa loob ng dalawang taon, kung saang panahon ang lahat ng tao sa ibabaw ng lupain ay nagsisipagdanak ng dugo, at walang sinuman ang makapipigil sa kanila.

KABANATA 14

14:1 At ngayon nagsimulang magkaroon ng masidhing sumpa sa buong lupain dahil sa kasamaan ng mga tao, kung saan, kapag inilagay ng isang lalaki ang kanyang kagamitan o kanyang espada sa kanyang lalagyan, o sa lugar kung saan man niya ito itinatago, masdan, sa kinabukasan, ay hindi na niya ito matagpuan, napakasidhi ng naging sumpa sa lupain.

14:2 Kaya nga, ang bawat tao ay hindi binibitiwan ang kanyang pag-aari, ng kanyang mga kamay, at tumangging manghiram o ang siya man ang magpahiram; at bawat tao'y pinananatili ang puluhan ng kanyang espada sa kanyang kanang kamay, sa pagtatanggol ng kanyang ari-arian at kanyang sariling buhay at sa kanyang mga asawa at anak.

14:3 At ngayon, makalipas ang dalawang taon, at pagkamatay ni Sared, masdan, lumitaw ang kapatid na lalaki ni Sared at siya ay nakidigma kay Coriantumer, kung saan siya ay nagapi ni Coriantumer at tinugis siya sa ilang ng Akis.

14:4 At ito ay nangyari na, na ang kapatid ni Sared ay nakidigma sa kanya sa ilang ng Akis; at ang digmaan ay naging napakasidhi, at maraming libu-libo ang bumagsak sa pamamagitan ng espada.

14:5 At ito ay nangyari na, na si Coriantumer ay kumubkob sa ilang; at ang kapatid ni Sared ay humayong palabas ng ilang kinagabihan, at pinatay ang isang bahagi ng hukbo ni Coriantumer, habang sila'y mga lango.

14:6 At siya ay nagtungo sa lupain ng Moron, at iniupo ang kanyang sarili sa trono ni Coriantumer.

14:7 At ito ay nangyari na, na si Coriantumer ay namalagi sa ilang kasama ang kanyang hukbo sa loob ng dalawang taon, kung saan siya nakatanggap ng labis na lakas sa kanyang hukbo.

14:8 Ngayon, ang kapatid ni Sared na ang pangalan ay Gilead, ay nakatanggap din ng labis na lakas sa kanyang hukbo, dahil sa mga lihim na pakikipagsabwatan.

14:9 At ito ay nangyari na, na pinaslang siya ng kanyang mataas na saserdote habang nakaupo siya sa kanyang trono.

14:10 At ito ay nangyari na, na isa sa mga lihim na nakikipagsabwatan ay pinaslang siya sa isang lihim na daanan, at natamo para sa kanyang sarili ang kaharian; at ang pangalan niya ay Lib; at si Lib ay isang lalaking may malaking pangangatawan, higit kaysa sa sinumang lalaki sa lahat ng tao.

14:11 At ito ay nangyari na, na sa unang taon ni Lib, si Coriantumer ay nagtungo sa lupain ng Moron, at nakidigma kay Lib.

14:12 At ito ay nangyari na, na siya ay nakipaglaban kay Lib, kung saan siya ay nasaksak ni Lib sa kanyang bisig kung kaya't siya ay nasugatan; gayon pa man, ang hukbo ni Coriantumer ay sumalakay kay Lib, kung kaya't siya ay tumakas sa mga hangganan sa dalampasigan.

14:13 At ito ay nangyari na, na tinugis siya ni Coriantumer; at si Lib ay nakidigma sa kanya sa dalampasigan.

14:14 At ito ay nangyari na, na binagabag ni Lib ang hukbo ni Coriantumer, kung kaya't sila ay muling nagsitakas patungo sa ilang ng Akis.

14:15 At ito ay nangyari na, na tinugis siya ni Lib hanggang sa siya ay makarating sa kapatagan ng Agas. At isinamang lahat ni Coriantumer ang mga tao sa kanya nang siya ay tumakas sa harapan ni Lib sa dakong yaon ng lupain kung saan man siya tumakas.

14:16 At nang marating niya ang kapatagan ng Agas siya ay nakidigma kay Lib, at kanyang sinaksak siya hanggang sa siya ay mamatay; gayon pa man, ang kapatid na lalaki ni Lib ay sumalakay na kahalili niya laban kay Coriantumer, at ang digmaan ay naging napakasidhi, kung saan si Coriantumer ay muling tumakas sa harapan ng hukbo ng kapatid ni Lib.

14:17 Ngayon, ang pangalan ng kapatid na lalaki ni Lib ay tinatawag na Shiz. At ito ay nangyari na, na tinugis ni Shiz si Coriantumer, at napabagsak niya ang maraming lunsod, at pinagpapatay niya kapwa kababaihan at maliliit na bata, at pinagsusunog niya ang mga lunsod.

14:18 At lumaganap ang takot kay Shiz sa lahat ng dako ng buong lupain; oo, isang daing ang lumaganap sa lahat ng dako ng lupain -- Sino ang makatitindig sa harapan ng hukbo ni Shiz? Masdan, pinapalis niya ang lupa sa kanyang harapan!

14:19 At ito ay nangyari na, na ang mga tao ay nagsimulang sama-samang magtipon sa mga hukbo, sa ibabaw ng buong lupain.

14:20 At sila ay nahahati; at ang isang bahagi nila ay nagtungo sa hukbo ni Shiz, at ang isang bahagi nila ay nagtungo sa hukbo ni Coriantumer.

14:21 At napakasidhi at walang katapusan ang digmaan, at napakatagal na ng tagpo ng pagdadanak ng dugo at pagkatay, kung kaya't ang ibabaw ng buong lupain ay nakalatan ng mga katawan ng mga patay.

14:22 At napakabilis at napakatulin ng digmaan kung kaya't walang naiwan upang ilibing ang mga patay, subalit humayo sila mula sa pagpapadanak ng dugo sa pagpapadanak ng dugo, iniwanan ang mga katawan ng kapwa kalalakihan, kababaihan, at maliliit na bata nang nakakalat sa ibabaw ng lupain, upang maging pagkain ng mga uod ng laman.

14:23 At ang amoy niyon ay umalingasaw sa ibabaw ng lupain, maging sa ibabaw ng buong lupain; kaya nga, ang mga tao ay nabahala sa gabi't araw, dahil sa amoy niyon.

14:24 Gayon pa man, si Shiz ay hindi tumigil sa pagtugis kay Coriantumer; sapagkat siya ay nangakong ipaghihiganti niya ang sarili kay Coriantumer dahil sa dugo ng kanyang kapatid, na napatay, at ang salita ng Panginoon na nagpahayag kay Eter na si Coriantumer ay hindi mapababagsak sa pamamagitan ng espada.

14:25 At sa gayon nakikita natin, na pinarusahan sila ng Panginoon sa kaganapan ng kanyang kapootan, at ang kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ang nagbigay ng daan para sa kanilang walang hanggang pagkawasak.

14:26 At ito ay nangyari na, na tinugis ni Shiz si Coriantumer pasilangan, maging sa mga hangganang malapit sa dalampasigan, at doon nakidigma siya kay Shiz sa loob ng tatlong araw.

14:27 At kakila-kilabot ang naging pagkalipol sa mga hukbo ni Shiz kung kaya't ang mga tao ay nagsimulang matakot, at nagsimulang magsitakas sa harapan ng mga hukbo ni Coriantumer; at sila ay tumakas patungo sa lupain ng Corihor, at pinalis ang mga naninirahan sa harapan nila, lahat ng yaong tumangging umanib sa kanila.

14:28 At itinayo nila ang kanilang mga tolda sa lambak ng Corihor; at itinayo ni Coriantumer ang kanyang mga tolda sa lambak ng Shur. Ngayon, ang lambak ng Shur ay malapit sa burol ng Comnor; anupa't kinalap ni Coriantumer ang kanyang mga hukbo sa burol ng Comnor, at nagpatunog ng pakakak sa mga hukbo ni Shiz upang anyayahan silang makidigma.

14:29 At ito ay nangyari na, na sila ay sumalakay, subalit muling naitaboy; at sila ay sumalakay sa ikalawang pagkakataon, at muli silang naitaboy sa ikalawang pagkakataon. At ito ay nangyari na, na muli silang sumalakay sa ikatlong pagkakataon, at ang digmaan ay naging napakasadhi.

14:30 At ito ay nangyari na, na pinagsasasaksak ni Shiz si Coriantumer kaya nga kanyang nabigyan siya ng maraming malalim na sugat; at si Coriantumer, dahil sa kawalan niya ng dugo, ay nawalan ng malay, at dinalang palayo na tila bagang siya ay patay na.

14:31 Ngayon, ang pagkawala ng kalalakhian, kababaihan at maliliit na bata sa magkabilang panig ay napakarami kung kaya't inutusan ni Shiz ang kanyang mga tauhan na huwag na nilang tugisin pa ang mga hukbo ni Coriantumer; kaya nga, sila ay nagsibalik sa kanilang kuta.

KABANATA 15

15:1 At ito ay nangyari na, nang si Coriantumer ay gumaling sa kanyang mga sugat, nagsimula niyang maalaala ang mga salitang sinabi sa kanya ni Eter.

15:2 Nakita niyang may napatay na halos dalawang milyon ng kanyang mga tao sa pamamagitan ng espada, at siya ay nagsimulang malungkot sa kanyang puso; oo, may dalawang milyon na ang napatay sa magiging na kalalakhian, at gayon din ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak.

15:3 Siya ay nagsimulang magsisi sa kasamaang nagawa niya; nagsimula niyang maalaala ang mga salitang sinabi ng bibig ng lahat ng propeta, at nakita niya na ang mga ito ay natutupad na nang unti-unti; bawat kaliit-liitang bagay; at ang kanyang kaluluwa ay nagdalamhati at tumangging maaliw.

15:4 At ito ay nangyari na, na siya ay sumulat ng isang liham kay Shiz, hinihiling sa kanya na huwag niyang kitlin ang buhay ng mga tao, at isusuko niya ang kaharian alang-alang sa buhay ng mga tao.

15:5 At ito ay nangyari na, nang matanggap ni Shiz ang kanyang liham siya ay sumulat ng isang liham kay Coriantumer, na kung isusuko niya ang kanyang sarili, upang kanyang mapatay siya sa pamamagitan ng kanyang sariling espada, na hindi na niya kikitlin ang buhay ng mga tao.

15:6 At ito ay nangyari na, na ang mga tao ay hindi nagsisi ng kanilang kasamaan; at ang mga tao ni Coriantumer ay napukaw sa galit laban sa mga tao ni Shiz; at ang mga tao ni Shiz ay napukaw sa galit laban sa mga tao ni Coriantumer; anupa't ang mga tao ni Shiz ay nakidigma sa mga tao ni Coriantumer.

15:7 At nang makita ni Coriantumer na malapit na siyang bumagsak siya ay muling tumakas sa harapan ng mga tao ni Shiz.

15:8 At ito ay nangyari na, na siya ay nakarating sa mga tubig ng Ripliancum, na, sa pagkakasalin, ay malaki, o nakahihigit sa lahat; dahil dito, nang sila ay makarating sa mga tubig na ito ay itinayo nila ang kanilang mga tolda; at itinayo rin ni Shiz ang kanyang mga tolda sa malapit sa kanila; at samakatwid kinabukasan sila ay humayo sa digmaan.

15:9 At ito ay nangyari na, na sila ay naglaban sa napakasidhing digmaan, kung saan si Coriantumer ay muling nasugatan, at siya ay nawalan ng malay dahil sa kawalan ng dugo.

15:10 At ito ay nangyari na, na ang mga hukbo ni Coriantumer ay sumalakay sa mga hukbo ni Shiz kung kaya't kanilang nagapi sila, kung kaya't nagawa nilang sila'y patakbuhan sa kanilang harapan; at sila ay tumakas patimog, at itinayo ang kanilang mga tolda sa lugar na tinatawag na Ogat.

15:11 At ito ay nangyari na, na itinayo ng mga hukbo ni Coriantumer ang kanilang mga tolda sa burol ng Rama; at ito ang yaon ding burol kung saan ikinubli ng aking amang si Mormon ang mga talaan ayon sa Panginoon, na mga banal.

15:12 At ito ay nangyari na, na magkakasama nilang tinipon ang lahat ng tao sa ibabaw ng buong lupain, na hindi napatay, maliban kay Eter.

15:13 At ito ay nangyari na, na namasdan ni Eter ang lahat ng gawain ng mga tao; at namasdan niya na ang mga taong pumapanig kay Coriantumer ay tinipon sa hukbo ni Coriantumer; at ang mga taong pumapanig kay Shiz ay tinipon sa hukbo ni Shiz.

15:14 Samakatwid, sa loob ng apat na taon kanilang tinipon ang mga tao, upang makuha nila ang lahat ng tao sa ibabaw ng lupain, at upang makatanggap sila ng lahat ng lakas na maaari nilang matanggap.

15:15 At ito ay nangyari na, nang kanilang sama-samang matipon silang lahat, bawat isa sa hukbong nais niya, kasama ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak -- kapwa kalalakihan, kababaihan at maliliit na bata na nasasandatahan ng mga sandata ng digmaan, may mga kalasag, at baluti sa dibdib, at baluti sa ulo, at nabibihisan alinsunod sa pamamaraan ng digmaan -- sila ay humayo laban sa isa't isa upang makidigma; at naglaban sila sa buong maghapon, at walang nagapi.

15:16 At ito ay nangyari na, nang sumapit ang gabi sila'y napagod, at nagpahinga sa kani-kanilang mga kuta; at matapos silang magpahinga sa kanilang mga kuta ay nagsipaghagulgol sila at nanaghoy dahil sa pagkawala ng mga napatay sa kanilang mga tao; at napakalakas ng kanilang mga panangis, ng kanilang mga hagulgol at pananaghoy, kung kaya't niligalig nila nang labis ang buong kapaligiran.

15:17 At ito ay nangyari na, na sa kinabukasan sila ay muling humayo sa digmaan, at kasindak-sindak at kakila-kilabot ang araw na yaon; gayon pa man, walang nagapi, at nang muling sumapit ang gabi ay niligalig nila ang kapaligiran ng kanilang mga panangis, at kanilang mga hagulgol, at kanilang pagdadalamhati, dahil sa pagkawala ng mga napatay sa kanilang mga tao.

15:18 At ito ay nangyari na, na si Coriantumer ay muling sumulat ng isang liham kay Shiz, hinihiling na huwag na siyang muli pang humayo upang makidigma, kundi ang kunin niya ang kaharian, at huwag kitlin ang buhay ng mga tao.

15:19 Subalit masdan, ang Espiritu ng Panginoon ay tumigil na sa pamamatnubay sa kanila, at si Satanas ay may ganap nang kapangyarihan sa mga puso ng mga tao; sapagkat sila ay nagpadala sa katigasan ng kanilang mga puso, at sa pagkabulag ng kanilang mga isipan upang sila ay malipol; anupa't sila ay muling humayo upang makidigma.

15:20 At ito ay nangyari na, na buong araw silang naglaban, at nang sumapit ang gabi sila ay nagsitulog sa kanilang mga espada.

15:21 At kinabukasan sila ay naglaban maging hanggang sa sumapit ang gabi.

15:22 At nang sumapit ang gabi sila ay nalango sa galit, maging tulad ng isang lalaking nalalango sa alak; at muli silang nagsitulog sa kanilang mga espada.

15:23 At kinabukasan sila ay muling naglaban; at nang sumapit ang gabi silang lahat ay nagsibagsak sa pamamagitan ng espada maliban sa limampu at dalawa sa mga tao ni Coriantumer, at animnapu at siyam sa mga tao ni Shiz.

15:24 At ito ay nangyari na, na sila ay nagsitulog sa kanilang mga espada nang gabing yaon, at kinabukasan sila ay muling naglaban, at sila ay naglaban sa kanilang lakas sa pamamagitan ng kanilang mga espada at ng kanilang mga pananggalang, sa buong araw na yaon.

15:25 At nang sumapit ang gabi ay may tatlumpu at dalawa sa mga tao ni Shiz, at dalawampu at pito sa mga tao ni Coriantumer.

15:26 At ito ay nangyari na, na sila ay kumain at natulog, at naghanda para sa kamatayan kinabukasan. At sila ay malalaki at malalakas na tao tulad ng lakas ng kalalakihan.

15:27 At ito ay nangyari na, na sila ay naglaban sa loob ng tatlong oras, at sila ay nawalan ng malay dahil sa kawalan ng dugo.

15:28 At ito ay nangyari na, nang makatanggap ang mga tauhan ni Coriantumer ng sapat na lakas upang sila ay makalakad, tatakas na sana sila para sa kanilang mga buhay; subalit masdan, si Shiz ay tumindig, at gayon din ang kanyang mga tauhan, at siya ay nanumpa sa kanyang kapootan na papatayin niya si Coriantumer o siya ay masasawi sa pamamagitan ng espada.

15:29 Anupa't kanyang tinugis sila, at kinabukasan sila ay naabutan niya; at sila ay muling naglaban sa pamamagitan ng espada. At ito ay nangyari na, nang silang lahat ay nagbagsakan na sa pamamagitan ng espada, maliban kina Coriantumer at Shiz, masdan si Shiz ay nawalan ng malay dahil sa kawalan ng dugo.

15:30 At ito ay nangyari na, nang si Coriantumer ay humilig sa kanyang espada, nang siya ay nakapagpahinga nang kaunti, ay tinagpas niya ang ulo ni Shiz.

15:31 At ito ay nangyari na, na matapos niyang tagpasin ang ulo ni Shiz, na si Shiz ay bumangon sa kanyang mga kamay at bumagsak; at matapos na magpumilit na huminga, siya ay namatay.

15:32 At ito ay nangyari na, na si Coriantumer ay bumagsak sa lupa, at tila bagang wala na siyang buhay.

15:33 At ang Panginoon ay nangusap kay Eter, at sinabi sa kanya: Humayo ka. At humayo siya, at namasdan na ang lahat ng salita ng Panginoon ay natupad na; at tinapos niya ang kanyang talaan; (at ang ika-isandaang bahagi nito ay hindi ko isinulat) at ikinubli niya ito sa isang pamamaraan na natagpuan ito ng mga tauhan ni Limhi.

15:34 Ngayon ito ang mga huling salitang isinulat ni Eter: Maging loobin man ng Panginoon na ako'y magbagong-anyo, o na danasin ko ang loobin ng Panginoon sa laman, ito'y hindi na mahalaga, kung maliligtas ako sa kaharian ng Diyos. Amen.

ANG AKLAT NI MORONI

KABANATA 1

(Mga a.d. 401-421)

1:1 Ngayon ako, si Moroni, matapos na magawa ang pagpapaikli ng ulat ng mga tao ni Jared, na inakala kong hindi na makasusulat pa, ngunit ako ay hindi pa nasasawi; at ako ay hindi nagpapakita sa mga Lamanita at baka patayin nila ako.

1:2 Sapagkat masdan, ang kanilang mga digmaan ay lubhang malupit sa kanilang sarili; at dahil sa kanilang pagkapoot ay pinagpapatay nila ang bawat Nephita na hindi nagtatatwa kay Cristo.

1:3 At ako, si Moroni, ay hindi itatatwa ang Cristo; kaya nga, ako ay gumagala sa kung saan mang dako maaari para sa kaligtasan ng sarili kong buhay.

1:4 Samakatwid, ako ay susulat pa ng ilang bagay, salungat doon sa yaong aking inakala; sapagkat inakala kong hindi na ako makasusulat pa; ngunit ako ay susulat ng ilan pang bagay, na marahil ang mga yaon ay magiging mahalaga sa aking mga kapatid, na mga Lamanita, sa mga darating na araw, alinsunod sa kalooban ng Panginoon.

KABANATA 2

(Mga a.d. 401-421)

2:1 Ang mga salita ni Cristo, na winika niya sa kanyang mga disipulo, sa labindalawang kanyang pinili, habang nakapatong ang kanyang mga kamay sa kanila --

2:2 At kanya silang tinawag sa pangalan, sinasabing: Kayo ay mananawagan sa Ama sa aking pangalan, sa mataimtim na panalangin; at matapos na inyong gawin ito, magkakaroon kayo ng kapangyarihan na sa kanya na inyong papatungan ng inyong mga kamay, ay ipagkakaloob ninyo ang Espiritu Santo; at sa aking pangalan ibibigay ninyo iyon, sapagkat gayon ang ginagawa ng aking mga apostol.

2:3 Ngayon, winika ni Cristo ang mga salitang ito sa kanila sa panahon ng kanyang unang pagpapakita; at hindi ito narinig ng maraming tao, subalit ang mga disipulo ay narinig yaon; at kasindami ng kanilang pinatungan ng kanilang mga kamay, ay binabaan ng Espiritu Santo.

KABANATA 3

(Mga a.d. 401-421)

3:1 Ang pamamaraan kung paano ang mga disipulo na tinatawag na mga elder ng simbahan, ay nag-oorden ng mga saserdote at guro --

3:2 Matapos na sila ay manalangin sa Ama sa pangalan ni Cristo, ipinatong nila ang kanilang mga kamay sa kanila, at sinabing:

3:3 Sa pangalan ni Jesucristo, inoordenan kitang maging isang saserdote (o, kung siya ay magiging isang guro) inoordenan kitang maging isang guro, upang mangaral ng pagsisisi at kapatawaran ng mga kasalanan sa pamamagitan ni Jesucristo, sa pamamagitan ng pagpapakatatag ng pananampalataya sa kanyang pangalan hanggang sa wakas. Amen.

3:4 At alinsunod sa ganitong pamamaraan, kanilang inordenan ang mga saserdote at guro, alinsunod sa mga kaloob at panawagan ng Diyos sa mga tao; at kanilang inordenan sila sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, na nasa kanila.

KABANATA 4

(Mga a.d. 401-421)

4:1 Ang pamamaraan ng kanilang mga elder at saserdote sa pangangasiwa ng laman at dugo ni Cristo sa simbahan; at kanilang pinangasiwaan ito alinsunod sa mga kautusan ni Cristo; kaya nga, alam namin na ang pamamaraan ay totoo; at ang elder o saserdote ang nagsilbi niyon.

4:2 At sila ay lumuhod kasama ng simbahan, at nanalangin sa Ama sa pangalan ni Cristo, sinasabing:

4:3 O Diyos, ang Amang Walang Hanggan, kami ay humihiling sa inyo sa pangalan ng inyong Anak, na si Jesucristo, na basbasan at gawing banal ang tinapay na ito sa mga kaluluwa ng lahat nilang kakain nito; nang sila ay makakain bilang pag-alaala sa katawan ng inyong Anak, at patunayan sa inyo, O Diyos, ang Amang Walang Hanggan, na sila ay pumapayag na taglayin sa kanilang sarili ang pangalan ng inyong Anak, at lagi siyang aalalahanin, at susundin ang kanyang mga kautusan na ibinigay niya sa kanila, nang sa tuwina ay mapasakanila ang kanyang Espiritu upang makasama nila. Amen.

KABANATA 5 (Mga a.d. 401-421)

5:1 Ang pamamaraan ng pangangasiwa ng alak -- Masdan, kanilang kinuha ang saro, at sinabing:

5:2 O Diyos, ang Amang Walang Hanggan, kami ay humihiling sa inyo sa pangalan ng inyong Anak, na si Jesucristo, na basbasan at gawing banal ang alak na ito sa mga kaluluwa ng lahat nilang iinom nito, nang ito ay kanilang magawa bilang pag-alaala sa dugo ng inyong Anak, na nabuhos alang-alang sa kanila; nang kanilang mapatunayan sa inyo, O Diyos, ang Amang Walang Hanggan, na sila sa tuwina ay aalalahanin siya, nang mapasakanila ang kanyang Espiritu upang makasama nila. Amen.

KABANATA 6 (Mga a.d. 401-421)

6:1 At ngayon, ako ay nangungusap hinggil sa pagbibinyag. Masdan, ang mga elder, saserdote, at guro ay bininyagan; at hindi sila bininyagan maliban kung sila ay nagdala ng angkop na bunga na sila ay karapat-dapat dito.

6:2 Ni hindi nila tinanggap ang kahit sino sa pagbibinyag maliban kung sila ay lumapit nang may bagbag na puso at nagsisinging espiritu, at pinatunayan sa simbahan na sila ay tunay na nagsisi sa lahat ng kanilang kasalanan.

6:3 At wala ni isa mang tinanggap sa pagbibinyag maliban kung kanilang taglayin ang pangalan ni Cristo, nang may matibay na hangaring maglingkod sa kanya hanggang wakas.

6:4 At matapos na sila ay matanggap sa pagbibinyag, at nahikayat at nalinis ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, sila ay napabilang sa mga tao ng simbahan ni Cristo; at ang kanilang mga pangalan ay kinuha, upang sila ay maalaala at mapangalagaan ng mabuting salita ng Diyos, upang mapanatili sila sa tamang daan, upang patuloy silang mapanatili sa mataimtim na panalangin, umaasa lamang sa mga gantimpala ni Cristo, na siyang may akda at tagatapos ng kanilang pananampalataya.

6:5 At ang mga kasapi sa simbahan ay madalas na nagtitipun-tipon upang mag-ayuno at manalangin, at makipag-usap sa bawat isa hinggil sa kapakanan ng kanilang mga kaluluwa.

6:6 At sila ay madalas magtipun-tipong magkakasama upang makibahagi sa tinapay at alak, sa pag-alaala sa Panginoong Jesus.

6:7 At sila ay mahigpit na sumunod upang huwag magkaroon ng kasamaan sa kanila; at sinuman ang natagpuang gumawa ng kasalanan, at tatlong saksi ng simbahan ang humatol sa kanila sa harapan ng mga elder, at kung hindi sila nagsisi, at hindi nagtapat, ang kanilang mga pangalan ay binubura, at hindi na sila ibinibilang sa mga tao ni Cristo.

6:8 Ngunit kasindalas na sila ay magsisi at humingi ng kapatawaran, nang may tunay na layunin, sila ay pinatatawad.

6:9 At ang kanilang mga pagpupulong ay pinamunuan ng simbahan alinsunod sa pamamaraan ng pamamatnubay ng Espiritu, at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo; sapagkat ang kapangyarihan ng Espiritu Santo ang umaakay sa kanila kung mangangaral, o magpapayo, o mananalangin, o magsusumamo, o aawit, maging sa gayon ito naganap.

KABANATA 7 (Mga a.d. 401-421)

Moroni nagtatanghal ng Mormon ang aral sa pananampalataya, pag-asa, at pagkakawanggawa.

7:1 At ngayon, ako si Moroni, ay isinusulat ang ilan sa mga salita ng aking amang si Mormon, na kanyang winika hinggil sa pananampalataya, pag-asa, at pag-ibig sa kapwa-tao; sapagkat alinsunod sa ganitong pamamaraan siya nangusap sa mga tao, habang siya ay nagtuturo sa kanila sa sinagogang kanilang itinayo para sa pook ng sambahan.

7:2 At ngayon ako, si Mormon, ay nangungusap sa inyo, mga minamahal kong kapatid; at ito ay sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos Ama, at ng ating Panginoong Jesucristo, at kanyang banal na kalooban, dahil sa kaloob ng kanyang pagtawag sa akin, na ako ay pinayagang mangusap sa inyo sa panahong ito.

7:3 Dahil dito, ako ay mangungusap sa inyo na nasa simbahan, na mga mapamayapang tagasunod ni Cristo, at na nagkaroon ng sapat na pag-asa kung saan kayo ay makapapasok sa kapahingahan ng Panginoon, simula sa panahong ito hanggang sa kayo ay mamahingang kasama niya sa langit.

7:4 At ngayon, mga kapatid ko, inihahatol ko ang mga bagay na ito sa inyo dahil sa inyong mapayapang paglalakad kasama ng mga anak ng tao.

7:5 Sapagkat aking natatandaan ang salita ng Diyos na nagsasabing sa pamamagitan ng kanilang mga gawa inyo silang makikilala; sapagkat kung ang kanilang mga gawa ay mabubuti, kung gayon, sila ay mabubuti rin.

7:6 Sapagkat masdan, winika ng Diyos na ang isang taong masama ay hindi maaaring gumawa ng yaong mabuti; sapagkat kung siya ay mag-aalay ng handog, o mananalangin sa Diyos, maliban kung ito ay gagawin niya nang may tunay na layunin, ito ay walang kapakinabangan sa kanya.

7:7 Sapagkat masdan, ito ay hindi ibibilang sa kanya para sa kabutihan.

7:8 Sapagkat masdan, kung ang isang taong masama ay nagbibigay ng isang handog, ginagawa niya iyon nang laban sa kalooban; anupa't ito ay ibinibilang sa kanya na parang nanatili pa rin sa kanya ang handog; kaya nga siya ay ibibilang na masama sa harapan ng Diyos.

7:9 At gayon din, ibinibilang na masama sa isang tao, kung siya ay mananalangin at walang tunay na layunin sa puso; oo, at ito ay walang kapakinabangan sa kanya, sapagkat ang Diyos ay walang tinatanggap na gayon.

7:10 Anupa't ang isang taong masama ay hindi makagagawa ng yaong mabuti; ni hindi siya makapagbibigay ng mabuting handog.

7:11 Sapagkat masdan, ang mapait na bukal ay hindi makapagbibigay ng mabuting tubig; ni ang mabuting bukal ay makapagbibigay ng mapait na tubig; kaya nga, ang isang tao na tagapaglingkod ng diyablo ay hindi maaaring sumunod kay Cristo; at kung siya ay sumusunod kay Cristo, siya ay hindi maaaring maging isang tagapaglingkod ng diyablo.

7:12 Anupa't lahat ng bagay na mabuti ay nagmumula sa Diyos; at yaong masama ay nagmumula sa diyablo; sapagkat ang diyablo ay kaaway ng Diyos, at patuloy na nakikipaglaban sa kanya, at nag-aanyaya at nang-aakit na magkasala, at patuloy na gawin ang yaong bagay na masama;

7:13 Ngunit masdan, yaong sa Diyos ay nag-aanyaya at nang-aakit na patuloy na gumawa ng mabuti; kaya nga, bawat bagay na nag-aanyaya at nang-aakit na gumawa ng mabuti, at ibigin ang Diyos, at maglingkod sa kanya ay pinapatnubayan ng Diyos.

7:14 Samakatwid, mag-ingat, mga minamahal kong kapatid, na huwag kayong humatol na yaong masama ay sa Diyos, o yaong mabuti at sa Diyos ay sa diyablo.

7:15 Sapagkat masdan, mga kapatid, ibinibigay sa inyo na humatol, upang malaman ninyo ang mabuti sa masama; at ang paraan ng paghahatol ay kasingliwanag, nang inyong malaman nang may ganap na kaalaman, ng liwanag ng araw mula sa kadiliman ng gabi.

7:16 Sapagkat masdan, ang Espiritu ni Cristo ay ipinagkakaloob sa bawat tao, upang malaman niya ang mabuti sa masama; samakatwid, ipakikita ko sa inyo ang paraan sa paghatol; sapagkat ang bawat bagay na nag-aanyayang gumawa ng mabuti, at humihikayat na maniwala kay Cristo, ay isinugo sa pamamagitan ng kapangyarihan at kaloob ni Cristo; kaya nga, malalaman ninyo nang may ganap na kaalaman na iyon ay sa Diyos.

7:17 Ngunit anumang bagay na humihikayat sa tao na gumawa ng masama, at huwag maniwala kay Cristo, at itinatatwa siya, at huwag maglingkod sa Diyos, kung magkagayon, malalaman ninyo nang may ganap na kaalaman na iyon ay sa diyablo; sapagkat sa ganitong pamamaraan gumagawa ang diyablo, sapagkat hindi niya hinihikayat ang sinumang tao na gumawa ng mabuti, wala, kahit isa; ni ang kanyang mga anghel; ni sila na nagpapasakop ng kanilang sarili sa kanya.

7:18 At ngayon, mga kapatid ko, dahil sa inyong nalalaman ang liwanag kung paano kayo ay makahahatol, kung aling liwanag ay liwanag ni Cristo, tiyakin ninyo na hindi kayo humahatol nang mali; sapagkat sa gayon ding kahatulan kung paano kayo naghahatol, kayo ay gayon din hahatulan.

7:19 Kaya nga, ako ay sumasamo sa inyo, mga kapatid, na masigasig na saliksikin ninyo ang liwanag ni Cristo upang inyong malaman ang mabuti sa masama; at kung kayo ay mananangan sa bawat mabuting bagay, at hindi ito susumpain, kayo ay tiyak na magiging isang anak ni Cristo.

7:20 At ngayon, aking mga kapatid, paano mangyayari na kayo ay makakapanangan sa bawat mabuting bagay?

7:21 At ngayon, dadako ako sa gayong pananampalataya, na kung alin ay nais kong wikain; at sasabihin ko sa inyo ang paraan upang kayo ay makapanangan sa bawat mabuting bagay.

7:22 Sapagkat masdan, ang Diyos na nakaalam sa lahat ng bagay, na nagmula sa kawalang-hanggan hanggang sa kawalang-hanggan, masdan, isinugo niya ang mga anghel upang maglingkod sa mga anak ng tao, upang ipaalam ang hinggil sa pagparito ni Cristo; at kay Cristo nagmumula ang bawat mabuting bagay.

7:23 At ang Diyos ay nagpahayag din sa mga propeta, sa pamamagitan ng sarili niyang bibig, na si Cristo ay paparito.

7:24 At masdan, may iba't ibang mga paraan na kanyang ipinaalam ang mga bagay sa mga anak ng tao, kung alin ay mabubuti; at ang lahat ng bagay na mabubuti ay nagmumula kay Cristo; kung hindi, ang tao ay nahulog, at walang mabuting bagay ang darating sa kanila.

7:25 Samakatwid, sa pamamagitan ng paglilingkod ng mga anghel, at sa pamamagitan ng bawat salitang namumutawi sa bibig ng Diyos, ang tao ay nagsimulang manampalataya kay Cristo; at sa gayon,

sa pamamagitan ng pananampalataya, sila ay nanangan sa bawat mabuting bagay; at sa gayon nga iyon hanggang sa pagparito ni Cristo.

7:26 At pagkaraang pumarito siya, ang tao ay naligtas din sa pamamagitan ng pananampalataya sa kanyang pangalan; at sa pamamagitan ng pananampalataya, sila ay naging mga anak ng Diyos. At kasintiyak na buhay si Cristo ay winika niya ang mga salitang ito sa ating mga ama, sinasabing: Kahit anong bagay ang inyong hihilingin sa Ama sa aking pangalan, kung alin ay mabuti, nang may pananampalataya, naniniwalang iyon ay matatanggap ninyo, masdan, iyon ay gagawin sa inyo.

7:27 Samakatwid, mga minamahal kong kapatid, tumigil na ba ang mga himala dahil sa si Cristo ay umakyat na sa langit, at umupo sa kanang kamay ng Diyos, upang angkinin sa Ama ang kanyang mga karapatan ng awa na mayroon siya sa mga anak ng tao?

7:28 Sapagkat kanyang tinugon ang mga layunin ng batas, at kanyang inaangkin ang lahat ng yaong may pananampalataya sa kanya; at sila na may pananampalataya sa kanya ay kakapit sa bawat mabuting bagay; anupa't ipinagtatanggol niya ang kapakanan ng mga anak ng tao; at siya ay nananahanang walang hanggan sa kalangitan.

7:29 At dahil kanyang ginawa ito, mga minamahal kong kapatid, tumigil ba ang mga himala? Masdan sinasabi ko sa inyo, Hindi; ni ang mga anghel ay hindi tumitigil sa paglilingkod sa mga anak ng tao.

7:30 Sapagkat masdan, sila ay nasasakop niya, upang maglingkod alinsunod sa salita ng kanyang utos, ipinakikita ang kanilang sarili sa kanila na may matibay na pananampalataya at may matatag na isipan sa bawat anyo ng kabanalan.

7:31 At ang katungkulan ng kanilang ministeryo ay tawagin ang tao sa pagsisisi, at na tuparin at isagawa ang mga tipan ng Ama, na kanyang ginawa sa mga anak ng tao, upang ihanda ang daan sa mga anak ng tao, sa pamamagitan ng pagpapahayag ng salita ni Cristo sa mga piling sisidlan ng Panginoon, upang sila ay magpatotoo sa kanya.

7:32 At sa pamamagitan ng paggawa nang gayon, inihahanda ng Panginoong Diyos ang daan upang ang nalalabi sa mga tao ay magkaroon ng pananampalataya kay Cristo, upang ang Espiritu Santo ay magkaroon ng puwang sa kanilang mga puso, alinsunod sa kapangyarihan niyon; at alinsunod sa ganitong pamamaraan pinapangyayari ng Ama, ang mga tipang kanyang ginawa sa mga anak ng tao.

7:33 At winika ni Cristo: Kung kayo ay magkakaroon ng pananampalataya sa akin, magkakaroon kayo ng kapangyarihang gawin kahit na anong bagay na kapaki-pakinabang sa akin.

7:34 At kanyang winika: Magsisi kayong lahat na nasa mga dulo ng mundo, at lumapit sa akin, at magpabinyag sa aking pangalan, at magkaroon ng pananampalataya sa akin, upang kayo ay maligtas.

7:35 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, kung ganito ang pangyayari na ang mga bagay na ito ay totoo na sinabi ko sa inyo, at patutunayan sa inyo ng Diyos, sa kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian sa huling araw, na ang mga yaon ay totoo, at kung ang mga yaon ay totoo, tumigil na ba ang araw ng mga himala?

7:36 O ang mga anghel ba ay huminto ng pagpapakita sa mga anak ng tao? O kanya bang ipinagkait ang kapangyarihan ng Espiritu Santo sa kanila? O kanya ba, habang ang panahon ay magtatagal, o ang mundo ay nakatindig, o mayroon pa bang isang tao sa ibabaw ng lupa na nararapat iligtas?

7:37 Masdan, sinasabi ko sa inyo, Hindi; sapagkat sa pamamagitan ng pananampalataya ang mga himala ay nagagawa at sa pamamagitan ng pananampalataya ang mga anghel ay nagpapakita at naglilingkod sa mga anak ng tao; kaya nga, kung ang mga bagay na ito ay tumigil, sa aba sa mga anak ng tao, sapagkat ito ay dahil sa kanilang kawalang-paniniwala, at lahat ay walang saysay.

7:38 Sapagkat walang taong maliligtas, alinsunod sa mga salita ni Cristo, maliban kung sila ay magkakaroon ng pananampalataya sa kanyang pangalan; kaya nga, kung ang mga bagay na ito ay tumigil, kung gayon ay tumigil na rin ang pananampalataya; at kakila-kilabot ang kalagayan ng tao, sapagkat sila ay tulad din na parang walang pagtubos na ginawa.

7:39 Ngunit masdan, mga minamahal kong kapatid, ako ay humahatol ng higit na mabubuting bagay sa inyo, sapagkat hinahatulan ko kayo na kayo ay may pananampalataya kay Cristo dahil sa inyong kababaang-loob; sapagkat kung wala kayong pananampalataya sa kanya, kung gayon, hindi kayo karapat-dapat na mabilang sa mga tao ng kanyang simbahan.

7:40 At muli, mga minamahal kong kapatid, ako ay mangungusap sa inyo hinggil sa pag-asa. Paanong kayo ay makaaabot sa pananampalataya, maliban kung kayo ay magkakaroon ng pag-asa?

7:41 At ano ito na inyong aasahan? Masdan, sinasabi ko sa inyo na kayo ay magkakaroon ng pag-asa sa pamamagitan ng pagbabayad-sala ni Cristo at sa kapangyarihan ng kanyang pagkabuhay na mag-uli, na ibabangon tungo sa buhay na walang hanggan, at ito ay dahil sa inyong pananampalataya sa kanya alinsunod sa pangako.

7:42 Kaya nga, kung ang isang tao ay may pananampalataya siya ay kinakailangang magkaroon ng pag-asa; sapagkat kung walang pananampalataya ay hindi magkakaroon ng kahit na anong pag-asa.

7:43 At muli, masdan, sinasabi ko sa inyo, na hindi siya maaaring magkaroon ng pananampalataya at pag-asa, maliban kung siya ay maging maamo at may mapagpakumbabang puso.

7:44 Kung sakali man, ang kanyang pananampalataya at pag-asa ay walang saysay, sapagkat walang isa mang katanggap-tanggap sa Diyos, maliban sa mababang-loob at may mapagpakumbabang puso; at kung ang isang tao ay maamo at may mapagpakumbabang puso, at kinikilala sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo na si Jesus ang Cristo, kailangang magkaroon siya ng pag-ibig sa kapwa-tao; sapagkat kung wala siyang pag-ibig sa kapwa-tao ay wala siyang kabuluhan; anupa't kailangan niyang magkaroon ng pag-ibig sa kapwa-tao.

7:45 At ang pag-ibig sa kapwa-tao ay nagtitiis nang matagal, at mabait, at hindi naiinggit, at hindi palalo, hindi naghahangad para sa kanyang sarili, hindi kaagad nagagalit, hindi nag-iisip ng masama, at hindi nagagalak sa kasamaan kundi nagagalak sa katotohanan, binabata ang lahat ng bagay, naniniwala sa lahat ng bagay, umaasa sa lahat ng bagay, nagtitiis sa lahat ng bagay.

7:46 Kaya nga, mga minamahal kong kapatid, kung wala kayong pag-ibig sa kapwa-tao, wala kayong kabuluhan, sapagkat ang pag-ibig sa kapwa-tao kailanman ay hindi nagkukulang. Kaya nga, manangan sa pag-ibig sa kapwa-tao, na pinakadakila sa lahat, sapagkat ang lahat ng bagay ay nagkukulang --

7:47 Datapwat ang pag-ibig sa kapwa-tao ay dalisay na pag-ibig ni Cristo, at iyon ay nagtitiis magpakailanman; at sinumang matagpuang mayroon nito sa huling araw, ay makabubuti sa kanya.

7:48 Kaya nga, mga minamahal kong kapatid, manalangin sa Ama nang buong lakas ng puso, nang kayo ay mapuspos ng ganitong pag-ibig, na kanyang ipinagkaloob sa lahat na tunay na mga tagasunod ng kanyang Anak, si Jesucristo; upang kayo ay maging mga anak ng Diyos; na kung siya ay magpapakita, tayo ay magiging katulad niya, sapagkat makikita natin siya bilang siya; upang tayo ay magkaroon ng ganitong pag-asa; upang tayo ay mapadalisay maging katulad niya na dalisay. Amen.

KABANATA 8 (Mga a.d. 401-421)

8:1 Ang liham ng aking amang si Mormon, na isinulat sa akin, si Moroni; at iyon ay isinulat sa akin kaagad pagkatapos ng pagkatawag sa akin sa ministryo. At sa ganitong paraan siya sumulat sa akin, sinasabing:

8:2 Minamahal kong anak, Moroni, ako ay labis na nagagalak na ang Panginoong Jesucristo ay naging maalalahanin sa iyo, at tinawag ka sa kanyang ministeryo, at sa kanyang banal na gawain.

8:3 Lagi kitang naaalaala sa aking mga panalangin, patuloy na dumadalangin sa Diyos Ama sa pangalan ng kanyang Banal na Anak, na si Jesus, na siya, sa pamamagitan ng kanyang walang hanggang kabutihan at biyaya, ay ingatan ka sa pamamagitan ng tatag ng pananampalataya sa kanyang pangalan hanggang wakas.

8:4 At ngayon, anak ko, ako ay nangungusap sa iyo hinggil doon sa labis na nakapagpapadalamhati sa akin; sapagkat nakapagpapadalamhati sa akin na may mga pagtatalong lumilitaw sa inyo.

8:5 Sapagkat, kung nalaman ko ang katotohanan, na nagkaroon ng mga pagtatalo sa inyo hinggil sa pagbibinyag sa maliliit na anak ninyo.

8:6 At ngayon, anak ko, nais ko na ikaw ay masigasig na magpagal, upang ang malaking kamaliang ito ay maalis sa inyo; sapagkat, sa ganitong layunin sinulat ko ang liham na ito.

8:7 Sapagkat kapagdaka, matapos na aking malaman ang mga bagay na ito mula sa iyo, ako ay nagtanong sa Panginoon hinggil sa bagay na iyon. At ang salita ng Panginoon ay nagpahayag sa akin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, sinasabing:

8:8 **Makinig sa mga salita ni Cristo, na iyong Manunubos, na iyong Panginoon at iyong Diyos. Masdan, ako ay pumarito sa daigdig hindi upang tawagin ang mabubuti kundi ang mga makasalanan sa pagsisisi; ang mga walang sakit ay hindi nangangailangan ng manggagamot, kundi sila na maykaramdaman; kaya nga, ang maliliit na bata ay buo, sapagkat wala silang kakayahang gumawa ng kasalanan; dahil dito, ang sumpa kay Adan ay kinuha mula sa kanila dahil sa akin, kung kaya't iyon ay walang kapangyarihan sa kanila; at ang batas ng pagtutuli ay natapos na sa akin.**

8:9 At sa ganitong pamamaraan ipinaalam ng Espiritu Santo ang salita ng Diyos sa akin; dahil dito, minamahal kong anak, alam ko na isang malubhang pangungutya sa harapan ng Diyos, na inyong binyag ang maliliit na bata.

8:10 Masdan, sinasabi ko sa iyo na ituro mo ang bagay na ito -- pagsisisi at pagbibinyag sa mga yaong may pananagutan at may kakayahang gumawa ng kasalanan; oo, turuan ang mga magulang na sila ay kinakailangang magsisi at magpabinyag, at magpakumbaba ng kanilang sarili katulad ng kanilang maliliit na anak, at silang lahat ay maliligtas kasama ng kanilang maliliit na anak.

8:11 At ang kanilang maliliit na anak ay hindi nangangailangan ng pagsisisi, ni ng binyag. Masdan, ang binyag ay tungo sa pagsisisi sa katuparan ng mga kautusan para sa kapatawaran ng mga kasalanan.

8:12 Subalit ang maliliit na bata ay buhay kay Cristo, maging mula pa sa pagkakatatag ng daigdig; kung hindi gayon, ang Diyos ay isang may pagkiling na Diyos, at isa ring pabagu-bagong Diyos, at may pagtatangi sa mga tao; sapagkat kayraming maliit na bata ang mga nangamatay nang walang binyag!

8:13 Samakatwid, kung ang maliliit na bata ay hindi maliligtas kung walang binyag, sila ay tiyak na matutungo sa isang walang katapusang impiyerno.

8:14 Masdan, sinasabi ko sa inyo, siya na nag-aakala na ang maliliit na bata ay nangangailangan ng binyag ay nasa sukdulan ng kapaitan at nasa mga gapos ng kasamaan; sapagkat siya ay wala ni pananampalataya, pag-asa, o pag-ibig sa kapwa-tao; anupa't kung siya ay mahihiwalay habang nasa ganoong pag-iisip, siya ay kinakailangang bumaba sa impiyerno.

8:15 Sapagkat kakila-kilabot na kasamaan ang akalaing iniligtas ng Diyos ang isang bata dahil sa binyag, at ang isa ay kinakailangang masawi dahil sa wala siyang binyag.

8:16 Sa aba nila na magliligaw sa mga landas ng Panginoon sa ganitong pamamaraan, sapagkat sila ay masasawi maliban kung sila ay magsisisi. Masdan, ako ay nangungusap nang buong tapang, sapagkat may karapatan mula sa Diyos; at hindi ako natatakot kung anuman ang magagawa ng tao; sapagkat ang ganap na pag-ibig ay nagwawaksi ng lahat ng takot.

8:17 At ako ay puspos ng pag-ibig sa kapwa-tao, ang walang hanggang pag-ibig; anupa't ang maliliit na bata ay magkakatulad sa akin; kaya nga, mahal ko ang maliliit na bata nang ganap na pag-ibig; at silang lahat ay magkakatulad at mga kabahagi sa kaligtasan.

8:18 Sapagkat nalalaman ko na ang Diyos ay hindi isang Diyos na may pagkiling, ni isang pabagu-bagong katauhan; kundi siya ay hindi pabagu-bago mula sa lahat ng kawalang-hanggan hanggang sa lahat ng kawalang-hanggan.

8:19 Ang maliliit na bata ay hindi makapagsisisi; kaya nga, kakila-kilabot na kasamaan ang itatwa ang mga dalisay na awa ng Diyos sa kanila, sapagkat sila ay buhay na lahat sa kanya dahil sa kanyang awa.

8:20 At siya na nagsasabi na ang maliliit na bata ay nangangailangan ng binyag ay itinatatwa ang mga awa ni Cristo, at pinawawalang-kabuluhan ang kanyang pagbabayad-sala at ang kapangyarihan ng kanyang pagtubos.

8:21 Sa aba sa gayon, sapagkat sila ay nanganganib sa kamatayan, impiyerno, at isang walang katapusang pagdurusa. Buong tapang kong sinasabi ito; Diyos ang nag-utos sa akin. Makinig sa mga iyon at sumunod, o ang mga iyon ay sasaksi laban sa iyo sa hukumang-luklukan ni Cristo.

8:22 Sapagkat masdan, ang lahat ng maliit na bata ay buhay kay Cristo, at gayundin sa kanilang lahat na wala ang batas. Sapagkat ang kapangyarihan ng pagtubos ay mapapasakanilang lahat na wala ang batas; kaya nga, siya na hindi isinumpa, o siya na hindi napasailalim ng sumpa, ay hindi makapagsisisi; at sa mga gayon ang binyag ay walang pakinabang --

8:23 Kundi iyon ay panunuya sa harapan ng Diyos, itinatatwa ang mga awa ni Cristo, at ang kapangyarihan ng kanyang Banal na Espiritu, at nagtitiwala sa mga walang kabuluhang gawa.

8:24 Masdan, anak ko, ang bagay na ito ay hindi nararapat mangyari; sapagkat ang pagsisisi ay para sa kanila na nasa ilalim ng kahatulan at ilalim ng sumpa ng nilabag na batas.

8:25 At ang mga unang bunga ng pagsisisi ay binyag; at ang binyag ay dumarating sa pamamagitan ng pananampalataya sa ikatutupad ng mga kautusan; at ang pagtupad sa mga kautusan ay nagdadala ng kapatawaran ng mga kasalanan;

8:26 At ang kapatawaran ng mga kasalanan ay nagdadala ng kaamuan, at mapagpakumbabang puso; at dahil sa kaamuan at mapagpakumbabang puso ay dumarating ang pagdalaw ng Espiritu Santo, kung aling Mang-aaliw ay pumupuno ng pag-asa at ganap na pag-ibig, kung aling pag-ibig ay tumatatag sa pamamagitan ng matiyagang panalangin, hanggang sa dumating ang wakas, kung kailan ang lahat ng banal ay mananahanan kasama ng Diyos.

8:27 Masdan, anak ko, ako ay susulat na muli sa iyo kung ako ay hindi kaagad hahayo laban sa mga Lamanita. Masdan, ang kapalaluan ng bansang ito, o ng mga tao ng mga Nephita, ang magpapatunay sa kanilang pagkalipol maliban kung sila ay magsisisi.

8:28 Ipanalangin mo sila, anak ko, upang ang pagsisisi ay dumating sa kanila. Ngunit masdan, ako ay natatakot na baka ang Espiritu ay tumigil na sa pamamatnubay sa kanila; at sa bahaging ito ng lupain ay kanila ring hinahangad na ibagsak ang lahat ng kapangyarihan at karapatang nagmumula sa Diyos; at kanilang itinatatwa ang Espiritu Santo.

8:29 At matapos na tanggihan ang gayong kalaking kaalaman, anak ko, sila ay kinakailangang masawi kaagad, sa ikatutupad ng mga propesiyang winika ng mga propeta, gayon din ang mga salita ng ating Tagapagligtas.

30 Paalam anak ko, hanggang sa ako ay muling makasulat sa iyo, o sa pagkikita nating muli. Amen.

Ang ikalawang liham ni Mormon sa kanyang anak na si Moroni. Binubuo ng kabanata 9.

KABANATA 9
(Mga a.d. 401-421)

9:1 Minamahal kong anak, ako ay muling sumusulat sa iyo upang malaman mo na ako ay buhay pa; ngunit ang bahagyang maisusulat ko ay yaong kahambal-hambal.

9:2 Sapagkat masdan, ako ay nagkaroon ng matinding pakikipaglaban sa mga Lamanita, kung saan kami ay hindi nagwagi; at si Arkianto ay bumagsak sa pamamagitan ng espada, at gayon din si Luram at Emron; oo, at nawalan tayo ng malaking bilang ng mga piling tauhan.

9:3 At ngayon masdan, anak ko, natatakot ako na baka malipol ng mga Lamanita ang mga taong ito; sapagkat hindi sila nagsisisi, at si Satanas ay patuloy na pinupukaw sila na magalit sa isa't isa.

9:4 Masdan, ako ay patuloy na nagpagal kasama nila; at kapag aking sinasabi ang salita ng Diyos nang may kataliman sila ay nanginginig at nagagalit sa akin; at kapag hindi ako gumagamit ng kataliman ay pinatitigas nila ang kanilang mga puso laban dito; kaya nga, ako ay natatakot na baka ang Espiritu ng Panginoon ay tumigil na ng pamamatnubay sa kanila.

9:5 Sapagkat labis kung sila ay magalit na sa pakiwari ko ay para bang hindi na sila natatakot sa kamatayan; at nawala na ang kanilang pag-ibig sa isa't isa; at sila ay patuloy na nauuhaw sa dugo at paghihiganti.

9:6 At ngayon, minamahal kong anak, sa kabila ng kanilang pagmamatigas, tayo ay masigasig na magpagal; sapagkat kung tayo ay titigil sa pagpapagal, tayo ay madadala sa ilalim ng sumpa; sapagkat tayo ay may gawaing nararapat gampanan habang nasa katawang-lupa, upang ating magapi ang kaaway ng lahat ng kabutihan, at ipahinga ang ating mga kaluluwa sa kaharian ng Diyos.

9:7 At ngayon, ako ay susulat kahit paano hinggil sa mga pagdurusa ng mga taong ito. Sapagkat ayon sa kaalamang aking natanggap mula kay Amoron, masdan, ang mga Lamanita ay maraming bihag, na kanilang nadakip mula sa tore ng Serisa; at may mga lalaki, babae, at bata.

9:8 At ang mga asawa at ama ng mga babae at batang yaon ay pinatay nila; at kanilang ipinakain sa mga babae ang laman ng kanilang mga asawa, at sa mga bata ang laman ng kanilang mga ama; at walang tubig, maliban sa kakaunti lamang, ang kanilang ibinibigay sa kanila.

9:9 At sa kabila nitong karumal-dumal na gawain ng mga Lamanita, hindi ito hihigit sa ating mga tao sa Moriantum. Sapagkat masdan, marami sa anak na babae ng mga Lamanita ang nadala nilang bihag; at matapos na alisan sila ng pinakamahal at pinakamahalaga sa ibabaw ng lahat ng bagay, kung alin ay puri at karangalan --

9:10 At matapos magawa nila ang bagay na ito, kanilang pinagpapatay sila sa isang napakalupit na pamamaraan, pinahihirapan ang kanilang mga katawan maging hanggang sa kamatayan; at matapos na magawa nila ito, nilalamon nila ang kanilang mga laman tulad ng mababangis na hayop, dahil sa katigasan ng kanilang mga puso; at ginagawa nila ito bilang tanda ng katapangan.

9:11 O minamahal kong anak, paanong ang mga taong tulad nito na walang kabihasnang --

9:12 (At ilang taon lamang ang nakalipas at sila ay maaayos at mga nakalulugod na tao.)

9:13 Ngunit O aking anak, paanong ang mga taong tulad nito na ang kaluguran ay nasa labis na karumal-dumal na gawain --

9:14 Paano tayo makaasang pipigilin ng Diyos ang kanyang kamay sa paghatol laban sa atin?

9:15 Masdan, ang aking puso ay sumisigaw: Sa aba sa mga taong ito. Lumabas sa paghatol, O Diyos, at itago ang kanilang mga kasalanan, at kasamaan, at karumal-dumal na gawain mula sa inyong harapan!

9:16 At muli, anak ko, maraming balo at kanilang mga anak na babae ang naiwan sa Serisa; at ang bahagi ng pagkain na hindi dinala ng mga Lamanita, masdan, ang hukbo ni Zenephi ay dinala ito, at pinabayaan silang gumala kahit saan upang makakita ng pagkain; at marami sa matatandang babae ang nanghihina sa daan at namamatay.

9:17 At ang hukbong aking kasama ay nanghihina; at ang mga hukbo ng mga Lamanita ay nasa pagitan ko at ng Serisa; at kasindami ng tumakas sa hukbo ni Aaron ay bumagsak na mga biktima sa kanilang kakila-kilabot na kalupitan.

9:18 O ang kabuhungan ng aking mga tao! Sila ay walang patakaran at walang awa. Masdan, ako ay isang tao lamang, at ako ay may lakas lamang ng isang tao, at hindi ko na kayang ipatupad pa ang aking mga utos.

9:19 At sila ay naging malakas sa kanilang kabuktutan; at sila ay pawang malulupit, walang pinaliligtas, ni matanda o bata; at sila ay nalulugod sa lahat ng bagay maliban doon sa mabuti; at ang pagdurusa ng ating kababaihan at ating mga anak sa ibabaw ng buong lupaing ito ay nakahihigit sa lahat ng bagay; oo, hindi kayang sabihin ng dila ni kayang isulat iyon.

9:20 At ngayon, anak ko, hindi ko na tatalakayin pa ang kakila-kilabot na tanawing ito. Masdan, nalalaman mo ang kasamaan ng mga taong ito; nalalaman mo na sila ay walang simulain at mga manhid; at ang kanilang kasamaan ay nakahihigit doon sa mga Lamanita.

9:21 Masdan, anak ko, hindi ko sila maaaring itagubilin sa Diyos, baka ako ay parusahan niya.

9:22 Ngunit masdan, anak ko, itinatagubilin kita sa Diyos, at ako ay nagtitiwala kay Cristo na ikaw ay maliligtas; at ako ay dumadalangin sa Diyos na iligtas ang iyong buhay, upang saksihan ang pagbabalik ng kanyang mga tao sa kanya, o ang kanilang ganap na pagkalipol; sapagkat nalalaman ko na sila ay tiyak na masasawi maliban kung sila ay magsisisi at magbabalik sa kanya.

9:23 At kung sila ay masasawi, iyon ay magiging katulad ng mga Jaredita, dahil sa katigasan ng kanilang mga puso, na naghahangad ng dugo at paghihiganti.

9:24 At kung mangyayari na sila ay masasawi, nalalaman natin na marami sa ating mga kapatid ang umanib sa mga Lamanita, at marami pa ang aanib sa kanila; samakatwid, sumulat ka kahit paano ng kaunting bagay, kung ikaw ay maliligtas at ako ay masasawi at hindi ka makikita; ngunit ako ay nagtitiwalang makikita rin kita kaagad; sapagkat mayroon akong mga banal na talaan na aking ibibigay sa iyo.

9:25 Anak ko, maging matapat kay Cristo; at nawa ay huwag makapagpadalamhati sa iyo ang mga bagay na aking isinulat, na makapagpapabigat sa iyo tungo sa kamatayan; kundi nawa ay dakilain ka ni Cristo, at nawa ang kanyang pagdurusa at kamatayan, at ang pagpapakita ng kanyang katawan sa ating mga ama, at ang kanyang awa at mahabang pagtitiis, at ang pag-asa ng kanyang kaluwalhatian at ng buhay na walang hanggan, ay mamalagi sa iyong isipan magpakailanman.

9:26 At nawa ang biyaya ng Diyos Ama, na ang trono ay mataas sa kalangitan, at ng ating Panginoong Jesucristo, na nakaluklok sa kanang kamay ng kanyang kapangyarihan, hanggang sa ang lahat ng bagay ay mapasakop sa kanya, ay manatiling kasama mo magpakailanman. Amen.

KABANATA 10

(Mga a.d. 421)

10:1 Ngayon ako, si Moroni, ay sumusulat kahit paano nang inaakala kong makabubuti; at ako ay sumusulat sa aking mga kapatid, ang mga Lamanita; at nais kong kanilang malaman na mahigit na apat na raan at dalawampung taon na ang lumipas magmula nang ibigay ang palatandaan ng pagparito ni Cristo.

10:2 At aking tatatakan ang talaang ito, matapos na ako ay makapagsalita ng ilang pangungusap sa paraan ng pagpapayo sa inyo.

10:3 Masdan, nais kong ipayo sa inyo na kung inyong mababasa ang mga bagay na ito, kung karunungan sa Diyos na mabasa ninyo ang mga yaon, na inyong maalaala kung paano naging maawain ang Panginoon sa mga anak ng tao, mula sa paglikha kay Adan, maging hanggang sa panahong inyong matanggap ang mga bagay na ito, at pagbulay-bulayin ang mga yaon sa inyong mga puso.

10:4 At kapag inyong matanggap ang mga bagay na ito, ipinapayo ko sa inyo na itanong ninyo sa Diyos, ang Amang Walang Hanggan, sa pangalan ni Cristo, kung ang mga bagay na ito ay hindi totoo; at kung kayo ay magtatanong nang may matapat na puso, na may tunay na layunin, na may pananampalataya kay Cristo, kanyang ipaaalam ang katotohanan nito sa inyo, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo.

10:5 At sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, malalaman ninyo ang katotohanan ng lahat ng bagay.

10:6 At ano mang bagay na mabuti ay matwid at totoo; anupa't walang mabuting magtatatwa kay Cristo, kundi kikilalanin na yaon siya.

10:7 At inyong makikilala na siya nga yaon, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo; kaya nga, nais kong payuhan kayo na huwag ninyong itatatwa ang kapangyarihan ng Diyos; sapagkat siya ay gumagawa sa pamamagitan ng kapangyarihan, alinsunod sa pananampalataya ng mga anak ng tao, siya rin ang ngayon, at bukas, at magpakailanman.

10:8 At muli, ipinapayo ko sa inyo, mga kapatid ko, na huwag ninyong itatatwa ang mga kaloob ng Diyos, sapagkat ang mga yaon ay marami; at ang mga yaon ay nanggagaling sa yaon ding Diyos. At maraming iba't ibang paraan na ang mga kaloob na ito ay pinamamahalaan; ngunit ng yaon ding Diyos na siyang gumagawa ng lahat-lahat; at yaon ay ibinibigay sa pamamagitan ng mga paghahayag ng Espiritu ng Diyos sa tao, sa kapakinabangan nila.

10:9 Sapagkat masdan, sa isa ay ibinibigay sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos, na kanyang maituro ang salita ng karunungan.

10:10 At sa iba, na kanyang maituro ang salita ng kaalaman sa pamamagitan ng Espiritu ring yaon;

10:11 At sa isa, napakalaking pananampalataya; at sa iba, ang mga kaloob na pagpapagaling sa pamamagitan ng Espiritu ring yaon.

10:12 At muli, sa iba, na siya ay makagawa ng mga makapangyarihang himala;

10:13 At muli, sa iba, na siya ay makapagpropesiya hinggil sa lahat ng bagay;

10:14 At muli sa iba, ang makakita ng mga anghel at ng naglilingkod na mga espiritu;

10:15 At muli, sa iba, lahat ng uri ng wika;

10:16 At muli, sa iba, ang pagpapaliwanag ng mga salita at iba't ibang uri ng mga wika.

10:17 At ang lahat ng kaloob na ito ay ipinagkakaloob ng Espiritu ni Cristo; at ang mga yaon ay ipinagkakaloob nang kani-kanya sa bawat tao alinsunod sa kanyang kalooban.

10:18 At nais kong payuhan kayo, mga minamahal kong kapatid, na inyong pakatandaan na ang bawat mabuting kaloob ay nagmumula kay Cristo.

10:19 At nais kong payuhan kayo, mga minamahal kong kapatid, na inyong tandaan na siya rin ang kahapon, ngayon, at magpakailanman, at na ang lahat ng kaloob na aking winika na pawang espirituwal ay hindi kailanman mapatitigil maging hanggang sa ang mundo ay nakatindig, tanging alinsunod lamang sa kawalang-paniniwala ng mga anak ng tao.

10:20 Kaya nga, kailangang magkaroon ng pananampalataya; at kung may pananampalataya ay kinakailangang may pag-asa rin; at kung may pag-asa ay kinakailangang may pag-ibig sa kapwa-tao rin.

10:21 At maliban kung mayroon kayong pag-ibig sa kapwa-tao, kayo ay hindi maaaring maligtas sa kaharian ng Diyos; ni kayo ay maliligtas sa kaharian ng Diyos kung kayo ay walang pananampalataya; ni kayo ay maliligtas kung kayo ay walang pag-asa.

10:22 At kung kayo ay walang pag-asa kayo ay talagang nasa kabiguan; at ang kabiguan ay dumarating dahil sa kasamaan.

10:23 At tunay na sinabi ni Cristo sa ating mga ama: Kung kayo ay may pananampalataya, magagawa ninyo ang lahat ng bagay na kapaki-pakinabang sa akin.

10:24 At ngayon, ako ay nangungusap sa lahat ng nasa mga dulo ng mundo -- na kung dumating ang araw na ang kapangyarihan at mga kaloob ng Diyos ay matigil sa inyo, ito ay dahil sa kawalang-paniniwala.

10:25 At sa aba sa mga anak ng tao kung ganito ang mangyayari; sapagkat walang gumagawa ng kabutihan sa inyo, wala ni isa. Sapagkat kung may isa sa inyo na gumagawa ng kabutihan, siya ay gagawa sa pamamagitan ng kapangyarihan at mga kaloob ng Diyos.

10:26 At sa aba nila na magpapatigil sa mga bagay na ito at mamamatay, sapagkat sila ay mamamatay sa kanilang mga kasalanan, at hindi sila maliligtas sa kaharian ng Diyos; at sinasabi ko ito alinsunod sa mga salita ni Cristo; at ako ay hindi nagsisinungaling.

10:27 At pinapayuhan ko kayo na alalahanin ang mga bagay na ito; sapagkat ang panahon ay mabilis na darating na malalaman ninyo na hindi ako nagsisinungaling, sapagkat makikita ninyo ako sa hukuman ng Diyos; at sasabihin sa inyo ng Panginoong Diyos: Hindi ba't ipinahayag ko ang aking mga salita sa inyo, na isinulat ng taong ito, katulad ng isang sumisigaw mula sa mga patay, oo, maging katulad ng isang nangungusap mula sa alabok?

10:28 Ipinahahayag ko ang mga bagay na ito tungo sa katuparan ng mga propesiya. At masdan, yaon ay mamumutawi sa bibig ng Diyos na Walang Hanggan; at ang kanyang salita ay titimo mula sa bawat sali't salinlahi.

10:29 At patutunayan ng Diyos sa inyo na yaong aking isinulat ay totoo.

10:30 At muli, pinapayuhan ko kayo na kayo ay lumapit kay Cristo, at manangan sa bawat mabuting kaloob, at huwag humipo ng masamang kaloob ni ng maruming bagay.

10:31 At gumising, at bumangon mula sa alabok, O Jerusalem; oo, at isuot mo ang iyong magagandang kasuotan, O anak na babae ng Sion; at palakasin mo ang iyong mga istaka at palawakin ang iyong mga hangganan magpakailanman, upang ikaw ay hindi na malito pa, upang ang mga tipan ng Amang Walang Hanggan na kanyang ginawa sa iyo, O sambahayan ni Israel, ay matupad.

10:32 Oo, lumapit kay Cristo, at maging ganap sa kanya, at pagkaitan ang inyong sarili ng lahat ng kasamaan; at kung inyong pagkakaitan ang sarili ng lahat ng kasamaan, at iibigin ang Diyos nang buo ninyong kakayahan, pag-iisip at lakas, kung magkagayon ang kanyang biyaya ay sapat sa inyo, upang sa pamamagitan ng kanyang biyaya kayo ay maging ganap kay Cristo; at kung sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos kayo ay ganap kay Cristo, wala kayong dahilang magtatwa sa kapangyarihan ng Diyos.

10:33 At muli, kung sa biyaya ng Diyos kayo ay ganap kay Cristo, at hindi itatatwa ang kanyang kapangyarihan, kung magkagayon kayo ay pinabanal kay Cristo sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, sa pamamagitan ng pagbubuhos ng dugo ni Cristo, na siyang nasa tipan ng Ama tungo sa ikapagpapatawad ng inyong mga kasalanan, upang kayo ay maging banal, na walang bahid-dungis.

10:34 At ngayon, ako ay namamaalam sa lahat. Ako ay malapit nang magtungo sa kapahingahan sa paraiso ng Diyos, hanggang sa ang aking espiritu at katawan ay muling magsama, at ako ay matagumpay na madadala ng hangin, upang kayo ay tagpuin sa harapan ng nakalulugod na hukuman ng dakilang Jehova, ang Walang Hanggang Hukom ng kapwa buhay at patay. Amen.